

Abecedný soznam

hesiel, pod ktorými možno vyhl'adat' jednotlivé predpisy,
vyhlásené v Slovenskom zákonníku.

Vysvetlivky:

1. Číslo za heslom značí číslo právneho predpisu, pod ktorým bol tento vyhlásený.
2. Za heslá sú voľené zásadne podstatné mená; prídavné mená len tam, kde je použitie výrazu s prídavným menom obvyklejšie.

Absolventi:

(¹) Absolventi Ukrajinskej hospodárskej akadémie — zhodnotenie štúdií — 106,

(²) Absolventi stredných škôl — pracovná povinnosť — 145.

Administratívne záväzky — likvidácia administratívnych záväzkov bývalej Československej republiky a bývalej Slovenskej krajiny ako samosprávneho sväzku — 197.

Advokáti — Zmeny v prípravnej službe sudcovskej, rovnoprávnosť sudcovskej a advokátskej skúšky a zmeny v právnej službe verejnotárskejších osvovníkov — 48.

Akadémie učiteľské — vid „Školstvo“

Árenda:

(¹) Zadávanie pôdy vnútenou árendou roľníkom, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté poľnohospodárske nehnuteľnosti — 157.

(²) Určenie osôb, ktorým možno pridelit' poľnohospodárske nehnuteľnosti do rentovej árendy — 193.

(³) Prieťahové opatrenie pôdy roľníkom, utecencom krátkodobou árendou — 195.

Arizátori — štátni zamestnanci — úprava služobného pomeru — 133.

Bankovky — vid „Mena“

Belgicko:

(¹) Platobný styk — 99

(²) Zálohové vyplácanie výpomocí na dôchodku z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku — 178, 264.

Bilancie stabilizačné — 131.

Bilancné úľavy — pre úľavy a podnky povinné verejne účtovať — 29.

Branná pohotovosť štátu:

(¹) Vstup štátu do brannej pohotovosti — 115

(²) Mimoriadny odklad a prerušenie trestov za brannej pohotovosti štátu 151.

(³) Zvýšené trestanie podvratnej činnosti za brannej pohotovosti štátu — 166.

(⁴) Pracovná povinnosť za brannej pohotovosti štátu — 174

(⁵) Nárok na mzdu (plat) zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, ktorí konajú vojenskú službu za brannej pohotovosti štátu — 184.

(⁶) Zachovanie nárokov na poisťné dávky z nemocenského poistenia osôb povolaných k službe počas brannej pohotovosti štátu — 196.

(⁷) Úprava platových pomerov za brannej pohotovosti štátu — 223

(⁸) Zvýšené trestanie záškodníckych činov za brannej pohotovosti štátu — 226.

Branné shromaždenia vojenských osôb v zálohe — 171.

Bratislava — Úradný titul prvého funkcionára hlavného mesta — 61.

Ceny:

(¹) Oznamovanie veľkoochodných cien štátnemu štatistickému úradu — 162.

(²) Zmena predajných cien liehu — 219.

Cenné papiere:

(¹) Zrušenie moratória ohľadom niektorých neštátnych pevné záručitelných cenných papierov — 35, 125.

(²) Dlhopisy Zemskej banky v Prahe — nariadenie o prevzatí emisii Slovenskou hypotéčnou a komunálnou bankou — 92.

Celulóza — nátronová (sulfátová) dočasné zníženie (zrušenie) cla — 70, 252.

Cestovanie do cudziny — zákaz — 118.

Cinkové kalíšky — dočasné zníženie cla — 261.

Cirkve:

(¹) Úprava platov duchovenstva v súvislosti so zákonom o štátnom občianstve — 30, 182.

(²) Určovanie rydzeho príjmu duchovných — 139.

Civilná protilettecká ochrana (C. P. O.):

(¹) Slovenský sväz protiletteckej ochrany — 22.

(²) Prísnejšie trestanie niektorých trestných činov spáchaných využitím zatmenia alebo leteckého poplachu — 167.

(2) Doplnenie zákona o C. P. O. a vydanie ďalších predpisov — 224.

Civilní inžinieri — 49.

Clo:

- (1) Dočasné zrušenie cla na liadok vápenatý — 4.
 (2) Colné prírážky k colným sadzbám na niektoré druhy obilia — 10, 26, 63, 149, 159.
 (3) Zrušenie cla na nátronovú (sulfátovú) celulózu — 70.
 (4) Colná sadzba na krepovú priadzu z umelého hodvábu, sníženie — 117.
 (5) Sniženie cla na bronzové lampáše — 183.
 (6) Zmena vykonávacieho nariadenia k colnému zákonu — 191.
 (7) Clo na dusičnan (liadok) amonný — dočasné sníženie — 201.
 (8) Clo na semeno repkové, repicové, zrušenie — 203.
 (9) Clo na priadzu z umelého hodvábu — sníženie — 207.
 (10) Clo na vulkanizované platne z prírodnej gumeny — sníženie — 208.
 (11) Clo na chlorid cínkatý — dočasné sníženie — 211.
 (12) Clo na liadok vápenatý — dočasné sníženie — 212.
 (13) Colný zákon — zmena § 219 vykonávacieho nariadenia — 218.
 (14) Clo na liadok vápenatý — dočasné zrušenie — 231.
 (15) Clo na mak — dočasné zrušenie — 251.
 (16) Clo na nátronovú (sulfátovú) celulózu — 252.
 (17) Clo na odpadkovú kožu — dočasné sníženie — 253.
 (18) Colný zákon o všeobecných colných sadzbách — 258.
 (19) Clo na dusíkaté vápno — dočasné zrušenie — 260.
 (20) Clo na cínkové kalíšky — dočasné sníženie — 261.

Cudzina:

- (1) Cestovanie do cudziny — zákaz — 118.
 (2) Srážky pri úhradách došlých z cudziny — 155.
 (3) Poskytovanie preddavkov osobám, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté nehnuteľnosti — 156.
 (4) Zadováženie pôdy vnútenou árendou roľníkom, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté poľnohospodárske nehnuteľnosti — 157.
 (5) Osobitné poplatky pri povoľovaní vývozu do cudziny — 200.

Cudzinecký ruch — platobné úľavy pre záujemcov cudzineckého ruchu v kúpeľných miestach — 81.

Cukor — paušalizovanie dane z obratu — 121.

Čas — zavedenie lelného času — 25, 67, 202.

Cechy a Morava — vid „Protektorát“.

Cerveny križ — vid „Slovenský Cerveny križ“.

Čerstvý chlieb — zákaz predaja — 87.

Československá republika:

- (1) Rozdelenie štátneho dlhu — 163.

(2) Likvidácia administratívnych záväzkov bývalej Československej republiky — 197.

(3) Prirúčie pre pohľadávky proti bývalému československému štátu — 274.

Dane:

- (1) Bilančné úľavy pre ústavy povinné verejne účtovať — 29.
 (2) Zdravotná prírážka — 74.
 (3) Niektoré opatrenia v obore priamych daní u židovských daňových subjektoch — 84.
 (4) Daň z obratu — paušalizovanie u poľnohospodárov na rok 1940 — 101.
 (5) Kartelový poplatok — 108.
 (6) Daň z obratu u cukru — paušalizovanie — 121.
 (7) Daň z obratu u niektorých minerálnych olejov — úprava sadzieb pautálu — 137.
 (8) Zmena a doplnenie zákona o priamych daniach — 130, 180, 250, 280.
 (9) Stabilizačné bilancie — 131.
 (10) Prírážka k všeobecnej dani nápojovej, dávke zo šumivého vína a dani z piva — 132.
 (11) Mimoriadna daň z dividend a úrokov — 181.
 (12) Dávka pri prevode židovského majetku — 186.
 (13) Daň z obratu, dávka z majetku a prírážky na majetku a poplatky u židovských daňových a poplatkových subjektov — 190.
 (14) Mimoriadna dávka zo židovského majetku — 199.
 (15) Daň z obratu u liehu — zvýšenie — 214, 220.
 (16) Daň z obratu u piva — paušalizovanie — 228.
 (17) Daň z obratu a daň prepychová — predĺženie účinnosti zákona — 268.
 (18) Doplnok k soznamu prepychových predmetov — 269.
 (19) Daňové úľavy na opravy domov — 276.

Dánsko — platobný styk — 189.

Dávky — vid dane.

Dekrétý — preskúmanie platových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov — 41, 64.

Detí robotníkov — prídavky — 217, 227.

Diagnostický veterinárny ústav — 235.

Dielcie dlhopisy — vid „Cenné papiere“.

Diplomy — nostrifikácia zverolekárskeho diplomu a diplomov veterinárnej medicíny — 95.

Distribúcia:

- (1) kože — 39.

- (2) múky a chleba — 97.

Dividendy a úroky z niektorých cenných papierov, pevne zúročiteľných — mimoriadna daň — 181.

Dlh štátny — dohoda o rozdelení štátneho dlhu býv. ČSR. — 163.

Dlhopisy — vid „Cenné papiere“.

Dočasní správcovia:

- (1) pre domy Židov a o výpovediach židovským nájomníkom — 44.

(2) Dočasní správcovia v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách — 273.

Dohody — vid „Medzinárodné smluvy“.

Domy — daňové úľavy na opravy domov — 276.

Doplňovacia služba vojenská — vid „Vojsko“.

Dopravné prostriedky:

(1) Dopravné prostriedky pre vojenské účely — náhrady za používanie — 119.

(2) Dopravné prostriedky pre účely vojenskej — zmena a doplnenie zákona o požadovaní — 279.

Dôstojníci — vid „Štátni zamestnanci“ a „Vojsko“.

Dovoz a vývoz niektorých druhov skleneného tovaru — 170.

Dozor:

(1) Ochranný dozor — 213.

(2) Vnútená správa na veľkostatky — 230.

Dozorné rady — členstvo v správnych a dozorných radách účasťinných spoločností a družstevných sväzoch — 249.

Drevo — splnomocnenie Ministerstva hospodárstva usmerňovať a upravovať pomery v lesnom a drevárskom hospodárstve — 140.

Družstevné sväzy — členstvo v správnych a dozorných radách účasťinných spoločností v družstevných sväzoch — 249.

Duchovenstvo:

(1) Úprava služobných a platových pomerov duchovenstva v súvislosti s Ústavným zákonom o štátnom občianstve — 30.

(2) Nástupný termín duchovných do prezenčnej služby v roku 1941 — 102, 152.

(3) Rýdži príjem duchovných — určovanie na päťročie 1941—1945 — 139.

(4) Zrušenie niektorých ustanovení o úsporných srážkach z aktívnych a odpútivých (zapatrovacích) plátov — 182.

Dusičnan (liatok) amonný — dočasné zníženie colnej sadzby — 201.

Dusíkaté vápno — dočasné zrušenie cla — 260.

Erár — zastupovanie eráru — 274.

Exekúcie:

(1) Obmedzenie exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a zákaz vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom. — 18, 128.

(2) Nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o výkupe nehnuteľností na exekučnej dražbe Židmi kúpených — 52.

Finančné úrady — vid „Úrady“.

Finančný zákon:

(1) na rok 1941 — 1.

(2) Nariadenie, ktorým sa vydávajú podrobné predpisy k finančnému zákonu na rok 1941. — 42.

(3) Splnomocnenie ministra financií na úverové operácie — 59.

Fínsko — platobný styk — 6.

Fondy:

(1) Zriadenie fondu pre Umenie nákaz a bro-madných osmencení domácich zvierat — 72.

(2) Pomocný fond peňažných ústavov — 172.

(3) Fond pre podporu vystaňovalctva Židov a obmedzenie volnosti nazládat s majetkom Židov — 186.

Francúzsko — zálohové vyplácanie výpomoci na dôchodky z verejnoprávneho poisťenia vo Francúzsku — 178.

Freiwillige Schutzstaffel — starostlivosť o poškodených v službe Freiwillige Schutzstaffel — 83.

Grémia — vid „Živnosti“.

Hlinkova garda a Freiwillige Schutzstaffel — zákon, ktorým sa upravuje starostlivosť o poškodenecov v službách HG a FS, a ich pozostalých a doplnujú, zrušujú a nahrádzajú niektoré predpisy o požitkoch vojenských poškodenecov — 83.

Hodváb — priadza z umelého hodvábu — zníženie cla — 207.

Holandsko — platobný styk — 100.

Hospodárska kontrolná služba — 275.

Hospodárske mimoriadne opatrenie — 71.

Hospodárske útvary (organizmy) — splnomocnenie na vykonávanie úloh, podľa zákona na obranu štátu — 123.

Hostinské a výtčapnicke živnosti — mimoriadne zásahy do nich — 290.

Hypotečná banka — vid „Slovenská hypotečná a komunálna banka“.

Hypotekárne práva — prevod v súvislosti s koncentráciou peňažných ústavov — 237.

Chlieb:

(1) Výroba a predaj — 14.

(2) Vymielanie jačmeňa pre národný chlieb — 15.

(3) Zákaz predaja čerstvého chleba — 87.

(4) Distribúcia múky a chleba — 97.

(5) Povinné vedenie záznamov odpredaja múk a chleba v drobnom a povinné prihlásenie zásob u dodávateľov — 114.

Chlorid cínkatý — dočasné zníženie všeobecnej colnej sadzby — 211.

Chorvátsko — platobný styk — 233.

Chyby — vid „Opravy“.

Invalidi — vid „Poškodenci“.

Inžinieri — vid „Civilní inžinieri“.

Jačmeň — vymielanie pre národný chlieb — 15.

Japonsko — pakt troch mocností — 32.

Jedlá — obmedzenia v pripravovaní a podávaní niektorých jedál — 86.

Kartelový poplatok — obnovenie platnosti zákona — 108.

Kategórie štátnych zamestnancov — Vid „Zamestnanci štátni“.

Kežmarok — štátny policajný úrad — zrušenie — 77.

Kompetenčné spory:

(1) Riešenie kompetenčných sporov medzi súdmi a Najvyšším správnym súdom alebo správnymi úradmi — 73.

(2) Rokovací poriadok Senátu pre kompetenčné spory — 205.

Koncentrácia:

(1) Úprava pomerov súvisiacich s koncentráciou peňažných ústavov a podpora peňažnicou — 173.

(2) Prevod hypotekárnych práv v súvislosti s koncentraciou peňažných ústavov — 237.

Konceptní úradníci justičného rezortu — jednotná úprava služobných miest a úradných titulov — 107.

Koncesie železničné — viď „Železnice“.

Koncesie živnostenské — viď „Živnosti“.

Kongrua:

(1) Určenie rýdneho príjmu duchovného na páfrocie 1941—1945 — 139.

(2) Zrušenie niektorých ustanovení o úsporných srážkach z aktívnych a odpocívnych (zaopatrovacích) plátov — 182.

Kontrolná hospodárska služba — 275.

Konzervatórium štátne v Bratislave — 82.

Košicko-bohumínska dráha — dohoda slovensko-nemecko-maďarská — 187.

Kovové odpadky — povinné hlásenie zásob v hospodárskych podnikoch (závodoch) — 68.

Koža:

(1) Výroba a distribúcia — 39.

(2) Odpadková koža — dočasné zníženie cla — 253.

Krepová priadza z umelého hodvábu — zníženie colnej sadzby — 117.

Kúpeľné miesta — platobné úľavy pre záujemcov cudzineckého ruchu v kúpeľných miestach 81.

Lahkomyselníci — vyplácanie mzdy (platu) alebo iných služobných požitkov — 215.

Lanovka — visutá lanovka na Lomnický štít — správa — 28.

Lehoty:

(1) Predĺženie lehôt podľa zákona o niektorých opatreniach na ochranu známok — 2, 281.

(2) Zmenkoprávne lehoty — predĺženie — 282.

(3) Zmenkoprávne lehoty — prechodná úprava — 283.

Lekári:

(1) Odborná spôsobilosť pre zubné lekárstvo — 13.

(2) Nútený predaj lekárskeho a zubotechnických nástrojov Židov — 23.

Lesy — splnomocnenie ministra hospodárstva usmerňovať a upravovať pomery v lesnom a drevárskom hospodárstve — 140.

Letný čas — 25, 67, 202.

Liadok:

(1) Liadok väpenatý — dočasné zrušenie cla — 4, 212.

(2) Liadok väpenato-amonný — dočasné zrušenie cla — 231.

(3) Liadok amonný — zníženie cla — 201.

Liečebné ústavy — zákaz prijímania nežidovských osôb do židovských liečebných ústavov — 192.

Liečivé a minerálne pramene — využitie na ciele verejného zdravotníctva — 284.

Lieh:

(1) Predaj liekových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom — vyhlásenie za živnosť koncesovanú — 85.

(2) Výroba liehu zo sulfitových výluhov — 176.

(3) Zvýšenie dane z liehu — 214.

(4) Zmena znenia predajných cien spotrebnou daňou — 219.

(5) Zvýšenie dane z liehu — 220.

Lomnický štít — správy visutej lanovky — 28.

Ludové školy — viď „Školstvo“.

Maďarské kráľovstvo:

(1) Platobný styk s Maďarskom — 51.

(2) Dohoda vo veci vydávania administratívnych spisov medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom — 79.

(3) Smluva o štátoobčianskych otázkach — 90.

(4) Úprava platobného styku — 177.

(5) Dohoda slovensko-nemecko-maďarská o účasťnej spoločnosti Košicko-bohumínskej dráhy — 187.

Mak — dočasné zníženie cla — 251.

Mäso — zákaz predávania bravčového mäsa v niektoré dni — 86.

Medzinárodné smluvy:

(1) Pakt troch mocností — 32.

(2) Dohoda slovensko-maďarská vo veci vydávania administratívnych spisov — 79.

(3) Slovensko-nemecká dodatková smluva o úprave štátnej príslušnosti — 89.

(4) Slovensko-maďarská smluva o štátoobčianskych otázkach — 90.

(5) Slovensko-nemecká dohoda o výmene súdnych depozitov — 103.

(6) Parížska unijná dohoda na ochranu živoenského vlastníctva — 104.

(7) Slovensko-nemecká dohoda o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva — 109.

(8) Slovensko-nemecká dohoda o vydávaní zločincov — 110.

(9) Dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o štátnom dlhu a o štátnom majetku býv. československej republiky — 163.

(10) Slovensko-nemecko-maďarská dohoda o príležitostnej železničnej peážnej preprave Engerau (Peitzalku) a Bratislavu Nové mesto — 239.

(11) Ženevská dohoda o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami — 240.

(12) Ženevská dohoda pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach — 241.

(13) Slovensko-nemecká dohoda o oznamovaníach a požiadaniach vo veciach osobného stavu — 246.

Mena:

(1) Vzatie z obehu jednokoruných minci československých — 12.

(2) Menové ustanovenia smluvných súkromných životných a úrazových poisťovní — 27.

(3) Vydávanie slovenských päťdesiatihalerových minci — 38.

- (4) Vzatlie z obehu päťdesiatthalierových mincí československých — 76.
- (2) Vydanie nových a stiahnutie starých stokrúnových bankoviek — 188.
- (2) Vydanie nových dvadsaťkorúnových mincí — 222.
- (2) Vydanie nových päťdesiatkorúnových bankoviek — 263.
- Michalovce** — štátny policajný úrad — zrušenie — 79.
- Mimoriadna daň** — poistňujúca dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúročených — 181.
- Mimoriadne hospodárske opatrenie** — 71.
- Mince** — vid „Mena“.
- Minerálne oleje:**
- (1) Paušalizovanie dane z obratu u minerálnych olejov — 137.
- (2) Sníženie všeobecných colných sadzieb, sadzob, tr. XXI, colného sadzovníka — 141.
- Ministri** — zrušenie niektorých ustanovení o úsporách srážkach z aktívnych a odpočívnych (zaopatrovacích) platov — 182.
- Mládež** — verejná ochrana, verejnú poručníctvo a úprava ochranného dozoru — 213.
- Mlieko** — určenie minimálnej trojpercentnej tučnosti mlieka a zákaz výroby smotaný s obsahom tuku nad 15% — 62.
- Moratórium** — zrušenie moratória ohľadom niektorých neštátnych cenných papierov — 35, 124.
- Motorizmus** — pomoc motorizmu — 287.
- Múka:**
- (1) Predaj ražnej múky — výroba a predaj chleba — 14.
- (2) Zisťovanie a prihlasovanie zásob pšenice, raži a jedlej múky — 88.
- (2) Distribúcia múky — 97.
- (4) Povinné prihlásenie zásob múky v domácnostiach, povinnosť dodávateľov viesť záznam o týchto prihláškach — 113.
- (2) Povinné vedenie záznamov odpredaja múky, chleba v drobnom a o povinnom prihlásení zásob múk u dodávateľov — 114.
- Mzdy:**
- (1) Zákaz výplat miezd (platov) v sobotu — 54.
- (2) Nárok na mzdu (plat) zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, ktorí konajú vojenskú službu za brannej pohotovosti štátu — 184.
- (2) Mzdy ľahkomyseľníkom — 215.
- Náhrady** — za používanie dopravných prostriedkov pre vojenské účely — 119.
- Nájomníci:**
- (1) Obmedzenie vypovedania z bytov, ako aj obmedzenie odovzdania prenajatých alebo do užívania daných bytov Židom — 111.
- (2) Nútený prenájom niektorých živnostenských miestností — 234.
- (2) Ochrana nájomníkov — 267.
- Najvyšší správny súd** — riešenie kompetenčných sporov medzi súdmi a Najvyšším správnym súdom alebo správnymi úradmi — 73.
- Nákazy** — fond pre tlmenie nákaz a hromadných ozemocení domácich zvierat — 72.
- Náklady** — revízie a kontroly a ustálenia likvidácie a obecnej hodnoty židovských a arizovaných podnikov, ako aj židovského majetku — 57.
- Nástupné termíny** — vid „Vojsko“.
- Nátronová celulóza** — dočasné zníženie cla u nátrónovej celulózy — 252.
- Nehnuteľnosti:**
- (1) Obmedzenie zafazenia nehnuteľnosti — 105.
- (2) Výkup nehnuteľnosti na exekučnej dražbe Židmi kúpených — 52.
- Nemecká ríša:**
- (1) Pristúpenie Slovenska k paktu troch mocností — 32.
- (2) Slovensko-nemecká smluva o úprave štátnej príslušnosti — 89.
- (2) Slovensko-nemecká dohoda o výmene súdnych depozitov — 103.
- (4) Slovensko-nemecká dohoda o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva — 109.
- (2) Slovensko-nemecká smluva o vydávaní zločincov — 110.
- (4) Platobný styk — 154.
- (2) Slovensko-nemecká dohoda o štátnom dlhu a štátnom majetku bývalej československej republiky — 163.
- (2) Slovensko-nemecká dohoda o oznamovaniach a požiadavaniach vo veciach osobného stavu — 246.
- Nemocenské poistenie** — vid „Poistenie verejnoprávne“.
- Nemocnice** — zákaz prijímania nežidov do židovských nemocní — 192.
- Nostrifikácia** — diplomov zverolekárskeho a doktorských diplomov veteriárnej medicíny — 95.
- Notárske úrady** — názov a oslobodenie od poštovného — 91.
- Obaly** — na niektoré druhy tovarov, úprava — 236.
- Občianstvo** — vid „Štátne občianstvo“.
- Obecné (obvodné) notárske úrady** — ustálenie názvu a o rozšírení oslobodenia od poštovného — 91.
- Obchod:**
- (1) Úprava obchodu so štruktúrami — 36.
- (2) S niektorými poľnohospodárskymi plodinami — 229.
- Obilie** — colné prirážky k colným sadzbám na niektoré druhy obilia — 10, 26, 63, 149, 159.
- Obilná spoločnosť** pre Slovensko v Bratislave — zmena stanov — 126.
- Obilné skladištia verejné** — 185, 285.
- Obrana štátu:**
- (1) Pohraničné pásmo, obvod oporných a iných miest dôležitých pre obranu štátu — 38.
- (2) Doplnenie nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. — splnomocnenie niektorých hospodárskych útvarov (organizmov) k vykonávaniu úloh podľa zákona na obranu štátu — 123.

Obvody úradov — vid „Úrady“.

Odpadky hovové — povinné hlásenie zásob v hospodárskych podnikoch — 68.

Ohlasovacia povinnosť — osôb odvolom povinných, nezariadených, odvedených a osôb mimo činnnej služby — 206.

Ochrana:

(1) Ochrana plodu a jeho vzniku — 66.

(2) Ochrana najomníkov — 267.

(3) Ochrana známkov — 281.

(4) Ochrana mládeže — 213.

Okresné úrady — vid „Úrady“.

Oleje minerálne:

(1) Paušalizovanie dane z obratu — 137.

(2) Sniženie colných sadzieb — 141.

Olejnaté semená — úprava hospodárenia — 46.

Opatrenia — mimoriadne hospodárske opatrenia — 71.

Opatrovateľky na niektorých neštátnych opatrovníkoch — služobné platy — 288.

Opravy domov — daňové úľavy — 276.

Opravy tlačových chýb v Slovenskom zákonníku — 7, 146, 247, 292.

Organizačný štatút Slovenskej vysokej školy technickej — vydanie — 204.

Pakt — protokol o prístupí k paktu troch mocností — 32.

Papiere cenné — zrušenie moratória ohľadom niektorých neštátnych pevne záručitých cenných papierov — 34.

Paušalizovanie dane z obratu — vid „Dane“.

Peážna železničná preprava cez Engerau (Petražalku) a Bratislavu-Nové mesto — dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom — 239.

Peňažné ústavy:

(1) Sústredenie pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov, podnikov v Ministerstve financií a úprava niektorých pomerov v peňažníctve — 11.

(2) Finančné úľavy pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní — 37, 277.

(3) Prevzatie slovenských dielčích dlhopisov Zemskej banky v Prahe — 92.

(4) Zákaz zriaďovania nových peňažných ústavov — 135.

(5) Zabezpečenie pohľadávok tuzemských veriteľov proti zahraničným peňažným ústavom — 165.

(6) Pomocný fond peňažných ústavov — 172.

(7) Úprava pomerov súvisiacich s koncentraciou peňažných ústavov a podpora peňažníctva — 173.

(8) Prevod hypotekárnych práv v súvislosti s koncentraciou — 237.

(9) Finančné úľavy pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní — 277.

Peňažníctvo — vid „Peňažné ústavy“.

Peniaze — vid „Mena“.

Pivo:

(1) Prirážka k dani z piva — 132.

(2) Paušalizovanie dane z obratu u piva — 228.

Platne — vid „Vulkanizované platne“.

Platobný styk:

(1) s Finským — 6.

(2) s SSSR. — 24.

(3) s Kráľovstvom Maďarským — 51, 177.

(4) s Belgickom — 99.

(5) s Holandskom — 100.

(6) so Švajčiarskom — 144.

(7) s Dánskom — 189.

(8) s Protektorátom Čechy a Morava — 154.

(9) Srážky pri úhradách došlých z cudziny — 155.

Platy:

(1) Úprava služobných a platových pomerov duchovenstva v súvislosti s ústavným zákonom o štátnom občianstve — 30.

(2) Dočasná úprava platov štátnych zamestnancov — 40.

(3) Zákaz výplát miezd (platov) v sobotu — 54.

(4) Úprava niektorých platobných pomerov úradníkov Slovenských železníc — 98.

(5) Náhrady služobných výdavkov zamestnancov Ministerstva dopravy a verejných prác zúčastnených pri výstavbe a udržiavaní technických diel — 120.

(6) Určenie rýdzeho príjmu duchovného na päťročie 1941—1945 — 139.

(7) Vojenské poľné prídavky — 148.

(8) Zrušenie niektorých ustanovení o úsporných srážkach z aktívnych odpočívnych (zopatrovacích) platov — 182.

(9) Obmedzenie platových nárokov zo štátnych a iných verejných prostriedkov — 245.

(10) Platy ľahkomyseľníkov — 215.

(11) Platy opatrovateľiek na neštátnych opatrovníkoch — 288.

(12) Vid tiež „Mzdy“.

Plod — ochrana jeho vzniku, zmena trestného zákona — 66.

Podbrezová — podnik — schválenie zmluvy a s ňou súvisiacich dojednaní a o splnomocnení vlády na ich vykonanie — 142.

Podniky:

(1) Neodôvodnené zastavovanie prevádzky — 16.

(2) Bilančné úľavy pre ústavy a podniky — 29.

(3) Podniky podrobené úrazovému poisteniu, zaradenie do nebezpečenských tried a určenie percent týchto tried pre obdobie 1. januára 1941 do 31. decembra 1945 — 179.

(4) Dočasní správcovia v podnikoch — 273.

Podpora:

(1) Podpora stavebného podnikania — 75.

(2) Podpora peňažníctva a úprava pomerov súvisiacich s koncentraciou peňažných ústavov — 173.

Podvratná činnosť — za brannej pohotovosti štátu v trestnom súdnicte občianskom a vojenskom — zvýšené trestanie — 166.

Pohľadávky:

(1) Zákaz vymáhania predstieraných pohľadávok voči Židom — 18, 128.

- (¹) Likvidácia pohľadávok tuzemských veriteľov voči Protektorátu Čechy a Morava — 60.
- (²) Pohľadávky tuzemských veriteľov proti zahraničným peňažným ústavom — zabezpečenie — 165.
- (³) Priručie pre pohľadávky voči bývalému československému štátu — 274.
- Pohraničné pásmo — 58.**
- Poistenie súkromnoprávne:**
- (¹) Menové ustanovenia smlúv súkromných zmluvných a úrazových poistení — 27.
- (²) Finančné úfavy pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní — 37, 277.
- (³) Úvoľnenie vkladov, podielov a zadržaných výplát z poisťovacích smlúv prihlásených k súpisu podľa vl. nar. č. 110/1919 a č. 184/1919 Sb. z. a n. — 164.
- (⁴) Zmena ustanovení týkajúcich sa poisťovne Star — 271.
- Poistenie verejnoprávne:**
- (¹) Nemocenské poistenie verejných zamestnancov — 9, 270.
- (²) Dočasný zákaz niektorých výplát za opatrovacích zariadení pre prípad choroby invalidity a úrazu — 21.
- (³) Organizácia sociálneho poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách a ich nemocenské poistenie — 55.
- (⁴) Použitie prevodných čiastok v proviznom poistení — 150.
- (⁵) Zálohové vyplácanie výpomocí na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku — 178, 264.
- (⁶) Zaradenie podnikov podrobených úrazovému poisteniu do nebezpečenských tried a určenie percenta týchto tried pre roky 1941 až 1945 — 179.
- (⁷) Zachovanie nárokov na poistné dávky z verejnoprávneho nemocenského poistenia osôb povolaných k službe počas brannej pohotovosti štátu — 196.
- (⁸) Rozhodčí súd pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov — 216.
- (⁹) Nezapočítateľnosti niektorých plnení zamestnávateľa pracovného zárobku vo verejnoprávnom poistení — 265.
- (¹⁰) Splnomocnenie Robotníckej sociálnej poisťovne, Penzijného ústavu na poskytnutie jednorázovej zimnej výpomoci — 266.
- (¹¹) Poistenie verejnoprávne Židov, súkromných zamestnancov vo vyšších službách — 278.
- Poisťovne súkromné —** vid „Poistenie súkromnoprávne“.
- Poisťovne verejnoprávne —** vid „Poistenie verejnoprávne“.
- Policajné úrady —** vid „Úrady“.
- Pokračovanie:**
- (¹) Vojský trestný poriadok — 232, 262.
- (²) Urychlené trestné pokračovanie pri niektorých trestných činoch — 169.
- (³) Rokovací poriadok Senátu pre riešenie kompetenčných sporov — 205.
- (⁴) Rozhodčí súd pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov — 216.
- Poľnohospodári —** paulsalizovanie dane z obratu — 101.
- Poľnohospodárske nehnuteľnosti —** určenie osôb, ktorým možno pridelit do rentovej úrendy poľnohospodárske nehnuteľnosti — 193.
- Poľnohospodárske plodiny:**
- (¹) Úprava obchodu — 229.
- (²) Rozšírenie nariadenia o obilných záložných listoch — 185, 285.
- Pomocníci —** početní pomer účtov k počtu pomocníkov v živnostiach — 19.
- Pomocný fond peňažných ústavov, zriadenie —** 172.
- Poplatky:**
- (¹) Poplatok kartelový — 108.
- (²) Osobitný poplatok pri povoľovaní vývozu do cudziny — 200.
- Poradný a smierči sbor vo veciach peňažníctva a úverníctva, úprava úrokových sadzieb a zákaz zriaďovania nových peňažných ústavov (podnikov) —** 135.
- Porodné pomocnice —** vzdelanie a výcvik — 286.
- Poručenstvo:**
- (¹) Poručenstvo a opatrovnictvo — dohoda slovensko-nemecká — 242.
- (²) Poručenstvo verejné — 213.
- Poslanci:**
- (¹) Zvýšenie počtu poslancov — 225.
- (²) Náhrady poslancov — 248.
- Poslucháči:**
- (¹) Poslucháči vysokých škôl technických, povinné zamestnávanie počas prázdnin — 94.
- (²) Poslucháči vysokých škôl a absolventi škôl stredných — pracovná povinnosť — 145.
- Poškodení vojenští, HG, a Fs. —** 83.
- Poštovné —** oslobodenie notárskych úradov od poštovného — 91.
- Pozemková reforma:**
- (¹) Zmena zákona o pozemkovej reforme — 56.
- (²) Pozemková reforma na židovských poľnohospodárskych nehnuteľnostiach — 93.
- (³) Poskytovanie preddavkov osobám, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté nehnuteľnosti — 156.
- (⁴) Zadováženie pôdy roľníkom vnútenou árendou, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté nehnuteľnosti — 157.
- (⁵) Určenie osôb, ktorým možno pridelit poľnohospodárske nehnuteľnosti do rentovej úrendy — 193.
- (⁶) Priechodné opatrenie pôdy roľníkom utecencom krátkodobou árendou — 195.
- Pracovná povinnosť:**
- (¹) Pracovná povinnosť stredoškôľakov a vysokoškôľakov — 145.
- (²) Pracovná povinnosť Židov — 153.
- (³) Pracovná povinnosť za brannej pohotovosti štátu — 174.

Pracovná služba vojenská — vid „Vojsko“.

Pragmatika učiteľská — 244.

Pramene liečivé a minerálne — využitie na ciele verejného zdravotníctva — 284.

Právnická fakulta — prísne skúšky — skúšobný poriadok — 69.

Predaj:

(1) Predaj chleba a ražnej múky — 14.

(2) Nútený predaj lekárskeho a zubotechnických nástrojov, prístrojov, zariadení a pomôcok Židov — 23.

(3) Predaj pálených liekových nápojov v zavorených fľašiach v drobom — vyhlásenie za koncesovanú živnosť — 85.

(4) Zákaz predaja čerstvého chleba — 87.

(5) Povinný odpredaj pšenice a raži Obilnej spoločnosti pre Slovensko — 88.

Prenájom — niektorých živnostenských miestností, zmena zákona o hlásení — 234.

Prepúšťanie — hromadné prepúšťanie zamestnancov — 16.

Prepychové predmety — doplnok k soznamu — 136, 269.

Presuny — pôsobnosti v obore verejnej správy vnútornej — 31.

Prešovský vodovod — vybudovanie — 17.

Prevodné články — použitie v provizijnom postavení — 150.

Prezenčná služba — vid „Vojsko“.

Priadne rastliny — úprava hospodárenia — 46.

Priadza:

(1) Priadza krepová z umelého hodvábu — sníženie colnej sadzby — 117.

(2) Umelý hodváb — dočasné sníženie všeobecnej colnej sadzby — 207.

Prídavky na deti robotníkov — 217, 227.

Príhlasovanie zásob pšenice, raži a jedlej múky — 88, 97.

Prípravná služba sudcovská — rovnoprávnosť sudcovskej a advokátskej skúšky a o zmenách v právnej službe verejnonotárskeho osnovníkov — 48.

Príročné pre pohľadávky proti bývalému československému štátu, prerušenie sporov o tieto pohľadávky a zastupovanie erára — 274.

Prírodovedecká fakulta Slovenskej univerzity — skúšobný poriadok pre prísne skúšky — 254.

Príspevok štátny — vyživovací — 80, 134.

Propaganda — vid „Úrad propagandy“.

Protektorát Čechy a Morava:

(1) Likvidácia požiadaviek tuzemských veriteľov — 60.

(2) Premena záväzkov tuzemských dlžníkov voči Protektorátu Čechy a Morava — 138.

(3) Platobný styk s Protektorátom — 154.

Protiletecká ochrana — vid „CPO“.

Pšenica a raž — zisťovanie a prihlasovanie zásob, povinnosť odpredať pšenicu a raž Obilnej spoločnosti pre Slovensko — 88, 97.

Rastliny priadne — úprava hospodárenia — 46.

Raž — zisťovanie a prihlasovanie zásob pšenice, raži a jedlej múky — 88, 97.

Revízia živnostenských oprávnení — 289.

Rigoróza — vid „Skúšky“.

Robotníci — prídavky na deti robotníkov — 217, 227.

Rokovacie poriadky:

(1) Rokovací poriadok Senátu pre riešenie kompetenčných sporov — 205.

(2) Rokovací poriadok Snemu Slovenskej republiky — 248.

Roľníci-utečenci, — priechodné opatrenia pôdy vauťanou kráľkodobou árendou — 195.

Rovnošata železničných zamestnancov — 221.

Rozhodčí súd pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov, Senátu hlavného poisťovacieho súdu pre úrazové zaopatrenie týchto zamestnancov — 216.

Rozpočet štátny na rok 1941 — 1, 42.

Semená:

(1) Úprava hospodárska s niektorými olejnatými semenami a priadnymi rastlinami — 46.

(2) Repkové a repicové semeno — zrušenie cla — 203.

Sklenený tovar — úprava dovozu a vývozu niektorých druhov — 170.

Skúšky:

(1) Prísne skúšky na právnickej fakulte Slovenskej univerzity, skúšobný poriadok — 69.

(2) Skúšky na prírodovedeckej fakulte Slovenskej univerzity, skúšobný poriadok — 254.

Slov. hypoteč., a komunálna banka — rozšírenie pôsobnosti — 257.

Slovenská krajina — likvidácia administratívnych záväzkov bývalej Slovenskej krajiny — 197.

Slovenská republika — zastupovanie erára — 274.

Slovenská univerzita:

(1) Prísne skúšky na právnickej fakulte — 69.

(2) Prísne skúšky na prírodovedeckej fakulte — 254.

(3) Vid tiež „Školstvo“.

Slovenská vysoká škola technická — vid „Technická vysoká škola“.

Slovenský Červený kríž — 259.

Slovenský letecký sbor — 22.

Smluvy medzinárodné — vid „Medzinárodné smluvy“.

Smotana — zákaz výroby s obsahom tuku nad 15% — 62.

Snem Slovenskej republiky — rokovací poriadok — 248.

Sociálne poistenie — vid „Poistenie verejnoprávne“.

Spoločenstvá živnostenské — vid „Živnostenské spoločenstvá“.

Správčovia v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách — 273.

Správne a dozorné rady v účastnínskych spoločnostiach a družstevných sväzoch — a členstva v nich — 249.

Stabilizačné bilancie — zmena zákona — 131.

Star — poisťovnia — predĺženie účinnosti niektorých ustanovení — 271.

Slavby:

- (1) Finančné zabezpečenie niektorých vodných stavieb štátnych alebo štátom podporovaných — 20.
 (2) Podpora slavebného podnikania — 75.

Stredné školy — vid' „Školstvo“.**Strukoviny:**

- (1) Úprava obchodu — 36.
 (2) Obilné záložné listy a verejné obilné skladišťa na strukoviny — 185.

Sudcovia — vid' „Štátni zamestnanci“.**Súdne depozitá —** výmena s Nemeckou ríšou — 103.**Súdy:**

- (1) Nová súdna organizácia a zmena niektorých ustanovení a organizácia súdov — 47.
 (2) Zjednotenie obvodov okresných súdov, iných úradov a ich sídiel — 50.
 (3) Riešenie kompetenčných sporov medzi súdmi a Najvyšším správnym súdom alebo správnymi úradmi — 73.
 (4) Súdy vojenské, zriadenie a určenie ich obvodov — 272.
 (5) Súdne pokračovanie — vid' „Trestné pokračovanie“.

Sultitové výluhy — výroba liehu z nich — 176.**Sústredenie pôsobnosti v peňažných veciach —** 11, SSSR — platobný styk so Slovenskou republikou — 24.**Sväz —** Slovenský sväz protiletectvej ochrany — 22.**Šekový zákon —** 256.**Školstvo:**

- (1) Sídla a obvody školdozorných úradov — 8.
 (2) Zhodnotenie štúdií absolventov Ukrajinskej hospodárskej akadémie — 106.
 (3) Zmena služobných a disciplinárnych predpisov učiteľstva ľudových škôl — 244.
 (4) Skúšobný poriadok — prísne skúšky na právnickej fakulte — 69.
 (5) Skúšobný poriadok — prísne skúšky na prírodovedeckej fakulte — 254.
 (6) Taxy a iné príspevky a škôl, poplatky na stredných školách a na učiteľských akademiách — 158.
 (7) Školské štatistické tlačivá — 291.
 (8) Vid' tiež „Slovenská univerzita“ a „Vysoká škola technická“.

Štát — zastupovanie erára — 274.**Štatistika:**

- (1) Zrušenie štatistických ohlások pre vývoz z voľného obehu — 45.
 (2) Oznamovanie veľkoobchodných cien — 162.
 (3) Školské štatistické tlačivá — 291.

Štátne konzervatórium v Bratislave — zákon — 82.**Štátne občianstvo:**

- (1) Úprava služobných a platových pomerov duchovenstva v súvislosti s Ústavným zákonom o štátnom občianstve — 30.

- (2) Doplnenie ústavného zákona o štátnom občianstve — 160.

Štátne policajné úrady:

- (1) v Kežmarku — zrušenie — 77.
 (2) v Michalovciach — zrušenie — 78.

Štátni a iní verejní zamestnanci — vid' „Zamestnanci štátni a iní verejní“.**Štátny diagnostický a veterinárny ústav —** 235. **Štátny pozemkový úrad —** povinnosť uvoľňovať zamestnancov pre tento úrad — 65.**Štátny výživovací príspevok —** 80, 134.**Sväzčiarstvo —** platobný styk so Slovenskou republikou — 144.**Talianstvo —** pakt troch mocností — 32.**Technika —** vid' „Vysoká škola technická“.**Tlačové chyby —** vid' „Opravy“.**Traskaviny —** zákon o traskavinách — 34.**Trestné činy:**

- (1) Trestné činy spáchané využitím zaľemnenia alebo leteckého poplachu — 167.
 (2) Urychlené trestné pokračovanie na niektoré trestné činy — 169.

Trestný zákon vojenský — zmena niektorých ustanovení — 66.**Tresty:**

- (1) Mimoriadny odklad trestov a prerušenie za brannej pohotovosti štátu — 151.
 (2) Zvýšené trestanie podvratnej činnosti za brannej pohotovosti štátu — 166.
 (3) Prísnejšie trestanie niektorých trestných činov, spáchaných využitím zaľemnenia alebo leteckého poplachu — 167.
 (4) Zvýšené trestanie záškodnických činov za brannej pohotovosti štátu — 226.

Trojakt — 32.**Účastinné spoločnosti —** členstvo v správnych a dozorných radách účastinných spoločností a družstevných sväzov — 249.**Učítelia ľudových škôl, zmena doterajších predpisov služobných a disciplinárnych —** 244.**Učeni —** početný pomer učňov k počtu pomocníkov v živnostiach — 19.**Ukrajinská hospodárska akadémia —** zhodnotenie štúdií absolventov — 106.**Úfavy:**

- (1) Priečhodné bilančné úfavy pre ústavy a podniky povinné verejne účtovať — 29.
 (2) Finančné úfavy pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní — 37, 277.
 (3) Platobné úfavy pre záujemcov cudzineckého ruču v kúpeľných miestach — 81.
 (4) Daňové úfavy na opravu domov — 276.

Umelý hodváb — priedza — dočasné zníženie všeobecnej colnej sadzby — 207.**Úradníci —** vid' „Zamestnanci štátni a iní verejní“.**Úrady:**

- (1) Vzájomný vzťah vojenských doplnovacích úradov a doplnovacích úradov verejnej správy vnútornej — 5, 209.

(2) Sídla a obvody školdozorných úradov — 8.**(3) Úrady verejnej správy vnútornej, presuny pôsobnosti —** 31.

- (1) Zjednotenie obvodov okresných úradov, okresných súdov a iných úradov a ich sídiel — 50.
 (2) Riešenie kompetenčných sporov medzi súdmi a úradmi — 83.
 (3) Zrušenie štátného policajného úradu v Kežmarku — 77.
 (4) Zrušenie štátného policajného úradu v Michalovciach — 78.
 (5) Názov notárskych úradov a ich oslobodenie od poštového — 91.
 (6) Finančné úrady — úprava obvodov — 243.
 (7) Úrad propagandy — 116, 175.

Úroky:

- (1) Úrokové sadzby — 135.
 (2) Úroky z niektorých cenných papierov — mimoriadna daň — 181.
 Ustav — diagnostický, veterinárny — 235.
 Ústava — zmena § 100 Ústavy — 225.
 Ústredie podľa zákona o obrane štátu — 123.
 Ústredný hospodársky úrad — povinnosť uvoľňovať zamestnancov pre tento úrad — 43.
 Uteľenci — roľníci — prechodné opatrenie pôdy vnútenou krátkodobou árendou — 195.
 Úvernictvo — vid „Peňažníctvo“.
 Úverové operácie — splnomocnenie ministra financií — 59.
 Vápno dusíkaté — dočasné zrušenie cla — 260.
 Veľkostatky — ustanovenie prechodného dozoru a vnútenej správy — 230.
 Verejná správa vnútorná — presuny pôsobnosti — 31.

Verejní notári:

- (1) Dočasná úprava verejného notárstva — 33.
 (2) Zmeny v prípravnej službe sudcovskej, rovnoprávnosť sudcovskej a advokátskej skúšky a zmeny v právnej službe verejnototárskych osnovníkov — 48.

Veritelia — luzemské zabezpečenie pohľadávok proti zahraničným peňažným ústavom — 165.

Veterinárny diagnostický ústav — 235.

Vino šumivé — prírážka k dávke zo šumivého vína — 132.

Vltná lanovka na Lomnický štít — 28.

Vodné stavby — finančné zabezpečenie vodných stavieb štátnych alebo štátom podporovaných — 20.

Vodovody — vybudovanie prešovského vodovodu — 17.

Vojsko:

- (1) Nástupné termíny — 3, 102, 152.
 (2) Sídla a vzájomný vzťah vojenských dopravných úradov verejnej správy vnútornej — 5, 209.
 (3) Vojenský trestný zákon — zmena — 66.
 (4) Náhrady za používanie dopravných prostriedkov pre vojenské účely — 119.
 (5) Kategórie vojenských a žandárskych dôstojníkov — 147.
 (6) Vojenské poľné prídavky — prechodná úprava — 148.

(7) Branné shromaždenia — 171.

(8) Nárok na mzdu (plat) zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, ktorí konajú službu za brannej pohotovosti štátu — 184.

(9) Vojenská ohlasovacia povinnosť osôb odvolanom povinných nezaraďených odvedených osôb a osôb mimo činnú službu — 206.

(10) Nástupné termíny do prezenčnej služby — 210.

(11) Vojenský trestný poriadok — 232, 262.

(12) Ženevská dohoda o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami — pristúpenie Slovenskej republiky k nej — 240.

(13) Pristúpenie Slovenskej republiky k Ženevskej dohode pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach — 241.

(14) Vojenské súdy — zriadenie a určenie ich obvodov — 272.

(15) Zmena a doplnenie zákona o požadovaní dopravných prostriedkov — 279.

(16) Vid tiež „Branná pohotovosť štátu“.

Vulkanizované platne z prírodnej gúmy a jej náhrad dočasné sníženie všeobecnej colnej sadzby — 208.

Vydávanie zločincov — slovensko-nemecká dohoda — 110.

Výkup nehnuteľností na exekučnej dražbe Židmi kúpených — 52.

Vymielanie jačmeňa pre národný chlieb — 15.

Výpomoc zimná — dôchodcom Robotníckej sociálnej poisťovne a Penzijného ústavu — 266.

Výroba:

(1) Výroba a predaj ražnej múky — 14.

(2) Výroba a distribúcia kože — 39.

(3) Výroba smotany s obsahom tuku nad 15% — 62.

(4) Výroba liehu zo sulfátových výluhov — 176.

Vysoká škola technická:

(1) Povinné zamestnávanie poslucháčov — 94.

(2) Otvorenie ďalších oddelení — 168.

(3) Organizačný štatút — 204.

Vyvlastnenie liečivých a minerálnych prameňov na ciele verejného zdravotníctva — 284.

Vývoz:

(1) Úprava vývozu skleneného tovaru — 170.

(2) Vývoz do cudziny — osobitné poplatky pri povoľovaní — 200.

Vyživovací príspevok — štátny príspevok vyživovaci — 80, 134.

Vzdelanie a výcvik pôrodných pomocníčiek — 286.

Zálohové vyplácanie výpomocí na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku — 178, 264.

Záložné listy — obilné a verejné obilné skladišťa na niektoré poľnohospodárske plodiny a strukoviny — 185, 285.

Zamestnanci súkromní:

(1) Neodvodnené hromadné prepúšťanie súkromných zamestnancov v podnikoch — 16.

(²) Nárok na mzdy (plat) zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, ktorí konajú vojenskú službu za brannej pohotovosti štátu — 184.

Zamestnanci štátni a verejní:

- (1) Nemocenské poistenie zamestnancov štátnych a verejných — 9, 270.
- (2) Dočasná úprava platov štátnych a verejných zamestnancov — 40.
- (3) Preskúmanie platových a penzijných dekretov štátnych a verejných zamestnancov — 41, 64.
- (4) Povinnosť uvoľňovať zamestnancov pre ÚHÚ, — 43.
- (5) Skúšky a zmeny v právnej službe verejnomoľanských zosnovníkov — 48.
- (6) Povinnosť uvoľňovať zamestnancov pre štátny pozemkový úrad — 65.
- (7) Úprava niektorých služobných a platových pomerov úradníkov Slovenských železníc — 98.
- (8) Jednotná úprava služobných miest a úradných titulov koncepčných úradníkov justičného rezortu — 107, 161.
- (9) Zamestnanci Ministerstva dopravy a verejných prác zúčastnení pri výstavbe a udržiavaní technických diel, náhrada služobných výdavkov — 120.
- (10) Zamestnanci štátni — arizátori — 133.
- (11) Vylúčenie Židov z verejných služieb a ich odškodnenie a úprava niektorých personálnych pomerov štátnych a verejných zamestnancov-Židov a ich pozostalých — 143.
- (12) Služobné kategórie vojenských a žandárskych dôstojníkov — 147.
- (13) Slovenské železnice — služobná rovnošata a osobitné odznaky pre ich zamestnancov — 221.
- (14) Úprava niektorých platových pomerov počas brannej pohotovosti štátu — 223.
- (15) Služobná pragmatika učiteľstva ľudových škôl — 244.

Zastavenie prevádzky podnikov — 16.

Záškodnícke činy — zvýšené trestanie záškodníckych činov za brannej pohotovosti štátu — 226.

Zafaženie — obmedzenie zafaženia nehnuteľností — 105.

Závazky tuzemských dlžníkov voči Protektorátu Čechy a Morava — 138.

Zdravotná prírážka — zákon 74.

Zdravotníctvo — vyvlastnenie liečivých a minerálnych prameňov na čele verejného zdravotníctva — 284.

Zmenečné lehoty — prechodná úprava zmenečných lehôt — 125, 127, 282, 283.

Zmenkový zákon — 255.

Známky — predĺženie lehôt na ochranu známkov — 2, 281.

Zubné lekárstvo:

(1) Nadobúdanie odbornej spôsobilosti u zubného lekárstva — 13.

(2) Zubotechnické nástroje Židov — nútený predaj — 23.

Zverolekári — noštrifikácia zverolekárskeho diplomov a doktorských diplomov veterinárnej medicíny — 95.

Zvieratá — fond pre tlmenie nákaz a hromadných onemocnení domácich zvierat — 72.

Žandári — vid „Štátni zamestnanci“.

Železnice:

(1) Správa visutej lanovky na Lomnický štít — 28.

(2) Elektrická lokálna železnica Bratislava—Krajinská hranica, zrušenie koncesie — 96.

(3) Úprava služobných a platových pomerov úradníkov Slovenských železníc — 98.

(4) Dohoda slovensko-nemecko-maďarská o účastianej spoločnosti košicko-bohumínskej dráhy — 187.

(5) Služobná rovnošata, služobné a osobitné odznaky zamestnancov Slovenských železníc — 221.

Ženevské dohody:

(1) Prístupenie Slovenskej republiky k Ženevskej dohode o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami — 240.

(2) Prístupenie Slovenskej republiky k Ženevskej dohode o zlepšení osudu ranených a chorých v poľných armádach — 241.

Židia:

(1) Obmedzenie exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a zákaz vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom — 18, 128.

(2) Nútený predaj lekárskeho a zubotechnických nástrojov, prístrojov a zariadení — 23.

(3) Povinnosť uvoľňovať zamestnancov pre ÚHÚ, — 43.

(4) Dočasní správcovia pre domy Židov — 44.

(5) Výkup nehnuteľností pri exekučnej dražbe Židmi kúpených — 52.

(6) Nariadenie o židovských podnikoch — 53.

(7) Znášanie nákladov revlzie kontroly a ustálenia likvidačnej a obecnej hodnoty židovských a arizovaných podnikov — 57.

(8) Niektoré opatrenia v obore priamych daní u židovských daňových subjektov — 84, 194.

(9) Výkon pozemkovej reformy na židovských nehnuteľnostiach — 93.

(10) Obmedzenie odovzdania prenajatých alebo do užívania daných bytov Židom — 111.

(11) Predĺženie niektorých ustanovení o obmedzení exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov a zákaz vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom — 128.

(12) Židovské podniky — zmena nariadenia — 129.

(13) Vylúčenie Židov z verejných služieb, ich odškodnenie a úprava niektorých personálnych pomerov štátnych a verejných zamestnancov Židov a ich pozostalých — 143.

(14) Pracovná povinnosť Židov — 153.

- (¹³) Židovské nemocnice a léčebné ústavy — zákaz prijímania nežidovských osôb — 192.
 (¹⁴) Obmedzenie voľnosti nakladať s majetkom Židov a zriadenie fondu pre podporu vystahovalctva Židov — 186.
 (¹⁵) Obmedzenie Židov nakladať s peňažnými hotovosťami, cennými papiermi a draho-kamami — 194.
 (¹⁶) Nariadenie o právnom postavení Židov — 198.
 (¹⁷) Mimoriadna dávka zo židovského majetku — 199.
 (¹⁸) Prechod židovských nehnuteľností do vlastníctva slovenského štátu — 238.
 (¹⁹) Súkromní zamestnanci Židia vo vyšších službách — úprava niektorých otázok verejného poistenia — 278.

Živnosti:

- (¹) Početný pomer učňov k počtu pomocníkov v živnostiach — 19.
 (²) Predaj pálených liehových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom vyhlásenie za koncesovanú živnosť — 85.
 (³) Parížska unijná dohoda na ochranu živnostenského vlastníctva — 104.
 (⁴) Mimoriadne zásahy do oprávnenia hostinských a výčapníckych živností — 290.
 (⁵) Živnostenské miestnosti — zmena zákona o hlásení a nútenom prenájme — 234.
 (⁶) Revízia živnostenských oprávnení — 289.
 (⁷) Živnostenské spoločenstvá (grémiá) — ich sväzy — mimoriadne zásahy do vedenia — 112.

Slovenský zákonník

Čiastka 1.

Vydaná dňa 1. januára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 1. Finančný zákon Slovenskej republiky, ktorým sa určuje štátny rozpočet na rok 1941.

1.

Finančný zákon Slovenskej republiky zo dňa 20. decembra 1940,

ktorým sa určuje štátny rozpočet
na rok 1941.

Snem Slovenskej republiky usniesol sa
na tomto zákone:

ČASŤ PRVA.

Článok I.

V prílohe A štátneho rozpočtu na rok 1941 určujú sa výdavky vlastnej štátnej správy (rozpočtová skupina I.) sumou 1.826,915.974 Ks a príjmy toho istého rozpočtu sumou 1.712,481.994 Ks.

Článok II.

(¹) Štátne podniky (rozpočtová skupina II.), pre ktoré platí zákon č. 404/1922 Sb. z. a n., hradia zo svojich ťažieb ako náklady prevádzkové, tak aj náklady investičné, nakoľko nie je týmto zákonom alebo štátnym rozpočtom ináč určené.

(²) Zisk, ktorý podniky majú odvieť do štátnej pokladnice, určuje sa sumou 85,752.594 Ks.

(³) Slovenské železnice a Slovenská pošta okrem toho uhradia aj potrebu svojho najvyššieho správneho úradu (Ministerstvo dopravy), ak je nie uhradená jeho vlastnými príjmami.

(⁴) Slovenským železničiam sa poskytuje na úhradu prevádzkových nákladov výnos prepravnej dane na štátnych a štátom prevádzaných železničiach až do výšky 51,145.300 Ks.

(⁵) V štátnych podnikoch môžu sa výdavky, určené na pravé investície, použiť len na ciele uvedené v ich rozpočtoch a najviac sumami, určenými pre ten ktorý cieľ. Zmeny sú prípustné len v hraniciach celkovej sumy, v rozpočte podniku na tieto investície určenej, a za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z.

Za tých istých podmienok môže sa výnimočne prekročiť suma určená na pravé investície, ak prekročenie je zaokryté príspevkami, s ktorými sa v štátnom rozpočte nepočíta, alebo ak sa prekročenie zaokryje prostriedkami utrženými za predané nehnuteľnosti v štátnych podnikoch. Ináč vyššie náklady na pravé investície vyžadujú súhlas Snemu Slovenskej republiky.

(⁶) Uhrada investičných nákladov pôžičkami je prípustná len pri tých štátnych podnikoch, pri ktorých je to určené týmto zákonom.

(⁷) Prechodné úvery na uhradenie prechodných schodkov vyplývajúcich z časovej neshody medzi ťažbami a nákladmi sú prípustné len v dohode s ministrom financií a musia byť splatené najneskôr do konca februára 1942.

Článok III.

(¹) Podľa b. č. 2 prílohy D zákona č. 190/1939 Sl. z. zaisťujú sa v štátnom rozpočte na rok 1941 (všeobecná pokladničná správa) miesto prídelov podľa § 10, ods. 2 a 3 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení vyhlášky č. 122/1935-Sb. z. a n. tieto údelý:

a) z výnosu 1.5% zvláštneho príspevku podľa § 10, ods. 2, písm. b) zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n., po srážke sumy patriacej náhradovému fondu zriadenému podľa § 108 zákona o priamych daniach v sume 2,909.400 Ks;

b) z výnosu dane z obratu a prepychovej podľa § 10, ods. 2, písm. d) zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. po skrátení o 50% v prospech Pomocného fondu pre úpravu dlhových okresov a obcí podľa § 10, ods. 6, písm. a) uvedených zákonov v znení zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 69/1936 Sb. z. a n. v sume 4,369.000 Ks a

c) z výnosu dane z piva podľa § 10, ods. 3 zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. v sume 9,100.000 Ks.

(²) Pomocnému fondu pre úpravu dlhových okresov a obcí, zriadenému podľa čl. III. zákona č. 69/1935 Sb. z. a n., z výnosu

Slovenský zákonník

Čiastka 1.

Vydaná dňa 1. januára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 1. Finančný zákon Slovenskej republiky, ktorým sa určuje štátny rozpočet na rok 1941.

1. Finančný zákon Slovenskej republiky zo dňa 20. decembra 1940, ktorým sa určuje štátny rozpočet na rok 1941.

Snem Slovenskej republiky usniesol sa na tomto zákone:

ČASŤ PRVA.

Článok I.

V prílohe A štátneho rozpočtu na rok 1941 určujú sa výdavky vlastnej štátnej správy (rozpočtová skupina I.) sumou 1.826,915.974 Ks a príjmy toho istého rozpočtu sumou 1.712,481.994 Ks.

Článok II.

(¹) Štátne podniky (rozpočtová skupina II.), pre ktoré platí zákon č. 404/1922 Sb. z. a n., hradia zo svojich fazieb ako náklady prevádzkové, tak aj náklady investičné, nakoľko nie je týmto zákonom alebo štátnym rozpočtom ináč určené.

(²) Zisk, ktorý podniky majú odvieť do štátnej pokladnice, určuje sa sumou 85,752.594 Ks.

(³) Slovenské železnice a Slovenská pošta okrem toho uhradia aj potrebu svojho najvyššieho správneho úradu (Ministerstvo dopravy), ak je nie uhradená jeho vlastnými príjmami.

(⁴) Slovenským železniciam sa poskytuje na úhradu prevádzkových nákladov výnos prepravnej dane na štátnych a štátom prevádzaných železnicách až do výšky 51,145.300 Ks.

(⁵) V štátnych podnikoch môžu sa výdavky, určené na pravé investície, použit len na ciele uvedené v ich rozpočtoch a najviac sumami, určenými pre ten ktorý cieľ. Zmeny sú prípustné len v hraniciach celkovej sumy, v rozpočte podniku na tieto investície určenej, a za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z.

Za tých istých podmienok môže sa výnimočne prekročiť suma určená na pravé investície, ak prekročenie je zaokryté príspevkami, s ktorými sa v štátnom rozpočte nepočíta, alebo ak sa prekročenie zaokryje prostriedkami utrženými za predané nehnuteľnosti v štátnych podnikoch. Ináč vyššie náklady na pravé investície vyžadujú súhlas Snemu Slovenskej republiky.

(⁶) Uhrada investičných nákladov pôžičkami je prípustná len pri tých štátnych podnikoch, pri ktorých je to určené týmto zákonom.

(⁷) Prechodné úvery na uhradenie prechodných schodkov vyplývajúcich z časovej neshody medzi fazbami a nákladmi sú prípustné len v dohode s ministrom financií a musia byť splatené najneskôr do konca februára 1942.

Článok III.

(¹) Podľa b. č. 2 prílohy D zákona č. 190/1939 Sl. z. zaisťujú sa v štátnom rozpočte na rok 1941 (všeobecná pokladničná správa) miesto prídelov podľa § 10, ods. 2 a 3 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení vyhlášky č. 122/1935 Sb. z. a n. tieto údelý:

a) z výnosu 1.5% zvláštneho príspevku podľa § 10, ods. 2, písm. b) zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n., po srážke sumy patriacej náhradovému fondu zriadenému podľa § 108 zákona o priamych daniach v sume 2,909.400 Ks;

b) z výnosu dane z obratu a prepychovej podľa § 10, ods. 2, písm. d) zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. po skrátení o 50% v prospech Pomocného fondu pre úpravu dlhov okresov a obcí podľa § 10, ods. 6, písm. a) uvedených zákonov v znení zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 69/1936 Sb. z. a n. v sume 4,369.000 Ks a

c) z výnosu dane z piva podľa § 10, ods. 3 zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. v sume 9,100.000 Ks.

(²) Pomocnému fondu pre úpravu dlhov okresov a obcí, zriadenému podľa čl. III. zákona č. 69/1935 Sb. z. a n., z výnosu

dane dôchodkovej a dane z obrátu a prepychovej podľa § 10, ods. 6, písm. a) a b) zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení vyhlášky č. 122/1935 Sb. z. a n. a vládných nariadení č. 69/1936 a 202/1935 Sb. z. a n. zaisťuje sa údel v sume 19,980.700 Ks. Čiastka, ktorá sa z tejto sumy nepoužije na dlhovú službu spojenú s úpravou dlhov finančne slabých okresov a obcí, určuje sa podľa čl. III, § 3, ods. 2 zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. na podporovanie vlastných mimoriadnych investičných úloh obcí, najmä v odbore národného školstva.

(¹) Náhradovému fondu, zriadenému podľa § 108 zákona o priamych daniach pri Zemedelskej rade, zaisťuje sa miesto prídelu z výnosu 1.5% zvláštného príspevku podľa § 109 zákona o priamych daniach údel v sume 843.200 Ks.

(²) Domová daň prideluje sa podľa § 9 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. obciam, ktoré v roku 1940 vyberaly viac ako 250% obecných prirážok k priamym daniam; zvyšok výnosu domovej dane [§ 10, ods. 2, písm. a) zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 169/1930 a 69/1935 Sb. z. a n.] náleží štátu.

(³) Pre hlavné mesto Slovenskej republiky z výnosu dane z obrátu a prepychovej podľa § 10, ods. 5 zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. určuje sa údel v sume 400.000 Ks.

Článok IV.

Na úhradu plátov a penzií učiteľov verejných neštátnych škôl národných určuje sa preddavok 2,745.000 Ks.

Článok V.

Na podporu podľa zákona č. 139/1926 Sb. z. a n. o finančnej podpore pre elektrizáciu vidieka a podľa zákonov ho doplnujúcich príspeje štátna správa sumou 4,000.000 Ks.

Článok VI.

K úhrade výdavkov na úrok, úmor a na správne potreby štátneho dlhu príspejú:

a) podniky sumou . . .	53,655.745 Ks,
b) územná samospráva sumou	1,167.319 Ks,
c) zvláštne pramene príjmové sumou . . .	1,034.837 Ks,
d) štátna správa sumou	96,412.782 Ks.

Článok VII.

Platby na dávku z majetku a z prírastku na majetku použijú sa na krytie výdavkov vlastnej štátnej správy.

Článok VIII.

Prostriedky povolené na výdavky vlastnej štátnej správy možno použiť, ak tento zákon nestanoví iné (článok XII a článok XX), len do výšky a na ciele uvedené v príslušných kapitolách, tituloch, paragrafoch a pododdeleniach pripojeného štátneho rozpočtu, a to ako sú uvedené oddelene pre potreby riadne a mimoriadne, osobné a vecné. Pritom môžu sa zadovažiť len nutné potreby štátnej správy v nevyhnutnom rozsahu, a to najúčelnejšie a najhospodárnejšie; výška nákladu určená vládou alebo v dohode s ministrom financií pre niektoré opatrenia (napr. stavby a iné práce) nesmie sa bez ich súhlasu prekročiť.

Článok IX.

(¹) Prostriedky určené na riadne výdavky možno použiť, ak nestanoví tento zákon inak (článok XI), pre každý mesiac najviac 1/12 (jednou dvanástinou) celoročne rozpočítanej sumy. Výnimky, ak sú odôvodnené, sú viazané na súhlas ministra financií.

(²) Toto ustanovenie sa nevzťahuje na výdavky splatné v dlhších ako mesačných lehotách, ktoré treba platiť podľa určitých lehôt.

Článok X.

Prostriedky určené na mimoriadne výdavky možno použiť len do výšky 10.000 Ks. K vyšším výdavkom v jednotlivom prípade na ten istý cieľ v rozpočtovom roku treba súhlas ministra financií.

Článok XI.

(¹) Prostriedky určené na podporu a na plnenie podobných úloh, ku ktorým nie je štát právne zaviazaný (subvencie), možno vyplácať zásadne až v poslednom štvrtroku rozpočtového roku a len po predchádzajúcom súhlase ministra financií. Vo výnimočných prípadoch minister financií môže svoliť ku skoršej výplate.

(²) Na prísľub subvencií treba tiež predchádzajúci súhlas ministra financií.

Článok XII.

(¹) Ak ide o opatrenie nutnej potreby a ak niet pre ňu vôbec alebo dostatočných schválených prostriedkov, môže byť potrebná suma, ak tento zákon nestanoví iné (článok XX), uhradená úsporami v

rozpočte tej istej kapitoly za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z., pričom treba zvlášť skúmať, či zamýšľané opatrenie nutnej potreby zodpovedá ustanoveniu článku VIII, druhá veta.

(¹) Prostriedky povolené na vecné výdavky nemožno použiť na hradenie výdavkov prelimitovaných ako osobné.

(²) Prostriedky povolené na úhradu osobných výdavkov podľa platových zákonov a nariadení nemožno použiť na úhradu iných výdavkov. Výnimočne možno za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. použiť tieto prostriedky na náhradné opatrenia nutné k plneniu takých úloh, na aké boly tieto prostriedky povolené.

(³) Prostriedky povolené na mimopodnikové potreby stavebné, uvedené v kapitole 11, titul 8, nemožno použiť na iné ciele. Na zadanie prác, ktorých náklad má sa hradiť z týchto prostriedkov, treba si vopred vyžiadať súhlas ministra financií.

(⁴) Prostriedky určené na investície vlastnej štátnej správy v mimoriadnom rozpočte (príloha B, oddelenie 2) možno použiť len na ciele v tomto rozpočte uvedené a najviac sumami určenými pre ten ktorý cieľ. Zmeny sú prípustné len v hraniciach celkovej sumy pre to-ktoré ministerstvo určenej a za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. Za tých istých podmienok môže sa výnimočne prekročiť suma určená na investície, ak prekročenie sa zao kryje príspevkami, s ktorými sa v štátnom rozpočte nepočíta. Ináč vyššie náklady na investície vyžadujú súhlas Snemu. Ustanovenie odseku 4, veta druhá platí tu obdobne.

Článok XIII.

Výdavky, ktoré nemožno hradiť ani presunom podľa článku XII., odsek 1 až 3, vyžadujú súhlas Snemu Slovenskej republiky.

Článok XIV.

Opatrenia, ktoré časove presahujú schválený rozpočet a vo svojich dôsledkoch zatažujú, alebo by mohly zatažovať rozpočty budúce, vyžadujú súhlas ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na opatrenia, ktoré sa robia v bežnom hospodárstve vykonávaním platných zákonov alebo na základe splnomocnenia podľa nich.

Článok XV.

Minister financií sa splnomocňuje:

a) aby na hradenie prechodných schodkov, vyplývajúcich z časovej neshody medzi príjmami a výdavkami, zadovážil peňažné prostriedky prechodnými úvermi, ktoré musia byť splatené najneskôr do konca februára 1942 a nesmú byť v nijakej forme prolongované, ani novými úverovými operáciami hradené,

b) aby opatril úverovými operáciami sumu až do výšky 114,433.980 Ks, potrebnú na krytie výdavkov vlastnej štátnej správy, neuhradených štátnymi príjmami,

c) aby previedol potrebné úverové operácie na prolongáciu, konverziu alebo zapltenie štátnych dlhov splatných v roku 1941 včítajúc do toho aj výdavky, spojené s týmito úverovými operáciami,

d) aby zo štátnych prostriedkov preddavkov vyplácal poukazy robotníkov, pracujúcich v Nemeckej ríši, zasielajúce cez slovensko-nemecký clearing v ríšskych markách.

Článok XVI.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1941 prevzal štátne záruky:

a) do výšky 10,000,000 Ks za pôžičky uzavreté sväzkami územnej samosprávy v roku 1941 na investičné práce, na ktoré prispieva štát (štátna správa a štátne podniky), ak si tieto sväzky nemôžu dostačujúce prostriedky zadovážiť samy bez tejto záruky,

b) do výšky 150,000,000 Ks na opatrenie iných potrieb v záujme verejnom nevyhnutných,

c) do výšky 200,000,000 Ks za pôžičky uzavreté súkromnými podnikateľmi v roku 1941 na obnovu alebo dobudovanie remeselnej alebo priemyselnej výroby.

(²) Záručné listiny a záručné doložky podľa tohto článku vydané sú oslobodené od poplatkov.

(³) Záruku do výšky 1,000,000 Ks môže prevziať minister financií vo vlastnej pôsobnosti a vyššiu len s predbežným súhlasom úsporného a kontrolného výboru Snemu.

Článok XVII.

(¹) Povolene prostriedky možno použiť, ak zvláštne zákonné predpisy neurčujú iné, len do konca roku 1941 a na úhradu výdavkov splatných do konca tohto roku.

(¹) Toto ustanovenie neplatí pre prostriedky povolené na úhradu stálych plátov, ako služného a penzií. Tieto prostriedky môžu sa použiť až do uplynutia premieľacej lehoty.

Článok XVIII.

Pri dočasnom prideľovaní alebo trvalom prevzatí zamestnancov z jedného rezortu alebo štátneho podniku do iného rezortu alebo štátneho podniku môžu sa prostriedky, preliminované na osobné výdavky v rezorte alebo podniku, ktorým sú títo zamestnanci pridelení, prekročiť za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. Potrebnú sumu na týchto zamestnancov treba viazať v rozpočtoch, kde náklad na nich je preliminovaný.

Článok XIX.

Predpisy v článkoch VIII až X, XII až XIV a XVII sa nevzťahujú na štátne podniky.

Článok XX.

Minister financií sa splnomocňuje, aby na úrokovú a umorovací službu dlhopisov Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát povstalých z povojnových pomerov a Všeobecného fondu peňažných ústavov, ktoré prináležia príslušníkom Slovenskej republiky alebo ústavom so sídlom na Slovensku, ako aj na úrokovú a umorovací službu dlhopisov, ktoré sa vydajú v súvislosti s reorganizáciou peňažníctva a družstevníctva, prevzal záväzok prispievajúcich zo štátnych prostriedkov najviac sumou 9,438.902 Ks.

Článok XXI.

Príspevok k podpornému fondu pri Zemeľskej rade v Bratislave podľa § 2 zákona č. 118/1927 Sb. z. a n. v spojení s vládny nariadením č. 75/1928 Sb. z. a n. na poskytovanie podpôr živelnými pohybami postihnutým poľnohospodárom určuje sa sumou 856.800 Ks.

Článok XXII.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1941 mohol bez predchádzajúceho schválenia Snemu Slovenskej republiky štátny nehnuteľný majetok:

a) odpredať a to do úhrnnej sumy 5,000.000 Ks, ak odhadná cena odpredávaného majetku v jednotlivom prípade neprevyšuje 1,000.000 Ks,

b) zafažiť služobnosťami alebo záložnými právmi, a to až do úhrnnej sumy 1,000.000 Ks, ak hodnota jednotlivéj udeľovanej služobnosti alebo jednotlivá požiadavka zaistovaná záložným právom neprevyšuje 200.000 Ks,

c) zafažiť stavebnými právmi.

(²) O týchto opatreniach treba podať zpravu Snemu Slovenskej republiky.

ČASŤ DRUHÁ.

Článok XXIII.

(¹) V prílohe B štátneho rozpočtu na rok 1941 (mimoriadny rozpočet, oddelenie 1, „Investičné náklady štátnych podnikov“) výdavky sa ustaľujú sumou 428,485.600 Ks..

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby peniaze potrebné na pravé investície štátnych podnikov, nakoľko nie sú kryté vlastnými prostriedkami podnikov, prípadne z ich prevádzkového zisku, zadovážil úverovou operáciou alebo preddavkom zo štátnej pokladnice, a to:

a) Slovenskej pošty až do výšky	35,213.600 Ks.
b) Slovenských železníc až do výšky	370,986.700 Ks..
c) Štátnych majetkov poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych až do výšky	2,000.000 Ks.,
d) Štátnych bankých a hutníckych závodov až do výšky	11,119.600 Ks..
e) Štátnych kúpeľov až do výšky	6,725.700 Ks.,
f) Štátnych tlačiarň až do výšky	720.000 Ks..
g) Štátnej visutej lanovky až do výšky	1,700.000 Ks..
h) Slovenskej tlačovej kancelárie až do výšky	20.000 Ks..

(³) K vykonávaniu týchto investícií možno prikrčiť len vtedy, ak potrebné prostriedky boli opatrené a súhlas ministra financií bol daný.

(⁴) O používaní prostriedkov určených na pravé investície štátnych podnikov platí ustanovenie článku II, odsek 5.

Článok XXIV.

(¹) V prílohe B štátneho rozpočtu na rok 1941 (oddelenie 2, „Investičný rozpo-

čet vlastnej štátnej správy“) výdavky sa určujú sumou 417,200.000 Ks a príjmy 2,340.000 Ks.

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby úverovými operáciami zadovážil sumu, potrebnú na úhradu týchto výdavkov, ktoré nie sú kryté príjmami.

(³) Na účet týchto úverových operácií môže minister financií poskytnúť preddavky zo štátnej pokladnice.

(⁴) O používaní prostriedkov určených na tieto investície platí ustanovenie článku XII, odsek 5.

(⁵) K vykonávaniu týchto investícií možno prikrčiť len vtedy, ak potrebné prostriedky boli už opätrené a súhlas ministra financií bol daný.

Článok XXV.

(¹) V prílohe B štátneho rozpočtu na rok 1941 (oddelenie 3, „Mimoriadne výdavky na výstavbu armády“) výdavky sa určujú sumou 264,761.300 Ks.

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby úverovými operáciami zadovážil sumu potrebnú na úhradu týchto výdavkov.

(³) Na účet týchto úverových operácií môže minister financií poskytnúť preddavok zo štátnej pokladnice.

(⁴) Prostriedkami podľa odseku 1 nakladá minister národnej obrany za súčinnosti ministra financií podľa výstrojného, výzbrojného a stavebného programu predom vládou schváleného. Všetky takto povolené prostriedky použije minister národnej obrany len po predchádzajúcej dohode s ministrom financií prv, než dôjde k právne záväzným ujednaniam vyplývajúcim z prevedenia tohto programu. Peniaze na preukázané potreby prikazuje minister financií postupne a dohliada na ich použitie s hľadiska hospodárnosti; k tejto súčinnosti s ministrom národnej obrany môže minister financií použiť osobitné orgány, ktorým prináleží tiež právo účasti v cenových a kontrolných komisiách Ministerstva národnej obrany.

Článok XXVI.

Sadzba výrobnéj a spotrebnej dane z liehu, určená v článku I, odsek 1 zákona

č. 86/1932 Sb. z. a n. zvyšuje sa na rok 1941 na 25 Ks. V dôsledku toho nebude v roku 1941 vyberaná zvláštna prirážka z dane z liehu uvedená v článku III zákona č. 687/1920 Sb. z. a n.

Článok XXVII.

Z výnosu samosprávnych prirážok, vyberaných podľa § 62 zákona č. 190/1939 Sl. z. a plynúcich do samosprávneho fondu, odvedie sa do štátnej pokladnice 54%.

Článok XXVIII.

Ak dôjde k úverovým operáciám podľa tohto zákona v cudzích menách, môže minister financií zaistiť úrokovanie a umorovanie určitými príjmami alebo poskytnutím iných zálohov. Istina a úroky vyplatia sa bez sražky akýchkoľvek slovenských daní a poplatkov, či prítomných alebo budúcich.

ČASŤ TRETIA.

Článok XXIX.

Úrady hospodáriace s výdavkami a príjmami pripojeného štátneho rozpočtu, ako aj štátne podniky, sú povinné zasielať Ministerstvu financií do 20. každého mesiaca výkaz o očakávaných peňažných výdavkoch a príjmoch v budúcom mesiaci.

Článok XXX.

Právne jednanie, listiny, podania a knihovné zápisy, smerujúce k založeniu, zaisteniu (zaručeniu), zmene, prevodu (postupu) a zániku (splateniu) nárokov a záväzkov zo štátnych úverových operácií, sú oslobodené od kolkov a poplatkov, vynímajúc sporné súdne pokračovanie.

Článok XXXI.

(¹) Ak vyžadujú jednotlivé články podrobné predpisy, vydajú sa vládnym nariadením.

(²) Tento zákon platí odo dňa 1. januára 1941; vykoná ho minister financií a všetci ostatní členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Mach v. r.

aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za min. Dr. Fritza.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

ŠTÁTNY ROZPOČET
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
NA ROK 1941.

Príloha A.

Riadny rozpočet.

	Strana
Prehľad rozpočtových skupín	11
Skupina I. Vlastná štátna správa	25
„ II. Správa štátnych podnikov	101
„ III. Správa štátneho dlhu	159

Príloha B.

Mimoriadny rozpočet.

Prehľad mimoriadneho rozpočtu	21
Sumár mimoriadneho rozpočtu	161

Príloha A.

Riadny rozpočet.

Prehľady rozpočtových skupín.

Prehľad štátneho rozpočtu na rok 1941.

Skupina I. Vlastná štátna správa.

Kapitola		Výdavky	Príjmy
Čís.	Názov	Kčs	
1	Prezident Republiky a kancelária prezidenta Republiky . . .	3,057.200	—
2	Snem Slovenskej republiky	3,700.000	10.000
3	Predsedaťstvo vlády	28,399.280	7,157.500
4	Ministerstvo zahraničných vecí	16,902.500	6,063.000
5	Ministerstvo národnej obrany	311,784.600	6,611.400
6	Ministerstvo vnútra	415,189.400	75,743.500
7	Ministerstvo pravosúdia a Najvyšší súd	49,313.900	2,348.200
8	Najvyšší správny súd	1,719.300	12.000
9	Ministerstvo školstva a národnej osvety	312,679.100	7,383.200
10	Ministerstvo hospodárstva	79,972.000	13,670.800
11	Ministerstvo dopravy a verejných prác	123,614.700	26,522.800
12	Ministerstvo financií	147,519.810	1,326,146.700
13	Všeobecná pokladničná správa	190,268.684	204,151.094
14	Penzie	137,779.500	33,495.800
15	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	1,850.000	—
16	Štátny pozemkový úrad	3,166.000	3,166.000
	Uhra	1,826,915.974	1,712,481.994

Prehľad výdavkov Slovenskej rozčlenený na osobné a

Kapitola	Ná z o v	A. Osobné		
		a) podľa platových zákonov a nariadení	b) ostatné osobné	
			riadne	mimoriadne
		Kč		
1	Prezident Republiky a Kancelária prezidenta Republiky	880.000	1,429.000	—
2	Snem Slovenskej republiky	700.000	2,326.200	—
3	Predsedníctvo vlády	2,593.900	6,049.050	—
4	Ministerstvo zahraničných vecí	9,135.000	157.500	—
5	Ministerstvo národnej obrany	75,622.000	60,755.400	—
6	Ministerstvo vnútra	132,508.300	12,825.000	40.000
7	Ministerstvo pravosúdia a Najvyšší súd	34,305.000	3,020.600	—
8	Najvyšší správny súd	1,400.000	117.300	—
9	Ministerstvo školstva a národnej osvety	228,200.800	16,719.500	—
10	Ministerstvo hospodárstva	13,779.000	4,743.100	—
11	Ministerstvo dopravy a verejných prác	30,024.900	5,067.600	—
12	Ministerstvo financií	87,515.640	3,846.200	126.000
13	Všeobecná pokladničná správa	—	394.000	—
14	Penzie	—	137,779.500	—
15	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	1,110.500	172.500	—
16	Štátny pozemkový úrad	1,950.000	550.000	—
	Uhrn	619,725.040	255,952.450	166.000

Štátnej správy (skupina I.)

vecné výdavky.

výdavky		B. Vecné výdavky			Celkový úhrn výdavkov	Kapitola
výdavky	Spolu osobné výdavky	riadne	mimoriadne	Vecné výdavky spolu		
spolu					Kč	
1,429.000	2,309.000	748.200	—	748.200	3,057.200	1
2,326.200	3,026.200	615.000	58.800	673.800	3,700.000	2
6,049.050	8,642.950	7,006.900	12,749.430	19,756.330	28,399.280	3
157.500	9,292.500	6,555.000	1,055.000	7,610.000	16,902.500	4
60,755.400	136,377.400	175,407.200	—	175,407.200	311,784.600	5
12,865.000	145,373.300	205,213.100	64,603.000	269,816.100	415,189.400	6
3,020.600	37,325.600	10,896.300	1,092.000	11,988.300	49,313.900	7
117.300	1,517.300	189.000	13.000	202.000	1,719.300	8
16,719.500	244,920.300	44,934.300	22,824.500	67,758.800	312,679.100	9
4,743.100	18,522.100	50,375.400	11,074.500	61,449.900	79,972.000	10
5,067.600	35,092.500	68,715.800	19,806.400	88,522.200	123,614.700	11
3,972.200	91,487.840	52,948.770	3,083.200	56,031.970	147,519.810	12
394.000	394.000	152,043.282	37,831.402	189,874.684	190,268.684	13
137,779.500	137,779.500	—	—	—	137,779.500	14
172.500	1,283.000	517.000	50.000	567.000	1,850.000	15
550.000	2,500.000	550.000	116.000	666.000	3,166.000	16
256,118.450	875,843.490	776,715.252	174,357.232	951,072.484	1,826,915.974	

Prehľad
nákladov prevádzkových rozpočtov
štátnych podnikov
(skupina II.)

Prehľad nákladov prevádzkových rozpočtov

Paragraf	Názov	Náklady pre		
		Platy podľa platových zákonov a nariadení		
		zamestnan- cov praž- malikálnych	zamestnan- cov podľa služobných poriadkov	úhrn
Kč				
1	Slovenská pošta	50,124.600	17,434.420	67,559.020
2	Poštová sporiteľňa	3,004.796	485.364	3,490.160
3	Slovenské železnice	428.700	217,650.100	218,078.800
4	Štátne lesy a majetky	1,610.500	14,741.700	16,352.200
5	Štátne majetky poľnohospodárskych škôl a vý- skumných ústavov poľnohospodárskych	63.300	—	63.300
6	Štátne banské a hutnicke závody	1,655.300	—	1,655.300
7	Štátne kúpele	—	—	—
8	Štátne tlačiarne	29.700	—	29.700
9	Tabaková režia	1,893.000	—	1,893.000
10	Štátna mincovňa v Kremnici	289.000	—	289.000
11	Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici . .	6.000	—	6.000
12	Vojenské lesné podniky	—	1,016.000	1,016.000
13	Slovenská tlačová kancelária	15.900	—	15.900
14	Riaditeľstvo pre cestovný ruch	—	—	—
	Úhrn . . .	59,120.796	251,327.584	310,448.380

Paragraf	Podniky	A. Prevádzkový rozpočet			
		Náklady	Ľazby	Zisk	Strata
		Ks			
1	Slovenská pošta	136,364.200	134,885.000	—	1,479.200
2	Poštová sporiteľňa	9,169.574	13,162.540	3,992.966	—
3	Slovenské štátne železnice	686,143.900	562,664.000	—	123,479.900
4	Štátne lesy a majetky	275,358.835	317,675.300	42,316.465	—
5	Štátne majetky poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych	3,915.000	3,951.190	36.190	—
6	Štátne banké a hutnícke závody	260,226.700	255,750.100	—	4,476.600
7	Štátne kúpele	12,159.335	10,892.800	—	1,266.535
8	Štátne ťlačiarne	3,247.564	3,646.000	398.436	—
9	Tabaková režia	100,132.700	280,276.500	180,143.800	—
10	Štátna mincovňa v Kremnici	5,201.700	6,788.500	1,586.800	—
11	Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici	1,979.578	274.900	—	1,704.678
12	Vojenské lesné podniky	16,424.000	21,911.100	5,487.100	—
13	Slovenská tlačová kancelária	1,413.400	651.400	—	762.000
14	Riaditeľstvo pre cestovný ruch	1,452.000	1,200.300	—	251.700
		1,513.188.486	1,613,729.630	233,961.757	133,420.613
	Odvod štátnej pokladnici				

štátnych podnikov (skupina II.)

vádzkového rozpočtu

Platy zamestnancov podľa voľných smlúv	Iné platy a mzdy	Penzie	Všetky ostatné náklady	Celkový úhrn	Paragraf
Ks					
485.600	542.500	9,389.500	58.387.580	136,364.200	1
—	904.214	—	4.775.200	9,169.574	2
—	40,415.100	97,427.700	330,222.300	686,143.900	3
2,679.000	68,295.400	5,550.000	182,482.235	275,358.835	4
—	1,237.682	—	2,614.018	3,915.000	5
2,250.000	21,378.600	1,930.000	233,012.800	260,226.700	6
520.900	1,229.550	—	10,408.885	12,159.335	7
91.000	1,124.114	24.000	1,978.750	3,247.564	8
—	14,915.600	12,300.000	71,024.100	100,132.700	9
27.000	1,671.500	329.300	2,884.900	5,201.700	10
215.400	5.000	—	1,753.178	1,979.578	11
378.700	4,720.900	31.200	10,277.200	16,424.000	12
752.000	125.700	—	519.800	1,413.400	13
145.000	54.500	—	1,252.500	1,452.000	14
7,544.600	156,620.360	126,981.700	911,593.446	1,513,188.486	

Skupina III.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 13, „Všeobecná pokladničná správa“, pokiaľ zafazujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, pokiaľ tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul Paragraf	Výdavky	Kapitál	Rýdzi úrok a úmor	Správa	Úhrn
		Ks			
1	Štátny dlh.				
1	Vnútorný štátny dlh. Dlž založený a prechodný	—	150,620.683	—	150,620.683
2	Zahraničný dlh	—	—	—	—
3	Správne výdavky	—	—	1,650.000	1,650.000
	Úhrn skupiny III.	—	150,620.683	1,650.000	152,270.683
	Príjmy		Rýdzi úrok a úmor	Správa	Úhrn
I	Štátny dlh.				
1	Úhrada štátnymi podnikmi		53,655.745	—	53,655.745
2	Úhrada samosprávnymi sväzkami		1,167.319	—	1,167.319
3	Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových		1,034.837	—	1,034.837
4	Úhrada štátnou správou		94,762.782	1,650.000	96,412.782
	Úhrn skupiny III.		150,620.683	1,650.000	152,270.683

Príloha B.

Prehľad mimoriadneho rozpočtu.

B. Mimoriadny rozpočet.

Oddelenie	Štátne výdavky	Kč
1	Investičné náklady štátnych podnikov (investície právne)	428,485.600
2	Investičné náklady vlastnej štátnej správy	417,200.000
3	Mimoriadne výdavky na výstavbu armády	264,761.300
	Úhrn mimoriadneho rozpočtu . . .	1.110,446.900

B. Mimoriadny rozpočet.

Oddelenie	Štátne príjmy	Kč
1	Investičné príjmy štátnych podnikov	—
2	Investičné príjmy vlastnej štátnej správy	2,340.000
3	Mimoriadne príjmy vojenskej správy	—
	Úhrn	2,340.000

Príloha A.

SKUPINA I.

Vlastná štátna správa.

1. Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	1941		
			riadne	mimoriadne	úhra
Štátne výdavky			Ka		
		1. Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.			
1		Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.			
	1	Prezident republiky:			
		A. Osobné výdavky	1,250.000	—	1,250.000
		Titul 1. (úhrn)	1,250.000	—	1,250.000
	2	Kancelária prezidenta republiky.			
	1	Civilné oddelenie:			
		A. Osobné výdavky	924.500	—	924.500
		B. Vecné výdavky	732.000	—	732.000
		§ 1. (úhrn)	1,656.500	—	1,656.500
	2	Vojenské oddelenie:			
		A. Osobné výdavky	134.500	—	134.500
		B. Vecné výdavky	16.200	—	16.200
		§ 2. (úhrn)	150.700	—	150.700
		Titul 2:			
		A. Osobné výdavky	1,059.000	—	1,059.000
		B. Vecné výdavky	748.200	—	748.200
		Titul 2. (úhrn)	1,807.200	—	1,807.200
		Kapitola 1.			
		A. Osobné výdavky:			
		Titul 1	1,250.000	—	1,250.000
		Titul 2	1,059.000	—	1,059.000
		Úhrn	2,309.000	—	2,309.000
		B. Vecné výdavky:			
		Titul 1	—	—	—
		Titul 2	748.200	—	748.200
		Úhrn	748.200	—	748.200
		Úhrn osobných výdavkov	2,309.000	—	2,309.000
		Úhrn vecných výdavkov	748.200	—	748.200
		Celkový úhrn kapitoly 1.	3,057.200	—	3,057.200

1. Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
1			1. Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.			
			Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.			
	1		Prezident republiky:			
			A. Osobné výdavky	1,250.000	—	1,250.000
			Titul 1. (úhrn)	1,250.000	—	1,250.000
	2		Kancelária prezidenta republiky.			
	1		Civilné oddelenie:			
			A. Osobné výdavky	924.500	—	924.500
			B. Vecné výdavky	732.000	—	732.000
			§ 1. (úhrn)	1,656.500	—	1,656.500
	2		Vojenské oddelenie:			
			A. Osobné výdavky	134.500	—	134.500
			B. Vecné výdavky	16.200	—	16.200
			§ 2. (úhrn)	150.700	—	150.700
			Titul 2:			
			A. Osobné výdavky	1,059.000	—	1,059.000
			B. Vecné výdavky	748.200	—	748.200
			Titul 2. (úhrn)	1,807.200	—	1,807.200
			Kapitola 1.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1	1,250.000	—	1,250.000
			Titul 2	1,059.000	—	1,059.000
			Úhrn	2,309.000	—	2,309.000
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1	—	—	—
			Titul 2	748.200	—	748.200
			Úhrn	748.200	—	748.200
			Úhrn osobných výdavkov	2,309.000	—	2,309.000
			Úhrn vecných výdavkov	748.200	—	748.200
			Celkový úhrn kapitoly 1.	3,057.200	—	3,057.200

1. Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy		1941
			Kč
	1. Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.		
	Prezident republiky a Kancelária prezidenta republiky.		
1			
1	Prezident republiky		—
2	Kancelária prezidenta republiky		—
		Celkový úhrn kapitoly 1. . . .	—

2. Snem Slovenskej republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
			2. Snem Slovenskej republiky.			
			Snem Slovenskej republiky.			
2			Snem.			
	1		Poslanci:			
			A. Osobné výdavky	2,184.000	—	2,184.000
			§ 1. (úhrn)	2,184.000	—	2,184.000
			Kancelária Snemu:			
		2	A. Osobné výdavky	842.200	—	842.200
			B. Vecné výdavky	615.000	58.800	673.800
			§ 2. (úhrn)	1,457.200	58.800	1,516.000
			Titul 1.:			
			A. Osobné výdavky	3,026.200	—	3,026.200
			B. Vecné výdavky	615.000	58.800	673.800
			Titul 1. (úhrn)	3,641.200	58.800	3,700.000
			Celkový úhrn kap. 2.	3,641.200	58.800	3,700.000

2. Snem Slovenskej republiky.

Klasifikácia Titul Paragraf	Štátne príjmy	
	1941	
	Kč	
	2. Snem Slovenskej republiky.	
	Snem Slovenskej republiky.	
1	Snem	10.000
	Celkový úhrn kapitoly 2. . . .	10.000

3. Predsedníctvo vlády.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
3	1		3. Predsedníctvo vlády.			
		1	Predseda vlády:			
			A. Osobné výdavky	187.150	—	187.150
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 1. (úhrn)	187.150	—	187.150
		2	Výdavky všeobecné:			
			A. Osobné výdavky	1.608.500	—	1.608.500
			B. Vecné výdavky	314.000	161.430	475.430
			§ 2. (úhrn)	1.922.500	161.430	2.083.930
		3	Na fond na nepredvídané výlohy vlády podľa § 8, ods. 2 zákona č. 186/1939 Sl. z.:			
			B. Vecné výdavky	2.200.000	—	2.200.000
			§ 3. (úhrn)	2.200.000	—	2.200.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	1.795.650	—	1.795.650
			B. Vecné výdavky	2.514.000	161.430	2.675.430
			Titul 1. (úhrn)	4.309.650	161.430	4.471.080
	2		Členovia vlády.			
		1	Predseda vlády a ministri:			
			A. Osobné výdavky	40.000	—	40.000
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			Titul 2. (úhrn)	40.000	—	40.000
		3	Štátny štatistický úrad:			
			A. Osobné výdavky	2.310.200	—	2.310.200
			B. Vecné výdavky	1.051.800	2.100.000	3.151.800
			Titul 3. (úhrn)	3.362.000	2.100.000	5.462.000
		4	Cenový úrad:			
			A. Osobné výdavky	876.600	—	876.600
			B. Vecné výdavky	453.000	20.000	473.000
			Titul 4. (úhrn)	1.329.600	20.000	1.349.600

3. Predsedníctvo vlády.

Titul	Paragraf	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
Štátne výdavky		Kč		
5	Ustredný hospodársky úrad:			
	A. Osobné výdavky	1,987.000	—	1,987.000
	B. Vecné výdavky	363.000	70.000	433.000
	Titul 5. (úhrn)	2,350.000	70.000	2,420.000
6	Úrad propagandy:			
	A. Osobné výdavky	1,169.800	—	1,169.800
	B. Vecné výdavky	1,484.600	353.000	1,837.600
	Titul 6. (úhrn)	2,654.400	353.000	3,007.400
7	Štátna rada:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000
	Titul 7. (úhrn)	300.000	—	300.000
8	Slovenský zákonník a Úradné noviny:			
	A. Osobné výdavky	140.400	—	140.400
	B. Vecné výdavky	698.500	5.000	703.500
	Titul 8. (úhrn)	838.900	5.000	843.900
9	Stavebný úrad Predsedníctva vlády:			
	A. Osobné výdavky	323.300	—	323.300
	B. Vecné výdavky	142.000	10,040.000	10,182.000
	Titul 9. (úhrn)	465.300	10,040.000	10,505.300
Kapitola 3.				
A. Osobné výdavky:				
	Titul 1.	1,795.650	—	1,795.650
	Titul 2.	40.000	—	40.000
	Titul 3.	2,310.200	—	2,310.200
	Titul 4.	876.600	—	876.600
	Titul 5.	1,987.000	—	1,987.000
	Titul 6.	1,169.800	—	1,169.800
	Titul 7.	—	—	—
	Titul 8.	140.400	—	140.400
	Titul 9.	323.300	—	323.300
	Úhrn	8,642.950		8,642.950

3. Predsedníctvo vlády.

Kapitola	Titul	Paragraf	1941		
			štátne výdavky	riadne	mimoriadne
			Ks		
B. Vecné výdavky:					
	Titul 1.		2,514.000	161.430	2,675.430
	Titul 2.		—	—	—
	Titul 3.		1,051.800	2,100.000	3,151.800
	Titul 4.		453.000	20.000	473.000
	Titul 5.		363.000	70.000	433.000
	Titul 6.		1,484.600	353.000	1,837.600
	Titul 7.		300.000	—	300.000
	Titul 8.		698.500	5.000	703.500
	Titul 9.		142.000	10,040.000	10,182.000
	Úhrn . . .		7,006.900	12,749.430	19,756.330
	Úhrn osobných výdavkov . . .		8,642.950	—	8,642.950
	Úhrn vecných výdavkov . . .		7,006.900	12,749.430	19,756.330
	Celkový úhrn kapitoly 3. . . .		15,649.850	12,749.430	28,399.280

3. Predsedníctvo vlády.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy	1941
		Ks
	Predsedníctvo vlády.	
	Státny štatistický úrad	5,942.500
6	Úrad prepačatdy	60.000
8	Slovenský zákonník a Úradné noviny	1,155.000
	Celkový úhrn kapitoly 3.	7,157.500

4. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
			4. Ministerstvo zahraničných vecí.			
4	1		Ministerstvo zahraničných vecí,			
		1	Minister:			
			1. Plat ministra	135.000	—	135.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	22.500	—	22.500
			§ 1. (úhrn)	157.500	—	157.500
		2	Ústredná správa:			
			A. Osobné výdavky	9,135.000	—	9,135.000
			B. Vecné výdavky	3,380.000	155.000	3,535.000
			§ 2. (úhrn)	12,515.000	155.000	12,670.000
			Titul 1. (úhrn)	12,672.500	155.000	12,827.500
	2		Zahraniečn služba.			
		1	Vyslancetv:			
			B. Vecné výdavky	2,250.000	500.000	2,750.000
			§ 1. (úhrn)	2,250.000	500.000	2,750.000
		2	Konzulty:			
			B. Vecné výdavky	925.000	400.000	1,325.000
			§ 2. (úhrn)	925.000	400.000	1,325.000
			Titul 2. (úhrn)	3,175.000	900.000	4,075.000
			Kapitola 4.			
			A. Osobn výdavky:			
			Titul 1.	9,292.500	—	9,292.500
			Titul 2.	—	—	—
			Úhrn	9,292.500	—	9,292.500
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	3,380.000	155.000	3,535.000
			Titul 2.	3,175.000	900.000	4,075.000
			Úhrn	6,555.000	1,055.000	7,610.000
			Úhrn osobných výdavkov	9,292.500	—	9,292.500
			Úhrn vecných výdavkov	6,555.000	1,055.000	7,610.000
			Celkov úhrn kapitoly 4.	15,847.500	1,055.000	16,902.500

4. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy		1941
			Ks
4. Ministerstvo zahraničných vecí.			
4	1	Ministerstvo zahraničných vecí.	
	2	Ústredná správa	61.000
Titul 1. (úhrn) :			61.000
	2	Zahraničná služba.	
	1	Vyslanectvá	3,001.000
	2	Konzuláty	3,001.000
Titul 2. (úhrn) . . .			6,002.000
Celkový úhrn kapitoly 4. . . .			6,063.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
5			5. Ministerstvo národnej obrany.			
			Ministerstvo národnej obrany.			
	1		Ústredná správa.			
		1	Minister:			
			1. Plat ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
			A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
		2	Platy obč. zamestnancov:			
			A. Osobné výdavky	3.400.000	—	3.400.000
			B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
			§ 2. (úhrn)	3.430.000	—	3.430.000
		3	Zahranličné orgány:			
			A. Osobné výdavky	800.000	—	800.000
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000
			§ 3. (úhrn)	1.000.000	—	1.000.000
		4	Kancel. potreby, tlačivá a iné vecné výdavky:			
			B. Vecné výdavky	400.000	—	400.000
		5	Naturálne a ubytovacie výdavky			
			B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
		6	Telegraf a telefón:			
			B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
		7	Cestovné a dopravné výdavky:			
			B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	4.320.100	—	4.320.100
			B. Vecné výdavky	860.000	—	860.000
			Titul 1. (úhrn)	5.180.100	—	5.180.100

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kč		
5 2	Národná obrana.			
1	Platy voj. gážístov:			
	A. Osobné výdavky	72,678.900	—	72,078.900
2	Peňažné násl. mužstva:			
	A. Osobné výdavky	39,733.100	—	39,733.100
3	Platy obč. úradníkov, kanc. personá- lu a zriad.:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	§ 3. (úhrn)	—	—	—
4	Pausály, služobné knihy a tlačivá:			
	B. Vecné výdavky	8,000.000	—	8,000.000
5	Naturalie:			
	B. Vecné výdavky	101,473.100	—	101,473.100
6	Provizijné sklady:			
	A. Osobné výdavky	850.000	—	850.000
	B. Vecné výdavky	190.000	—	190.000
	§ 6. (úhrn)	1,040.000	—	1,040.000
7	Výstroj a lôžka:			
	A. Osobné výdavky	750.000	—	750.000
	B. Vecné výdavky	696.300	—	696.300
	§ 7. (úhrn)	1,446.300	—	1,446.300
8	Ubytovacie výdavky:			
	A. Osobné výdavky	100.000	—	100.000
	B. Vecné výdavky	13,700.000	—	13,700.000
	§ 8. (úhrn)	13,800.000	—	13,800.000
9	Nákup koní a výdavky za triedenie koní:			
	B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
10	Chov vojenských koní:			
	B. Vecné výdavky	1,168.000	—	1,168.000
11	Zdravotníctvo:			
	A. Osobné výdavky	1,500.000	—	1,500.000
	B. Vecné výdavky	1,420.000	—	1,420.000
	§ 11. (úhrn)	2,920.000	—	2,920.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapiola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941			
				riadne	minoriadne	úhrn	
				Kč			
5	2	12	Letectvo:				
			A. Osobné výdavky	2,500.000	—	2,500.000	
			B. Vecné výdavky	8,478.500	—	8,478.500	
			§ 12. (úhrn)	10,978.500	—	10,978.500	
			13	Pion. a voj. železnice:			
				A. Osobné výdavky	375.800	—	375.800
				B. Vecné výdavky	406.300	—	406.300
			§ 13. (úhrn)	782.100	—	782.100	
			14	Staviteľstvo:			
				A. Osobné výdavky	80.000	—	80.000
				B. Vecné výdavky	1,030.000	—	1,030.000
			§ 14. (úhrn)	1,110.000	—	1,110.000	
			15	Telegraf a telefon:			
				A. Osobné výdavky	60.000	—	60.000
				B. Vecné výdavky	457.000	—	457.000
			§ 15. (úhrn)	517.000	—	517.000	
			16	Automobilníctvo:			
				A. Osobné výdavky	1,500.000	—	1,500.000
				B. Vecné výdavky	8,000.000	—	8,000.000
			§ 16. (úhrn)	9,500.000	—	9,500.000	
			17	Vozňajstvo:			
				B. Vecné výdavky	850.000	—	850.000
			18	Zbrane a del. materiál:			
B. Vecné výdavky	1,000.000	—		1,000.000			
19	Špec. výzbroj del. zvláštne bojové prostriedky a optické prístroje:						
	B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000			
20	Ústavy zbroj. správy:						
	A. Osobné výdavky	2,800.000	—	2,800.000			
	B. Vecné výdavky	2,000.000	—	2,000.000			
§ 20. (úhrn)	4,800.000	—	4,800.000				
21	Strelivo a výbušiny:						
	B. Vecné výdavky	10,000.000	—	10,000.000			
22	Del. cvičišť a strel:						
	B. Vecné výdavky	150.000	—	150.000			
23	Voj. tech. a chem. ústavy:						
	A. Osobné výdavky	800.000	—	800.000			
	B. Vecné výdavky	400.000	—	400.000			
§ 23. (úhrn)	1,200.000	—	1,200.000				

5. Ministerstvo národnej obrany.

Klasifikácia Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
24	Výskumníctvo:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	§ 24. (úhrn)	—	—	—
25	Vojenské učilištia:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	410.000	—	410.000
	§ 25. (úhrn)	410.000	—	410.000
26	Telesná a mrav. výchova:			
	B. Vecné výdavky	350.000	—	350.000
27	Branná výchova:			
	A. Osobné výdavky	10.000	—	10.000
	B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
	§ 27. (úhrn)	110.000	—	110.000
28	Výcvik voj. osôb v zácl. a cvičenie vojska:			
	A. Osobné výdavky	5.216.000	—	5.216.000
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	§ 28. (úhrn)	5.216.000	—	5.216.000
29	Dopravné a cestovné výdavky:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	9.500.000	—	9.500.000
	§ 29. (úhrn)	9.500.000	—	9.500.000
30	Náhrady:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000
	§ 30. (úhrn)	300.000	—	300.000
31	Rôzne potreby a iné nepredvídané výdavky:			
	B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
	Titul 2:			
	A. Osobné výdavky	128.353.800	—	128.353.800
	B. Vecné výdavky	171.679.200	—	171.679.200
	Titul 2. (úhrn)	300.033.000	—	300.033.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
5	3		Nemecká voj. misia:			
			A. Osobné výdavky	300.000	—	300.000
			B. Vecné výdavky	1,050.000	—	1,050.000
		Titul 3. (úhrn)	1,350.000	—	1,350.000	
4			Sociálna starostlivosť v pôsobnosti voj. správy:			
			B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000
5			Civ. protiletectká obrana:			
			A. Osobné výdavky	1,500.000	—	1,500.000
			B. Vecné výdavky	168.000	—	168.000
		Titul 5. (úhrn)	1,668.000	—	1,668.000	
6			Civ. doprav. letectvo:			
			A. Osobné výdavky	1,055.300	—	1,055.300
			B. Vecné výdavky	800.000	—	800.000
		Titul 6. (úhrn)	1,855.300	—	1,855.300	
7			Štátny hydrologický a meteorologický ústav:			
			A. Osobné výdavky	650.000	—	650.000
			B. Vecné výdavky	350.000	—	350.000
		Titul 7. (úhrn)	1,000.000	—	1,000.000	
8			Voj. zem. a reprodukč. ústav:			
			A. Osobné výdavky	198.200	—	198.200
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000
		Titul 8. (úhra)	398.200	—	398.200	
Kapitola 5.						
A. Osobné výdavky:						
			Titul 1.	4,320.100	—	4,320.100
			Titul 2.	128,353.800	—	128,353.800
			Titul 3.	300.000	—	300.000
			Titul 4.	—	—	—
			Titul 5.	1,500.000	—	1,500.000
			Titul 6.	1,055.300	—	1,055.300
			Titul 7.	650.000	—	650.000
			Titul 8.	198.200	—	198.200
			Úhrn	136,377.400	—	136,377.400

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola Titul Pozorovať	Státne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
B. Vecné výdavky:				
Titul 1.		860.000	—	860.000
Titul 2.		171,679.200	—	171,679.200
Titul 3.		1,050.000	—	1,050.000
Titul 4.		300.000	—	300.000
Titul 5.		168.000	—	168.000
Titul 6.		800.000	—	800.000
Titul 7.		350.000	—	350.000
Titul 8.		200.000	—	200.000
	Úhrn . . .	175,407.200	—	175,407.200
	Úhrn osobných výdavkov . . .	136,377.400	—	136,377.400
	Úhrn vecných výdavkov . . .	175,407.200	—	175,407.200
	Celkový úhrn kapitoly 5: . .	311,784.600	—	311,784.600

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
				1941
				Kč
5	1		Ústredná správa	—
	2		Národná obrana	6,550,400
	3		Nemecká vojenská miesta	—
	4		Sociálna starostlivosť v pôsob. voj. správy	—
	5		Civilná protiletECKá obrana	—
	6		Civilné dopravné letectvo	60,000
	7		Štátny hydrologický a meteorologický ústav	1,000
	8		Voj. zemepisný a reprodukčný ústav	—
Celkový úhrn kapitoly 5.				6,611,400

6. Ministerstvo vnútra.

Klasifikačný Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
	6. Ministerstvo vnútra.			
	Ministerstvo vnútra.			
6 1	1 Minister:			
	1. Plat ministra	90.000	—	90.000
	2. Náklad na propadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
	A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
	§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
	2 Ustredná správa:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	§ 2. (úhrn)	—	—	—
	Titul 1:			
	A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	Titul 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
	2 Politická správa.			
	1 Ustredná správa a úrady verejnej správy vnútornej:			
	A. Osobné výdavky	49,139.700	—	49,139.700
	B. Vecné výdavky	8,463.200	3,200.000	11,663.200
	§ 1. (úhrn)	57,602.900	3,200.000	60,802.900
	2 Policajné úrady a orgány:			
	A. Osobné výdavky	22,238.300	—	22,238.300
	B. Vecné výdavky	5,455.800	2,470.000	7,925.800
	§ 2. (úhrn)	27,694.100	2,470.000	30,164.100
	3 Hraničná a rozhraničovacia služba:			
	B. Vecné výdavky	—	500.000	500.000
	§ 3. (úhrn)	—	500.000	500.000
	4 Likvidácia krajinárskeho hospodárstva:			
	B. Vecné výdavky	—	30.000	30.000
	§ 4. (úhrn)	—	30.000	30.000
	5 Sanatórium v Trenč. Tepliciach:			
	A. Osobné výdavky	6.700	—	6.700
	B. Vecné výdavky	11.600	—	11.600
	§ 5. (úhrn)	18.300	—	18.300

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
6			Titul 2:			
			A. Osobné výdavky	71,384.700	—	71,384.700
			B. Vecné výdavky	13,930.600	6,200.000	20,130.600
			Titul 2. (úhrn)	85,315.300	6,200.000	91,515.300
3			Zandárstvo:			
			A. Osobné výdavky	44,391.000	—	44,391.000
			B. Vecné výdavky	17,539.000	70.000	17,609.000
			Titul 3. (úhrn)	61,930.000	70.000	62,000.000
4			Vyživovacie príspevky:			
			B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
			Titul 4. (úhrn)	1,000.000	—	1,000.000
5			Sčítanie ľudu:			
			B. Vecné výdavky	—	1,400.000	1,400.000
			Titul 5. (úhrn)	—	1,400.000	1,400.000
6			Samosprávne prídely:			
			B. Vecné výdavky	20,997.400	—	20,997.400
			Titul 6. (úhrn)	20,997.400	—	20,997.400
7			Príspevky štát. stranám:			
			B. Vecné výdavky	—	1,580.000	1,580.000
			Titul 7. (úhrn)	—	1,580.000	1,580.000
8			Príspevky polovojenským orga- nizáciám:			
			B. Vecné výdavky	—	7,700.000	7,700.000
			Titul 8. (úhrn)	—	7,700.000	7,700.000
			Sociálna správa.			
9	1		Sociálne poistenie:			
			B. Vecné výdavky	19,871.000	260.000	20,131.000
			§ 1. (úhrn)	19,871.000	260.000	20,131.000
	2		Starostlivosť stavebná a bytová:			
			B. Vecné výdavky	—	10,324.000	10,324.000
			§ 2. (úhrn)	—	10,324.000	10,324.000
	3		Starostlivosť o mládež:			
			A. Osobné výdavky	824.300	—	824.300
			B. Vecné výdavky	13,162.000	195.000	13,357.000
			§ 3. (úhrn)	13,986.300	195.000	14,181.300

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
6 9 4	Starostlivosť o sociálne ustanovizne:			
	B. Vecné výdavky	—	300.000	300.000
	§ 4. (úhrn)	—	300.000	300.000
	Titul 9:			
	A. Osobné výdavky	824.300	—	824.300
	B. Vecné výdavky	33,033.000	11,079.000	44,112.000
	Titul 9. (úhrn)	33,857.300	11,079.000	44,936.300
10	Organizácia práce.			
1	Ústredný úrad práce a úrady práce:			
	A. Osobné výdavky	4,533.600	—	4,533.600
	B. Vecné výdavky	2,158.400	700.000	2,858.400
	§ 1. (úhrn)	6,692.000	700.000	7,392.000
2	Medzinárodná organizácia práce:			
	B. Vecné výdavky	20.000	—	20.000
	§ 2. (úhrn)	20.000	—	20.000
	Titul 10:			
	A. Osobné výdavky	4,533.600	—	4,533.600
	B. Vecné výdavky	2,178.400	700.000	2,878.400
	Titul 10. (úhrn)	6,712.000	700.000	7,412.000
11	Starostlivosť o vojnových a povojnových poškodenecov.			
1	Stály úrad pre vojenských poškodenecov v Bratislave:			
	A. Osobné výdavky	1,497.800	—	1,497.800
	B. Vecné výdavky	120.000	—	120.000
	§ 1. (úhrn)	1,617.800	—	1,617.800
2	Všeobecné výdavky:			
	B. Vecné výdavky	36,856.000	14,250.000	51,106.000
	§ 2. (úhrn)	36,856.000	14,250.000	51,106.000
3	Sociálne-lekárske prehliadky:			
	A. Osobné výdavky	—	40.000	40.000
	B. Vecné výdavky	—	70.000	70.000
	§ 3. (úhrn)	—	110.000	110.000

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Kapitola	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhra
				Kč		
6	11	4	Zvláštne výdavky:			
			B. Vecné výdavky	--	81.000	81.000
			§ 4. (úhrn)	--	81.000	81.000
		5	Štátny domov pre vojenských invalidov v Kovarciach:			
			A. Osobné výdavky	59.400	--	59.400
			B. Vecné výdavky	500.600	60.000	560.000
			§ 5 (úhrn)	559.400	60.000	619.400
			Titul 11:			
			A. Osobné výdavky	1.557.200	40.000	1.597.200
			B. Vecné výdavky	37.476.000	14.461.000	51.937.000
			Titul 11. (úhrn)	39.033.200	14.501.000	53.534.200
	12		Iná všeobecná starostlivosť sociálna.			
		1	Starostlivosť o prístahovancov a vysťahovalcov:			
			A. Osobné výdavky	10.000	--	10.000
			B. Vecné výdavky	200.000	--	200.000
			§ 1. (úhrn)	210.000	--	210.000
		2	Starostlivosť o nezamestnaných a iné podporné akcie:			
			A. Osobné výdavky	3.000	--	3.000
			B. Vecné výdavky	100.000	12.020.000	12.120.000
			§ 2. (úhrn)	103.000	12.020.000	12.123.000
		3	Náklad spojený s vykonávaním zákona č. 43/1929 Sb. z. a n. o štát. starobných podporách:			
			B. Vecné výdavky	6.400.000	--	6.400.000
			§ 3. (úhrn)	6.400.000	--	6.400.000
		4	Starostlivosť o utečencov:			
			B. Vecné výdavky	--	1.010.000	1.010.000
			§ 4. (úhrn)	--	1.010.000	1.010.000
		5	Starostlivosť o robotnícke družstvá konzumné a výrobné:			
			B. Vecné výdavky	--	50.000	50.000
			§ 5. (úhrn)	--	50.000	50.000

6. Ministerstvo vnútra.

Klasifikácia Titul Prírodný	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kčs		
12	Titul 12:			
	A. Osobné výdavky	13.000	—	13.000
	B. Vecné výdavky	6.700.000	13.080.000	19.780.000
	Titul 12. (úhrn)	6.713.000	13.080.000	19.793.000
15	Zdravotná správa.			
	1 Štátny zdravotne-sociálny ústav:			
	A. Osobné výdavky	698.000	—	698.000
	B. Vecné výdavky	1.106.700	424.000	1.530.700
	§ 1. (úhrn)	1.804.700	424.000	2.228.700
	2 Štátne nemocnice:			
	A. Osobné výdavky	15.724.400	—	15.724.400
	B. Vecné výdavky	55.964.100	6.400.000	62.364.100
	§ 2. (úhrn)	71.688.500	6.400.000	78.088.500
	3 Iné odborné a liečebné ústavy:			
	A. Osobné výdavky	836.500	—	836.500
	B. Vecné výdavky	5.095.300	350.000	5.445.300
	§ 3. (úhrn)	5.931.800	350.000	6.281.800
	4 Štátna epidemická pohotovosť:			
	A. Osobné výdavky	102.500	—	102.500
	B. Vecné výdavky	142.400	5.000	147.400
	§ 4. (úhrn)	244.900	5.000	249.900
	5 Zvláštne zdravotnícke zariadenia:			
	A. Osobné výdavky	399.500	—	399.500
	B. Vecné výdavky	157.900	—	157.900
	§ 5. (úhrn)	557.400	—	557.400
	Titul 13:			
	A. Osobné výdavky	17.760.900	—	17.760.900
	B. Vecné výdavky	62.466.400	7.179.000	69.645.400
	Titul 13. (úhrn)	80.227.300	7.179.000	87.406.300
14	Všeobecné zdravotné výdavky.			
	1 Zvláštne výdavky:			
	B. Vecné výdavky	4.155.300	1.154.000	5.309.300
	§ 1. (úhrn)	4.155.300	1.154.000	5.309.300

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
6	14	2	Liečebné výdavky:			
			B. Vecné výdavky	4,190.000	—	4,190.000
			§ 2. (úhrn)	4,190.000	—	4,190.000
		3	Poradné sbory:			
			A. Osobné výdavky	4.000	—	4.000
			B. Vecné výdavky	6.000	—	6.000
			§ 3. (úhrn)	10.000	—	10.000
		4	Ochrana prameňov:			
			A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000
			B. Vecné výdavky	3.000	—	3.000
			§ 4. (úhrn)	8.000	—	8.000
			Titul 14:			
			A. Osobné výdavky	9.000	—	9.000
			B. Vecné výdavky	8,354.300	1,154.000	9,508.300
			Titul 14. (úhrn)	8,363.300	1,154.000	9,517.300
	15		Vonkajšia zdravotná služba.			
		1	Zdravotná služba pri ústrednej správe a pri úradoch ver. správy vauťornej:			
			A. Osobné výdavky	4,622.700	—	4,622.700
			B. Vecné výdavky	1,538.000	—	1,538.000
			§ 1. (úhrn)	6,160.700	—	6 160.700
		2	Policajná lekárska služba:			
			A. Osobné výdavky	116.800	—	116.800
			§ 2. (úhrn)	116.800	—	116.800
			Titul 15:			
			A. Osobné výdavky	4,739.500	—	4,739.500
			B. Vecné výdavky	1,538.000	—	1,538.000
			Titul 15. (úhrn)	6,277.500	—	6,277.500

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola Titul Paragraf	1941		
	riadne	mimoriadne	úhrn
Štátne výdavky			
Ks			
Kapitola 6.			
A. Osobné výdavky:			
Titul 1.	120.100	—	120.100
Titul 2.	71.384.700	—	71.384.700
Titul 3.	44.391.000	—	44.391.000
Titul 9.	824.300	—	824.300
Titul 10.	4.533.600	—	4.533.600
Titul 11.	1.557.200	40.000	1.597.200
Titul 12.	13.000	—	13.000
Titul 13.	17.760.900	—	17.760.900
Titul 14.	9.000	—	9.000
Titul 15.	4.739.500	—	4.739.500
Úhrn	145.333.300	40.000	145.373.300
B. Vecné výdavky:			
Titul 2.	13.930.600	6.200.000	20.130.600
Titul 3.	17.539.000	70.000	17.609.000
Titul 4.	1.000.000	—	1.000.000
Titul 5.	—	1.400.000	1.400.000
Titul 6.	20.997.400	—	20.997.400
Titul 7.	—	1.580.000	1.580.000
Titul 8.	—	7.700.000	7.700.000
Titul 9.	33.033.000	11.079.000	44.112.000
Titul 10.	2.178.400	700.000	2.878.400
Titul 11.	37.476.000	14.461.000	51.937.000
Titul 12.	6.700.000	13.080.000	19.780.000
Titul 13.	62.466.400	7.179.000	69.645.400
Titul 14.	8.354.300	1.154.000	9.508.300
Titul 15.	1.538.000	—	1.538.000
Úhrn	205.213.100	64.603.000	269.816.100
Úhrn osobných výdavkov	145.333.300	40.000	145.373.300
Úhrn vecných výdavkov	205.213.100	64.603.000	269.816.100
Celkový úhrn kap. 6.	350.546.400	64.643.000	415.189.400

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
			1941	Kč
6. Ministerstvo vnútra.				
Politická správa.				
6	2	1	Ústredná správa a úrady verejnej správy vnút.	436.500
		2	Policajné úrady a orgány	367.000
		4	Príjmy spojené s likvidáciou kraj. hospodárstva	10.000
		5	Sanatórium v Trenči, Tepliciach	18.300
		Titul 2. (úhrn)		
3		Zandársivo	178.400	
		Titul 3. (úhrn)		
6		Samosprávne prídely	20.997.400	
		Titul 6. (úhrn)		
Sociálna správa.				
9		2	Starostlivosť stavebná a bytová	843.500
		3	Starostlivosť o mládež	1.529.700
		Titul 9. (úhrn)		
10		Organizácia práce.		
		1	Ústredný úrad práce a úrady práce	2.854.000
Titul 10. (úhrn)			2.854.000	
Starostlivosť o vojnových a povoj. poškodenencov.				
11		4	Zvláštne príjmy	80.000
		5	Príjmy štát. domova voj. poš. v Kovarciach	82.000
		Titul 11. (úhrn)		
12		Iná všeobecná starostlivosť sociálna.		
		1	Starostlivosť o prístahovalcov a vystahovalcov	50.000
		2	Starostlivosť o nezamestnaných a iné podporné akcie	22.100
		3	Starostlivosť o robotnícke družstvá konzumné a výrobné	10.000
Titul 12. (úhrn)			82.100	
Zdravotná správa.				
13		1	Štátny zdravotne-sociálny ústav	1.306.400
		2	Štátne nemocnice	41.185.300
		3	Iné odborné a liečebné ústavy	2.292.900
		Titul 13. (úhrn)		
14		Všeobecné zdravotné príjmy.		
		2	Príjmy zo zdravotnej prirážky a samospráv. príd.	3.480.000
		Titul 14. (úhrn)		
Celkový úhrn kap. 6.			75.743.500	

7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.

Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.				
1	Ministerstvo pravosúdia.			
1	1 Minister:			
	1. Plat ministra	90.000	—	90.000
	2. Náklad za prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
	A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
	§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
2	2 Ústredná správa:			
	A. Osobné výdavky	1.550.300	—	1.550.300
	B. Vecné výdavky	420.000	912.000	1.332.000
	§ 2. (úhrn)	1.970.300	912.000	2.882.300
	Titul 1. (úhrn)	2.090.400	912.000	3.002.400
2	2 Justičná správa:			
	A. Osobné výdavky	30.991.600	—	30.991.600
	B. Vecné výdavky	7.492.900	165.000	7.657.900
	Titul 2. (úhrn)	38.484.500	165.000	38.649.500
3	3 Trestnica, prechodný ústav a donucovacia pracovňa v Leopoldove:			
	A. Osobné výdavky	1.692.000	—	1.692.000
	B. Vecné výdavky	1.560.000	—	1.560.000
	Titul 3. (úhrn)	3.252.000	—	3.252.000
4	4 Štátny výchovný a polepšovaci ústav a ženská trestnica v Ilave:			
	A. Osobné výdavky	989.600	—	989.600
	B. Vecné výdavky	1.193.400	—	1.193.400
	Titul 4. (úhrn)	2.183.000	—	2.183.000
5	5 Najvyšší súd:			
	A. Osobné výdavky	1.982.000	—	1.982.000
	B. Vecné výdavky	230.000	15.000	245.000
	Titul 5. (úhrn)	2.212.000	15.000	2.227.000

7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.

Kapitola	Titul	Paragraf	1941			
			Štátne výdavky			
			riadne	mimoriadne	úhrn	
			Kč			
			Kapitola 7.			
			A. Osobné výdavky:			
			•			
			1,670.409	—	1,670.409	
			30,991.603	—	30,991.600	
			1,692.000	—	1,692.600	
			989.600	—	989.600	
			1,982.000	—	1,982.000	
			Úhrn . . .	37,325.600	—	37,325.600
			B. Vecné výdavky:			
			420.000	912.000	1,332.000	
			7,492.900	165.000	7,657.900	
			1,560.000	—	1,560.000	
			1,193.400	—	1,193.400	
			230.000	15.000	245.000	
			Úhrn . . .	10,896.300	1,092.000	11,988.300
			Úhrn osobných výdavkov . . .	37,325.600	—	37,325.600
			Úhrn vecných výdavkov . . .	10,896.300	1,092.000	11,988.300
			Celkový úhrn kap. 7. . . .	48,221.900	1,092.000	49,313.900

7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy	1941
		Ks
7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.		
Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.		
1	Ústredná správa	293.200
2	Justičná správa	340.000
3	Trestnica, prechodný ústav a donucovacia pracovňa pre mužov v Leopoldove	876.000
4	Štátny výchovný a polepšovaci ústav a ženská trestnica v Ilave	837.000
5	Najvyšší súd	2.000
Celkový úhrn kapitoly 7.		2,348.200

8. Najvyšší správny súd.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
8			8. Najvyšší správny súd.			
			Najvyšší správny súd:			
			A. Osobné výdavky	1,517.300	—	1,517.300
			B. Vecné výdavky	189.000	13.000	202.000
			Celkový úhrn kap. 8.	1,706.300	13.000	1,719.300

8. Najvyšší správní súd.

Kapitola Titul Paragraf	Štátné príjmy	
	1941	
	Ks	
	8. Najvyšší správní súd.	
8	Najvyšší správní súd	12.000
	Celkový úhrn kapitoly 8.	12.000

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	1941			
			riadne	mimoriadne	úhrn	
			Štátne výdavky			
			Ks			
			9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.			
9	1		Ministerstvo školstva a národnej osvety.			
	1		Minister:			
		1.	Plat ministra	90.000	—	90.000
		2.	Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30 100	—	30.100
		A.	Osobné výdavky	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
	2		Ústredná správa:			
		A.	Osobné výdavky	6,119.100	—	6,119.100
		B.	Vecné výdavky	686.100	—	686.100
			§ 2. (úhrn)	6,805.200	—	6,805.200
			Titul 1:			
		A.	Osobné výdavky	6,239.200	—	6,239.200
		B.	Vecné výdavky	686.139	—	686.100
			Titul 1. (úhrn)	6,925.339	—	6,925.300
	2		Dozor na školy.			
	1		Dozor na školy národné:			
		A.	Osobné výdavky	3,186.900	—	3,186.900
		B.	Vecné výdavky	810.500	—	810.500
			§ 1. (úhrn)	3,997.400	—	3,997.400
	2		Dozor na školy stredné:			
		A.	Osobné výdavky	1.500	—	1.500
		B.	Vecné výdavky	48.000	—	48.000
			§ 2. (úhrn)	49.500	—	49.500
	3		Dozor na školy odborné:			
		A.	Osobné výdavky	56.500	—	56.500
		B.	Vecné výdavky	46.900	—	46.900
			§ 3. (úhrn)	103.400	—	103.400
			Titul 2:			
		A.	Osobné výdavky	3,244.900	—	3,244.900
		B.	Vecné výdavky	905.400	—	905.400
			Titul 2. (úhrn)	4,150.300	—	4,150.300

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Klasifikácia Titul Paragraf	1941		
	Štátne výdavky		
	riadne	mimoriadne	úhrn
	Kč		
3	Národné školstvo.		
	Národné školy:		
	A. Osobné výdavky	160,729.000	160,729.000
	B. Vecné výdavky	18,788.000	13,000.000
		13,000.000	31,788.000
	Titul 3. (úhrn)	179,517.000	13,000.000
		13,000.000	192,517.000
4	Stredné školstvo.		
	1 Stredné školy:		
	A. Osobné výdavky	16,838.000	16,838.000
	B. Vecné výdavky	2,655.700	320.000
		320.000	2,975.700
	§ 1. (úhrn)	19,493.700	320.000
		320.000	19,813.700
	2 Učiteľské akadémie:		
	A. Osobné výdavky	2,721.600	2,721.600
	B. Vecné výdavky	593.560	8.000
		8.000	601.560
	§ 2. (úhrn)	3,315.100	8.000
		8.000	3,323.100
	Titul 4:		
	A. Osobné výdavky	19,559.600	19,559.600
	B. Vecné výdavky	3,249.200	328.000
		328.000	3,577.200
	Titul 4. (úhrn)	22,808.800	328.000
		328.000	23,136.800
5	Odborné školy.		
	1 Obchodné učiliská:		
	A. Osobné výdavky	3,529.000	3,529.000
	B. Vecné výdavky	73.000	40.000
		40.000	113.000
	§ 1. (úhrn)	3,602.000	40.000
		40.000	3,642.000
	2 Priemyselné a iné odborné školy:		
	A. Osobné výdavky	3,184.000	3,184.000
	B. Vecné výdavky	780.000	150.000
		150.000	930.000
	§ 2. (úhrn)	3,964.000	150.000
		150.000	4,114.000
	3 Odborné školy pre ženské povolania:		
	A. Osobné výdavky	1,067.300	1,067.300
	B. Vecné výdavky	705.000	10.000
		10.000	715.000
	§ 3. (úhrn)	1,772.300	10.000
		10.000	1,782.300
	4 Učňovské školy:		
	B. Vecné výdavky	2,781.000	2,781.000
		—	2,781.000
	5 Všetky odborné školy:		
	B. Vecné výdavky	34.400	34.400
		—	34.400

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhra
				Kč		
9	5		Titul 5:			
			A. Osobné výdavky	7,780.300	—	7,780.300
			B. Vecné výdavky	4,373.400	200.000	4,573.400
			Titul 5. (úhra)	12,153.700	200.000	12,353.700
6			Vysoké školy a vedecké potreby.			
	1		Univerzita:			
			A. Osobné výdavky	8,177.000	—	8,177.000
			B. Vecné výdavky	3,472.600	650.000	4,122.600
			§ 1. (úhra)	11,649.600	650.000	12,299.600
	2		Technika:			
			A. Osobné výdavky	2,310.300	—	2,310.300
			B. Vecné výdavky	931.000	5,000.000	5,931.000
			§ 2. (úhra)	3,241.300	5,000.000	8,241.300
	3		Vedecké ústavy:			
			A. Osobné výdavky	97.000	—	97.000
			B. Vecné výdavky	925.200	100.000	1,025.200
			§ 3. (úhra)	1,022.200	100.000	1,122.200
			Titul 6:			
			A. Osobné výdavky	10,584.300	—	10,584.300
			B. Vecné výdavky	5,328.800	5,750.000	11,078.800
			Titul 6. (úhra)	15,913.100	5,750.000	21,663.100
7			Nemecké školstvo.			
	1		Dozor na školy:			
			A. Osobné výdavky	132.900	—	132.800
			B. Vecné výdavky	50.600	7.000	57.800
			§ 1. (úhra)	183.600	7.000	190.600
	2		Národné školy:			
			A. Osobné výdavky	8,517.500	—	8,517.500
			B. Vecné výdavky	580.000	702.000	1,282.000
			§ 2. (úhra)	9,097.500	702.000	9,799.500
	3		Stredné školy a učiteľská akadémia:			
			A. Osobné výdavky	1,508.300	—	1,508.500
			B. Vecné výdavky	216.600	17.000	233.600
			§ 3. (úhra)	1,725.100	17.000	1,742.100

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kód Titul Program	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
7 4	Odborné školy:			
	A. Osobné výdavky	236.500	—	236.500
	B. Vecné výdavky	68.700	18.500	87.200
	§ 4. (úhrn)	305.200	18.500	323.700
	Titul 7:			
	A. Osobné výdavky	10.395.300	—	10.395.300
	B. Vecné výdavky	916.100	744.500	1.660.600
	Titul 7. (úhrn)	11.311.400	744.500	12.055.900
8	Školské a kultúrne styky s cudzinou.			
1	V odbore národného školstva:			
	A. Osobné výdavky	522.000	—	522.000
	B. Vecné výdavky	106.000	—	106.000
	§ 1. (úhrn)	628.000	—	628.000
2	V odbore stredného školstva:			
	A. Osobné výdavky	15.000	—	15.000
	B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
	§ 2. (úhrn)	45.000	—	45.000
3	V odbore vysokého školstva:			
	A. Osobné výdavky	60.000	—	60.000
	B. Vecné výdavky	254.000	—	254.000
	§ 3. (úhrn)	314.000	—	314.000
	Titul 8:			
	A. Osobné výdavky	597.000	—	597.000
	B. Vecné výdavky	390.000	—	390.000
	Titul 8. (úhrn)	987.000	—	987.000
9	Sociálna starostlivosť o študentstvo:			
	B. Vecné výdavky	2.520.000	1.000.000	3.520.000
10	Ochrana pamiatok, archívniectvo, vedy historické a muzejníctvo:			
	A. Osobné výdavky	123.700	—	123.700
	B. Vecné výdavky	721.000	44.000	765.000
	Titul 10. (úhrn)	844.700	44.000	888.700

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
9	11		Umenie,			
		1	Pisomníctvo:			
			A. Osobné výdavky	26.100	—	26.100
			B. Vecné výdavky	60.000	—	60.000
			§ 1. (úhrn)	86.100	—	86.100
		2	Divadlo:			
			B. Vecné výdavky	4.620.000	—	4.620.000
		3	Umenie hudobné:			
			A. Osobné výdavky	18.000	—	18.000
			B. Vecné výdavky	340.000	—	340.000
			§ 3. (úhrn)	358.000	—	358.000
		4	Umenie výtvarné:			
			A. Osobné výdavky	15.000	—	15.000
			B. Vecné výdavky	230.000	—	230.000
			§ 4. (úhrn)	245.000	—	245.000
			Titul 11:			
			A. Osobné výdavky	59.100	—	59.100
			B. Vecné výdavky	5.250.000	—	5.250.000
			Titul 11. (úhrn)	5.309.100	—	5.309.100
	12		Ludová výchova:			
			A. Osobné výdavky	90.000	—	90.000
			B. Vecné výdavky	331.000	300.000	631.000
			Titul 12. (úhrn)	421.000	300.000	721.000
	13		Ludová výchova, umenie a sociálne ciele nemeckej národnostnej skupiny.			
		1	Sociálne a zdravotné podpory:			
			B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000
		2	Ludová výchova:			
			A. Osobné výdavky	30.000	—	30.000
			B. Vecné výdavky	18.000	—	18.000
			§ 2. (úhrn)	48.000	—	48.000
		3	Umenie:			
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
9	16		Preddavky udrzovateľom neštátnych meštianskych škôl a deťskych opatrovien na platy učiteľské a na penzijné požitky osôb učiteľských a profesorských:			
			A. Osobné výdavky	2,745.000	—	2,745.000
			Titul 16. (úhrn)	2,745.000	—	2,745.000
17			Štátne nakladateľstvo:			
			A. Osobné výdavky	557.100	—	557.100
			B. Vecné výdavky	430.600	—	430.600
			Titul 17. (úhrn)	987.700	—	987.700
			Kapitola 9.			
			A. Osobné výdavky:			
			Tit. 1.	6,239.200	—	6,239.200
			Tit. 2.	3,244.900	—	3,244.900
			Tit. 3.	160,729.000	—	160,729.000
			Tit. 4.	19,559.600	—	19,559.600
			Tit. 5.	7,780.300	—	7,780.300
			Tit. 6.	10,584.300	—	10,584.300
			Tit. 7.	10,395.300	—	10,395.300
			Tit. 8.	597.000	—	597.000
			Tit. 9.	—	—	—
			Tit. 10.	123.700	—	123.700
			Tit. 11.	59.100	—	59.100
			Tit. 12.	90.000	—	90.000
			Tit. 13.	30.000	—	30.000
			Tit. 14.	—	—	—
			Tit. 15.	22,185.800	—	22,185.800
			Tit. 16.	2,745.000	—	2,745.000
			Tit. 17.	557.100	—	557.100
			Úhrn	244,920.300	—	244,920.300

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola Číslo Paragraf	Stálne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kčs		
B Všeobecné výdavky:				
Tit. 1.	686.100	—	686.100	
Tit. 2.	905.400	—	905.400	
Tit. 3.	18,788.000	13,000.000	31,788.000	
Tit. 4.	3,249.200	328.000	3,577.200	
Tit. 5.	4,373.400	200.000	4,573.400	
Tit. 6.	5,328.800	5,750.000	11,078.800	
Tit. 7.	916.100	744.500	1,660.600	
Tit. 8.	390.000	—	390.000	
Tit. 9.	2,520.000	1,000.000	3,520.000	
Tit. 10.	721.000	44.000	765.000	
Tit. 11.	5,250.000	—	5,250.000	
Tit. 12.	331.000	300.000	631.000	
Tit. 13.	268.000	—	268.000	
Tit. 14.	20.400	—	20.400	
Tit. 15.	756.300	1,458.000	2,214.300	
Tit. 16.	—	—	—	
Tit. 17.	430.600	—	430.600	
Úhrn	44,934.300	22,824.500	67,758.800	
Úhrn osobných výdavkov	244,920.300	—	244,920.300	
Úhrn vecných výdavkov	44,934.300	22,824.500	67,758.800	
Celkový úhrn kap. 9.	289,854.600	22,824.500	312,679.100	

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
				1941
				Ks
			9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.	
9	1	2	Ústredná správa. (Zisk z odpredaja „Zveslí“)	12.000
			Dozor na školy.	
	1		Dozor na školy národné	—
	2		Dozor na školy stredné	—
	3		Dozor na školy odborné	—
			Titul 2. (úhrn)	—
			Národné školy.	
	3		Rozličné príjmy	—
			Titul 3. (úhrn)	—
			Stredné školy a učiteľské akadémie.	
	4		Stredné školy:	
			a) Školský plat na stredných školách	3.500.000
			b) Smluvné príspevky	43.100
			c) Refundácia plátov štát. prof. prikázaných na neštát. ústavy	709.600
			d) Rozličné príjmy	30.000
			Titul 4. (úhrn)	4.357.500
	2		Učiteľské akadémie:	
			a) Školné na cvičných školách	3.500
			b) Smluvné príspevky	3.400
			c) Refundácia plátov štát. prof. prikázaných na neštát. učít. akadémie	64.000
			d) Rozličné príjmy	3.900
			Titul 4. (úhrn)	4.357.500
	5		Odborné školy.	
			a) Školné na obchodných akadémiách	110.900
			b) Všetky odborné školy, rozličné príjmy	—
			Titul 5. (úhrn)	110.900
	6		Vysoké školy.	
			a) Univerzita v Bratislave, kolejná	250.000
			b) Univerzita v Bratislave, študijný príspevok	2.000
			Vysoká škola technická v Bratislave, školné	30.000
			Titul 6. (úhrn)	282.000
	7		Nemecké školstvo.	
			Dozor na školy	—

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola Titul Paragraf	Státne príjmy	
	1941	
	Ks	
2	Školy národné.	
	Rozličné príjmy	—
3	Školy stredné a učiteľská akadémia:	
	a) Školský plat na stredných školách a učiteľskej akadémii	65.000
	b) Rozličné príjmy	500
4	Školy odborné, rozličné príjmy	—
	Titul 7. (úhrn)	65.500
8	Školské a kultúrne styky s cudziňou	—
9	Sociálna starostlivosť o študentov	—
10	Ochrana pamiatok, archívnicтво, vedy historické a muzejníctvo	—
11	Umenie	—
12	Ľudová výchova	—
13	Nemecká ľudová výchova, umenie a sociálna starostlivosť	—
14	Príspevky	—
15	Kultus.	
	Rímsko-katolícky kultus:	
1	Penzijné príspevky	1.051.000
	Grécko-katolícky kultus:	
2	Penzijné príspevky	212.800
3a	Evanjelická a. v. cirkev:	
	Penzijné príspevky	258.000
3b	Evanjelická cirkev reformovaná:	
	Penzijné príspevky	27.900
4	Pravoslávna cirkev:	
	Penzijné príspevky	5.900
5	Židovský kultus:	
	Penzijné príspevky	—
	Titul 15. (úhrn)	1.555.600
16	Príspevky udržiavateľov neštátnych mešt, škôl, učít. akadémii a neštátnych detských opatrovien na penzie osôb učiteľ- ských, profesorských a detských opatrovateliek	12.000
17	Státne nakladateľstvo	987.700
	Celkový úhrn kap. 9.	7.383.200

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
10	1	1	10. Ministerstvo hospodárstva.			
			Minister:			
			1. Plát ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
			A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
		2	Ústredná správa:			
			A. Osobné výdavky	5,013.000	—	5,013.000
			B. Vecné výdavky	1,273.000	300.000	1,573.000
			§ 2. (úhrn)	6,286.000	300.000	6,586.000
		3	Odborné poradné sbory:			
			A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000
			B. Vecné výdavky	20.000	—	20.000
			§ 3. (úhrn)	25 000	—	25.000
		4	Členstvo v medzinárodných uniách:			
			B. Vecné výdavky	61.000	—	61.000
			§ 4. (úhrn)	61.000	—	61.000
		5	Zveľaďovanie obchodu:			
			B. Vecné výdavky	140.000	—	140.000
			§ 5. (úhrn)	140.000	—	140.000
		6	Zveľaďovanie vývozu:			
			B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000
			§ 6. (úhrn)	300.000	—	300.000
		7	Zveľaďovanie priemyslu:			
			B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
			§ 7. (úhrn)	500.000	—	500.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	5,138.100	—	5,138.100
			B. Vecné výdavky	2,294.000	300.000	2,594.000
			Titul 1. (úhrn)	7,432.100	300.000	7,732.100

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola Titul Paragraf	1941			
	riadne	mimoriadne	úhrn	
Štátne výdavky				
Kč				
10 2	Zveľaďovanie živnosti.			
1	Št. ústav pre zveľ. živ. v Turč. Sv. Martine:			
	A. Osobné výdavky	386.600	—	386.600
	B. Vecné výdavky	345.100	80.000	425.100
	§ 1. (úhrn)	731.700	80.000	811.700
2	Opatrenia na podporu živnosti:			
	B. Vecné výdavky	150.000	—	150.000
	§ 2. (úhrn)	150.000	—	150.000
3	Rozličné iné opatrenia zveľaďovacie:			
	B. Vecné výdavky	105.000	—	105.000
	§ 3. (úhrn)	105.000	—	105.000
4	Sociálna starostlivosť o živnostníctvo:			
	B. Vecné výdavky	150.000	—	150.000
	§ 4. (úhrn)	150.000	—	150.000
5	Turistický a kúpeľný ruch:			
	B. Vecné výdavky	780.000	—	780.000
	§ 5. (úhrn)	780.000	—	780.000
	Titul 2:			
	A. Osobné výdavky	386.600	—	386.600
	B. Vecné výdavky	1.530.100	80.000	1.610.100
	Titul 2. (úhrn)	1.916.700	80.000	1.996.700
3	Vodná doprava.			
1	Slovenské plavebné podniky:			
	B. Vecné výdavky	5.000	—	5.000
	§ 1. (úhrn)	5.000	—	5.000
	Titul 3:			
	B. Vecné výdavky	5.000	—	5.000
	Titul 3. (úhrn)	5.000	—	5.000
4	Patentný odbor.			
1	Patentný úrad a súd:			
	A. Osobné výdavky	80.000	—	80.000
	B. Vecné výdavky	40.000	40.000	80.000
	§ 1. (úhrn)	120.000	40.000	160.000

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941				
				riadne	mimoriadne	úhrn		
				Kč				
10	4		Titul 4:					
			A. Osobné výdavky	80.000	—	80.000		
			B. Vecné výdavky	40.000	40.000	80.000		
			Titul 4. (úhrn)	120.000	40.000	160.000		
	5	1		Priama starostlivosť o roľníkov.				
				Poľnohospodárske školy:				
				A. Osobné výdavky	2,334.000	—	2,334.000	
				B. Vecné výdavky	2,705.000	—	2,705.000	
				§ 1. (úhrn)	5,039.000	—	5,039.000	
				Iné vzdelávacie prostriedky:				
			B. Vecné výdavky	310.000	—	310.000		
			§ 2. (úhrn)	310.000	—	310.000		
			Odborné organizácie:					
			B. Vecné výdavky	2,590.000	—	2,590.000		
	§ 3. (úhrn)	2,590.000	—	2,590.000				
4	2		Sociálna starostlivosť o roľníkov:					
			B. Vecné výdavky	370.000	—	370.000		
			§ 4. (úhrn)	370.000	—	370.000		
			Titul 5:					
			A. Osobné výdavky	2,334.000	—	2,334.000		
			B. Vecné výdavky	5,975.000	—	5,975.000		
			Titul 5. (úhrn)	8,309.000	—	8,309.000		
		6	1		Vodné hospodárstvo a kultúrna technika.			
					Orgány vodohospodárskej služby:			
					A. Osobné výdavky	1,923.000	—	1,923.000
	B. Vecné výdavky			116.500	425.000	541.500		
	§ 1. (úhrn)			2,039.500	425.000	2,464.500		
	Priame zvelaďovanie v odbore vod. hospodárstva:							
	B. Vecné výdavky	32,300.000	5,000.000	37,300.000				
	§ 2. (úhrn)	32,300.000	5,000.000	37,300.000				

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola Titul Paragraf	1941			
	riadne	mimoriadne	úhrn	
	Ks			
Štátne výdavky				
10 6 3	Podpora na techn. úpravy pozem. dráby:			
	B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000
	§ 3. (úhrn)	50.000	—	50.000
	Titul 6:			
	A. Osobné výdavky	1.923.000	—	1.923.000
	B. Vecné výdavky	32.466.500	5.425.000	37.891.500
	Titul 6. (úhrn)	34.389.500	5.425.000	39.814.500
7	Poľnohospodárska výroba.			
1	Orgány poľnohospodárskej správy:			
	A. Osobné výdavky	687.800	—	687.800
	B. Vecné výdavky	65.000	1.500	66.500
	§ 1. (úhrn)	752.800	1.500	754.300
2	Výroba rastlinná:			
	B. Vecné výdavky	1.158.700	—	1.158.700
	§ 2. (úhrn)	1.158.700	—	1.158.700
3	Výroba živočišná:			
	B. Vecné výdavky	962.000	5.000.000	5.962.000
	§ 3. (úhrn)	962.000	5.000.000	5.962.000
4	Ústavy pre chov koní:			
	A. Osobné výdavky	2.629.100	—	2.629.100
	B. Vecné výdavky	3.143.400	—	3.143.400
	§ 4. (úhrn)	5.772.500	—	5.772.500
5	Poľnohospodárske výskumníctvo:			
	A. Osobné výdavky	1.679.000	—	1.679.000
	B. Vecné výdavky	882.200	28.000	910.200
	§ 5. (úhrn)	2.561.200	28.000	2.589.200
6a	Veterinárna správa:			
	A. Osobné výdavky	2.055.500	—	2.055.500
	B. Vecné výdavky	392.500	200.000	592.500
	§ 6a. (úhrn)	2.448.000	200.000	2.648.000
6b	Veterinárna správa:			
	B. Vecné výdavky	393.000	—	393.000
	§ 6b. (úhrn)	393.000	—	393.000

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
10	7		Titul 7:			
			A. Osobné výdavky	7,051.400	—	7,051.400
			B. Vecné výdavky	6,996.800	5,229.500	12,226.300
			Titul 7. (úhrn)	14,048.200	5,229.500	19,277.700
	8		Lesná politika a polícia			
	1		Propagácia lesníctva a lesného hospodárstva:			
			B. Vecné výdavky	28.000	—	28.000
			§ 1. (úhrn)	28.000	—	28.000
	2		Polnohospodárska štatistika a inform. služba:			
			B. Vecné výdavky	20.000	—	20.000
			§ 2. (úhrn)	20.000	—	20.000
	3		Lesná služba dohliadacia:			
			A. Osobné výdavky	1,609.000	—	1,609.000
			B. Vecné výdavky	250.000	—	250.000
			§ 3. (úhrn)	1,859.000	—	1,859.000
	4		Zveľaďovanie hosp. lesného:			
			B. Vecné výdavky	700.000	—	700.000
			§ 4. (úhrn)	700.000	—	700.000
	5		Kultúrne a sociálne potreby:			
			B. Vecné výdavky	70.000	—	70.000
			§ 5. (úhrn)	70.000	—	70.000
			Titul 8:			
			A. Osobné výdavky	1,609.000	—	1,609.000
			B. Vecné výdavky	1,068.000	—	1,068.000
			Titul 8. (úhrn)	2,677.000	—	2,677.000
			Kapitola 10.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	5,138.100	—	5,138.100
			Titul 2.	386.600	—	386.600
			Titul 3.	—	—	—
			Titul 4.	80.000	—	80.000
			Titul 5.	2,334.000	—	2,334.000
			Titul 6.	1,923.000	—	1,923.000
			Titul 7.	7,051.400	—	7,051.400
			Titul 8.	1,609.000	—	1,609.000
			Úhrn	18,522.100	—	18,522.100

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola Titul Paragraf	1941			
	Štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
	Kč			
B. Vecné výdavky:				
Titul 1.	2,294.000	300.000	2,594.000	
Titul 2.	1,530.100	80.000	1,610.100	
Titul 3.	5.000	—	5.000	
Titul 4.	40.000	40.000	80.000	
Titul 5.	5,975.000	—	5,975.000	
Titul 6.	32,466.500	5,425.000	37,891.500	
Titul 7.	6,996.800	5,229.500	12,226.300	
Titul 8.	1,068.000	—	1,068.000	
Úhrn	50,375.400	11,074.500	61,449.900	
Úhrn osobných výdavkov	18,522.100	—	18,522.100	
Úhrn vecných výdavkov	50,375.400	11,074.500	61,449.900	
Celkový úhrn kapitoly 10.	68,897.500	11,074.500	79,972.000	

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
				1941
				Ks
10			10. Ministerstvo hospodárstva.	
	1	2	Ústredná správa	535.000
		4	Členstvo v medzinárodných uniách	10.000
		6	Zveľaďovanie vývozu	5.001.000
		7	Zveľaďovanie priemyslu	200.000
			Titul 1. (úhrn)	5.746.000
	2		Zveľaďovanie živnosti.	
		1	Štátny ústav pre zveľaďovanie živnosti v Turč. Sv. Martine	61.000
			Titul 2. (úhrn)	61.000
	4	1	Patentný úrad a súd	500.000
			Titul 4. (úhrn)	500.000
	5		Priama starostlivosť o roľníkov.	
		1	Poľnohospodárske školy	80.000
			Titul 5. (úhrn)	80.000
	6		Vodné hospodárstvo a kultúrna technika.	
		1	Orgány vodohospodárskej služby	2.500
		2	Priame zveľaďovanie v odbore vodn. hosp.	4.280.000
			Titul 6. (úhrn)	4.282.500
	7		Poľnohospodárska výroba.	
		1	Orgány poľnohospodárskej správy	10.000
		2	Výroba rastlinná	3.000
		3	Výroba živočíšná	2.000
		4	Úslavy pre chov koní	1.381.500
		5	Poľnohospodárske výskumníctvo	371.800
	6a		Veterinárna správa	212.000
			Titul 7. (úhrn)	1.980.300
	8		Lesná politika a polícia.	
		3	Lesná služba dohľadacia	1.010.000
		4	Zveľaďovanie hospodárstva lesného	11.000
			Titul 8. (úhrn)	1.021.000
			Celkový úhrn kapitoly 10.	13.670.800

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Klasifikačný Titul	Popis	1941			
		Štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
			Ks		
11	11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.				
1	Ministerstvo dopravy a verejných prác.				
	1 Kabinet ministerstva dopravy a verejných prác:				
	A. Osobné výdavky	421.100	—	421.100	
	B. Vecné výdavky	298.000	125.000	423.000	
	§ 1. (úhrn)	719.100	125.000	844.100	
	Titul 1. (úhrn)	719.100	125.000	844.100	
2	Štátna služba stavebná.				
	1 Štátna služba stavebná:				
	A. Osobné výdavky	32,088.000	—	32,088.000	
	B. Vecné výdavky	1,881.000	70.000	1,951.000	
	§ 1. (úhrn)	33,969.000	70.000	34,039.000	
	Titul 2. (úhrn)	33,969.000	70.000	34,039.000	
3	Cestné komunikácie.				
	1 Udržovanie štátom spravovaných ciest a mostov:				
	B. Vecné výdavky	47,205.000	5,203.000	52,408.000	
	§ 1. (úhrn)	47,205.000	5,203.000	52,408.000	
	2 Projekty ciest štátom spravovaných:				
	B. Vecné výdavky	—	1,000.000	1,000.000	
	§ 2. (úhrn)	—	1,000.000	1,000.000	
	3 Všeobecné výdavky v odbore ciest a mostov:				
	B. Vecné výdavky	—	135.000	135.000	
	§ 3. (úhrn)	—	135.000	135.000	
	Titul 3:				
	A. Osobné výdavky	—	—	—	
	B. Vecné výdavky	47,205.000	6,338.000	53,543.000	
	Titul 3. (úhrn)	47,205.000	6,338.000	53,543.000	

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
11	4		Technické skúšobníctvo a výskumníctvo.			
	1		Skúšky a revízie parných kotlov a priemyselný dozor:			
			B. Vecné výdavky	79.000	—	79.000
			§ 1. (úhrn)	79.000	—	79.000
			Titul 4. (úhrn)	79.000	—	79.000
	5		Elektrizácia štátu.			
	1		Elektrizácia štátu všeobecne:			
			B. Vecné výdavky	3.300	—	3.300
			§ 1. (úhrn)	3.300	—	3.300
	2		Elektrizácia vidieka:			
			B. Vecné výdavky	4.000.000	—	4.000.000
			§ 2. (úhrn)	4.000.000	—	4.000.000
	3		Finančná podpora elektrických vedení dôležitých v záujme štátu:			
			B. Vecné výdavky	—	2.000.000	2.000.000
			§ 3. (úhrn)	—	2.000.000	2.000.000
			Titul 5:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	4.003.300	2.000.000	6.003.300
			Titul 5. (úhrn)	4.003.300	2.000.000	6.003.300
	6		Vodné stavby.			
	1		Vodné stavby:			
			B. Vecné výdavky	3.232.000	—	3.232.000
			§ 1. (úhrn)	3.232.000	—	3.232.000
	2		Mimoriadne vodné stavby, úprava a splavenie riek, prístavby, prieťahy a využitkovanie vodných síl:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 2. (úhrn)	—	—	—
			Titul 6:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	3.232.000	—	3.232.000
			Titul 6. (úhrn)	3.232.000	—	3.232.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kčs		
11 7	Správa štátnych budov:			
	A. Osobné výdavky	95.600	—	95.600
	B. Vecné výdavky	9,544.900	930.000	10,474.900
	Titul 7. (úhrn)	9,640.500	930.000	10,570.500
8	Starba budov a kúpa realit pre potreby civilnej štátnej správy.			
	1 Prezident republiky:			
	B. Vecné výdavky	—	500.000	500.000
	§ 1. (úhrn)	—	500.000	500.000
	2 Predsedníctvo vlády:			
	B. Vecné výdavky	—	300.000	300.000
	§ 2. (úhrn)	—	300.000	300.000
	3 Ministerstvo vnútra:			
	B. Vecné výdavky	—	4,306.700	4,306.700
	§ 3. (úhrn)	—	4,306.700	4,306.700
	4 Ministerstvo pravosúdia:			
	B. Vecné výdavky	—	215.000	215.000
	§ 4. (úhrn)	—	215.000	215.000
	5 Ministerstvo školstva a národnej osvetly:			
	B. Vecné výdavky	—	1,214.700	1,214.700
	§ 5. (úhrn)	—	1,214.700	1,214.700
	6 Ministerstvo hospodárstva:			
	B. Vecné výdavky	—	550.000	550.000
	§ 6. (úhrn)	—	550.000	550.000
	7 Ministerstvo dopravy a verejných prác:			
	B. Vecné výdavky	—	600.000	600.000
	§ 7. (úhrn)	—	600.000	600.000
	8 Ministerstvo financií:			
	B. Vecné výdavky	—	750.000	750.000
	§ 8. (úhrn)	—	750.000	750.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941					
				riadne	mimoriadne	úhrn			
				Kč					
11	8	9	Ministerstvo zahraničných vecí:						
			B. Vecné výdavky	—	100.000	100.000			
			§ 9. (úhrn)	—	100.000	100.000			
			Záležitosti ústredné — úver spoločný:						
				B. Vecné výdavky	—	1.400.000	1.400.000		
			§ 10. (úhrn)	—	1.400.000	1.400.000			
			Titul 8:						
			A. Osobné výdavky	—	—	—			
			B. Vecné výdavky	—	9.936.400	9.936.400			
			Titul 8. (úhrn)	—	9.936.400	9.936.400			
			9	1	9	Plavebníctvo.			
						1 Plavebné úrady:			
A. Osobné výdavky	1.302.500	—				1.302.500			
B. Vecné výdavky	1.797.100	16.000				1.813.100			
§ 1. (úhrn)	3.099.600	16.000				3.115.600			
2 Medzinárodné riešne komisie:									
B. Vecné výdavky	50.000	—				50.000			
§ 2. (úhrn)	50.000	—				50.000			
3 Lode a plavebné zariadenie:									
B. Vecné výdavky	—	30.000				30.000			
§ 3. (úhrn)	—	30.000				30.000			
Titul 9:									
A. Osobné výdavky	1.302.500	—	1.302.500						
B. Vecné výdavky	1.847.100	46.000	1.893.100						
Titul 9. (úhrn)	3.149.600	46.000	3.195.600						
10	1	10	Banictvo.						
			1 Banská administratíva:						
			A. Osobné výdavky	—	—	—			
			B. Vecné výdavky	55.000	5.000	60.000			
			§ 1. (úhrn)	55.000	5.000	60.000			
			2 Banské úrady:						
			A. Osobné výdavky	288.300	—	288.300			
			B. Vecné výdavky	110.400	6.000	116.400			
			§ 2. (úhrn)	398.700	6.000	404.700			

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kč		
11.10	Titul 10:			
	A. Osobné výdavky	288.300	—	288.300
	B. Vecné výdavky	165.400	11.000	176.400
	Titul 10. (úhrn)	453.700	11.000	464.700
11	Ciachová a puncová služba.			
	1 Riaditeľstvá, ciachové a puncové úrady:			
	A. Osobné výdavky	897.000	—	897.000
	B. Vecné výdavky	460.100	350.000	810.100
	§ 1. (úhrn)	1.357.100	350.000	1.707.100
	Titul 11. (úhrn)	1.357.100	350.000	1.707.100
	Kapitola 11.			
	A. Osobné výdavky:			
	Titul 1.	421.100	—	421.100
	Titul 2.	32.088.000	—	32.088.000
	Titul 3.	—	—	—
	Titul 4.	—	—	—
	Titul 5.	—	—	—
	Titul 6.	—	—	—
	Titul 7.	95.600	—	95.600
	Titul 8.	—	—	—
	Titul 9.	1.302.500	—	1.302.500
	Titul 10.	288.300	—	288.300
	Titul 11.	897.000	—	897.000
	Úhrn	35.092.500	—	35.092.500
	B. Vecné výdavky:			
	Titul 1.	298.000	125.000	423.000
	Titul 2.	1.881.000	70.000	1.951.000
	Titul 3.	47.205.000	6.338.000	53.543.000
	Titul 4.	79.000	—	79.000
	Titul 5.	4.003.300	2.000.000	6.003.300
	Titul 6.	3.232.000	—	3.232.000
	Titul 7.	9.544.900	930.000	10.474.900
	Titul 8.	—	9.936.400	9.936.400
	Titul 9.	1.847.100	46.000	1.893.100
	Titul 10.	165.400	11.000	176.400
	Titul 11.	460.100	350.000	810.100
	Úhrn	68.715.900	19.806.400	88.522.200
	Úhrn osobných výdavkov	35.092.500	—	35.092.500
	Úhrn vecných výdavkov	68.715.800	19.806.400	88.522.200
	Celkový úhrn kapit. 11.	103.808.300	19.806.400	123.614.700

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
			1941	Kč
11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.				
11	1		Kabinét ministerstva dopravy a verejných prác	606.000
	2		Štátna služba stavebná.	
	1		Štátna služba stavebná	130.000
	3		Cestné komunikácie.	
	1		Príjmy zo štátnych a štátom spravovaných ciest a mostov . .	3.606.000
	4		Technické skúšobníctvo a výskumníctvo.	
	1		Taxy za skúšky a revízie parných kotlov	220.000
	5		Elektrizácia štátu	1.725.400
	6		Vedné stavby	5.200.000
	7		Správa štátnych budov	5.450.200
	8		Stavba budov a kúpa reallt pre potreby civilnej štátnej eprávy	10.000
	9		Plavebníctvo.	
	1		Plavebné úrady	6.500.000
	10		Baníctvo.	
	1		Banská administratíva	1.768.000
	11		Ciachová a puncová služba.	
	1		Riaditeľstvo, ciachové a puncové úrady	1.307.200
			Celkový úhrn kapitoly 11.	26.522.900

12. Ministerstvo financií.

Kapitola Titul Paragraf	1941			
	riadne	mimoriadne	úhrn	
Kčs				
12. Ministerstvo financií.				
12 1	Ministerstvo financií.			
1	Minister:			
1	Plat ministra	90.000	—	90.000
2	Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
	A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
	§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
2	Ústredná správa:			
	A. Osobné výdavky	10,127.900	70.000	10,197.900
	B. Vecné výdavky	2,846.540	191.000	3,037.540
	§ 2. (úhrn)	12,974.440	261.000	13,235.440
	Titul 1:			
	A. Osobné výdavky	10,248.000	70.000	10,318.000
	B. Vecné výdavky	2,846.540	191.000	3,037.540
	Titul 1 (úhrn)	13,094.540	261.000	13,355.540
2	Podriadené úrady a orgány.			
1	Finančné úrady administratívne:			
	A. Osobné výdavky	13,638.700	—	13,638.700
	B. Vecné výdavky	2,112.900	100.400	2,213.300
	§ 1. (úhrn)	15,751.600	100.400	15,852.000
2	Technická finančná kontrola:			
	A. Osobné výdavky	648.400	—	648.400
	B. Vecné výdavky	68.980	2.000	70.980
	§ 2. (úhrn)	717.380	2.000	719.380
3	Finančná prokuratúra:			
	A. Osobné výdavky	660.900	—	660.900
	B. Vecné výdavky	289.550	3.000	292.550
	§ 3. (úhrn)	950.450	3.000	953.450
4	Daňové úrady:			
	A. Osobné výdavky	20,677.700	—	20,677.700
	B. Vecné výdavky	2,848.400	194.800	3,043.200
	§ 4. (úhrn)	23,526.100	194.800	23,720.900

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
12	2	5	Ústredná štátna pokladnica:			
			A. Osobné výdavky	324.160	—	324.160
			B. Vecné výdavky	24.100	20.000	44.100
			§ 5. (úhrn)	348.260	20.000	368.260
		6	Pozemkový kalaster:			
			A. Osobné výdavky	8,449.300	56.000	8,505.300
			B. Vecné výdavky	5,682.700	118.000	5,800.700
			§ 6. (úhrn)	14,132.000	174.000	14,306.000
		7	Colné úrady:			
			A. Osobné výdavky	7,214.000	—	7,214.000
			B. Vecné výdavky	1,125.300	140.000	1,265.300
			§ 7. (úhrn)	8,339.300	140.000	8,479.300
		8	Dôchodková kontrola:			
			A. Osobné výdavky	7,683.800	—	7,683.800
			B. Vecné výdavky	2,791.400	38.500	2,829.900
			§ 8. (úhrn)	10,475.200	38.500	10,513.700
		9	Finančná stráž:			
			A. Osobné výdavky	20,231.100	—	20,231.100
			B. Vecné výdavky	6,253.000	184.000	6,437.000
			§ 9. (úhrn)	26,484.100	184.000	26,668.100
		10	Úrady polpravnej dane na čiare:			
			A. Osobné výdavky	1,436.000	—	1,436.000
			B. Vecné výdavky	264.000	6.500	270.500
			§ 10. (úhrn)	1,700.000	6.500	1,706.500
		11	Chemicko-technická skúšobňa in. správy:			
			A. Osobné výdavky	47.280	—	47.280
			B. Vecné výdavky	15.000	10.000	25.000
			§ 11. (úhrn)	62.280	10.000	72.280
			Titul 2:			
			A. Osobné výdavky	81,011.340	56.000	81,067.340
			B. Vecné výdavky	21,475.330	817.200	22,292.530
			Titul 2. (úhrn)	102,486.670	873.200	103,359.870

12. Ministerstvo financií.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
12	Verejné dávky.			
1	Priame dane:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	92.100	—	92.100
	§ 1. (úhrn)	92.100	—	92.100
2	Daň z obratu a prepychová:			
	A. Osobné výdavky	2.000	—	2.000
	B. Vecné výdavky	70.000	—	70.000
	§ 2. (úhrn)	72.000	—	72.000
4	Spotrebné dane:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	314.000	—	314.000
	§ 4. (úhrn)	314.000	—	314.000
5	Poplatky:			
	A. Osobné výdavky	60.500	—	60.500
	B. Vecné výdavky	1.670.000	—	1.670.000
	§ 5. (úhrn)	1.730.500	—	1.730.500
6	Kartelový poplatok:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	§ 6. (úhrn)	—	—	—
	Titul 3:			
	A. Osobné výdavky	62.500	—	62.500
	B. Vecné výdavky	2.146.100	—	2.146.100
	Titul 3. (úhrn)	2.208.600	—	2.208.600
4	Monopoly.			
1	Soľ — soľný monopol:			
	A. Osobné výdavky	35.000	—	35.000
	B. Vecné výdavky	21.514.000	2.075.000	23.589.000
	§ 1. (úhrn)	21.549.000	2.075.000	23.624.000
2	Sladidlá:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	6.000	—	6.000
	§ 2. (úhrn)	6.000	—	6.000

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
12	4	3	Výbušné látky:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	8.800	—	8.800
			§ 3. (úhrn)	8.800	—	8.800
			Titul 4:			
			A. Osobné výdavky	35.000	—	35.000
			B. Vecné výdavky	21,528.800	2,075.000	23,603.800
			Titul 4. (úhrn)	21,563.800	2,075.000	23,638.800
	5		Štátna loteria:			
			A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000
			B. Vecné výdavky	4,952.000	—	4,952.000
			Titul 5. (úhrn)	4,957.000	—	4,957.000
			Kapitola 12.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	10,248.000	70.000	10,318.000
			Titul 2.	81,011.340	56.000	81,067.340
			Titul 3.	62.500	—	62.500
			Titul 4.	35.000	—	35.000
			Titul 5.	5.000	—	5.000
			Úhrn	91,361.840	126.000	91,487.840
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	2,846.540	191.000	3,037.540
			Titul 2.	21,475.330	817.200	22,292.530
			Titul 3.	2,146.100	—	2,146.100
			Titul 4.	21,528.800	2,075.000	23,603.800
			Titul 5.	4,952.000	—	4,952.000
			Úhrn	52,948.770	3,083.200	56,031.970
			Úhrn osobných výdavkov	91,361.840	126.000	91,487.840
			Úhrn vecných výdavkov	52,948.770	3,083.200	56,031.970
			Celkový úhrn kapitoly 12.	144,310.610	3,209.200	147,519.810

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
			1941	Ks
			12. Ministerstvo financií.	
12	1		Finančná správa.	
	1	1	Centrálna správa	252.000
			Titul 1. (úhrn)	252.000
	2		Podriadené úrady a orgány.	
	1		Finančné úrady administratívne	50.000
	2		Technická finančná kontrola	500
	3		Finančná prokuratúra	300.000
	4		Daňové úrady	25.200
	6		Pozemkový kataster	2.860.000
	7		Colné úrady	90.500
	8		Dôchodková kontrola	12.500
	9		Finančná stráž	13.000
	10		Úrady potravnéj dane na čiare	150.000
	11		Chemicko-technická skúšobňa finančnej správy	20.100
			Titul 2. (úhrn)	3.521.800
	3		Verejné dávky.	
	1		Priame dane:	
			I. Daň dôchodková:	
			pol. 1a) Daň dôchodková	185.000.000
			pol. 1b) Branný príspevok	1.000.000
			pol. 2) Príspevok podľa vl. nar. č. 393/1938 Sb. z. a n.	32.000.000
			III. Dane výnosové:	
			pol. 3. Všeobecná daň zárobková	7.000.000
			pol. 4. Zvláštna daň zárobková	12.000.000
			pol. 5. Prirážka podľa vl. nar. č. 393/1938 Sb. z. a n.	9.500.000
			pol. 6. Pozemková daň	15.000.000
			pol. 7. Domová daň	15.000.000
			pol. 8a) Daň rentová	25.000.000
			8b) Mimoriadna daň postihujúca dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne záručiteľných	2.400.000
			pol. 9. Daň z tantiém	1.800.000
			pol. 10. Daň z vyššieho služného	290.000
			III. Dane výnosové (úhrn)	87.990.000

12. Ministerstvo financií,

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy		
			1941	Ks	
12	3	1	IV. Doplatky zrušených daní priamych:		
			pol. 11. Válečná daň	—	
			pol. 12. Daň majetková	—	
			pol. 13. Daň banská	—	
			pol. 14. Štátna dôchodková prirážka	—	
			IV. Doplatky zrušených daní priamych (úhrn)	—	
			V. Daň z poľovačky:		
			pol. 15. Daň z poľovačky	1,000,000	
			VI. Poplatky z oneskorenia atď.:		
			pol. 16. Poplatky z oneskorenia (úroky z oneskorenia) po odrátaní dobropisov (nahradzovacích úrokov), náhrada nákladov na upomienky a exekúcie po odrátaní hotových výloh daňovej a súdnej exekúcie, pokuty ako aj opúšťacie čiastky a náklady trestného pokračovania predpísaného k náhrade po odrátaní výloh trestného pokračovania	15,000,000	
			§ 1. (úhrn)	321,990,000	
			2	Daň z obratu a daň prepychová:	
			a) Daň z obratu a daň prepychová	358,499,000	
b) Poplatky z oneskorenia po odrátaní náhradných úrokov, pokuty, tresty na peniazoch, ako aj opúšťacie čiastky a náklady trestného pokračovania predpísané k náhrade po odrátaní výloh trestného pokračovania, náklady vyšetrovania a dôkazov predpísané k náhrade, ako aj trovy odhadov po odrátaní príslušných výdavkov	1,500,000				
c) Rozličné príjmy a náhrady všetkého druhu	1,000				
§ 2. (úhrn)	360,000,000				
3	Clá:				
pol. 1. Dovozné a vývozné clá:					
a) dovozné clá	100,000,000				
b) vývozné clá	10,000				
Pol. 1. (úhrn)	100,010,000				
pol. 2. Colné poplatky:					
a) vážné	70,000				
b) skladné	—				
c) poplatky za úradné výkony zriadencov	—				
Pol. 2. (úhrn)	70,000				

12. Ministerstvo financií.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy		1941
			Kč
12	3	pol. 3. Colné úroky a úroky z oneskorenia	50.000
		Pol. 3. (úhrn)	50.000
		Neprečíslovaný príjem:	
		colné istoty	—
		§ 3. (úhrn)	100,130.000
	4	Spotrebné dane:	
		pol. 1. Daň z liehu:	
		a) výrobná a spotrebná daň z liehu	123,000.000
		b) dávka z droždia	270.000
		c) kontrolný poplatok podľa § 6 zák. č. 634,1919 Sb. z. a n.	360.000
		d) kontrolný poplatok podľa čl. III, zák. č. 86,1932 Sb. z. a n.	2,400.000
		e) sprostovacia dávka čl. VI., § 5 zák. č. 86,1932 Sb. z. a n.	120.000
		Pol. 1. (úhrn)	126,150.000
		pol. 2. Spotrebná daň z droždia	6,000.000
		pol. 3. Daň z cukru	74,000.000
		pol. 4. Daň z kyseliny octovej	1,000.000
		pol. 5. Daň z prípravkov ku kypreniu cesta	700.000
		pol. 6. Daň z minerálnych olejov	23,000.000
		pol. 7. Daň z umelých jedlých tukov	3,000.000
		pol. 8. Daň zo zapaľovačov	8,000.000
		pol. 9. Daň z elektrických zdrojov žiarenia	3,000.000
		pol. 10. Dávka zo šunávého vína	250.000
		pol. 11. Všeobecná daň nápojová	10,000.000
		pol. 12. Daň z limonád, minerálnych a ošdových vôd	2,010.000
		pol. 13. Daň z piva	25,000.000
		Pol. 14. Daň z mäsa	13,000.000
		pol. 15. Potravná daň na čiare	1,600.000
		pol. 16. Daň z uhlia	20,000.000
		pol. 17. Daň zo spotreby gumového tovaru	—
		pol. 18. Náhrada obcí za vyberanie obecných dávok pri potravnej dani na čiare	200.000
		pol. 19. Rozličné príjmy	150.000
		pol. 20. Daň z vodnej sily	—
		pol. 21. Daň z motorových vozidiel	—
		§ 4. (úhrn)	317,960.000

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
				1911
				Ks
12	3	5	Poplatky:	
			pol. 1. Kolky	35.656.100
			pol. 2. Právne poplatky	85.000.000
			pol. 3. Taxy	6.709
			pol. 4. Dopravné dane železničné:	
			a) daň z jazdných lístkov	23.650.000
			b) daň prepravná na štátnych a štátom prevádzo-	
			vovaných železničiach	
			Z výnosu prepravnej dane na štátnych a štátom	
			prevádzovaných železničiach podľa čl. II. fi-	
			nančného zákona ponecháva sa k úhrade pre-	
			vádzovacích výdavkov slovenských štátnych	
			železníc čiastka do výšky 51,145.300 Ks,	
			c) daň prepravná na železničiach štátom nepre-	
			vádzaných	100.000
			d) daň zo zavazadiel	250.000
			pol. 4. Dopravné dane železničné (úhrn)	24.000.000
			pol. 5. Dávka z jazdného za osobnú dopravu na želez-	
			niciach	11.000.000
			pol. 6. Daň z jazdného za hromadnú dopravu osôb	1.500.000
			pol. 7. Dávka z telefonných poplatkov	3.000.000
			pol. 8. Dávka za úradné úkony vo veciach správnych	12.000.000
			pol. 9. Daň zo zbrane a lovu podľa zák. čl. XXIII/1883	—
			§ 5. (úhrn)	172.162.800
	6		Kartelový poplatok	50.000
			§ 6. (úhrn)	50.000
			Titul 3. (úhrn)	1.272.192.800
	4		Monopoly.	
	1		Soľ	41.480.000
	2		Umelé sladidlá	200.000
	3		Výbušné látky	2.500.000
			Titul 4. (úhrn)	44.180.000
	5		Štátna loteria,	
			Štátna loteria	6.000.100
			Titul 5. (úhrn)	6.000.100
			Kapitola 12.	
			Titul 1.	252.000
			Titul 2.	3.521.860
			Titul 3.	1.272.192.800
			Titul 4.	44.180.000
			Titul 5.	6.000.100
			Celkový úhrn kapitoly 12.	1.326.146.700

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kč		
	13. Všeobecná pokladničná správa.			
	Všeobecná pokladničná správa.			
1	Štátny dlh.			
	1 Príspevok štátnej správy na úhradu štátneho dlhu:			
	B. Vecné výdavky	96,412,782	—	96,412,782
2	Správa štátneho majetku.			
	1 Úroky a výdavky zo šekovej služby, z bežných účtov št. podnikov a z prechodného úveru:			
	B. Vecné výdavky	—	4,500,000	4,500,000
	2 Úroky z cenných papierov:			
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	3 Nákup cenných papierov:			
	B. Vecné výdavky	—	5,000,000	5,000,000
	4 Výkup akcií a prioritných obligácií miestnych železníc a akc. kúpeľov:			
	B. Vecné výdavky	—	4,000,000	4,000,000
	5 Výlohy spojené so správou štát. riečnych pozemkov bez domového príslušenstva a so správou pozemkov cestných:			
	B. Vecné výdavky	500	—	500
	Titul 2:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	500	13,500,000	13,500,500
	Titul 2. (úhrn)	500	13,500,000	13,500,500
3	Mena.			
	1 Kurzová strata:			
	B. Vecné výdavky	—	—	—
	2 Úprava meny:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	—	10,120,000	10,120,000
	Titul 3:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	—	10,120,000	10,120,000
	Titul 3. (úhrn)	—	10,120,000	10,120,000

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
13	4		Štátne garancie.			
		1	Náhrada strát vzniklých prevzatím štátnej garancie za dovoz minerálnych olejov podľa vl. nar. 38/1921 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky	—	2.000	2.000
		2	Závazky z prevzatých záruk:			
			B. Vecné výdavky	—	2.000.000	2.000.000
		3	Príspevok štátu „Zvláštnemu fondu“:			
			B. Vecné výdavky	—	3.280.871	3.280.871
		4	Príspevok štátu „Všeobecnému fondu“:			
			B. Vecné výdavky	—	6.158.031	6.158.031
		5	Príspevok štátu podľa § 21 vl. nar. č. 56/1937 Sb. z. a n. o úprave pomerov slovenského stavu poistenia Fénixu život. poisť. spoločnosti vo Viedni:			
			B. Vecné výdavky	—	300.000	300.000
		6	Výplata odchodkov sirotských pokladníc:			
			B. Vecné výdavky	—	50.000	50.000
		7	Výplata súdnych depozitov:			
	B. Vecné výdavky	—	150.000	150.000		
			Titul 4:			
			A. Osobné výdavky	—	—	
			B. Vecné výdavky	—	11.940.902	
			Titul 4. (úhrn)	—	11.940.902	
5			Štátne dotácie, subvencie a preddavky.			
		1	Príspevok na podpory poľnohospodárom postihnutým živelnými pohromami podľa zák. č. 118/1927 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky	856.800	—	856.800
		2	Na podpory nepoľnohospodárom pri živelných pohromách:			
	B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000		
3	Bezúročné preddavky obciam, spojené s katastrálnym meraním a vymedzňovaním:					
	B. Vecné výdavky	—	200.000	200.000		

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Kč		
13 5 4	Na podpory z dôvodov likvidácie škôd válečných a niektorých škôd poprevratových podľa vl. nar. č. 106/1931 Sb. z. a n. a na škody vzniklé na severnom území štátu pri voj. ťažení proti Poľsku: B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
5	Dotácie podľa § 22 vl. nar. č. 162/1939 Sl. z. fondu zriadenému pri Ministerstve hospodárstva pre zmiernenie škôd zapríčinených lovnou zverou v poľovnom alebo lesnom hospodárstve a na zveladenie poľovníctva: B. Vecné výdavky	40.900	—	40.900
6	Podporné akcie na účet prebytku dôchodkových pokút: B. Vecné výdavky	—	1,800.000	1,800.000
	Titul 5:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	1,997.700	2,000.000	3,997.700
	Titul 5. (úhrn)	1,997.700	2,000.000	3,997.700
6	Spoločné výdavky vietskych rezortov.			
1	Výdavky spojené so šekovým pokračovaním: B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
	Titul 6:			
	A. Osobné výdavky	—	—	—
	B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
	Titul 6. (úhrn)	1,000.000	—	1,000.000
7	Administratívne výdavky.			
1	Štátny dozor: A. Osobné výdavky	394.000	—	394.000
2	Náklad na vyberanie dávky z majetku: B. Vecné výdavky	—	500	500
3	Náhrady a iné: B. Vecné výdavky	30.000	270.000	300.000

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
13	7	3	Titul 7:			
			A. Osobné výdavky	394.000	—	394.000
			B. Vecné výdavky	30.000	270.500	300.500
			Titul 7. (úhrn)	424.000	270.500	694.500
	8		Údely miesto prídelov ľuďom a svázkom územnej samosprávy.			
	1		Údely do správy Ministerstva vnútra podľa prílohy „D“ zák. č. 190/1939 Sl. z.:			
			B. Vecné výdavky	36,359.100	—	36,359.100
	2		Údel hlavnému mestu Slovenskej republiky z dane z obratu a prepychovej podľa § 10, ods. 5 zák. č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky	400.000	—	400.000
	3		Prídely obciam podľa § 9 zák. č. 77/1927 Sb. z. a n. z výnosu dane domovej, ktoré v r. 1940 vyberaly obecné prirážky k priamym daniam nad 250%:			
			B. Vecné výdavky	15,000.000	—	15,000.000
	4		Údel miesto prídelu z výnosu 1,5% zvláštneho príspevku podľa § 109 zákona o priam. daniach Náhradovému fondu pri Zemedelskej rade podľa § 108 cit. zákona:			
			B. Vecné výdavky	843.200	—	843.200
			Titul 8:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	52,602.300	—	52,602.300
			Titul 8. (úhrn)	52,602.300	—	52,602.300
			Úhrn kapitoly 13.	152,437.282	37,831.402	190,268.684
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 2.	—	—	—
			Titul 3.	—	—	—
			Titul 4.	—	—	—
			Titul 5.	—	—	—
			Titul 6.	—	—	—
			Titul 7.	394.000	—	394.000
			Titul 8.	—	—	—
			Úhrn	394.000	—	394.000

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitoly Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	nimoriadne	úhrn
		Ks		
13	B. Vecné výdavky:			
	Titul 1.	96,412.782	—	96,412.782
	Titul 2.	500	13,500.000	13,500.500
	Titul 3.	—	10,120.000	10,120.000
	Titul 4.	—	11,940.902	11,940.902
	Titul 5.	1,997.700	2,000.000	3,997.700
	Titul 6.	1,000.000	—	1,000.000
	Titul 7.	30.000	270.500	300.500
	Titul 8.	52,602.300	—	52,602.300
	Úhrn	152,043.282	37,831.402	189,874.684
	Úhrn osobných výdavkov	394.000	—	394.000
	Úhrn vecných výdavkov	152,043.282	37,831.402	189,874.684
	Celkový úhrn kapitoly 13	152,437.282	37,831.402	190,268.684

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
				1941 Ks
13			13. Všeobecná pokladničná správa.	
			Všeobecná pokladničná správa.	
		1	Saldo štátnych podnikov	85,752,594
		2	Správa hnuteľného štátneho majetku.	
		1	Úroky a výlohy zo šekovej služby, z bežných účtov štátnych podnikov a z prechodných úverov	15,000
		2	Úroky z pohľadávky finančnej správy za poštovou správou	—
		3	Úroky z cenných papierov a iné úroky	400,000
		4	Podiel z účasti štátu na akciových spoločnostiach a iných podnikoch	4,200,000
		5	Výťažok za predané, alebo stranám vrátené cenné papiere	4,000,000
		6	Odumretie	30,000
		7	Prepadlé hodnoty	1,500,000
		8	Výťažok za sporiteľné knižky, žreby (lôsy) a cenné papiere, ktoré boli vyhlásené kaducnými, ďalej za prepadlé depozity podľa Vestníka uhor. min. fin. č. 15 z r. 1903	300,000
		9	Splatené pôžičky	100,000
		10	Príjem od Slovenskej národnej banky (čistý bilančný zisk)	12,000,000
			Titul 2. (úhrn)	22,545,000
		3	Správa nehnuteľného štátneho majetku.	
		1	Predaje	500,000
		2	Dôchodky	1,500,000
			Titul 3. (úhrn)	2,000,000
		4	Mena.	
		1	Kurzový zisk	—
		2	Vrátené preddavky poskytnuté na úpravu pohľadávok a záväzkov v cudzine	—
			Titul 4. (úhrn)	—
	5	Štátne garancie.		
	1	Náhrada rafinerií minerálnych olejov za zmenky zaplatené preddavkovo štátom a iné náhrady z garancií	—	
		Titul 5. (úhrn)	—	

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola Titul	Paragraf	Štátne príjmy	
			1941 Kčs
15	6	Administratívne pokuty.	
	1	Peňažné tresty ukladané civilnými súdmi a správnymi úradmi	4,000.000
	2	Pokuty uložené vojenskými súdmi	10.000
	3	Prebytok dôchodkových pokút	18,000.000
		Titul 6. (úhrn)	22,010.000
	7	Administratívne príjmy.	
	1	Štátny podiel na zisku zo zapaľovadiel	1,000.000
	2	Poplatky za štátny dozor	628.000
	3	Taxy z usporiadania vecných loterií	10.000
	4	Refundácie nákladov za vyberanie dávky z majetku a dávky z prírastku na majetku	10.000
	5	Príspevky k režijným výlohám	87.500
	6	Iné príjmy	15,028.000
	7	Podiel zo samosprávneho fondu na čiastoč- né krytie výdavkov, ktoré prevzal štát od krajiny (54%)	55,080.000
		Titul 7. (úhrn)	71,843.500
		Kapitola 13:	
		Titul 1.	85,752.594
		Titul 2.	22,545.800
		Titul 3.	2,000.000
		Titul 4.	—
		Titul 5.	—
		Titul 6.	22,010.000
		Titul 7.	71,843.500
		Celkový úhrn kapitoly 13.	204,151.094

14. Penzie.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
			14. Penzie.			
			 Odpočívne a zaopatrovacie platy.			
			 A. Osobné výdavky:			
14			 Odpočívne a zaopatrovacie platy:			
	1		Odpočívne a zaopatrovacie platy civilné	119,354.100	—	119,354.100
	2		Odpočívne a zaopatrovacie platy vojenské	13,676.400	—	13,676.400
			Titul 1. (úhrn)	133,030.500	—	133,030.500
	2		 Vyplatené prevodné čiastky (prémiové rezervy):			
	1		Civilné	950.000	—	950.000
	2		Vojenské	170.000	—	170.000
			Titul 2. (úhrn)	1,120.000	—	1,120.000
	3		 Nemocenské poisťenie:			
	1		Civilné	1,200.000	—	1,200.000
	2		Vojenské	2.000	—	2.000
			Titul 3. (úhrn)	1,202.000	—	1,202.000
	4		 Refundácia vyššieho nákladu odpočívnych a zaopatrovacích plátov podľa zákona č. 287/1924 Sb. z. a n.:			
	1		Železničným zamestnancom	2,050.000	—	2,050.000
	2		Poštovým zamestnancom	377.000	—	377.000
			Titul 4. (úhrn)	2,427.000	—	2,427.000
			 Kapitola 14:			
			Titul 1	133,030.500	—	133,030.500
			Titul 2	1,120.000	—	1,120.000
			Titul 3	1,202.000	—	1,202.000
			Titul 4	2,427.000	—	2,427.000
			Úhrn osobných výdavkov	137,779.500	—	137,779.500
			Celkový úhrn kapitoly 14	137,779.500	—	137,779.500

14. Penzie.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy		1941
			Ks
	14. Penzie.		
14	Odpovídné a zaopatrovacie platy, Príspevky štátnych zamestnancov.		
1	Civilné:		
	a) Rieadne penzijné príspevky	27,521.600.—	
	b) Zvláštné penzij. príspevky	2,462.200.—	29,983.800
2	Vojenské:		
	a) Rieadne penzijné príspevky	1,872.000.—	
	b) Zvláštné penzij. príspevky	240.000.—	2,112.000
	Titul 1. (úhrn)		32,095.800
2	Prijaté prevodné čiastky (prémiové rezervy):		
1	Civilné	1,350.000.—	
2	Vojenské	50.000.—	1,400.000
	Titul 2. (úhrn)		1,400.000
	Kapitola 14:		
	Titul 1.		32,095.800
	Titul 2.		1,400.000
	Celkový úhrn kapitoly 14. . . .		33,495.800

15. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhra
				Ka		
15			15. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.			
			Najvyšší účtovný kontrolný úrad:			
			A. Osobné výdavky	1,283.000	--	1,283.000
			B. Vecné výdavky	517.000	50.000	567.000
			Celkový úhrn kap. 15. . . .	1,800.000	50.000	1,850.000

15. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy	1941
		Ks
15. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.		
15	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	—
	Celkový úhrn kap. 15.	—

16. Štátny pozemkový úrad.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
			16. Štátny pozemkový úrad.			
			Štátny pozemkový úrad.			
16	1	1	Ústredie:			
			A. Osobné výdavky	1,319.000	—	1,319.000
			B. Vecné výdavky	320.000	110.000	430.000
			§ 1. (úhrn)	1,639.000	110.000	1,749.000
		2	Štátne obvodové úradovne pre pozemkovú reformu:			
			A. Osobné výdavky	1,181.000	—	1,181.000
			B. Vecné výdavky	230.000	6.000	236.000
			§ 2. (úhrn)	1,411.000	6.000	1,417.000
			Kapitola 16:			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1	2,500.000	—	2,500.000
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1	550.000	116.000	666.000
			Celkový úhrn kapitoly 16.	3,050.000	116.000	3,166.000

16. Štátny pozemkový úrad.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne príjmy		1941
			Ks
16	16. Štátny pozemkový úrad.		
1	1	Ústredie	8.000
	2	Štátne obvodové úradovne pre pozemkovú reformu	6.500
	3	Príspevok ľanú pre pozemkovú reformu	3,151.500
		Celkový úhrn kapitoly 16.	3,166.000

Príloha A.

SKUPINA II.

Správa štátnych podnikov.

§ 1. Slovenská pošta.

§ 1. Slovenská
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	59,173.400	
b) Ostatné náklady	30 336.820	
c) Odpisy	12,200.000	101,710.220
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Kabinet ministra	294.330	
b) Rezort poštový	—	
c) Odpisy	—	294.330
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	9,389.500	
b) Ostatné náklady	21,647.200	
c) Odpisy	—	31,036.700
4. Anticipované straty		133,041.250
II. Úroky z investičných dlhov		2,592.614
III. Straty finančné:		
1. Úroky	67.386	
2. Iné straty finančné	522.950	590.336
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	140.000	
3. Odpisy	—	140.000
Súčet nákladov ad I.—IV.		136,364.200
V. Zisk		—
Úhrnom		136,364.200
B. Zistenie konečného schodku.		
I. Prevádzková strata		1,479.200
II. Splátky investičných dlhov		340.518
Úhrnom		1,819.718

§ 1. Slovenská pošta.

pošta,
Ministerstva dopravy a verejných prác.)

Ľažby	Jednotlive	Ťhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ľažby:		
1. Vlastné ľažby prevádzkové	121,620.000	134,475.000
2. Iné ľažby prevádzkové	9,992.000	
3. Penzijné príspevky	2,863.000	
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	—
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné ľažby		410.000
Súčet ľažieb ad I.—III.		134,885.000
IV. Strata		1,479.200
Ťhrnom		136,364.200
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok		1,819.718
Ťhrnom		1,819.718

§ 1. Slovenská pošta.

§ 1. Slovenská
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet,		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehuteľnosti:		
a) Stavby budov okrem rozhlasu	13,095.000	
b) Stavby budov rozhlasu	2,850.000	
	15,945.000	
2. Huteľnosti (inventár)	15,707.600	
3. Trate	17,761.000	49,413.600
II. Obnova:		
1. Nehuteľnosti:		
a) Stavby budov okrem rozhlasu	150.000	
b) Stavby budov rozhlasu	100.000	
	250.000	
2. Huteľnosti (inventár)	1,386.100	
3. Trate	1,744.000	3,380.100
Úhrnom		52,793.700

§ 1. Slovenská pošta,

pošta,

Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou	35,213.600	
3. Vlastnými prostriedkami	14,200.000	49,413.600
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		3,380.100
Úhrnom		52,793.700

§ 2. Poštová sporiteľňa.

§ 2. Poštová
(Patri do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	3,328.880	
b) Ostatné náklady	3,900.000	
c) Odpisy	285.000	7,513.880
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	—	
b) Ostatné náklady	1,655.694	
c) Odpisy	—	1,655.694
II. Úroky z investičných dlhov	—	
III. Straty finančné:		
1. Úroky		
2. Iné straty finančné		
—		
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov		
2. Ostatné náklady		
3. Odpisy		
—		
Súčet nákladov I.—IV.		9,169.574
V Zisk		3,992.966
Úhrnom		13,162.540
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom dotovaným z rýdneho zisku		
		2,992.966
II. Prídely základnému imaniu:		
a) Splátky investičných dlhov		
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku		
		—
		—
III. Konečný prebytok (odvod do H. pokladnice)		1,000.000
Úhrnom		3,992.966

§ 2. Poštová sporiteľňa.

sporiteľňa.
Ministerstva financií.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové tažby:		
1. Vlastné tažby prevádzkové	12,610.000	13,162.540
2. Iné tažby prevádzkové	360.000	
3. Penzijné príspevky	192.540	
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	—
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné tažby		
Súčet tažieb ad I.—III.		13,162.540
IV. Strata		
Úhrnom		13,162.540
B. Zistenie konečného prebytku.		
Prevádzkový zisk		3,992.966
Úhrnom		3,992.966

§ 2. Poštová sporiteľňa.

§ 2. Poštová
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednolivo	Uhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady:		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti	10,000.000	11,000.000
2. Hnuteľnosti (inventár)	1,000.000	
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti	—	—
2. Hnuteľnosti (inventár)	—	
Uhrnom		11,000.000

§ 2. Poštová sporiteľňa.

sporiteľňa.
Ministerstva financií.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada:		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	11,000.000	11,000.000
II. O b n o v a:		
Vlastnými prostriedkami		—
Úhrnom		11,000.000

§ 3. Slovenské železnice.

Náklady		§ 3. Slovenské (Patrí do pôsobnosti)	
		Jednotlivo	Úhrnom
		Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.			
I. Prevádzkové náklady:			
1. Vlastné náklady prevádzkové:			
a) Platy stálych zamestnancov	200,618.300	503,174.400	
b) Ostatné náklady	262,295.600		
c) Odpisy	40,260.500		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	17,460.500	22,739.600	
b) Ostatné náklady	5,279.100		
c) Odpisy	—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	97,427.700	104,670.400	630,584.400
b) Ostatné náklady	7,242.700		
c) Odpisy	—		
II. Úroky z investičných dlhov			44,678.400
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	—
2. Iné straty finančné		—	—
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	10,881.100
2. Ostatné náklady		10,881.100	
3. Odpisy		—	
Súčet nákladov ad I.—IV.			686,143.900
V. Zisk ¹			—
Úhrnom			686,143.900
B. Zistenie konečného schodku.			
I. Prevádzková strata			123,479.900
II. Splátky investičných dlhov			—
Úhrnom			123,479.900

§ 3. Slovenské železnice.

železnice,

Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové tažby:		
1. Vlastné tažby prevádzkové	509,418.700	
2. Iné zisky finančné	51,145.300	
3. Penzijné príspevky	—	560,564.000
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	830.000	
2. Iné zisky finančné	1,270.000	2,100.000
III. Iné tažby		—
Súčet tažieb ad I.—III.		562,664.000
IV. Strata		123,479.900
Uhrnom		686,143.900
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok		123,479.900
Uhrnom		123,479.900

§ 3. Slovenské železnice.

§ 3. Slovenské
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby budov	1,500.000	
b) Stavby na železničiach	88,562.000	
c) Stavby nových železníc	198,000.000	
d) Stavby na súkromných železničiach v štát. prevádzke	5,872.500	
e) Stavebné zariadenia pomoc. závodov	2,520.000	
f) Stavebné zariadenia vedľaj. závodov	5,547.800	302,002.300
2. Hnuteľnosti:		
a) Vozidlá koľajové	50,533.900	
b) Vozidlá cestné	13,850.000	
c) Vozidlá lanoviek	—	
d) Inventár, náradie a strojné zariadenie prevádzkové	678.400	
e) Strojné zariadenie, inventár a náradie pomocných závodov	2,772.100	
f) Strojné zariadenie, inventár a náradie vedľajších závodov	1,150.000	68,984.400
I. Investície		370,986.700
II. Obnova.		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby	11,725.000	
b) Stavebné zariadenie pomoc. závodov	—	
c) Stavebné zariadenie vedľaj. závodov	—	11,725.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Vozidlá koľajové	25,450.000	
b) Vozidlá cestné	1,080.000	
c) Vozidlá lanoviek	—	
d) Inventár, náradie a strojné zariadenie prevádzkové	566.000	
e) Strojné zariadenie, inventár a náradie pomocných závodov	1,159.000	
f) Strojné zariadenie, inventár a náradie vedľajších závodov	20.000	28,275.000
II. Obnova		40,000.000
I. Investície		370,986.700
Uhrnom		410,986.700

§ 3. Slovenské železnice.

železnice.

Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Požičkou	370,986.700	
3. Vlastnými prostriedkami	—	370,986.700
II. O b n o v a.		
Vlastnými prostriedkami		40,000.000
Úhrnom		410,986.700

§ 4. Štátne lesy a majetky.

Náklady	§ 4. Štátne lesy (Patri do pôsobnosti)	
	Jednotlivo	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	13,139.200	
b) Ostatné náklady	228,473.300	
c) Odpisy (amortizačné)	7,966.700	249,578.200
2. Náklady správe (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	5,813.000	
b) Ostatné náklady	6,277.800	
c) Odpisy (amortizačné)	431.800	12,522.600
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	5,550.000	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy (amortizačné)	—	5,550.000
II. Úroky z investičných dlhov		2,073.935
III. Straty finančné:		
1. Úroky	213.000	
2. Iné straty finančné	570.000	783.000
IV. Iné náklady: (Voloptár, patronát, ostatné)		
1. Platy stálych zamestnancov	80.000	
2. Ostatné náklady	4,551.100	
3. Odpisy (amortizačné)	220.000	4,851.100
Súčet nákladov ad I—IV.		275,358.835
V. Zisk		42,316.465
Úhrnom		317,675.300
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom, dotovaným z rýdzeho zisku	—	—
II. Prídely základnému majetku:		
a) Splátky investičných dlhov	229.878	
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku	7,000.000	7,229.878
III. Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)		35,086.587
Úhrnom		42,316.465

§ 4. Štátne lesy a majetky.

a majetky.
Ministerstva hospodárstva.)

T a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	315,812.500	317,612.500
2. Iné ťažby prevádzkové	—	
3. Penzijné príspevky	1,800.000	
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	23.000	23.000
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné ťažby (voluptuár, patronát, ostatné)		39.800
Súčet ťažieb ad I.—III.		317,675.300
IV. Strata		
Úhrnom		317,675.300
B. Zistenie konečného prebytku.		
Prevádzkový zisk		42,316.465
Úhrnom		42,316.465

§ 4. Státne lesy a majetky.

§ 4. Státne lesy (Patri do pôsobnosti)		
Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1 Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—	
b) Stavby pozemné a ostatné	3,605.000	
c) Dopravné prostriedky (lesné cesty, hradské, nádrže, hate a brehové oprenenia)	1,811.000	
d) Meliorácie dočasné a stavby pomocné	517.000	5,933.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	—	
b) Inventár mŕtvy	1,067.000	1,067.000
Investície práv (úhrnom)		7,000.000
II. Obnova:		
1 Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—	
b) Stavby pozemné a ostatné	7,694.000	
c) Dopravné prostriedky	3,820.000	
d) Meliorácie dočasné a stavby pomocné	282.000	11,796.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	3,211.000	
b) Inventár mŕtvy	3,993.000	7,204.000
Obnova (úhrnom)		19,000.000
Investičné náklady (úhrnom)		26,000.000

§ 4. Státne lesy a majetky.

a majetky.
Ministerstva hospodárstva.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	7,000.000	
2. Pôžičkou	—	7,000.000
3. Vlastnými prostriedkami	—	
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		19,600.000
Investičná úhrada (úhrnom)		26,000.000

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Úhrnom
	Kč	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	48.300	
b) Ostatné náklady	3.550.460	
c) Odpisy	237.240	
	3.836.000	
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	15.000	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	
	15.000	
3. Náklady všeobecné:		
a) Peznie	—	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	
		3.851.000
II. Úroky z investičných dlhov		64.000
III. Straty finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné straty finančné	—	
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	—	
3. Odpisy	—	
Súčet nákladov ad I.—IV.		3.915.000
V. Zisk		36.190
Úhrnom		3.951.190
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom dotovaným z rýdzeho zisku	—	—
II. Prídely základnému majetku:		
a) Splátky investičných dlhov	7.900	
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku	—	7.900
		28.290
III. Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)		36.190
Úhrnom		36.190

škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych.

škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych.
(Ministerstva hospodárstva.)

Tazby	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové tazby:		
1. Vlastné tazby prevádzkové	3,762,790	
2. Iné tazby prevádzkové	188,400	
3. Penzijné príspevky	—	3,951,190
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné zisky finančné	—	—
III. Iné tazby		
Súčet tazieb ad I.—III.		3,951,190
IV. Strata		
Úhrnom		3,951,190
B. Zistenie konečného prebytku.		
Prevádzkový zisk		36,190
Úhrnom		36,190

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	202.000	
b) Stavby pozemné a ostatné	1.301.000	
c) Dopravné prostriedky (lesné cesty, hradské, nádrže, hate a brehové opevnenia)	5.000	
d) Meliorácie dočasné a stavby pomocné (meliorácie poľné a lesné, vodovody, telefony, oplatenie a dlažby)	91.000	1.599.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	159.000	
b) Inventár mŕtvý	242.000	401.000
Investície práv (úhrnom)		2.000.900
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby pozemné a ostatné	40.600	
b) Dopravné prostriedky	31.500	
c) Meliorácie dočasné a stavby pomocné	52.000	124.100
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	35.000	
b) Inventár mŕtvý	35.500	70.500
Obnova (úhrnom)		194.600
Investičné náklady (úhrnom)		2.194.600

škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych.

škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych.
Ministerstva hospodárstva.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou	2,000.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	2,000.000
II. Obnova:		
· Vlastnými prostriedkami		194.600
Investičná úhrada (úhrnom)		2,194.600

§ 6. Štátne banské a hutnícke závody.

§ 6. Štátne banské
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	820.050	
b) Ostatné náklady	238.241.500	
c) Odpisy	8.338.100	
d) Predaj	1.241.600	248.641.250
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	835.250	
b) Ostatné náklady	2.962.600	
c) Odpisy	105.900	3.903.750
3. Náklady všeobecne:		
a) Penzie	1.930.000	
b) Ostatné	953.500	
c) Odpisy	2.100	2.885.600
II. Uroky z investičných dlhov		446.100
III. Straty finančné:		
1. Úroky	805.500	
2. Iné straty finančné	—	
3. Odpisy	—	805.500
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	3.543.000	
3. Odpisy	1.500	3.544.500
Súčet nákladov ad I.—IV.		260.226.700
V. Zisk		—
B. Zistenie konečného schodku.		
I. Prevádzková strata		4.476.600
II. Splátky investičných dlhov		48.300
Úhrnom		4.524.900
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky:		
Závody ručné	—	
Závody na sof	—	
Závody ostatné	—	

§ 6. Štátne banské a hutnicke závody.

a hutnicke závody.

Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž by	Jeđnotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlasné ťažby prevádzkové	255,405.100	255,591.000
2. Iné ťažby prevádzkové	78.000	
3. Penzijné príspevky	107.900	
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	159.100	159.100
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné ťažby	—	—
Súčet ťažieb ad I.—III.		255,750.100
IV. Straty		4,476.600
Úhrnom		260,226.700
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok, uhradený štátnou pokladnicou		4,524.900
Úhrnom		4,524.900
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície právę:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	11,119.600
2. Pôžičkou	11,119.600	
3. Vlasnými prostriedkami	—	
4. Preddavkom finančnej správy	—	
Úhrnom		11,119.600

§ 6. Štátne bankské a hutnícke závody.

§ 6. Štátne bankské
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Ks	
	Jednotlivo	Úhrnom
b) Stavby:		
Závody rudné	66.600	
Závody na soľ	—	
Závody ostatné	304.000	370.600
c) Pevné zariadenia:		
Závody rudné	400.000	
Závody na soľ	80.000	
Závody ostatné	1.625.000	2.105.000
d) Budovy:		
Závody rudné	620.000	
Závody na soľ	—	
Závody ostatné	2.383.000	3.003.000
e) Bankský majetok	—	
2. Hnuteľnosti:		
a) Vozidlá	—	
b) Stroje:		
Závody rudné	1.255.000	
Závody na soľ	—	
Závody ostatné	500.000	1.755.000
c) Zariadenia:		
Závody rudné	309.000	
Závody na soľ	—	
Závody ostatné	3.577.000	3.886.000
Úhrnom		11.119.600
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—	
b) Stavby	15.000	
c) Pevné zariadenie	90.000	
d) Budovy	370.000	
e) Bankský majetok	—	
Úhrnom		475.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Vozidlá	—	
b) Stroje	830.000	
c) Zariadenie	645.000	1.475.000
Úhrnom		1.950.000
Úhrnom		13.069.600

§ 6. Štátne banské a hutnicke závody.

a hutnicke závody.

Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednolive	Úhrnom
	Ks	
II. O b n o v a:		
Z vlastných prostriedkov		1,950.000
Úhrnom		13,069.600

§ 7. Státne kúple.

§ 7. Státne
(Patri do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	8.897.350	
c) Odpisy	1.260.000	
	10.157.350	
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	509.000	
c) Odpisy	8.000	
	517.000	
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	—	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	
	—	10.674.350
II. Úroky z investičných dlhov		1.434.985
III. Straty finančné:		
1. Úroky	50.000	
2. Iné straty finančné	—	50.000
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	—	
3. Odpisy	—	
Súčet nákladov ad I—IV.		12.159.335
V. Zisk		—
Úhrnom		12.159.335
B. Zistenie konečného schodku.		
I. Prevádzková strata		1.266.535
II. Splátky investičných dlhov		153.274
Úhrnom		1.419.809

§ 7. Štátne kúpele.

kúpele,
Ministerstva vnútra.)

T a ž b y	Jednotlivo	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	10,695.500	10,891.800
2. Iné ťažby prevádzkové	196.300	
3. Penzijné príspevky	—	
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	1.000	1.000
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné ťažby		
Súčet ťažieb ad I.—III.	—	10,892.800
IV. Strata		
Úhrnom		12,159.335
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok hradený štátnou pokladnicou		1,419.809
Úhrnom		1,419.809

§ 7. Štátne kúpele.

§ 7. Štátne
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Budovy	4,786.000	
b) Komunikácie, záhrady, parky a pozemky	360.000	
c) Prameny, vodovody, kanalizácie a iné	220.000	5,366.000
2. Hnuteľnosti.		1,359.700
I. Investície práv (úhrnom)		6,725.700
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Budovy	688.300	
b) Komunikácie, záhrady, parky a pozemky	105.000	
c) Prameny, vodovody, kanalizácie a iné	50.000	843.300
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	—	
b) Inventár mŕtvy	260.500	260.500
II. Obnova (úhrnom)		1,103.800
Investičné náklady (úhrnom)		7,829.500

§ 7. Státne kúpele.

kúpele,
Ministerstva vnútra.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou	6,725.700	
3. Vlastnými prostriedkami	—	6,725.700
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		1,103.800
Investičná úhrada (úhrnom)		7,829.500

§ 8. Štátne účiarne.

Náklady	§ 8. Štátne (Patrí do pôsobnosti)	
	Jednollive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	2,690,964	
c) Odpisy	123,000	
	2,813,964	
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	29,700	
b) Ostatné náklady	68,650	
c) Odpisy	4,750	
	103,100	
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	24,000	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	
	24,000	2,941,064
II Úroky z investičných dlhov	—	—
III. Straty finančné:		
1. Úroky	500	
2. Iné straty finančné	—	500
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	2,000	
3. Odpisy	250,000	
	252,000	252,000
Súčet nákladov ad I.—IV.		3,247,564
V. Zisk		398,436
Úhrnom		3,646,000
B. Zistenie konečného prebytku.		
I Prídely fondom dotovaným z čistého zisku		
	—	—
II Prídely základnému imaniu:		
a) Splátky investičných dlhov	—	
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku	130,000	130,000
III Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)	268,436	268,436
Úhrnom		398,436

§ 8. Štátne tlačiarne.

tlačiarne,
Ministerstva národnej obrany.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	3,596.000	
2. Iné ťažby prevádzkové	—	
3. Penzijné príspevky	9.000	3,605.000
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	1.000	
2. Iné ťažby finančné	—	1.000
III. Iné ťažby		40.000
Súčet ťažieb ad I—III		3,646.000
IV. Strata		—
Úhrnom		3,646.000
B. Zistenie konečného prebytku.		
Prevádzkový zisk		398.436
Úhrnom		398.436

§ 8. Štátne tlačiarne.

§ 8. Štátne
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti	500.000	850.000
2. Hnuteľnosti (inventár)	350.000	
II Obnova:		
1. Nehnuteľnosti	—	350.000
2. Hnuteľnosti (inventár)	350.000	
Investičné náklady (úhrnom)		1.200.000

§ 8. Státne tlačiarne.

tlačiarne,
Ministerstva národnej obrany.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z vlastného zisku	—	
2. Pôžičkou	130.000	
3. Vlastnými prostriedkami	720.000	850.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		350.000
Investičná úhrada (úhrnom)		1.200.000

§ 9. Tabaková režia.

§ 9. Tabaková
(Patri do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	1,170,000	
b) Ostatné náklady	83,654,000	
c) Odpisy	1,040,000	85,864,000
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	723,000	
b) Ostatné náklady	1,225,900	
c) Odpisy	—	1,948,900
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	12,300,000	
b) Ostatné náklady	19,800	
c) Odpisy	—	12,319,800
II. Úroky z investičných dlhov		—
III. Straty finančné:		
1. Úroky	—	—
2. Iné straty finančné	—	—
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	—
2. Ostatné náklady	—	—
3. Odpisy	—	—
Súčet nákladov ad I—IV.		100,132,700
V. Zisk		180,143,800
Úhrnom		280,276,500
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom dotovaným z rýdzeho zisku		
	—	—
II. Prídely základnému majetku:		
a) Splátky investičných dlhov	—	—
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku	2,900,000	2,900,000
III. Konečný prebytok (odvod štátnej pokladnici)		177,243,800
Úhrnom		180,143,800

§ 9. Tabaková režia.

režia.
Ministerstva financií.)

Ľ a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ľ a ž by:		
1. Vlastné ľ a ž by prevádzkové	277,545.000	
2. Iné ľ a ž by prevádzkové	289.000	
3. Penzijné príspevky	842.500	278,676.500
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	1,600.000	
2. Iné zisky finančné	—	1,600.000
III. Iné ľ a ž by	—	—
Súčet ľ a žieb ad I.—III.		280,276.500
IV. Straty		—
Úhrnom		280,276.500
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prevádzkový zisk		180,143.800
Úhrnom		180,143.800

§ 9. Tabaková režia.

§ 9. Tabaková
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Kúpa pozemkov	—	
b) Stavby obytných domov	—	
c) Stavby v prevádzovniach	100.000	
d) Stavby vlečiek a ich predženie	—	
e) Stavby ohradných stien	—	
f) Stavby kanalizácií v prevádzovniach	—	
g) Komunikačné úpravy	—	
h) Strojné — technické zariadenia, zvyšujúce trvale hodnotu stavieb	500.000	
	600.000	
2. Hnuteľnosti:		
Stroje a ostatný inventár	2.299.000	
3. Živý inventár		
	1.000	2.900.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby v prevádzovniach	100.000	
b) Komunikačné úpravy	205.000	
c) Strojné — technické zariadenia, zvyšujúce trvale hodnotu stavieb	95.000	
	400.000	
2. Hnuteľnosti:		
Stroje a ostatný inventár	79.000	
3. Živý inventár		
	1.000	480.000
Uhrnom		3.380.000

§ 9. Tabaková režia.

režia.
Ministerstva financií.)

T a ž b y	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I Investície pravé:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	2,900.000	
2. Pôžičkou (prípadne preddavkom)	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	2,900.000
II Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		480.000
Uhrnom		3,380.000

§ 10. Štátna mincovňa v Kremnici.

§ 10. Štátna mincovňa
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Úhrnom
	Kč	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	316.000	
b) Ostatné náklady	4.149.900	
c) Odpisy	225.300	
	4.691.200	
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	20.000	
c) Odpisy	—	
	20.000	
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	329.300	
b) Ostatné náklady	161.200	
c) Odpisy	—	
	490.500	5.201.700
II. Úroky z investičných dlhov		
		—
III. Straty finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné straty finančné	—	
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	—	
3. Odpisy	—	
Súčet nákladov ad I—IV.		5.201.700
V. Zisk		1.586.800
Úhrnom		6.788.500
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Pridely fondom dotovaným z čistého zisku		
		200.000
II. Pridely základnému imaniu:		
a) Splátky investičných dlhov	—	
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku	—	
III. Konečný prebytok (odvod štátnej pokladnici)		
		1.386.800
Úhrnom		1.586.800

§ 10. Štátna mincovňa v Kremnici.

v Kremnici
Ministerstva financií.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	6,764.700	
2. Iné ťažby prevádzkové	—	
3. Penzijné príspevky	23.800	6,788.500
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	—
2. Iné zisky finančné	—	—
III. Iné ťažby		
Súčet ťažieb ad I.—III.		6,788.500
IV. Strata		
Úhrnom		6,788.500
B. Zistenie konečného prebytku.		
Prevádzkový zisk		1,586.800
Úhrnom		1,586.800

§ 10. Štátna mincovňa v Kremnici.

§ 10. Štátna mincovňa
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednollive	- Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I Investície práv		—
II. Obnova		37.900
Uhrnom		37.900

§ 10. Štátna mincovňa v Kremnici.

v Kremnici.
Ministerstva financií.)

T a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úbrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	—
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		37.900
Úhrnom		37.900

§ 11. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

Náklady		§ 11. Štátna visutá lanovka (Patrí do pôsobnosti)	
		Jednotlivo	Úhrnom
		Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.			
I. Prevádzkové náklady:			
1. Vlastne náklady prevádzkové:			
a) Platy stálych zamestnancov	—	1,233-600	
b) Ostatné náklady	576.800		
c) Odpisy	656.800		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	6.000	34.700	
b) Ostatné náklady	28.700		
c) Odpisy	—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Peznie	—	1.000	1,269.300
b) Ostatné	1.000		
c) Odpisy	—		
II. Úroky z investičných dlhov			710.278
III. Straty finančné:			
1. Úroky	—		
2. Iné straty finančné	—		
3. Odpisy	—		
Súčet nákladov ad I.—III.			1,979.578
IV. Zisk			—
Úhrnom			1,979.578
B. Zistenie konečného schodku.			
I. Prevádzková strata			1,704.678
II. Splátky investičných dlhov			298.614
Úhrnom			2,003.292

§ 11. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

v Tatranskej Lomnici,
Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednollive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	270.800	274.300
2. Iné ťažby prevádzkové	3.500	
3. Penzijné príspevky	—	
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	100	100
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné ťažby	500	500
Súčet ťažieb ad I.—III.		274.900
IV. Strata		1.704.678
Úhrnom		1.979.578
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok, hradený štátnou pokladnicou		2.003.292
Úhrnom		2.003.292

§ 11. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Kč	
§ 11. Štátna visutá lanovka (Patrí do pôsobnosti)			
C. Investičný rozpočet.			
Investičné náklady.			
I. Investície práv:			
1. Nehnutelnosti:			
a) Pozemky	—		
b) Železná konštrukcia	26.400		
c) Laná	69.800		
d) Budovy	685.500		
e) Iné nehnuteľnosti	133.700	915.400	
2. Hnuteľnosti:			
a) Strojné zariadenie	390.300		
b) Elektrická výzbroj	293.100		
c) Vozy (kabiný)	8.500		
d) Ostatné zariadenie strojné	22.200		
e) Vnútorné zariadenie budov	70.500	784.600	1.700.000
II. Obnova:			
1. Nehnutelnosti:			
a) Pozemky	—		
b) Železná konštrukcia	—		
c) Laná	3.000		
d) Budovy	2.000		
e) Iné nehnuteľnosti	—	5.000	
2. Hnuteľnosti:			
a) Strojné zariadenie	—		
b) Elektrická výzbroj	8.000		
c) Vozy (kabiný)	—		
d) Ostatné zariadenie strojné	2.000		
e) Vnútorné zariadenie budov	—	10.000	15.000
Úhrnom			1.715.000

§ 11. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

v Tatranskej Lomnici.
Ministerstva dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné ťažby.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou	1,700.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	
4. Preddavkom finančnej správy	—	1,700.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami	15.000	15.000
Úhrnom		1,715.000

§ 12. Vojenské lesné podniky.

§ 12. Vojenské
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I Prevádzkové náklady:		
1. Vlastný náklad prevádzkový:		
a) Platy stálych zamestnancov	1.218.200	
b) Ostatné náklady	14.067.900	
c) Odpisy	357.500	15.643.600
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	176.500	
b) Ostatné náklady	428.000	
c) Odpisy	41.400	645.900
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	31.200	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	31.200
II Úroky z investičných dlhov		—
III. Straty finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné straty finančné	—	—
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	103.300	
3. Odpisy	—	103.300
Súčet nákladov ad I—IV.		16.424.000
V. Zisk		5.487.100
Úhrnom		21.911.100
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Pridely fondom dotovaným z rýdzeho zisku	—	
II. Pridely základnému majetku:		
a) Splátky investičných dlhov	—	
b) Úhrada investícií z prevádzkového zisku	487.100	487.100
III. Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)	5.000.000	5.000.000
Úhrnom		5.487.100

§ 12. Vojenské lesné podniky.

lesné podniky.

Ministerstva národnej obrany.)

Ťažby	Jednotlivo	Úhrnom
	Kč	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	20,942.600	
2. Iné ťažby prevádzkové	409.200	
3. Penzijné príspevky	59.300	21,411.100
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné zisky finančné	—	—
III. Iné ťažby		
		500.000
Súčet ťažieb ad I.—III.		21,911.100
IV. Strata		
		—
Úhrnom		21,911.100
B. Zistenie konečného prebytku.		
Prevádzkový zisk		5,487.100
Úhrnom		5,487.100

§ 12. Vojenské lesné podniky.

§ 12. Vojenské
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby	—	
b) Pozemky	—	
2. Hnuteľnosti:		
Inventár mŕtvy	487.100	487.100
I. Investície práv (úhrnom) . . .		487.100
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby	—	
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	—	
b) Inventár mŕtvy	189.400	189.400
II. Obnova (úhrnom) . . .		189.400
Investičné náklady (úhrnom) . . .		676.500

§ 12. Vojenské lesné podniky.

lesné podniky.
Ministerstva národnej obrany.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	487.100	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	487.100
II. Obnova:		
1. Vlastnými prostriedkami	189.400	189.400
Investičná úhrada (úhrnom)		676.500

§ 13. Slovenská tlačová kancelária.

§ 13. Slovenská tlačová
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednolivo	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	1,254.100	
c) Odpisy	5.000	1,259.100
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	15.900	
b) Ostatné náklady	137.700	
c) Odpisy	700	154.300
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	—	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	1,413.400
II. Úroky z investičných dlhov		—
III. Straty finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné straty finančné	—	
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	—	
3. Odpisy	—	
Súčet nákladov od I—IV.		1,413.400
V. Zisk		—
Úhrnom		1,413.400
B. Zistenie konečného schodku.		
I. Prevádzková strata		762.000
II. Prídely základnému majetku		—
III. Splátky investičných dlhov		—
Úhrnom		762.000

§ 13. Slovenská tlačová kancelária.

kancelária.
Predsedníctva vlády.)

Ťažby	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ťažby:		
1. Vlastné ťažby prevádzkové	650.400	
2. Iné ťažby prevádzkové	—	
3. Penzijné príspevky	—	650.400
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné zisky finančné	—	—
III. Iné ťažby	1.000	1.000
Súčet ťažieb ad I.—III.		651.400
IV. Strata		762.000
Úhrnom		1.413.400
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok hradený štátnou pokladnicou		762.000
Úhrnom		762.000

§ 13. Slovenská tlačová kancelária.

§ 13. Slovenská tlačová
(Patri do pôsobnosti)

Náklady	Jednolivo	Ührnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet,		
Investičné náklady.		
I. Investície právè:		
1. Nehnuteľnosti	—	
2. Hnuteľnosti: a) Stroje	20.000	20.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti	—	
2. Hnuteľnosti: a) Stroje	10.000	
b) Inventár	20.000	30.000
Ührnom		50.000

§ 13. Slovenská tlačová kancelária.

kancelária,
Predsedníctva vlády.)

T a ž b y	Jednotlivo	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Pôžičkou alebo preddavkom	20.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	20.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami	30.000	30.000
Úhrnom		50.000

§ 14. Riaditeľstvo pre cestovný ruch.

§ 14. Riaditeľstvo
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlivo	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové náklady:		
1. Vlastné náklady prevádzkové:		
a) Platy stálych zamestnancov	—	—
b) Ostatné náklady	1,452.000	—
c) Odpisy	1,452.000	—
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	—	—
b) Ostatné náklady	—	—
c) Odpisy	—	—
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	—	—
b) Ostatné náklady	—	—
c) Odpisy	—	1,452.000
II. Úroky z investičných dlhov	—	—
III. Straty finančné:		
1. Úroky	—	—
2. Iné straty finančné	—	—
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	—
2. Ostatné náklady	—	—
3. Odpisy	—	—
Súčet nákladov ad I—IV.	—	1,452.000
V. Zisk	—	—
Úhrnom	—	1,452.000
B. Zistenie konečného schodku.		
I. Prevádzková strata	—	251.700
II. Splátky investičných dlhov	—	—
Úhrnom	—	251.700

§ 14. Riaditeľstvo pre cestovný ruch.

pre cestovný ruch.
Ministerstva hospodárstva.)

Ľ a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Prevádzkový rozpočet.		
I. Prevádzkové ľ a ž by:		
1. Vlastné ľ a ž by prevádzkové	1,200.000	
2. Iné ľ a ž by prevádzkové	—	
3. Penzijné príspevky	—	1,200.000
II. Zisky finančné:		
1. Uroky	300	
2. Iné zisky finančné	—	300
III. Iné ľ a ž by		—
Súčet ľ a žieb ad I.—III.		1,200.300
IV. Strata		251.700
Úhrnom		1,452.000
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok, hrađený štát. pokladnicou		251.700
Úhrnom		251.700

§ 14. Riaditeľstvo pre cestovný ruch.

§ 14. Riaditeľstvo
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti	—	—
2. Hnuteľnosti	—	—
Investície práv (úhrnom)		—
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti	—	—
2. Hnuteľnosti	—	—
Obnova (úhrnom)	—	—
Investičné náklady (úhrnom)		—

§ 14. Riaditeľstvo pre cestovný ruch.

pre cestovný ruch.
Ministerstva hospodárstva.)

Ťažby	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úrada,		
I. Investície práv:		
1. Podielom z prevádzkového zisku	—	
2. Požičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	—
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		—
Investičná úrada (úhrnom)		—

Príloha A.

SKUPINA III.

Správa štátneho dlhu.

Skupina III.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 13. „Všeobecná pokladničná správa“, pokiaľ zafazujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, pokiaľ tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul Paragraf	Výdavky	Kapitál	Rýdži úrok a úmor	Správa	Úhrn
1	Štátny dlh.				
1	Vnútroštný štátny dlh. Dlh založený a prechodný	—	150,620.683	—	150,620.683
2	Zahraničný dlh	—	—	—	—
3	Správne výdavky	—	—	1,650.000	1,650.000
	Úhrn skupiny III.	—	150,620.683	1,650.000	152,270.683
	Príjmy		Rýdži úrok a úmor	Správa	Úhrn
1	Štátny dlh.				
1	Úhrada štátnymi podnikmi		53,655.745	—	53,655.745
2	Úhrada samosprávnymi sväzkami		1,167.319	—	1,167.319
3	Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových		1,034.837	—	1,034.837
4	Úhrada štátnou správou		94,762.782	1,650.000	96,412.782
	Úhrn skupiny III.		150,620.683	1,650.000	152,270.683

Príloha B.

Mimoriadny rozpočet.

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1941.

Oblasť, org. Položka	Štátne výdavky	
	Jednotlivo	Úhrnom
		Kč
1	Investičné náklady štátnych podnikov (investície právne).	
1	Slovenská pošta	35,213.600
2	Slovenské železnice	370,986.700
3	Štátne maľetky poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych	2,000.000
4	Štátne baničné a hutnícké závody	11,119.600
5	Štátne kúpele	6,725.700
6	Štátne tlačiarne	720.000
7	Štátna visutá laznovka	1,700.000
8	Slovenská tlačová kancelária	20.000
	Oddeľenie 1. (úhrn)	428,485.600
2	Investičný rozpočet vlastnej štátnej správy.	
	A. V odbore Ministerstva hospodárstva	
1	Vodohospodárske meliorácie	17,700.000
	B. V odbore Ministerstva dopravy a verejných prác	
	Cestné komunikácie.	
1	Stavby, prestavby, veľké opravy, preložky a úpravy štátnych a štátom spravovaných ciest a mostov	191,000.000
2	Príspevky na stavby, prestavby a väčšie úpravy ciest spravovaných župami, ciest obecných a mostov na týchto cestách	6,500.000
3	Stavby prijazdných ciest k železničným staniciam	2,500.000
	I. Cestné komunikácie (úhrn)	200,000.000
	II. Vodné stavby.	
1	Úprava a splavnenie riek	27,000.000
2	Výbudovanie prístavov	2,500.000
3	Využítkovanie vodných síl	110,000.000
	II. Vodné stavby (úhrn)	139,500.000
	III. Stavba budov a kápi realiz pre potreby civilnej štátnej správy.	
1	Prezident republiky	1,000.000
2	Predsedníctvo vlády	500.000
3	Ministerstvo vnútra:	
	a) rezort vnútra	700.000
	b) rezort sociálnej starostlivosti	1,100.000
	c) rezort verejného zdravotníctva	22,700.000
4	Ministerstvo pravosúdia	7,700.000
5	Ministerstvo školstva a nár. osvety	10,150.000
6	Ministerstvo hospodárstva	4,150.000
7	Ministerstvo dopravy a verejných prác — rezort verejných prác	5,000.000
8	Ministerstvo financií	1,350.000
9	Ministerstvo zahraničia	5,650.000
	III. Stavba budov atď. (úhrn)	60,000.000

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1941.

Oddelenie	Položka	Štátne výdavky	
		Jednotlive	Úhrnom
		Kč	
	A. Úhrn výdavkov v odbore Ministerstva hospodárstva		17,700.000
	B. Úhrn výdavkov v odbore Ministerstva dopravy a verejných prác		399,500.000
	Oddelenie 2. (úhrn)		417,200.000
3	Mimoriadne výdavky na výstavbu armády		264,761.300
	Oddelenie 3. (úhrn)		264,761.300
	Celkový úhrn mimoriadneho rozpočtu		1.110,446.900

Skupina III.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 13. „Všeobecná pokladničná správa“, pokiaľ zafazujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, pokiaľ tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul Paragraf	Výdavky	Kapitál	Rydzí úrok a úmor	Správa	Úhrn
Kč					
	1 Štátny dlh.				
	1 Vnútorný štátny dlh. Dlh založený a prechodný	—	150,620.683	—	150,620.683
	2 Zahraničný dlh	—	—	—	—
	3 Správne výdavky	—	—	1,650.000	1,650.000
	Úhrn skupiny III.	—	150,620.683	1,650.000	152,270.683
	Príjmy		Rydzí úrok a úmor	Správa	Úhrn
	1 Štátny dlh.				
	1 Úhrada štátnymi podnikmi		53,655.745	—	53,655.745
	2 Úhrada samosprávnymi sväzkami		1,167.319	—	1,167.319
	3 Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových		1,034.837	—	1,034.837
	4 Úhrada štátnou správou		94,762.782	1,650.000	96,412.782
	Úhrn skupiny III.		150,620.683	1,650.000	152,270.683

Príloha B.

Mimoriadny rozpočet.

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1941.

Oddelenie Položky	Štátne príjmy	
	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
2	B. V odbore Ministerstva dopravy a verejných prác.	
	I. Cestné komunikácie.	
1	Príspevky železníc a interesenlov na novostavy príjazdných ciest ku železničným staniciam	1,000.000
2	Príspevok vicinálneho výboru cesty Ilava—Horná Poruba na stavbu cesty (tretia splátka)	40.000
	I. Cestné komunikácie (úhrn)	1,040.000
	III. Stavby budov a kúpa realít pre potreby civilnej štátnej správy.	
1	Dolný Kubin, novostavba štátneho slovenského gymnázia — príspevok na stavbu	1,000.000
2	Banská Štiavnica, novostavba okresného súdu — príspevok na stavbu	300.000
	III. Stavba budov atď. (úhrn)	1,300.000
	Úhrn príjmov mimoriadneho rozpočtu	2,340.000

Slovenský zákonník

Čiastka 2.

Vydaná dňa 23. januára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (2.—7.) 2. Vládne nariadenie o predĺžení lehôt podľa zákona o niektorých opatreniach na ochranu známok. — 3. Vyhláška Ministerstva národnej obrany o nástupnom termíne do pracovnej služby. — 4. Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na liadok vápenatý. — 5. Vyhláška Ministerstva národnej obrany o sídlach a vzájomnom vzťahu vojenských doplnovacích úradov a doplnovacích úradov verejnej správy vnútrnej. — 6. Vyhláška Ministerstva financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Finskom. — 7. Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

2.

Vládne nariadenie zo dňa 16. januára 1941

o predĺžení lehôt podľa zákona o niektorých opatreniach na ochranu známok.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 7 zákona č. 261/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Lehoty upravené zákonom č. 261/1940 Sl. z. sa predlžujú takto:

a) lehota podľa § 4, ods. 1 u tuzemských prihlasovateľov — do 3. mája 1941, u cudzozemských prihlasovateľov — do 31. decembra 1941,

b) lehota podľa § 5 u tuzemských prihlasovateľov — do 3. augusta 1941, u cudzozemských prihlasovateľov — do 31. marca 1942,

c) lehota na podanie žaloby podľa § 6, ods. 2 sa predlžuje tak, že sa do nej nepočíta u tuzemských prihlasovateľov čas od 1. marca 1939 do 3. mája 1941, u cudzozemských prihlasovateľov — čas od 1. marca 1939 do 31. decembra 1941.

(²) Predĺženie lehoty podľa ods. 1. písm. a) sa vzťahuje aj na lehoty podľa § 3, písm. b) zákona.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so súčaslnými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

3.

Vyhláška Ministerstva národnej obrany zo dňa 10. januára 1941

o nástupnom termíne do prezenčnej pracovnej služby.

Ministerstvo národnej obrany podľa § 15, ods. 7 zákona č. 20/1940 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

Nástupný termín do prezenčnej pracovnej služby brancov odvedených v roku 1940 určuje sa na deň 3. marca 1941.

§ 2.

Ustanovenie uvedené v § 1 vzťahuje sa aj na tých brancov prv odvedených, ktorým bol povolený odklad prezenčnej pracovnej služby do nástupného termínu r. 1940.

Čatloš v. r.

4.

Vyhláška ministra financií zo dňa 21. decembra 1940

o dočasnom zrušení cla na liadok vápenatý.

(¹) Podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. po dohode s ministrom hospodárstva zrušujem na čas do 31. marca 1941 clo na liadok vápenatý — sadz. pol. 600/n do množstva 350 ton.

(²) Dovoz tovaru uvedeného v ods. 1 musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

5.

Vyhľadška
Ministerstva národnej obrany
zo dňa 15. januára 1941

o sídlach a vzájomnom vzťahu vojenských doplnovacích úradov a doplnovacích úradov verejnej správy vnútornej.

Ministerstvo národnej obrany v dohode s Ministerstvom vnútra podľa § 58, ods. 1 branného zákona č. 20/1940 Sl. z. a podľa § 6, ods. 1 branných predpisov (vl. nar. č. 141/1927 Sb. z. a n.) vydáva s platnosťou od 1. februára 1941:

a) prehľad sídel vojenských doplnovacích úradov a ich vzťah k doplnovacím úradom verejnej správy vnútornej;

b) prehľad sídel doplnovacích úradov verejnej správy vnútornej a ich vzťah k vojenským doplnovacím úradom.

a) Prehľad sídel vojenských doplnovacích úradov a ich vzťah k doplnovacím úradom verejnej správy vnútornej, platný od 1. februára 1941.

Vojenský doplnovací úrad		Doplnovací úrad verejnej správy vnútornej						
I. stupňa	II. stupňa	I. stupňa		II. stupňa				
Doplnovacia oblasť veliteľstvo	Bratislava	Oblasť úrad	NIU Bratislava-mesto	04	Bratislava			
	Brezno nad Hronom		Bratislava-vidiek	05				
			Malacky	27				
	Banská Bystrica		veliteľstvo 1. divízie, Trenčín	Brezno nad Hronom	06	Ban. Bystrica		
				Dobšiná	11			
				Hnúšťa	15			
				Revúca	44			
				Levoča	veliteľstvo 2. divízie, Prešov	Nová Baňa	01	Ban. Bystrica
						Banská Bystrica	07	
						Modrý Kameň	19	
Michalovce	veliteľstvo 1. divízie, Trenčín	Kremnica	21					
		Krupina	22					
Nitra	veliteľstvo 1. divízie, Trenčín	Lovinobaňa	25	Župný úrad				
		Banská Stiavnica	49					
		Zvolen	58					
		Gelnica	12		Ružomberok			
		Kežmarok	20					
		Levoča	24					
		Stará Ľubovňa	26					
		Poprad	40					
		Nitra	veliteľstvo 1. divízie, Trenčín		Spišská Nová Ves	55	Prešov	
					Spiš. Stará Ves	56		
Hummenné	17							
Medzilaborce	29							
Michalovce	32							
Nitra	veliteľstvo 1. divízie, Trenčín	Trebišov	51	Nitra				
		Vranov n/Topľ.	57					
		Hlohovec	14					
		Zlaté Moravce	35					
		Nitra	38					

Vojenský doplnovací úrad		Doplnovací úrad verejnej správy vnútornej	
I. stupňa	II. stupňa	I. stupňa	II. stupňa
Doplnovací okresné veliteľstvo	veliteľstvo 2. divízie, Prešov	Prešov	Prešov
		Ruzomberok	Ruzomberok
		Topoľčany	Nitra
		Trenčín	Trenčín
		Trnava	Bratislava
Zilina	Trenčín		
		Okrasný úrad	Župný úrad
	veliteľstvo 1. divízie, Trenčín	Bardejov 03 Gurallovec 13 Prešov 41 Sabinov 46 Stropkov 48	Prešov
		Dolný Kubín 23 Turč. Sv. Martin 28 Lipt. Sv. Mikuláš 33 Námestovo 37 Ruzomberok 45 Tretená 54	Ruzomberok
		Prievidza 42 Topoľčany 50	Nitra
		Bánovce nad Bebravou 02 Hava 18 Nové Mesto nad Váhom 31 Myjava 36 Piešťany 39 Trenčín 52	Trenčín
		Holíč t. č. Skalica 16 Modra 34 Senica 47 Trnava 53	Bratislava
		Pov. Bystrica 08 Veľká Bytča 09 Čadca 10 Kys. Nové Mesto 30 Púchov 43 Zilina 59	Trenčín

b) Prehľad sídel doplnovacích úradov verejnej správy vnútornej a ich vzťah k vojenským doplnovacím úradom, platný od 1. februára 1941.

Doplnovací úrad verejnej správy vnútornej				Vojenský doplnovací úrad			
I. stupňa		II. stupňa		I. stupňa		II. stupňa	
Okr. úrad	Nová Baňa	01	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín	
	Bánovce n/Bebr.	02	Trenčín	Trenčín		1. Trenčín	
	Bardejov	03	Prešov	Prešov		2. Prešov	
	Bratislava	04	Bratislava	Bratislava		1. Trenčín	
	Bratislava-vidiek	05	Bratislava	Bratislava		1. Trenčín	
	Brezno n/Hr.	06	Ban. Bystrica	Brezno n/Hr.		1. Trenčín	
	Ban. Bystrica	07	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín	
	Pov. Bystrica	08	Trenčín	Zilina		1. Trenčín	
	Veľ. Bytča	09	Trenčín	Zilina		1. Trenčín	
	Čadca	10	Trenčín	Zilina		1. Trenčín	
	Dobšiná	11	Ban. Bystrica	Brezno n/Hr.		1. Trenčín	
Okr. úrad		Župný úrad		Doplnovacie okr. velit.		Veliteľstvo divízie	

Dopňovací úrad verejnej správy vnútornej			Vojenský dopňovací úrad		
I. stupňa		II. stupňa	I. stupňa		II. stupňa
Geonica	12	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Grallovec	13	Prešov	Prešov		2. Prešov
Hlohovec	14	Nitra	Nitra		1. Trenčín
Hnúšťa	15	Ban. Bystrica	Brezno n/Hr.		1. Trenčín
Holíč, I. & Skalica	16	Bratislava	Trnava		1. Trenčín
Humečné	17	Prešov	Michalovec		2. Prešov
Iľava	18	Trenčín	Trenčín		1. Trenčín
Modrý Kameň	19	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín
Kežmarok	20	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Kremnica	21	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín
Krupina	22	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín
Dol. Kubín	23	Ružomberok	Ružomberok		2. Prešov
Levoča	24	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Lovinobaňa	25	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín
Stará Ľubovňa	26	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Malacky	27	Bratislava	Bratislava		1. Trenčín
Turč. Sv. Martin	28	Ružomberok	Ružomberok		2. Prešov
Medzilaborce	29	Prešov	Michalovec		2. Prešov
Kys. Nové Mesto	30	Trenčín	Žilina		1. Trenčín
Nové Mesto n.V.	31	Trenčín	Trenčín		1. Trenčín
Michalovec	32	Prešov	Michalovec		2. Prešov
Lipt. Sv. Mikuláš	33	Ružomberok	Ružomberok		2. Prešov
Modra	34	Bratislava	Trnava		1. Trenčín
Zl. Moravce	35	Nitra	Nitra		1. Trenčín
Mýjava	36	Trenčín	Trenčín		1. Trenčín
Námestovo	37	Ružomberok	Ružomberok		2. Prešov
Nitra	38	Nitra	Nitra		1. Trenčín
Pietřany	39	Trenčín	Trenčín		1. Trenčín
Poprad	40	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Prešov	41	Prešov	Prešov		2. Prešov
Prievidza	42	Nitra	Topoľčany		1. Trenčín
Púchov	43	Trenčín	Žilina		1. Trenčín
Revúca	44	Ban. Bystrica	Brezno n/Hr.		1. Trenčín
Ružomberok	45	Ružomberok	Ružomberok		2. Prešov
Sabinov	46	Prešov	Prešov		2. Prešov
Senica	47	Bratislava	Trnava		1. Trenčín
Stropkov	48	Prešov	Prešov		2. Prešov
Ban. Štiavnica	49	B. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín
Topoľčany	50	Nitra	Topoľčany		1. Trenčín
Trebišov	51	Prešov	Michalovec		2. Prešov
Trenčín	52	Trenčín	Trenčín		1. Trenčín
Trnava	53	Bratislava	Trnava		1. Trenčín
Tretena	54	Ružomberok	Ružomberok		2. Prešov
Spiš. Nová Ves	55	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Spiš. Stará Ves	56	Ružomberok	Levoča		2. Prešov
Vranov n/Topľou	57	Prešov	Michalovec		2. Prešov
Zvolen	58	Ban. Bystrica	Ban. Bystrica		1. Trenčín
Žilina	59	Trenčín	Žilina		1. Trenčín

Číslice znatia poradové čísla okresov pre „Branné čísla“.

Pri DOV Bratislava a pri Mestskom notárskom úrade v Bratislave je okrem toho skupina „Cudzina (99)“ pre osoby, bývajúcce trvale alebo dlhšie ako jeden rok v cudzine.

Číslo v. r.

6.

**Vyhľadka
ministra financií
zo dňa 15. januára 1941,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Fínskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 24.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 24)
zo dňa 15. januára 1941**

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Fínskom.

Čl. 1.

Podľa ustanovení tohto opatrenia uskutočňujú sa tieto platby:

a) všetky platby za tovary v rámci obchodnej výmeny priamej či nepriamej medzi Slovenskou republikou a Fínskom, nakoľko ide o tovary, ktoré podľa všeobecných colných predpisov slovenských sú fínskeho pôvodu a podľa všeobecných colných predpisov fínskych sú slovenského pôvodu;

b) platby za slovenské alebo fínske tovary dodávané tranzitne cez tretí štát alebo cez prostredníka usadeného v treťom štáte;

c) platby na vyrovnanie trov spojených s tranzitom a s výmenou tovarov medzi obidvoma štátmi, počítajúc do toho: dopravné, expedičné, prístavné, poisťovacie, prekladacie a iné výdavky, provízie atď.;

d) platby za tranzitné tovary pochádzajúce z tretieho štátu, nakoľko bol k nim zaistený predbežný súhlas Slovenskej národnej banky a Suomen Pankki;

e) platby inej povahy, ktoré nevyplývajú z obchodného styku, pričom kapitálové a podobné transfery sa môžu uskutočniť len po predbežnom konkrétnom sú-

hlase Slovenskej národnej banky a Suomen Pankki.

Čl. 2.

Platby vopred za tovary ešte nedodané sa pripúšťajú len na podklade už udelených dovozných a vývozných povolení, pričom sa skúma, či platenie vopred bolo dohodnuté v uzávierke a či ono zodpovedá obchodným zvyklostiam.

Čl. 3.

Aj požiadavky splatné pred 1. januárom 1941 vyrovnávajú sa medzi obidvoma štátmi podľa ustanovení tohto opatrenia.

Čl. 4.

(¹) Slovenskí dlžníci vykonávajú platby uvedené v čl. 1, 2 a 3 složením príslušnej sumy v slovenských korunách na „Clearingový účet Suomen Pankki“ vedený u Slovenskej národnej banky.

(²) Fínski dlžníci vykonávajú platby uvedené v čl. 1, 2 a 3 složením príslušnej sumy vo fínskych markách na „Clearingový účet Slovenskej národnej banky“ vedený u Suomen Pankki.

(³) Oba clearingové účty sú bezúročné.

Čl. 5.

(¹) Slovenskí veritelia dostanú v slovenských korunách protihodnotu složených fínskych mariek v rámci krytia na „Clearingovom účte Suomen Pankki“ u Slovenskej národnej banky v takom časovom poradí, v akom vplácali na clearingový účet fínski dlžníci.

(²) Fínski veritelia dostanú vo fínskych markách protihodnotu složených slovenských korún v rámci krytia na „Clearingovom účte Slovenskej národnej banky“ u Suomen Pankki v takom časovom poradí, v akom vplácali na clearingový účet slovenskí dlžníci.

(³) Prepočet fínskych mariek na slovenské koruny a slovenských korún na fínske marky deje sa pri kurze dohodnutom medzi Slovenskou národnou bankou a Suomen Pankki. Tento kurz sa bude uverejňovať v úradnom kurzovom liste Bratislavskej burzy pod označením: „Helsinki — clearing“.

Čl. 6.

(¹) Ohľadom prepočítania dlžných súm vyjadrených v cudzej mene na menu toho

štátu, v ktorom sa vpláca na clearingový účet a ohľadom konečného oslobodenia dlžníkov oboch štátov voči veriteľom platia tieto pravidlá:

a) fínsky dlžník, ktorý má dlžobu vyjadrenú vo fínskych markách, zbavuje sa svojho záväzku, len čo složí dlžnú sumu na „Clearingový účet Slovenskej národnej banky“ u Suomen Pankki,

b) fínsky dlžník, ktorý má dlžobu vyjadrenú v korunách slovenských, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď jeho slovenský veriteľ dostane v Ks celú sumu svojej požiadavky prostredníctvom Slovenskej národnej banky, ktorá výplatu prevádza na základe protihodnoty složenej vo fínskych markách na „Clearingový účet Slovenskej národnej banky“ u Suomen Pankki;

c) fínsky dlžník, ktorý má dlžobu vyjadrenú v inej mene ako vo fínskych markách alebo v korunách slovenských, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď slovenský veriteľ dostane v korunách slovenských protihodnotu svojej požiadavky, pričom prepočítanie tretej meny na koruny slovenské deje sa podľa úradného kurzu dotýčnej meny platného na Slovensku v deň výplaty;

d) slovenský dlžník, ktorý má dlžobu vyjadrenú v korunách slovenských, zbavuje sa svojho záväzku, len čo složí dlžnú sumu na „Clearingový účet Suomen Pankki“ u Slovenskej národnej banky;

e) slovenský dlžník, ktorý má dlžobu vyjadrenú vo fínskych markách, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď jeho fínsky veriteľ dostane vo fínskych markách celú protihodnotu svojej požiadavky prostredníctvom Suomen Pankki, ktorá výplatu prevádza na základe protihodnoty složenej v korunách slovenských na „Clearingový účet Suomen Pankki“ u Slovenskej národnej banky;

f) slovenský dlžník, ktorý má dlžobu vyjadrenú v inej mene ako vo fínskych markách alebo v korunách slovenských, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď jeho fínsky veriteľ dostane vo fínskych markách protihodnotu svojej požiadavky, pričom prepočítanie tretej meny na fínske marky deje sa podľa úradného kurzu dotýčnej meny platného vo Fínsku v deň výplaty.

(¹) Prípadné rozdiely medzi dlžníkom a veriteľom vyrovnávajú sa podľa ustanovení tohto opatrenia.

Čl. 7.

Záväzky z dodávok slovenských a fínskych tovarov môžu sa vyrovnávať tiež pomocou súkromných platobných kompenzácií za predpokladu predbežného konkrétneho súhlasu príslušných orgánov slovenských a fínskych.

Čl. 8.

Slovenská národná banka bude vyberať zo súm na clearingový účet skladaných a z clearingového účtu vyplácaných odmenu vo výške 3‰ — najmenej Ks 5.— z položky okrem poštového a skutočných výdavkov.

Čl. 9.

Medzištátna dohoda o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Fínskom platí od 1. januára 1941 a môže byť vypovedaná pri zachovaní trojmesačnej výpovednej lehoty.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér: Riaditeľ:
Dr. Karvaš v. r. Ing. Pázmán v. r.,

7.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 21. januára 1941 o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby:

1. V § 12, ods. 2, posledný riadok nariadenia č. 303/1940 Sl. z. namiesto „... častí...“ má byť správne „... účasti...“

2. V § 14, ods. 3, druhá veta zákona č. 308/1940 Sl. z. namiesto „... zobrodňuje...“ má byť správne „...zodborňuje...“.

3. § 11, ods. 2, nariadenia č. 314/1940 Sl. z. má správne znieť: „Týmto nariadením sa zrušujú ustanovenia §§ 1 až 3 nariadenia s mocou zákona č. 197/1940 Sl. z. a nariadenie č. 244/1940 Sl. z.“

4. V § 24, ods. 1, predposledný riadok zákona č. 320/1940 Sl. z. namiesto „... z tvorením od Ks 50.— do Ks 10.000.—“ má

byť správne „... peňažným trestom od Ks 50.— do Ks 10.000.—“.

5. V § 11., písm. d) nariadenia s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z. namiesto „... ak tieto osoby bývajú...“ má byť správne „... ak tieto osoby [písm. a) až d)] bývajú...“.

6. V § 3, ods. 1, druhý riadok nariade-

nia č. 358/1940 Sl. z. namiesto „... nevyhradené...“ má byť správne „... vyhradené...“.

7. V dávkovom sadzobníku (príloha k vl. nar. č. 360/1940 Sl. z.) pod položkou č. 48 a) uvedená poznámka má správne znieť: „Povolené zvýšenie rúbacej fažby do 25 m² sa od dávky osloboduje“.

Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí u. tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskôršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častí.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena častí zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané časti zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé časti predávajú sa i v knižkupectvách.

Zakúpené časti sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedostlé alebo neúplné časti zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej časti.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo časti (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 3.

Vydaná dňa 30. januára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (8.—11.) 8. Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety o zriadení škôldozorných úradov, určení ich sídel a o utvorení ich obvodov. — 9. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa dopĺňa a mení nariadenie s mocou zákona o nemocenskom poistení verejných zamestnancov. — 10. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 11. Nariadenie s mocou zákona o sústreďení pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov v Ministerstve financií ako aj o úprave niektorých pomerov v peňažníctve.

8.

Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety zo dňa 10. januára 1941

o zriadení škôldozorných úradov, určení
ich sídel a o utvorení ich obvodov.

Podľa § 6 vládneho nariadenia č.
358/1940 Sl. z. po dohode s Ministerstvom

vnútra a Ministerstvom financií vyhlasujem:

§ 1.

Pre ľudové a meštianske školy, detské opatrovne, ústavy pre chybnú mládež a pomocné školy (triedy) zriaďujem podľa § 1 vládneho nariadenia č. 358/1940 Sl. z. škôldozorné úrady v nižšie uvedených sídlach a ich obvody určujem podľa § 2 uvedeného nariadenia takto:

a) pre školy a ústavy, pokiaľ nespadajú pod výnimku, uvedenú pod písm. b):

Bež. čis.	Sídlo škôldozorného úradu	Do obvodu patria okresy verejnej správy vnútornej:
1.	Bánovce nad Bebravou	Bánovce nad Bebravou
2.	Banská Bystrica	Banská Bystrica
3.	Banská Štiavnica	Banská Štiavnica
4.	Bardejov	Bardejov
5.	Bratislava I.	Mesto Bratislava
6.	Bratislava II.	Bratislava a Modra
7.	Brezno nad Hronom	Brezno nad Hronom a Dobšiná
8.	Čadca	Čadca
9.	Hlohovec	Hlohovec
10.	Humenné	Humenné
11.	Kežmarok	Kežmarok, Spišská Stará Ves, Stará Lubovňa
12.	Kremnica	Kremnica a Nová Baňa
13.	Kysucké Nové Mesto	Kysucké Nové Mesto
14.	Liptovský Svätý Mikuláš	Liptovský Svätý Mikuláš
15.	Lovinobaňa	Lovinobaňa a Modrý Kameň
16.	Malacky	Malacky
17.	Medzilaborce	Medzilaborce
18.	Michalovce	Michalovce
19.	Nitra	Nitra
20.	Nové Mesto nad Váhom	Nové Mesto nad Váhom a Myjava
21.	Piešťany	Piešťany
22.	Poprad	Poprad a Levoča
23.	Prievidza	Prievidza
24.	Prešov	Prešov
25.	Púchov	Púchov a Ilava
26.	Ružomberok	Ružomberok a Dolný Kubín

Bež. čís.	Sídlo škôldozorného úradu	Do obvodu patria okresy verejnej správy vnútornej:
27.	Sabinov	Sabinov
28.	Škalica	Holíč a Senica
29.	Spišská Nová Ves	Spišská Nová Ves a Gelnica
30.	Stropkov	Stropkov
31.	Tisovec	Hnúšťa a Revúca
32.	Topoľčany	Topoľčany
33.	Trebišov	Trebišov
34.	Trenčín	Trenčín
35.	Trnava	Trnava
36.	Trstená	Trstená a Námestovo
37.	Turčiansky Svätý Martin	Turčiansky Svätý Martin
38.	Veľká Bytča	Veľká Bytča a Považská Bystrica
39.	Vranov nad Topľou	Vranov nad Topľou a Giraltovce
40.	Zlaté Moravce	Zlaté Moravce
41.	Zvolen	Zvolen
42.	Žilina	Žilina

b) pre školy a ústavy, ktoré majú vyučovaci jazyk nemecký:

Bež. čís.	Sídlo škôldozorného úradu	Do obvodu patria okresy verejnej správy vnútornej:
1.	Bratislava	Bratislava, Malacky, Modra, Hlohovec, Nitra, Trnava, Trenčín a mesto Bratislava.
2.	Kežmarok	Dobšiná, Gelnica, Kežmarok, Levoča, Michalovce, Poprad, Spišská Nová Ves, Stará Ľubovňa, Spišská Stará Ves, Vranov nad Topľou.
3.	Kremnica	Banská Bystrica, Bánovce nad Bebravou, Kremnica, Nová Baňa, Prievidza, Ružomberok, Turčiansky Svätý Martin a Žilina.

§ 2.

Táto vyhláška platí odo dňa 1. januára 1941.

Sivák v. r.,

9.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 16. januára 1941,

ktorým sa dopĺňa a mení nariadenie s mocou zákona o nemocenskom poistení verejných zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Poistné podľa § 13, ods. 2 nariadenia

s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z. činí najviac 60.— Ks a najmenej 16.— Ks mesačne.

(²) Výšku poistného v rámci ods. 1 určuje predseda poisťovne. Na opatrenie predsedu o určení výšky poistného vzťahujú sa ustanovenia § 4, ods. 2, 3, 4 a 5 nariadenia s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z. Toto opatrenie predsedu vyhlási minister vnútra v Bradaych novinách.

(³) Ustanovenia § 4, ods. 2, bod 7 a § 13, ods. 6 nariadenia s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z. sa zrušujú.

§ 2.

Osoby, ktoré podliehajú poisteniu podľa nariadenia s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z. a ktoré neboli dosiaľ k poisteniu prihlásené ani u Liečebného fondu štátnych a verejných zamestnancov ani u Liečebného fondu poštových zamestnancov ani u Kňazskej nemocenskej poisťovne, treba k poisteniu prihlásiť (§ 12 nar. s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z.) najneskôr do 15. februára 1941.

§ 3.

Toto nariadenie platí od dňa 1. januára 1941; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.,

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Sívák v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Calloš v. r.

10.

**Vyhľadka
ministra financií
zo dňa 10. januára 1941**

o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy oblia.

Minister financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou od dňa 15. januára 1941 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkel), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 14.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravujú sa takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	11.— Ks
25. Jačmeň	3.— Ks
26. Ovos	—.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministra financií č. 287/1940 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

11.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 16. januára 1941**

o sústredení pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov v Ministerstve financií, ako aj o úprave niektorých pomerov v peňažníctve.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

V ďalších ustanoveniach rozumejú sa:

a) „peňažnými ústavmi“:

1. sporiteľne,
2. úverné družstvá, zriadené podľa zák. čl. XXXVII/1875 a hospodárske a živošenské družstvá úverné, zriadené podľa zák. čl. XXIII/1898,
3. sväzy (ústredia) družstiev, uvedených pod bodom 2,
4. účastinné banky,
5. peňažné spoločnosti s ručením obmedzeným,
6. odbočky, expozitúry, platebne a jednatelstvá peňažných ústavov, uvedených pod bodmi 1 až 5, ktorých hlavný závod má sídlo mimo územia Slovenskej republiky,
7. Poštová sporiteľňa,
8. Slovenská hypotečná a komunálna banka,

b) „peňažnými podnikmi“:

podniky v smysle čl. LII. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n., taktiež odbočky, expozitúry, platebne a jednatelstvá cudzozemských peňažných podnikov.

§ 2.

Pôsobnosť vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov, ako aj svázov (ústredí) týchto ústavov a podnikov, ktorá podľa platných predpisov prislúchala pred 1. júnom 1939 iným ministerstvám, vykonáva Ministerstvo financií.

§ 3.

(¹) Dozoru Ministerstva financií podliehajú i peňažné ústavy (podniky), ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti vládneho nariadenia č. 111/1939 Sl. z. nepodliehaly dozoru niektorého ministerstva.

(²) K výkonu dozoru môže Ministerstvo financií ustanoviť u peňažného ústavu (podniku) vládneho komisára a jeho náhradníka s pôsobnosťou uvedenou v § 4. Ustanovenia tohto nariadenia o vládnom komisárovi platia obdobne aj o jeho náhradníkovi.

(³) Za vládneho komisára nemá byť ustanovená osoba nespôsobilá — najmä po stránke odbornej, taktiež osoba, ktorá je členom správneho alebo dozorného orgánu, úradníkom alebo zástupcom iného peňažného ústavu (podniku), príbuzným alebo sošvagreným s týmito osobami do druhého stupňa alebo ich manželom (manželkou), a konečne osoba, o ktorej ústav (podnik) dokáže, že pre iný dôvod v osobe ustanoveného vládneho komisára sú ohrozené jeho záujmy.

(⁴) Na úhradu výdavkov, spojených s dozorom podľa ods. 2, prispieva peňažný ústav (podnik) sumou, ktorej výšku a spôsob platenia stanoví Ministerstvo financií so zreteľom na rozsah ústavu (podniku).

§ 4.

(¹) Vládny komisár, nakoľko mu podľa osobitných predpisov neprislúcha ešte iná pôsobnosť, je povelaný sledovať všetku činnosť peňažného ústavu (podniku) a jeho orgánov. Za tým účelom má právo nazeráť do kníh a spisov peňažného ústavu (podniku) a je oprávnený zúčastniť sa rokovani všetkých jeho orgánov; k týmto musí vždy a včas byť pozvaný. Vykonanie takého usnesenia, ktoré by odporovalo zákonom alebo iným platným predpisom alebo príkazom podľa § 7, môže zastaviť až do rozhodnutia Ministerstva financií; ak rozhodnutie Ministerstva financií nedôjde ústavu (podniku) do 30 dní po tom, čo sa dotýčn é usnesenie stalo, možno usnesenie vykonať.

Vládny komisár môže aj sám svať schôdzku ktoréhokoľvek orgánu peňažného ústavu (podniku), ak má za to, že je to potrebné.

(²) Vládny komisárom, ktorí vykonávali túto funkciu pred nadobudnutím účinnosti vládneho nariadenia č. 111/1939 Sl. z., prislúcha tiež pôsobnosť uvedená v ods. 1, nakoľko by im nebola priznaná už právny mi predpismi vydanými pred nadobudnutím účinnosti uvedeného vládneho nariadenia.

§ 5.

(¹) Vládni komisári sú povinní zachovávať prísne mlčanie o všetkom, o čom sa dozvedia pri výkone dozoru alebo vzhľadom na túto svoju funkciu, taktiež o tom, čo v záujme štátu, peňažných ústavov (podnikov) alebo ich zákazníkov treba zatajiť, alebo čo im bude výslovne ako dôverné označené, a to proti každému, komu nie sú povinní učiť o takýchto veciach úradné oznámenie. Nakoľko ide o výkon povinností s touto funkciou spojených, požívajú vládni komisári v tejto svojej funkcii rovnakú ochranu a sú rovnako trestne zodpovední ako štátni úradníci.

(²) Poznatkov, ktorých nadobudli vládni komisári pri výkone tejto funkcie alebo v súvislosti s ňou, taktiež správ nimi podávaných nesmie byť použité na ciele daňové, a to ani ohľadom peňažných ústavov (podnikov), v ktorých sú výkonom štátneho dozoru poverení, ani ohľadom zákazníkov týchto ústavov (podnikov).

§ 6.

(¹) Peňažné ústavy (podniky) sú povinné predkladať Ministerstvu financií alebo orgánu nim určenému súborné výkazy a zprávy o svojom hospodárskom stave podľa smerníc, stanovených týmto ministerstvom.

(²) Taktiež sú peňažné ústavy (podniky) povinné podľa smerníc, ktoré stanoví na návrh Ministerstva financií slovenská vláda usnesením, ukladať voľné prostriedky tak, aby sa mohli najúčelnejšie využiť na ukojenie naliehavých potrieb, ktorých vyžaduje verejný hospodársky záujem.

(³) Smernice podľa predošlých odsekov môžu sa stanovíť alebo všeobecne pre všetky peňažné ústavy (podniky) alebo pre niektoré ich skupiny; slávajú sa záväznými vyhlásením v Úradných novinách.

§ 7.

(¹) Ministerstvo financií môže prikázať peňažnému ústavu (podniku):

a) aby previedol reorganizáciu, úsporné a iné opatrenia, smerujúce k usporiadaniu jeho pomerov podľa stanoveného plánu;

b) aby previedol zmenu stanov alebo iné opatrenia, ktoré sú z dôvodov verejného záujmu potrebné;

c) aby — ak sa nedá očakávať, že by mohol s úspechom ďalej trvať, alebo ak má Ministerstvo financií za to, že to vyžaduje verejný záujem na zjednodušení pomerov v peňažníctve — alebo splynul pri podmienkach v príkaze určených s ústavom, ktorý označí Ministerstvo financií, alebo odovzdal svoje obchody pri podmienkach v príkaze určených úplne alebo z časti ústavu, ktorý označí Ministerstvo financií. Ministerstvom financií označený peňažný ústav je povinný prevziať ústav na splnutie odkázaný, pokiaľ neprevziať obchody odovzdávajúceho ústavu úplne alebo z časti pri podmienkach v príkaze Ministerstva financií určených,

d) aby, ak je tu daná niektorá z podmienok, uvedených pod písm. c), vstúpil do likvidácie. Ministerstvo financií môže ustanoviť likvidátorov, ako aj spôsob likvidácie.

(²) Príkaz, daný podľa ods. 1, písm. a) až d), nahradzuje usnesenie orgánov dotyčného peňažného ústavu (podniku), ktoré je podľa stanov (spoločenskej zmluvy) tohto ústavu (podniku) alebo iných predpisov prípadne potrebné k vykonaniu prikázaného opatrenia.

§ 8.

(¹) Nezachovanie smerníc, stanovených podľa § 6, alebo príkazu daného podľa § 7, sa potrestie okresným (štátnym policajným) úradom ako priestupok peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 10.000.—; nevyhnutelný peňažný trest má sa premeniť podľa miery zavinenia na zatvorenie od 1 dňa do 1 mesiaca.

(²) Tresty uvedené v ods. 1 sa majú uložiť osobám zodpovedným za vedenie peňažného ústavu (podniku) a môžu sa uložiť znova, ak nebude v stanovenej lehote odstránený protiprávny stav alebo ak nebude predpísaná povinnosť splnená.

(³) Presunúť platenie reňažného trestu podľa ods. 1 a 2 uloženého na peňažný

ústav (podnik) je zakázané. Dohovory tomuto odporujúce nie sú právne účinné.

(⁴) Priestupky uvedené v ods. 1 sa tiahajú len na návrh Ministerstva financií a, ak ide o nesplnenie povinností podľa § 6, ods. 1, tiež na návrh tam uvedeného orgánu.

§ 9.

(¹) Bez újmy trestných následkov podľa § 8 môže Ministerstvo financií ustanoviť u peňažného ústavu (podniku), ktorý nespĺni v danej mu lehote to, čo k vykonaniu príkazu podľa § 7 treba, na útraty tohto ústavu (podniku) dôverníka alebo zvláštnu dvoj- až trojčlennú komisiu. Dôverník, pokiaľ komisia dozerajú na správu ústavu (podniku) a pôsobia, aby dotyčný príkaz bol náležite vykonaný. O právach tohto dôverníka, pokiaľ komisie platia obdobne ustanovenia § 4, ods. 1.

(²) Ak by ustanovenie dôverníka, pokiaľ komisie u peňažného ústavu nevedlo k výsledku hlavne preto, že orgány ústavu rušia, znesnaďujú alebo znemožňujú výkon ich pôsobnosti, môže Ministerstvo financií ustanoviť pri ústave správny výbor a dozorný výbor, o ktorých obdobne platia ustanovenia čl. XXXVIII, ods. 4 a 5, čl. XXXIX a čl. XL zákona č. 54/1932 Sb. z. a n.

(³) Ustanoveniami ods. 1 a 2 zostávajú nedotknuté práva vyrovnávacieho správca, vládneho komisára aj dozorného komisára, ustanoveného u peňažného ústavu, pre ktorý bolo nariadené príročie (moratórium).

§ 10.

(¹) Ak Ministerstvo financií má za to, že to vyžaduje verejný záujem, môže:

a) rozpustiť všetky alebo niektoré orgány peňažného ústavu (podniku) a namiesto nich ustanoviť osobitné orgány s pôsobnosťou rozpustených orgánov,

b) suspendovať vedúcich úradníkov z ich funkcií a odvolať ich prokúru.

(²) Opatrenia podľa ods. 1 majú účinky uvedené v ods. 2, § 7.

(³) Opatrenia podľa ods. 1 oznámi Ministerstvo financií príslušnému krajskému súdu, u ktorého je peňažný ústav (podnik) zapísaný do firemného registra. Súd tieto opatrenia zapíše do registra a zápis vyhlási na trovy peňažného ústavu (podniku)

spôsobom predpísaným pre obdobné zá-
pisy.

(1) Opatreniami podľa ods. 1 nie je do-
tknutá civilno- a trestnoprávna zodpoved-
nosť orgánov a vedúcich úradníkov, uve-
dených v ods. 1.

§ 11.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa
zrušuje vládne nariadenie č. 111/1939 Sl. z.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť
dňom vyhlásenia; vykoná ho minister fi-
nancií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čaloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 4.

Vydaná dňa 3. februára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (12.—15.) 12. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu jednokorunových mincí česko-slovenských. — 13. Vládne nariadenie o nadobúdaní odbornej spôsobilosti pre zubné lekárstvo. — 14. Vyhláška Ministerstva hospodárstva, ktorou sa upravuje výroba a predaj chleba, ako aj predaj ražnej múky. — 15. Vyhláška Ministerstva hospodárstva o vymieňaní jačmeňa pre národný chlieb.

12.

Vyhláška ministra financií zo dňa 30. januára 1941

o vzatí z obehu jednokorunových mincí
československých.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č.
45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(¹) Jednokorunové mince česko-slovenské, vydané podľa vládneho nariadenia č. 155/1922 Sb. z. a n., podľa vyhlášky bankového úradu Ministerstva financií č. 156/1922 Sb. z. a n. a podľa vládneho nariadenia č. 67/1933 Sb. z. a n., ktoré ako zákonné platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 28. februára 1941.

(²) Od 1. marca 1941 do 31. marca 1941 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky bez srážky vymieňať jednokorunové mince česko-slovenské za mince iné alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(³) Po 31. marci 1941 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružinský v. r.

13.

Vládne nariadenie zo dňa 29. januára 1941

o nadobúdaní odbornej spôsobilosti pre
zubné lekárstvo.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1, ods. 2 zákona č. 303/1920 Sb. z. a n. v znení zákona č. 171/1934 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Výcvik na zubnej klinike lekárskej fakulty Slovenskej univerzity, ktorým sa nadobúda odborná spôsobilosť pre zubné lekárstvo, trvá 12 mesiacov a rozdeľuje sa na 4 obdobia, ktorých začiatok je 1. januára, 1. apríla, 1. júla a 1. októbra každého roku.

§ 2.

(¹) Do výcviku možno prijať len doktorov všetkého lekárstva, oprávnených vykonávať lekársku prax na území Slovenskej republiky.

(²) Žiadosti, doložené svedectvom o štátnom občianstve, lekárske diplomom a rodným (krsným) listom — u cudzincov tiež povolením Ministerstva vnútra k výkonu lekárskej praxe — treba predložiť prednostovi zubnej kliniky, ktorý rozhodne o prijatí s konečnou platnosťou.

(³) Lekárov Židov nemožno prijať do výcviku.

§ 3.

(¹) Prijatý lekár môže začať výcvik len na počiatku niektorého obdobia uvedeného v § 1.

(²) Výcvik je nepretržitý.

(³) Za prerušenie výcviku sa nepokladá dovolenka, ktorú môže každému účastníkovi výcviku povoliť prednosta zubnej kliniky až do 4 týždňov v roku, taktiež prípadné vojenské cvičenie počas výcviku, ako aj neprítomnosť pre chorobu, ktoré netrvaly dlhšie ako 6 týždňov.

§ 4.

(¹) Prednosta zubnej kliniky sa stará o to, aby sa účastníci výcviku odborne cvičili v ňom vo všetkých odvetviach zubného lekárstva.

(²) Prednosta zubnej kliniky má sa vhodným spôsobom presvedčovať o tom, či

účastníci výcviku preukazujú náležitú frekvenciu a usilovnosť a či získavajú odbornú spôsobilosť.

(*) Ak účastník výcviku nepreukázal v nicklorom období náležitú frekvenciu alebo usilovnosť, alebo ak nezískal náležitú odbornú spôsobilosť, môže prednosta zubnej kliniky vyhlásiť príslušné obdobie za neuznané, o čom písomne upovedomí účastníka výcviku koncom príslušného obdobia. Takto neuznané obdobie treba nahradiť.

(*) Prednosta zubnej kliniky môže z výcviku vylúčiť účastníka, ktorý sa nevhodne chová. K vylúčeniu treba súhlas Ministers'tva vnútra.

§ 5.

(*) Účastníci zaplatia na výdavky výcviku do štátnej pokladnice za každé obdobie poplatok 500.— Ks, splatný do 7 dní od začiatku každého obdobia. Nezaplatenie poplatku včas má za následok vylúčenie z výcviku.

(*) Od poplatku podľa ods. 1 sú oslobodení asistenti zubnej kliniky a vojenski lekári z povolania.

§ 6.

Po riadnom ukončení výcviku vydá prednosta zubnej kliniky účastníkovi vý-

cviku svedectvo podľa vzoru, uvedeného v prílohe tohto nariadenia.

§ 7.

Po ukončení výcviku môže lekár žiadať o udelenie titulu odborného zubného lekára. Takúto žiadosť treba doložiť preukazom o oprávnení k výkonu lekárskej praxe, rodným (krstným) listom a svedectvom podľa § 6 a podať ju na Ministerstvo vnútra, ktoré o nej rozhodne. Inak platia všeobecné predpisy o užívaní titulu odborného lekára.

§ 8.

Ustanovenia tohto nariadenia platia aj pre tých lekárov, ktorí v deň nadobudnutia jeho účinnosti sú vo výcviku na zubnej klinike lekárskej fakulty Slovenskej univerzity.

§ 9.

Vládne nariadenia č. 93/1926 Sb. z. a n. a č. 60/1936 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1945; vykoná ho minister vnútra s ministrom školstva a národnej osvety a ministrom financií.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.,

Príloha k vládnemu nariadeniu
č. 13/1941 Sl. z.

Zubná klinika lekárskej fakulty Slovenskej univerzity v Bratislave.

Číslo: -----

S v e d e c t v o.

MUDr. -----
naroden... dňa ----- v -----
absolvoval... od ----- do -----
na zubnej klinike lekárskej fakulty Slovenskej univerzity v Bratislave výcvik podľa
vládného nariadenia č. ----- Sl. z., a tým nadobud... spôsobilosť pre
odborné vykonávanie zubného lekárstva podľa platných predpisov.

V Bratislave dňa ----- 194...

Pečať zubnej kliniky
lekárskej fakulty
Slovenskej univerzity
v Bratislave.

prednosta zubnej kliniky.

14.

**Vyhláška
Ministerstva hospodárstva
zo dňa 30. januára 1941,**

ktorou sa upravuje výroba a predaj chleba
ako aj predaj ražnej múky.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100
zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa §
1 vládneho nariadenia č. 208/1939 Sl. z. a
podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou záko-
na č. 287/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Po živnostensky sa smie vyrábať a
predávať len národný chlieb, upečený zo
smesi, ktorá obsahuje najviac 55% pšenič-
nej múky chlebovej, najviac 15% jedno-
mletej múky ražnej, najmenej 20% jedno-
mletej jačmennej múky chlebovej, vymeletej
najmenej na 60%, a 10% zmiakov.

(²) Okrem národného chleba (ods. 1) mô-
že sa pre účely zdravotné po živnostensky
vyrábať a predávať aj biely chlieb, upeče-
ný výlučne z múk pšeničných okrem pše-
ničnej múky chlebovej.

§ 2.

(¹) Smiesanie pšeničnej múky chlebovej
s múkou ražnou a jačmennou sa smie vy-
konať až u výrobcu chleba.

(²) Múku pšeničnú, múku ražnú a múku
jačmenú možno uvádzať do vnútrozem-
ského obehu len nesmiešanú.

§ 3.

Predaj jednomletej ražnej múky z mly-
na sa obmedzuje pri dodávkach pekárom,
obchodníkom a pri dodávkach v drobnom
v tom percentuálnom pomere k pšeničnej
múke chlebovej a jednomletej jačmennej
múke chlebovej, aký je pomer týchto múk
v národnom chlebe (ods. 1, § 1).

§ 4.

Ustanovenia tejto vyhlášky sa nevzta-
hujú na chlieb diabetický.

§ 5.

Previnenie proti predpisom tejto vy-
hlášky sa tresce podľa hlavy VIII. zákona
č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 6.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva č.
193/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 7.

Ustanovenia §§ 3 a 5 nadobúdajú účín-
nosť dňom vyhlásenia; ostatné ustanove-
nia až dňom 10. februára.

Dr. Medrický v. r.

15.

**Vyhláška
Ministerstva hospodárstva
zo dňa 30. januára 1941**

o vymielaní jačmeňa pre národný chlieb.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100
zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1
vládneho nariadenia č. 208/1939 Sl. z. a
podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zá-
kona č. 287/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Stupeň vymielania pre národný
chlieb v obchodnom mletí činí u jačmeňa
najmenej 60% jednomletej chlebovej múky
a najmenej 30% jačmenného šrotu.

(²) Rozprach pri zomielaní jačmeňa mô-
že činiť najviac 4%.

§ 2.

Previnenie proti predpisom tejto vy-
hlášky sa tresce podľa hlavy VIII. zákona
č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom
vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 5.

Vydaná dňa 6. februára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (16.—18.) 16. Nariadenie s mocou zákona o opatreniach proti neodôvodnenému zasla-
vovaniu prevádzky podnikov a proti hromadnému prepúšťaniu zamestnancov. — 17. Na-
riadenie s mocou zákona o vybudovaní Prešovského vodovodu. — 18. Nariadenie, ktorým
sa predlžujú niektoré ustanovenia nariadenia o obmedzení exekúcií na majetkovú pod-
statu židovských podnikov (závodov) a o zákaze vymáhania predstieraných požiadaviek
proti Židom.

16.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 16. januára 1941

o opatreniach proti neodôvodnenému zas-
tavovaniu prevádzky podnikov a proti
hromadnému prepúšťaniu zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Zamestnávateľ môže zastaviť alebo
podstatne obmedziť prevádzku svojho pod-
niku (závodu), prevádzovaného po továrens-
ky, alebo hromadne prepustiť svojich za-
meštančov len po predchádzajúcom po-
volení Ministerstva hospodárstva.

(²) Za hromadné sa pokladá také pre-
pustenie (výpoveď), ktoré v období štyroch
týždňov postihuje aspoň

a) 15% zamestnancov v podnikoch (zá-
vodoch) s počtom zamestnancov do 700;

b) 10% zamestnancov v podnikoch (zá-
vodoch) s počtom zamestnancov vyše 700.

§ 2.

Ministerstvo hospodárstva pred roz-
hodnutím podľa § 1 vypočuje Ústredný
úrad práce a príslušnú organizáciu zamest-
návateľskú a zamestnaneckú. Ak ide o ži-
dovský podnik (§ 1 nariadenia č. 303/1940
Sl. z.), prevádzovaný po továrensky, vy-
počuje okrem toho Ústredný hospodársky
úrad a rozhodne po dohode s ním.

§ 3.

(¹) Židovský živnostenský podnik (zá-
vod), ktorý nespadá pod ustanovenia §§ 1
a 2, môže zastaviť prevádzku len po pred-
chádzajúcom povolení Ústredného hospo-
dárskeho úradu.

(²) Ustanovenia ods. 1 platia aj v prípa-
de vzdania sa (vrátenia) živnosti (§ 241
živnostenského zákona).

(³) Majitelia podnikov, uvedených v ods.
1, sú povinní ich viesť so starostlivosťou
riadneho obchodníka.

§ 4.

(¹) Ak zamestnávateľ zastavil alebo
podstatne obmedzil prevádzku svojho pod-
niku, alebo hromadne prepustil svojich za-
meštančov následkom vyššej moci, je po-
vinný toto oznámiť príslušnému úradu (§§
1 a 3) do 14 dní po udalosti (vyššej moci).

(²) Ak opatrenie zamestnávateľa podľa
ods. 1 nebolo odôvodnené, nariadi prísluš-
ný úrad pokračovať v prevádzke v urči-
tom rozsahu alebo primerane doplniť počet
zamestnancov.

§ 5.

(¹) Výpovedná lehota pri trvalom zasta-
vení prevádzky továrenského podniku (zá-
vodu) podľa § 1 začína bežať dňom vyda-
nia povolenia Ministerstva hospodárstva
a čini

a) dva týždne — u robotníkov zamest-
naných v podniku do 5 rokov a za každých
ďalších 5 rokov pracovného pomeru jeden
ďalší týždeň, ale najviac šesť týždňov,

b) u zamestnancov vo vyšších službách,
zamestnaných v podniku do 15 rokov —
dva mesiace, od 15 do 20 rokov — tri me-
siace a vyše 20 rokov — päť mesiacov.

(²) Ustanovenia a dohovory, ktoré určujú
pre výpoveď pracovného (služobného)
pomeru dlhšie lehoty ako v ods. 1 uvede-
né, ostávajú nedolknuté.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzfa-
hujú na zamestnancov-Židov.

§ 6.

Ustanovenia tohto nariadenia sa ne-
vzťahujú na podniky (závod), ktoré pra-

videlne v určitých ročných obdobiach pracujú v rozšírenej miere (podniky sezónne), alebo pravidelne sú v prevádzke len v určitom ročnom období (podniky kampaňové), avšak len vtedy, ak zamestnávateľom učinené opatrenia uvedené v § 1 vyplývajú zo sezónnej alebo kampaňovej povahy podniku.

§ 7.

(¹) Porušenie ustanovení §§ 1, 3, 4, 5 a 6 je priestupkom, ktorý trestú okresné (šľachtne policajné) úrady zatvorením od 1 dňa do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 200.000.—. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 6 mesiacov; náhradný trest zatvorenia spolu s hlavným trestom na slobode nesmie však presahovať viac ako 6 mesiacov.

(²) Podmienečný odklad trestu podľa ods. 1 je vylúčený.

§ 8.

Na pokračovania podľa nariadenia s mocou zákona č. 93/1940 Sl. z., ktoré do dňa účinnosti tohto nariadenia neboli skončené, vzťahujú sa ustanovenia tohto nariadenia.

§ 9.

Nariadenie s mocou zákona č. 93/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády s ministrom hospodárstva a so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

17.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 16. januára 1941 o vybudovaní Prešovského vodovodu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Cieľom zásobovania vodou obcí Prešov, Nižný Slavkov, Hamborek, Brezovica nad Torysou, Torysa, Krívičany, Dačov, Lipiany, Dubovica, Roškovičany, Jakubová Voľa, Červenica, Pečovská Nová Ves, Sabinov, Naršany, Jakuboviany, Orkucany, Ostroviany, Michaľany nad Torysou, Gerželak, Veľký Šariš, Nižný Šebeš, Šarišské Lúky, Kelemeš a Solivar má sa vybudovať s finančnou podporou štátu a župy Šarišsko-Zemplínskej spoločný vodovod (v ďalšom texte „Prešovský vodovod“).

§ 2.

(¹) Spoločné zariadenie Prešovského vodovodu vybuduje ako stavebník Vodné družstvo Prešovského vodovodu so sídlom v Prešove (v ďalšom texte „Družstvo“).

(²) Členmi Družstva sú obce uvedené v § 1.

(³) Družstvo je právnickou osobou a môže vo vlastnom mene nadobúdať práva a v rámci stanov sa zaväzovať.

(⁴) Práva a povinnosti členských obcí, ako aj výšku príspevkov na náklad neuhradený podľa § 3, písm. a) a b) ustáli v pomere primeranom celkovej spotrebe vody Ministerstvo hospodárstva.

(⁵) Stanovy Družstva a pravidlá o vodnom, ktoré majú jednotlivé obce vyberať na zabezpečenie hospodárskej samostačnosti Družstva, vydá Ministerstvo hospodárstva v dohode s Ministerstvom vnútra a Ministerstvom financií.

§ 3.

Stavebný náklad na spoločné zariadenia Prešovského vodovodu, ktoré sa majú vybudovať v rokoch 1941 a 1942, sa zabezpečuje takto:

- a) 65% — podporou štátu,
- b) 10% — podporou župy Šarišsko-Zemplínskej,
- c) 25% — príspevkom zásobovaných obcí ako členov Družstva.

§ 4.

Príspevok zásobovaných obcí (§ 3, písm. c)) obstará stavebník Prešovského vodovodu (§ 2) v hotovosti od obcí alebo podľa potreby z výnosu pôžičky zaručenej štátom v rámci platných predpisov.

§ 5.

Vodovodné zariadenia miestne, určené na priame zásobovanie zúčastnených obcí vodou, odoberanou zo spoločných zariadení, vybuduje si ako stavebník každá obec sama, a to na základe všeobecných ustanovení, platných pre finančné zabezpečenie vodných stavieb štátnych alebo štátom podporovaných.

§ 6.

O udržovanie a správu celého Prešovského vodovodu sa stará Družstvo.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

18.

Nariadenie

zo dňa 29. januára 1941,

ktorým sa predlžujú niektoré ustanovenia nariadenia o obmedzení exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a o zákaze vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť ustanovení §§ 2 a 3 nariadenia č. 282/1940 Sl. z. sa predlžuje do 30. júna 1941.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. februára 1941; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 6.

Vydaná dňa 10. februára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (19.—21.) 19, Nariadenie s mocou zákona o početnom pomere učňov k počtu pomocníkov v živnostiach. — 20, Zákon o finančnom zabezpečení niektorých vodných stavieb štátnych alebo štátom podporovaných. — 21, Nariadenie s mocou zákona o dočasnom zákaze niektorých vyplát zo zaopatrovacích zariadení pre prípad choroby, invalidity a úrazu.

19.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. januára 1941

o početnom pomere učňov k počtu
pomocníkov v živnostiach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

Početný pomer učňov k počtu pomocníkov (tovarišov) vo všetkých živnostiach sa určuje jednotne pre celé územie štátu tak, že na každého majiteľa (nájomcu, námestníka) živnosti a u verejných obchodných spoločností na toho člena, ktorý podal preukaz spôsobilosti, pripadajú dvaja učni a na každého pomocníka (tovariša), prihláseného u živnostenského spoločenstva (grémia) alebo okresného úradu s nepretržitým pracovným časom aspoň trojmesačným, — jeden učeň.

§ 2.

(¹) Ak to vyžadujú osobitné pomery a potreby niektorých živností, môže Ministerstvo hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách určiť iný početný pomer učňov k počtu pomocníkov, než je určený v § 1.

(²) Okresný (mestský notársky) úrad po vypočítaní príslušného živnostenského spoločenstva a jeho pomocnickeho shromaždenia a u podnikov továrenských — po vypočítaní obchodnej a priemyselnej komory môže povoliť výnimku zpod ustanovenia § 1 pre jednotlivý podnik v odôvodnených a mimoriadneho zreteľa hodných prípadoch, ak Ministerstvom hospodárstva nebol určený pre príslušnú živnosť podľa ods. 1 iný početný pomer učňov k počtu pomocníkov.

Cena 1.60 Ks.

§ 3.

Nezachovanie predpisov § 1 sa trestá ako priestupok podľa § 226 zákona č. 259/1924 Sb. z. a n. Inak platia ustanovenia priestupkového zákona.

§ 4.

Nariadenie s mocou zákona č. 199/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

20.

Zákon zo dňa 28. januára 1941

o finančnom zabezpečení niektorých vodných stavieb štátnych alebo štátom podporovaných.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Finančné zabezpečenie
stavieb.

§ 1.

znaky vodných stavieb.

(¹) Štát uskutočňuje alebo podporuje v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva všeobecne osožné vodné stavby (v ďalšom texte „stavby“ alebo „práce“), ktoré

- a) chráni nehnuteľnosti,
- b) zlepšujú alebo umožňujú výnos poľnohospodárskej pôdy,
- c) umožňujú využiť vodstvo hospodársky,
- d) zásobujú obce alebo ich časti vodou, umožňujú ich stokovanie a zabezpečujú iné zdravotne-technické potreby,
- e) zvyšujú alebo chránia čistotu vodstva.

(²) Na poskytnutie podpory niečo nemá právny nárok.

§ 2.

Rožpočtový úver.

V štátnom rožpočte sa zaistí úhrada výdavkov

- a) na stavby štátne a štátnom udržiavané,
- b) na plnenie záväzkov z povolených príspevkov na stavby podporované,
- c) na poskytovanie nových príspevkov, povolených v rožpočtovom roku na stavby podporované,
- d) na plnenie záväzkov z pôžičiek štátneho fondu pre vodohospodárske meliorácie, zriadeného zákonom č. 49/1931 Sb. z. a n., pre stavby na štátnom území fondom uskutočnené alebo podporované, a to podľa § 2 vládneho nariadenia č. 383/1938 Sb. z. a n.,
- e) na prípravu projektov,
- f) na úhradu nákladu alebo poskytnutie príspevkov na neodkladné povodňové práce a služby,
- g) na odstránenie alebo zamedzenie povodňových škôd na stavbách a vodných lokoch a
- h) na uskutočňovanie alebo udržiavanie stavieb podľa § 17.

§ 3.

Spôsob finančného zabezpečenia.

(¹) Zabezpečenie stavieb s viacročným stavebným programom vyhlási minister hospodárstva po dohode s ministrom financií v Slovenskom zákonníku.

(²) Finančné zabezpečenie stavieb menších so schváleným rožpočtom do 800.000 Ks pri stavbách na ochranu nehnuteľností a do 400.000 Ks pri stavbách iných ustáli minister hospodárstva v rámci štátneho rožpočtu povolením jednorázového príspevku.

(¹) Finančné zabezpečenie stavieb podľa ods. 2, ktoré v rožpočtovom roku neboli pojalé do programu, určí minister hospodárstva v rámci úveru na tento cieľ zariadeného v štátnom rožpočte.

(¹) Zabezpečenie stavieb podľa ods. 2 a 3 vyhlási sa v Úradných novinách.

(²) Účinnosť finančného zabezpečenia uskutočneného podľa doterajších predpisov u stavieb technicky nezačatých presláva. Tieto stavby majú sa finančne zabezpečiť podľa potreby znova, a to spôsobom uvedeným v ods. 1 až 3, pričom pomer finančného zafazenia stavebníka pri prácach štátom podporovaných nesmie byť proti pôvodnému stavu zmenený v neprospech stavebníka.

§ 4.

Začatie stavieb a stavebný program.

(¹) Stavby možno začať len, ak

a) sú zabezpečené podľa § 3, ods. 1 alebo pri iných stavbách (§ 3, ods. 2 a 3), ak Ministerstvo hospodárstva projekt schválilo;

b) prípadne potrebné povoloacie pokračovanie vodoprávne bolo skončené právoplatným rozhodnutím, alebo keď vodoprávne rozhodnutie vylúčilo odkladný účinok odvolania;

c) stavebník zabezpečil prostriedky na uskutočnenie stavby;

d) stavba je časťou schváleného stavebného programu;

e) iné zákonné podmienky a potreby boli splnené alebo zabezpečené.

(²) Stavebný program a jeho zmeny schvaľuje v rámci štátneho rožpočtu minister hospodárstva.

(³) Ak sa stavba dotýka územia susedného štátu, bude jej zabezpečenie uskutočnené medzištátnou dohodou.

§ 5.

Uskutočňovanie štátnych stavieb.

(¹) Štát uskutoční len významnejšie stavby, určené na ochranu nehnuteľností. Ak také stavby nie sú úplne v záujme verejnom, štát predpíše k úhrade

a) na farchu župy najviac 15% a

b) na farchu iných záujemcov, ktorým zo stavieb vznikajú hospodárske alebo iné výhody, najviac 10% a celkom výnimočne pri úpravách väčších horských tokov a pri

stavbách väčších vodných nádrží najviac 5% celkového stavebného nákladu, ak príspevok záujemcov nebol určený na základe vodoprávných predpisov.

(²) Záujemcami podľa ods. 1, písm. b) sú najmä majitelia koryta a brehov vód, majitelia iného pozemkového majetku, vodných diel a práv, taktiež tí, ktorí plia alebo plavia drevo, a iní jednotlivci, obce a právnické osoby, zainteresované priamo na plánovanej stavbe.

(³) So súhlasom Ministerstva hospodárstva môžu záujemci svoji príspevok nahradiť podľa povahy stavby dodávkou práce a materiálu, odstúpením alebo zabezpečením nehnuteľností a pod. Hodnotu takýchto naturálnych plnení treba vždy vopred určiť.

§ 6.

Subjekty a objekty príspevkov.

(¹) Štát prispeje stavebníkovi — ak o to žiada — na uskutočnenie projektovanej stavby a v odôvodnených prípadoch aj na zvýšené stavebné výdavky, stavebnikom nezavinené a Ministerstvom hospodárstva uznané, alebo na práce, ktoré dopĺňujú podporovanú stavbu, alebo obnovujú stavbu jestvujúcu a zabezpečujú jej udržovanie.

(²) Príspevok na stavby uskutočňované alebo udržované podľa § 17 sa zabezpečí z úradnej moci podľa § 3.

(³) Činitelia, povolani podľa § 3 rozhodovať o finančnom zabezpečení stavieb, dbajú pri ustálení výšky príspevku na účely, význam a naliehavosť stavby pre všeobecné a verejné blaho, ako aj na celkovú národohospodársku osožnosť podporovanej stavby a na hospodárske pomery stavebníka.

§ 7.

Udržovanie štátnych stavieb.

(¹) Štátne stavby udržuje zpravidla štát.

(²) Župa a záujemci, zúčastneni na úhrade častí stavebného nákladu, prispievajú aj na udržovanie, a to aspoň v takom pomere, v akom prispeli na úhradu stavebných výdavkov.

§ 8.

Spôsob udržovania stavieb podporovaných.

(¹) Spôsob zabezpečenia udržovania stavby — nakoľko nie je už ustálený vo-

doprávnym pokračovaním alebo pri finančnom zabezpečení stavby podľa § 3 — ustáli Ministerstvo hospodárstva po vypočítaní stavebníka a na veci zúčastnených strán.

(²) Ak udržovanie stavby má zabezpečiť udrzovacia istina, sumu na to určenú treba vziať do rozpočtu stavby. Na jej úhradu poskytne štát príspevok.

(³) Štátny príspevok na udržovanie stavby nesmie presahovať výšku príspevku, ustálenú v § 9.

(⁴) Vzdúvacie zariadenia súkromných vlastníkov a komunikačné objekty, usku-točnené pri štátnych alebo štátom podporovaných stavbách, zásadne udrzujú na vlastný účet a nebezpečenstvo vlastníci alebo príslušná správa takýchto zariadení a objektov, a to aj v tom prípade, ak zariadenia a objekty vybudoval štát alebo na ich vybudovanie poskytol príspevok.

(⁵) Stavby uvedené v § 1, ods. 1, písm. d) udržuje zásadne stavebník. Celkom vý-nimočne môže byť pre stavby zriadená udrzovacia istina podľa ods. 2, ak stavbu uskutoční obec finančne slabá a s obyva-teľstvom prevažne chudobným, pre časté alebo pravidelne sa vyskytujúce epidémie chytľavých chorôb alebo pre nedostatok pitnej vody.

(⁶) Udrzovaciú istinu s príslušenstvom treba uložiť na sirotskú istotu. Istina a jej príslušenstvo môžu byť exekučne zabave-né len z titulu pohľadávky, vzniklej z usku-točnených udrzovacích prác na dotýčnej stavbe.

(⁷) Ustanovenia podľa ods. 4 až 6 pla-tia aj pre stavby zabezpečené finančne podľa doterajších predpisov.

§ 9.

Výška príspevkov.

(¹) Na úhradu stavebných výdavkov podporovaných stavieb poskytne štát príspevok najviac:

a) 75% — celkom výnimočne až 80% — na významnejšie stavby a práce, určené na ochranu nehnuteľností, alebo ak ide o úpravu väčších horských tokov alebo stavby väčších vodných nádrží;

b) 75% na menšie vodné, najmä ochran-né nádrže a údolné ochranné hrádze;

c) 65% na iné ochranné stavby a práce;

d) 60% na hlavné stavby alebo ich jed-notlivé diela, ktoré zlepšujú alebo umožňu-jú výnos poľnohospodárskej pôdy;

el 50% na ostatné stavby zo skupiny podľa písm. d) a tiež na stavby, ktoré majú využívať vodstvo hospodársky, alebo ktoré zasobujú obce alebo ich časti vodou, umožniť stokovanie sídlisk a zabezpečujú iné zdravotne-technické potreby a chránia čistotu vodstva. Pri výnimčných stavbách podľa § 8, ods. 5 môže sa štátny príspevok zvýšiť za rovnakých okolností o 10%.

(*) Štát poskytne príspevok,

a) ak župa prispeje v prípadoch, uvedených v ods. 1, písm. a) až c), aspoň 15% a v ostatných prípadoch aspoň 10% stavbných výdavkov a

b) ak zbytok uhradí stavebník.

(†) Na stavby uskutočňované podľa § 17 župa nie je povinná prispieť.

(†) Stavebné výdavky ustáli príslušný úradný orgán pri konečnom zúčtovaní stavby a z neho vyplývajúci príspevok štátu alebo župy, poveloný v hotovosti, vyčíslí štátna správa na celé tisíce s vynechaním liscového zlomku.

§ 10.

Pôžičková forma príspevku.

(†) Namiesto príspevku v hotovosti môže štát platiť podľa § 9 určenú primeranú časť alebo percento anuity z pôžičky, ktorú stavebník podporovanej stavby so súhlasom Ministerstva hospodárstva alebo štát sam ostará na úhradu schválených výdavkov stavby.

(†) V časti alebo percente anuity podľa ods. 1 treba vyčíslit oddelene úrok a úmor, a to zaokrúhlene na celé stovky. Zlomky vyše sta, správne výdavky a prípadne úroky z omeškania platby pôžičkového príspevku hradí stavebník z bežných prostriedkov alebo z prostriedkov určených na udržovanie stavby. Toto ustanovenie platí aj na pôžičkové príspevky, poveloné podľa doterajších predpisov.

§ 11.

Spoločné vodovody.

(†) Na zásobovanie aspoň troch obcí alebo ich častí spoločným vodovodom môžu sa zúčastnené obce sdružiť ako vodné družstvo na zásobovanie obcí vodou.

(†) Toto družstvo je právnu osobou a môže pod vlastným menom nadobúdať práva a zaväzovať sa.

(†) Vzájomné práva a povinnosti zúčastnených obcí treba ustáliť v stanovách,

ktoré schvaľuje Ministerstvo hospodárstva v dohode s Ministerstvom vnútra. V týchto sa má určiť aj orgán, ktorý zastupuje družstvo oproti úradom a tretím osobám.

(†) Družstvo môže právoplatne účinkovať až po schválení stanov.

(†) Po schválení stanov treba zapísať družstvo do vodnej knihy a jednu pôvodnú schválených stanov uložiť do zbierky dokladov vodnej knihy.

(†) Na činnosť družstva dozerá Ministerstvo hospodárstva na to určeným poverencom.

(†) Ak družstvo utvoria obce Slovenskej republiky spoločne s obcami susedného štátu, na stanovách a na výkone dozornej moci dohodnú sa zúčastnené štáty.

§ 12.

Rozšírenie úloh župnej samosprávy.

Úlohy župnej samosprávy podľa § 32 zákona č. 190/1939 Sl. z. sa rozširujú pri vodných stavbách aj na prípady nepresahujúce rozsah a potreby jednotlivých obcí.

§ 13.

Vedcpráva príspevková povinnosť štátu.

Ak štát, ako držiteľ nehnuteľnosti, vodného diela alebo práva prispeje na podporovanú stavbu podľa ustanovení vodného práva, záväzok tento ani sa nezruší, ani nezmenší príspevkom poskytnutým podľa §§ 6, 8 až 10.

§ 14.

Titul a plnenie neštátnej účasti.

(†) Ustanovenie § 43 zák. čl. XXIII/1885 sa rozširuje na všetky iné vodné práce štátne alebo štátom podporované a aj na iné hodnoty, z ktorých má na veci zúčastnený záujemca priamy úžitok. Výnos príspevkov z tohto titulu plynie pri stavbách štátnych vôbec a pri stavbách podporovaných, ktoré boly dokončené a technicko-hospodársky preskúmané, do štátnej pokladnice a pri iných stavbách k ich dobru.

(†) Ustanovenia ods. 1 platia obdobne aj pre udržovanie stavieb podľa §§ 7 a 8.

§ 15.

Príspevky na osobitné ciele.

(†) Z rozpočtových prostriedkov štátnych na podporu krátkodobých stavieb môže minister hospodárstva povoliť pri-

spevky záujmovým korporáciám na činnosť spojenú s prípravou stavieb a so zvýšením vodohospodárskeho ruchu.

(²) Taktiež môže minister hospodárstva odmeniť jednotlivcov, ktorí vlastným pričinením a vynálezmi umožnia účelnejšie uskutočňovať stavby alebo obstarávať odbornú službu.

§ 16.

Náhradný výkon úlohy stavebníka.

(¹) Ak stavebník podporovanú stavbu na škodu záujemcov alebo verejného dobra v ustálenej lehote nezačne, v stavbe bez závažných dôvodov nepokračuje, alebo hotovú stavbu napriek úradnej výzve neudrzuje, môže minister hospodárstva dať uskutočniť stavbu alebo jej udrzovanie na účet a nebezpečenstvo stavebníka.

(²) Všetky práva a úlohy stavebníka vykonáva v takom prípade komisár, určený ministrom hospodárstva. Minister hospodárstva pridelí komisárovi podľa potreby poradný sbor, složený zo záujemcov.

(³) O tom, či stavebník udrzovanie stavby riadne zabezpečil alebo stavbu udrzuje, rozhoduje Ministerstvo hospodárstva.

(⁴) V prípadoch, v ktorých stavebníkom je samosprávny sväzok, na ktorého účinkovanie dozerá Ministerstvo vnútra alebo jemu podriadené orgány, rozhoduje minister hospodárstva podľa ustanovení ods. 1 až 3 v dohode s ministrom vnútra.

§ 17.

Stavby podporované, uskutočňované alebo udrzované štátom.

(¹) V záujme systematického budovania alebo udrzovania podporovaných stavieb, označených v § 1, ods. 1, písm. a) a b), môže minister hospodárstva v dohode s ministrom financií dať takéto stavby uskutočniť alebo udrzovať z moci úradnej. Základom pre takéto opatrenie je technicky ustálené a administratívne vybavené záujmové územie.

(²) Náklad na podporované stavby uskutočňované alebo udrzované podľa ods. 1 uhradí dočasne vcelku štát. Náklad, ktorý majú uhradiť zájemci vo výške podľa § 9, splácajú zájemci v ročných sumách podľa administratívne ustáleného splátkového plánu. Ročné sumy na uskutočnenie a udrzovanie vykazujú sa v tomto pláne vždy oddelene. Splátky, ktoré vyplývajú z priamej účasti pozemkového majetku na

stavbe uskutočnenej alebo udrzovanej štátom, zaťažujú dotknutý pozemok v pomere účasti a majú povahu pozemkovej dane, vyberajú sa s ňou súčasne, ale nie sú základom pre vyrubenie hociakých prírážok.

(³) Návrhy na ustálenie záujmového územia a splátkového plánu vypracuje štátny dozorný stavebný orgán a administratívne ich vybaví po 30-dňovom verejnom vyložení vodoprávny úrad. Pozemkový majetok označuje sa v týchto elaborátoch len parcelnými číslami. O odvolaniach, ktoré nemajú odkladný účinok, rozhoduje Ministerstvo hospodárstva. Sťažnosť proti jeho rozhodnutiu na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

(⁴) Administratívne vybavený a úradne doručený plán tvorí listinný doklad pre vyberanie ročných splátok daňovými úradmi a je exekučným titulom.

§ 18.

Daňové, poplatkové a iné úľavy.

(¹) Všetky podania, listiny, doklady a výkony, týkajúce sa prípravy, uskutočnenia, financovania a vyúčtovania stavby štátnej alebo štátom podporovanej, alebo ohľadom ktorej bola aspoň zásadne prisľúbená štátna podpora, sú oslobodené od kolkov a poplatkov. Tie isté oslobodenia patria aj pri udrzovaní stavieb v režii štátnej alebo so štátnou podporou.

(²) Predpisy ods. 1 sa nevzťahujú na stavby uvedené v § 1, ods. 1, písm. c), ktoré nie sú prevádzkané alebo udrzované výlučne štátom. Pri týchto, ako aj pri ostatných stavbách, ktoré nie sú udrzované v režii štátnej alebo so štátnou podporou, ako aj v prípadoch, keď štátna podpora nebola daná a ide o stavby žúp, okresov, obcí, družstiev a sdružení, oslobodenia uvedené v predchádzajúcom odseku môže priznať podľa miery verejného záujmu minister financií.

(³) Od daní, dávok a prírážok k nim sú oslobodené výnosy udrzovacích istín, ako aj istiny samé a prevody nehnuteľností a práv, uskutočňované v záujme stavieb štátnych.

(⁴) Predpisy ods. 1 až 3 platia aj pre stavby finančne zabezpečené podľa doterajších právnych predpisov.

§ 19.

Sústredenie hospodárskej manipulácie.

(¹) Ak sa zriadi osobitný peňažný ústav alebo ak bude niektorý z jestvujúcich pe-

načných ustavov poverený uskutočňovaním úverových operácií pre vodné stavby, môže vláda v tomto ustave celkom alebo čiastočne sústrediť hospodársku manipuláciu s finančnými prostriedkami, určenými na uskutočňovanie a udržiavanie stavieb.

(1) Vykonaťelné výmery splnomocneného ustavu sa vykonávajú na jeho návrh urýchlene exekúciou podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8 1928 Sb. z. a n. Vykonaťelnosť sa musí preukázať.

§ 20.

Prechodné a záverečné ustanovenia.

(1) Ustanovenie § 78, ods. 1 zákona č. 190 1939 Sl. z. sa dopĺňa tak, že

a) záväzky Slovenskej krajiny, vyplývajúce z vykonávania úloh podľa zákona č. 49 1931 Sb. z. a n., prechádzajú na štát, pričom však uhradí územne príslušná župa, pokiaľ viac žúp časť finančných záväzkov, a to vo výške ustálenej v §§ 5 a 9 tohto zákona;

b) úlohu stavebníka, ktorú pri niektorých stavbách vykonávala alebo prevzala Slovenská krajina, obstará zásadne štát, ale Ministerstvo hospodárstva môže ju presunúť na zúčastnenú obec pokiaľ obec, alebo ju zabezpečiť v rámci vodného dluzstva podľa ustanovení zákona o vodnom práve pod podmienkou, že pomer finančného zaťaženia nového stavebníka pri uskutočnení stavby nebude zmenený proti pôvodnému stavu v neprospech stavebníka.

§ 21.

Všeobecné ustanovenia.

Týmto zákonom sa zrušujú všetky predpisy, ktoré mu odporujú, najmä zákon č. 49 1931 Sb. z. a n.

DIEL DRUHÝ.

Úhrada štátnych výdavkov.

§ 22.

Úhradové zdroje.

Na čiastočnú úhradu štátnych výdavkov vyplývajúcich z tohto zákona sa zavádzajú tieto úhradové zdroje:

- a) príspevky záujemcov,
- b) jednorázová dávka z mimoriadneho prírastku hodnoty na nehnuteľnostiach a dielach, umožneného uskutočnenými stavbami,

c) prirážka k dávke za úradné výkony vo veciach vodoprávných,

d) splátky pôžičiek,

e) náhrada výdavkov vynaložených štátom na zaobstarávanie projektov.

§ 23.

Jednorázová dávka z mimoriadneho prírastku hodnoty na nehnuteľnostiach a dielach, umožneného uskutočnenými vodnými stavbami.

(1) Mimoriadny prírastok hodnoty môže sa vyskytovať pri vodných stavbách štátnych alebo štátom podporovaných, ktoré

- a) chránia nehnuteľnosti,
- b) zlepšujú alebo umožňujú výnos poľnohospodárskej pôdy a
- c) využívajú vodstvo hospodársky.

(2) Mimoriadnym prírastkom hodnoty sa rozumie zámená cena alebo úžitková hodnota nehnuteľnosti alebo diela po uskutočnení stavby, zmenšená o podobnú cenu alebo hodnotu pôvodnú a o pomernú sumu celkových vynaložených stavebných alebo iných výdavkov, ktoré zabezpečil zlepšený stav nehnuteľnosti alebo diela.

(3) Povinnosť dávky nastáva, ak mimoriadny prírastok hodnoty prevyšuje 40% pôvodnej ceny alebo úžitkovej hodnoty. Vyššie percentá tvoria smerný základ pre ustálenie sadzby dávky.

(4) Dávka činí pri smernom základe do 20, 50, 100, 200, 500 a vyše 500% postupne 10, 20, 30, 40, 50 a 60% mimoriadneho prírastku hodnoty.

(5) Smerný základ pre ustálenie sadzby dávky treba určiť dokazovacím pokračovaním administratívnym z moci úradnej alebo na návrh strany. Pokračujúci úrad si vyžiada vždy aj vyjadrenie úradného znalca vodoprávne-technického, označeného v § 162 zák. čl. XXIII/1885.

(6) Komisia, určená preskúmať techniko-hospodársky hotovú stavbu, ustáli z úradnej povinnosti v každej kolaudačnej zápisnici titul a rozsah dávky podľa záujemcov. V kladnom prípade predloží štátny dozorný stavebný orgán bez meškania návrh na určenie smerného základu pre ustálenie dávky podľa ods. 5.

(7) Keby zaplatenie vyrubenej dávky naraz ohrozovalo hospodársku rovnováhu povinného subjektu, Ministerstvo hospodárstva môže povoliť dávku splatiť vo viacerých po sebe idúcich ročných splátkach.

§ 24.

Prirážka k dávke za úradné výkony vo veciach vodoprávných.

Prirážka k dávke za úradné výkony vo veciach vodoprávných činí 200% a vyberá sa podľa predpisov o dávkach za úradné výkony vo veciach správnych súčasne s dávkami.

§ 25.

Spoločné ustanovenia.

(¹) Dávku podľa § 23 platí vlastník nehnuteľnosti alebo diela. Za dávku ručí nehnuteľnosť alebo dielo i bez zápisu vo verejnej knihe.

(²) Prirážky podľa § 24 pri vyrubení sa zaokružujú nadol na celé stokoruny.

(³) Výnosy príspevkov, dávky a prirážky podľa tohto zákona vykazujú sa v rozpočtovej kapitole Ministerstva hospodárstva.

§ 26.

Osobitné ustanovenia.

(¹) Lehota 5 rokov, ustálená v § 43, ods. 2 zák. čl. XXIII/1885 sa predlžuje na 15 rokov.

(²) Nárok na vyrubenie jednorázovej dávky z mimoriadneho prírasku podľa § 23 sa premlčuje v lehote 15 rokov po preskúmaní stavby podľa § 174 zák. čl. XXIII/1885.

§ 27.

Úrady a pokračovanie.

(¹) Vo veciach, ktoré sa týkajú vyrubenia dávky, príspevkov, prirážky, splátok a náhrad podľa tohto zákona a vybavenia agendy s ich zavedením spojenej, sú príslušné tieto úrady a orgány:

a) vodoprávny úrad — pre dávku podľa § 23,

b) Ministerstvo hospodárstva — pre príspevky podľa § 5 a pre splátky podľa § 22, písm. d),

c) štátny dozorný stavebný orgán — pre náhrady podľa § 22, písm. e).

(²) Výsledné spisy zakladajúce dávkovú povinnosť podľa § 23 a zprávy o náhradách podľa § 22, písm. e) doručí príslušný úrad alebo orgán vždy aj Ministerstvu hospodárstva a podľa povahy vecí aj štátnemu dozornému stavebnému orgánu.

§ 28.

Účinnosť a vykonanie zákona.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

21.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 29. januára 1941**

o dočasnom zákaze niektorých výplat zo zaopatrovacích zariadení pre prípad choroby, invalidity a úrazu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

Zakazuje sa výplata zaplatených poistných príspevkov, zákupných súm, prémieových rezerv a akýchkoľvek iných nárokov a ich príslušenstva zo zaopatrovacích zariadení (penzijné fondy, nadlepšovacie ústavy, pokladne atď.), zriadených podľa §§ 119 a 121 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. alebo podľa čl. L. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n., poistencom, ktorí sa vysťahovali alebo sa mienia vysťahovať z územia Slovenskej republiky.

§ 2.

Zákaz podľa § 1 nevzťahuje sa na poistencov, ktorí sa vysťahovali do štátu, povoľujúcemu výplatu z obdobných zaopatrovacích zariadení poistencom, bývajúcim na území Slovenskej republiky.

§ 3.

Súd z úradnej moci preruší pokračovanie v sporoch, ktorými sa uplatňujú nároky uvedené v § 1.

§ 4.

Vlačné nariadenie č. 151 1939 Sl. z. sa
zrušuje.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť
dňom vyhlásenia; vykoná ho minister
vnútra a minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.,

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 7.

Vydaná dňa 22. februára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (22—26.) 22. Vládne nariadenie o Slovenskom sväze protiletectkej ochrany. — 23. Nariadenie o nútenom predaji lekárskeho a zubotechnického nástrojov, prístrojov, zariadení a pomôcok židov. — 24. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republik. — 25. Nariadenie s mocou zákona o zavedení letného času. — 26. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

22.

Vládne nariadenie zo dňa 14. februára 1941 o Slovenskom sväze protiletectkej ochrany.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6, ods. 3 zákona č. 280/1940 Sl. z. nariaduje:

DIEL PRVÝ.

Zriadenie Slovenského sväzu
protiletectkej ochrany.

§ 1.

(1) Zriaďuje sa Slovenský sväz protiletectkej ochrany so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte „Sväz“).

(2) Sväz je právnu osobou.

(3) Sväz podlieha Ministerstvu národnej obrany.

(4) Sväz zastupuje navonok jeho náčelník.

(6) Právnym zástupcom Sväzu a jeho zložiek je Finančná prokuratúra (zák. č. 97/1933 Sb. z. a n. a vl. nar. č. 82/1936 Sb. z. a n.).

DIEL DRUHÝ.

§ 2.

Úlohy Sväzu.

Úlohou Sväzu je presvedčovať obyvateľstvo štátu o životnej dôležitosti CPO a získavať ho k spolupráci v svojpomocnej a rozšírenej svojpomocnej ochrannej službe, najmä:

a) informovať obyvateľstvo štátu o nebezpečenstvách, spojených s leteckými útokmi a vychovávať ho k ochrannej pohotovosti proti takýmto nebezpečenstvám,

b) zriaďovať a vydržiavať potrebné zložky Sväzu pre výkon svojpomocnej a

rozšírenej svojpomocnej protiletectkej ochrannej služby,

c) zriaďovať náukobehu svojpomocnej ochrannej služby, obstarávať potrebné učebné prostriedky a usporiadať cvičenia svojpomocnej protiletectkej ochrannej služby,

d) organizovať svojpomocnú a rozšírenú svojpomocnú protiletectkú ochrannú službu v úradoch, podnikoch a závodoch, ako aj obytných budovách a radíť obyvateľstvu, verejným a súkromným podnikom a závodom vo veciach svojpomocnej a rozšírenej svojpomocnej ochrannej služby,

e) poskytovať rady osobám povinným službou CPO pri vykonávaní všetkých opatrení svojpomocnej protiletectkej ochrannej služby a dozerať nad ich správnym vykonávaním,

f) podporovať miestne príslušné orgány CPO v ich správnych úkonoch a poskytovať im informácie a porady,

g) organizovať kolektívnu svojpomocnú a rozšírenú svojpomocnú protiletectkú ochrannú službu,

h) získavať členov,

ch) plniť ďalšie úlohy, ktorými ho môže vláda poveriť.

DIEL TRETÍ.

Složenie Sväzu.

§ 3.

(1) Sväz rozčleňuje sa na tieto zložky:
a) náčelníctvo Sväzu, na čele ktorého je náčelník so štábom,

b) oblasťné náčelníctva, ktorých obvod pôsobnosti sa kryje s obvodom viacerých žúp,

c) obvodné náčelníctva, ktorých obvod pôsobnosti sa kryje s obvodom jednotlivých okresov.

(1) Náčelníka Sväzu menuje a odvoláva prezident republiky na návrh ministra národnej obrany.

(2) Oblastných náčelníkov so súhlasom ministra národnej obrany a obvodných náčelníkov bez tohoto súhlasu menuje a odvoláva náčelník Sväzu.

§ 4.

Náčelník Sväzu vydá so schválením ministra národnej obrany organizačný a služobný poriadok.

DIEL ŠTVRTY.

Výchovná činnosť.

§ 5.

Na vytvorenie mravných a duševných základov pre protiletectkú ochranu usporiada Sväz výchovné a poučné prednášky, schôdzky, filmové predstavenia a rozhlasové prednášky, vydáva publikácie a rozširuje obecne prípustné letáky z brošúry.

§ 6.

Na výcvik orgánov, učiteľov a členov svojpomocnej protiletectkej ochrannej služby usporiadajú sa náukobehy. Podrobnosti upraví organizačný poriadok (§ 4).

DIEL PIATY.

Členstvo.

§ 7.

(1) Členom Sväzu je každá osoba bez rozdielu veku a pohlavia, prijatá na základe dobrovoľnej prihlášky.

(2) Služba členov je čestným a sebaobetavým výkonom.

(3) Čestné členstvo možno udeliť osobám, ktoré vynikajúcim spôsobom podporujú poslanie Sväzu.

(4) Členom Sväzu nemôže byť ten, kto sa podľa platných právnych predpisov pokladá za Žida.

§ 8.

(1) Funkcionárov Sväzu, ktorí neplnia svoje povinnosti, možno disciplinárne prestaviť:

- a) napomenutím,
- b) pokarhaním,
- c) pozbavením funkcií,

d) pozbavením funkcií a odňatím spoločnosti funkcie znova zosťávať,

e) vylúčením zo Sväzu.

(2) Podrobnosti o disciplinárnych trestoch a disciplinárne pokračovanie určí disciplinárny poriadok, ktorý vydá náčelník Sväzu so schválením ministra národnej obrany.

DIEL ŠIESTY.

Členské príspevky.

§ 9.

Členovia Sväzu platia členské príspevky, ktorých výšku a spôsob vyberania určí organizačný poriadok.

§ 10.

Úradujúce orgány Sväzu ncsia služobné odznaky. Podrobnosti určí organizačný poriadok.

DIEL SIEDMY.

Výdavky a hospodárenie Sväzu.

§ 11.

(1) Na výdavky Sväzu, pokiaľ na to nestačia jeho vlastné príjmy, prispievajú obce (§ 16, ods. 3 zák. č. 280/1940 Sl. z.) z výnosu obecnej dávky hasičskej, a to vo výške určenej Ministerstvom vnútra.

(2) Hospodárenie Sväzu podlieha dozoru Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

(3) Sväz vypracuje každoročne rozpočet, ako podklad hospodárenia, ktorý schvaľuje minister národnej obrany, minister vnútra a minister financií.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

23.**Nariadenie
zo dňa 14. februára 1941**

o nútenom predaji lekárskeho a zubotechnických nástrojov, prístrojov, zariadení a pomôcok Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť nútené predat za obecnú hodnotu na výkon praxe alebo živnosti slúžiace lekárske a zubotechnické nástroje, prístroje, zariadenia a pomôcky lekárov-Židov, ktorým bola alebo bude zakázaná lekárska prax a zubných technikov-Židov, ktorým bolo alebo bude odňaté živnostenské oprávnenie, tuzemským nežidovským právny osobám, tuzemským lekárom-nežidom a tuzemským zubným technikom-nežidom.

(2) Ústredný hospodársky úrad môže zaistiť predmety uvedené v ods. 1.

§ 2.

(1) Obecnú hodnotu nástrojov, prístrojov, zariadení a pomôcok, uvedených v § 1, určí Ústredný hospodársky úrad po vypočítaní znalca so zreteľom na nákupné ceny a na opotrebenie. Hodnotu každého predmetu treba určiť osobitne.

(2) Uchádzač je povinný na vyzvanie Ústredného hospodárskeho úradu složiť primeranú zálohu na útraty odhadného pokračovania, ktoré v každom prípade znáša uchádzač.

§ 3.

(1) Ústredný hospodársky úrad vydá výmer o nútenom predaji a doručí ho i okresnému súdu a daňovému úradu, v obvode ktorých sa nachádza predmet núteného predaja.

(2) V tomto výmere určí Ústredný hospodársky úrad podmienky a spôsob zaplatenia obcej hodnoty, pri čom môže povoliť lehotu zaplatenia obcej hodnoty v splátkach, rozvrhnutých najviac na 5 rokov. Povoľenie splátok môže Ústredný hospodársky úrad viazať na poskytnutie primeranej záruky.

§ 4.

(1) V prípade núteného predaja podľa § 1 je prejemateľ povinný složiť obecnú

hodnotu do súdneho depozita na okresnom súde, v obvode ktorého sa nachádza predmet núteného predaja.

(2) Súd rozvrhne sumu, určenú podľa § 2, na veriteľov prevoditeľa. Tým cieľom po doručení výmeru o nútenom predaji predmetov, uvedených v § 1, vyzve vyhláškou v Súdnom ústrednom oznamovateli veriteľov, aby v 15-dňovej lehote od uverejnenia prihlásili svoje požiadavky s udaním ich výšky, prislúšenstiev, skutočností, na ktorých sa zakladajú, dôkazov, a či na predmetoch núteného predaja majú nejaké právo, a to pod následkami pomínutia ich uspokojenia z rozvrhovanej sumy.

(3) Vo vyhláske určí súd súčasne termín na rozvrhnutie obcej hodnoty.

(4) Z rozvrhovanej sumy uhradí sa v prvom rade trovy vyhlášky (ods. 2) a trovy súdneho pokračovania podľa tohto nariadenia a potom včas ohlásené záložné, ako aj vykonateľné požiadavky veriteľov prevoditeľa podľa zásad, uvedených v § 7 zákona č. 23/1928 Sb. z. a. n.

§ 5.

Prevzatím výmeru o nútenom predaji prejemateľ nadobúda nárok na prevzatie predmetov do držby a ich prevzatím stáva sa vlastníkom.

§ 6.

Ak by prejemateľ včas nesplnil podmienky uhradenia obcej hodnoty (§ 3, ods. 2), môže mu Ústredný hospodársky úrad predmet odňať a previesť do vlastníctva iného uchádzača. Pôvodný prejemateľ je povinný uhradiť Ústredným hospodárskym úradom určenú sumu za opotrebenie predmetov a útraty pokračovania a zodpovedá za vzniklú škodu.

§ 7.

(1) Ak na predmete je výhrada vlastníckeho práva v prospech nežida, nútený predaj (§ 1) sa nariadi len vtedy, ak prejemateľ už v žiadosti o nútený predaj alebo na výzvu Ústredného hospodárskeho úradu dokáže, že sa s vlastníkom dohodol o prevzatí nedoplatku kúpnej ceny, alebo že nedoplatok kúpnej ceny s prislúšenstvom mu zaplatil. Vlastník je povinný prijať toto platenie.

(2) Výhrada vlastníckeho práva Žida (židovského združenia) nie je prekážkou núteného predaja.

(¹) Exekučné a iné záložné práva nie sú prekážkou núteného predaja podľa tohto nariadenia a budú uspokojené z obecnej hodnoty (§ 4, ods. 4).

(⁴) Exekučný súd (daňový úrad) po odručení výmeru o nútenom predaji (§ 3, ods. 1) odloží dražobné pokračovanie z úradnej moci.

§ 8.

Z hyperochy (§ 4, ods. 4) Ustredný hospodársky úrad je povinný vybrať v prospech Fondu pre vystaňovalctvo Židov dávku vo výške 50%.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

24.

Vyhláška ministra financií

zo dňa 11. februára 1941,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republik.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166.1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky č. 25.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 25) zo dňa 11. februára 1941

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republik.

Podľa medzištátnej dohody zo dňa 6. decembra 1940 o výmene tovarov a o platbách medzi Slovenskou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republik upravuje Slovenská národná banka platobný styk medzi Slovenskou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republik takto:

Čl. 1.

Táto úprava týka sa platieb:

a) za tovary dodané v rámci určených kontingentov,

b) za výdavky spojené s výmenou týchto tovarov a

c) všetkých ostatných platieb pokiaľ na vykonanie týchto platieb podľa ustanovení platobnej dohody udelila výslovný predbežný súhlas Slovenská národná banka.

Čl. 2.

(¹) Uzávierky na dodávky tovarov označených v bode a), čl. 1 majú sa zásadne sjeďnať vo voľných USA dolároch alebo v inej voľnej devíze, ktorú môže predpísať Slovenská národná banka a Štátna banka v Moskve po vzájomnej dohode.

(²) Platby vyplývajúce z týchto uzávierok, ako aj výdavky spojené s dodávkami príslušných tovarov musia sa vykonať tiež vo voľných USA dolároch alebo v inej predpisanej voľnej devíze, a to pri záväzkoch zo Slovenskej republiky do Sväzu sovietskych socialistických republik úhradou na štátnu banku v Moskve a pri záväzkoch zo Sväzu sovietskych socialistických republik do Slovenskej republiky úhradou na Slovenskú národnú banku buď priamo buď prostredníctvom niektorej bratislavskej devízovej oprávnenej banky.

(³) Vzájomné platby v smysle druhého odseku majú byť zásadne v rovnováhe. Táto okolnosť sa bude skúmať v trojmesačných obdobiach a za tým účelom povedie Slovenská národná banka a štátna banka v Moskve príslušnú evidenciu

vzájomných platieb uvedených v druhom odseku.

Čl. 3.

(¹) Prídely a odvody devíz podľa čl. 2 odpočítava Slovenská národná banka úradným kurzom dotýčnej devízy na bratislavskej burze, platným v deň prídely prípadne odvodu, za podmienok obvyklých pre obchod voľnými devízami.

(²) Pokiaľ okrem úradného kurzu dotýčnej devízy prichádzajú v úvahu príplatky pri prídely devíz a príspevky pri odvode devíz, pri vyberaní príplatkov a pri poskytovaní príspevkov sa bude zachovávať obvyklý postup a podmienky.

Čl. 4.

(¹) Po predbežnom súhlase Slovenskej národnej banky na jednej strane a príslušných kompetentných orgánov Sväzu sovietskych socialistických republík na druhej strane môžu sa sjednávať uzávierky na dodávky tovarov aj mimo určených kontingentov. Tieto uzávierky majú byť tiež sjednané vo voľných devízach.

(²) Platby vyplývajúce z týchto uzávierok konajú sa spôsobom stanoveným v čl. 2. a 3. s tým rozdielom, že na tieto platby nevzťahujú sa ustanovenia ods. 3, čl. 2 o platobnej rovnováhe.

Čl. 5.

(¹) Na podklade predbežného prísľubu Slovenskej národnej banky môžu sa sjednávať uzávierky na dodávky tovarov kompenzačným spôsobom pokiaľ k takýmto transakciám udelily súhlas aj kompetentné orgány Sväzu sovietskych socialistických republík.

(²) Platby vyplývajúce z takýchto uzávierok vykonajú sa podľa podmienok uvedených v predbežnom konkrétnom prísľube Slovenskej národnej banky.

Čl. 6.

(¹) Na podklade predbežného prísľubu Slovenskej národnej banky a súhlasu príslušných orgánov Sväzu sovietskych socialistických republík môžu sa sjednávať uzávierky na dodávky tovarov aj v slovenských korunách. Platby vyplývajúce z takýchto uzávierok konajú sa cez účet štátnej banky v Moskve vedený k tomuto účelu u Slovenskej národnej banky v Bra-

islave. Na tomto účte môžu sa shromažďovať len platby za tovary dodané zo Sväzu sovietskych socialistických republík do Slovenskej republiky na základe uzávierok krytých prísľubom Slovenskej národnej banky a z tohto účtu sa môžu konať výplaty len za tovary dodané zo Slovenskej republiky do Sväzu sovietskych socialistických republík na základe uzávierok krytých prísľubom Slovenskej národnej banky.

(²) Zo súm skladaných na tento účet a z neho vyplácaných bude sa vyberať manipulačný poplatok vo výške 3‰.

Čl. 7.

Toto opatrenie vstupuje v platnosť dňom 4. februára 1941.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Dr. Karvaš v. r.,
guvernér.

Dr. Víršik v. r.,
nám. riaditeľ.

25.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. januára 1941 o zavedení letného času.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Počítanie času odo dňa 5. mája 1941 až do 4. októbra 1941 upravuje sa tak, že doterajšie počítanie podľa stredoeurópskeho času sa posunuje dopredu o jednu hodinu (60 min.).

(²) Letný čas podľa ods. 1 sa začína od 23. hod. dňa 4. mája 1941, počítajúc podľa stredoeurópskeho času, a končí sa o jednej hodine po poľnoci zo dňa 4. októbra na 5. október 1941, počítajúc podľa letného času.

§ 2.

Nariadenie s mocou zákona č. 227/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čaloš v. r.

26.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 6. februára 1941**

o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.

Minister financií podľa § 5 vládneho
nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou
odo dňa 10. februára 1941 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre
tovar s. č. 23 (pšenica, tenkel), vypočítaná
podľa ustanovenia poznámky v čl. I. § 2
vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a
n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 10 Ks za
100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám
pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa
ustanovení poznámok v čl. IV. ods. 2
vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n.
k s. č. 23 až 26, upravujú sa takto:

Pre tovar sadz. čís.	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	8.— Ks
25. Jačmeň	1.— Ks
26. Ovos	0.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy
vyhláškou ministra financií č. 10/1941 Sl.
z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 8.

Vydaná dňa 27. februára 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (27.—31.) 27. Nariadenie s mocou zákona o menových ustanoveniach smlúv súkromných životných a úrazových poistení. — 28. Vládne nariadenie o správe „Visutej lanovky na Lomnický štít“. — 29. Nariadenie s mocou zákona o priechodných bilančných úfávach pre ústavy a podniky povinné verejne účtovať. — 30. Zákon o úprave služobných a platových pomerov duchovestva v súvislosti s ústavným zákonom o štátnom občianstve. — 31. Vládne nariadenie o niektorých presunoch pôsobnosti v obore verejnej správy vnútornej.

27.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. februára 1941

o menových ustanoveniach smlúv súkromných životných a úrazových poistení.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Súkromným poisťovníam, ktoré prevádzajú životné a úrazové poistenie na území Slovenskej republiky, sa zakazuje v tuzemsku ustaľovať v poistných smluvách na život a proti úrazom poistné plnenie v drahých kovoch, v minciach z drahého kovu alebo v inej mene než tuzemskej; taktiež sa im zakazuje v tuzemsku ustaľovať v poistných smluvách na život a proti úrazom v tuzemskej mene určitý pomer jednotky tuzemskej meny k jednotkám cudzích mien alebo určitý obsah zlata v jednotke tuzemskej meny. Poistné smluvy sjednané proti tomuto zákazu sú neplatné.

(²) Zákaz podľa ods. 1 sa nevzťahuje na poistné smluvy prevzaté do zaistenia z cudziny. Úradu predpísaných rezerv za tieto smluvy treba uložiť v hodnotách, v ktorých sú vyjadrené poistné plnenia, nakoľko je to v súlade s devizovými predpismi.

§ 2.

(¹) Závazky poisťiteľov a poisťníkov z poistných smlúv na život a proti úrazom, ktoré holi uzavreté na území Slovenskej republiky pred účinnosťou tohto nariadenia a znejú na cudziu menu, možno plniť len v tuzemskej mene, pričom sa prepočítajú ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia podľa ustanovení ods. 2 až 5. V prípadoch osobitného zreteľa hodných môže Ministerstvo vnútra po dohode so Slovenskou národnou bankou povoliť výnimku.

(²) Prepočítacím kurzom pre zhodnotenie cudzej meny je — s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 3 a 4 — priemer kurzu „peniaze“ a „tovar“, ktoré mali devízy, viazané devízy alebo bankovky na Bratislavskej burze v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia a ak neboli tohto dňa kurzy znamená — v deň, kedy posledne boli znamená. a to podľa toho, či pre poistné plnenie bolo dohodnuté alebo pri poslednej platbe prijaté platenie prémie v devízach, vo viazaných devízach alebo v bankovkách cudzej meny, na ktorú znejú poistné plnenia. Ak ide o plnenie, ktoré je v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia prémie prosté a pre ktoré nemožno zistiť prepočítanie podľa ustanovenia predchádzajúcej vety, je prepočítacím kurzom vždy priemer kurzu voľných devíz.

(³) Ak je v poistnej smluve ustálený určitý pomer jednotky cudzej meny, v ktorej má byť plnené, k jednotke inej cudzej meny (základná mena), prepočítajú sa najprv poistné plnenia v pomere ustálenom v smluve na základnú menu a potom na tuzemskú menu podľa kurzu, určeného v ods. 2.

(⁴) Ak je v poistnej smluve ustálený určitý obsah čistého zlata v jednotke cudzej meny, prepočítajú sa záväzky poisťiteľov a poisťníkov podľa pomeru ustáleného obsahu zlata v jednotke tejto meny k obsahu zlata v jednotke tuzemskej meny.

(⁵) Pre jednotlivé prípady, na ktoré nemožno použiť spôsob prepočítania podľa ods. 2 až 4, určí spôsob prepočítania Ministerstvo vnútra po dohode so Slovenskou národnou bankou.

§ 3.

Ustanovenia poistných smlúv na život a proti úrazom, ujednaných na území Slovenskej republiky pred účinnosťou tohto nariadenia o plnení v určitom pomere bývalej česko-slovenskej meny k jednotke cudzej meny alebo v určitom obsahu zlata v jed-

notke bývalej česko-slovenskej meny, sú neplatné. Smluvná strana, ktorá pred účinnosťou tohto nariadenia podľa takéhoto ujednanja plnila v tuzemskej mene sumy väčšie, než na koľko jednotiek bývalej česko-slovenskej meny nominálne znejú poisťné plnenia, má nárok na vrátenie rozdielu s 3¹/₂% úrokmí. Smluvná strana, ktorej pred účinnosťou tohto nariadenia podľa takéhoto ujednanja boli v lužemskej mene plnené sumy menšie, než na koľko jednotiek bývalej česko-slovenskej meny nominálne znejú poisťné plnenia, má nárok na doplatenie rozdielu s 3¹/₂% úrokmí.

§ 4.

Ak bola na území Slovenskej republiky pred účinnosťou tohto nariadenia ujednaná poisťná smluva na život alebo proti úrazu s poisťným plnením v česko-slovenských dukátkoch, sú smluvné strany povinné do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia ujednať zmenu plnenia na tuzemskú menu. Ak nejdôje do tohto času k dohode, prepočítajú sa plnenia v česko-slovenských dukátkoch na tuzemskú menu podľa všeobecných zásad, ktoré určí Ministerstvo vnútra po dohode so Slovenskou národnou bankou. Takéto určenie je pre smluvné strany záväzné.

§ 5.

Poisťiteľ je povinný oznámiť poisťovníkovi do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia doporučeným listom na posledné známe jeho bydlisko prepočítanie prevedené podľa §§ 2 a 3 a — ak o to žiada poisťník — vydať mu poisťku s prepočítanými poisťnými plneniami.

§ 6.

Kto prestúpi zákaz podľa § 1. ods. 1, sa potreste — ak nejde o čin prísnejšie trestný — okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od 50.— Ks do 10.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa na 30 dní.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritž v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

28.

Vládne nariadenie

zo dňa 14. februára 1941

o správe „Visutej lanovky na Lomnický štít“.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 1, 2 a 6 zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

Podnik „Visutá lanovka na Lomnický štít“ vyhlasuje sa za podnik spravovaný podľa zásad obchodného hospodárenia.

Zásady správy.

§ 2.

(¹) Podnik uvedený v § 1 treba spravovať tak, aby plniac čo najdokonalejšie svoje propagačné a národohospodárske, prípadne správne úlohy bol vedený podľa zásad riadneho obchodníka.

(²) Všetky výdavky, počítajúc do toho primerané zúčročené vloženého kapitálu, hradí podnik zo svojich príjmov, plynúcich z jeho podnikateľskej činnosti.

(³) Vláda určí spôsob, akým budú podniku nahradené výdavky alebo úbytok na príjmoch, vzniklé úkonmi, konanými v záujme štátnom.

(⁴) Za úkony, práce a dodávky, prevádzkané podnikom v záujme iných odvetví štátnej správy, treba buď platiť podľa všeobecných sadzieb, buď hradiť s nimi spojené výdavky či už podľa jednotlivých sadzieb, určených dohodou medzi zúčastnenými ministrami, alebo podľa vykázaných výdavkov za materiál a mzdu, zvýšených o všeobecné náklady a o úroky. Podľa tých istých zásad hradí podnik tiež hodnotu služieb jemu preukázaných inými odvetviami štátnej správy.

§ 3.

(¹) Nakoľko sa v štátnom rozpočte uvedú u podniku celkové výdavky a príjmy, má tento hospodáriť v rámci tohto rozpočtu a v medziach finančného zákona.

(²) Ak nestačia v správnom roku príjmy podniku na úplné krytie výdavkov, obstará si podnik potrebné prevádzkové prostriedky preddávkami z pokladničných hotovostí zo štátnej pokladnice; tieto preddávky sa úrokmujú príslušným percentom na tarchu podniku. Ak ale podnik odviezol v správnom roku štátnej pokladnici prechodné prebytky (§ 17), obstaráva si potrebné prevádzkové prostriedky až

do výšky odvedených prebytkov predovšetkým z pokladničných hotovostí zo štátnej pokladnice.

(¹) Podľa rozhodnutia vlády môže mať podnik tiež podiel na úverových operáciách vláde povolených a určených na krytie štátnych výdavkov, nehradených príjmami.

(²) Preddávky z pokladničných hotovostí zo štátnej pokladnice sa poskytujú na úrok určený ministerstvom financií.

(³) Preddávky poskytnuté štátnou pokladnicou z pokladničných hotovostí sa neúrokuje, nakoľko sú kryté prechodnými prebytkami.

(⁴) Podiely na úveroch vláde povolených (ods. 3) poskytujú sa na plný úrok príslušnej úverovej operácie, počítajúc do toho výdavky.

(⁵) Nakoľko prostriedky na investície k riadnemu hospodáreniu podniku nevyhnutne potrebné nemožno zaokrýť vlastnými príjmami, zadávajú sa alebo z investičných úverov vláde povolených na plný úrok príslušnej úverovej operácie, alebo vlastnou povolenou úverovou operáciou. Výdavky, spojené so zadovaním investičných úverov, zafazujú bilanciu podniku.

(⁶) Ak podnik bez plnej úplaty koná pre štátnu správu výkony, môže vláda jednak určiť, či a v akej miere možno snížiť podniku úrok a úmor z kapitálu investovaného v podniku, jednak určiť prípadný ekvivalent za zárobkovú daň, nakoľko podľa platných predpisov je podnik od nej oslobodený.

(⁷) O scudzení a zafazení majetkovej podstaty podniku platia všeobecné ustanovenia.

§ 4.

Účiny príjmové a výdavkové koná podnik zásadne Poštovou sporiteľňou. Nakoľko to vyžadujú hospodárske zvyklosti, možno tieto účiny konať priamo podnikovou pokladnicou. Za tým účelom smie podniková pokladnica udržiavať primeranú pokladničnú hotovosť, ktorá bude osobitne určená pre podnik. Všetky pokladničné prebytky, presahujúce prípustnú hotovosť, musí podniková pokladnica odovzdať hneď na svoj účet. Zahranické účiny je podnik povinný konať podľa platných devízových predpisov.

§ 5.

Povinné príspevky zamestnávateľské na nemocenské, invalidné a starobné po-

istenie (zaopatrenie), ako aj poistenie úrazové a penzijné a tiež penzijné a zaopatrovacie požitky podnikových zamestnancov a ich pozostalých zafazujú podnik, nakoľko tieto výdavky a požitky hradí štát ako podnikateľ.

Správne orgány.

§ 6.

(¹) Vedenie podniku prislúcha Ministerstvu vnútra, ktoré vykonáva jeho správu za účasti správneho sboru (§ 8).

(²) Bezprostredné hospodárske, technické, komerčné a administratívne vedenie podniku obstaráva miestna správa.

(³) Práva, povinnosti a platy zamestnancov podniku, vzájomný pomer jeho správnych orgánov a predpisy o pokladničnej a hospodárskej kontrolnej službe určí služobný poriadok, ktorý vydá minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami a po vypočítaní správneho sboru.

§ 7.

Všetky veci, o ktorých podľa platných predpisov rozhoduje vláda, treba jej naďalej predkladať na rozhodnutie, najmä ak ide o zrušenie podniku.

§ 8.

(¹) Pre podnik sa zriadi pri Ministerstve vnútra správny sbor, ktorý pozostáva z troch členov, z ktorých po jednom ustanovuje minister vnútra, minister financií a minister hospodárstva; predsedu z nich ustanovuje minister vnútra.

(²) Pre prípad príchodného zaneprázdnenia členov ustanovujú sa ich zástupcovia tým istým spôsobom.

(³) Na prejednanie zvlášť dôležitých vecí správy, môže predseda sám alebo na návrh správneho sboru povolať do jeho zasadnutia poradcov.

§ 9.

(¹) Do pôsobnosti správneho sboru patria všetky veci podniku, nakoľko nie sú vyhradené vláde alebo rezortnému ministrov.

(²) Súhlas zúčastnených ministrov, potrebný podľa platných predpisov k určitému opatreniu, je daný súhlasom členov správneho sboru, nimi ustanovených.

(³) Ak rezortný minister nesúhlasí s usnesením správneho sboru, môže nariadiť, aby vec bola nim znovu preroko-

vaná. Ak nedôjde pri novom rokovaní k dohode, postupuje sa ďalej podľa § 10, ods. 2.

§ 10.

(¹) Správny sbor schádza sa zpravidla štvrtročne raz, ináč podľa potreby. Schôdzky správneho sboru sa konajú v sídle Ministerstva vnútra; v odôvodnených prípadoch môžu sa však konať aj v sídle podniku.

(²) K platnému usnásaniu sboru je potrebná prítomnosť a súhlas všetkých jeho členov.

(³) Ak sa vyskytne pri hlasovaní rôznosť mienok zástupcov ministerstiev, rozhodnú o spornej záležitosti zúčastnení ministri; ak sa nedohodnú ani títo, predloží sa vec vláde, ktorá má rozhodnúť do štyroch týždňov.

§ 11.

Miestna správa.

Miestnu správu obstaráva správca podniku, ustanovený ministrom vnútra.

Účtovníctvo, bilancovanie a rezervné fondy.

§ 12.

(¹) Podnik je povinný viesť knihy, ktoré poskytujú presný obraz celého hospodárenia a z ktorých je možno soznanť jeho prevádzku a stav majetku.

(²) Vedenie kníh a korešpondencie upravuje služobný poriadok (§ 6, ods. 3).

§ 13.

(¹) Správny rok v podniku sa začína dňom 1. januára a končí dňom 31. decembra.

(²) Ministerstvo vnútra má včas zaslať Ministerstvu financií návrh rozpočtu podniku na budúci rok.

§ 14.

Inventár a bilancia majú sa zostaviť ku koncu každého roku.

§ 15.

(¹) Pre podnik sa vedú účtovnícky zpravidla dva fondy, a to fond obnovovací a všeobecný rezervný fond. Fond obnovovací je určený pre opravy, ktoré presyšujú rámec pravidelného udržiavania, ako aj pre zdokonaľovanie zariadení. Všeobecný fond rezervný je určený, aby kryl

nahodilé schodky prevádzkové, spôsobené mimoriadnymi pomermi a pohromami, ako aj výdavky vzniklé obnovou technického zariadenia, ktoré bolo zničené alebo ktoré sa stalo neupotrebitelným pred vykonaním konečného odpisu.

(²) Ministerstvo vnútra môže v dohode s Ministerstvom financií a Najvyšším účtovným kontrolným úradom zaviesť na návrh správneho sboru aj iné fondy.

(³) Výška pridelov týmto fondom a spôsob ich zúčtovania určí sa služobným poriadkom (§ 6, ods. 3).

§ 16.

(¹) Hrubý výťažok javiaci sa po odpočte všetkých prevádzkových výdavkov sa považuje za priechodný zvyšok.

(²) Prebytok takto zistený po srážke investičných výdavkov (§ 3) odvádza sa do štátnej pokladnice, a to postupne behom správneho roku na základe výdavkov, ako sa to určí pre pokladničnú službu v služobnom poriadku.

(³) Sumy odvedené v správnom roku považujú sa za vklady, ktoré finančná správa zúrokuje percentom podľa pomerov na peňažnom trhu do konca správneho roku, prípadne do toho času, kým ich postupne neuhradí skôr preddavkami poskytnutými podľa § 3. Urokovú sadzbu určí čas od času minister financií.

(⁴) Pre účtovnú uzávierku sa určí čistý zisk podniku, a to zo súvahy zostavenej podľa obchodníckych zásad. Pri zostavení súvahy možno pripočítavať na stranu aktív ekvivalent náhrady za činnosť vyvinutú v prospech celoštátnych záujmov, nakoľko presahuje hranicu povinností podobným podnikom všeobecne ukladaným, a to alebo paušálnou sumou, alebo podľa jednotlivých pevných sadzieb, ako to určí vláda.

§ 17.

(¹) Správa má vypracovať najneskôršie do 3 mesiacov po skončení správneho roku na základe celého inventára výročnú zprávu a uzávierku účtov za predošlý správny rok podľa obchodných zvyklostí.

(²) Účtovnícka uzávierka pozostáva zo súvahy (bilancie) a z prevádzkového účtu (účtu zisku a straty). Všetky aktíva a pasíva treba uviesť v uzávierke hodnotou, ktorú majú v deň uzávierky. U majetkových predmetov, ktoré podľa svojej povahy podliehajú opotrebeniu alebo znehodnoteniu, treba previesť primerané odpisy a vyznačiť ich v účtovej uzávierke. Výšku odpisov určí každoročne správny sbor. Pochybne

požiadavky treba uviesť pravdepodobnou hodnotou a nevymožiteľne odpísať.

(²) Vypracovanú uzávierku predloží miestna správa so všetkými k tomu patriacimi dokladmi, najmä s uvedením a oddôvodnením zmien, ktoré nastaly vo výške počiatočného majetku v dôsledku normálnej prevádzky a zmeny inventárnej ceny, správneho sboru. Správny sbor po preskúmaní predloží uzávierku so svojim návrhom Ministerstvu vnútra na schválenie.

(⁴) Účtovná uzávierka, schválená Ministerstvom vnútra v dohode s Ministerstvom financií, sa zašle Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu, aby ju preskúmal a pojal do štátnej účtovnej uzávierky.

Kontrola.

§ 18.

Kontrolu účtovnícku a pokladničnú vykonáva Ministerstvo vnútra.

Ustanovenia priechodné a záverečné.

§ 19.

Doterajšie organizačné, služobné, disciplinárne a pracovné poriadky, ktoré upravujú správu a hospodárenie podniku, nakoľko neodporujú tomuto nariadeniu, ostávajú v platnosti zatiaľ, kým nebudú nahradené novými.

§ 20.

Všetky predpisy, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu, sa zrušujú.

§ 21.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Medrický v. r.

Mach v. r.

Dr. Pruzinský v. r. Stano v. r.

29.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. februára 1941

o priechodných bilančných úfavných pre ústavy a podniky povinné verejne účtovať.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Ústavy a podniky, ktoré sú podľa všeobecných právnych predpisov alebo podľa stanov povinné verejne účtovať, môžu v ročnej súvahe za obchodné obdobie, ktoré úplne alebo z čiastky padá do kalendárneho roku 1940, oceniť cenné papiere pevne zúčiteľné (ukladacie papiere) nadčúdacou hodnotou; ak však cenné papiere boli už pojaté do poslednej ročnej súvahy a boli v nej ocenené pod nadobúdaciu hodnotu, — najvyššie touto nižšou hodnotou.

(²) U vylosovaných alebo ináč amortizovaných cenných papierov, ktorých preplácanie je odložené podľa vládneho nariadenia č. 306/1938 Sb. z. a n. alebo podľa nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 67/1938 Úr. nov., môžu byť pojaté vedľa amortizovanej (vylosovanej) sumy do ročnej súvahy tiež úroky, ktoré na tieto cenné papiere vzhľadom na uvedený odklad podľa príslušných ustanovení týchto predpisov ešte pripadajú. Kupóny cenrých papierov, u ktorých výplata kupónov je podľa uvedených predpisov odložená, poťažne len preddavkove prevádzaná, možno oceniť bez ohľadu na tento odklad, poťažne preddavkove vyplácanie.

(³) Ustanovenie § 11, ods. 6 zákona č. 77/1938 Sb. z. a n., ako aj iné osobitné ustanovenia, podľa ktorých je prípustné oceňovať ukladacie papiere menovitou hodnotou, zostávajú nedotknuté.

§ 2.

Účastiny, nadobudnuté po dni, ku ktorému bola zostavená posledná ročná súvaha, možno oceniť nadobúdacou hodnotou a účastiny skôr nadobudnuté — rovnakou sumou ako v poslednej ročnej súvahe.

§ 3.

(¹) Ústavy a podniky, ktoré pri zostavení ročnej súvahy použijú ustanovení § 1, ods. 1 alebo § 2, môžu zo zisku v tejto súvahe vykázaného vyplatiť dividendu, tantiemy, poťažne podiely na zisku len, ak to pripúšťajú zásady riadneho hospodárenia, ale najvyššie sumou, ktorej sa použilo na také ciele zo zisku vykázaného v poslednej ročnej súvahe.

(²) Ustanovenia čl. XXXVII. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n., ako aj osobitné predpisy, ktorými sú určené prísnejšie obmedzenia čo do výplat podielov na zisku, zostávajú ustanovením ods. 1 nedotknuté.

§ 4.

Ustanovenia tohto nariadenia sa nevzťahujú na verejnoprávne sociálne poisťovne ani na iných nositeľov sociálneho poistenia (náhradné ústavy, príplatkové ústavy, fondy a podobné ustanovizne).

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

30.

Zákon

zo dňa 13. februára 1941

o úprave služobných a platových pomerov duchovenstva v súvislosti s ústavným zákonom o štátnom občianstve.

Soem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Duchovným (§§ 4 a 182 vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n.) — v ďalšom texte „duchovným“ —, ktorí sú od 14. marca 1939 slovenskými štátnymi občanmi podľa § 1, ods. 1, písm. a) alebo podľa § 13, ods. 2 zákona č. 255/1939 Sl. z., treba započítať pre zvýšenie kongruy a pre vymernie penzie podľa zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n. služobný čas, strávený na farských úradoch a pri inej verejnej duchovnej a cirkevnej správe pred 14. marcom 1939, v predpoklade, že i po odstúpení slovenského územia cudzím štátom zostali a nepretržite účinkovali na takom území, ktoré patrilo bývalej Česko-Slovenskej republike alebo Slovenskej republike a i teraz nepretržite účinkujú na území Slovenskej republiky pri verejnej duchovnej správe na mieste, systemizovanom so súhlasom štátnej správy kultovej.

§ 2.

(¹) Obdobne ako v prípade § 1 má sa započítať služobný čas, strávený pred 14. marcom 1939, aj tým duchovným, kto-

rým bolo alebo bude priznané slovenské štátne občianstvo podľa § 1, ods. 2 zákona č. 255/1939 Sl. z., v predpoklade, že i po odstúpení slovenského územia cudzím štátom zostali a nepretržite účinkovali na takom území, ktoré patrilo bývalej Česko-Slovenskej republike alebo Slovenskej republike a i teraz nepretržite účinkujú na území Slovenskej republiky pri verejnej duchovnej správe na mieste, systemizovanom so súhlasom štátnej správy kultovej.

(²) Duchovní, u ktorých bola síce daná zákonitá podmienka na priznanie slovenského štátneho občianstva, ale si žiadost o priznanie v lehote, určenej v § 1, ods. 2 zákona č. 255/1939 Sl. z., nepodali, sú povinní kongruové platy (doplňky), ktoré od 1. mája 1940 prípadne dostali, štátnej pokladnici vrátiť v lehote, ktorú určí poukazujujúci úrad, ale najneskôr do jedného roku.

(³) Duchovní, ktorí si podali žiadost o priznanie slovenského štátneho občianstva v zákonitej lehote, ale sa jej nevyhovel, povinní sú kongruové platy (doplňky), ktoré prípadne dostali od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po doručení zamietavého rozhodnutia, štátnej pokladnici vrátiť v lehote, ktorú určí poukazujujúci úrad, ale najneskôr do jedného roku.

§ 3.

(¹) Duchovným, ktorým sa udelilo alebo udelí slovenské štátne občianstvo po 14. marci 1939 podľa § 1, ods. 4 alebo podľa § 5 zákona č. 255/1939 Sl. z., započítava sa služobný čas, započítateľný podľa platných kongruových predpisov pre vymernie kongruy a penzie, len odo dňa slozenia štátno-občianskej prisahy a len od tohto dňa im prislúcha nárok na kongruu.

(²) Pre zvýšenie kongruy, ako aj pre vymernie penzie podľa zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n. treba započítať služobný čas, strávený na farských úradoch alebo pri inej verejnej duchovnej a cirkevnej správe pred nadobudnutím slovenského štátneho občianstva, takým duchovným, ktorým sa udelilo alebo udelí slovenské štátne občianstvo, ak pred 10. októbrom 1938 boli česko-slovenskými štátnymi občanmi a ak po odstúpení slovenského územia cudzím štátom zostali a nepretržite účinkovali na takom území, ktoré patrilo bývalej Česko-Slovenskej republike alebo Slovenskej republike a i teraz nepretržite účinkujú na

územi Slovenskej republiky pri verejnej duchovnej správe na mieste, systemizovanom so súhlasom štátnej správy kultovej.

(*) Duchovným, uvedeným v ods. 2, patrí kongrua od 14. marca 1939 a prípadne kongruový plat (doplnok) od 1. apríla 1939 tak, ako keby boli bývali slovenskými štátnymi občanmi už od 14. marca 1939. Až do nadobudnutia slovenského štátneho občianstva kongruové platy (doplnky), ktoré sa im od 1. apríla 1939 prípadne vyplácali, majú sa pokladať len za preddavky a v prípade, že sa im štátne občianstvo na prvú žiadosť neudeli, sú povinní ich štátnej pokladnici vrátiť v lehote, ktorú určí poukazujúci úrad, ale najneskôr do jedného roku.

§ 4.

(¹) V prípadoch osobitného zreteľa hodných môže Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom financií a Ministerstvom vnútra duchovným, ktorí sa stali alebo sa stanú slovenskými štátnymi občanmi už či podľa § 1 alebo § 5 zákona č. 255/1939 Sl. z. a pred 10. októbrom 1938 boli česko-slovenskými štátnymi občanmi, započítať služobný čas, strávený v službách cudzieho štátu po pripojení slovenského územia k tomuto štátu, pre zvýšenie kongruových požitkov a pre vymieranie penzie — aj keď neúčinkovali nepretržite na takom území, ktoré patrilo bývalej Česko-Slovenskej republike alebo Slovenskej republike — ak museli opustiť cudzí štát do 31. decembra 1940 a boli na území, ktoré patrí Slovenskej republike, znovu ustanovení vo verejnej duchovnej správe na mieste, systemizovanom so súhlasom štátnej správy kultovej, za predpokladu, že sa toto ustanovenie nestalo proti vôli štátnej správy kultovej (§ 4 vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n.).

(²) Duchovným, uvedeným v ods. 1, patrí primeraný kongruový plat (doplnok) odo dňa, ktorý určí Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom

financií a Ministerstvom vnútra, ale najskôr od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po novom nastúpení do služby, a to i vtedy, keď len po tomto dni nadobudli slovenské štátne občianstvo. Začiatočná kongrua, prípadne na základe tej ustálený kongruový plat (doplnok) patrí im už od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po novom nastúpení do služby, a to i vtedy, keď len po tomto dni nadobudli slovenské štátne občianstvo. Až do rozhodnutia o ich žiadosti o udelenie slovenského štátneho občianstva kongruové platy (doplnky), ktoré po novom nastúpení do služby prípadne dostali, majú sa pokladať len za preddavky, a v prípade, že slovenské štátne občianstvo sa im neudeli, povinní sú ich štátnej pokladnici vrátiť v lehote, ktorú určí poukazujúci úrad, ale najneskôr do jedného roku. Ustanovenia § 2, ods. 2 platia aj pre nich.

(³) U duchovných, uvedených v ods. 1, ktorým sa neposkytla v ods. 1 a 2 spomenutá výhoda, má sa pokračovať podľa platných predpisov, ale aj im patrí začiatočná kongrua, prípadne na jej základe ustálený kongruový plat (doplnok) už od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po novom nastúpení do služby a to aj vtedy, keď len po tomto dni nadobudli slovenské štátne občianstvo. Posledné dve vety ods. 2 platia aj pre nich. Ináč možno im poskytnúť výhodu podľa § 11, ods. 2 vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n.

§ 5.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom financií a ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

31.

Vládne nariadenie zo dňa 14. februára 1941

o niektorých presunoch pôsobnosti v obore verejnej správy vnútornej.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 17 zákona č. 190/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Odo dňa účinnosti tohto nariadenia pokračujú vo veciach uvedených v prí-

leňch A a B tohto nariadenia úrady v nich označené, a to aj v prípadoch, v ktorých do tohto dňa doteraz príslušné úrady nerozhodly.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 15. dňom po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

Príloha A k vládnemu nariadeniu č. 31/1941 Sl. z.

Presunuje sa z pôsobnosti okresného úradu do pôsobnosti župného úradu.

Bežné číslo	V obore štátnej správy	Vo veciach	Právny predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
1.	Ministerstva hospodárstva	lesných	zák. čl. XXXI/1879	2, ods. 2	návrh na určenie ochranného lesa
182 a 193				návrh na povolenie píľačky, plávačky dreva a stavbu vodných diel	
3.	štátom spravovaných lesov		zák. čl. XIX/1898 nariadenia uh. min. orby č. 15 217/1899 a 62.063/1904	1	prevzatie lesa do štátnej správy
30 ods. IV, B-3-VIII.					
4.				návrh na výšku príspevkov za štátnu správu lesov	
5.			zák. čl. XIX/1898	46	potvrdenie soznamu k hlasovaniu oprávnených podielníkov a rozhodovanie o sťažnostiach proti soznamu
6.	nedielnych spoločných paslivisk		zák. čl. X/1913	15	opatrenie o doručení schválených alebo určených slanov. a soznamu mien
7.	poľovných		zák. čl. XIX/1898 vzorné lesné hospodárske pravidlá, nar. uh. min. orby č. 61.081/1904, zák. čl. X/1913	11, písm. D,	odhad hodnoty, schválenie prenájomných dražobných podmienok a prenájmu urbárskeých komposorátnych a pod. spolunajiteľských poľovných obvodov aj z voľnej ruky
62					
49, ods. 7, 85					
8.			zák. čl. XX/1883	2, ods. 2	rozhodovanie o samostatných poľovných obvodoch
9.				3, ods. 5	rozhodovanie o enklávach poľovných obvodov

Príloha B k vládnemu nariadeniu č. 31/1941 Sl. z.

Presunuje sa z pôsobnosti župného úradu do pôsobnosti ministerstva.

Bežné číslo	V obore štátnej správy	Vo veciach	Právny predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
1.	Ministerstva hospodárstva	lesných	zák. čl. XXXI/1879	2, ods. 2.	určenie ochranného lesa
2.				182, 193, 195	povolenie píľatky, plavacky dreva a stavby vodných diel
3.		šlátom spravovaných lesov	zák. čl. XLIX/1898	6, ods. 3, 7	zastavenie štátnej správy lesa
4.				13, ods. 2.	povolenie výkonu zvláštnych úloh lesotechnickým úradníkom štátnej lesnej služby dozornej
5.		nedielnych spoločných pastvísk	zák. čl. X/1913	7, ods. 3.	účasť na sošavení soznamu mien a stanov
6.				8, ods. 3, 16, ods. 2.	účasť na uslavujúcom valnom schromaždení
7.				14.	určenie náhradných stanov
8.				24, ods. 1.	povolenie zafáženia spoločného pasienku hypotékou
9.				27.	povolenie pôžičky
10.				49, ods. 3, čl. 1, 5 až 9, 15 podľa § 60, ods. 3.	schválenie usnesenia o zmene a sošavení stanov, o nadobudnutí nehnuteľnosti, o pôžičke a záväzkoch, o scudzení, zámene, vyvlastňovacej pokonnávke, vlastníctve, zafážení, o spôsobe užívania a o povolení mimoriadnych úžití spoločnej nehnuteľnosti, o delbe, scudzení a zafážení hnutel'ného majetku, o prenájme, vypustení spoločnej nehnuteľnosti zo svázku a rozchode spoločensva
11.				51, ods. 2.	nariadenie svolaf valné schromaždenie
12.				53, ods. 2 a vl. nar. č. 151/1936 Sb. z. a n.	účasť na valnom schromaždení
13.				58	povolenie delby alebo zvláštnej úžitby nehnuteľnosti
14.				59, ods. 3 a 6.	vyslaf likvidátorov a určiť spôsob likvidácie
15.		74	schválenie scudzenia, zafáženia a znemny obecného verejného pasienku a hospodárskych hľadísk		
16.		75, ods. 4.	dozor nad obecnými pasienkami		
17.		85	schválenie prenájmu a zmeny kultúry spoločnej nehnuteľnosti v medzidolí až do utvorenia spoločensva		

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 9.

Vydaná dňa 3. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 32, Protokol o pristúpení Slovenskej republiky k Paktu troch mocností.

32.

Protokol o pristúpení k Paktu troch mocností.

PROTOKOL

Vlády Japonska, Nemecka a Talianska s jednej strany,

a

Vláda Slovenska so strany druhej,

konštatujú skrze svojich podpísaných plnomocníkov toto:

Č l á n o k 1

Slovensko pristupuje k Paktu troch mocností, podpísanému medzi Japonskom, Nemeckom a Talianskom 27. septembra 1940 v Berlíne.

Č l á n o k 2

Ak by spoločné technické komisie, spomínané v článku 4 Paktu troch mocností, preberaly otázky, dotýkajúce sa záujmov Slovenska, na porady komisií budú prizvaní aj zástupcovia Slovenska.

Č l á n o k 3

Text Paktu troch mocností je pripojený ako príloha k tomuto Protokolu.

Protokol tento je spísaný v slovenskom, japonskom, nemeckom a talianskom jazyku, pri čom každý z textov pokladá sa za prvopis. Protokol nadobúda platnosť dňom podpisania.

Na dôkaz čoho podpísaní, ktorí sú svojimi vládami náležite splnomocnení, podpísali tento Protokol a opatрили ho svojimi pečatami.

Vyhotovené v štyroch prvopisoch, v Berlíne, dňa 24. novembra 1940 — v XIX. roku fašistickej éry, ktorýto deň zodpovedá 24. dňu 11. mesiaca 15. roku éry Syōwa.

L. S. 來 栖 三 郎 v. r.

L. S. JOACHIM von RIBBENTROP v. r.

L. S. GINO BUTI v. r.

L. S. VOJTECH TUKA v. r.

第三條

三國條約ノ本文ハ本議定書ニ附録トシテ添附セラル

本議定書ハ日本文、獨逸文、伊太利文及「スロヴァキア」文ヲ以テ作成セラレ其ノ各本文ヲ以テ正文トス本議定書ハ署名ノ日ヨリ實施セラレベシ

右證據トシテ下名ハ各本國政府ヨリ正當ノ委任ヲ受ケ本議定書ニ署名調印セリ

昭和十五年十一月二十四日即チ千九百四十年、「フアシスト」曆十九年十一月二十四日「ヘルリン」ニ於テ本書四通ヲ作成ス

L. S. 來栖三郎 v. r.

L. S. JOACHIM VON RIBBENTROP v. r.

L. S. GINO BUTI v. r.

L. S. VOJTECH TUKA v. r.

議定書

一方

大日本帝國政府、獨逸國政府及伊太利國政府並ニ

他方

「スロヴァキア」國政府ハ

下名ノ全權委員ニ依リ左ノ通協定セリ

第一條

「スロヴァキア」一國ハ千九百四十年九月二十七日「ベルリン」ニ於テ署名セラレタル日本國、獨逸國及伊太利國間三國條約ニ參加ス

第二條

三國條約第四條ニ豫見セラレタル混合專門委員會ニ於テ「スロヴァキア」國ノ利益ニ關スル問題ガ議セラルル場合ニハ「スロヴァキア」國代表者モ亦委員會ノ議ニ參加セシメラルベシ

PROTOKOLL

Die Regierungen von Deutschland, Italien und Japan einerseits
und
die Regierung der Slowakei anderseits

stellen durch ihre unterzeichneten Bevollmächtigten folgendes fest:

Artikel 1

Die Slowakei tritt dem am 27. September 1940 in Berlin unterzeichneten Dreimächtepakt zwischen Deutschland, Italien und Japan bei.

Artikel 2

Sofern die im Artikel 4 des Dreimächtepakts vorgesehenen gemeinsamen technischen Kommissionen Fragen behandeln, die die Interessen der Slowakei berühren, werden zu den Beratungen der Kommissionen auch Vertreter der Slowakei hinzugezogen werden.

Artikel 3

Der Wortlaut des Dreimächtepakts ist diesem Protokoll als Anlage beigelegt.

Das vorliegende Protokoll ist in deutscher, italienischer, japanischer und slowakischer Sprache abgefasst, wobei jeder Text als Urschrift gilt. Es tritt am Tage der Unterzeichnung in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten, von ihren Regierungen gehörig bevollmächtigt, dieses Protokoll unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in vierfacher Urschrift in Berlin am 24. November 1940 — im XIX. Jahre der Faschistischen Ära, entsprechend dem 24ten Tage des 11ten Monats des 15ten Jahres der Ära Syōwa.

L. S. 來栖三郎 v. r.

L. S. JOACHIM von RIBBENTROP v. r.

L. S. GINO BUTI v. r.

L. S. VOJTECH TUKA v. r.

PROTOCOLLO

I Governi dell' Italia, della Germania e del Giappone da una parte

e

il Governo della Slovacchia dall' altra

concordano per il tramite dei sottoscritti loro plenipotenziari quanto segue:

Articolo 1

La Slovacchia aderisce al Patto tripartito firmato il 27 settembre 1940 a Berlino tra l'Italia, la Germania ed il Giappone.

Articolo 2

Qualora le Commissioni tecniche miste previste dall'articolo 4 del Patto tripartito trattino questioni riguardanti la Slovacchia, verranno chiamati a partecipare alle discussioni delle Commissioni anche rappresentanti della Slovacchia.

Articolo 3

Il testo del Patto tripartito è unito in allegato al presente Protocollo.

Il presente Protocollo è redatto in lingua italiana, tedesca, giapponese e slovacca, ognuno dei testi facendo ugualmente fede. Il Protocollo entra in vigore dal giorno della sua firma.

In fede di che i sottoscritti, debitamente autorizzati dai rispettivi Governi, hanno firmato il presente Protocollo e vi hanno apposto i loro sigilli.

Compilato in quadrupliche esemplare in Berlino, il 24. novembre 1940, nell' anno XIX° dell' Era Fascista, corrispondente al 24° giorno dell' undicesimo mese del XV° anno dell' Era Syōwa.

L. S. 來栖三郎 v. r.

L. S. JOACHIM von RIBBENTROP v. r.

L. S. GINO BUTI v. r.

L. S. VOJTECH TUKA v. r.

Dreimächtepakt zwischen Deutschland, Italien und Japan

Die Regierungen von Deutschland, Italien und Japan sehen es als eine Voraussetzung für einen dauerhaften Frieden an, dass jede Nation der Welt den ihr gebührenden Raum erhält. Sie haben deshalb beschlossen, bei ihren Bestrebungen im grossasiatischen Raum und in den europäischen Gebieten Seite an Seite zu stehen und zusammenzuarbeiten, wobei es ihr vornehmstes Ziel ist, eine neue Ordnung der Dinge zu schaffen und aufrechtzuerhalten, die geeignet ist, Gedeihen und Wohlfahrt der dortigen Völker zu fördern. Es ist ferner der Wunsch der drei Regierungen, die Zusammenarbeit auf solche Nationen in anderen Teilen der Welt auszudehnen, die geneigt sind, ihren Bemühungen eine ähnliche Richtung wie sie selbst zu geben, damit so ihre auf den Weltfrieden als Endziel gerichteten Bestrebungen verwirklicht werden können. Dementsprechend haben die Regierungen von Deutschland, Italien und Japan folgendes vereinbart:

Artikel 1

Japan anerkennt und respektiert die Führung Deutschlands und Italiens bei der Schaffung einer neuen Ordnung in Europa.

Artikel 2

Deutschland und Italien anerkennen und respektieren die Führung Japans bei der Schaffung einer neuen Ordnung im grossasiatischen Raum.

Artikel 3

Deutschland, Italien und Japan kommen überein, bei ihren Bemühungen auf der vorstehend angegebenen Grundlage zusammenzuarbeiten. Sie übernehmen ferner die Verpflichtung, sich mit allen politischen, wirtschaftlichen und militärischen Mitteln gegenseitig zu unterstützen, falls einer der drei Vertragsschliessenden Teile von einer Macht angegriffen wird, die gegenwärtig nicht in den europäischen Krieg oder in den chinesisch-japanischen Konflikt verwickelt ist.

Artikel 4

Um den gegenwärtigen Pakt zur Durchführung zu bringen, werden unverzüglich gemeinsame technische Kommissionen zusammentreten, deren Mitglieder von den Regierungen Deutschlands, Italiens und Japans zu ernennen sind.

Artikel 5

Deutschland, Italien und Japan erklären, dass die vorstehenden Abmachungen in keiner Weise den politischen Status berühren, der gegenwärtig zwischen jedem der drei Vertragsschliessenden Teile und Sowjet-Russland besteht.

Artikel 6

Der gegenwärtige Pakt soll sofort mit der Unterzeichnung in Kraft treten und 10 Jahre, gerechnet vom Tage seines Inkrafttretens an, in Geltung bleiben.

Rechtzeitig vor dem Ablauf dieser Frist werden die Hohen Vertragsschliessenden Teile, falls einer von ihnen darum ersucht, in Verhandlungen über seine Erneuerung eintreten.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten, von ihren Regierungen gehörig bevollmächtigt, diesen Pakt unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgelertigt in dreifacher Urschrift in Berlin am 27. September 1940 — im XVIII. Jahr der Faschistischen Ära — entsprechend dem 27. Tage des 9. Monats des 15. Jahres der Ära Syōwa.

JOACHIM VON RIBBENTROP

CIANO

來栖三郎

Patto Tripartito fra l'Italia, la Germania e il Giappone.

I Governi d'Italia, della Germania e del Giappone, considerando come condizione pregiudiziale di una pace duratura che tutte le Nazioni del mondo debbano avere il posto che a ciascuna di Esse spetta, hanno deciso di sostenersi e di cooperare l'una con l'altra nell'azione che Esse rispettivamente svolgono nella Grande Asia Orientale e nelle regioni dell'Europa, ove è loro principale scopo quello di stabilire e di mantenere un nuovo ordine di cose inteso a promuovere la reciproca prosperità e il benessere dei popoli interessati. E inoltre desiderio dei tre Governi di estendere tale cooperazione a quelle Nazioni in altre sfere del mondo che siano disposte ad adoperarsi, seguendo direttive simili alle loro, affinché possano così essere realizzate le aspirazioni fondamentali per una pace mondiale. In conformità a ciò i Governi d'Italia, della Germania e del Giappone hanno concordato quanto segue:

Articolo 1

Il Giappone riconosce e rispetta il compito direttivo dell'Italia e della Germania per lo stabilimento di un nuovo ordine in Europa.

Articolo 2

L'Italia e la Germania riconoscono e rispettano il compito direttivo del Giappone nello stabilimento di un nuovo ordine nella Grande Asia Orientale.

Articolo 3

L'Italia, la Germania e il Giappone concordano di cooperare nei loro sforzi sulle linee anzidette. Esse si impegnano inoltre a darsi l'una l'altra assistenza con tutti i mezzi politici, economici e militari qualora una delle tre Parti Contraenti sia attaccata da una Potenza che non sia attualmente coinvolta nella guerra europea o nel conflitto cino-giapponese.

Articolo 4

Allo scopo di concretare le misure di applicazione del presente Patto si riuniranno senza ritardo delle Commissioni tecniche miste i cui membri saranno nominati rispettivamente dai Governi d'Italia, della Germania e del Giappone.

Articolo 5

L'Italia, la Germania e il Giappone dichiarano che le clausole suindicate non modificano in alcun modo lo status politico attualmente esistente fra la Russia Sovietica e ciascuna delle tre Parti Contraenti.

Articolo 6

Il presente Patto entrerà immediatamente in vigore al momento della firma e rimarrà in vigore per dieci anni dalla data della firma stessa. Al momento opportuno prima della scadenza di detto termine le Alte Parti Contraenti inizieranno, a richiesta di una qualsiasi di Esse, negoziati per la sua rinnovazione.

In fede di che i firmatari, debitamente autorizzati dai rispettivi Governi, hanno firmato il presente Patto e vi hanno apposto i loro sigilli.

Compilato in triplice esemplare in Berlino il 27 settembre 1940 — Anno XVIII° dell'Era Fascista corrispondente al giorno 27 del nono mese del quindicesimo anno dell'Era Syōwa.

CIANO
JOACHIM von RIBBENTROP

來栖三郎

第四條

本條約實施ノ爲各日本國政府、獨逸國政府及伊太利國政府ニ依リ任命セラルベキ委員ヨリ成ル混合專門委員會ハ遲滯ナク開催セラルベキモノトス

第五條

日本國、獨逸國及伊太利國ハ前記諸條項ガ三締約國ノ各ト「ソジエト」聯邦トノ間ニ現存スル政治的状態ニ何等ノ影響ヲモ及ボサザルモノナルコトヲ確認ス

第六條

本條約ハ署名ト同時ニ實施セラルベク、實施ノ日ヨリ十年間有效トス

右期間滿了前適當ナル時期ニ於テ締約國中ノ一國ノ要求ニ基キ締約國ハ本條約ノ更新ニ關シ協議スベ

右證據トシテ下名ハ各本國政府ヨリ正當ノ委任ヲ受ケ本條約ニ署名調印セリ

昭和十五年九月二十七日即チ千九百四十年、「フアシスト」曆十八年九月二十七日「ベルリン」ニ於テ本書三通ヲ作成ス

來栖 三郎

JOACHIM von RIBBENTROP

CIANO

日本國獨逸國及伊太利國間三國條約

大日本帝國政府、獨逸國政府及伊太利國政府ハ萬邦ヲシテ各其ノ所ヲ得シムルヲ以テ恆久平和ノ先決要件ナリト認メタルニ依リ大東亞及歐洲ノ地域ニ於テ各其ノ地域ニ於ケル當該民族ノ共存共榮ノ實ヲ舉グルニ足ルベキ新秩序ヲ建設シ且之ヲ維持センコトヲ根本義ト爲シ右地域ニ於テ此ノ趣旨ニ據レル努力ニ付相互ニ提携シ且協力スルコトニ決意セリ而シテ三國政府ハ更ニ世界到ル所ニ於テ同様ノ努力ヲ爲サントスル諸國ニ對シ協力ヲ寄マザルモノニシテ斯クシテ世界平和ニ對スル三國終局ノ抱負ヲ實現センコトヲ欲ス依テ日本國政府、獨逸國政府及伊太利國政府ハ左ノ通協定セリ

第一條

日本國ハ獨逸國及伊太利國ノ歐洲ニ於ケル新秩序建設ニ關シ指導的地位ヲ認メ且之ヲ尊重ス

第二條

獨逸國及伊太利國ハ日本國ノ大東亞ニ於ケル新秩序建設ニ關シ指導的地位ヲ認メ且之ヲ尊重ス

第三條

日本國、獨逸國及伊太利國ハ前記ノ方針ニ基ク努力ニ付相互ニ協力スベキコトヲ約ス更ニ三締約國中、何レカノ一國ガ現ニ歐洲戰爭又ハ日支紛爭ニ參入シ居ラザル一國ニ依テ攻撃セラレタルトキハ三國ハ有ラユル政治的、經濟的及軍事的方法ニ依リ相互ニ援助スベキコトヲ約ス、

(Preklad.)

Pakt troch mocnosti medzi Nemeckom, Talianskom a Japonskom.

Vlády Nemecka, Talianska a Japonska považujú za predpoklad pre trvalý mier, aby každý národ sveta obdržal priestor, ktorý mu patrí. Preto sa rozhodli pri svojich snahách vo veľko-východo-ázijskom priestore a v európskych územiach stáť bok po boku a spolupracovať, pričom ich najvýznačnejším cieľom je vytvoriť a udržať nový poriadok, ktorý je spôsobilý podporovať rozkvet a blaho tamojších národov. Je ďalej želaním troch vlád rozšíriť spoluprácu na tie národy v iných častiach sveta, ktoré sú naklonené dať svojim úsiliam ten istý smer ako ony samy, aby ich snahy, smerujúce k svetovému mieru, ako konečnému cieľu, sa uskutočnily. Tomu zodpovedajúc usniesly sa vlády Nemecka, Talianska a Japonska na tomto:

Článok 1

Japonsko uznáva a rešpektuje vedenie Nemecka a Talianska pri tvorení nového poriadku v Európe.

Článok 2

Nemecko a Taliansko uznávajú a rešpektujú vedenie Japonska pri tvorení nového poriadku vo veľko-východo-ázijskom priestore.

Článok 3

Nemecko, Taliansko a Japonsko dohodli sa spolupracovať v svojich snahách na boreurčenom základe. Preberajú ďalej záväzok podporovať sa vzájomne so všetkými politickými, hospodárskymi a vojenskými prostriedkami v prípade, že jedna z troch Smluvných Strán bude napadnutá mocnosťou, ktorá nie je teraz zapletená do európskej vojny alebo do čínsko-japonského konfliktu.

Článok 4

Na prevedenie tohto Paktu sídu sa hneď spoločné technické komisie, členov ktorých vymenujú vlády Nemecka, Talianska a Japonska.

Článok 5

Nemecko, Taliansko a Japonsko vyhlasujú, že horeuvedené ujednanie nedotýkajú sa nijakým spôsobom politického statusu, ktorý je teraz medzi každou z troch Smluvných Strán a Sovietskym Ruskom.

Článok 6

Tento Pakt vstupuje v platnosť hneď podpísaním a platí 10 rokov odo dňa vstúpenia v platnosť.

Vysoké Smluvné Strany začnú včas pred uplynutím tejto lehoty rokovať o obnovení tohto Paktu, ak o to jedna z nich požiada.

Na dôkaz toho podpísaní, svojimi vládami náležite splnomocnení, tento Pakt podpísali a svoje pečate pripojili.

Vyhotovené v troch pôvodinách, v Berlíne 27. septembra 1940 — v XVIII. roku fašistickej éry — čo odpovedá 27. dňu 9. mesiaca 15. roku éry Syōwa.

JOACHIM von RIBBENTROP

CIANO

來栖三郎

Vyhlasujem s tým, že Snem Slovenskej republiky s Protokolom o pristúpení k Paktu troch mocností vyslovil svoj súhlas usnesením zo dňa 6. februára 1941 a že Protokol podľa svojho čl. 3, ods. 2 vstúpil v platnosť dňa 24. novembra 1940.

Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 10.

Vydaná dňa 5. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (33.—36.) 33. Nariadenie s mocou zákona o dočasnej úprave verejného notárstva. — 34. Zákon o traskavinách. — 35. Nariadenie s mocou zákona o zrušení moratória obľadom niektorých neštátnych pevne záručitých cenných papierov. — 36. Nariadenie s mocou zákona o úprave obchodu so strukovinami.

33.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. februára 1941

o dočasnej úprave verejného notárstva.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Minister pravosúdia môže pozbaviť úradu verejného notára, ktorý pre svoju činnosť nie je hodný dôvery, potrebnej pri vykonávaní úradu verejného notára.

(²) Postihnutý má právo podať do 15 dní po doručení rozhodnutia rozklad u Ministerstva pravosúdia.

(³) Tento rozklad nemá odkladného účinku a rozhodne o ňom minister pravosúdia s konečnou platnosťou.

§ 2.

Minister pravosúdia môže zo služobných dôvodov preložiť verejného notára na iné služobné miesto.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1941; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Sívák v. r.

aj za min. Dr. Fritza.

Čatloš v. r.

34.

Zákon zo dňa 13. februára 1941 o traskavinách.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVY.

§ 1.

(¹) Zakazuje sa bez úradného povolenia traskaviny vyrábať, prechovávať, do obehu dávať a dopravovať na územie republiky.

(²) Doterajšie ustanovenia o tom, kto udeľuje úradné povolenie, a policajne-bezpečnostné predpisy o traskavinách vôbec ostávajú v platnosti, nakoľko neodporujú tomuto zákonu. Tieto predpisy môžu sa zmeniť alebo doplniť — ak nejde o zmenu platných zákonov — vládny nariadením.

(³) Ustanovenia predošlých odsekov sa nevzťahujú na vojenskú správu.

§ 2.

(¹) Kto proti ustanoveniu § 1 bez úradného povolenia traskaviny vyrába, prechováva, do obehu dáva, na územie republiky dopravuje, potresce sa pre priestupok zatvorením od jedného dňa do dvoch mesiacov. Vedľa trestu na slobode možno uložiť aj peňažný trest od Ks 100 do Ks 3.000.

(²) Rovnako sa potresce, kto poruší riadne vyhlásené policajne-bezpečnostné predpisy o traskavinách.

§ 3.

(¹) Činy, uvedené v § 2, sú prečiny, ak mohli ohrožovať život, zdravie alebo majetok iného.

(²) Trestom je väzenie od jedného dňa do troch rokov, a ak následkom týchto

činov nastala smrť iného, väzenie od jedného mesiaca do päť rokov.

(†) Vedľa trestu podľa ods. 2 možno uložiť peňažný trest od Ks 1.000 do Ks 10.000.

§ 4.

(†) Kto úmyselne vydá nebezpečenstvu život, zdravie alebo majetok iného tým, že použije traskaviny ako trhací prostriedok, potresce sa pre zločin trestnicou od päť do desať rokov, a ak bol niekto poškodený na tele, alebo ak bol poškodený cudzí majetok vo väčšom rozsahu, trestnicou od desať do pätnásť rokov.

(†) Ak čin mal za následok smrť človeka, potresce sa vinník doživotnou trestnicou, a ak mohol takýto výsledok predvídať, smrťou.

§ 5.

Kto sa s niekým spolie na zločin podľa § 4, alebo na ťvralé páchanie takýchto zločinov, hoci ešte podrobne neurčených, potresce sa pre zločin žalárom od šesť mesiacov do päť rokov, a ak pristúpi k spoliečeniu nejaký prípravný čin, trestnicou od dvoch do desať rokov.

§ 6.

Kto vyrobí, obstará, objedná alebo prechováva traskaviny, ich súčiastky alebo prístroje na ich použitie s úmyslom, aby ich použitím (§ 4) vydal nebezpečenstvu život, zdravie alebo majetok iného, alebo aby umožnil iným osobám spáchať takýto čin, alebo traskaviny iným osobám prenechá vediať, že sú určené na spáchanie takeéhoto zločinu, potresce sa pre zločin trestnicou od dvoch do päť rokov.

§ 7.

(†) Kto viac ako dve osoby nabáda spáchať trestný čin, uvedený v §§ 4 alebo 5, alebo na účasť na ňom, alebo kto takýto čin viac ako dvom osobám vychvaľuje, alebo hľadá ospravedlniť, alebo kto vôbec dáva návod ako sa majú páchať tieto činy, potresce sa pre zločin žalárom od šesť mesiacov do päť rokov.

(†) Kto sa dopustí činu, v predošlom odseku uvedeneho, rozhlasom, tlačivom, rozširovaným spisom, na zhromaždení alebo pred zástupom, potresce sa pre zločin trestnicou od dvoch do päť rokov.

§ 8

Kto sa dozvie vierohodným spôsobom o tom, že sa chystá zločin, uvedený v § 4, alebo o spolčení, uvedenom v § 5, alebo o skutočnostiach, zakladajúcich zločin, uvedený v § 6, v čase, keď nebezpečenstvo (§ 4) mohlo byť odvrátené, a úmyselne opomíne to vierohodným spôsobom oznámiť úradu alebo bezpečnostnému orgánu, hoci to mohol urobiť ľahko a bez nebezpečenstva pre seba a pre osoby blízke, potresce sa pre zločin žalárom od šesť mesiacov do dvoch rokov.

DIEL DRUHÝ.

§ 9.

(†) Prè činy, uvedené v §§ 4, 5 a 6, nie je trestný ten, kto dobrovoľne a nie preto, že jeho činnosť bola odhalená, od nej upustí a buď urobí oznámenie úradu včas, keď škodlivý výsledok mohol byť zamedzený, buď sám ho zamedzí, alebo napraviť.

(†) Nie je trestný ani ten, kto sa previnil len spolčením v smysle § 5, ak pred odhalením spolčenia dosiahol, že od spolčenia bolo upustené, alebo spolčenie úradu oznámil.

(†) Oznámením trestného podujatia nestáva sa beztrestným ten, kto s úmyslom, aby ho úradu prezradil, sám ho nastrojil, alebo navádzal na účasť na ňom.

§ 10.

Ak súd uzná vinu pre zločin, uvedený v tomto zákone, a vymeria trest na slobode aspoň jeden rok, vysloví súčasne ako vedľajší trest stratu čestných práv občianskych podľa § 37 zákona č. 320/1940 Sl. z.

§ 11.

(†) V prípade § 2, ods. 1, §§ 3 až 6, alebo ak v prípade § 2, ods. 2 boli dané traskaviny do dopravy pod nepravým ohlásením, treba traskaviny, ich súčiastky, prístroje, ako aj predmety, na ich výrobu upotrebené alebo určené, vyhlásiť za zhabané, aj keď nepatria vinníkovi.

(†) Ak súd za súdneho pokračovania nerozhodol o veciach, v ods. 1 uvedených, rozhodne o nich dodatočne. Pri tomto pokračovaní treba použiť ustanovenia § 36, ods. 3 až 7 zákona č. 320/1940 Sl. z.

§ 12.

(†) Ak cudzinec je odsúdený pre zločin podľa tohto zákona, súd súčasne vysloví,

že odsúdený sa vypovedá z územia republiky.

(²) V ostatných prípadoch odsúdenia podľa tohto zákona môže to súd vysloviť, ak bola činom ohrozená bezpečnosť štátu, verejná bezpečnosť alebo verejný poriadok.

§ 13.

Pokus prečinov podľa tohto zákona je trestný.

§ 14.

Pri osobách, ktoré v čase spáchania trestného činu podľa tohto zákona dovŕšili 18 rokov, je podmienené odsúdenie vylúčené, ak verejný záujem vyžaduje výkon trestu.

§ 15.

Ak je čin podľa iných zákonov trestný prísnejšie než podľa tohto zákona, treba použiť prísnejšie trestné ustanovenia iných zákonov.

§ 16.

Osobami blízkymi sú manželia, príbuzní v priamom pokolení a súrodenci; iné osoby v pomere rodinnom alebo v pomere obdobnom pokladajú sa za blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú by utrpela jedna z nich, druhá pociťovala ako ujmu vlastnú.

§ 17.

(¹) Konaf trestné pokračovanie pre zločiny a prečiny podľa tohto zákona patrí do pôsobnosti krajského súdu a pre priestupok podľa § 2, ods. 1 do pôsobnosti okresného súdu.

(²) Konaf trestné pokračovanie pre priestupok podľa § 2, ods. 2 patrí do pôsobnosti okresného (štátne-policačného) úradu.

§ 18.

(¹) Ustanovenia tohto zákona platia i pre osoby, podriadené vojenskej súdnej právomoci.

(²) Pre činy, spáchané za vojny, ostávajú v platnosti prísnejšie trestné sadzby podľa vojenského trestného zákona.

(³) Konaf trestné pokračovanie pre trestné činy, uvedené v § 17, ods. 1, spáchané osobami, podliehajúcimi vojenskej súdnej právomoci, patrí do pôsobnosti vojenského súdu.

(⁴) Pri ukladaní a vykonávaní trestov na slobode, uvedených v tomto zákone, súdmi vojenskými treba použiť zásady, vyslovené v § 44, ods. 4 zákona č. 320/1940 Sl. z.

§ 19.

(¹) Týmto zákonom sa zrušujú všetky doterajšie ustanovenia, ktoré ustanoveniam tohto zákona odporujú a ktoré sa nahrádzajú ustanoveniami tohto zákona.

(²) Najmä sa zrušuje § 43 zákona na ochranu republiky č. 50/1923 Sb. z. a n.

§ 20.

Tento zákon nadobudne účinnosť päťnástym dňom po vyhlásení; vykoná ho minister pravosúdia, národnej obrany a vnútra po dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r. Stano v. r.

Sivák v. r. Čatloš v. r.

aj za min. Dr. Fritza.

35.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. februára 1941

o zrušení moratória ohľadom niektorých neštátnych pevne zúčiteľných cenných papierov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 67/1938 Úr. nov., nakoľko sa týka:

1. prednostných dlžobných úpisov Spišsko-Podhradskej miestnej dráhy, účastinnej spoločnosti v Spišskom Podhradí,
 2. 4% pôžičky hlavného mesta Bratislavy z roku 1910,
 3. 6% pôžičky hlavného mesta Bratislavy z roku 1920,
- sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r. Sivák v. r.

Čatloš v. r. aj za ministra Fritza.

Stano v. r. Dr. Medrický v. r.

36.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 14. februára 1941****o úprave obchodu so strukovínami.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Ustanovenia vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z., nariadenia s mocou zákona č. 196/1940 Sl. z. a právnych predpisov k nim vydaných sa vzťahujú aj na obchod so strukovínami.

(²) Strukovínami podľa právnych predpisov uvedených v ods. 1, ako aj podľa tohto nariadenia sa rozumejú: suchá a vylúštená (vylúštená) fazuľa, hrach a šošovica každého druhu.

§ 2.

(¹) Kto v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia má v držbe viac ako 100 kg strukovín jedného alebo viacerých druhov spolu, je povinný to blásiť do 10 dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia doporučeným listom s udaním druhu, množstva a miesta uskladnenia Obilnej spoločnosti pre Slovensko v Bratislave.

(²) Oznamovacia povinnosť podľa ods. 1 sa nevzťahuje na osoby, ktoré majú v držbe strukoviny vlastnej úrody.

§ 3.

Obilná spoločnosť pre Slovensko v Bratislave je oprávnená zásoby oznámené podľa § 2 prevziať za úradne určené výkupné ceny, a to do 20 dní odo dňa doručenia hlásenia.

§ 4.

Smluvy na dodávku strukovín, ak tovar nebol dodaný pred účinnosťou tohto nariadenia, sú neúčinné.

§ 5.

Nezachovanie predpisov tohto nariadenia sa tresce ako priestupok podľa § 37 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z.

§ 6.

Ustanovenie § 1, ods. 4 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 11.

Vydaná dňa 12. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (37.—41.) 37, Nariadenie s mocou zákona o finančných úľavách pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní. — 38, Vyhláska ministra financií o vydaní slovenských päťdesiatiholierových mincí. — 39, Vyhláska ministra hospodárstva o výrobe a distribúcii kože. — 40, Zákon o dočasnej úprave plátov štátnych zamestnancov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení o úsporých opatreniach personálnych. — 41, Nariadenie s mocou zákona o predĺžení platnosti nariadenia s mocou zákona o preskúmaní plátových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov.

37.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 22. februára 1941

o finančných úľavách pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

DIEL PRVÝ.

Úľavy pri sústredení ústavov. § 1.

(¹) Sústredením a zjednodušením pomerov peňažníctva a poisťovníctva sa rozumie podľa tohto nariadenia úplný alebo čiastočný prevod aktív a pasív tuzemských alebo cudzozemských peňažných či poisťovacích ústavov alebo ich odbočiek, expozitúr, platóbni a jednatelstiev (filiállok), ktorý sa stal na vyzvanie alebo za súhlasu Ministerstva financií, pokiaľ Ministerstva vnútra na iný už jestvujúci tuzemský ústav či pripustenú poisťovňu, a to na:

- a) účastinnú banku,
 - b) sporiteľňu zriadenú podľa zákona č. 302/1920 Sb. z. a n.,
 - c) súkromnú poisťovňu zriadenú podľa vládneho nariadenia č. 307/1922 a zákona č. 147/1934 Sb. z. a n.,
 - d) úverné družstvo zriadené podľa zák. čl. XXXVII/1875,
 - e) hospodárske alebo živnostenské úverné družstvo zriadené podľa zák. čl. XXIII/1898,
 - f) filiálku ústavov uvedených pod písm. a) až e)
- [v ďalšom texte „ústav (filiálka)“].

§ 2.

(¹) Pre sústredenie a zjednodušenie pomerov ústavov (filiállok) podľa § 1 povoluju sa tieto finančné úľavy:

a) prevody nehnuteľnosti, patriacich odovzdávajúcemu ústavu (filiálke), nepodliehajú poplatku z prevodu majetku a obecnej dávke za prírastku hodnoty nehnuteľnosti a spoplatňujú sa len poplatkom z vkladu vlastníckeho práva; nehnuteľnosti zabezpečovacích fondov súkromných poisťovní, zriadených podľa zákona č. 147/1934 Sb. z. a n., nepodliehajú ani tomuto poplatku;

b) prevody hnutelnosti a práv sú oslobodené od dane z obratu a prevody cenových papierov — od dane z obchodu cenými papiermi;

c) listiny o prevode majetkových práv (požiadaviek, úverových pomerov a pod.) a poisťných rezerv z odovzdávajúceho ústavu (filiálky) na ústav (filiálku) preberajúci sú oslobodené od poplatkov z úkonov a podliehajú len pevným poplatkom; prípadné rozšírenie pôvodnej záruky dlžníka podlieha poplatku len zo zväčšenej časti istoty a výmaz záložného práva, povolený po výšku splatenej už požiadavky, podlieha zákonnému poplatku;

d) pozemnoknižné prevody záložných práv v prospech preberajúceho ústavu (filiálky) sú oslobodené od vkladných poplatkov;

e) smluvy o slúčení (fuzionálne dohovory), nakoľko sa vzťahujú na majetok odovzdávajúceho ústavu (filiálky), sú oslobodené od poplatku;

f) ak pri slúčení dôjde k zvýšeniu základného kapitálu, započíta sa do poplatku z novovydaných účastín alebo podielov poplatok, ktorý zaplatil svojho času odovzdávajúci ústav (filiálka) zo svojej spoločenskej smluvy, s výnimkou prípadného

poplatku nehnuteľnostného. Ak išlo len o čiastočné prevzatie, odpočíta sa pomerový poplatok, ktorý sa vypočíta úmerou prevzatých aktív a pasív k celkovému majetku odovzdávajúceho ústavu podľa poslednej jeho súvahy;

g) ak preberajúci účastinný, poťažne družstevný ústav nevydá pri slúčení nové účastiny či obchodné podiely, je podrobená poplatku čistá hodnota celkového prínosu zaniklého ústavu (filiálky), okrem hodnoty zabezpečovacích fondov súkromných poisťovní, zriadených podľa zákona č. 147/1934 Sb. z. a n. Do tohto poplatku sa započítajú podľa zásad uvedených pod písm. f) úplné či pomerné poplatky stupnicové alebo emisné, ktoré odovzdávajúci ústav (filiálka) zaplatil zo svojej spoločenskej zmluvy, vynímajúc prípadný poplatok nehnuteľnostný.

(f) Ak by pri zvýšení základného kapitálu bol poplatok podľa ods. 1, písm. f) menší ako poplatok z prínosu podľa ods. 1, písm. g), treba zaplatiť poplatok vyšší.

(e) Pre započítanie poplatkov podľa ods. 1, písm. f) až g), sa vyžaduje preukaz o skutočnom zaplatení.

§ 3.

(f) Základom poplatku z nových účastín je ich emisná hodnota, ak prevyšuje cenu nominálnu, a riadi sa protihodnotou pripadajúcou na jednotlivú účastinu.

(e) Pri slúčení dvoch ústavov (filiálok) určuje sa protihodnota účastín poťažne obchodných podielov takto:

a) za emisnú hodnotu nových účastín či podielov, dávaných výmenou za účastiny či podiely zanikajúceho ústavu (filiálky), treba vziať kurz účastín či obchodných podielov odovzdávajúceho ústavu na Bratislavskej burze v deň, v ktorý oznámil preberajúci ústav Ministerstvu financií alebo Ministerstvu vnútra, že prikázané splynutie (§ 7, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 11/1941 Sl. z.) uskutočnil; v nedostatku záznamu v tento deň treba vziať kurz zo dňa najbližšie predchádzajúceho, ale nie starší ako jeden mesiac;

b) ak sa nedá emisná hodnota určiť podľa ustanovenia uvedeného pod písm. a), smerodajná je menovitá hodnota účastín či obchodných podielov vzatých z obehu. Finančná správa ako aj ústav môžu žiadať Bratislavskej burzu, aby účastiny zanikajúceho ústavu odhadla. Pre žiadateľa je tento odhad záväzný.

(d) Ústavy sú povinné predložiť finančným úradom všetky doklady, ktoré sú po-

trebné na riadne zistenie vyrubovacieho základu, najmä emisnej hodnoty nových účastín.

§ 4.

Ak podľa zákona o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách dôjde pri slúčení ústavov (filiálok) k odovzdaniu prevodnej čiastky novému nositeľovi poistenia alebo zaopatrenia, sú všetky majetkové prevody, ktoré zahŕňajú v sebe toto odovzdanie, oslobodené od poplatkov. Pozemnoknižné prevody, ktoré sú dôsledkom týchto právnych úkonov, podliehajú poplatku z vkladu vlastníckeho práva.

§ 5.

O ekvivalentnej povinnosti zanikajúcich ústavov platia ustanovenia § 17 zákona č. 76/1938 Sb. z. a n.

DIEL DRUHÝ.

Úfavy z dôvodov štátoprávnych a územných zmien.

§ 6.

Úpravou pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní v dôsledku štátoprávnych a územných zmien sa rozumejú podľa tohto nariadenia:

a) prevody aktív a pasív ústavov (filiálok) vcelku alebo zčasti, ktoré boli ujednané podľa platných dohôd pre zmenu nastalú v hypotéke či v poistenom predmete alebo v pobyte dlžníka či poisťníka a pozostávajú z prevodov nehnuteľností, práv, záväzkov, úverov, pôžičiek alebo stavu poistení aj s krytím technických rezerv, vpočítajúc v to aj kompenzačné prevody, konané na krytie bilančných rozdielov:

- aa) z tuzemských ústavov na cudzozemské a naopak,
- bb) z tuzemských centráľ na filiálky v cudzine a naopak,
- cc) z tuzemských filiálok na centráľu v cudzine a naopak,
- b) pripustenie filiálok cudzozemských ústavov k ďalšej tuzemskej činnosti.

§ 7.

Pre úpravu pomerov ústavov (filiálok) podľa § 6 povolujú sa tieto finančné úfavy:

- a) úkony uvedené v § 6, ods. 1, písm. a) a listiny o nich vystavené, ak nenastáva nimi súčasne slúčenie s iným ústavom (filiálkou) v rámci sústredenia, oslobodzu-

jú sa od všetkých daní, poplatkov a dávok, vynímajúc pevný listinný poplatok, poplatok z výmazného povolenia po výšku splatenej už požiadavky a ekvivalentnú povinnosť, ktorá sa týmito úkonmi nepre-rušuje;

b) ak úkony uvedené v § 6, ods. 1, písm. a) zapadajú súčasne aj do rámca sústredenia (slučovania) ústavov, požívajú úľavy podľa §§ 2 až 5 tohto nariadenia;

c) poplatok za pripustenie k tuzemskej činnosti (§ 6, písm. d) vl. nar. č. 403/1920 Sb. z. a n.) snižuje sa na polovicu.

DIEL TRETÍ.

Osobitné úľavy.

§ 8.

(¹) Ministerstvo financií môže povoliť poplatkové úľavy aj v prípadoch:

a) ak usporiadanie pomerov peňažníctva vyžaduje len čiastočné prevody aktívneho a pasívneho majetku ústavu na iné ako v § 1 vymenované subjekty;

b) ak v dôsledku zmeny štátnych hraníc došlo k úplnému alebo čiastočnému prevodu aktívneho a pasívneho majetku účastinnej spoločnosti, ktorej väčšina účastín je vo vlastníctve tuzemského peňažného ústavu.

(²) Ministerstvo financií môže z dôvodov osobitného zreteľa hodných zmierniť aj poplatok podľa § 2, ods. 1, písm. a).

DIEL ŠTVRTÝ.

Záverečné ustanovenia.

§ 9.

(¹) Toto nariadenie platí od 1. januára 1940 do 31. decembra 1941; zákon č. 139/1937 Sb. z. a n. neplatí ani pre výnimočné prípady uvedené v jeho § 11.

(²) Poplatkové úľavy podľa dielu I. a III. tohto nariadenia platia aj po 31. decembri 1941, ak príslušné ministerstvo vydá príkaz na slúčenie do tohto dňa.

(³) Toto nariadenie vykoná minister financií a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

aj za min. Dr. Fritza.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Štano v. r.

Čatloš v. r.

38.

Vyhláška ministra financií zo dňa 8. marca 1941

o vydaní slovenských päťdesiatthalierových mincí.

Podľa § 1, ods. 2 a § 9 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Päťdesiatthalierová minca má v prostriedku na lícnej strane umiestený znak Slovenskej republiky. Okolo znaku po celom okraji mince je nápis SLOVENSKA REPUBLIKA a pod zahrotenou dolnou čiastkou štátneho znaku medzi dvoma bodkami je rok ražby 1940.

Na druhej strane mince v dolnej polovici je vyobrazená orná pôda, do ktorej je zaborený pluh. Pod pluhom je päť zoraných hrúd, pod ktorými na okraji mince je oblúkovite rozložený nápis „HALIEROV“". Nad pluhom v hornej polovici mince je umiestená číslica „50“". Plocha čísla je ryhou členená. Pri pravom okraji mince nad horizontom je značka mincovne Kr.

Minca je razená 80% z meďi, 20% z niklu. Váha mince je 3.333 gr. Priemer mince je 20 mm. Plastiku oboch strán mince uzaviera po okraji perlovec a plochá obruba. Okraj mince je hladký.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať päťdesiatthalierové mince u svojho hlavného ústavu v Bratislave a u svojich filiállok počínajúc dňom 12. marca 1941.

Päťdesiatthalierových mincí dá sa do obehu za 4 milióny Ks.

Dr. Pružinský v. r.

Kresba:

39.
Vyhlaška
ministra hospodárstva
zo dňa 28. februára 1941

o výrobe a distribúcii kože.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(¹) Surové hovädzie kože vo váhe od 24.50 kg do 50 kg môžu byť spracované len na podšóvovú kožu komerčnú a na šitie alebo na technické články.

(²) Ministerstvo hospodárstva s prípadu na prípad určí ako a koľko koží sa spracuje na účely podľa ods. 1 (podšóvovú kožu komerčnú a na šitie alebo na technické články).

§ 2.

(¹) Pri výrobe kože musí byť zachovaný obvyklý výrobný spôsob; nie je prípustné používať škodlivo pôsobiacich prostriedkov, ani prostriedkov, ktoré zrýchľujú výrobu alebo zvyšujú náplň na úkor akosti a váhy.

(²) Kvaila vyrobenej kože musí odpovedať obvyklým obchodným zvyklostiam.

(³) Kontrolu akosti vyrobenej kože vykonávajú ústavy pre chemickú kontrolu štátnych výskumných ústavov poľnohospodárskych v Bratislave a v Spišskej Novej Vsi.

§ 3.

(¹) O prídela surových hovädzích koží, o výrobe kože a o koží, uvoľnenej Ministerstvom hospodárstva na technické účely, musí podnikateľ vyrábajúci kožu (v ďalšom texte „podnikateľ“) viesť výrobný denník.

(²) Výrobný denník musí obsahovať:

- a) koľko surových hovädzích koží a v akej váhe podnik dostal,
- b) koľko surových hovädzích koží a v akej váhe podnik denne namočil,
- c) koľko krupónov, bokov, väzov denne vyrobil,
- d) koľko koží vyrobil na technické účely.

(³) Pri mesačnom zúčtovaní súčet vyrobenej kože musí odpovedať súčtu pridelenej a namočených surových hovädzích koží.

(⁴) Zadržovať surové hovädzie kože v námoku, na sklade alebo vo výrobe dlhší čas, než je potrebné k ich riadnemu vyčisteniu alebo zadržovať kože polovyrobené sa zakazuje.

§ 4.

Distribúciou kože sa poveruje evidenčná kancelária kožiarskeho priemyslu v Lipt. Sv. Mikuláši (v ďalšom texte „evidenčná kancelária“).

§ 5.

(¹) Každý podnikateľ je povinný 1. a 15. dňa mesiaca zahlásiť evidenčnej kancelárii zásoby vyrobenej kože.

(²) Distribúciu zahláseného množstva vyrobenej kože vykoná evidenčná kancelária podľa dispozícií Ministerstva hospodárstva; expedíciu distribuovanej kože vykoná a účtuje výrobca.

(³) Na úhradu režie spojenej s distribúciou kože je oprávnená evidenčná kancelária vyberať z distribuovaného množstva kože percentuálny príplatok, ktorého výšku určí Cenový úrad.

(⁴) Na čele evidenčnej kancelárie stojí trojčlenný výkonný výbor, složený zo zástupcov kožiarskeho priemyslu. Členov výboru menuje minister hospodárstva. Členstvo vo výbore je funkcia čestná a členovia majú nárok len na hotové výdavky. Výbor tiež prijíma a prepúšťa zamestnancov evidenčnej kancelárie a určuje ich služobné požitky.

(⁵) Nad evidenčnou kanceláriou vykonáva dozor Ministerstvo hospodárstva. K akýmkoľvek dispozíciám v súvislosti s distribúciou kože, musí si evidenčná kancelária vyžiadať vopred súhlas Ministerstva hospodárstva.

§ 6.

(¹) Cieľom usmernenia distribúcie kože, určí Ministerstvo hospodárstva distribútorov pre každý okres verejnej správy vnútornej. Ministerstvo hospodárstva môže kedykoľvek distribútora odvolať a menovať na jeho miesto iného.

(²) Okresný distribútor musí viesť skladovú knihu a pridelový denník. Skladová kniha musí obsahovať údaje, kedy a aké množstvo kože evidenčná kancelária distribútorovi pridelila. Pridelový denník musí obsahovať, kedy a koľko kože okresný distribútor vydal obuvníkom a obchodníkom.

§ 7.

(¹) Ministerstvo hospodárstva prevedie distribúciu podošvovej kože až do odvolania tak, že na každý mesiac pre jednotlivé obvody okresov verejnej správy vnútornej a mesto Bratislavu pridelí — so zreteľom na miestne pomery a rozvrstvenie obyvateľstva — pripadajúce množstvo. Ďalšiu distribúciu v oblasti okresov a mesta Bratislavy prevedú okresné úrady a v Bratislave — Mestský notársky úrad podľa smerníc Ministerstva hospodárstva.

(²) Distribúciu technických kožených článkov vykoná Ministerstvo hospodárstva.

§ 8.

(¹) Štátne a verejné dodávky nepodliehajú distribúcií podľa §§ 4 a 7 tejto vyhlášky; na tieto účely sa pridelí koža osobitne priamo z továrne po dohode objednávateľa s Ministerstvom hospodárstva.

(²) Podnikateľom, ktorí zamestnávajú viac ako 25 robotníkov, pridelí podošvovú kožu evidenčná kancelária podľa dispozícií Ministerstva hospodárstva.

§ 9.

Kto poruší ustanovenia tejto vyhlášky, potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 100 Ks do 50.000 Ks, ktorý sa v prípade nevyožiteľnosti premení podľa miery zavinenia na zatvorenie od 1 dňa do 3 mesiacov. Okrem toho pre nezachovanie predpisov § 2 tejto vyhlášky môže byť výrobca kože vylúčený z pridelu surových koží.

§ 10.

Vyhlášku č. 286/1940 Sl. z. zrušujem. Opatrenia podľa nej vykonané zostávajú v platnosti dokiaľ nebudú zrušené alebo inak nahradené.

§ 11.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

40.

Zákon zo dňa 28. februára 1941

o dočasnej úprave platov štátnych zamestnancov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení o úsporných opatreniach personálnych,

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEĽ PRVY.

Dočasná úprava platov štátnych zamestnancov.

§ 1.

(¹) Výška výchovného podľa § 13 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a obdobných ustanovení sa určuje jednotne pre všetkých zamestnancov, okrem zamestnancov uvedených v ods. 2, takto: na jedno dieťa 1.800 Ks a na každé ďalšie dieťa 1.200 Ks ročne.

(²) Výchovné poštových expedientov, neplne zamestnaných poštových pomocníkov a neplne zamestnaných poštových poslov, ktorých služobné a platové pomery upravuje vládne nariadenie č. 17/1927 Sb. z. a n., sa určuje podľa týchto stupní:

a) u poštových expedientov:

Stupeň úradu	Na	
	jedno nezaopatrované dieťa	každé ďalšie nezaopatrované dieťa
ročne Ks		
1 ^a	1.800	1.200
2 ^b	1.620	1.080
3	1.440	960
4	1.260	840
5	1.080	720
6	900	600

b) u neplne zamestnaných poštových pomocníkov:

Stupeň zamestnanosti	Na	
	jedno nezaopatrované dieťa	každé ďalšie nezaopatrované dieťa
mesačne Ks		
1	38	25
2	62	42
3	86	59
4	112	75
5	138	92

c) u neplne zamestnaných poštových poslovov:

Stupň zamest- nanosti	Na	
	jedno nezaopa- trené dieťa	každé ďalšie ne- zaopatrené dieťa
mesačne Ks		
1	38	25
2	50	34
3	62	42
4	76	50
5	86	59
6	100	67
7	112	75
8	124	84
9	138	92

§ 2.

(¹) Ženatým zamestnancom v činnej službe, ktorí žijú v spoločnej domácnosti s manželkou a táto nie je zamestnaná v činnej štátnej alebo inej verejnej službe, alebo nemá stále zárobkové zamestnanie, prislúcha pre vymieranie výslužného nezapočítateľný mimoriadny príspevok:

a) pri služnom (časti jemu zodpovedajúcej — v ďalšom texte „služné“) nepresahujúcom 8.260 Ks — ročne 5.220 Ks,

b) pri služnom nad 8.260 Ks, ale nižšom ako 9.000 Ks — ročne 5.100 Ks,

c) pri služnom 9.000 Ks až 19.800 Ks — ročne 4.500 Ks,

d) pri služnom nad 19.800 Ks — ročne 3.600 Ks.

(²) Mimoriadny príspevok (ods. 1) prislúcha aj tým ženatým zamestnancom, ktorí žijú v spoločnej domácnosti s manželkou zamestnanou v činnej štátnej alebo inej verejnej službe alebo majúcou stále zárobkové zamestnanie, ak hrubý služobný príjem manžela bez výchovného spolu s hrubým služobným príjmom alebo stálym zárobkovým príjmom manželky neprevyšuje ročných 28.000 Ks.

(³) Slobodným zamestnancom (zamestnankyniam) v činnej službe prislúcha pre vymieranie výslužného nezapočítateľný mimoriadny príspevok:

a) pri služnom nepresahujúcom 8.520 Ks — ročne 2.880 Ks,

b) pri služnom nad 8.520 Ks, ale nižšom ako 9.000 Ks — ročne 2.700 Ks,

c) pri služnom 9.000 Ks — ročne 2.400 Ks,

d) pri služnom nad 9.000 Ks — ročne 1.800 Ks.

(⁴) Neplne zamestnaným prislúcha pomerná čiastka mimoriadneho príspevku (ods. 1 až 3) podľa pomeru ich pracovnej doby k pracovnej dobe plne zamestnaných; tieto čiastky určí rezortný minister v dohode s ministrom financií.

(⁵) Mimoriadny príspevok (ods. 1 až 4) vyplati sa zároveň so služobným platom.

(⁶) Predpisy upravujúce vznik, zmenu alebo zánik služného platia i pre mimoriadny príspevok.

(⁷) U zamestnancov, ktorí nemajú služné, pokladá sa za časť platu služnému zodpovedajúcu príslušná penzijná (provizná) základňa bez prípadných prídavkov (§ 154 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., § 31, ods 3 vládneho nariadenia č. 114/1926 Sb. z. a n. a pod.).

§ 3.

(¹) Ženatým zamestnancom, uvedeným v § 2, ods. 1, ktorých stály služobný príjem spolu s mimoriadnym príspevkom (§ 2) po zákonných srážkach a bez výchovného nedosahuje ročne:

v I. služobnej triede . . . 21.600 Ks,

v II. služobnej triede . . . 18.000 Ks,

v III. služobnej triede . . . 15.600 Ks,

v IV. služobnej triede, u železničných gážístov mimo služobnej triedy a v kategórii zamestnancov pomocnej kancelárskej služby . . . 14.400 Ks a

u ostatných zamestnancov 12.000 Ks,

prislúcha pre vymieranie výslužného nezapočítateľný príplatok ženatých vo výške, ktorá chýba do uvedených súm.

(²) Ročné sumy uvedené v ods. 1 sa snižujú v skupine miest „B“ o 4%, v skupine miest „C“ o 8% a v skupine miest „D“ o 12%.

(³) Ustanovenia § 2, ods. 4 až 6 platia i pre príplatok ženatých.

(⁴) Za ženatého podľa § 2, ods. 1 a 2 a § 3, ods. 1 treba považovať i ovdovelých, rozvedených alebo rozlúčených zamestnancov, ak udržiujú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dietatom, na ktoré patrí výchovné.

§ 4.

Paragraf 14 zákona č. 186/1937 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Sudcom a úradníkom, uvedeným v § 53 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., v činnej

službe prislúcha zvláštny prídavok ročne 4.800 Ks, z ktorého 1.800 Ks je pre vymenovanie výslužného započítateľné. Zvláštny prídavok vypláti sa zároveň so služobným platom."

§ 5.

Mimoriadny príspevok (§ 2) a príplatok ženatých (§ 3), ako aj pre vymenovanie výslužného nezapočítateľná časť zvláštného prídavku (§ 4), nepodliehajú srážke z titulu penzijného príspevku a poisťného (nariadenie s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z.) a sú vynaťé z exekúcie (zo zaistenia, zastavenia a postupu).

§ 6.

(¹) Ženatým zamestnancom v činnnej službe, ktorí v nej skutočne a nepretržite strávili aspoň dva roky, možno zo štátnych prostriedkov na žiadosť, podanú u služobného úradu do jedného mesiaca po uzavretí manželstva, so súhlasom Ministerstva financií poskytnúť bezúročný preddavok na služné na uhradenie výdavkov spojených so zariadením domácnosti.

(²) Preddavok uvedený v ods. 1 možno poskytnúť až do výšky šesťmesačnej sumy služného najviac však do výšky 10.000 Ks.

(³) Spôsob a podmienky splácania, ako i potrebné záisťovacie opatrenie určí Ministerstvo financií.

§ 7.

Ustanovenia §§ 1 až 3, 5 a 6 platia:

1. pre štátnych zamestnancov, ktorých platové pomery sú upravené:

a) zákonom č. 103/1926 Sb. z. a n.,

b) právnymi predpismi vydanými na základe § 210, ods. 1 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.,

c) zákonom č. 104/1926 Sb. z. a n.;

2. pre profesorov diecezálnych teologických učilíš (§ 211 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.) a pre neštátnych profesorov stredných a odborných škôl a učiteľských akadémií.

§ 8.

Platnosť ustanovení §§ 3 a 4 vládneho nariadenia č. 280/1939 Sl. z. sa predlžuje do 28. februára 1941.

DIEL DRUHÝ.

Zmena a doplnenie niektorých ustanovení o úsporných opatreniach personálnych.

§ 9.

Ustanovenie § 11, ods. 1 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. v znení § 1 vládneho nariadenia č. 35/1939 Sb. z. a n. I. sa pozmeňuje a bude znieť takto:

"(¹) Slobodným zamestnancom sa snižuje činovné, určené platovými zákonmi alebo inými predpismi upravujúcimi služobné príjmy zamestnanca, pri služnom od 7.200 Ks do 9.000 Ks vylúčené — o 5%, od 9.000 Ks do 14.400 Ks vylúčené — o 10%, od 14.400 Ks do 19.800 Ks vylúčené — o 15%, od 19.800 Ks do 30.600 Ks vylúčené — o 25%, od 30.600 Ks — o 33%. Ročná suma takto upraveného činovného (adjuta, remunerácie a pod.), ak nie je vyjadrená v korunách bez halierov, alebo ak nie je deliteľná dvanástimi, zvyšuje sa na najbližšiu vyššiu sumu v korunách, deliteľnú dvanástimi."

§ 10.

(¹) Osoby, ktoré si zvolili podľa § 30 ods. 2, písm. a) vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. v znení § 9 zákona č. 150/1940 Sl. z. odstupné, môžu do 30 dní po vyhlásení tohto zákona odstupné vrátiť, alebo — ak úrad uvedený v § 45 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. neučinil do dňa účinnosti tohto zákona opatrenie ohľadne výplaty odstupného — voľbu odstupného odvolať, čím nadobudnú nárok na odpočívny plat.

(²) Odstupné treba vrátiť tomu úradu, ktorého likvidujúci orgán zariadil jeho výplatu.

§ 11.

(¹) Požívateľke štátneho odpočívneho platu snižujú sa odpočívne platy, uvedené v § 34, ods. 1 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n., ak úhrn jej odpočívnych plátov spolu s iným jej dôchodkom a dôchodkom jej manžela činí ročne viac ako

24.000 Ks do 30.000 Ks	o 20%/o,
30.000 Ks do 40.000 Ks	o 30%/o,
40.000 Ks do 50.000 Ks	o 40%/o,
50.000 Ks	o 50%/o.

(f) Dôchodkom sa rozumie hrubý príjem po odpočítaní srážok, prípustných podľa hlavy I. zákona o priamych daniach.

l) Obdobne platia ustanovenia ods. 1 i pre požívateľov odpočívnych plátov, uvedených v § 34, ods. 2 vládneho nariadenia č. 380 1938 Sb. z. a n.

(*) Ustanovenia ods. 1 vzťahujú sa i na zamestnankyne vo výslužbe, ktorých manželstvo bolo rozvedené po 1. októbri 1938, a na družky života.

§ 12.

(*) Ustanovenia o úsporných srážkach z odpočívnych (zaopatrovacích) plátov podľa § 3, ods. 1 vládneho nariadenia č. 380 1938 Sb. z. a n. sa zrušujú.

(*) Požívateľom odpočívnych (zaopatrovacích) plátov, u ktorých sa nekonalý srážky podľa predpisu uvedeného v ods. 1, prislúcha mimoriadny príspevok, a to:

a) ženatým ročne 720 Ks,

b) slobodným ročne 480 Ks.

(*) Čern príspevku podľa ods. 2 a výslužného, prípadne vdovskej alebo sirotskej penzie nesmie prevyšovať sumu 9.000 Ks ročne.

(*) Mimoriadny príspevok sa vypláca v obvyklých lehotách pre výplatu odpočívnych (zaopatrovacích) plátov; nesráža sa z neho poisťné (nariadenie s mocou zákona č. 350 1940 Sl. z.) a je vylúčený z exekúcie (zo zaisťenia, zastavenia a postupu).

(*) Za slobodných sa považujú aj vdovy, ovdovelí, rozvedení alebo rozlúčení zamestnanci, ak neudržiajú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom, na ktoré patrí výchovné.

(*) Ustanovenie ods. 2 nevzťahuje sa na požívateľov darov a penzií z milosti a odpočívnych (zaopatrovacích) plátov, povolených podľa voľnej úvahy, ako aj na požívateľov odpočívnych (zaopatrovacích) plátov, ktorých platy boli upravené podľa §§ 22 až 28 a 46 vládneho nariadenia č. 380 1938 Sb. z. a n.

DIEL TRETÍ.

Doplnenie úpravy služobného pomeru vydatých štátnych zamestnankýň (zákona č. 150/1940 Sl. z.).

§ 13.

Vydatá zamestnankyňa, ktorá si uplatnila nárok na odpočívny plat podľa § 2

zákona č. 246/1939 Sl. z. alebo § 2 zákona č. 150/1940 Sl. z., nadobudne nárok na odpočívny plat i pred dovŕšením 55. roku veku, ak je trvale neschopná na ďalšiu službu pre nemoc, ktorú si sama nezavinila; výplata odpočívnych plátov sa uskutoční od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po preukázaní tejto neschopnosti svedectvom úradného lekára.

DIEL ŠTVRTÝ.

Záverečné ustanovenia.

§ 14.

Vláda sa splnomocňuje, aby vhodnými opatreniami vyrovnala, kde by to bolo odôvodnené, prípadne platové nesrovnalosti, ktoré by pri vykonávaní tohto zákona vznikly.

§ 15.

Všetky ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú; najmä sa zrušuje § 8 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. a — pokiaľ ide o zamestnancov uvedených v § 7 tohto zákona — aj zákon č. 173/1940 Sl. z., ako aj ustanovenia § 30 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. v znení §§ 9 a 10 zákona č. 150/1940 Sl. z.

§ 16.

(*) Tento zákon — s výnimkou, uvedenou v ods. 2 — platí a nadobúda účinnosť dňom 1. marca 1941.

(*) Ustanovenie § 1, ods. 2 platí od 1. júla 1940.

(*) Zákon vykoná minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. ..

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

41.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 22. februára 1941**

o predĺžení platnosti nariadenia s mocou zákona o preskúmaní platových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť nariadenia s mocou zákona č. 200/1940 Sl. z. a sa predlžuje do 31. marca 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tíso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskôršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zasle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častok objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané častky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé častky predávajú sa i v knižkupectvách.

Zakúpené častky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli u tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny. Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 12.

Vydaná dňa 22. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (42.—46.) 42. Vládne nariadenie, ktorým sa vydávajú podrobné predpisy k finančnému zákonu na rok 1941. — 43. Nariadenie o povinnosti uvoľňovať zamestnancov pre Ústredný hospodársky úrad. — 44. Nariadenie, ktorým sa dopĺňa nariadenie o dočasných správcoch pre domy Židov a o výpovediach židovským nájomníkom. — 45. Vyhlaska predsedu vlády o zrušení štatistických ohlások pre vývoz z voľného obehu po suchu, po vode a lietadlami a o zavedení nových jednotných štvordielnych štatistických ohlások pre vývoz z voľného obehu. — 46. Vyhlaska ministra hospodárstva o úprave hospodárenia s niektorými olejnatými semenami a priadnymi rastlinami.

42.

Vládne nariadenie zo dňa 13. marca 1941,

ktorým sa vydávajú podrobné predpisy
k finančnému zákonu na rok 1941.

Vláda Slovenskej republiky podľa čl. XXXI, ods. 1 zákona č. 1/1941 Sl. z. (finančný zákon) nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pri plnení všetkých štátnych úloh — treba postupovať podľa čl. VIII. finančného zákona s najväčšou hospodárnosťou a preto treba obstarávať len nutné potreby štátne v nevyhnutnom rozsahu, a to čo najúčelnejšie a nakoľko možno s najmenším nákladom.

(²) Nutné potreby štátne sú neodkladné potreby, ktoré nevyhnutne vyžaduje chod štátnej správy alebo plnenie právnych záväzkov štátu.

(³) Prostriedky povolené na určité cieľ smú sa použiť za podmienok určených v ods. 1 a 2 len v nevyhnutnej výške, ktorá je v tom čase pre tento cieľ potrebná. To platí najmä o uvoľňovaní zúčtovateľných preddavkov, ktoré sa môžu povoľovať len v rámci platných predpisov a vo výške pre príslušný cieľ potrebnej.

(⁴) Pred každým poukazom nech sa v príslušnom spise zistí, že sa postupovalo podľa ustanovení ods. 1 až 3.

§ 2.

(¹) Každá suma, osobitne uvedená vo výdavkoch skupiny I. štátneho rozpočtu na rok 1941 s výnimkami čl. XII. a XVIII. finančného zákona, je krajnou hranicou, až po ktorú sa môžu podľa čl. VIII. finančného zákona poukazovať výdavky v rozpočtovom roku 1941. Preto nech sa bedlive dbá

na to, aby tieto sumy, ak to nutne netreba, neboly celkom vyčerpané.

(²) Akékoľvek opatrenia (objednávky, obstarávanie služieb a prác), ktorých výdavky zatažujú štátnu pokladnicu, môžu sa vykonať len v medziach prostriedkov vopred už na ten cieľ povolených. Súhlas podľa ustanovenia poslednej vety čl. VIII. finančného zákona treba si vyžiadať hneď, len čo sa dá predvídať, že určené výdavky treba prekročiť.

§ 3.

(¹) Pri poukazovaní prostriedkov určených na riadne výdavky podľa čl. IX. finančného zákona nech sa v príslušnom spise zistí aj to, že poukazovanou sumou sa neprekročí dvanásťina celoročne rozpočítanej sumy.

(²) Ak netreba v niektorom mesiaci použiť celú dvanásťinu celoročne rozpočítanej sumy pre určitú potrebu, uvedenú v štátnom rozpočte, môže sa zvyšok použiť len, ak ide o nutnú potrebu pre ten istý cieľ v budúcich mesiacoch.

(³) Ak sa poukázalo so súhlasom ministra financií v niektorom mesiaci výnimočne viac než dvanásťina, má sa suma, o ktorú sa poukázalo viac, vyrovnáť v niektorom neskoršom mesiaci, najneskôr však v decembri 1941.

§ 4.

(¹) Riadnymi výdavkami, splatnými v dlhších ako v mesačných lehotách podľa čl. IX. ods. 2 finančného zákona rozumejú sa výdavky, ktoré sú splatné podľa svojej povahy v štvrtročných, polročných alebo aj ročných lehotách, ako napr. nájomné alebo árendovné, úroky a splátky štátneho dlhu.

(²) Výdavky uvedené v ods. 1 treba platiť podľa určených lehôt.

§ 5.

(¹) Pri poukazovaní prosriedkov určených na mimoriadne výdavky podľa čl. X. finančného zákona nech sa v príslušnom spise preukáže, že výdavok pre určitý subjekt, t. j. úrad, ústav, škola a pod., a pre cieľ uvedený v niektorej položke najnižších pododdelení dielčích rozpočtov jednotlivých kapitol na rok 1941 neprevyšuje v tomto roku 10.000 Ks.

(²) Keby celkový výdavok, uvedený v ods. 1 prevyšoval na rok 1941 sumu 10.000 Ks, nech sa vyziaďa súhlas ministra financií už k činu, ktorý by mohol prejudikovať výdavok, ktorým by prekročenie nastalo.

(³) Ak už minister financií definitívne dal súhlas podľa čl. X. poprípade podľa vety druhej, ods. 4 alebo podľa poslednej vety ods. 5, čl. XII. finančného zákona k určitému výdavku, netreba ďalšieho jeho súhlasu k výplate dielčích súm schváleného výdavku, pokiaľ nebude prekročený. Ináč treba postupovať podľa § 2, ods. 2 tohto nariadenia.

§ 6.

Za plnenie podobných úloh, ako sú podpory (subvencie), ku ktorým nie je štát zaviazaný (čl. XI. finančného zákona), treba považovať plnenie štátom, ktoré sa nezakladá na právnom titule a za ktoré štát nedostane priamo plné protidávky či protidodnoty v akejkolvek podobe.

§ 7.

(¹) Opatrenie podľa čl. XII, ods. 1 finančného zákona je celkom výnimočné. Súhlas k nemu možno udeliť len v medziach ustanovenia uvedeného článku a len, ak sa preukáže, že navrhované opatrenie je nutné (§ 1, ods. 2), taktiež ak sa bude pri jeho vykonávaní postupovať prísne podľa ustanovenia § 1 tohto nariadenia a ak nie sú preň vôbec rozpočítané prostriedky v najnižšom pododdelení, alebo ak nedostávajú prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu napriek tomu, že sa takto postupovalo.

(²) Úhrada výdavkov, na ktoré vôbec nie sú rozpočítané prostriedky, alebo súm, o ktoré treba prekročiť prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu, nech sa zaislí zpravidla postupne úsporami na prostriedkoch pre výdavky príslušného vyššieho pododdelenia, v ktorom sú prostriedky pre výdavky tohto najnižšieho pododdelenia zahrnuté; ak to nie je možné, — úsporami na prosriedkoch

pre výdavky v ostatných pododdeleniach príslušnej kapitoly.

(³) Prostriedky určené pre výdavky v najnižších pododdeleniach štátneho rozpočtu a rozvedené v dielčích rozpočtoch jednotlivých kapitol možno použiť predovšetkým podľa ich určenia a výšky, ako sú uvedené pre jednotlivé ústredné úrady v dielčích rozpočtoch príslušných kapitol. Aj o tomto použití platí obdobne ustanovenie § 1 tohto nariadenia. Ak to bude nevyhnutne potrebné (§ 1, ods. 2), môže sa na úhradu vyššej potreby, presahujúcej rozpočítané prostriedky pre výdavky niektorej položky dielčieho rozpočtu, určené pre niektorý ústredný úrad, použiť nevyčerpaných prostriedkov pre výdavky inej položky toho istého pododdelenia, uvedeného v dielčom rozpočte pre ten istý ústredný úrad v medziach tohto pododdelenia. Pritom nech sa postupuje obdobne podľa ods. 1. Ak sa nemôže takýmto spôsobom zistiť úhrada, môže sa použiť nevyčerpaných prostriedkov položiek v ostatných pododdeleniach, uvedených v dielčích rozpočtoch pre ústredné úrady, a to v medziach čl. VIII. finančného zákona, t. j. v medziach príslušného celkového pododdelenia dielčieho rozpočtu, uvedeného tiež v štátnom rozpočte pripojenom k finančnému zákonu.

§ 8.

(¹) Pokračovanie podľa § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. nech sa vždy zavedie prv, než sa založí právny titul požadovanej potreby.

(²) Pokračovanie uvedené v ods. 1 nech sa prevedie, nakoľko to nie je vylúčené podľa čl. XII, ods. 2 až 4 finančného zákona, aj vtedy, ak sa má použiť nevyčerpaných prostriedkov určených na výdavky mimoriadne na úhradu výdavkov riadnych a naopak a nevyčerpaných prostriedkov na osobné výdavky na úhradu výdavkov vecných.

(³) Pokračovanie uvedené v ods. 1 treba zaviesť tiež v tom prípade, keď pre opatrenie podľa čl. XIV. finančného zákona nieľ rozpočtom povolených prostriedkov a úhradu treba hľadať pri prostriedkoch povolených na iný cieľ.

(⁴) Za náhradné opatrenia podľa čl. XII, ods. 3, veta 2 finančného zákona považujú sa tie, ktoré sa urobia, ak treba nahradiť stálych zamestnancov, ktorých plat je rozpočtovo zaistený v prostriedkoch na osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení, zamestnancami smluvnými alebo inými opatreniami, ktorých potrebný

náklad nemožno uhradiť z prostriedkov položky, na ktorej sa zúčtuje podľa svojej povahy. Úhrada pre tieto opatrenia, nakoľko nie je zaistená v prostriedkoch najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu, môže sa opatriť v medziach prostriedkov povolených na hradenie osobných výdavkov podľa platových zákonov a nariadení pre príslušnú kapitolu. K týmto opatreniam treba súhlas ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu podľa § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z., a to aj vtedy, ak je úhrada pre náhradné opatrenia zaistená v medziach súm, určených pre osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení, v najnižších pododdeleniach štátneho rozpočtu.

(*) Ak sa hradily niektoré výdavky presunom podľa čl. XII, ods. 1 finančného zákona nevyčerpanými prostriedkami, určenými pre výdavky iných pododdelení, treba takto použité sumy zaznamenať ako trvalé skrátenie prostriedkov týchto pododdelení.

§ 9.

Za opatrenia podľa čl. XIV. finančného zákona, ktoré vo svojich dôsledkoch zafazujú rozpočty budúcich rokov a ku ktorým treba si vyžiadať vopred súhlas ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu, považujú sa najmä zriaďovanie a rozšírenie štátnych úradov a ústavov — či samostatných alebo pričlenených — zriaďovanie škôl a dopĺňovanie ich novými odborními, zriaďovanie nových honorovaných decantur a lektorátov na vysokých školách, expozitúr úradov, ústavov a škôl všetkého druhu, zriaďovanie pobočných tried mimo sídla školy kmeňovej, zriaďovanie a rozširovanie iných štátnych zariadení a uzavieranie nových nájomných smlúv, nakoľko by s takýmito opatreniami boli spojené nové alebo zvýšené výdavky pre štátnu pokladnicu a nakoľko nejde o opatrenia vyplývajúce zo zákona.

§ 10.

Prostriedkami, povolenými v kap. 11, lit. 8 alebo v mimoriadnom rozpočte, odd. 2 (investičný rozpočet vlastnej štátnej správy) na stavby budov a kúpu realit pre potreby civilnej štátnej správy, hospodári Ministerstvo dopravy a verejných prác v dohode s najvyšším správnym úradom, ktorého potreba sa má hradiť z týchto prostriedkov. Súhlas ministra financií podľa čl. XII, ods. 4 alebo 5, posledná veta finančného zákona netreba si znovu vyžia-

dať, ak sa tento súhlas dal už v prvom štádiu stavby napr. ak bol daný zásadný súhlas na uskutočnenie stavby alebo k jej rozpisu alebo k uvoľneniu úveru.

§ 11.

(*) Za použitie povolených prostriedkov podľa čl. XVII, ods. 1 finančného zákona sa pokladá ich zataženie výdavkom poukázaným vpočítane do 31. decembra 1941, ak sa platobný rozkaz dodá na predpis príslušnej účtárni najneskôr do 5. januára 1942, ak sa však výdavok uskutočňuje pokladnicou, tejto pokladnici najneskôr do 10. januára 1942 a pri zastupiteľských úradoch najneskôr do 31. januára 1942.

(*) Poukazy z roku 1941 datované, odané však do účtárne alebo pokladnice po uplynutí lehôt uvedených v ods. 1 treba vrátiť ako neplatné.

§ 12.

(*) Sumy potrebné na platenie záväzkov splatných v roku 1941 treba poukázať zásadne ešte v tomto roku.

(*) Poukazovať peniaze na úhradu záväzkov, ktoré budú splatné až v roku 1942 alebo odsunúť poukaz na nutné výdavky, splatné už v roku 1941, na rok 1942, aby sa získaly prostriedky na úhradu výdavkov právne nezáväzných, je neprípustné.

§ 13.

(*) Potrebný súhlas ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu podľa ustanovení finančného zákona treba si vyžiadať včas tak, aby predpísané pokračovanie mohlo sa uskutočniť a prostriedky použité ešte v roku 1941.

(*) Dáta súhlasu ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu treba zaznamenať v spise a uviesť v podrobných výkazoch pre záverečné účty a v odôvodnení ich prílohy 6. Tieto dáta treba oznámiť tiež podriadeným poukazovacím úradom a vykázat v odôvodnení k dielčim záverečným účtom.

§ 14.

Pri položkách smiešanej povahy treba vykázat v mesačných soznamoch poukázaných výdavkov a dielčích záverečných účtoch oddelene osobné a vecné výdavky; pri úveroch stavebných treba účtovať oddelene tak vlastné výdavky stavby, ako aj výdavky spojené s administráciou stavby, a tieto rozdelené na osobné platy (služobné platy, odmeny, sociálne poistenie, stavebné

prídavky v častí, ktorá nie je náhradou výdavkov pri služobných úkonoch mimo služobného pôsobiska) a vecné výdavky (ecelovné a stravné vpočítane dičných a cestovných paušálov, úradné a kancelárske potreby).

§ 15.

(¹) Aribantli spisov su zodpovední podľa platných predpisov za to, že sa vyhovelo ustanoveniam toho nariadenia.

(²) Správnosť údajov preskúša orgán, obstarávajúci účtovnú službu, dbajúc pritom prísne na platné účtovné inštrukcie pre skúmanie platobných poukazov, a referál rozpočtový; ak sú údaje správne a môžu sa použiť podľa finančného zákona rozpočtové prostriedky, uskutoční sa poukaz. Ináč uvedie orgán obstarávajúci účtovnú službu v spise príslušné námietky a vráti ho poukazovaciemu alebo rozpočtovému referentovi, kde je referát zriadený, na ďalšie pokračovanie.

(³) Ak nesúhlasí poukazovací alebo rozpočtový referent s námietkami orgánu obstarávajúceho účtovnú službu alebo ak sa vyskytnú neshody medzi poukazovacím a rozpočtovým referentom, je prednosta podriadeného úradu poukazovacieho povinný predložiť vec s odôvodnením svojmu nadriadenému úradu; v ústrednom úrade je potom poukazovací alebo rozpočtový referent povinný predložiť vec s odôvodneným vyjadrením ministromi alebo prednostovi úradu, ak nie je ústredný úrad ministerstvom.

(⁴) Ústredné úrady sa splnomocňujú, aby vydaly v dohode s ministrom financií podobnejšie predpisy v rámci tohto nariadenia, nakoľko to vyžaduje ich organizácia. Ak by pritom išlo o účtovníctvo alebo kontrolu, treba predchádzajúci súhlas Najvyššieho účtovného kontrolného úradu (§ 15 zákona č. 186/1939 Sl. z.).

§ 16.

(¹) Ak treba zaobstarat podľa finančného zákona predchádzajúci súhlas ministra financií, nech je mu zaslaná trojmo stručná, avšak výstižná informácia o každom jednotlivom prípade; v tejto informácii treba preukázať nutnosť a neodkladnosť navrhnutého opatrenia, výšku výdavkov, presný spôsob úhrady a účtovania, poprípade treba uviesť aj iné dôvody, rozhodné pre udeľenie tohto súhlasu alebo pripojiť tiež potrebné spisy.

(²) Rovnaká informácia nech sa pripojuje tiež k spisom, ktoré sa zasielajú Najvyššie-

mu účtovnému kontrolnému úradu podľa § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. pre tento úrad.

§ 17.

(¹) Pre hospodárenie štátnych podnikov platia z predchádzajúcich paragrafov ustanovenia §§ 6, 13 a 14.

(²) Hospodárenie štátnych podnikov v medziach ustanovenia čl. II. finančného zákona riadi sa zákonom č. 404/1922 Sb. z. a n. a vládnym nariadením č. 206/1924 Sb. z. a n.

§ 18.

(¹) Pred uskutočňovaním investícií podľa čl. XXIII. a XXIV. finančného zákona musí sa vyžiadať osobitný súhlas ministra financií.

(²) Zástupca Ministerstva financií v správnom sbore podniku (§ 9, ods. 2 vl. nar. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si na prejavenie súhlasu podľa ods. 1 vyžiadať osobitné splnomocnenie ministra financií.

§ 19.

Poukazovanie a vyúčtovanie údelov podľa čl. III. finančného zákona upraví podrobnejšie minister financií.

§ 20.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so všetkými ostatnými členmi vlády.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

43.

Nariadenie

zo dňa 13. marca 1941

o povinnosti uvoľňovať zamestnancov pre Ústredný hospodársky úrad.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Verejnoprávne korporácie a ustanovizne sú povinné uvoľniť pre Ústredný hospodársky úrad, a to najviac na jeden rok, svojich zamestnancov, ktorých určí predse-
da vlády.

(²) Povinnosť podľa ods. 1 sa vzťahuje aj na súkromnoprávných zamestnávateľov, ktorí sú však povinní uvoľniť svojich zamestnancov najviac na šesť mesiacov.

(¹) Zamestnancom, uvoľneným podľa odseku 1 a 2, zachováva sa počas uvoľnenia nárok na požitky voči zamestnávateľovi, ktorý ich uvoľnil. Vyplatené požitky na žiadosť zamestnávateľa refunduje Ústredný hospodársky úrad.

§ 2.

(¹) Z dôvodu konania služby u Ústredného hospodárskeho úradu nesmú zamestnanci vo svojom služobnom pomere utrpieť ujmu. Do jedného roka po ukončení služieb u Ústredného hospodárskeho úradu možno ich služobné a platové pomery v predchádzajúcom zamestnaní zhoršiť alebo ich zo zamestnania prepustiť len so súhlasom úradu predsedu vlády.

(²) Zamestnanci, ktorí konajú službu u Ústredného hospodárskeho úradu podľa § 1, sú povinní zachovávať tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone služby u Ústredného hospodárskeho úradu, a to aj po ukončení týchto služieb.

(³) Porušenie ustanovenia ods. 2, sa trestá podľa § 328 trestného zákona.

§ 3.

Nariadenie č. 235/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády.

Dr. Tuka v. r.

44.

Nariadenie

zo dňa 13. marca 1941,

ktorým sa dopĺňa nariadenie o dočasných správcoch pre domy Židov a o výpovediach židovským nájomníkom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia § 6 nariadenia č. 257/1940 Sl. z. sa dopĺňujú ďalším odsekom tohto znenia:

„(⁸) Ústredný hospodársky úrad môže určiť najomné objekty, domy, ulice, časti

obce (mesta), v ktorých nemožno použiť vypovede podľa ustanovení ods. 1 a 2.“

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritž v. r.

45.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 20. marca 1941

o zrušení štatistických ohlášok pre vývoz z voľného obehu po suchu, po vode a lietadlami a o zavedení nových jednotných štvordielnych štatistických ohlášok pre vývoz z voľného obehu.

V smysle § 4 zákona č. 330/1940 Sl. z. o štátnej štatistickej službe nariaďujem:

§ 1.

Dňom 31. marca 1941 zrušujem platnosť štatistických ohlášok pre vývoz z voľného obehu vzor IIIa (vývoz po suchu), vzor IIIb (vývoz po vode) a vzor IIIc (vývoz lietadlami).

§ 2.

Dňom 1. apríla 1941 zavádzam nové štvordielne štatistické ohlášky pre vývoz z voľného obehu, jednotné pre vývoz po suchu, po vode a lietadlami. Ohlášky a ich používanie upravi predseda Štátneho štatistického úradu.

Dr. Tuka v. r.

46.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 13. marca 1941

o úprave hospodárenia s niektorými olejnatými semenami a priadnymi rastlinami.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 208/1939 Sl. z. a podľa § 1, ods. 2 vládneho nariadenia č. 287/1939 Sl. z. nariaďujem:

DIEL PRVÝ.

Olejnaté semená (plody).

§ 1.

(¹) Každý, kto spotrebuje rastlinné oleje, je povinný používať alebo spracovávať predovšetkým rastlinné oleje, vyrobené z olejnatých semien (plodov) tuzemského pôvodu, a to zo semien ozimnej repky, repice, ľanu, slnečnice a soje.

(²) Povinnosti touto vyhláškou spotrebiteľom rastlinných olejov uložené, sa vzťahujú len na spotrebiteľov, u ktorých priemerná ročná spotreba rastlinných olejov činí najmenej 3.500 kg.

§ 2.

(¹) Každý spotrebiteľ rastlinných olejov je povinný prihlásiť každoročne dvojmo Ministerstvu hospodárstva predpokladanú ročnú potrebu rastlinných olejov, a to:

- a) repkového — najneskôr do 30. júna,
 - b) ľanového, repicového, slnečnicového a sojového — do 15. januára; pre rok 1941 sa táto lehota predlžuje do 31. marca.
- Každý spotrebiteľ súčasne oznámi Ministerstvu hospodárstva výrobcu rastlinných olejov, ktorý pre neho prevezme olejnaté semená na spracovanie.

(²) Prihláška má obsahovať: názov a sídlo firmy, stanovisko a železničnú stanicu prevodovne, odbor podnikania, cieľ, na ktorý oleje potrebuje, a očakávanú ročnú potrebu rastlinných olejov. Prvá prihláška musí obsahovať tiež priemernú spotrebu olejov podľa druhu za posledné dva roky.

§ 3.

(¹) Spotrebiteľia rastlinných olejov (§ 1) sú povinní prevziať prostredníctvom Ľanárskeho družstva v Novom Meste n/Váh. (v ďalšom texte „Družstvo“) každoročne jednotlivé druhy olejnatých semien za ceny, ktoré určí pred zaistovaním osevu olejnatých rastlín Cenový úrad a za podmienok, ktoré určí Ministerstvo hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

(²) Olejnaté semená (plody) musia sa predovšetkým v tuzemsku spracovať na rastlinné oleje.

§ 4.

(¹) Pred začiatím skludzne olejnatých rastlín Ministerstvo hospodárstva určí a vyhlási v Úradných novinách čas prevzatia

olejnatých semien (plodov) spotrebiteľmi rastlinných olejov.

(²) Pred začiatím odbernej povinnosti Ministerstvo hospodárstva upovedomí osobitne každého spotrebiteľa rastlinných olejov, koľko najviac je povinný prevziať jednotlivých druhov olejnatých semien (plodov). Množstvo prevzatia určí sa podľa úrody olejnatých semien (plodov), ako aj podľa prihlásenej spotreby a výrobné kapacity spotrebiteľa, a to vždy so zreteľom na dôležitosť príslušného spotrebiteľského odvetvia.

§ 5.

(¹) Pre usmerňovanie hospodárenia s olejnatými semenami (plodmi) sa zriaďuje pri Ministerstve hospodárstva komisia.

(²) Komisia sa skladá z predsedu, jeho zástupcu a z rovnakého počtu zástupcov (náhradníkov) pestovateľov olejnatých rastlín a spotrebiteľov (tiež výrobcov) rastlinných olejov. Predsedu, jeho zástupcu, členov a ich náhradníkov menuje minister hospodárstva. Predsedu a jeho zástupcu menuje z úradníkov Ministerstva hospodárstva. Členstvo v komisii je funkcia čestná a členovia majú nárok len na hotové výdavky.

§ 6.

Úlohou komisie (§ 5) je najmä:

- a) navrhovať odberné podmienky, za akých sú spotrebiteľia povinní prevziať olejnaté semená (plody) — (§ 3, ods. 1);
- b) navrhovať čas prevzatia a odberné množstvá olejnatých semien (plodov) pre jednotlivých spotrebiteľov (§ 4);
- c) vyjadrovať sa o žiadostiach na povolenie uzavierať pestovateľské dohody a sprostredkovať výkup (§ 13, ods. 3);
- d) navrhovať smernice pre uzavieranie pestovateľských dohôd (§ 14);
- e) navrhovať výšku odmeny pre Družstvo a rozvrhnutie tejto odmeny vo forme príspevkov na jednotlivých spotrebiteľov (§ 16);
- f) navrhovať povinné pestovanie olejnatých rastlín v určitých oblastiach (§ 19);
- g) navrhovať výšku príspevkov podľa § 18 a ich rozvrhovanie na spotrebiteľov;
- h) podávať Ministerstvu hospodárstva návrhy a dobrozdania vo veci usmerňovania hospodárenia s olejnatými semenami (plodmi).

DIEL DRUHÝ.

Priadne rastliny.

§ 7.

(¹) Každý spotrebiteľ ľanových a konopných polotovarov, počínajúc mäkkým ľanom, poľahke mäkkými konopami, je povinný používať alebo spracovávať predovšetkým polotovary z ľanu alebo konopí tuzemského pôvodu.

(²) Povinnosti uložené touto vyhláškou spotrebiteľom ľanových a konopných polotovarov sa vzťahujú len na tých spotrebiteľov, u ktorých priemerná ročná spotreba polotovarov činí v surovine najmenej 50.000 kg.

§ 8.

(¹) Každý spotrebiteľ ľanových a konopných polotovarov je povinný prihlásiť každoročne dvojmo, najneskôr do 15. januára, predpokladanú ročnú potrebu ľanových a konopných polotovarov Ministerstvu hospodárstva. Pre rok 1941 sa táto lehota predlžuje do 31. marca. Spotrebiteľ súčasne oznámi Ministerstvu hospodárstva, ktorý spracovateľ ľanových a konopných stonkov prevezme pre neho ľanové a konopné stonky na spracovanie.

(²) Prihláška má obsahovať: názov a sídlo firmy, stanovisko a železničnú stanicu prevodzovne, odbor podnikania a očakávanú ročnú potrebu mäkkých ľanových alebo konopných vlákien alebo priadze. Prvá prihláška musí obsahovať tiež priemernú spotrebu mäkkých ľanových alebo konopných vlákien alebo priadze za posledné dva roky.

§ 9.

(¹) Spotrebiteľia ľanových a konopných polotovarov sú povinní prevziať od pestovateľov prostredníctvom Družstva každoročne ľanové a konopné stonky za ceny, ktoré určí pred zaistovaním osevu Cenový úrad, a za podmienok, ktoré určí Ministerstvo hospodárstva a vyhlási v Úradných novinách.

(²) Stonkový ľan a konope majú sa predovšetkým v tuzemsku vypracovávať na mäkký ľan, poľahke na mäkké konope. Ministerstvo hospodárstva môže na dosiahnutie tohto cieľa uložiť podľa potreby Družstvu povinnosť zriadiť tierňu s určitou kapacitou.

§ 10.

(¹) Pred započatím skludzne ľanu a konôp Ministerstvo hospodárstva určí a vyhlási v Úradných novinách čas prevzatia ľanových a konopných stonkov spotrebiteľmi ľanových a konopných polotovarov.

(²) Pred započatím odbernej povinnosti Ministerstvo hospodárstva upovedomi osobitne každého spotrebiteľa, koľko ľanu alebo konôp je povinný najviac prevziať. Množstvo prevzatia sa určí podľa úrody ľanu a konôp, ako aj podľa prihlásenej potreby, výrobnéj kapacity spotrebiteľa a to vždy so zreteľom na dôležitosť príslušného spotrebného odvetvia.

§ 11.

(¹) Pre usmerňovanie hospodárenia s priadnymi rastlinami sa zriaďuje pri Ministerstve hospodárstva komisia.

(²) Komisia sa skladá z predsedu, jeho zástupcu a z rovnakého počtu zástupcov (náhradníkov) pestovateľov priadnych rastlín a spotrebiteľov (tiež výrobcov) ľanových a konopných polotovarov. Predsedu, jeho zástupcu, členov a ich náhradníkov menuje minister hospodárstva. Predsedu a jeho zástupcu menuje z úradníkov Ministerstva hospodárstva. Členstvo v komisii je funkcia čestná a členovia majú nárok len na hotové výdavky.

§ 12.

Úlohou komisie (§ 11) je najmä:

a) navrhovať odberné podmienky, za akých sú spotrebiteľia povinní prevziať ľanové a konopné stonky (§ 9);

b) navrhovať čas prevzatia a odberné množstva ľanu a konôp pre jednotlivých spotrebiteľov (§ 10);

c) vyjadrovať sa o žiadostiach na povolenie uzavierat pestovateľské dohody a sprostredkovať výkup ľanu a konôp (§ 13, ods. 3);

d) navrhovať smernice pre uzavieranie pestovateľských dohôd (§ 14);

e) navrhovať výšku odmeny pre Družstvo a rozvrhnutie tejto odmeny vo forme príspevkov na jednotlivých spotrebiteľov (§ 16);

f) navrhovať povinné pestovanie priadnych rastlín v určitých oblastiach (§ 19);

g) navrhovať výšku príspevkov podľa § 18 a ich rozvrhnutie na spotrebiteľov ľanových a konopných polotovarov;

hl podávať Ministerstvu hospodárstva návrhy a dobrozdania vo veci usmerňovania hospodárenia s priadnymi rastlinami.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia spoločné.

§ 13.

(¹) Organizovaním pestovania a sprostredkovaním výkupu od pestovateľov olejnatých semien (plodov) ľanu a konôp pre ľudskú potrebu a vývoz sa poveruje ľanárske družstvo v Novom Meste n. Váh.

(²) Družstvo svoju vnútornú organizáciu upraví podľa smerníc Ministerstva hospodárstva.

(³) Uzavierať pestovateľské dohody a sprostredkovať výkup akýchkoľvek olejnatých semien (plodov) a priadnych rastlín je iným osobám bez osobitného povolenia Ministerstva hospodárstva zakázané.

§ 14.

(¹) Družstvo je povinné najmä:

a) podľa smerníc a pokynov Ministerstva hospodárstva uzavierať s pestovateľmi olejnatých rastlín, ľanu a konôp pestovateľské dohody;

b) sprostredkovať prevzatie olejnatých semien (plodov) ľanu a konôp od pestovateľov a ich dodávku odberateľom;

c) sprostredkovať pestovateľom odber pokrutín z olejnatých semien (plodov);

d) podávať Ministerstvu hospodárstva žiadané zprávy a dáta.

(²) Ministerstvo hospodárstva môže poveriť podľa potreby uzavieraním dohôd o pestovaní slonkového ľanu a konôp a sprostredkovaním výkupu týchto po vypočutí Družstva domácich spracovateľov ľanu a konôp, ak títo majú alebo si zriadia vlastnú lierňu.

§ 15.

Družstvo vykonáva svoju činnosť, svedrenú mu touto vyhláškou, podľa smerníc a pokynov Ministerstva hospodárstva a pod jeho dozorom. Ministerstvo hospodárstva vykonáva dozor svojim zástupcom (náhradníkom). Títo majú právo kontrolovať činnosť družstva, nazerať do kníh, zápisov a spisov a požadovať potrebné vysvetlenia, ktoré im musia byť bezodkladne dané. Musia byť zvaní do všetkých schôdzí správnych orgánov Družstva a majú právo zastaviť usnesenia alebo opatrenia týchto

orgánov, o ktorých majú za to, že odporujú platným predpisom alebo záujmom produkcie alebo spracovania olejnatých semien (plodov), poťažne priadnych rastlín, s tým účinkom, že takéto usnesenie (opatrenie) nesmie sa vykonať skôr, než o ňom rozhodne Ministerstvo hospodárstva. Trovy dozoru hradí Družstvo.

§ 16.

Za činnosť podľa tejto vyhlášky prislúcha Družstvu odmena, ktorú hradia príspevkami spotrebiteľia rastlinných olejov, ľanových a konopných polotovarov. Výšku odmeny a príspevkov určí Ministerstvo hospodárstva.

§ 17.

(¹) Pestovatelia, ktorí sa pestovateľskými dohodami zaviažu zasiať a vypestovať olejnaté semená, ľan a konope sú povinní:

a) podávať Družstvu žiadané zprávy o pestovaní olejnatých rastlín, ľanu a konôp a dovoliť prehliadku alebo ich klasifikáciu;

b) olejnaté semená (plody), ľan a konope podľa pestovateľskej dohody vypestovať, predaf alebo dodať prostredníctvom Družstva alebo osoby poverenej podľa § 14, ods. 2;

c) prevziať pre vlastnú potrebu pokrutiny z olejnatých semien (plodov), ktoré sú spôsobilé pre kŕmenie hospodárskych zvierat a to v množstve, odpovedajúcom nimí dodaným olejnatým semenám (plodom).

(²) Ceny pokrutín určí Cenový úrad súčasne s cenami olejnatých semien (plodov) — (§ 3, ods. 1). Odberné podmienky určí Ministerstvo hospodárstva a vyhlási ich v Úradných novinách.

§ 18.

Na zveladenie pestovania olejnatých a priadnych rastlín a na výdavky spojené s činnosťou komisií (§§ 5, 6, 11, 12) sú spotrebiteľia rastlinných olejov, ľanových a konopných polotovarov povinní Ministerstvu hospodárstva platiť príspevky, ktorých výšku určí Ministerstvo hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

§ 19.

Ministerstvo hospodárstva môže nariadiť vyhláškou v Úradných novinách povinné pestovanie olejnatých rastlín, ľanu alebo konôp v určitých oblastiach.

§ 20.

(¹) Spotrebitelia rastlinných olejov a ľanových a konopných polotovarov nesmú prevzaté olejnaté semená (plody), ľan a konope znovu uvádzať do predaja, ale musia ich použiť, spracovať alebo dať spracovať najneskôr do jedného roku po prevzatí.

(²) Spotrebiteľom nie je, kto po živošensky sprostredkuje len obeh olejnatých semien (plodov), ľanu, konôp, polotovarov a tovarov z nich.

§ 21.

Pre urovanie sporov vzniklých medzi predávajúcimi a kupujúcimi pre akostné rozdiely slonkového a mäkkého ľanu a konôp sa zriadi — ak strany o to požiadajú — smierčia komisia. Smierčia komisia sa skladá z predsedu, ktorého menuje minister hospodárstva; po jednom zástupcovi

vyšlú do nej sporné strany. Smierčia komisia pri urovaní sporu rozhodne aj o tom, kto a akou čiastkou znáša útraty, spojené s urovaním sporu.

§ 22.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tejto vyhlášky.

§ 23.

Nezachovanie predpisov tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII, zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 24.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 13.

Vydaná dňa 26. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (47.—51.) 47. Zákon o novej súdnej organizácii a o zmene niektorých ustanovení o organizácii súdov. — 48. Zákon o zmenách v prípravnej službe sudcovskej, o rovnoprávnosti sudcovskej a advokátskej skúšky a o zmenách v právnej službe verejnonotárskejších osnovníkov. — 49. Zákon o civilných inžinieroch. — 50. Zákon o sjednotení obvodov okresných úradov, okresných súdov, iných úradov a sídel. — 51. Vyhláska ministra financií, ktorou sa uverejšuje opalrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb vyplývajúčich z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Kráľovstvom Maďarským.

47.

Zákon zo dňa 18. marca 1941

o novej súdnej organizácii a o zmene niektorých ustanovení o organizácii súdov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Pre všetky riadne súdy sú do 31. marca 1942 účinné ustanovenia, ktoré platia v prípadoch novej súdnej organizácie podľa § 68 Ústavy.

§ 2.

(¹) Sudcovi II. skupiny (§ 3 zákona č. 217/1896 r. z., § 36, ods. 1 zákona č. 103/1926 a § 4 zákona č. 201/1928 Sb. z. a n.) na okresnom súde možno priznať pôsobnosť okresného sudcu.

(²) Sudcu podľa ods. 1, ktorý má aspoň jednoročnú sudcovskú prax, možno poveriť výnimočne vedením okresného súdu, na ktorom sú najviac dve systemizované sudcovské miesta.

§ 3.

(¹) Členmi hociktorého senátu na krajskom súde môžu byť dvaja okresní sudcovia s hlasovacím právom.

(²) Členmi hociktorého senátu na hlavnom súde môžu byť dvaja súdni radcovia.

§ 4.

Nemožno rozviazať, prípadne zrušiť konanie, rozhodnutie okresného súdu, krajského súdu, hlavného súdu vo veci spornej, nespornej, trestnej preto, že

1. pred dňom účinnosti tohto zákona konal, rozhodoval

a) na okresnom súde sudca II. skupiny (§ 2, ods. 1) ako samosudca,

b) na krajskom alebo na hlavnom súde senát, v ktorom boli členmi dvaja sudcovia podľa § 3;

2. pred dňom účinnosti tohto zákona a za jeho účinnosti konal, rozhodoval člen súdu v dočasnom služobnom pomere (§ 1 vládneho nariadenia č. 254/1939 Sl. z.), hoci nebol alebo nie je slovenským štátnym občanom.

§ 5.

Počas účinnosti tohto zákona suspenduje sa účinnosť zákona č. 165/1934 Sb. z. a n. a — pokiaľ odporujú ustanoveniam tohto zákona — aj účinnosť §§ 3, 25, 30, 32 a 42 zákona č. 217/1896 r. z.

§ 6.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

48.

Zákon zo dňa 18. marca 1941

o zmenách v prípravnej službe sudcovskej, o rovnoprávnosti sudcovskej a advokátskej skúšky a o zmenách v právnej službe verejnonotárskejších osnovníkov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Do prípravnej služby sudcovskej (§§ 4 a 5 zákona č. 217/1896 r. z.) možno započítať advokátskym alebo verejnototárskym osnovníkom skutočnú prípravnú službu u advokáta alebo verejného notára, ak tieto služby navádzujú na seba bez prerušenia. Za prerušenie sa nepovažuje výkon vojenskej služby. V prípadoch osobitného zreteľa hodných môže minister pravosúdia výnimočne započítať aj takú službu, ktorá nenavádzuje na prípravnú službu sudcovskú.

(²) Minister pravosúdia môže podľa ods. 1 započítať úplne alebo čiastočne aj predchádzajúcu právnu službu skutočne strávenú v iných verejných alebo súkromných službách, ak tam vykonaná prax bola takej povahy, že uľahčí prípravnú službu sudcovskú.

(³) Skutočná prípravná sudcovská služba i po započítaní podľa ods. 1 a 2 musí trvať najmenej 6 mesiacov.

§ 2.

(¹) Sudcovská skúška (§§ 12 a 13 zákona č. 217/1896 r. z.) i pred účinnosťou tohto zákona vykonaná je rovnoprávna s advokátskou skúškou (zák. čl. LIII/1913).

(²) Ak sudca po úspešnom vykonaní sudcovskej skúšky konal v justičnej správe najmenej 5 rokov službu aspoň ako okresný sudca alebo štátny zástupca (§ 53 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.), nahrádzať je povinnú právnu službu advokátskeho osnovníka (zákon č. 164/1940 Sl. z.) a má po splnení ostatných podmienok nárok na zapísanie do zoznamu advokátov.

(³) Ustanovenie ods. 2 nevzťahuje sa na toho, kto bol zo štátnych služieb disciplinárne prepustený.

§ 3.

Právna služba verejnototárskeho osnovníka, konaná u verejného notára, ktorému podľa § 8 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z. bolo povolené zastupovať stránky pred súdmi, posudzuje sa rovnako ako právna služba advokátskeho osnovníka, konaná u advokáta (zákon č. 164/1940 Sl. z.).

§ 4.

(¹) Verejnototársky osnovník (§ 2 zák. čl. VII/1886), ktorý už složil predpísaný sľub, môže verejného notára, u ktorého prevádza prax, zastupovať pri všetkých

úkonoch, spadajúcich do pôsobnosti verejných notárov, okrem spisania verejnototárskeho listín.

(²) Osnovník, ktorý má už jednorozčnú prax, vykonanú u verejného notára, taktiež osnovník, ktorý už složil advokátsku alebo sudcovskú, prípadne verejnototársku skúšku, môže za verejného notára, u ktorého je zapísaný, vykonať všetky úkony, spadajúce do pôsobnosti verejných notárov, sem počítajúc aj verejnototárske listiny.

(³) Oprávnenie podľa ods. 1 a 2 udeľuje minister pravosúdia na návrh verejnototárskej komory.

(⁴) Verejný notár je zodpovedný (§ 17 zák. čl. XXXV/1874) za úkony verejnototárskeho osnovníka podľa ods. 1 a 2.

(⁵) Ustanovenia ods. 1 a 2, § 4 zák. čl. VII/1886 sa zrušujú.

§ 5.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Fritz v. r.

49.

Zákon zo dňa 18. marca 1941 o civilných inžinieroch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Pojem.

§ 1.

Civilní inžinieri sú osoby, ktoré dostali oprávnenie vykonávať činnosť podľa tohto zákona.

Roztriedenie a titul.

§ 2.

(¹) Kategórie civilných inžinierov sú:

1. civilní inžinieri stavební;
2. civilní inžinieri pre architektúru a pozemné staviteľstvo;
3. civilní inžinieri strojní;
4. civilní inžinieri elektrotechničtí;
5. civilní inžinieri banskí;

6. civilní inžinieri lesní;
7. civilní inžinieri chemickí;
8. civilní inžinieri zememeračskí;
9. civilní inžinieri poľnohospodárskí.

(²) Civilní inžinieri majú právo a pri výkone svojho oprávnenia aj povinnosť užívať príslušný titul podľa ods. 1.

(³) Minister dopravy a verejných prác môže po vypočítaní príslušnej záujmovej organizácie inžinierskej (v ďalšom texte „Komora“) vyhláškou v Slovenskom zákonníku zmeniť kategórie civilných inžinierov alebo zriadiť nové kategórie.

(⁴) Vláda po vypočítaní Komory môže nariadením ustanoviť alebo zmeniť predpísanú odbornú spôsobilosť a rozsah oprávnenia civilných inžinierov, ako aj podrobnejšie vymedziť ich povinnosti.

Rozsah oprávnenia.

§ 3.

(¹) Civilní inžinieri kategórií, uvedeníh v § 2, ods. 1, č. 1 až 9, sú oprávnení vykonávať príslušné práce len vo svojich odboroch, pokiaľ §§ 4 až 8 neurčujú inak.

(²) Obsahom oprávnenia civilných inžinierov stavebných sú stavby cestné, mostné, pozemné, vodné a vodohospodárske, stavby a práce vodárenské, stokovacie, prameňové a kúpeľné práce vodohospodárske, stavby v súvislosti s technickou úpravou pôdy, meliorácie každého druhu a sceľovania pozemkov, s výnimkou zememeračských prác pri sceľovaní pozemkov alebo iných všeobecných úpravách pozemkovej držby, ďalej stavby železničné, jaskové, hlbinné a príbuzné stavby s výnimkou bankých prác, ako aj špeciálne stavebné konštrukcie, ktoré vyžadujú zložitú statickú výpočty, z každého materiálu a všetkých systémov.

(³) Odbory civilných inžinierov, uvedeníh v § 2, ods. 1, č. 2 až 9, sú určené ich titulmi (§ 2).

(⁴) Vo svojich odboroch sú civilní inžinieri oprávnení:

- a) vyhotovovať plány a technické návrhy každého druhu, technické zprávy, výpočty, výkazy hmôt a prác, ako i rozpočty predbežné a podrobné;
- b) viesť technické práce, spadajúce do ich odboru, prevziať vykonávanie takýchto prác, ako i preberať (kolaudovať) práce inými vykonané;
- c) vykonávať meranie (zamerovanie, zápisy, výpočty, plány), pokiaľ súvisia s navrhovaním a vykonávaním technic-

kých prác — vynímajúc tie zememeračské práce, ktoré sú potrebné pre zostavenie nového alebo pre úpravu doterajšieho katastrálneho operálu —, vyhotovovať príslušné plány polohopisné a svahomerné, potom iné práce prípravné, zisťovacie a vymerovacie, skúšobné a kontrolné, pokiaľ súvisia s ich poradnou a znaleckou činnosťou alebo s navrhovaním a vykonávaním technických prác, a to v medziach svojich oprávnení.

§ 4.

(¹) Civilní inžinieri bankí sú oprávnení vyhotovovať a prevádzkať návrhy, projekty a rozpočty technických prác s baníctvom súvisiacich (§ 131 obecného bankého zákona), najmä strojov a zariadení potrebných pre banké závody, úpravne a hutí, ďalej vymeriavať a mapovať v bani a na povrchu, kontrolovať a overovať plány a kópie bankých diel, mať dohľad, vedenie a dozor pri vykonávaní takýchto prác osobami inými, podávať posudky, výpočty a odhady vo veciach bankých a pod.

(²) Výkony civilných inžinierov bankých, vykonané na príkaz bankého úradu, ako vymedzňovanie, obnova a určenie hraníc bankých oprávnení (§§ 64, 67 a 68 obecného bankého zákona), osvedčenia vydané nimi na podklade takých výkonov o zistených skutočnostiach, overovanie originálov a kópií máp, pokladajú sa za také, ako keby boli vykonané úradníkom vrchnostenského bankého úradu.

§ 5.

Civilní inžinieri chemickí sú oprávnení vyhotovovať projekty a návrhy na chemicko-technické práce — v tom aj na menšie práce stavebné, strojné a elektro-technické nízkeho napätia, s nimi priamo súvisiace, zariaďovať chemicko-technické postupy, vykonávať na žiadosť alebo na príkaz výrobnú, technickú, pracovnú, hospodársku a bezpečnostnú kontrolu v chemicko-technických závodoch, konať chemicko-technické rozbory, podávať chemicko-technické a technologické posudky.

§ 6.

Civilní inžinieri zememeračskí sú oprávnení vyhotovovať a vykonávať všetky zememeračské práce spojené s úpravou pozemkovej držby i sceľovania pozemkov, s výnimkou melioračných prác každého druhu, ďalej každé projektovanie, vyme-

riavanie vo vodorovnom a zvislom smere vo vymeriavacom odbore, a to najmä: plány polohopisné a svahomerné, plány na rozdelenie a ohraničenie pozemkov, plány komasačné a arondačné s výnimkou plánov bonitačných, plány parcelačné, segregáčn é, proporciačné, vytýčenie, upravovanie a obmedzňovanie hraníc, meranie výšok, všetky kartografické a fotogrametrické práce a plány.

§ 7.

Civilní inžinieri poľnohospodárski sú oprávnení vyhotovovať návrhy, projekty a rozpočty pre poľnohospodársku výrobu, tieto uskutočňovať, pre poľnohospodársku výrobu prevádzkať výskumníctvo, pokusníctvo, rozbery a skúšanie výrobných prostriedkov poľnohospodárskych (okrem paliva, svetliva a mazadiel), ďalej rozbery, skúšanie poľnohospodárskych a poľnohospodársko-priemyselných výrobkov, pokiaľ sa ďalej technologicky nespracujú a nepoužívajú, podávať odborné mienky a posudky, vykonávať bonitácie a bonitačné plány, odhady poľnohospodárskych podnikov a pozemkov i odhady škôd živelných na nich, kalkulácie a štatistiky, preskúmať uvedené činnosti a vydávať o tom overenia, organizovať a viesť poľnohospodárske podniky a poľnohospodársko-priemyslové závody, vyhotovovať hospodárske dispozície a rozpočty na ich zariadenie a vykonávať na žiadosť alebo na príkaz výrobnú, účtovnú a obchodnú revíziu prevádzky; projektovať a vykonávať hospodárske zveladenie pôdy, jednoduché zariadenia odvodňovacie a zavodňovacie na jednotlivých poľnohospodárskych podnikoch, a to len v súvislosti s hospodárskou melioráciou, v tej istej súvislosti úpravu pastvín, rekultiváciu pozemkov, okrem zalesňovania, a to bez akýchkoľvek úprav tokov a väčších zariadení stavebných a pokiaľ súvisia s prevádzkou a zariadením poľnohospodárskych závodov; dispozície projektovať poľnohospodárske stavby pozemné a jednoduché zariadenia strojné a elektrotechnické nízkeho napätia, pokiaľ súvisia s prevádzkou a zariadením poľnohospodárskych a poľnohospodársko-priemyslových podnikov.

§ 8.

Oprávnenia uvedené v § 3, ods. 4 prislúchajú aj mimo vlastný odbor:

1. civilným inžinierom stavebným, nakoľko ide o jednoduché zariadenia strojné

a elektrotechnické nízkeho napätia, ak súvisia priamo so stavbami a prácami inžinierskymi, uvedenými v § 3, ods. 2, a sú ich doplnkom;

2. civilným inžinierom pre architektúru a pozemné staviteľstvo, nakoľko ide o iné stavebné zariadenia a jednoduché strojné a elektrotechnické zariadenia nízkeho napätia, ak tieto zariadenia súvisia priamo s pozemnými stavbami a sú ich doplnkom;
3. civilným inžinierom strojným, nakoľko ide o iné stavebné zariadenia, počítajúc v to jednoduché pozemné stavby a jednoduché elektrotechnické zariadenia, ak tieto stavby a zariadenia priamo súvisia so stavbami a prácami strojnými a sú ich doplnkom;
4. civilným inžinierom elektrotechnickým, nakoľko ide o iné stavebné zariadenia, počítajúc v to jednoduché pozemné stavby a jednoduché strojné zariadenia, ak tieto stavby a zariadenia priamo súvisia so stavbami a prácami elektrotechnickými a sú ich doplnkom;
5. civilným inžinierom lesným, nakoľko ide o jednoduché stavby pozemné, cestné, vodné, mostné, stavby lesných dopravných prostriedkov, zariadení na dopravu lesných produktov, lesných železníc pre neverejnú dopravu a jednoduché zariadenia strojné a elektrotechnické nízkeho napätia, nakoľko tieto stavby a zariadenia priamo súvisia s prevádzkovým zariadením a hospodárstvom lesným a sú jeho doplnkom, ďalej nakoľko ide o lesnícko-technické hradenie bystrín.

§ 9.

Civilní inžinieri sú oprávnení vo veciach svojho povolania radíť stranám a v medziach príslušných právnych predpisov ich zastupovať pred úradmi, ďalej vykonávať znaleckú činnosť pre súdy a úrady, korporácie a strany, podávať posudky, konať výpočty, odhady, kalkulácie, na žiadosť alebo na príkaz uskutočňovať kontrolu prevádzky a revízie vo všetkých odvetviach svojho odboru, preskúšavať a overovať príslušné listiny, projekty, plány, návrhy, výkresy, výpočty a postupy alebo ich kópie.

§ 10.

(*) Ustanovenia o oprávneniach civilných inžinierov nevzťahujú sa na práce konané zamestnancami štátu alebo štát-

nych podnikov a do konca roku 1942 ani na práce zamestnancov sväzkov územnej samosprávy a ich podnikov.

(²) Ak vznikne spor alebo pochybnosť o rozsahu oprávnenia jednotlivých kategórií civilných inžinierov alebo o udelení oprávnenia, rozhodne po vypočutí Komory minister dopravy a verejných prác, kde treba, v dohode s príslušnými ministrami.

§ 11.

(¹) Urady verejnej správy pokladajú listiny, vysvedčenia, výkresy, výpočty, posudky a pod., ktoré na ich žiadosť vyhotovili civilní inžinieri vo svojom odbore predpísaným spôsobom, za také, ako by ich bol vyhotovil štátny úrad.

(²) Podľa plánov, vyhotovených alebo overených civilnými inžiniermi, možno udeliť najmä povolenie stavebné, vodoprávne a iné, ako aj živnostensko-právne schválenie.

Odborný a pomocný personál.

§ 12.

(¹) Civilní inžinieri môžu zamestnávať odborný a pomocný personál.

(²) Civilní inžinieri, pokiaľ vykonávajú práce so svojim vlastným živnostenským pomocným personálom, podliehajú ustanoveniam hlavy VI. a VII. živnostenského zákona, pričom funkciu živnostenského spoločenstva vykonáva Komora. Organizáciu Komory upraví osobitný právny predpis.

Prevodzovne.

§ 13.

Predpisy hlavy III. živnostenského zákona sa vzťahujú aj na prevodzovne civilných inžinierov, nakoľko sú splnené podmienky § 40 živnostenského zákona.

Nadobúdanie oprávnenia.

§ 14.

(¹) Oprávnenie civilného inžiniera môže dostať bezúhonný a svojprávný slovenský štátny občan, ak

- vykonal príslušné odborné štúdiá (§ 16),
- bol prakticky zamestnaný po určitý čas a predpísaným spôsobom (§ 17),
- vykonal skúšku, ak nie je od nej oslobodený (§ 18).

(²) Oprávnenie nemôže dosiahnuť:

- zamestnanec štátu, jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov alebo základín, v činnej službe, vynímajúc osoby uvedené v § 19, veta druhá;
- kto vykonáva zamestnanie, ktoré sa nesrovnáva s povahou a výkonom povolania civilného inžiniera, alebo sa stal svojim konaním nehodným dôvery;
- kto sa pokladá podľa platných predpisov za Žida, ak minister dopravy a verejných prác po vypočutí Komory a Ústredného hospodárskeho úradu nepovolil výnimku.

(³) Zamestnancom [ods. 2, písm. a)] na odpočinku môže udeliť oprávnenie minister dopravy a verejných prác po vypočutí Komory len so súhlasom ministra financií.

§ 15.

(¹) Oprávnenie civilného inžiniera udeľuje na žiadosť minister dopravy a verejných prác, kde treba v dohode so zúčastnenými ministrami. Oprávnenie platí pre celé územie štátu.

(²) Cudzincom možno udeliť oprávnenie civilného inžiniera iba v tom prípade, ak okrem splnenia ostatných pre tuzemcov platných podmienok preukážu, že pôsobili ako inžinieri alebo ako podnikatelia, uvedení v § 34, na území Slovenskej republiky pred 14. marcom 1939. Výnimky z tohto ustanovenia môže povoliť na žiadosť uchádzačov minister dopravy a verejných prác, kde treba v dohode so zúčastnenými ministrami. Takéto oprávnenie možno viazať podmienkami.

(³) Civilný inžinier môže začať vykonávať svoje oprávnenie, ak složí na príslušnom okresnom úrade prísahu, že bude svedomite a neustranne vykonávať práce jemu kýmkoľvek sverené.

(⁴) Okresný úrad vyhlási v Úradných novinách deň složenia prísahy a sídlo civilného inžiniera, ako i každú jeho zmenu (§ 22).

Odborné štúdiá.

§ 16.

(¹) Štúdiá možno preukázať vysvedčením Slovenskej vysokej školy technickej alebo niektorej vysokej školy technického smeru bývalej republiky Česko-Slovenskej o složení záverečnej (odbornej) štátnej skúšky alebo o dosiahnutí doktorátu príslušného odboru, a to:

- pre civilných inžinierov stavebných, pre architektúru a pozemné staviteľstvo,

strojných, elektrotechnických, banských, lesných, chemických a poľnohospodárskych, na príslušnom študijnom oddelení alebo patričnom odbore niektorej vysokej školy technického smeru;

b) pre civilných inžinierov zememeračských na oddelení zememeračského inžinierstva vysokej školy technického smeru alebo na bývalom geodetickom behu niektorej vysokej školy technickej, ďalej do 1. marca 1934 na niektorom inom odbore niektorej vysokej školy technického smeru, ktorého štátne skúšky obsahujú aj skúšku z vyššej geodézie;

c) pre civilných inžinierov banských na banskom odbore vysokej školy banskej a lesnickej v Banskej Štiavnici alebo vysokej školy banskej v Píbrami.

(f) Pre dosiahnutie oprávnenia civilného inžiniera elektrotechnického možno štúdiá preukázať aj vysvedčením o složení druhej štátnej skúšky z odboru pre stavbu strojov, keď v čase, kedy bola táto skúška složená, nebolo ešte na tej ktorej vysokej technickej škole osobitné oddelenie pre elektrotechniku.

(g) Ak ide o obdobné vzdelanie na niektorej cudzozemskej vysokej škole rovnakej úrovne, má záverečný cudzozemský študijný preukaz rovnakú platnosť podľa odsekov 1 alebo 2 len po noštrifikovaní Ministerstvom školstva a národnej osvety.

(h) Študijným vysvedčeniam, uvedeným v ods. 1 až 3, rovnajú sa obdobné vysvedčenia niektorej vysokej školy technickej alebo jej na roven postavenej odbornej školy v bývalom Rakúsko-Uhorsku, získané najneskoršie 31. júla 1919.

(i) Študijným vysvedčeniam, uvedeným v ods. 1 až 3, rovná sa ďalej preukaz o tom, že žiadateľ dostal na niektorom odbore vysokej školy technickej v Budapešti diplom inžiniera, alebo že nadobudol oprávnenie na užívanie titulu inžiniera „diplomovaný“ podľa nariadenia č. 22.578/1890 V. K. M. (uh. min. kultu a vyučovania) a to v oboch prípadoch najneskoršie 31. júla 1919.

Praktické zamestnanie.

§ 17.

(1) Praktické zamestnanie treba preukázať uspokojivým a hodnoverným vysvedčením o tom, že uchádzač vykonal po ukončení predpisovaných štúdií odbornú prax, trvajúcu najmenej päť rokov, a uchádzač, ktorý z príslušného odboru nadobu-

dol doktorskú hodnosť, odbornú prax, trvajúcu najmenej štyri roky. Čas praxe od skúšky dospelosti až po druhú štátnu skúšku a čas, strávený v prezenčnej službe vojenskej alebo v náhradnej zálohe, ako aj počas mobilizácie alebo vojny, môže sa počítať polovicou.

(2) Odborná prax musí byť vykonaná alebo u civilného inžiniera príslušného odboru alebo u staviteľa (§ 34, ods. 1) alebo pod vedením odborníka vo verejnej alebo súkromnej službe alebo v štátnom podniku, fonde i základne, ktoré sú spôsobilé sprostredkovať praktické vedomosti, potrebné pre príslušný odbor.

(3) Za rovnakú prax pokladá sa aj odborná činnosť toho druhu na vysokých školách technického smeru.

(4) O započítateľnosti odbornej praxe treba vypočuť Komoru; v sporných prípadoch podľa ods. 3 je smerodajné stanovisko Ministerstva školstva a národnej osvety.

Skúška.

§ 18.

(1) Skúške pred komisiou, ktorú zriadi minister dopravy a verejných prác, možno sa podrobiť po ukončení predpisovaných štúdií a po uplynutí troch rokov predpisanej praxe. Tu platí rovnako ustanovenie § 17, ods. 1. Ku skúške možno pripustiť len uchádzačov, ktorí vyhovujú podmienkam, predpísaným v § 14, ods. 1, písm. a) a b).

(2) Predmety skúšky sú:

- a) národné hospodárstvo,
- b) základy ústavného a správneho práva,
- c) zákony a nariadenia odborné i stavovské, vzťahujúce sa na povolanie civilného inžiniera príslušnej kategórie.

(3) Skúška z národného hospodárstva a ústavného a správneho práva sa odpustí uchádzačom, ktorí sa preukážu vysokoškolskými vysvedčeniami o skúške z týchto predmetov, alebo ktorí pri niektorej štátnej skúške podľa skúšobných predpisov, platných pre ich odbor, museli preukázať vedomosti z týchto predmetov, ďalej uchádzačom, ktorí už nadobudli oprávnenie civilného inžiniera niektorej kategórie.

(4) Od skúšky sú celkom oslobodení:

- a) profesori a súkromní docenti na vysokých školách technického smeru, ktorí učia praktickým odborom;
- b) uchádzači o oprávnenie pre kategórie, uvedené v § 2, ods. 1, ak složili skúšku,

§ 31.

(¹) Diplomovaní inžinieri, inžinieri bez označenia „diplomovaní“ a oprávnení zememerači, ktorí vykonávajú oprávnenia, uvedené v § 32, ods. 3 a 4, podliehajú obdobne ustanoveniam tohto zákona.

(²) Ich práva, nadobudnuté za platnosti doterajších predpisov, zostávajú nedotknuté.

§ 32.

(¹) Civilní technikovia, ktorí nadobudli oprávnenia podľa nariadenia Ministerstva vnútra č. 8152/1886 alebo podľa nariadenia č. 77/1913 r. z. alebo podľa vládneho nariadenia č. 38/1934 Sb. z. a n., a vykonávajú do dňa účinnosti tohto zákona oprávnenie na území Slovenskej republiky, používajú názvy a vykonávajú oprávnenia podľa tohto zákona. Doterajší „civilní geometri a kultúrni technikovia“ budú sa na budúce menovať „civilní inžinieri zememeračskí a kultúrni“.

(²) Diplomovaní inžinieri a inžinieri bez označenia „diplomovaný“, ktorí vykonávajú oprávnenia, nadobudnuté podľa bývalých uhorských právnych predpisov, môžu tieto oprávnenia vykonávať i naďalej v rozsahu, určenom týmito predpismi, ak sú členmi Komory, musia však užívať len názvy, ktoré odpovedajú označeniu odborov, ktoré absolvovali na vysokej škole technickej v Budapešti alebo na vysokej škole banskej a lesnickej v Banskej Štiavnici. Užívať názov a vykonávať oprávnenia podľa tohto zákona môžu len vtedy, ak im bude udelené oprávnenie civilného inžiniera.

(³) Zememerači, ktorým bolo udelené oprávnenie podľa nariadenia č. 40/1909 I. M. (uh. mín. spravodlivosti) alebo podľa vládneho nariadenia č. 148/1922 Sb. z. a n., alebo podľa vládneho nariadenia č. 65/1930 Sb. z. a n., sú členmi Komory a môžu toto oprávnenie vykonávať aj naďalej v rozsahu, určenom týmito predpismi a budú užívať názov „civilný inžinier zememeračský“.

(⁴) Pre civilných inžinierov zememeračských, ktorým bolo udelené oprávnenie civilného geometra s obmedzením sídla na určitý súdny okres, platí toto obmedzenie naďalej.

§ 33.

(¹) Uchádzačom o oprávnenie civilného inžiniera, ktorí sú diplomovanými inžiniermi alebo inžiniermi bez označenia „diplo-

movaný“, ktorí sú členmi Komory a slovenskými štátnymi občanmi a vykonávajú oprávnenie na základe úradného povolenia, môže po vypočutí Komory Ministerstvo dopravy a verejných prác po dohode s Ministerstvom školstva a národnej osveľy skúšku (§ 18) celkom odpustiť.

(²) Týmto uchádzačom možno vypočutí Komory ich samostatnú činnosť plne zarátat do praktického zamestnania (§ 17) od času, kedy sa stali členmi Komory.

(³) V prípadoch, keď uchádzač vykonával svoje štúdiá po 31. júli 1919 v cudzine, zarátanie (ods. 2) je prípustné len, ak preukáže o týchto cudzozemských štúdiách bolo podľa platných predpisov noštrifikované.

§ 34.

(¹) Oprávnenie staviteľskej živnosti (§ 2 vládneho nariadenia č. 103/1925 Sb. z. a n.), získané najneskoršie dňa 31. decembra 1944, zostáva nedotknuté.

(²) Oprávnenie staviteľskej živnosti (§ 2 vládneho nariadenia č. 103/1925 Sb. z. a n.), získané po 31. decembri 1944, oprávňuje samostatne vykonávať pozemné stavby — okrem rámových konštrukcií, — ako aj všetky stavebné práce v takom rozsahu, v akom sa vyskytujú pri pozemných stavbách v tomto odseku uvedených.

(³) Oprávnenie staviteľskej živnosti, uvedenej v ods. 2, možno rozšíriť v pomere k študijnej osnove odborných škôl. Takéto rozšírenie upraví minister hospodárstva v dohode s príslušnými ministrami a vyhlási v Úradných novinách.

Ustanovenia záverečné.

§ 35.

Týmto zákonom sa mení nariadenie č. 130/1917 r. z., ktorým sa upravuje oprávnenie užívať stavovský názov „inžinier“, natoľko, že na budúce môžu užívať názvov „inžinier“ (Ing.) aj osoby, ktorým prislúcha podľa tohto zákona názov „civilný inžinier“.

§ 36.

Ustanovenie § 251, ods. 2, písm. f) živnostenského zákona č. 259/1924 Sb. z. a n., že mu nepodliehajú úkony inžinierov a zememeračov podľa nariadenia č. 22.5/18/1890 V. K. M. (uh. ministra kultu a vyučovania) o užívaní názvu „inžinier“ a podľa zákonného článku XXXIX/1908 a vládne-

ho nariadenia č. 148 1922 Sb. z. a n., menia sa tak, že živnostenskému zákonu nepodliehajú úkony civilných inžinierov, diplomovaných inžinierov, inžinierov bez označenia „diplomovaný“ a oprávnených zeme-meračov podľa tohto zákona.

§ 37.

(¹) Dňom účinnosti tohto zákona strácajú platnosť, pokiaľ tento zákon neustanovuje inakšie, všetky ustanovenia, ktoré mu odporujú. Zrušujú sa najmä:

Vládne nariadenie č. 38/1934 Sb. z. a n.,

ustanovenia oddielu I. a II. vládneho nariadenia č. 65/1930 Sb. z. a n.,

§ 34 vládneho nariadenia č. 103/1925 Sb. z. a n.,

§ 4 zák. čl. XXXIX/1908, nakoľko sa ním zmocňuje minister pravosúdia, aby vydal nariadenie o spôsobilosti a skúške zememeračov a ich pomocníkov a disciplinárne predpisy pre nich,

bod 6, nariadenia č. 22.578/1890 V. K. M. (uh. ministra kultu a vyučovania).

(²) Týmto zákonom zostávajú nedotknuté ustanovenia § 44 zákona č. 177/1927 Sb. z. a n. a § 42 a nasledujúce vládneho nariadenia č. 64 1930 Sb. z. a n.

§ 38.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác a minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

50.

Zákon

zo dňa 18. marca 1941

o sjednotení obvodov okresných úradov, okresných súdov, iných úradov a ich sídel.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

§ 1.

Zriaďovať alebo zrušovať okresné úrady, alebo meniť ich obvody a sídla možno len zákonom a to tak, aby obvody okresných súdov a ich sídla boli s nimi totožné.

DIEL DRUHÝ.

§ 2.

Okresný úrad z Holiča sa prenáša do Skalice.

§ 3.

Z obvodu okresného úradu v Brezne nad Hronom sa vylučujú obce Brusno, Medzibrod nad Hronom a Svätý Ondrej nad Hronom a pričleňujú sa k obvodu okresného úradu v Banskej Bystrici.

§ 4.

Z obvodu Okresného úradu v Hlohovci sa vylučujú obce:

a) Kepežd, Pata, Šoporňa a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Nitre,

b) Šintava sa pričleňuje k obvodu Okresného úradu v Trnave.

§ 5.

Z obvodu Okresného úradu v Hnúšti sa vylučujú obce Drábsko, Lom nad Rmavicou, Sihla a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Brezne nad Hronom.

§ 6.

Z obvodu Okresného úradu v Dolnom Kubíne sa vylučuje obec Valaská Dubová a pričleňuje sa k obvodu Okresného úradu v Ružomberku.

§ 7.

Z obvodu Okresného úradu v Malacách sa vylučujú obce Bilkové Humence, Šajdkove Humence, Borský Svätý Mikuláš, Borský Svätý Peter a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Senici.

§ 8.

Z obvodu Okresného úradu v Zlatých Moravciach sa vylučujú obce Balvany t. Šalmoš, Čajkov, Klačany, Hronské Kosihy, Veľké Kozmálovce, Opatová, Podlužany, Rybník, Starý Tekov, Timače, Tekovská Nová Ves a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Novej Bani.

§ 9.

Z obvodu Okresného úradu v Prievidzi sa vylučujú obce Píla, Veľké Pole a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Novej Bani.

§ 10.

Z obvodu Okresného úradu v Spišskej Novej Vsi sa vylučuje obec Henclová a pričleňuje sa k obvodu Okresného úradu v Gelnici.

§ 11.

Z obvodu Okresného úradu v Spišskej Starej Vsi sa vylučujú obce Čierna Hora, Jurgov, Repisko a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Kežmarku.

§ 12.

Z obvodu Okresného úradu vo Vranove nad Topľou sa vylučujú obce Bačkovík, Čakanovce, Herľany, Vyšná Kamenica, Rankovce, Zirovce a pričleňujú sa k obvodu Okresného úradu v Trebišove.

§ 13.

Osada Brezová sa odčleňuje od obce Veľké Uherce a pričleňuje sa k obci Veľké Pole.

DIEL TRETÍ.

§ 14.

Z obvodu Okresného súdu v Trnave sa vylučujú obce Pata, Šoporňa a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Nitre.

§ 15.

Z obvodu Okresného súdu v Novej Bani sa vylučujú obce Bátovce, Držnice, Hurša, Malé Krškany, Dolný Prandorf, Horný Prandorf, Pukanec a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Banskej Štiavnici.

§ 16.

Z obvodu Okresného súdu v Gelnici sa vylučujú obce Krompachy, Nižné Sloviniky, Vyšné Sloviniky a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi.

§ 17.

Z obvodu Okresného súdu v Hnúšti sa vylučujú obce Drábsko, Lom nad Rimavicou, Sihla a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Brezne nad Hronom.

§ 18.

Z obvodu Okresného súdu v Brezne nad Hronom sa vylučujú obce Brusno, Medzihrad nad Hronom a Svätý Ondrej nad Hronom a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Banskej Bystrici.

§ 19.

Z obvodu Okresného súdu v Dolnom Kubíne sa vylučuje obec Valaská Dubová a pričleňuje sa k obvodu Okresného súdu v Ružomberku.

§ 20.

Z obvodu Okresného súdu v Krupine sa vylučujú obce Bohunice, Dolný Almaj, Horný Almaj, Dolné Brhlovce, Horné Brhlovce, Jalakšová, Veľké Krškany, Pečenice, Dolné Žemberovce, Horné Žemberovce a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Banskej Štiavnici.

§ 21.

Z obvodu Okresného súdu v Malackách sa vylučuje obec Bilkove Humence a pričleňuje sa k obvodu Okresného súdu v Senici.

§ 22.

Z obvodu Okresného súdu v Turčianskom Svätom Martine sa vylučujú obce Sklené, Horná Štubňa, Dolný Turček, Horný Turček a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Kremnici.

§ 23.

Z obvodu Okresného súdu v Zlatých Moravciach sa vylučuje obec Babindol a pričleňuje sa k obvodu Okresného súdu v Nitre.

§ 24.

Z obvodu Okresného súdu vo Vyšnom Svätom Martine sa vylučuje obec Oľšavka a pričleňuje sa k obvodu Okresného súdu v Stropkove.

§ 25.

Z obvodu Okresného súdu v Topoľčanoch sa vylučujú obce Radobica, Horná Ves a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Prievidzi.

§ 26.

Z obvodu Okresného súdu v Spišskom Podhradí sa vylučujú obce Spišský Hrušov, Jamník, Vitkovce a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi.

§ 27.

Z obvodu Okresného súdu v Spišskej Starej Vsi sa vylučujú obce Jurgov, Repisko, Čierna Hora a pričleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Kežmarku.

§ 28.

Z obvodu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sa vylučujú obce Vondrišiel, Henclová a príleňujú sa k obvodu Okresného súdu v Gelnici

§ 29.

Obvod Okresného súdu na Myjave sa vylučuje z obvodu Krajského súdu v Bratislave a príleňuje sa k obvodu Krajského súdu v Trenčíne

DIEL ŠTVRTÝ.

§ 30.

Obvody finančných a iných úradov a ich sídel sa prispôbia obvodom okresných úradov a okresných súdov podľa tohto zákona.

§ 31.

Tento zákon nadobúda účinnosť 60. dňom po vyhlásení; vykonávajú ho zúčastnení ministri.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

51.

Vyhláška

ministra financií

zo dňa 25. marca 1941,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb vyplývajúcich z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Kráľovstvom Maďarským.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 26.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky

(č. 26)

zo dňa 24. marca 1941

o úprave platieb, vyplývajúcich z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Kráľovstvom Maďarským.

Čl. 1.

(¹) Počínajúc dňom 12. marca 1941 môžu slovenskí vývozci pri predaji tovaru do Maďarska cenu ujednať a tovar fakturovať výlučne v Ks.

(²) Počínajúc týmto dňom môžu slovenskí dovozci sjednávať uzávierky na dovoz tovaru z Maďarska a prijímať faktúry vystavené výlučne v Ks.

Čl. 2.

Ustanovenia čl. 1 vzťahujú sa na tovary II. a III. skupiny, uvedené v čl. 2 opatrenia Slovenskej národnej banky č. 12, uverejneného vyhláškou ministra financií zo dňa 17. novembra 1939, č. 284 Sl. z., t. j. na tovary, pri ktorých sa platby uskutočňujú cez „Maďarský kompenzačný účet RIMA“ u Bratislavskej všeobecnej banky v Bratislave a na tovary, pri ktorých sa platby uskutočňujú cez „Účet maďarského tovarového styku“ u Bratislavskej I. sporivej banky v Bratislave.

Čl. 3.

Závazky, ktoré vyplývajú z uzávierok sjednaných pred 12. marcom 1941 v pengő, treba pri platbe prepočítať starým kurzom, t. j. podľa záznamu Ks v Budapešti pred 12. marcom 1941.

Čl. 4.

Pokiaľ boli v čase od 12. marca 1941 do uverejnenia tohto opatrenia sjednané uzávierky na pengő, treba ich v smysle tohto opatrenia a podľa vyhlášky Cenového úradu zo dňa 12. marca 1941 č. 101 Úr. novin o zákaze zvyšovania ceny tovaru dovezeného z Maďarska, zmeniť na uzávierky s plnením v Ks.

Čl. 5.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom uverejnenia.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér:
Dr. Karvaš v. r.

Nám. riaditeľ:
Dr. Virsik v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 14.

Vydaná dňa 28. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (52.—58.) 52, Nariadenie, ktorým sa mení a doplňuje zákon o výkupu nehnuteľností, na exekučnej dražbe Židmi kúpených. — 53, Nariadenie, ktorým sa doplňuje nariadenie o židovských podnikoch. — 54, Nariadenie s mocou zákona o zákaze výplat miezd (platov) v sobotu. — 55, Nariadenie s mocou zákona o organizácii sociálneho poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách a o ich nemocenskom poistení. — 56, Nariadenie, ktorým sa mení a doplňuje zákon o pozemkovej reforme. — 57, Nariadenie o znášaní nákladov revízie, kontroly a ustálenia likvidačnej a obcenej hodnoty židovských a arizovaných podnikov, ako aj židovského majetku. — 58, Nariadenie s mocou zákona o pohraničnom pásme a o obvode opevnených a iných miest dôležitých pre obranu štátu.

52.

Nariadenie zo dňa 22. marca 1941,

ktorým sa mení a doplňuje zákon o výkupu nehnuteľností, na exekučnej dražbe Židmi kúpených.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Č l á n o k I.

Ustanovenie § 5 zákona č. 213/1940 Sl. z. sa mení a bude znieť takto:

„(1) Právo výkupu treba uplatniť písomnou žiadosťou do 12 mesiacov od účinnosti tohto zákona, a v prípade, ak žiadosť o vklad vlastníckeho práva v prospech Nežida, v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona podaná, bola neskôr zamietnutá [§ 2, písm. b)], — odo dňa právoplatnosti zamietnutia.

(2) Žiadosť treba podať na okresného súdu, na území ktorého je nehnuteľnosť, a to v toľkých exemplároch, koľko je pozemkníkových záujemcov, a okrem toho po jednom exemplári pre súd, pre berný úrad a pre štátny pozemkový úrad.“

Č l á n o k II.

Za § 24 zákona č. 213/1940 Sl. z. sa vsunuje § 24a tohto znenia:

„(1) Hodnotou predmetu pokračovania podľa tohto zákona je cena, za ktorú Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe.

(2) Ak výkup bol povolený na základe práva výkupu podľa § 1,

a) sadzba prevodného poplatku sa snižuje pri hodnote do 10.000 Ks na 1% a pri hodnote do 20.000 Ks na 2%,

b) žiadateľ je oslobodený od ručenia za obecnú dávku z prirastku hodnoty nehnuteľnosti.“

Č l á n o k III.

Tohto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia s ministrom financií a s ministrom vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

53.

Nariadenie zo dňa 22. marca 1941,

ktorým sa doplňuje nariadenie o židovských podnikoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia § 15 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa dopĺňujú ďalšími odsekmi tohto znenia:

„(1) Ústredný hospodársky úrad môže do dvoch rokov po nariadení prevodu podľa § 5, písm. b) až e) uvaliť na podnik dočasnú správu (nar. č. 314/1940 Sl. z.) na návrh príslušnej daňovej správy, ak by majiteľ podniku riadne neplatil dane a iné verejné požiadavky. Výdavky spojené s dočasnou správou nie sú u majiteľa odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

(¹) Na majetkovú podstatu podnikov, uvedených v odseku 5, nemožno vykonať do dovoch rokov po nariadení ich prevodu zaisťovacie úkony na zaistenie nepredpísaných a nesplátných daní, ako aj iných verejných požiadaviek.

(²) Zaisťovacie úkony, uvedené v odseku 6 a vykonané do dňa účinnosti tohto nariadenia, sa zrušujú."

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

54.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 13. marca 1941

o zákaze výplat miezd (plátov) v sobotu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) V prípadoch, v ktorých je vyplácanie mzdy (plátu) služobnou smluvou určené na sobotu, ako aj v prípadoch, v ktorých sa má podľa platných právnych predpisov alebo zvyku výplata mzdy (plátu) uskutočňovať v sobotu (koncom týždňa), má zamestnávateľ vyplácať mzdu (plát) vo štvrtok; ak by na štvrtok pripadol sviatok alebo pamätný deň podľa ustanovení právnych predpisov o sviatkoch a pamätných dňoch, má sa mzda (plát) vyplatiť v piatok.

(²) Odchytku z ustanovenia ods. 1 môže určiť, poľažne povolí minister vnútra.

(³) Ustanovením ods. 1 nie sú dotknuté právne predpisy o vypovedných lehotách.

§ 2.

Zamestnávateľ, ktorý poruší ustanovenia § 1 sa potrestá okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od 30.— do 10.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 30 dní.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 31. marca 1941; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sívák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

55.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 13. marca 1941

o organizácii sociálneho poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách a o ich nemocenskom poistení.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

ČASŤ PRVA.

Organizácia nositeľa poistenia.

§ 1.

Penzijný ústav súkromných úradníkov.

(¹) Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave, zriadený podľa vládneho nariadenia č. 17/1939 Sl. z. (v ďalšom texte „Ústav“), vykonáva vo dvoch odboroch so samostatným účtovaním a hospodárením:

a) penzijné poistenie súkromných zamestnancov vo vyšších službách podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich (v ďalšom texte „penzijný zákon“) a podľa nariadenia s mocou zákona č. 266/1940 Sl. z. — v odbore pre penzijné poistenie;

b) nemocenské poistenie súkromných zamestnancov vo vyšších službách podľa tohto nariadenia — v odbore pre nemocenské poistenie.

(²) Činnosť ústavu upravujú stanovy, ktoré vydá predseda Ústavu po ich schválení Ministerstvom vnútra. Stanovy majú obsahovať najmä ustanovenia:

a) o zastupovaní Ústavu navonok a o forme listín Ústav právne zaväzujúcich;

- b) o forme vyhlášok;
- c) o každoročnom zostavovaní a schvaľovaní rozpočtu pre celý Ústav a pre každý jeho odbor osobitne;
- d) o zostavovaní, preskúmaní a schvaľovaní každoročnej účtovnej uzávierky, ktorá sa skladá z dvoch dielov, a to: z účtovnej uzávierky odboru pre penzijné poistenie a z účtovnej uzávierky odboru pre nemocenské poistenie;
- e) o zostavovaní, preskúmaní, schvaľovaní a uverejňovaní matematickej bilancie odboru pre penzijné poistenie v obdobiach aspoň trojročných;
- f) o forme, v akej sa vydávajú preukazy riaditeľom odborov a úradníctvu Ústavu;
- g) o organizačnom poriadku Ústavu a jednotlivých jeho odborov;
- h) o spôsobe výpočtu úhradových podielov v penzijnom poistení;
- i) o zvýšení, snížení a spôsobe poskytovania dávok v nemocenskom poistení v medziach ustanovení tohto nariadenia.

§ 2.

Orgány.

Orgánmi Ústavu sú:

- a) predseda s poradným sborom, poľažne s predsedníckou radou,
- b) revízna komisia,
- c) poisťovacie odbory.

Predseda, poradný sbor a predsednícka rada.

§ 3.

(¹) Predsedu Ústavu ustanovuje a odvoľáva vláda na návrh ministra vnútra. Za výkon svojej funkcie je predseda zodpovedný ministrovi vnútra. Ak je predseda zaneprázdnený alebo neprítomný, zastupuje ho zástupca. Zástupcu si ustanovuje predseda so súhlasom ministra vnútra. Zástupca predsedu zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru, poľažne predsedníckej rady, aj keby nebol ich členom.

(²) Predseda spravuje Ústav a zastupuje ho navonok, svoláva schôdzky poradného sboru, poľažne predsedníckej rady a predsedá im. Podpisuje tiež, a to s riaditeľom príslušného odboru všetky listiny, ktorými Ústav nadobúda práva, alebo sa ich vzdáva, alebo ktorými sa zaväzuje (§ 1, ods. 2, písm. a).

(³) Predseda a jeho zástupca vykonávajú svoje funkcie ako úrad čestný, minister vnútra určí im namiesto prezenčných platov paušálnu mesačnú odmenu na účet Ústavu.

§ 4.

(¹) Poradný sbor sa skladá z 12 členov; každý člen má svojho náhradníka. Členov poradného sboru a ich náhradníkov ustanovuje minister vnútra na návrh predsedu v rovnakom pomere za poisťovcov a ich zamestnávateľov, a to: z poľnohospodárstva dvoch, z priemyslu dvoch, z obchodu a živností dvoch, z peňažníctva dvoch, zo slobodných povolání dvoch a z odborníkov tiež dvoch členov, z ktorých jeden je lekár. Členmi a náhradníkmi poradného sboru môžu byť len štátni občania Slovenskej republiky.

(²) Do pôsobnosti poradného sboru patri radiť predsedovi pri správe Ústavu a podávať mienuku najmä:

1. o stanovách Ústavu a ich zmene,
2. o hospodárskom pláne, každoročnom rozpočte, ako aj každoročnej účtovnej uzávierke,
3. o matematickej bilancii penzijného poistenia a o použití jej prípadného zvýšku,
4. o zvýšení alebo snížení nemocenského poistenia (§ 36, ods. 3 a 4),
5. o nadobudnutí, zatažení a scudzení nehnuteľností okrem nadobudnutia nehnuteľností v pokračovaní exekučnom a konkurznom,
6. o smerniciach pre ukladanie majetku, o odchylnom ukladani majetku z penzijného poistenia (§ 163, ods. 2 penzijného zákona) a o založení a použití všeobecných alebo osobitných rezervných fondov pre penzijné a nemocenské poistenie.
7. o trvalom ukladani majetku,
8. o zásadných otázkach vo veciach poistných dávok,
9. o zásadách pre prevádzanie liečebnej starostlivosti a pre povolovanie podpora v nezamestnanosti,
10. o kolektívnych smluvách s lekármi, lekárnikmi, zubnými technikmi, pôrodnými asistentkami a liečebnými ústavmi,
11. o odpise nedobytného poistného a iných požiadaviek,
12. o zásadách pre prevádzanie penzijného skupinového poistenia,
13. o počte stálych zamestnaneckých miest a o služobnom, disciplinárnom a za-

opatrovacom poriadku pre zamestnancov Ústavu,

14. o zriaďovaní miestnych služobní pre kontrolu (§ 8) so súčasným navrhnutím ich obvodu príslušnosti, rozsahu ich pôsobnosti a o ich zrušení, ako aj

15. o veciach, v ktorých uzná predseda za potrebné vyžiadať si mienku poradného sboru.

(³) Do schôdzky poradného sboru, v ktorej sa rokuje o smerniciach pre ukladanie majetku a hospodárskom pláne alebo o zmenách týchto, treba pozvať aj po jednom zástupcovi Ministerstva financií a Slovenskej národnej banky.

(⁴) Rozhodnutia predsedu vo veciach uvedených v ods. 2, č. 1 až 6, 7, 9, 12 a 13 vyžadujú schválenia ministra vnútra. Pred schválením rozhodnutia podľa ods. 2, č. 4, 6 a 13 má sa minister vnútra dohodnúť s ministrom financií.

(⁵) Predseda je povinný rozhodnutia uvedené v ods. 4 predložiť ministrovi vnútra do 8 dní. Ak minister vnútra rozhodnutie do 30 dní po jeho predložení nezruší, môže ho predseda vykonať.

(⁶) Poradný sbor svoláva predseda podľa potreby, avšak najmenej dvakrát v roku.

(⁷) Predseda určí 4 členov poradného sboru, a to: dvoch zo zástupcov poisťencov a dvoch zo zástupcov ich zamestnávateľov, ktorí tvoria predsednícku radu. Členovia predsedníckej rady majú dvoch náhradníkov, ktorých určí predseda, a to jedného zo zástupcov poisťencov a jedného zo zástupcov ich zamestnávateľov.

(⁸) Predsednícku radu svoláva predseda Ústavu podľa potreby. Úlohou predsedníckej rady je, aby v súrnych prípadoch namiesto poradného sboru vyslovila svoju mienku vo všetkých veciach, ktoré sa majú predložiť poradnému sboru.

§ 5.

Revízná komisia.

(¹) Revízná komisia pozostáva z predsedu a z dvoch členov. Každý člen má svojho náhradníka. Predsedu, členov a náhradníkov revíznej komisie ustanovuje a odvoláva minister vnútra, a to jedného člena a náhradníka za poisťencov a jedného člena a náhradníka za ich zamestnávateľov.

(²) Revízná komisia prevádza zpravidla štvrtročne riadne revízie pokladnice a účtov Ústavu, ako aj príslušných kníh, listín

a dokladov; koná aj revízie mimoriadne, najmä na výzvu predsedu Ústavu a preskúmava ročné účtovné uzávierky. O výsledku revízie podáva revízná komisia písomnú zprávu predsedovi Ústavu, ktorý ju predloží poradnému sboru, poľažne predsedníckej rade. Revízná komisia sa riadi revíznym poriadkom, ktorý vydáva predseda revíznej komisie a schvaľuje minister vnútra.

(³) Predseda Ústavu je oprávnený sa zúčastňovať na všetkých schôdzkach revíznej komisie.

§ 6.

Odmeny členov poradného sboru, predsedu a členov revíznej komisie.

Členovia poradného sboru, predseda a členovia revíznej komisie vykonávajú svoje funkcie ako úrad čestný. Majú nárok len na náhradu hotových výdavkov, na prezenčné platy a na odmeny za mimoriadne výkony. Výšku prezenčných plátov a odmien určuje predseda Ústavu a schvaľuje minister vnútra.

§ 7.

Poisťovacie odbory.

(¹) Každý z poisťovacích odborov Ústavu vykonáva úlohy svojho poisťovacieho odvetvia osobitne s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 2 a 3.

(²) Odbor pre nemocenské poistenie

a) obstaráva liečebnú starostlivosť aj podľa §§ 49 až 55 penzijného zákona,

b) spravuje liečebné ústavy a

c) spravuje miestne služobne (§ 8).

(³) Odbor pre penzijné poistenie

a) rozhoduje o poisťnej povinnosti, predpisuje, vyberá a vymáha poisťné, vydáva o tom výmery, vedie evidenciu o priebehu poistenia pre obidva odbory,

b) obstaráva správu a trvalé ukladanie majetku pre obidva odbory,

c) spravuje penzijný fond zamestnancov Ústavu.

(⁴) Výdavky spojené s prevádzaním jednotlivých odvetví poistenia zafazujú hospodárenie každého odboru osobitne. Výdavky Ústavu vynaložené na spoločné prevádzanie správy podľa ods. 2 a 3, zafazujú

hospodárenie obidvoch odborov rovnakým dielom.

(⁶) Riaditelia poisťovacích odborov sú zamestnancami Ústavu. Ustanovuje a odvoláva ich predseda so súhlasom ministra vnútra. Za vedenie odboru, ktorý bol riaditeľovi sverený, je tento osobne zodpovedný predsedovi. Riaditeľ vedie bežnú správu svojho odboru a pripravuje návrhy pre predsedu; zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru, potažne predsedníckej rady. Riaditeľ vykonáva funkcie prikázané mu služobným a disciplinárnym poriadkom pre zamestnancov. Podrobnosti upravujú stanovy a inštrukcie.

§ 8.

Miestne služobne.

(¹) Ústav môže si zriadiť miestne služobne.

(²) Miestne služobne vykonávajú kontrolnú činnosť, ktorú im všeobecne alebo jednotlivě sveril Ústav. Služobníam nemožno sveriť úkony, ktoré vyžadujú evidenciu príspevkovej doby alebo dávok penzijného poistenia; služobne nemôžu ani rozhodovať výmerom o poistnej povinnosti a o dávkach, ani predpisovať a vyberať poisťné.

§ 9.

Zamestnanci.

(¹) Predseda Ústavu ustanovuje a prepúšťa zamestnancov po vypočutí riaditeľa príslušného odboru. Prijímaním a prepúšťaním zamestnancov potrebných na prechodný čas môže predseda poveriť riaditeľa príslušného odboru. Zamestnancami Ústavu môžu byť len slovesní štátni občania. Výnimku povoľuje Ministerstvo vnútra.

(²) Právne postavenie zamestnancov, podmienky ich prijatia a prepustenia, služobné a zaopatrovacie požitky sú upravené služobným, disciplinárnym a zaopatrovacím poriadkom, ktorý vydá predseda Ústavu a schvaľuje minister vnútra po dohode s ministrom financií.

(³) Zamestnanci skladajú do rúk predsedu Ústavu alebo jeho poverenca prisahu, predpísanú Ministerstvom vnútra. Zamestnanci majú vo svojej úradnej činnosti povinnosti zamestnancov verejných a požívajú takú právnu ochranu ako tito.

ČASŤ DRUHÁ.

Nemocenské poistenie súkromných zamestnancov vo vyšších službách.

Diel prvý.

Rozsah a trvanie poistenia a zatriedenie poisťencov.

§ 10.

Poisťná povinnosť.

(¹) Pre prípad nemoci poistením povinné a výlučne podľa tohto nariadenia poistené sú osoby zamestnané na území Slovenskej republiky na základe smluvného služobného pomeru — a to aj vtedy, keď je zamestnávateľom štát alebo sväzok územnej potažne záujmovej samosprávy, ich alebo nimi spravovane podniky, ústavy, fondy alebo základny — ako:

1. úradníci (konceptní, technickí, obchodní, správni, kancelárski, dielenski, v slobodných povolaniach, súkromní tajomníci a iní), súkromní učítelia, vychovávateľa a podobní, ako aj obdobne činní zamestnanci cirkví a náboženských spoločností, ako aj zamestnanci, ktorých činnosť je prípravou k tomuto povolaniu;

2. kancelárski zamestnanci vôbec, vynímajúc osoby, zamestnané čistením, upratovaním, hlásením návštev, posielkami (ak len v peňažných podnikoch nerozlišujú cennosti), rozmnožovaním písomností len cestou chemickou alebo mechanickou, alebo podobnými prácami, aj keď by vedľa tejto hlavnej činnosti konali tiež práce iného druhu; najmä všetci kancelárski zamestnanci advokátov, verejných notárov a patentných zástupcov;

3. zamestnanci v redakciách, administráciách a výpravniach časopisov a iných publikácií, zamestnanci divadelných podnikov, stálych hudobných sborov, stálych zábavných podnikov, stálych športových združení, výstavných podnikov a ústavov vyučovacích, vychovávacích, opatrovacích, liečebných a dobročinných, taktiež zamestnanci lekárov a zubných technikov, vynímajúc osoby zamestnané čistením, upratovaním, hlásením návštev, posielkami, rozmnožovaním písomností len cestou chemickou alebo mechanickou, alebo podobnými prácami, aj keď by vedľa tejto hlavnej činnosti konali tiež práce iného druhu;

4. zamestnanci, ktorí vykonávajú práce podľa zákona č. 34/1922 Sb. z. a n. a podľa

§ 101, písm. a) a c) zákona č. 259/1924 Sb. z. a n.;

5. cestujúci, zástupcovia a jednatelia i keď sú ustanovení na províziu;

6. zamestnanci, ktorí sú prevažne a nie len prechodne zamestnaní:

a) prikazovaním práce robotníkom alebo odborným dozorom na nich bez toho, žeby sa na ich práci zúčastnili viac, než to vyžaduje ich prikazovacia alebo dozorná činnosť (dielovedúci, stavbyvedúci, palieri, majstri, banšský dozorcí, stárkovia, dozorcí, podmajstri, šafári, hospodárski gazdovia, hájníci a pod.);

b) odborným rozhodovaním o preberaní vyrobeného alebo dodávaného tovaru, jeho samostatným uskladňovaním alebo vydávaním;

c) prácami umeleckými alebo kresličskými, nie však prostou mechanickou alebo chemickou reprodukciov.

(²) Poistením povinná a podľa ustanovení tohto nariadenia poistená je tiež každá osoba, ktorá je trvale na území Slovenskej republiky zamestnaná na základe smluvného služobného pomeru prácami prevažne duševnými.

(³) Ak je osoba, činnosť ktorej by zakladala poistnú povinnosť podľa ods. 1 alebo 2 svojím tuzemským zamestnávateľom trvale zamestnaná mimo územia Slovenskej republiky, nepodlieha poisteniu.

(⁴) Nemocenským poistením povinní sú tiež dôchodcovia ústavu, ak majú bydlisko na území Slovenskej republiky a ak nepodliehajú poistnej povinnosti podľa ustanovenia § 11 nariadenia s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z.

(⁵) Z nemocenskej poistnej povinnosti sú vyňatí:

a) zamestnanci, ktorých činnosť zakladajúca poistnú povinnosť je len ich vedľajším zamestnaním okrem inej hlavnej zárobkovej činnosti. Za hlavnú zárobkovú činnosť treba považovať činnosť spojenú s vyšším príjmom;

b) poslucháči vysokých a odborných škôl, ktorí počas svojho štúdia sú prechodne zamestnaní prácami podliehajúcimi poistnej povinnosti, ak ich zamestnanie je predpísaným alebo obvyklým doplnkom ich teoretického štúdia;

c) zamestnanci cudzozemských podnikov, ktoré v tuzemsku nemajú stáleho závodu (prevodzovňu, obchodnú kanceláriu, sklad), taktiež zamestnanci, ktorí sa v tuzemsku zdržujú len prechodne, odprevá-

dzajúc svojho zamestnávateľa, ktorý nemá riadne bydlisko v tuzemsku;

d) zamestnanci cudzích zastupiteľských úradov, zriadených v Slovenskej republike, ako aj zamestnanci medzištátnych komisií a osôb, požívajúcich v Slovenskej republike právo exterritoriality, ak sú cudzincami;

e) zamestnanci štátu a sväzkov územnej samosprávy, ako aj ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základníc, ak nie sú podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich penzijné poistenie u Penzijného ústavu súkromných úradníkov;

f) zamestnanci, ktorí podliehajú nemocenskému poisteniu podľa § 2, vládneho nariadenia č. 240/1934 Sb. z. a n.

g) zamestnanci Robotníckej sociálnej poisťovne a Nemocenskej poisťovne verejných zamestnancov, ak im ich zamestnávateľ pre prípad nemoci zabezpečuje dávky rovnocenné s dávkami podľa tohto nariadenia. O rovnocennosti dávok rozhoduje Ministerstvo vnútra.

§ 11.

Začiatok a zánik poistenia.

(¹) Poistenie sa začína u osôb uvedených v § 10, ods. 1 a 2 dňom vstupu do zamestnania, v ktorom osoba povinnému poisteniu podlieha. Poistenie osôb uvedených v § 10, ods. 4 začína sa dňom vydania výmeru, poňže dňom doručenia konečného právoplatného rozsudku dôchodcovi, ktorým sa dôchodok priznáva.

(²) Ak Ústav výmerom vyhlásil zamestnanca za nepovinného poistením, lebo nie je zamestnaný spôsobom zakladajúcim poistnú povinnosť podľa tohto nariadenia, prevádza jeho nemocenské poistenie až do právoplatného riešenia prípadného sporu Robotnícka sociálna poisťovňa, ak sú tu predpoklady ustanovenia § 2, ods. 1 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

(³) Ak bol právoplatným rozhodnutím príslušného úradu uznaný za poistením povinného taký zamestnanec, ktorý bol výmerom Ústavu pôvodne vyhlásený za nepovinného poistením, začína sa jeho nemocenské poistenie podľa tohto nariadenia od začiatku mesiaca nasledujúceho po dni, kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

(⁴) Ak rozhodnutím podľa ods. 3 bol zamestnanec uznaný za poistením povinné-

ho, lebo je zamestnaný spôsobom zakladajúcim poisťnú povinnosť u Penzijného ústavu súkromných úradníkov, Robočnícka sociálna poisťovňa je povinná na výzvu Ústavu vylúčiť ho z nemocenského poistenia, počínajúc prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

(^o) Poistenie zaniká u osôb uvedených v § 10, ods. 1 a 2 kalendárnym mesiacom, v ktorom sa skončil služobný pomer zakladajúci poisťnú povinnosť, alebo v ktorom uplynula výpovedná lehota, prípadne v ktorom nastala okolnosť vylučujúca zamestnanca z nemocenského poistenia podľa tohto nariadenia. V prípadoch § 10, ods. 4 povinné nemocenské poistenie zaniká dňom, ku ktorému bolo dôchodcovi ďalšie vyplácanie dôchodku právoplatne zastavené.

§ 12.

Triedy služného.

(¹) Poistenci zaradia sa pre nemocenské poistenie podľa svojich ročných služobných požitkov do 11 tried takto:

trieda	ročné služobné požitky nad Ks	do Ks
1		3.000.—
2	3.000.—	6.000.—
3	6.000.—	9.000.—
4	9.000.—	12.000.—
5	12.000.—	15.000.—
6	15.000.—	18.000.—
7	18.000.—	24.000.—
8	24.000.—	30.000.—
9	30.000.—	36.000.—
10	36.000.—	42.000.—
11	42.000.—	

(²) Do služobných požitkov (ods. 1) treba okrem služného zahrnúť tiež príbytočné, aktívne, funkčné a akékoľvek iné prídavky (vojnové, drahotné, vybavovacie, nákupné a podobné), taktiež menlivé požitky (tantiemy, provízie, podiel na zisku a iné požitky, závislé od obchodného alebo pracovného zárobku), diety jednod. tretinou, opakujúce sa odmeny ako remunerácie, novoročné a podobné, taktiež dávky iných osôb, ak obvyklé ich poskytovanie má vplyv na vymieranie služobných požitkov, ako aj všetky druhy požitkov vecných.

(³) Pevné požitky treba určiť sumou vypočítanou na celý rok. Menlivé požitky treba určiť priemerom vyplatených súm v predchádzajúcich troch rokoch; ak slu-

žobný pomer trvá kratší čas, — priemerom v tomto kratšom čase, ak ide o nový služobný pomer, — predbežne sumou pravdepodobne očakávanou.

(⁴) Hodnotu vecných požitkov, nakoľko ide o naturálny byt, kurivo, osvetlenie, stravu a deputátne pozemky, určí pravidelne pre obdobie jedného kalendárneho roku s konečnou platnosťou pre obvod celého štátu Ministerstvo vnútra po vypočutí predsedu Ústavu a so zreteľom na prípadné ocenenie v hromadných smluvách. Hodnota iných vecných požitkov určuje sa podľa priemerných miestnych cien.

(⁵) Zamestnancov, ktorí vôbec nemajú služobných požitkov, treba zaradiť do 1. triedy; do tej istej triedy treba zaradiť učňov (volontérov, praktikantov a pod.), ktorým sa služobné požitky nevypĺcajú v hostovosti.

(⁶) Ak viac osôb zamestnáva v dohode toho istého zamestnanca, hoci za oddelené služobné požitky, ručia všetky solidárne za poistenie tohto zamestnanca, a to podľa úhrnu jeho služobných požitkov. Ináč zamestnanec, ktorý je súčasne zamestnaný u niekoľkých zamestnávateľov za oddelené služobné požitky, je podrobený poisťnej povinnosti len podľa svojho hlavného zamestnania. Za hlavné zamestnanie treba pokladať službu najvyššie platenú. Ak ide o niekoľko služieb rovnako platených, určí sa hlavné zamestnanie najprv podľa užšej súvislosti tej alebo onej služby s prvou zárobkovou činnosťou alebo s postupom vzdelania zamestnanca, potom podľa dlhšieho služobného pomeru a konečne podľa iných vhodných znakov.

§ 13.

Prihlášky, odhlášky
a oznámenia.

(¹) Zamestnávateľ je povinný zamestnanca vstupujúceho u neho do zamestnania, v ktorom je podrobený poisťnej povinnosti podľa tohto nariadenia, prihlásiť predpísaným spôsobom do šesť dní po vstupe do zamestnania a odhlásiť každého zamestnanca, vystupujúceho z takehoto zamestnania, do šesť dní po skončení smluvného služobného pomeru.

(²) Zamestnávateľ je povinný hlásiť všetky zmeny v služobnom pomere, ktoré sú dôležité pre poistenie, najmä všetky zmeny služobných požitkov do šesť dní po nastalej zmene.

(³) Ohlášky (ods. 1 a 2) treba podať na

formulároch, ktoré vydá Ústav na vlastné trovy.

(¹) Všetky ohlášky je oprávnený podať tiež zamestnanec, bez toho, žeby sa tým rušila ohlasovacia povinnosť zamestnávateľa. Ak zamestnanec použije tohto oprávnenia, je zodpovedný za správnosť údajov (§ 54, ods. 1, písm. b).

(²) Ústav má potvrdiť každú ohlášku zamestnávateľovi poľahky zamestnancovi do jedného mesiaca, vyjmúc prípad, že v tejto lehote vydá výmer, ktorým sa ohláška vybavuje.

§ 14.

Záznamy o služobných požitkoch.

(¹) Zamestnávateľa sú povinní viesť záznamy (výplatné listiny), ktoré sú potrebné k zisteniu služobných požitkov jednotlivých zamestnancov, podrobených poisťnej povinnosti. Tieto záznamy majú sa uschovať do troch rokov.

(²) Spôsob, akým sa majú viesť výplatné listiny, určí na návrh predsedu Ústavu Ministerstvo vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

(³) Ak nevyhovie zamestnávateľ úmyselne alebo z hrubej nebalosti povinnosti viesť a uschovávať záznamy o služobných požitkoch, alebo ak ju plní nedostatočne, takže služobné požitky nemožno zistiť, alebo ak odoprie zamestnávateľ predložiť záznamy legitimovaným zamestnancom Ústavu alebo orgánom verejnej správy vnútornej, Ústav je oprávnený predpísať poisťné podľa dát predchádzajúcich príspevkových období alebo na základe iného šetrenia a ak to nie je možné, — tak v najvyššej triede.

(⁴) Zamestnávateľia a zamestnanci sú povinní na vyzvanie podať zpravu tak Ústavu ako aj úradom verejnej správy vnútornej o skutkových okolnostiach, rozhodných pre poisťenie. Zamestnávateľia sú okrem toho povinní dovoliť k tomu legitimovaným zamestnancom Ústavu a orgánom verejnej správy vnútornej, aby na mieste samom nazreli do záznamov o služobných požitkoch a do iných zápisov, ktoré sú potrebné na zistenie dát, týkajúcich sa poisťného pomeru a dovoliť, aby si z nich o týchto dátach robili výpisy a aby na pracovnom mieste konali šetrenia, potrebné k zisteniu poisťnej povinnosti a zaradenia poisťencov do tried (§ 12).

(⁵) Zamestnanci Ústavu sú povinní zachovať mlčanlivosť o všetkých výrobných, obchodných a prevádzkových pomeroch

vôbec; o ostatných však môžu podať zpravu Ústavu alebo úradu len, nakoľko to treba pre jeho rozhodnutie (opatrenie).

(⁶) Zamestnávateľ je povinný na výzvu Ústavu predložiť mu v obdobiach nie kratších pol roka výkaz o zamestnancoch, poistených podľa tohto nariadenia a o služobných požitkoch každého jednotlivého zamestnanca.

(⁷) Poistenec je povinný Ústavu ohlásiť každú zmenu svojho bydliska a zmenu v stave rodinných príslušníkov.

§ 15.

Neplatné dohody.

Dohody, ktoré by obmedzovaly, alebo vylučovali platnosť tohto nariadenia v neprospech poisťencov alebo ich rodinných príslušníkov (§ 26), sú neplatné.

§ 16.

Vplyv zmeny požitkov na výšku dávok.

Zmeny služobných požitkov, ktoré nastanú v posledných 15 dňoch pred poisťným prípadom (udalosťou zakladajúcou nárok na dávky), nemajú pre dotýčný poisťný prípad vplyv na vymeranie dávok. To isté platí o zmene služobných požitkov pri opätovnom vstupe do zamestnania u toho istého zamestnávateľa. Toto ustanovenie však neplatí, ak zamestnanec preukáže, že ide o zvýšenie služobných požitkov vopred zarúčené služobným poriadkom (kolektívnu zmluvou) alebo následkom ukončenia učňovského pomeru alebo pri prestupe poisťenca k inému zamestnávateľovi.

§ 17.

Dobrovoľné pokračovanie v nemocenskom poisťení.

(¹) Po zániku povinného nemocenského poisťenia (§ 11, ods. 5) má poisťenec právo dobrovoľne pokračovať v tomto poisťení, ak povinné poisťenie u Ústavu trvalo v posledných 12 mesiacoch aspoň 6 mesiacov a ak poisťenec býva na území Slovenskej republiky.

(²) Právo dobrovoľne pokračovať v nemocenskom poisťení zaniká, ak nebolo uplatnené do 6 týždňov po zániku povinného poisťenia (§ 11, ods. 5).

(³) Poisťenec v poisťení dobrovoľne pokračujúci zaradí sa podľa vlastnej voľby buď do triedy (§ 12), do ktorej bol zaradený pri zániku povinného nemocenského

poistenia, buď do jednej zo štyroch tried najbližšie nižších, pričom však poisťné (§ 36) zvolenej triedy nesmie byť nižšie, než štvrtina poisťného triedy, v ktorej poisťenec bol naposledy povinne poistený. Ak poisťenec pokračuje dobrovoľne tiež v poistení penzijnom, môže pokračovať dobrovoľne v nemocenskom poistení iba v tej istej triede, v ktorej pokračuje v penzijnom poistení. Poisťenec, ktorý bol naposledy v povinnom poistení zaradený do niektorej z tried 5 až 11 (§ 12), môže dobrovoľne pokračovať v nemocenskom poistení najnižšie v triede 4. Zmena zvolenej triedy pre dobrovoľné pokračovanie v poistení nemocenskom je prípustná v medziach ustanovení vety druhej a tretej.

(¹) Dobrovoľné pokračovanie v poistení naväzuje na povinné poistenie a začína sa prvým dňom kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po zániku povinného poistenia.

(²) Dobrovoľné pokračovanie v poistení zaniká:

a) odhlásením z poistenia, a to koncom kalendárneho mesiaca, v ktorom došla odhláška Ústavu,

b) nezaplatením poisťného do dvoch mesiacov odo dňa splatnosti,

c) vstupom do zamestnania, v ktorom je osoba podrobená ktorémukoľvek povinnému nemocenskému poisteniu,

d) vysťahovaním sa poisťenca do cudziny.

(³) Ak bol poisťencovi dobrovoľne pokračujúcemu v poistení priznaný dôchodok z penzijného poistenia, vráti sa mu poisťné, zaplatené za čas odo dňa vydania výmeru, pokiaľ doručenia konečného právoplatného rozsudku, ktorým mu bol dôchodok priznaný.

Diel druhý.

Poisťné dávky.

§ 18.

Povinné dávky v nemocenskom poistení sú:

- a) pomoc v nemoci,
- b) pomoc v materstve,
- c) pohrebné.

§ 19.

Pomoc v nemoci.

(¹) Pomoc v nemoci pozostáva:

- a) z nemocenského ošetrovania, ktoré v sebe zahŕňa lekársku pomoc, liečenie

a opravu zubov, ako aj potrebné lieky a terapeutické pomôcky,

b) z nemocenského.

(²) Nemocou je porucha zdravia, ktorá podľa skúseností lekárskej vedy potrebuje lekárske ošetrovanie alebo lieky, bez ohľadu na to, či ide súčasne o invaliditu podľa penzijného zákona.

Nemocenské ošetrovanie.

§ 20.

(¹) Nemocenské ošetrovanie musí byť postačujúce a účelné, ale nemá presahovať potrebnú mieru. Stanovy určujú, akým spôsobom a v akej miere sa poskytuje nemocenské ošetrovanie.

(²) Nemocenské ošetrovanie sa poskytuje od začiatku nemoci, kým táto trvá, najdlhšie však 365 dní odo dňa zániku poistenia (§ 11, ods. 5), alebo ak je nemoc spojená s práceneschopnosťou, — kým trvá nárok na nemocenské. Poisťencom podľa § 10, ods. 4. prislúcha nemocenské ošetrovanie počas celej nemoci.

(³) Nemocenské ošetrovanie sa neposkytuje, ak nemoc alebo neschopnosť k práci nastala po ochrannej lehote (§ 30).

(⁴) Poisťencovi, ktorý je v cudzine z poverenia svojho zamestnávateľa počas vzniku nároku na nemocenské ošetrovanie, uhradí výdavky, spojené s jeho lekársnym ošetrovaním, zamestnávateľ. Poskytnuté a riadne preukázané výdavky uhradí zamestnávateľovi Ústav v miere určenej stanovami. Toto ustanovenie platí obdobne aj pre oprávnených rodinných príslušníkov (§ 26), ktorí odprevádzajú poisťenca na ceste do cudziny.

§ 21.

(¹) Ústav určí, ktorý z lekárov v príslušnom obvode poskytuje poisťencom a ich rodinným príslušníkom (§ 26) nemocenské ošetrovanie (§§ 20, 27 a 28). Ak v určitom miestnom obvode pôsobí viac lekárov, ošetrojúcich na účet Ústavu, môžu si poisťenci (rodinní príslušníci) tohto obvodu medzi nimi voľiť.

(²) Ústav môže počas nezaistenej lekárskej pomoci (§ 34, ods. 3.) poskytovať namiesto lekárskej pomoci oprávneným osobám primeranú peňažnú náhradu, ktorej výšku určí predseda Ústavu so súhlasom Ministerstva vnútra.

(³) Ak v nevyhnutnom prípade poisťenec použije služieb lekára, ktorý nelieči na účet Ústavu, uhradí Ústav po predlo-

ženi potvrdeného účtu lekára vzniklé trovy až do výšky, ktorú by platil lekárovi, ošetrojúcemu na jeho účet.

(¹) Povinnosti zamestnávateľa, určené právnymi predpismi, vydanými na ochranu zamestnancov a starostlivosti o nich, nie sú týmto nariadením dotknuté.

§ 22.

Nemocenské.

(¹) Poistencovi podľa § 10, ods. 1 a 2 a § 17, ktorý nie je schopný vykonávať svoje zamestnanie, prislúcha okrem nemocenského ošetrovania aj denné nemocenské, ak ohlásil práceneschopnosť do 6 dní, rátajúc od 43. dňa svojej práceneschopnosti.

(²) Ak poistenec ohlásil práceneschopnosť po uplynutí 6 dní, uvedených v ods. 1, má nárok na nemocenské len odo dňa oznámenia práceneschopnosti.

(³) Denné nemocenské prislúcha od 43. dňa práceneschopnosti počas jej trvania, najdlhšie 365 dní (podporný čas). V prípade ods. 2 lehota 365 dní počíta sa tiež od 43. dňa práceneschopnosti.

(⁴) Denné nemocenské činí:

v triede (§ 12)	Ks
1	4.—
2	8.—
3	12.—
4	18.—
5	24.—
6	28.—
7	34.—
8	40.—
9	46.—
10	52.—
11	58.—

(⁵) Denné nemocenské prislúcha poistencovi aj vtedy, ak okrem nemoci ide u neho tiež o invaliditu podľa § 17, ods. 1. penzijného zákona.

(⁶) Poistencovi, ktorý od 1. až do 42. dňa svojej práceneschopnosti nemá voči zamestnávateľovi nárok na výplatu služobných požitkov na základe smluvy, podľa zákona č. 154/1934 Sb. z. a n. alebo iných právnych predpisov, prislúcha denné nemocenské od 4. dňa práceneschopnosti, ak ju ohlásil Ústavu do 6 dní od jej vzniku. Podporný čas (365 dní) počíta sa v tomto prípade od 4. dňa práceneschopnosti.

(⁷) Čas nemoci, v ktorom sa poskytovalo len nemocenské ošetrovanie, nezapočítava sa do času, za ktorý treba vyplácať nemocenské. Toto ustanovenie sa

nevzťahuje na čas, na ktorý sa poistencovi neposkytuje nemocenské podľa ods. 2 pre oneskorené hlásenie práceneschopnosti.

(⁸) Denné nemocenské sa zvyšuje o príplatok na manželku a deti vo veku do 18 rokov. Príplatok činí pre každú z uvedených osôb $\frac{1}{6}$ nemocenského, ktoré požíva poistenec, spolu však najviac polovicu z neho. Príplatok môže byť stanovami zvýšený, znížený alebo zrušený. Príplatok v tom istom rozsahu prislúcha tiež:

a) na deti nemanželské, ak bolo otcovstvo súdne alebo mimosúdne uznané,

b) na manžela, ak je tento pre trvalú nespôsobilosť k zamestnaniu na poistenku svojou výživou odkázaný,

c) na deti vo veku nad 18 rokov, najdlhšie však do 24. roku, ak pre duševnú alebo telesnú vadu sú nespôsobilé k zárobku, alebo nemôžu sa samy vydržovať, pretože sa pripravujú vedecky alebo odborne pre svoje budúce povolanie.

(⁹) Osobám uvedeným v ods. 6. prislúcha príplatok podľa ods. 8. počínajúc 43. dňom práceneschopnosti poistenca.

(¹⁰) Nemocenské a príplatok k nemu poskytuje sa tiež na nedele, ako aj na štátnom uznané sviatky a pamätné dni.

(¹¹) Lekársky preukaz o trvajúcej práceneschopnosti má sa predkladať Ústavu v mesačných lehotách. Ak poistenec predloží tento preukaz po uplynutí viac než 10 týždňov, stráca nárok na nemocenské za čas, presahujúci 14 dní zpät od predloženia lekárskeho preukazu.

(¹²) Poistencovi, ktorý sa stane pre nemoc znovu práceneschopným, započítajú sa do podporného času podľa ods. 1 až 6 predchádzajúce obdobia, v ktorých mu už bolo poskytované nemocenské len vtedy, ak spadajú do jedného roku, počítajúc zpät od novej práceneschopnosti. Toto započítanie je však vylúčené, ak poistenec po dni, za ktorý mu naposledy prislúchalo nemocenské, bol povinne poistený aspoň toľko dní, za koľko dní sa mu poskytovalo nemocenské v jednom roku, počítajúc zpät od tejto novej práceneschopnosti. Nepočítajú sa ani dni, za ktoré sa poistencovi poskytovalo nemocenské pre nemoc, spôsobenú podnikovým úrazom podľa právnych predpisov o úrazovom poistení.

(¹³) Poistenec, ktorý si práceneschopnosť zavinił úmyselne, alebo ktorého nemoc sa preukáže ako bezprostredný následok opilstva, nemá nárok na nemocen-

ské ani na príplatok k nemu. V týchto prípadoch má byť rodinným príslušníkom (§ 26) poistenca, ktorý nemá nárok na služobné požitky, priznaná podpora vo výške polovičného nemocenského (ods. 4) bez príplatku (ods. 8).

§ 23.

Pomoc v materstve.

(¹) Ako pomoc v materstve prislúcha poistkenke pri pôrode:

a) pomoc pôrodnej asistentky a ak je potrebné, pomoc lekárska. Namiesto pomoci pôrodnej asistentky môže sa poskytnúť peňažná náhrada, ktorej výšku určujú stanovy,

b) peňažná dávka vo výške:

v triede (§ 12)	Kč
1. až 4.	1.800.—
5. až 8.	2.600.—
9. až 11.	3.400.—

(²) Dávka, uvedená v ods. 1., písm. b) prislúcha len vtedy, ak poistenka v posledných 12 mesiacoch pôrod predchádzajúcich bola aspoň 6 mesiacov v zamestnaní, zakladajúcim poistnú povinnosť podľa tohto nariadenia.

(³) Ak Ústav poskytol pomoc v materstve osobe, ktorá bola poistená v posledných 300 dňoch pred pôrodom aj u iného nositeľa poistenia, má voči tomuto nároku pomernú náhradu výdavkov podľa času v onom poistení a podľa triedy (§ 12), v ktorej bola poistená.

(⁴) Nárok na peňažné dávky pri pomoci v materstve musí byť uplatnený najneskôr do 6 mesiacov odo dňa pôrodu; ináč zaniká.

(⁵) V prípade potratu prislúcha len dávka, uvedená v ods. 1., písm. a).

§ 24.

Pohrebné.

(¹) Ak zomre poistenec v čase, keď mal nárok na poistné dávky alebo skôr, než uplynulo 6 mesiacov odo dňa, keď mu bola právoplatne zastavená výplata nemocenského, prislúcha jeho pozostalým (ods. 2.), ktorí mu pohreb vystrojili, pohrebné v tejto výške:

v triede (§ 12)

	Kč
1	1.000.—
2	1.200.—
3	1.400.—
4	1.600.—
5	1.800.—
6	2.000.—
7	2.100.—
8	2.200.—
9	2.300.—
10	2.400.—
11	2.500.—

(²) Pozostalými podľa ods. 1 sú osoby uvedené v § 26.

(³) Poistencovi prislúcha, ak vystrojil pohreb príslušníkovi rodiny vo veku do dvoch rokov pohrebné v sume 200.— Ks; ak ide o príslušníka staršieho vo veku do 14 rokov — v sume 500.— Ks, ak ide o osoby staršie — v sume 800.— Ks a ak ide o pohreb manželky — sume 1000.— Ks.

(⁴) Ak pohreb nevystrojila žiadna z osôb uvedených v ods. 2 a 3, uhradia sa skutočné pohrebné trovy, najviac však vo výške pohrebného (ods. 1 a 3), tomu, kto pohreb vystrojil.

(⁵) Pohrebné, ktoré prislúcha podľa penzijného zákona, sa snižuje o pohrebné podľa ods. 1 a 3.

(⁶) Nárok na pohrebné zaniká, ak nebol uplatnený do 6 mesiacov odo dňa úmrtia osoby, za ktorú má byť pohrebné vyplatené.

§ 25.

Ošetrovanie v nemocnici.

(¹) Namiesto dávok podľa §§ 19, 20, 22 a 23 Ústav poskytuje poistencom bezplatné liečenie a ošetrovanie vo verejnej nemocnici, pokiaľ pôrodnicu podľa ustanovení ods. 2 až 11.

(²) Ak verejná nemocnica prijme poistenca do ošetrovania, je Ústav povinný hradiť nemocnici ošetrovné podľa 3. triedy najviac za 42 dní pri každom onemocnění.

(³) Ak trvá ošetrovanie vo verejnej nemocnici dlhšie než 6 týždňov, môže Ústav prevziať záväzok platiť ďalšie ošetrovacie výdavky. Bližšie podmienky určujú stanovy.

(⁴) V prípadoch uvedených v ods. 1 až 3 je Ústav povinný nahradiť poistencovi nevyhnutné výdavky za dopravu do najbližšej verejnej nemocnice (pôrodnice) a späť do jeho bydliska. Podrobnosti určujú stanovy.

(⁵) Za ošetrovanie poistenky vo verejnej pôrodnici je Ústav povinný platiť ošetrovacie trovy podľa 3. triedy až do výšky peňažných dávok, na ktoré má poistenka nárok podľa § 23.

(⁶) Verejná nemocnica (pôrodnica) je povinná do šesť dní po prijatí poistenca (rodinného príslušníka — § 26) ohlásiť to Ústavu.

(⁷) Na odovzdanie do verejnej nemocnice (pôrodnice) je zpravidla potrebný súhlas nemocného. Maloletý nemocný, ktorý prekročil 17. rok svojho veku, môže dať súhlas sám. Za mladšieho nemocného dáva súhlas zákonný zástupca alebo osoba (ústav), pod dozor ktorej sveril maloletého jeho zákonný zástupca.

(⁸) Súhlas podľa ods. 7 nie je potrebný:

a) ak nemoc vyžaduje ošetrovanie, ktoré nemocnému nemožno poskytnúť v jeho byte,

b) ak to vyžaduje druh nemoci, najmä ak ide o nákazlivú chorobu,

c) ak nemocný koná proti predpisom, vydaným o chovaní sa nemocných a dozoru nad nimi alebo proti príkazu ošetrojúceho lekára,

d) ak rozpoznanie choroby vyžaduje pozorovanie alebo vyšetrovanie, najmä ak je to potrebné pre posúdenie pracovnej neschopnosti,

e) ak stav alebo činy nemocného vyžadujú jeho stále pozorovanie.

(⁹) Ak má poistenec, ošetrovaný vo verejnej nemocnici (pôrodnici) príslušníkov rodiny (§ 26), patriť im v prípade, že poistenec nemá voči zamestnávateľovi nárok na služobné požitky, počas jeho ošetrovania na účet Ústavu, podpora rovnajúca sa polovici nemocenského (§ 22) bez príplatku.

(¹⁰) Ak nespĺní poistenec (rodinný príslušník — § 26) príkaz Ústavu odôvodnený ustanoveniami ods. 8, aby sa odobral do nemocnice alebo pôrodnice, alebo ak preruší bez súhlasu Ústavu predčasne liečenie, môže sa mu odoprieť nemocenské vôbec, alebo môže sa mu znížiť na polovicu, ak má príslušníkov rodiny (§ 26). Na tieto následky má sa nemocný vopred upozorniť.

(¹¹) Namiesto dávok podľa §§ 19, 20, 22 a 23 môže Ústav poskytnúť poistencom (rodinným príslušníkom — § 26) ošetrovanie v súkromných nemocniciach, v súkromných liečebných ústavoch a v súkromných pôrodniciach pri podmienkach určených v stanovách. Výdavky tohto ošetrovania idú na účet Ústavu iba vtedy, ak k tomu

vydal príslušný poukaz, alebo ak išlo o prípad neodkladný. Ustanovenia ods. 4, 7 až 10 platia aj pre ošetrovanie v týchto ústavoch.

Dávky pre rodinných príslušníkov.

§ 26.

(¹) Za rodinných príslušníkov podľa tohto nariadenia sa považujú osoby, ktoré žijú s poistencom v spoločnej domácnosti a sú výživou prevažne na neho odkázané v predpoklade, že iná osoba nie je k výžive povinná, pokiaľ nie je povinná osoba nie je schopná splniť výživovú povinnosť a že sami nemajú nárok na poistnú dávku z vlastného verejnoprávneho poistenia. Sú to: manželka (manžel), ako aj deti (manželské, nemanželské, nevlastné), osvojenci a chovanci do dokončenia 18. roku svojho veku; staršie deti (manželské, nemanželské, nevlastné), a starší osvojenci, chovanci, vnuci, ako aj bratia, sestry, rodičia, starí rodičia, teš a testiná, svokor a svokra len vtedy, ak okrem splnenia podmienok uvedených v prvej vete žijú s poistencom v spoločnej domácnosti aspoň 6 mesiacov pred vznikom poistného prípadu a ak pre svoj vysoký vek, duševnú alebo telesnú vadu sú nespôsobilé k zárobku, alebo nemôžu sa sami vydržovať, pretože sa pripravujú vedecky alebo odborne pre svoje budúce povolanie.

(²) Požiadavke spoločnej domácnosti nie je na ujmu, ak manželka (manžel) alebo deti žijú oddelene z dôvodu výchovy detí, bytovej núdze, prípadne z dôvodov zdravotných, hospodárskych, vzdelávacích a podobných, ktoré nesúvisia s ich osobnými vzťahmi. Taktiež nie je na ujmu požiadavky spoločnej domácnosti, ak deti rozlúčeného alebo rozvedeného poistenca žijú v domácnosti svojej matky v predpoklade, že poistenec prispieva na ich výživu.

§ 27.

(¹) Poistenec má nárok na nemocenské ošetrovanie rodinných príslušníkov, uvedených v § 26. V akej miere sa poskytuje nemocenské ošetrovanie rodinným príslušníkom, určujú stanovy, pričom pre manželku (manžela) a deti môžu sa určiť vyššie dávky než pre ostatných rodinných príslušníkov.

(²) Namiesto nemocenského ošetrovania možno poskytnúť rodinným príslušníkom (§ 26) liečenie a ošetrovanie v najbližšej verejnej nemocnici alebo v inom liečebnom

ústave zpravidla na 3. ošetrovacej triede, a to najviac za 42 dni. Podrobnosti určujú stanovy.

(²) V prípade manželkinho pôrodu má poistenec nárok:

a) na poskytnutie pomoci pôrodnej asistentky — ak je to potrebné — pomoci lekárskej jeho manželke. Namiesto pomoci pôrodnej asistentky môže sa poskytnúť peňažná náhrada, ktorej výšku určujú stanovy,

b) na peňažnú dávku v tejto výške:

v triede (§ 12)	Ks
1 až 4	1300.—
5 až 8	1800.—
9 až 11	2300.—

(¹) Nárok na dávky uvedené v ods. 1, 2 a 3, písm. a) vzniká, až keď poistenec dovŕši v nemocenskom poistení jeden mesiac, nárok na dávku uvedenú v ods. 3, písm. b) — až keď poistenec dovŕši v tomto poistení aspoň 10 mesiacov. Do týchto 10 mesiacov započíta sa aj čas u iného nositeľa verejnoprávneho nemocenského poistenia, získaný bezprostredne pred vstupom do nemocenského poistenia u Penzijného ústavu súkromných úradníkov, najviac však 5 mesiacov.

(³) Dávku uvedenú v ods. 3, písm. a) treba poskytnúť manželke poistenca i vtedy, ak poistenec zomrel v čase 10 mesiacov, počítajúc späť od pôrodu. To isté platí o dávke, uvedenej v ods. 3, písm. b), ak je splnená podmienka uvedená v ods. 4.

(⁴) Ustanovenia § 25 platia obdobne v prípade ústavného ošetrovania manželky a detí poistenca s tým obmedzením, že za liečenie a ošetrovanie týchto osôb je Ústav povinný zaplatiť trovy len podľa poslednej triedy.

(⁵) Trovy za liečenie a ošetrovanie iných príslušníkov rodiny, než sú uvedení v ods. 6, vo verejných nemocniciach (pôrodniciach) Ústav nie je povinný platiť. Ak sa však poskytne toto liečenie a ošetrovanie na poukaz Ústavu, je tento povinný nahradiť nemocnici časť výdavkov v miere určenej stanovami za liečenie a ošetrovanie v čase uvedenom v § 20, ods. 2, a to podľa poslednej triedy.

(⁶) Nárok na dávky pre rodinných príslušníkov trvá, kým poistenec je poistený, alebo kým má nárok na nemocenské, alebo kým neuplynula ochranná lehota podľa § 30.

§ 28.

Dávky pre dôchodcov.

(¹) Dôchodcovia majú nárok na nemocenské ošetrovanie pre seba aj pre manželku a deti (manželské, nemanželské, nevlastné). Akým spôsobom a v akej miere sa nemocenské ošetrovanie poskytuje dôchodcom, určujú stanovy.

(²) Ako pomoc v materstve poskytuje sa dôchodkyni pri jej pôrode, poážne dôchodcovi pri pôrode jeho manželky suma 1000.— Ks.

(³) Ústav môže poskytovať namiesto dávok uvedených v ods. 1 a 2 bezplatné liečenie vo verejnej nemocnici (pôrodnici) alebo v inom liečebnom ústave podľa sadzieb najnižšej triedy, a to najdlhšie na 28 dní v jednom roku.

§ 29.

Zvýšenie dávok.

Stanovy môžu určiť:

a) že na odvrátenie nemoci poskytuje sa preventívna liečebná starostlivosť,

b) že cieľom rekonvalescencie sa poskytuje ošetrovanie v ozdravovniach, opatrovniach a v liečebných ústavoch, a to najviac do jedného roku po vyčerpaní zákonných nárokov a cieľom zmiernenia následkov nemoci terapeutické pomôcky a lieky,

c) že sa poskytnú pomocné prostriedky proti znetvoreniu a zmrzačeniu, ktoré sú potrebné po skončení liečenia, aby bola spôsobilosť pre zamestnanie obnovená, zachovaná alebo následky nemoci zmiernené,

d) že deti poistencov, ak to vyžaduje ich zdravotný stav, môžu sa umiestiť v ozdravovniach, v zotavovniach alebo v iných ústavoch,

e) že nemocní poistenci (rodinní príslušníci — § 26) budú po skončení liečenia alebo počas liečenia na trovy Ústavu vycvičovaní pre doterajšie alebo iné zamestnanie,

f) že sa poskytne nemocenské ošetrovanie rodičom, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti s poistencom, sú však prevažne výživou na neho odkázaní,

g) že sa poskytne poistencovi, manželke a deťom poistenca liečenie na druhej triede verejnej nemocnice (pôrodnice alebo liečebného ústavu),

h) podmienky a rozsah náhrady dôchodcom za výdavky za liečenie, ktoré im

vznikly v čase, na ktorý im bol spätne priznaný dôchodok z penzijného poistenia.

§ 30.

Ochranná lehota.

(¹) Ak sa skončilo povinné poistenie z iného dôvodu než následkom prezenčnej služby vojenskej alebo straty slobody na základe právoplatného odsúdenia, ak je poistenec bez zárobku a ak sa zdržuje na území Slovenskej republiky, vznikne nárok na dávku podľa §§ 19 až 27 len vtedy, ak poistný prípad nastal v čase, ktorý sa rovná obdobiu, v ktorom bol naposledy nepretržite povinne poistený (ochranná lehota). Táto lehota však nemôže byť nikdy dlhšia, než 6 týždňov. Ochranná lehota sa počína prvým dňom kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom zaniklo poistenie.

(²) Ak sa poistenec stane v ochrannej lehote (ods. 1) pre prípad nemoci znovu poistením povinný podľa tohto nariadenia, predlžuje sa ochranná lehota s obmedzením podľa ods. 1 o čas, cez ktorý trvalo nové poistenie.

Spoločné ustanovenia o dávkach.

§ 31.

(¹) Peňažné dávky sa vyplácajú spätne na 1 mesiac, poľahke na kratší čas, ak dávka neprislúcha aspoň na jeden mesiac. Pohrebné a dávky v materstve sa vyplácajú celé naraz.

(²) Peňažné dávky zaokruhlujú sa pri výpláte na celé koruny tak, že sumy pod 0.50 Ks zostávajú nepovšimnuté a sumy od 0.50 Ks vyššie rátajú sa za 1.— Ks.

§ 32.

(¹) Právo na peňažnú dávku z nemocenského poistenia odpočíva:

a) kým osoba oprávnená na peňažnú dávku si odpykáva trest na slobode dlhší ako 1 mesiac, alebo kým je v donucovacej pracovni alebo v inom zabezpečovacom ústave; ak má však poistenec v týchto prípadoch príslušníkov rodiny, ktorí majú zákonnité nároky na výživu, vyplácajú sa peňažné dávky týmto príslušníkom. Ak je takto oprávnených osôb viac, majú prednosť manželka (manžel) a deti pred predkami, títo však pred ostatnými príslušníkmi rodiny. Medzi osoby tej istej skupiny rozdeľujú sa peňažná dávka rovnakým dielom;

b) ak osoba oprávnená na peňažnú dávku preloží svoje riadne bydlisko do cudziny, — počas pobytu v cudzine;

c) ak poistenec je dlhšie než 1 mesiac vo vojenskej službe a rodinní príslušníci poistenca (§ 26) z toho dôvodu majú voči štátu nárok na vyživovací príspevok.

(²) Ak sa zmenia pomery rozhodné pre vymernenie peňažnej dávky, alebo ak sa zistí dodatočne, že dávky boli priznané na základe omylu v skutočných pomeroch, Ústav peňažnú dávku sniži, zvýši alebo zastaví.

(³) Sumy neprávom prijaté treba Ústavu vrátiť; možno ich tiež sraziť z ďalších peňažných dávok.

§ 33.

(¹) Nárok na priznanie peňažných dávok môže uplatňovať iba k nároku oprávnená osoba alebo jej zákonný zástupca. Maloletý, ktorý dosiahol 14. rok veku, môže nárok uplatňovať sám; namiesto zákonného zástupcu maloletého môže uplatňovať nárok tiež organizácia pre starostlivosť o mládež, ak sa stará o maloletého.

(²) Prevod, zastavenie a zabavenie nárokov poistencov a ich rodinných príslušníkov (§§ 24 a 26), ako aj dávok je len potiaľ prípuslné a právne účinné, ak sa to slane:

a) na úhradu nárokov osôb, ktoré majú zákonný nárok na výživu voči osobám oprávneným na dávku, a to do polovice dávky;

b) na úhradu preddavkov, ktoré poskytly osobám oprávneným na požitky na ich vlastnú žiadosť zamestnávateľa, Ústav, obce, nemocnica alebo iná verejnoprávna korporácia na účet poistných nárokov po ich vzniku, ale pred ich poukazaním.

Diel tretí.

Lekárska a nemocničná služba.

§ 34.

(¹) Ústav je povinný zabezpečiť lekársku pomoc osobám, ktoré majú na ňu nárok podľa tohto nariadenia; k tomu cieľu má Ústav uzavrieť s lekármi alebo s ich organizáciou smluvy o službe lekárskej.

(²) Smluva má obsahovať ustanovenie o rozhodovaní sporov z nej vzniklých. Lekári liečiaci na účet Ústavu nie sú s Ústavom v služobnom pomere, ak sa na nich podľa osobitnej smluvy nevzťahuje služobný a disciplinárny poriadok Ústavu.

(²) Ak nie je možno zabezpečiť v niektorom obvode, prípadne na celom území štátu poistencom (§§ 10 a 17) alebo ich rodinným príslušníkom (§ 26) lekársku pomoc, pretože lekári alebo ich organizácia odopiera smluvu uzavrieť, Ministerstvo vnútra po vypočutí predsedu Ústavu určí podmienky, pri ktorých sa má lekárska pomoc poskytovať.

(³) Ustanovenia ods. 1 až 3 platia obdobne aj o poskytovaní pomoci zubnými technikmi a pôrodnými asistentkami.

(⁴) Ústav môže z vlastného nodnetu alebo na žiadosť nemocného poistenca (rodinného príslušníka — § 26) alebo ošetrojúceho lekára kontrolovať svojimi lekárskymi, zubotechnickými a lekárnickými dôverníkmi, ako poskytujú smluvní lekári, zubní technici a pôrodné asistentky lekársku, zubotechnickú pomoc a pomoc pri pôrode, poľaže ako vydávajú lieky poistencom a ich rodinným príslušníkom.

(⁵) Ústav neručí za škody spôsobené činnosťou svojich lekárov, pôrodných asistentiek a zubných technikov.

§ 35.

(¹) Nemocnica (pôrodnica, liečebný ústav) je povinná do 60 dní, počítajúc odo dňa ukončenia ošetrovania, vyúčtovať Ústavu trovy za ošetrovanie poistenca (rodinného príslušníka), inak jej požiadavka zaniká jak voči Ústavu, tak voči poistencovi, ako aj osobám, ktoré by podľa platných právnych predpisov boli povinné hradiť nemocničné trovy.

(²) Voči poistencovi a osobám, ktoré by podľa platných právnych predpisov boli povinné hradiť nemocničné trovy, nezaniká požiadavka nemocnice (pôrodnice, liečebného ústavu) vtedy, ak poistenec (rodinný príslušník — § 26) zavinil, že sa nemocnica (pôrodnica, liečebný ústav) nedozvedela včas, že ide o poistenca (rodinného príslušníka — § 26).

(³) Nemocnica (pôrodnica, liečebný ústav) je povinná pri prijatí do ošetrovania dotazom zistiť, či ide o poistenca (rodinného príslušníka — § 26).

Diel štvrtý.

Úhrada.

§ 36.

(¹) Prostriedky, potrebné na úhradu poistných dávok, správnych výdavkov a na

utvorenie a doplňovanie fondov potrebných na prevádzanie nemocenského poistenia (§ 46), zadávajú sa poistným.

(²) Mesačné poistné v nemocenskom poistení činí:

v triede (§ 12)	Kč
1	8.—
2	20.—
3	32.—
4	46.—
5	60.—
6	74.—
7	90.—
8	106.—
9	122.—
10	138.—
11	154.—

(³) Predseda môže sadzby poistného určené v ods. 2 podľa potreby úmerne snížiť alebo zvýšiť, pri čom však nesmie poistné jednotlivých tried presahovať 8% mesačného stredného služného v príslušnej triede. Toto opatrenie predsedu vyžaduje schválenie ministra vnútra, ktorý sa má dohodnúť s ministrom financií. Opatrenie vyhlási minister vnútra v Úradných novinách.

(⁴) Výšku poistného za dôchodcov a spôsob jeho úhrady určí predseda, ktorý môže stanoviť, že dôchodca je povinný uhradiť určitú časť poistného, nie však viac ako polovicu. Toto opatrenie predsedu podlieha schváleniu Ministerstva vnútra. Takto určenú sumu môže Ústav srážať s penzijného dôchodku.

§ 37.

(¹) Z poistného zamestnávateľ i zamestnanec hradí po polovici. Zamestnávateľ hradí však so svojho celé poistné za zamestnancov, ktorí nemajú služobné požitky v hotovosti.

(²) Poistenec dobrovoľne pokračujúci v poistení hradí zo svojho úhrnné poistné tej triedy, v ktorej pokračuje v poistení.

§ 38.

(¹) Poistné odvádza zamestnávateľ; v prípade dobrovoľného pokračovania v poistení — sám poistenec.

(²) Zo zaplateného poistného má sa najprv uhradiť poistné pripadajúce na penzijné poistenie.

(³) Zamestnávateľ je oprávnený sraziť si pri výplate služobných požitkov polovicu poistného, pripadajúcu na poistenca (§ 37, ods. 1).

(¹) Právo srážky (ods. 3) treba vykonať v troch mesiacoch po prvej výplate služobných požitkov, ktorá nasleduje po splatnosti poisťného; ináč zaniká.

(²) Čas poisťného, ktorú zamestnávateľ podľa ods. 3. zamestnancovi srazil zo služobných požitkov, je majetkom zamestnávateľovi svereným.

(³) Ak zamestnávateľ nevyhoví povinnosti odviesť poisťné, je poisťenec oprávnený, ak nenastal dosiaľ poisťný prípad, namiesto neho odviesť úhrmné poisťné a žiadať od zamestnávateľa náhradu časti na neho pripadajúcej. Tento nárok požíva v pokračovaní exekučnom, konkurznom a vyrovnacom prednostné právo požiadavky zo mzdy.

§ 39.

(¹) Poisťné treba platiť za celý čas trvania smluvného služobného pomeru zakladajúceho poisťnú povinnosť.

(²) Poisťné treba platiť, aj keď bol zanikol služobný pomer, zakladajúci poisťnú povinnosť, a to za čas, za ktorý má poisťenec nárok na služné, ak bol služobný pomer bez zavinenia zamestnancovho predčasne zrušený, alebo ak bol služobný pomer dohodou zrušený tak, že zamestnávateľ poskytol zamestnancovi plat na čas výpovednej lehoty, vzdajúc sa zároveň jeho služieb.

(³) V prípadoch ods. 3 netreba však poisťné platiť odo dňa, od ktorého bol zamestnanec poisťený v dôsledku iného zamestnania, v ktorom je podrobený poisťnej povinnosti podľa tohto nariadenia alebo iných právnych predpisov o sociálnom poistení, alebo od ktorého bol v službe vyňatý podľa týchto právnych predpisov z poisťnej povinnosti, alebo odo dňa, kedy nastal poisťný prípad.

(⁴) Počas liečebnej starostlivosti nie je zamestnávateľ povinný vyplácať služobné požitky, okrem prípadu, žeby bol k tomu zaviazaný smluvou alebo zákonným predpisom. Kým nie je tu nárok na vyplácanie služobných požitkov, neplatí sa poisťné.

(⁵) Poisťenec, ktorý bol podrobený liečebnej starostlivosti v odbornom liečebnom ústave alebo v kúpeľoch pod lekárskeym dozorom, nemôže byť z tohto dôvodu prepustený zo zamestnania a nesmie mu byť daná výpoveď počas liečenia. Ak sa zavedie liečebná starostlivosť, je prepustenie alebo výpoveď neúčinná, ak došlo k k nemu — k nej — po podaní návrhu alebo žiadosti o liečebnú starostlivosť.

§ 40.

(¹) Poisťné treba odvádzať napred prvého dňa každého kalendárneho mesiaca.

(²) Ak sa začne alebo ak skončí poistenie behom mesiaca, treba zaplatiť plné mesačné poisťné.

(³) Niekoľko zamestnávateľov, ktorí sa behom príspevkového mesiaca vystriedajú, ručí solidárne za poisťné vo výške triedy služobných požitkov (§ 12), pripadajúcej na každého z nich. Platiaci má voči ostatným zamestnávateľom právo postihu na pomernú náhradu.

§ 41.

(¹) Právo na predpis poisťného premlčuje sa v troch rokoch odo dňa splatnosti poisťného.

(²) Premlčanie práva predpísať poisťné sa prerušuje každým opatrením, vykonaným cieľom predpisu a to dňom, kedy osoba, povinná platiť poisťné, sa o tom dozvie.

(³) Právo vymáhať predpísané dlžné poisťné sa premlčuje v troch rokoch po tom, kedy osoba povinná platiť poisťné bola o predpise poisťného vyrozumená.

(⁴) Premlčanie vymáhacieho práva sa prerušuje doručením platobného vyzvania, znejúceho na osobu povinnú platiť, podaním žiadosti o exekúciu, povolením platobnej lehoty, ako aj podľa ustanovení konkurzného poriadku.

(⁵) Povinnosť platiť poisťné nie je závislá od predchádzajúceho vydania príslušných výmerov alebo rozhodnutí a ich právoplatnosti.

Záruky.

§ 42.

Za poisťné ručia solidárne:

a) spolupodnikatelia a dielči podnikatelia (akordanti),

b) majiteľ podniku, v ktorom poisťenec je zamestnaný, ak nie je zamestnávateľ nájomcom tohto podniku.

§ 43.

Úrad, udeľujúci povolenie na stavbu, je povinný upovedomiť Ústav o žiadosti o stavbu a uložiť stavebníkovi, aby pred začatím stavebných prác poskytol primeranú istotu za poisťné, ak o to Ústav požiada do osem dní od upovedomenia a ak

preukáže, že stavebný živnostník (stavitel), ktorý bude stavbu prevádzať, má nedoplatky na poisťom.

§ 44.

(¹) Kto prevzal závod (podnik), ručí za poisťné, ktoré mal platiť predchodca za dobu najviac 18 mesiacov odo dňa nadobudnutia späť počítane, a to sumou, ktorá mu k tomuto dňu bola Ústavom ako nedoplatok vykázaná. Ručenie podľa práva občianskeho nie je týmto ustanovením dotknuté.

(²) Vláda môže určiť nariadením pre určité druhy závodov alebo podnikov, že i prenajímateľ ručí za poisťné nezaplatené nájomcom podľa ods. 1.

§ 45.

Vymáhanie poisťného.

(¹) Dlhé poisťné treba zúročiť 5% úrokom. Poisťné i s úrokami, môže byť vymáhané súdnou exekúciou na základe vykonateľného výkazu nedoplatkov a požíva v exekučnom pokračovaní prednostné právo nedoplatkov daňových, v pokračovaní konkurznom a vyrovnacom však prednostné právo tam určené. Doložku o vykonateľnosti pripojí Ústav. Povolí a vykoná exekúciu je povolaný príslušný exekučný súd.

(²) Nevymožiteľné poisťné sa odpiše v rovnakom pomere, v akom bolo pre penzijné a nemocenské poisťenie vyrúbené.

(³) Nevymožiteľnosť nedoplatkov nemá pre poisťenca, okrem obmedzenia § 17, ods. 5, písm. b), za následok stratu nároku podľa tohto nariadenia.

(⁴) Neprávom prijaté poisťné vráti nositeľ poisťenia s 5% úrokami. Zamestnanec má v tomto prípade nárok na vrátenie sumy poisťného, ktorú zaplatil zo svojho a môže požadovať, aby i s úrokami mu bola priamo vyplatená.

(⁵) Ak bol však zamestnanec na dobu, za ktorú bolo poisťné neprávom prijaté, vyhlásený za povinného poisťením v inom verejno-právnom nemocenskom poisťení, má sa zaplatené poisťné s úrokami vydať príslušnému nositeľovi tohto poisťenia. Tento nositeľ poisťenia použije vydané sumy k úhrade poisťného pre tohto zamestnanca za dobu, za ktorú bolo poisťné neprávom platené, a zvyšok vydá zamestnávateľovi; zamestnanec má v tomto prípade nárok na započítanie tejto doby a na

vrátenie pomernej časti zvyšku, ktorá odpovedá sume poisťného, ktorú zaplatil zo svojho.

Diel piaty.

O hospodárení s majetkom v odbore pre nemocenské poisťenie.

§ 46.

(¹) Z prebytkov príjmov nemocenského poisťenia Ústav utvorí a udržuje rezervný fond vo výške výdavkov za posledné tri mesiace uplynulého roku. Kým rezervný fond nedosiahne výšky určenej v predchádzajúcej vete, odvedie sa najmenej 50% čistých prebytkov nemocenského poisťenia do tohto fondu. Rezervný fond slúži na úhradu výdavkov, ktoré vzniknú mimo-riadnymi okolnosťami.

(²) Majetok Ústavu smie byť použitý len k účelom v tomto nariadení predpísaným alebo pripusteným.

(³) Hotovosti potrebné pre bežné výdavky môžu byť uložené u domácich peňažných ústavov. Ak by Slovenská národná banka z dôvodov menových prikrčila k správe verejných peňazí s ich úrokováním, treba dať tomuto spôsobu uloženia za vyhovujúcich podmienok výnosových prednosť.

(⁴) Ústav vypracuje smernice pre ukladanie majetku, ktoré vyžadujú schválenia ministra vnútra, ktorý sa má dohodnúť s ministrom financií (§ 4, ods. 4).

(⁵) Časť trvalo uložitelného majetku Ústavu môže so schválením ministra vnútra byť uložená:

a) v budovách pre vlastné účely kancelárske;

b) v ústavoch a zariadeniach, slúžiacich výhradne alebo prevažne poisťencom a smerujúcich k liečebnej starostlivosti preventívnej alebo represívnej, k starostlivosti bytovej, k boju proti ľudovým chorobám alebo vôbec k povzneseniu zdravotného stavu poisťencov a ich rodinných príslušníkov;

c) v pozemkoch poskytujúcich výnos, alebo v činžových budovách, ak nie sú zafazované nad jednu tretinu obecnej ceny, okrem prípadu, že by nehnuteľnosť bola nadobudnutá v exekučnom alebo konkurznom pokračovaní za účelom odvrátenia škody, ktorá by Ústavu ináč hrozila.

(⁶) Minister vnútra môže na žiadosť Ústavu z prípadu na prípad povoliť odchylné uloženie majetku, ak tento spôsob uloženia poskytuje dostatočnú istotu.

(⁷) Ústav môže so schválením ministra vnútra za účelom prevádzania liečebnej starostlivosti podporovať tiež všeobecné a osobitné zariadenia, slúžiace k boju proti ľudovým chorobám (tuberkulóza, pohlavné choroby, alkoholizmus, rakovina, nervóza atď.) alebo k povzneseniu zdravotného stavu poistencov a ich rodinných príslušníkov. Táto liečebná starostlivosť môže sa prevádzať aj tým spôsobom, že Ústav so schválením ministra vnútra určí paušálnu sumu na tento cieľ.

Diel šiesty.

Poisťovacie pokračovanie v nemocenskom poistení u Ústavu.

§ 47.

(¹) Všetky opatrenia a rozhodnutia Ústavu týkajúce sa práv alebo povinností, upravených týmto nariadením a určené účastníkom, treba im doručiť písomne (výmerom).

(²) Vo výmere, ktorým bola priznaná poistná dávka, treba uviesť výšku a výpočet dávky a deň, od kedy bola priznaná.

(³) Ak bol zamietnutý nárok na dávku, čo i len z časti, treba to vo výmere odôvodniť.

(⁴) Ústav nevydá výmer, ak prizná žiadanú dávku z nemocenského poistenia, alebo ak oprávnená osoba nežiada vydať výmer do 30 dní po tom, čo jej dávka bola odňatá z dôvodu, že bola uznaná za práceschopnú. Za žiadosť o vydanie výmeru treba považovať akékoľvek dožadovanie sa poistenca ďalšieho poskytovania dávky.

(⁵) Výmer má obsahovať poučenie o opravných prostriedkoch (či možno podať opravný prostriedok, v ktorej lehote a u ktorého miesta podacieho). Nesprávne alebo neúplne poučenie nemôže byť strane na ujmu. Ak nebolo strane dané poučenie vôbec a výmer nebol napadnutý do šesť mesiacov odo dňa doručenia, stáva sa výmer právoplatným.

(⁶) Pre doručovanie výmerov treba upotrebiť obdobné ustanovenia §§ 26 až 28 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(⁷) Proti výmerom, pokiaľ nejde o výmery, ktorými sa rozhoduje o poistných

dávkach, možno podať do 15 dní, počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia, odvolanie u Ústavu na župný úrad, v obvod ktorého je služobné miesto zamestnancovo.

(⁸) Proti rozhodnutiu župného úradu možno podať v tej istej lehote u neho odvolanie na Ministerstvo vnútra.

(⁹) Odvolanie (ods. 7 a 8) nemá odkladného účinku.

(¹⁰) Navrátenie do predošlého stavu a obnova pokračovania sú prípustné podľa obdoby predpisov civilného súdneho poriadku.

(¹¹) Chyby v písaní alebo v počtoch, ako aj iné zjrejmé nesprávnosti vo výmere (rozhodnutí), alebo v jeho vyhotoveniach možno kedykoľvek z vlastného podnetu alebo k návrhu opraviť.

(¹²) Do lehoty opravných prostriedkov sa nezapočíta deň, kedy bol strane doručený napadnutý výmer (rozhodnutie).

(¹³) Lehotu treba považovať za zachovanú, ak v nej bolo podanie odovzdané pošte alebo telegrafu. Ak podanie telegrafické nemá všetky náležitosti pre to, ktoré podanie požadované, treba ho doplniť do 3 dní riadnym písomným podaním; ak sa tak nestane, nemožno považovať lehotu za zachovanú podľa tohto nariadenia.

(¹⁴) Počiatok a beh lehoty sa nestaví nedeľami a štátom uznanými sviatkami a pamätnými dňami. Ak prípadne ostatný deň lehoty na nedeľu, štátne uznaný sviatok alebo pamätný deň alebo na všeobecný sviatok toho štátu, v ktorom strana býva, treba najbližší pracovný deň pokladať za ostatný deň lehoty.

(¹⁵) Ak je pochybnosť o zachovaní lehoty, treba ju považovať za zachovanú, kým sa opak nepreukáže.

Diel siedmy.

Poisťovacie súdnictvo.

§ 48.

Pre súdne pokračovanie v nemocenskom poistení podľa tohto nariadenia platia obdobne ustanovenia §§ 193, 196 až 238 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a dopĺňujúcich.

Diel ôsmy.

Štátny dozor, finančné úľavy a spolupôsobenie úradov s Ústavom.

§ 49.

Štátny dozor.

(¹) Ústav je povinný podávať ministrovi vnútra za každý kalendárny rok zprávu a štatistické výkazy o svojom hospodárstve, o stave fondov a spôsobe ich uloženia. Minister vnútra môže nariadiť formu a obsah zprávy a štatistických výkazov.

(²) Ústav je povinný previesť v jednorôčných obdobiach technické preskúmanie finančnej rovnováhy Ústavu a predložiť jeho výsledky so všetkými pomôckami, potrebnými k preskúmaniu, ministrovi vnútra najneskôršie do konca nasledujúceho roku. Zároveň je Ústav povinný predložiť výsledky štatistického šetrenia o priebehu súborných zjavov, rozhodných pre vývoj poistenia nemocenského a porovnanie s priebehom početne očakávaným.

(³) Ústav podlieha dozoru štátnej správy, ktorý vykonáva minister vnútra.

(⁴) Zásady pre výpočet zafazovania v nemocenskom poistení, podľa ktorých Ústav zisťuje finančnú rovnováhu, vyžadujú schválenie ministra vnútra.

(⁵) Minister vnútra je najmä oprávnený podrobiť všetrannému úradnému skúmaniu hospodárenie Ústavu.

(⁶) Pre ciele štátneho dozoru je Ústav povinný predložiť alebo urobiť prístupnými na preskúmanie knihy, listiny, zápisy, výkazy a doklady, ako aj všetky pomôcky a poskytnúť všetky potrebné vysvetlenia.

(⁷) Minister vnútra alebo nim poverený orgán má právo sa zúčastniť na schôdkach poradného sboru, počasne predsedníckej rady a revíznej komisie, hájiť verejné záujmy; najmä má právo zastaviť všetky usnesenia a opatrenia orgánov Ústavu, ktorými by mohly byť verejné záujmy ohrozené.

§ 50.

Finančné úľavy.

(¹) Všetky právne konania a listiny, ktoré sú potrebné k založeniu, k upraveniu a k prerokovaniu právnych pomerov me-

dzi Ústavom na strane jednej a úradmi, nositeľmi verejnoprávneho poistenia, zamestnávateľmi, poistencami, liečebnými ústavmi, lekármi, lekárnikmi, zubnými technikmi, pôrodnými asistentkami a ich organizáciami na strane druhej, taktiež pokračovanie v poisťovacom súdnictve, ako aj knihy a zápisy Ústavu sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

(²) Hnuteľný majetok Ústavu je oslobodený od poplatkového ekvivalentu; ohľadom nehnuteľného majetku platia úľavy v poplatkovom ekvivalente natoľko, nakoľko sú určené pre spolky zakladajúce sa na zásede vzájomnosti, ktorých úlohou je poisťovanie nemocenskú.

(³) Ústav a fondy ním spravované podľa tohto nariadenia sú oslobodené od dane zárobkovej a rentovej.

(⁴) Dávky vyplácané Ústavom podľa tohto nariadenia sú oslobodené od rentovej dane.

(⁵) Nakoľko ide o oslobodenie Ústavu, jeho ozdravovieň, liečebných ústavov a podobných zariadení od dane z obratu a od dane prepychovej, platia ustanovenia príslušných právnych predpisov.

§ 51.

Spolupôsobenie úradov s Ústavom.

(¹) Nositelia verejnoprávneho sociálneho poistenia sú povinní spolupôsobiť pri prevádzaní tohto nariadenia. Taktiež Ústav je povinný spolupôsobiť pri prevádzaní poistenia podľa iných právnych predpisov o verejnoprávnom sociálnom poistení.

(²) Minister vnútra môže na žiadosť Ústavu uložiť nositeľom verejnoprávneho poistenia, aby za náhradu prevádzali niektoré pomocné úlohy Ústavu. Taktiež môže minister vnútra uložiť Ústavu, aby na žiadosť nositeľov iného verejnoprávneho poistenia prevádzal niektoré z ich pomocných úloh.

(³) Úradom, verejným inštitúciám a korporáciám sa ukkladá podporovať všemožne Ústav pri plnení jeho úloh a podávať mu bezplatne oznámenia dôležité pre prevádzanie poistenia a správu Ústavu. Tým však nie je dotknutá platnosť ustanovení § 199 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. a § 40 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákona č. 246/1926 Sb. z. a n.

(*) Ústav je najmä oprávnený dožadovať sa spolupôsobenia obecných (obvodných) notárstiev a úradov verejnej správy vnútornej na vypátranie zamestnávateľov, ktorí zamestnávajú osoby podrobené poisťnej povinnosti podľa tohto nariadenia, a na vyšetrenie pomerov rozhodných pre poisťnú povinnosť zamestnancov, ich zaradenie do tried podľa § 12 a oprávnenosti na dávky podľa tohto nariadenia.

Diel deviaty.

Evidenčné knižky.

Náhrada zamestnávateľa.

§ 52.

(*) Pre potreby poistenia zavedie Ministerstvo vnútra vyhláškou v Úradných novinách pre každého poistenca preukazy (evidenčné knižky) a určí ich obsah a úpravu, kto ich má vyplňovať a povinnosť, kedy sa treba nimi preukazovať, taktiež poplatok za vydanie preukazu a za záznamy o priebehu poistenia v ňom uvedené.

(*) Zamestnávateľ je povinný nahradiť škodu, vzniklú Ústavu nesprávnymi údajmi alebo zanedbaním záznamov v preukaze podľa ods. 1 o trvaní služobného pomeru.

§ 53.

(*) Zamestnávateľ je povinný nahradiť Ústavu až do výšky 1.000.— Ks všetky dávky, ktoré poskytol poistencovi alebo jeho oprávneným rodinným príslušníkom podľa ustanovení tohto nariadenia a stanov, ak vôbec neprihlásil poistenca alebo prihlásil ho po uplynutí lehoty uvedenej v § 13, ods. 1 a medzitým nastal poisťný prípad.

(*) Ak prihlásil zamestnávateľ iné služobné požitky, než poistenec skutočne mal, alebo ak neohlásil včas ich zmenu, je povinný — ak medzitým nastal poisťný prípad — nahradiť Ústavu rozdiel medzi dávkami poskytnutými podľa skutočnej výšky služného a dávkami, ktoré by poistencovi, pokiaľ jeho rodinným príslušníkom príslúchaly podľa prihlásenej výšky služného.

(*) Zamestnávateľ, ktorý neohlásil včas vystúpenie zamestnanca zo zamestnania (§ 13, ods. 1), povinný je Ústavu, ak nastal poisťný prípad nahradiť škodu, vzniklú oneskoreným odhlásením, a to až do výšky

sumy 1.000.— Ks. Ak oneskorené ohlásenie stalo sa úmyselne, zamestnávateľ je povinný Ústavu nahradiť celú škodu.

(*) Zamestnávateľa nepostihuje povinnosť náhrady (ods. 1 až 3), ak prihlásil poistenca omylom u niektoej miestnej služobne alebo u iného verejnoprávneho nositeľa nemocenského poistenia pred uplynutím lehoty, uvedenej v § 13, ods. 1, alebo po uplynutí tejto lehoty, avšak ešte pred vznikom poisťného prípadu.

(*) Náhrada podľa ods. 1 až 3 vymáha sa ako poisťné.

Diel desiaty.

Trestné ustanovenia.

§ 54.

(*) Priestupku sa dopustí, ak čin nie je prisnejšie trestný:

a) zamestnávateľ, ktorý nevyhovie včas bez náležitého ospravedlnenia povinnosti ohlasovacej, uloženej mu týmto nariadením;

b) zamestnávateľ alebo zamestnanec, ktorý v ohláškach podľa § 13 alebo v oznámeniach Ústavom vyžiadanych, učiní nepravdivé udania;

c) zamestnávateľ, ktorý bez náležitého ospravedlnenia nesplní vôbec alebo splní len nedostatočne povinnosť viesť, uschovávať alebo predkladať záznamy o služobných príjmoch;

d) zamestnávateľ, ktorý vedome sráža poistencovi pri výplate viacej na poisťnom, než je prípustné podľa tohto nariadenia;

e) zamestnávateľ alebo orgán Ústavu, ktorý uzavrel s poistencom smluvu, ktorou práva, vyplývajúce pre poistenca z tohto nariadenia, majú byť obmedzené alebo skrátené;

f) poistenec, ktorý nevyhovie včas bez náležitého ospravedlnenia povinnosti uloženej mu podľa § 14, ods. 7, alebo ak učiní v ohláske tam predpisanej nepravdivé udania;

g) kto poruší povinnosť mlčať, uloženú mu týmto nariadením;

h) kto v pokračovaní o priznanie poisťnej dávky udá niečo, o čom vie alebo pri obyčajnej starostlivosti môže vedieť, že nie je pravdivé;

ch) kto docielí poistnú dávku predstieraním.

(²) Trestné ustanovenia podľa ods. 1 vzťahujú sa aj na osoby, na ktoré zamestnávateľ preniesol povinnosti, uložené mu týmito nariadením.

(³) Priestupky podľa ods. 1 a 2 trestú okresné (štálne policajné) úrady podľa škody zavinenia a podľa výšky spôsobenej škody peňažným trestom od 20.— Ks do 5.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevykonalnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 14 dní.

ČASŤ TRETIA.

Záverečné ustanovenia.

§ 55.

(¹) Predseda Ústavu má byť menovaný do 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia. Na prechodný čas, pokiaľ sa predseda (§ 3) Ústavu neujme svojej funkcie, spravujú Ústav orgány doterajšieho Penzijného ústavu súkromných úradníkov (vl. nar. č. 17/1939 Sl. z.).

(²) Zamestnanci zrušenej Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov sa stávajú zamestnancami Penzijného ústavu súkromných úradníkov.

(³) Zamestnanci uvedení v ods. 2, ako aj ostatní zamestnanci Ústavu môžu do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia výpovedou zrušiť svoj služobný pomer len so súhlasom ministra vnútra. Prestúpenie ustanovenia predchádzajúcej vety má lie isté právne následky, ako prestúpenie ustanovenia § 1, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 355/1940 Sl. z.

(⁴) Služobné a platové nároky, ktoré zamestnanci uvedení v ods. 3 získali do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, zostávajú im neskrátene zachované. Kým pre zamestnancov nebude vydaný služobný a disciplinárny poriadok podľa § 9 tohto nariadenia, platí pre nich doterajší služobný poriadok Penzijného ústavu súkromných úradníkov.

(⁵) Ustanovenie prvej vety ods. 4 sa nevzťahuje na funkčné služné a na iné prídavky spojené s výkonom funkcie. Služobné postavenie zamestnancov Ústavu upraví jeho predseda, bez ohľadu na predošlé, prípadne i definitívne služobné postavenie.

§ 56.

(¹) Poistné prípady, ktoré nastali pred účinnosťou tohto nariadenia, treba posudzovať podľa doteraz platných právnych predpisov.

(²) Kým nebudú vydané stanovy Ústavu, zostáva v platnosti pre dávky nemocenského poistenia doterajší nemocenský poriadok zrušenej Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov, nakoľko nie je v rozpore s ustanoveniami tohto nariadenia.

(³) Kým nebude predpísané poistné podľa ustanovení tohto nariadenia, treba odvádzať na účet nového predpisu poistné podľa doteraz platných právnych predpisov.

(⁴) Poistenci, ktorí až do dňa účinnosti tohto nariadenia dobrovoľne pokračovali v nemocenskom poistení, môžu naďalej v poistení pokračovať v jednej z tried (§§ 12 a 17), medzi ktorými by mali voľbu podľa § 17, ods. 3. Pre určenie tried (§§ 12 a 17) sú rozhodné služobné požitky, podľa ktorých bol poistenec zaradený v poslednom mesiaci pred zánikom jeho povinného poistenia.

§ 57.

(¹) Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje Nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov v Bratislave, zriadená podľa vládneho nariadenia č. 18/1939 Sl. z.

(²) Likvidáciu zrušeného nositeľa poistenia vykoná Penzijný ústav súkromných úradníkov, na ktorý prechádza celý hnutelný a nehnuteľný majetok, práva i záväzky zrušeného nositeľa nemocenského poistenia.

(³) Minister vnútra určí, akú majetkovú časť má Robotnícka sociálna poisťovňa vydať Penzijnému ústavu súkromných úradníkov z majetku bývalej Revírnej bratskej pokladnice a z majetku bývalých okresných sociálnych poisťovní vzhľadom na počet poistencov, prevzatých od týchto zrušených ústavov (§ 4, ods. 2 vl. nar. č. 18/1939 Sl. z.).

(⁴) Všetky právne úkony, listiny, podania a pozemnoknižné zápisy, ktoré sú potrebné pre vykonanie slúčenía alebo sú v spojitosti so slúčením nositeľov poistenia podľa tohto nariadenia, sú oslobodené od

všetkých daní, dávok, poplatkov a kolkov, ako aj od obecnej dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností. Povinnosť platenia poplatkového ekvivalentu sa neprerušuje prevodmi nastálymi v dôsledku tohto nariadenia.

§ 58.

Aj pre obor penzijného poistenia platia ustanovenia § 13, ods. 1 a 2 o šesťdňovej lehote pre podanie prihlášok, odhlášok a ohlášok.

§ 59.

(¹) Ústav môže podľa platných právnych predpisov zriaďovať a prevádzkať sanatóriá, ambulatória, taktiež je oprávnený zriaďovať a prevádzkať vlastné liečebné ústavy.

(²) Ústav je oprávnený vydávať svojim lekárom pre poistencov liečivé špeciality, na ktoré sa vzťahuje vládne nariadenie č. 26/1926 Sb. z. a n.

§ 60.

Ak je nárok na dávku podľa tohto nariadenia podmienený strávením určitého času v poistení, započíta sa zamestnancom Slovenskej národnej banky, poisteným podľa tohto nariadenia, celý čas získaný u iného nositeľa verejnoprávneho sociálneho poistenia.

§ 61.

Všetky právne predpisy odporujúce toľto nariadeniu sa zrušujú.

§ 62.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. apríla 1941; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sívák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

56.

Nariadenie zo dňa 22. marca 1941,

ktorým sa mení a doplňuje zákon
o pozemkovej reforme.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1
zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Č l á n o k I.

Ustanovenia § 23 zákona č. 46/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„(¹) Štátny pozemkový úrad uplatní právo výkupu na všetky poľnohospodárske nehnuteľnosti (§ 3, ods. 2) vo vlastníctve Židov (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) a židovských sdružení (§ 1 nar. č. 303/1940 Sl. z.), i keď sa nescudzujú podľa § 3 tohto zákona.

(²) V sporných prípadoch, ak ide najmä o záhrady, obytné budovy a závody poľnohospodárskeho priemyslu, rozhodne Štátny pozemkový úrad po dohode s Ústredným hospodárskym úradom, či ide o poľnohospodársku nehnuteľnosť.

(³) Dokiaľ Štátny pozemkový úrad nevykúpi poľnohospodárske nehnuteľnosti, ktoré vlastní Žid a židovské sdruženie, alebo nedá súhlas k predaju podľa § 26, vyrubuje a vyberá ročne od vlastníka 20 Ks z hektára ako príspevok v prospech Fondu podľa § 50 tohto zákona. Povinnosť platiť tento príspevok nastáva dňom vyhlásenia tohto zákona. Príspevok platí sa ročne vopred na celý kalendárny rok. Lesné oddelené majetky prevezme Ministerstvo hospodárstva v mesiaci po vyhlásení tohto zákona do vlastnej odbornej správy, ktorá potrvá až do vykúpenia podľa ods. 1.“

Č l á n o k II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

57.**Nariadenie
zo dňa 22. marca 1941,**

o znášaní nákladov revízie, kontroly
a ustálenia likvidačnej a obecnej hodnoty
židovských a arizovaných podnikov,
ako aj židovského majetku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1
zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(¹) Náklady revízie, kontroly a ustálenia
obecnej a likvidačnej hodnoty židovských
podnikov, ako aj náklady kontroly podni-
kov, prevedených podľa § 5 alebo uvede-
ných v § 15, ods. 4 nariadenia č. 303/1940
Sl. z., znáša majiteľ podniku.

(²) Náklady revízie a kontroly dočas-
ných správ domového majetku Židov a ži-
dovských sdrúžení znáša majiteľ domové-
ho majetku.

(³) Náklady ustálenia obecnej hodnoty
predmetu právnych úkonov podľa § 1 na-
riadenia č. 304/1940 Sl. z. znášajú osoby
tam uvedené.

§ 2.

(¹) Výšku nákladov určí Ústredný ho-
sposársky úrad.

(²) Rozhodnutie Ústredného hospodár-
skeho úradu, ktorým určí náklady, je exe-
kúčnym titulom podľa vládneho nariadenia
č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 3.

Náklady, uvedené v § 1, nie sú odpo-
čítateľnou položkou podľa zákona o pria-
mých daniach.

§ 4.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť
dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlá-
dy so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

58.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 13. marca 1941**

o pohraničnom pásme a obvode opevne-
ných a iných miest dôležitých pre obranu
štátu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

Pohraničné pásmo.**§ 1.**

(¹) Minister národnej obrany určí, ktoré
územia tvoria pohraničné pásmo (§ 34 zák.
č. 131/1936 Sb. z. a n.).

(²) Rozsah územia, uvedeného v ods. 1,
určí minister národnej obrany vyhláškou
v Úradných novinách.

§ 2.

(¹) V pohraničnom pásme treba pred-
chádzajúci súhlas Ministerstva národnej
obrany:

k prevádzaniu akýchkoľvek stavieb štá-
tu a iných verejných korporácií, akýchkoľ-
vek stavieb verejného rázu, bez ohľadu na
to, kto je stavebníkom,

k prevádzaniu stavieb ciest, počítajúc
v to i cesty turistické, ich súčiastok (§ 90
zák. č. 131/1936 Sb. z. a n.) a vodných
stavieb,

k prevádzaniu stavieb a k zriaďovaniu
prevodzovní na výrobu zbraní, streliva
(munície) a iných predmetov vojenskej vý-
zbroje a špeciálneho vojenského výstroja,

k prevádzaniu stavieb a zriaďovaniu
prevodzovní chemického a hutného prie-
myslu,

k prevádzaniu stavieb a zriaďovaniu
elektrární, vodární a plynární,

k prevádzaniu stavieb s vysokými ko-
mínmi alebo s vysokými vežami,

k zriaďovaniu leteckých prevodzovní,
k prevádzaniu stavieb hotelov, poľov-
níckych domov, turistických chát, rozhľad-
ní, hájovien a vyhládkových bodov, ako
aj k zriaďovaniu dorozumievacích zaria-
dení, uvedených v § 40, ods. 1 zákona č.
131/1936 Sb. z. a n.

(²) Predchádzajúci súhlas Ministerstva
národnej obrany treba tiež k stavbám me-

dzinárrodných alebo tuzemských telegrafných vedení a medzinárodných medzimestských telefonných vedení, ako aj účastníckych a iných slaboprúdových vedení, ak tieto vedenia prechádzajú štátne hranice alebo sú v ich blízkosti, taktiež k stavbám súkromných telegrafných a telefonných vedení, ako i k stavbám rádiových elektrických zariadení s výnimkou rozhlasových prijímacích staníc.

(3) Nakoľko ide o prevádzanie stavieb a zriaďovanie prevádzovní, ktoré nie sú uvedené v predchádzajúcich odsekoch, treba súhlas Ministerstva národnej obrany len v prípadoch, ktoré Ministerstvo národnej obrany z dôvodov obrany štátu určí a príslušnému úradu a obci oznámi.

(4) O podnikoch dôležitých pre obranu štátu platí aj v pohraničnom pásme ustanovenie § 25 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

V obciach, ktoré ležia v pohraničnom pásme, môže príslušný úrad plány polohy potvrdiť a rozdelenie pozemkov na stavebné miesta povoliť len, ak Ministerstvo národnej obrany vyhlási, že proti plánu nemá s hľadiska obrany štátu námietok. Tento súhlas Ministerstva národnej obrany neobsahuje ešte v sebe súhlas s jednotlivými stavbami, ktoré sa v medziach potvrdeného plánu polohy alebo povoleného rozdelenia budú prevádzať, nakoľko je tento súhlas podľa § 2 potrebný.

§ 4.

Predchádzajúci súhlas Ministerstva národnej obrany treba v pohraničnom pásme k prevádzaniu bankových diel a k udeľovaniu bankových oprávnení.

§ 5.

Úradom, uvedeným v § 34, ods. 4 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. je miestne príslušný okresný úrad, a ak bol povolovacím úradom iný štátny úrad, tento úrad. U bankových diel je uvedeným úradom miestne príslušný obvodný bankový úrad.

§ 6.

Na stavby železníc a stavby na železniaciach sa toto nariadenie nevzťahuje; o nich

platia i v pohraničnom pásme príslušné predpisy o železniaciach.

§ 7.

(1) Úrady, poverené podľa platných lesných zákonov a nariadení dozorum nad lesmi, sú povinné, ak ide o ťažobné zásahy a spôsob hospodárenia v pohraničnom pásme, postupovať v dohode s Ministerstvom národnej obrany, a to bez ohľadu na to, či ide o lesy, v ktorých sa hospodári podľa lesných hospodárskych plánov alebo programov alebo bez nich; to platí aj o premene lesnej pôdy na pôdu inú.

(2) Súhlas Ministerstva národnej obrany treba v pohraničnom pásme aj k premene inej pôdy na pôdu lesnú. Ak je táto premena podľa platných lesných zákonov viazaná na schválenie iného úradu, vyžiada si tento úrad súhlas Ministerstva národnej obrany.

(3) Hospodárske plány, ktoré boli pre lesy v pohraničnom pásme schválené pred účinnosťou tohto nariadenia, preskúma Ministerstvo národnej obrany pri ich revízií, a ak treba, podá návrhy na ich zmeny príslušným úradom lesnej dozornej služby; majitelia lesov sú povinní previesť zmenu podľa rozhodnutí týchto úradov, a to v lehote im určenej.

§ 8.

(1) Len s predchádzajúcim súhlasom Ministerstva národnej obrany možno v pohraničnom pásme udeliť tieto živnostenské koncesie:

- a) výroba a predaj zbraní a streliva,
- b) výroba a predaj ohňostrojných látok, ohňostrojných predmetov a všelijakých trhacích preparátov,
- c) po živnostensky prevádzané závody na výrobu a rozvádzanie elektriny k osvetľovaniu, k prevodu sily a k inému živnostenskému i domácejmu používaniu,
- d) telegrafné agentúry,
- e) živnostenská výroba zápalného tovaru,
- f) živnostenské spracovanie nafty a živnostenský odbyt petroleja dovozom v dopravných nádržiach a stáčaním z nich (tanková prevádzka),
- g) výroba a predaj rádiatelegrafických prístrojov, zariadení a súčiastok,

(²) Ustanovenia § 13 zákona č. 280/1940 Sl. z. o výrobe a predaju plynových masiek a ich súčiastok zostávajú nedotknuté.

(³) Predchádzajúci súhlas Ministerstva národnej obrany treba k udeleniu koncesie pre prevádzanie plavby v pohraničnom pásme plavidlami všetkého druhu a pre zriaďovanie prízovov.

§ 9.

Ustanoveniami predchádzajúcich paragrafov sa nemení vo veciach tam uvedených príslušnosť úradov podľa platných ustanovení; tieto úrady sú však povinné pozvať Ministerstvo národnej obrany ako úrad na komisionálne pokračovanie, nariadené vo veciach, uvedených v tomto nariadení a pri svojom rozhodovaní riadiť sa stanoviskom Ministerstva národnej obrany, nakoľko podľa ustanovení predchádzajúcich paragrafov treba jeho súhlas, aj keby sa na komisionálnom pokračovaní nezúčastnilo.

Opevnené pásmo.

§ 10.

(¹) Minister národnej obrany určí, ktoré miesta sú miestami opevnenými.

(²) K obvodu opevneného miesta, poľahke pásma patrí územie do vzdialenosti 10 km od vonkajšieho obvodu takého miesta, ako i územie vo vnútri opevneného miesta.

§ 11.

(¹) Stavby akéhokoľvek druhu (§ 35 zák. č. 131/1936 Sb. z. a n.) možno v obvode opevneného miesta prevádzať len s predchádzajúcim súhlasom Ministerstva národnej obrany.

(²) Ministerstvo národnej obrany určí podľa povahy vecí:

a) v ktorej časti obvodu opevneného miesta nemožno vzhľadom na obranu štátu prevádzať vôbec žiadne stavby a

b) v ktorej časti možno ich prevádzať len vtedy, ak sa zaviazže stavebník, že stavbu prevedie presne podľa schváleného plánu, že ju na vyzvanie Ministerstva národnej obrany na vlastný náklad a bez akýchkoľvek nárokov na náhradu škody odstráni

a pozemok uvedie do pôvodného stavu; tieto záväzky musí stavebník prevziať osobitným reverzom (demolačný reverz), ktorý sa zapíše do príslušnej verejnej knihy.

(³) V ostávajúcej časti obvodu opevneného miesta možno stavby prevádzať so súhlasom Ministerstva národnej obrany a za podmienok ním určených bez reverzu, uvedeného v ods. 2, písm. b).

§ 12.

Ministerstvo národnej obrany vhodným spôsobom v potrebnom rozsahu upovedomí miestne príslušné súdy, úrady a obce, ktorých sa to týka, o tom, ktoré územie patrí k obvodu opevneného miesta a ako sa toto územie delí so zreteľom na ustanovenie § 11, ods. 2 a 3. O týchto upovedomeniach platí ustanovenie § 5, ods. 2 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 13.

Ustanovenia §§ 3 až 7 a § 9 platia obdobne i pre obvod opevnených miest.

O obvode iných miest dôležitých pre obranu štátu.

§ 14.

(¹) Obvod vojenských a verejných leŕísk, obvod vojenských strelníc a skúšobných strelníc, tovární na výrobu vojenských zbraní a streliva má sa určiť do vzdialenosti 500 m od hraníc dotyčného leŕiska alebo strelnice.

(²) Obvod skladiŕta streliva a výbuŕin, ako i tovární na výrobu týchto predmetov má sa určiť do vzdialenosti 760 m od dotyčného skladiŕta alebo továrne.

(³) Obvod skladiŕta horľavých látok ako i tovární na ich výrobu má sa určiť do vzdialenosti 100 m od dotyčného skladiŕta alebo továrne.

(⁴) Obvod skladiŕta vojenských zbraní a vojenských objektov, určených k uloženiu iného cenného alebo dôležitého vojenského materiálu, neuvedeného v predchádzajúcich odsekoch, ako i tovární na výrobu týchto predmetov, má sa určiť do vzdialenosti 250 m od dotyčného skladiŕta alebo továrne.

(³) Obvody, uvedené v ods. 1 až 4, môžu byť včas potreby Ministerstvom národnej obrany rozšírené.

§ 15.

Ustanovenia §§ 11 a 12 platia obdobne aj pre obvody, uvedené v § 14.

Záverečné ustanovenia.

§ 16.

Vládne nariadenie č. 155/1936 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 17.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 15.

Vydaná dňa 29. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 59, Zákon o splnomocnení ministra financií k úverovým operáciám.

59.**Zákon****zo dňa 29. marca 1941****o splnomocnení ministra financií
na úverové operácie.**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

§ 1.

Minister financií sa splnomocňuje, aby
úverovými operáciami obstaral prostried-
ky, potrebné na vyrovnanie finančných zá-
väzkov, prevzatých dohodou zo dňa 13.
apríla 1940, uzavretou medzi Slovenskou

republikou a Nemeckou ríšou o štátnom
dlhu a štátnom majetku bývalej Česko-
Slovenskej republiky, ako aj o niektorých
ostatných s tým súvisiacich finančných
otázkach.

§ 2.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť
dňom vyhlásenia; vykoná ho minister fi-
nancií.

Dr. Tiso v. r.**Dr. Sokol v. r.****Dr. Tuka v. r.****Dr. Pružinský v. r.**

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Cena 1.— Ks.

Slovenský zákonník

Čiastka 16.

Vydaná dňa 30. marca 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (60.—62.) 60. Nariadenie s mocou zákona o likvidácii niektorých požiadaviek tuzemských veriteľov voči Protektorátu Čechy a Morava. — 61. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa určuje úradný titul prvého funkcionára hlavného mesta Bratislavy. — 62. Vyhláska ministra hospodárstva o určení minimálnej 3% tučnosti mlieka a o zákaze výroby smotany s obsahom tuku nad 15% a uvádzania tejto do obehu.

60.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 30. marca 1941

o likvidácii niektorých požiadaviek
tuzemských veriteľov voči Protektorátu
Čechy a Morava.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Požiadavky tuzemských veriteľov, složené v ich prospech po 28. máji 1940 na sbernom účte — podúčte A — Slovenskej národnej banky u Národnej banky pre Čechy a Moravu (v ďalšom texte „požiadavky“), preberá štát do úhrnej sumy 300.000.000.— Ks.

(²) Ustanovenie ods. 1 sa vzťahuje len na požiadavky, pri ktorých jednotlivé úhrady presahujú sumu 10.000.— Ks.

§ 2.

(¹) Slovenská národná banka sa splnomocňuje vyrovnaf požiadavky 3½% exportnými pokladničnými poukázkami, ktoré za tým cieľom vydá minister financií podľa zákona č. 59/1941 Sl. z. (v ďalšom texte „poukázkami“).

(²) Tuzemskí veritelia uvedení v § 1 sú povinní prijať na uspokojenie svojich požiadaviek úhradu podľa ods. 1.

§ 3.

Slovenská národná banka vyrovná požiadavky podľa § 2 len po splnení podmienok platných pre výplaty zo sberného účtu — podúčtu A —, a to tak, že po odpočítaní manipulačných a režijných poplatkov uhradí celé tisíce v poukázkach a zvyšok doteraz obvyklým spôsobom.

§ 4.

Ak sa na požiadavky poskytla záloha (úver), je veriteľ, ktorý zálohu (úver) poskytnul, povinný prijať poukázky na krytie tejto zálohy (úveru), a to aj vtedy, ak sa tým zmení povaha úveru.

§ 5.

(¹) Poukázky môže veriteľ (§ 1) po 1. januári 1943 použiť na zaplatenie výnosových daní, dane z obratu a dane prepychovej ročne najviac vo výške ⅓ predpisu uvedených daní.

(²) Pri použití poukázok podľa ods. 1 je povinný daňovník predložiť daňovému úradu odpočet banky prevádzajúcej výplatu, potvrdený Slovenskou národnou bankou a znejúci na jeho meno.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

61.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 26. marca 1941,

ktorým sa určuje úradný titul prvého
funkcionára hlavného mesta Bratislavy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Úradný titul starostu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy (§ 5 zákona č. 243/1922 Sb. z. a n.) sa mení na „hlavný mešťanosta“.

(²) Titul „hlavný mešťanosta“ prislúcha tiež osobe, ktorá dočasne spravuje mestské veci podľa § 28 zákona č. 243/1922 Sb. z. a n.

§ 2.

Toto nariadenie platí od 26. marca 1941; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

62.

**Vyhláška
ministra hospodárstva
zo dňa 28. marca 1941**

a o zákaze výroby smotany s obsahom
a o zákaze výroby smotany s obsahom
tuku nad 15% a uvádzania tejto do obehu.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1 vládneho nariadenia č.

208/1939 Sl. z. a podľa § 1, ods. 2 vládneho nariadenia č. 287/1939 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

Na priechodný čas sa povoľuje predaj mlieka mliekárensky ošetrovaného o minimálnej tučnosti 3%.

§ 2.

Na priechodný čas sa zakazuje uvádzanie do obehu a výroba smotany s obsahom tuku nad 15%.

§ 3.

Za účinnosti tejto vyhlášky neplatia dotknuté ustanovenia § 2, ods. 3 a § 7, ods. 1 vládneho nariadenia č. 75/1934 Sb. z. a n.

§ 4.

Nezachovanie ustanovení § 2 sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 17.

Vydaná dňa 7. apríla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (63.—65.) 63. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 64. Nariadenie s mocou zákona o predĺžení platnosti nariadenia s mocou zákona o preskúmaní platových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov. — 65. Nariadenie o povinnosti uvoľňovať zamestnancov pre štátny pozemkový úrad.

63.

Vyhláška ministra financií zo dňa 27. marca 1941

o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.

Minister financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 1. apríla 1941 vyhlasuje:

§ 1.

1. Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica tenke], vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 9.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

2. Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovenia poznámok v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravujú sa takto:

Pre tovar sadz. čís.	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	7.— Ks
25. Jačmeň	0.— Ks
26. Ovos	0.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministra financií č. 26/1941 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

64.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 26. marca 1941

o predĺžení platnosti nariadenia s mocou zákona o preskúmaní platových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť nariadenia s mocou zákona č. 200/1940 Sl. z. sa predlžuje do 31. mája 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády:

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

65.

Nariadenie zo dňa 22. marca 1941

o povinnosti uvoľňovať zamestnancov pre
štátny pozemkový úrad.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Na vykonanie úloh, spojených s prevodom židovských poľnohospodárskych nehnuteľností do kresťanských rúk, sú povinné verejnoprávne korporácie a ustanovizne po predbežnom ich vypočutí uvoľniť pre Štátny pozemkový úrad, a to najviac na jeden rok, svojich zamestnancov, ktorých určí predseda vlády.

(²) Povinnosť podľa ods. 1 sa vzťahuje aj na súkromnoprávných zamestnávateľov, ktorí sú však povinní uvoľniť svojich zamestnancov najviac na 6 mesiacov.

(³) Zamestnancom, uvoľneným podľa ods. 1 a 2, zachováva sa počas uvoľnenia nárok na požitky voči zamestnávateľovi, ktorý ich uvoľnil. Vyplatené požitky na žiadosť zamestnávateľa refunduje Štátny pozemkový úrad.

§ 2.

(¹) Z dôvodu konania služby u Štátneho pozemkového úradu nesmú zamestnanci vo svojom služobnom pomere utrpieť ujmu. Do jedného roka po ukončení služieb u

Štátneho pozemkového úradu možno ich služobné a platové pomery v predchádzajúcom zamestnaní zhoršiť alebo ich zo zamestnania prepustiť len so súhlasom Úradu predsedu vlády.

(²) Zamestnanci, ktorí konajú službu u Štátneho pozemkového úradu podľa § 1, sú povinní zachovávať tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone služby u Štátneho pozemkového úradu, a to aj po ukončení týchto služieb.

(³) Porušenie ustanovenia ods. 2 sa trestie podľa § 328 trestného zákona.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritž v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 18.

Vydaná dňa 8. apríla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (66.—68.) 66. Zákon o ochrane plodu, jeho vzniku a o zmene §§ 285 a 286 trestného zákona a §§ 423 až 427 vojenského trestného zákona. — 67. Nariadenie s mocou zákona o zavedení letného času. — 68. Vyhláška ministra hospodárstva o povinnom hlásení zásob kovových odpadkov v hospodárskych podnikoch (závodoch.)

66.

Zákon zo dňa 29. marca 1941

o ochrane plodu, jeho vzniku a o zmene
§§ 285 a 286 trestného zákona a §§ 423 až
427 vojenského trestného zákona.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

§ 1.

Kto

a) prenechá alebo zadováži niekomu nejaký prostriedok, vďaka ktorému sa má použiť na vyhnutie plodu,

b) dá niekomu radu, ako možno zadovážiť alebo vyrobiť prostriedok, o ktorom vie, že sa má použiť na vyhnutie plodu, alebo ako treba takýto prostriedok na ten cieľ použiť,

c) dá niekomu radu, akým iným spôsobom, alebo pomocou koho možno plod vyhnúť, hoci vie, že to má byť použité na vyhnutie plodu,

d) sa ponúka niekomu na vyhnutie plodu, alebo na pomoc pri vyhnutí plodu, potresce sa, ak čin nie je prísnejšie trestný podľa iných trestných ustanovení, pre prečin väznením od jedného do šiestich mesiacov.

§ 2.

Vyhnanie plodu sa tresce:

a) v prípade § 285, ods. 1 trestného zákona, ak ide o tehotnosť mimo manželstva, žalárom do troch rokov, inak žalárom do piatich rokov;

b) v prípade § 285, ods. 2 trestného zákona, ak ide o vyhnutie plodu so svolením tehotnej ženy, žalárom do desiatich rokov, ak bol tento čin spáchaný zo ziskčnosti, žalárom od dvoch do desiatich rokov;

c) v prípade § 286, ods. 1 trestného zákona trestnicou do desiatich rokov;

d) v prípade §§ 423, 424 a 425 vojenského trestného zákona pri pokuse vyhnutia plodu, ktoré však nenastalo, žalárom od šiestich mesiacov do piatich rokov, ak však nastalo vyhnutie, ťažkým žalárom od jedného roka do desiatich rokov;

e) v prípade §§ 426 a 427 vojenského trestného zákona ťažkým žalárom od jedného roka do desiatich rokov; ak matka týmto zločinom bola uvedená v nebezpečenstvo života, alebo ak utrpela na zdraví, ťažkým žalárom od piatich rokov do päťnástich rokov.

§ 3.

(¹) Kto zbaví iného schopnosti plodenia s úmyslom učiniť ho neplodným, potresce sa pre zločin žalárom od jedného do piatich rokov; ak sa tak stalo proti vôli poškodeného, trestnicou od dvoch do desiatich rokov.

(²) Ak v prípade ods. 1 nastala len dočasná neschopnosť plodenia, vinnik sa potresce pre zločin žalárom od šiestich mesiacov do troch rokov, a ak sa to stalo proti vôli poškodeného, trestnicou od dvoch do piatich rokov.

§ 4.

Kto vyrába, dováža, predáva alebo inak rozširuje, prípadne cieľom rozširovania prechováva prostriedky, ktoré slúžia výlučne proti počatiu, potresce sa pre prečin väznením od jedného mesiaca do jedného roka a peňažným trestom od Ks 1000 do Ks 10.000.

§ 5.

(¹) Pri odsúdení pre zločin podľa § 3 tohto zákona treba vysloviť aj stratu úradu.

(²) Pri odsúdení pre trestný čin, uvedený v predošlom odseku, ako aj pre trestné činy podľa §§ 285 a 286 trestného zákona a podľa §§ 423 až 427 vojenského trestného zákona súd okrem toho zakáže leká-

rovi alebo pôrodnej asistentke (babici) výkon povolania navždy alebo na určitý čas.

§ 6.

(¹) Ustanovenia tohto zákona, okrem § 2, písm. a) až c), platia i pre osoby podriadené vojenskej súdnej právomoci.

(²) Pri ukladaní a vykonávaní v tomto zákone uvedených trestov na slobode súdmi vojenskými majú sa použiť tieto zásady:

a) väzenie podľa tohto zákona rovná sa tuhému väzeniu podľa ustanovení vojenského trestného zákona;

b) žalár podľa tohto zákona a žalár podľa ustanovení vojenského trestného zákona sú rovnaké;

c) trestnica podľa tohto zákona rovná sa fažkému žaláru podľa ustanovení vojenského trestného zákona.

§ 7.

Tento zákon vykoná minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

67.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 8. apríla 1941

o zavedení letného času.

Viada Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185 1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Počítanie času odo dňa 9. apríla 1941 až do 4. októbra 1941 upravuje sa tak, že doterajšie počítanie podľa stredoeurópskeho času sa posunuje dopredu o jednu hodinu (60 min.).

(²) Letný čas podľa ods. 1 sa začína od 23. hod. dňa 8. apríla 1941, počítajúc podľa stredoeurópskeho času, a končí sa o jednej hodine po polnoci zo dňa 4. októbra na 5. október 1941, počítajúc podľa letného času.

§ 2.

Nariadenie s mocou zákona č. 25/1941 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

aj za ministra Stanu.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Čatloš v. r.

Sívák v. r.

68.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 5. apríla 1941

o povinnom hlásení zásob kovových odpadkov v hospodárskych podnikoch (závodoch).

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., ako aj podľa § 1 vládneho nariadenia č. 208 1939 Sl. z. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287 1939 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

(¹) Majitelia hospodárskych podnikov (závodov) alebo ich oprávnení zástupcovia sú povinní prihlásiť a ponúknuť na odpredaj všetky kovové odpadky, a to s uvedením druhu a približného váhového množstva, spoločnosti „Slovenská obchodná spoločnosť M. Kasanický a spol., úradovňa v Bratislave, Schöndorfská 10“ (v ďalšom texte „spoločnosť“), ktorej minister hospodárstva vyhláskou č. 125/1940 Úr. nov. udelil právo zbierať a obchodovať s odpadkami. Opis hlásenia treba zaslať súčasne Ministerstvu hospodárstva. Kovové odpadky v podniku (závode) nashromaždené do dňa účinnosti tejto vyhlášky, treba prihlásiť do 8 dní odo dňa jej účinnosti. Kovové odpadky po tomto dni nashromaždené treba prihlásiť do 8. každého mesiaca.

(²) Predaj, ako aj kúpa kovových odpadkov mimo spoločnosť sa zakazuje.

(³) Ministerstvo hospodárstva môže v jednotlivých odôvodnených prípadoch po-

voliť výnimku zpod povinnosti uvedenej v ods. 1 a 2.

(¹) Distribúciu prihlásených a spoločnosťou vykúpených kovových odpadkov vykoná Ministerstvo hospodárstva.

§ 2.

(¹) Kovovými odpadkami podľa tejto vyhlášky sa rozumejú predmety vyrobené z alumína, cínu, medi, niklu, olova, rtuti, zinku a železa alebo z ich sliatin, ktoré nie sú a nemôžu byť v jestvujúcom stave ani po náležitej oprave alebo úprave použité pri prevádzke podniku (závodu).

(²) V sporných prípadoch, či ide o odpadky alebo nie, rozhodne na požiadanie spoločnosti a po miestnej ohliadke s konečnou platnosťou príslušný priemyselný (živnostenský) inšpektor. Trovy takéhoto pokračovania znáša spoločnosť.

§ 3.

Spoločnosť je povinná do 30 dní od prihlásenia, priamo alebo prostredníctvom svojich komisionárov, odkúpiť a odobrať prihlásené a na predaj ponuknuté kovové odpadky.

§ 4.

Nezachovanie ustanovení tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., najmä tiež s použitím ustanovení § 189 uvedeného zákona o prepadnutí predmetov v prospech štátu.

§ 5.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 19.

Vydaná dňa 18. apríla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (69.—70.) 69, Vládne nariadenie o skúšobnom poriadku pre prísne skúšky na právnickej fakulte Slovenskej univerzity. — 70, Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na nátrónovú (sulfátovú) celulózu.

69.

Vládne nariadenie zo dňa 8. apríla 1941

o skúšobnom poriadku pre prísne skúšky
na právnickej fakulte Slovenskej
univerzity.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6
zákona č. 168 1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Podmienkou dosiahnutia doktorátu
práv je úspešné slozenie troch prísnych
skúšok (rigoróz), a to:

- a) historicko-právnej,
- b) právovedeckej,
- c) štátovedeckej.

(²) Prísne skúšky možno skladať len po
úspešnom slození štátnej skúšky z prísluš-
ného štúdijného oddielu.

(³) Všetky tri prísne skúšky sa musia
složiť na tej istej univerzite.

§ 2.

(¹) Žiadosti o pripustenie na prísne
skúšky, adresované dekanovi právnickej
fakulty, sa podávajú na dekanstvo, ktoré
zistí, či sú splnené všetky podmienky pri-
pustenia na skúšku.

(²) K žiadosti treba pripojiť:

- a) maturitné vysvedčenie,
- b) imatrikulačný list,
- c) index prednášok,
- d) vysvedčenia o predošlých štátnych
a prísnych skúškach.

(³) Termíny skúšok určuje dekan po-
dľa možnosti do mesiaca po dojení žia-
dosti.

(⁴) Prísne skúšky možno skladať len
v poradí, uvedenom v § 1, ods. 1. Medzi
jednotlivými prísnyimi skúškami musí

uplynúť lehota aspoň štyroch mesiacov.
Túto lehotu môže dekan skrátiť najviac
na dva mesiace, ak kandidát složil pre-
došlú prísnu skúšku aspoň s výsledkom
dobrým.

§ 3.

(¹) Predmety prísnej skúšky historicko-
právnej sú:

- a) rímske právo,
- b) cirkevné právo,
- c) slovenské a všeobecné právne de-
jiny,
- d) právna filozofia.

(²) Na skúške skúšajú piati komisári,
a to z rímskeho práva dvaja (z nich jeden
všeobecnú, druhý osobitnú časť), z ostat-
ných predmetov — po jednom komisárovi.

§ 4.

(¹) Predmety prísnej skúšky právove-
deckej sú:

- a) všeobecné právo súkromné,
- b) obchodné a zmenkové právo,
- c) súkromné právo formálne (občian-
sky súdny poriadok, mimosporné pokračo-
vanie najmä pozostalostné, exekučné
pokračovanie, konkurz a vyrovnanie),
- d) trestné právo a trestný súdny po-
riadok.

(²) Na skúške skúšajú piati komisári,
a to zo všeobecného práva súkromného
dvaja (z nich jeden všeobecnú, druhý oso-
bitnú časť) z ostatných predmetov — po
jednom komisárovi.

§ 5.

(¹) Predmety prísnej skúšky štátove-
deckej sú:

- a) ústavné právo,
- b) správne právo a správne pokračo-
vanie,

- c) finančná veda a finančné právo,
- d) národné hospodárstvo,
- e) medzinárodné právo.

(²) Na skúške skúšajú piali komisári, každý predmet skúša jeden skúšobný komisár.

§ 6.

(¹) Predsedom skúšobnej komisie je dekan, jeho zástupcom prodekan, poprípade služobne najstarší riadny profesor.

(²) Skúšobnú komisiu zostavuje dekan podľa týchto smerníc:

a) každý skúšobný predmet skúša riadny profesor toho predmetu,

b) ak niet riadneho profesora z niektorého predmetu alebo ak je hatený, má sa pribrať do komisie mimoriadny profesor toho predmetu; ak ani toho niet, alebo ak by bol hatený, má sa pribrať ten riadny alebo mimoriadny profesor, ktorý ten predmet prednáša alebo ktorého predmet je tomuto najbližší,

c) ak by sa ani takto nedosiahol potrebný počet skúšobných komisárov, nech sa doplní z ostatných riadnych profesorov, ale títo sú len oprávnení a nie povinní skúšať,

d) ak by bolo toľko riadnych profesorov niektorého skúšobného predmetu, žeby sa tým prekročil predpísaný počet skúšajúcich, majú sa pri prísnych skúškach z toho predmetu striedať.

§ 7.

Predsedajúci môže skúšať aj ako komisár, ak ráno pripadá skúšanie podľa ustanovení § 6, ale povinný je skúšať, keď je riadnym profesorom patričného predmetu.

§ 8.

(¹) Prísne skúšky sú ústne a verejné. Každého kandidáta treba skúšať osobitne. Skúška trvá dve hodiny.

(²) Každý člen komisie má byť na celej skúške prítomný.

(³) Komisia sa radí a hlasuje o výsledku skúšky v neverejnom zasadnutí a usnáša sa väčšinou hlasov. Absolútna nevedomosť z niektorého predmetu, zistená skúšajúcim, má za následok reprobáciu

bez hlasovania. Predseda, aj keď skúšal, má len jeden hlas.

(⁴) Pri rovnosti hlasov platí za usnesené stanovisko kandidátovi nepriaznivejšie.

(⁵) Výsledok skúšky sa označuje podľa usnesenia skúšobnej komisie známku „dobre“, „dostatočne“, alebo „nedostatočne“. Známkou s „vyznamenaním“ z niektorého predmetu možno priznať len, ak známka „dobre“ sa schválila všetkými hlasmi.

(⁶) Ak je výsledok prísnej skúšky nedostatočný, môže kandidát po prvej reprobácii skúšku opakovať najskôr po štyroch mesiacoch, po druhej reprobácii najskôr po roku. Opakovať možno tú istú prísnu skúšku najviac dva razy. Po tretej reprobácii nemôže kandidát nadobudnúť tuzemský doktorát práv.

(⁷) Výsledok hlasovania treba zapísať do protokolu a verejne vyhlásiť.

(⁸) Vysvedčenie o prísnej skúške sa vydá kandidátom hneď po vyhlásení výsledku.

(⁹) Proti usneseniu komisie o výsledku skúšky niet opravného prostriedku.

§ 9.

(¹) Skúšobná taxa za jednotlivé prísne skúšky sa určuje sumou 320.— Ks. Z toho predseda dostane 50.— Ks, skúšobní komisári po 40.— Ks, kancelársky fond fakulty 30.— Ks. Ak predseda je skúšobným komisárom, má nárok aj na taxu skúšobného komisára. Ostatok sa rozdelí medzi skúšobných komisárov prísnych skúšok, ak profesorský sbor inak neurčí.

(²) Skúšobné taxy vyberie, rozdelí a vyúčtuje dekan.

(³) Ak kandidát odstúpi od skúšky bez vážnej príčiny, prepadá jeho taxa v prospech skúšobnej komisie.

§ 10.

(¹) Promócia sa koná pod predsedníctvom rektora a v prítomnosti dekanov všetkých fakúlt.

(²) Promočná taxa sa určuje sumou Ks 300.— Z toho rektor dostane 60.— Ks, dekan právnickej fakulty 60.— Ks, ostatní dekáni spolu 60.— Ks, riadni profesori právnickej fakulty spolu 60.— Ks, kancelársky fond univerzitný 30.— Ks a kancelársky fond právnickej fakulty 30.— Ks.

§ 11.

(¹) Podľa § 8, ods. 3 zákona č. 168/1940 Sl. z. dňom vyhlásenia tohto nariadenia prestáva účinnosť:

a) nariadenia býv. min. k. a v. č. 57/1872 r. z., zmeneného vládny nariadením č. 324/1920 Sb. z. a n.,

b) všetkých predpisov, vydaných na vykonanie ustanovení uvedených pod písm. a).

(²) Poslucháči, ktorí s úspechom složili historicko-právnu štátnu skúšku najneskoršie do konca zimného semestra študijného roku 1939/40, môžu až do 30. júna 1945 dokončiť štúdiá podľa predpisov, platných do dňa účinnosti tohto nariadenia.

§ 12.

Toto nariadenie platí od 1. októbra 1940; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

70.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 3. apríla 1941**

**o dočasnom zrušení cla na nátronovú
(sulfátovú) celulózu.**

(¹) Podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. po dohode s Ministerstvom hospodárstva snižujem na čas do 30. septembra 1941 a do množstva 1200 ton clo na nátronovú (sulfátovú) celulózu sadz. pol. 284 b/2 na čiastku 5.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Dovoz tovaru uvedeného v ods. 1 musí sa uskutočniť cez colný úrad v Žiline, ktorý sa zároveň poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 20.

Vydaná dňa 29. apríla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (71.—75.) 71. Zákon, ktorým sa činia mimoriadne hospodárske opatrenia. — 72. Zákon o zriadení Fondu pre tlmenie nákaz a hromadných onemocnení domácich zvierat. — 73. Zákon o riešení kompetenčných sporov medzi súdmi a Najvyšším správnym súdom alebo správnymi úradmi. — 74. Zákon o zdravotnej prírážke. — 75. Zákon o podpore stavebného podnikania.

71.

Zákon

zo dňa 24. apríla 1941,

ktorým sa činia mimoriadne hospodárske opatrenia.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby snížil vecné výdavky, zaistené v štátnom rozpočte na rok 1941, ktoré svojou povahou nie sú bezpodmienečne potrebné pre riadny chod štátnej správy.

(²) Oprávnenia ministra financií k obmedzeniu štátnych výdavkov, vyplývajúce z finančného zákona na rok 1941, zostávajú nedotknuté.

§ 2.

Vláda sa splnomocňuje, aby do výšky prostriedkov získaných podľa § 1 učinila všetky opatrenia, potrebné — vzhľadom na terajšie hospodárske pomery — na zabezpečenie výživy obyvateľstva, na zásobovanie, na vyrovnanie cenovej hladiny a na udržanie výroby.

§ 3.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1941. Vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Mederly v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stazo v. r.
Čatloš v. r.

72.

Zákon

zo dňa 18. apríla 1941

o zriadení Fondu pre tlmenie nákaz a hromadných onemocnení domácich zvierat.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Pri Ministerstve hospodárstva sa zriaďuje Fond pre tlmenie nákaz a hromadných onemocnení domácich zvierat (v ďalšom texte „Fond“).

(²) Fond je právnou osobou.

§ 2.

Účelom Fondu je:

- ahradiť výdavky spojené s opatreniami pre plánovité tlmenie zvieracích nákaz, zamedzovať a odstraňovať škodlivé následky invazijných, parazitárnych a iných hromadných onemocnení domácich zvierat,
- b) poskytovať odškodné a podpory pri stratách domácich zvierat, ktoré nastaly v dôsledku nákaz, hromadných onemocnení a po očkovaní.

§ 3.

(¹) Príjmy Fondu sú najmä:

- a) nákazový príspevok, ktorý sú povinní platiť majitelia zvierat pri každom vystavení dobyčieho pasu vo výške kolkového poplatku, určeného pre vystavenie dobyčieho pasu pre veľké zvieratá, a pri prepísaní vlastníckeho práva na dobyčom pase polovicou tohto poplatku,
- b) čistý výťažok alebo nájomné zo zariadení pre spracovanie zvieracích mŕtvol, postavených z prostriedkov Fondu,
- c) výťažok docielený speňažením zvierat vykúpených Fondom, prípadne na

úradný rozkaz usmrtených, keď ich možno zužitkovať,

d) dary, odkazy, venovania a iné príspevky určené pre Fond,

e) príspevok družstva povereného hospodárením so surovými kožami podľa § 1 vyhlášky ministra hospodárstva č. 8/1940 Sl. z.; výšku príspevku určí každoročne minister hospodárstva,

f) príspevok vo výške Ks 1.— z každej hovädzej a Ks 0.50 z každej teľacej kože, ktorý sú povinní platiť priemyselní podnikatelia spracujúci kožu.

(¹) Spôsob vyberania a odvádzania fondových príspevkov a príjmov určí minister hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

(²) Ministerstvo hospodárstva sa môže presvedčiť svojimi orgánmi o správnom odvádzaní príspevkov.

§ 4.

Z prostriedkov Fondu sa majú:

a) podľa potreby a najnovších vedeckých poznatkov vykupovať zvieratá, ktoré môžu byť zdrojom šírenia nákazy,

b) imunizovať zvieratá a prevádzať diagnostické skúšky,

c) stavať moderné zariadenia (kafilerie) na spracovanie zvieracích mŕtvol,

d) liečiť choroby, ktoré sa vyskytujú hromadne (distomatóza, strongylóza a iné),

e) ničiť larvy hovädzieho strečka,

f) odškodňovať majiteľov, postihnutých uhynutím zvierat na nákazu alebo usmrtením zvierat na úradný rozkaz, ako aj majiteľov postihnutých stratami v dôsledku úradne nariadeného očkovania alebo iného zákroku,

g) podporovať združenia chovateľov alebo jednotlivých majiteľov, ktorí sa podujali vo svojom chove tlmiť stajňové nákazy podľa smerníc Ministerstva hospodárstva a ktorí venovali osobitnú starostlivosť a prostriedky na ozdravenie svojich chovov, ak utrpeli značné straty s ošetrovaním alebo odpredaním zvierat na mäso,

h) podporovať majiteľov, ktorí utrpeli straty uhynutím zvierat po očkovaní, ak nemajú nárok na odškodnenie podľa veterinárneho zákona.

§ 5.

Na podporu z Fondu nemá nikto právny nárok. O udelení podpory rozhoduje Ministerstvo hospodárstva.

§ 6.

(¹) Fond spravuje Ministerstvo hospodárstva, a to pokladnične a účtovnícky oddelené od peňazí štátu.

(²) Prijímy podľa § 3, ods. 1, písm. e) a l) treba použiť v prvom rade na trovy spojené s ničéním lariev strečka hovädzieho.

(³) Fond podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

(⁴) Fond je oslobodený od kolkov a poplatkov.

§ 7.

Priestupku sa dopustí — ak nejde o čin prisnejšie trestný, — kto poruší ustanovenia § 3 alebo predpisov podľa neho vydaných a potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 10.— Ks do 100.— Ks alebo zatvorením od 1 dňa do 5 dní. Nevymožiteľný peňažný trest treba premeniť na náhradný trest zatvorenia podľa miery zavinienia v medziach sadzby trestu na slobode.

§ 8.

Tento zákon vykoná minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

73.

Zákon

zo dňa 24. apríla 1941

o riešení kompetenčných sporov medzi súdmi a Najvyšším správnym súdom alebo správnymi úradmi.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVY.

Senát pre riešenie kompetenčných sporov.

§ 1.

Na riešenie sporov o pôsobnosť medzi riadnymi alebo osobitnými, zákonom zriadenými súdmi s jednej strany a Najvyšším správnym súdom alebo správnymi úradmi s druhej strany (v ďalšom texte „kompe-

tenčné spory“) zriaďuje sa Senát pre riešenie kompetenčných sporov (v ďalšom texte „Senát“) so sídlom v Bratislave.

§ 2.

(¹) Senát sa skladá z predsedu a zo 6 členov.

(²) Predsedom Senátu je striedavo predseda Najvyššieho správneho súdu a prvý predseda Slovenského najvyššieho súdu, ktorí sa striedajú v tejto funkcii v trojročných po sebe nasledujúcich obdobiach. Prvé obdobie, v ktorom vo funkcii predsedu Senátu nastupuje predseda Najvyššieho správneho súdu, počíta sa od počiatku účinnosti tohto zákona.

(³) Predsedu Senátu zastupuje podľa služobného poradia najstarší nehatený člen tohto súdu, ku ktorému predseda patrí.

(⁴) Polovicu členov Senátu vysielá Najvyšší správny súd a polovicu Slovenský najvyšší súd. Členovia Senátu vysielajú sa zpravidla pre každý spor osobitne na pozádanie predsedu Senátu.

(⁵) Predsedom alebo členom Senátu nemôže byť ten, kto by bol z účasti na rozhodovaní sporu vylúčený ako sudca podľa občianskeho súdneho poriadku. O tom, či je tu vylučujúci dôvod, rozhoduje Senát bez účasti toho, u ktorého sa vylučujúci dôvod vyskytol. Ak má byť vylúčený predseda Senátu, hlasovanie vedie podľa služobného poradia najstarší člen Senátu. Pri rovnosti hlasov platí mienka, ku ktorej sa pridá predseda, a ak ide o vylúčenie predsedu Senátu, služobne najstarší člen Senátu.

(⁶) Funkcia predsedu a členov Senátu je čestná. Za jej vykonávanie neprináleží odmena.

§ 3.

Na rokovacom poriadku usnesie sa Senát, ktorý za tým cieľom svolá predseda (§ 2, ods. 2, veta 2) do 60 dní od účinnosti tohto zákona. Prijatý rokovací poriadok predloží predseda Senátu s posudkom prvého predsedu Slovenského najvyššieho súdu vláde na schválenie, ktorá ho vyhlási v Slovenskom zákonníku.

§ 4.

(¹) Zasadnutia Senátu konajú sa u Najvyššieho správneho súdu, ktorý vedie tiež podateľňu, spisovňu a obstaráva výpravu jeho vyhotovení.

(²) Zapisovateľské práce o zasadnutiach Senátu konajú členovia sekretariátu Najvyššieho správneho súdu.

DIEL DRUHÝ.

Pokračovanie.

§ 5.

Kompetenčný spor v smysle tohto zákona vzniká:

a) kladný:

1. ak na jednej strane riadny súd alebo osobitný súd (§ 1) právoplatne a na druhej strane správny úrad tiež právoplatne alebo Najvyšší správny súd v tej istej veci vyriekly, že rozhodnúť o nej im prináleží;

2. ak na jednej strane riadny súd alebo osobitný súd (§ 1) právoplatne a na druhej strane správny úrad tiež právoplatne alebo Najvyšší správny súd v tej istej veci meritórne rozhodly;

3. ak riadny súd alebo osobitný súd (§ 1) právoplatne vyriekol, že rozhodnúť o veci jemu prináleží, kým Najvyšší správny súd alebo správny úrad právoplatne v tej samej veci meritórne rozhodol;

4. ak na jednej strane správny úrad právoplatne vyriekol, že rozhodnúť o veci jemu prináleží, na druhej strane však v tej istej veci riadny súd alebo osobitný súd (§ 1) vo veci právoplatne meritórne rozhodol;

5. ak Najvyšší správny súd vyriekol, že rozhodnúť vo veci prináleží jemu alebo správnym úradom, na druhej strane však riadny súd alebo osobitný súd (§ 1) právoplatne v tej samej veci meritórne rozhodol;

b) záporný:

ak na jednej strane riadny súd alebo osobitný súd (§ 1), na druhej strane správny úrad, v oboch prípadoch právoplatne, ale aspoň na jednej strane vyčerpaním inštancného postupu, alebo Najvyšší správny súd v tej istej veci vyriekly, že rozhodovať o nej im neprináleží, hoci rozhodovať o nej spadá do oboru pôsobnosti niektorého z nich.

§ 6.

(¹) Súd alebo úrad, ktorého rozhodnutie dalo príčinu ku kompetenčnému sporu, povinný je bezodkladne podať návrh na rozhodnutie tohto sporu. Pri zápornom kompetenčnom spore môže podať návrh aj súkromná strana (účastník).

(²) Návrh treba podať Senátu v toľkých vyhotoveniach, aby jedno ostalo Senátu a po jednom mohli odbráť strany (účastníci), ako aj zúčastnený súd a úrad (ods. 3). Ak návrh na riešenie sporu

podá súd alebo úrad, súčasne predloží s návrhom i príslušné spisy a upovedomi o lom úrad, prípadne súd, na kompetenčnom spore zúčastnený.

(¹) Zúčastneným na kompetenčnom spore je súd alebo úrad, ktorý v tej istej veci pokračuje v čase, kedy návrh bol podaný, alebo ktorý v tej istej veci konečne rozhodol.

(²) Ak návrh podá súkromná strana (účastník), musí ho podpísať advokát, ktorý je oprávnený vykonávať advokátsvo na území Slovenskej republiky. To isté platí o všetkých podaniach súkromnej strany (účastníka), učinенých na Senát. Podania, ktoré nevyhovujú týmto predpisom, predseda Senátu odmieta. Ustanovenia § 97 zák. čl. 1:1911 platia nezmenene i pre pokračovanie pred Senátom.

§ 7.

Ak je pokračovanie zavedené iba na návrh súkromnej strany (účastníka), môžu zúčastnené súkromné strany (účastníci) súhlasne prejaviť, že nežiadajú, aby bol riešený kompetenčný spor vzniklý v ich veci. V tomto prípade netreba spisy predložiť Senátu, a ak sa to už stalo, treba ich vrátiť bez vybavenia. Takto sa má pokračovať i vtedy, ak kompetenčný spor prestal v dôsledku opatrenia správneho úradu.

§ 8.

(¹) Po predložení návrhu (§ 6) predseda Senátu určí pre spor referenta a koreferenta z členov Senátu. Referentov treba určovať striedavo z členov Slovenského Najvyššieho súdu a z členov Najvyššieho správneho súdu. Ak bol referentom určený člen jedného, koreferentom má byť určený člen druhého súdu.

(²) Predseda Senátu s referentom zariadi, aby všetky spisy, potrebné pri riešení kompetenčného sporu, boli predložené a upovedomi zúčastnený súd, úrad, súkromné strany (účastníkov) a v trestných veciach aj generálneho prokurátora s upozornením, že môžu v lehote, ktorú určí na 30 až 60 dní, podať písomné vyjadrenie. O vyjadrenie možno požiadať aj iný súd alebo úrad, ktorý vo veci pokračoval.

§ 9.

(¹) Senát rozhoduje v neverejnom zasadnutí po zpráve referenta a koreferenta väčšinou hlasov.

(²) O zasadnutí treba spísať zápisnicu.

§ 10.

(¹) Senát usnesením vyriekne, že nevznikol kompetenčný spor, ak ustáli, že nejde o nijaký z prípadov, uvedených v § 5. Tiež usnesením rozhodne, ak odmietne návrh, podaný nepríslušnou osobou, súdom alebo úradom (§ 6), alebo ak nie je kompetentný vo veci rozhodovať. V ostatných prípadoch rozhoduje rozsudkom, vyneseným menom Republiky. V rozsudku Senát vyriekne, komu náleží vo veci rozhodovať, či riadnemu, osobitnému súdu (§ 1) alebo správneho úradu, prípadne či nemá vo veci rozhodnúť Najvyšší správny súd.

(²) Rozhodnutie Senátu je konečné a záväzné pre riadne i osobitné súdy (§ 1), Najvyšší správny súd a správne úrady.

(³) Rozhodnutia Senátu treba doručiť súkromným stranám (účastníkom), ako aj zúčastnenému súdu a úradu (§ 6, ods. 3).

§ 11.

Ak bol podaný návrh na riešenie kladného kompetenčného sporu, súd alebo úrad, ktorý vo veci pokračoval, z úradu suspenduje výkon svojho rozhodnutia. V týchto prípadoch nemožno najmä povoliť uspokojovaciu exekúciu, vykonať ju, alebo v nej pokračovať, okrem prípadu, že by odkladom exekúcie vznikla nenahraditeľná škoda. Neodkladné opatrenia, najmä zabezpečovacia exekúcia alebo predbežné opatrenia na zaistenie, sú však prípustné.

§ 12.

Ak vo veci meritórne rozhodol súd alebo úrad, ktorému podľa rozsudku Senátu rozhodovať neprináležalo, stráca táketo rozhodnutie účinnosť.

§ 13.

(¹) Podanie a pokračovanie podľa tohto zákona nepodlieha kolkovej a poplatkovej povinnosti.

(²) Útraty súkromnej strane (účastníkovi) vzniklé, v to počítajúc aj útraty advokátskeho zastúpenia, znáša sama súkromná strana (účastník).

DIEL TRETÍ.

Záverečné ustanovenia.

§ 14.

Zákon č. 3 1918 Sb. z. a n., vládne nariadenie č. 635 1920 Sb. z. a n. a § 4 zákona č. 217 1925 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 15.

Tento zákon vykonávajú všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Mederly v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritž v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

74.

Zákon

zo dňa 18. apríla 1941

o zdravotnej prirážke.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

K priamym daniam, ku ktorým sa podľa platných predpisov vyberajú pre sväzky územnej samosprávy prirážky, vyberá sa tiež zdravotná prirážka.

§ 2.

Výška prirážky (§ 1) sa určuje 8‰; vláda však môže ju nariadením zvýšiť najviac na 10‰.

§ 3.

O splatnosti, vyrubení, vyberaní, vyháňaní a premčaní zdravotnej prirážky a o poplatkoch (úrokoch) z oneskorenia a dobropisoch k nej platia ustanovenia vzťahujúce sa na daň, ku ktorej sa prirážka vyberá.

§ 4.

(¹) Výnos zdravotnej prirážky plynie do štátnej pokladnice a je určený na:

a) plnenie úloh uvedených v zák. čl. XXI/1898 o úhrade výdavkov verejného ošetrovania nemocných;

b) poskytovanie podpôr verejným nemocniciam a liečebným ústavom na investičné výdavky;

c) poskytovanie podpôr ustanovizniám a právnym osobám (spolkom, základinám a pod.), ktoré zriadily a vydržujú odborné liečebné ústavy a preventoriá s úlohami, náležiacimi nemocniciam, a to na výdavky investičné.

(²) Podpory uvedené v ods. 1, písm. b) a c) udeľuje Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom financií.

§ 5.

(¹) V roku 1941 na ciele uvedené v § 4, ods. 1, písm. a) plynie do štátnej pokladnice 7/10 výnosu zdravotnej prirážky; zvyšok (3/10) je určený na ciele uvedené v § 4, ods. 1, písm. b) a c) a plynie do Fondu pre podporu verejných nemocníc a liečebných ústavov, zriadeného pri Ministerstve vnútra.

(²) Dňom 31. decembra 1941 sa zrušuje Fond uvedený v ods. 1 a jeho majetok prechádza na štát.

(³) Od 1. januára 1942 počínajúc zaradia sa sumy potrebné na úlohy uvedené v ods. 1, § 4 do štátneho rozpočtu, a to oddelene na úlohy podľa § 4, ods. 1, písm. a) vo výške 7/10 výnosu zdravotnej prirážky z predposledného roku a na úlohy podľa § 4, ods. 1, písm. b) a c) vo výške 3/10 výnosu zdravotnej prirážky z predposledného roku.

§ 6.

(¹) Zákony č. 477/1921 a č. 254/1923 Sb. z. a n. sa zrušujú.

(²) Počas platnosti tohto zákona sa nebude vyberať prirážka na základe zák. čl. XXI/1898.

§ 7.

Tento zákon platí od 1. januára 1941; vykoná ho minister vnútra a minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

75.

**Zákon
zo dňa 18. apríla 1941****o podpore stavebného podnikania.**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.**O štátnych zárukách a iných výhodách pre všeobecne prospešné stavebné družstvá.****§ 1.**

(¹) Podľa dielu prvého tohto zákona možno podporiť prevzatím štátnej záruky:

a) stavbu obytných domov a prevodovni;

b) stavbu uzdravovní;

c) stavbu kultúrnych a sociálnych domov.

(²) Štátnu záruku, udelenú na stavbu rodinného domku, možno rozšíriť aj na stavbu hospodárskych budov, ak sa rodinný dom stavia pre malého poľnohospodára, alebo aj na stavbu malej prevodovne, ak sa rodinný dom stavia pre malého živnostníka.

§ 2.

Podporu podľa § 1 možno udeliť Všeobecnému stavebnému družstvu, jeho členom, všeobecne prospešným stavebným družstvám a v odôvodnených prípadoch aj iným uchádzačom.

§ 3.

Udelenie podpory podľa § 1 možno viazať podmienkami.

§ 4.

Štátna záruka podľa § 1 závisí v tom, že štát zastúpený Ministerstvom vnútra zaväzuje sa veriteľovi a dlžníkovi, že:

a) bude sám v lehotách splatnosti podľa schváleného dlžobného úpisu platiť úrok a po likvidovaní celej pôžičky celú anuitu (úrok a úmor) a iné v dlžobnom úpise o zaručenej pôžičke vymienené platby;

b) splatí istinu s prislúšenstvom podľa podmienok v dlžobnom úpise ujednaných, ak ju po veriteľovom upomenutí dlžník nezaplatí;

c) zaplatí schodok i s úrokmi z omeškania až do skutočného zaplatenia a iné trovy s vymáhaním spojené, ak bude na dom uvalená nútená správa a jeho výnos nestačí na úhradu dlžníkových záväzkov podľa dlžobného úpisu;

d) zaplatí tú časťku zaručenej pôžičky aj s úrokmi z omeškania až do dňa skutočného zaplatenia a iné vedľajšie platby, ktoré vyjdú na prázdno na rozvrhovom pojednávaní, ak sa dom predal nútenou dražbou.

§ 5.

(¹) Pôžička, zaručená štátom podľa § 4, môže činiť najviac 40%, a s pripočítaním pôžičiek v poradí predchádzajúcich — najviac 80% stavebného nákladu.

(²) Zaručená pôžička musí sa zaisťiť záložným právom na nehnuteľnostiach, na ktoré sa udelila, a to zpravidla v druhom knihovnom poradí.

(³) Prevzatie štátnej záruky sa poznačí pri zaručenej pôžičke v pozemkovej knihe.

§ 6.

(¹) Štátnu záruku možno prevziať aj za hypotekárne zaistený stavebný úver, a to vo výške 80% zo súčtu zaručenej a predchádzajúcej pôžičky.

(²) Ak bol zaručený stavebný úver v medziach prvej hypotéky, zaniká štátna záruka udelením obývacieho povolenia.

§ 7.

(¹) Na stavby prevádzané Všeobecným stavebným družstvom a jeho členmi možno poskytnúť štátnu záruku za pôžičku, ktorou by bol uhradený celý stavebný náklad, s tým obmedzením, že povinnosť štátu podľa § 4, písm. a) sa preberá najviac do výšky 40% pôžičiek na nehnuteľnosti zaistených. Záruka štátu za pôžičky presahujúce 40% stavebného nákladu závisí v tom, že štát:

a) splatí istinu s prislúšenstvom podľa podmienok v dlžobnom úpise ujednaných, ak ju po veriteľovom upomenutí dlžník nezaplatí;

b) zaplatí schodok i s úrokmi z omeškania až do skutočného zaplatenia a iné trovy s vymáhaním spojené, ak sa na dom uvalí nútená správa a ak jeho výnos nestačí na úhradu záväzkov prevzatých dlžníkom podľa dlžobného úpisu;

c) zaplatí tú čiastku zaručenej pôžičky aj s úrokmi z omeškania až do dňa skutočného zaplataenia a s inými vedľajšími pláťbami, ktorá by vyšla na prázdno na rozvrhovom pojednávaní, keby sa dom predal nútenou dražbou.

(²) Výhody podľa ods. 1 možno poskytnúť aj obciam na stavby domov s bytmi určenými pre chudobné osoby, ak sa obce zaviazú, že budú prispievať k zlacneniu nájomného sumou, rovnajúcou sa aspoň 1% stavebného nákladu domu.

(³) Stavebníci uvedení v ods. 1 a 2 sú povinní nahradíť štátu všetky platby učinené za nich z dôvodov záruky podľa ods. 1, písm. a), b) a c).

§ 8.

Pôžičky štátom zaručené požívajú sirotskú istotu.

§ 9.

Sporné otázky medzi štátom a stavebnikom alebo neskorším nadobúdateľom, ktoré vyplývajú z právnych pomerov, vzniklých z udelenia štátnej záruky, nemôžu byť predmetom civilnej žaloby a patrí o nich rozhodovať Ministerstvu vnútra. Náprava pred štátnymi súdmi podľa § 66, ods. 4 Ústavy sa vylučuje.

§ 10.

Podpora vo forme štátnej záruky nezakníká, ak nehnuteľnosť prejde do vlastníctva inej osoby.

§ 11.

Nehnuteľnosti, na ktoré sa dala štátna záruka, možno až do umorenia zaručenej pôžičky smluvne scudzíť alebo zafažíť len so súhlasom Ministerstva vnútra. Za tým cieľom vloží sa na ne na návrh Ministerstva vnútra v prospech štátu zákaz scudzdenia a zafaženia a okrem toho na nehnuteľnosti obecné prospešných stavebných družstiev predkupné právo, ktoré je účinné proti každému nadobúdateľovi, kým sa zaručená pôžička neumori. Zákaz zafaženia vzťahuje sa aj na zafaženie výnosu nehnuteľnosti.

§ 12.

Nájomné za nehnuteľnosti, na ktoré sa udelila podpora, nemožno postihnúť exekúciou alebo zaistovacím úkonmi, kým sa zaručená pôžička (§ 1) neumori. Toto ustanovenie neplatí pri vymáhaní

požiadaviek z pôžičiek, zaistených pred pôžičkou, zaručenou podľa tohto zákona.

§ 13.

(¹) Ak vlastník nehnuteľnosti, na ktorú sa udelila podpora vo forme štátnej záruky, nesplní niektorú podmienku, uloženú podľa § 3, je povinný zaplatíť v prospech štátu pokutu najviac do výšky 10% zaručenej pôžičky. Zaplataenie tejto pokuty zaistí sa v prospech štátu na návrh Ministerstva vnútra záložným právom na nehnuteľnosti.

(²) O tom, či nastala povinnosť platiť pokutu podľa ods. 1, rozhoduje Ministerstvo vnútra.

§ 14.

(¹) O udelení podpory podľa dielu prvého tohto zákona rozhoduje Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom financií a Ministerstvom dopravy a verejných prác.

(²) Stavby vystavené so štátnou podporou podľa dielu prvého tohto zákona podliehajú dozoru Ministerstva vnútra a Ministerstva dopravy a verejných prác.

§ 15.

(¹) Podporu podľa dielu prvého tohto zákona možno poskytnúť do úhrnej sumy Ks 100.000.000.

(²) Na úhradu výdavkov spojených s podporou podľa § 1 treba každoročne v štátnom rozpočte prelimitovať sumu najviac Ks 8.000.000.

§ 16.

Štátnu záruku možno udeliť na stavby začaté do 31. decembra 1943.

§ 17.

(¹) Listiny o úveroch, pôžičkách a zárukách povolených na stavby, prevádzané s podporou štátu podľa dielu prvého tohto zákona, pozemnoknižné zaistenia, laktiež kvitancie o úplnom alebo čiastočnom zaplataení týchto pôžičiek, sú oslobodené od poplatkov stupnicových a vkladných.

(²) Všeobecné stavebné družstvo, jeho členovia a všeobecne prospešné stavebné družstvá sú osobne oslobodené od prevodných poplatkov z nadobudnutých nehnuteľností pre splnenie úloh podľa dielu prvého tohto zákona.

Diel druhý.

Daňové a poplatkové úľavy.

§ 18.

Stavby dokončené v rokoch 1941 až 1943 sú dočasne oslobodené od dane domovej a prirážok, a to:

- a) na 15 rokov, ak ide o stavby uvedené v § 134 zákona o priamych daniach;
- b) na 25 rokov, ak ide o stavbu domov s malými bytmi a malými prevodzovňami podľa § 136 zákona o priamych daniach.

§ 19.

Stavby oslobodené podľa § 18 od domovej dane a prirážok sú oslobodené od dávky z nájomného alebo z používaných miestností, a to:

- a) na 15 rokov, ak ide o stavby uvedené v § 134 zákona o priamych daniach;
- b) na 25 rokov, ak ide o stavby uvedené v § 136 zákona o priamych daniach.

§ 20.

Prvý úplný prevod domov, vystavených s podporou podľa dielu prvého tohto zákona Všeobecným stavebným družstvom, jeho členmi alebo inými všeobecne prospešnými stavebnými družstvami a dokončených v rokoch 1941 až 1943, spolu

s pozemkami, tvoriacimi ich nádvorie, je oslobodený od prevodného poplatku; poplatňuje sa len poplatkom z vkladu vlastníckeho práva.

Diel tretí.

Záverečné ustanovenia.

§ 21.

Obce a orgány verejnej správy sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto zákona.

§ 22.

Vláda môže nariadením vydať predpisy, ktorými sa zaisťujú finančný úver za vhodných podmienok, potrebný pre splnenie tohto zákona.

§ 23.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 21.

Vydaná dňa 1. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (76.—78.) 76, Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu päťdesiatthalierových mincí česko-slovenských. — 77, Vyhláška ministra vnútra o zrušení štátneho policajného úradu v Kežmarku. — 78, Vyhláška ministra vnútra o zrušení štátneho policajného úradu v Michalovciach.

76.

Vyhláška ministra financií zo dňa 21. apríla 1941

o vzatí z obehu päťdesiatthalierových mincí česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(¹) Päťdesiatthalierové mince česko-slovenské, vydané podľa vládneho nariadenia č. 47/1922 Sb. z. a n., podľa vyhlášky Bankového úradu Ministerstva financií č. 48/1922 Sb. z. a n. a podľa vládneho nariadenia č. 67/1933 Sb. z. a n., ktoré ako

zákonne platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 31. mája 1941.

(²) Od 1. júna 1941 do 30. júna 1941 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky bez sračky vymieňať päťdesiatthalierové mince česko-slovenské za mince iné alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(³) Po 30. júni 1941 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružinský v. r.

77.

Vyhláška ministra vnútra zo dňa 22. apríla 1941

o zrušení štátneho policajného úradu v Kežmarku.

Čl. I.

Vláda Slovenskej republiky usnesením zo dňa 8. apríla 1941 zrušila podľa § 2 vládneho nariadenia zo dňa 6. marca 1936, č. 51 Sb. z. a n. štátny policajný úrad v Kežmarku dňom 30. apríla 1941.

Čl. II.

Dňom 1. mája 1941 preberá pôsobnosť štátneho policajného úradu v Kežmarku okresný úrad v Kežmarku.

Mach v. r.

78.

Vyhláška ministra vnútra zo dňa 22. apríla 1941

o zrušení štátneho policajného úradu v Michalovciach.

Čl. I.

Vláda Slovenskej republiky usnesením zo dňa 8. apríla 1941 zrušila podľa § 2 vládneho nariadenia zo dňa 6. marca 1936, č. 51 Sb. z. a n. štátny policajný úrad v Michalovciach dňom 30. apríla 1941.

Čl. II.

Dňom 1. mája 1941 preberá pôsobnosť štátneho policajného úradu v Michalovciach okresný úrad v Michalovciach.

Mach v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 22.

Vydaná dňa 9. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 79. Dohoda medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom vo veci vydávania administratívnych spisov.

79.

Dohoda

medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom vo veci vydávania administratívnych spisov

MENOM
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
A
MAĎARSKÉHO KRÁĽOVSTVA
bola uzavretá táto dohoda:

DOHODA

medzi Slovenskou republikou
a
Maďarským kráľovstvom
vo veci vydávania administratívnych
spisov.

PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY

a
JEHO VYSOSŤ SPRÁVCA
MAĎARSKÉHO KRÁĽOVSTVA

preniknuti túhou uspokojiť nároky verejnej správy Slovenskej republiky a Maďarského kráľovstva, rozhodli sa, že týmto cieľom uzavruť Dohodu a vymenovali svojimi splnomocnencami:

Prezident
Slovenskej republiky:

pána Dr. Jána Spišiaka,

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra,
vyslanca Slovenskej republiky v Budapešti

a

pána Dr. Júliusa Ponického,
ministerského radcu slovenského ministerstva
pravosúdia,

Jeho Vysosť Správca
Maďarského kráľovstva:

pána Dr. Jánca Vörneho,

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra,
stáleho zástupcu maďarského kráľovského ministra
zahraničných vecí

EGYEZMÉNY

a Magyar Királyság
és
a Szlovák Köztársaság
között
a közigazgatási iratok kiszolgáltatása
tárgyában.

Ő FŐMÉLTÓSÁGA
A MAGYAR KIRÁLYSÁG
KORMÁNYZÓJA

és
A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE
átalva attól az óhajtól, hogy a Magyar Királyság és a Szlovák Köztársaság közigazgatásának igényeit kielégítsék, elhatározták, hogy ebből a célból Egyezményt kötnek és meghatalmazottakká kinevezték:

Ő Főméltósága a Magyar
Királyság Kormányzója:

Dr. Vörne János urat,
rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert,
a magyar királyi külügyminiszter állandó
helyettesét

és

Morlin Ervin urat,
magyar királyi külügyminisztériumi miniszteri
osztályfőnököt,

A Szlovák Köztársaság
elnöke:

Dr. Spišiák Ján urat,
rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert,
a Szlovák Köztársaság budapesti követét

a
pána **Ervína Morlina,**

odborového prednostu maďarského kráľovského ministerstva zahraničných vecí,

ktorí po vzájomnom preukázaní svojich plnomocností, nájdených v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1.

Slovenská republika sa zaväzuje, že Maďarskému kráľovstvu definitívne prepustí a vydá všetok spisový materiál, nachádzajúci sa na jej území, ako aj mimo jej územia, ale pod jej dispozíciou, ktorý vzťahuje sa výlučne na verejnú správu civilnú, vojenskú, finančnú, justičnú, pozemkovo-úpravnú, kolonizačnú a inú — počítajúc sem aj súdnictvo — na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu a ktorý vznikol od dňa 1. januára 1886, do dňa nadobudnutia účinnosti tejto Dohody či u maďarských (vlastne spoločných cis. a kráľ.) alebo česko-slovenských (vlastne slovenských) vrchností.

Článok 2.

Maďarské kráľovstvo sa zaväzuje, že Slovenskej republike definitívne prepustí a vydá všetok spisový materiál, nachádzajúci sa na jeho území, ako aj mimo jeho územia, ale pod jeho dispozíciou, ktorý vzťahuje sa výlučne na verejnú správu civilnú, vojenskú, finančnú, justičnú, pozemkovo-úpravnú, kolonizačnú a inú — počítajúc sem aj súdnictvo — na území Slovenskej republiky a ktorý vznikol od dňa 1. januára r. 1886. do dňa nadobudnutia účinnosti tejto Dohody či u maďarských (vlastne spoločných cis. a kráľ.) alebo česko-slovenských (vlastne slovenských) vrchností.

Článok 3.

Slovenská republika sa zaväzuje, že Maďarskému kráľovstvu odovzdá ten spisový materiál, ktorý sa od dňa 31. októbra r. 1918 z akejkoľvek príčiny odviezol z verejno-vrchnostenských (verejno-úradných) spisovní, nachádzajúcich sa na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu, nakoľko je na jej území, alebo, ak sice nie je tam, ale ním disponuje.

Toto ustanovenie nedotýka sa toho práva Slovenskej republiky, aby si zo spisového materiálu, uvedeného v predšlom odseku, zadržala tie spisy, ktoré vý-

és

Dr. Ponický Július urat,

szlovák igazságügyminiszteriumi miniszteri tanácsosot,

akik jó és kellő alakban talált megahalmazásaik kölcsönös közlése után a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

1. cikk.

A Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak véglegesen átengedi és kiszolgáltatja mindazt a területen lévő, valamint a területen kívül lévő, de rendelkezése alatt álló iratanyagot, amely kizárólag a Magyar Királysághoz visszacsatolt terület polgári, katonai, pénzügyi, igazságszolgáltatási, földbirtokrendezési, telepítési és más természetű közigazgatására — ideértve a bíraskodást is — vonatkozik és amely az 1886. évi január hó 1. napja óta a jelen Egyezmény életbelépésének napjáig akár a magyar (illetve cs. és kir. közös), akár a cseh-szlovák (illetve szlovák) hatóságoknál keletkezett.

2. cikk.

A Magyar Királyság kötelezi magát arra, hogy a Szlovák Köztársaságnak véglegesen átengedi és kiszolgáltatja mindazt a területen lévő, valamint a területen kívül lévő, de rendelkezése alatt álló iratanyagot, amely kizárólag a Szlovák Köztársaság polgári, katonai, pénzügyi, igazságszolgáltatási, földbirtokrendezési telepítési és más természetű közigazgatására — ideértve a bíraskodást is — vonatkozik és amely az 1886. évi január hó 1. napja óta a jelen Egyezmény életbelépésének napjáig akár a magyar (illetve cs. és kir. közös), akár a cseh-szlovák (illetve szlovák) hatóságoknál keletkezett.

3. cikk.

A Szlovák Köztársaság kötelezi magát, hogy — amennyiben az a területen van, vagy nincs ugyan ott, de a felett rendelkezik — a Magyar Királyságnak átadja azt az iratanyagot, amelyet a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen volt közhatalosági (közhivatali) irattárakból az 1918. évi október hó 31. napja óta bármely okból elszállítottak.

Ez a rendelkezés nem érinti a Szlovák Köztársaságnak azt a jogát, hogy az első bekezdésben említett iratanyagból visszatartsa azokat az iratokat, amelyek

lučne Slovenskej republiky prislúchajú v smysle ustanovení tejto Dohody alebo v smysle iných ustanovení jej Dodatkov.

Spisový materiál, označený v tomto článku, treba odovzdať podľa možnosti za tri mesiace po nadobudnutí účinnosti tejto Dohody. To, či nejaký spisový materiál podlieha ustanoveniam druhého odseku tohto článku, nakoľko nie je reč o tajných alebo dôverných spisoch vojenských, ustáľia splnomocnenci Smluvných Strán spoločnou dohodou.

Na odovzdanie spisového materiálu, spomenutého v predošlých odsekoch, ináče smerodajné sú ustanovenia článkov 12—16. tejto Dohody.

Článok 4.

Pod písomným materiálom sa rozumejú:

Spisy úradných archívov a spisovní (podania, zprávy, koncepty, osvedčenia, posudky, zápisnice, prípadne ešte nevybavené alebo neexpedované spisy, sem počítajúč všetky ich prílohy akéhokoľvek druhu, bez ohľadu na to, či sa tieto zhotovili písomom, tlačou alebo iným spôsobom);

registre (verejné alebo úradné knihy, ako pozemkové knihy, firemné registre, banské a železničné knihy, atď., soznamený obsahové a vecné, podacie knihy, ukazovatele, účtovné knihy, pomocné knihy účtovnícke, štatistické tabuľky, atď.);

plány (mapy, náčrty, projekty, reprodukcie, negatívy, náčrty, reliéfové plány, štúdiá, programy prác, popisy, prípadne jestvujúce kópie a oleátky);

úradné listiny a dokumenty (dokumenty všetkého druhu a to: zakladacie listiny, smluvy verejné alebo súkromné, koncesné listiny, podmienky o prevzatí, vysvedčenia, účty a prílohy účtov);

to všetko vo svojom celku a nehľadiac na to, z akého materiálu sú.

Článok 5.

Maďarská vláda si môže nárokovať proti nahradeniu hodnoty, ktorú majú v čase odovzdania, tie plány a všetok materiál, vzťahujúci sa na projekty k prevádzaniu určené, ktoré vypracovali alebo za-

a jelen Egyezmény vagy az ahhoz tartozó Függelékek egyéb rendelkezései értelmében kizárólag a Szlovák Köztársaságot illetik.

A jelen cikkben megjelölt iratanyagot lehetőleg az Egyezmény életbelépését követő 3 hónapon belül kell átadni. Azt, hogy valamely iratanyag a jelen cikk második bekezdésében foglalt rendelkezés alá esik-e, amennyiben nem katonai titkos vagy bizalmas iratokról van szó, a Szerződő Felek meghatalmazottai közös egyetértéssel állapítják meg.

Az előző bekezdésekben említett iratanyag átadására egyebekben a jelen Egyezmény 12—16. cikkeiben foglalt rendelkezések irányadók.

4. cikk.

Iratanyag alatt értendők:

a közigazgatási levéltárak és iratárak ügyiratai (beadványok, jelentések, fogalmazványok, nyilatkozatok, vélemények, jegyzőkönyvek, esetleg még el nem intézett vagy ki nem adott ügydarabok, ideértve bárminő természetű valamennyi mellékleteiket, tekintet nélkül arra, hogy ezek kézírással, nyomtatással vagy más módon állítottak elő);

a lajstromok (nyilvános vagy hivatalos könyvek, úgymint telekkönyvek, cégjegyzékek, bányá- és vasuttelekkönyvek stb., tartalomjegyzékek, tárgyjegyzékek, iktatókönyvek, mutatókönyvek, számadási könyvek, számviteli segédkönyvek, statisztikai táblázatok stb.);

a tervek (térképek, rajzok, tervezetek, felvételek, negatívok, vázlatok, dombortervek, tanulmányok, munkatervek, leírások, netalán meglevő másolatok és oleáták);

a hivatalos okiratok és okmányok (mindenféle okmányok, úgymint: alapítólevelek, köz- vagy magánszerződések, engedélyokiratok, átvételi feltételek, bizonyítványok, számadások és számadási mellékletek);

mind ezek teljes egészükben és tekintet nélkül arra, hogy minő anyagból vannak.

5. cikk.

A Magyar Kormány mindenkor értékük megtérítése ellenében igényelheti azokat a terveket és kivitelezésre szánt tervezetekre vonatkozó mindazt az anyagot, amelyeket a Szlovák Köztársaság

dovážily štátne vrchnosti, samosprávne korporácie a iné verejné úrady so sídlom na území Slovenskej republiky, nakoľko tieto plány, vlastne projekty majú sa uskutočniť výlučne na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu a vzťahujú sa na práce pred pripojením dotyčného územia ešte nezapočítané. Ak však hodnotu spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na plány a na projekty k prevedeniu určené, niektorá samosprávna korporácia alebo teleso so sídlom na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu zčiasťky alebo veľkou zaplatí, treba zaplatenú sumu započítať do sumy, ktorá sa má podľa predošlej vety nahradiť. Slovenská vláda ani pri vydaní takýchto plánov a spisového materiálu neberie na seba nijaký záväzok dotyčne prevedenia týchto prác.

Ustanovenia predošlého odseku treba primerane použiť aj na Slovenskou vládou nárokované plány a materiál na projekty sa vzťahujúci, ktoré vypracovali a zadovážili štátne úrady, samosprávne korporácie a iné verejné úrady so sídlom na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu, nakoľko tieto plány, vlastne projekty sa majú uskutočniť výlučne na dnešnom území Slovenskej republiky.

Článok 6.

Nie je predmetom vydania taký spisový materiál, ktorý sa vzťahuje na bezpečnosť alebo obranu štátu.

Článok 7.

Na osobitnú žiadosť treba vydať aj také spisy, vzniklé v dobe od roku 1868 do roku 1885, ktoré sú predpismi spisov, vydaných na základe článkov 1. a 2.

Vysoké Smluvné Strany nezaväzujú sa vydať spisový materiál starší (vzniklý pred rokom 1868), na žiadosť však i staršie predpisy treba vypožičať na dobu, ktorá sa má určiť v každom jednotlivom prípade.

Článok 8.

Ak Vysoké Smluvné Strany si nárokuju pôvodné listiny staršie (vzniklé pred rokom 1868), ktoré majú ráz konštitutívny, ustaltujúci alebo osvedčujúci a ak nimi založené právne pomery ešte existujú, alebo majú význam, pri týchto sa treba s prípadom na prípad dohodnúť.

területén székelő állami hatóságok, önkormányzati testületek és egyéb közhivatalok dolgoztak ki, vagy szereztek be, amennyiben e tervek, illetőleg tervezetek kizárólag a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen valósitandók meg és a tekintetbe jövő terület visszacsatolása előtt még meg nem kezdett munkálatokra vonatkoznak. Ha azonban a tervek és kivitelezésre szánt tervezetekre vonatkozó iratanyag értékét valamely Magyarországhoz visszacsatolt területen székelő önkormányzati testület vagy község részben vagy egészben megfizette, a fizetett összeget az előző mondat szerint megterítendő összegbe be kell számítani. A Szlovák Kormány az ilyen tervek és iratanyag kiszolgáltatása esetében sem vállal semmiféle kötelezettséget ezeknek a munkálatoknak a kivitelezésére nézve.

Az előző bekezdésben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a Szlovák Kormány által igényelt azokra a tervekre és tervezetekre vonatkozó anyagra is, amelyeket a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen székelő állami hatóságok, önkormányzati testületek és egyéb közhivatalok dolgoztak ki, vagy szereztek be, amennyiben e tervek, illetőleg tervezetek kizárólag a Szlovák Köztársaság mai területén valósitandók meg.

6. cikk.

A kiadás tárgyát nem képezi olyan iratanyag, amely az állam közbiztonságára vagy védelmére vonatkozik.

7. cikk.

Külön kérelemre ki kell szolgáltatni az olyan 1868. évtől 1885. évig terjedő időből származó iratokat is, amelyek előiratai a 1. és 2. cikkek alapján kiszolgáltatott iratoknak.

Régebbi (az 1868. év előtt keletkezett) iratanyag kiszolgáltatására a Magas Szerződő Felek nem kötelezik magukat; kérelemre azonban régebbi előiratokat is kölcsön kell adni esetenként megállapítandó időre.

8. cikk.

Ha a Magas Szerződő Felek jogokat létesítő, megállapító vagy tanúsító, régebbi (1868. év előtt keletkezett) eredeti okiratokat igényelnek és a bennük létesített jogviszonyok még fennállanak, vagy jelentőséggel bírnak, erre vonatkozóan esetről-esetre kell megegyezni.

Ak v odovzdávanom spisovom materiáli je možno nájsť aj odpisy alebo duplikáty niektorých spisov, tak tieto odpisy alebo duplikáty možno si zadržať.

Článok 9.

Vysoké Smluvné Strany sa zaväzujú, že vzájomne si dajú jednoduché alebo overené odpisy toho spisového materiálu, ktorý sa zároveň vzťahuje aj na verejnú správu Strany, v držbe ktorej je tento spisový materiál, ktorý táto Strana na základe tejto Dohody nie je povinná druhej Strane vydať v pôvodine.

Tieto odpisy treba vyhotoviť na žiadosť nárokujúcej Strany a vo všetkých prípadoch len pri nahradení odpisovacích útrat Strany, v držbe ktorej sú, a to bez kolku a bez overovacieho poplatku. Odpisy overuje vydávajúca vrchnosť. Ustálenie útrat stane sa na základe osobitnej dohody medzi splnomocnencami jednotlivých verejnosprávnych odvetví Vysokých Smluvných Strán. Konečné zúčtovanie vykoná sa medzi jednotlivými verejnosprávnymi odvetviami po prevedení výmeny spisov.

Ak by zhotovenie odpisov nebolo účelné, vydávajúca Strana na požiadanie druhej Strany dá tejto k dispozícii spisový materiál v pôvodine, a to s povinnosťou tento vrátiť, lehotu vrátenia Smluvné Strany určia osobitnou dohodou.

Článok 10.

Prípadné odstránenie vydať sa majúceho spisového materiálu, spomenutého v predošlých článkoch, s pôvodného miesta uschovania, z verejnosprávnej spisovne, taktiež jeho zaradenie alebo umiestenie v archívoch, knižniciach, múzeách, atď. neoslobodzuje od povinnosti vydať, ak tento spisový materiál nachádza sa na území odovzdávajúcej Strany.

Neoslobodzuje od povinnosti vydať ani tá okolnosť, že vydať sa majúci spisový materiál nie je na území odovzdávajúcej Strany, ale táto Strana ním disponuje.

Článok 11.

Vysoké Smluvné Strany vzájomne súhlasia s tým, aby rišskonemecká vláda priamo druhej Strane vydala tie spisy, ktoré sú na území Nemeckej Ríše (Protectorátu Čechy a Morava), alebo ináče sú pod

Ha az átadásra kerülő iratanyagokban egyes iratokról másolatok vagy másolatok is találhatóak, akkor e másolatok, illetőleg másolatok visszatartandók.

9. cikk.

A Magas Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy egyszerű vagy hitelesített másolatokat kölcsönösen adnak egymásnak arról az iratanyagokról, amely egyszersmind a birtokban lévő Fél közigazgatására is vonatkozik és amelyet ez a Fél a jelen Egyezmény alapján nem köteles a másik Félnek eredetiben kiszolgáltatni.

Ezeket a másolatokat az igénylő Fél kérelmére és valamennyi esetben csak a birtokban lévő Fél másolati költségeinek megtérítése ellenében, bélyegmentesen és hitelesítési illeték nélkül kell kiállítani. A másolatokat a kiszolgáltató hatóság hitelesíti. A költségek megállapítása a Magas Szerződő Felek egyes közigazgatási ágainak meghatalmazottai által külön megegyezés alapján fog történni. A végelszámolás az iratszere lebonyolítása után fog az egyes közigazgatási ágakat között eszközöltetni.

Ha a másolatok készítése nem volna célszerű, a kiszolgáltató Fél a másik Fél megkeresésére ez utóbbi részére eredetiben bocsátja rendelkezésre az iratanyagot, még pedig visszaszármaztatás kötelezettségével, aminek határidejét a Szerződő Felek külön megállapodással határozzák meg.

10. cikk.

Az előbbi cikkekben említett kiszolgáltató iratanyagok esetleges eltávolítása eredeti őrzési helyéről, a közigazgatási irattárból, ugyszintén besorozása vagy elhelyezése levéltárakban, könyvtárakban, muzeumokban, stb. nem mentesít a kiszolgáltatás kötelezettsége alól, ha ez az iratanyag a kiszolgáltató Fél területén van.

Nem mentesít a kiszolgáltatás kötelezettsége alól az a körülmény sem, hogy a kiszolgáltató iratanyag nincs a kiszolgáltató Fél területén, de ez a Fél rendelkezhet vele.

11. cikk.

A Magas Szerződő Felek kölcsönösen beleegyeznek abba, hogy a német birodalmi kormány közvetlenül a másik Félnek szolgáltatassa ki azokat a Német Birodalom (Cseh-Morva Védnökség) területén

dispozíciou ríšskonemeckej vlády, ktoré by bolo treba v smysle ustanovení tejto Dohody alebo jej Dodatkov definitívne prepustiť a vydať pre prejmajúcu Stranu, ak by sa tieto na území odovzdávajúcej strany uschovávaly, alebo nimi táto disponovala.

Taktiež vzájomne súhlasia Vysoké Smluvné Strany aj s tým, aby ríšskonemecká vláda priamo druhej Strane vydala overené odpisy tých v predošlom odseku uvedených spisov, ktorých hodnoverné odpisy by si prejmajúca Strana v smysle ustanovení tejto Dohody alebo jej Dodatkov nárokovať mohla, ak by sa tieto uschovávaly na území odovzdávajúcej strany, alebo nimi táto disponovala.

Spisový materiál, uvedený v článku 6., možno však vydať len za súhlasu druhej Smluvnej Strany.

Článok 12.

Vydávajúca strana prikróči k roztriedeniu spisového materiálu, uvedeného v článkoch 1. a 2., ihneď po nadobudnutí účinnosti tejto Dohody.

Najneskoršie do jedného roka od tejto lehoty treba nárokujej strane doručiť podrobný soznam o spisovom materiáli, ktorý sa podľa možnosti roztriedil, s tým vyzvaním, aby na prevzatie vyslala svojich splnomocnencov.

Spisy treba odovzdať prostredníctvom ústredných úradov odovzdávajúcej Strany priamo ústredným úradom prejmajúcej Strany, ak len niečo osobitného ustanovenia, vzťahujúceho sa na určité skupiny spisového materiálu.

Odovzdanie slane sa najneskoršie do šiestich mesiacov po vyzvaní do rúk orgánov, splnomocnených na tento cieľ prejmajúcou Stranou, s vyhradením dodatočnej reklamácie.

Nárokujeja Strana môže predložiť soznamy o takom spisovom materiáli, ktorý v prvom rade potrebuje. Tento spisový materiál treba podľa možnosti neodkladne vydať.

V odôvodnenom prípade možno žiadať zaslanie niektorých spisov na dočasné použitie aj pred vykonaním tejto Dohody. Takúto žiadosť treba podľa možnosti mimo poradia splniť, ak strana, ktorá ho má v úschove, je povinná vydať žiadaný spis

lévó vagy egyébként a német birodalmi kormány rendelkezése alatt álló iratokat, amelyeket a jelen Egyezmény vagy az ahhoz tartozó Függelékek rendelkezései értelmében az átvevő Fél részére kellene véglegesen átengedni és kiszolgáltatni, ha azok az átadó Fél területén őriztetnének, vagy annak rendelkezése alatt állának.

Ugyancsak kölcsönösen beleegyeznek a Magas Szerződő Felek abba is, hogy a német birodalmi kormány a másik Félnek közvetlenül hiteles másolatokat szolgáltatson ki azokról az előbbi bekezdésben körülírt iratokról, amelyekről az átvevő Fél a jelen Egyezmény vagy az ahhoz tartozó Függelékek rendelkezései értelmében hiteles másolatokat igényelhetne, ha azok az átadó Fél területén őriztetnének, vagy annak rendelkezése alatt állának.

A 6. cikkben körülírt iratanyag azonban csak a másik Szerződő Fél hozzájárulásával adható ki.

12. cikk.

Az 1. és 2. cikkekben körülírt iratanyag kiválasztásához a kiszolgáltató Fél a jelen Egyezmény hatálybalépése után nyomban hozzáfog.

Ettől az időponttól számított legkésőbb egy év alatt a lehetőség szerint kiválasztott iratanyagról részletes jegyzéket kell kézbesíteni az igénylő Félnek azzal a felszólítással, hogy meghatalmazottait az átvételre küldje ki.

Az ügyiratokat az átadó Fél központi hatóságai után közvetlenül az átvevő Fél központi hatóságainak kell átadni, hacsak az iratanyag bizonyos csoportjaira vonatkozó külön rendelkezés nincsen.

Az átadás az átvevő Fél e célra meghatalmazott közegeinek kezéhez legkésőbb a felszólítástól számított hat hónap alatt történik utólagos felszólalás fenntartásával.

Az igénylő Fél jegyzékeket nyújthat át olyan iratanyagról, amelyre neki első sorban szüksége van. Ezt az iratanyagot lehetőleg haladéktalanul ki kell szolgáltatni.

Indokolt esetben az Egyezmény végrehajtása előtt is lehet kérni egyes iratoknak ideiglenes használatra való megküldését. Az ilyen kérést lehetőleg soronkívül kell teljesíteni, ha a kért iratot a jelen Egyezmény és a hozzátartozó Füg-

podľa ustanovení tejto Dohody a jej Dodatkov.

Článok 13.

Prejímajúca Strana svojho času druhej Strane oznámi mená svojich orgánov (archívnych odborníkov alebo iných orgánov šátnej verejnej správy a služby), poverených prevzatím vydávaného spisového materiálu; tieto orgány treba vystrojiť úradnými legítimáciami, vidimovanými Ministerstvom zahraničných vecí vydávajúcej Strany. Taktó legítimované orgány budú oprávnené nahliadnúť do podacích kníh a ukazovateľov, aby mohli kontrolovať, či vydávaný materiál je úplný, ako aj tieto porovnať s vydaným spisovným materiálom.

Pomenované orgány nesmú nahliadnúť do podacích kníh a ukazovateľov materiálu, vzťahujúceho sa výlučne na verejnú správu vydávajúcej Strany, ako ani do tajných (dôverných) spisovní a archívov.

Ak sa objavia nejaké nedostatky, pomenované orgány môžu žiadať, aby sa vydávaný materiál doplnil.

V prípade odchýlenia názorov, ak sa sporná otázka nedá priateľsky usporiadať, treba vec vybať cestou diplomatickou.

Článok 14.

Spisový materiál, ktorý stojí k dispozícii, treba odovzdať, vlastne vydať bezplatne a úplne.

O odvezení prevzatého spisového materiálu postará sa prejímajúca Strana na vlastný náklad. Jeho vývoz je oslobodený od cla a od všetkých iných poplatkov; vydávajúca Strana nemôže odvezení tohto materiálu nijako prekážať, naopak je povinná pri tom poskytnúť všetkú možnú úľavu.

Výdavky orgánov, poverených prevzatím a kontrolou, znáša prejímajúca Strana.

Článok 15.

Orgány, poverené Smluvnými Stranami prevziať a kontrolovať vydávaný spisový materiál, sú povinné čo najprisnejšie zachovať úradné tajomstvo.

Dáta, ktoré sa dostaly na vedomie spomenutým orgánom za ich pôsobenia, možno uverejniť bez súhlasu oboch Smluvných Strán len po uplynutí 10 rokov, počítaných od dňa nadobudnutia účinnosti tejto Dohody.

gelékek rendelkezései szerint az őrző Fél kiszolgáltatni köteles.

13. cikk.

Az átvéő Fél a kiszolgáltatandó iratanyag átvételével megbizott közegeinek (levéltári szakembereknek vagy az állami közigazgatás és szolgálat egyéb közegeinek) nevét annak idején közli a másik Féllel, ezeket a közegeket el kell látni hivatalos igazolványokkal, amelyeket a kiszolgáltató Fél Külügyminisztériuma láttamoz. Az ekként igazolt közegek jogosultak lesznek a kiszolgáltatandó anyag teljességének ellenőrzése végett az iktató- és mutatókönyveket megtekinteni, valamint ezeket a kiszolgáltatott iratanyaggal összehasonlítani.

A kizárólag a kiszolgáltató Fél közigazgatására vonatkozó anyagot tartalmazó, valamint a titkos (bizalmas) irattárak és levéltárak iktató- és mutatókönyveit a nevezett közegeknek nem szabad megtekinteniök.

Ha hiányok állapíthatók meg, a nevezett közegek a kiszolgáltatandó anyag kiegészítését kívánhatják.

Ha nézeteltérés esetében a vitás kérdés barátságosan nem rendezhető, az ügyet diplomáciai uton kell elintézni.

14. cikk.

A rendelkezésre álló iratanyagot költségmentesen és hiánytalanul kell átadni, illetőleg kiszolgáltatni.

Az átvett iratanyag elszállításáról az átvéő Fél saját költségén gondoskodik. Kivitele vámtól és mindennemű illetéktől mentes; a kiszolgáltató Fél annak útjába semmiféle akadályokat nem gördíthet, ellenben az elszállításnál minden lehető könnyítést megadni köteles.

Az átvétellel és az ellenőrzéssel megbizott közegek költségeit az átvéő Fél viseli.

15. cikk.

A Szerződő Felek által a kiszolgáltatandó iratanyag átvételére és ellenőrzésére kiküldött közegeknek köteleessége a legszigorubb hivatalos titoktartás.

Az említett közegek működése közben az azok tudomására jutott adatokat mindkét Szerződő Fél hozzájárulása nélkül csak a jelen Egyezmény életbelépésétől számított tíz év múlva lehet nyilvánosságra hozni.

Pri vedeckom a literárnom spracovaní tých dát, ktoré sa dostaly na vedomie orgánom za ich pôsobenia, treba zachovať platné pravidlá zainteresovaných archívov a spisovní o ich služobnej epráve a o používaní spisov.

Článok 16.

Smluvné Strany sa zaväzujú, že v terajšom jeho stave zachovajú materiál, vydaný v smysle ustanovení tejto Dohody a jej Dodatkov, až do úplného prevedenia tejto Dohody, aby nárokujúcej Strane umožnili chrániť vlastné záujmy pri škartovaní už započatom alebo pri škartovaní, ktoré sa má započat.

Škartovanie možno vykonať, ak sa tomu nárokujúca Strana neprotiví, do šiestich mesiacov po upovedomení o zamýšľanom škartovaní.

Článok 17.

Dodatky I—XIII., týkajúce sa spisového materiálu železníc, pôšt, telegrafov a telefonov, komunikácií a vodných ciest, katastru dane pozemkovej, ustanovizní hydrografických, hydrotechnických, vodohospodárskych a meteorologických, odborného školstva a výskumnictva, ustanovizní lesosprávnych a vinárskych, služby vzťahujúcej sa na vyskytnutie nákazlivých chorôb zvierat, úradov pozemkovej reformy a kolonizácie, ako aj vrchnosti vojenských, ďalej spisov súdnych, pozemkových kníh a obchodných firemných registrov, spisov vzťahujúcich sa na poručenské a opatrovnícke veci, matrik, ako aj spisového materiálu, vzťahujúceho sa na ochranné známky a priemyselné vzorky a spisového materiálu živnostenských spoločenstiev (živnostenských korporácií), konečne materiálu župných a iných verejnovrchnostenských (verejnouradných) archívov tvoria doplnujúcu časťku tejto Dohody.

Nakoľko horecítované Dodatky neobsahujú špeciálnych ustanovení, alebo, ak vzájomné vydanie spisového materiálu niektorého verejnosprávneho odvetvia niektorý Dodatok neupravuje, smerodajné sú všeobecné ustanovenia tejto Dohody. Práve tak smerodajné sú tieto všeobecné ustanovenia (9. článok, 2. odsek), nakoľko ide o útraty, spojené so zhotovením odpisov, spomenutých v Dodatkoch, vyníma-

Azoknak az adatoknak tudományos és irodalmi felhasználásában, amely adatokról a közegek működésük során tudomást szereztek, az érdekelt levéltárak és irattárak érvényben lévő szolgálati és irat-használati szabályzatait meg kell tartani.

16. cikk.

A Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy a jelen Egyezmény és a hozzátartozó Függelékek rendelkezései értelmében kiszolgáltató iratanyagot az Egyezmény végleges végrehajtásáig megőrizik mostani állapotában, hogy az igénylő Félnek lehetőséget nyújtsanak arra, hogy az érdekeit a már megkezdett vagy megkezdés előtt álló selejtezésnél megvédhesse.

Ha azonban a tervbe vett selejtezésről szóló közlés napjától számított hat hónap alatt az igénylő Fél nem ellenzi, a selejtezés loganatosítható.

17. cikk.

A vasutak, a posta, a táviró és távbeszélő, a közlekedési és víziutak, a földadókataszter, a vízrajzi, vízellátási, kulturmérnöki és az időjárásra, szakoktatási és kísérletügyi intézményekre, erdőigazgatási és borászati intézményekre, ragadós állati betegségek előfordulására vonatkozó szolgálat, a földbirtokrendezés és a telepítés, valamint a katonai hatóságok iratanyagáról, továbbá a bírósági ügyiratokról, a telekkönyvekről és a kereskedelmi cégjegyzékekről, a gyámsági (gondnoksági) ügyekre vonatkozó iratokról, az anyakönyvekről, úgyszintén a védjegyekre és ipari mintákra vonatkozó iratanyagokról és az iparlársulatok (ipartestületek) iratanyagáról, végül a vármegyey és egyéb közhatalósági és közhivatali levéltárak anyagáról szóló I—XIII. Függelékek a jelen Egyezmény kiegészítő részét alkotják.

Amennyiben a fentidézett Függelékek különös rendelkezéseket nem tartalmaznak, vagy valamely közigazgatási ágazat iratanyagának kölcsönös kibecserélését valamelyik Függelék nem szabályozza, a jelen Egyezmény általános rendelkezései irányadók. Ugyancsak ezek az általános rendelkezések (a 9. cikk második bekezdése) irányadók a Függelékekben említett másolatok elkészítésének költségeire is,

júc odpisy, uvedené v článku 3. Dodatku X.

Ustanovenia tohto článku nedotýkajú sa ustanovení článku 3. tejto Dohody.

Na spisový materiál, podliehajúci Dodatkom I—XIII., treba použiť článku 10.

Článok 18.

Odovzdanie depozitov, súvisiacich so spismi, ktoré sa majú odovzdať alebo vdať v smysle tejto Dohody, upraví sa osobitnou dohodou.

Toto ustanovenie nedotýka sa ani ustanovení článku 16. Dodatku VIII. tejto Dohody, ani článku 6. Dodatku IX.

Článok 19.

Túto Dohodu treba ratifikovať a výmena ratifikačných listín sa stane v Bratislave len čo to bude možné.

Dohoda nadobudne účinnosť ôsmy deň po výmene ratifikačných listín.

Dôkazom toho príslušní splnomocnenci Dohodu podpísali a opatрили svojou pečatou.

Dané v Budapešti, vo dvoch pôvodných, dňa 1. októbra roku 1940.

(L. S.) Dr. Ján Spišiak m. p.

(L. S.) Dr. Július Ponický m. p.

(L. S.) Vörmlé m. p.

(L. S.) Morlin Ervin m. p.

Dodatok I.

o spisovom materiále železničnom.

Článok 1.

V medziach ustanovení článku 1. tejto Dohody zaväzuje sa Slovenská republika že Maďarskému kráľovstvu vydá doluvedený spisový materiál, vzťahujúci sa na správu železníc, nakoľko tieto spisy dotýkajú sa terajšieho územia Maďarského kráľovstva:

1. všetky povoľovacie listiny železničných zariadení a všetky listiny, vzťahujúce sa na povoľovanie a stavbu, počítajúc sem aj vyvlastňovacie plány;

kivéve a X. Függelék 3. cikkében foglalt másolatokat.

E cikk rendelkezései a jelen Egyezmény 3. cikkében foglalt rendelkezéseket nem érintik.

A 10. cikket az I—XIII. Függelék alá eső iratanyagra is alkalmazni kell.

18. cikk.

A jelen Egyezmény értelmében átadandó vagy kiszolgáltató iratokkal kapcsolatos letétek átadását külön egyezmény fogja szabályozni.

Ez a rendelkezés nem érinti sem a jelen Egyezményhez tartozó VIII. Függelék 16. cikkében, sem a IX. Függelék 6. cikkében foglalt rendelkezéseket.

19. cikk.

A jelen Egyezményt meg kell erősíteni és a megerősítő okiratok kicserélése, mielőtt lehetséges, Bratislavában meg fog történni.

Az Egyezmény a megerősítő okiratok kicserélését követő nyolcadik napon lép életbe.

Aminek hitelül az illető meghatalmazottak az Egyezményt aláírásukkal és pecsétjükkel ellátták.

Kelt Budapesten, két eredeti példányban, 1940. évi október hó 1.-én.

I. Függelék

a vasutakra vonatkozó iratanyag tárgyában.

1. cikk.

Ennek az Egyezménynek 1. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltassa a vasuti igazgatásra vonatkozó alább megjelölt iratanyagot, amennyiben ezek az iratok a Magyar Királyság mostani területét érdeklik:

1. az összes vasuti létesítmények engedélyokiratait és az engedélyezésre és építésre vonatkozó összes okiratokat, ideértve a kisajlítási terveket is;

2. všetky tie technické operáty, ktoré slúžily za podklad k administratívnej pochôdke alebo k technickému pokračovaniu kolaudačnému;

3. situačné plány staníc podľa posledného skutočného stavu;

4. plány mostov, priepustkov a iných objektov, kmeňové knihy a iné spisy technického rázu;

5. tie plány dielni ako aj iných objektov a zariadení, ktoré nie sú uvedené medzi technickými operátmi, spomenutými v bode 2.;

6. úplné sbierky normalizačných plánov, zariadení jednotlivých železničných tratí (spodné stavby, pozemné stavby, vysoké stavby, zariadenia vodných staníc), len v pomere dĺžky odstúpených tratí;

7. plány, listiny, či spisy týkajúce sa odovzdať sa majúcih lokomotív a železničných vozňov, ako aj ich súčiastok, nakoľko celé série máp boly odovzdané; ak ale len jedna čiastka série má byť odovzdaná, len podľa zásob a v pomere odovzdaných vozidiel;

8. na projektované, ale ešte nedokončené trate sa vzťahujúce technické plány a listiny podľa primerane použitých ustanovení článku 4 tejto Dohody;

9. na celú železničnú sieť sa vzťahujúce zápisnice policajno-technických pochôdzok a technických kolaudácií;

10. také spisy a listiny, vzťahujúce sa na jednotlivé slepé kolaje, vydanie ktorých sa bude žiadať;

11. plány, spisy a listiny priemyselných železníc a vlečiek, nakoľko by tieto ešte neboly v držbe Maďarského kráľovstva;

12. osobné spisy aktívnych alebo penzionovaných takých zamestnancov, ktorí sú v službách Maďarského kráľovstva, alebo od Maďarského kráľovstva dostávajú penziu.

Horespomenutý materiál, ak sa vzťahuje na trate, prípadlé v celej svojej dĺžke Maďarskému kráľovstvu, treba odovzdať tomuto kráľovstvu.

Plány, spisy a listiny tratí, rozdelených štátnou hranicou, treba vydať v pôvodine, nakoľko sú deliteľné; ak však nie sú deliteľné, tak za podmienky vzájomnosti

2. mindazokat a műszaki munkálatoakat, amelyek a közgazgatási bejárás vagy a műszaki felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáltak;

3. az állomásoknak a legutóbbi tényleges állapotot feltüntető helyszínrajzait;

4. a hidak, átvezetők és egyéb műtárgyak terveit, törzskönyveit és egyéb műszaki vonatkozású iratait;

5. a műhelyeknek, valamint egyéb műveknek és berendezéseknek azokat a terveit, amelyek nem szerepelnek a 2. alatt említett műszaki munkálatok között;

6. mindenféle vasuti vonalra vonatkozó művek (alépitmény, felépitmény, magasépitmény, víziállomás-berendezés) szabványterveinek teljes gyűjteményeit, azonban csupán az átcsatolt vasutvonalak hosszának arányában;

7. az átadandó mozdonyoknak és vasuti kocsiknak. valamint alkotórészeiknek terveit és okmányait, illetőleg iratait, amennyiben az egész sorozat volt átadva; ha azonban a sorozatnak csak egy része került átadásra, csupán amennyiben rendelkezésre állanak és ezek közül is csak az átadott járművek arányában;

8. a tervezett, de még nem épült vonalakra vonatkozó műszaki terveket és okiratokat a jelen Egyezmény 5. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően;

9. az egész hálózatra vonatkozó műtanrendőri bejárásí és n.űszaki felülvizsgálati jegyzőkönyveket;

10. egyes csonka vágányokra vonatkozó olyan ügyiratokat és okiratokat, amelyeknek kiszolgáltatását kívánni fogják;

11. az iparvasutak és iparvágányok terveit, ügyiratait és okiratait, amennyiben azok még nem volnának a Magyar Királyság birtokában;

12. a tényleges szolgálatban álló vagy nyugdíjas olyan alkalmazottak személyi okiratait, akik a Magyar Királyság szolgálatában vannak vagy a Magyar Királyságtól nyugdíjait élveznek.

A fentemlített anyagot, ha azokra a vonalakra vonatkozik, amelyek teljes hosszágukban a Magyar Királyságnak jutottak, át kell adni ennek a Királyságnak.

Ami a kettészelt vonalakat illeti, az ezekre vonatkozó terveket, ügyiratokat és okiratokat, amennyiben megoszthatók, eredetiben kell kiszolgáltatni; ha pedig

v overenom odpise podľa ustanovení článku 9. tejto Dohody.

Na požiadanie majú byť hlavne vymenené tie plány, spisy a listiny, ktoré sa vzťahujú na objednávky alebo prevedené práce, zadané na jednotlivých častiach územia bývalej Česko-Slovenskej republiky pred ich pripojením k Maďarskému kráľovstvu a sú potrebné k zúčtovaniu, a to i v tom prípade, ak otázky objekt je na území tej Strany, ktorej Strane došlo požiadanie.

Článok 2.

V medziach ustanovení článku 2. tejto Dohody zaväzuje sa Maďarské kráľovstvo, že Slovenskej republike vydá všetok spisový materiál, uvedený v článku 1. tohto Dodatku.

Článok 3.

Výmena označeného materiálu stane sa priamo prostredníctvom orgánov na to oboma Stranami osobitne splnomocnených. Na uľahčenie výmeny zhotoví sa s oboch strán podrobný výkaz patričného materiálu. Ináč použijú sa ustanovenia článkov 12—16. tejto Dohody.

Dodatok II.

o spisovom materiále pôšt, telegrafov a telefonov.

Článok 1.

V medziach ustanovení článku 1. tejto Dohody zaväzuje sa Slovenská republika, že Maďarskému kráľovstvu vydá doložnené spisy správy pôšt, telefonov a telegrafov, nakoľko sa tieto vzťahujú na územie Maďarského kráľovstva:

1. osobné a služobné listiny a všetky spisy, vzťahujúce sa na tých aktívnych a penzionovaných zamestnancov, ktorí sú v službách Maďarského kráľovstva, alebo od Maďarského kráľovstva dostávajú penziu;

2. kmeňové listy, inventáre, vzťahujúce sa na stavby a zariadenia poštových, telegrafných a telefonných úradov, ako aj

nem oszlthatók meg, akkor a viszonyosság feltétele mellett a jelen Egyezmény 9. cikkében foglalt rendelkezések értelmében hiteles másolatban.

Kívánatra ki kell értekezni főleg azokat az ügyiratokat és okiratokat, amelyek a Cseh-Szlovák Köztársaság területe egyes részeinek a Magyar Királysághoz visszacsatolása előtt kiadott megrendelésekre vagy végrehajtott munkálatokra vonatkoznak és ezek felszámolásához szükségesek, még pedig abban az esetben is, ha a kérdéses műtárgy annak a Félnek a területén van, amelyhez a megkeresés érkezett.

2. cikk.

A jelen Egyezmény 2. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Magyar Királyság kötelezi magát arra, hogy a Szlovák Köztársaságnak kiszolgáltassa a Független 1. cikkében meghatározott egész iratanyagot.

3. cikk.

A megjelölt anyag kicserélése közvetlenül, a két Fél által erre külön meghatalmazott közegek útján fog történni. A kicserélés megkönnyítése végett mindkét részről részletes jegyzék készítenő a vonatkozó anyagról.

Egyebekben a jelen Egyezmény 12—16. cikkeiben foglalt rendelkezések nyerne alkalmazást.

II. Független

a postára, a táviróra a távbeszélőre vonatkozó iratanyag tárgyában.

1. cikk.

A jelen Egyezmény 1. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltassa a posta, a táviró és a távbeszélő igazgatás alább megjelölt iratait, amennyiben ezek az iratok a Magyar Királyság területére vonatkoznak:

1. azokra a tényleges vagy nyugdíjas alkalmazottakra vonatkozó személyi szolgálati okiratokat és összes iratokat, akik a Magyar Királyság szolgálatában vannak vagy a Magyar Királyságtól nyugdíjat élveznek;

2. a posta-, a táviró- és távbeszélőhivatalok épületeire és berendezéseire vonatkozó törzslapokat, leltárakat, vala-

listiny, spisy, účty, poznámky a iný podobný spisový materiál potrebný na ďalšie nerušené pokračovanie v službe poštovej, telegrafnej a telefonnej.

Článok 2.

V medziach ustanovení článku 2. tejto Dohody zaväzuje sa Maďarské kráľovstvo, že Slovenskej republike vydá všetok spisový materiál uvedený v článku 1. tohto Dodatku.

Článok 3.

Spisy, plány, projekty a listiny, vzťahujúce sa na telefonné a telegrafné vedenia, ktoré štátna hranica medzi Vysokými Smluvnými Stranami pretína, ako aj na zariadenia a stavby, ležiace na hranici, treba vzájomne vymeniť, a to, ak sú deliteľné, v pôvodine, ak sú nedeliteľné, tak v overenom odpise (kópii) podľa prímernane použitých ustanovení článku 9. tejto Dohody.

Článok 4.

Výmena označeného materiálu stane sa priamo prostredníctvom orgánov na to oboma Stranami osobitne splnomocnených. Na uloženie výmeny zhotoví sa s oboch Strán podrobný výkaz patričného materiálu. Ináče použijú sa ustanovenia článkov 12—16. Dohody.

Dodatok III.

o spisovom materiále verejných ciest a vodných ciest.

Článok 1.

V medziach ustanovení článku 1. tejto Dohody zaväzuje sa Slovenská republika, že Maďarskému kráľovstvu vydá všetky správne spisy, plány, projekty, kmeňové knihy a listiny, ktoré sú v držbe Slovenskej republiky, a ktoré sa vzťahujú výlučne na také verejné cesty a vodné cesty, ako aj na s nimi spojené mosty, priepustky, objekty a všetky s nimi súvislé iné stavby, ktoré sú v celku na terajšom území Maďarského kráľovstva.

mint a posta-, táviró- és távbeszélőszolgálat zavartalan továbbfolytatásához szükséges okiratokat, ügyiratokat, számadásokat, feljegyzéseket és más ilyenmő iratanyagot.

2. cikk.

A Magyar Királyság a jelen Egyezmény 2. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között kötelezi magát arra, hogy a Szlovák Köztársaságnak kiszolgáltassa ennek a Függetlenség 1. cikkében felsorolt összes irattári anyagot.

3. cikk.

A Magas Szerződő Felek közötti államhatár által kettészelt táviró- és távbeszélővonalakra, ugyancsak a határon fekvő berendezésekre és építményekre vonatkozó ügyiratokat, tervrajzokat, tervezeteket és okiratokat kölcsönösen ki kell cserélni, még pedig, ha megoszthatók, eredetiben, ha pedig nem oszthatók meg, akkor ennek az Egyezménynek 9. cikkében foglalt rendelkezések értelmében megfelelő hiteles másolatban.

4. cikk.

A megjelölt iratanyag kicserélése közvetlenül a két Fél által erre külön meghatalmazott közegek útján eszközöndő. A kicserélés megkönnyítése végett mindkét részről részletes jegyzék készitendő az igényelt iratanyagról. Egyebekben az Egyezmény 12—16. cikkeiben foglalt rendelkezések nyerne alkalmazást.

III. Függetlenség

a közutakra és víziutakra vonatkozó iratanyag tárgyában.

1. cikk.

A jelen Egyezmény 1. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltassa mindazokat a közigazgatási ügyiratokat, tervrajzokat, tervezeteket, törzskönyveket és okiratokat, amelyek a Szlovák Köztársaság birtokában vannak és kizárólag olyan közutakra és víziutakra, valamint az ezekkel kapcsolatos hidakra, átereszekre, műtárgyakra és minden velük kapcsolatos egyéb létesítményekre vonatkoznak, amelyek egészben a Magyar Királyság mostani területén vannak.

Článok 2.

V medziach ustanovení článku 2. tejto Dohody zaväzuje sa Maďarské kráľovstvo, že Slovenskej republike vydá všetok spisový materiál, uvedený v článku 1. tohto Dodatku.

Článok 3.

Spisy, plány, projekty a listiny, vzťahujúce sa na verejné cesty a vodné cesty, ktoré štátna hranica medzi Vysokými Smluvnými Stranami pretína, ako aj na zariadenia a stavby, ležiace na hranici, treba vzájomne vymeniť, a to v prípade, ak sú deliteľné, v pôvodine, ak sú nedeľiteľné, tak v overenom odpise (kópii) podľa primerane použitých ustanovení článku 9. tejto Dohody.

Článok 4.

Výmena označeného materiálu stane sa priamo prostredníctvom orgánov na to oboja Stranami osobitne splnomocnených. Na ulahčenie výmeny zhotoví sa s oboch Strán podrobný výkaz patričného materiálu. Ináče použijú sa ustanovenia článkov 12—16. tejto Dohody.

Dodatok IV.**o pozemkovom katastre.**

Článok 1.

Smluvné Strany zaväzujú sa vzájomne, že vzájomne si vydajú doložené spisy pozemkového katastra, nakoľko sa tieto spisy vzťahujú na terajšie územie Slovenskej republiky alebo na územie pripojené k Maďarskému kráľovstvu, a ak tieto sú v držbe Smluvných Strán:

a) spisy predmetných katastrálnych vrchností a úradov;

b) triangulačné operáty, bez ohľadu na čas ich zhotovenia;

c) operáty, mapy, poľné náčrty a príručné mapy, vzťahujúce sa na vymeraťvanie, na pozemkový kataster a na vedenie evidencie pozemkového katastra, ako aj operáty, vzťahujúce sa na založenie pozemkového katastra a na prípadné novšie vymeraťvanie, bez ohľadu na čas zhotovenia operátov.

2. cikk.

A jelen Egyezmény 2. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Magyar Királyság kötelezi magát arra, hogy kiszolgáltatja a Szlovák Köztársaságnak ennek a Függeléknek 1. cikkében meghatározott egész irattári anyagot.

3. cikk.

A Magas Szerződő Felek közötti államhatár által kettészelt közutakra és viziutakra, ugyancsak a határokon fekvő berendezésekre és építményekre vonatkozó ügyiratokat, tervrajzokat, tervezeteket és okiratokat kölcsönösen ki kell cserélni, még pedig ha megoszthatók, eredetiben, ha pedig nem oszthatók meg, akkor a jelen Egyezmény 9. cikkében foglalt rendelkezések értelmében megfelelő hiteles másolatban.

4. cikk.

A megjelölt iratanyag kicserélése közvetlenül a két Fél által erre külön meghatalmazott közegük útján eszközözendő.

A kicserélés megkönnyítése végett mindkét részről részletes jegyzék készítenendő a vonatkozó anyagról. Egyebekben a jelen Egyezmény 12—16. cikkeiben foglalt rendelkezések nyerneek alkalmazást.

IV. Függelék**a földadókataszter tárgyában.**

1. cikk.

A Szerződő Felek kölcsönösen kötelezik magukat arra, hogy egymásnak kiszolgáltassák a földadókataszternek alább megjelölt iratait, amennyiben ezek az iratok a Szlovák Köztársaság mostani területére vagy a Magyar Királysághoz visszacsatolt területre vonatkoznak és ha ezek a Szerződő Felek birtokában vannak:

a) a szóbanforgó földadókataszteri hatóságok és hivatalok ügyiratait;

b) a háromszögelési munkálatokat, tekintet nélkül elkészítésük időpontjára;

c) a felmérésre, a földadókataszterre és a földadókataszteri nyilvántartásra vonatkozó munkálatokat, térképeket, előrajzokat és birtokvázlatokat, valamint a földadókataszter felállítására és az esetleges újabb felmérésre vonatkozó munkálatokat, tekintet nélkül a munkálatok elkészítésének időpontjára.

Triangulačné, meračské a katastrálne operáty obcí (územi), prefatých štátnou hranicou, treba rozdeliť podľa možnosti (poľné náčrty, mapy podľa sekcií, sošity atď. podľa hárkov) a vydať v pôvodine najneskoršie do jedného roka od nadobudnutia účinnosti tejto Dohody.

Nedeliteľné čiastky operátu treba vydať v pôvodine tej Smluvnej Strane, ktorá je vo väčšej čiastke operátu zainteresovaná.

Triangulačné, meračské a katastrálne operáty obcí (územi), rozdelených novou štátnou hranicou, môžu sa rozdeliť len bez poškodenia pôvodiny podľa akosti materiálu (mapy, poľné náčrty), podľa sekcií (pisomné čiastky operátov), podľa sošitov, prípadne podľa ročníkov. Vydanie týchto operátov sa však stane po ukončení prác. spojených s vytýčením definitívnych štátnych hraníc predmetných obcí (po umiestení hraničných kameňov).

Smluvná Strana, v drže ktorej pôvodina je, zaväzuje sa, že na žiadosť druhej Smluvnej Strany dá zhotoviť a vydá kópie najneskoršie do jedného roka od dňa dňajšieho požiadania.

Článok 2.

Materiál (oleáty), slúžiace na vyhotovenie katastrálnych máp, ktorý sa vzťahuje na územia pripojené k Maďarskému kráľovstvu, vydá Slovenská vláda na žiadosť Maďarskej vlády.

Článok 3.

O výmene operátov alebo materiálu, spomenutých v článkoch 1. a 2., platia ustanovenia článkov 12—14. tejto Dohody.

Dodatok V.

o spisovom materiále, vzbahujúcom sa na hydrografiú, vodné stavby, vodohospodárske stavby, meteorológiu, na inštitúcie odborného vyučovania, výskumné, lesnícko-správne a vinárske inštitúcie a na vyskytnutie nákazlivých chorôb zvierat.

Článok 1.

V medziach ustanovení článku 1. tejto Dohody zaväzuje sa Slovenská republika, že Maďarskému kráľovstvu vydá dolu-

Az államhatár által kettészelt községek (területek) háromszögelési, felmérési és a földadókataszteri munkálatait a lehetőséghez képest (az előrajzokat, térképeket szelvények szerint, a füzeteket, stb. ivenkint) kell megosztani és eredetiben kiszolgáltatni a jelen Egyezmény életbélépéséről számított legkésőbb egy év alatt.

A meg nem osztható munkarészeket eredetiben kell kiszolgáltatni annak a Szerződő Félnek, amely e munkarészeknél nagyobb mértékben van érdekelve.

Az új államhatár által kettészelt községek (területek) háromszögelési, felmérési és földadókataszteri munkálatait csakis az eredeti megosztatása nélkül lehet megosztani, az anyag minősége szerint (térképeket, előrajzokat) szelvények, (íráss munkarészeket) füzetek, esetleg évfolyamok szerint. Eme munkálatok kiadása azonban a szóbanforgó községekre vonatkozó végleges állami határkötési munkálatok befejezése (a határkövek elhelyezése) után történik.

Az a Szerződő Fél, amely az eredeti birtokában van, kötelezettséget vállal arra, hogy a másik Szerződő Fél kívánságára a megkeresés vételétől számított legkésőbb egy év alatt másolatokat készített és szolgáltat ki.

2. cikk.

A kataszteri térképek készítésére szolgáló anyagot (oleátakat), amely a Magyar Királysághoz visszacsatolt területekre vonatkozik, a Szlovák Kormány ki fogja szolgáltatni a Magyar Kormány kérelmére.

3. cikk.

Az 1. és 2. cikkben említett munkálatok vagy anyag kicserélése tekintetben a jelen Egyezmény 12—14. cikkeiben foglalt rendelkezések nyerne alkalmazást.

V. Függelék

a vízrajzi, a vízépítési, a kulturmérnöki és az időjárásra, szakoktatási és kísérletügyi intézményekre, erdőgazdálkodási és borászati intézményekre, ragadós állati betegségek előfordulására vonatkozó iratanyag tárgyában.

1. cikk.

A jelen Egyezmény 1. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy

uvedené episy, nakoľko sa tieto vzťahujú na terajšie územie Maďarského kráľovstva:

1. spisový materiál a materiál plánov vodných družstiev všetkého druhu;
2. plány, episy, vyšetrenia (meračské) a pozorovacie dáta a štúdia, týkajúce sa regulácie, udržovania, evidencie a splavenia Dunaja, Tisy, ich prítokov a iných vodných tokov;
3. episy a technické plány prác regulačných a melioračných;
4. episy, plány, štúdia a dáta geologických snímkov banských území;
5. dáta o meteorologických pozorovaniach;
6. úradné episy o povoľovaní, prehliadke štátnych, verejnovrchnostenských, spolkových a súkromnovodných prác, počítajúc sem vodné knihy, sbierku vodo-knižných listín a plánov;
7. episy vodnej polície (vodoprávných priestupkov);
8. osobné episy aktívnych alebo penzionovaných takých zamestnancov, ktorí prešli do služieb Maďarského kráľovstva, alebo od tohto dostávajú penziu;
9. všeobecne všetky do tohto oboru spadajúce episy, listiny, plány, dáta a štúdia, ktoré sa vzťahujú na pripojené územie;
10. spisový materiál všetkého poľnohospodárskeho odborného vyučovania a výskumných ustanovizní poľnohospodárskych, počítajúc sem matriky ustanovizní a škôl poľnohospodárskych a odborných;
11. všetok spisový materiál lesoprávných ustanovizní;
12. spisový materiál vinársky;
13. spisový a štatistický materiál, týkajúci sa vyskytnutia nákazlivých chorôb zvierat;
14. rozhodnutia, záznamy a iné rozličné episy o pôžičkách, údeloch, hmotných účastenstvách, t. j. o akýchkoľvek venovaniach, poskytnutých štátom, či akýmkoľvek iným telesom či ich účastníctvami fyzickým osobám, ktoré bývaly alebo bývajú na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu alebo osobám právnickým so sídlom či účastníctvom na tomto území.

a Magyar Királyságnak kiszolgáltatja az alább felsorolt iratokat, amennyiben ezek a Magyar Királyság mostani területére vonatkoznak:

1. mindenféle vizilársulat irat- és tervanyagát;
2. a Dunának, Tiszának, azok mellékfolyóinak és egyéb vízfolyásoknak szabályozására, jókarbantartására, nyilván-tartására és vízjárására vonatkozó terveket, iratokat, felvételi (mérési) és megfigyelési adatokat és tanulmányokat;
3. a vizszabályozási és talajjavítási munkálatok iratait és műszaki terveit;
4. a bányaterületek geológiai felvételére vonatkozó iratokat, terveket, tanulmányokat, adatokat;
5. a meteorológiai megfigyelések adatait;
6. az állami, közhatalosi, társulat- és magánvízi munkálatok engedélyezésére, felülvizsgálatára vonatkozó hatósági iratokat, beleértve a vízikönyveket, a vízkönyvi okirat- és tervlátat;
7. a vízrendészetre (vízjogi kihágásokra) vonatkozó iratokat;
8. a tényleges szolgálatban álló vagy nyugdíjas olyan alkalmazottak személyi okiratait, aki a Magyar Királyság szolgálatába kerültek, vagy tőle kapnak nyugdíjat;
9. általában az e szakba vágó mindazokat az ügyiratokat és okiratokat, terveket, adatokat és tanulmányokat, amelyek a visszacsatolt területre vonatkoznak;
10. az összes mezőgazdasági szakoktatói és kísérletügyi intézményekre vonatkozó iratanyagot, beleértve a mezőgazdasági szakoktatói intézmények és iskolák anyagkönyveit;
11. az erdőigazgatási intézményekre vonatkozó mindennemű iratanyagot;
12. a borászati iratanyagot;
13. a ragadós állati betegségek előfordulására vonatkozó irat- és statisztikai anyagot;
14. a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen lakott vagy lakó természetes személyeknek vagy e területen telephellyel vagy érdekeltiséggel bíró személyeknek az állam vagy bármely más közület vagy ezek érdekeltiségei által nyújtott kölcsönökre, adományokra, anyagi részesedésekre, vagyis bármiféle juttatásokra vonatkozó határozatokat, feljegyzéseket és egyéb mindennemű iratokat.

Článok 2.

V medziach ustanovení článku 2. tejto Dohody zaväzuje sa Maďarské kráľovstvo, že Slovenskej republike vydá všetok spisový materiál v článku 1. tohto Dodatku označený, ktorý je v jeho držbe a vzťahuje sa výlučne a priamo na správu terajšieho územia Slovenskej republiky.

Článok 3.

Čo sa týka času, od ktorého počítajúť treba vydať nárokovany spisový materiál, použijú sa ustanovenia článkov 1., 2. a 7. tejto Dohody. V špeciálnych prípadoch alebo keď z príčin verejnosprávnych a hmotných javi sa potrebným túto lehotu pedziť, teba sa osobitne dohovoriť.

Pri takých vodných spoločnostiach, ktorých územie štátna hranica pretína, pôvodina akéhokoľvek spisu ostane zpravidla u tej strany, ktorá je väčšou stavebnou plochou zainteresovaná; naproti tomu strana menšou stavebnou plochou zainteresovaná dostane na žiadosť primeraný hodnoverný odpis pôvodiny.

Spomenuté vodné družstvá môžu sa i vo vlastnej pôsobnosti dohodnúť o mieste úschovy pôvodných spisov a tieto dohody predložiť svojim Vládam na schválenie.

Deliteľné plány, pamätne spisy a listiny štátnych stavieb, pozemkov a nehnuteľností, treba vydať v pôvodine, nedeliteľné sa však vzájomne vymenia v primeranom hodnovernom odpise podľa ustanovení článku 9. tejto Dohody.

Článok 4.

Výmena označeného spisového materiálu stane sa priamo prostredníctvom orgánov na to oboch Stranami osobitne splnomocnených. Na ulahčenie výmeny zhotoví sa s oboch Strán podrobný výkaz patričného materiálu. Ináče použijú sa ustanovenia článkov 12—16. tejto Dohody.

Dodatok VI.

o spisovom materiáli úpravy pozemkovej držby.

Článok 1.

V medziach všeobecných ustanovení Dohody zaväzuje sa Slovenská republika,

2. cikk.

A jelen Egyezmény 2. cikkében foglalt rendelkezések korlátai között a Magyar Királyság kötelezi magát arra, hogy a Szlovák Köztársaságnak kiszolgáltatja mindazt a jelen Függelék 1. cikkében megjelölt iratanyagot, amely birtokában van és kizárólag és közvetlenül a Szlovák Köztársaság mostani területének igazgatására vonatkozik.

3. cikk.

Az időpont tekintetében, amelytől számítva ki kell szolgáltatni az igényelt iratanyagot, a jelen Egyezmény 1., 2. és 7. cikkeinek rendelkezései kell alkalmazni. Különös esetekben, vagy amidőn közigazgatási és anyagi okokból szükségesnek mutatkozik e határidő meghosszabbítása, külön megegyezést kell létesíteni.

Az olyan vizitárusulatokra nézve, amelyeknek területét az államhatár kettészeli, mindenféle irat eredetije szabály szerint annál a Félnél marad, amely nagyobb műszaki területen van érdekelve; ennek ellenében a kisebb műszaki területtel érdekelt Fél kívánatra megfelelő hiteles másolatot kap az eredetiről.

Az említett vizitárusulatoknak szabadságukban áll az eredeti iratok őrzési helye tekintetében saját hatáskörükben is megegyezni és ezeket a megegyezéseket jóváhagyás végett Kormányaik elé terjeszteni.

Az állami építményekre, telkekre és ingatlanokra vonatkozó megosztható tervrajzokat, emlékiratokat és okiratokat eredetiben kell kiszolgáltatni, a meg nem oszthatókat pedig a jelen Egyezmény 9. cikkének rendelkezései szerint megfelelő hiteles másolatban kell kölcsönösen kicserélni.

4. cikk.

A megjelölt iratanyag kicserélése közvetlenül a két Fél által erre külön meghatalmazott közegek útján eszközözendő. A kicserélés megkönnyítése végett mindkét részről részletes jegyzék készítenendő a vonatkozó anyagról. Egyebekben ennek az Egyezménynek 12—16. cikkeiben foglalt rendelkezések nyerne alkalmazást.

VI. Függelék

a földbirtokrendezés iratanyaga tárgyában

1. cikk.

Az egyezmény általános rendelkezéseinek korlátai között a Szlovák Köztársaság

že Maďarskému kráľovstvu vydá tú čiastku spisového materiálu o úprave pozemkovej držby (pozemkovej reformy), ktorá dotýka sa pozemkov na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu, najmä:

1. plány o rozdelení zabraných veľkostatkov;
2. spisy o pokonaniach, týkajúcich sa zabraných veľkostatkov;
3. pridelové listiny;
4. pozemkové knihy, rozhodnutia a mapy, obsahujúce technické práce úpravy pozemkovej držby;
5. úradné vydania Pozemkového úradu;
6. odpisy, došlé od Pozemkového úradu, spisový materiál pozemkového ústredia v Trenčíne a spisový materiál dodaný vidieckymi obvodovými úradovňami;
7. listiny o finančnom prevádzaní úpravy pozemkovej držby;
8. výkaz o použití kolonizačného fondu, nakoľko ide o územia pripojené;
9. soznam platieb veľkostatkárov na kolonizačný fond (v skrátanom pokračovaní a v pokračovaniach z voľnej ruky atď.);
10. vzťažné výpisy pozemnoknižných vložiek a pozemnoknižných zápisníc, ako aj usnesenia okresných súdov ako pozemnoknižných vrchností o úprave pozemkovej držby.

Článok 2.

Nakoľko ide o pozemky, rozdvojené dôsledkom pripojenia, spisy a listiny, na tieto sa vzťahujúce, ak sú deliteľné, treba vydať v pôvodine, ak by však neboly deliteľné, tak tieto vydať treba v overenom odpise za podmienky vzájomnosti v smysle ustanovení článku 9. Dohody.

Článok 3.

Odovzdanie označeného materiálu stane sa priamo prostredníctvom orgánov na to oboma Stranami osobitne splnomocnených. Na ulahčenie odovzdania vydávajúca Strana zhotoví podrobný výkaz o vydanom materiále.

ság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltatja a földbirtokrendezésre (földreform) vonatkozó iratanyagának azt a részét, amely a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen fekvő földbirtokokat érinti, nevezetesen:

1. a lefoglalt nagybirtokok felosztási tervét;
2. a lefoglalt nagybirtokokra vonatkozó egyezségi iratokat;
3. a juttatási okiratokat;
4. a földbirtokrendezés műszaki munkálatait tartalmazó földkönyveket, határozatokat, térképeket;
5. a Földhivatal hivatalos kiadmányait;
6. a Földhivaltól beérkezett másolatokat, a trencsényi földhivatali központ és a vidéki körzeti hivatalok beszolgáltatott iratanyagát;
7. a földbirtokrendezés pénzügyi lebonyolításának okiratait;
8. a telepítési alapnak a visszacsatolt területekre vonatkozó felhasználási kimutatását;
9. a nagybirtokosok részéről a telepítési alapra történt befizetések jegyzékét (a rövidített eljárás és a szabadkézi eljárások, stb. során);
10. a telekkönyvi betétek és telekjegyzőkönyvek vonatkozó kivonatait, valamint a járásbíróságoknak mint telekkönyvi hatóságoknak a földbirtokrendezésre vonatkozó határozatait.

2. cikk.

Ami a visszacsatolás folytán kettészelt földbirtokokat illeti, az ezekre vonatkozó ügyiratokat és okiratokat, amennyiben megoszthatók, eredetiben kell kiszolgáltatni; ha pedig nem volnának megoszthatók, úgy ezeket a viszonyosság feltétele mellett az Egyezmény 9. cikkében foglalt rendelkezések értelmében hiteles másolatban kell kiszolgáltatni.

3. cikk.

A megjelölt anyag átadása közvetlenül a két Fél által erre külön meghatalmazott közegek útján eszközözendő. Az átadás megkönnyítése végett a kiszolgáltató Fél részletes jegyzékét készít a kiszolgáltandó anyagról.

Dodatok VII.

o spisovom materiále vrchností vojenských, žandárskych, stráže finančnej a pohraničnej.

Článok 1.

Slovenská republika sa zaväzuje, že Maďarskému kráľovstvu vydá doložnacený ten vojenský spisový materiál, ktorý je na terajšom území Slovenskej republiky a ktorý vzťahuje sa na územie Maďarského kráľovstva alebo na jeho štátnych občanov:

1. výpisy z matriky narodených osôb vojovpovinných, slúžiace na zostavenie odvodného súpisu;
2. obecné (súpisové) soznamy, zostavené na základe spisov, spomenutých v bode 1.;
3. odvodné soznamy, zostavené okresmi (mestami) na základe soznamov pod bodom 2.;
4. so súpisom a odvodom súvisiace prípadné iné pomôcky (napr. spisy, vzťahujúce sa na poskytnutý akýkoľvek odklad služby odvedených a prezenčne už aj slúžiacich, výhodu z titulu živiteľa rodiny a majiteľa zdedeného poľnohospodárstva, výhodu nosiť rukávový alebo dobrovoľnícky pás, výhodu kňazskú a bhosloveckú atď.) — a nakoľko takéto sú — vzťažné všetky predznačenia a evidencie;
5. civilné a vojenské rovnopisy „Odvodných soznamov“, vzťahujúcich sa na nováčkov, najmä súpisové menošlavy a hárky okresných úradov a doplňovacích veliteľstiev, ďalej obcí, ako aj s nimi súvisiace spisy a konečne tzv. „Prezentačné zápisnice“, ktoré sú u doplňovacích veliteľstiev;
6. evidenčné zápisnice o záložníkoch, vedené doplňovacími veliteľstvami, ako aj okresnými úradmi, ďalej zápisnice, vedené doplňovacími veliteľstvami o všetkých dôstojníkoch vo výslužbe a o všetkých osobách, prislúchajúcich do stavu mužstva;
7. „Ohlasovacie knihy“, vedené obcami o pobyte záložníkov, náhradných záložníkov a mužstva na trvalej dovolenke;
8. záznamy, vedené veliteľstvami kmeňových (náhradných) vojenských telies o

VII. Függetlék

a katonai, csendőri, pénzügyőri és határoi hatóságok iratanyaga tárgyában.

1. cikk.

A Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltatja az alább megjelölt azt a katonai iratanyagot, amely a Szlovák Köztársaság mostani területén van és amely a Magyar Királyság területére vagy annak állampolgáira vonatkozik:

1. a hadköteleseknek a sorozás céljára való összeírásánál kiindulópontul szolgáló születési anyakönyvi kivonatokat;
2. az 1. pontban említett okiratok alapján szerkesztett községi (összeírási) lajstromokat;
3. a 2. alatti lajstromokról a járárok (városok) által összeállított és a sorozás alapjául szolgáló állítási lajstromokat;
4. az összeírással és sorozással kapcsolatos esetleges egyéb segédleteket (pl. a besorozottaknak és már tényleg szolgálóknak megadott bárminő szolgálati halasztás, családfenntartói és öröklőt mezőgazdasági kedvezmény, karpaszományviselési, illetve önkéntesi kedvezmény, papi és papjelölti kedvezmény, stb. kedvezményekre vonatkozó iratokat) — és amennyiben ilyenek vannak — a vonatkozó összes előjegyzéseket, nyilvántartásokat;
5. az ujoncokra vonatkozó „Állítási jegyzék”-ek (lajstromok) polgári és katonai példányait, különösen a járási hivatalok és hadkiegészítő parancsnokságok, továbbá a községek összeírási névjegyzégeit, lajstromait, valamint az ezekkel kapcsolatos iratokat s végül a kiegészítő parancsnokságoknál lévő ugynevezett „Átvétési jegyzőkönyv”-eket;
6. a nemténylegesekre vonatkozó és a hadkiegészítő parancsnokságok, valamint a járási hivatalok által vezetett nyilvántartási jegyzőkönyveket, továbbá a hadkiegészítő parancsnokságok által az összes nyugállományú tisztokról és valamennyi legénységi állományu egyénről vezetett jegyzőkönyveket;
7. a tartalékos, póttartalékos és a tartósan szabadságot tartózkodására vonatkozó és a községek által vezetett „jelentkezési könyv”-eket;
8. a törzs (pót) csapatte parancsnokságok által a tényleges szolgálatra behi-

kontrole osôb povolaných do prezenčnej služby;

9. rozličnými vojenskými veliteľstvami uschovávané a vedené osobné listiny a listiny o zachovalosti vojenských členov obyvateľstva na pripojenom území, najmä vojenské „Kmeňové listy“, počítajúc sem aj staré „Kmeňové listy“ členov bývalej spoločnej armády a domobrany, ako aj všetky superarbitračné spisy;

10. listiny osobné a listiny o zachovalosti členov žandárstva, stráže pohraničnej a finančnej a to tak tých, ktorí boli v skutočnej službe v čase odovzdania na tomto území, ako aj tých, ktorí boli penzionovaní;

11. osobné listiny a spisy (kartotéky, vojenské spisy vo veciach cti atď.) tých aktívnych dôstojníkov, ako aj aktívnych a ďalejslúžiacich poddôstojníkov, čatárov, desiatníkov a slobodníkov z bývalej česko-slovenskej armády, ktorí bývajú na pripojenom území;

12. osobné doklady a spisy (vojenské spisy trestné vo veciach cti) a evidenčné dáta atď. dôstojníkov, ako aj aktívnych a ďalejslúžiacich poddôstojníkov, čatárov, desiatníkov a slobodníkov, ktorí boli v stave penzionovaných a mimo služby v bývalej česko-slovenskej armáde a bývajú na pripojenom území;

13. všetky spisy vdov, sirôt, osôb spomenutých pod bodmi 9—12., týkajúce sa ich osoby a hmotného zaopatrenia;

14. evidenčné spisy (u doplňovacích veliteľstiev a u kmeňových vojenských telies uschovávané kmeňové listy, kartotéky, vojenské spisy vo veciach cti, ako aj iné osobné doklady a soznamy) záložných dôstojníkov bývalej česko-slovenskej armády, bývajúcich na pripojenom území;

15. spisy o osobách a o ich hmotnom zaopatrnutí, spomenuté v predošlých bodoch, ak dotyčné osoby v službe alebo mimo nej utrpely ujmu vo svojej zárobkovej schopnosti, bez ohľadu na to, či sa ich nárok proti eráru titulom invalidného alebo penzie alebo akýmkoľvek iným titulom (platu z milosti atď.) už ustálil alebo nie;

16. plány vojenských stavieb na pripojenom území (miestopisy, pôdorysy, rezy a výkresy, vzťahujúce sa na všetky iné technické práce);

17. spisový materiál vojenskej povahy

vott személyek ellenőrzésére vezetett Jegyzékeket;

9. a visszakerült területek lakossága katonai tagjainak a különböző katonai parancsnokságoknál őrzött és vezetett személyi és erkölcsi okmányait, különösen a katonai „Anyakönyvi lap”-okat, beleértve a volt közös hadsereg és honvédség tagjainak régi „Anyakönyvi lap”-jait is, valamint az összes felülvizsgálati iratokat;

10. a csendőrség, határőrség és pénzügyőrség tagjainak személyi és erkölcsi okmányait és pedig úgy az azon a területen az átadás időpontjában tényleges szolgálatban állott, mint a nyugállományukét is;

11. a volt cseh-szlovák hadseregből kivált azon tényleges tisztek, valamint a hivatásos és továbbbeszolgáló altisztek és tisztesek személyi okmányait és iratait (kartotékait, katonai becsületügyi iratait, stb.), akik a visszacsatolt területen laknak;

12. a visszacsatolt területen lakó, a volt csehszlovák hadsereg nyugállományába vagy szolgálatonkívüli viszonyába tartozott tisztek, valamint a hivatásos és továbbbeszolgáló altisztek és tisztesek személyi okmányait és iratait (katonai becsületügyi iratait, nyilvántartási adatait, stb.);

13. a 9—12. pont alatt említett személyek özvegyeire és árváira vonatkozó, személyi és anyagi ellátásukat érintő összes iratokat;

14. a visszacsatolt területen lakó volt csehszlovák hadseregbeli tartalékos tisztek nyilvántartási adatait (a kiegészítő parancsnokságoknál és csapattesteknél őrzött anyakönyvi lapokat, kartotékokat, katonai becsületügyi iratokat, valamint egyéb személyi okmányokat és lajstromokat);

15. az előző pontok alatt említett személyi és anyagi ellátásra vonatkozó iratokat, ha az illetők szolgálat alatt vagy azon kívül keresetképeségükben hátrányosan befolyásoltattak, tekintet nélkül arra, hogy rokkant- vagy nyugdíj vagy bármely más címen (kegydíj, stb.) alapuló igényük a kinstárral szemben már megállapítást nyert-e vagy sem;

16. a visszacsatolt területen lévő katonai épületek tervrajzait (helyszínrajzokat, alaprajzokat, metszeteket és minden egyéb műszaki munkára vonatkozó rajzokat);

17. azt a katonai természetű vagy ka-

alebo v držbe vojenských ustanovizní, ktorý v jeseni r. 1918 zostal v niekdajšej Česko-Slovenskej republike;

18. evidence vojenských nehnuteľností na pripojenom území;

19. doluvedený mapový materiál:

a) staré viedenské geodetické základné listy;

b) staré viedenské konštrukčné listy;

c) miestopisné popisy starých viedenských triangulačných bodov;

d) staré viedenské konštrukčné výpočty a iné dáta;

e) novšie triangulačné a polohopisné dáta;

f) prípadné novšie konštrukčné výpočty;

g) staré pôvodné viedenské výkresy 1:25.000-ové a 1:75.000-ové so všetkými prílohami;

h) všetky počtovnicke zápisnice z topografických vymeriavaní;

20. spisy trestných vecí vojenských, žandárskych a pohraničnostrážnych, rozumejúc do toho spisy trestných vecí vojenských súdov poľných (na bojišti) a v zázemí, nakoľko vznikly za svetovej vojny, t. j. v dobe medzi dňom 28. júla 1914, a dňom 3. novembra roku 1918. Čo do výmeny týchto spisov smerodajnými sú ustanovenia Dodatku VIII., vzťahujúce sa na spisy trestných vecí.

Článok 2.

Maďarské kráľovstvo sa zaväzuje, že Slovenskej republike vydá všetok spisový materiál, označený v bodoch 1—20, článku 1., ktorý je na území Maďarského kráľovstva a vzťahuje sa na územie Slovenskej republiky alebo na jej štátnych občanov.

Článok 3.

Na všetok iný spisový materiál vojenských vrchností použijú sa všeobecné ustanovenia tejto Dohody.

Článok 4.

Každá Smluvná Strana sa zaväzuje, že druhej Smluvnej Strane vydá soznamy a záznamy, opatrené všetkými údajmi pre zistenie osobnej totožnosti, ktoré vzťahujú sa na osoby vo svetovej vojne zomrelé a pochované na jej terajšom území, ktorých domovská obec — a keď táto je nezná-

tonai intézmények birtokában volt iratanyagot, amely 1918. év őszén az akkori Cseh-Szlovák Köztársaságban maradt;

18. a visszacsatolt területen lévő katonai ingatlanok nyilvántartásait;

19. az alábbi térképészeti iratanyagot:

a) a régi bécsi geodéziai alaplapokat;

b) a régi bécsi konstrukciós lapokat;

c) a régi bécsi háromszögelési pontok helyszínrajzi leírásait;

d) a régi bécsi konstrukciós számításokat és egyéb adatokat;

e) az újabb háromszögelési és szintezési adatokat;

f) az esetleges újabb szerkezeti számításokat;

g) a régi bécsi 1:25.000 és 1:75.000-es eredeti rajzokat az összes mellékletekkel;

h) a topográfiai felmérésből származó összes számítási jegyzőkönyveket;

20. katonai, csendőrségi és határőrségi bünygi iratokat, ideértve a tábori (harc-téri) és a mögöttes országbeli hadbíroságoknak a világháború tartama alatt, vagyis az 1914. évi július hó 28-ika és az 1918. évi november hó 3-ika közötti időben keletkezett bünygi iratait. Ezeknek az iratoknak a kicserélése tárgyában a VIII. Függetlenségnek a bünygi iratokra vonatkozó rendelkezései irányadók.

2. cikk.

A Magyar Királyság kötelezi magát arra, hogy a Szlovák Köztársaságnak kiszolgáltatja az 1 cikk 1—20. pontjaiban megjelölt mindazt az iratanyagot, amely a Magyar Királyság területén van és amely a Szlovák Köztársaság területére vagy annak állampolgáira vonatkozik.

3. cikk.

A katonai hatóságok minden egyéb iratanyagára nézve a jelen Egyezmény általános rendelkezései nyerneek alkalmazást.

4. cikk.

A Szerződő Felek mindegyike kötelezi magát arra, hogy a másik Szerződő Félnek kiszolgáltatja a személyazonosság megállapítására szolgáló összes adatokkal felszerelt azokat a jegyzékeket és feljegyzéseket, amelyek a világháboruban meghalt és az ő mostani területükön eltemetett

ma, ich rodisko — je teraz na území druhej Strany. Ďalej zaväzuje sa každá Smluvná Strana, že druhej Smluvnej Strane podá každé vysvetlenie o čísle a mieste hrobu každého zomrelého, pochovaného bez zistenia osobnej totožnosti.

Článok 5.

Výmena vojenského spisového materiálu stane sa na základe všeobecných ustanovení Dohody.

Na uľahčenie výmeny pripoja sa k odovzdávanému spisovému materiálu podrobné soznamy.

Dodatok VIII.

o výmene spisov súdnych, pozemkových kníh a obchodných firemných registrov.

I.

Súdne spisy.

Článok 1.

Spisy civilných vecí všetkého druhu (ak v prvej, ako vo vyššej stolici (počítajúc sem aj spisy u verejných notárov), ktoré neboly ešte právoplatne skončené v deň, kedy táto Dohoda nadobudla účinnosť a pre ktoré podľa súhlasných zákonných ustanovení oboch Strán je ustálená vylučná príslušnosť, majú byť bez akéhokoľvek ďalšieho pokračovania odovzdané súdnej vrchnosti tejže stolice druhej Smluvnej Strany, pri čom sa za príslušnú pokladá súdna vrchnosť, ktorá by sa bola vecou zaoberala, keby pokračovanie bývalo sa započalo spomenutého dňa.

Odprieť vydanie súdnych spisov o civilných veciach bude možné, ak je pokračovanie v nich vyhradené právomocí tuzemských súdov (napr. otázky, týkajúce sa osobného stavu štátnych občanov).

Článok 2.

V prípade, kde nejde o vylučnú príslušnosť, budú platíť so zachovaním ustanovení ods. 2, článku 1. tieto ustanovenia:

azokra a személyekre vonatkoznak, akiknek illetőségi községe — és amennyiben ez ismeretlen, születési helye — a másik Fél mostani területén van. Továbbá a Szerződő Felek mindegyike kötelezi magát arra, hogy a másik Szerződő Félnak minden felvilágosítást megad a személyazonosság megállapítása nélkül eltemetett minden halott sírjának számáról és helyéről.

5. cikk.

A katonai iratanyag kicserélése az Egyezmény általános rendelkezései szerint eszközözlendő.

A kicserélés megkönnyítése végett mindkét részről részletes jegyzékeket kell csatolni az átadásra kerülő iratanyaghoz.

VIII. Függelék

a bírósági iratok, a telegkönyvek és a kereskedelmi cégjegyzékek kicserélése tárgyában.

I.

Bírósági iratok.

1. cikk.

Az elsőfokú, valamint a felsőbíróóságoknak bármint természetű polgári ügyekre vonatkozó ügyiratait (ideértve a közjegyzőknél lévő ügyiratokat is), amennyiben ezek az ügyek a jelen Egyezmény életbelépése napján még nem nyertek jogerős befejezést és amennyiben mindkét Fél egyező törvényes rendelkezései azokra kizárólagos illetékességet állapítanak meg, minden további eljárás mellőzésével ki kell szolgáltatni a másik Szerződő Fél ugyanolyanfokú illetékes bírói hatóságának; ilyennek pedig azt kell tekinteni, amelynek el kellett volna járnia az ügyben akkor, ha azt az ügyet az említett napon indították volna meg.

A bírósági ügyirat kiszolgáltatása megtagadható azokban a polgári ügyekben, amelyekben az eljárás a belföldi bíraskodás részére van fenntartva (pl. a belföldi állampolgárok személyi állapotát tárgyzó ügyekben).

2. cikk.

Ha nincs kizárólagos illetékesség megállapítva, az 1. cikk második bekezdésében foglalt rendelkezések épségben tartása mellett a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) na súhlasný návrh oboch strán, či všetkých zainteresovaných majú byť spisy bez rokovania odovzdané súdu druhej Smluvnej Strany, ktorý súd označil sporné strany vo svojom návrhu za predpokladu, že tento súd je rovnako príslušný.

b) Keby súd teje stolice druhej Smluvnej Strany bol príslušný pre rozhodovanie o veci v tom prípade, že by pokračovanie o tejto veci bývalo započaté potom, kedy táto Dohoda nadobudla účinnosť, môže každá z oboch sporných strán navrhnúť, aby vec bola odovzdaná tomuto súdu; žiadosti nemožno vyhovieť, ak by v uvedenom čase bol príslušný súd aj na území tej Smluvnej Strany, ktorá by bola povinná odovzdať vykonať a ak vydaniu odporuje druhá sporná strana.

Ak niečo shodných návrhov, treba pred rozhodnutím vypočuť sporné strany. Útraty tohto pokračovania príslúchajú k útratám, ktoré vznikly vo veci.

Návrh možno urobiť písomne alebo ústne buď u súdu, ktorý sa s vecou doteraz zaoberal, alebo u súdu, ktorý je podľa tejto Dohody príslušný pokračovať vo veci. V prípade druhom treba o návrhu neodkladne upovedomiť súd druhej Smluvnej Strany, u ktorého sa žaloba prejednáva.

Návrh má sa podať za tri mesiace po nadobudnutí účinnosti tejto Dohody, alebo, ak sa vo veci v túto dobu rokuje, treba to predniesť na prvom rokovaní.

Proti rozhodnutiu, nariaďujúcemu vydanie, nielo opravného prostriedku.

Článok 3.

Vydanie súdnych spisov možno odoprieť vo veciach pozostalostných, konkurzných, mimokonkurzne vyrovnávacích, či vyrovnávacích, ak je v tuzemsku imanie pozostalostné, konkurzné, mimokonkurzne vyrovnávacie, či vyrovnávacie, dotyčne ktorého príslušný je tuzemský súd.

Avšak i v prípade odopretia vydania pozostalostných spisov treba vydať hodnoterný odpis pre druhú Stranu o patričnom úmrtinom zázname, prípadnom súpise pozostalosti a prípadnom usnesení, odovzdávajúcim pozostalost, ak jestvuje aj taký pozostalostný majetok, dotyčne

a) Mindkét peres félnek, illetőleg valamennyi érdekeltnek egybehangzó kérelmére az ügyiratot tárgyalás nélkül ki kell szolgáltatni a másik Szerződő Fél ama bíróságának, amelyet a peres felek indítványukban megjelöltek, feltéve, hogy ez a bíróság szintén illetékes.

b) Ha a másik Szerződő Félnek ugyanolyan foku valamelyik bírósága volna illetékes az ügyben eljárni abban az esetben, ha ezt az ügyet a jelen Egyezmény életbelépése után indították volna meg, mindegyik peres fél indítványozhatja a kiszolgáltatást e bíróság részére; a kérelem nem teljesíthető, ha az említett időpontban az egyébként kiszolgáltatásra kötelezett Szerződő Fél területén is van illetékes bíróság és ha az ellenfél ellenzi a kiszolgáltatást.

Egybehangzó indítványok hiányában a határozathozatal előtt meg kell hallgatni a peres feleket. Ennek az eljárásnak a költségei az ügyben felmerült költségekhez tartoznak.

Az indítványt lehet akár az eddig eljáró bíróságnál, akár annál a bíróságnál írásban vagy szóval előterjeszteni, amely a jelen Egyezmény értelmében hivatott az ügyben eljárni. Az utóbbi esetben erről haladéktalanul értesíteni kell a másik Szerződő Félnek azt a bíróságát, amelyenél az eljárás folyamatban van.

Az indítványt az Egyezmény hatálybalépését követő három hónap alatt kell előterjeszteni, vagy ha ez alatt az idő alatt az ügyben tárgyalást tartanak, az első tárgyaláson kell előadni.

A kiszolgáltatást elrendelő határozat ellen nincs helye perorvoslatnak.

3 cikk.

A hagyatéki ügyekben, csődügyekben és csődönkívüli kényszerjegyezéségi, illetőleg egyezségi ügyekben a bírósági ügyirat kiszolgáltatása megtagadható, ha a belföldön olyan hagyatéki vagyon, olyan csődvagyon, illetőleg olyan csődönkívüli kényszerjegyezéség, illetőleg egyezség alá eső vagyon van, amelyre nézve a belföldi bíróságnak kell eljárnia.

Hagyatéki iratok kiszolgáltatásának megtagadása esetében is hiteles másolatot kell azonban kiszolgáltatni a másik Fél részére a vonatkozó halálesetfelvételi ívről, az esetleges leltárról és az esetleges hagyatékátadó végzésről abban az esetben, ha olyan hagyatéki vagyon is van,

ktorého má pokračovať súd prejímajúcej Strany.

Treba vydať s pozostalostnými spismi u pozostalostného súdu uschovaný pôvodný testament, hodnoverný odpis testamentu, taktiež zápisnicu o výsluchu svedkov ústneho testamentu i záznam, ktorý pripojili takito svedkovia. V prípade odopretia vydania pozostalostných spisov (prvý odsek tohto článku) má sa vydať hodnoverný odpis aj o takomto testamente, hodnovernom odpise, zápisnici, či zázname.

Článok 4.

Spisy vo veciach trestných, či v prvej alebo vo vyššej stolici, ak tieto veci nie sú ešte právoplatne skončené v deň účinnosti tejto Dohody, majú sa vymeniť bez akéhokoľvek ďalšieho pokračovania, ak

1. obvinený je občanom Štátu prejímajúceho a zdrúže sa na jeho území;

2. obvinený je občanom Štátu prejímajúceho, zdrúže sa na území tretieho štátu a dopustil sa trestného činu mimo terajšieho územia Štátu vydávajúceho;

3. obvinený nie je občanom ani jednej Smluvnej Strany, zdrúže sa na území tretieho štátu, dopustil sa však trestného činu na terajšom území prejímajúceho Štátu. Ale v tomto prípade nemožno žiadať vydanie spisov, ak sa obvinený zdrúže vo svojej vlasti.

Tieto ustanovenia treba použiť aj v tom prípade, ak odsudzujúci právoplatný rozsudok doteraz nebol vykonaný.

V každom inom prípade, keď vydanie podľa platných patričných ustanovení miesta nemá, možno vydanie spisov odoprieť.

O opravnom prostriedku platia ustanovenia posledného odseku článku 2.

Článok 5.

Vydanie spisov civilných alebo trestných v deň účinnosti tejto Dohody právoplatne skončených koná sa v smysle ustanovení článkov 1—4. na žiadosť druhej Smluvnej Strany, a to s prípadu na prípad.

amelyre névze az átvevő Fél bíróságának kell eljárnia.

A hagyatéki iratokkal együtt ki kell szolgáltatni a hagyatéki bíróságnál őrzött eredeti végrendeletet, végrendeletről készült hiteles másolatot, úgyszintén a szóbeli végrendelet tanuinak kihallgatásáról felvett jegyzőkönyvet és az ilyen tanuk által csatolt feljegyzést is. Hagyatéki iratok kiszolgáltatásának megtagadása (jelen cikk első bekezdése) esetében az ilyen végrendeletről, hiteles másolatról, jegyzőkönyvről, illetőleg feljegyzésről is hiteles másolatot kell szolgáltatni.

4. cikk.

Az elsőfokú vagy a felsőbbíróságoknak azokra a büntető ügyekre vonatkozó iratokat, amelyek a jelen Egyezmény életbelépésének napján még nem nyertek jogerős befejezést, minden további eljárás nélkül ki kell cserélni, ha

1. a terhelt az átvevő Állam polgára és ennek a területén tartózkodik,

2. a terhelt az átvevő Állam polgára, valamely harmadik állam területén tartózkodik és a bűncselekményt a kiszolgáltató Állam mostani területén kívül követte el;

3. a terhelt a Szerződő Felek egyikének sem polgára, valamely harmadik állam területén tartózkodik, a bűncselekményt pedig az átvevő Állam mostani területén követte el. Ebben az esetben azonban nem lehet kívánni az iratok kiszolgáltatását akkor, ha a terhelt saját hazájában tartózkodik.

Ezeket a rendelkezéseket abban az esetben is alkalmazni kell, ha a jogerős büntető ítéletet még nem hajtották végre.

Minden egyéb esetben, amidőn az érvényben lévő vonatkozó jogszabályok értelmében kiadatásnak helye nincs, az iratok kiszolgáltatása megtagadható.

A jogorvoslat tekintetében a 2. cikk utolsó bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást.

5. cikk.

A jelen Egyezmény életbelépésekor jogerősen befejezett polgári és büntető ügyek iratainak kiszolgáltatása az 1—4. cikkekből foglalt rendelkezések értelmében esetről-esetre a másik Szerződő Fél kérelmére történik.

Článok 6.

Ak spisy, ktoré v smysle článkov 1—5. majú sa vydať druhej Smluvnej Strane, vzťahujú sa i na také veci, v ktorých sú povolané pokračovať vlastné vrchnosti (súdy), treba o týchto spisoch na požiadanie prejmajúceho štátu zaslať overený odpis.

Článok 7.

Ministerstvo pravosúdia vydávajúcej Strany vydá spisy priamo Ministerstvu pravosúdia Strany prejmajúcej.

II.

Pozemkové knihy.

Článok 8.

Vložky (zápisnice) a mapy pozemkovej knihy, ktoré sú uschovávané u súdov (vrchností) jednej Smluvnej Strany a ktoré sa vzťahujú na nehnuteľnosti, ležiace celkom na území druhej Smluvnej Strany, treba vydať tejto Strane v pôvodine.

Ak vložka (zápisnica) pozemkovej knihy týka sa takých nehnuteľností, ktoré ležia na území oboch Smluvných Strán, alebo na území druhej Smluvnej Strany a tretieho štátu, Smluvná Strana, na území ktorej súd (vrchnosť) je povolaný uschovávať vložku (zápisnicu) pozemkovej knihy, je povinná dať druhej Smluvnej Strane overený odpis.

Ak sa stratila pôvodina vložiek (zápisníc) pozemkovej knihy z viny niektorej vrchnosti tej Smluvnej Strany, ktorá je zaviazaná vydaním, náklad jej nahradenia znáša táto Smluvná Strana.

Na vyholovenie odpisov (máp) sa použije papiera, určeného na tento cieľ, aby sa v zápisoch mohlo odborne pokračovať.

Článok 9.

S vložkami (zápisnicami) pozemkovej knihy treba súčasne vydať všetky tie spisy, ktoré sa vzťahujú na platné zápisy dotýčajúcich vložiek (zápisníc) pozemkovej knihy.

Majú sa vydať najmä tieto spisy a listiny: žiadosti, prílohy, zprávy, usnesenia, rozsudky, výroky, doklady o doručení so

6. cikk.

Ha azok az ügyiratok, amelyeket az 1—5. cikkeek értelmében a másik Szerződő Fél részére ki kellene szolgáltatni, olyan ügyekre is vonatkoznak, amelyekben az eljárásra a hazai hatóságok (bíróságok) vannak hivatva, ezekről az iratokról az átvévő Állam megkeresésére hitelesített másolatot kell küldeni.

7. cikk.

Az iratokat az átadó Fél Igazságügy-minisztériuma közvetlenül az átvévő Fél Igazságügyminisztériumának szolgáltatja ki.

II.

Telekkönyvek.

8. cikk.

Az egyik Szerződő Fél bíróságainál (hatóságainál) őrzött azokat a telekkönyvi betéteket (telekjegyzőkönyveket) és térképeket, amelyek teljesen a másik Szerződő Fél területén fekvő ingatlanokra vonatkoznak, eredetiben ki kell szolgáltatni ennek a Félnek.

Ha valamely telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) olyan ingatlanokra vonatkozik, amelyek mindkét Szerződő Fél és egy harmadik állam területén fekszenek, az a Szerződő Fél, amelynek területén működő bíróság (hatóság) ennek a telekkönyvi betétnek (telekjegyzőkönyvnek) őrzésére hivatva van, erről a másik Szerződő Fél részére hitelesített másolatot köteles adni.

Ha a telekkönyvi betétek (telekjegyzőkönyvek) eredetije a kiszolgáltatásra kötelezett Szerződő Fél valamely hatóságának a hibájából elveszett, pótlásának költségeit ez a Szerződő Fél viseli.

A másolatok (térképek) készítéséhez az erre szolgáló papírt kell használni, hogy a bejegyzéseket szakszerűen folytathatni lehessen.

9. cikk.

A telekkönyvi betétekkel (telekjegyzőkönyvekkel) egyidejűleg ki kell szolgáltatni mindazokat az iratokat is, amelyek az illető telekkönyvi betétekben (telekjegyzőkönyvekben) foglalt fennálló bejegyzésekre vonatkoznak.

Ki kell szolgáltatni különösen a következő iratokat és okiratokat: beadványokat, mellékleteket, jelentéseket, hatá-

zreľom na zavedenú uspokojovaciu exekúciu, nútený predaj alebo zátvor zapísanej nehnuteľnosti, spisy, listiny, položené plány nehnuteľnosti, spisy, týkajúce sa zakladania pozemnoknižných vložiek, nápravy, pretvorenia alebo prepisu pozemnoknižného, pozemnoknižné operáty neskoršej polohy s pozemnoknižnými mapami, soznamy parciel, súpisy mien v abecednom poriadku, pozemnoknižné mapy, spisy vzťahujúce sa na manipuláciu pozemkových kníh i so zbierkami listín, knihy došlých a expedovaných spisov, archívne soznamy, indexy, soznamy o žiadostiach za odpisy pozemkových kníh, soznamy spisov, ktoré sú u referentov, záznamy lehôt a soznamy spisov, pridelených referentom.

Listiny vydať treba v pôvodine aj v tom prípade, keď sa tie v sväzkoch správajú.

Strana, ktorú obťažuje záväzok vydať spisový materiál, spomenutý v prvom odseku, je oprávnená zholoviť na žiadosť druhej Smluvnej Strany hodnoverné odpisy miesto toho, aby vydala pôvodné spisy, ak tieto sa vzťahujú aj na nehnuteľnosť, ležiace na jej vlastnom území. Ak prejmajúca Smluvná Strana nežiada vydať odpisy, treba použiť tretieho odseku článku 9. tejto Dohody s tým rozdielom, že prepustenie a vrátenie spisov uskutočniť sa v bezprostrednom styku medzi Ministerstvami pravosúdia Smluvných Strán.

Článok 10.

Ustanovenia, ktoré sú v predchádzajúcich článkoch 8—9., majú sa použiť taktiež na železničné knihy a knihy vodných kanálov, ako aj na pozemkové knihy banké a na spisy, vzťahujúce sa na spomenuté pozemkové knihy. Keby rozdelenie niektorej pozemkovej knihy, ktorá má byť vydaná v pôvodine, narazilo na ťažkosti, použijú sa ustanovenia druhého odseku článku 8. tohto Dodatku.

Nakoľko ide o vydanie máp, ktoré prislúchajú pozemkovým knihám o železničiach a o vodných kanáloch, treba rozumieť pod pozemnoknižnými majetkovými telesami jednotlivé obce, ležiace vedľa železničných tratí a sietí vodných kanálov.

rozatokat, itéleteket, végzéseket, telekkönyvezett ingatlant tárgyzó kielégítési végrehajtásra, annak elővezetésére vagy zár alá helyezésére vonatkozó kézbesítési bizonyítványokat, ügyiratokat, okiratokat, telekkönyvi helyszinelési munkálatokat, telekkönyvi betétszerkesztésre, kiigazításra, átalakításra vagy átjegyzésre vonatkozó ügyiratokat, telekkönyvi póthelyszinelési munkálatokat a telekkönyvi térképekkel együtt, telekkönyvi részletlajstromokat, betűrendes telekkönyvi névjegyzékeket, telekkönyvi térképeket, telekkönyvi kezelési ügyiratokat, ideértve a telekkönyvi okiratgyűjteményeket, iktató- és kiadókönyveket, irattári sorkönyveket, irattári mutatókönyveket, telekkönyvi másolatok megrendeléséről vezetett könyveket, előadói könyveket, határ-időnaplókat és kiosztási könyveket.

Az okiratokat abban az esetben is eredetiben kell kiszolgáltatni, ha azokat kötetekben kezelték.

Annak a Félnek azonban, akit az első bekezdésben említett iratanyag és okiratok kiszolgáltatásának kötelezettsége terhel, jogában áll az eredeti iratok kiszolgáltatása helyett a másik Szerződő Fél kívánságára hiteles másolatokat készíttetni, ha azok a saját területén fekvő ingatlanokra is vonatkoznak. Ha az átvevő Szerződő Fél a másolatok kiszolgáltatását nem kívánja, a jelen Egyezmény 9. cikkének harmadik bekezdését kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az iratanyag átengedését és visszazáraztatását Szerződő Felek Igazságügyminisztériumai közvetlen érintkezés útján fogantositják.

10. cikk.

Az előbbi (8.—9.) cikkekben foglalt rendelkezéseket ugyancsak alkalmazni kell a vasutak és csatornák telekkönyveire, úgyszintén a bányatelekkönyvekre, valamint azokra az iratokra is, amelyek az említett telekkönyvekre vonatkoznak. Ha valamely eredetiben kiszolgáltató telekkönyvnek elkülönítése nehézségekbe ütköznék, a jelen Függelék 8. cikke második bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

A vasutak és csatornák telekkönyveire tartozó térképek kiszolgáltatása tekintetében telekkönyvi birtoktestek alatt a vasúti és csatornavonalak mentén fekvő egyes községeket kell érteni.

Ustanovenia tretieho a štvrtého odseku článku 8. použijú sa primerane.

Článok 11.

Roztriedenie pozemkových kníh a spisov, ktoré sa podľa predchádzajúcich ustanovení majú vydať v pôvodine, treba započat' za 15 dní po nadobudnutí účinnosti tejto Dohody a ich odovzdanie treba dokončiť najneskôršie do siedmich mesiacov. Avšak zhotovenie a odovzdanie odpisov má sa stať za dvanásť mesiacov, počítaných od toho času, ako slovenská a maďarská rozhraničovacia komisia dá patričné mapy a popis hraníc Ministerstvám pravosúdia Strán k dispozícii.

V odôvodnenom prípade a na žiadosť prejmajúcej Strany však treba skorej zhotoviť a odovzdať odpisy pozemkníkných vložiek (zápisníc), taktiež pozemkníkných spisov a listín, vzťahujúce sa na také nehnuteľnosti (parcely), pri ktorých je zjavné aj bez máp a znalostí popisu hraníc, spomenutých v predošlom odseku, že z týchto ležia jedny vcelku na území jednej, druhé na území druhej Smluvnej Strany.

Podrobný zoznam vydávaných pozemkových kníh, spisov a odpisov, treba vyhotoviť vo dvoch exemplároch, z ktorých jeden ostane u príslušnej vrchnosti, druhý sa však odovzdá orgánu na to splnomocnenému.

Vydávané pozemkové knihy, spisy a odpisy treba odovzdať orgánu na to splnomocnenému Ministerstvom pravosúdia Štátu prejmajúceho a na mieste, kde sa pozemkové knihy a spisy teraz uschovávajú.

Orgány, poverené prevzatím, sú oprávnené nahliadnuť do kníh, podacích a expedíčných, pozemkníkných máp, ako aj do ukazovateľov, aby zistili, či odovzdaný spisový materiál je úplný. Ak by pri prevzatí spisového materiálu vznikly názorové odchýlky, ktoré nemôžu byť krátkou cestou urovnané, treba tieto predložiť Ministerstvu pravosúdia odovzdávajúceho Štátu.

Náklady, spojené s prevzatím a dopravou odovzdaného materiálu, znáša Štát prejmajúci.

A 8. cikk harmadik és negyedik bekezdésében foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

11. cikk.

Az előző rendelkezések értelmében eredetiben kiszolgáltatandó telekkönyvek és iratok kiválasztását a jelen Egyezmény életbelépésétől számított 15 napon belül meg kell kezdeni és azok átadását legfeljebb hat hónap alatt be kell fejezni. A másolatok elkészítésének és átadásának pedig legkésőbb attól az időponttól számítot tizenkét hónap alatt kell megőrténnie, amikor a magyar-szlovák határmegállapító bizottság a vonatkozó térképeket és határleírást a Felek Igazságügyminisztériumainak rendelkezésére bocsátja.

Indokolt esetben és az átvevő Fél kérelmére azonban már korábban el kell készíteni és át kell adni az olyan ingatlanokra (földrészletekre) vonatkozó telekkönyvi betétek (telekjegyzőkönyvek), valamint telekkönyvi iratok és okiratok másolatait, amelyekről már az előbbi bekezdésben említett térképek és határleírás ismerete nélkül is nyilvánvaló, hogy azok közül egyesek teljes egészükben az egyik, mások a másik Szerződő Fél területén fekszenek.

A kiszolgáltatandó telekkönyvekről, iratokról és másolatokról részletes jegyzéket kell készíteni két példányban, amelyeknek egyike az illető hatóságánál marad, a másikat pedig át kell adni az erre meghatalmazott közegeknek.

A kiszolgáltatandó telekkönyveket, iratokat és másolatokat annak a közegeknek a kezéhez kell átadni, akit az átvevő Állam Igazságügyminisztériuma erre meghatalmazott és azon a helyen, ahol a telekkönyveket és iratokat történetesen őrzik.

Az átvétellel megbízott közegeknek joguk van az iktató- és kiadókönyveket, a telekkönyvi térképeket, valamint a mutatókönyveket megtekinteni annak megállapítása végett, hogy az átadott iratanyag teljes-e. Ha az iratanyag átvétele alkalmával nézeteltérések merülnek fel, amelyek rövid uton nem egyenlíthetők ki, azokat az átadó Állam Igazságügyminisztériuma elé kell terjeszteni.

Az átadott iratanyag átvételének és elszállításának költségei az átvevő Államot terhelik.

Článok 12.

Ak vložky (zápisnice) pozemkovej knihy, spisy alebo odpisy Strana zaviazaná na vydanie v lehote určenej prvým odsekom článku 11. nevydá, je povinná dodatočne urobiť zadost svojej povinnosti vydať materiál podľa ustanovení tohto Dodatku, keď to Strana prejímajúca žiada.

Článok 13.

Predchádzajúce ustanovenia nedotýkajú sa stavu a platnosti zápisov, vykonaných do odovzdania pozemkových kníh.

III.

Záležitosti komasačné, majetkovej úpravy urbáriálnej (upomernovania, rozdelenia pasienkov).

Článok 14.

Všetky spisy, technické operáty komasačné, ako aj katastrálne operáty, ktoré boli pokladom prác komasačných, či už dokončené alebo teraz prevádzané a ktoré sú u súdov (vrchnosti) Smluvných Strán, ďalej spisy o majetkovej úprave urbáriálnej (o upomernení, o rozdelení pasienkov) treba vydať druhej Smluvnej Strane v pôvodine, ak sa týkajú výlučne nehnuteľnosti, ležiacich na jej území.

Ak sa spisy a technické operáty, spomenuté v prvom odseku, vzťahujú na nehnuteľnosti ležiace na území oboch Smluvných Strán, Smluvná Strana, ktorej súd (vrchnosť) uschováva spomenutý materiál, je povinná vydať druhej Strane, na jej požiadanie hodnoverný odpis.

Spisový materiál o majetkovej úprave urbáriálnej (o upomernení, o rozdelení pasienkov) má sa vydať bez ohľadu na čas jeho vzniku.

IV.

Obchodné firemné registre.

Článok 15.

O tých zápisoch, ktoré sú v obchodných firemných registroch, vedených u súdov jednej Smluvnej Strany, ktoré sa vzťahujú na firmu so závodom, či sídlom na území druhej Smluvnej Strany alebo na

12. cikk.

Ha a telekkönyvi betéteket (telekjegyzőkönyveket), iratokat vagy másolatokat a kiszolgáltatásra kötelezett Fél a 11. cikk első bekezdésében megállapított idő alatt nem szolgáltatja ki, utólag tartozik kiszolgáltatási kötelezettségének a jelen Függelék rendelkezései szerint eleget tenni, ha az átvevő Fél az iratok kiszolgáltatását kéri.

13. cikk.

Az előző rendelkezések nem érintik a telekkönyvek átadásáig eszközölt bejegyzések állásának és érvényességének kérdését.

III.

Tagosítási és urbéri birtokrendezési (arányosítási, legelőfelosztási) ügyek.

14. cikk.

Mindazokat az iratokat, tagosítási műszaki munkálatokat, valamint a tagosítás alapjául szolgáló kataszteri felvételeket, amelyek akár a már befejezett, akár a még folyamatban lévő tagosítási munkálatokra vonatkoznak és a Szerződő Felek bíróságainál (hatóságainál) vannak, továbbá az urbéri birtokrendezési (arányosítási, legelőfelosztási) iratokat, ha kizárólag a másik Szerződő Fél területén fekvő ingatlanokra vonatkoznak, eredetiben ki kell szolgáltatni ennek a Félnek.

Ha az első bekezdésben említett iratok és műszaki munkálatok mindkét Szerződő Fél területén fekvő ingatlanokra vonatkoznak, az a Szerződő Fél, amelynek bírósága (hatósága) az említett anyagot őrzi, köteles arról a másik Fél részére, ennek a megkeresésére megfelelő hiteles másolatokat kiszolgáltatni.

Az urbéri birtokrendezési (arányosítási, legelőfelosztási) iratanyagot keletkezési időpontjára való tekintet nélkül kell kiszolgáltatni.

IV.

Kereskedelmi cégjegyzékek.

15. cikk.

Az egyik Szerződő Fél bíróságainál vezetett kereskedelmi cégjegyzékekben foglalt azokról a bejegyzésekről, amelyek a másik Szerződő Fél területén teleppel, illetőleg székhellyel bíró cégre vagy e te-

filiálku firmy na tomto území, treba dať prejmajúcej Strane hodnoverný odpis.

Všetky tie spisy, ktoré sa týkajú zápisov, spomenutých v predošlom odseku, treba vydať druhej Strane v pôvodine.

V.

Depozity.

Článok 16.

So súdnymi spismi, ktoré treba odovzdať alebo vydať, majú sa odovzdať aj na tieto sa vzťahujúce, na území Smluvných Strán spravované alebo pod ich dispozíciou sa nachádzajúce v prezidiálnom alebo v súdnom depozite spravované hodnoty i trestné znaky; nakoľko hotovosti, prijaté do súdneho depozitu, neuschovávaly sa oddelene samy o sebe, ale spravovali sa ako vklad, patričné ustanovenia dotyčne poukazania sumy upraví osobitná dohoda. Vkladnú knižku (vkladný list) treba vydať spolu so spismi. Nakoľko v takomto prípade na vkladnej knižke (vkladnom liste) je uložený aj taký vklad, ktorý na základe tohto článku netreba vydať, tá Strana, ktorej sa vkladná knižka (vkladný list) vydala, je povinná vkladnú knižku (vkladný list) vrátiť druhej Strane po vybraní jej prislúchajúcich vkladov.

Vysoké Smluvné Strany vzájomne súhlasia s tým, aby ríšskonemecká vláda druhej Strane vydala priamo tie na jej území (Protektorátu Čechy a Morava) sa nachádzajúce, alebo ináče pod jej dispozíciou stojace, oddelene uschovávané hotovosti a iné akékoľvek hodnoty, vlastne depozitné predmety, ktoré by bolo treba v smysle ustanovení predošlého odseku definitívne vydať pre prejmajúcu Stranu, keby sa tie uschovávaly na území odovzdávajúcej Strany, alebo by jej stály k dispozícii.

VI.

Spisy advokátskych komôr.

Článok 17.

Na spisy advokátskych komôr v Bratislave a Turč. Sv. Martine použijú sa všeobecné ustanovenia tejto Dohody, najmä treba jej článok 1. použiť s tým rozdielom, že pre spôsob odovzdania spisov smerodajný je článok 7. tohto Dodatku.

rületen fekvő fióktelepre vonatkozna, az utóbbi Fél részére hiteles másolatokat kell adni.

Mindazokat az iratokat, amelyek az előbbi bekezdésben említett bejegyzésekre vonatkozna, a másik Fél részére eredetiben ki kell szolgáltatni.

V.

Letétek.

16. cikk.

Az átadandó vagy kiszolgáltatandó bírósági iratokkal együtt át kell adni az azokra vonatkozó, a Szerződő Felek területén kezelt vagy rendelkezésük alatt álló elnöki vagy bírói letétben kezelt értékeket, a bűnjeleket is idértve; amennyiben a letétbe helyezett készpénzt nem őrizték természetben elkülönítve, hanem betétként kezelték, az összeg átutalására vonatkozó rendelkezéseket külön egyezmény fogja szabályozni. A betétkönyvet (betéti lapot) az iratokkal együtt ki kell szolgáltatni. Amennyiben ilyen esetben a betétkönyvön (betéti lapon) olyan betét is van elhelyezve, amely a jelen cikk alapján nem szolgáltatandó ki, az a Fél, amelynek a betéti könyvet (betéti lapot) kiszolgáltatták, az őt illető betétek kivétele után a betéti könyvet (betéti lapot) a másik Félnak ismét visszaszolgáltatni köteles.

A Magas Szerződő Felek kölcsönösen beleegyeznek abba, hogy a német birodalmi kormány közvetlenül a másik Félnak szolgáltatassa ki azokat a Német Birodalom (Cseh-Morva Védnökség) területén lévő vagy egyébként a német birodalmi kormány rendelkezése alatt álló, természetben őrzött készpént és egyéb mindennemű értéket, illetve letéti tárgyat, amelyeket az előző bekezdés rendelkezései értelmében az átvevő Fél részére kellene véglegesen kiszolgáltatni, ha azok az átadó Fél területén őriztetnének vagy annak rendelkezése alatt állának.

VI.

Ügyvédi kamarai iratok.

17. cikk.

A bratislavai és turócszentmártoni ügyvédi kamarák irataira a jelen Egyezmény általános rendelkezéseit, különösen annak 1. cikkét kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az iratok átadásának módja tekintetében a jelen Függelék 7. cikke irányadó.

VII.

Spisy bývalého česko-slovenského Najvyššieho súdu v Brne.**Článok 18.**

Vysoké Smluvné Strany sa zaväzujú, že vzájomne si vydajú spisy, vydané ich súdom prvej stolice so sídlom na ich území o civilných veciach, v ktorých sa bolo pokračovalo v deň prenesenia štátnej svrchovanosti pred bývalým česko-slovenským Najvyšším súdom v Brne, ak sa vzťahujú na osobný stav štátnych občanov druhej Strany, alebo je v nich ináče výlučne príslušný pokračovať niektorý súd druhej Strany.

Článok 19.

Vysoké Smluvné Strany vzájomne súhlasia s tým, aby spisy tých vecí, v ktorých sa bolo pokračovalo v deň prenesenia štátnej svrchovanosti pred bývalým česko-slovenským Najvyšším súdom v Brne, boli vydané priamo druhej Strane aj vtedy, keď sídlo súdu prvej stolice, ktorý vo veci pokračoval, je na území súhlasiacej Strany, a to vo veciach civilných, ak

a) zainteresovaní žiadajú prepustenie veci súdu druhej Strany a nie je daná výlučná príslušnosť,

b) predmetom veci je osobný stav štátnych občanov druhej Strany, v ktorých však ináče je výlučne príslušný pokračovať niektorý súd druhej Strany;

taktiež vo veciach trestných, ak ich predmetom je trestné pokračovanie, smerujúce proti štátnemu občanovi druhej Strany.

VIII.

Záverečné ustanovenia.**Článok 20.**

Keby sa ukázalo, že otázka rozdelenia všetkého spisového materiálu, o ktorý ide, nebola úplne upravená týmto Dodatkom, obe Smluvné Strany sa dohodnú s prípadu na prípad.

VII.

A brünni volt cseh-szlovák Legfelső Bíróság iratai.**18. cikk.**

A Magas Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy kölcsönösen kiszolgáltatják egymásnak azoknak a brünni volt cseh-szlovák Legfelső Bíróság előtt a főhatalom átszállása napján folyamatban volt polgári ügyeknek a területükön székhellyel bíró elsőfokú bíróságok részére kiadott iratait, amelyek a másik Fél állampolgárainak személyi állapotára vonatkoznak, vagy amelyekben az eljárásra a másik Fél valamelyik bírósága egyébként kizárólagosan illetékes.

19. cikk.

A Magas Szerződő Felek kölcsönösen beleegyeznek abba, hogy a brünni volt cseh-szlovák Legfelső Bíróság előtt a főhatalom átszállása napján folyamatban volt azoknak a polgári ügyeknek az iratai,

a) amelyekben az érdekeltek az ügynek a másik Fél bírósága részére átengedését kívánják és kizárólagos illetékeség nem áll fenn,

b) amelyeknek a tárgya a másik Fél állampolgárainak a személyi állapota, valamint amelyekben az eljárásra a másik Fél valamely bírósága egyébként kizárólagosan illetékes;

ugyszintén azoknak a bűnügyeknek az iratai, amelyeknek a tárgya a másik Fél állampolgára elleni bünvádi eljárás, közvetlenül a másik Fél részére szolgáltatásnak ki akkor is, ha az ügyben eljáró elsőfokú bíróság székhelye a beleegyező Fél területén van.

VIII.

Zárórendelkezések.**20. cikk.**

Abban az esetben, ha kitűnnék, hogy a jelen Függetlenség előtt tartott egész iratanyag felosztásának kérdését nem szabályozza kimerítően, a két Szerződő Fél esetről-esetre fog megállapodni.

Dodatok IX.**o spisoch poručenských (opatrovnických).****Článok 1.**

Slovenská republika sa zaväzuje, že Maďarskému kráľovstvu vydá spisy poručenských (opatrovnických) vecí tých poručencov a opatrovancov, za posledné stále bydlisko ktorých je v spisoch označené mesto (obec), ležiace na území, pripojenom k Maďarskému kráľovstvu. Treba ďalej vydať spisy, vzťahujúce sa i na veci bývalých poručencov (opatrovancov), ktorí už dosiahli svojprávnosti, taktiež tie iné poručensko-vrchnostenské spisy, v ktorých potrebné je ešte ďalšie poručensko-vrchnostenské alebo iné vrchnostenské pokračovanie alebo opatrenie.

V tom prípade, ak sa u niektorej osoby, spomenutej v prvom odseku, ustáli, že stala sa slovenským štátnym občanom, netreba vydať na ňu sa vzťahujúci poručenský (opatrovnický) spis.

Článok 2.

Maďarské kráľovstvo sa zaväzuje, že Slovenskej republike vydá spisy poručenských (opatrovnických) vecí tých poručencov a opatrovancov, za posledné stále bydlisko ktorých je vo spisoch označené mesto (obec), ležiace na území Slovenskej republiky. Treba ďalej vydať spisy, vzťahujúce sa i na veci bývalých poručencov (opatrovancov), ktorí už dosiahli svojprávnosti, taktiež tie iné poručensko-vrchnostenské spisy, v ktorých potrebné je ešte ďalšie poručensko-vrchnostenské alebo iné vrchnostenské pokračovanie alebo opatrenie.

V tom prípade, ak sa u niektorej osoby, spomenutej v prvom odseku, ustáli, že stala sa maďarským štátnym občanom, netreba vydať na ňu sa vzťahujúci poručenský (opatrovnický) spis.

Článok 3.

Smluvné Strany sa zaväzujú, že si okrem spisov poručenských (opatrovnických), vzťahujúcich sa na jednotlivé osoby, označených v článkoch 1. a 2., vzájomne vydajú podacie knihy a ukazovatele, evidenciu, pomocné knihy okresných súdov (poručenských vrchností), ako i hlavné knihy, depozitné denníky, evidencie bývalých a už likvidovaných, ako i ešte nelikvidovaných sirotských pokladníc a aj s tým

IX. Függelék**a gyámsági (gondnoksági) ügyekre vonatkozó iratok tárgyában.****1. cikk.**

A Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy kiszolgáltatja a Magyar Királyság részére azoknak a kiskorúaknak és gondnokoltaknak gyámsági (gondnoksági) ügyeire vonatkozó iratait, akiknek utolsó állandó lakóhelyeül az iratokban a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen fekvő város (község) van megjelölve. Ki kell szolgáltatni továbbá azokra a már önjogukká vált gyámoltakra (gondnokoltakra) vonatkozó ügyiratokat, valamint azokat az egyéb gyámhatósági vagy egyéb hatósági eljárásra vagy intézkedésre van szükség.

Abban az esetben, ha az előző bekezdésben említett személyre nézve megállapítást nyer, hogy szlovák állampolgárrá vált, a reá vonatkozó gyámsági (gondnoksági) iratot nem kell kiszolgáltatni.

2. cikk.

A Magyar Királyság kötelezi magát arra, hogy kiszolgáltatja a Szlovák Köztársaság részére azoknak a kiskorúaknak és gondnokoltaknak gyámsági (gondnoksági) ügyeire vonatkozó iratait, akiknek utolsó állandó lakóhelyeül az iratokban a Szlovák Köztársaság területén fekvő város (község) van megjelölve. Ki kell szolgáltatni továbbá azokra a már önjogukká vált gyámoltakra (gondnokoltakra) vonatkozó ügyiratokat, valamint azokat az egyéb gyámhatósági ügyiratokat is, amelyekben még további gyámhatósági vagy egyéb hatósági eljárásra vagy intézkedésre van szükség.

Abban az esetben, ha az előző bekezdésben említett személyre nézve megállapítást nyer, hogy magyar állampolgárrá vált, a reá vonatkozó gyámsági (gondnoksági) iratot nem kell kiszolgáltatni.

3. cikk.

A Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy az 1. és 2. cikkekben megjelölt és egyes személyekre vonatkozó gyámsági (gondnoksági) iratokon felül kölcsönösen kiszolgáltatják a gyámhatóságoknak (járásbíróságoknak) iktató- és mutatókönyveit, nyilvántartásait, segédkönyveit, valamint a volt és már felszámolt, ugyszintén a még fel nem számolt gyámpénztáraknak főkönyveit, letéti nap-

súvislý spisový materiál, v tom prípade, že územie účinkovania týchto okresných súdov (poručenských vrchností) a sirotských pokladníc je celkom na území druhej Smluvnej Strany.

Podľa toho majú sa vydať:

a) soznamy depozitov, vedené u bývalých česko-slovenských, vlastne slovenských okresných súdov o vkladných knižkách (vkladných listoch) a iných hodnotách, ktoré od 1. januára roku 1923 sú uložené u peňažných ústavov na meno poručencov (opatrovancov);

b) hlavné knihy (hlavná kniha poručencov a opatrovancov, hlavná kniha dlžníkov atď.), ktoré vznikly v dobe predchádzajúcej preneseniu poručenskej vrchnosti na okresné sudy v bývalej Česko-Slovenskej republike, t. j. pred 1. januárom roku 1923 a ktoré pri príležitosti prenesenia poručenskej vrchnosti preložené boly na bývalé česko-slovenské finančné riaditeľstvá.

Článok 4.

V tom prípade, že štátna hranica medzi Smluvnými Stranami rozdeľuje územie účinkovania okresných súdov (poručenských vrchností), ako i bývalých a už likvidovaných, taktiež ešte nelikvidovaných sirotských pokladníc prislúcha spisový materiál, spomenutý v článku 3., tej Smluvnej Strane, na terajšom území ktorej je sídlo rozdejeného okresného súdu (poručenskej vrchnosti), či bývalej a už likvidovanej, taktiež ešte nelikvidovanej sirotskej pokladnice.

Článok 5.

Netreba vydať spisy tých poručenských (opatrovnických vecí, v ktorých je spoločne zainteresovaných viac poručencov (opatrovancov) a niektorí z týchto poručencov (opatrovancov) sú štátnymi občanmi jednej, druhej Smluvnej Strany.

Ustanovenie článku 3. Dodatku VIII. o spisoch pozostalostného súdu ostáva nedotknutým aj v tých prípadoch, v ktorých na pozostalosti zainteresovaný je maloletý (opatrovaný) štátny občan druhej Strany.

Článok 6.

So spismi poručenskými (opatrovnickými), ktoré treba odovzdať alebo vydať, majú sa odovzdať aj poručencovi, opatrovancovi alebo osobe, ktorá nadobudla

lóiit, nyilvántartásait és ezzel kapcsolatos iratanyagát is, abban az esetben, ha ezeknek a gyámhatóságoknak (járásbíróságoknak) és gyámpénztáraknak működési területe teljes kiterjedésében a másik Szerződő Fél területén van.

Ehhez képst kiadandók:

a) az 1923. évi január hó 1. napja óta a kiskoruaok (gondnokoltak) nevén pénzüntézeteknél elhelyezett betétkönyvek-ről és egyéb értékekről a volt cseh-szlovák, illetőleg szlovák járásbíróságoknál vezetett letéti naplók;

b) a Cseh-Szlovák Köztársaságban a gyámhatóságnak a járásbíróságokra való átruházását megelőző időben, vagyis 1923. évi január hó 1. napja előtt keletkezett és a gyámhatóság átruházása alkalmával a volt cseh-szlovák pénzügyigazgatóságokhoz áttett főkönyvek (kiskoruaok és gondnokoltak főkönyve, adósok főkönyve stb.).

4. cikk.

Abban az esetben, ha a gyámhatóságok (járásbíróságok), valamint a volt és már felszámolt, ugyszintén a még fel nem számolt gyámpénztárak működési területét a Szerződő Felek közötti állami határ kettészeli, akkor a 3. cikkben említett iratanyag azt a Szerződő Felet illeti meg, amelynek jelenlegi területén a megosztott gyámhatóság (járásbíróság), illetve a volt és már felszámolt vagy még fel nem számolt gyámpénztárnak a székhelye van.

5. cikk.

Nem kell kiszolgáltatni azoknak a gyámsági (gondnoksági) ügyeknek az iratait, amelyekben több kiskorua (gondnokolt) közösen van érdekelve és a kiskoruaok (gondnokoltak) közül egyesek az egyik, mások a másik Fél állampolgárai.

A hagyatéki bírósági iratokra nézve a VIII. Függetlenség 3. cikkében foglalt rendelkezés érintetlenül marad azokban az esetekben is, amikor a hagyatékban a másik Fél kiskorua (gondnokolt) állampolgára van érdekelve.

6. cikk.

Az átadandó vagy kiszolgáltatandó gyámügyi (gondnokság) iratokkal együtt át kell adni a kiskorut, gondnokoltat vagy más önjogúvá vált egyéb érdekelt sze-

svojprávnosť, alebo inej zainteresovanej osobe prislúchajúce a na území Smluvných Strán v depozitnom spravovaní uschovávané alebo pod ich dispozíciou sa nachádzajúce akékoľvek hodnoty (hotovosť oddeľene o sebe spravovaná, cennosti, cenné papiere, vkladná knižka, vkladný list, depozitný list a úrokujúce a neúrokujúce dlhopisy atď.). Ak hotovosť je uložená na vkladnej knižke (vkladnom liste) peňažného ústavu so sídlom na území odovzdávajúcej Strany, patričné ustanovenia dotýkajúce poukázania sumy upraví osobitná dohoda, ale vkladnú knižku (vkladný list) treba vydať spolu so spismi. Nakoľko v takomto prípade na vkladnej knižke (vkladnom liste) je uložený aj taký vklad, ktorý na základe tohto článku netreba vydať, tá Strana, ktorej sa vkladná knižka (vkladný list) vydala, vkladnú knižku (vkladný list) je povinná vrátiť druhej Strane po vybratí jej prislúchajúcich vkladov.

Vysoké Smluvné Strany vzájomne súhlasia s tým, aby ríšskonemecká vláda vydala priamo druhej Strane tie na jej území (Protektorátu Čechy a Morava) sa nachádzajúce alebo ináčé pod jej dispozíciou stojace, oddeľene o sebe uschovávané hotovosti a iné akékoľvek hodnoty, vlastne depozitné predmety, ktoré by bolo treba v smysle ustanovení predošlého odseku definitívne vydať pre prejmajúcu Stranu, keby sa tie uschovávaly na území odovzdávajúcej Strany, alebo by stály jej k dispozícii.

Článok 7.

Výmena spisov stané sa v priamom styku medzi Ministerstvom pravosúdia Slovenskej republiky a Ministerstvom vnútra Maďarského kráľovstva.

Ináčé použijú sa všeobecné ustanovenia tejto Dohody.

Dodatok X.

o matrikách.

Článok 1.

Originálne a duplikátne exempláre matrik ostanú v držbe tej Smluvnej Strany, k územiu ktorej bol celý matričný obvod pripojený.

Keď hranica medzi Vysokými Smluvnými Stranami rozdeľuje matričný obvod, pôvodné exempláre matrik pripadnú tomu

mélyt megillető és a Szerződő Felek területén letéti kezelésben őrzött vagy rendelkezésük alatt álló mindennemű értéket (természetben elkülönítve kezelt készpénzt, drágaságokat, értékpapírokat, betétkönyvet, betéti lapot, letéti jegyet, stb.) is. Ha a készpénz az átadó Fél területén székelő pénzügyintézet betétkönyvén (betéti lapján) van elhelyezve, az összeg átutalására a vonatkozó rendelkezéseket külön egyezmény fogja szabályozni; a betétkönyvet (betéti lapot) azonban az iratokkal együtt ki kell szolgáltatni. Amennyiben ilyen esetben a betétkönyvön (betéti lapon) olyan betét is van elhelyezve, amely a jelen cikk alapján nem szolgáltatandó ki, az a Fél, amelynek a betéti könyvet (betéti lapot) kiszolgáltatták, az őt megillető betétek kivétele után a betéti könyvet (betéti lapot) a másik Félnek ismét visszaszolgáltatni köteles.

A Magas Szerződő Felek kölcsönösen beleegyeznek abba, hogy a német birodalmi kormány közvetlenül a másik Félnek szolgáltatassa ki azokat a Német Birodalom (Cseh-Morva Védnökség) területén lévő vagy egyébként a német birodalmi kormány rendelkezése alatt álló természetben őrzött készpénzt és egyéb mindennemű értéket, illetve letéti tárgyat, amelyeket az előző bekezdés rendelkezései értelmében az átvevő Fél részére kellene véglegesen kiszolgáltatni, ha azok az átadó Fél területén őriztetnének, vagy annak rendelkezése alatt állanának.

7. cikk.

Az iratok kicserélése a Magyar Királyság Belügyminisztériumának és a Szlovák Köztársaság Igazságügyminisztériumának közvetlen érintkezése útján eszközölnendő.

Egyebekben a jelen Egyezmény általános rendelkezései nyernek alkalmazást.

X. Függetlék

az anyakönyvek tárgyában.

1. cikk.

Az anyakönyvek eredeti és másodpéldányai annak a Szerződő Félnek a birtokában maradnak, amelyiknek területéhez csatoltatott az egész anyakönyvi kerület.

Ha a Magas Szerződő Felek közötti határ a visszacsatolás előtti anyakönyvi kerületet kettészeli, az anyakönyvek ere-

Štátu, ktorý v sídle matričného obvodu vykonáva územné výsostné právo, avšak v archíve municípie uschované duplikáty pripadnú druhému Štátu.

Článok 2.

Keď sa originálne exempláre matrik zo sídla matričného úradu odstránili, alebo keď sa duplikátne exempláre zo sídla municípie odniesli, Strana, ktorá tieto má v držbe, je povinná ich primerane článku 1. vrátiť.

Článok 3.

Ak sa stratí alebo zničí originálny alebo duplikátny exemplár niektorého matričného obvodu, rozdvojeného hranicou medzi Vysokými Smluvnými Stranami, ten Štát, ktorý podľa predošlých článkov originálny alebo duplikátny exemplár uschováva, je povinný na žiadosť druhého Štátu vydať o exemplároch, ktoré má, pravidelne overený doslovný odpis, a to bezplatne a podľa možnosti neodkladne.

Článok 4.

Horeuvedené ustanovenia sa použijú aj na tie spisy, ktoré vzťahujú sa na dodatočné matričné záznamy alebo opravy.

Článok 5.

Predošlé ustanovenia upravujú aj vzájomné vydanie duplikátov takých cirkevných (konfesijných) matrik, ktoré pochádzajú z rokov 1868—1895 a uschované sú v archívoch hranicou rozdvojených municípií.

Článok 6.

Vzájomné vydanie matrik a spisového materiálu stane sa týmto spôsobom:

Smluvná Strana, ktorá tento spisový materiál má v úschove, posbiera a vydá ho s podrobnými soznamami druhej Strane najneskoršie do šiestich mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto Dohody. Dodatočné nárokovanie prejmajúcou Stranou, prípadne uplatnené, vybaví Strana, ktorá

deti példányai annak az Allamnak jutnak, amely az anyakönyvi kerület székhelyén a területi felségjogot gyakorolja, de a törvényhatóság levéltárában őrzött másodpéldányok a másik Allamnak fognak jutni.

2. cikk.

Ha az anyakönyvek eredeti példányait eltávolították az anyakönyvi hivatal székhelyéről, vagy ha a másodpéldányokat elvitték a törvényhatóság székhelyéről, azokat az a Fél, amelynek birtokában vannak, köteles az 1. cikknek megfelelően visszaszolgáltatni.

3. cikk.

Ha a magas Szerződő Felek közötti határ által kettészelt valamely anyakönyvi kerület eredeti vagy másodpéldánya elvész, vagy megsemmisül, az az Allam, amely az előző cikkek értelmében az eredeti vagy másodpéldányt őrzi, köteles a másik Allam kérelmére a nála lévő példányokról szabályszerűen hitelesített szöszerinti másolatot költségmentesen, lehetőleg haladéktalanul kiszolgáltatni.

4. cikk.

A fenti rendelkezéseket alkalmazni kell azokra az iratokra is, amelyek utólagos anyakönyvi bejegyzésekre vagy pedig kiigazításokra vonatkoznak.

5. cikk.

Az előző rendelkezések szabályozzák az olyan egyházi (felekezeti) anyakönyvek másodpéldányainak kölcsönös kiszolgáltatását is, amelyek az 1868—1895. évekből származnak és a határ által kettészelt törvényhatóságok levéltáráiban vannak.

6. cikk.

Az anyakönyvek és a vonatkozó iratanyag kölcsönös kiszolgáltatása a következő módon történik:

Az a Szerződő Fél, amely ezt az iratanyagot őrzi, azt összegyűjti és részletes jegyzékek mellett a jelen Egyezmény életbelépésétől számított legkésőbb hat hónap alatt kiszolgáltatja a másik Félnek. Az átvevő Fél részéről támasztott esetleges pótigényléseket a birtokban lé-

má v drže spisový materiál, do troch mesiacov po dojení dodatočného nárokovania.

Výmena tohto spisového materiálu stane sa v priamom styku medzi Ministerstvami vnútra oboch Smluvných Strán.

Každá taká fažkosť, ktorá prípadne vznikne medzi obidvoma ministerstvami a ktorú by tieto nevedely odstrániť, treba vybrať cestou diplomatickou.

vő Fél a pótigénylés megérkezésétől számított három hónap alatt elintézi.

Emez iratanyag kicserélésének végrehajtása a két Szerződő Fél Belügyminisztériumainak közvetlen érintkezése útján eszközözendő.

Minden olyan nehézséget, amely esetleg felmerül a két Minisztérium között és amelyet ők nem tudnának elosztani, diplomáciai úton kell elintézni.

Dodatok XI.

o spisoch ochranných znáмок a priemyselných vzoriek.

Článok 1.

Slovenská republika sa zaväzuje, že do jedného mesiaca na vlastné trovy dá zhotoviť a vydá maďarskému kráľovskému vyslanectvu bratislavskému hodnoverné odpisy čiastky od čísla 820. registra ochranných znáмок, vedených u obchodnej a priemyselnej komory bratislavskej a čiastky od čísla 459. registra ochranných znáмок, vedených u obchodnej a priemyselnej komory banskobystrickej, ďalej overené odpisy o záznamoch, učinенých od dňa 15. marca roku 1936 vo vzorkových registroch tých istých komôr.

Článok 2.

Maďarské Kráľovstvo sa zaväzuje, že do jedného mesiaca na vlastné trovy dá zhotoviť a vydá slovenskému vyslanectvu budapešťianskemu overené odpisy registrov ochranných znáмок, ďalej registrov vzorkových, vedených od 15. marca roku 1936 u obchodnej a priemyselnej komory košickej.

Článok 3.

Smluvné Strany sa vzájomne zaväzujú, že obchodné a priemyselné komory v článkoch 1. a 2. spomenuté na priame požiadanie krajinského ústredného úradu druhej Strany, vedúceho registre ochranných znáмок a vzoriek — pri uhradení vzniklých trov — vydajú hodnoverné odplatkov oslobodené odpisy o iných údajoch registrov, ako aj ich listin a iných príloh a hodnoverné fotografie o vzorkách tovaru.

XI. Függelék

a védjegyekre és ipari mintákra vonatkozó iratok tárgyában.

1. cikk.

A Szlovák Köztársaság kötelezi magát, hogy egy hónapon belül saját költségén elkészítteti és a bratislavai m. kir. követéségnek kiszolgáltatja a bratislavai kereskedelmi- és iparkamara védjegylajstroma 820. számtól és a besztercebányai kereskedelmi- és iparkamara védjegylajstroma 459. számtól kezdődő részének hiteles másolatát, továbbá az ugyanezen kamaránál vezetett mintalajstromnak az 1936. évi március hó 15. napjától kezdődő bejegyzéseiről készített hiteles másolatot.

2. cikk.

A Magyar Királyság kötelezi magát, hogy egy hónapon belül saját költségén elkészítteti és a budapesti szlovák követéségnek kiszolgáltatja a kassai kereskedelmi- és iparkamara védjegylajstromának, továbbá mintalajstromának az 1936. évi március hó 15. napjától kezdődő hiteles másolatát.

3. cikk.

A Szerződő Felek kölcsönösen kötelezik magukat, hogy a lajstromok egyéb adatairól, valamint az ezekhez tartozó okiratokról és egyéb mellékletekről a másik Fél védjegy- és mintalajstromozó ország központi hatóságának közvetlen megkeresésére — a felmerült költségek megtérítése mellett — az 1. és 2. cikkben említett kereskedelmi- és iparkamarák illetéktelen, hiteles másolatot, az áru-mintákról pedig hiteles fényképet szolgáltatnak ki.

Dodatok XII.

o spisoch živnostenských spoločností
(živnostenských korporácií).

Článok 1.

Slovenská republika zaväzuje sa v rámci všeobecných ustanovení Dohody, že Maďarskému kráľovstvu vydá spisový materiál (úradné exempláre učňovských smlúv, učňovské a pomocnicke registre, evidencie atď.) tých živnostenských spoločností, ktorých väčšina členov v čase pripojenia bola, nehladiac na sídlo, na pripojenom území.

Článok 2.

Nedeliteľné spisy (napr. register pomocnícky) ostanú u tej Strany, na území ktorej v čase pripojenia bola väčšina členov živnostenského spoloočenstva (živnostenskej korporácie), nehladiac na sídlo, na pripojenom území. Smluvné Strany si o týchto spisoch dajú v smysle článku 9. Dohody overené odpisy. Deliteľné spisy treba v pôvodine vydať Strane, príslušnej podľa územia.

Článok 3.

Na uľahčenie výmeny zhotoví sa s oboch strán podrobný zoznam o patričnom materiále.

Ináče použijú sa všeobecné ustanovenia tejto Dohody.

Dodatok XIII.

o materiále žúpnych a iných verejnovrchnostenských a verejnuúradných archívov.

Článok 1.

Slovenská republika sa zaväzuje, že Maďarskému kráľovstvu vydá archív župy komárnanskej vcelosti k Maďarskému kráľovstvu pripojenej, vzniklý pred 31. októbrom roku 1918, ktorý po 31. októbri roku 1918 odvezený bol zo sídla župy na územie Slovenskej republiky.

XII. Függelék

az ipartársulatok (ipartestületek) iratai tárgyában.

1. cikk.

Az Egyezmény általános rendelkezéseinek korlátai között a Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltatja azoknak az ipartársulatoknak az iratanyagát (tanoncszerződéssek hivatalos példányai, tanoncs és segédlajstromok, nyilvántartások, stb.), amelyek tagjainak többsége, tekintet nélkül a székhelyre, a visszacsatolás idejében a visszacsatolt területen volt.

2. cikk.

A meg nem osztható iratok (pl. segédi lajstrom) annál a Félnél maradnak, amelynek területén az ipartársulat (ipartestület) tagjainak többsége, tekintet nélkül a székhelyre, a visszacsatolás idejében a visszacsatolt területen volt. Ezekről az iratokról a Szerződő Felek az Egyezmény 9. cikke értelmében egymásnak hiteles másolatot adnak. A megosztható iratokat a területileg illetékes Félnek eredetiben kell kiszolgáltatni.

3. cikk.

A kicserélés megkönnyítése végett mindkét részről részletes jegyzéket kell készíteni a vonatkozó anyagról. Egyebekben ennek az Egyezménynek általános rendelkezései nyerne alkalmazást.

XIII. Függelék

a vármegyei és egyéb közhatalosi és közhivatali levéltárak anyaga tárgyában.

1. cikk.

A Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a teljes egészében a Magyar Királysághoz csatolt Komárom vármegye 1918. évi október hó 31. napja előtt keletkezett levéltárát, amely a vármegyei székhelyről 1918. évi október hó 31. napja után szállított el a Szlovák Köztársaság területére, a Magyar Királyságnak kiszolgáltatja.

Článok 2.

Ak sa zistí, že v čase po 31. októbri roku 1918 zo župných, mestských alebo iných verejnovrchnostenských alebo verejnouradných archívov, ktoré boli na území pripojenom k Maďarskému kráľovstvu, odviezol sa materiál na terajšie územie Slovenskej republiky, tak aj tento materiál treba vydať Maďarskému kráľovstvu.

Ak sa zistí, že v čase po 31. októbri roku 1918 zo župných, mestských alebo iných verejnovrchnostenských či verejnouradných archívov, ktoré ostaly na dnešnom území Slovenskej republiky, odviezol sa materiál na územie, pripojené k Maďarskému kráľovstvu, tak tento materiál treba vrátiť Slovenskej republike.

Článok 3.

Vysoké Smluvné Strany sa dohodly, že archívy žúp z doby pred 31. októbrom r. 1918, ktorých územie pre 31. októbrom r. 1918 jestvujúce rozdeľuje štátna hranica medzi Vysokými Smluvnými Stranami ustálená, prislúchajú tej Strane, na území ktorej leží miesto, kde dolyčný archív bol spomenulého dňa uschovávaný. Primerane tomu zaväzuje sa Slovenská republika, že Maďarskému kráľovstvu odovzdá tú čiastku archívu župy Abauj-Turnianskej, ktorá po 31. októbri roku 1918 odvezená bola zo župného sídla na územie Slovenskej republiky.

Článok 4.

Maďarské kráľovstvo, či Slovenská republika si rovnako zaručujú vzájomné užívanie archívneho spisového materiálu župných archívov v článku 3. označených pre verejnú vrchnosť obidvoch štátov, nakoľko ide o čiastku územia ich vlastnému štátu prislúchajúcu.

Článok 5.

Na odovzdanie archívneho materiálu, označeného v tomto Dodatku, má sa primerane použiť lehota, ustálená v tretom odseku článku 3. Dohody, ináče však primerane použijú sa všeobecné ustanovenia tejto Dohody.

2. cikk.

Abban az esetben, ha megállapítást nyer, hogy a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen volt vármegyei, városi vagy egyéb közhatalosi vagy közhivatali levéltár anyaga 1918. évi október hó 31. napját követő időben a Szlovák Köztársaság jelenlegi területére elszállított, úgy ezt az anyagot szintén ki kell szolgáltatni a Magyar Királyság részére.

Abban az esetben, ha megállapítást nyer, hogy a Szlovák Köztársaság mai területén maradó vármegyei, városi vagy egyéb közhatalosi vagy közhivatali levéltár anyaga 1918. évi október hó 31. napját követő időben a Magyar Királysághoz visszacsatolt területre elszállított, úgy azt az anyagot a Szlovák Köztársaság részére vissza kell szolgáltatni.

3. cikk.

A Magas Szerződő Felek megállapodnak abban, hogy azoknak az 1918. évi október hó 31. napja előtti vármegyéknek a levéltárai, amelyeknek 1918. évi október hó 31. napja előtti területét a Magas Szerződő Felek közötti állami határ keresztülmetszi, azt a Felet illetik, amelynek területén az a hely fekszik, ahol az illető levéltárat az említett napon őrizték. Ehhez képest a Szlovák Köztársaság kötelezi magát arra, hogy a Magyar Királyságnak kiszolgáltatja Abauj-Torna vármegye levéltárának a vármegyei székhelyről a Szlovák Köztársaság területére 1918. évi október hó 31. napja után elszállított részét.

4. cikk.

A Magyar Királyságnak, illetőleg a Szlovák Köztársaságnak a 3. cikkben megjelölt vármegyék levéltáraiban a levéltárak iratanyagának kölcsönös használata a két állam közhatalosai részére a saját államukhoz tartozó területészre vonatkozóan egyaránt biztosított.

5. cikk.

A jelen Függelékben megjelölt levéltári anyag átadásánál az Egyezmény 3. cikkének harmadik bekezdésében megjelölt határidőt, egyebekben pedig a jelen Egyezmény általános rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Záverečná zápisnica.

Dodatkom k Dohode, ktorá bola uzatvorená vo veci výmeny spisov medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom a bola dnešného dňa podpísaná, došlo k dohovoru aj v nasledujúcich:

Rukopisný materiál a tlačivá Matice slovenskej, ktoré sa nateraz nachádzajú v Krajinskej Széchényiho knižnici Maďarského národného múzea a ktoré svojho času boli z Nitrianskeho múzea prevzaté, vydajú sa Slovenskej republike.

Tento rukopisný a tlačivový materiál sa vydáva z dobrovoľného predsavzatia mimo rámca vydávania spisov, vyplývajúceho z horeuvedenej Dohody.

Táto záverečná zápisnica je podstatnou súčasťou dnešného dňa podpísanej Dohody o výmene spisov a nadobúda účinnosť súčasne s ňou.

Dané v Budapešti dňa 1. októbra 1940.

(L. S.) Dr. Ján Spišiak m. p.

(L. S.) Dr. Július Ponický m. p.

(L. S.) Vörnle m. p.

(L. S.) Morlin Ervin m. p.

Zárójegyzőkönyv.

Az iratsere tárgyában a Magyar Királyság és a Szlovák Köztársaság között létesült és a mai napon aláírt megállapodás kiegészítéséül egyetértés jött létre a következők tekintetében is:

A Slovenská Matica-nak jelenleg a Magyar Nemzeti Múzeum Országos Széchényi Könyvtárában található és annak idején a Nyitrai Múzeumtól átvett kéziratok anyaga és nyomtatványai a Szlovák Köztársaság részére ki fognak szolgáltatni.

A szóbanforgó kéziratok és nyomtatványanyag kiadása a fenti Egyezményből folyó iratszolgáltatások keretén kívül, önkéntes elhatározásából történik.

A jelen Zárójegyzőkönyv a mai napon aláírt iratsere-egyezmény lényeges alkotórészét képezi és azzal egyidejűleg lép hatályba.

Kelt Budapesten, 1940. évi október hó 1.-én.

PO PRESKÚMANÍ DOHODU TÚTO SCHVALUJEM, POTVRDZUJEM A SLUBUJEM, ŽE JU DAM SPLNIŤ A VYKONAT.

Bratislava, dňa 3. marca 1941.

DR. JOZEF TISO v. r.,
PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

DR. TUKA v. r.,
MINISTER ZAHRANIČNÝCH VECÍ.

Vyhlasujem s tým, že ratifikačné listiny boli vymenené v Bratislave dňa 18. apríla 1941 a že Dohoda nadobudla podľa čl. 19 účinnosť ôsmy deň po výmene ratifikačných listín.

Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskôršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častok objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané častky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé častky predávajú sa i v knihkupectvách.

Zakúpené častky sa nevymieňajú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny, Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 23.

Vydaná dňa 16. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (80.—86.) 80. Zákon o štátnom vyživovacom príspevku. — 81. Zákon o platobných úfavných pre záujemcov cudziaceckého ruchu v kúpeľných miestach. — 82. Zákon o štátnom konzervatóriu v Bratislave. — 83. Zákon, ktorým sa upravuje starostlivosť o poškodených v službe Hlinkovej gardy a Freiwillige Schutzstaffel a o ich pozostalých a doplňujú, zrušujú a nahrádzajú niektoré predpisy o požitkoch vojenských poškodencov. — 84. Nariadenie o niektorých opatreniach v obore priamych daní u židovských daňových subjektov. — 85. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa vyhlasuje živnosť predaja pálených liehových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom za koncesovanú živnosť. — 86. Vyhláska ministra hospodárstva o cbmedzeniach pripravovania a podávania niektorých jedál a o zákaze podávania bravčového mäsa v niektoré dni.

80.

Zákon zo dňa 7. mája 1941

o štátnom vyživovacom príspevku.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Štátny vyživovací príspevok sa poskytuje rodinným príslušníkom:

a) osôb, ktoré konajú povinne alebo s povolením vojenskej správy dobrovoľne vojenskú, pracovnú, prípadne pomocnú službu hocijakého druhu, ak sú tieto služby uvedené v brannom zákone alebo v právnych predpisoch k nemu vydaných;

b) osôb, ktoré konajú úkony alebo práce podľa iných, než pod písm. a) uvedených predpisov, ak im tieto zaisťujú nárok na vyživovací príspevok.

(²) Rodinným príslušníkom vojenských osôb z povolania a iných osôb, ktorým za služby alebo výkony sa poskytuje plná náhrada, štátny vyživovací príspevok neprislúcha.

§ 2.

(¹) Štátny vyživovací príspevok neprislúcha rodinným príslušníkom, ktorí podľa súkromného práva majú voči osobám uvedeným v § 1, ods. 1 (v ďalšom texte „živiteľ“) nárok na výživné, ak:

a) sú výživou podstatne na živiteľa odkázaní;

b) pre povolanie živiteľa do služby (§ 1, ods. 1) sú na výžive ohrození;

c) ich výživu nemožno zaisťiť z výnosu vlastného majetku alebo zárobku alebo z iných prameňov.

(²) Nemajetní rodinní príslušníci vo veku nad 16 rokov majú nárok na štátny vyživovací príspevok len, ak sú nespôsobilí na zárobok, alebo ak sú sice na zárobok spôsobilí, ale bez vlastnej viny nemohli dostať zárobkové zamestnanie, alebo ak študujú.

(³) Za podmienok, uvedených v ods. 1, prislúcha štátny vyživovací príspevok aj rodinným príslušníkom živiteľa, ktorý v čase, kedy nastúpil túto službu, bez vlastnej viny nemal zamestnanie, ak sa zisťí, že nedostávajú podporu z verejných alebo iných prostriedkov.

(⁴) Štátny vyživovací príspevok možno priznať aj osobám, ktoré voči povolanejmu nemajú podľa súkromného práva nárok na výživné, ak sú inak splnené podmienky, uvedené v ods. 1 až 3.

§ 3.

Nárok na štátny vyživovací príspevok nemá, kto sa ho zriekol písomným vyhlásením pred úradom verejnej správy vnútornej, obecným (obvodným) notariátom, verejným notárom alebo súdom.

§ 4.

(¹) Nárok na štátny vyživovací príspevok trvá len počas konania služby povolaneho (§ 1, ods. 1).

(²) Ak sú splnené podmienky pre nárok na štátny vyživovací príspevok len na určitý čas služby povolaneho (§ 1, ods. 1), prizná sa vyživovací príspevok len na tento čas.

(¹) Nárok (ods. 1) zaniká:

a) na čas trvalej dovolenej povolaneho alebo dovolenej na neurčitý čas,

b) sbehnutím povolaneho zo služby, a to dňom sbehnutia,

c) odsúdením povolaneho na ťažký žalár alebo na trest prísnejši, a to dňom právoplatnosti trestného rozsudku.

(⁴) Nárok (ods. 1) nezaniká na čas dočasnej dovolenej, dovolenej pre chorobu, ani pre iné nezavinené prerušenie služby (§ 1, ods. 1).

§ 5.

(¹) Nárok na štátny vyživovací príspevok je nárokom na osobný dôchodok; nemožno ho platne scudziti, tretej osobe postúpiť, ani ho zadržat.

(²) Na štátny vyživovací príspevok nemožno viesť exekúciu, ani postihnúť ho iným zaistovacím opatrením.

(³) Neoprávnené poberaný štátny vyživovací príspevok treba vrátiť štátnej pokladnici.

§ 6.

(¹) Nárok na štátny vyživovací príspevok majú prihlásiť do služby povolane osoby (§ 1, ods. 1) alebo ich oprávnení rodinní príslušníci (ich zákonný zástupca) na obecnom (obvodnom) notariáte, v ktorého obvode majú svoje riadne bydlisko (v Bratislave na Mestskom notárskom úrade). Ak tieto osoby žijú v cudzine, majú svoj nárok prihlásiť na príslušnom slovenskom zastupiteľskom úrade, a ak tohto niet, na obecnom (obvodnom) notariáte, v ktorého obvode bolo ich posledné bydlisko alebo domovská obec, ak ani tohto niet, na Mestskom notárskom úrade v Bratislave.

(²) Nárok na štátny vyživovací príspevok možno podľa ods. 1 uplatniť hocikedy počas trvania služby povolaneho, naneskoršie však do troch mesiacov po jej ukončení: ak povolaný v boji padol alebo po boji je nezvestný, do troch mesiacov po úradnom upovedomení o tejto skutočnosti. Včas neuplatnený nárok zaniká.

(³) V prihláške o štátny vyživovací príspevok treba označiť oprávneného príslušníka alebo jeho zákonného zástupcu, do rúk ktorého sa má príspevok vyplácať.

§ 7.

(¹) Štátny vyživovací príspevok priznáva sa pre osobu a na deň. Jeho výšku určí vláda nariadením.

(²) Osobám, ktoré majú nárok na štátny vyživovací príspevok, prislúcha tento v plnej miere, ak žily s povolaným v spoločnej domácnosti v čase nastúpenia služby (§ 1, ods. 1).

(³) Osobám, ktoré uplatňujú nárok na štátny vyživovací príspevok, avšak s povolaným v čase, kedy nastúpil službu, nežily v spoločnej domácnosti, boly však výživou naňho odkázané, prislúcha príspevok do výšky skutočne poskytovaného plnenia (podpory), najviac však do výšky sadzby určenej pre osobu na deň.

(⁴) Ak by oprávnená osoba bola odkázaná výživou na viac osôb do služby povolaných, nesmie štátny vyživovací príspevok presahovať sadzbu, určenú pre osobu a na deň.

(⁵) Osobe (§ 2), ktorá žila s povolaným v spoločnej domácnosti (s výnimkou detí do 16 roku) a na zárobkové zamestnanie je nespôsobilá, alebo v tomto závažnými okolnosťami hatená, prislúcha štátny vyživovací príspevok v dvojnásobnej výške. Nespôsobilosť na zárobkové zamestnanie počas závažnej okolnosti treba hodnoverne preukázať.

§ 8.

O priznaní štátneho vyživovacieho príspevku, jeho poukázaní a zastavení rozhoduje okresný úrad, v Bratislave Mestský notársky úrad.

§ 9.

Rodinné, majetkové a zárobkové pomery do služby povolaneho (§ 1, ods. 1) a jeho rodinných príslušníkov, uplatňujúcich nárok na štátny vyživovací príspevok, a všetky iné pre rozhodnutie dôležité okolnosti vyšetri úrad, ktorý rozhoduje o nároku.

§ 10.

Štátne a samosprávne úrady, orgány a obce sú povinné spolupôsobiť pri prevádzaní tohto zákona.

§ 11.

Štátny vyživovací príspevok treba vyplácať do rúk oprávnených osôb alebo ich zákonných zástupcov.

§ 12.

(¹) Štátny vyživovací príspevok možno v odôvodnených prípadoch vyplácať aj vtedy, ak povolaný má sám alebo jeho pozostalí nárok na zaopatrovacie požitky a

a) vystúpil zo služby (§ 1, ods. 1) so zmenšenou zárobkovou spôsobilosťou aspoň 20%-ovou, zapríčinenou dokázateľne touto službou, alebo

b) v boji padol alebo po boji je nevestný.

(²) Vyživovacie príspevky prípadne vyplatené na dobu, za ktorú boli priznané aj iné zaopatrovacie požitky, treba z týchto odpočítavať a vrátiť úradu, ktorý vyživovacie príspevky poukázal.

§ 13.

Prislušníkom osôb z inkorporovaného územia (ústavný zákon č. 325/1939 Sl. z.), ktoré slúžili v bývalej poľskej armáde, ak podľa ustanovenia § 3 uvedeného ústavného zákona sú slovenskými štátnymi občanmi a sú ešte v zajatí, môže okresný úrad až do času ich prepustenia priznať štátny vyživovací príspevok podľa ustanovení tohto zákona, a to so spätnou účinnosťou od 1. septembra 1939.

§ 14.

Kto vedome neoprávnené pobiera štátny vyživovací príspevok, dopúšťa sa priestupku, ktorý trestce, ak nejde o ťažší trestný čin, okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 10 do Ks 1000. V prípade nevyhoviteľnosti peňažného trestu treba tento premeniť na náhradný trest zatvorenia od jedného dňa až do 10 dní podľa miery zavinenia.

§ 15.

Všetky podania, protokoly, prílohy a potvrdenia vo veciach štátneho vyživovacieho príspevku sú oslobodené od kolkov, poplatkov a dávok.

§ 16.

(¹) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa zrušujú všetky právne predpisy mu odporujúce; najmä sa zrušujú zákony č. 530/1919, 120/1921, 476/1921 Sb. z. a n., opatrenie štátneho výboru č. 227/1938 Sb. z. a n., vládne nariadenia č. 582/1919, 386/1921 a č. 279/1936 Sb. z. a n.

(²) Nedoťknuté zostávajú ustanovenia § 9 nariadenia s mocou zákona č. 129/1940 Sl. z. a § 8 nariadenia s mocou zákona č. 130/1940 Sl. z. s odchýlkou, že namiesto tam uvedeného zákona č. 530/1919 Sb. z. a n. nastupujú ustanovenia tohto zákona.

§ 17.

Podrobnosti pre vykonanie tohto zákona a počiatok jeho účinnosti určí vláda nariadením.

§ 18.

Tento zákon vykoná minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Mach v. r.

aj za predsedu vlády

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

81.

Zákon

zo dňa 7. mája 1941

o platebných úľavách pre záujemcov cudzoreckého ruchu v kúpeľných miestach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Majiteľom a nájomcom živnostenských oprávnení v kúpeľných miestach, uvedených vo vyhláske č. 97/1940 Sl. z., poskytujú sa platebné úľavy podľa tohto zákona na hypotekárne pôžičky, ktoré boli použité na investície alebo na prevádzku živnosti.

§ 2.

(¹) Závazky uvedené v § 1 aj s ich príslušenstvom spadajú pod ustanovenia tohto zákona len vtedy, ak vznikli pred 1. januárom 1940 a staly sa alebo sa stanú splatnými do 30. septembra 1942. Takéto záväzky nemožno pred 1. októbrom 1942 súdne uplatniť a vymáhať.

(²) Splnenie platebných zaviazaností uvedených v ods. 1 sa odsunuje na deň 1. mája 1941 tak, že dlžník je povinný od tohto dňa počnúc najneskôr 10. dňa každého mesiaca až do 30. septembra 1942 mesačne platiť 3% sumy, ktorá sa rovná súčtu celoročných úrokov dlžného kapitálu, poľažne pri amortizačných pôžičkách súčtu celoročných anuit. Pri zaviazanostiach sročných po 1. máji 1941 tieto 3% splátky počínajú najneskôr 10. deň nasledujúceho mesiaca po sročnosti. Nodoplatok úrokov poľažne anuit s oslatným príslušenstvom a prípadne splatný kapitál je sročný dňa 1. októbra 1942.

(²) Nedodržanie dvoch za sebou idúcich splátok má za následok stratu všetkých výhod, poskytnutých podľa tohto zákona.

§ 3.

(¹) Ak osoby uvedené v § 1 chcú dosiahnuť platebné úľavy podľa tohto zákona, musia preukázať na príslušnej daňovej správe, že ich obrat z cudzineckého ruchu v roku 1940 klesol oproti roku 1938 najmenej o 50%.

(²) Uchádzačovi, ktorý dokáže, že sa naňho vzťahujú ustanovenia ods. 1, vystaví príslušná daňová správa osvedčenie, ktoré oprávňuje na platebné úľavy podľa tohto zákona.

(³) Uchádzač, ktorý preukáže, že si podal žiadosť o osvedčenie podľa ods. 2, má predbežne nárok na tieto platebné úľavy až do právoplatného vybavenia tejto žiadosti.

§ 4.

(¹) Do 60 dní od účinnosti tohto zákona je povinný dlžník doporučeným listom oznámiť veriteľovi, že hodlá použiť výhod podľa tohto zákona. Ak tak neučiní, alebo neučinil už podľa zákona č. 32/1940 Sl. z., nemôže sa neskôr dovolávať výhod podľa tohto zákona.

(²) Veriteľ je povinný do 8 dní po prevzatí listu uvedeného v ods. 1 oznámiť svojmu dlžníkovi — a to doporučeným listom — výšku zaostalých povinných splátok. Dokiaľ tak neučiní, je sám v omeškani a dlžník nie je povinný za tento čas nič plniť.

(³) Na výzvu veriteľa je povinný dlžník predložiť osvedčenie podľa § 3, ods. 2 alebo potvrdenie príslušnej daňovej správy o podaní takejto žiadosti.

§ 5.

(¹) Ak ide o vymáhanie požiadavky spadajúcej pod ustanovenia § 2, povolí súd na návrh dlžníka odklad exekučného odhadu a predaja (dražby) a vnútenej správy na čas po 1. októbri 1942, a to ako na hnutelnosti tak aj na nehnuteľnosti.

(²) Exekučnú vnútenú správu, pri ktorej nehnuteľnosti boli už odovzdané vnútenému správcovi, súd na návrh dlžníka zruší.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na splátky splatné podľa § 2, ods. 2

a na veci, ktoré by v dobe, kedy je výkon predaja (dražby) odložený, podľahli skaze alebo znehodnoteniu.

§ 6.

(¹) Návrh na odklad exekúcie podľa § 5, ods. 1 má sa urobiť najneskôr deň pred výkonom odhadu alebo 8 dní pred dňom nariadeného predaja (dražby); návrh na odklad vnútenej správy môže dlžník urobiť dotiaľ, dokiaľ nehnuteľnosti neboli odovzdané vnútenému správcovi. Návrh na zrušenie vnútenej správy podľa § 5, ods. 2 možno urobiť kedykoľvek.

(²) Na žiadosť dlžníka sa odročia dražby do 1. júna 1941 vo všetkých tých veciach, a to ako na hnutelnosti tak aj na nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia §§ 1 a 2. Po uplynutí tejto lehoty, ak záujemca medzi časom nežiadal odklad dražby v smysle § 5, ods. 1, súd vypíše dražbu z úradu na dobu 30 dní, a to ako pri hnutelnostiach tak aj pri nehnuteľnostiach.

§ 7.

(¹) K návrhu na odklad (zrušenie) exekúcie treba priložiť osvedčenie podľa § 3, ods. 2. Súd pred rozhodnutím o návrhu dlžníka môže vypočuť účastníkov a vykonať aj iné potrebné skúšky. Včas podaný návrh má však odkladný účinok na exekučné pokračovanie a to až do právoplatného vybavenia návrhu.

(²) Ak súd vyhovie návrhu dlžníka, aby bola dražba alebo vnútená správa nehnuteľnosti odložená (zrušená), nariadi predpísaný zápis (poznámku v pozemkovej knihe), ďalšie exekučné úkony však odloží. Ak však bola vnútená správa zrušená, zoslane zaistenie požiadavky veriteľa v pozemkovej knihe nedotknuté.

§ 8.

(¹) Návrhu na odklad exekúcie alebo na zrušenie vnútenej správy sa nemá vyhovieť, ak:

a) dlžník nepripojil k návrhu osvedčenie podľa § 3, ods. 2,

b) podal návrh na odklad oneskorene (§ 6),

c) dlžník s úmyslom poškodiť veriteľa čiastky svojho majetku poškodzuje, ničí alebo bezcennými činí, scudzuje alebo odvláča.

(²) Ak na návrh vymáhajúceho veriteľa zistia sa skutočnosti uvedené v ods. 1, písm. c) až po povolení odkladu, má sa v exekúcii pokračovať.

(³) Ak návrh vymáhajúceho veriteľa, učinенý v smysle ods. 2, bol zamietnutý, vymáhajúci veriteľ je povinný nahradiť dlžníkovi trovy tohto pokračovania.

§ 9.

(¹) Ustanovenia § 2, ods. 2 neprekážajú uplatňovať požiadavky vzniklé z titulu uvedeného v § 1 sporným pokračovaním, ale súd v rozsudku pri určení lehoty plnenia je povinný vziať do ohľadu ustanovenia tohto zákona.

(²) Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na konkurzné a vyrovnávacie pokračovanie, ale na návrh záujemcov (§ 1) konkurzné alebo vyrovnávacie pokračovanie môže sa suspendovať do 30. septembra 1942, ak záujemca preukáže alebo primerane zabezpečí splátky, uvedené v § 2, ods. 2.

§ 10.

Čas, o ktorý sa odkladá splatnosť alebo vymáhateľnosť požiadaviek podľa tohto zákona, nezapočítava sa do premĺacej lehoty, ani do iných lehôt, ktorých uplynutie podľa platných predpisov má za následok právnu újmu.

§ 11.

Úfavy podľa tohto zákona sa nevzťahujú na Židov (§ 1 vládneho nariadenia č. 63 1939 Sl. z.).

§ 12.

Tento zákon je účinný od 1. mája 1941 a platí do 30. septembra 1942; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Mach v. r.
za predsedu vlády

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

82.

Zákon zo dňa 7. mája 1941

o Štátnom konzervatóriu v Bratislave.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Hudobná a dramatická akadémia v Bratislave preberá sa do správy štátu a dáva sa jej názov Štátne konzervatórium v Bratislave.

§ 2.

Štátne konzervatórium je odborná umelecká škola stredného stupňa; má odbor inštrumentálny, klavírny, cirkevno-hudobný, kompozičný a dirigentský, spevácky a operný, dramatický ako i pedagogický. Vyučovacia a skúšobná reč je slovenská.

§ 3.

(¹) Študijné podmienky, učebný poriadok, učebné osnovy, ako aj ostatné s vyučovaním súvisiace predpisy vydáva Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(²) Na Konzervatóriu možno používať len učebnice a vyučovacie pomôcky schválené Ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 4.

Na čele Konzervatória je riaditeľ, menovaný Ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 5.

(¹) Pre platové pomery riaditeľa, profesorov a učiteľov Konzervatória v pragmatikálnom pomere platia príslušné ustanovenia zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a neskoršie predpisy, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú, pozmeňujú alebo doplňujú.

(²) Pre služobné pomery a mieru vyúčovacej povinnosti (učebný úväzok) riaditeľa, profesorov a učiteľov uvedených v ods. 1 platia ustanovenia platné pre štátnych profesorov a učiteľov na odborných školách.

(³) Odchýlky od ustanovení uvedených v ods. 1 a 2, ktoré sa môžu týkať iba podmienok predpísaných pre ustanovenie profesorov a učiteľov na jednotlivé služobné miesta alebo upravenia služobných titu-

lov, určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(¹) Pre administratívnych zamestnancov Konzervatória v pragmatikálnom pomere platia ustanovenia platné pre zamestnancov štátnych.

(²) Služobné a platové pomery smluvných profesorov, učiteľov a administratívnych zamestnancov Konzervatória treba upraviť individuálnymi smluvami, pričom ich služobné a platové nároky nesmú presahovať mieru, určenú pre profesorov, učiteľov a administratívnych zamestnancov v pragmatikálnom pomere.

§ 6.

Osobné výdavky Konzervatória hradí štát a vecné výdavky mesto Bratislava.

§ 7.

Zamestnancom doterajšej Hudobnej a dramatickej akadémie, ktorí po jej poštátnení budú prevzatí do štátnych služieb a ustanovení na systemizované služobné miesta na Konzervatóriu, zaráta sa služobný čas, strávený na Hudobnej a dramatickej akadémii a Hudobnej škole v Bratislave, pre výmeru ich služného, ako aj pre nárok a výmeru ich penzijných (zaopatrovacích) požitkov.

§ 8.

Základiny, určené pre Hudobnú a dramatickú akadémiu v Bratislave, ktoré spravuje Hudobný a dramatický spolok pre Slovensko v Bratislave, prechádzajú dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona do správy štátu. Tým istým dňom prechádza do vlastníctva mesta Bratislavy inventár ústavu. Základiny na inventár treba upotrebiť pre ciele Konzervatória.

§ 9.

Podrobnejšie predpisy o úlohe Konzervatória, o jeho vnútornej organizácii, o správe základín a inventáru vydá Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 10.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. septembra 1941; vykoná ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Mach v. r.

za predsedu vlády

Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r.

83.

Zákon

zo dňa 7. mája 1941.

ktorým sa upravuje starostlivosť o poškodených v službe Hlinkovej gardy a Freiwillige Schutzstaffel a o ich pozostalých a dopĺňujú, zrušujú a nahradzujú niektoré predpisy o požitkoch vojenských poškodencov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Čl. I.

(¹) Nárok na štátnu starostlivosť podľa tohto zákona majú:

a) príslušníci Hlinkovej gardy (HG) a Freiwillige Schutzstaffel (FS), ktorí čiastočne alebo úplne stratili dočasne alebo trvale pracovnú schopnosť pre poranenie, úraz alebo onemocnenie, vzniklé prípadne zhoršené činnosťou alebo službou v HG alebo FS (§ 2 zákona č. 166/1940 Sl. z., § 2 nariadenia s mocou zákona č. 311/1939 Sl. z. alebo § 1 zákona č. 312/1940 Sl. z.);

b) pozostalí po príslušníkoch uvedených pod písm. a), padlých v bojoch alebo zomrelých v dôsledku poranenia, úrazu alebo onemocnenia, vzniklého alebo zhoršeného činnosťou alebo službou uvedenou pod písm. a).

(²) Na osoby uvedené v ods. 1 vzťahujú sa obdobne zákony č. 199/1919 a č. 142/1920 Sb. z. a n. a predpisy tieto dopĺňujúce alebo pozmenujúce, najmä aj ustanovenia čl. II až IV tohto zákona.

(³) Nárok na štátnu starostlivosť podľa tohto zákona nemá:

a) poškodená osoba, ktorá si zapríčinila poranenie, úraz alebo onemocnenie prípadne jeho zhoršenie úmyselne alebo hrubou nebalosťou, ako aj pozostalí po takejto osobe,

b) príslušník HG alebo FS, ktorý má nárok na liečenie a zaopatrenie z niektorého druhu verejnoprávneho sociálneho poistenia.

(⁴) Ak je zaopatrenie alebo liečebná starostlivosť podľa ods. 3, písm. b) menšia, než aká by prislúchala podľa tohto zákona, doplní sa liečenie, pokiaľ aj zaopatrenie do výšky nárokov, určených týmto zákonom.

Čl. II.

(¹) Vojskí poškodenci majú za rovnakých podmienok ako iní uchádzači prednosť pre dosiahnutie oprávnenia na

a) trafiku (malopredaj tabaku a tabakových výrobkov),

b) hostinskú a výčapnícku živnosť,

c) kominársku živnosť,

d) predaj novín v stánkoch.

(²) Vojskí poškodenci majú pri rovnakých podmienkach ako iní uchádzači, ak sú na to schopní, prednosť pri obsadzovaní miest v službách štátu a sväzkov územnej alebo záujmovej samosprávy a ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov alebo iných zariadení.

(³) Majitelia (nájomníci) divadiel a kin sú povinní zamestnávať vo svojich podnikoch aspoň polovicu z počtu zamestnaných biletárov schopných vojenských poškodencov, ak sú takí uchádzači.

(⁴) Ak sú schopní uchádzači z radov vojenských poškodencov, treba im udeliť uprázdnené miesta:

a) školníkov,

b) domovníkov v domoch, ktorých vlastníkom je štát alebo sväzky územnej alebo záujmovej samosprávy,

c) obecných zriadencov a doručovateľov, výbercov v tržniciach, na trhoch a jarmkoch,

d) poštových cezpoľných doručovateľov,

e) vrátnikov a upratovačiek v úradoch a školách, v peňažných podnikoch a poisťovaciach ústavoch,

f) vo vojenských kantinách (zátišiach), ak nie sú vo vlastnej režii vojenského útvaru,

g) vrátnikov, dozorcov a strážcov v múzeách, knižniciach, výstavných miestnostiach, divadlách, vo verejných parkoch, záhradách a cintorinoch,

h) v iných zamestnaniach, ktoré určí Ministerstvo vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

(⁵) Vojenskému poškodencovi, prijatému podľa ustanovení ods. 2 až 4, treba priznať takú mzdu, plat, poťažne iné požitky, ako inému zamestnancovi tej istej kategórie.

(⁶) Zamestnávateľa — okrem štátu a sväzkov územnej a záujmovej samosprávy — ktorý poruší ustanovenia ods. 3 až 5, potresce pre priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom

od Ks 100 do Ks 5.000, ktorý v prípade nevykonalnosti treba premeniť na náhradný trest zatvorenia od jedného dňa do jedného mesiaca podľa miery zavinenia.

(⁷) Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vojenských poškodencov-Zidov.

Čl. III.

Ustanovenia § 28 zákona č. 142/1920 v znení zákona č. 133/1930 Sb. z. a n. sa zrušujú a nahrádzajú takto:

„(¹) Nárok zaniká:

a) ak nebol prihlásený do jedného roku od vyhlásenia zákona, ktorý starostlivosť o poškodených uložil štátu, a poškodenie nárok zakladajúce vzniklo pred vyhlásením tohto zákona,

b) ak poškodenie, ktoré nárok zakladá, vzniklo po vyhlásení zákona, ukladajúceho starostlivosť o poškodených štátu, a nárok nebol prihlásený do jedného roku po vzniku poškodenia, poťažne do jedného roku od prepustenia z činnej vojenskej služby, v ktorej nastalo poškodenie; ak ide o poškodencov, ktorí neboli slovenskými štátnymi občanmi, do jedného roku odo dňa, kedy sa stali slovenskými štátnymi občanmi.

(²) Za poškodenie podľa ods. 1 sa pokladá:

a) pri invalidoch poranenie, úraz alebo onemocnenie, vzniklé prípadne zhoršené ťažkou činnosťou alebo službou, pri ktorej príslušné zákonné ustanovenia ukladajú štátu starostlivosť o poškodených;

b) pri pozostalých úmrtie osoby, od ktorej je nárok odvodzovaný.

(³) Právne nároky osôb, ktoré podľa platných predpisov boli uznané za vojenských poškodencov, zostávajú ustanoveniami ods. 1 a 2 nedotknuté.

(⁴) Ak poškodenec nepodal prihlášku v lehote, uvedenej v ods. 1, alebo ak uplatňovaný nárok bol odmietnutý ako neskoro prihlásený, Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom financií môže výnimočne na žiadosť prijať dodatočnú prihlášku, ak ide o osobu, ktorej poškodenie vzniklo nesporne za okolností, zakladajúcich nárok na štátnu starostlivosť.

(⁵) V prípade prijatia prihlášky podľa ods. 4 možno priznať zaopatrovacie požitky — ak sú splnené ostatné podmienky

zákona — len od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po prijatí prihlášky."

Čl. IV.

Ustanovenia § 30 zákona č. 142/1920 Sb. z. a n. sa zrušujú a nahrádzajú takto:

„(1) Dôchodok priznáva a poukazuje Štátny úrad pre vojenských poškodencov v Bratislave.

(2) Dôchodky — ak su splnené všetky podmienky zákona — prislúchajú odo dňa účinnosti toho zákona, ktorý určuje nárok na štátnu starostlivosť, ak nárok na ne vznikol pred jeho účinnosťou; ak poškodenie, na ktorom sa nárok zakladá, vzniklo po tomto dni, prislúchajú dôchodky od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po nastalom poškodení; u vojakov po prepustení z činnej služby, v ktorej poškodenie nastalo.

(3) Dôchodok je splatný v mesačných lehotách. Dôchodca nemá nárok na úrok z oneskorenia.

(4) Dôchodok, na ktorý by mal poškodenec nárok v dôsledku dodatočných zmien v svojich pomeroch (§ 31, ods. 2 zákona č. 142/1920 v znení zákona č. 39/1922 Sb. z. a n.), možno priznať len od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po nastalej zmene, ak ju v tom istom roku ohlásil; inak len od prvého januára roku ohlásenia zmeny u Štátneho úradu pre vojenských poškodencov.

(5) Ustanovenia ods. 4 vzťahujú sa aj na prípady, v ktorých o nárokoch na dôchodok podľa ods. 4 do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté."

Čl. V.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom 1. júna 1941; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Mach v. r.

aj za predsedu vlády

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

84.

Nariadenie zo dňa 25. apríla 1941

o niektorých opatreniach v obore priamych daní u židovských daňových subjektov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Ustanovenie čl. 1, ods. 3 časti druhej zákona č. 225/1936 Sb. z. a n. v znení článku 29 vládneho nariadenia č. 160 1939 Sl. z. neplatí pre daňovníkov-Zidov a židovských združení (spoločnosti, družstiev, spolkov a pod.), a to počínajúc daňovým rokom 1940.

(2) Daňovníci, uvedení v ods. 1, sú povinní podať soznanie na patričnú daň do 30 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia pod následkami uvedenými v § 309 zákona o priamych daniach, ak lehota na podanie soznania do dňa vyhlásenia tohto nariadenia už uplynula.

§ 2.

Za daň všeobecnú zárobkovú, predpísanú podľa tohto nariadenia z výnosu bývalých židovských podnikov, neručia nežidovski vlastníci týchto podnikov, ani majiteľová podstata nežidovského podniku.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

85.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 25. apríla 1941,

ktčrým sa vyhlasuje živnosť predaja pálených liehových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom za koncesovanú živnosť.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185 1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Živnosť predaja pálených liehových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom sa vyhlasuje za koncesovanú živnosť podľa ustanovení živnostenského zákona a predpisov tento meniacich a dopĺňujúcich.

§ 2.

Koncesiu pre živnosť uvedenú v § 1 udeľuje župný úrad, berúc do úvahy potrebu obyvateľstva.

§ 3.

(¹) Koncesia oprávňuje predávať pálené liehovité nápoje len v zatvorených fľašiach s obsahom: najmenej pol litra a najviac 5 litrov a v plnení, ktoré pochádza od výrobcu alebo veľkoobchodníka. Koncesionárovi, ktorý nie je súčasne výrobcom alebo veľkoobchodníkom, sa zakazuje plniť fľaše.

(²) Obmedzenia podľa ods. 1 sa vzťahujú aj na jestvujúce oprávnenia na predaj pálených liehových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom.

§ 4.

Nezachovanie ustanovení § 3 je priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od 100 Ks do 5.000.— Ks. V prípade nevyžiteľnosti má sa peňažný trest premeniť na náhradný trest zatvorenia od jedného dňa do 30 dní.

§ 5.

(¹) Týmto nariadením sa zrušujú ustanovenia živnostenského zákona, ktoré mu odporujú; najmä sa zrušuje § 53, ods. 5 a 6 a § 239, ods. 3, nakoľko sa týka živnosti obchodu pálenými liehovými nápojmi vo fľašiach podľa obchodníckeho zvyku zatvorených.

(²) Oprávnenia na predaj pálených liehových nápojov v zatvorených fľašiach v drobnom, vydané do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, zostávajú nedotknuté s obmedzeniami, ktoré vyplývajú z § 3, ods. 2.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júna 1941; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Stano v. r.

Dr. Pružinský v. r.

aj za min. Dr. Medrického.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

86.

Vyhľadška ministra hospodárstva zo dňa 5. mája 1941

o obmedzeniach pripravovania a podávania niektorých jedál a o zákaze podávania bravčového mäsa v niektoré dni.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

(¹) Zakazujem v živnostiach hostinských a výčapníckych, ako aj v podnikoch a zamestnaniach vylúčených z predpisov živnostenského zákona (§ 251, ods. 2 živn. zák.), v ktorých sa podávajú jedlá, a tak tiež v domácnostiach za úplatu pripravovať a podávať tieto jedlá: rezeň na každý spôsob pripravený, mleté (sekané) vyprázané mäso, vyprázaná hydina, cigánska pečeňa, vyprázané ryby, vyprázaná zelenina všetkého druhu, vyprázaný chlieb (hrianky), vyprázané dolky, pampúšky (šišky), lriesky (fanky), vyprázané zemiaky na každý spôsob a palacinky.

(²) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na prípravu a podávanie jedál na lekárske predpis, v ktorom je uvedený nález choroby.

§ 2.

(¹) V živnostiach hostinských a výčapníckych môžu sa denne pripravovať a podávať ako menü najviac tri druhy mäsitých jedál. Z týchto jedno musí byť z bieleho mäsa. A la carte možno pripravovať a podávať ešte tri ďalšie mäsité jedlá.

(²) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na hydinu a ryby.

§ 3.

(¹) V živnostiach hostinských a výčapníckych zakazujem v stredu a v piatok podávať bravčové mäsa na akýkoľvek spôsob prapravené.

(²) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na mäsiarske a údenárske výrobky a na vnútornosti bravčového dobytká.

§ 4.

Nezachovanie predpisov tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 24.

Vydaná dňa 24. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (87.—88.) 87. Vyhláška ministra hospodárstva o zákaze predaja čerstvého chleba. — 88. Vyhláška ministra hospodárstva o zisťovaní a prihlasovaní zásob pšenice, raži a jedlej múky a o povinnosti odpredať pšenicu a raž Obilnej spoločnosti pre Slovensko.

87.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 21. mája 1941

o zákaze predaja čerstvého chleba.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., ako aj podľa § 1 vládneho nariadenia č. 208/1939 Sl. z. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

Predávať chlieb možno najskôr len 24 hodín po jeho vypečení.

§ 2.

Nezachovanie ustanovenia § 1 sa tresce podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 26. mája 1941.

Dr. Medrický v. r.

88.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 21. mája 1941

o zisťovaní a prihlasovaní zásob pšenice, raži a jedlej múky a o povinnosti odpredať pšenicu a raž Obilnej spoločnosti pre Slovensko.

Podľa §§ 31 a 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., podľa § 1 vládneho nariadenia č. 208/1939 Sl. z. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

(¹) Všetky obecné a obvodné notárske úrady a v Bratislave Mestský notársky úrad (v ďalšom texte „notári“) sú po-

vinní zistiť prehliadkami doteraz nepredané množstvá pšenice, raži a jedlej múky do 28. mája 1941, a to

a) u pestovateľov, ktorí obhospodárujú od 20 do 200 ktj. pôdy,

b) u majiteľov, ktorí vlastnia od 20 do 200 ktj. pôdy, ak dostávajú za jej prená-jatie podľa árendálnej zmluvy obilie ako árendu alebo časť árendy,

c) u vlastníkov obilia, ktorí ho nadobudli za mlátenie alebo ako naturálne dávky.

(²) U majiteľov alebo árendátorov viac ako 200 ktj. pôdy zistia revizori Obilnej spoločnosti pre Slovensko prehliadkami nepredané množstvo pšenice, raži a jedlých múk, a to v lehote určenej v ods. 1.

§ 2.

Pre pokračovanie podľa § 1, ods. 1 je príslušný vždy ten notár, v obvode ktorého je obilie alebo jedlá múka uskladnená.

§ 3.

(¹) Osoby uvedené v § 5, ods. 1, písm. a) aa) až gg) vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z. sú povinné v lehote, určenej v § 1, ods. 1, prihlásiť notárom všetky svoje zásoby pšenice a raži spolu nad 200 kg a jedlej múky nad 150 kg.

(²) V prihláške treba uviesť:

a) meno prihlasujúceho,

b) množstvo pšenice a raži nad 200 kg,

c) množstvo jedlej múky nad 150 kg.

§ 4.

(¹) Notári a revizori Obilnej spoločnosti pre Slovensko vyhotovia do 31. mája 1941 včítane trojmo výkaz o zistených a prihlásených zásobách pšenice, raži a jedlej múky a odošlú hneď potom jedno vyhotovenie Ministerstvu hospodárstva, jedno vyhotovenie Obilnej spoločnosti pre Slovensko a jedno vyhotovenie si ponechajú pre seba.

(²) Vo výkaze treba uviesť:

- a) meno a bydlisko prihlasujúceho,
- b) množstvo zistených a hlásených zásob.

(³) V prípadoch, v ktorých u tej istej osoby hlásené zásoby nesúhlasia so zistenými zásobami, treba do výkazu uviesť vyššie zásoby.

§ 5.

Osoby uvedené v §§ 1 a 3 sú povinné všetky svoje zásoby pšenice a raži predať za ceny vyhlásené pre pšenicu a raž z úrody 1940 spolu so všetkými mesačnými príplatkami a dodať Obilnej spoločnosti pre Slovensko najneskôr do 5. júna 1941. Z tejto povinnosti predaja a dodania sú vyňaté len množstvá uvedené v § 6.

§ 6.

(¹) Osoby uvedené v §§ 1 a 3 môžu si na čas platnosti tejto vyhlášky odpočítavať a ponechať pre každého člena domácnosti 80 kg pšenice alebo raži spolu, ale len v tom prípade, ak nemajú k dispozícii odpovedajúce množstvo pšeničných a ražných jedlých múk. Odpovedajúce množstvo sa určuje tak, že 1 kg obilia sa rovná 75 dkg jedlej múky.

(²) Pre príležitostných zamestnancov, s nárokom na stravu, sníži sa prípustné, odpočítateľné množstvo obilia v pomere podľa dĺžky zamestnania.

(³) Ďalej sú osoby uvedené v §§ 1 a 3 oprávnené ponechať si na čas určený v ods. 1 pšenicu a raž, ktorú potrebujú pre svojich stálych, žatvárskech a sezónnych poľnohospodárskych zamestnancov na plnenie mzdy v pšenici a raži (deputát), v množstve ustálenom Ústredným úradom práce v Bratislave vyhláškami č. 95/1941, č. 96/1941 a č. 97/1941 Úr. nov.

(⁴) V prípade pochybnosti má vlastník, poľnohospodár, držiteľ pšenice a raži dokázať Obilnej spoločnosti pre Slovensko svoju potrebu podľa ustanovení ods. 1 až 3.

§ 7.

Nezachovanie predpisov tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., najmä tiež s použitím ustanovení § 189 uvedeného zákona o prepadnutí predmetov v prospech štátu.

§ 8.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. augusta 1941.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 25.

Vydaná dňa 27. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (89.—90.) 89, Slovensko-nemecká dodatková smluva o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov oboch štátov. 90, Slovensko-maďarská smluva o vzájomnom usporiadaní jednotlivých štátoobčianskych otázok.

89.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 14. mája 1941

o slovensko-nemeckej dodatkovej smluve o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov oboch štátov.

Dňa 14. januára 1941 bola v Berlíne medzi splnomocnenými zástupcami Slovenskej republiky a Nemeckej ríše podpísaná dodatková smluva k smluve uzavretej v Bratislave dňa 27. decembra 1939 o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov oboch štátov.

Táto dodatková smluva bola dňa 14. februára 1941 schválená vládou; ratifikačná pôvodina bola dňa 17. marca 1941 podpísaná prezidentom republiky. Ratifikačné pôvodiny sa vymenili dňa 14. mája 1941 v Bratislave. Podľa článku 5 dodatkovej smluvy nadobudla táto účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín.

Smluva sa uverejňuje v slovenskom a nemeckom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. i.

**Dodatková smluva
k smluve uzavretej v Bratislave
dňa 27. decembra 1939
medzi Slovenskou republikou
a Nemeckou ríšou**

**o úprave štátnej príslušnosti národných
príslušníkov oboch štátov**

Slovenská republika a Nemecká ríša sa ušhodly dodatkovou smluvou doplniť smluvu uzavretú v Bratislave dňa 27. decembra 1939 o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov oboch štátov a pre tento účel menovali splnomocnencami:

Prezident Slovenskej republiky:
Splnomocneného ministra a mimoriadneho vyslanca
pána Matúša Černáka,
prednostu administratívno-právneho odboru
Ministerstva zahraničných vecí
pána Dr. Viktora Bečku a
hlavného radcu Ministerstva vnútra
pána Dr. Konštantína Dlugopolského,

**Zusatzvertrag
zu dem am 27. Dezember 1939
in Preßburg abgeschlossenen Vertrag
zwischen dem Deutschen Reich
und der Slowakischen Republik
zur Regelung der Staatsangehörigkeit
von Volkszugehörigen beider Staaten**

Das Deutsche Reich und die Slowakische Republik sind übereingekommen, den von ihnen am 27. Dezember 1939 in Preßburg abgeschlossenen Vertrag zur Regelung der Staatsangehörigkeit von Volkszugehörigen beider Staaten durch einen Zusatzvertrag zu ergänzen und haben hierzu zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichsminister
den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen Amt
Herrn Dr. Adolf Siebler
und
den Ministerialrat im Reichsministerium des Innern
Herrn Dr. Hans Globle,

Nemecký rišsky kancelár:

prednášajúceho legačného radcu zahraničného úradu

pána Dr. Adolfa Siedlera

a

ministerského radcu v Ministerstve vnútra

pána Dr. Hansa Globke,

ktorí po preskúmaní svojich splnomocnení dohodli sa na tomto:

Článok 1.

V článku 2 zmluvy zo dňa 27. decembra 1939 označení slovenskí národní príslušníci, ktorí boli až do 14. marca 1939 česko-slovenskými štátnymi príslušníkmi a neuplatnili nemecké štátne občianstvo v lehote určenej v článku 3, odsek 1 uvedenej zmluvy, nadobudnú dňom vstúpenia v platnosť tejto dodatkovej zmluvy bez ďalšieho opät slovenskú štátnu príslušnosť, pokiaľ túto príslušnosť nadobudli podľa slovenských vnútroštátnych zákonných predpisov s účinnosťou odo dňa 14. marca 1939.

Pre manželku a pre deti do 18 rokov týchto osôb platí obdobne článok 6 zmluvy zo dňa 27. decembra 1939.

Článok 2.

V článku 2 zmluvy zo dňa 27. decembra 1939 označení slovenskí národní príslušníci môžu, pokiaľ boli dňa 14. marca 1939 bez štátnej príslušnosti, uplatniť nemeckú štátnu príslušnosť ešte v lehote 6 mesiacov podľa čl. 3, odsek 1 prv označenej zmluvy po vstúpení v platnosť tejto dodatkovej zmluvy.

Článok 3.

Lehota určená v článku 3, odsek 1 zmluvy zo dňa 27. decembra 1939 k uplatneniu slovenskej štátnej príslušnosti končí sa pre nemeckých národných príslušníkov iba po 6 mesiacoch po vstúpení v platnosť tejto dodatkovej zmluvy.

Der Präsident
der Slowakischen Republik
den bevollmächtigten Minister und außerordentlichen
Gesandten

Herrn Matúš Černál,
den Chef der rechtlich-administrativen Sektion im
Ministerium des Aeußeren

Herrn Dr. Viktor Sečľa

und

den Obersektionstrot im Innenministerium
Herrn Dr. Konstantin Dlugopol'ský,
die nach Prüfung ihrer Vollmachten folgen-
des vereinbart haben:

Artikel 1

Die im Artikel 2 des Vertrages vom 27. Dezember 1939 bezeichneten slowakischen Volkszugehörigen, die bis zum 14. März 1939 tschechoslowakische Staatsangehörige waren und innerhalb der im Artikel 3 Abs. 1 des bezeichneten Vertrags vorgesehenen Frist die deutsche Staatsangehörigkeit nicht geltend gemacht haben, erwerben am Tage des Inkrafttretens dieses Zusatzvertrags ohne weiteres wieder die slowakische Staatsangehörigkeit, sofern sie diese nach der innerstaatlichen slowakischen Gesetzgebung mit Wirkung vom 14. März 1939 erworben hatten.

Für die Ehefrau und die unter 18 Jahre alten Kinder dieser Personen gilt Artikel 6 des Vertrags vom 27. Dezember 1939 entsprechend.

Artikel 2

Die im Artikel 2 des Vertrages vom 27. Dezember 1939 bezeichneten slowakischen Volkszugehörigen können, soweit sie am 14. März 1939 staatenlos waren, die deutsche Staatsangehörigkeit noch während eines Zeitraums von 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Zusatzvertrags gemäß Artikel 3 Abs. 1 des erstbezeichneten Vertrags geltend machen.

Artikel 3

Die im Artikel 3 Abs. 1 des Vertrages vom 27. Dezember 1939 vorgesehene Frist zur Geltendmachung der slowakischen Staatsangehörigkeit erndigt für deutsche Volkszugehörige erst 6 Monate nach Inkrafttreten dieses Zusatzvertrags.

Článok 4.

Obidva štáty si navzájom zašlú do dňa 31. decembra 1941 soznam osôb, ktoré úspešne uplatnili štátnu príslušnosť oznamujúceho štátu na základe smluvy zo dňa 27. decembra 1939 alebo tejto dodatkovej smluvy ako aj osôb, na ktoré sa vzťahuje nadobudnutie štátnej príslušnosti podľa článku 6 smluvy zo dňa 27. decembra 1939 alebo podľa článku 2, odsek 2 tejto dodatkovej smluvy. U osôb, označených v sozname treba uviesť meno a priezvisko, deň a miesto narodenia, ako aj bydlisko (s blížou adresou).

Článok 5.

Táto dodatková smluva sa má ratifikovať. Ratifikačné listiny majú sa čím skôr vymeniť v Bratislave. Dodatková smluva vstúpi v platnosť dňom výmeny ratifikačných listín.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči

v Berlíne dňa 14. januára 1941

Artikel 4

Die beiden Staaten werden einander bis zum 31. Dezember 1941 ein Verzeichnis der Personen übermitteln, die die Staatsangehörigkeit des mitteilenden Staates auf Grund des Vertrags vom 27. Dezember 1939 oder dieses Zusatzvertrags rechtswirksam geltend gemacht haben, sowie der Personen, auf die sich der Erwerb der Staatsangehörigkeit gemäß Artikel 6 des Vertrags vom 27. Dezember 1939 oder Artikel 2 Abs. 2 dieses Zusatzvertrags erstreckt. In dem Verzeichnis sind die beteiligten Personen mit Vor- und Zunamen, Geburtstag und -ort sowie Wohnort (mit näherer Anschrift) aufzuführen.

Artikel 5

Dieser Zusatzvertrag soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Preßburg ausgetauscht werden. Der Zusatzvertrag tritt mit dem Tage des Austauschs der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und in slowakischer Sprache

in Berlin, am 14. Januar 1941

MATUŠ CERNAK m. p.

VIKTOR BEČKA m. p.

Dr. KONSTANTIN DLUGOPOLSKÝ m. p.

Dr. ADOLF SIEDLER m. p.

Dr. HANS GLOBKE m. p.

90.

Vyhľadška ministra zahraničných vecí zo dňa 12. mája 1941

o slovensko-maďarskej smluve o vzájomnom usporiadaní jednotlivých štátoobčianskych otázok.

Dňa 5. februára 1941 bola v Budapešti medzi splnomocnenými zástupcami Slovenskej republiky a Maďarského kráľovstva podpísaná smluva o vzájomnom usporiadaní jednotlivých štátoobčianskych otázok spolu so záverečnou zápisnicou.

Táto smluva bola dňa 25. apríla 1941 schválená vládou; ratifikačná pôvodina bola dňa 5. mája 1941 podpísaná prezidentom republiky. Ratifikačné pôvodiny sa vymenili dňa 8. mája 1941 v Bratislave. Smluva nadobudne účinnosť dňom 22. mája 1941.

Smluva sa uverejňuje v slovenskom a maďarskom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. r.

SMLUVA

medzi

SLOVENSKOU REPUBLIKOU

a

MAĎARSKYM KRÁĽOVSTVOM

o vzájomnom usporiadaní jednotlivých štátoobčianskych otázok.

PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY

a

JEHO VÝSOST**REGENT MAĎARSKÉHO KRÁĽOVSTVA**

preniknúli tou túžbou, aby po hranici možnosti zmenšený bol počet osôb bez štátnej príslušnosti národnosti maďarskej na území Slovenskej Republiky a národnosti slovenskej na území Maďarska a aby aj tým upevnený bol dobrý susedský pomer medzi Smluvnými štátmi, rozhodli sa, že vo veci usporiadania jednotlivých štátoobčianskych otázok uzavrujú smluvu a vymenovali svojimi splnomocnencami:

Prezident**Slovenskej republiky:**pána **Dr. Jána Spišáka,**

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra, vyslanca Slovenskej Republiky v Budapešti

a

pána **Dr. Júliusa Ponického,**

ministerkeho radcu slovenskeho ministerstva pravosúdia,

Jeho Výsost Regent**Maďarskeho Kráľovstva:**pána **Dr. Kálmána Tomcsányiho,**

štátneho tajomníka maďarskeho kráľovského ministerstva vnútra

a

pána **Ervína Morlina,**

ministerkeho odborového prednostu maďarskeho kráľovského ministerstva zaabnormálnych vecí,

ktorí po vymenení svojich splnomocnení, najdených v dobrej a náležitej forme, dohodli sa v nasledujúcich:

Článok I.

1. Všetky tie osoby slovenskej národnosti, ktoré dňa 1. novembra roku 1918. boli maďarskými štátnymi občanmi, alebo u ktorých podľa vtedajších maďarských právnych ustanovení možno sa domnievať, že vtedy mali maďarské štátne občianstvo, stanú sa bez akéhokoľvek vrchnostenského opatrenia maďarskými štátnymi občanmi s právnou účinnosťou od dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy,

EGYEZMÉNYa **MAGYAR KIRALYSAG**

és

a **SZLOVAK KÖZTARSASAG**

között

egyes állampolgársági kérdések kölcsönös rendezése tárgyában.

Ő FŐMÉLTÓSÁGA MAGYARORSZÁG KORMÁNYZÓJA

és

A SZLOVAK KÖZTARSASAG ELNÖKE

attól az óhajtól vezérelve, hogy Magyarország területén a szlovák, a Szlovák Köztársaság területén pedig a magyar nemzetiségű hontalan személyek száma a lehetőség határáig csökkentessék és a két Szerződő Állam között a jószomszédi viszony ezzel is megerősítségük, elhalálozták, hogy egyes állampolgársági kérdések rendezése tárgyában egyezményt kötnék és meghatalmazottaikká kinevezték:

Ő Főméltósága Magyarország Kormányzója:**Dr. Tomcsányi Kálmán urat,**

magyar királyi belügyminiszteri államtitkárt

és

Morlin Ervin urat,

magyar királyi külügyminisztériumi miniszteri osztályfőnököt,

a **Szlovák Köztársaság Elnöke:****Dr. Spišák Ján urat,**

rendkívüli követel és meghatalmazott minisztert, a Szlovák Köztársaság budapesti követél

és

Dr. Ponický Július urat,

szlovák igazságügyminisztériumi miniszteri tanácsost,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kieserélése után a következőkben állapodtak meg:

I. cikk.

1. Hatósági intézkedés nélkül magyar állampolgárokká válnak a jelen Egyezmény életbelépése napján kezdődő jogi hatállyal mindazok a szlovák nemzetiségű személyek, akik az 1918. évi november hó 1. napján magyar állampolgárok voltak, vagy akiknek akkori magyar állampolgársága az akkori magyar jogszabályok szerint vélelmezhető,

ak dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy nie sú štátnymi občanmi ani Smluvných Strán, ani tretieho štátu, dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy býva jú na území ktoréhokoľvek Smluvného Štátu a dňa 1. januára roku 1939. i bezprostredne pred tým aspoň štyri roky mali stále bydlisko na území, pripojenom k Maďarskému Kráľovstvu podľa rozhodčieho výroku viedenského zo dňa 2. novembra roku 1938.

2. Maďarské štátne občianstvo nadobúdajú bez vrchnostenského opatrenia s právnou účinnosťou od dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy aj tie osoby slovenskej národnosti, ktoré dňa 1. novembra roku 1918. boly maďarskými štátnymi občanmi, alebo u ktorých podľa vtedajších maďarských právnych ustanovení možno sa domnievať, že vtedy mali maďarské štátne občianstvo,

ak dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy nie sú štátnymi občanmi ani Smluvných Strán, ani tretieho štátu, dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy býva jú na území Smluvných Štátov a dňa 1. januára roku 1939. i bezprostredne pred tým aspoň štyri roky mali stále bydlisko na území Maďarska, ustálenom Trianonskou smluvou.

Článok II.

Všetky tie osoby maďarskej národnosti, ktoré dňa 1. novembra roku 1918. boly maďarskými štátnymi občanmi alebo u ktorých podľa vtedajších maďarských právnych ustanovení možno sa domnievať, že vtedy mali maďarské štátne občianstvo, stanú sa bez akéhokoľvek vrchnostenského opatrenia slovenskými štátnymi občanmi s právnou účinnosťou od dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy,

ak dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy nie sú štátnymi občanmi ani Smluvných Strán, ani tretieho štátu, dňa nadobudnutia platnosti tejto Smluvy býva jú na území ktoréhokoľvek Smluvného Štátu a dňa 1. januára roku 1939. i bezprostredne pred tým aspoň štyri roky mali stále bydlisko na terajšom území Slovenskej Republiky.

Článok III.

S hľadiska použitia ustanovení článkov I. a II. u úplných sirôt alebo sirôt bez otca, narodených po dni 1. novembra roku 1918.,

ha a jelen Egyezmény életbelépésének napján sem a Szerződő Feleknek, sem egy harmadik államnak nem állampolgárai, a jelen Egyezmény életbelépésének napján bármelyik Szerződő Állam területén laknak és az 1939. évi január hó 1. napján, valamint ezt közvetlenül megelőzően legalább négy éven át az 1938. évi november hó 2.-án kelt bécsi döntőbírói határozattal a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen volt állandó lakóhelyük.

2. A magyar állampolgárságot a jelen Egyezmény életbelépésének napján kezdődő jogi hatállyal hatósági intézkedés nélkül megszerzik azok a szlovák nemzetiségű személyek is, akik az 1918. évi november hó 1. napján magyar állampolgárok voltak, vagy akkori magyar állampolgárságuk az akkori magyar jogszabályok szerint vélelmezhető,

ha a jelen Egyezmény életbelépésének napján sem a Szerződő Feleknek, sem egy harmadik államnak nem állampolgárai, a jelen Egyezmény életbelépésének napján a Szerződő Államok területén laknak és az 1939. évi január hó 1. napján, valamint ezt közvetlenül megelőzően legalább négy éven át Magyarországnak a trianoni szerződéssel megállapított területén volt állandó lakóhelyük.

II. cikk.

Hatósági intézkedés nélkül szlovák állampolgárokká válnak a jelen Egyezmény életbelépésének napján kezdődő jogi hatállyal mindazok a magyar nemzetiségű személyek, akik az 1918. évi november hó 1. napján magyar állampolgárok voltak, vagy akiknek akkori magyar állampolgársága az akkori magyar jogszabályok szerint vélelmezhető,

ha a jelen Egyezmény életbelépésének napján sem a Szerződő Feleknek, sem egy harmadik államnak nem állampolgárai, a jelen Egyezmény életbelépésének napján bármelyik Szerződő Állam területén laknak és az 1939. évi január hó 1. napján, valamint ezt közvetlenül megelőzően legalább négy éven át a Szlovák Köztársaság jelenlegi területén volt állandó lakóhelyük.

III. cikk.

Az 1918. évi november hó 1. napja után született teljesen árva vagy apátlan árva személyekre az I. és II. cikkek rendelkezé-

smerodajným je to, či ich otec a, ak sa narodily mimo manželstva, ich matka dňa 1. novembra roku 1918. boli maďarskými štátnymi občanmi, alebo u otca, respektíve u matky podľa vtedajších maďarských právnych ustanovení možno sa domnievať, že vtedy mali maďarské štátne občianstvo.

Osoba, ktorá je úplná sirota alebo sirota bez otca, označená v predošlom odseku, ktorej otec, respektíve — ak sa narodila mimo manželstva — matka zomrela medzi dňom 1. januára roku 1935. a dňom 1. januára roku 1939., v tom prípade, že jestvujú iné podmienky, opísané v článku I., respektíve II., nadobudne maďarské, respektíve slovenské štátne občianstvo, ak jej otec, respektíve jej matka od dňa 1. januára roku 1935. do dňa ich smrti a okrem toho sirota sama od poslednejšieho dáta do dňa 1. januára roku 1939. bývali na území, označenom v článku I., respektíve II.

Článok IV.

Za bydlisko podľa tejto Smluvy má sa pokladať to miesto, kde sa niekto zdržuje s úmyslom tam zostať stále, alebo kam ho viaže jeho zamestnanie alebo zárobok (hlavná činnosť).

Náležitosti o stálom bydlisku, predpísanej v článkoch I. a II., vyhovuje aj ten, kto za doby, označenej v týchto článkoch, bol dočasne vzdialený od svojho bydliska, ktoré sa podľa predošlého odseku má pokladať za stále (na pr. splnenie vojenskej povinnosti, pokračovanie v štúdiách, sezónna práca, podujatie sa pomocníckych prác v domácnosti, liečenie atď.).

Článok V.

1. Osoby slovenskej národnosti, ktoré ináčej vyhovujú náležitostiam, ustáleným v článku I. bode 1., ale do dňa nadobudnutia platnosti Smluvy nadobudli slovenské štátne občianstvo, môžu nadobudnúť maďarské štátne občianstvo, ak nárok na to sa vzťahujúci zahŕňa písomným osvedčením, upraveným m. kr. ministromi vnútra, do troch mesiacov, počítaných od dňa nadobudnutia platnosti Smluvy.

Tento nárok nepatrí zpomedi osôb, spomenutých v predošlom odseku, tým,

a) ktorí s územia Maďarska vypovedaní boli právoplatným policajnovrchnostenským výmerom ako osoby s hľadiska štátobezpečnostného dosvedčene nebezpečné alebo s hľadiska verejnopolicajného do-

zeseinek alkalmazása szempontjából az az irányadó, hogy atyjuk, ha pedig házasságon kívül születtek, anyjuk az 1918. évi november hó 1. napján magyar állampolgár volt-e, vagy az akkori magyar jogszabályok szerint atyjuk, illetőleg anyjuk akkori magyar állampolgársága vélelmezhető-e.

Az előző bekezdésben megjelölt olyan teljesen árva vagy apátlan árva személy, akinek atyja, illetőleg — ha házasságon kívül született — anyja az 1935. évi január hó 1. napja és az 1939. évi január hó 1. napja között halt meg, az I., illetőleg a II. cikkben körülírt egyéb feltételek fennállása esetében megszerzi a magyar, illetőleg a szlovák állampolgárságot, ha atyja, illetőleg anyja az 1935. évi január hó 1. napjától halála napjáig és ezenkívül maga az árva az utóbbi időponttól az 1939. évi január hó 1. napjáig az I., illetőleg a II. cikkben megjelölt területen lakott.

IV. cikk.

Allandó lakóhelynek a jelen Egyezmény szerint az a hely tekintendő, ahol valaki állandó ottmaradás szándékával tartózkodik, vagy ahová őt foglalkozása vagy keresete (főtevékenysége) köti.

Az I. és II. cikkben megkívánt állandó ottlakás kellékének megfelel az is, aki az e cikkeken megjelölt időn belül az előző bekezdés szerint állandónak tekintendő lakóhelyétől időlegesen (pl. katonai szolgálat teljesítése, tanulmányok folytatása, idegnyomunka, háztartási alkalmazotti minőségben való munkavállalás, gyógykezelés, stb. céljából) távol volt.

V. cikk.

1. Azok a szlovák nemzetiségű személyek, akik az I. cikk 1. pontjában megállapított kellékeknek egyébként megfelelnek, de az Egyezmény életbelépésének napjáig szlovák állampolgárságot szereztek, megszerzhetik a magyar állampolgárságot, ha erre vonatkozó igényüket az Egyezmény életbelépésétől számított három hónapon belül a m. kir. belügyminiszterhez intézett írásbeli nyilatkozattal bejelentik.

Ez az igény nem illeti meg az előző bekezdésben említett személyek közül azokat,

a) akik Magyarország területéről mint állambiztonsági szempontból igazoltan veszélyes vagy közrendésztől szempontból igazoltan aggályos személyek jogerős rendőrhatalósági határozattal kiutasítottak, vagy

svedčene pochybné, alebo odtiaľ vypovedaní boli právoplatným rozsudkom trestného súdu;

b) ktorí pre zločin alebo prečin právoplatne odsúdení boli na stratu slobody, alebo ktorí opustili územie Maďarska preto, aby sa zbavili trestného pokračovania, ktoré bolo pre zločin alebo prečin zavedené, alebo utiekli pred trestným pokračovaním;

c) ktorí súčasne so zahlásením nepreukážu, že ich živobytie v Maďarsku je bez zafarženia verejnosti zabezpečené.

2. Pisomné osvedčenie treba podať priamo m. kr. ministromi vnútra alebo m. kr. zahranično-zastupiteľskému úradu, príslušnému podľa bydliska uchádzača.

M. kr. minister vnútra, nakoľko náležitosti, predpísané v prvom odseku predošlého bodu, jestvujú a ani jedna z vylučujúcich príčin, uvedených v druhom odseku tohto bodu, nejestvuje, vydá repatriáciu listinu. Spomenutá osoba je povinná do troch mesiacov, počítaných od dňa doručenia dotyčného rozhodnutia, preložiť svoje bydlisko do Maďarska a do ďalších štrnástich dní složiť štátoobčiansku prisahu.

Slovenské štátne občianstvo osoby, ktorá maďarské štátne občianstvo takto nadobudla, zanikne složením štátoobčianskej prisahy.

Článok VI.

1. Osoby maďarskej národnosti, ktoré ináčej vyhovujú náležitostiam, ustáleným v článku II., ale do dňa nadobudnutia platnosti Smluvy nadobudly maďarské štátne občianstvo, môžu nadobudnúť slovenské štátne občianstvo, ak nárok na to sa vzťahujúci zahlásia písomným osvedčením, upraveným slovenskému ministromi vnútra, do troch mesiacov, počítaných od dňa nadobudnutia platnosti Smluvy.

Tento nárok nepatrí zpomedi osôb, spomenutých v predošlom odseku, tým,

a) ktorí s územia Slovenskej Republiky vypovedaní boli právoplatným policajnovrchnostenským výmerom ako osoby s hľadiska štátobezpečnostného dosvedčene nebezpečné alebo s hľadiska verejnopolicajného dosvedčene pochybné, alebo odtiaľ vypovedaní boli právoplatným rozsudkom trestného súdu;

onnan jogerős büntetőbírói ítélettel kitiltattak;

b) akik büntett vagy vétség miatt jogerősen szabadságvesztésbüntetésre ítélettek, vagy akik Magyarország területét abból a célból hagyták el, hogy magukat büntett vagy vétség miatt folyamatba tett büntető eljárás alól kivonják, vagy büntető eljárás elől menekültek;

c) akik a bejelentéssel egyidejűleg nem igazolják, hogy megélhetésük Magyarországon a köz megterhelése nélkül biztosítva van.

2. Az írásbeli nyilatkozatot vagy közvetlenül a m. kir. belügyminisztériumban vagy a bejelentő tartózkodási helye szerint illetékes m. kir. külképviseleti hatóságnál kell benyújtani.

A m. kir. belügyminiszter, amennyiben az előző pont első bekezdésében megkivánt kelleknek fennállanak és az e pont második bekezdésében elősorolt kizáró okok egyike sem forog fenn, visszahonosítási okiratot állít ki. Az illető személy az erre vonatkozó határozat kézbesítésétől számított három hónapon belül lakóhelyét Magyarországra áttenni és további tizennégy napon belül az állampolgársági esküt letenni köteles.

Az állampolgári eskü letételével az így magyar állampolgárságot szerzett személy szlovák állampolgársága megszűnik.

VI. cikk.

1. Azok a magyar nemzetiségű személyek, akik a II. cikkben megállapított kelleknek egyébként megfelelnek, de az Egyezmény életbelépésének napjáig magyar állampolgárságot szereztek, megszerezhetik a szlovák állampolgárságot, ha erre vonatkozó igényüket az Egyezmény életbelépésétől számított három hónapon belül a szlovák belügyminisztériumhoz intézett írásbeli nyilatkozattal bejelentik.

Ez az igény nem illeti meg az előző bekezdésben említett személyek közül azokat,

a) akik a Szlovák Köztársaság területéről mint állambiztonsági szempontból igazoltan veszélyes vagy közrendészeti szempontból igazoltan aggályos személyek jogerős rendőrhatalósági határozattal kiutasítottak, vagy onnan jogerős büntetőbírói ítélettel kitiltattak;

b) ktorí pre zločin alebo prečin právoplatne odsúdení boli na stratu slobody, alebo ktorí opustili územie Slovenskej Republiky preto, aby sa zbavili trestného pokračovania, ktoré bolo pre zločin alebo prečin zavedené, alebo utiekli pred trestným pokračovaním;

c) ktorí súčasne so zahlásením preukážu, že ich živobytie v Slovenskej Republike je bez zafazenia verejnosti zabezpečené.

2. Písomné osvedčenie treba podať priamo slovenskému ministrovi vnútra alebo slovenskému zahranično-zastupiteľskému úradu, príslušnému podľa bydliska uchádzača.

Slovenský minister vnútra, nakoľko náležitosti, predpísané v prvom odseku predošlého bodu, jestvujú a ani jedna z vylučujúcich príčin, uvedených v druhom odseku tohto bodu, nejestvuje, vydá repatriáčnú listinu. Spomenutá osoba je povinná do troch mesiacov, počítaných od dňa doručenia dotyčného rozhodnutia, preložiť svoje bydlisko na územie Slovenskej Republiky a do ďalších štrnástich dní složiť štátoobčianskú prisahu.

Maďarské štátne občianstvo osoby, ktorá slovenské štátne občianstvo takto nadobudla, zanikne složením štátoobčianskej prisahu.

Článok VII.

Štátne občianstvo, ktoré na základe tejto Smluvy nadobudol manžel, vzťahuje sa aj na manželku s nim spoluzijúcu a na jeho manželské maloleté deti, ktoré sú pod jeho otcovskou mocou. Štátne občianstvo matky, ktoré nadobudla na základe tejto Smluvy, vzťahuje sa však na jej maloleté deti, narodené mimo manželstva.

O čase dovŕšenia plnoletosti smerodajnými sú právne ustanovenia tej Smluvnej Strany, ktorej štátne občianstvo nadobudne na základe tejto Smluvy otec, respektíve matka.

Článok VIII.

Za používania tejto Smluvy pri ustálení národnosti niektorej osoby smerodajnou je materinská reč, v sporných prípadoch osvedčenie spomenutej osoby, učené slobodne bez akéhokoľvek vplyvu.

Článok IX.

Maďarské Kráľovstvo tým verejným zamestnancom, ktorí maďarské štátne ob-

b) akik büntett vagy vétség miatt jogerősen szabadságvesztésbüntetésre ítélttek, vagy a Szlovák Köztársaság területét abból a célból hagyták el, hogy magukat büntett vagy vétség miatt folyamatba tett bünvádi eljárás alól kivonják, vagy bünvádi eljárás elől menekültek;

c) akik a bejelentéssel egyidejűleg nem igazolják, hogy megélhetésük a Szlovák Köztársaságban a köz meglerhelése nélkül biztosítva van.

2. Az írásbeli nyilatkozatot vagy közvelemenül a szlovák belügyminisztériumban vagy a bejelentő tartózkodási helye szerint illetékes szlovák külképviseleti hatóságnál kell benyújtani.

A szlovák belügyminiszter, amennyiben az előző pont első bekezdésében megkivánt kellékek fennállanak és az e pont második bekezdésében elősorolt kizáró okok egyike sem forog fenn, állampolgári okiratot állít ki. Az illető személy az erre vonatkozó határozat kézbesítésétől számított három hónapon belül lakóhelyét a Szlovák Köztársaság területére áttenni és további tizeneggy napon belül az állampolgári esküt letenni köteles.

Az állampolgári eskü letételével az így szlovák állampolgárságot szerzett személy magyar állampolgársága megszűnik.

VII. cikk.

A jelen egyezmény alapján a férj által megszerzett állampolgárság vele együttélő feleségére és atyai hatalom alatt álló kiskorú törvényes gyermekeire is kiterjed. Az anyának a jelen Egyezmény alapján szerzett állampolgársága pedig kiterjed a házasságon kívül született kiskorú gyermekeire.

A nagykorúság beálltának időpontjára annak a Szerződő Félnak jogszabályai irányadók, amelynek állampolgárságát a jelen Egyezmény alapján az atya, illetőleg az anya megszerzi.

VIII. cikk.

A jelen Egyezmény alkalmazása során valamely személy nemzetiségének megálla-pítására az anyanyelv, vitás esetekben az illető személy minden befolyástól mentes nyilatkozata az irányadó.

IX. cikk.

A Magyar Királyság azokat a közszolgálati alkalmazottakat, akik a magyar

čianstvo nadobudli na základe ustanovení článku I. bodu 1. a článku V. Smluvy, poskytnú podľa patričných maďarských zákonných ustanovení v prípade nadobudnutia štátneho občianstva podľa článku I. bodu 1. najneskoršie do troch mesiacov po dni nadobudnutia platnosti Smluvy, v prípade nadobudnutia štátneho občianstva podľa článku V. však najneskoršie do troch mesiacov po dni složenia štátoobčianskej prisahy pravidelné zaopatrenie, primerané ich postaveniu, ktoré naposledy máli na území, pripojenom k Maďarskému Kráľovstvu podľa rozhodčieho výroku viedenského zo dňa 2. novembra roku 1938, nakoľko sa v činnej službe na ich skoršom mieste, primerane ich predošlému postaveniu neumiestia.

Článok X.

Slovenská Republika tým verejným zamestnancom, ktorí slovenské štátne občianstvo nadobudli na základe ustanovení článku II. a článku VI. Smluvy, poskytnú podľa patričných slovenských zákonných ustanovení v prípade nadobudnutia štátneho občianstva podľa článku II. najneskoršie do troch mesiacov po dni nadobudnutia platnosti Smluvy, v prípade nadobudnutia štátneho občianstva podľa článku VI. však najneskoršie do troch mesiacov po dni složenia štátoobčianskej prisahy pravidelné zaopatrenie, primerané ich postaveniu, ktoré naposledy máli na území Slovenskej Republiky, nakoľko sa v činnej službe na ich skoršom mieste, primerane ich predošlému postaveniu neumiestia.

Článok XI.

Maďarské, respektíve slovenské štátne občianstvo na základe tejto Smluvy nenadobudne ten, koho podľa právnych ustanovení dotyčného štátu v každom čase treba pokladať za žida.

Článok XII.

Ustanovenia tejto Smluvy u kolonistov vykonajú sa v smysle osobitnej dohody, ktorá sa má dotýčať týchto uzavrieť.

Článok XIII.

Vlády Smluvných Strán budú jednodruhú vzájomne informovať o postupe vykonávania tejto Smluvy a o skúsenostiach

állampolgárságot az Egyezmény I. cikke 1. pontjának és V. cikkének rendelkezései alapján megszerezték, az állampolgárságnak az I. cikk 1. pontja szerinti megszerzése esetében legkésőbb az Egyezmény életbelépését követő három hónapon belül, az állampolgárságnak az V. cikk szerinti megszerzése esetében pedig legkésőbb az állampolgári eskü letételének napját követő három hónapon belül a vonatkozó magyar törvényes rendelkezések szerint, az 1938. évi november hó 2-án kelt bécsi döntőbírói határozattal a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen utóljára betöltött állásuknak megfelelő szabályszerű elbánásban fogja részesíteni, amennyiben a tényleges szolgálatban korábbi helyükön előbbi állásuknak megfelelő elhelyezést nem nyernek.

X. cikk.

A Szlovák Köztársaság azokat a közszolgálati alkalmazottakat, akik a szlovák állampolgárságot az Egyezmény II. és VI. cikkének rendelkezései alapján megszerezték, az állampolgárságnak a II. cikk szerinti megszerzése esetében legkésőbb az Egyezmény életbelépésétől követő három hónapon belül, az állampolgárságnak a VI. cikk szerinti megszerzése esetében pedig legkésőbb az állampolgári eskü letételének napját követő három hónapon belül a vonatkozó szlovák törvényes rendelkezések szerint a Szlovák Köztársaság területén utóljára betöltött állásuknak megfelelő szabályszerű elbánásban fogja részesíteni, amennyiben a tényleges szolgálatban korábbi helyükön előbbi állásuknak megfelelő elhelyezést nem nyernek.

XI. cikk.

A jelen Egyezmény alapján nem szerzi meg a magyar, illetőleg a szlovák állampolgárságot az, aki az illető állam mindenkori jogszabályai szerint zsidónak tekintendő személy.

XII. cikk.

A jelen Egyezmény rendelkezései a telepésekre az ezekre vonatkozólag kötendő külön megállapodás értelmében fognak végrehajthatni.

XIII. cikk.

A Szerződő Felek kormányai a jelen Egyezmény végrehajtásának előrehaladásáról és a végrehajtás során szerzett tapasztalásokról

pri tom získaných. Nakoľko by sa ustáľilo, že by naproti horeuvedeným ustanoveniam zostal bez štátnej príslušnosti zpomedení obyvatelov Maďarska značnejší počet osôb slovenskej národnosti, zpomedení obyvateľov Slovenskej Republiky značnejší počet osôb maďarskej národnosti, tak Smluvné Strany na odstránenie týchto prípadov budú konať ďalšie rokovania.

Medzi Smluvnými Stranami je shoda v tom, že, pokiaľ sa neskončili tieto rokovania, horeuvedené osoby bez štátnej príslušnosti nevypovedia s územia svojho štátu len pre neusporiadanosť ich štátneho občianstva a proti nim nevykonajú opatrenia, ohrozujúce ich živobytie.

Článok XIV.

Táto Smluva má byť ratifikovaná a nadobudne platnosť za pätnásť dní po výmene ratifikačných listín, čo sa stane v Bratislave.

Dané v Budapešti, dňa 5. februára roku 1941.

talataikról egymást kölcsönösen tájékoztatni fogják. Amennyiben megállapítást nyernek, hogy a fenti rendelkezések ellenére Magyarország lakosai közül jelentékenyebb számú szlovák, a Szlovák Köztársaság lakosai közül pedig jelentékenyebb számú magyar nemzetiséghez tartozó személy hontalan maradna, úgy ezeknek a hontalansági eseteknek kiküszöbölése végett a Szerződő Felek egymással további tárgyalásokat fognak folytatni.

A Szerződő Felek között egyetértés áll fenn abban a tekintetben, hogy addig is, amíg ezek a tárgyalások le nem folytak, a fentebb említett hontalan személyeket államuk területéről pusztán állampolgárságuk rendezetlensége okából kiutasítani nem fogják és létfenntartásukat veszélyeztető intézkedéseket velük szemben nem foganatosítanak.

XIV. cikk.

Ez az Egyezmény megerősítendő és a megerősítő okiratoknak Bratislavában esz-közlendő kicserélését követő tizenötödik napon lép életbe.

Kelt Budapestén, 1941. évi február hó 5. napján.

DR. JAN SPIŠIAK m. p.

DR. JÚLIUS PONICKÝ m. p.

DR. TOMCSANYI KALMAN m. p.

MORLIN ERVIN m. p.

Závěrečná zápisnica.

Dodatkom k Smluve, uzavretej dnešného dňa medzi Slovenskou Republikou a Maďarským Kráľovstvom vo veci vzájomného usporiadania jednotlivých otázok štátoobčianskych, podpísaní splnomocneníci dohodli sa takto:

1. Ustanovenia článku I. bodu 1. Smluvy v prípade jestvovania tam spomenutých iných podmienok primerane treba použiť aj na tie osoby slovenskej národnosti, ktoré dňa 23. júna roku 1939 a bezprostredne pred tým na terajšom podkarpatskom území mali stále bydlisko aspoň štyri roky. Tieto osoby majú sa pokladať za maďarských štátnych občanov i, pokiaľ nebudú mať listinu, dokazujúcu ich maďarské štátne občianstvo.

2. Náležitosti, vyžadovanej v článku I., bode 1., respektíve v článku II. o stálom tamojšom bydlisku, vyhovujú aj tie osoby slovenskej, respektíve maďarskej národnosti, ktoré v dobe, označenej v týchto článkoch, na terajšom území Protektorátu Čechy a Morava konali službu ako verejní zamestnanci následkom svojho preloženia s územia, pripojeného k Maďarskému Kráľovstvu podľa rozhodčieho výroku viendenského zo dňa 2. novembra roku 1938, respektíve s terajšieho územia Slovenskej Republiky.

3. Podmienke článku V. bodu 1. c), respektíve článku VI. bodu 1. c) tejto Smluvy vyhovuje aj ten, kto hodnoverne preukáže, že mu v Maďarsku, respektíve v Slovenskej Republike niektorý zamestnávateľ písomne zabezpečí pracovnú príležitosť trvalého rázu a preukáže vysvedčením, vydaním administratívnu vrchnosťou, príslušnou podľa bydliska zamestnávateľa, že zamestnávateľ tomuto svojmu záväzku vyhovieť aj môže.

4. U advokátov a lekárov, ktorí nadobudli na základe ustanovení článku I. bodu 1. alebo článku V. tejto Smluvy maďarské štátne občianstvo, na základe ustanovení článku II. alebo VI. slovenské štátne občianstvo, o prijatí do komory advokátskej, respektíve lekárskej, obmedzení advokátskej, respektíve lekárskej praxe, preložení, zákaze praxe smerodajnými sú tie isté právne ustanovenia, ktoré upravujú prijatie, obmedzenie, preloženie, respektíve zákaz praxe advokátov, respektíve lekárov — maďarských štátnych občanov v Maďarsku a slovenských štátnych občanov v Slovenskej Republike. Teda tomu

Zárójegyzőkönyv.

A Magyar Királyság és a Szlovák Köztársaság között egyes állampolgársági kérdések kölcsönös rendezése tárgyában a mai napon kelt Egyezmény aláírása alkalmával annak kiegészítései alulírott meghatalmazottak a következőkben állapotnak meg:

1. Az Egyezmény I. cikke 1. pontjának rendelkezéseit az ott említett egyéb előfeltételek fennforgása esetén megfelelően kell alkalmazni azokra a szlovák nemzetiségű személyekre is, akiknek az 1939. évi június hó 23. napján és ezt közvetlenül megelőzően legalább négy éven át a jelenlegi kárpátaljai területen volt az állandó lakóhelyük. Ezek a személyek addig is, amíg az állampolgárságot igazoló okirat birtokába nem jutnak, magyar állampolgároknak vélelmezendők.

2. Az I. cikk 1. pontjában, illetőleg a II. cikkben megkivánt állandó ottlakás kellékének megfelelnek azok a szlovák, illetőleg magyar nemzetiségű személyek is, akik az e cikkben megjelölt időn belül mint közalkalmazottak az 1938. évi november 2.-án kelt bécsi döntőbírói határozattal a Magyar Királysághoz visszacsatolt területről, illetőleg a Szlovák Köztársaság jelenlegi területéről történt áthelyezésük folytán a Cseh-Morva Protektorátus jelenlegi területén teljesítettek szolgálatot.

3. A jelen Egyezmény V. cikkének 1. c) pontjában, illetőleg VI. cikkének 1. c) pontjában foglalt feltételnek eleget tesz az is, aki hitelt érdemlően igazolja, hogy részére Magyarországon, illetőleg a Szlovák Köztársaságban valamely munkaadó irásban állandó jellegű munkaalkalmat biztosít és a munkaadó lakóhelye szerint illetékes közigazgatási hatóság által kiállított bizonyítvánnyal igazolja, hogy a munkaadó e kötelezettségének eleget is tud tenni.

4. Azoknak az ügyvédeknek és orvosoknak az ügyvédi, illetőleg az orvosi kamarába való felvételére, az ügyvédi, illetőleg orvosi gyakorlatban való korlátozására, áthelyezésére és a gyakorlatlótól való eltiltására, aki a magyar állampolgárságot a jelen Egyezmény I. cikke 1. pontjának vagy V. cikkének, a szlovák állampolgárságot pedig a jelen Egyezmény II. vagy VI. cikkének rendelkezései alapján szereztek meg, ugyanazok a jogszabályok irányadók, amelyek Magyarországon a többi magyar állampolgárságú, a Szlovák Köztársaságban a többi szlovák állampolgárságú ügyvéd, illetőleg orvos felvételét,

primerane nemožno ani odprieť prijatie do komory, ani zakázať prax advokátovi alebo lekárovi, ich predložiť alebo ich vo vykonávaní praxe bársakým spôsobom obmedziť z tej príčiny, že sú príslušníkmi v Maďarsku národnosti slovenskej, v Slovenskej Republike národnosti maďarskej.

5. Osoby bez štátnej príslušnosti národnosti slovenskej, respektíve maďarskej, ktoré sa zdržujú na území niektorej Smluvnej Strany, ale narodili sa na území druhej Strany a na území poslednejšej na rozhraní, spoločnom s druhou Stranou, v hĺbke desať kilometrov majú nehnuteľný majetok (dom, pozemok), nakoľko maďarské, respektíve slovenské štátne občianstvo v smysle článku I. bodu 1., respektíve článku II. nenadobudnú len preto, lebo náležitosti tam označenej o stálo tamojšom bydlisku vyhovujú len čiastočne, môžu nadobudnúť maďarské, respektíve slovenské štátne občianstvo za pokračovania, upraveného v článku V. bode 2., respektíve v článku VI. bode 2. Ale ani tieto osoby nemôžu nadobudnúť štátne občianstvo maďarské, respektíve slovenské, ak

a) s územia Maďarska, respektíve Slovenskej Republiky vypovedané boly právoplatným rozsudkom trestného súdu, alebo ak

b) pre zločin alebo prečin právoplatne odsúdené boly na stratu slobody, alebo opustily územie Maďarska, respektíve Slovenskej Republiky, aby sa zbavily trestného pokračovania, zavedeného pre zločin alebo prečin, alebo utiekli pred trestným pokračovaním.

6. S hľadiska ustanovení článku XIII. tejto Smluvy, Smluvné Strany prípady osôb bez štátnej príslušnosti, ktoré môžu sa zda ešte vyskytnúť, budú posudzovať, respektíve usporiadať dobroprajnosťou najďalej idúcou so vzájomným zreteľom na osoby národnosti maďarskej, respektíve slovenskej. Aj dovtedy, kým sa rokovania, spomenuté v článku XIII. odseku 1., primerane potrebe nezačnú, Smluvné Strany pričinia sa vyriešiť jednotlivé vyskytlé prípady výmenou not.

7. Žiadosti, ktoré už boly podané osobami, podliehajúcimi ustanoveniam článku I. o II., o ustálenie alebo nadobudnutie štátneho občianstva maďarského, respektíve slovenského, treba posudzovať v smysle

gyakorlatának korlátozását, áthelyezését, illetőleg a gyakorlattól való eltiltását szabályozzák. Ehhez képest tehát Magyarországon a szlovák, a Szlovák Köztársaságban pedig a magyar nemzetiséghez tartozás okából sem a kamarába való felvételt megtagadni, sem ügyvédet vagy orvost a gyakorlattól eltiltani, áthelyezni vagy a gyakorlatban bármilyen módon korlátozni nem lehet.

5. Azok a szlovák, illetőleg magyar nemzetiségű hontalan személyek, akik valamelyik Szerződő Fél területén tartózkodnak, de a másik Fél területén születtek és az utóbbi területén a másik Szerződő Féllel közös határ mentén tíz kilométer mélységben ingatlanvagyonnal (ház, föld) bírnak, amennyiben a magyar, illetőleg a szlovák állampolgárságot az I. cikk 1. pontja, illetőleg a II. cikk értelmében csak azért nem szerzik meg, mert az ott megjelölt állandó ot lakás kellékének csak részben felelnek meg, a magyar, illetőleg a szlovák állampolgárságot az V. cikk 2. pontjában, illetőleg a VI. cikk 2. pontjában szabályozott eljárás útján megszerzhetik. Az ilyen személyek sem szerzethetik azonban meg a magyar, illetőleg szlovák állampolgárságot, ha

a) Magyarországot, illetőleg a Szlovák Köztársaság területéről jogerős büntetőbírói ítélettel kitiltattak, vagy ha

b) büntelt vagy vétség miatt jogerősen szabadságvesztésbüntetésre ítéltettek, vagy Magyarországot, illetőleg a Szlovák Köztársaság területét abból a célból hagyták el, hogy magukat büntett vagy vétség miatt folyamatba tett bűnvádi eljárás alól kivonják, vagy bűnvádi eljárás elől menekültek.

6. A jelen Egyezmény XIII. cikkének rendelkezései szempontjából a Szerződő Felek a netalán még jelenkező hontalansági eseteket a magyar, illetőleg szlovák nemzetiségű személyekre való kölcsönös tekintettel a legmesszebbmenő jóindulattal fogják elbírálni, illetőleg rendezni. Addig is, amíg a XIII. cikk 1. bekezdésében említett tárgyalások a szükséghez képest megindulnak, a Szerződő Felek az egyes felmerülő esetek megoldását jegyzékváltással mozdítják elő.

7. A magyar, illetőleg a szlovák állampolgárság megállapítása vagy megszerzése iránt az I. és II. cikk rendelkezései alá eső személyek által már beadott kérelmeket új kérelem bekívánása nélkül a jelen

tejto Smluvy bez vyziadania novej žiadosti. Avšak prirodzené je aj to, že s hľadiska ustálenia alebo nadobudnutia štátneho občianstva predošlé pripadné odmietnutie takýchto žiadostí nedotyka sa právneho polozenia, zabezpečeného touto Smluvou osobám, spomenutým v článku I. a II.

Žiadosti o vydanie svedectva o štátnom občianstve, taktiež otázky, ktoré sa s týmito súvisle vyskytnú, vybavja sa ako s ťr- ne veci a, nakoľko by za ich vybavenia boly potrebné určité ustálenia, alebo z úradu zadovázif údaje, Smluvné Strany si v týchto veciach poskytnú právnou pomoc.

8. Tie osoby, ktoré štátne občianstvo maďarské, respektíve slovenské nadobudnú na základe tejto Smluvy, respektíve ho nadobudly predošle na základe iných právnych ustanovení, v každom ohľade poží- vajú rovnaké práva s ostatnými štátnymi občanmi Maďarska, respektíve Slovenskej Republiky.

9. V Smluve o postrku, ktorá sa má uzavrieť, urobi sa opatrenie aj v tom smere, že Smluvné Strany obapolne nebudú sa zaťažovať osobami, nespadajúcimi pod túto Smluvu, ktoré na základe právnych ustanovení, v Maďarsku maďarských, v Slovenskej Republike slovenských treba pokladať za osoby bez štátnej príslušnosti.

Dané v Budapešti, dňa 5. februára roku 1941.

Egyezmény értelmében kell elbírálni. Viszont természetes az is, hogy az ily kérelmeknek netalán előzőleg történt elutasítása az I. és II. cikkben említett személyeknek a jelen Egyezmény által biztosított jogi helyzetét az állampolgárság megállapítása vagy megszerzése szempontjából semmi tekintetben nem érinti.

Az állampolgársági bizonyítvány kiállítására orányuló kérvények, valamint az ezekkel kapcsolatban felmerülő kérdések sürgős ügyekként intézettek el és amennyiben elintézésük során bizonyos megállapítások vagy hivatalból való adatszerezés szüksége merülne fel, a Szerződő Felek egymásnak ezekben az ügyekben jogsegélyt nyújtanak.

8. Azok a személyek, akik a magyar, illetőleg a szlovák állampolgárságot a jelen Egyezmény alapján megszerzik, illetőleg azt egyéb jogszabályok alapján előzőleg megszerzték, Magyarország, illetőleg a Szlovák Köztársaság többi állampolgárával minden tekintetben egyenlő jogokat élveznek.

9. A megköltendő toloncegyezményben intézkedés fog történni abban az irányban is, hogy a Szerződő Felek a jelen Egyezmény alá nem eső s Magyarországon a magyar, a Szlovák Köztársaságban a szlovák jogszabályok alapján hontalanoknak tekintendő személyekkel egymást nem fogják megterhelni.

Kelt Budapesten, 1941 évi február hó 5. napján.

DR. JAN SPISIAK m. p.

DR. JULIUS PONICKÝ m. p.

DR. TOMCSANYI KALMAN m. p.

MORLIN ERVIN m. p.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskôršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častok objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané častky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé častky predávajú sa i v knihkupectvách.

Zakúpené častky sa nevymieňajú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny. Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 26.

Vydaná dňa 30. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (91.—96.) **91.** Nariadenie s mocou zákona o ustálení názvu „obecný (obvodný) notársky úrad“ a o rozšírení oslobodenia od poštovného pre tento úrad. — **92.** Nariadenie s mocou zákona o prevzatí slovenských dielčích dlhopisov Zemskej banky v Prahe Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou v Bratislave. — **93.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa upravuje vykonávanie pozemkovej reformy na židovských poľnohospodárskych nehnuteľnostiach. — **94.** Nariadenie s mocou zákona o povinnom zamestnávaní poslucháčov vysokých škôl technických počas prázdnin. — **95.** Nariadenie s mocou zákona o noštrifikácii zverolekárskych diplomov a doktorských diplomov veterinárnej medicíny. — **96.** Vyhľadka ministra dopravy a verejných prác o zrušení koncesie Elektrickej lokálnej železnice Bratislava—krajinská hranica.

91.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. mája 1941

o ustálení názvu „obecný (obvodný) notársky úrad“ a o rozšírení oslobodenia od poštovného pre tento úrad.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Pre úrad obecného, poľazného obvodného notára ustaluje sa názov obecný, poľazne obvodný notársky úrad.

§ 2.

Doterajšie oslobodenie obecných (obvodných) notárskych úradov od poštovného sa rozširuje aj na písomný styk so štátnymi nemocnicami a liečebnými ústavmi, s nemocnicami a liečebnými ústavmi s právom verejnosti, ako aj so štátnymi sociálnymi ústavmi vo veciach prikázaných im v obore štátnej správy.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

92.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. mája 1941

o prevzatí slovenských emisií dielčích dlhopisov Zemskej banky v Prahe Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Istiny s príslušenstvom, zaistené vkladom záložného práva v prospech Zemskej banky v Prahe a slúžiace podľa §§ 4 a 5 zákona č. 48/1874 r. z., § 1 zákona č. 213/1905 r. z. a § 2 zákona č. 238/1922 Sb. z. a n. a podľa stanov Zemskej banky v Prahe ako kaucia za prednostné uspokojenie nárokov majiteľov komunálnych a melioračných dlhopisov, slúžia ako kaucia za prednostné uspokojenie nárokov majiteľov komunálnych dielčích dlhopisov, vydaných Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou podľa § 1 nariadenia s mocou zákona č. 297/1939 Sl. z., a to vzhľadom na dohodu zo dňa 12. septembra 1940 medzi Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou v Bratislave a Zemskou bankou v Prahe, ktorou Slovenská hypotečná a komunálna banka nadobudla dňom 30. septembra 1940 práva (požiadavky) Zemskej banky v Prahe, slúžiace za podklad tohto záložného práva.

(²) Zo zápisov, týkajúcich sa vkladu záložného práva (ods. 1) v pozemkových knihách, vedených na území Slovenskej republiky, pre Zemskú banku v Prahe je oprávnenou osobou (veriteľkou), počnúc

dňom 30. septembra 1940, Slovenská hypotečná a komunálna banka.

(¹) Pozemnoknižné prevody a zápisy podľa ods. 1 a 2 vykoná súd na základe tohto nariadenia, a to na žiadosť Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky; osobitné vkladné povolenie podľa pozemnoknižného poriadku sa nevyžaduje.

§ 2.

Slovenská hypotečná a komunálna banka je povinná v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia upovedomiť dlžníkov o nadobudnutí práv z pôžičiek v § 1, ods. 1, bod 2 nariadenia s mocou zákona č. 297/1939 Sl. z. uvedených a bankou prevzatých.

§ 3.

Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke prináleží od dlžníkov za nostrifikáciu emisných úverov Zemskej banky v Prahe 1% z prevedeného salda emisnej pôžičky. Tento poplatok je splatný v dvoch rovnakých splátkach pri anuitách najbližšie splatných.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií a minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

93.

Nariadenie zo dňa 19. mája 1941,

ktorým sa upravuje vykonávanie pozemkovej reformy na židovských poľnohospodárskych nehnuteľnostiach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1941 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(¹) Poľnohospodárske nehnuteľnosti, ktoré môže štátny pozemkový úrad podľa § 23 zákona č. 46/1940 Sl. z. v znení čl.

I. nariadenia č. 56/1941 Sl. z. vykúpiť, stanú sa dňom, ktorý určí štátny pozemkový úrad vyhláškou v Úradných novinách, vlastníctvom Slovenského štátu. Za tieto nehnuteľnosti sa poskytne dodatočne náhrada, ktorej výšku určí a ktorú podľa tohto nariadenia vyplatí štátny pozemkový úrad.

(²) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na nehnuteľnosti:

a) ktoré sa scudzia so súhlasom štátneho pozemkového úradu (§ 26 zák. č. 46/1940 Sl. z.), ak žiadosť o súhlas bola podaná do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia,

b) ktoré podliehajú výkupu podľa zákona č. 213/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 52/1941 Sl. z., ak ich osoby, uvedené v §§ 1 a 4 zákona č. 213/1940 Sl. z., včas vykúpia,

c) ktoré sa do dňa, určeného štátnym pozemkovým úradom podľa ods. 1, odpredajú súdnym predajom pri zachovaní ustanovení §§ 16 až 18 zákona č. 46/1940 Sl. z., ak dražba nebude zrušená podľa § 179 exekučného zákona, alebo ak nebude vyhlásená za neplatnú podľa §§ 185 alebo 187 exekučného zákona.

§ 2.

(¹) Súdny na žiadosť štátneho pozemkového úradu vložia v pozemkovej knihe vlastnícke právo na nehnuteľnosti, ktoré sa staly podľa § 1 vlastníctvom štátu, pre Slovenský štát (štátny pozemkový úrad), alebo na základe pridelovej listiny, respektíve kúpnopredajnej zmluvy pre osoby, ktoré štátny pozemkový úrad v žiadosti označí.

(²) Súd môže žiadosť štátneho pozemkového úradu, podanú podľa ods. 1, odmietnuť len pre neprislušnosť a zamietnuť len preto, že odporuje pozemnoknižnému stavu.

(³) Proti usneseniu súdu, ktorým sa nariaduje vklad vlastníckeho práva podľa ods. 1, sťažnosť sa neprípúšťa.

§ 3.

(¹) Osoba, ktorej nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom štátu podľa § 1, je povinná na vyzvanie štátneho pozemkového úradu odovzdať ju do držby štátu (štátnemu pozemkovému úradu), respektíve osobe, ktorú štátny pozemkový úrad označí; ak tak neučiní, súd na žiadosť štátneho pozemkového úradu uvedie štát (štátny pozemkový úrad), respektíve osobu, ktorú štát-

ny pozemkový úrad označí, do držby nehnuteľnosti podľa § 180, ods. 2 exekučného zákona.

(²) Kým Štátny pozemkový úrad, respektíve osoba, ktorú Štátny pozemkový úrad označí, nevezme nehnuteľnosť do držby, osoba, ktorej nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom štátu podľa § 1, je povinná nehnuteľnosť riadne obhospodárať podľa zásad riadneho hospodárenia pod následkami trestných sankcií nariadenia s mocou zákona č. 240/1940 Sl. z. a platiť všetky verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich prislúšenstvá, ktoré obťažujú ju, vlastníka nehnuteľnosti a nehnuteľnosť samu, ako aj príspevok podľa § 23, ods. 3, vety 1 a 2 zákona č. 46/1940 Sl. z. v znení čl. I. nariadenia č. 56/1941 Sl. z.

§ 4.

(¹) Ak nehnuteľnosť, ktorá sa stala vlastníctvom štátu podľa § 1, bude v čase prechodu vlastníctva v árende, prípadne v nájme, ostane práva a povinnosti árendátora, respektíve nájomcu voči štátu nezmenené, kým Štátny pozemkový úrad nezruší árendálny, respektíve nájomný pomer. Árendu, respektíve nájomné, splatné po dni prechodu vlastníctva na štát, je povinný árendátor, respektíve nájomca platiť Štátnemu pozemkovému úradu.

(²) Štátny pozemkový úrad árendálny alebo nájomný pomer môže zrušiť výpovedou aj pred vypršaním smluvnej árendálnej, respektíve nájomnej doby; vypovedať však ich možno len pri zachovaní aspoň 30-dňovej výpovednej lehoty, árendálny pomer však len ku koncu hospodárskeho roku. Štátny pozemkový úrad dá výpoveď výmerom.

(³) Neplatenie dani, poplatkov a iných verejnoprávných požiadaviek árendátorom respektíve nájomcom je dôvodom zrušenia árendálneho, respektíve nájomného pomeru.

(⁴) Árendátorovi, respektíve nájomcovi neprislúcha náhrada škody a usŕého zisku z dôvodu, že árenda, respektíve nájom budú podľa ods. 2 zrušené.

(⁵) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa ods. 2 a opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 5.

Štátny pozemkový úrad môže s nehnuteľnosťami, ktoré sa stali podľa § 1 vlastníctvom štátu, nakladať podľa zákona č.

46/1940 Sl. z. alebo podľa smerníc, vydaných vládou.

§ 6.

(¹) Výšku náhrady (§ 1) určí Štátny pozemkový úrad výmerom so zreteľom:

a) na skutočnú hodnotu nehnuteľnosti ku dňu, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, po odpočítaní tiarch, ktoré budú aj naďalej zachované,

b) na skutočnú hodnotu investícií podľa času prevzatia nehnuteľnosti do držby (§ 3, ods. 1),

c) na cenu prídelovú, respektíve cenu, za ktorú Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť predá,

d) na režiú Štátneho pozemkového úradu,

e) na príspevok do Fondu pre pozemkovú reformu (§ 7, ods. 3 zák. č. 46/1940 Sl. z. v znení § 3 zák. č. 176/1940 Sl. z.),

f) na cenu, za ktorú Žid (židovské sdruženie) nehnuteľnosť nadobudol,

g) na požiadavky hypotekárnych veriteľov.

(²) Ak na nehnuteľnosti viaznu služobnosti, respektíve iné vecné bremená, číselne nevyjadrené, ktoré nebudú zachované, Štátny pozemkový úrad vo výmere, uvedenom v ods. 1, určí podľa § 24 vládneho nariadenia č. 100/1933 Sb. z. a n. kapitály, ktoré odpovedajú ich protihodnote.

§ 7.

Vklad vlastníckeho práva podľa § 2 má voči veriteľom, ktorí pri rozvrhu dražobnej kúpnej ceny majú nárok na prednostné uspokojenie, voči hypotekárnym veriteľom, iným vecne oprávneným a tretím osobám ten istý právny účinok; ako by nehnuteľnosti boli odpredané na exekučnej dražbe v deň prechodu vlastníctva podľa § 1 bez ponechania pozemnoknižných tiarch. Štátny pozemkový úrad môže však určiť, že niektoré pozemnoknižné tarchy zostanú prechodom vlastníctva podľa § 1 nedotknuté do výšky sumy, v ktorej by boli podľa rozvrhového usnesenia uspokojené, keby neboli ponechané.

§ 8.

(¹) Okresný súd rozvrhne náhradu, určenú podľa § 6, na žiadosť Štátneho pozemkového úradu, doloženú výmerom, a to podľa §§ 188 až 199 exekučného zákona s odchýlkami, uvedenými v odsekoch 2 až 6.

(²) K rozvrhu podľa ods. 1 je príslušný okresný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, za ktorú náhrada sa má rozvrhnúť.

(³) Prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady je i hektárový príspevok, uvedený v § 23, ods. 3, veta 1 a 2 zákona č. 46/1940 Sl. z. v znení čl. I. nariadenia č. 56/1941 Sl. z., vo výške, v ktorej ho uplatní Štátny pozemkový úrad, a to v poradí za verejnými farchami.

(⁴) Nevyčerpanú časť náhrady súd vradí a prikáže na tie verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá — bez ohľadu na to, či obťažujú nehnuteľnosť alebo nie — ktoré dlhuje osoba, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu podľa § 1 a ktoré neboli ani v poradí prednostnom, ani v poradí hypotekárnych veriteľov uspokojené a ktoré sa staly splatnými do dňa rozvrhovaného pojednávania.

(⁵) Ak predvolanie na deň pojednávania o poradí pozemnoknižnému veriteľovi alebo osobe, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu vlastníctva podľa § 1, nemohlo byť doručené, alebo do 15 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd im vymenuje kurátora a predvolanie, ako aj ďalšie usnesenia doručí kurátorovi. Kurátor zastupuje účastníka, pre ktorého bol vymenovaný, kým sa tento o svoje zastúpenie nepostará. Odmena tohto kurátora je prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady.

(⁶) Súd z úradnej povinnosti je povinný doručiť Štátnemu pozemkovému úradu právoplatné rozvrhové usnesenie, opatrené doložkou právoplatnosti.

§ 9.

Štátny pozemkový úrad je povinný do verejnoprávných požiadaviek árendátorom, 30 dní od doručenia rozvrhovaného usnesenia (§ 8, ods. 6),

a) požiadavky, radené v rozvrhovom usnesení v prednostnom a pozemnoknižnom poradí, ktoré nebudú zachované a prevzaté, ako aj požiadavky, radené podľa § 8, ods. 4, alebo zaplatiť priamo oprávneným alebo složiť do súdneho depozitu,

b) postarať sa, aby zvyšok náhrady po srážke na odškodnenie zamestnancov podľa § 62 zákona č. 46/1940 Sl. z. bol zapísaný do náhradovej knihy podľa vládneho nariadenia č. 241/1940 Sl. z.

§ 10.

V súdnom pokračovaní, uvedenom v §§ 8 a 9, Štátny pozemkový úrad má tie isté

práva ako vymáhajúci veriteľ v exekučnom pokračovaní.

§ 11.

Ak Štátny pozemkový úrad predloží súdu potvrdenie, že povinnosti, uvedenej v § 9 vyhovel, súd z úradnej povinnosti vymaže všetky vložené alebo zaznamenané farchové položky a poznámky na nehnuteľnosti okrem tých, ktoré budú zachované a prevzaté, a vykoná podľa §§ 200 až 202 exekučného zákona výplatu tej čiastky náhrady, ktorú Štátny pozemkový úrad složil do súdneho depozitu, a to tým oprávneným, pre ktorých sa táto doň složila.

§ 12.

(¹) Živý a mŕtvý inventár a iné veci (príslušenstvo nehnuteľnosti), potrebné k prevádzke poľnohospodárstva na nehnuteľnosti, ktorá sa stala podľa § 1 vlastníctvom štátu, môže Štátny pozemkový úrad vykúpiť, výmúč prípady, ak tieto veci patria vlastníckym právom nežidom.

(²) Ak nedôjde k dohode o výške výkupnej ceny, Štátny pozemkový úrad výmerom určí výkupnú cenu podľa cien v mieste obvyklých.

(³) Ak veci, vykúpené podľa ods. 1, patrily vlastníkovi nehnuteľnosti, výkupná cena tvorí súčiastku náhrady za nehnuteľnosť.

(⁴) Ak veci, vykúpené podľa ods. 1, patrily inej osobe ako vlastníkovi nehnuteľnosti, výkupná cena sa vypláti vlastníkovi vecí.

(⁵) Ak Štátny pozemkový úrad zistí dotazom na príslušný okresný súd, daňový úrad, okresný úrad, prípadne aj iný úrad, že na vykúpených veciach viaznu práva tretích osôb, alebo zistí, že zaplateniu prekážajú iné dôvody, na miesto platenia složí výkupnú cenu do depozita okresného súdu s príslušným návrhom.

§ 13.

(¹) Štátny pozemkový úrad vyzvanie podľa § 3, ods. 1 a výmer, vydaný podľa § 6, doručí len osobe, ktorej nehnuteľnosť sa stala podľa § 1 vlastníctvom štátu, výmer, vydaný podľa § 4, ods. 2, doručí len árendátorovi, respektive nájomcovi a výmer, vydaný podľa § 12, doručí len vlastníkovi vecí.

(²) Ak Štátny pozemkový úrad osobám, uvedeným v ods. 1, výmer respektive vyzvanie doručíť nemôže, alebo do 15 dní od vypravenia nedôjde potvrdenie o doručení,

vymenuje im kurátora cieľom zastupovania pred Štátnym pozemkovým úradom.

§ 14.

Proti výmerom, vydaným Štátnym pozemkovým úradom podľa tohto nariadenia, sťažnosť na Najvyšší správny súd je vylúčená.

§ 15.

(¹) Len čo nastane prechod vlastníctva nehnuteľností podľa § 1, súdy z úradnej povinnosti zrušia na ne vedený zátvor, vnútenú správu, okrem vnútenej správy nariadenej podľa nariadenia s mocou zákona č. 240/1940 Sl. z. a dražobné pokračovanie, vynímajúc prípady uvedené v § 1, ods. 2, písm. c).

(²) Štátny pozemkový úrad je oprávnený žiadať vyhlásiť dražbu za neplatnú z dôvodu, že neboli splnené dražobné podmienky podľa § 185 exekučného zákona.

(³) Ak sa dražba zruší podľa § 179 exekučného zákona, alebo vyhlási za neplatnú podľa §§ 185 alebo 187 exekučného zákona (§ 1, ods. 2, písm. c), nemožno nariadiť novú dražbu. Ak sa dražba vyhlásila za neplatnú podľa § 185 exekučného zákona, zvyšok vädia, respektíve zvyšok súm, zaplatených na dražobnú kúpnu cenu, po odpočítaní útrat dražby, súd vráti dražobnému kupcovi.

§ 16.

(¹) Veriteľ, ktorý má na nehnuteľnosti (§ 1) vložené záložné alebo exekučné záložné právo, zaznamenané záložné právo alebo poznamenanú vykonateľnosť záložného práva, je povinný na vyzvanie Štátneho pozemkového úradu do 8 dní od jeho doručenia podať písomné osvedčenie o tom, či jeho pozemnoknižne zaistená požiadavka skutočne jestvuje a v akej výške, a to na istine, na úrokoch a na útratách.

(²) Za osoby nesvojprávne, osoby, ktoré bývajú mimo územia Slovenskej republiky, a právne osoby je povinný podať osvedčenie podľa ods. 1 ich zákonný zástupca, respektíve ich splnomocnenec.

(³) Osobe, uvedenej v ods. 1 a 2, ktorá osvedčenie podľa ods. 1 do 8 dní od doručenia vyzvania nepodá alebo podá osvedčenie nepravdivé, uloží na návrh Štátneho pozemkového úradu okresný (štátny policajný) úrad výmerom pokutu od 100 do 100.000 Ks.

§ 17.

(¹) Ustanovenia zákona č. 46/1940 Sl. z., právnych predpisov tento zákon meniacich a dopĺňujúcich a právnych predpisov na jeho základe vydaných, nakoľko odpodujú tomuto nariadeniu, neplatia pre prípady upravené v tomto nariadení.

(²) I po prechode nehnuteľnosti do vlastníctva štátu zostáva odborná správa Ministerstva hospodárstva podľa § 23, ods. 3, poslednej vety zákona č. 46/1940 Sl. z. v znení čl. I. nariadenia č. 56/1941 Sl. z., kým nehnuteľnosť nevezme do držby štát, respektíve osoba, ktorú označí Štátny pozemkový úrad.

(³) Tam, kde podľa § 1 vládneho nariadenia č. 326/1940 Sl. z. sa počítajú lehoty od poznámky zamýšľaného prevzatia, treba tieto lehoty počítať pri nehnuteľnostiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, odo dňa určeného vyhláškou podľa § 1.

§ 18.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.,

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

94.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. mája 1941

o povinnom zamestnávaní poslucháčov vysokých škôl technických počas prázdnin.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Úrady, ústavy a podniky štátne a štátom spravované a sväzky územnej a záujmovej samosprávy, ako aj podniky súkromné, ak zamestnávajú aspoň 1 kvalifikovaného inžiniera alebo dvoch absolventov vyššej priemyselnej školy, a taktiež tie súkromné podniky, ktorých majiteľom je kvalifikovaný inžinier, činný vo

svojom odbore, sú povinné prijať do prázdninovej praxe poslucháčov vysokých škôl technických, slovenských štátnych občanov (v ďalšom texte „poslucháči“).

(²) Povinnosť podľa ods. 1 sa vzťahuje aj na majiteľov (nájomcov) poľnohospodárskych nehnuteľností vo výmere nad 200 ha.

§ 2.

(¹) Poslucháči vysokých škôl technických, slovenskí štátni občania, — okrem poslucháčov kreslenia — sú povinní konať vo svojom odbore prázdninovú prax. Poslucháči vysokých škôl technických v cudzine sú povinní cieľom výkonu tejto praxe prihlásiť sa na Ministerstve hospodárstva.

(²) V odôvodnených prípadoch môže profesorský sbor vysokej školy technickej povoliť výnimku zpod ustanovenia ods. 1

(³) Dĺžku prázdninovej praxe určí Ministerstvo školstva a národnej osvety po vypočítaní príslušných ministerstiev.

(⁴) Poslucháčom vysokých škôl technických v cudzine uzná sa štúdium za platné iba vtedy, ak vykonajú prázdninovú prax podľa tohto nariadenia, alebo ak sa im povolí výnimka podľa ods. 2.

§ 3.

(¹) O pridelení poslucháčov do prázdninovej praxe jednotlivým úradom, ústavom a podnikom uvedeným v § 1, rozhoduje Ministerstvo hospodárstva so zreteľom na potrebu úradov a ústavov, poľnohospodársku nosnosť podnikov.

(²) Úrady, ústavy a podniky uvedené v § 1 sú povinné v lehote určenej Ministerstvom hospodárstva oznámiť skutočnosť rozhodnúcu pre pridelenie poslucháčov.

§ 4.

(¹) Pre právny pomer medzi zamestnávateľom a poslucháčom platia obdobne ustanovenia zákona č. 154/1934 Sb. z. a n. s odchyľkami plynúcimi z tohto nariadenia.

(²) Poslucháči sú povinní svedomite plniť im uložené povinnosti a zachovávať mlčanlivosť o všetkých veciach, ktoré majú v záujme zamestnávateľa zostať v tajnosti. Ustanovenia §§ 13 a 31 zákona č. 111/1927 Sb. z. a n. platia aj pre poslucháčov zamestnaných podľa tohto nariadenia.

§ 5.

(¹) Za práce vykonané cez prázdninovú prax prislúcha poslucháčom hrubý mesačný plat, ktorý činí pred prvou štátnou skúškou — obdobnou skúškou v cudzine — najmenej 800.— Ks a po jej složení najmenej 1.000 Ks.

(²) Naturálne požitky, ktoré zamestnávateľ poskytne poslucháčovi sa zaráajú do platu vo výške určenej dohodou medzi zamestnávateľom a poslucháčom.

§ 6.

Prázdninová prax sa zaráata v štátnej a inej verejnej službe pre zvýšenie služného polovicou v praxi skutočne stráveného času.

§ 7.

(¹) Nezachovania predpisov tohto nariadenia majiteľom (nájomcom) neštátneho podniku je priestupok, ktorý tresce okresný (mestský notársky) úrad peňazným trestom od 100.— do 20.000.— Ks, ktorý sa v prípade nevyhnutnosti premení na zatvorenie od 1 dňa do 2 mesiacov.

(²) Následky nezachovania predpisov tohto nariadenia poslucháčmi — okrem následkov, ktoré plynú zo zákona č. 154/1934 Sb. z. a n. — určia študijné predpisy.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 30. júna 1942; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

95.

Nariadenie s mocou zákona

zo dňa 19. mája 1941

o noštrifikácii zverolekárskeho diplomov a doktorských diplomov veterinárnej medicíny.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(¹) Zverolekárske diplomy, nadobudnuté po 14. marci 1939 na niektorej vysokej zverolekárskej škole v cudzine, oprávňujú majiteľov k výkonu zverolekárskej praxe na území Slovenskej republiky len, ak boli Ministerstvom školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom hospodárstva nostrifikované.

(²) Za zverolekárskeho diplom podľa ods. 1 sa pokladá aj potvrdenie o vykonaných štátnych skúškach, ktoré niektoré vysoké zverolekárske školy v cudzine vydávajú cudzím štátnym príslušníkom namiesto zverolekárskeho diplomu.

§ 2.

Podrobné predpisy o nostrifikácii zverolekárskeho diplomu podľa § 1 vydá Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom hospodárstva vyhláškou v Uradných novinách, v ktorej určí aj podmienky nostrifikácie, najmä spôsob skladania doplnovacích skúšok, absolvovanie predbežnej praxe a pod.

§ 3.

Doktorské diplomy veterinárnej medicíny, nadobudnuté po 14. marci 1939 na niektorej vysokej zverolekárskej škole v cudzine, oprávňujú majiteľov užívať titulu doktora veterinárnej medicíny na území Slovenskej republiky len, ak boli Ministerstvom školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom hospodárstva nostrifikované.

§ 4.

Nostrifikovať možno len doktorské diplomy tých zverolekárov, ktorí sú oprávnení na území Slovenskej republiky vykonávať zverolekársku prax.

§ 5.

Predpisy o nostrifikácii doktorských diplomov veterinárnej medicíny vydá Mi-

nisterstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom hospodárstva vyhláškou v Uradných novinách.

§ 6.

Týmto nariadením nie sú dotknuté práva zverolekárov — cudzincov, ktoré vyplývajú z osobitných medzinárodných dohovorov.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety a minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

96.

Vyhľadka**ministra dopravy a verejných prác
zo dňa 26. mája 1941**

**o zrušení koncesie Elektrickej lokálnej
železnice Bratislava—krajinská hranica.**

Podľa § 10, ods. 2 a § 23, ods. 1, písm. c) zákona č. 86/1937 Sb. z. a n. vyhlasujem:

Podľa usnesenia vlády zo dňa 26. mája 1941 zrušuje sa koncesia, ktorá bola udelená na základe splnomocnenia daného zák. čl. XIX/1909 výnosom býv. uh. ministra obchodu zo dňa 5. júna 1909 č. 45.947 pre elektrickú lokálnu železnicu Bratislava—krajinská hranica.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častok objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané častky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé častky predávajú sa i v knihkupectvách.

Zakúpené častky sa nevymieňajú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny. Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 27.

Vydaná dňa 31. mája 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 97. Nariadenie s mocou zákona o povinnom prihlasovaní zásob jedlých múk, pšenice a raži a o distribúcii múky a chleba.

97.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. mája 1941

o povinnom prihlasovaní zásob jedlých múk, pšenice a raži a o distribúcii múky a chleba.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Majitelia, námestníci a nájomci — ich zástupcovia — všetkých podnikov (vpočítane mlynov), ktoré majú v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia na sklade alebo ináč k dispozícii jedlé múky, pšenicu a raž, sú povinní osobne alebo doporučeným listom prihlásiť tieto zásoby príslušnému obecnému (obvodnému) notárskemu úradu (v Bratislave — mestskému notárskemu úradu) najneskôr do 3. júna 1941 vpočítane.

(²) Hlavy domácnosti — ich zástupcovia — zodpovedné orgány ústavov, spolkov a iných združení osôb (v ďalšom texte „združenia“), ako aj osoby, ktoré sa stravujú mimo domácnosti, sú povinné prihlásiť na mieste, spôsobom a v lehote, nko je uvedené v ods. 1, zásoby jedlej múky nad 10 kg na osobu alebo zodpovedajúce množstvo pšenice a raži spolu. Zodpovedajúce množstvo sa určuje tak, že 1 kg obilia sa rovná 75 dkg jedlej múky. Pri vypočítaní zásob k hláseniu možno rátať len tie osoby, ktoré sa v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia v domácnosti alebo združení skutočne stravovali.

(³) Ustanovenia ods. 2 nevzťahujú sa na osoby uvedené v § 5, ods. 1, písm. a) vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z.

(⁴) V prihláškach podľa ods. 1 a 2 treba uviesť:

a) meno (firmu), zamestnanie (druh

podniku) a bydlisko (sídlo, stanovište) prihlasovateľa — zastúpeného —.

b) množstvo múky nad 10 kg na osobu alebo zodpovedné množstvo pšenice a raži,

c) v prihláškach podľa ods. 2 okrem toho aj počet osôb rozhodný pre určenie zásob múky, potažne pšenice a raži.

§ 2.

(¹) Notárske úrady (mestský notársky úrad) zahlásia do 6. júna 1941 Ministerstvu hospodárstva množstvo jedlej múky, pšenice a raži prihlásené podľa § 1.

(²) V hlásení podľa ods. 1 treba uviesť:

a) množstvo múky, pšenice a raži, prihlásené podľa § 1, ods. 1,

b) množstvo múky, pšenice a raži prihlásené podľa § 1, ods. 2, a to úhrnne pre každú z týchto skupín.

§ 3.

Spotrebiteľia, ktorí prihlásia podľa § 1, ods. 2 do 3. júna 1941 vpočítane zásoby múky, prevyšujúce množstvo určené na jednu osobu vyhláškou ministra hospodárstva č. 86/1941 Úr. nov. (10 kg), sú bez-trestní, ak zachovávajú ustanovenia § 7.

§ 4.

(¹) Odo dňa 3. júna 1941 vpočítane je prípustný predaj všetkých druhov jedlých múk a chleba len spôsobom určeným týmto nariadením.

(²) Výnimku z ustanovenia ods. 1 môže povoliť minister hospodárstva v prípadoch zvlášť odôvodnených.

§ 5.

(¹) Hlava domácnosti — jej zástupca — je povinná najneskôr do 5. júna 1941 vpočítane prihlásiť všetkých členov svojej domácnosti — okrem samozásobiteľov a zásobených (§ 7) —, a to:

a) osobitne na odber múky na varenie a

b) osobitne na odber chleba alebo múky na chlieb.

(²) Osoby, ktoré sa stravujú mimo domácnosti, môžu sa prihlásiť len na odber chleba.

(³) Prihlášku na odber múky alebo chleba možno podať len jednému obchodníkovi alebo pekárovi a len v bydlisku prihlasovateľa.

(⁴) Na odber múky možno sa prihlásiť u obchodníka oprávneného k obchodovaniu s múkou alebo u mlynára, ktorý do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia bol oprávnený predávať múku v drobnom priamo spotrebiteľom.

(⁵) Na odber chleba možno sa prihlásiť u obchodníka alebo u pekára. Kto si však chce piecť chlieb sám, môže sa prihlásiť na odber múky na chlieb len u obchodníka alebo u mlynára (ods. 4).

(⁶) Z prihlášok na odber chleba, ktoré boli odovzdané obchodníkovi, vyhotoví tento osobitný výkaz, a to jediný, ktorý odovzdá pekárovi. Obchodník môže odovzdať výkaz len jednému pekárovi. Pekári na základe im odovzdaných výkazov si opatria múku sami a sú povinní obchodníkom dodávať chlieb podľa odovzdaných im prihlášok, uvedených vo výkazoch.

§ 6.

(¹) Obchodníci, mlynári a pekári sú povinní od každého, kto sa u nich chce prihlásiť, prijať prihlášku, ale len pre taký počet osôb, aký môžu uspokojiť.

(²) Obchodníci, mlynári a pekári vydajú prihlasovateľovi dvojmo odberné legitímácie, a to:

a) osobitne na odber múky na varenie (legitímáciu môže vydať obchodník alebo mlynár) a

b) osobitne na odber chleba alebo múky na chlieb (legitímáciu na chlieb môže vydať obchodník alebo pekár, legitímáciu na múku na chlieb môže vydať obchodník alebo mlynár).

(³) Odberné legitímácie vyhotovené podľa vzorov 1 a 2 uvedených v prílohe tohto nariadenia, si zaopatrí prihlasovateľ (v trafikách; v Bratislave — u obchodníka alebo pekára) a vyplní ich. Vyplnené, podpísané a obchodníkovi, mlynárovi alebo pekárovi odovzdané odberné legitímácie treba považovať za prihlášky podľa § 5.

(⁴) Jedno vyhotovenie odbernej legiti-

mácie si ponechajú obchodníci, mlynári a pekári a druhé vydajú prihlasovateľovi.

(⁵) Pri každom nákupe múky alebo chleba musí zákazník predložiť odbernú legitímáciu, do ktorej obchodník, mlynár alebo pekár zapíše množstvo odobranej múky alebo chleba a dátum odberu.

§ 7.

(¹) Osoby, ktoré kryjú svoju potrebu múky a chleba alebo potrebu v domácnosti z vlastnej úrody alebo zo zásob, ktoré dostávajú ako árendovné alebo iné plnenie v obilí alebo v mlynských výrobkoch (samozásobovatelia — § 5, ods. 1, písm. a) vl. nar. č. 166/1939 Sl. z.), nesmú sa prihlásiť ani na odber múky ani na odber chleba do toho času, kým ich zásoba neklesne na prípustné množstvo múky, určené vyhláškou ministra hospodárstva č. 86/1941 Úr. nov., poľažne na zodpovedajúce množstvo pšenice a raži podľa § 1, ods. 2 tohto nariadenia.

(²) Hlavy domácnosti, zdruzenia a iné osoby v ods. 1 neuvedené, ktoré majú zásoby na člena domácnosti alebo osobu, stravujúcu sa v ich domácnosti, nad 10 kg múky alebo zodpovedajúceho množstva pšenice a raži spolu (osoby zásobené), smú sa prihlásiť len na odber chleba, nie však na odber múky na varenie a múky na chlieb do toho času, kým ich zásoby neklesnú na množstvo určené vyhláškou uvedenou v ods. 1.

(³) Prevyšujúce zásoby osôb v ods. 2 uvedených, môžu sa spotrebovať len v takej miere, ako je určená mesačná dávka na múku podľa § 9.

§ 8.

Pomer váhy múky na chlieb k váhe chleba sa určuje na 1:1'.

§ 9.

(¹) Mesačnú dávku múky a chleba, pripadajúcu na jednu osobu, určí minister hospodárstva na návrh Obilnej spoločnosti pre Slovensko vyhláškou v Úradných novinách. Väčšie množstvo múky a chleba sa zakazuje nielen predáť a dodať, ale aj odobrať.

(²) Nárok na mesačnú dávku múky a chleba je neprenosný.

§ 10.

(¹) Podnikatelia — okrem pekárov — a zodpovedné orgány združení (§ 1, ods.

2), ktoré k prevádzaniu svojho podniku alebo štatutárnej činnosti potrebujú múku alebo chlieb, majú prihlásiť svoj mesačný odber múky alebo chleba najneskôr do 5. júna 1941 u svojho dodávateľa prihláškami nimi samými vyhotovenými podľa vzorov č. 3 a 4 uvedených v prílohe tohto nariadenia.

(²) Pekári môžu podať prihlášku len na múku potrebnú na pečenie pečiva na jeden mesiac. Na mesačný odber múky na chlieb predložia svojmu dodávateľovi výkaz prihlásených zákazníkov podľa vzoru č. 7 uvedeného v prílohe tohto nariadenia.

(³) Notársky (mestský notársky) úrad preskúma, či prihlásená potreba zodpovedá doterajšiemu priemeru spotreby a potvrdí na prihláške podľa ods. 1 a 2, či prihlásená potreba múky je primeraná rozsahu podniku.

(⁴) Dodávatelia vydajú prihlasovateľovi na základe prihlások podľa ods. 1 a 2 odborné legítimácie, a to osobitne na odber múky a osobitne na odber chleba alebo múky na chlieb podľa vzorov č. 5 a 6 uvedených v prílohe tohto nariadenia.

§ 11.

(¹) Obchodníci, pekári a mlynári, ktorí predávajú múku priamo spotrebiteľovi, zostavia trojmo výkaz u nich prihlásených osôb, podnikov a združení podľa vzoru č. 7 uvedeného v prílohe tohto nariadenia a odošlú najneskôr 8. júna 1941 jedno vyhotovenie notárskemu (mestskému notárskemu) úradu, druhé vyhotovenie — okrem mlynárov — svojmu dodávateľovi a tretie si ponechajú pre seba; mlynári odošlú druhé vyhotovenie výkazu Obilnej spoločnosti pre Slovensko v Bratislave.

(²) Obchodníci však nesmú zapísať do výkazu podľa ods. 1 ani počet osôb prihlásených u nich na odber chleba, ani množstvo chleba prihlásené pre podniky a zdruzenia (§ 5, ods. 6).

(³) K výkazu podľa ods. 1, zaslanému notárskemu (mestskému notárskemu) úradu, treba pripojiť druhé vyhotovenie všetkých odborných legítimácií.

(⁴) Notársky (mestský notársky) úrad skontroluje, či jedna a tá istá domácnosť, združenie, podnik alebo iná osoba, nepodala prihlášku u dvoch alebo viacerých dodávateľov a či vôbec mohla byť prihláška podaná vzhľadom na ustanovenie § 7.

(⁵) Pre veľkoobchodníka platia výkazy uvedené v ods. 1 ako prihlášky na odber múky.

§ 12.

(¹) Veľkoobchodník zostaví trojmo soznam výkazov u neho prihlásených maloobchodníkov, iných podnikateľov a združení podľa vzoru č. 8, uvedeného v prílohe tohto nariadenia a odovzdá najneskôr do 10. júna 1941 vpočítane jedno vyhotovenie okresnému úradu, druhé Obilnej spoločnosti pre Slovensko a tretie si ponechá pre seba.

(²) Ak má veľkoobchodník výkazy (§ 11) aj z obcí iného okresu, zostaví svoj soznam podľa vzoru č. 8 v tolkých vyhotoveniach, aby z nich mohol zaslať po jednom každému okresnému úradu, z obvodu ktorého mu prihlášky došli.

(³) Okresné úrady (mestský notársky úrad) skontrolujú, či sa ten istý maloobchodník, iný podnikateľ alebo združenie prihlásily skutočne len u jedného dodávateľa.

(⁴) Soznam podľa ods. 1 a 2 platí pre Obilnú spoločnosť pre Slovensko ako prihláška na odber múky. Obilná spoločnosť pre Slovensko určí podľa týchto soznamov mlyn alebo mlyny, ktoré budú dodávať múku jednotlivým odberateľom.

§ 13.

Ak odoberá maloobchodník, pekář, iný podnikateľ alebo združenie múku priamo z mlyna, musí tiež vyhovieť ustanoveniam § 12.

§ 14.

(¹) Prestúpiť k inému dodávateľovi možno len z vážnych dôvodov. O odhlásení vydá na základe potvrdenia doterajšieho dodávateľa notársky (mestský notársky) úrad potvrdenie podľa vzoru č. 9 uvedeného v prílohe tohto nariadenia.

(²) Znova sa možno prihlásiť len vtedy, ak sa novému dodávateľovi predloží potvrdenie notárskeho (mestského notárskeho) úradu podľa vzoru č. 9, uvedeného v prílohe tohto nariadenia. Toto potvrdenie si nový dodávateľ ponechá a predloží príslušnému notárskemu (mestskému notárskemu) úradu spolu s hlásením zmien podľa § 15. Bez tohto potvrdenia žiaden obchodník, pekář alebo mlynár nesmie prijať prihlášku po 5. júni 1941.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na samozásobovateľov a zásobených, ktorým klesly zásoby v smysle § 7. Tito sa môžu prihlásiť len na základe po-

tvrdenia notárskeho (mestského notárskeho) úradu podľa vzoru č. 10, uvedeného v prílohe tohto nariadenia. Toto potvrdenie vydá notársky (mestský notársky) úrad len vtedy, ak sa presvedčí, že doierajší samozásobovateľ alebo zásobný skutočne nemá už vyššie zásoby, ako sú uvedené v § 7.

§ 15.

(¹) Spotrebiteľ (§§ 5 a 10) je povinný hneď zhlásiť svojmu dodávateľovi každú zmenu. Obchodníci a pekári zhlásia príslušnému notárskemu úradu a dodávateľovi všetky zmeny nastalé behom mesiaca najneskôr do 23. dňa každého mesiaca podľa vzoru č. 11, uvedeného v prílohe tohto nariadenia. Veľkoobchodníci majú túto povinnosť voči príslušnému okresnému úradu (v Bratislave — mestskému notárskemu úradu) a Obilnej spoločnosti pre Slovensko, maloobchodníci, ak odoberajú múku priamo z mlyna a mlyny, ktoré predávajú v drobnom, voči notárskemu (mestskému notárskemu) úradu a Obilnej spoločnosti pre Slovensko do 25. dňa každého mesiaca.

(²) Zmeny, ktoré boli hlásené Obilnej spoločnosti pre Slovensko najneskôr do 25. dňa každého mesiaca, vezmú sa do ohľadu len v nasledujúcom mesiaci.

16.

Ustanovenia tohto nariadenia sa ne-

vzťahujú na zásobovanie príslušníkov armády a pracovných sborov stravovaných vojenskou správou.

§ 17.

Minister hospodárstva sa splnomocňuje, aby podľa potreby v duchu tohto nariadenia urobil prípadné ďalšie opatrenia a uverejnil ich vyhláskou v Slovenskom zákonníku.

§ 18.

Porušenie predpisov tohto nariadenia a vyhlášok podľa neho vydaných trestá sa podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., najmä tiež s použitím ustanovení § 189 uvedeného zákona o prepadaní predmetov v prospech štátu.

§ 19.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júna 1941; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.

aj za predsedu vlády

Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

aj za min. Dr. Medrického

Príloha k nariadeniu s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z.

Vzor č. 1.

 (Meno, firma obchodníka alebo mlyna.)

Odberná legitimácia
 na odber múky na varenie podľa
 § 6, ods. 2, bod a) nariadenia
 s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z.

Meno a bydlisko prihlasovateľa: ----- ulica ----- č. d. -----

Zamestnanie hlavy domácnosti: ----- Je ťažko pracujúci? ----- (áno, nie)*)

Počet členov domácnosti -----

Hlásená zásoba múky: ----- pšenice ----- raži ----- (v kilogramoch).

Vyhlasujem na svoju česť a svedomie, že som sa na odber múky na varenie inde neprihlásil, že tu uvedené dáta sú pravdivé a že mám vedomie o tom, že za hlásenie nepravdivých dát budem potrestaný peňažným trestom do 60.000.— Ks alebo zatvorením do 6 mesiacov alebo obojim trestom (hiava VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.).

V ----- dňa ----- 1941.

 Podpis prihlasovateľa.

*) Ťažko pracujúci sú osoby, konajúce ťažké fyzické práce napríklad v baniach, továrňach, pri stavbách a v lesoch.

Množstvo odobranej múky na varenie a dátum v mesiaci		
jún	júl	august

Vzor č. 2.

 (Meno, firma obchodníka, pekára alebo
 mlyna.)

Odberná legitimácia
 na odber chleba alebo múky na
 chlieb podľa § 6, ods. 2, bod b)
 nariadenia s mocou zákona č.
 97/1941 Sl. z.

Meno a bydlisko prihlasovateľa: ----- ulica ----- č. d. -----

Zamestnanie hlavy domácnosti: ----- Je ťažko pracujúci? ----- (áno, nie)*)

Počet členov domácnosti: -----

Hlásená zásoba múky: ----- pšenice ----- raži ----- (v kilogramoch).

Budem odoberať: ----- (chlieb, či múku na chlieb?).

Vyhlasujem na svoju česť a svedomie, že som sa na odber **chleba alebo múky na chlieb** inde neprihlásil, že tu uvedené dáta sú pravdivé a že mám vedomie o tom, že za hlásenie nepravdivých dát budem potrestaný peňažným trestom do 60.000.— Ks alebo zatvorením do 6 mesiacov alebo obojím trestom (hlava VIII. zákona č. 131:1936 Sb. z. a n.).

V ----- dňa ----- 1941.

 Podpis prihlasovateľa.

*) Ťažko pracujúci sú osoby, konajúce ťažké fyzické práce napríklad v baniach, továrňach, pri stavbách a v lesoch.

Množstvo odobraného chleba alebo múky na chlieb v mesiaci

jún

júl

august

jún	júl	august

Vzor č. 3.

Prihláška podľa § 10 nar. s moc. zák. č. 97/1941 Sl. z.

Obchodníkovi (mlynu) v
 Prihlasujem sa k Vám na odber múky (nie múky na chlieb) pre podnik (sdru-
 ženie)
 Mesačná potreba tejto múky je: kg.

.....
 Podpis prihlasovateľa.

.....
 Potvrdenie notárskeho (mestského notárskeho)
 úradu.

Vzor č. 4.

Prihláška podľa § 10 nar. s moc. zák. č. 97/1941 Sl. z.

Obchodníkovi (mlynu, pekárovi) v
 Prihlasujem sa k Vám na odber chleba (múky na chlieb) pre podnik (sdruže-
 nie)
 Mesačná potreba chleba (múky na chlieb) je: kg.

.....
 Podpis prihlasovateľa.

.....
 Potvrdenie notárskeho (mestského notárskeho)
 úradu.

Vzor č. 5.

Odberná legitimácia

na odber múky pre podniky (sdruženia) podľa § 10, ods. 4 nariadenia s mocou zákona č. 97 1941 Sl. z.

Meno dodávateľa:

Meno a sídlo prihlasujúceho podniku (sdruženia):

v

Množstvo prihlásenej potreby múky (nie na chlieb) je: kg.

.....
Podpis prihlasovateľa.

Množstvo odobranej múky v mesiaci		
jún	júl	august

Vzor č. 6.

Odberná legitimácia

na odber chleba (múky na chlieb) podľa § 10, ods. 4 nariadenia s mocou zákona č. 97 1941 Sl. z.

Meno dodávateľa

Meno a sídlo prihlasujúceho podniku (sdruženia) je:

v

Množstvo prihlásenej potreby chleba (múky na chlieb) je: kg.

.....
Podpis prihlasovateľa.

Množstvo odobraného chleba alebo múky na chlieb v mesiaci		
jún	júl	august

Vzor č. 9.

Povolenie podľa § 14, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z.

Potvrdenie.

Potvrďujem, že (kto)
 sa dňom 1941 od odberu múky (múky na chlieb, chleba)
 u svojho doterajšieho dodávateľa skutočne odhlásil. Počet odhlásených osôb
 (množstvo múky, chleba) je:kg.

V dňa 1941.

.....
 Pečiatka a podpis not. (mestsk. not.) úradu.

Vzor č. 10.

Povolenie podľa § 14, ods. 3 nariadenia s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z.

Povolenie.

Povoľujem týmto (komu?)
 bytom v, ulica, č. d., aby
 sa k odberu múky, múky na chlieb, chleba prihlásil u
 (meno obchodníka, pekára, mlynára)
 v

Počet osôb (množstvo múky alebo chleba) je:kg.

V dňa 1941.

.....
 Pečiatka a podpis not. (mestsk. not.) úradu.

Vzor č. 11.

Hlásenie zmien podľa § 15, nariadenia s mocou zákona č. 97/1941.

Hlásenie zmien.

Hlásim, že sa u mňa behom mesiaca 1941 prihlásilo
k odberu múky (múky na chlieb, chleba) osôb.

Odhlásilo sa v tom istom čase..... osôb.

Novoprihlásené množstvo múky (múky na chlieb, chleba) je:kg.

Odhlásené množstvo je:.....kg.

V dňa 1941.

Pečiatka a podpis obchodníka, mlyna
alebo pekára

Slovenský zákonník

Čiastka 28.

Vydaná dňa 7. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (98.—102.) 98. Vládne nariadenie o úprave niektorých služobných a platových pomerov úradníkov Slovenských železníc. — **99.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Belgiikom. — **100.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Holandskom. — **101.** Vyhláška ministra financií o paušalizovaní dane z obrátu u poľnohospodárov na rok 1940. — **102.** Vyhláška ministra národnej obrany o nástupnom termíne vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb do prezenčnej služby v roku 1941.

98.

Vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1941

o úprave niektorých služobných a platových pomerov úradníkov Slovenských železníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 210 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

(¹) Pre úradníkov Slovenských železníc štatúsu IIIa a IIIb, ktorí sú v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia v činnej službe, zriaďuje sa kategória nižších prevádzkových a administratívnych úradníkov, do ktorej sa títo prevedú s doterajším služobným platom.

(²) Na úradníkov uvedených v ods. 1 vzťahujú sa obdobne so zmenami, ktoré plynú z neskorších právnych predpisov, §§ 11 a 12 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., pokiaľ sa vzťahujú na úradníkov III. (pre

štatús IIIa) a IV. (pre štatús IIIb) služobnej triedy, ďalej § 1, ods. 3 a 4, §§ 4, 8, 11, 13 až 20, 57 až 74, 76 až 79, 81 až 83 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n., pokiaľ sa tieto predpisy nevzťahujú iba na úradníkov I. alebo II. služobnej triedy alebo na ustanovenie čakateľom, a naokoľko neodporujú tomuto nariadeniu.

§ 2.

Vláda systemizuje pre úradníkov uvedených v § 1 potrebný úhrnný počet miest, a to pre úradníkov štatúsu IIIa v 5. až 7. platovej stupnici a pre úradníkov štatúsu IIIb v 6. a 7. platovej stupnici. O udelení systemizovaných miest platí § 15 a ďalšie ustanovenia vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n. o udeľovaní úradníckych služobných miest.

§ 3.

Úradníkom kategórie nižších prevádzkových a administratívnych úradníkov prislúchajú tieto úradné tituly:

V plat. stupnici	Titulové meno pre úrad. býv. štatúsu		Titulový prídomok
	IIIa	IIIb	
5.	hl. revid.	hlavný ofic.	Slovenských železníc
6.	revident	oficiál	"
7.	asistent		"

§ 4.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n. o viazaní systemizovaných miest úradníkmi štatúsu IIIa a IIIb sa zrušujú.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.
Stano v. r.

99.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 29. mája 1941,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Belgickom

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, bodu 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 27.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 27)
zo dňa 12. mája 1941**

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Belgickom.

Čl. 1.

Platobný styk medzi Slovenskou republikou a Belgickom prevádza sa prostredníctvom Nemeckej súčtovacej pokladnice (Deutsche Verrechnungskasse) v Berlíne. Pre uskutočnenie vzájomných platov medzi Slovenskom a Belgickom je smerodajná platobná dohoda, platná medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou na strane jednej a medzi Nemeckou ríšou a územiami obsadenými Nemeckom na strane druhej.

Čl. 2.

K prevádzaniu vzájomných úhrad medzi Slovenskou republikou a Belgickom slúži „Zvláštny účet — obsadené územia“ (Sonderkonto Besetzte Gebiete), vedený pre Nemeckú súčtovaciu pokladnicu u Slovenskej národnej banky a rovnaký účet Slovenskej národnej banky, vedený u Nemeckej súčtovacej pokladnice. Oba účty znejú na RM a sú bezúročné.

Čl. 3.

Cez „Zvláštny účet — obsadené územia“ prevádzajú sa:

a) úhrady, vyplývajúce zo vzájomných

lovarových dodávok, a to z dodávok, uskutočnených pred i po uverejnení tohto opatrenia,

b) úhrady z iných titulov. Pri týchto úhradách z Belgicka na Slovensko, presahujúcich protihodnotu RM 100.—, treba si vopred vyžiadať súhlas Slovenskej národnej banky.

Čl. 4.

(1) Počínajúc dňom nadobudnutia účinnosti tohto opatrenia môžu slovenskí vývozci fakturovať do Belgicka a slovenskí dovozci sjednávať uzávierky na dodávky z Belgicka len v Ks, RM alebo v Bfrs.

(2) Závazky, vzniklé pred účinnosťou tohto opatrenia, nakoľko znejú na štvrtú menu, prepočítajú sa pri úhrade cez „Zvláštny účet — obsadené územia“ na RM podľa stredného kurzu príslušnej meny značeného v Berlíne v deň vplatby.

Čl. 5.

Prevádzanie úhrad cestou súkromných kompenzácií je vylúčené. Výnimku tvoria záväzky, vzniklé pred 10. májom 1940, ktoré sa môžu s povolením príslušných devízových miest vyrovnat aj súkromnou kompenzáciou, aby sa predišlo eventuálnym kurzovým diferenciam.

Čl. 6.

Vývozné pohľadávky za tovar vyvezený do Belgicka po vydaní tohto opatrenia nepodliehajú predpisom o povinnom postupe vývozných pohľadávok a tvoria ďalšiu výnimku z opatrenia Slovenskej národnej banky č. 10, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 251/1939 Sl. z.

Čl. 7.

Slovenská národná banka bude vberať zo súm, skladaných na „Zvláštny účet — obsadené územia“ a zo súm z neho vyplácaných odmenu vo výške 3⁰/₁₀₀ — najmenej 5.— Ks z položky, okrem poštového a skutočných trov.

Čl. 8.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom 12. mája 1941.

**SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.**

Guvernér:

Dr. Karvaš v. r.

Nám. riaditeľ:

Dr. Víršik v. r.

100.**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 29. mája 1941,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Holandskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, bodu 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 28.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 28)**

zo dňa 12. mája 1941

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Holandskom.

Čl. 1.

Platobný styk medzi Slovenskou republikou a Holandskom prevádza sa prostredníctvom Nemeckej súčtovacej pokladnice (Deutsche Verrechnungskasse) v Berlíne. Pre uskutočnenie vzájomných platov medzi Slovenskom a Holandskom je smerodajná platobná dohoda, platná medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou na strane jednej a medzi Nemeckou ríšou a územiaми obsadenými Nemeckom na strane druhej.

Čl. 2.

K prevádzaniu vzájomných úhrad medzi Slovenskou republikou a Holandskom slúži „Zvláštny účet — obsadené územia“ (Sonderkonto Besetzte Gebiete), vedený pre Nemeckú súčtovaciu pokladnicu u Slovenskej národnej banky a rovnaký účet Slovenskej národnej banky, vedený u Nemeckej súčtovacej pokladnice. Oba účty znejú na RM a sú bezúročné.

Čl. 3.

Cez „Zvláštny účet — obsadené územia“ prevádzajú sa:

a) úhrady, vyplývajúce zo vzájomných tovarových dodávok, a to... z dodávok,

uskutočnených pred i po vyhlásení tohto opatrenia,

b) úhrady z iných titulov. Pri týchto úhradách z Holandska na Slovensko, presahujúcich protihodnotu RM 100.—, treba si vopred vyžiadať súhlas Slovenskej národnej banky.

Čl. 4.

(¹) Počínajúc dňom nadobudnutia účinnosti tohto opatrenia môžu slovenskí vývozci fakturovať do Holandska a slovenskí dovozci sjednávať uzávierky na dodávky z Holandska len v Ks, RM alebo Hol. zl.

(²) Závazky, vzniklé pred účinnosťou tohto opatrenia, nakoľko znejú na štvrtú menu, prepočítajú sa pri úhrade cez „Zvláštny účet — obsadené územia“ na RM podľa stredného kurzu príslušnej meny značeného v Berlíne v deň vplatby.

Čl. 5.

Prevádzanie úhrad cestou súkromných kompenzácií je vylúčené. Výnimku tvoria záväzky, vzniklé pred 10. májom 1940, ktoré sa môžu s povolením príslušných devizových miest vyrovnaf aj súkromnou kompenzáciou, aby sa predišlo eventuálnym kurzovým diferenciaciam.

Čl. 6.

Vývozné pohľadávky za tovar vyvezený do Holandska po vydaní tohto opatrenia nepodliehajú predpisom o povinnom postupe vývozných pohľadávok a tvoria ďalšiu výnimku z opatrenia Slovenskej národnej banky č. 10, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 251/1939 Sl. z.

Čl. 7.

Slovenská národná banka bude vberaf zo súm, skladaných na „Zvláštny účet — obsadené územia“ a zo súm z neho vyplácaných odmenu vo výške 3%₀₀₀ — najmenej 5.— Ks z položky, okrem poštového a skutočných trov.

Čl. 8.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom 12. mája 1941.

**SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.**

Guvernér:
Dr. Karvaš v. r.

Nám. riaditeľ:
Dr. Víršik v. r.

101.

Vyhľadka ministra financií zo dňa 12. mája 1941

o paušalizovaní dane z obratu u poľnohospodárov na rok 1940.

Podľa § 19, ods. 8 zákona o dani z obratu a dani prepychovej č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. v dohode s ministrom hospodárstva ustanovujem:

(¹) Miesto dane z obratu, ktorú majú podľa zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. platí poľnohospodári (ods. 2) na rok 1940 z dodávok a z vlastnej spotreby poľnohospodárskych výrobkov z vlastnej produkcie ako aj z niektorých výkonov súvisiacich s prevádzkovaním poľnohospodárstva, stanovím paušál.

(²) Paušál sa vzťahuje na všetkých poľnohospodárov, ktorí v roku 1940 hospodárili na vlastnej alebo árendovanej (užívanej) poľnohospodárskej pôde. Za poľnohospodársku pôdu podľa tejto vyhlášky sa považujú všetky pozemky (parcely), ktoré sú zapísané alebo zaznamenané s katastrálnym výnosom v pozemkovom katastre okrem lesov, viníc, močiarov, jazier a rybníkov, a to bez ohľadu na to, či sa na nich skutočne hospodáril alebo nie.

(³) Pokiaľ však jednotliví poľnohospodári hospodárili na pozemkoch vlastných alebo árendovaných (užívaných) vo výmere nad 100 kat. jutár (57,5 ha) sú povinní podať riadne daňové soznanie (§ 17 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n.). Paušál vyrubený podľa tejto vyhlášky takémuto poľnohospodárovi započíta sa do predpisu pravidelnej dane z obratu odpočtom, a to daňovou správou miestne príslušnou. Daňovník (poľnohospodár) má do 20. júna 1941 daňovej správe, u ktorej podal svoje soznanie k dani z obratu za rok 1940, oznámiť meno obce, v ktorej sa pozemky (roľníky, pasienky) nachádzajú a číslo pozemnostného (katastrálneho) hárku a na tieto pozemky pripadajúci katastrálny výťažok so stavom ku dňu 31. XII. 1940.

(⁴) Základom pre výpočet paušálu je katastrálny výťažok zistený podľa stavu koncom kalendárneho roku priamo pred-

chádzajúceho daňového roku, a to aj z pozemkov od pozemkovej dane dočasne oslobodených.

(⁵) Sadzba paušálu aj s prípadnou prirážkou k dani z obratu podľa § 1 zákona č. 267/1935 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 281/1937 a 358/1938 Sb. z. a n. činí 50% z katastrálneho výťažku. Paušál sa zahrňuje na celé koruny dolu; pod Ks 2.— sa nepredpisuje.

(⁶) Poľnohospodári, ktorí boli v kalendárnom roku živelnou pohromou preukázateľne značne poškodení alebo ktorí v kalendárnom roku hospodárili na poľnohospodárskej pôde spustošenej dolovaním natoľko, že ju nemožno vôbec používať ani na pastvu, daňový úrad po dohode s delegátom poľnohospodárskej rady príslušného okresu paušál primerane sníži, ak daňovník o to zažiada u príslušného daňového úradu do 15. júna bežného roku; takáto žiadosť nepodlieha kolkovému poplatku. Ak sa daňový úrad nedohodne s delegátom poľnohospodárskej rady príslušného okresu, o snížení rozhodne finančný úrad II. stolice po dohode s poľnohospodárskou radou.

(⁷) Paušálom je krytá daň z obratu z dodávok a z vlastnej spotreby poľnohospodárskych výrobkov vlastnej produkcie dotyčného poľnohospodára (rastlinnej a živočíšnej) i z jeho výkonov súvisiacich s prevádzkovaním roľníctva (tiež z úplat prijatých za pripúšťanie plemenných zvierat alebo v súvislosti s nimi).

(⁸) Paušálom nie je krytá daň z obratu:

- a) z dodávok mäsa;
- b) z dodávok a vlastnej spotreby rýb;
- c) z dodávok a vlastnej spotreby vína;
- d) z dodávok a vlastnej spotreby ušľachtilých páleniek;
- e) z dodávok a vlastnej spotreby dreva;
- f) z dodávok a vlastnej spotreby ovocia, zeleniny a záhradníckych výrobkov; keď poľnohospodár na vlastných alebo na árendovaných pozemkoch prevádzkal ovocinárstvo, záhradníctvo, ale zeleninárstvo, ak sa tieto odvetvia neprevádzajú po živnostensky a ak úhrn prijatých úplat za dodávky týchto predmetov v kalendárnom roku presahoval sumu Ks 5000.—;
- g) z výkonov povozníckych (dovoz

dreva, kamenia a pod.), ak úhrn úplat prijatých za tieto výkony v kalendárnom roku presahoval sumu Ks 5000.—;

- h) z dodávok piesku, štrku a skál z vlastných alebo najatých pozemkov, pokiaľ úplata za tieto dodávky presahovala v kalendárnom roku sumu Ks 5000.—.

Tieto dodávky a výkony alebo vlastná spotreba, z ktorých daň z obratu nie je krytá paušálom dane z obratu u poľnohospodárov, podliehajú príslušnému inému paušálu alebo pravidelnej dani z obratu.

(¹²) Poľnohospodári hospodáriaci na pozemkoch podliehajúcich paušálu podľa tejto vyhlášky, v pohraničných obojoch sú povinní platiť paušál zo všetkej poľnohospodárskej pôdy, ktorá leží na slovenskom štátnom území, bez ohľadu na to, na ktorom štátnom území je ich bydlisko (sídlo) alebo hospodárske budovy, ako i na to, kde poľnohospodárske výrobky z týchto pozemkov predali alebo spotrebovali.

(¹³) Tuzemskí podnikatelia, ktorí nakúpili poľnohospodárske výrobky od poľnohospodárov hospodáriacich na pozemkoch do 100 kat. jutár (57,5 ha) podliehajúcich paušálu podľa tejto vyhlášky, majú pri vývoze týchto poľnohospodárskych výrobkov v nezmenenom stave podľa § 22, ods. 1 a 2 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n. nárok na vrátenie sumy vo výške 1% z nákupnej ceny tovaru.

(¹⁴) Poľnohospodári, ktorí na svojich pozemkoch sami nehospodária, sú povinní do 15. júna bežného roku, najneskôr však pred vyrubení paušálu príslušnému daňovému úradu oznámiť mená árendátorov (užívateľov) ich pozemkov. Toto oznámenie má obsahovať tieto údaje:

- Meno a bydlisko árendátora (užívateľa) pozemkov;
- obec, v ktorej sú tieto pozemky;
- na tieto pozemky pripadajúci katastrálny výťažok a číslo pozemnostného háрку;
- potvrdenie árendátora (užívateľa) o správnosti týchto údajov.

Ak sa takéto oznámenie v stanovenej lehote nepodá, vyrubí sa paušál vlastníkov pozemkov a tento má potom sú-

kromoprávny nárok proti árendátorovi (užívateľovi) pozemkov na úhradu vyrubeneho paušálu.

(¹⁵) Paušál sú poľnohospodári povinní zaplatiť najneskôršie do 15. októbra bežného roku u príslušného daňového úradu šekovým vpliatnym lístkom (prípadne v hotovosti) alebo u obecného úradu. Poľnohospodári, ktorí v uvedenej lehote paušál vôbec alebo celkom nezaplatili a ktorých predpis paušálu, prípadne súčet predpisu paušálu a pravidelnej dane z obratu v daňovej obci presahuje Ks 500.—, sú povinní zaplatiť okrem paušálu aj 5% zvýšenie a poplatok z oneskorenia z dlžného paušálu, rozvrhnutého na štyri rovnaké štvrtročné splátky (§ 20, ods. 1, č. 1 a ods. 6 a 7 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n.).

(¹⁶) Paušál vyrubujú príslušné daňové úrady. O vyrubení budú daňovníci upovedomení vyložením predpisného výkazu v obci na verejné nahliadnutie na 15 dní. Obec je povinná v obci obvyklým spôsobom vyhlásiť, že sa daňovníci o výške predpísaného paušálu môžu dozvedieť nahliadnutím do predpisného výkazu. Po uplynutí 15 dní obec potvrdí na predpisnom výkaze, od kedy do kedy bol na verejné nahliadnutie vyložený, a vráti ho do 3 dní daňovému úradu.

(¹⁷) Platobný rozkaz na paušál vydá príslušný daňový úrad len tým daňovníkom, ktorí nebyvajú v tej daňovej obci, za ktorú je paušál vyrubný.

(¹⁸) Ak katastrálny výťažok spoločného pozemku patrí niekoľkým osobám, vyrubí sa paušál dane z obratu jednou sumou spoločne všetkým spoluvlastníkom menom a k rukám toho z nich, ktorého tieto k tomuto cieľu daňovému úradu oznámili, inak ktorémukoľvek z nich. Na žiadosť spoločníkov daňový úrad vykáže ich splnomocencovi, koľko pripadá z úhrnného paušálu na jednotlivca.

(¹⁹) Proti vyrubenému paušálu možno sa odvolať do 30 dní u príslušného daňového úradu. Odvolacia lehota sa začína dňom, ktorý nasleduje po uplynutí lehoty určenej na verejné nahliadnutie (ods. 13), a v prípadoch ods. 14 dňom, ktorý nasleduje po doručení platobného rozkazu.

(²⁰) Paušál sa vymáha spôsobom stanoveným v § 23, ods. 1 zákona č. 268/

1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n.

(^{1*}) Inak platia o paušále všetky ustanovenia zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 156/1924 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva zákon o dani z obratu a dani prepychovej v znení vládnych nariadení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932, 175/1932, 269/1935 a 359/1938 Sb. z. a n., pokiaľ neodporujú tejto vyhláške.

(^{1°}) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

102.

Vyhláška

Ministerstva národnej obrany zo dňa 4. júna 1941

o nástupnom termíne vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb do prezenčnej služby v roku 1941.

Ministerstvo národnej obrany podľa § 15 ods. 7 zákona č. 20/1940 Sl. z. vyhlasuje:

Ako nástupný termín do prezenčnej služby vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb kresťanských cirkví štátom uznaných a recipovaných určuje sa 1. júl 1941.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 29.

Vydaná dňa 13. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (103.—104.) 103. Slovensko-nemecké dohodnutie o výmene súdnych depozitov. — 104. Prístup Slovenskej republiky k parížskej unijnej dohode na ochranu živnostenského vlastníctva.

103.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 12. mája 1941

o slovensko-nemeckom dohodnutí o výmene súdnych depozitov.

Medzi slovenskou vládou a nemeckou vládou bolo výmenou verbálnych nôt prostredníctvom Slovenského vyslanectva v Berlíne so Zahraničným úradom v Berlíne zo dňa 16/31. januára 1941 dohodnuté vzájomné vydanie súdnych depozitov vo veciach poručenia a opatrovnictva, ktoré boli v smysle dohody o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve zo dňa 20. júla 1939 navzájom prevedené.

Toto dohodnutie bolo schválené vládou dňa 13. marca 1941 a vstupuje hneď v platnosť.

Doslovné znenie verbálnych nôt spolu so slovenským prekladom sa tuto uverejšuje.

Dr. Tuka v. r.

(PREKLAD.)

Slowakische Gesandtschaft.

Nr.: 45.023/41 V.

Verbalnote.

Die Slowakische Gesandtschaft beehrt sich dem Auswärtigen Amt weisungsgemäß folgendes mitzuteilen:

In Durchführung des slowakisch-deutschen Abkommens zur Auseinandersetzung auf dem Gebiet der Rechtspflege vom 20. VII. 1939 erklärt sich die Slowakische Regierung bereit, das bewegliche Vermögen derjenigen Mündel, deren Vormundschaften oder Pflegschaften auf Grund des genannten Abkommens von einer Gerichtsbehörde im slowakischen Staat auf eine Gerichtsbehörde mit dem Sitz im Gebiet des Großdeutschen Reiches übergeleitet worden sind oder noch übergeleitet werden, an die nunmehr zuständige Gerichtsbehörde kosten-, gebühren- und steuerfrei auszufolgen. Hierbei wird vorausgesetzt, daß die Deutsche Regierung die Gegenseitigkeit gewährt, soweit nicht schon auf Grund des Abkommens zwischen der Postsparkasse in Bratislava und der Postsparkasse in Prag eine Überweisung der gerichtlichen Depositen an die Postsparkasse in Bratislava stattgefunden hat.

SLOVENSKÉ VYSLANECTVO

Číslo: 45.023/41 V.

Verbálna nóta.

Slovenské vyslanectvo si považuje za česť podľa príkazu oznámiť zahraničnému úradu toto:

Pri prevádzaní slovensko-nemeckej dohody o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve zo dňa 20. VII. 1939 prehlasuje Slovenská vláda ochotu vydať bezplatne, bez poplatkov a daní, teraz príslušným súdnym vrchnostiam hnutelný majetok tých poručencov a opatrovancov, ktorých poručentvá a opatrovnictva boli na základe uvedenej dohody súdnou vrchnosťou slovenského štátu prevedené na súdnu vrchnosť so sídlom na území Veľkonemeckej ríše. Pri tom je predpoklad, že nemecká vláda poskytne vzájomnosť, pokiaľ už podľa dohody medzi Poštovou sporiteľňou lislave a Poštovou sporiteľňou v Prahe nenastal prevod súdnych depozit na Poštovú sporiteľňu v Bratislave.

Die Slowakische Gesandtschaft wäre dem Auswärtigen Amt für eine baldige Mitteilung, daß die Deutsche Regierung der Erklärung der Slowakischen Regierung zustimmt, sehr dankbar.

Berlin, den 16. Januar 1941.

An das
Auswärtige Amt
in Berlin.

Auswärtiges Amt
Nr.: R 1541.

Verbalnote.

Das Auswärtige Amt beehrt sich der Slowakischen Gesandtschaft den Empfang der Verbalnote vom 16. Januar 1941 — Nr. 45023/41 V — zu bestätigen, die nachstehenden Wortlaut hat:

„In Durchführung des slowakisch-deutschen Abkommens zur Auseinandersetzung auf dem Gebiete der Rechtspflege vom 20. Juli 1939 erklärt sich die Slowakische Regierung bereit, das bewegliche Vermögen derjenigen Mündel, deren Vormundschaften oder Pflegschaften auf Grund des genannten Abkommens von einer Gerichtsbehörde im Slowakischen Staat auf eine Gerichtsbehörde mit dem Sitz im Gebiet des Großdeutschen Reiches übergeleitet worden sind oder noch übergeleitet werden, an die nunmehr zuständige Gerichtsbehörde kosten-, gebühren- und steuerfrei auszufolgen. Hierbei wird vorausgesetzt, daß die Deutsche Regierung die Gegenseitigkeit gewährt, soweit nicht schon auf Grund des Abkommens zwischen der Postsparkasse in Bratislava und der Postsparkasse in Prag eine Überweisung der gerichtlichen Depositen an die Postsparkasse in Bratislava stattgefunden hat.“

Gleichzeitig beehrt sich das Auswärtige Amt mitzuteilen, daß die Deutsche Regierung der vorstehenden Erklärung der Slowakischen Regierung zustimmt und ihrerseits die Gegenseitigkeit gewähren wird.

Berlin, den 31. Januar 1941.

An die
Slowakische Gesandtschaft
in Berlin.

Slovenské vyslanectvo by bolo Zahranienému úradu veľmi vďačné za skoré oznámenie, že Nemecká vláda súhlasí s prehlásením slovenskej vlády.

Berlin, dňa 16. januára 1941.

Zahraničnému úradu
v Berlíne.

ZAHRANIČNÝ ÚRAD
Číslo: R 1541

Verbálna nóta.

Zahraničný úrad si považuje za česť potvrdiť Slovenskému vyslanectvu príjem verbálnej nóty zo dňa 16. I. 1941 č. 45023/41 V, ktorá má toto znenie:

„Pri prevádzaní slovensko-nemeckej dohody o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve zo dňa 20. VII. 1939 prehlasuje slovenská vláda ochotu vydať bezplatne, bez poplatkov a daní, teraz príslušným súdnym vrchnostiam hnutelný majetok tých poručencov a opatrovancov, ktorých poručenstvá a opatrovnictva boli na základe uvedenej dohody súdnou vrchnostou slovenského štátu prevedené na súdnu vrchnosť so sídlom na území Veľkonemeckej ríše. Pri tom je predpoklad, že nemecká vláda poskytne vzájomnosť, pokiaľ už podľa dohody medzi Poštovou sporiteľňou v Bratislave a Poštovou sporiteľňou v Prahe nenastal prevod súdnych depozít na Poštovú sporiteľňu v Bratislave.“

Zahraničný úrad si súčasne považuje za česť oznámiť, že nemecká vláda s predchádzajúcim prehlásením slovenskej vlády súhlasí a poskytne so svojej strany vzájomnosť.

Berlin, dňa 31. januára 1941.

Slovenskému vyslanectvu
v Berlíne.

104.

Vyhláška
ministra zahraničných vecí
zo dňa 12. mája 1941

o prístupe Slovenskej republiky k parížskej unijnej dohode na ochranu živnostenského vlastníctva zo dňa 20. marca 1883, revidovanej v Bruselu dňa 14. decembra 1900, vo Washingtone dňa 2. júna 1911 a v Haagu dňa 6. novembra 1925.

Prezident republiky dňa 12. marca 1941 schválil usnesenie vlády o prístupe Slovenskej republiky k horeuvedenej Dohode a prístupnú listinu ten istý deň podpísal.

Prístupná listina bola dňa 29. marca 1941 odovzdaná vláde Švajčiarskeho spolkového štátu, ktorá ju dňa 10. apríla 1941 oznámila všetkým štátom viazaným touto Dohodou, takže Dohoda podľa článku 16 nadobudla pre Slovenskú republiku medzinárodnú účinnosť dňom 10. mája 1941.

Dohoda sa tuto spolu so slovenským prekladom uverejňuje.

Dr. Tuka v. r.

Convention d'Union de Paris
du 20 Mars 1883

pour la Protection de la Propriété Industrielle révisée à Bruxelles le 14 Décembre 1900, à Washington le 2 Juin 1911 et à la Haye le 6 Novembre 1925.

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLEMAND, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D' AUTRICHE, SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA, SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ESPAGNE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTHONIE, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE, SA MAJESTÉ LE ROI DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELA DES MERS, EMPEREUR DES INDES, SON ALTESSE SÉRÉNISIME LE GOUVERNEUR DE HONGRIE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE, SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DU JAPON, SA MAJESTÉ LE SULTAN DU MAROC, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE, SA MAJESTÉ LE ROI DE NOR-

(Preklad.)

Parížska unijná dohoda
zo dňa 20. marca 1883

na ochranu živnostenského vlastníctva, revidovaná v Bruselu dňa 14. decembra 1900, vo Washingtone dňa 2. júna 1911 a v Haagu dňa 6. novembra 1925.

PREZIDENT RÍŠE NEMECKEJ, PREZIDENT REPUBLIKY RAKUSKEJ, JEHO VELIČENSTVO KRAL BELGOV, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV BRAZILSKÝCH, PREZIDENT REPUBLIKY KUBY, JEHO VELIČENSTVO KRAL DÁNSKY, PREZIDENT REPUBLIKY DOMINIKANSKEJ, JEHO VELIČENSTVO KRAL ŠPANIELSKY, PREZIDENT REPUBLIKY ESTONSKEJ, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV AMERICKÝCH, PREZIDENT REPUBLIKY FÍNSKEJ, PREZIDENT REPUBLIKY FRANCUZSKEJ, JEHO VELIČENSTVO KRAL SPOJENÉHO KRALOVSTVA VEĽKEJ BRITANIE A ÍRSKA A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZAMORSKÝCH, CISAR INDICKÝ, JEHO NAJJASNEJŠIA VYSOSŤ RÍŠSKY SPRÁVCA MAĎARSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRAL ITALSKY, JEHO VELIČENSTVO CISAR JAPONSKÝ, JEHO VELIČENSTVO SULTAN MAROCKY, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV MEXICKÝCH, JEHO VELIČENSTVO KRAL NÓRSKY, JEJ VELIČENSTVO KRALOVNA HOLANDSKA, PREZIDENT RE-

VEGE, SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS, LE PRÉSIDENT DE LA REPUBLIQUE POLONAISE, AU NOM DE LA POLOGNE ET DE LA VILLE LIBRE DE DANTZIG, LE PRÉSIDENT DE LA REPUBLIQUE PORTUGAISE, SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVENES, SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE, LE CONSEIL FÉDÉRAL DE LA CONFÉDÉRATION SUISSE, LES ÉTATS DE SYRIE ET DU GRAND LIBAN, LE PRÉSIDENT DE LA REPUBLIQUE TCHECOSLOVAQUE, SON ALTESSE LE BEY DE TUNIS, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE,

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, portant création d'une Union internationale pour la protection de la Propriété industrielle, révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

**Le Président du Reich
Allemand :**

M. W. F. von Vietinghoff,
conseiller de la Légation d'Allemagne à la Haye;

M. von Specht,
Geheimer Oberregierungsrat, Président de l'Office des Brevets;

M. Klauer,
Conseiller ministériel au Ministère de Justice;

M. le Prof. Dr. Albert Osterrieth,
Justizrat;

**Le président de la République
d'Autriche :**

M. le Dr. Carl Duschaneck,
Conseiller ministériel, Vice-Président de l'Office autrichien des Brevets;

M. le Dr. Hans Fortwängler,
Conseiller ministériel audit Office;

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. Octave Mavaut,
Directeur Général de l'Industrie au Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale;

M. Albert Capitaine,
Avocat à la cour d'Appel de Liège, ancien Bâtonnier, Délégué de la Belgique à la Conférence de Washington;

M. Louis André,
Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

PUBLIKY POLSKEJ, MENOM POLSKA A SLOBODNEHO MESTA GDANSKA, PREZIDENT REPUBLIKY PORTUGALSKEJ, JEHO VELICENSTVO KRAL SRBOV, CHORVATOV A SLOVINCOV, JEHO VELICENSTVO KRAL SVEDSKY, SPOLKOVA RADA SPOLKOVEHO STATU SVAJCIARSKÉHO, ŠTATY SYRSKY A VELKOLIBANONSKY, PREZIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKEJ, JEHO VYSOST BEY TUNISKY, PREZIDENT REPUBLIKY TURECKEJ,

považujúc za užitočné v istom smere zmeniť a doplniť medzinárodnú dohodu z 20. marca 1883 o zriadení medzinárodnej únie na ochranu živnostenského vlastníctva, ktorá bola revidovaná v Bruselu 14. decembra 1900 a vo Washingtone 2. júna 1911, menovali svojimi splnomocnencami:

Prezident Nemeckej Ríše :

pána W. F. von Vietinghoff,
legačného radcu vyslanectva nemeckého v Haagu;

pána von Specht,
tajného vrchného vládneho radcu, predsedu patentného úradu;

pána Klauera,
ministerkého radcu ministerstva spravodnosti;
pána profesora Dr. Alberta Osterrietha,
justičného radcu;

**Prezident Republiky
Rakúskej :**

pána Dr. Karola Duschaneka,
ministerkého radcu, miestopredsedu rakúskeho patentného úradu;

pána Dr. Hansa Fortwänglera,
ministerkého radcu zmierneného úradu;

Jeho Veličenstvo Kráľ Belgov :

pána Octava Mavaut,
generálneho riaditeľa priemyslu v ministerstve priemyslu, práce a sociálnej starostlivosti;

pána Alberta Capitaine,
advokáta apelačného súdu lutišského, bývalého predsedu advokátskeho sboru, belgického delegáta na konferencii washingtonskej;

pána Louis André,
advokáta apelačného súdu bruselského;

M. Thomas Braun,
Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

M. Daniel Coppieters,
Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

**Le Président des Etats-Unis
du Brésil:**

M. le Dr. Julio Augusto Barboza Carneiro,
Membre du Comité Economique de la Société
des Nations;

**M. le Prof. Dr. Carlos Americo Barbosa
de Oliveira,**
Professeur à l'Ecole Polytechnique, Directeur de
l'Ecole Normale des Arts et des Métiers
Wenceslau Braz;

**Le Président de la République
de Cuba:**

M. le Dr. Raphael Martinez Ortiz,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipoten-
tiaire de Cuba à Paris;

M. le Dr. Raphael de la Torre,
Chargé d'Affaires de Cuba à la Haye;

**Sa Majesté le Roi
de Danemark:**

M. le Dr. N. J. Ehrenreich Hansen,
Sous-Chef de Bureau au Ministère de l'Industrie,
du Commerce et de la Navigation;

**Le Président de la République
Dominicaine:**

M. C. G. de Haseth Cz.,
Consul de la République dominicaine à la Haye;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. Santiago Mendez de Vigo,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipoten-
tiaire de S. M. le Roi d'Espagne à la Haye;

M. Fernando Cabello y Lapedra,
du Bureau de la Propriété Industrielle
et Commerciale d'Espagne;

M. José Garcia-Monge y de Vera,
Secrétaire du Bureau de la Propriété Industrielle
et Commerciale d'Espagne;

**Le Président de la République
d'Esthonie:**

M. O. Aarmann,
Ingénieur, Directeur du Bureau des Brevets;

**Le Président des Etats-Unis
d'Amérique:**

M. Thomas E. Robertson,
Commissaire des Brevets, Member of the Bar
of the Supreme Court of U. S. A.;

pána Thomasa Brauna,
advokáta apelačného súdu bruselského;

pána Daniela Coppieters,
advokáta apelačného súdu bruselského;

**Prezident Spojených štátov
Brazílskych:**

**pána Dr. Júlia Augusta Barboza
Carneiro,**
člena hospodárskeho komitétu Spoločnosti
národov;

**pána prof. Dr. Carlosa Americo Barbosa
de Oliveira,**
profesora školy polytechnickej, riaditeľa vyššej
priemyselovej školy Wenceslau Braz;

Prezident Republiky Kuby:

pána Dr. Raphaela Martínez Ortíza,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra Kuby v Paríži;

pána Dr. Raphaela de la Torre,
chargé d'affaires Kuby v Haagu;

**Jeho Veličenstvo Kráľ
Dánsky:**

pána Dr. N. J. Ehrenreicha Hansena,
miestoprednostu oddelenia v ministerstve prie-
myslu, obchodu a plavby;

**Prezident Republiky Domini-
kánskej:**

pána C. G. de Haseth Cz.,
konzula republiky Dominikánskej v Haagu;

**Jeho Veličenstvo Kráľ
Španielsky:**

J. E. pána Santiago Mendez de Vigo,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra J. V. kráľa Španielskeho v Haagu,

pána Fernando Cabello y Lapedra,
prednostu španielskeho úradu pre živnostenské a
obchodné vlastníctvo;

pána José Garcia-Monge y de Vera,
tajomníka španielskeho úradu pre živnostenské
a obchodné vlastníctvo;

**Prezident Republiky
Estonskej:**

pána O. Aarmanna,
inžiniera, riaditeľa patentného úradu;

**Prezident Spojených štátov
Amerických:**

pána Thomasa E. Robertsona,
patentného komisára, člena advokatury najvyššieho
súdu U. S. A.;

M. Wallace R. Lane,

ancien Président des American and Chicago Patent Law Associations, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Illinois;

M. Jo. Baily Brown,

Pittsburgh, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Pennsylvania;

Le Président de la République de Finlande:

M. Yrjö Saastamoinen,

Chargé d'affaires de Finlande à la Haye;

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

M. Marcel Plaisant,

Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;

M. Charles Drouets,

Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du Commerce;

M. Georges Maillard,

Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Vice-Président du Comité technique de la Propriété Industrielle;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Sir Hubert Llewellyn Smith,

G. C. B., Chief Economic Adviser to his Britannic Majesty's Government;

M. Alfred James Martin,

O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;

Sir Arthur Balfour,

K. B. E., One of his Majesty's Justices of the Peace, Chairman of the Committee on Trade and Industry;

pour le Dominion du Canada:

M. Frederick Herbert Palmer,

M. C., Canadian Government Trade Commissioner; pour le Commonwealth d'Australie;

M. le Lieutenant-Colonel Charles Vincent Watson,

D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;

pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. le Comte Gerald O'Kelly de Gallagher,
Représentant de l'Etat Libre d'Irlande;

pána Wallaca R. Lane,

bývalého predsedu American and Chicago Patent Law Associations, člana advokatury najvyššieho súdu U. S. A. a najvyššieho súdu v Illinois;

pána Jo. Baily Browna

z Pittsburghu, člana advokatury najvyššieho súdu U. S. A. a najvyššieho súdu Pensylvanie;

Prezident republiky Fínskej:

pána Yrjö Saastamoinen,

chargé d'affaires Finska v Haagu;

Prezident Republiky Francúzskej:

J. E. pána Chassain de Marcilly,

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Francie v Haagu;

pána Marcela Plaisanta,

poslanca, advokáta apelačného súdu parížskeho;

pána Charles Drouets,

riadiťela živnostenského vlastníctva v ministerstve obchodu;

pána Georges Maillarda,

advokáta apelačného súdu parížskeho, viceprezidenta technického výboru živnostenského vlastníctva;

Jeho Veličenstvo Kráľ Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Irska a Britských území Zámorských, Cisár Indický:

pre Veľkú Britániu a Severné Írsko:

Sir Huberta Llewellyn Smitha,

G. C. B., Chief Economic Adviser to his Britannic Majesty's Government;

pána Alfreda James Martina,

O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;

Sir. Arthura Balfoura,

K. B. E., One of his Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;

pre Dominium Kanadské:

pána Frederick Heberta Palmera,

M. C. Canadian Government Trade Commissioner;

pre Commonwealth Austrálsky:

pána podplukovníka Charles Vincent Watsona,

D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;

pre Slobodný Štát Írsky:

grófa Gerald O'Kelly de Gallagher,
zástupcu Slobodného Štátu Írskeho;

Son Altesse Sérénissime le
Gouverneur de Hongrie:

M. Elemér de Pompéry,
Président de la Cour des Brevets;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Domenico Barone,
Conseiller d'Etat;

M. Gustavo de Sanctis,
Directeur du Bureau de la Propriété Industrielle;

M. l'Ingénieur Letterio Labocetta;

M. Gino Olivetti,
Député, Secrétaire Général de la Confédération
de l'Industrie Italienne;

M. le Prof. Mario Ghiron,
Docent le droit industriel à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur
du Japon:

M. Saichiro Sakikawa,
Président du Bureau des Brevets d'Invention;

M. Nobumi Ito;

Sa Majesté le Sultan
du Maroc:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipoten-
tiaire de France à la Haye;

Le Président des Etats-Unis
du Mexique:

M. Julio Poulat,
Attaché Commercial à la Légation du Mexique
à Paris;

Sa Majesté le Roi
de Norvège:

M. Birger Gabriel Wyller,
Directeur Général du Bureau de la Propriété
Industrielle de Norvège;

Sa Majesté la Reine des
Pays-Bas:

M. le Dr. J. Alingh Prins,
Président du Conseil des Brevets, Directeur de
l'Office de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. H. Bijleveld,
ancien Ministre, Membre de la Chambre des Dé-
putés, ancien Président du Conseil des Brevets,
ancien Directeur de l'Office de la Propriété
Industrielle;

M. le Dr. J. W. Dijckmeester,
Membre du Conseil des Brevets;

Jeho Najjasnejšia Výsost
Ríšsky Správca Maďarský:
pána Elemér de Pompéry,
predsedu patentného dvora;

Jeho Veličenstvo Kráľ
Italský:

pána Domenico Barone,
štátneho radcu;

pána Gustavo de Sanctis,
riaditeľa úradu pre priemyslové vlastníctvo;

pána inžiniera Letterio Labocetta;

pána Gino Olivetti,
poslanca, generálneho tajomníka svazu italské-
ho priemyslu;

pána profesora Mario Ghirona,
docenta práva živnostenského univerzity
rimskej;

Jeho Veličenstvo Cisár
Japonský:

pána Saichiro Sakikawa,
predsedu patentného úradu;

pána Nobumi Ito;

Jeho Veličenstvo Sultán
Marocký:

J. E. pána Chassain de Marcilly,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra Francie v Haagu;

Prezident Spojených Štátov
Mexických:

pána Júlia Poulata,
obchodného attasé mexického vyslanectva
v Paríži;

Jeho Veličenstvo Kráľ
Nórsky:

pána Birger Gabriela Wyllera,
generálneho riaditeľa úradu pre živnostenské
vlastníctvo Nórska;

Jej Veličenstvo Kráľovná
Holandská:

pána Dr. J. Alingh Prinse,
predsedu patentnej rady, riaditeľa úradu pre
živnostenské vlastníctvo;

pána Dr. H. Bijleveld,
bývalého ministra, člena poslaneckej snemovne,
bývalého predsedu patentnej rady, bývalého
riaditeľa úradu pre živnostenské vlastníctvo;

pána Dr. J. W. Dijckmeestera,
člena patentnej rady;

**Le Président de la République
Polonaise:**

pour la Pologne:

S. Exc. M. le Dr. Stanislay Koźmiński,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Pologne à la Haye;

M. le Dr. Frédéric Zoll,
Professeur à l'Université de Krakow;

pour la Ville Libre de Dantzig:

S. Exc. M. le Dr. Stanislas Koźmiński,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Pologne à la Haye;

**Le Président de la République
Portugaise:**

S. Exc. M. A. C. de Sousa Santos Bandeira,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
du Portugal à la Haye;

**Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes:**

M. le Dr. Yanko Choumana,

Président de l'Office pour la Protection de la
Propriété Industrielle auprès du Ministère du
Commerce et de l'Industrie;

M. Mihailo Preučič,
Secrétaire audit Office;

Sa Majesté le Roi de Suède:

**M. le Directeur-Général E. O. J.
Björklund,**

Chef de l'Administration des Brevets et d'En-
registrement;

M. K. H. R. Hjertén,
Conseiller de la Cour d'Appel de Göta;

M. A. E. Hasselrot,
ancien Directeur de Bureau à l'adite Administra-
tion, Conseil en matière de propriété industrielle;

**Le Conseil fédéral de la Con-
fédération Suisse:**

S. Exc. M. Arthur de Pury,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Suisse à la Haye;

M. Walther Kraft,
Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété
Intellectuelle;

**Le Président de la République
Française:**

pour les Etats de Syrie et du Grand Liban:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de France à la Haye;

Prezident Republiky Pofskej:

pre Poľsko:

J. E. pána Dr. Stanislava Koźmińskiego,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra Poľska v Haagu;

pána Dr. Frédéricica Zolla,
profesora univerzity krakovskej;

pre Slobodné Mesto Gdansko:

J. E. pána Dr. Stanislava Koźmińskiego,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mi-
nistra Poľska v Haagu;

**Prezident Republiky Portu-
galskej:**

**J. E. pána A. C. de Sousa Santos
Bandeira,**
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra Portugalska v Haagu;

**Jeho Veličenstvo Král Srbov,
Chorvátov a Slovincov:**

pána Dr. Yanko Choumana,
predsedu úradu pre ochranu živnostenského
vlastníctva u ministerstva obchodu a priemyslu;

pána Mihailo Predičča,
tajomníka tohoto úradu;

**Jeho Veličenstvo Král
Svédsky:**

**pána generálneho riaditeľa E. O. J.
Björklunda,**

prednostu úradu patentného a registračného;

pána K. H. R. Hjerténa,
radcu apelačného súdu götského;

pána A. E. Hasselrota,
bývalého riaditeľa zmieného úradu, poradcu vo
veciach živnostenského vlastníctva;

**Spolková Rada Spolkového
Štátu Švajčiarskeho:**

J. E. pána Arthura de Pury,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra Švajčiarska v Haagu;

pána Walthera Krafta,
riaditeľa spolkového úradu pre duševné
vlastníctvo;

**Prezident Republiky
Francúzskej:**

pre Štáty Sýrsky a Veľkolibanonský:

J. E. pána Chassain de Marcilly,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného mini-
stra Francie v Haagu;

Le Président de la République Tchécoslovaque :

S. Exc. M. P. Baráček,

Ingenieur, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à la Haye;

M. le Dr. Karel Hermann-Otavský,

Professeur à l'Université de Prague;

M. Bohuslav Pavloušek,

Ingenieur, Vice-Président de l'Office des Brevets de Prague;

Son Altesse le Bey de Tunis :

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président de la République Turque :

Mehmed Essad Bey,

Chargé d'Affaires de Turquie à la Haya.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les pays contractants sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

La protection de la propriété industrielle a pour objet les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins et modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large, et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles (vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, etc.) et extractives (minéraux, eaux minérales, etc.).

Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition, etc.

Article 2.

Les ressortissants de chacun des pays contractants jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accor-

Prezident Republiky Československej :

J. E. pána P. Baráčka,

inžiniera, mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Československa v Haagu;

pána Dr. Karla Hermann-Otavského,

profesora univerzity pražskej;

pána Bohuslava Pavlouška,

inžiniera, miestopredseda patentného úradu pražského;

Jeho Výsost Bey Tuniský :

J. E. pána Chassain de Marcilly,

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Francie v Haagu;

Prezident Republiky Tureckej :

Mehmed Essada Beya,

chargé d'affaires Turecka v Haagu.

Tito vymeniac si svoje plné moci, ktoré boli uznané za dobré a v náležitých forme, shodli sa na nasledujúcich článkoch:

Článok 1.

Smluvné zeme tvoria Úniu na ochranu živnostenského vlastníctva.

Ochrana živnostenského vlastníctva týka sa patentov na vynálezy, užitých vzorov, živnostenských vzorkov a modelov, továrenských či obchodných známk, obchodného mena, údajov o proveniencii tovaru alebo označenia jeho pôvodu, ako i o potlačovaní nekalej súťaže.

Živnostenské vlastníctvo sa rozumie v najširšom význame slova a vzťahuje sa nielen na priemysel či obchod vo vlastnom smysle slova, ale tiež na obor priemyslových odvetví zemedelských (vino, obilie, tabakové listy, ovocie, dobytok atď.) a faziarskych (nerasty, minerálne vody atď.)

Medzi patenty a vynálezy sú zahrnuté rôzne druhy živnostenských patentov, ktoré sú pripustené zákonodarstvom smluvných zemí, ako na pr. patenty na zavedenie, patenty na zdokonalenie, prídavkové patenty a prídavkové potvrdenia.

Článok 2.

Príslušníci každej smluvnej zeme budú požívať, pokiaľ ide o ochranu živnostenského vlastníctva, vo všetkých ostatných zemiach únie tých výhod, ktoré príslušné zákony poskytujú alebo v budúcnosti po-

dent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union, pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays contractants relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Article 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaire du dessin ou de modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité et de six mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

skytnú vlastným štátnym príslušníkom bez ujmy práv, zvlášť stanovených touto dohodou. Budú teda používať tej istej ochrany ako títo štátni príslušníci a tej istej právnej pomoci proti každému zasahovaniu do ich práv, ale s výhradou, že splnia podmienky a formality, predpísané pre vlastných štátnych príslušníkov.

Avšak od príslušníkov Unie nesmie sa nikdy vyžadovať, aby mali bydlisko alebo závod v zemi, kde sa o ochranu žiada, ak majú požívať niektoré práva živnostenského vlastníctva.

Výslovne sú vyhradené zákonné predpisy každej smluvnej zeme o súdnom a správnom pokračovaní a o príslušnosti, ako i o voľbe bydliska alebo o ustanovení zástupcu, pokiaľ by to vyžadovaly zákony o živnostenskom vlastníctve.

Článok 3.

Príslušníkom smluvných zemí sú na rovné postavení tí príslušníci zemí nepatriacich k Unii, ktorí majú v niektorej unijnej zemi bydlisko alebo skutočné a opravdové závody živnostenské alebo obchodné.

Článok 4.

a) Kto riadne prihlási žiadosť o patent na vynález, o užitý vzor, o živnostenský vzorec alebo model, o továrenskú, alebo obchodnú známku v jednej zo smluvných zemí, alebo jeho právny zástupca bude v lehotách nižšie uvedených požívať prioritného práva pri prihláške v ostatných zemiach, pravda, s výhradou práv osôb tretích.

b) Preto prihláška podaná v niektorej z ostatných unijných zemí neskoršie, avšak pred uplynutím týchto lehôt, nesmie stratiť účinnosti skutočnosťami medzitým nastálymi, ako najmä nie inou prihláškou, uverejnením vynálezu alebo jeho užívaním, daním do predaju exemplárov vzorca alebo modelu a užívaním známky.

c) Horeuvedené prioritné lehoty budú činiť dvanásť mesiacov pre patenty na vynálezy a pre užitné vzory a šesť mesiacov pre živnostenské vzorky a modely a pre továrenské či obchodné známky.

Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande dans un pays de l'Union; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

Si le dernier jour du délai est un jour férié légal dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

Les pays contractants pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation, et elle pourra en tous cas être déposée à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

e) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins et modèles industriels.

En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

f) Si une demande de brevet contient la revendication de priorités multiples, ou si l'examen révèle qu'une demande est complexe, l'Administration devra, tout au moins, autoriser le demandeur à la diviser dans des conditions que déterminera la législation intérieure, en conservant comme

Tieto lehoty počnú bežať odo dňa, kedy bola podaná prvá žiadosť v unijnej zemi; deň podania žiadosti sa nepočíta do lehoty.

Ak je posledný deň lehoty zákonným sviatkom v tej zemi, kde sa žiada o ochranu, predlži sa lehota na prvý všedný deň, ktorý nasleduje.

d) Kto chce uplatniť prioritu prvej prihlášky musí urobiť vyhlásenie, udávajúce dátum a zem tejto prihlášky. Každá zem stanoví, kedy najneskôršie také vyhlásenie musí byť učinené.

Tieto údaje budú uvedené v publikáciách, ktoré vydáva príslušný úrad, najmä v patentových listinách a v popisoch na ne sa vzťahujúcich.

Smluvné zeme budú môcť vyžadovať od toho, kto čini vyhlásenie o priorite, aby predložil opis prihlášky skôr podanej (popis, výkresy atď.) Opis, o ktorom úrad dostane prihlášku potvrdí, že súhlasí s originálom, bude oslobodený od všetkého overenia, a v každom prípade ho bude možno predložiť kedykoľvek v lehote troch mesiacov odo dňa, kedy neskoršia prihláška bola podaná. Bude možno žiadať, aby k nemu bolo pripojené potvrdenie tohto úradu o dátume prihlášky a preklad.

Iných formalít pre prioritné vyhlásenie nesmie byť vyžadované v čase podania žiadosti. Každá smluvná zem ustanoví, aké následky vstúdu z opomenutia formalít, predpísaných týmto článkom; tieto následky nesmú ale presahovať stratu prioritného práva.

Neskoršie bude možno vyžadovať i iné preukazy.

e) Ak sa ale v niektorej zemi prihlási živnostenský vzorec alebo model podľa prioritného práva založeného na prihláške užitého vzoru, bude tu platiť len prioritná lehota stanovená pre živnostenské vzorky a modely.

Okrem toho je prípustné prihlásiť v niektorej zemi užitný vzor na základe prioritného práva založeného na podaní žiadosti o patent a naopak.

f) Ak sa ale v žiadosti o patent požaduje viac priorít, alebo ak vyjde pátraním na javo, že je žiadosť súborná, musí úrad aspoň dovoliť žiadateľovi, aby ju rozdelil za podmienok, ktoré stanoví vnútorné zákonodarstvo, pričom ponechá ako dátum každej dielčej žiadosti dátum pôvodnej

date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéficiaire du droit de priorité.

Article 4bis.

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des ressortissants de l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

Article 5.

L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois chacun des pays contractants aura la faculté de prendre les mesures législatives nécessaires pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

Ces mesures ne pourront prévoir la déchéance du brevet que si la concession de licences obligatoires ne suffisait pas pour prévenir ces abus.

En tous cas, le brevet ne pourra pas faire l'objet de telles mesures avant l'expiration d'au moins 3 années à compter de la date où il a été accordé et si le breveté justifie d'excuses légitimes.

La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

Aucun signe ou mention d'enregistrement ne sera exigé sur le produit, pour la reconnaissance du droit.

Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

žiadosti a zachová výhodu prioritného práva, ak je tu také právo.

Článok 4b.

Patenty, prihlásené v jednotlivých smluvných zemiach príslušníkmi Únie, nebudú závislé od patentov, ktorých bolo dosiahnuté pre ten istý vynález v iných zemiach, či unijných alebo neunijných.

Tomuto ustanoveniu treba rozumieť bez všetkého obmedzenia, najmä v tom smysle, že patenty prihlásené v prioritnej lehote sú samostatné ako vo veci dôvodov neplatnosti a zániku, tak i vo veci zákonom stanoveného trvania.

Toto ustanovenie sa vzťahuje na všetky patenty, ktoré sú v platnosti v dobe, keď nadobudne účinnosť.

Pri prístupe nových zemí bude platiť to isté pre patenty, ktoré sú v platnosti na oboch stranách v dobe prístupu.

Článok 5.

Ak dovezie majiteľ patentu do zeme, kde bol patent udelený, predmety, vyrobené v niektorej zemi Únie, neprivedie to stratu patentu.

Avšak každá smluvná zem smie učiniť potrebné zákonné opatrenia, aby zabránila zneužívaniu, ktoré by mohlo vzniknúť z výkonu výlučného práva, udeleného patentom, na pr. jeho neužívaním.

Týmito opatreniami smie však byť stanovená strata patentu len vtedy, keby povolenie nútených licencií nepostačilo k zamedzeniu takého zneužívania.

V žiadnom prípade však nesmie byť použité týchto opatrení proti patentu pred uplynutím najmenej troch rokov odo dňa, kedy bol patent udelený, a ak preukáže majiteľ patentu riadne ospravedlnené dôvody.

Ochrana živnostenských vzorcov a modelov nemôže zaniknúť preto, že boli dovezené predmety shodné s tými, ktoré sú chránené.

Pre priznanie práva nebude vyžadované, aby na výrobku bola nejaká značka alebo poznámka o zápise.

Ak je v niektorej zemi užívanie zapísanej známky povinné, smie byť zápis zrušený len po primeranej lehote a len vtedy, keď účastník neospravedlní, prečo známky neuzíval.

Article 5bis.

Un délai de grâce, qui devra être au minimum de trois mois, sera accordé pour le paiement des taxes prévues pour le maintien des droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

Pour les brevets d'invention, les pays contractants s'engagent en outre, soit à porter le délai de grâce à six mois au moins, soit à prévoir la restauration du brevet tombé en déchéance par suite de non paiement de taxes, ces mesures restant soumises aux conditions prévues par la législation intérieure.

Article 5ter.

Dans chacun des pays contractants ne seront pas considérés comme pontant atteinte aux droits du breveté:

1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Toutefois, pourront être refusées, ou invalidées:

1° Les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée.

2° Les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indication pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production,

Článok 5b.

K zaplaceniu poplatkov, stanovených pre zachovanie práv živnostenského vlastníctva, musí byť povolené aspoň trojmesačné pozhovenie, a to tak, že bude zaplatený poplatok, ak ho národné zákonodarstvo predpisuje.

Čo sa týka patentov na vynálezy, zaväzujú sa okrem toho smluvné zeme, že buď predlžia pozhovenie aspoň na šesť mesiacov alebo pripustia obnovu patentu, ktorý zanikol tým, že poplatky neboli zaplatené; tieto opatrenia sú podrobené podmienkam, ktoré stanoví vnútroštátne zákonodarstvo.

Článok 5c.

V žiadnej smluve zemi nebude sa považovať za zásah do práv majiteľa patentu:

1. ak sa používa na lodiach ostatných unijných zemi patentovaných zariadení v loďnom telese, v strojoch, v loďnej výstrojbe, prístrojoch a v inom príslušenstve, keď sa tieto lode dostanú na čas alebo náhodou do vôd príslušnej zeme, predpokladajúc, že týchto predmetov sa tu používa len pre potreby lodné;

2. ak sa používa patentovaných zariadení pri stavbe alebo výkone pozemných alebo leteckých vozidiel, ktoré patria ostatným unijným zemiám, alebo súčasťou týchto vozidiel, ak sa dostanú na čas alebo náhodou do tejto zeme.

Článok 6.

Každá továrenská alebo obchodná známka riadne zapísaná v zemi pôvodu bude tak, ako je, pripustená k prihláseniu a bude chránená v ostatných zemiach Unie.

Rovnako smú byť odmietnuté alebo vyhlásené za neplatné:

1. Známky, ktoré môžu porušiť práva, ktorých nadobudly tretie osoby v tej zemi, kde sa žiada o ochranu.

2. Známky nemajúce rozlišovacej povahy, alebo složené výhradne zo značiek, či údajov, ktoré môžu v obchode slúžiť k označovaniu druhu, akosti, množstva, určenia, ceny, miesta pôvodu tovaru, alebo času výroby, alebo staly sa obvyklými v obecnej smluve či v loyálnych a stálych

ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

3° Les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine:

Le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement, le pays de l'Union où il a son domicile et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

En aucun cas le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'art. 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

La disposition de l'alinéa 1 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier, délivré par l'autorité compétente du pays d'origine; mais aucune légalisation ne sera requise pour ce certificat.

Article 6bis.

Les pays contractants s'engagent à refuser ou à invalider soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce qui serait la reproduction ou l'imitation susceptible de faire confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'un ressortissant d'un autre pays contractant et utilisée pour des produits du même genre ou d'un genre similaire.

obchodných zvyklostiach zeme, kde sa žiada o ochranu.

Pri posudzovaní rozlišovacej povahy známky bude treba prihliadať ku všetkým skutkovým okolnostiam, najmä k času, v ktorom sa známky užíva.

3. Známký, ktoré odporujú dobrým mravom alebo verejnému poriadku.

Rozumie sa, že známka nesmie byť považovaná za odporujúcu verejnému poriadku už pre ten jediný dôvod, že sa neshoduje s niektorým predpisom známkového práva, vynímajú prípad, kedy sa tento predpis sám týka verejného poriadku.

Za zem pôvodu bude považovaná:

Tá unijná zem, kde prihlasovateľ má skutočný a opravdový závod živnostenský či obchodný; ak nemá takého závodu,tedy tá unijná zem, kde má svoje bydlisko; ak nemá svojho bydliska v Unii,tedy tá zem, kam patrí podľa svojej štátnej príslušnosti, ak je príslušníkom niektorej inínej zeme.

V žiadnom prípade nevznikne obnovením zápisu známky v zemi pôvodu povinnosť obnoviť zápis v ostatných unijných zemiach, v ktorých známka bola zapísaná.

Výhoda priority zachováva sa prihláškam známok, učineným v lehote podľa článku 4 i vtedy, keď zápis v zemi pôvodu sa stal až po vypršaní tejto lehoty.

Ustanovenie odseku 1 nevyklučuje právo žiadať na prihlasovateľovi potvrdenie o riadnom zápise, ktoré vydá príslušný úrad zeme pôvodu; pre toto potvrdenie nebude sa ale vyžadovať žiadneho overenia.

Článok 6b.

Smluvné strany sa zaväzujú, že odmietnu alebo zrušia — buď z úradnej povinnosti, ak to zákonodarstvo zeme dovoľuje, alebo na žiadosť účastníkovu — zápis továrenskej či obchodnej známky ktorá je reprodukciou alebo zameniteľným napodobnením inej známky, o ktorej podľa úsudku príslušného úradu zeme zápisu je tam všeobecne známe, že je už známkou príslušníka inej smluvnej zeme a že sa jej užíva pre tovar toho istého alebo podobného druhu.

Un délai minimum de 3 ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Le délai courra de la date de l'enregistrement de la marque.

Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi.

Article 6ter.

Les pays contractans conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marques de fabrique ou de commerce, soit comme éléments de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat des pays contractants, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans des cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

Pour l'application de ces dispositions les pays contractants conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, la liste des emblèmes d'Etat, signes et poinçons officiels du contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays contractant mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Tout pays contractant pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, au pays intéressé, ses objections éventuelles.

Pour les emblèmes d'Etat notoirement connus les mesures prévues à l'alinéa 1 s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après la signature du présent Acte.

Pour les emblèmes d'Etat qui ne seraient pas notoirement connus, et pour les signes et poinçons officiels, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après ré-

Lehota najmenej trojročná musí byť poskytnutá pre žiadosť o výmaz takých známk. Lehota počne bežať odo dňa zápisu známky.

Pre žiadosť o výmaz známk zapisaných úmyselne nebude stanovená lehota.

Článok 6c.

Smluvné zeme ujednávajú, že odmietnu alebo zrušia zápis a že vhodným opatrením zakážu, aby bez povolenia príslušných miest bolo buď ako továrenských alebo obchodných známk alebo ako časti týchto známk užívané znakov, práporov a iných odznakov štátnej svrchovanosti smluvných zemi, ako i úradných skúšobných, záručných a puncových značiek u nich zavedených ako i všetkého, čo je s heraldického hľadiska ich napodobením.

Používať úradných skúšobných, záručných a puncových značiek je zakázané len vtedy, ak sú známky, ktoré ich obsahujú, určené na to, aby ich bolo používané na tovar toho istého alebo podobného druhu.

Na prevedenie týchto ustanovení smluvné zeme ujednávajú, že si navzájom oznámia prostredníctvom Medzinárodného úradu v Berne soznam odznakov štátnej svrchovanosti, úradných, skúšobných, záručných a puncových značiek, ktoré — ako si prajú či budú priať — majú byť celkom alebo s určitým obmedzením dané pod ochranu tohoto článku; ďalej, že sa navzájom upovedomia o všetkých neskorších zmenách, ktoré nastanú v spomenutom sozname. Každá smluvná zem dá v príhodnom čase obecenstvu k dispozícii soznamy, ktoré jej byly oznámené.

Každá zem smie v lehote dvanástich mesiacov po prijatí soznamu zaslať príslušnej zemi prostredníctvom Medzinárodného úradu v Berne svoje eventuelné námietky.

Pokiaľ ide o štátne odznaky všeobecne známe, bude predpisov, obsažených v odseku 1 použité len na známky, ktoré byly zapísané do registra po podpísaní tejto Dohody.

Čo sa týka štátnych odznakov, ktoré by neboly všeobecne známe a o úradné a puncové značky, bude možno použiť týchto predpisov len na známky, ktoré byly zapísané až po dvoch mesiacoch od

ception de la notification prévue par l'alinéa 3.

En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant la signature du présent Acte et comportant des emblèmes d'Etat, signes et poinçons.

Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'Etat, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

Les pays contractants s'engagent à interdire l'usage, non autorisé dans le commerce, des armoiries d'Etat des autres pays contractants, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du N° 3 de l'alinéa 2 de l'art. 6, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux, décorations et autre emblèmes d'Etat ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7bis.

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou

prijatia oznámenia uvedeného v odseku 3.

V prípade úmyselnosti smú zeme dať vytrieť i známky, ktoré boli zapísané pred podpísaním tejto Dohody a obsahujú štátne odznaky, značky a puncovné značky.

Príslušníci každej zeme, ktorým bolo dovolené užívať štátnych odznakov, značiek a puncovných značiek ich zeme, smú ich užívať aj keby sa podobaly odznakom a značkám inej zeme.

Smluvné zeme sa zaväzujú, že zakážu, aby bez dovolenia bolo v obchode užívané štátnych znakov ostatných smluvných zemí, ak by také užívanie mohlo spôsobiť omyl o pôvode tovaru.

Predchádzajúce ustanovenia neprekážajú zemiám v tom, aby podľa článku 6 odseku 2, čís. 3, mohli odmietnuť alebo prihlásiť za neplatné známky, ktoré nedovolené obsahujú znaky, prápory, vyznamenania a iné odznaky štátne alebo úradné a puncovné značky zavedené v niektorej unijnej zemi.

Článok 7.

Povaha výrobku, na ktorý má byť továrenská alebo obchodná známka pripojená, nemôže v žiadnom prípade prekážať zápisu známky.

Článok 7b.

Smluvné zeme sa zaväzujú pripustiť k prihláseniu a chrániť známky patriace združeniam, ktorých existencia neodporuje zákonu zeme pôvodu, a to i vtedy, keď tieto združenia nemajú živnostenského alebo obchodného závodu.

Každá zem má ale na vôli ustanoviť, za ktorých zvláštnych podmienok smie byť združenie pripustené k ochrane svojich známk.

Článok 8.

Obchodné meno bude chránené vo všetkých zemiach Unie bez toho, že by tu bolo treba prihlášky alebo zápisu, pri čom nerozhoduje, či je časťou továrenskej alebo obchodnej známky či nie.

Článok 9.

Každý výrobok, ktorý nesie nedovolené továrenskú alebo obchodnú známku

un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux de pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité ou d'un pays déterminé, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Sera en tous cas reconnue comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué.

Article 10 bis.

Les pays contractants sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

Notamment devront être interdits:

alebo obchodné meno, bude zabavený pri dovoze tých unijných zemí, v ktorých táto známka či toto obchodné meno majú právo na zákonnú ochranu.

Zabavenie bude vykonané ako v zemi, kde sa pripojenie proti právu stalo, tak aj v zemi, kam bol výrobok dovezený.

K zabaveniu dojde podľa vnútorného zákonodarstva každej zeme, buď na návrh štátneho zastupiteľstva alebo ktoréhokoľvek iného príslušného úradu, alebo na žiadosť zúčastnenej strany, či je to osoba fyzická alebo právnická.

Úrady nebudú povinné vykonať zabavenie v prípade prevozu.

Ak ale zákonodarstvo niektorej zeme nedovoľuje zabavenie pri dovoze, bude zabavenie nahradené zákazom dovozu alebo zabavením vo vnútrozemí.

Ak ale zákonodarstvo niektorej zeme nedovoľuje zabavenie pri dovoze, ani zákazu dovozu ani zabavenie vo vnútrozemí, budú tieto opatrenia až do príslušnej zmeny zákonodarstva nahradené žalobami a prostriedkami, ktoré zákon tejto zeme udeľuje v rovnakom prípade vlastným štátnym príslušníkom.

Článok 10.

Ustanovenia predchádzajúceho článku budú sa vzťahovať na každý výrobok, ktorý nesie falošne ako označenie pôvodu meno určitého miesta, alebo určitej zeme, ak toto označenie bude pripojené k obchodnému menu vymyslenému alebo vypožíčanému v podvodnom úmysle.

Vo všetkých prípadoch bude za zúčastnenú stranu uznaný, či je to osoba fyzická alebo právnická, každý výrobca, továrnik alebo obchodník, ktorý je účastnený na fažbe alebo výrobe tohoto výrobku alebo v obchodovaní s ním a má závod buď v mieste falošne označenom ako miesto pôvodu alebo v krajine, kde toto miesto leží, alebo v zemi falošne označenej.

Článok 10b.

Smluvné zeme sú povinné zaistiť príslušníkom Únie účinnú ochranu proti nekalej súťaži.

Nekalou súťažou je každá súťažiteľská činnosť, ktorá odporuje poctivým zvyklostiam v živnosti či v obchode.

Najmä musia byť zakázané:

1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec les produits d'un concurrent; 2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer les produits d'un concurrent.

Article 10ter.

Les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10bis.

Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant l'industrie ou le commerce intéressé et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leur pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10bis, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux.

Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'art. 4. Si plus tard le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaires.

Article 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et de marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera une feuille périodique officielle.

1. Všetky také činy, ktoré by mohli akokoľvek spôsobiť, že by tovar bol zamieňaný s tovarom súťažiteľovým;

2. falošné údaje pri prevádzaní obchodu, ktoré by mohli poškodiť dobrú povest súťažiteľovho tovaru.

Článok 10c.

Smluvné zeme sa zaväzujú, že zaistia príslušníkom ostatných zemí Únie vhodné zákonné prostriedky, aby boli účinne potlačené všetky činy, uvedené v článkoch 9, 10 a 10b.

Zaväzujú sa ďalej, že učinia opatrenia, aby sväzom a sdruženiam, ktoré zastupujú príslušný priemysel a obchod a ktorých existencia sa neprieči zákonom ich zeme, bolo dovolené pokiaľ ide o potlačenie čínov označených v článkoch 9, 10 a 10b — zakročovať u súdov alebo u správnych úradov, a to v takej miere, v akej to zákon zeme, kde sa žiada o ochranu, dovoľuje sväzom a sdruženiam tejto zeme.

Článok 11.

Smluvná zem udelí podľa svojho vnútorného zákonodarstva patentovateľným vynálezom, užitočným vzorom, živnostenským či obchodným známkam dočasnú ochranu, pokiaľ ide o výrobky, ktoré budú vystavené na medzinárodných výstavách úradných alebo úradne uznaných a poriadaných v niektorej z uvedených zemí.

Touto dočasnou ochranou nebudú predĺžené lehoty článku 4. Ak bude neskoršie žiadané o prioritné právo, smie každá zem ustanoviť, aby lehota počala bežať odo dňa, kedy výrobok bol vnesený na výstavu.

Každá zem smie vyžadovať ako preukaz o totožnosti vystaveného predmetu a o dátume jeho vznesenia doklady, ktoré uzná za potrebné.

Článok 12.

Každá smluvná zem sa zaväzuje, že zriadi zvláštny úrad pre živnostenské vlastníctvo a ústredný prihláskový úrad, aby obecnstvu mohli byť oznamované patenty na vynálezy, užitočné vzory, živnostenské vzory, alebo modely a továrenské alebo obchodné známky.

Tento úrad bude vydávať úradný periodický list.

Article 13.

L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la propriété industrielle est placé sous la haute autorité de Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

La langue officielle du Bureau international est la langue française.

Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, il les réunit et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, sont répartis entre les Administrations des pays de l'Union dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des pays de l'Union, pour le fournir, sur les questions relatives au service international de la Propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les pays de l'Union.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Jusqu'à nouvel ordre, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée, au besoin, par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 14.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1 ^{re} classe	25 unités
2 ^e " "	20 " "
3 ^e " "	15 " "
4 ^e " "	10 " "
5 ^e " "	5 " "
6 ^e " "	3 " "

Článok 13.

Medzinárodný úrad zriadený v Berne pod názvom Medzinárodný úrad na ochranu živnostenského vlastníctva je podriadený vysokej autorite vlády Švajčiarskeho spolkového štátu, ktorá upravuje jeho organizáciu a stará sa o jeho činnosť.

Oficiálnym jazykom Medzinárodného úradu je francúzština.

Medzinárodný úrad sústreďuje všetky zprávy týkajúce sa ochrany živnostenského vlastníctva, zbiera ich a uverejňuje. Koná obecne prospesné štúdiá, zaujímavé Úniu a rediguje podľa spisov, ktoré sú mu dané k dispozícii jednotlivými úradmi, periodický časopis vo francúzskom jazyku o otázkach, ktoré sa týkajú predmetu Únie.

Čísła tohto časopisu, ako aj všetky spisy vydávané Medzinárodným úradom sú rozdeľované úradom újnyň zemí podľa počtu nižšie uvedených príspevkových jednotiek. Za ďalšie exempláre a spisy, o ktoré by vedľa toho žiadaly buď zmienené úrady alebo spoločnosti či jednotlivci, bude sa platiť zvlášť.

Medzinárodný úrad má byť v každom čase k dispozícii újnyň zemiam, aby im dodával zvlášťne zprávy o otázkach medzinárodnej správy živnostenského vlastníctva, ktorých by mohli potrebovať. Riaditeľ Medzinárodného úradu spíše každý rok zprávu o činnosti tohto úradu a zašle ju všetkým zemiam Únie.

Výdavky Medzinárodného úradu budú spoločne hradené smluvnými zemami. Až do nového nariadenia nesmú ročne presahovať sumu stodvadsať tisíc švajčiarskych frankov. Túto sumu bude možno podľa potreby zväčšiť jednohlasným rozhodnutím niektorej z konferencií stanovenej v článku 14.

Aby bol určený podiel každej zeme na tejto celkovej sume nákladov, sú smluvné zeme, ako aj tie zeme, ktoré pristúpia neskoršie k Úniu, rozdelené do šiestich tried, z ktorých každá prispieva v pomere určitého počtu jednotiek, a to:

1. trieda	25 jednotiek
2. " "	20 " "
3. " "	15 " "
4. " "	10 " "
5. " "	5 " "
6. " "	3 jednotky.

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une

Tieto koeficienty sa znásobia počtom zemí v každej triede a súčet lakto získaných súčinov udáva počet jednotiek, ktorým celkový výdaj musí byť delený. Podiel udáva čiastku výdajovej jednotky.

Každá smluvná zem určí pri svojom prístupe triedu, do ktorej si praje byť zaradená.

Vláda Švajčiarskeho spolkového štátu má dozor nad výdajmi Medzinárodného úradu, dáva potrebné preddavky a zostavuje ročný účet, ktorý bude zaslaný všetkým ostatným vládám.

Článok 14.

Táto dohoda bude podrobená občasným revíziám, aby v nej boli účinené opravy k zdokonaleniu systému Únie.

Tým cieľom budú sa konať postupne v jednotlivých smluvných zemiach konferencie delegátov týchto zemí.

Správa tej zeme, kde má zasedať konferencia, pripraví práce tejto konferencie s pomocou Medzinárodného úradu.

Riaditeľ Medzinárodného úradu má byť prítomný pri konferenčných zasadaniach a zúčastníť sa rokovania bez hlasovacieho práva.

Článok 15.

Je dohoda o tom, že si smluvné zeme navzájom vyhradujú právo sjednať oddeľne medzi sebou zvláštne dohody na ochranu živnostenského vlastníctva, pokiaľ také dohody neodporujú ustanoveniam tejto Dohody.

Článok 16.

Zeme, ktoré sa nezúčastnili tejto Dohody, budú môcť pristúpiť k nej, ak o to požiadajú.

O tomto prístupe bude diplomatickou cestou upovedomená vláda Švajčiarskeho spolkového štátu, ktorá potom upovedomí všetky ostatné vlády.

Pristupujúca zem pristúpi s plným právnym účinkom ku všetkým ustanoveniam a bude pripustená ku všetkým výhodám, ktoré sú sjednané v tejto Dohode, prístup nadobudne účinnosť za mesiac po tom, keď vláda Švajčiarskeho spolkového štátu zašle ostatným zemiám únie oznáme-

date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

Article 16 bis.

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou territoires administrés en vertu d'un mandat de la Société des Nations, ou pour certains d'entre eux.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats et les territoires visés à l'alinéa 1er, sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se borner à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour les territoires visés à l'alinéa 1er, ou pour certains d'entre eux.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Article 17 bis.

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Article 18.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à la Haye au plus tard le 1er mai 1928. Il entrera en

nie, ak pristupujúca zem neudá dátum neskoršie.

Článok 16b.

Smluvné zeme majú právo pristúpiť kedykoľvek k tejto Dohode za svoje osady, džzavy, odvislé územia a protektoráty alebo územia spravované podľa mandátu Spoločnosti národov alebo za niektoré z nich.

Za tým účelom môžu buď učiniť všeobecné vyhlásenie, podľa ktorého sú zahrnuté do prístupu všetky ich kolónie, džzavy, odvislé územia, protektoráty a územia uvedené v odseku 1, alebo môžu uviesť len tie, ktoré sú v ňom zahrnuté, alebo môžu uviesť len tie, ktoré sú z neho vyľúčené.

Toto vyhlásenie bude oznámené písomne vláde Švajčiarskeho spolkového štátu, ktorá o ňom upovedomí všetky ostatné vlády.

Smluvné zeme budú môcť za tých všetkých podmienok vypovedať Dohodu za svoje osady, džzavy, odvislé územia, protektoráty alebo územia uvedené v odseku 1 alebo za niektoré z nich.

Článok 17.

Aby byly prevedené vzájomné závazky obsažené v tejto Dohode, sa vyžaduje, pokiaľ je toho treba, aby byly splnené formality a ustanovenia predpísané ústavnými zákonmi tých smluvných zemí, ktoré sú povinné ich previesť; zavazujú sa učiniť tak v dobe čo najkratšej.

Článok 17b.

Dohoda bude platit na neurčitú dobu až do uplynutia jedného roku odo dňa, kedy bude daná výpoveď.

Táto výpoveď bude poslaná vláde Švajčiarskeho spolkového štátu a nadobudne účinnosti len pre tú zem, ktorá ju dala; pre ostatné smluvné zeme zostane Dohoda v platnosti.

Článok 18.

Táto Dohoda bude ratifikovaná a ratifikácie budú uložené v Haagu najneskoršie dňa 1. mája 1928. V zemiach, ktoré ju

vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date. Toutefois si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse, et pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Cet acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, la Convention d'Union de Paris de 1883 révisée à Washington le 2 juin 1911 et le Protocole de clôture, lesquels resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des Pays-Bas. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays contractants.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à la Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

Pour l'Allemagne:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

Pour l'Australie:

C. V. WATSON.

Pour l'Autriche:

Dr. CARL DUSCHANEK.
Dr. HANS FORTWÄNGLER.

Pour la Belgique:

CAPITAINE.
LOUIS ANDRÉ.
THOMAS BRAUN.
D. COPPIETERS.

Pour les Etats-Unis du Brésil:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO.
BARBOSA DE OLIVEIRA.

Pour le Canada:

FREDERICK H. PALMER.

ratifikovaly, nadobudne účinnosti za mesiac po tomto dátume. Keby ale bola ratifikovaná skôr najmenej šiestimi zemami, nadobudla by účinnosti v týchto zemiach za mesiac po tom, kedy by im bolo vládou Svajčiarskeho spolkového štátu oznámené uloženie šiestej ratifikácie, a pre zeme, ktoré by ju ratifikovali neskoršie, za mesiac po oznámení každej z týchto ratifikácií.

Táto Dohoda nahradí vo vzťahoch medzi štátmi, ktoré ju budú ratifikovať, Parížsku unijnú dohodu z r. 1883, revidovanú vo Washingtone dňa 2. júla 1911, a Záverečný protokol, ktoré však zostanú v účinnosti vo vzťahoch medzi zemami, ktoré neratifikovali túto úmluvu.

Článok 19.

Táto Dohoda bude podpísaná v jednom exemplári, ktorý bude uložený v archíve holandskej vlády. Overený odpis bude zaslaný touto vládou všetkým vládam smluvných zemí.

Na dôkaz toho príslušní splnomocnení podpísali túto Dohodu.

Dané v Haagu v jedinom exemplári, dňa 6. novembra 1925.

Za Nemecko:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

Za Austráliu:

C. V. WATSON.

Za Rakúsko:

Dr. CARL DUSCHANEK.
Dr. HANS FORTWÄNGLER.

Za Belgiu:

CAPITAINE.
LOUIS ANDRÉ.
THOMAS BRAUN.
D. COPPIETERS.

Za Spojené Štáty Brazílské:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO.
BARBOSA DE OLIVEIRA.

Za Kanadu:

FREDERICK H. PALMER.

Pour Cuba:	R. DE LA TORRE.	Za Kubu:	R. DE LA TORRE.
Pour le Danemark:	N. J. EHRENREICH HANSEN.	Za Dánsko:	N. J. EHRENREICH HANSEN.
Pour la Ville Libre de Dantzic:	ST. KOZMIŃSKI.	Za Slobodné Mesto Gdanskó:	ST. KOZMIŃSKI.
Pour la République Dominicaine:	C. G. DE HASETH Cz.	Za Republiku Dominikánsku:	C. G. DE HASETH Cz.
Pour l'Espagne:	SANTIAGO MENDEZ DE VIGO. FERNANDO CABELLO LAPIEDRA. JOSÉ GARCIA MONGE.	Za Španielsko:	SANTIAGO MENDEZ DE VIGO. FERNANDO CABELLO LAPIEDRA. JOSÉ GARCIA MONGE.
Pour l'Esthonie:	O. AARMANN.	Za Estonsko:	O. AARMANN.
Pour les Etats-Unis d'Amérique:	THOMAS E. ROBERTSON. WALLACE R. LANE. JO. BAILY BROWN.	Za Spojené Štáty Americké:	THOMAS E. ROBERTSON. WALLACE R. LANE. JO. BAILY BROWN.
Pour la Finlande:	YRJÖ SAASTAMOINEN.	Za Fínsko:	YRJÖ SAASTAMOINEN
Pour la France:	CH. DE MARCILLY. MARCEL PLAISANT. CH. DROUETS. GEORGES MAILLARD.	Za Franciu:	CH. DE MARCILLY. MARCEL PLAISANT. CH. DROUETS. GEORGES MAILLARD.
Pour la Grande Bretagne et l'Irlande du Nord:	H. LLEWELLYN SMITH. A. J. MARTIN. A. BALFOUR.	Za Veľkú Britániu a Severné Irsko.	H. LLEWELLYN SMITH. A. J. MARTIN. A. BALFOUR.
Pour la Hongrie:	ELEMÉR DE POMPÉRY.	Za Maďarsko:	ELEMÉR DE POMPÉRY.
Pour l'Etat Libre d'Irlande:	G. O'KELLY DE GALLAGH.	Za Slobodný Štát Irský:	G. O'KELLY DE GALLAGH.
Pour l'Italie:	DOMENICO BARONE. LETTERIO LABOCCETTA. MARIO GHIRON.	Za Itáliu:	DOMENICO BARONE. LETTERIO LABOCCETTA. MARIO GHIRON.
Pour le Japon:	S. SAKIKAWA. N. ITO.	Za Japonsko:	S. SAKIKAWA. N. ITO.

Pour le Maroc:	Za Maroko:
CH. DE MARCILLY.	CH. DE MARCILLY.
Pour les Etats-Unis du Mexique:	Za Spojené Státy Mexické:
JULIO POULAT.	JULIO POULAT.
Pour la Norvège:	Za Nórsko:
B. WYLLER.	B. WYLLER.
Pour les Pays-Bas:	Za Holandsko:
J. ALINGH PRINS.	J. ALINGH PRINS.
BIJLEVELD.	BIJLEVELD.
DIJCKMEESTER.	DIJCKMEESTER.
Pour la Pologne:	Za Poľsko:
ST. KOZMINSKI.	ST. KOZMINSKI.
FRÉDÉRIC ZOLL.	FRÉDÉRIC ZOLL.
Pour le Portugal:	Za Portugalsko:
BANDEIRA.	BANDEIRA.
Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes:	Za Kráľovstvo Srbov, Chorvátov a Slovincov:
Dr. YANKO CHOUMANE.	Dr. YANKO CHOUMANE.
MIHAÏLO PRÉDITCH.	MIHAÏLO PRÉDITCH.
Pour la Suède:	Za Švédsko:
E. O. J. BJÖRKLUND.	E. O. J. BJÖRKLUND.
H. HJERTÉN.	H. HJERTÉN.
AXEL HASSELROT.	AXEL HASSELROT.
Pour la Suisse:	Za Švajčiarsko:
A. DE PURY.	A. DE PURY.
W. KRAFT.	W. KRAFT.
Pour la Syrie et le Grand Liban:	Za Sýriu a Veľký Libanon:
CH. DE MARCILLY.	CH. DE MARCILLY.
Pour la Tchécoslovaquie:	Za Československo:
BARÁČEK.	BARÁČEK.
Prof. Dr. KAREL	Prof. Dr. KAREL
HERMANN-OTAVSKÝ.	HERMANN OTAVSKÝ
Ing. BOHUSLAV	Ing. BOHUSLAV
PAVLOUSEK.	PAVLOUSEK.
Pour la Tunisie:	Za Tunís:
CH. DE MARCILLY.	CH. DE MARCILLY.
Pour la Turquie:	Za Turecko:

Slovenský zákonník

Čiastka 30.

Vydaná dňa 14. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (105.—108.) 105. Nariadenie s mocou zákona o obmedzení zafazeni nehnuteľnosti. — 106. Nariadenie s mocou zákona o zhodnotení štúdií absolventov Ukrajinskej hospodárskej akadémie. — 107. Nariadenie s mocou zákona o jednotnej úprave služobných miest a úradných titulov koncepčných úradníkov justičného rezortu. — 108. Zákon, ktorým sa obnovuje platnosť zákona o kartelovom poplatku.

105.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 26. mája 1941

o obmedzení zafazenia nehnuteľnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) K nadobudnutiu smluvného alebo exekučného záložného práva na nehnuteľnosti pre pohľadávku prevyšujúcu 100.000.— Ks (bez príslušnosti) treba súhlas príslušného okresného úradu.

(²) Pri určení výšky zafazenia podľa ods. 1 treba spočítať:

- a) dielcie pohľadávky jedného veriteľa, ktoré sú už zabezpečené alebo majú sa zabezpečiť na všetkých alebo niektorých nehnuteľnostiach, zapísaných na meno jedného vlastníka alebo tých istých spoluvlastníkov, alebo len na podieloch niektorých spoluvlastníkov,
- b) dielcie pohľadávky, ktoré sa majú zabezpečiť v prospech viacerých veriteľov na všetkých alebo niektorých nehnuteľnostiach, zapísaných na meno jedného vlastníka alebo viacerých spoluvlastníkov, alebo len na podieloch niektorých spoluvlastníkov.

§ 2.

(¹) Súhlas podľa § 1, ods. 1 netreba, ak ide o nehnuteľnosti štátu a sväzkov územnej samosprávy alebo podnikov, ústavov a fondov im patriacich alebo nimi spravovaných.

(²) Súhlasu taktiež netreba, ak ide o zaistenie pohľadávok subjektov, uvede-

ných v ods. 1, na nehnuteľnostiach iných osôb.

§ 3.

Súhlas podľa § 1 má sa udeliť, ak proti zamýšľanému právnomu úkonu niet námietok s hľadiska verejných záujmov.

§ 4.

(¹) K žiadosti o pozemknížny zápis podľa § 1 treba pripojiť výmer okresného úradu, ktorým bol daný súhlas, ináč sa žiadosť zamietne.

(²) Pozemknížny zápis smluvného alebo exekučného záložného práva uvedeného v § 1, ku ktorému by sa vyžadoval podľa tohto nariadenia súhlas okresného úradu, možno vykonať aj bez súhlasu, ak právne jednanie, na základe ktorých sa o zápis žiada, sa staly pred 1. marcom 1939 a ak je táto skutočnosť zrejmá z verejnej listiny alebo z overenia verejného notára alebo súdu.

§ 5.

Nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 55/1939 Úr. nov. sa zrušuje.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. aj za ministra Stanu.

aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

106.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 26. mája 1941**

o zhodnotení štúdií absolventov Ukrajinskej hospodárskej akadémie.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Absolventom bývalej Ukrajinskej hospodárskej akadémie v Poděbradoch (v ďalšom texte „akadémia“) priznávajú sa práva absolventov Slovenskej vysokej školy technickej, ak s úspechom vykonajú osobitnú nostrifikačnú skúšku, ktorej skúšobnú látku určí Slovenská vysoká škola technická.

(²) Rozsah práv, uvedených v ods. 1, vyznačí sa vo vysvedčení o nostrifikačnej skúške so zreteľom na jednotlivé študijné odbory a na vykonané štúdiá.

§ 2.

Ku skúške podľa § 1 možno pripustiť tých absolventov akadémie, ktorí preukážu, že

a) sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky,

b) složili s úspechom druhú hlavnú skúšku a obhájili diplomný projekt alebo diplomnú prácu podľa § 8 stanov akadémie, schválených jej profesorským sborom dňa 23. mája 1925.

§ 3.

Na osoby, ktoré sa pokladajú za Židov podľa § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., sa ustanovenia tohto zákona nevzťahujú.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. aj za ministra Stanu

aj za min. Dr. Fritza Čatloš v. r.

107.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 26. mája 1941**

o jednotnej úprave služobných miest a úradných titulov konceptných úradníkov justičného rezortu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje.

Článok I.

Paragraf 53 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. sa mení a znie takto:

(¹) „Ustanovenie I. dielu časti druhej platia obdobne i pre konceptných pragmatikálnych úradníkov Ministerstva pravosúdia, štátnych zastupiteľstiev, hlavných štátnych zastupiteľstiev a Generálnej prokuratúry.

(²) Služobné miesta konceptných pragmatikálnych úradníkov Ministerstva pravosúdia sa systemizujú v I. až VII. stupnici funkčného služného (§ 40, ods. 2).

(³) Služobné miesta konceptných pragmatikálnych úradníkov štátnych zastupiteľstiev, hlavných štátnych zastupiteľstiev a Generálnej prokuratúry sa systemizujú v II. až VI. stupnici funkčného služného (§ 40, ods. 2)“.

Článok II.

(¹) Konceptným pragmatikálnym úradníkom uvedeným v článku I., ods. 2 prislúchajú tieto úradné tituly:

v VII. stupnici funkč. služ. úradný titul „okresný sudca“;

v VI. stupnici funkč. služ. úradný titul „súdny radca“;

v V. stupnici funkč. služ. úradný titul „hlavný súdny radca“;

v IV. stupnici funkč. služ. úradný titul „radca Najvyššieho súdu“;

v III. stupnici funkč. služ. úradný titul „senátny podpredseda Najvyššieho súdu“;

v II. stupnici funkč. služ. úradný titul „senátny predseda Najvyššieho súdu“;

v I. stupnici funkč. služ. úradný titul „predseda Najvyššieho súdu“;

(²) Konceptným pragmatikálnym úradníkom uvedeným v článku I., ods. 3 prislúchajú tieto úradné tituly:

v VI. stupnici funkč. služ. úradný titul „štátny zástupca“;

v V. stupnici funkč. služ. úradný titul „hlavný štátny zástupca“;

v IV. stupnici funkč. služ. úradný titul „prokurátor“;

v III. stupnici funkč. služ. úradný titul „hlavný prokurátor“, prípadne „generálny štátny zástupca“;

v II. stupnici funkč. služ. úradný titul „generálny prokurátor“.

Článok III.

Prí preradení konceptných pragmatikálnych úradníkov Ministerstva pravosúdia z pôvodných systemizovaných služobných miest na služobné miesta podľa článku I. treba odbodne použiť ustanovení § 52 a § 152 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.

Článok IV.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

108.

Zákon zo dňa 27. mája 1941,

ktorým sa obnovuje platnosť zákona
o kartelovom poplatku.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

§ 1.

Zákon č. 245/1937 Sb. z. a n. v znení
právných predpisov ho meniacich a do-
plňujúcich počínajúc dňom vyhlásenia toh-
to zákona platí až do 31. decembra 1942.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom
vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 31.

Vydaná dňa 18. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 109. Slovensko-nemecká dohoda o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva.

**Vyhláška
ministra zahraničných vecí
zo dňa 24. mája 1941**

o slovensko-nemeckej dohode o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva.

Dňa 18. októbra 1940 bola v Bratislave medzi splnomocnenými zástupcami Slovenskej republiky a Nemeckej ríše podpísaná dohoda o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva spolu so záverečným protokolom.

Táto dohoda bola dňa 13. novembra 1940 schválená vládou a ratifikačná pôvodina bola dňa 11. februára 1941 podpísaná prezidentom republiky. Ratifikačné pôvodiny sa vymenily dňa 2. mája 1941 v Berlíne. Podľa článku 35 dohody nadobudne táto účinnosť dňom 3. júna 1941.

Dohoda sa uverejňuje v slovenskom a nemeckom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. r.

Dohoda

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva.

SLOVENSKA REPUBLIKA

a

NEMECKÁ RÍŠA,

vedené túžbou usporiadať v občianskych a obchodných veciach právnu ochranu príslušníkov Slovenskej republiky v Nemeckej ríši a príslušníkov Nemeckej ríše v Slovenskej republike ako aj povinnosť súdnych vrchností navzájom si poskytovať právnu pomoc, dohodly sa pre tento účel uzavrieť dohodu, a za svojich splnomocnencov vymenovali:

Prezident Slovenskej republiky:

ministerského predsedu a ministra zahraničných vecí

pána Dr. Vojtecha Tuku,

prednostu administratívne-právneho odboru ministerstva zahraničných vecí

pána Dr. Viktora Bečku

a

odborového radcu ministerstva pravosúdia

pána Dr. Dezidera Rakšányho,

Nemecký ríšsky kancelár:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra

slobodného pána **Manfréda von Killingera,**

ministerského riaditeľa ríšskeho ministerstva pravosúdia

pána Dr. Ericha Volkmaru

a

prednásajúceho legačného radcu zahraničného úradu

pána Dr. Karla Schwagulu.

Splnomocnenci predložili si navzájom svoje splnomocnenia a našli ich v poriadku. Dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

ČASŤ PRVA.**Právna ochrana.****Č l á n o k 1.**

Príslušníci oboch Smluvných Strán majú, čo do zákonnej a súdnej ochrany ich osoby a majetku, na území druhej Strany rovnaké postavenie ako tuzemci. Môžu slobodne a bez prekážok dovoľávať sa súdov a môžu tam jednať pod tými istými podmienkami a tým istým spôsobom ako tuzemci.

Č l á n o k 2.

(¹) Príslušníkom jednej Smluvnej Strany, ktorí vystupujú pred súdmi druhej Strany ako žalobcovia alebo intervenienti, nesmie sa uložiť pod akýmkoľvek názvom sčozenie žiadnej zábezpeky alebo depozitu preto, že sú cudzincami alebo preto, že v tuzemsku nemajú bydliska alebo pobytu,

Abkommen

zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik über Rechtsschutz
und Rechtshilfe in Angelegenheiten des bürgerlichen und des Handels-Rechts

DAS DEUTSCHE REICH und DIE SLOWAKISCHE REPUBLIK,

von dem Wunsche geleitet, in Zivil- und Handelssachen den Rechtsschutz der Angehörigen des Deutschen Reichs in der Slowakischen Republik und der Angehörigen der Slowakischen Republik im Deutschen Reich sowie die Verpflichtung der beiderseitigen Gerichtsbehörden zur Rechtshilfe zu regeln, sind übereingekommen, zu diesem Zwecke ein Abkommen zu schliessen, und haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:
den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister
Herrn Manfred Freiherr von Killinger,
den Ministerialdirektor im Reichsjustizministerium
Herrn Dr. Erich Volkmar
und
den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen Amt
Herrn Dr. Karl Schwagula,

Der Präsident der Slowakischen Republik:
den Ministerpräsidenten und Minister des Aussen
Herrn Dr. Adalbert Tuka,
den Chef der rechtlich-administrativen Sektion des Ministeriums des Aussen
Herrn Dr. Viktor Bečka
und
den Sektionsrat im Justizministerium
Herrn Dr. Desiderius Rakšány.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

ERSTER ABSCHNITT

Rechtsschutz

Artikel 1

Die Angehörigen jedes der Vertragschliessenden Teile geniessen im Gebiet des anderen Teils in Ansehung des gesetzlichen und gerichtlichen Schutzes ihrer Person und ihres Vermögens die gleiche Behandlung wie Inländer. Sie haben freien und ungehinderten Zutritt zu den Gerichten und können dort unter denselben Bedingungen und in derselben Weise wie Inländer auftreten.

Artikel 2

(¹) Den Angehörigen des einen Vertragschliessenden Teils, die vor den Gerichten des anderen Teils als Kläger oder Intervenienten auftreten, darf wegen ihrer Eigenschaft als Ausländer oder wegen Mangels eines inländischen Wohnsitzes oder Aufenthalts keine Sicherheitsleistung oder Hinterlegung, unter welcher Benennung es auch sei, auferlegt werden.

(²) To platí rovnako o preddavku, ktorý by sa mal požadovať od žalobcov alebo intervenientov na zaokrytie súdnych útrat.

Č l á n o k 3.

(¹) Ak na území jednej Smluvnej Strany dôjde na odsúdenie v procesných útratách žalobcu alebo intervenienta, ktorý je oslobodený od složenia zábezpeky, depozitu alebo preddavku na základe článku 2 alebo zákona platného v štáte, kde sa podala žaloba, má sa toto odsúdenie na území druhej Smluvnej Strany bezplatne vyhlásiť príslušnými úradmi za vykonateľné. Návrh môže podať veriteľ útrat cestou diplomatickou alebo priamo u príslušnej vrchnosti.

(²) Rovnaké pravidlo platí o súdnych rozhodnutiach, ktorými sa procesné útraty neskoršie určia.

(³) Pod súdnymi rozhodnutiami rozumejú sa aj usnesenia o ustálení útrat, ktoré vyniesli listovní úradníci súdmi (súdmi písári) v medziach ich pôsobnosti.

(⁴) Rozhodnutia o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti a na povolenie exekúcie nemožno odoprieť preto, že vymáhajúca strana nesložila vopred žiadnych kolokov a poplatkov.

Č l á n o k 4.

(¹) V článku 3 označené rozhodnutia o útratách vyhlásia sa za vykonateľné bez vypočutia strán, čím sa však nevylučuje právo odsúdenej strany použiť neskoršie opravný prostriedok podľa zákonov tej Smluvnej Strany, na území ktorej exekúcia sa má vykonať.

(²) Pri rozhodnutí o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti má sa iba skúmať, či podľa zákonov Smluvnej Strany, na území ktorej sa odsúdenie vyslovuje, rozhodnutie, ktoré sa má vykonať, je právoplatné. Na dokázanie tejto požiadavky stačí potvrdenie príslušného súdu.

(³) K návrhu treba pripojiť v úradnej reči požiadanej Smluvnej Strany preklad rozhodujúcej čiastky rozhodnutia ako aj potvrdenia v odseku 2, vete 2 označeného. Preklady majú sa overiť diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom alebo prisázaným tlmočníkom jednej zo Smluvných Strán alebo sudcom požiadajúcej Smluvnej Strany.

(⁴) Vrchnosť príslušná rozhodovať o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti má na súčasný návrh veriteľa útrat určiť sumu útrat za potvrdenie, preklad a overenie, označené v odsekoch 2 a 3. Nakoľko útraty vznikly na území požiadajúcej Smluvnej Strany, má príslušný súd ich výšku potvrdiť. Tieto útraty majú sa považovať za útraty sporu.

(⁵) S návrhom na vyhlásenie vykonateľnosti možno spojiť návrh na povolenie exekúcie.

ČASŤ DRUHÁ.

Právo chudoby.

Č l á n o k 5.

Príslušníkom jednej Smluvnej Strany priznáva sa právo chudoby na území druhej Strany za tých istých podmienok ako tuzemcom.

(*) Das gleiche gilt für die Vorauszahlung, die von den Klägern oder Intervenienten zur Deckung der Gerichtskosten anzufordern wäre.

Artikel 3

(¹) Ergeht im Gebiet des einen Vertragschliessenden Teils eine Verurteilung in die Prozesskosten gegen einen Kläger oder Intervenienten, der von der Sicherheitsleistung, Hinterlegung oder Vorauszahlung auf Grund des Artikels 2 oder eines im Staate der Klageerhebung geltenden Gesetzes befreit ist, so ist diese Verurteilung im Gebiet des anderen Vertragschliessenden Teils durch die zuständige Behörde kostenfrei für vollstreckbar zu erklären. Der Antrag kann im diplomatischen Weg oder unmittelbar bei der zuständigen Behörde durch den Kostengläubiger gestellt werden.

(²) Die gleiche Regel findet Anwendung auf gerichtliche Entscheidungen, durch die die Prozesskosten später festgesetzt werden.

(³) Unter gerichtlichen Entscheidungen sind auch die von den Urkundsbeamten der Geschäftsstelle (Gerichtsschreibern) innerhalb ihrer Zuständigkeit erlassenen Kostenfestsetzungsbeschlüsse zu verstehen.

(⁴) Die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung und die Vollstreckung dürfen nicht deshalb verweigert werden, weil die betreibende Partei keine Stempel und Gebühren vorweg entrichtet hat.

Artikel 4

(¹) Die im Artikel 3 bezeichneten Kostenentscheidungen werden ohne Anhörung der Parteien für vollstreckbar erklärt, jedoch unbeschadet eines späteren Rechtsmittels der verurteilten Partei gemäss der Gesetzgebung des Vertragsschliessenden Teils, in dessen Gebiet die Vollstreckung betrieben wird.

(²) Bei der Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung ist nur zu prüfen, ob die zu vollstreckende Entscheidung nach den Gesetzen des Vertragsschliessenden Teils, in dessen Gebiet die Verurteilung ausgesprochen ist, rechtskräftig ist. Zum Nachweis dieses Erfordernisses genügt eine Bescheinigung des zuständigen Gerichts.

(³) Dem Antrag ist eine Übersetzung des entscheidenden Teils der Entscheidung sowie der im Absatz 2 Satz 2 bezeichneten Bescheinigung in die amtliche Sprache des ersuchten Vertragsschliessenden Teils beizufügen. Die Übersetzungen sind durch den diplomatischen oder konsularischen Vertreter oder durch einen beeidigten Dolmetscher eines der Vertragsschliessenden Teile oder durch einen Richter des ersuchenden Vertragsschliessenden Teils zu beglaubigen.

(⁴) Die für die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung zuständige Behörde hat auf gleichzeitigen Antrag des Kostengläubigers den Betrag der Kosten für die in den Absätzen 2 und 3 vorgesehene Bescheinigung, Übersetzung und Beglaubigung festzusetzen. Soweit die Kosten im Gebiet des ersuchenden Vertragsschliessenden Teils entstanden sind, hat das zuständige Gericht deren Höhe zu bestätigen. Diese Kosten sind als Kosten des Prozesses zu betrachten.

(⁵) Mit dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung kann der Antrag auf Durchführung der Vollstreckung verbunden werden.

ZWEITER ABSCHNITT

Armenrecht

Artikel 5

Die Angehörigen des einen Vertragsschliessenden Teils werden im Gebiet des anderen Teils zum Armenrecht unter denselben Bedingungen wie Inländer zugelassen.

Článok 6.

(¹) Vysvedčenie chudoby musí sa vystaviť vrchnosťami obvyklého miesta pobytu žiadateľa alebo, ak takéhoto niet, vrchnosťami jeho terajšieho miesta pobytu.

(²) Ak sa žiadateľ nezdrzuje na území jednej zo Smluvných Strán, postačí potvrdenie diplomatického alebo konzulárneho zástupcu, príslušného pre žiadateľa.

(³) Vrchnosť, ktorá má o žiadosti na povolenie práva chudoby rozhodovať, podrzuje si v medziach svojej úradnej pôsobnosti právo preskúmať potvrdenia.

Článok 7.

Ak pre príslušníka jednej Smluvnej Strany od príslušnej vrchnosti sa povolilo právo chudoby, prislúcha mu toto právo aj vo všetkých procesných úkonoch, počítajúc do toho úkony patriace exekučnej inštancii, ktoré sa vzťahujú na ten istý právny spor a prejednávajú sa pred súdmi druhej Smluvnej Strany na základe tejto dohody.

Článok 8.

(¹) Ak príslušník jednej Smluvnej Strany chce požiadať o právo chudoby pre žalobu pred súdom druhej Strany, môže podať žiadosť o udelenie práva chudoby a ustanovenie záštitníka v Slovenskej republike do zápisnice pred okresným súdom, v Nemeckej ríši do zápisnice pred úradným súdom (v Protektoráte Čechy a Morava aj pred okresným súdom); príslušný je súd jeho obvyklého miesta pobytu. Ak sa žiada o ustanovenie záštitníka, má sa o to výslovne požiadať. Zápisnica má sa zaslať s pripojením potvrdenia (článok 6) a iných stranou predložených dokladov príslušnému súdu druhej Smluvnej Strany spôsobom, uvedeným v článku 9; ak dôjde zápisnica na nepríslušný súd, má sa žiadosť z úradu postúpiť príslušnej vrchnosti a vrchnosť, ktorá ju odoslala, má sa o tom bez odkladu upovedomiť.

(²) Zápisnica má sa napísať v úradnej reči súdu, pred ktorým sa napísala. Súd, ktorý rozhoduje o žiadosti o udelenie práva chudoby, má si opatriť z úradu preklad zápisnice, v prípade potreby aj príloh, nakoľko nepripojil sa overený preklad podľa ustanovení článku 4, odsek 3. Pre ďalšie pokračovanie môže tento preklad slúžiť za podklad. Útraty prekladu patria k útratám pokračovania pred týmto súdom.

ČASŤ TRETIA.

Požiadania o doručenie a o právnu pomoc.

Článok 9.

(¹) V občianskych a obchodných veciach doručujú sa spisy a vybavujú požiadania o právnu pomoc v priamom úradnom styku medzi vrchnosťami oboch Smluvných Strán.

(²) Pre sprostredkovanie a prevzatie požiadaní o doručenie a o právnu pomoc sú príslušní so slovenskej strany predsedovia krajských súdov, s nemeckej strany prezidenti krajských súdov (Landgerichtspräsidenten).

(³) Ak je požiadaná vrchnosť nepríslušná, má sa požiadanie z úradu postúpiť príslušnej vrchnosti a požiadajúca vrchnosť má sa o tom bez odkladu upovedomiť.

Artikel 6

(¹) Die Bescheinigung des Unvermögens muss von den Behörden des gewöhnlichen Aufenthaltsorts des Antragstellers oder in Ermangelung eines solchen von den Behörden seines derzeitigen Aufenthaltsorts ausgestellt sein.

(²) Hält sich der Antragsteller nicht im Gebiet eines der beiden Vertragsschliessenden Teile auf, so ist die Bescheinigung des für den Antragsteller zuständigen diplomatischen oder konsularischen Vertreters ausreichend.

(³) Die Behörde, die über den Antrag auf Bewilligung des Armenrechts zu entscheiden hat, behält in den Grenzen ihrer Amtsbefugnis das Recht, die Bescheinigungen nachzuprüfen.

Artikel 7

Ist einem Angehörigen des einen Vertragsschliessenden Teils von der zuständigen Behörde das Armenrecht bewilligt, so soll ihm dieses Recht auch in allen Prozesshandlungen einschliesslich der zur Vollstreckungsinstanz gehörigen zustehen, die sich auf denselben Rechtsstreit beziehen und vor den Gerichten des anderen Vertragsschliessenden Teils auf Grund dieses Abkommens vorgenommen werden.

Artikel 8

(¹) Will ein Angehöriger des einen Vertragsschliessenden Teils das Armenrecht für eine Klage vor einem Gericht des anderen Teils nachsuchen, so kann er ein Gesuch um Bewilligung des Armenrechts und um Beiordnung eines Armenanwalts im Deutschen Reich zu Protokoll des Amtsgerichts (im Protektorat Böhmen und Mähren auch des Bezirksgerichts), in der Slowakischen Republik zu Protokoll des Bezirksgerichts erklären; zuständig ist das Gericht seines gewöhnlichen Aufenthaltsorts. Wird die Beiordnung eines Rechtsanwalts begehrt, so muss dies ausdrücklich verlangt werden. Das Protokoll ist unter Beifügung der Bescheinigung (Artikel 6) und sonstiger von der Partei überreichter Unterlagen auf dem im Artikel 9 bezeichneten Weg an das zuständige Gericht des anderen Vertragsschliessenden Teils zu leiten; geht das Protokoll bei einem unzuständigen Gericht ein, so ist das Gesuch von Amts wegen an die zuständige Behörde abzugeben und die Behörde, die es übersandt hat, hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

(²) Das Protokoll ist in der Amtssprache des Gerichts, von dem es aufgenommen wird, abzufassen. Das Gericht, das über den Antrag auf Bewilligung des Armenrechts entscheidet, hat sich von dem Protokoll, erforderlichenfalls auch von den Anlagen, eine Übersetzung von Amts wegen zu beschaffen, soweit eine nach den Vorschriften des Artikels 4 Absatz 3 beglaubigte Übersetzung nicht beigelegt ist. Dem weiteren Verfahren kann die Übersetzung zugrunde gelegt werden. Die Kosten der Übersetzung gehören zu den Kosten des Verfahrens vor diesem Gericht.

DRITTER ABSCHNITT

Zustellungsanträge und Rechtshilfeersuchen

Artikel 9

(¹) In Zivil- und Handelssachen erfolgt die Zustellung von Schriftstücken und die Erledigung von Rechtshilfeersuchen im unmittelbaren Geschäftsverkehr der Behörden der beiden Vertragsschliessenden Teile.

(²) Für die Übermittlung und Entgegennahme von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen sind auf deutscher Seite die Landgerichtspräsidenten, auf slowakischer Seite die Präsidenten der Kreisgerichte zuständig.

(³) Im Falle der Unzuständigkeit der ersuchten Behörde ist das Ersuchen von Amts wegen an die zuständige Behörde abzugeben und die ersuchende Behörde hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

Č l á n o k 10.

(¹) Požiadania o doručenie a o právnu pomoc majú sa vyhotoviť v reči požiadajúcej Smluvnej Strany. Ku požiadaniam o právnu pomoc má sa pripojiť preklad v úradnej reči požiadanej Smluvnej Strany; preklad má sa overiť podľa článku 4, odsek 3.

(²) V požiadaniach o doručenie a o právnu pomoc treba označiť požiadajúcu vrchnosť ako aj meno a postavenie strán. Požiadania o doručenie majú okrem toho obsahovať adresu príjemcu a druh spisov, ktoré sa majú doručiť.

Č l á n o k 11.

(¹) O doručenie má sa postarať príslušná vrchnosť požiadanej Smluvnej Strany. Táto vrchnosť môže sa, odhládnuv od prípadov uvedených v odseku 2, obmedziť na to, že doručenie dá vykonať odovzdaním spisu príjemcovi, nakoľko tento je ochotný spis prijať.

(²) Ak sa spis, ktorý sa má doručiť, vyhotovil v reči požiadanej Smluvnej Strany, alebo ak sa pripojí k nemu preklad v tejto reči, overený podľa článku 4, odsek 3, požiadaná vrchnosť ak v požiadaní sa vyslovila žiadosť v tomto smere, dá doručiť spis spôsobom, predpísaným jej vnútorným zákonodarstvom pre uskutočnenie rovnakých doručení. Ak sa takáto žiadosť nevylovila, požiadaná vrchnosť najprv sa pokúsi odovzdať spis podľa predpisov odseku 1.

Č l á n o k 12.

Doručenie sa preukáže alebo príjemcovým overeným potvrdením o prevzatí s dátumom alebo osvedčením vrchností požiadanej Smluvnej Strany o tom, že doručenie sa vykonalo, akým spôsobom a kedy.

Č l á n o k 13.

(¹) Vrchnosť, ktorá sa požiadala poskytnúť právnu pomoc, je povinná jej vyhovieť a pri tom použiť rovnaké donucovacie prostriedky ako pri vybavení požiadania vrchností požiadanej Smluvnej Strany alebo pri vybavení návrhu, ktorý podala pre rovnaký účel strana na pokračovaní zúčastnená. Aj spôsoby vybavenia riadia sa podľa zákonov požiadanej Strany.

(²) Požiadajúca vrchnosť, ak o to požiadala, má sa upovedomiť o čase a mieste úkonu, ktorý sa má konať v dôsledku požiadania o právnu pomoc, aby zúčastnené strany mohli na ňom brať účasť.

Č l á n o k 14.

Vybavenie požiadaní o doručenie a o právnu pomoc môže sa len vtedy odmietnuť, ak Smluvná Strana, na území ktorej má sa vybavenie vykonať, pokladá ho za spôsobiteľé ohroziť jej výsostné práva alebo jej bezpečnosť.

Č l á n o k 15.

(¹) Za vybavenie požiadaní o doručenie a o právnu pomoc nemožno požadovať ani poplatok, ani náhradu akýchkoľvek výdavkov. Toto však neplatí o útratách a odmenách, vyplatených znalcom podľa zákonov požiadanej Smluvnej Strany. Tieto útraty majú sa bez odkladu požiadajúcou Stranou nahradiť bez ohľadu na to, či ich od zúčastnených strán dostane späť alebo nie.

Artikel 10

(¹) Die Zustellungsanträge und Rechtshilfeersuchen sind in der Sprache des ersuchenden Vertragschliessenden Teils abzufassen. Den Rechtshilfeersuchen ist eine Übersetzung in die amtliche Sprache des ersuchten Vertragschliessenden Teils beizufügen; die Übersetzung ist gemäss Artikel 4 Absatz 3 zu beglaubigen.

(²) Die Zustellungsanträge und Rechtshilfeersuchen haben die ersuchende Behörde sowie den Namen und die Stellung der Parteien anzugeben. Die Zustellungsanträge haben ausserdem die Anschrift des Empfängers zu enthalten und die Art der zuzustellenden Schriftstücke zu bezeichnen.

Artikel 11

(¹) Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten Vertragschliessenden Teils Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im Absatz 2 vorgesehenen Fällen, darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern dieser zur Annahme bereit ist.

(²) Ist das zuzustellende Schriftstück in der Sprache des ersuchten Vertragschliessenden Teils abgefasst oder ist es von einer gemäss Artikel 4 Absatz 3 beglaubigten Übersetzung in diese Sprache begleitet, so lässt die ersuchte Behörde, falls in dem Antrag ein dahingehender Wunsch ausgesprochen ist, das Schriftstück in der durch ihre innere Gesetzgebung für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zustellen. Ist ein solcher Wunsch nicht ausgesprochen, so wird die ersuchte Behörde zunächst die Übergabe nach den Vorschriften des Absatzes 1 zu bewirken suchen.

Artikel 12

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekenntnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten Vertragschliessenden Teils nachgewiesen, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben.

Artikel 13

(¹) Die Behörde, an die ein Rechtshilfeersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines Ersuchens der Behörden des ersuchten Vertragschliessenden Teils oder eines zum gleichen Zweck gestellten Antrags einer beteiligten Partei. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten Teils.

(²) Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Ort der auf das Rechtshilfeersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen, damit die beteiligten Parteien in der Lage sind, ihr beizuwohnen.

Artikel 14

Die Erledigung von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen kann nur abgelehnt werden, wenn der Vertragschliessende Teil, in dessen Gebiet die Erledigung stattfinden soll, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

Artikel 15

(¹) Für die Erledigung von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen kann weder eine Gebühr noch die Erstattung irgendwelcher Auslagen verlangt werden. Dies gilt jedoch nicht für die nach den Gesetzen des ersuchten Vertragschliessenden Teils an Sachverständige gezahlten Entschädigungen. Diese Kosten sind unverzüglich durch den ersuchenden Teil zu erstatten ohne Rücksicht darauf, ob er sie von den beteiligten Parteien zurückerhält oder nicht.

(¹) Požadovaná vrchnosť má sumu útrat, ktoré jej vznikly, aj ak tieto nemajú sa podľa odseku 1 požiadajúcou Smluvnou Stranou nahradiť, oznámiť požiadajúcej vrchnosti, aby táto mohla si ich pre svoj účet vymáhať od osoby, ktorá je povinná tie nahradiť.

(²) Vybavenie požiadania o doručenie alebo o právnu pomoc nesmie sa odoprieť preto, že požiadajúca vrchnosť nesložila žiaden preddavok na zaokrytie výdavkov, ktoré podľa ustanovení odseku 1 sa majú nahradiť.

Č l á n o k 16.

Doručenia príslušníkom jednej Smluvnej Strany môžu ich diplomatickí alebo konzulárni zástupcovia dať vykonať na území druhej Strany bez použitia donútenia.

ČASŤ ŠTVRTA.

Vzájomná vykonateľnosť súdnych rozhodnutí, rozhodčích výrokov, pokonaní a listín.

Č l á n o k 17.

(¹) Právoplatné súdne rozhodnutia jednej Smluvnej Strany, ktoré sa vzťahujú na majetkové nároky v záležitostiach občianskeho alebo obchodného práva, uznajú sa na území druhej Strany bez rozdielu ich pomenovania (rozsudky, usnesenia, platobné rozkazy, platobné príkazy, exekučné rozkazy), ak pre súdy Strany, na území ktorej sa rozhodnutie uplatňuje, podľa práva tejto Strany nejestvuje vylučná príslušnosť.

(²) Súdnym rozhodnutiam v smysle odseku 1 sa rovnajú rozhodnutia zvláštnych súdov a tých rozhodčích súdov, ktoré bez ohľadu na rozhodčiu smluvu príslušné sú rozhodovať o občiansko-právnych nárokoch na základe zvláštného štátneho nariadenia.

(³) Právoplatné rozhodnutia občianskych súdov jednej Smluvnej Strany, vynešené v sporoch, netýkajúcich sa majetkových práv, uznajú sa na území druhej Strany, ak strany sú príslušníkmi Smluvnej Strany, kde sa rozhodnutie vynieslo.

Č l á n o k 18.

(¹) Uznanie má sa odoprieť, ak rozhodnutie obsahuje ustanovenia, ktoré sa protivia dobrým mravom alebo verejnému poriadku.

(²) Má sa ďalej odoprieť, ak v rozhodnutí ohľadne príslušníka požiadanej Smluvnej Strany vzaly sa v jeho neprospech za podklad, nakoľko ide o posúdenie spôsobilosti jednanja alebo zákonného zastúpenia alebo o posúdenie rodinného alebo dedičského pomeru, rozhodujúceho pre nárok alebo preň smerodajných zistení o smrti nejakej osoby, iné zákony, než ktoré by sa mali použiť podľa práva tejto Strany. Rozhodnutie však má sa uznať, ak by bolo odôvodnené, aj pri použití týchto zákonov.

(³) Ak sa žalovaný nepustil do sporu, má sa uznanie odoprieť, ak doručenie predvolania alebo opatrenia, vydaného na zahájenie sporu, žalovanému alebo jeho zástupcovi, oprávnenému pre prijatie, nevykonalo sa včas alebo iba verejným doručením alebo v cudzine iným spôsobom než vzájomnou právnou pomocou alebo spôsobom predvídaným v článku 16.

(⁴) Uznanie má sa konečne odoprieť, ak pre rozhodnutie rozhodujúceho súdu jestvovala len príslušnosť veci a majetku (§ 27 slovenského občianskeho súdneho poriadku, § 23 ríšskeho občianskeho súdneho poriadku, § 99 jurisdikčnej normy)

(¹) Die ersuchte Behörde hat den Betrag der ihr erwachsenen Auslagen, auch soweit sie nach Absatz 1 vom ersuchenden Vertragsschliessenden Teil nicht zu erstatten sind, der ersuchenden Behörde mitzuteilen, damit diese sie für ihre Rechnung von der zur Erstattung verpflichteten Person einziehen kann.

(²) Die Erledigung eines Zustellungsantrags oder eines Rechtshilfeersuchens darf nicht deshalb verweigert werden, weil die ersuchende Behörde keinen Vorschuss zur Deckung der Auslagen hinterlegt hat, die nach den Bestimmungen des Absatzes 1 zu erstatten sind.

Artikel 16

Zustellungen an Angehörige des einen Vertragsschliessenden Teils können durch dessen diplomatische oder konsularische Vertreter in dem Gebiet des anderen Teils ohne Anwendung von Zwang bewirkt werden.

VIERTER ABSCHNITT

Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, von Schieds- sprüchen, Vergleichen und Urkunden

Artikel 17

(¹) Rechtskräftige gerichtliche Entscheidungen des einen Vertragsschliessenden Teils, die vermögensrechtliche Ansprüche in Angelegenheiten des bürgerlichen oder des Handels-Rechts betreffen, werden ohne Unterschied ihrer Benennung (Urteile, Beschlüsse, Zahlungsbefehle, Zahlungsaufträge, Vollstreckungsbefehle) im Gebiet des anderen Teils anerkannt, wenn nicht für die Gerichte des Teils, in dessen Gebiet die Entscheidung geltend gemacht wird, nach dem Recht dieses Teils eine ausschliessliche Zuständigkeit besteht.

(²) Den gerichtlichen Entscheidungen im Sinne des Absatzes 1 stehen gleich die Entscheidungen der Sondergerichte und derjenigen Schiedsgerichte, die ohne Rücksicht auf einen Schiedsvertrag vermöge einer besonderen staatlichen Anordnung zur Entscheidung bürgerlichrechtlicher Ansprüche zuständig sind.

(³) Die in nichtvermögensrechtlichen Streitigkeiten ergangenen rechtskräftigen Entscheidungen der bürgerlichen Gerichte des einen Vertragsschliessenden Teils werden im Gebiet des anderen Teils anerkannt, wenn die Parteien Angehörige des Vertragsschliessenden Teils sind, in dem die Entscheidung gefällt wurde.

Artikel 18

(¹) Die Anerkennung ist zu versagen, wenn die Entscheidung Bestimmungen enthält, die gegen die guten Sitten oder die öffentliche Ordnung verstossen.

(²) Sie ist ferner zu versagen, wenn in der Entscheidung hinsichtlich eines Angehörigen des angerufenen Vertragsschliessenden Teils bei Beurteilung der Handlungsfähigkeit oder der gesetzlichen Vertretung oder bei Beurteilung eines für den Anspruch massgebenden familien- oder erbrechtlichen Verhältnisses oder der dafür massgebenden Feststellungen des Todes einer Person zu seinem Nachteil andere als die Gesetze zugrunde gelegt sind, die nach dem Recht dieses Teils anzuwenden wären. Die Entscheidung ist jedoch anzuerkennen, wenn sie auch bei Anwendung dieser Gesetze begründet wäre.

(³) Hat sich der Beklagte auf den Rechtsstreit nicht eingelassen, so ist die Anerkennung zu versagen, wenn die Zustellung der den Rechtsstreit einleitenden Ladung oder Verfügung an den Beklagten oder seinen zur Empfangnahme berechtigten Vertreter nicht rechtzeitig und lediglich im Wege der öffentlichen Zustellung oder im Auslande auf einem anderen Wege als dem der gegenseitigen Rechtshilfe oder dem im Artikel 16 vorgesehenen bewirkt worden ist.

(⁴) Die Anerkennung ist schliesslich zu versagen, wenn für die Entscheidung des erkennenden Gerichts lediglich der Gerichtsstand des Vermögens (Reichs-Zivilprozessordnung § 23, Jurisdiktionsnormen § 99, Slowakische Zivilprozessordnung §

alebo príslušnosť podľa § 88, odsek 2 jurisdikčnej normy, iba, že v poslednom prípade žalovaný pustil sa do sporu.

Č l á n o k 19.

Súd Smluvnej Strany, na území ktorej sa rozhodnutie uplatňuje, nie je viazaný pri skúmaní dôvodov odopretia skutočnými zisteniami rozhodnutia. Ináč zákonitosť rozhodnutia sa skúmať nemá.

Č l á n o k 20.

(¹) Rozhodnutia súdov jednej Smluvnej Strany, ktoré podľa predchádzajúcich ustanovení majú sa uznať na území druhej Smluvnej Strany, vyslovia sa tam za vykonateľné na návrh strany príslušnou vrchnosťou usnesením, ak sú vykonateľné aj na území Smluvnej Strany, kde sa vyniesli. Pred rozhodnutím možno vypočuť odporcu.

(²) K návrhu, nakoľko tento nevyhotovil sa v reči Smluvnej Strany, na území ktorej sa rozhodnutie uplatňuje, má sa pripojiť preklad v jej reči; preklad sa má overiť podľa článku 4, odsek 3.

(³) Článok 3, odsek 4 má sa primerane použiť.

Č l á n o k 21.

(¹) Pre oprávneného, bývajúceho na území Slovenskej republiky, sprostredkuje návrh okresný súd, pre oprávneného, bývajúceho na území Nemeckej ríše, úradný súd (v Protektoráte Čechy a Morava aj okresný súd). Preziaľ návrh je oprávnený so slovenskej strany predseda krajského súdu, s nemeckej strany prezident krajského súdu (Landgerichtspräsident), v obvode ktorého sa má exekúcia vykonať.

(²) Zúčastnená strana môže podať návrh aj bezprostredne u vrchnosti, príslušnej pre jeho vybavenie.

Č l á n o k 22.

Strana, ktorá uplatňuje rozhodnutie, má pripojiť:

1. úplné vyhotovenie rozhodnutia; právoplatnosť rozhodnutia, nakoľko nie je zrejmä už z vyhotovenia, má sa dokázať verejnými listinami;
2. prvopis alebo overený odpis listín, z ktorých ide na javo, že predvolanie alebo opatrenie, vydané na zahájenie sporu, doručily sa strane, ktorá sa nepustila do sporu, primerane predpisom článku 18, odsek 3;
3. overený preklad horeuvedených listín podľa predpisov článku 4, odsek 3.

Č l á n o k 23.

Na súde, ktorý má o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti rozhodnúť, môže zaviazaná strana uplatňovať aj námietky proti nároku, zistenému v súdnom rozhodnutí a proti prípustnosti doložky vykonateľnosti (povolania exekúcie), nakoľko tieto sú prípustné podľa práva Smluvnej Strany, na území ktorej rozhodnutie sa vynieslo.

27) oder der Gerichtsstand des § 88 Absatz 2 Jurisdiktionsnormen gegeben war, es sei denn, dass sich im letzten Falle der Beklagte auf den Rechtsstreit eingelassen hatte.

Artikel 19

Das Gericht des Vertragschliessenden Teils, in dessen Gebiet die Entscheidung geltend gemacht wird, ist bei der Prüfung der Versagungsgründe an die tatsächlichen Feststellungen der Entscheidung nicht gebunden. Im übrigen ist die Gesetzmässigkeit der Entscheidung nicht zu prüfen.

Artikel 20

(¹) Die Entscheidungen der Gerichte des einen Vertragschliessenden Teils, die nach den vorstehenden Bestimmungen im Gebiet des anderen Teils anzuerkennen sind, werden dort auf Antrag einer Partei von der zuständigen Behörde durch Beschluss für vollstreckbar erklärt, wenn sie auch in dem Gebiet des Vertragschliessenden Teils, in dem sie ergangen sind, vollstreckbar sind. Vor der Entscheidung kann der Gegner gehört werden.

(²) Dem Antrag ist, sofern er nicht in der Sprache des Vertragschliessenden Teils abgefasst ist, in dessen Gebiet die Entscheidung geltend gemacht wird, eine Übersetzung in diese Sprache beizufügen; die Übersetzung ist gemäss Artikel 4 Absatz 3 zu beglaubigen.

(³) Artikel 3 Absatz 4 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 21

(¹) Für einen im Gebiet des Deutschen Reichs ansässigen Berechtigten wird der Antrag von einem Amtsgericht (im Protektorat Böhmen und Mähren auch von einem Bezirksgericht), für einen im Gebiet der Slowakischen Republik ansässigen Berechtigten von einem Bezirksgericht übermittlelt. Für die Entgegennahme des Antrags ist auf deutscher Seite der Landgerichtspräsident, auf slowakischer Seite der Präsident des Kreisgerichts zuständig, in dessen Bezirk die Vollstreckung vorgenommen werden soll.

(²) Der Antrag kann durch die beteiligte Partei auch unmittelbar bei der für seine Erledigung zuständigen Behörde gestellt werden.

Artikel 22

Die Partei, welche die Entscheidung geltend macht, hat beizubringen:

1. eine vollständige Ausfertigung der Entscheidung; die Rechtskraft der Entscheidung ist, soweit sie sich nicht schon aus der Ausfertigung ergibt, durch öffentliche Urkunden nachzuweisen;
2. die Urschrift oder eine beglaubigte Abschrift der Urkunden, aus denen sich ergibt, dass die den Rechtsstreit einleitende Ladung oder Verfügung der Partei, die sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen hatte, entsprechend den Vorschriften des Artikels 18 Absatz 3 zugestellt worden ist;
3. eine nach den Vorschriften des Artikels 4 Absatz 3 beglaubigte Übersetzung der vorerwähnten Urkunden.

Artikel 23

Bei dem Gericht, das über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung zu entscheiden hat, kann der Verpflichtete auch Einwendungen gegen den in der gerichtlichen Entscheidung festgestellten Anspruch und gegen die Zulässigkeit der Vollstreckungsklausel (der Exekutionsbewilligung) geltend machen, soweit sie nach dem Recht des Vertragschliessenden Teils zulässig sind, in dessen Gebiet die Entscheidung gefällt wurde.

Článok 24.

S návrhom na vyhlásenie vykonateľnosti možno spojiť návrh na povolenie exekúcie. Článok 20, odsek 2 treba primerane použiť.

Článok 25.

Ak exekúcia súdneho rozhodnutia závisí od uplynutia lehoty alebo od vzniku inej skutočnosti alebo ak sa žiada o vyhlásenie vykonateľnosti v prospech iného než v rozhodnutí označeného oprávneného alebo proti inému než tam označenému zaviazanému, rieši sa otázka, nakoľko závisí vyhlásenie vykonateľnosti od dokázania zvláštnych predpokladov alebo či rozhodnutie je vykonateľné v prospech alebo proti inému, podľa práva tej Smluvnej Strany, ktorej súd vyniesol rozhodnutie. Dôkazy k tomu potrebné treba preukázať verejnými alebo verejne overenými listinami, ku ktorým sa majú pripojiť overené preklady podľa predpisov článku 4, odsek 3, ak dokázať sa majúce skutočnosti nie sú všeobecne známe súdu, ktorý má rozhodovať o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti.

Článok 26.

Ohľadne pokonávok, ktoré sa uzavrely pred súdom jednej zo Smluvných Strán a sú tam vykonateľné, bude sa pokračovať práve tak ako ohľadne súdnych rozhodnutí. To isté platí pre súdne a verejnotárske listiny, v ktorých povinná strana podrobila sa exekúcii.

Článok 27.

(¹) Ohľadne uznania a exekúcie rozhodčích výrokov platia v pomere medzi oboma Smluvnými Stranami ustanovenia dohody o vykonateľnosti cudzozemských rozhodčích výrokov zo dňa 26. septembra 1927, ktorá je v Ženeve na podpísanie vyložená, v tom smysle, že sa použije bez ohľadu na obmedzenia, obsažené v jej článku 1, odseku 1, na všetky rozhodčie výroky, vynesené na území jednej zo Smluvných Strán.

(²) Na dôkaz toho, že rozhodčí výrok predstavuje konečné rozhodnutie v smysle článku 1, odsek 2, litera d) horecitolovanej dohody, postačí potvrdenie súdnej kancelárie, u ktorej sa rozhodčí výrok ukladá, alebo potvrdenie vrchnosti, ktorá je príslušná povoliť exekúciu na základe rozhodčieho výroku na území Smluvnej Strany, kde sa rozhodčí výrok vyniesol.

(³) Pokonávky, uzavreté pred rozhodčím súdom, vykonajú sa tým istým spôsobom ako rozhodčie výroky.

Článok 28.

Súdy každej z oboch Smluvných Strán majú na návrh strany odmietnuť rozhodnutie o majetkoprávných nárokoch, ohľadne ktorých pred súdom jednej Strany je už v behu pokračovanie, v ktorom môže sa vyniesť rozhodnutie, ktoré by sa na základe tejto dohody uznalo na území druhej Smluvnej Strany.

Článok 29.

Na zátvory a na dočasné opatrenia ako aj na rozhodnutia, vynesené v trest-

Artikel 24

Mit dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung kann der Antrag auf Durchführung der Vollstreckung verbunden werden, Artikel 20 Absatz 2 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 25

Hängt die Vollstreckung der gerichtlichen Entscheidung von dem Ablauf einer Frist oder von dem Eintritt einer anderen Tatsache ab oder wird die Vollstreckbarerklärung zugunsten eines anderen als des in der Entscheidung bezeichneten Berechtigten oder gegen einen anderen als den dort bezeichneten Verpflichteten nachgesucht, so bestimmt sich die Frage, inwieweit die Vollstreckbarerklärung von dem Nachweis besonderer Voraussetzungen abhängig ist oder ob die Entscheidung für oder gegen den anderen vollstreckbar ist, nach dem Recht des Vertragschliessenden Teils, dessen Gericht die Entscheidung erlassen hat. Die danach erforderlichen Nachweise sind, sofern nicht die nachzuweisenden Tatsachen bei dem über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung entscheidenden Gericht offenkundig sind, durch öffentliche oder öffentlich beglaubigte Urkunden zu führen, denen nach den Vorschriften des Artikels 4 Absatz 3 beglaubigte Übersetzungen beizufügen sind.

Artikel 26

Vergleiche, die vor einem Gericht eines der beiden Vertragschliessenden Teile abgeschlossen und dort vollstreckbar sind, werden ebenso wie gerichtliche Entscheidungen behandelt. Das gleiche gilt für gerichtliche und notarische Urkunden, in denen sich der Verpflichtete der Vollstreckung unterworfen hat.

Artikel 27

(¹) Hinsichtlich der Anerkennung und Vollstreckung von Schiedssprüchen gelten im Verhältnis zwischen den beiden Vertragschliessenden Teilen die Bestimmungen des in Genf zur Zeichnung aufgelegten Abkommens zur Vollstreckung ausländischer Schiedssprüche vom 26. September 1927 mit der Massgabe, dass es ohne Rücksicht auf die im Artikel 1 Absatz 1 daselbst enthaltenen Beschränkungen auf alle im Gebiet eines der beiden Vertragschliessenden Teile ergangenen Schiedssprüche Anwendung findet.

(²) Zum Nachweis, dass der Schiedsspruch eine endgültige Entscheidung im Sinne des Artikels 1 Absatz 2 Buchstabe d des vorbezeichneten Abkommens darstellt, genügt eine Bescheinigung der Geschäftsstelle des Gerichts, bei dem der Schiedsspruch niedergelegt ist, oder eine Bescheinigung der Behörde, die für die Bewilligung der Vollstreckung aus dem Schiedsspruch im Gebiet des Vertragschliessenden Teils, in dem er ergangen ist, zuständig ist.

(³) Vor einem Schiedsgericht abgeschlossene Vergleiche werden in derselben Weise wie Schiedssprüche vollstreckt.

Artikel 28

Die Gerichte jedes der beiden Vertragschliessenden Teile haben auf Antrag einer Partei die Entscheidung über vermögensrechtliche Ansprüche abzulehnen, wegen derer vor einem Gericht des einen Teils bereits ein Verfahren anhängig ist, in dem eine Entscheidung ergehen kann, die auf Grund dieses Abkommens im Gebiet des anderen Teils anzuerkennen wäre.

Artikel 29

Auf Arreste und einstweilige Verfügungen sowie auf die in einem Strafver-

nom pokračovaní o občiansko-právnych nárokoch, ustanovenia tejto časti sa nevzťahujú.

ČASŤ PIATA.

Osvedčenia o práve.

Č l á n o k 30.

(¹) Najvyšší správny úrad justičný každej Smluvnej Strany podá na požiadanie najvyššieho správneho úradu justičného druhej Strany v priamom styku vo svojej úradnej reči osvedčenie o práve, platnom na jej území.

(²) Príslušné sú

so slovenskej strany Ministerstvo pravosúdia v Bratislave,
s nemeckej strany Ríšske ministerstvo pravosúdia v Berlíne.

ČASŤ ŠIESTA.

Záverečné ustanovenia.

Č l á n o k 31.

(¹) Nakoľko podľa predpisov tejto dohody môžu sa účtovať útraty, budú sa účtovať podľa predpisov, ktoré platia na území požiadanej Smluvnej Strany o rovnakých úkonoch v pokračovaní tuzemskom.

(²) Ak nepripojily sa k požiadaniu o doručenie, k požiadaniu o právnu pomoc, k návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti alebo k návrhu na povolenie exekúcie potrebné preklady, obstará ich z úradu požiadaná vrchnosť. Pri návrhoch alebo pri požiadaniach, došlých od vrchnosti, nahradí táto požiadanej vrchnosti dodatočne útraty prekladu.

Č l á n o k 32.

(¹) Smluvné Strany použijú pre požiadania o doručenie dvojjazyčné tlačivá, ktoré si navzájom oznámia.

(²) Smluvné Strany oznámia si navzájom prehľady o rozdelení svojich súdov.

Č l á n o k 33.

Táto dohoda má ostať v platnosti zj pre prípad, že Slovenská republika pristúpi k haagskej procesnej dohode zo dňa 17. júla 1905.

Č l á n o k 34.

Odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto dohody strácajú účinnosť pre styky medzi Smluvnými Stranami skoršie štátne smluvy, ujednaná a vládne vyhlásenia o otázkach, ktoré upravuje táto dohoda.

Č l á n o k 35.

(¹) Táto dohoda má sa ratifikovať. Ratifikačné listiny majú sa čo možno najskôr vymeniť v Berlíne.

fahren ergangenen Entscheidungen über bürgerlichrechtliche Ansprüche finden die Bestimmungen dieses Abschnittes keine Anwendung.

FÜNFTER ABSCHNITT

Rechtsauskünfte

Artikel 30

(¹) Die oberste Justizverwaltungsbehörde jedes Vertragschliessenden Teils erteilt auf Ersuchen der obersten Justizverwaltungsbehörde des anderen Teils im unmittelbaren Verkehr in ihrer Amtssprache Auskunft über das in ihrem Gebiet geltende Recht.

(²) Zuständig sind

auf deutscher Seite das Reichsjustizministerium in Berlin,
auf slowakischer Seite das Justizministerium in Pressburg.

SECHSTER ABSCHNITT

Schlussbestimmungen

Artikel 31

(¹) Soweit nach den Vorschriften dieses Abkommens Kosten in Rechnung gestellt werden können, werden sie nach den Vorschriften berechnet, die im Gebiet des ersuchten Vertragschliessenden Teils für gleiche Handlungen in einem inländischen Verfahren gelten.

(²) Sind einem Zustellungsantrag, einem Rechtshilfeersuchen, einem Antrag auf Vollstreckbarerklärung oder einem Antrag auf Durchführung der Vollstreckung die erforderlichen Übersetzungen nicht beigelegt, so beschafft sie die ersuchte Behörde von Amts wegen. Bei Anträgen oder Ersuchen, die von einer Behörde gestellt oder übermittelt werden, ersetzt diese der ersuchten Behörde nachträglich die Kosten der Übersetzung.

Artikel 32

(¹) Die Vertragschliessenden Teile werden für Zustellungsanträge doppelsprachige Vordrucke verwenden, die sie einander mitteilen werden.

(²) Die Vertragschliessenden Teile werden einander Übersichten ihrer Gerichtsteilung mitteilen.

Artikel 33

Dieses Abkommen soll auch für den Fall in Wirksamkeit bleiben, dass die Slowakische Republik dem Haager Abkommen über den Zivilprozess vom 17. Juli 1905 beitrifft.

Artikel 34

Von dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens an treten für die Beziehungen zwischen den Vertragschliessenden Teilen frühere Staatsverträge, Vereinbarungen und Regierungserklärungen über Fragen, die durch dieses Abkommen geregelt sind, ausser Kraft.

Artikel 35

(¹) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

(f) Dohoda nadobudne účinnosť za mesiac po uplynutí dňa, ktorého nastala výmena ratifikačných listín. Ostáva v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov po uplynutí dňa, ktorého došla výpoveď jednej Smluvnej Strany Strane druhej.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto dohodu podpísali a opečätali.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči.
V Bratislave dňa 18. októbra 1940.

VOJTECH TUKA v. r.

VIKTOR BEČKA v. r.

DEZIDER RAKŠÁNY v. r.

Frh. v. KILLINGER v. r.

Dr. ERICH VOLKMAR v. r.

Dr. KARL SCHWAGULA v. r.

(²) Das Abkommen tritt einen Monat nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft. Es bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem die Kündigung des einen Vertragschliessenden Teils dem anderen Teil zugegangen ist.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Pressburg am 18. Oktober 1940.

VOJTECH TUKA e. h.

VIKTOR BEČKA e. h.

DEZIDER RAKSÁNY e. h.

Frh. v. KILLINGER e. h.

Dr. ERICH VOLKMAR e. h.

Dr. KARL SCHWAGULA e. h.

Záverečný protokol.

Pri podpísaní tejto dohody vyhlasujú splnomocnenci menom svojich vlád, že je shoda v nasledovnom:

I.

1. K článku 3:

Smluvné Strany sa shodly, že exekúcia pre útraty, uvedené v článku 3, vykoná sa na území druhej Smluvnej Strany aj vtedy, ak nie je žalobca z iných, než v článku 3 uvedených dôvodov, povinný složiť u súdu zábezpeku, zálohu alebo preddavok.

2. K článku 6:

Vysvedčenia chudoby podľa článku 6 nepotrebujú overenia.

3. K článku 7:

V prípade článku 7 netreba na dosiahnutie práva chudoby osobitnej žiadosti chudobnej strany.

4. K článku 17:

Dohoda sa použije na všetky exekučné tituly, ktoré vznikly od 14. marca 1939 na územiach Smluvných Strán.

5. K článku 30:

Úradnou rečou v smysle dohody je na slovenskej strane reč slovenská, na nemeckej strane reč nemecká.

6. K článku 34:

Ohľadne exekučných titulov, vzniklých pred 14. marcom 1939 na území Smluvných Strán, platia doterajšie ustanovenia.

II.

1. Príslušníci jednej Smluvnej Strany majú ako veritelia v konkurznom alebo vyrovnávacom pokračovaní pred súdmi druhej Strany rovnaké postavenie ako tuzemci.

2. Ak na území jednej Smluvnej Strany vyhlási sa konkurz na majetok úpadcu, ktorý tam prevádza svoj podnik alebo v nedostatku takého má svoje obvyklé bydlisko, hnuiteľný majetok, nachádzajúci sa na území druhej Strany, vydá sa konkurznej vrchnosti na jej žiadosť podľa predpisov o tom platných.

3. Ak na území jednej Smluvnej Strany ostala hnuiteľná pozostalosť po príslušníkovi druhej Strany, tak usporiadanie pozostalosti (pozostalostné pokračovanie) ako aj rozhodnutie o sporných dedičských nárokoch prenechá sa súdom domovského štátu podľa predpisov o tom platných. Hnuiteľná pozostalosť vydá sa podľa platných predpisov príslušným vrchnostiam domovského štátu pozostavcu.

III.

Slovenské Ministerstvo pravosúdia a Ríšsky minister pravosúdia dohodnú sa podľa potreby v bezprostrednom styku na schôdzkach zástupcov, aby zaistili jed-

Schlussprotokoll

Bei Unterzeichnung dieses Abkommens erklären die Bevollmächtigten im Namen ihrer Regierungen, dass Einverständnis über folgendes besteht:

I.

1. Zu Artikel 3:

Die Vertragschliessenden Teile sind darüber einig, dass die Vollstreckung wegen der im Artikel 3 genannten Kosten auch dann in dem Gebiet des anderen Vertragschliessenden Teils stattfindet, wenn der Kläger aus anderen als den im Artikel 3 erwähnten Gründen zu einer Sicherheitsleistung, Hinterlegung oder Vorauszahlung nicht verpflichtet ist.

2. Zu Artikel 6:

Bescheinigungen des Unvermögens gemäss Artikel 6 bedürfen keiner Beglaubigung.

3. Zu Artikel 7:

Im Falle des Artikels 7 bedarf es zur Erlangung des Armenrechts keines besonderen Antrags der armen Partei.

4. Zu Artikel 17:

Das Abkommen findet Anwendung auf alle Vollstreckungstitel, die seit dem 14. März 1939 in den Gebieten der Vertragschliessenden Teile entstanden sind.

5. Zu Artikel 30:

Amtssprache im Sinne des Abkommens ist auf deutscher Seite die deutsche, auf slowakischer Seite die slowakische Sprache.

6. Zu Artikel 34:

Für Vollstreckungstitel, die vor dem 14. März 1939 in den Gebieten der Vertragschliessenden Teile entstanden sind, hat es bei den bisherigen Bestimmungen sein Bewenden.

II.

1. Die Angehörigen des einen Vertragschliessenden Teils geniessen als Gläubiger im Konkurs-, Vergleichs- oder Ausgleichsverfahren vor den Gerichten des anderen Teils dieselbe Behandlung wie Inländer.

2. Wird im Gebiet des einen Vertragschliessenden Teils über das Vermögen eines Gemeinschuldners, der dort sein Unternehmen betreibt oder in Ermangelung eines solchen seinen ordentlichen Wohnsitz hat, das Konkursverfahren eröffnet, so wird das im Gebiet des anderen Teils gelegene bewegliche Vermögen der Konkursbehörde auf deren Verlangen nach Massgabe der hierfür bestehenden Vorschriften ausgefolgt.

3. Wenn im Gebiet des einen Vertragschliessenden Teils ein beweglicher Nachlass nach einem Angehörigen des anderen Teils hinterblieben ist, so wird sowohl die Nachlassregelung (Nachlassabhandlung) als die Entscheidung streitiger Erbsprüche nach Massgabe der hierfür bestehenden Vorschriften den Gerichten des Heimatstaates überlassen. Der bewegliche Nachlass wird der zuständigen Behörde des Heimatstaates des Erblassers nach Massgabe der bestehenden Vorschriften ausgefolgt.

III.

Der Reichsminister der Justiz und das Slowakische Justizministerium werden nach Bedarf im unmittelbaren Benehmen Zusammenkünfte ihrer Vertreter verein-

notné vykonávanie dohody a odstránili ťažkosti, ktoré sa azda vyskytnú pri jej vykonávaní. Nakoľko objasniť sa majúcimi otázkami sa dotkne obor pôsobnosti iných ministerstiev, tieto ministerstvá sa pozvú, aby sa zúčastnili na týchto schôdzkach.

Na dôkaz toho splnomocnenci podpísali tento záverečný protokol, ktorý platí ako podstatná súčasť dohody z dnešného dňa.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči v Bratislave dňa 18. októbra 1940.

VOJTECH TUKA v. r.

VIKTOR BEČKA v. r.

DEZIDER RAKŠANY v. r.

Frh. v. KILLINGER v. r.

Dr. ERICH VOLKMAR v. r.

Dr. KARL SCHWAGULA v. r.

baren, um die einheitliche Durchführung des Abkommens sicherzustellen und die bei seiner Durchführung etwa auftauchenden Schwierigkeiten zu beseitigen. Soweit durch die zu erörternden Fragen der Geschäftsbereich anderer Ministerien berührt wird, werden diese Ministerien eingeladen werden, sich an den Zusammenkünften zu beteiligen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlussprotokoll unterzeichnet, das als wesentlicher Bestandteil des Abkommens vom heutigen Tage gilt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Pressburg am 18. Oktober 1940.

VOJTECH TUKA e. h.

VIKTOR BECKA e. h.

DEZIDER RAKSÁNY e. h.

Frh. v. KILLINGER e. h.

Dr. ERICH VOLKMAR e. h.

Dr. KARL SCHWAGULA e. h.

Slovenský zákonník

Čiastka 32.

Vydaná dňa 20. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (110.—112.) 110. Slovensko-nemecká smluva o vydávaní. — 111. Nariadenie s mocou zákona o obmedzení vypovedania nájomníkov nežidov z bytov, ako aj o obmedzení odovzdania prenajatých alebo do užívania daných bytov Židom. — 112. Nariadenie s mocou zákona o mimoriadnych zásahoch do vedenia živnostenských spoločenstiev (grémií) a ich svázov.

110.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 24. mája 1941

o slovensko-nemeckej smluve o vydávaní.

Dňa 21. septembra 1940 bola v Bratislave medzi splnomocnenými zástupcami Slovenskej republiky a Nemeckej ríše podpísaná smluva o vydávaní previnilcov a poskytovaní inej právnej pomoci v trestných veciach spolu so záverečným protokolom.

Táto smluva bola dňa 4. októbra 1940 schválená vládou a ratifikačná pôvodina bola dňa 29. januára 1941 podpísaná prezidentom Republiky. Ratifikačné pôvodiny sa vymenily dňa 2. mája 1941 v Berlíne. Podľa článku 36 smluvy nadobudla táto účinnosť dňom 3. júna 1941.

Smluva sa uverejňuje v slovenskom a nemeckom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. r.

SMLUVA O VYDAVANÍ
MEDZI
SLOVENSKOU REPUBLIKOU
A
NEMECKOU RÍŠOU.

Slovenská republika a Nemecká ríša sa dohodly, že upraví smluvou vydávanie previnilcov a poskytovanie inej právnej pomoci v trestných veciach.

Pre tento účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

Prezident Slovenskej republiky:
ministerského predsedu a ministra zahraničných vecí
pána Dr. Vojtecha Tuku,

prednostu administratívne-právneho odboru ministerstva zahraničných vecí
pána Dr. Viktora Bečku

a

odborového radcu ministerstva pravosúdia
pána Dr. Dezidera Rakšányho;

Nemecký ríšsky kancelár:
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
slobodného pána Manfréda von Killingera,
ministerského dirigenta ríšskeho ministerstva pravosúdia
pána Dr. Wolfganga Mettgenberga

a

prednásajúceho legačného radcu
pána Dr. Adolfa Siedlera.

Splnomocnenci predložili si navzájom svoje splnomocnenia a našli ich v poriadku. Dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

ČASŤ PRVA.

Všeobecné ustanovenia.

Článok 1.

Rozsah právnej pomoci.

Smluvné strany sa zaväzujú podľa nasledovných ustanovení:

1. nakoľko je zaručená vzájomnosť, na žiadosť príslušnej vrchnosti v trestných veciach všetkého druhu, či sa prejednávajú pred súdmi alebo úradmi správnymi, svojimi súdmi a správnymi úradmi poskytnúť si právnu pomoc tým, že
 - a) vydajú a povolia prevezenie osôb pre trestné stíhanie alebo pre výkon trestu,
 - b) vydajú si predmety,
 - c) poskytnú si inú právnu pomoc, nakoľko táto mohla by sa poskytnúť aj svojim vlastným vrchnostiam;
2. navzájom si oznámia právoplatné odsúdenia ich štátnych príslušníkov.

AUSLIEFERUNGSVERTRAG
ZWISCHEN
DEM
DEUTSCHEN REICH
UND DER
SLOWAKISCHEN REPUBLIK

Das Deutsche Reich und die Slowakische Republik sind übereingekommen, die Auslieferung straffälliger Personen und die Leistung sonstiger Rechtshilfe in Strafsachen durch einen Vertrag zu regeln

Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:
den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister
Herrn Manfred Freiherr von Killinger,
den Ministerialdirigenten im Reichsjustizministerium
Herrn Dr. Wolfgang Mettgenberg
und

den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen Amt
Herrn Dr. Adolf Siedler;

Der Präsident der Slowakischen Republik:
den Ministerpräsidenten und Minister des Aussen
Herrn Dr. Adalbert Tuka,
den Chef der rechtlich-administrativen Sektion des Ministeriums des Aussen
Herrn Dr. Viktor Bečka
und
den Sektionsrat im Justizministerium
Herrn Dr. Desiderius Rakšány.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

ERSTER ABSCHNITT

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 1

Umfang der Rechtshilfe

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, nach Massgabe der folgenden Bestimmungen:

1. unter der Voraussetzung der Gegenseitigkeit einander auf Ersuchen einer zuständigen Behörde in Strafsachen aller Art, mögen sie bei Gerichts- oder Verwaltungsbehörden schweben, durch ihre Gerichte und Verwaltungsbehörden Rechtshilfe dadurch zu leisten, dass
 - a) Personen zur Strafverfolgung oder Strafvollstreckung ausgeliefert und durchgeliefert werden,
 - b) Gegenstände herausgegeben werden,
 - c) sonstige Rechtshilfe geleistet wird, soweit sie auch eigenen Behörden gewährt werden könnte;
2. einander die rechtskräftigen Verurteilungen ihrer Staatsangehörigen mitzuteilen.

ČASŤ DRUHA.

Vydávanie a prevezenie.

Článok 2.

Osobné obmedzenie vydávacej povinnosti.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, že podľa nasledovných ustanovení vydajú si navzájom pre trestné stíhanie alebo pre výkon trestu osoby, ktoré sú stíhané alebo boli odsúdené vrchnosťami požiadajúcej strany pre nejaký trestný čin a nachádzajú sa na území požiadanej strany.

(²) Táto povinnosť nevzťahuje sa na vlastných štátnych príslušníkov požiadanej strany.

Článok 3.

Vecné obmedzenie vydávacej povinnosti.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, že povolia vydanie pre také činy, ktoré sú trestné podľa na jednotlivý prípad užiť sa majúceho práva oboch strán.

(²) Ak sa požiadalo o vydanie pre trestné stíhanie, má sa vydanie povoliť, ak čin sa stíha podľa práva oboch strán najmenej šiestimi mesiacmi trestu na slobode alebo ťažším druhom trestu ako trestom na slobode. Vydanie má miesto aj pre prípravu a pokus činu, ktorý podlieha vydaniu a pre každý druh účastenstva, nakoľko príprava, pokus alebo účastenstvo sú trestné podľa práva oboch strán. To isté platí pre ukrývačstvo a nadržovanie pri čine, ktorý podlieha vydaniu.

(³) Ak sa žiada vydanie pre výkon trestu, tak sa vydanie povolí, ak sú dané predpoklady odsekov 1 a 2 a právoplatne uložený trest, v prípade súhrnného trestu lento, obnáša najmenej dva mesiace trestu na slobode.

(⁴) Povinnosť pre vydanie podľa odsekov 1 až 3 jestvuje aj vtedy, keď čin sa spáchal vo vykonávaní alebo pri vykonávaní nejakého úradu.

Článok 4.

Politické činy.

(¹) Smluvné strany nemajú povinnosť pre vydanie, ak ide o čin politický alebo s politickým činom tak súvisiaci, že ho mal pripraviť, zaistiť, kryť alebo pred ním obrániť.

(²) Povinnosť pre vydanie jestvuje však vo všetkých prípadoch, v ktorých čin poškodil spoločné záujmy smluvných strán. Povinnosť pre vydanie jestvuje ďalej, keď čin tvorí úmyselný zločin proti životu alebo vyvolal zvláštne obecné nebezpečenstvo alebo mal šíriť strach a hrôzu, okrem prípadu, že čin sa spáchal v otvorenom boji. To isté platí pre prípravu takéhoto činu, pre jeho pokus, pre každý druh účastenstva na ňom a pre nadržovanie pri ňom.

Článok 5.

Výnimky z vydávacej povinnosti.

Povinností pre vydanie niet:

1. ak čin podľa práva niektorej smluvnej strany je priestupkom;

ZWEITER ABSCHNITT

Auslieferung und Durchlieferung

Artikel 2

Abgrenzung der Auslieferungspflicht in persönlicher Hinsicht.

(1) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, nach Massgabe der folgenden Bestimmungen Personen, die von den Behörden des ersuchenden Teils wegen einer strafbaren Handlung verfolgt werden oder verurteilt worden sind und sich im Gebiete des ersuchten Teils befinden, einander zur Strafverfolgung oder Strafvollstreckung auszuliefern.

(2) Diese Verpflichtung erstreckt sich nicht auf die eigenen Staatsangehörigen des ersuchten Teils.

Artikel 3

Abgrenzung der Auslieferungspflicht in sachlicher Hinsicht

(1) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, die Auslieferung wegen solcher Taten zu gewähren, die nach dem auf den Einzelfall anzuwendenden Recht beider Teile strafbar sind.

(2) Wird die Auslieferung zur Strafverfolgung begehrt, so ist die Auslieferung zu gewähren, wenn die Tat nach dem Recht beider Teile mit mindestens sechs Monaten Freiheitsstrafe oder einer schwereren Strafart als Freiheitsstrafe bedroht ist. Die Auslieferung erfolgt auch wegen Vorbereitung und Versuchs einer der Auslieferung unterliegenden Tat und wegen jeder Art von Teilnahme, sofern die Vorbereitung, der Versuch oder die Teilnahme nach dem Recht beider Teile strafbar ist. Dasselbe gilt für Hehlerei und Begünstigung hinsichtlich einer der Auslieferung unterliegenden Tat.

(3) Wird die Auslieferung zur Strafvollstreckung begehrt, so ist die Auslieferung zu gewähren, wenn die Voraussetzungen der Absätze 1 und 2 vorliegen und die rechtskräftig erkannte Strafe, im Falle einer Gesamtstrafe diese, mindestens zwei Monate Freiheitsstrafe beträgt.

(4) Die Verpflichtung zur Auslieferung nach den Absätzen 1 bis 3 besteht auch, wenn die Tat in oder bei Ausübung eines Amtes begangen ist.

Artikel 4

Politische Taten

(1) Die vertragschliessenden Teile sind zur Auslieferung nicht verpflichtet, wenn die Tat eine politische ist oder mit einer politischen Tat derart im Zusammenhang steht, dass sie diese vorbereitensichern, decken oder abwehren sollte.

(2) Die Verpflichtung zur Auslieferung besteht jedoch in allen Fällen, in denen die Tat gemeinsame Interessen der vertragschliessenden Teile verletzt hat. Die Verpflichtung besteht ferner, wenn die Tat sich als ein vorsätzliches Verbrechen gegen das Leben darstellt oder eine besondere Gemeingefahr herbeigeführt hat oder Furcht und Schrecken verbreiten sollte, es sei denn, dass die Tat im offenen Kampf begangen ist. Das gleiche gilt für die Vorbereitung einer solchen Tat, für ihren Versuch, jede Art von Teilnahme daran und ihre Begünstigung.

Artikel 5

Ausnahmen von der Auslieferungspflicht

Eine Verpflichtung zur Auslieferung besteht nicht:

1. wenn die Tat nach dem Recht eines der vertragschliessenden Teile eine Übertretung ist;

2. ak čin je trestný výlučne podľa trestných zákonov tlačových;
3. ak čin je trestný výlučne podľa predpisov o verejnoprávnych dávkach;
4. ak čin je trestný výlučne podľa predpisov o devizovom hospodárstve;
5. ak čin je trestný výlučne podľa predpisov o zákaze dovozu, vývozu alebo prevozu, okrem prípadu, že ide o trestný dovoz, vývoz alebo prevoz omamných prostriedkov.

Článok 6.

Ďalšie výnimky z vydávacej povinnosti.

Povinnosti pre vydanie niet:

1. ak súdna príslušnosť požiadanej strany je pre čin opodstatnená a dôležitá trestne-právne záujmy odôvodňujú vykonávanie súdnej právomoci požiadanou stranou;
2. ak pre čin vrchnosťou požiadanej strany vydalo sa proti stíhanému trestné rozhodnutie alebo sa na neho podala obžaloba;
3. ak by trestné stíhanie alebo výkon trestu pre čin bolo podľa práva jednej zo smluvných strán neprípustné, napríklad preto, že čin sa spáchal na území tretieho štátu, nastalo premlčanie alebo bola udelená milosť alebo chyba potrebný trestný návrh.

Článok 7.

Odklad vydania.

Ak sa proti stíhanému nejakým úradom požiadanej strany pre iný čin, než pre ktorý sa má vydať, zaviedlo trestné vyšetrovanie alebo bol pre takýto čin odsúdený alebo nachádza sa vo väzbe z iných dôvodov, možno vydanie odložiť, kým sa pokračovanie skončí, rozsudok vykoná, trest s konečnou platnosťou odpustí alebo väzba vykoná.

Článok 8.

Predbežné vydanie.

Smluvné strany sa zaväzujú, že si v prípadoch článku 7 predbežne vydajú pre trestné stíhanie osoby, pre vydanie ktorých sú povinné podľa tejto zmluvy, nakoľko záujmy prisluhovania spravodlivosti požiadanej strany neprotivia sa predbežnému vydaniu. Požadajúca strana sa zaväzuje, že stíhaného na požiadanie druhej strany, v každom prípade však po vykonaní trestného stíhania, bez odkladu dá dopraviť späť.

Článok 9.

Viac žiadostí o vydanie.

Ak viac vlád požiadalo o vydanie, požiadaná strana má voľbu, ktorej žiadosti za vydanie chce dať prednosť.

Článok 10.

Predbežná vydávacia väzba.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, že uvalia väzbu na stíhaného, o vydanie ktorého sa má požiadať, už pred dojením žiadosti o vydanie, ak sa to navrhuje s uda-

2. wenn die Tat ausschliesslich nach den Pressestrafgesetzen strafbar ist;
3. wenn die Tat ausschliesslich nach den Vorschriften über öffentlich-rechtliche Abgaben strafbar ist;
4. wenn die Tat ausschliesslich nach den Vorschriften über die Devisenbewirtschaftung strafbar ist;
5. wenn die Tat ausschliesslich nach den Vorschriften über Ein-, Aus- oder Durchfuhrverbote strafbar ist, es sei denn, dass es sich um die strafbare Ein-, Aus- oder Durchfuhr von Betäubungsmitteln handelt.

Artikel 6

Weitere Ausnahmen von der Auslieferungspflicht.

Eine Verpflichtung zur Auslieferung besteht nicht:

1. wenn die Gerichtsbarkeit des ersuchten Teils für die Tat begründet ist und überwiegende strafrechtliche Interessen für die Ausübung der Gerichtsbarkeit durch den ersuchten Teil sprechen;
2. wenn gegen den Verfolgten wegen der Tat von Behörden des ersuchten Teils ein Straferkenntnis erlassen oder die Anklage erhoben worden ist;
3. wenn die Strafverfolgung oder Strafvollstreckung wegen der Tat nach dem Recht eines der vertragschliessenden Teile unzulässig sein würde, zum Beispiel weil die Tat im Gebiet eines dritten Staates begangen, Verjährung eingetreten oder ein Gnadenerlass erfolgt ist oder der erforderliche Strafantrag fehlt.

Artikel 7

Aussetzung der Auslieferung

Ist der Verfolgte von einer Behörde des ersuchten Teils wegen einer anderen wie der Tat, welche die Auslieferung veranlassen soll, strafrechtlich zur Untersuchung gezogen oder verurteilt worden, oder befindet er sich aus anderen Gründen in Haft, so kann die Auslieferung ausgesetzt werden, bis das Verfahren beendet, das Urteil vollstreckt, die Strafe endgültig erlassen oder die Haft vollzogen ist.

Artikel 8

Vorläufige Auslieferung

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, in den Fällen des Artikels 7 Personen, zu deren Auslieferung sie nach diesem Vertrage verpflichtet sind, einander zur Strafverfolgung vorläufig auszuliefern, sofern die Interessen der Rechtspflege des ersuchten Teils der vorläufigen Auslieferung nicht entgegenstehen. Der ersuchende Teil verpflichtet sich, den Verfolgten auf Ersuchen des anderen Teils, jedenfalls aber nach Durchführung der Strafverfolgung unverzüglich zurückzuliefern.

Artikel 9

Mehrheit von Auslieferungsersuchen

Haben mehrere Regierungen die Auslieferung nachgesucht, so hat der ersuchte Teil die Wahl, welchem Auslieferungsersuchen er den Vorzug geben will.

Artikel 10

Vorläufige Auslieferungshalt

(1) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, einen Verfolgten, um dessen Auslieferung ersucht werden soll, schon vor Eingang des Ersuchens um Ausliefe-

ním osobných pomerov stíhaného, najmä jeho štátnej príslušnosti, a skutkovej podstaty trestného činu jemu za vinu kladeného, najmä času a miesta činu alebo ak stíhaný s tými istými údajmi je vypísaný cieľom vydania v úradných policajných novinách druhej strany a príslušné vrchnosti požiadanej strany na základe zákonných ustanovení nariadenia predbežnú vydávaciu väzbu. Rozhodnutie o žiadosti a započatie predbežnej vydávacej väzby majú sa bez odkladu oznámiť vrchnosti, ktorá ich navrhla.

(²) Pre sprostredkovanie žiadosti o predbežné vzatie do väzby a oznámení o vybavení žiadosti a o započatí predbežnej vydávacej väzby sa pripúšťa priamy úradný styk medzi vrchnosťou stihajúcou a príslušnou vrchnosťou požiadanej strany.

(³) Stíhaného možno prepustiť na slobodu, keď žiadosť za vydanie nepodá sa u vlády požiadanej strany so smluvne predpísanými dokladmi v lehote jedného mesiaca počítajúc odo dňa uvalenia väzby.

Č l á n o k 11.

Úradná cesta pre žiadosti o vydanie.

(¹) Nemecké žiadosti o vydanie môžu sa posielat Ríšskym ministrom pravosúdia (Reichsminister der Justiz), a nakoľko ide o trestné veci, ktoré sa zaviedly u nemeckých vojenských súdov, Hlavným veliteľstvom brannej moci (Oberkommando der Wehrmacht) priamo na slovenské Ministerstvo pravosúdia.

(²) Slovenské žiadosti o vydanie môžu sa posielat slovenským Ministerstvom pravosúdia, a nakoľko ide o trestné veci, ktoré sa zaviedly u slovenských vojenských súdov, slovenským Ministerstvom národnej obrany priamo na Ríšskeho ministra pravosúdia (Reichsminister der Justiz).

Č l á n o k 12.

Prílohy žiadostí o vydanie.

(¹) So žiadosťou o vydanie sa má predložiť zatykač alebo právoplatné trestné rozhodnutie, ktoré obsahujú údaje o osobných pomeroch stíhaného, najmä o jeho štátnej príslušnosti, a o skutkovej podstate trestného činu jemu za vinu kladeného, najmä o čase a mieste činu, a úplné znenie užij sa majúcich trestných ustanovení, a ktoré vydala príslušná vrchnosť požiadajúcej strany pre čin proti stíhaniu.

(²) Ak zo zaslaných písomností nevychádzajú dostatočne najavo okolnosti, ktoré pre skúmanie žiadosti o vydanie sú potrebné, prílohy na požiadanie bez odkladu sa doplnia.

Č l á n o k 13.

Vydávacia väzba.

Smluvné strany sa zaväzujú, že na stíhaného, o vydanie ktorého sa žiada, uvalia väzbu alebo ho v nej podržia, ak príslušné vrchnosti požiadanej strany nariadenia na základe zákonných ustanovení vydávaciu väzbu.

rung in Haft zu nehmen, wenn dies unter Angabe der persönlichen Verhältnisse des Verfolgten, insbesondere seiner Staatsangehörigkeit, und des Tatbestandes der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, insbesondere der Zeit und des Ortes der Tat, beantragt wird oder der Verfolgte mit denselben Angaben in dem Fahndungsblatt des anderen Teils zum Zwecke der Auslieferung ausgeschrieben ist und die zuständigen Behörden des ersuchten Teils auf Grund der gesetzlichen Bestimmungen die vorläufige Auslieferungshaft anordnen. Die Entscheidung über das Ersuchen und der Zeitpunkt des Beginns der vorläufigen Auslieferungshaft werden der Behörde, die sie beantragt hat, unverzüglich mitgeteilt.

(2) Für die Übermittlung der Ersuchen um die vorläufige Inhaftnahme und der Mitteilungen über die Erledigung der Ersuchen und über den Zeitpunkt des Beginns der vorläufigen Auslieferungshaft wird der unmittelbare Geschäftsverkehr zwischen der verfolgenden Behörde und der zuständigen Behörde des ersuchten Teils zugelassen.

(3) Der Verfolgte kann freigelassen werden, wenn das Ersuchen um Auslieferung mit den vertragsmässig vorgeschriebenen Unterlagen nicht innerhalb einer Frist von einem Monat seit dem Tage der Verhaftung bei der Regierung des ersuchten Teils gestellt wird.

Artikel 11

Geschäftsweg für die Auslieferungsersuchen

(1) Die deutschen Ersuchen um Auslieferung können von dem Reichsminister der Justiz und, soweit es sich um Strafsachen handelt, die bei den deutschen Militärgerichten anhängig sind, vom Oberkommando der Wehrmacht unmittelbar an das Slowakische Justizministerium (Ministerstvo pravosúdia) gerichtet werden.

(2) Die slowakischen Ersuchen um Auslieferung können von dem Slowakischen Justizministerium und, soweit es sich um Strafsachen handelt, die bei den slowakischen Militärgerichten anhängig sind, von dem Slowakischen Ministerium für nationale Verteidigung (Ministerstvo národnej obrany) unmittelbar an den Reichsminister der Justiz gerichtet werden.

Artikel 12

Unterlagen des Auslieferungsersuchens

(1) Mit dem Ersuchen um Auslieferung ist ein Haftbefehl oder das vollstreckbare Straferkenntnis vorzulegen, die Angaben über die persönlichen Verhältnisse des Verfolgten, insbesondere seine Staatsangehörigkeit, und über den Tatbestand der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, insbesondere die Zeit und den Ort der Tat, und den Wortlaut der zur Anwendung kommenden Strafbestimmungen enthalten und von einer zuständigen Behörde des ersuchenden Teils wegen der Tat gegen den Verfolgten erlassen sind.

(2) Gehen aus den mitgeteilten Schriftstücken die Umstände, die zur Prüfung des Auslieferungsersuchens notwendig sind, nicht hinreichend hervor, so werden die Unterlagen auf Ersuchen unverzüglich ergänzt.

Artikel 13

Auslieferungshaft

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, einen Verfolgten, um dessen Auslieferung ersucht ist, in Haft zu nehmen oder zu halten, wenn die zuständigen Behörden des ersuchten Teils auf Grund der gesetzlichen Bestimmungen die Auslieferungshaft anordnen.

ČASŤ TRETIA.

Vydanie predmetov.

Článok 18.

Predmety, ktoré sa vydávajú.

Smluvné strany sa zaväzujú, že podľa nasledovných ustanovení vydajú si:

1. predmety, ktoré môžu mať význam ako dôkazný prostriedok pre trestné pokračovanie,
2. predmety, ktoré v trestnom pokračovaní podliehajú zabaveniu alebo prepadnutiu,
3. predmety nachádzajúce sa v držbe stíhaného, ktoré sa dostali jemu alebo účastníkovi mimo územia požiadanej strany trestnou činnosťou, pre ktorú je stíhaný, alebo ako odmena za také predmety,
4. predmety, ktoré sa prevezmú so stíhaným pri jeho prevezení.

Článok 19.

Predpoklady vydania.

Smluvné strany sa zaväzujú, že sa nedotknú práv tretích osôb na vydaných predmetoch a vrátia predmety na žiadosť bez odkladu, ak pri ich odovzdaní bola učinená k tomu odpovedajúca výhrada.

Článok 20.

Výnimky z vydávacej povinnosti.

(¹) Povinnosti pre vydanie niet, ak v trestnom pokračovaní, pre ktoré vydanie sa má uskutočniť, nejestvovala by povinnosť pre vydanie podľa článkov 3, 4, 5 alebo 6.

(²) Povinnosť pre vydanie tiež odpadá, ak trestné pokračovanie, pre ktoré sa má vykonať, smeruje proti príslušníkovi požiadanej strany, ktorý sa nachádza mimo územia požiadajúcej strany.

Článok 21.

Odklad vydania.

Vydanie sa môže odložiť, ak predmety sú potrebné pre vrchnosť požiadanej strany v trestnom pokračovaní, kým sa pokračovanie neskončí a rozhodnutie o predmetoch sa nevykoná.

Článok 22.

Úradná cesta pre žiadosti o vydanie.

Žiadosti o vydanie môžu sa podať cestou uvedenou v článku 11.

DRITTER ABSCHNITT

Herausgabe von Gegenständen

Artikel 18

Herauszugebende Gegenstände

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, nach Massgabe der folgenden Bestimmungen herauszugeben:

1. Gegenstände, die als Beweismittel für ein Strafverfahren von Bedeutung sein können,
2. Gegenstände, die in einem Strafverfahren der Einziehung oder Verfallenerklärung unterliegen,
3. Gegenstände im Besitze des Verfolgten, die er oder ein Teilnehmer ausserhalb des Gebiets des ersuchten Teils durch die strafbare Handlung, wegen deren er verfolgt wird, oder als Entgelt für solche Gegenstände erlangt hat,
4. Gegenstände, die bei einer Durchlieferung mit dem Verfolgten übernommen werden.

Artikel 19

Bedingungen der Herausgabe

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, die Rechte dritter Personen an den herausgegebenen Gegenständen unberührt zu lassen und die Gegenstände auf Verlangen unverzüglich zurückzugeben, falls bei der Übergabe ein entsprechender Vorbehalt gemacht worden ist.

Artikel 20

Ausnahmen von der Herausgabepflicht

(¹) Die Verpflichtung zur Herausgabe besteht nicht, wenn in dem Strafverfahren, für das die Herausgabe geschehen soll, die Verpflichtung zur Auslieferung nach den Artikeln 3, 4, 5 oder 6 nicht bestehen würde.

(²) Die Verpflichtung zur Herausgabe entfällt auch, wenn sich das Strafverfahren, für das sie geleistet werden soll, gegen einen Angehörigen des ersuchten Teils richtet, der sich ausserhalb des Gebiets des ersuchenden Teils befindet.

Artikel 21

Aussetzung der Herausgabe

Die Herausgabe kann, wenn die Gegenstände von einer Behörde des ersuchten Teils in einem Strafverfahren benötigt werden, ausgesetzt werden, bis das Verfahren beendet und die Entscheidung über die Gegenstände vollzogen ist.

Artikel 22

Geschäftsweg für die Herausgabeersuchen.

Die Ersuchen um Herausgabe können auf dem im Artikel 11 bezeichneten Wege gestellt werden.

Článok 23.

Žiadosť o osobitné vydanie predmetov.

Ak sa vydanie predmetov má stať bez súvislosti s vydávaním alebo prevezením stíhaného, má sa so žiadosťou o vydanie predložiť usnesenie o zabavení, ktoré vydala príslušná vrchnosť požiadajúcej strany. Žiadosťi, alebo v usnesení musia sa uviesť osobné pomery obvineného, najmä jeho štátna príslušnosť a miesto, kde sa toho času zdržuje, ako aj skutková podstata trestného činu jemu za vinu kladeného, najmä čas a miesto činu, a v akom stave pokračovania sa nachádza trestná vec.

Článok 24.

Vykonanie vydania.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, že žiadosti o vydanie dajú vybaviť vrchnosťami požiadanej strany, ktoré podľa jej zákonov sú príslušné pre vybavenie rovnakých úradných úkonov vo vlastných trestných veciach spôsobom, ktorý je predpísaný pre tieto úradné úkony a s primeranými donucovacími prostriedkami.

(²) Ak vydanie predmetov sa má stať spolu s vydaním alebo prevezením stíhaného, predmety majú sa odovzdať podľa možnosti súčasne so stíhaným.

ČASŤ ŠTVRTÁ.

Iná právna pomoc v trestných veciach.

Článok 25.

Doručenia.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, že doručia spisy, najmä aj predvolania, týkajúce sa trestného pokračovania.

(²) Svedok alebo znalec, ktorý sa dostaví pred vrchnosťi požiadajúcej strany na predvolanie doručené mu vrchnosťami požiadanej strany, nesmie sa stíhať alebo potrestať, bez ohľadu na jeho štátnu príslušnosť, ani pre páchatelstvo, akýkoľvek druh účastenstva, ukryvačstva alebo nadržovania pri trestnom čine, ktorý je predmetom vyšetrovania alebo pri inom trestnom čine spáchanom pred odcestovaním predvolanej osoby z územia požiadanej strany, ani nesmie sa obmedzovať v svojej osobnej slobode z iného predtým nastalého právneho dôvodu, okrem prípadu, že predvolaná osoba neopustí územie požiadajúcej strany do jedného týždňa po dni, ktorého bola prepustená a mohla odcestovať.

Článok 26.

Vyšetrovacie úkony.

Smluvné strany sa zaväzujú, že podľa nasledovných ustanovení vypočujú obvinených, svedkov a znalcov, podajú si zprávy, vykonajú ohliadku, dajú vykonať prehliadky a zabavenia predmetov a vykonajú iné vyšetrovacie úkony.

Článok 27.

Predvedenie uväznených osôb.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, nakoľko záujmy prísluhovania spravodlivosti požiadanej strany neprotivia sa predvedeniu, že predvedú si navzájom osoby na-

Artikel 23**Ersuchen um selbständige Herausgabe von Gegenständen**

Soll die Herausgabe von Gegenständen ohne Zusammenhang mit der Auslieferung oder Durchlieferung eines Verfolgten geschehen, so ist mit dem Ersuchen um Herausgabe ein Beschlagnahmebeschluss vorzulegen, der von einer zuständigen Behörde des ersuchenden Teils erlassen ist. In dem Ersuchen oder in dem Beschluss müssen die persönlichen Verhältnisse des Beschuldigten, insbesondere seine Staatsangehörigkeit und sein derzeitiger Aufenthaltsort, sowie der Tatbestand der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, insbesondere Zeit und Ort der Tat, und der Stand der Strafsache angegeben werden.

Artikel 24**Durchführung der Herausgabe**

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, die Ersuchen um Herausgabe von den Behörden des ersuchten Teils, die nach dessen Gesetzen gleichartige Amtshandlungen in eigenen Strafsachen zu erledigen haben, in den für diese Amtshandlungen vorgeschriebenen Formen und mit den entsprechenden Zwangsmassnahmen erledigen zu lassen.

(²) Soll die Herausgabe im Zusammenhang mit einer Auslieferung oder Durchlieferung eines Verfolgten geschehen, so sind die Gegenstände möglichst gleichzeitig mit dem Verfolgten zu übergeben.

VIERTER ABSCHNITT**Sonstige Rechtshilfe in Strafsachen****Artikel 25****Zustellungen**

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, die ein Strafverfahren betreffenden Schriftstücke, insbesondere auch Ladungen, zuzustellen.

(²) Ein Zeuge oder Sachverständiger, der auf eine durch die Behörden des ersuchten Teils ihm zugestellte Ladung vor den Behörden des ersuchenden Teils erscheint, darf, ohne Rücksicht auf seine Staatsangehörigkeit, weder wegen Täterschaft, irgendeiner Art von Teilnahme, Hehlerei oder Begünstigung bei der den Gegenstand der Untersuchung bildenden oder einer anderen vor der Ausreise der geladenen Person aus dem Gebiete des ersuchten Teils begangenen Straftat verfolgt oder bestraft noch aus einem sonstigen, vorher eingetretenen Rechtsgrund in seiner persönlichen Freiheit beschränkt werden, es sei denn, dass die geladene Person innerhalb einer Woche nach dem Tage, an dem sie entlassen und die Ausreise möglich ist, das Gebiet des ersuchenden Teils nicht verlässt.

Artikel 26**Untersuchungshandlungen**

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, nach Massgabe der folgenden Bestimmungen Beschuldigte, Zeugen und Sachverständige zu vernehmen, Auskünfte zu erteilen, Augenschein einzunehmen, Durchsuchungen und Beschlagnahme von Gegenständen zu bewirken und andere Untersuchungshandlungen vorzunehmen.

Artikel 27**Zuführung verhafteter Personen**

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, sofern die Interessen der Rechtspflege des ersuchten Teils der Zuführung nicht entgegenstehen, einander in

chádzajúce sa vo väzbe, aby sa mohli vypočúť ako svedkovia alebo sa mohli ako svedkovia konfrontovať s inými osobami. Požadajúca strana sa zaväzuje, že bez odkladu dá dopraviť späť predvedené osoby na žiadosť druhej strany, v každom prípade však po vykonaní vyšetrovacieho úkonu.

(²) Článok 25, odsek 2 platí primerane.

Článok 28.

Výnimky z povinnosti pre poskytnutie právnej pomoci.

(1) Povinnosti pre poskytnutie právnej pomoci podľa článkov 25 až 27 niet, ak trestné pokračovanie, pre ktoré sa má vykonať, má za predmet čin,

- a) ktorý nie je stiháň najmenš tromi mesiacmi trestu na slobode alebo ťažšim druhom trestu než trestom na slobode, okrem prípadu, že ide o čin protiviaci sa doprave po zemi, po vode alebo vo vzduchu;
- b) pre ktorý nejestvovala by povinnosť pre vydanie podľa článkov 4, 5 alebo 6, číslo 3;
- c) pre ktorý vrchnosťou požiadanej strany sa vynieslo trestné rozhodnutie alebo podala obžaloba, okrem prípadu, že požiadaná strana požiadala o zavedenie trestného pokračovania alebo súhlasí s vykonaním trestného pokračovania.

(²) Povinnosti pre poskytnutie právnej pomoci ďalej niet, ak trestné pokračovanie, pre ktoré sa má vykonať, smeruje proti príslušníkovi požiadanej strany, ktorý sa nachádza mimo územia požiadajúcej strany, okrem prípadu, že ide o čin protiviaci sa doprave po zemi, po vode alebo vo vzduchu.

(³) Žiadosť o doručenie predvolania možno aj vtedy odmietnuť, keď predvolanému pre prípad jeho nedostavenia sa hrozí sa donucovacími prostriedkami alebo inými ujami.

Článok 29.

Zprávy z trestného registra.

(1) Smluvné strany sa zaväzujú, že si podajú zprávy z trestného registra.

(²) Povinnosti pre podanie zprávy niet, ak trestné pokračovanie, pre ktoré sa má poskytnúť,

- a) má za predmet trestný čin, pre ktorý nebolo by povinnosti pre vydanie podľa článkov 4, 5, číslo 2 až 5 alebo podľa článku 6, číslo 3;
- b) smeruje proti príslušníkovi požiadanej strany, ktorý sa nachádza mimo územia požiadajúcej strany, okrem prípadu, že ide o čin protiviaci sa doprave po zemi, po vode alebo vo vzduchu.

Článok 30.

Podstatný obsah žiadostí o právnu pomoc.

Žiadosti o právnu pomoc podľa článkov 25 až 27 a 29 musia obsahovať všetky podstatné údaje o osobných pomeroch obvineného, najmä jeho štátnu príslušnosť a miesto, kde sa toho času zdrúuje, ako aj skutkovú podstatu jemu za vinu kladeného trestného činu, najmä čas a miesto činu, a v akom stave pokračovania sa nachádza trestná vec.

Článok 31.

Úradná cesta pre žiadosti o právnu pomoc.

(1) Žiadosti o právnu pomoc podľa článku 25 až 27 a 29 môžu sa podať priamo v úradnom styku medzi zúčastnenými súdnyimi a policajnými vrchnosťami.

Haft befindliche Personen zuzuführen, damit sie als Zeugen vernommen oder als Zeugen anderen Personen gegenübergestellt werden. Der ersuchende Teil verpflichtet sich, die zugeführten Personen auf Ersuchen des anderen Teils, jedenfalls aber nach Durchführung der Untersuchungshandlung, unverzüglich zurückzuführen.

(²) Artikel 25 Absatz 2 gilt entsprechend.

Artikel 28

Ausnahmen von der Pflicht zur Leistung der Rechtshilfe

(¹) Die Verpflichtung zur Leistung der Rechtshilfe nach den Artikeln 25 bis 27 besteht nicht, wenn das Strafverfahren, für das sie geleistet werden soll, eine Tat zum Gegenstand hat:

- a) die nicht mit mindestens drei Monaten Freiheitsstrafe oder einer schwereren Straftat als Freiheitsstrafe bedroht ist, es sei denn, dass es sich um eine Zuwiderhandlung auf dem Gebiete des Verkehrs zu Lande, zu Wasser oder in der Luft handelt;
- b) wegen deren eine Verpflichtung zur Auslieferung nach den Artikeln 4, 5 oder 6 Nr. 3 nicht bestehen würde;
- c) wegen deren von Behörden des ersuchten Teils ein Straferkenntnis erlassen oder die Anklage erhoben worden ist, es sei denn, dass der ersuchte Teil um die Einleitung des Strafverfahrens ersucht hat oder der Durchführung des Strafverfahrens zustimmt.

(²) Die Verpflichtung zur Leistung der Rechtshilfe besteht ferner nicht, wenn das Strafverfahren, für das sie geleistet werden soll, sich gegen einen Angehörigen des ersuchten Teils richtet, der sich ausserhalb des Gebiets des ersuchenden Teils befindet, es sei denn, dass es sich um eine Zuwiderhandlung auf dem Gebiete des Verkehrs zu Lande, zu Wasser oder in der Luft handelt.

(³) Das Ersuchen um Zustellung einer Ladung kann auch dann abgelehnt werden, wenn dem Geladenen für den Fall seines Ausbleibens Zwangsmassnahmen oder sonstige Nachteile angedroht werden.

Artikel 29

Auskunft aus dem Strafregister

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, einander Auskunft aus dem Strafregister zu erteilen.

(²) Die Verpflichtung zur Auskunft besteht nicht, wenn das Strafverfahren, für das sie erteilt werden soll,

- a) eine Tat zum Gegenstand hat, wegen deren eine Verpflichtung zur Auslieferung nach den Artikeln 4, 5 Nrn. 2 bis 5 oder nach dem Artikel 6 Nr. 3 nicht bestehen würde;
- b) sich gegen einen Angehörigen des ersuchten Teils richtet, der sich ausserhalb des Gebiets des ersuchenden Teils befindet, es sei denn, dass es sich um eine Zuwiderhandlung auf dem Gebiete des Verkehrs zu Lande, zu Wasser oder in der Luft handelt.

Artikel 30

Wesentlicher Inhalt der Rechtshilfeersuchen

Die Ersuchen um Rechtshilfe nach den Artikeln 25 bis 27 und 29 müssen alle wesentlichen Angaben über die persönlichen Verhältnisse des Beschuldigten, insbesondere seine Staatsangehörigkeit und seinen derzeitigen Aufenthaltsort, sowie den Tatbestand der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, insbesondere Zeit und Ort der Tat, und den Stand der Strafsache angeben.

Artikel 31

Geschäftsweg für die Rechtshilfeersuchen

(¹) Die Ersuchen um Rechtshilfe nach den Artikeln 25 bis 27 und 29 können im unmittelbaren Geschäftsverkehr zwischen den beteiligten Justiz- und Polizeibehörden gestellt werden.

(²) Nakoľko ide o trestné veci, ktoré sa prejednávajú pred vojenskými súdmi, môžu sa podať slovenské žiadosti slovenským Ministerstvom národnej obrany bezprostredne na Ríšskeho ministra pravosúdia (Reichsminister der Justiz) a nemecké žiadosti Hlavným veliteľstvom brannej moci (Oberkommando der Wehrmacht) bezprostredne na slovenské Ministerstvo pravosúdia.

Č l á n o k 32.

Vykonanie právnej pomoci.

Smluvné strany sa zaväzujú, že žiadosti o právnu pomoc podľa článkov 25 až 27 a 29 dajú vybaviť od vrchnosti požiadanej strany, ktoré podľa jej zákonov sú príslušné pre vybavenie rovnakých úradných úkonov vo vlastných trestných veciach spôsobom, ktorý je predpísaný pre tieto úradné úkony a s primeranými donucovacími prostriedkami.

Č A Š Ť P I A T A.

Oznamovanie odsúdení.

Č l á n o k 33.

(1) Smluvné strany sa zaväzujú, že si navzájom budú oznamovať právoplatné odsudzujúce rozhodnutia, ktoré vydaly vrchnosti jednej strany proti príslušníkom druhej strany a podľa predpisov strany, ktorej vrchnosti ich vyniesly, majú sa zapísať do trestného registra.

(2) Oznámenie sa deje tým spôsobom, že sa zašle opis rozhodnutia alebo vyrozumienia zaslaného trestnému registru. Výmena vykoná sa medzi slovenským Ministerstvom pravosúdia a Ríšskym ministrom pravosúdia a to v trojmesačných obdobiach.

Č A Š Ť Š I E S T A.

Záverečné ustanovenia.

Č l á n o k 34.

Útraty právnej pomoci.

(1) Útraty povstale vrchnostiam požiadanej strany skúmaním žiadostí a poskytnutím právnej pomoci podľa ustanovení tejto zmluvy poniesie požiadaná strana. Práve tak nemožno žiadať náhradu pre útraty povstale vrátením predmetov alebo oznamovaním odsúdení.

(2) Útraty, ktoré vzniknú dopravou osôb cez more, predbežným vydaním, prevezením alebo predvedením podľa článku 27, ako aj odmeny a výdavky pre znalcov nahradia sa požiadajúcou stranou.

Č l á n o k 35.

Preklady a overenia.

(1) Žiadosti o právnu pomoc a ich prílohy, ako aj oznámenia podľa článku 33 majú sa vyhotoviť v úradnej reči jednej zo smluvných strán. Pripojenie prekladov nemožno požadovať.

(2) Žiadosti a ich prílohy ako aj oznámenia podľa článku 33 nepotrebuje žiadne overenia.

(3) To isté platí o spisoch súvisiacich s vybavovaním právnej pomoci.

(¹) Soweit es sich um Strafsachen handelt, die bei den Militärgerichten anhängig sind, können deutsche Ersuchen vom Oberkommando der Wehrmacht unmittelbar an das Slowakische Justizministerium (Ministerstvo pravosúdia) und slowakische Ersuchen vom Slowakischen Ministerium für nationale Verteidigung (Ministerstvo národnej obrany) unmittelbar an den Reichsminister der Justiz gerichtet werden.

Artikel 32

Ausführung der Rechtshilfe

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, die Ersuchen um Rechtshilfe nach den Artikeln 25 bis 27 und 29 von den Behörden des ersuchten Teils, die nach dessen Gesetzen gleichartige Amtshandlungen in eigenen Strafsachen zu erledigen haben, in den für diese Amtshandlungen vorgeschriebenen Formen und mit den entsprechenden Zwangsmassnahmen erledigen zu lassen.

FÜNFTER ABSCHNITT

Mitteilung von Verurteilungen

Artikel 33

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, einander von den rechtskräftigen, auf Strafe lautenden Entscheidungen Mitteilung zu machen, die von den Behörden des einen Teils gegen Angehörige des anderen Teils erlassen werden und nach den Vorschriften des Teils, dessen Behörden sie ausgesprochen haben, in das Strafregister aufzunehmen sind.

(²) Die Mitteilung geschieht dadurch, dass eine Abschrift der Entscheidung oder der dem Strafregister zugehenden Nachricht übersandt wird. Der Austausch erfolgt zwischen dem Reichsminister der Justiz und dem Slowakischen Justizministerium, und zwar in Zwischenräumen von drei Monaten.

SECHSTER ABSCHNITT

Schlussbestimmungen

Artikel 34

Kosten der Rechtshilfe

(¹) Die den Behörden des ersuchten Teils durch Prüfung der Ersuchen und Gewährung der Rechtshilfe nach den Bestimmungen dieses Vertrags erwachsenen Kosten werden von dem ersuchten Teil getragen. Ebenso wenig kann für die durch Rückgabe von Gegenständen oder Mitteilung der Verurteilungen entstehenden Kosten Ersatz beansprucht werden.

(²) Die Kosten, die aus Anlass einer Beförderung von Personen über die See, einer vorläufigen Auslieferung, einer Durchlieferung oder einer Zuführung nach Artikel 27 entstehen, sowie die Gebühren und Auslagen für Sachverständige werden von dem ersuchenden Teil ersetzt.

Artikel 35

Übersetzungen und Beglaubigungen

(¹) Die Ersuchen um Rechtshilfe und ihre Unterlagen sowie die Mitteilungen nach Artikel 33 sind in der amtlichen Sprache eines der vertragschliessenden Teile abzufassen. Die Beifügung von Übersetzungen kann nicht beansprucht werden.

(²) Die Ersuchen und ihre Unterlagen sowie die Mitteilungen nach Artikel 33 bedürfen keiner Beglaubigung.

(³) Dasselbe gilt für die mit der Erledigung der Rechtshilfe im Zusammenhang stehenden Schriftstücke.

Článok 36.

Ratifikácia, nadobudnutie účinnosti a výpoveď.

(¹) Smluva sa má ratifikovať a ratifikačné listiny sa majú čo možno najskôr vymeniť v Berlíne.

(²) Smluva nadobudne účinnosť za mesiac po uplynutí dňa, ktorého nastala výmena ratifikačných listín.

(³) Ostáva v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov po uplynutí dňa, ktorého sa jednou z oboch strán vypovie.

Článok 37.

Staršie dohody.

(¹) Slovensko-nemecká dohoda o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve z 20. júla 1939 a dohovor uzavretý dňa 1./5. decembra 1939 na jej doplnenie ostávajú nedotknuté.

(²) Smluva o vydávaní a inej právnej pomoci v trestných veciach medzi Nemeckou ríšou a bývalou Česko-Slovenskou republikou z 8. mája 1922, ktorá bola v odseku 1 citovanou dohodou dočasne ponechaná v platnosti, pozbýva účinnosť po nadobudnutí účinnosti tejto smluvy.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto smluvu podpísali a opečatili.

Vyhotovené v dvoch prvopisoch v slovenskej a nemeckej reči v Bratislave dňa 21. septembra 1940.

TUKA v. r.

BEČKA v. r.

RAKŠÁNY v. r.

v. KILLINGER v. r.

METTGENBERG v. r.

SIEDLER v. r.

Artikel 36

Ratifikation, Inkrafttreten und Kündigung

(¹) Der Vertrag soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

(²) Der Vertrag tritt einen Monat nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft.

(³) Er bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem er von einem der beiden Teile gekündigt wird.

Artikel 37

Ältere Abkommen

(¹) Das deutsch-slowakische Abkommen zur Auseinandersetzung auf dem Gebiet der Rechtspflege vom 20. Juli 1939 und die zu seiner Ergänzung getroffene deutsch-slowakische Vereinbarung vom 1.5. Dezember 1939 bleiben unberührt.

(²) Der durch das im Absatz 1 erwähnte Abkommen einstweilen aufrecht-erhaltene Vertrag über die Auslieferung und die sonstige Rechtshilfe in Strafsachen zwischen dem Deutschen Reiche und der früheren Tschecho-Slowakischen Republik vom 8. Mai 1922 tritt mit dem Inkrafttreten dieses Vertrags ausser Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag gezeichnet und gesiegelt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Pressburg am 21. September 1940.

TUKA e. h.

L. S. BEČKA e. h.

RAKŠANY e. h.

L. S. v. KILLINGER e. h.

L. S. METTGENBERG e. h.

L. S. SIEDLER e. h.

Záverečný protokol.

Súčasne s podpísaním zmluvy o vydávaní medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou podpísaní splnomocnení menom svojich vlád zisťujú, že je shoda v nasledovnom.

I.

K článku 1:

- a) „Trestné veci“ v smysle tohto ustanovenia sú pokračovania pred súdom alebo správny úradom, v ktorých pre čin môže sa vysloviť verejný (kriminálny) trest.
- b) Ak pre poskytnutie právnej pomoci chýba podľa zmluvy nutný predpoklad, požiadaná strana, ak tento nedostatok môže sa v krátkej dobe odstrániť, pred zamietnutím žiadosti dá príležitosť požiadajúcej strane na zaujatie stanoviska.

K článku 9:

Požiadaná strana pri voľbe toho, ktorej žiadosti o vydanie má vyhovieť, bude brať ohľad na záujmy prisluhovania spravodlivosti v trestných veciach.

K článku 10, odsek 2:

Pre odoslanie žiadosti môžu sa voliť všetky novodobé zpravodajské prostriedky, ak je daná istota, že požiadanie pochádza od vrchnosti príslušnej podľa zmluvy.

K článku 12, odsek 2:

Požiadaná strana môže určiť primeranú lehotu na dodanie doplnení.

K článku 15:

Lehota, behom ktorej vydaná osoba musí opustiť územie požiadanej strany, nebeží, kým jej odcestovanie nie je možné.

K článku 16:

Za „prevezenie“ má sa tiež považovať, keď osoba za účelom prevezenia dopravuje sa na loď alebo lietadle druhej strany cez more.

K článku 17:

Smluvné strany si vyhradzujú dohodnúť sa na pohraničných miestach, na ktorých stíhaných možno vo vydávacom a prevážacom styku prevziať alebo odovzdať.

K článku 19:

Odovzdané predmety a dôkazné prostriedky, vrátenie ktorých sa vyhradilo, musia sa pečlivo opatrovať.

K článku 31:

- a) K policajným úradom sa počíta aj žandárstvo.
- b) Smluvné strany zašlú si oznam vrchnosti príslušných pre prevzatie žiadosti, nakoľko ide o súdne vrchnosti a vrchnosti trestného registra.

K článku 32:

Ak sa žiadosti o doručenie vyhovel, vystaví sa pre požiadajúcu stranu potvrdenie o doručení s nasledovným obsahom:

Schlussprotokoll.

Gleichzeitig mit der Unterzeichnung des Auslieferungsvertrags zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik stellen die unterzeichneten Bevollmächtigten namens ihrer Regierungen Einverständnis über folgendes fest:

I.**Zu Artikel 1**

- a) „Strafsachen“ im Sinne dieser Bestimmung sind Verfahren vor einem Gericht oder einer Verwaltungsbehörde, in denen wegen einer Tat eine öffentliche (kriminelle) Strafe ausgesprochen werden kann.
- b) Fehlt es für die Leistung der Rechtshilfe an einer nach dem Vertrag erforderlichen Voraussetzung, so wird der ersuchte Teil, falls der Mangel alsbald behoben werden kann, vor Ablehnung des Ersuchens dem ersuchenden Teil Gelegenheit zur Stellungnahme geben.

Zu Artikel 9

Der ersuchte Teil wird bei der Wahl, welchem Auslieferungsersuchen er stattgeben will, die Interessen der Strafrechtspflege berücksichtigen.

Zu Artikel 10 Absatz 2

Für die Übermittlung der Ersuchen können alle neuzeitlichen Nachrichtenwege gewählt werden, wenn Sicherheit dafür besteht, dass das Ersuchen von einer nach dem Vertrage zuständigen Behörde ausgeht.

Zu Artikel 12 Absatz 2

Der ersuchte Teil kann für die Beibringung der Ergänzungen eine angemessene Frist bestimmen.

Zu Artikel 15

Die Frist, innerhalb deren der Ausgelieferte das Gebiet des ersuchten Teils verlassen haben muss, läuft nicht, solange seine Ausreise nicht möglich ist.

Zu Artikel 16

Als eine „Durchlieferung“ ist es auch anzusehen, wenn eine Person zum Zweck einer Durchlieferung auf einem Schiff oder einem Luftfahrzeug des anderen Teils über die hohe See befördert wird.

Zu Artikel 17

Die vertragschliessenden Teile behalten sich vor, Grenzorte zu vereinbaren, an denen die Verfolgten im Auslieferungs- und Durchlieferungsverkehr übernommen oder übergeben werden.

Zu Artikel 19

Die herausgegebenen Gegenstände und Beweismittel, deren Rückgabe vorbehalten ist, sollen pfleglich behandelt werden.

Zu Artikel 31

- a) Zu den Polizeibehörden rechnet auch die Gendarmerie.
- b) Die vertragschliessenden Teile werden einander ein Verzeichnis der zur Entgegennahme der Ersuchen zuständigen Behörden, soweit es sich um Justiz- und Strafregisterbehörden handelt, zukommen lassen.

Zu Artikel 32

Ist einem Zustellungsersuchen entsprochen worden, so wird dem ersuchenden Teil ein Zustellungszeugnis mit nachstehendem Inhalt ausgestellt werden:

Potvrdenie o doručení:

----- (predvolanie, rozsudok atď., má sa uviesť
druh doručovanej písomnosti) bol ----- dňa -----
doručený ----- (meno a priezvisko, zamestnanie a
adresa príjemcu [v iných prípadoch -----] (meno a priezvisko)
ako ----- (pomer príjemcu k adresátovi) adresáta -----
-----.)¹⁾

-----, dňa ----- 19__.

(Úradná pečiatka.)

Podpis a úradný titul.

¹⁾ Nakoľko doručenie sa vykonalo iným spôsobom než odovzdaním (složením u vrchnosti, verejne) má sa uviesť tento spôsob doručenia.

K článku 37:

Ujednania trestne-právnej povahy, nachádzajúce sa v smluve o ochrannom pomere medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou z 18./23. marca 1939 a v dohodách a dohovoroch k jej doplneniu a vykonaniu uzavretých zostávajú nedotknuté.

II.

- a) Príslušníci Protektorátu Čechy a Morava sa pokladajú v smysle tejto zmluvy za nemeckých štátnych príslušníkov.
- b) Nakoľko opatrenia súdov a iných úradov, najmä ich rozhodnutia, podľa ustanovenia zmluvy majú vplyv na vydávací styk a styk v inej právnej pomoci, súdy a iné úrady Protektorátu Čechy a Morava sú na roveň postavené nemeckým súdom a iným úradom.

III.

Ak jedna zo smluvných strán dala u druhej podnet pre zavedenie trestného pokračovania, môžu sa žiadosti tohto druhu zasielať cestou označenou v článku 11. Článok 35 platí primerane.

IV.

Smluvné strany pripúšťajú v trestných veciach poštový styk medzi vrchnosťami druhej strany a osobami, ktoré sa nachádzajú na jej území, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, okrem prípadu, že ide o oznámenia:

1. v ktorých príjemca sa vyzýva niečo konať alebo opominúť, nakoľko výzva sa dotýka politickej trestnej veci;
2. v ktorých príjemcovi sa hrozí donucovacími opatreniami alebo inými právnymi ujмами pre prípad, že na území druhej strany niečo koná alebo opominie;
3. ktorých prijatím vzniknú právne účinky, najmä dávajú sa do behu lehoty;
4. ktorých forma musí vzbudiť dojem, ako by príjemca musel sa zaviazat na určité chovanie na území druhej strany.

Zustellungszeugnis

D. (Ladung, Urteil usw., die Art des zugestellten Schriftstücks ist anzuführen) ist am durch Aushändigung de zuzustellenden Schriftstück an (Vor- und Zuname, Beruf und Anschrift des Zustellungsempfängers) [in anderen Fällen: an d. (Vor- und Zuname) als (Stellung des Empfängers zum Zustellungsempfänger) d. Zustellungsempfänger] zugestellt worden.

....., den 19.....

(Dienststempel)

Unterschrift und Amtsbezeichnung.

) Soweit die Zustellung in anderer Art als Übergabe (Niederlegung bei einer Behörde öffentlich) erfolgt ist, ist diese Art der Zustellung bekanntzugeben.

Zu Artikel 37

Die Vereinbarungen strafrechtlicher Art, die in dem Vertrag über das Schutzverhältnis zwischen dem Deutschen Reich und dem Slowakischen Staat vom 18./23. März 1939 und in den zu seiner Ergänzung und Ausführung getroffenen Abmachungen und Abreden enthalten sind, bleiben unberührt.

II

- a) Die Angehörigen des Protektorats Böhmen und Mähren gelten im Sinne dieses Vertrags als deutsche Staatsangehörige.
- b) Soweit Massnahmen der Gerichte und sonstigen Behörden, insbesondere ihre Entscheidungen, nach den Bestimmungen des Vertrags auf den Auslieferungs- und sonstigen Rechtshilfeverkehr Einfluss haben, stehen die Gerichte und sonstigen Behörden des Protektorats Böhmen und Mähren den deutschen Gerichten und sonstigen Behörden gleich.

III

Hat einer der vertragschliessenden Teile Anlass, bei dem anderen die Einleitung eines Strafverfahrens anzuregen, so können Ersuchen dieser Art auf dem im Artikel 11 bezeichneten Wege gestellt werden. Artikel 35 gilt entsprechend.

IV.

Die vertragschliessenden Teile lassen in Strafsachen den Postverkehr zwischen Behörden des anderen Teils und Personen, die sich in ihrem Gebiete befinden, ohne Rücksicht auf deren Staatsangehörigkeit zu, es sei denn, dass es sich um Mitteilungen handelt:

1. in denen der Empfänger zu einem Tun oder Unterlassen aufgefordert wird, sofern die Aufforderung in einer politischen Strafsache ergeht;
2. in denen dem Empfänger für den Fall, dass er im Gebiet des anderen Teils etwas tut oder unterlässt, Zwangsmassnahmen oder sonstige Rechtsnachteile angedroht werden;
3. durch deren Empfang Rechtswirkungen herbeigeführt, insbesondere Fristen in Lauf gesetzt werden;
4. in denen die Form den Eindruck erwecken muss, als sollte der Empfänger zu einem bestimmten Verhalten in dem Gebiet des anderen Teils verpflichtet werden.

V.

Slovenské Ministerstvo pravosúdia a Ríšsky minister pravosúdia dohodnú sa podľa potreby v bezprostrednom slyku na schôdkach ich zástupcov, aby zaistili jednotné vykonávanie zmluvy a odstránili ťažkosti, ktoré sa azda vyskytnú pri jej vykonávaní. Nakoľko sa dotkne objasniť sa majúcimi otázkami obor pôsobnosti iných ministerstiev, tieto ministerstvá sa pozvú, aby sa zúčastnili na týchto schôdkach.

Na dôkaz toho splnomocnenci podpísali tento záverečný protokol, ktorý platí ako podstatná súčasť zmluvy z dnešného dňa.

Vyhotovené v dvoch prvopisoch v slovenskej a nemeckej reči v Bratislave dňa 21. septembra 1940.

TUKA v. r.

BEČKA v. r.

RAKŠANY v. r.

v. KILLINGER v. r.

METTGENBERG v. r.

SIEDLER v. r.

V.

Der Reichsminister der Justiz und das Slowakische Justizministerium werden nach Bedarf im unmittelbaren Benehmen Zusammenkünfte ihrer Vertreter vereinbaren, um die einheitliche Durchführung des Vertrags sicherzustellen und die bei seiner Durchführung etwa auftauchenden Schwierigkeiten zu beseitigen. Soweit durch die zu erörternden Fragen der Geschäftsbereich anderer Ministerien berührt wird, werden diese Ministerien eingeladen werden, sich an den Zusammenkünften zu beteiligen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlussprotokoll unterzeichnet, das als wesentlicher Bestandteil des Vertrags vom heutigen Tage gilt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Pressburg am 21. September 1940.

TUKA e. h.

BEČKA e. h.

RAKSÁNY e. h.

v. KILLINGER e. h.

METTGENBERG e. h.

SIEDLER e. h.

111

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 9. júna 1941**

o obmedzení vypovedania nájomníkov nežidov z bytov, ako aj o obmedzení odovzdania prenajatých alebo do užívania daných bytov Židom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Vlastník — držiteľ — domu alebo osoba, oprávnená nakladať s bytom, ktorá, okrem prípadov, v ktorých nájomný pomer možno zrušiť bez zachovania výpovednej lehoty,

a) vypovie byt nežidovi-nájomníkovi a byt prenájme alebo dá do užívania Židovi, alebo

b) po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia odovzdá byt do držby Židovi, bez ohľadu na to, či vypovedanie bytu nežidovi-nájomníkovi a prenájom alebo danie tohto bytu do užívania Židovi stalo sa pred alebo po dni nadobudnutia účin-

nosti tohto nariadenia, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok zatvorením od 1 do 30 dní a peňažným trestom od 500 Ks do 10.000.— Ks. Peňažný trest v prípade nevykonalnosti má sa premeniť na trest zatvorenia od 1 dňa do 20 dní.

§ 2.

Židom neprislúcha nárok na náhradu škody, ak dôjde k nesplneniu nájomnej alebo užívacej zmluvy z dôvodov uvedených v § 1.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

• Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

112.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 9. júna 1941**

o mimoriadnych zásahoch do vedenia živnostenských spoločenstiev (grémií) a ich sväzov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185 1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(¹) Minister hospodárstva môže z dôvodov verejného záujmu zastaviť činnosť predstavenstiev smiešaných a odborných živnostenských spoločenstiev, obchodných grémii a ich sväzov (v ďalšom texte „spoločenstvá“), pozbaviť členov predstavenstva funkcie a namiesto nich menovať komisára s poradným sborom troj- až päťčlenným.

(²) Komisár vykonáva funkciu, ktorá podľa živnostenského zákona a stanov spoločenstva prislúcha starostovi, výboru a predstavenstvu.

(³) Komisárovi v jeho funkcii radou napomáha poradný sbor.

§ 2.

(⁴) Komisárom môže byť menovaný slovenský štátny občan, ktorý svojou doterajšou činnosťou dáva záruku odborného vedenia spoločenstva.

(⁵) Členmi poradného sboru môžu byť menovaní len členovia príslušného spoločenstva.

§ 3.

Funkcia komisára a členov poradného sboru je čestná; prislúcha im len náhrada preukázaných skutočných výdavkov a náhrada za stratu voľného času. Živnostenský úrad I. stolice môže túto náhradu paušalizovať podľa majetkových pomerov spoločenstva a v medziach jeho posledného rozpočtu.

§ 4.

Za platnosti tohto nariadenia neplatia ustanovenia § 212, ods. 7 živnostenského zákona.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1942; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čallos v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 33.

Vydaná dňa 21. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (113.—114.) 113. Vyhláška ministra hospodárstva o povinnom prihlásení celej skutočnej zásoby múky v domácnostiach a o povinnosti dodávateľov viesť záznam o týchto prihláškach. — 114. Vyhláška ministra hospodárstva o povinnom vedení záznamu odpredajov múk a chleba v drobnom a o povinnom prihlásení zásob múk u dodávateľov.

113.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 20. júna 1941

o povinnom prihlásení celej skutočnej zásoby múky v domácnostiach a o povinnosti dodávateľov viesť záznam o týchto prihláškach.

Podľa § 17 nariadenia s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

Spotrebiteľ prihlásený k odberu múky alebo chleba je povinný v čase od 23. do 25. júna 1941 na rubu odbernej legitimácie podľa vzoru č. 1 a 2 prílohy k nariadeniu s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z. vyznačiť atramentom alebo atramentovou ceruzou pred svojim dodávateľom celú skutočnú zásobu múky, ktorú mal dňa 22. júna 1941. Vykonalie tejto povinnosti potvrdí dodávateľ (obchodník-družstvo, pekáreň a mlyn) svojim podpisom.

§ 2.

O zásobách prihlásených podľa § 1 je dodávateľ povinný viesť presný záznam, do ktorého zapíše meno spotrebiteľa, jeho bydlisko, počet členov domácnosti a množstvo zásob v kg u spotrebiteľa.

§ 3.

Spotrebiteľ má nárok len na zodpovedajúcu pomernú časť múky alebo chleba pripadajúcu na zbytok prídelového obdobia od 16. do 30. júna 1941. Na dávky doteraz nevybrané stráca nárok.

§ 4.

Porušenie predpisov tejto vyhlášky sa trestie podľa § 18 nariadenia s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z.

§ 5.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

114.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 20. júna 1941

o povinnom vedení záznamu odpredajov múk a chleba v drobnom a o povinnom prihlásení zásob múk u dodávateľov.

Podľa § 17 nariadenia s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

(¹) Obchodníci (družstvá), pekáreň a mlynári, ktorí predávajú múku alebo chlieb priamo spotrebiteľovi na odbernú legitimáciu podľa vzoru č. 1 a 2 prílohy k nariadeniu s mocou zákona č. 97/1941 Sl. z., sú povinní viesť záznam o výdaji múky a chleba a do tohto záznamu zapísať každý jednotlivý predaj v drobnom.

(²) Záznam musí obsahovať meno spotrebiteľa, jeho bydlisko, vydané množstvo v kg a dátum predaja.

§ 2.

(¹) Obchodníci (družstvá), pekáreň a mlynári sú ďalej povinní uviesť do záznamu o prijíme a výdaji múky a mlynských výrobkov predpísaného podľa § 26, ods. 2 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z. ako samostatnú položku presné množstvo múky, ktoré mali na sklade alebo ináč k dispozícii dňa 22. júna 1941.

(²) Osoby uvedené v ods. 1 musia oznámiť množstvo múky podľa ods. 1 Obilnej spoločnosti pre Slovensko v Bratislave doporučeným listom najneskôr do 24. júna 1941 včítane. Oznámenie musí obsahovať

meno (firmu) oznamovateľa, jeho bydlisko (obec a okres), zásoby podľa druhov múk a presné množstvo zásob v kg. Oznámenie majú podať i vtedy, ak uvedeného dňa žiadne zásoby nemaly a v oznámení treba túto okolnosť výslovne uviesť.

§ 3.

Uvedenie nepravdivých údajov a akékoľvek iné porušenie predpisov tejto vyhlášky sa trestá podľa § 18 nariadenia s mocou zákona č. 97 1941 Sl. z. a okrem

toho môže mať za následok, že Ministerstvo hospodárstva na návrh Obilnej spoločnosti pre Slovensko previnivšieho sa obchodníka (družstvo), pekára a mlynára vylúči z pridelu múky, a to bez ohľadu na to, či sa zaviedlo trestné pokračovanie alebo nie.

§ 4.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 34.

Vydaná 22. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 115. Vyhláška o vstupe do brannej pohotovosti.

115.

Vyhláška zo dňa 22. júna 1941

o vstupe štátu do brannej pohotovosti.

Podľa § 57, ods. 1 a 3 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a § 38 ods. 1, písm. b) zákona č. 185/1939 Sl. z. vyhlasujem deň 22. júna 1941 za deň vstupu slovenského štátu do brannej pohotovosti.

Prezident republiky:

Dr. Tiso v. r.

Členovia vlády:

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Štano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 35.

Vydaná 24. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 116, Nariadenie s mocou zákona o Úrade propagandy.

116.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 23. júna 1941 o Úrade propagandy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona číslo 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Úlohou Úradu propagandy je: usmerňovať tlač, rozhlas, divadelníctvo, film, slovesné, výtvarné a hudobné umenie, ako aj výchovu občianstva, a to v súlade so záujmami štátu a v duchu príslušných politických organizácií.

§ 2.

(¹) Úradu propagandy je podriadená celá tlač; pre jej cenzúru dáva všeobecné smernice.

(²) Ustanovizne, ktoré majú na starosti tlač, rozhlas, divadelníctvo, cudzinecký ruch, ako aj slovesné, výtvarné a hudobné umenie, sú povinné dbať na pokyny Úradu propagandy.

§ 3.

Úrad propagandy pri svojej činnosti, ktorá sa dotýka oblasti štátnej správy, sverených jednotlivým ministerstvám alebo iným ústredným úradom, je povinný

pokračovať podľa smerníc nimi vydaných. Pred riešením otázok, ktoré patria síce do pôsobnosti ministerstiev alebo iných úradov alebo verejno-právnych korporácií, avšak dotýkajú sa aj pôsobnosti Úradu propagandy, má byť tento úrad vypočutý.

§ 4.

Ak by sa v prípadoch uvedených v §§ 1, 2 a 3 vyskytli zásadné rozdiely v názoroch, rozhodne predseda vlády.

§ 5.

Úrad propagandy je odborom Predsedníctva vlády.

§ 6.

Na čele Úradu propagandy je šéf Úradu propagandy, ktorého ustanovuje a odvoláva prezident republiky.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.,

Mách v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sívák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 36.

Vydaná dňa 27. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (117.—122.) 117. Vyhláška ministra financií o snížení colnej sadzby na krepovú priadzu z umelého hodvábu. — 118. Vyhláška Ministerstva národnej obrany o zákaze cestovania do cudziny. — 119. Vládne nariadenie, ktorým sa určujú náhrady za používanie dopravných prostriedkov pre vojenské účely. — 120. Vládne nariadenie o náhrade služobných výdavkov zamestnancov Ministerstva dopravy a verejných prác, zúčastnených pri výstavbe a udržiavaní technických diel. — 121. Vyhláška ministra financií o paušalizovaní dane z obratu u cukru. — 122. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení a doplňuje nariadenie s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z.

117.

Vyhláška ministra financií zo dňa 17. júna 1941

o snížení colnej sadzby na krepovú priadzu z umelého hodvábu.

(¹) Minister financií v dohode s Ministerstvom hospodárstva — uznávajúc potrebu dovozu krepovej priadze — snižuje podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. clo na krepovú priadzu z umelého hodvábu š. č. 244 do množstva 36.000 (tridsaťšesttisíc) kg na 150.— Ks za 100 kg.

(²) Dovozy celého množstva tovaru, uvedeného v ods. 1, musí sa uskutočniť cez colný úrad v Žiline, ktorý sa zároveň poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

118.

Vyhláška Ministerstva národnej obrany zo dňa 25. júna 1941.

o zákaze cestovania do cudziny.

Podľa § 35 zákona č. 20/1940 Sl. z. nariadujem:

§ 1.

Osobám mužského pohlavia, ktoré podliehajú brannej povinnosti podľa branneho zákona Slovenskej republiky alebo povinnosti k osobným úkonom podľa zákona o obrane štátu (osoby 17- až 60 roč-

né), zakazuje sa cestovať do cudziny. Týmto osobám sa zakazuje vydať cestovný pas do cudziny.

§ 2.

Výnimky z ustanovení § 1 môže v mimoriadnych a osobitných zreteľa hodných prípadoch povoliť župný úrad miesta bydliska po dohode s príslušným veliteľstvom divízie (oblastným úradom).

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do dňa, kedy sa končí stav brannej pohotovosti štátu.

Čatloš v. r.

119.

Vládne nariadenie zo dňa 25. júna 1941,

ktorým sa určujú náhrady za používanie dopravných prostriedkov pre vojenské účely.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6, ods. 1, § 10, ods. 1, § 22, ods. 4, 5 a 7, § 31, ods. 7, 8 a 10, § 40, ods. 6 a 9 zákona č. 117/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 25/1936 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Náhrada za použitie zvierata čini za jeden kalendárny deň:

a) u koňa 15.— Ks,

b) u iného fažného zvierata 10.— Ks.

(²) Náhrada za použitie vozidla pre zvierací poťah čini za kalendárny deň 10.— Ks.

(¹) Náhrada za použitie postroja pre jedno zviera čini za kalendárny deň 3.— Ks.

§ 2.

(¹) Za krmivo, ktoré držiteľia dopravných prostriedkov so sebou priniesli a odovzdali vojenskej správe, zaplatí vojenská správa ceny, určené v dohode s Cenovým úradom.

(²) Ak budú určené osobitné ceny podľa predpisov vydaných na základe § 100 a 105 zákona č. 131 1936 Sb. z. a n. pre vecné prostriedky uvedené v ods. 1, zaplatí vojenská správa tieto ceny.

§ 3.

Odmena pohoniča čini za jeden kalendárny deň Ks 20.—. Ak bude pohonič vzatý do počtu živých, sniži sa odmena o príslušné sumy za odobrané dávky (stravy, chleba, fajčiva ap.).

§ 4.

Náhrada za použitie motorového vozidla čini za jeden kalendárny deň za:

jazdné kolo s pomocným motorom (velomotor)	Ks 3.—
motorové kolo (motocykel) do 175 ccm vpočítane	" 7.—
motorové kolo (motocykel) do 250 ccm vpočítane	" 10.—
motorové kolo (motocykel) do 350 ccm vpočítane	" 13.—
motorové kolo (motocykel) nad 350 ccm	" 18.—
motorové kolo (motocykel) s prívozným vozom od 350 ccm	" 20.—
motorová trojkolka pre dopravu osôb	" 17.—
motorová trojkolka pre dopravu nákladov	" 22.—
osobný automobil 2- až 4-sedadlový do 1 litra vpočítane	" 25.—
osobný automobil 4-sedadlový do 1½ litra vpočítane	" 32.—
osobný automobil 4- až 6-sedadlový do 2½ litra vpočítane	" 43.—
osobný automobil 6-sedadlový nad 2½ litra	" 60.—
zdravotnícky automobil	" 45.—
autobus pre dopravu osôb až 25 osôb	" 60.—

autobus pre dopravu osôb až 35 osôb	Ks 75.—
autobus pre dopravu viac ako 35 osôb	" 90.—
nákladný automobil 2-nápravový do 1 tony vpočítane	" 30.—
nákladný automobil 2-nápravový do 1½ tony vpočítane	" 40.—
nákladný automobil 2-nápravový do 2½ tony vpočítane	" 55.—
nákladný automobil 2-nápravový do 3 ton vpočítane	" 80.—
nákladný automobil 2-nápravový do 4 ton vpočítane	" 95.—
nákladný automobil 2-nápravový do 5 ton vpočítane	" 150.—
nákladný automobil 2-nápravový do 6 ton a viac	" 180.—
nákladný automobil 3-nápravový do 1½ tony vpočítane	" 50.—
nákladný automobil 3-nápravový do 2 ton vpočítane	" 70.—
nákladný automobil 3-nápravový do 4 ton vpočítane	" 120.—
nákladný automobil 3-nápravový do 6 ton a viac	" 200.—
nákladný automobil parný	" 100.—
cisterna motorová na 3000 litrov	" 100.—
cisterna motorová na 5000 litrov a viac	" 140.—
traktor	" 65.—
vlečný voz s únosnosťou do 2 ton vpočítane	" 15.—
vlečný voz s únosnosťou do 3 ton vpočítane	" 20.—
vlečný voz s únosnosťou do 4 ton vpočítane	" 22.—
vlečný voz s únosnosťou do 5 ton a viac	" 25.—
vlečná cisterna na 3000 litrov	" 25.—
vlečná cisterna na 5000 litrov a viac	" 30.—

§ 5.

(¹) Osoba, ktorá dopravila motorové vozidlo z prebieracieho miesta k vojenským útvarom, obdrží odmenu, ktorá čini za jeden kalendárny deň 20.— Ks; ak bude táto osoba vzatá do počtu živých, sniži sa odmena o príslušné sumy za odobrané dávky (stravy, chleba, fajčiva ap.). Má tiež nárok na voľnú dopravu späť.

(²) Za súčinnosť obci pri prevádzaní zákona, teda ani za vyslanie zástupcov ku komisionálnym jednaniam, neprislúcha obciam náhrada.

§ 6.

Ustanovenia tohto nariadenia platia pre povolávanie dopravných prostriedkov pre vojenské účely podľa zákona č. 117/1924 Sb. z. a n. okrem prípadov, na ktoré sa vzťahuje vládne nariadenie č. 139/1936 Sb. z. a n.

§ 7.

Vládne nariadenie č. 212/1938 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Medrický v. r. Čatloš v. r.

120.

Vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1941

o náhrade služobných výdavkov zamestnancov Ministerstva dopravy a verejných prác, zúčastnených pri výstavbe a udržiavaní technických diel.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 147 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Náhrady služobných výdavkov, ktoré vzniknú zamestnancom, uvedeným v § 3 pri tuzemských služobných cestách alebo pri inom služobnom vyslaní mimo sídla úradu, určujú sa výlučne podľa ustanovení a podľa prílohy tohto nariadenia.

(²) Okrem náhrady podľa ods. 1 prislúcha zamestnancovi voľný cestovný lístok na štátnych železničiach a na iných dopravných prostriedkoch štátnych železníc. (Podrobné podmienky určí Ministerstvo dopravy a verejných prác).

(³) Ak nemožno účelne použiť verejného hromadného dopravného prostriedku, prislúcha zamestnancovi:

a) pri použití cudzieho motorového vozidla náhrada vo výške taxi úradne určenej,

b) pri použití vlastného motorového vozidla náhrada vo výške 75% úradne určenej taxi,

c) pri použití iného vhodného dopravného prostriedku — náhrada vo výške skutočných výdavkov.

(⁴) Výdavky pri použití iného vhodného dopravného prostriedku než v ods. 3 uvedeného a prípadné iné potrebné výdavky než tie, ktoré sa uhradzujú podľa ods. 1, uhradia sa podľa skutočnej ich výšky.

(⁵) Ak sa pri cestách použije služobné motorové vozidlo, alebo ak sa cesta k dieľu alebo v ňom vykoná len peši, neprislúcha zamestnancovi náhrada cestovného.

(⁶) Pri služobných cestách, najmä pri voľbe cestných spojov a dopravných prostriedkov treba prizeraf na účelnosť a hospodárne využitie času.

(⁷) O trvaní služobnej cesty, voľbe cestných spojov a dopravných prostriedkov, ako aj o potrebe výdavkov podľa ods. 4 rozhodujú predstavení.

§ 2.

Služobné výdavky (§ 1) môžu sa nahrádzať aj vo forme paušálu. Podrobnosti určí minister dopravy a verejných prác po dohode s ministrom financií.

§ 3.

Toto nariadenie platí pre všetkých zamestnancov tých služobných miest Ministerstva dopravy a verejných prác, u ktorých účasť na zriadení a udržiavaní technických diel prevláda. Podrobnosti upraví minister dopravy a verejných prác.

§ 4.

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú všetky právne predpisy o náhrade služobných výdavkov zamestnancov uvedených v § 3, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941; vykoná ho minister dopravy a verejných prác s ministrom financií.

Dr. Tuka v. r.

Stano v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Tabuľka pre výpočet náhrady služobných výdavkov.

1	2	Dátá denná v Ks													Nocležné v Ks			Denná diéta nočné v Ks								
		Pri rádnej vinodennej služobnej ceste trvajúcej menej ako 14 dní													pri nocovaní mimo úradu - po sídla			pre žienatých zamestnančov s vlastnou domácnosťou								
		Pri jednodennej služobnej ceste trvajúcej viac ako 12 hodín		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle		Pri prvý deň služby v úrad. sídle						
1	1	15	18	16	30	60	7	15	18	30	60	7	15	18	30	60	16	15	60	17	36	9	45	30	24	21
2	2 a 3	14	16	15	27	54	7	14	16	27	54	7	14	16	27	54	15	13	54	36	36	9	36	24	19	21
3	4, 5 a 6 služ. triedy I. a II. a úradníci čakateľa služ. tr. Ia, Ib, a Ic	11	13	12	21	42	7	11	13	21	42	7	11	13	21	42	10	8	42	30	30	7	30	20	17	21
4	7. a 8. platovej stupnici služ. triedy II. a úradníci čakateľa služ. triedy II.	8	10	9	16	33	7	8	10	16	33	7	8	10	16	33	8	6	33	24	24	6	24	16	14	21
5	vo všetkých platových stupniciach služobnej triedy III. a úradníci čakateľa služ. triedy III. ako aj želez. úradníci statusu III. a želez. gážísti a ich čakateľa	7	8	7	13	27	7	7	8	13	27	7	7	8	13	27	7	5	27	21	21	5	21	13	12	21
6	všetci ostatní zamestnanci	7	8	7	13	27	7	7	8	13	27	7	7	8	13	27	7	5	27	21	21	5	21	13	12	21

121.

**Vyhľadka
ministra financií
zo dňa 25. júna 1941**

o paušalizovaní dane z obratu u cukru.

Podľa § 19, ods. 8 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. v dohode s ministrom hospodárstva ustanovujem:

(¹) Miesto dane z obratu podľa zákona o dani z obratu a dani prepychovej stanoví sa u repového cukru a všetkého cukru rovnakého druhu (trstinového cukru) v každom stave čistoty (§ 1, č. 1 zákona č. 98/1926 Sb. z. a n. — ex č. 19 colného sadzovníka), vynímajúc sirup, paušál.

(²) Paušál činí Ks 61.— za 100 kg čistej váhy cukru a platí sa okrem sirupu z cukru repového alebo trstinového vo všetkých prípadoch, ak sa platí spotrebná daň z cukru.

K tejto sadzbe sa nevyberá prirážka podľa § 1 zákona č. 267/1935 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 281/1937, Sb. z. a n. a č. 358/1938 Sb. z. a n.

(³) Paušál u cukru vyrobeného v tuzemsku je povinný platiť ten, kto je povinný platiť spotrebnú daň z cukru. Paušál sa platí zpravidla bez úradného vyrubenia do 5 dní po uplynutí každého mesiaca, v ktorom vznikla povinnosť k plateniu spotrebnej dane z cukru. Paušál sa platí na účet Ministerstva financií osobitným šekovým vplatným lístkom poštovej sporiteľne; na jeho zadnej strane treba uviesť, že sa platba týka paušálu dane z obratu u cukru a za ktorý mesiac.

(⁴) Paušál u cukru dovážaného z cudziny je povinný platiť poplatník (§ 8, ods. 2 colného zákona č. 114/1927 Sb. z. a n.) ako súčiastku colnej pohľadávky, a to obvyklým spôsobom colnému úradu hneď pri colnom odbavení.

(⁵) Paušál u cukru vyrobeného v tuzemsku sa vymáha podľa ustanovení, platných pre spotrebnú daň z cukru. K prípadnému vyrubeniu paušálu alebo inému rozhodovaniu o daňovej povinnosti a o sťažnostiach sú príslušné úrady, ktorým príslúcha rozhodovať o spotrebnej dani z cukru; instančný postup končí však rozhodnutím finančného úradu II. stolice.

(⁶) Paušál u cukru dovážaného z cudziny sa vymáha podľa ustanovení o cle. K rozhodovaniu o daňovej povinnosti

a o sťažnostiach sú príslušné úrady, ktorým príslúcha rozhodovať o cle.

(⁷) Paušalom je krytá daň z obratu zo všetkých dodávok, z vlastnej spotreby a z dovozu cukru, uvedeného v odseku 1, taktiež daň z obratu z dodávok melasy, rezkov (tiež melasových) a kalov prevedených výrobiskom cukru, z dodávok repy t. zv. kompenzačnej medzi výrobskami cukru, zo zpätných dodávok prázdnych obalov od zásielok cukru výrobskám cukru a z výkonov spočívajúcich v rafinovaní surového cukru v mзде. Dodávky cukru z výrobska cukru do iného výrobska cukru alebo do slobodného skladišťa alebo zo slobodného skladišťa do iného slobodného skladišťa alebo do výrobska cukru nepodliehajú — pokiaľ sa z nich neplatí spotrebná daň z cukru — paušálu. Paušalom nie je krytá najmä daň z obratu z dodávok, z vlastnej spotreby a z dovozu iného cukru ako uvedeného v odseku 1 (napr. cukru škrobového, hroznového, ovocného, mliečného a páleného) z dodávok repy výrobskám cukru prevedených repármi, z dodávok repy sušiarňam čakanky alebo iným podnikom ako výrobskám cukru prevedených výrobskami cukru, z dodávok sirupu z cukru repového alebo trstinového a z dodávok cukrikov a iných predmetov, obsahujúcich cukor; tieto dodávky, vlastná spotreba a dovoz podliehajú pravidelnej dani z obratu, po prípade príslušnému inému paušálu.

(⁸) Za účinnosti tejto vyhlášky nie sú výrobcovia cukru uvedeného v ods. 1 povinní viesť daňový záznam, nariadený ku kontrole paušalizovanej dane z obratu a preukazovať vývoz cukru spôsobom uvedeným v čl. 2 a 11 vládneho nariadenia č. 156/1924 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva zákon o dani z obratu a dani prepychovej v znení vládnych nariadení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932, 175/1932, 269/1935 a 359/1938 Sb. z. a n.

(⁹) Za účinnosti tejto vyhlášky nemajú tuzemskí podnikatelia pri vývoze cukru nárok na vrátenie dane z obratu podľa § 22, ods. 1 a 4 zákona o dani z obratu a dani prepychovej.

(¹⁰) Inak platia o paušále všetky ustanovenia zákona o dani z obratu a dani prepychovej a vykonávacieho nariadenia k tomuto zákonu, a pokiaľ ide o paušál vybraný pri dovoze, obdobne tiež ustanovenia hlavy III a V zákona č. 114/1927 Sb. z. a n. a k nim sa vzťahujúce ustano-

venia vládneho nariadenia č. 168 1927 Sb. z. a n.

(¹) Minister financií si vyhradzuje tento paušál kedykoľvek zruší; zásoby vyššie uvedených predmetov, ktoré v čase zrušenia paušálu budú u podnikateľov na sklade, budú pri dodávkach podliehať pravidelnej dani z obratu, a to i vtedy, keď tento tovar bol už u výrobcu alebo pri dovoze zdanený paušálom.

(²) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 28. júna 1941. Súčasne prestáva účinnosť vyhlášky Ministra financií č. 284/1937 Sb. z. a n.

Dr. Pružinský v. r.

122.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 25. júna 1941,

ktorým sa mení a doplňuje nariadenie
s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. sa doplňujú novým odsekom 4 tohto znenia:

„(¹) Minister hospodárstva môže splnomocniť hospodárske organizmy (§ 110 zákona o obrane štátu) a poradné sbory ho-

spodárske (§ 106 zákona o obrane štátu) aj na vykonávanie pôsobnosti, pokiaľ ide o úlohy podľa §§ 100 až 103 a § 105 zákona o obrane štátu. Predpisy o rozsahu splnomocnenia a o zodpovednosti splnomocnených hospodárskych organizmov, pokiaľ ide o poradných sborov hospodárskych, ako aj iné podrobnosti určí minister hospodárstva a vyhlási ich v Slovenskom zákonníku. Predpisy a nariadenia splnomocnených hospodárskych organizmov a poradných sborov hospodárskych sa uverejňujú v Úradných novinách. Finančné schodky z prípadných stratových obchodov splnomocnených hospodárskych organizmov (poradných sborov hospodárskych), nakoľko tieto vyplývajú z úloh podľa tohto nariadenia, uhradia sa po vyúčtovaní zo štátnej pokladnice.“

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.,

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 37.

Vydaná dňa 28. júna 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (123.—129.) **123.** Vyhláška ministra hospodárstva, ktorou sa splnomocňujú niektoré hospodárske útvary (organizmy) k vykonávaniu úloh podľa zákona na obranu štátu. — **124.** Nariadenie s mocou zákona o zrušení moratória obľadom niektorých nešťastných pevne zuročiteľných cenných papierov. — **125.** Nariadenie s mocou zákona o predĺžení zmenkoprávných lehôt. — **126.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa menia stanovky Obilnej spoločnosti pre Slovensko v Bratislave. — **127.** Nariadenie s mocou zákona o prechodnej úprave niektorých zmenetných lehôt. — **128.** Nariadenie, ktorým sa predlžujú niektoré ustanovenia nariadenia o obmedzení exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a o zákaze vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom. — **129.** Nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie o židovských podnikoch.

123.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 25. júna 1941,

ktorou sa splnomocňujú niektoré hospodárske útvary (organizmy) vykonávaním úloh podľa zákona na obranu štátu.

Podľa § 1 nariadenia s mocou zákona č. 122/1941 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

(¹) Na zaistenie zásobovania brannej moci a obyvateľstva, ako aj na uspokojenie iných potrieb obrany štátu, splnomocňujem až do odvolania vykonávaním pôsobnosti a úloh podľa §§ 100 až 103 a § 105 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

a) v hospodárstve rastlinnom

„Obilnú spoločnosť pre Slovensko v Bratislave“

ako

Ústredňu pre hospodárstvo rastlinné,

b) v hospodárstve živočíšnom

„Slovpol, Slovenský poľnohospodársky sväz pre speňažovanie zvierat a živočíšnych výrobkov, družstvo s r. o. v Bratislave“

ako

Ústredňu pre hospodárstvo živočíšne,

c) v hospodárstve surovinovom, polotovarovom a priemyselnom

„Ústredné sdruženie slovenského priemyslu v Bratislave“

ako

Ústredňu pre hospodárstvo surovinové a priemyselné.

(²) Za riadne pinenie úloh podľa ods. 1 sú zodpovední u hospodárskych útvarov uvedených v ods. 1, písm. a) a b) ich predsedovia, poľažne zástupcovia týchto a u útvaru uvedeného v ods. 1, písm. c) jeho generálny tajomník, poľažne jeho zástupca. Uvedené osoby sú predsedami, poľažne zástupcami predsedov príslušnej Ústredne (ods. 1).

(³) Osoby uvedené v ods. 2 sú zodpovedné ministrom hospodárstva a ich činnosť upravená touto vyhláškou podlieha jeho dozoru. Minister hospodárstva môže im dávať aj potrebné príkazy a zákazy.

§ 2.

Hospodárske útvary (v ďalšom texte „Ústredne“) poverené úlohami podľa § 1 v rámci sverenej právomoci môžu najmä:

a) podrobiť osobitnej úprave a dozoru výrobu, obeh a spotrebu vecných prostriedkov,

b) uložiť držiteľom vecných prostriedkov určité konanie alebo chovanie,

c) obmedziť nakladanie s vecnými prostriedkami alebo takéto nakladanie viazať určitými podmienkami (daním pod uzáveru podľa § 101 zákona o obrane štátu a pod.),

d) odňať na čas potreby vecné prostriedky (najmä stroje a iné prevádzkové prostriedky) držiteľovi a sveriť ich osobám iným,

e) kontrolovať a revidovať, či osoby, ktorým plynú povinnosti z nariadení a predpisov, vydaných podľa predchádzajúcich ustanovení, plnia tieto povinnosti; o tejto kontrole platia obdobne ustanovenia §§ 31 a 32 zákona o obrane štátu.

§ 3.

Predpisy a nariadenia Ústrední sa vyhlasujú v Úradných novinách, ak majú všeobecne záväznú povahu.

§ 4.

Vykonanie akýchkoľvek stratových obchodov musí Ústredňa pred ich uskutočnením ohlásiť ministromi hospodárstva, ktorý dá písomne pokyn na ich uskutočnenie alebo neuskutočnenie. Zo štátnej pokladnice sa uhradia len tie finančné schodky zo stratových obchodov, ktoré boli uskutočnené na základe písomného pokynu ministra hospodárstva a len pokiaľ zapríčinily bilančný schodok za príslušné obchodné obdobie.

§ 5.

Právne jednania, ktoré sa priečia predpisom a nariadeniam vydaným podľa § 1, sú neúčinné.

§ 6.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní predpisov vydaných podľa tejto vyhlášky.

§ 7.

Nezachovanie predpisov vydaných podľa tejto vyhlášky sa trestie podľa hlavy VIII. zákona o obrane štátu.

§ 8.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

124.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 20. júna 1941**

o zrušení moratória ohľadom niektorých nešťátnych pevne záručitelných cenných papierov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariadauje:

§ 1.

Nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 67/1938 Úr. nov. sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sívák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

125.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 20. júna 1941**

o predĺžení zmenkoprávných lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariadauje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 31. decembra 1941 ohľadom tých zmieniek, kde niektorá zo zmenkoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskoršie mali svoje bydlisko (sídlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskoršie — na tej častke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, ako i na území pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boli domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky uvedené v § 1.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sívák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

126.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 25. júna 1941,**

ktorým sa menia stanovy Obilnej spoločnosti pre Slovensko v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Príloha vládneho nariadenia č. 46/1939 Sl. z. o zriadení Obilnej spoločnosti pre Slovensko v Bratislave sa mení takto:

Zrušuje sa ustanovenie § 13, ods. 2 a nahrádza sa týmto znením:

„Riadne valné zhromaždenie má sa svolávať každoročne do 6 mesiacov po skončení obchodného roku. Obchodný rok, ktorý sa začal 1. júla 1940, skončí sa 31. decembra 1941. Ďalšie obchodné roky sú totožné s rokom kalendárnym.“

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

127.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 25. júna 1941,**

o prechodnej úprave niektorých zmenečných lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenečných nárokov sa predlžujú do 31. decembra 1941 pri tých zmenkách, v ktorých niektorá zo zmenečne zaviazaných osôb alebo zmenečný veriteľ je vojenskou osobou v činnnej službe, na mimoriadnom vojenskom cvičení, po prípade v činnnej službe za brannej pohotovosti štátu.

(²) Vojenským osobám v činnnej službe sa kladú na roveň:

a) osoby, vykonávajúce služby podľa § 28, písm. c) a d) zákona č. 20/1940 Sl. z.,

b) osoby, vykonávajúce osobné úkony podľa zákona o obrane štátu,

c) osoby, vykonávajúce dobrovoľnú službu zdravotnú v armáde,

d) osoby, pridelené k službe armády, nakoľko nie sú už zahrnuté pod písm. a) až c).

§ 2.

Doba predĺženia podľa § 1 nezapočítava sa do doby premlčacej, ani do lehoty, v ktorej treba nárok zo zmenky uplatňovať alebo učiniť opatrenie na zachovanie práv zo zmenky.

§ 3.

Pri zmenkách, ktoré nespádajú pod ustanovenia § 1, ale ktorých splatnosť nastane do 31. decembra 1941, tento deň v to počítajúc, dvojdenná lehota, určená zmenkovým zákonom na predloženie zmenky k plateniu, k protestu a k notifikácii, sa predlžuje na 10 dní.

§ 4.

Toto nariadenie platí odo dňa 22. júna 1941; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

128.**Nariadenie
zo dňa 25. júna 1941,**

ktorým sa predlžujú niektoré ustanovenia nariadenia o obmedzení exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a o zákaze vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť ustanovení §§ 2 a 3 nariadenia č. 282/1940 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.

129.

Nariadenie zo dňa 20. júna 1941,

ktorým sa mení a doplňuje nariadenie
o židovských podnikoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Článok I.

Ustanovenia § 6, ods. 1 a 2 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„(1) Likvidačnú hodnotu židovského podniku (§ 5, písm. b) určí Ústredný hospodársky úrad; pred jej určením má sa vyjadriť Slovenská revízia a dôvernícka spoločnosť do lehoty, určenej Ústredným hospodárskym úradom.“

(2) Obecnú hodnotu židovského podniku (§ 5, písm. c) určí Ústredný hospodársky úrad tak, že z likvidačnej hodnoty ustálenej podľa ods. 1 odpočíta dlžoby, zistené podľa § 7 a dlžoby uznané prijímateľom, i keď tieto neboli prihlásené.“

Článok II.

Za § 11 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. vsunuje sa § 11a tohto znenia:

„Zo sumy, ktorá by pripadla prevoditeľovi po uspokojení veriteľov podľa § 11, poukáže príslušný súd 20% štátu v prospech všeobecnej pokladničnej správy.“

Článok III.

Ustanovenia § 14 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„(1) Ústredný hospodársky úrad je oprávnený po nariadení likvidácie, najneskôr však do 15 dní od uplynutia likvidačnej lehoty, respektíve do 15 dní po vydaní rozhodnutia o prevode (§ 5) prenajať živnostenské miestnosti dotknuté pokračovaním podľa tohto nariadenia. Ak takéto miestnosti boli už prenajaté bez

súhlasu Ústredného hospodárskeho úradu v uvedených lehotách, môže Ústredný hospodársky úrad prenajomné zmluvy zrušiť. Zrušovaci výmer je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(2) Na pokračovanie podľa ods. 1 sa vzťahujú ustanovenia §§ 2 a 3 zákona č. 335/1939 Sl. z.

(3) Ustanovenia § 6, ods. 7 nariadenia č. 257/1940 Sl. z. sa zrušujú.“

Článok IV.

Ustanovenia § 15, ods. 3 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„Ak by včas neboli splnené podmienky čo do uhradenia likvidačnej, respektíve obcej hodnoty podniku, respektíve účasti na obchodných spoločnostiach bez náležitého odôvodnenia, možno rozhodnutie o prevode zrušiť a podnik, respektíve účasť previesť na iného uchádzača, pričom pôvodný prejímateľ zodpovedá za skutočnú škodu a je povinný uhradiť trovy pokračovania.“

Článok V.

Ustanovenia § 16 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„(1) Ak ide o nehnuteľnosť Žida, alebo židovského združenia, ktorá slúži úplne alebo v prevažnej časti na prevádzku podniku, môže Ústredný hospodársky úrad nariadiť prevod nehnuteľnosti Židov a židovských združení s podnikom, aj keď vlastníkom nehnuteľnosti nie je majiteľ podniku.

(2) Ak sa s podnikom má previesť aj nehnuteľnosť Žida, alebo židovského združenia, môže Ústredný hospodársky úrad požiadať súd o poznačenie zamýšľaného prevodu v pozemkovej knihe.“

Článok VI.

Ustanovenia § 20 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„Útraty administratívneho, prípadne súdneho pokračovania — okrem útrat právneho zastupovania —, taktiež dane, poplatky a iné štátne dávky sú prednostnou položkou pri rozvrhu (§ 11).“

Článok VII.

Ustanovenia § 22 nariadenia č. 303/1940 Sl. z. sa menia a budú znieť takto:

„(1) Nezachovanie príkazu podľa § 8 ohľadom doplnenia majetkovej podstaty

židovského podniku, ako aj ustanovení § 3, ods. 1 a 2, § 4, ods. 1, § 11, ods. 7, § 15, ods. 1 a 2 písm. a) a konečne nezachovanie príkazu podľa § 19 potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 10 dní do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 1.000.— do Ks 500.000.—. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 6 mesiacov.

(²) Trestom uvedeným v ods. 1 sa potrese:

- a) Žid, ktorý samostatne prevodzuje živnosť bez živnostenského oprávnenia,
- b) Žid, ktorý podomove obchoduje bez podomovej knižky,
- c) živnostníci, ktorí svoje oprávnenie

zneužívajú k tomu, aby kryli neoprávnené prevodzovanie živnosti Žida, ako aj Žid, ktorý dá podnet k tomu, alebo trpí, aby sa oprávnenie zneužívalo ku krytiu ich neoprávneného prevodzovania živnosti."

Článok VIII.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 38.

Vydaná dňa 1. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (130.—141.) 130, Zákon o zmene a doplnení niektorých ustanovení zákona o priamych daniach. — 131, Zákon, ktorým sa mení zákon o stabilizačných bilanciách. — 132, Zákon o prírúčkach k všeobecnej dani nápojovej, dávke zo šumivého vína a dani z piva. — 133, Zákon o úprave služobného pomeru štátnych zamestnancov — arizátorov. — 134, Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o štátnom výživovacom príspevku. — 135, Zákon o zriadení Poradného a smierčieho eboru vo veciach peňažníctva a úverníctva, o úprave úrokových sadzieb a o zákaze zriaďovania nových peňažných ústavov (podnikov). — 136, Vládne nariadenie, ktorým sa vydáva doplnok k soznamu prepychových predmetov. — 137, Vyhláška ministra financií, ktorou sa pozmeňuje vyhláška ministra financií o úprave sadzieb paušálu dane z obrátu u niektorých minerálnych olejov. — 138, Nariadenie s mocou zákona o preмене niektorých záväzkov tuzemských dlžníkov voči protektorátu Čechy a Morava, znejúcich na Kč, alebo K, na záväzky znejúce na Ks. — 139, Nariadenie s mocou zákona o určovaní rydzieho príjmu duchovného na päťročie 1941—1945. — 140, Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa splnomocňuje minister hospodárstva usmerňovať a upravovať pomery v lesnom a drevárskom hospodárstve. — 141, Vyhláška ministra financií o snížení všeobecných colných sadzieb na minerálne leie sadz. tr. XXI. colného sadzovníka.

130.

Zákon

zo dňa 26. júna 1941

o zmene a doplnení niektorých ustanovení zákona o priamych daniach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Zákon č. 76/1927 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 180/1927 Sb. z. a n., č. 167/1930 Sb. z. a n., č. 226/1936 Sb. z. a n., vládných nariadení č. 393/1938 Sb. z. a n. (č. 2/1939 Sb. I.), č. 160/1939 Sl. z. a zákona č. 60/1940 Sl. z. sa mení a dopĺňa takto:

Čl. 1.

Ustanovenia čl. V uvádzajúcich ustanovení sa zrušujú a nahradzujú takto:

„Všade tam, kde sa v tomto zákone hovorí o občianskom zákone, rozumie sa ním platné súkromné právo.“

Čl. 2.

Ustanovenia čl. XVa sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Z nadobudnutia účastín (nadkolikovaných alebo nových alebo obojakých) doterajšími účastinármi pri zvýšení účastinného kapitálu spoločnosti účastinných alebo komanditných na účastiny z vlastného kapitálu rezervného, vpočítane z prevodu zisku, okrem zvýšenia z rezervného fondu stabilizačného (§§ 4 a 5 zák. č. 78/1927

Sb. z. a n.), platí sa osobitný poplatok. Poplatok tento činí 15% z hodnoty podrobenej poplatku z účastín, odôvodneného zvýšením účastinného kapitálu, ak doterajší účastinári nadobúdajú nárok na ne bezplatne (použitím kapitálu spoločnosti). Poplatková povinnosť nastáva vznikom nároku doterajších účastinárov na tieto účastiny. Zaplatí tento poplatok sú povinní doterajší účastinári; od týchto ho spoločnosť vyberie a odvedie priamo, spôsobom stanoveným pre poplatok z účastín. Spoločnosť ručí za zaplavenie poplatku. Ak nie je inak určené, platia o tomto poplatku zákonné ustanovenia o poplatkoch z účastín.

(2) Povinnosť platiť 15% poplatok podľa ods. 1 odpadne, ak sa účastinná spoločnosť do konca roku 1942 usnesie na zvýšení účastinnej istiny zo všeobecných alebo zvláštnych rezerv (fondov). Táto výhoda neplatí pri zvýšení účastinnej istiny nadkolkovaním doterajších účastín alebo pri vydaní nových účastín nad menovitú hodnotu doterajších účastín.

(3) Zvýšenie účastinnej istiny podľa ods. 2 podlieha emisnému poplatku podľa § 6. písm. b), č. 1 vládneho nariadenia č. 403/1920 Sb. z. a n. v znení § 5 zákona č. 178/1937 Sb. z. a n. v percentuálnej výške, platnej pre úhrnnú účastinnú istinu.“

Čl. 3.

Ustanovenia § 1 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„Dôchodkovej dani sú podrobené:

1. Fyzické osoby, ktoré v tuzemsku bývajú alebo tu sa zdržujú dlhšie ako jeden rok, všetkým svojim dôchodkom. Avšak dôchodky z cudzozemských nehnuteľností a podnikov, taktiež služobné alebo výslužné, vyplácané z cudzozemskej štátnej pokladnice, sú oslobodené od dane, ak sú v cudzine preukázateľne podrobené dôchodkovej dani alebo dani rovnakého druhu a ak postupuje cudzina rovnako pri zdanení podobných dôchodkov z tuzemska plynúcich.

V tom istom rozsahu sú dôchodkovej dani podrobení i tuzemci, ktorí, vykonávajú tuzemskú štátnu službu, majú bydlisko v cudzine, ak tam nie sú podrobení príslušným štátnym príamym daniam.

2. Iné fyzické osoby dôchodkom, plynúcim z týchto prameňov:

a) z tuzemských nehnuteľností alebo pohľadávok na tuzemských nehnuteľnostiach vo verejných knihách zaistených alebo z majetku, viazaného na tuzemsko núteným uschovaním alebo inými právnymi predpismi,

b) zo zárobkových podnikov alebo zárobkových zamestnaní v tuzemsku prevádzkovaných alebo z účastenstva na takom podniku alebo zamestnaní (účastník spoločnosti tichej, verejnej, komanditnej, spoločnosti s ručením obmedzeným, majiteľ kuksov a pod.),

c) zo služobného alebo výslužného z niektorej tuzemskej pokladnice štátnej alebo z pokladnic sväzkov územnej samosprávy, alebo konečne

d) z tantiém podrobených dani podľa § 183.

Držba účastín, podielnych lístov a podobných cenných papierov sa nepovažuje za účastenstvo v podniku podľa písm. b).

3. Fyzické osoby, ktoré nebyvajú v tuzemsku, ale zdržujú sa tu v čase kratšom ako jeden rok za zárobkom, dôchodkom, za pobytu v tuzemsku získaným.

4. Komposoráty a urbáriaty bez ohľadu na to, či sú samostatnými právnickými osobami, z dôchodu komposorátneho a urbáriátneho majetku, okrem nerozdelných urbáriátnych pasienkov.

5. Nerozdelené pozostalosti podľa ustanovení § 24."

Čl. 4.

Ustanovenia § 6 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„Ak je viac osôb v spotrebnom spolčenstve (členovia korporácie požívajúci zaopatrenie z jej úhrnného dôchodku bez toho, že by dostávali určitý diel ako vlastný dôchodok a pod.) — okrem prípadov súkromnej domácnosti a okrem komposorátov a urbáriátov (§ 1, č. 4) — má sa pokladať podiel z úhrnného dôchodku, pripadajúci na každého jednotlivého účastníka, za dôchodok o neho dani podrobený. Ak sa úhrnný dôchodok medzi účastníkov nerozdelí, predpokladá sa, že sa delí na rovnaké časti."

Čl. 5.

Ustanovenia § 7, ods. 1 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Dani podrobený dôchodok zahrnuje všetky príjmy v peniazoch alebo v peňažnej hodnote z pozemkov, budov, zárobkových podnikov a zamestnaní, zo služobného pomeru a z kapitálov, ako i všetky iné príjmy, tiež v prírodninách, spolu s úžitkovou hodnotou bytu vo vlastnom dome alebo iného bytu zadarmo a hodnotou výrobkov a tovaru z vlastného hospodárstva alebo podniku v domácnosti spotrebovaných, po odpočítaní prípustných srážok (§ 15). Úroky, podrobené sadzbe dane rentovej srážkou podľa § 179, ods. 2, písm. c) až e), nezapočítajú sa do príjmu z kapitálu podľa tohto odseku. Taktiež do dani podrobeného dôchodku podľa tohto odseku sa nezapočítajú u jednotlivých podielnikov podiely na zisku z komposorátov a z urbáriátov okrem podielov na zisku z nerozdelených pasienkov."

Čl. 6.

Ustanovenia § 19 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Daň dôchodková podľa predošlých ustanovení vypočítaná zvýši sa o 30%, ak daňový základ presahuje 26.000 Ks a k rodine daňovníka nepatrí ani jedna osoba, ktorej prípadný dôchodok má byť podľa § 5 spoločne zdanený. Ak k rodine daňovníka nepatrí viac ako jedna taká osoba, zvýši sa dôchodková daň vypočítaná podľa predošlých ustanovení o 10%, ak daňový základ presahuje 26.000 Ks až do 80.000 Ks, a o 15%, ak daňový základ presahuje 80.000 Ks. U vdovcov (vdov) odpadá zvýšenie o 10% alebo o 15%, ak patrí k ich rodine aspoň jedna taká osoba.

(2) Pri použití ustanovenia ods. 1 treba započítať:

1. plnoleté deti, rodičov, prarodičov, nevlastných rodičov, pestúnov, zaťa a nezvestu, tesťa a testinú (svokra a svokru) daňovníka, ak sú v jeho zaopatrení,

2. manželka (§ 15, č. 2), taktiež maloleté deti a osoby vypočítané v čísle 1, nežijúce v jeho domácnosti, ak dostávajú od daňovníka pravidelné príspevky prevyšujúce 5% jeho dôchodku,

3. nemajetných súrodencov a sošvagrených daňovníka až do druhého stupňa, ktorí sú ním vydržovaní.

(²) U daňovníkov s dôchodkom podrobeným dani neprevyšujúcim 36.000 Ks, ktorí vychovali 2 alebo viac detí, taktiež u komposesorátov a urbáriátov bez ohľadu na výšku dani podrobeného dôchodku, nenastane prirážka uvedená v ods. 1.

(¹) Ak ide o daňovníkov, majúcich dani podrobený dôchodok do 52.000 Ks vpočítane, ktorí sú pre nejakú chorobu odkázaní na ošetrovanie cudzími osobami, taktiež o daňovníkov, majúcich dani podrobený dôchodok nad 36.000 až do 52.000 Ks vpočítane, ktorí vychovali 2 alebo viac detí, môže sa komisia usnieť, aby sa primerane snížila prirážka, ktorá by mala nastať podľa ods. 1."

Čl. 7.

Ustanovenia § 24 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(¹) Ak zanikne daňová povinnosť v kalendárnom roku, zdani sa dôchodok do zániku daňovej povinnosti skutočne dosiahnutý ešte na daňový rok. V tomto prípade môže sa daň vyrubiť už pred začiatkom daňového roku.

(²) Podobne sa postupuje i pri úmrtí daňovníka, pričom sa zdani dôchodok nim skutočne dosiahnutý v kalendárnom roku, v ktorom daňovník zomrel, spoločne s dôchodkom, ktorý azda v tom istom roku dosiahla nerozdelená pozostalosť.

(³) Z dôchodkov, ktoré dosiahne nerozdelená pozostalosť v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom daňovník zomrel, po prípade i v ďalších kalendárnych rokoch až do dňa rozdelenia pozostalosti, podrobí sa dani nerozdelená pozostalosť (§ 4).

(⁴) Na daňový rok, priamo nasledujúci po kalendárnom roku, v ktorom nastalo rozdelenie pozostalosti, vyrubí sa daň nerozdelenej pozostalosti z dôchodku ňou dosiahnutého až do dňa rozdelenia; dôchodok od tohto dňa dedičmi z pozosta-

losti skutočne dosiahnutý zdani sa u každého dediča."

Čl. 8.

Ustanovenia § 47, ods. 1 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(¹) Všeobecnej dani zárobkovej nie sú podrobené:

1. Podniky, ktoré sú podrobené zvlášťnej dani zárobkovej podľa hlavy III. Všeobecnej dani zárobkovej sú však podrobené podniky spolkov, zriadených podľa všeobecných predpisov o spoločenaní, taktiež podniky komposesorátov a urbáriátov.

2. Zamestnania, ktoré sa vykonávajú v služobnom pomere za plat alebo za mzdu. Zamestnanie obchodných cestujúcich, zástupcov a agentov pracujúcich menom a na účet jedného alebo viac zamestnávateľov, ak sú poistení podľa zákona o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách, čo do činnosti, ktorá je podkladom pre túto poistnú povinnosť, a to i vtedy, ak sú súčasne zamestnaní u niekoľkých zamestnávateľov a penzijné poistení v smysle § 4, ods. 6 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. len podľa svojho hlavného zamestnania. Zamestnanie v predchádzajúcej vete uvedených osôb, ktoré nie sú penzijné poistené, ak úhrn hrubých úplat ročne prijatých nepresahuje preukázateľne 40.000 Ks.

3. Poľné a lesné hospodárstvo, zahrňujúc v to záhradníctvo, poľovačku a rybačku. Z daňovej povinnosti nie sú však vyňaté: poľovačka na cudzích pozemkoch, rybačka vo voľných, najatých a verejných vodách, taktiež výťažok z najatých pozemkov a hospodárstiev (s výnimkou uvedenou v § 50, č. 1), konečne projektovanie, zakladanie a udržiavanie cudzích záhrad a sádov a obchod s cudzími záhradníckymi produktami."

Čl. 9.

Ustanovenie § 55, ods. 4 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(¹) Podnikom, ktoré vedú riadne obchodné knihy a ktoré mali preukázateľne po celé hospodárske obdobie, predchádzajúce bezprostredne hospodárskemu obdobiu pre zdanenie rozhodnému, nepretržite vo svojom vlastníctve aspoň 15% účasti na tuzemskej verejnej obchodnej alebo komanditnej spoločnosti, vedúcej riadne obchodné knihy a podliehajúcej zásadne všeobecnej dani zárobkovej, alebo 15%

účastín, kuksov, podielov alebo úžitkových listov iného tuzemského podniku podliehajúceho zásadne zvláštnej dani zárobkovej, nezapočíta sa do základu všeobecnej dane zárobkovej podiel na zisku verejnej obchodnej alebo komanditnej spoločnosti rozhodného obdobia, respektive jednoročný podiel na zisku uvedených hodnôt podnikov podliehajúcich zvláštnej dani zárobkovej, pochádzajúci z hospodárskeho obdobia, ktoré bezprostredne predchádza hospodárskemu obdobiu pre zdanenie rozhodnému."

Čl. 10.

Ustanovenie § 72, ods. 1, písm. c) sa zrušuje a nahradzuje takto:

„c) elektrické podniky, na ktorých je zúčastnený štát spolu so samosprávnymi sväzkami, prehlásené za všeužitočné alebo na takéto premenené podľa zákona č. 438.1919 Sb. z. a n. a zákona č. 258/1921 Sb. z. a n., ak nevyplácajú dividendy."

Čl. 11.

Ustanovenie § 79, ods. 1, písm. h) sa zrušuje a nahradzuje takto:

„h) pri podnikoch, ktoré mali preukázaťne po celé jedno hospodárske obdobie predchádzajúce bezprostredne obchodnému obdobiu pre zdanenie rozhodnému nepretržite vo svojom vlastníctve aspoň 15% účastín, kuksov, podielov alebo úžitkových listov iného tuzemského tejto dani podrobeného podniku, podiel na zisku z hodnôt, ktoré mali v uvedenom čase nepretržite vo vlastníctve; odpočet tohto podielu na zisku je prípustný len do výšky jednoročného podielu, ktorý pochádza zo zisku bilančne vykázaného a z obchodného obdobia bezprostredne predchádzajúceho obchodnému obdobiu pre zdanenie rozhodnému."

Čl. 12.

(¹) Ustanovenie § 83, ods. 1 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(¹) Zvláštna daň zárobková — ak sa v ďalšom inak neurčuje — činí 9% a u úverných družstiev a ich sväzkov, ako aj u sporelní 6% dani podrobeného čistého výťažku."

(²) Ustanovenie § 83, ods. 4 sa zrušuje.

(³) Ustanovenie § 83, ods. 8 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(³) Ak pri podnikoch zdaňovaných podľa ods. 7 presahovali služobné po-

žitky zamestnancov (§ 11), vpočítane dary alebo platy spoločenských a správnych orgánov [§ 78, písm. i)], u jednotlivca 250.000 Ks ročne, vyrubí sa týmto podnikom okrem dane podľa predchádzajúcich odsekov ešte zárobková daň z dvoch tretín súm, presahujúcich túto hranicu, a to sadzbou podľa ods. 1."

(⁴) Ustanovenie § 83, ods. 17 sa zrušuje a nahradzuje sa takto:

„(⁴) Ukladacím kapitálom je základný kapitál s pripočítaním pravých bilančne vykázaných rezerv podľa stavu ako sa javia po rektifikácii výsledku príslušného obchodného obdobia valným shromážením spolu so stabilizačným rezervným fondom (zákon č. 78/1927 Sb. z. a n.) a s prevodom zisku a po odpočítaní prevodu straty. Základ dane podľa ods. 16 nesmie byť nižší ako základný kapitál. Základným kapitálom je u účastinných spoločností a komanditných spoločností na účastiny splatený účastinný kapitál, u úverných, zárobkových a hospodárskych družstiev úhrn splatených závodných členských podielov, u spoločností s ručením obmedzeným a faziarstiev splatený kmeňový kapitál, respektive cena kuksov, v oboch týchto prípadoch spolu s príplatkami, u záložní a fondov uvedených v § 68, ods. 1, I, č. 2, písm. d) kmeňový majetok a fond na jeho rozmnoženie."

(⁵) Ustanovenie § 83, ods. 20 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(⁵) K zárobkovej dani (ods. 1 a 7 resp. ods. 16) vyrubí sa prirážka vo výške 40% zárobkovej dane a okrem toho ďalšia prirážka, ktorá činí:

a) pri podnikoch, ktorým sa zárobková daň vyrubuje sadzbami podľa ods. 1, — 10% dani podrobeného čistého výťažku, ak tento činí viac ako 50.000 Ks; táto prirážka vyrubí sa i v tom prípade, ak sa vzhľadom na jeho výšku zárobková daň vyrubila minimálnou sadzbou podľa ods. 16, alebo ak ide o podnik, oslobodený od zárobkovej dane podľa § 72, ods. 1, písm. c);

b) pri podnikoch, ktorým sa zárobková daň vyrubuje sadzbou podľa ods. 7, — 100% zárobkovej dane."

Čl. 13.

Ustanovenie § 180, ods. 2, č. 2, písm. c) sa zrušuje a nahradzuje takto:

„c) čo do iných požitkov dani podrobených, ktoré sa vyplácajú alebo pripí-

sujú v prospech cudzozemských príjemcov uvedených požitkov, ak tieto požitky nie sú podrobené srážke dane podľa č. 1 alebo 3, bez ohľadu na to, či v cudzine sídliaca osoba (fyzická, právnická) má v tuzemsku pobočný závod (reprezentáciu, filiálku, agenciu, agentúru a pod.) alebo nie. Srážku podľa tohto písmena je povinný vykonať dlžník, podrobený zásadne všeobecnej dani zárobkovej."

Čl. 14.

Ustanovenie § 197, ods. 1 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(1) Fyzické a právnické osoby, sem rátajúc i komposesoráty, urbáriaty a nerozdelené pozostalosti, ručia za nezaplatené peňažné tresty a útraty trestného pokračovania, ktoré boli ich zákonným alebo splnomocneným zástupcom uložené pre trestné činy podľa §§ 186, 187 a 188, spáchané pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z tohto zastupiteľského pomeru. Z ručenia sú vyňaté fyzické osoby, ktoré nie sú svojprávné, nakoľko ide o ich zákonných alebo úradne zriadených zástupcov, a fyzické osoby, ktoré preukážu, že ich splnomocnenec, pri voľbe ktorého užili povinnej starostlivosti, konal bez ich vedomia."

Čl. 15.

Ustanovenie § 260, ods. 1 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(1) Daňová povinnosť respektíve daňový dlh prechádza až do výšky hodnoty zdedeného majetku z fyzickej osoby na dedičov, ktorí hradia dane s prírážkami a s príslušenstvom z akéhokoľvek dôvodu predpísané zostaviteľovi alebo nerozdelené pozostalosti ako iné dlhy pozostalostné bez ohľadu na to, či ide o prvotný alebo dodatočný predpis dane, alebo o daň predpísanú pred rozdelením alebo po rozdelení pozostalosti."

Čl. 16.

Ustanovenia § 262 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Konaf v daňových veciach, najmä podávať soznanie a pod., sú spôsobili svojprávní daňovníci; inak konajú:

1. za osoby nespôsobilé k právnym činom, za osoby maloleté a za osoby pod opatrovníctvom — ich zákonní alebo úradne ustanovení zástupcovia,

2. za protokolované firmy — osoby

oprávnené k podpisu firmy podľa platných ustanovení,

3. za nerozdelené pozostalosti (§ 1, č. 5) — osoby, ktoré spravujú pozostalosť,

4. za komposesoráty a urbáriaty — predseda (zástupca predsedu), starosta obce alebo osobitný poverenik,

5. za právnické osoby tí, ktorí podľa platných ustanovení sú oprávnení na zastupovanie alebo na likvidáciu.

(2) Osoby v ods. 1, veta 2 uvedené vykážu sa na vyzvanie vyrubovacieho úradu listinou o tom, že sú oprávnené na zastupovanie."

Čl. 17.

Ustanovenie § 263, ods. 6 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(1) Po smrti daňovníka je každý z dedičov povinný zúčastniť sa pokračovania vo veci priamych daní zostaviteľa a jeho nerozdelené pozostalosti; ustanovenie § 260, ods. 1 zostáva tým nedotknuté."

Čl. 18.

Ustanovenia § 264, ods. 1 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Za daň s prírážkami a s príslušenstvom, ktorú nezaplatil daňovník, hoc bol upomenutý, ručia osobne, a to:

1. spoločne a nerozdielne osobne ručiaci spoločníci za všeobecnú zárobkovú daň predpísanú spoločnosti,

2. dlžníci povinní srážkou dane rentovej, spoločnosti povinné srážkou dane z tantiém a zamestnávateľia povinní srážkou dane dôchodkovej za vykonanie týchto srážok, ich správny výpočet a včasné odvedenie zadržaných súm,

3. príslušníci rodiny za časť dane dôchodkovej, ktorá pomerne pripadá na ich dôchodok zdanený u hlavy rodiny,

4. korporácie uvedené v § 6 za sumy dane dôchodkovej, ktoré pripadajú pomerne na dani podrobený podiel ich členov na úhrnnom dôchodku,

5. manžel za daň dôchodkovú, všeobecnú daň zárobkovú, daň rentovú a z vyššieho služného, predpísanú druhému manželovi z dôchodku, výťažku alebo požitku nadobudnutého v čase, v ktorom s ním žil v spoločnej domácnosti,

6. funkcionári zodpovední za správu a poverení zastupovaním (predseda, gazda, pokladník a pod.) komposesorátov alebo urbáriátov za daň dôchodkovú a všeobecnú daň zárobkovú predpísanú komposesorátu alebo urbáriátu a spoluvlastníci kompose-

soratu a urbáriatu za časť uvedených daní, ktorá pomerne pripadá na ich podiel zdanený u komposesorátu alebo urbáriatu."

Čl. 19.

Ustanovenia § 269, ods. 5 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(“) Od daňovníka všeobecnej dane zárobkovej, dane dôchodkovej a rentovej, ktorý novo do daňovej povinnosti vstúpil, môže vyrubovací úrad požadovať na čas od vzniku daňovej povinnosti až do času, dokiaľ mu nebude doručený prvý predpis dane, primerané splátky na daň s prirážkami v lehotách splatnosti určených v ods. 1, hľadiac na výťažok, dôchodok, požitok pre daňovníka pravdepodobne očakávateľný a na ostatné pre vyrubenie dane rozhodné pomery; okolnosť, že prvý predpis dane s prirážkami bude zničen na najbližšie nasledujúci daňový rok, neprekáža tomuto oprávneniu vyrubovacieho úradu. Od podnikov, podrobených zvláštnej dani zárobkovej — okrem vzájomných poisťovní — môže vyrubovací úrad pri tých istých okolnostiach žiadať v obdobných daňových splátkach sumu, stanovenú v § 83, ods. 16 s prirážkami. Proti výške požadovaných daňových splátok môže sa daňovník odvolať na finančný úrad II. stolice, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou. Tieto daňové splátky nahradzujú až do doručenia prvého predpisu daňové splátky podľa ustanovenia ods. 4, druhej vety. Ustanovenie ods. 4, tretej vety platí tu obdobne.“

Čl. 20.

Ustanovenie § 293, ods. 2 sa zrušuje a nahradzuje takto:

„(“) Pre dobropis podľa ods. 1, vety druhej, písm. a) určuje sa sadzba 1% na štvrtrok, pre dobropis podľa ods. 1, vety druhej, písm. b) — sadzba 3% na rok, pre dobropis podľa ods. 3 pri dani dôchodkovej vyberanej srážkou — sadzba 1/2% na mesiac (§ 38), pri dani rentovej vyberanej srážkou a pri dani z tantiém — sadzba 2% na polrok (§ 181, ods. 1 a § 183, ods. 5), pri mimoriadnej dani postihujúcej dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúročiteľných podľa zákona č. 16/1936 Sb. z. a n. — sadzba 1% na štvrtrok.“

Čl. 21.

Ustanovenie čl. V časti druhej vládneho nariadenia č. 160/1939 Sl. z. sa zrušuje.

Čl. 22.

Daňové subjekty, uvedené v čl. 3, č. 4 a 5, sú povinné podať soznanie na daň dôchodkovú a všeobecnú daň zárobkovú na daňový rok 1941 do 60 dní odo dňa vyhlásenia tohto zákona.

Čl. 23.

U podnikov, ktoré v obchodných obdobiach 1939 a 1940 (1938/1939 a 1939/1940) nadobudly aspoň 20% účastín, kuksov, podielov alebo úžitkových listov iného tuzemského podniku podrobeného zvláštnej dani zárobkovej, odpočíta sa u všeobecnej a zvláštnej dane zárobkovej príslušný podiel na zisku z uvedených hodnôt za obchodné obdobie 1940 (1939/1940) na daňový rok 1941, ak takýto výťažok bol v účtovnej uzávierke za rok 1940 (1939/1940) pojatý do hrubého zisku.

Čl. 24.

Lehoty, ktoré podľa ustanovení § 328, ods. 2 a § 334, ods. 5 a 6 sú v behu a ktorých začiatok padne na čas odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona do 31. decembra 1941, začnú znova plynúť dňom 1. januára 1943.

Čl. 25.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 15/1937 Sb. z. a n., nakoľko odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú.

Čl. 26.

(“) Tento zákon — s výnimkami, uvedenými v ods. 2 až 4 — platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

(“) Ustanovenia čl. 1, 4, 5, 7, 14 až 20 platia od 1. januára 1941.

(“) Ustanovenia čl. 3, 6, 8, 10, 12 a 24 platia počínajúc daňovým rokom 1941.

(“) Ustanovenia čl. 9 a 11 platia počínajúc daňovým rokom 1942.

(“) Tento zákon vykoná minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

131.**Zákon
zo dňa 26. júna 1941,**

ktorým sa mení zákon o stabilizačných
bilanciách,

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

§ 1.

Päťročná lehota, určená v § 6, ods. 1
zákona č. 78/1927 Sb. z. a n., sa predlžuje
pre podniky, u ktorých je zvýšenie základ-
ného kapitálu na farchu stabilizačného re-
zervného fondu hospodársky odôvodnené,
do 31. decembra 1942.

§ 2.

Tento zákon platí a nadobúda účin-
nosť dňom vyhlásenia; vykoná ho mini-
ster financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

132.**Zákon
zo dňa 26. júna 1941**

o prirážkach k všeobecnej dani nápojovej,
dávke zo šumivého vína a dani z piva,

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

Čl. I.

(¹) K sadzbbám uvedeným v čl. I., ods.
1 zákona č. 327/1940 Sl. z. sa určujú tieto
prirážky:

1. z jedného litra hrozňového vína,
muštu a štiav z hrozien bez ohľadu na ob-
jemové percentá alkoholu a z jedného
litra vína z iného ovocia než hrozien, ak
obsahuje viac než 14 objemových percent
alkoholu Ks 0.40,

2. z jedného litra vína do 14 objemov-
ých percent alkoholu z iného ovocia než

hrozien, muštu a štiav z iného ovocia než
hrozien Ks 0.25.

(²) Pri dovoze nápojov, podliehajúcich
zákonu o všeobecnej dani nápojovej, prí-
rážky platia dovozci pri colnom odbavení,
ak nápoje nie sú určené pre veľkoobchod
vinom.

Čl. II.

(¹) K sadzbbám uvedeným v § 1, ods. 1
zákona č. 233/1926 Sb. z. a n. sa určujú
tieto prirážky:

1. za fľašu s obsahom nad 0.4 litra
najviac však 0.8 litra:

a) pri cene do Ks 40 . . . Ks 2.—,

b) pri cene nad Ks 40 . . . Ks 5.—,

2. za fľašu s obsahom najviac 0.4 litra:

a) pri cene do Ks 20 . . . Ks 1.—,

b) pri cene nad Ks 20 . . . Ks 2.50.

(²) Prirážky sú základom pre vyberanie
páskového paušálu. (Vyhláška Minister-
stva financií č. 259/1926 Sb. z. a n.)

Čl. III.

K sadzbbám uvedeným v čl. I. nariadenia
s mocou zákona č. 318/1940 Sl. z.
určuje sa prirážka z jedného litra piva
Ks 0.10.

Čl. IV.

Prirážky podľa čl. I. až III. sa vyberajú
spolu s príslušnou daňou a nie sú zákla-
dom² pre vyberanie dávok a prirážok
okrem páskového paušálu podľa čl. II.

Čl. V.

Pre prirážky podľa čl. I. až III. platia
zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na prí-
slušnú daň.

Čl. VI.

Tento zákon platí a nadobúda účin-
nosť dňom 1. júla 1941; vykoná ho minister
financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

133.**Zákon****zo dňa 26. júna 1941****o úprave služobného pomeru štátnych zamestnancov — arizátorov.**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Štátnemu zamestnancovi môže Ústredný hospodársky úrad vydať rozhodnutie o prevode židovského podniku podľa § 5, bod b) nariadenia č. 303/1940 Sl. z. len vtedy, ak dostal prislub, že pre prípad vydania uvedeného rozhodnutia vláda (príslušné ministerstvo) dá súhlas k jeho vystúpeniu zo štátnej služby (§ 1 nariadenia s mocou zákona č. 355/1940 Sl. z.).

(²) Služobný pomer štátneho zamestnanca, na ktorého sa vzťahuje ustanovenie ods. 1, sa rozväzuje posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom sa mu doručí výmer úradu o prepustení.

§ 2.

(¹) Zamestnanec prepustený zo štátnej služby podľa § 1 dostane namiesto prípadného iného odstupného za každý celý rok skutočnej služby, započítateľný pre vymeranie odpočívnych (zaopatrovacích) plátov, odstupné, a to za prvých 10 rokov po 8% a za každý ďalší celý rok po 6% penzijnej základne, ktorú mal v deň rozviazania služobného pomeru. Ak započítateľný čas pre vymeranie odstupného nepresahuje celých 10 rokov, vymeria sa odstupné i za zlomky roku pomernou sumou, pričom sa dbá iba na celé mesiace.

(²) Odstupné podľa ods. 1 dostanú i štátni zamestnanci, prepustení zo štátnej služby za účelom arizácie do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, avšak len vtedy, ak nedostali odstupné už z iného právneho titulu, alebo ak nebola už vydaná prevodná suma podľa právnych predpisov o verejnoprávnom poistení.

(³) Žiadosť o priznanie odstupného podľa ods. 2 treba podať na úrade, ktorý rozviazal služobný pomer, a to do 30 dní po vyhlásení tohto zákona; k žiadosti treba

pripojiť výmer príslušného úradu o arizovaní židovského podniku.

§ 3.

Poskytnutie odstupného (§ 2) vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 4.

Štátnemu zamestnancovi, ktorého služobný pomer sa rozviazal podľa § 1, možno v prípade znovuprijatia do štátnej služby započítať službu v predošlom služobnom pomere, a to pre zvýšenie služného a nárok na výslužné a jeho vymeranie, avšak len, ak vráti odstupné v určených lehotách.

§ 5.

Tento zákon nevzťahuje sa na štátnych zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, podliehajúcim povinnému poisteniu penzijnému alebo povinnému poisteniu na prípad invalidity a staroby.

§ 6.

Štátnymi zamestnancami podľa tohto zákona sa rozumejú zamestnanci (zamestnankyne), ktorých platové pomery sú upravené:

- a) zákonom č. 103/1926 Sb. z. a n.,
- b) zákonom č. 104/1926 Sb. z. a n. alebo
- c) právnymi predpismi vydanými na základe § 210, ods. 1 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.

§ 7.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Sívák v. r.

aj za ministra Čatlota, Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

134.

Vládne nariadenie zo dňa 28. júna 1941,

ktorým sa vykonáva zákon o štátnom
vyživovacom príspevku.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§
7 a 17 zákona č. 80/1941 Sl. z. nariaduje:

Článok 1.

K § 1.

Pod pojmom „iných“ (§ 1, ods. 2 zákona) treba rozumieť také civilné osoby, ktoré za svoje služby alebo výkony, prevedené na úradný rozkaz, dostávajú náhradu, ktorá je pre nich obvyklá v občianskom povolani.

K § 2.

(¹) Osoby, ktoré v smysle § 2 zákona podľa súkromného práva majú nárok na výživné, sú títo rodinní príslušníci:

1. manželské a uzákonené deti, ako aj deti z domnelého (putatívneho) manželstva, a to:

a) maloleté, nakoľko na ich výživu nestačí výnos z ich vlastného majetku a nakoľko nie sú schopné samostatne sa vyživíť primeraným zárobkom;

b) plnoleté, ak sú nemajetné a zárobku neschopné.

2. nemanželské deti, nakoľko nie sú schopné samostatne sa vyživíť primeraným zárobkom.

3. osvojenec a jeho potomci voči osvojiteľovi za tých istých podmienok ako manželské deti voči rodičom. Potomci osvojenca, ktorí v čase uzavretia osvojovacej smluvy už žili, majú nárok len vtedy, ak pomer založený osvojovacou smlouvou vzťahuje sa aj na nich, t. j. ak sami, alebo — ak boli maloletí — ich opatrovník so schválením súdu dali k tomu súhlas. Ak osvojiteľ nie je schopný, aby poskytol slušnú výživu, majú nárok na výživné voči vlastným rodičom, prípadne, ak ani títo nie sú na to schopní, alebo nežijú, — voči starým rodičom.

4. vnukovia voči starým rodičom, ak otec a matka nežijú alebo sú neschopní ich vyživovať a ak na ich výživu nestačí výnos z ich vlastného majetku a sú zárobku neschopní. Pri nemanželských deťoch povinnosť vyživovacia je len na strane starých rodičov so strany matky.

5. manželka, kým manželstvo trvá. Ak manželka žije oddelene, prislúcha jej nárok na výživné (dočasné výživné manželky), ak manžel prerušil manželské spoluzitie vlastným svojim zaviním, najmä, ak zahnal manželku, alebo ak dal manželke podstatný dôvod pre oddelené žitie. Manželka, žijúca oddelene od svojho manžela, nemá nárok na výživné, ak sa stala neohľadnou lakým svojím chovaním, ktoré sa nesluší na vydatú ženu. Po rozluke manželstva náleží výživné (konečné alimenty) manželke, ak manželstvo bolo rozlúčené z viny manžela a manželka sa výživného nezriekla. Za zrieknutie považuje sa tiež, ak manželka v rozlukovom spore — právoplatne skončenom — nevzniesla alimentáčny nárok, ani si nevyhradila práva v tomto smere.

6. nevesta proti rodičom manželovým, ak ju manžel priviedol s prívolením rodičov do domácnosti s nimi spoločnej a ak manžel nemá ani osobitný majetok, ani samostatné príjmy.

7. manželskí rodičia a starí rodičia, ako aj nemanželská matka, nakoľko nestacia príjmy z vlastného majetku na výživu a nakoľko nie sú schopní primeraného zárobku.

8. sverenci (chovanci) proti pestúnovi, nakoľko nemajú vlastného majetku a nakoľko na ich výživu neprispievajú osoby k tomu ináč povinné.

(²) Pod slovom „výživa“ treba rozumieť okrem stravy, bývania, šatstva a podobných nevyhnutných životných potrieb ako aj eventuálne potrebné liečebné a ošetrovné, u detí — aj výdavky na výchovu.

(³) Potreba výživy jednotlivých osôb riadi sa podľa ich hospodárskych a iných pomerov.

(⁴) Výživa osoby uplatňujúcej nárok na štátny vyživovací príspevok je vtedy na živateľa podstatne odkázaná, ak živiteľ na výdavky s jej výživou spojené prispieval preukázateľne takou mierou, že bez tohto príspevku jej životná existencia by bola ohrozená.

(⁵) Výživa je ohrozená, ak na vyživovaci príspevok oprávnená osoba nemá denný príjem — počítajúc do toho aj hodnotu prípadných naturálií —, ktorý sa rovná prislušnej dennej sadzbe vyživovacieho príspevku. Naturalie treba oceniť podľa cien v mieste obvyklých, alebo ak sú ceny úradne určené, vtedy podľa týchto. Ak uvedený denný príjem sa rovná len častke prislušnej dennej sadzby vyživovacieho

príspevku, zostáva výživa ohrozená len po tú časť príslušnej dennej sadzby výživovacieho príspevku, po ktorú príslušná denná sadzba výživovacieho príspevku nie je krytá denným príjmom. Aj zdravá, slobodná, práceschopná osoba môže byť na výžive ohrozená, ak je nemajetná, nikým nepodporovaná a je bez primeranej pracovnej príležitosti. — Ohrozenosť výživy zmešuje alebo úplne vylučuje majetok a dôchodok rodičov, starých rodičov alebo iných príbuzných povolaného, ktorí v čase trvania služby povolaného, jeho rodinu a vôbec osoby na výživovaci príspevok oprávnené vydržujú úplne alebo čiastočne.

(⁴) Závislosť výživy na živiteľovi musí byť zásadne daná už v čase jeho povolania; môže však nastať i po jeho povolaní (narodenie dieťaťa po povolaní živiteľa a pod.). Ohrozenosť výživy prichádza do úvahy len v prípade skutočnej závislosti výživy. V každom prípade ešte pred otázkou, či je výživa ohrozená, treba skúmať, či trvá závislosť výživy uchádzača na živiteľovi.

(¹) Pri zisťovaní výnosu poľnohospodárstva má sa brať do ohľadu veľkosť, druh a akosť pôdy, jej výnosnosť, dane a iné dávky, ktoré sa z pôdy platia, dosiaľ nezaplatené pozemnoknižne zaistené, prípadne iné hodnoverne preukázané dlhy držiteľa pôdy, ako aj jeho rodinné pomery. To isté platí obdobne aj ohľadom živnostenských a iných podnikov.

(²) Neschopnosť k zárobku treba dokázať svedectvom úradného lekára k tomuto účelu z úradu bezplatne vystaveným. Nemožnosť zárobkového zamestnania treba dokázať svedectvom úradu práce alebo obecným svedectvom. Štúdiom treba dokázať svedectvom príslušnej školy, rešpektíve príslušného ústavu.

(³) Okolnosť, že živiteľ pred povolaním bez vlastnej viny nemal zamestnanie, treba dokázať svedectvami uvedenými v ods. 8. Podpora z verejných alebo iných prostriedkov skutočne obdržaná sama o sebe nevylučuje nárok na výživovaci príspevok. Zásady uvedené v ods. 5 platia i v tomto prípade. Jednorázové alebo nepravidelné podpory nemajú sa brať do úvahy.

(⁴) Ustanovenia § 2, ods. 4 zákona vzťahujú sa na prípady, v ktorých niekto ani na základe rodinného príbuzenstva ani podľa súkromného práva nemá voči živiteľovi nárok na výživné, je však v skutočnosti svojou výživou podstatne na živiteľa

odkázaný, jeho povolaním na výžive ohrozený a nemôže svoju výživu počas povolania živiteľa zaistiť z výnosu vlastného majetku, zárobku alebo z iných prameňov.

(¹) Kto je k povolanému v hocakom služobnom pomere, alebo má voči nemu súkromnoprávnu pohľadávku, nemôže byť podľa zákona pokladaný svojou výživou za závislého na povolanom.

K § 3.

Ak sa niekto pred sobášom vzdal nároku na štátny výživovaci príspevok, vzťahuje sa to len na zákonitú prezenčnú službu vojenskú alebo pracovnú, nie však na iné pravidelné alebo mimoriadne služby, cvičenia vojenskej alebo pracovnej hocakého druhu.

K § 4.

(¹) Nárok na štátny výživovaci príspevok počína dňom nastúpenia služby živiteľom (§ 1, ods. 1 zákona) a končí dňom trvalého prepustenia zo služby.

(²) Ak bydlisko živiteľa nie je totožné s miestom nastúpenia do služby, počína nárok na výživovaci príspevok dňom, v ktorom živiteľ opustí svoje bydlisko cieľom nastúpenia služby a končí dňom, v ktorom sa do svojho bydliska vráti po prepustení zo služby. Na cestu tam a späť možno počítať čas, ktorý je potrebný k vykonaniu cesty priamo bez zavineného meškania.

(³) Deň nastúpenia do služby a deň prepustenia zo služby má živiteľ dokázať potvrdením príslušného útvaru (ústavu), u ktorého konal službu. Deň odcestovania z bydliska a deň pricestovania do bydliska podľa ods. 2 má živiteľ dokázať obecným svedectvom. Ak by obstaranie vojenských potvrdení bolo spojené s prieťahom, ktoré by ohrozilo výživu osôb odkázaných na výživovaci príspevok, možno tento priznať aj na základe potvrdenia obecného (obvodného) notárskeho úradu.

(⁴) Ak živiteľ preruší službu takým spôsobom, že na čas prerušenia zaniká nárok na výživovaci príspevok podľa § 4, ods. 3 zákona, oživne nárok na výživovaci príspevok dňom, v ktorom prerušenú službu opäť nastúpi.

K § 5.

(¹) Štátny výživovaci príspevok má sa bezpodmienečne vyplatiť osobe, ktorej je právoplatne priznaný. Nemožno ho, a to

ani z časti zadržal na krytie daňovej zasto-
stalosti alebo inej podlžnosti, trestov
a pod.

(²) Ak sa zistí neoprávnené poberanie
štátneho vyživovacieho príspevku, a to
jeho celej sumy alebo len jej čiastky, má
okresný (mestský notársky) úrad po pre-
vedení vyšetrovania výmerom vysloviť po-
vinnosť vrátiť neoprávnenne prevzatý vyži-
vovací príspevok v 30-dňovej lehote pod
následkami exekúcie podľa časti druhej
vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(³) Okresný (mestský notársky) úrad
môže na vrátenie neoprávnenne prevzatého
vyživovacieho príspevku poskytnúť v odô-
vodnených prípadoch odklad najvýš jedno-
ročný a môže povoliť, aby bol splatený
v rátoch pevne určených alebo ľubovoľ-
ných, najneskoršie však do jedného roku.

K § 6.

(¹) Nárok na vyživovací príspevok mô-
žu prihlásiť do služby povolani, ich opráv-
není rodinní príslušníci, ako aj osoby uve-
dené v § 2, ods. 4 zákona. Ak prihlášky
učinia viaceri oprávnení naraz, ale odde-
lene, treba tieto prihlášky spojiť a spolu
vybaviť.

(²) Osoby žijúce v cudzine majú svoj
nárok prihlásiť na príslušnom slovenskom
zastupiteľskom úrade, ktorý po vyšetrení
a vyplnení prihlášky má túto zaslať pro-
stredníctvom Ministerstva zahraničných
vecí Mestskému notárskemu úradu v Bra-
tislave. Ak osoby v cudzine bývajúce po-
dajú prihlášku na obecnom (obvodnom)
notárskom úrade ich posledného bydliska
alebo domovskej obce alebo na hocktorom
inom úrade v Slovenskej republike, majú
tieto úrady prihlášku hneď postúpiť Mest-
skému notárskemu úradu v Bratislave po
zistení tých dát prihlášky, ktorých vyše-
trenie patrí do ich pôsobnosti.

(³) Ak by nedopatrením nebola v pri-
hláške označená osoba oprávnená na pre-
vzatie vyživovacieho príspevku, má sa ten-
to vyplatiť do rúk otca; ak tento už neži-
je, do rúk matky slobodného povolaného,
u ženatého povolaného — do rúk manžel-
ky, ak táto už nežije, — do rúk najstaršej
z osôb, ktorým sa vyživovací príspevok
priznal; ak sú tieto osoby maloleté alebo
pod opatrovníctvom, — ich poručníkom
alebo opatrovníkom.

(⁴) Prihlášku treba svedomite vo vše-
tych rubrikách podľa skutočného stavu
vyplniť a všetky zistené a zapísané dáta
prečítať osobe, ktorá prihlášku podala, a

zaznačiť jej osvedčenie sa o nich do prí-
slušnej rubriky prihlášky. Prihlášku má
podpísať osoba, ktorá prihlášku podala,
ako aj obecný starosta a notár — v Bra-
tislave len prednosta mestského notárskeho
úradu alebo nim poverený úradník.

(⁵) Právo odvolať sa má každá osoba,
ktorá uplatnila alebo pre ktorú bol uplat-
nený nárok na vyživovací príspevok.

(⁶) Prihlášku presne a podrobne vypl-
nenú má obecný (obvodný) notársky úrad
bez meškania predložiť okresnému úradu.

K § 7.

(¹) Štátny vyživovací príspevok činí pre
osobu a na deň Ks 4.—; osobe, ktorá v do-
mácnosti zastupuje povolaného príslúcha
vyživovací príspevok Ks 10.— denne. Za
takúto osobu treba považovať v prvom
rade manželku povolaného; ak táto nežije,
alebo ak je povolaný slobodný, — najstar-
šiu z osôb, oprávnených na vyživovací
príspevok.

(²) Osoby, ktoré majú nárok na štátny
vyživovací príspevok v sume Ks 10.—
denne, majú v prípadoch podľa § 7, ods. 5
zákona nárok na jeho zvýšenie iba o Ks
4.— denne.

(³) Ak osoba k nároku oprávnená neži-
la s povolaným v čase, kedy tento nastú-
pil službu, v spoločnej domácnosti, má ná-
rok na plnú sadzbu vyživovacieho prí-
spevku, ak sú u nej splnené okolnosti uve-
dené v § 2, ods. 1, písm. a), b) a c) záko-
na; ak ale jej výživa nebola závislá len od
povolaného, má nárok len na takú časť
sadzby vyživovacieho príspevku, aká zod-
povie podpore, ktorú povolaný jej pred
nastúpením do služby poskytoval.

(⁴) Závažnými okolnosťami v smysle §
7, ods. 5 zákona sú: zdravotné dôvody,
potreba stáleho dozoru a stálej opaterý
deťi, starých ľudí, nemocných a pod.

(⁵) Na dvojnásobnú výšku vyživovacie-
ho príspevku opravňuje okolnosti, po-
kiaľ majú za podklad dôvod zdravotný,
treba dokázať svedectvom úradného lekára.
Za úradného lekára sa považuje každý
lekár v štátnej službe. Tieto lekárske sve-
dectvá majú byť vydané bezplatne. Iné, na
dvojnásobnú výšku vyživovacieho prí-
spevku opravňuje závažné okolnosti
treba tiež hodnoverne preukázať.

K § 8.

(¹) O nároku na štátny vyživovací prí-
spevok rozhoduje okresný (mestský no-

lársky) úrad, v obvode ktorého má osoba nárok uplatňujúca svoje bydlisko.

(1) Ak osoba, ktorá nárok uplatňuje, má svoje bydlisko v cudzine, rozhodne o jej nároku Mestský notársky úrad v Bratislave.

(2) Príslušnosť okresného (mestského notárskeho) úradu sa dočasnou zmenou bydliska nezmení.

(3) Pre pokračovanie vo veciach štátneho vyživovacieho príspevku platia ustanovenia zákona č. 190/1939 Sl. z. a podľa § 23 tohto zákona aj ustanovenia vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(4) Tlačivá upraví a vydá Ministerstvo vnútra.

K § 9.

Ak niektoré dáta pri spisaní prihlášky (§ 6 zákona) nemôžu byť hodnoverne a presne zistené, treba ich zistiť dodatočne pred predložením prihlášky okresnému úradu.

K § 10.

Súčinnosť žandárstva má byť požadovaná len v odôvodnených prípadoch.

K § 11.

(1) Štátne vyživovacie príspevky v mieri vypláca na poukaz okresného (mestského notárskeho) úradu župný úrad prostredníctvom Poštovej sporiteľne. V brannej pohotovosti štátu, v mobilizácii a vo vojne vypláca štátny vyživovací príspevok obecný (obvodný) notársky úrad podľa pokynov Ministerstva vnútra.

(2) Štátne vyživovacie príspevky majú sa vyplácať dopredu v 15-dňových lehotách.

K § 12.

O uplatnenom nároku na štátny vyživovací príspevok podľa § 12 zákona rozhodujú úrady uvedené v § 8 zákona po zistení nároku na zaopatrovacie požitky a ich výšky u Štátneho úradu pre vojenských poškodencov v Bratislave. Platobné rozkazy z tohto titulu poukázaných vyživovacích príspevkov majú sa predložiť župnému úradu, ktorý tieto osobitne vypláca priamo uchádzačom.

K § 13.

(1) Podmienkou udelenia štátneho vyživovacieho príspevku je, že povolaný

a) pochádza z inkorporovaného územia (§ 1 zák. č. 325/1939 Sl. z.),

b) slúžil v bývalej poľskej armáde,

c) je podľa § 3 zákona č. 325/1939 Sl. z. slovenským štátnym občanom,

d) je v zajatí.

(2) U osôb, ktoré si nárokujú vyživovací príspevok podľa § 13 zákona, majú byť splnené podmienky § 2, ods. 1, písm. a), b) a c), zákona so zreteľom i na ostatné ustanovenia § 2 zákona. Podmienky pod písm. a) až d), ods. 1 majú byť súčasne splnené. Ak i len jedna z nich nie je splnená, má to za následok nepriznanie, respektive stratu štátneho vyživovacieho príspevku.

Článok II.

Zákon č. 80/1941 Sl. z., ako aj toto vládne nariadenie platia od 22. júna 1941.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

aj za ministra Čatloša.

Dr. Pružinský v. r.

135.

Zákon zo dňa 26. júna 1941

o zriadení Poradného a smierčieho sboru vo veciach peňažníctva a úverníctva, o úprave úrokových sadziieb a o zákaze zriaďovania nových peňažných ústavov (podnikov).

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Poradný a smierčí sbor vo veciach peňažníctva a úverníctva.

§ 1.

Pri Ministerstve financií sa zriaďuje Poradný a smierčí sbor vo veciach peňažníctva a úverníctva (v ďalšom texte „Sbor“).

§ 2.

Do pôsobnosti Sboru patrí:

1. podávať Ministerstvu financií z vlastného podnetu alebo na vyzvanie návrhy na úpravu úrokových sadziieb a vedľajších plnení a vyjadrenia o primeranosti rozpätia medzi pasívnymi a aktívnymi úrokmi u jednotlivých druhov peňažných ústavov

a peňažných podnikov, ako aj vyjadrenia o návrhoch vládnych nariadení o úprave úrokových sadzieb (§ 9);

2. podávať vláde a ústredným úradom z vlastného podnetu alebo na vyzvanie vyjadrenia, návrhy a posudky aj v iných zákonodarných, správnych a organizačných veciach zásadnej povahy, ktoré sa týkajú peňažníctva a úverníctva;

3. na žiadosť podávať súdom, počítajúc v to aj policajné trestné sudy, posudky pri stíhaní trestných činov, spáchaných vo veciach peňažníctva a úverníctva;

4. spolupôsobí pri organizácii peňažného trhu vôbec, najmä podporou sporivosti a kapitálovej tvorby s osobitným zreteľom na istotu vkladov a pri usmerňovaní a zjednodušovaní peňažníckeho a úverového podnikania, a to so zreteľom na potreby tak vkladateľov ako aj úver hľadajúcich osôb a konečne s osobitným zreteľom na žiaduce z hospodárnenie prevádzky peňažných ústavov a podnikov;

5. odporúčať smernice pri rozdelení pôsobnosti peňažných ústavov podľa ich právnych typov a starať sa o zachovanie dobrého pomeru medzi rôznymi skupinami peňažných ústavov a peňažných podnikov;

6. navrhovať prostriedky na zvýšenie istoty a likvidity vkladov, správneho hospodárenia i mobility peňažných ústavov (spôsob bilancovania, zodpovednosť orgánov ústavov za zachovávanie predpisov, ich ručenie za straty ústavom spôsobené, spôsob likvidácie peňažných ústavov a pod.);

7. sledovať a zbierať obchodné zvyklosti v peňažníctve a úverníctve;

8. odporúčať smernice pre výkon revízií peňažných ústavov (podnikov) a sledovať, či revízne orgány svoje úlohy riadne obstarávajú;

9. v dohode so Štátnym štatistickým úradom, Slovenskou národnou bankou a Ministerstvom financií starať sa o riadne vybudovanie štatistiky v peňažníctve a úverníctve;

10. vysielat' zástupcov peňažníctva do iných odborných poradných sborov;

11. konať v senátoch smierčie prípadne rozhodčie pokračovanie v prípadoch nekalnej súťaže vo veciach peňažných a bankových (§ 50, ods. 1 a 6 zákona č. 111/1927 Sb. z. a n.).

§ 3.

(¹) Sbor pozostáva z predsedu, podpredsedu a 20 členov. Každý člen má náhradníka, ktorý nastupuje na trvale uprázdnené miesto člena Sboru.

(²) Predsedom Sboru je minister financií, podpredsedom guvernér Slovenskej národnej banky. Členov (náhradníkov) Sboru ustanovuje minister financií, a to:

po jednom zástupcovi za Ministerstvo vnútra, Ministerstvo financií, Ministerstvo pravosúdia a Ministerstvo hospodárstva, na návrh príslušných ministrov,

jedného zástupcu priemyslu, jedného zástupcu obchodu a živnosti a jedného zástupcu poľnohospodárstva, všetkých troch na návrh ministra hospodárstva,

jedného zástupcu za sociálne poisťovacie ústavy a jedného za životné poisťovne, oboch na návrh ministra vnútra,

po jednom zástupcovi za Slovenskú národnú banku, Slovenskú hypotečnú a komunálnu banku a za Poštovú sporiteľňu na návrh týchto ústavov,

dvoch zástupcov sporiteľni, troch zástupcov účastinných bánk a troch zástupcov úverných družstiev na návrh príslušných záujmových ústredí.

(³) Členom Sboru môže byť len slovenský štátny občan. Funkcia členov je čestná a bezplatná. Prislúcha im len náhrada skutočných výdavkov, ktorých výšku určí predseda.

(⁴) Funkčné obdobie trvá tri roky; členovia (náhradníci) ostávajú však vo svojich funkciách až do dňa, kým sa po prvý raz síde novoustanovený Sbor.

(⁵) Minister financií môže z dôležitých dôvodov odvolať členov (náhradníkov) a ustanoviť namiesto nich iných na zvyšok funkčného obdobia. Úmrtím, zrieknutím sa alebo z iného dôvodu uprázdnené miesto náhradníka sa zaplňuje tiež len na zvyšok funkčného obdobia.

(⁶) Predseda môže povolať na jednotlivé zasadnutia Sboru aj osobitných znalcov.

§ 4.

(¹) Činnosť Sboru vo veciach uvedených v § 2, bod 1 až 10 a spôsob rokovania upraví rokovací poriadok, ktorý vydá predseda po vypočutí Sboru.

(²) K platnosti usnesenia Sboru o návrhu na úpravu úrokových sadzieb treba, aby bola prítomná väčšina všetkých čle-

nov Sboru a aby pre návrh hlasovala väčšina prítomných členov.

§ 5.

Pôsobnosť uvedenú v § 2, bode 11 vykonáva Sbor v trojčlenných senátoch, pozostávajúcich z predsedu a dvoch členov. Predsedovi i každému členovi má sa ustanoviť náhradník pre prípad, ak predseda alebo člen nemôže svoju funkciu vykonať. Aspoň jeden člen senátu musí mať právnické vzdelanie.

§ 6.

(¹) Predseda Sboru ustanovuje predsedov a členov senátov (§ 5) a zostavuje senáty na funkčné obdobie Sboru (§ 3, ods. 4).

(²) Po ustanovení složia predsedovia a členovia senátov do rúk predsedu Sboru prisahu, že budú plniť svedomite a nestranne svoju funkciu a že zachovajú mlčanlivosť o tom, čo sa pri jej výkone dozvedia.

(³) Funkcia predsedov a členov senátov je čestná a bezplatná. Prislúcha im len náhrada hotových výdavkov, ktorých výšku určí predseda Sboru.

§ 7.

Ak senáty rokujú v smierčom pokračovaní, platia ustanovenia §§ 1 až 17 a 22 až 25 vládneho nariadenia č. 30/1928 Sb. z. a n., a ak rokujú v rozhodčom pokračovaní, platia ustanovenia §§ 26 až 34 vládneho nariadenia č. 30/1928 Sb. z. a n., v oboch prípadoch však s tou odchýlkou, že pôsobnosť tam vyhradená smierčej komisii ako aj rozhodčej komisii alebo ich predsedom patrí tomuto senátu, prípadne jeho predsedovi a to s odchýlkami vyplývajúcimi z ustanovení §§ 5 a 6 tohto zákona.

§ 8.

Výdavky na Sbor sa hradia z výnosu poplatkov upravených vyhláskou vydanou podľa § 49, ods. 3 a § 50, ods. 5 zákona č. 111/1927 Sb. z. a n., z výnosu náhrad trov a z príspevkov zúčastnených svázov a inštitúcií. Príspevky na zúčastnené svázy a inštitúcie rozvrhne predseda po vypočutí Sboru. Nedoplatky na poplatkoch, náhradách trov a príspevkov sa vymáhajú na základe výkazu nedoplatkov opatreného Ministerstvom financií doložkou o vykonateľnosti podľa ustanovenia časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

DIEL DRUHÝ.

O úprave úrokových sadziieb.

§ 9.

Vláda sa splnomocňuje, aby so zreteľom na hospodárske pomery na návrh ministra financií a po vypočutí Sboru upravovala nariadením najvyššie úrokové sadzby z peňažných vkladov a pôžičiek všetkého druhu, okrem úrokových sadziieb Slovenskej národnej banky a Poštovej sporiteľne a úrokov z emisných úverov.

§ 10.

(¹) Úrokovou sadzbovou (§ 9) je nielen čistý úrok, ale aj provízia a iné vedľajšie plnenia zvyšujúce kapitálový výnos, taktiež aj všetky vedľajšie plnenia, ktoré smie veriteľ od dlžníka pripadne od uchádzača o úver požadovať.

(²) Ustanovenia súhlav, ktorými sa dlžník zaviazuje platiť úrok, a tento s prípadnými vedľajšími plneniami (ods. 1) čini viac než najvyššia prípustná úroková sadzba (§ 9), sú neplatné.

(³) Úprava úrokových sadziieb podľa § 9 týka sa aj úrokových sadziieb z vkladov a z pôžičiek smluvených pred dňom, kedy úprava podľa § 9 nadobudne účinnosť.

§ 11.

(¹) Kto

a) požaduje, poskytuje, ponúka, sľúbi alebo prijme z peňažného vkladu (uložených peňazi) úrok, ktorý s prípadnými vedľajšími plneniami (§ 10, ods. 1) čini viac, ako je prípustné podľa sadziieb určených vládnyim nariadením (§ 9),

b) požaduje, poskytuje, ponúka, sľúbi alebo prijme z pôžičky (úveru) úrok, ktorý s prípadnými vedľajšími plneniami čini viac, než je prípustné podľa sadziieb určených vládnyim nariadením (§ 9),

c) vo zmenke, dlžnom úpise alebo v inom doklade o pôžičke (úvere) dá si potvrdiť vyššiu sumu, než akú vo skutočnosti pôžičkou (úverom) poskytol,

spácha, ak nejde o čin prísnejšie trestný, priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 100.000 alebo zatvorením do šiestich mesiacov. Za nevyhľaditeľný peňažný trest treba uložiť náhradný trest zatvorenia do šiestich mesiacov. Trest na slobode a peňažný trest možno uložiť aj súčasne; v tomto prípade

nesmie však hlavný trest na slobode spolu s náhradným trestom presahovať šesť mesiacov.

(²) Rovnako sa potresce, kto nemá koncesiu na súkromné sprostredkovanie úveru (zákon č. 203/1925 Sb. z. a n.) a požaduje, dá si sľužiť alebo prijme majetkový prospech za sprostredkovanie úveru; okrem toho sú úmluvy o sprostredkovateľskej odmene alebo o inom majetkovom prospechu neplatné.

(³) Ak nemožno zistiť osobu tresine zodpovednú, uloží okresný (štátny policajný) úrad pokutu do výšky Ks 100.000 ústavu (podniku), a to výmerom (vládne nariadenie č. 8/1928 Sb. z. a n.).

(⁴) Presunúť platenie peňažných trestov, uložených podľa odsekov 1 a 2, na ústav (podnik), v ktorom sa potrestaný vinník priestupku dopustil, sa zakazuje. Úmluvy tomuto odporujúce sú neplatné.

DIEL TRETÍ.

O zákaze zriaďovania nových peňažných ústavov (podnikov).

§ 12.

(¹) Zakazuje sa:

a) zriaďovať nové peňažné ústavy niektorého z druhov uvedených v § 2, ods. 1 zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 54/1932 Sb. z. a n., ako aj inakší predmet podnikania zárobkového alebo hospodárskeho družstva, účastinnej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným premeniť alebo rozšíriť na prevádzku peňažných, úverných alebo iných bankových obchodov;

b) zriaďovať nové peňažné podniky (čl. III zákona č. 54/1932 Sb. z. a n.), počítajúc v to aj ďalšiu prevádzku takéhoto podniku nadobudnutého prevodom medzi živými;

c) zriaďovať pobočku, expozitúru alebo platobňu, jednatelstvo alebo akýkoľvek iný pobočný (vedľajší) závod jestvujúcich peňažných ústavov alebo peňažných podnikov;

d) preložiť sídlo hlavného závodu alebo pobočný (vedľajší) závod do inej obce (mesta).

(²) Výnimky zo zákazu podľa ods. 1 môže z dôvodov osobitného zreteľa hodných povoliť vláda na návrh Ministerstva financií; pred podaním návrhu treba vypočít Sbor (§ 2, bod 4).

(¹) Zakazuje sa účastinným bankám, aby účasťou na podielovej istine alebo konzorciálnou, syndikátnou, úverovou a podobnou smluvou nadobúdali podstatný vplyv na správu a hospodárstvo úverných družstiev. Pritom nezáleží na tom, či účastinným bankám zaručuje tento vplyv nadobudnutá účasť sama alebo v spojení s niektorou osobitnou smluvou. Smluvy toľto zákazu odporujúce sú neplatné. Ak boly takéto smluvy uzavreté pred nadobudnutím účinnosti toľto zákona, zrusujú sa bez odškodného a náhrady za smluvné pokuty, tresty, odbytné a pod., ktoré sa pre prípad ich zrušenia vymienili. Prislúšné úverné družstvá sú povinné vylúčiť do jedného mesiaca odo dňa nadobudnutia účinnosti toľto zákona všetky na ich podielovej istine participujúce banky, pofažne z poverenia a v mene bánk vystupujúce fyzické osoby. Úverový pomer treba zlikvidovať do konca roku 1941.

(⁴) Ustanovenia ods. 3 platia aj pre úverné družstvá, ktoré účasťou na podielovej istine alebo konzorciálnou, syndikátnou, úverovou smluvou a podobne si zaisťily podstatný vplyv na správu a hospodárstvo iných úverných družstiev. Pritom nezáleží na tom, či úverným družstvám zaručuje tento vplyv nadobudnutá účasť sama alebo v spojení s niektorou osobitnou smluvou. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na obvyklé účasti na podielovej istine iných úverných družstiev a družstevných ústredí a opačne, ako ani na úverové a iné pomery, ktoré vyplývajú z členstva úverných družstiev v ich družstevnom ústredí.

(²) Kto ako člen správneho alebo dozorného orgánu peňažného ústavu, majiteľ peňažného podniku, alebo, ak takýto podnik primáleží verejnej obchodnej spoločnosti alebo spoločnosti komanditnej, ako spoločník oprávnený túto spoločnosť zastupovať a viesť jej obchody, poruší zákaz uvedený v ods. 1, 3 a 4, alebo sa na porušení toľto zákazu zúčastní, alebo zanedbaním povinnej starostlivosti zavini, že k nemu došlo, alebo ho obide nastrčenými osobami, spácha, ak nejde o čin prísnejšie trestný, priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 100.000 alebo zatvorením do šiestich mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest treba premeniť na trest zatvorenia do šiestich mesiacov. Ustanovenia § 11, ods. 3 a 4 platia i v toľto prípade.

DIEL ŠTVRTÝ.

Záverčné ustanovenia.

§ 13.

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa zrušujú: článok LIV. zákona č. 54 1932 Sb. z. a n., zákon č. 44 1933 Sb. z. a n. a vládne nariadenia č. 52 1933, 261 1934, 148 1935, 37 1936, 303 1936, 107 1937 a č. 340 1938 Sb. z. a n.

§ 14.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.

136.

**Vládne nariadenie
zo dňa 28. júna 1941,**

ktorým sa vydáva doplnok k soznamu prepychových predmetov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 26, ods. 1 zákona č. 258 1923 Sb. z. a n.

v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56 1932, 265 1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

Za prepychové predmety podľa § 25, ods. 1 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. sa pokladajú aj predmety a výkony, uvedené v pripojenom doplnku k soznamu prepychových predmetov, ktorý je súčasťou tohto vládneho nariadenia.

§ 2.

Nakoľko tento doplnok neurčuje iné, sú pre posudzovanie druhu predmetu smerodajné vysvetlivky k colnému sadzovníku, a to tak pri dovoze ako aj pri dodávkach tuzemských.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

(Príloha k vl. nar. č. 136/1941 Sl. z.)

A. Doplnok k soznamu prepychových predmetov:

Bež. pol.	Čís. col. sadz.	Druh predmetu	Cena rozhodná pre prepych. povahu predmetu	Spôsob zdanenia
11	16	Mandle suché, nevyľúpané alebo vylúpané	bez ohľadu na cenu	len pri dovoze
2	17	Piniové (limbové) jadrá, nevyľúpané	"	"
3	18	Piniové (limbové) jadrá vylúpané; granátové jablká	"	"
4	54 55 281 299	Súpravy (vence, kytice, girlandy a pod.) zhotovené úplne alebo čiastočne z prírodných okrasných kvetín, ratolestí alebo z prírodného okrasného listia alebo tráv, čerstvých, sušených alebo upravených	pri cene nad 200 Ks za kus	u výrobcu
<p>Pripomienka: základom pre vyrubenie prepychovej dane je celková cena predmetu, teda i cena pomôcok, použitých pri úprave.</p>				

Bež. pol.	Čís. col. sadz.	Druh predmetu	Cena rozhodná pre prepch. povahu predmetu	Spôsob zdanenia
5	75 76	Scampi, ústrice, morskí raci, kraby	bez ohľadu na cenu	len pri dovoze
6	118	Uhorský salám pôvodný, lososia šunka (šunka v mechúre)	"	"
7	119	Syry: ementálsky, fontina, géromé; gervais, gruyere (groyský) imperiál, livarot, Mont d'Or, Munster, Pont l'Eveque, Port Salut, saansky syr, sbrinz, syr zv. spalen a stracchino	"	u výrobcu
8	121 122 123 128	Úhor a losos udený; úhor a losos marinovaný; kaviar a kaviarové náhrady; koryšové konzervy a paštéta z husacích pečeni; losos, makrela, pstruh, tuňák a sardelové očka (všetko v oleji)	"	"
9	127	Čokoládové výrobky*)	pri cene nad 80 Ks za 1 kg	u výrobcu
10	110	Cukrované ovocné kôry (na pr. pomarančová kôra, sukkada, citronád) cukrovaný puškvorec, cukrovaný ananás	bez ohľadu na cenu	"
11	131	Poživatiny, vymenované v pol. 5 až 8 a 10 a ananás v škatuliach, vo fľašiach a pod. nádobách vzduchotesne uzavretých	"	"
12	261	Súpravy (vence, kytice, girlandy a pod.), zhotovené úplne alebo čiastočne z umelých kvetín, z umelého listia alebo z umelých ratolestí Pripomienka: Základom pre vyrúbenie prepchovej dane je celková cena predmetu, taktiež aj cena pomôcok použitých pri úprave.	pri cene nad 200 Ks za kus	"
13	263	Upravení cudzokrajní vtáci, upravené kože cudzokrajných vtákov, celé alebo len ich čiastky (hlavy, krky, krídla atď.) upravené ozdobné perie cudzokrajných vtákov a výzdoby z peria, vzniklé spojením upraveného ozdobného peria cudzokrajných vtákov s perím tuzemských vtákov. Pripomienka: Za upravený považuje sa tovar, ktorého sa dá použiť priamo za výzdobu.	bez ohľadu na cenu	"
14	264	Umelé kožušiny z peria cudzokrajných vtákov (tiež konfekcionované)	"	"
15	272	Dázdnyky, snečníky potiahnuté tkaninami, akéhokoľvek druhu, avšak s rukovätmi celkom alebo čiastočne z ebenu, slono-	"	"

*) Kakaová hmota, čokoláda v tabulkách alebo v zlomkoch (tiež plnená) a čokoládové náhrady nepodliehajú prepchovej dani.

Bež. pol.	Čís. col. sadz.	Druh predmetu	Cena rozhodná pre prepych. povahu predmetu	Spôsob zdanenia
		viny, želvoviny, perleti, jantáru, gagatu, alebo rukoväťmi umelecky vyrezávanými, pozlátеными, postriebrenými; dáždňiky a slnečníky vystrojené drahými kovaňmi*) Pripomienky: Strojne vykrúžené ozdoby nepovažujú sa za umelecké vyrezávanie.		
16	295	Čalúny papierové napodobujúce linkruslu, imitácie hodvábných čalúnov (soirety) a čalúny so zlateným podkladom. Pripomienka: Čalúny s pozlatenými prúžkami na farebnom podklade nepodliehajú prepychovej dani.	bez ohľadu na cenu	u výrobcu
17	345	Kožušiny upravené, nekonfekcionované z líšok ušľachtilých (líšky križovej, čiernej, striebrošedej, modrej a bielej čiže polárnej)	"	"
18	354 367	Palice drevené, s rukoväťmi celkom alebo čiastočne z ebenu, slonoviny, želvoviny, z perlete, z jantáru, gagatu alebo s rukoväťmi umelecky vyrezávanými, postriebrenými, pozlatenými. Pripomienka: Strojom vykrúžené ozdoby nepokladajú sa za umelecké vyrezávanie.	"	"
19	358 až 362	Hodinové skrine a skriňky	pri cene nad 350 Ks za kus	"
20	361	Celé bábky zhotovené z celuloidu	pri cene nad 60 Ks za kus	"
21	388 542	Sklenené lustry	pri cene nad 3.000 Ks za kus	"
22	395 396 397	Kryty a obruby hrobov a hrobiek	pri cene nad 20.000 Ks	"
23	395 396 397	Náhrobky z prírodného kameňa	"	"
24	400	Náhrobky z umelého kameňa Pripomienky: k pol. 22 až 24: 1. Za výrobcu sa považuje, kto postavil kryt, obrubu alebo náhrobok na cintorine alebo na inom mieste konečného určenia. 2. Z celkovej úplaty nesmie byť vylúčená čiastka, pripadajúca na prácu murár-	pri cene nad 5.000 Ks	"

*) z daňového základu odpočíta sa 20%.

Bež. pol.	Čís. col. sadz.	Druh predmetu	Cena rozhodná pre prepych. povahu predmetu	Spôsob zdania
		sku, dovoz, osadenie a na výzdoby z iných hmôt ako z kameňa.		
25	408 651	Plastické výrobky umelecké z prírodného kameňa	pri cene nad 5000 Ks	u výrobcu
26	408 409 410	Hodinové skriňky z kameňa	pri cene nad 350 Ks za kus	"
27	424 425 426 427	Dekoratívne predmety z porcelánu, fayencu, terracotty, majoliky, siderolitu a hlíny	pri cene nad 250 Ks za kus	"
28	483 486	Železné palice s rukoväťmi celkom alebo čiastočne z ebenu, slonoviny, želvoviny, perlete, jantaru, gágotu alebo s rukoväťmi postriebrenými, pozlátenými	bez ohľadu na cenu	"
29	486	Zbrane a súčiastky zbraní pozlátené, postriebrené	bez ohľadu na cenu	"
30	514 až 522 542 651	Svietniky, lampy, a lustre z obecných kovov s viac ako 4 ramenami	"	"
31	517 518 519 522	Riad, stolné a kuchynské potreby, vázy a iné dekoratívne predmety z medi, niklu alebo zo sliatin z týchto kovov s obecnými kovmi (z alfenidu, alpaky, argentanu, britanského kovu, čínskeho striebra, mosadze, nového striebra, pakfongu a pod.), a to:		
		a) celé súbory (súpravy)	pri cene nad 400 Ks za súbor	"
		b) veľké kusy súborov (súprav)	pri cene nad 300 Ks za kus	"
		c) malé kusy súborov (súprav)	pri cene nad 100 Ks za kus	"
		d) iné predmety ako uvedené pod a) až c)	pri cene nad 300 Ks za kus	"
		Pripomienky: Prepychovej dani nepodliehajú:		
		1. Lyžice, lyžičky, vidličky, nože a nabe- račky;		
		2. kuchynský riad (hrnce, kotle, kastrolы, paňvy, pokrývky, lisy, pekáče, možia- re, mlynčeky na kávu a na korenie, karaľinky, omáčniky, šialky, misky na polievku a na pečienky, misky na ob-		

Bež. pol.	Čís. col. sadz.	Druh predmetu	Cena rozhodná pre prepych. povahu predmetu	Spôsob zdanenia
32	516 až 522 651	sluhu, taniere na polievku a pokrmy, kaňvice na mlieko, smótanu, kávu a pod., stojany na lyžičky, táčne, podnoky; všetky tieto predmety tiež postriebrené ale len hladké (bez ozdôb). Plastické diela umelecké z obecných kovov	pri cene nad 10.000 Ks	u výrobcu
33	589	Hodiny všetkých druhov a hodinové stroje do stojacich hodín Pripomienka: Hodiny kontrolné a uličné nepodliehajú prepychovej dani.	pri cene nad 600 Ks za kus	"
34	649	Obrazy (malby a kresby) umelcov-maliarov Pripomienka: Sem patria tak pôvodné diela umelcov ako aj kópie umelcami ručne zhotovené.	pri cene nad 5000 Ks za kus	"

B. Soznam prepychových výkonov.

Bežná položka	Druh výkonu	Spôsob zdanenia
1	Kozmetické výkony prevedené za účelom pestenia krásy (masáže a farbenie tváre, leštenie a lakovanie nechtov, farbenie vlasov, obrv a mihalnic) a ondulácia vlasov Pripomienka: Holenie, strihanie, umývanie hlavy z dôvodov hygienických, keď toto nie je spojené s onduláciou vlasov, dani prepychovej nepodlieha.	u toho, kto výkon prevádza

137.

Vyhláška ministra financií zo dňa 28. júna 1941,

ktcou sa pozmeňuje vyhláška ministra financií o úprave sadzieb paušálu dane z obratu u niektorých minerálnych olejov.

Podľa § 19, ods. 8 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926,

188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. v dohode s ministrom hospodárstva ustanovujem:

Čl. I.

Vyhláška ministra financií č. 141/1936 Sb. z. a n. v znení vyhlások ministra financií č. 286/1937, 134/1938 a č. 251/1938 Sb. z. a n. sa mení takto:

Odsek 6 znie:

„(0) Paušál činí:

1. u minerálnych olejov, ktorých hustota pri + 15° C (+ 12°R) nedosahuje 810° (tisícim hustoty čistej vody), Ks 75.50 za každých 100 kg čistej (vlastnej) váhy. V prípadoch, keď sa u týchto minerálnych olejov spotrebná daň nevyberá alebo vyberá nižšou sadzbou (§ 4 zákona č. 77/1931 Sb. z. a n., čl. IV. a VI. zákona č. 78/1935 Sb. z. a n.), činí paušál Ks 57.50 za každých 100 kg čistej (vlastnej) váhy.

2. U minerálnych olejov o hustote 810° až 830° vrátane Ks 36.70 za každých 100 kg čistej (vlastnej) váhy.

3. U minerálnych olejov o hustote vyššej ako 830°:

a) u plynového, modrého a topného oleja, t. j. destilátov hustoty 900° alebo menšej a viskozity do 3° E pri 20° C Ks 58.60,

b) u ostatných olejov Ks 113.—,

za každých 100 kg čistej (vlastnej) váhy.

4. U tekutých uhlovodíkov rady benzoovej (obchodný benzol) Ks 47.50 za každých 100 kg čistej (vlastnej) váhy. V prípadoch, keď sa obchodný benzol vyskladňuje bez zaplatenia spotrebnej dane k daňoprostému použitiu v tuzemsku, činí paušál Ks 36.25 za každých 100 kg čistej (vlastnej) váhy.

V týchto sadzbách je zahrnutá prirážka podľa § 1 zákona č. 267/1935 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 281/1937 a č. 358/1938 Sb. z. a n."

Čl. II.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941.

Dr. Pružinský v. r.

138.

Nariadenie s mocou zákona

zo dňa 25. júna 1941

o premene niektorých záväzkov tuzemských dlžníkov voči Protektorátu Čechy a Morava, znejúcich na Kč alebo K, na záväzky znejúce na Ks.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Záväzky tuzemských dlžníkov voči veriteľom v Protektoráte Čechy a Morava, znejúce na Kč alebo K, ktoré vznikli pred 1. októbrovom 1940 či už z dodávky tovaru alebo z iného súkromnoprávneho titulu, menia sa na záväzky, znejúce na Ks a prepočítajú sa v pomere 1:1. Inak ostatné zaviazanosti vyplývajúce zo súkromnoprávneho pomeru medzi dlžníkom a veriteľom zostávajú nedotknuté.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941; vykoná ho minister financií a minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Sivák v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

139.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 20. júna 1941

o určovaní rýdzeho príjmu duchovného na päťročie 1941 až 1945.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Rýdzí príjem duchovného podľa § 3 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. na päťročie (lustrum) 1941 až 1945 sa určí sumou vypočítanou na základe priznávky, podanej pre päťročie (lustrum) bezprostredne predchádzajúce.

§ 2.

Duchovný, ustanovený na duchovnom mieste, pre ktoré na päťročie (lustrum) 1936 až 1940 sa podala priznávka, pri splnení ostatných zákonitých podmienok má nárok v päťročí (lustru) 1941 až 1945 na kongruové platy na základe tejto priznávky.

§ 3.

(¹) Ak si v päťročí (lustru) 1941 až 1945 činí nárok na doplnenie kongruy, prípadne na kongruu duchovný, ktorý bol ustanovený najneskôr v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia na duchovnom mieste, z ktorého sa na päťročie (lustrum) 1936 až 1940 priznávka z hocijakých prí-

čin nepodala, musí si podať priznávku behom 60 dní, rátając odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(-) Priznávka, ktorá sa podala pre miesto, uvedené v ods. 1, na päťročie (lustrum) 1941 až 1945 ešte pred účinnosťou tohto nariadenia, má sa pokladať za priznávku podľa ods. 1.

(-) Pre duchovného, ktorý bol ustanovený po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia na mieste uvedenom v ods. 1, platia ustanovenia ods. 1 s odchýlkou, že si musí podať priznávku do 60 dní odo dňa skutočného nastúpenia duchovného miesta; v tomto prípade poukáže sa kongruový plat odo dňa skutočného nastúpenia tohto miesta.

(-) Lehota, uvedená v ods. 1 a 3, môže byť úradom, ktorý poukazuje kongruové platy, predĺžená z dôležitých dôvodov o ďalších 60 dní. Ziadosť o predĺženie lehoty treba podať pred uplynutím pravidelnej lehoty priamo u úradu, ktorý poukazuje kongruové platy. Dôležitosť dôvodov treba preukázať.

(-) Ak sa nepodala priznávka v lehote uvedenej v ods. 1 a 3, prípadne v ods. 4, treba mať za to, že s príslušným duchovným miestom a funkciou sú spojené také príjmy, ktoré hradia celý kongruový plat duchovného.

§ 4.

Ak duchovný podľa priznávku len po uplynutí lehôt uvedených v § 3, ods. 1 a 3, prípadne ods. 4, treba pokračovať podľa § 83 vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n.

§ 5.

Pre upravenie priznávok, uvedených v § 3 a 4, platia príslušné ustanovenia zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n. s odchýlkou, že rýdži príjem má sa určiť podľa priemeru rokov 1933 až 1935.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. júla 1941; vykoná ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom financií a ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pruzínský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Štano v. r.

Čatloš v. r.

140.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 25. júna 1941,

ktorým sa splnomocňuje minister hospodárstva usmerňovať a upravovať pomery v lesnom a drevárskom hospodárstve.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

Minister hospodárstva sa splnomocňuje usmerňovať a upravovať pomery v lesnom a drevárskom hospodárstve.

§ 2.

(-) V rámci pôsobnosti podľa § 1 minister hospodárstva môže v lesnom a drevárskom hospodárstve

a) usmerňovať a upravovať výrobu, taktiež spracovanie a distribúciu výrobkov, ako aj zásobovanie podnikov (závodov) a obyvateľstva,

b) usmerňovať a upravovať odbyt a speňaženie výrobkov na domacom i zahraničnom trhu,

c) zriadiť potrebné ustanovizne, a to ak treba s povinným členstvom zúčastnených hospodárskych združení alebo osôb,

d) zmeniť organizáciu jestvujúcich ustanovizní a

e) zrušiť jestvujúce ustanovizne.

(-) Za výrobky lesného a drevárskeho hospodárstva podľa tohto nariadenia sa pokladajú aj vedľajšie výrobky (lesné priedsady, lesné semená a pod.).

§ 3.

Za účelom uvedeným v § 1 a 2 môže minister hospodárstva — a, nakoľko ide o pôsobnosť uvedenú v § 2, písm. a) a b), ním poverená ustanovizne (§ 5) — vydávať všeobecné záväzné opatrenia, ktoré vyhlási v Úradných novinách. Okrem toho môže dávať jednotlivé záväzné príkazy a zákazy tiež priamo osobám, ktoré sa zaoberajú výrobou, obchodom alebo spracovaním výrobkov lesného hospodárstva.

§ 4.

(-) Minister hospodárstva môže u osôb (podnikov) dotknutých ustanoveniami § 2, vykonávať kontrolu ich hospodárskej čin-

nosti. Za týmto účelom môže prostredníctvom svojich orgánov:

a) žiadať písomné alebo úsne vysvetlenia o zásobách tovaru a iných dôležitých okolnostiach, rozhodných s hľadiska ustanovení tohto nariadenia,

b) vstúpiť na pozemky, do budov, obchodných a prevádzkových miestností a skladov alebo miest, kde by mohol byť tovar opatrovaný (uschovaný),

c) odobrať na potvrdenie vzorky,

d) nahliadať do obchodných a hospodárskych kníh a ich príloh, dokladov a záznamov a robiť si z nich výpisy.

(²) Na vykonanie úloh podľa ods. 1 obdržia kontrolné orgány osobitné legitiácie. Pri výkone tejto kontroly treba zachovať platné predpisy o ochrane slobody osobnej, domovej a tajomstva listového. Výsledok vyšetrenia a okolností pri ňom zistené smú sa použiť iba na ciele podľa tohto nariadenia.

(³) Kontrolné orgány sú povinné aj po skončení služobného pomeru zachovávať úplnú mlčanlivosť o zistených veciach.

(⁴) Osoby (podniky) uvedené v ods. 1 sú povinné splniť príkazy a dovoliť výkon opatrení podľa ods. 1.

§ 5.

Minister hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách môže úplne alebo čiastočne poveriť výkonom právomoci vyplývajúcej z ustanovení § 2, písm. a), b) a § 3 a 4 niektorú ustanovizeň, ktorá za úkony, z tohto poverenia vyplývajúce môže vyberať príspevky podľa smerníc, vydaných ministrom hospodárstva.

§ 6.

(¹) Nezachovanie ustanovení tohto nariadenia a predpisov podľa neho vydaných je priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od 100 Ks do 100.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na zatvorenie od 1 do 90 dní.

(²) Trestné konanie podľa ods. 1 sa zaviedie na návrh Ministerstva hospodárstva alebo ustanovizne poverenej podľa § 5.

§ 7.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto nariadenia.

§ 8.

(¹) Vládne nariadenie č. 121/1939 Sl. z. sa zrušuje.

(²) Majetok Slovenskej lesníckej a drevárskej rady v Bratislave prejde na ustanovizeň [§ 2, písm. c)], ktorú určí minister hospodárstva.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

141.

Vyhláška
ministra financií
zo dňa 28. júna 1941

o snížení všeobecných colných sadziieb na minerálne oleje sadz. tr. XXI. colného sadzovníka.

Minister financií v dohode s ministerstvom hospodárstva snižuje podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. clo na tieto polotovary a hotové výrobky takto:

S. č. 177.	Oleje minerálne, ako aj oleje z dechtu hnedouhoľného a bridlicového, polorafinované (poločistené) alebo rafinované (čistené), hutnoty 880° alebo menšej, tiež smiešané so živočíšnymi alebo rastlinnými olejmi alebo tukmi:	Všeobecná colná sadzba za 100 kg	
	a) hutnoty do 790°	48.— Ks	} z vlastnej váhy
	b) hutnoty vyššej než 790° do 880°	43.— Ks	
S. č. 178.	Oleje minerálne, ako aj oleje z dechtu hnedouhoľného a bridlicového, polorafinované (poločistené) alebo rafinované (čistené), hutnoty väčšej než 880°, tiež smiešané so živočíšnymi alebo rastlinnými olejmi alebo tukmi	55.— Ks	z vlastnej váhy
S. č. 179.	Zbytky destilácie alebo rafinácie olejov minerálnych, ktorých nie je možno užiť ako olejov na mazanie, okrem zbytkov pevných	60.— Ks	z vlastnej váhy
	Poznámka: Minerálne oleje, dovážané rafineriami minerálnych olejov k ďalšiemu priemyslovému spracovaniu destiláciou alebo rafináciou na osobitné povolenie, za podmienok stanovených nariadením:		
	c) surový benzín sadz. č. 177	15.50 Ks	} z vlastnej váhy
	d) destilát petrolejový sadz. č. 178	12.50 Ks	
	e) destilát mazacích olejov sadz. č. 178	15.50 Ks	

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1941.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 39.

Vydaná dňa 3. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 142. Zákon o schválení smluvy a s ňou súvisiacich dojednaní ohľadom podniku „Podbrezová“ a o splnomocnení vlády na ich vykonanie.

142.

Zákon zo dňa 26. júna 1941

o schválení smluvy a s ňou súvisiacich dojednaní ohľadom podniku „Podbrezová“ a o splnomocnení vlády na ich vykonanie.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Snem Slovenskej republiky schvaľuje listiny, týkajúce sa podniku „Podbrezová“, najmä odpredaja a zafaženia štátneho majetku v nich uvedeného, a to:

a) ujednanie zo dňa 29. marca 1941 medzi vládou Slovenskej republiky a spoločnosťou „Zbrojovka Brno, a. s.“,

b) smluvu uzatvorenú dňa 29. marca 1941 medzi štátom, zastúpeným ministrom financií a ministrom dopravy a verejných prác, so strany jednej a spoločnosťou Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“ so sídlom v Berlíne so strany druhej,

c) písomné vyhlásenie vlády Slovenskej republiky zo dňa 29. marca 1941, adresované na spoločnosť Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“ so sídlom v Berlíne.

(²) Smluva, písomné vyhlásenie a ujednanie, uvedené v ods. 1, tvoria prílohu tohto zákona.

§ 2.

Vláda sa splnomocňuje, aby v rámci smluvy a s ňou súvisiacich dojednaní, uvedených v § 1, previedla potrebné opatrenia.

§ 3.

Prijmy štátu z výkonu tohto zákona plynú do štátnej pokladnice.

§ 4.

Výdavky, súvisiace s opatreniami podľa tohto zákona, zaradia sa do štálneho rozpočtu a uhradia sa v jeho rámci.

§ 5.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií a minister dopravy a verejných prác so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritž v. r.

Staro v. r.

Priloha k § 1, ods. 2 zákona č. 142/1941.

A

Medzi Slovenským štátom, zastúpeným vládou k tomu splnomocnenými ministrami, a to pánom ministrom financií Dr. Mikulášom Pružinským a pánom ministrom dopravy a verejných prác Júliusom Stanom s jednej strany a „Zbrojovkou Brno, a. s.“, Praha, zastúpenou pánom hlavným riaditeľom Ing. Karlom Stallerom a pánom miestoriaditeľom Ing. Františkom Bernátom so strany druhej, bolo dnešného dňa uzatvreté nasledujúce

ujednanie.

§ 1.

Medzi „Zbrojovkou Brno, a. s.“ a bývalou Československou Republikou bola dňa 28. septembra 1938 uzatvorená kúpno-predajná smluva, a to so spätnou účinnosťou k 1. januáru 1938, týkajúca sa medzi iným aj niektorých štátnych objektov, nachádzajúcich sa na území Slovenského štátu.

Slovenský štát a „Zbrojovka Brno, a. s.“ považujú shodne túto kúpno-predajnú zmluvu, pokiaľ sa ona týka spomenutých štátnych objektov, za zmätočnú. V dôsledku toho prevzal už Slovenský štát všetky spomenuté objekty do svojho neobmedzeného vlastníctva, resp. učiní tak bezodkladne.

§ 2.

Slovenský štát výslovne prehlasuje, že uznáva „Zbrojovku Brno, a. s.“, resp. Podbrezovú, báňskú a hutní a. s. za bona fide possessorov a to za celú dobu vedenia prevádzky objektov, spomenutých v § 1, jednou z obidvoch spoločností.

§ 3.

Slovenský štát podrobí obchodné vedenie spoločnosti Podbrezová, báňská a hutní a. s. revízii expertami, ním samým ustanovenými, pokiaľ sa týka závodov na jeho území ležiacich a touto spoločnosťou spravovaných. Pokiaľ sa o výsledku tejto revízie nemôže medzi Slovenským štátom a „Zbrojovkou Brno, a. s.“, resp. Podbrezovou, báňskou a hutní a. s. dosiahnuť shody, prevedie sa ďalšia revízia spoločnosťou Deutsche Revisions- und Treuhänder A. G. v Berlíne. Výsledok tohto preskúmania je pre zúčastnených bezvýhradne záväzný. Strata Podbrezovej, báňské a hutní a. s., zistená na podklade konečného výsledku preskúmania pre rozsah závodov, ležiacich na území Slovenského štátu, ide na ťarchu Slovenského štátu a to počnúc 1. januárom 1938.

§ 4.

„Zbrojovka Brno, a. s.“ vyhlasuje, že súhlasí s tým, aby kupiteľ Podbrezovských závodov, resp. nová spoločnosť, ktorá sa má založiť k prevádzke týchto závodov, prevzala všetky záväzky z úverov, ktoré „Zbrojovka Brno, a. s.“ Podbrezovej, báňské a hutní a. s. k prevádzke týchto závodov poskylla.

§ 5.

Slovenský štát výslovne konštatuje, že zmluva z 28. septembra 1938 následkom svojej ustálenej zmätočnosti, ako aj úkony, spojené s výkonom tejto zmluvy, nepodliehajú nijakým daniam, poplatkom a dávkam. Rovnakým spôsobom aj toto ujednanie je oslobodené od všetkých daní, poplatkov a dávok.

§ 6.

Toto ujednanie bolo vyholovené vo dvoch rovnako znejúcich exemplároch a podpísané.

Podpísané v Bratislave dňa 29. marca 1941.

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.,
minister financií.

Július Stano v. r.,
minister dopravy a ver. prác

Waffenwerke Brünn,
Aktiengesellschaft

Staller v. r.

Bernát v. r.

B

Slovenský štát, zastúpený vládou k tomu splnomocnenými ministrami, a to pánom ministrom financií Dr. Mikulášom Pružinským a pánom ministrom dopravy a verejných prác Júliusom Stanom s jednej strany (v ďalšom texte „odpredávateľ“) a spoločnosť Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“ in Berlin, zastúpená p. generálnym riaditeľom Dr. Wilhelmom Vossom ako predsedom (v ďalšom texte „kupiteľ“) so strany druhej, uzavrely dnešného dňa nasledovnú

smluvu.

I.

Slovenskému štátu patria ako-vlastníkov nasledujúce nehnuteľnosti a práva:

1. V nasledujúcom uvedené nehnuteľnosti:

a) v katastrálnej obci Banská Bystrica: v pozemknížnej vložke čis. 1209 pod A — bež. čis. 1—21, parc. čis. 817—820, 823—830, 837—842, 846, 2036, 2037;

b) v katastrálnej obci Lubietová: v pozemknížnej vložke čis. 1181 pod + Szabad polgári birtok — bež. čis. 1, parc. čis. 343,

v pozemknížnej vložke čis. 1355 pod + Szabad birtok — bež. čis. 1, parc. čis. 2909/a,

v pozemknížnej vložke čis. 958 pod + Szabad telek — bež. čis. 1, parc. čis. 340,

v pozemknížnej vložke čis. 1134 pod + Szabad telek — bež. čis. 1, parc. čis. 1221,

- v pozemnoknižnej vložke čis. 1223 pod + Szabad birtok — bež. čis. 1, parc. čis. 1214,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 1199 pod + Szabad birtok — bež. čis. 1, parc. čis. 353/a,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 1640 pod + Szabad birtok — bež. čis. 1, 2, parc. čis. 1217/a, 1220;
- c) v katastrálnej obci Brezno n/Hr. (Bystrá):
- v pozemnoknižnej vložke čis. 8508 pod A — bež. čis. 1—3, parc. čis. 8286/b—8286/d;
- d) v katastrálnej obci Horná Lehota:
- v pozemnoknižnej vložke čis. 506 pod A — bež. čis. 1, parc. čis. 619/b;
- v pozemnoknižnej vložke čis. 513 pod A — bež. čis. 1—32, parc. čis. 570/b, 571—573, 583,b—597/b, 599/b—602/b, 605/b, 606/b, 609;b—614/b, 618/d/2,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 1108 pod A — bež. čis. 1, 3—29, parc. čis. 583/a—597/a, 598, 599/a—602/a, 603, 604, 605/a, 606/a, 607, 608, 647, 648;
- e) v katastrálnej obci Hronec:
- v pozemnoknižnej vložke čis. 1 pod A I — bež. čis. 45, 46, parc. č. 669, 670;
- v pozemnoknižnej vložke čis. 572 pod A + — bež. čis. 2, parc. čis. 857/a,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 902 pod A I — bež. čis. 3—5, 15, 20, 22—24, 26, 29, 35, 37—40, 42, 44, 46—49, 57, 58, 63—86, 88—93, 95, 99, 100, 102, 116, 124, 130—149, parc. čis. 367—369, 657, 753, 782, 783, 785, 788, 791, 797, 799, 820, 866, 873, 875, 877/a, 880/1, 881, 882/1, 891, 781/a, 787/b, 878/a/4—878/a/27, 874/1—874/6, 874/8, 876/3/6, 876/3/7, 874/7, 796/a/1, 798/1, 840/2, 839/2, 837/2, 828/1, 826/2, 815/b/2, 829, 878/a/1, 878/a/53, 876/3, 789/a/1, 789/a/4, 790/1, 790/3, 857/b, 858/b, 859/b, 863/b, 864/b, 868/b,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 929 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 802/2,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 947 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 801/2/f;
- f) v katastrálnej obci Jasenie:
- v pozemnoknižnej vložke čis. 540 pod A I — bež. čis. 1, parc. čis. 842,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 677 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 1187/a,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 678 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 850;
- v pozemnoknižnej vložke čis. 679 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 874/a,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 680 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 852 a, b,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 681 pod A I — bež. čis. 1—3, parc. čis. 851/a, 1227/a, 1001/a/1,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 740 pod A I — bež. čis. 1—4, parc. čis. 843/2, 1245/2, 1185/2, 1186/2,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 765 pod A Hydrocentrála,
- I. — bež. čis. 1—23, parc. čis. 1200 2—1200/9, 1396/2, 1396 3, 1367 2—1367/6, 1386/2, 1381/2, 1380/2, 1378 2, 1341/2, 1427/2, 1431/2, 1144/2,
- II. — bež. čis. 3—6, parc. čis. 1472/2, 1494/2, 1484/2, 1484/3,
- III. — bež. čis. 1—2, parc. čis. 1187/b/2, 1187/b/3,
- IV. — bež. čis. 1—3, parc. čis. 852/c/2—852/c/4,
- V. — bež. čis. 1, parc. čis. 858/a/2,
- VI. — bež. čis. 1—2, parc. čis. 1187/b/4, 1187/b/5,
- VII. — bež. čis. 1—5, parc. čis. 1001/b/2—1001/b/6,
- VIII. — bež. čis. 1, parc. čis. 851/b,
- IX. — bež. čis. 1—7, parc. čis. 841, 1503, 840/2, 1227/b/2—1227/b/4, 1236/2,
- X. — bež. čis. 1—4, parc. čis. 1242/2, 1234/2, 1235/2, 1232/2,
- XI. — bež. čis. 1, parc. čis. 1473/2;
- g) v katastrálnej obci Lopej:
- v pozemnoknižnej vložke čis. 172 pod A — bež. čis. 2, parc. čis. 1085,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 216 pod A — bež. čis. 1, parc. čis. 1515 b,
- v pozemnoknižnej vložke čis. 317 pod A — bež. čis. 1—11, 17—44, 46—50, 52, 54—57, 59—73, 75—156, 156a, 157—179, parc. čis. 1156, 1238/b/1, 1241/a/1, 1240/a, 1238/a/1, 1236/a, 1233/a, 1100/a, 1232/a, 1086/a, 1087/a,

1136 a, 1125 a, 1137 a, 806 a 1066 a, 1088 a, 1089 a, 1090 a, 1097 b, 1, 1099 a, 1114 a, 1115 a, 1119 a, 1141 a, 1129 a, 1154 a, 1140 a, 1222 a, 1221 a, 1096 a, 1131 a, 1098 a, 1211 a, 1104 a, 1181 a, 1210 a, 1103 a, 1144 a, 1107 a, 1190 a, 1126 a, 1133 a, 1130 a, 1091 a, 1093 a, 1109 a, 1216 a, 1094 a, 1241 b, 1, 1235 a, 1148 a, 1182 a, 1217 a, 1112 a, 1092 a, 1145 a, 1227 a, 1241 c, 1, 1237 a, 3, 1095 a, 1230 a, 1234 a, 1183 1, 1254 b, 1153, 1507 b, 2, 1510 2, 1511 1, 1157, 1150 a, 1149 a, 1507 b, 1, 1510 1, 102 a, 298 a, 104 1, 213, 215 a, 1, 218 a, 222 a—226/a, 230 a, 232 a, 234 a, 240 a, 249 a, 258 a, 264 a, 267 a, 273 a, 276 a, 279 a, 282 a, 285 a, 290 a, 293 a, 301 a, 302 a, 305/a, 310 a, 229 a, 103 a, 270 a, 238 a, 309/a, 237 a, 233 a, 239 a, 288 a, 252 a, 220/a, 214 a, 1, 243 a, 231 a, 306 a, 294/a, 255 a, 227 a, 216 a, 1, 217/1, 246/a, 221 a, 228 a, 297 a, 261/a, 215/a, 1601 b, 1, 1519—1522, 1523/b, 1599, 1527 b, 1—1594 b, 1, 1621, 1604, 1597, 1514 b, 1, 1524 b, 2, 1524 b, 3, 1615/2, 1601 b, 4, 1601 b, 6, 1601 b, 7, 1606/5, 1606 b, 1515 a, 1515 a, 3, 1603/1, 1603/2, 1603 3, 1499 1, 1499 3, 1499/4, 1504 b, 2, 1507 b, 7, 1506 2, 1519—1522 2, 1605 1, 1604 1, 1604 2, 1605/2, 1604 3, 1605 3, 1606 1—1606/4, 1596, 1515, 1616, 1617, 1619, 1620;

h) v katastrálnej obci Predajná:

v pozemknížnej vložke čis. 530 pod A I — bež. čis. 1—4, parc. čis. 322 a, 1 22, 700 a, 322 a, 1 21, 475/a,

v pozemknížnej vložke čis. 532 pod A I — bež. čis. 1—41, parc. čis. 713 a, 708 a, 707 a, 705 a, 704/a, 701 a, 496 a, 477 a, 45 a, 322 b, 1/10, 322 b, 1 9, 706 a, 495 a, 716 a, 483/a, 703 a, 702 a, 709 a, 715 a, 714/a, 479 a, 482 a, 480, 481, 711 a, 471/a, 478 a, 717 a, 322 b, 1 11, 712 a, 499 a, 718 a, 719 a, 501 a, 137 a, 502 a, 699 b, II, 699 b, I, 710 a, 699 d, 500/a;

i) v katastrálnej obci Valaská:

v pozemknížnej vložke čis. 62 pod A I — bež. čis. 9, 11, 25, 27, 29, parc. čis. 579, 597, 597/b, 630 7, 831/7,

v pozemknížnej vložke čis. 465 pod A I — bež. čis. 1—5, 7—25, 27—29, 33, 34, 37—128, 135, 137—141, parc. čis. 849, 897, 916, 902/a, 1112, 816, 848, 887 b, 888 b, 890 b, 889 b, 847 1—847 4, 846 2, 1125 b, 2, 830 1, 830 2, 830 4, 830 6, 826/2, 826/3,

831 6, 832 7, 833/4, 834/3, 1097, 1098, 841 3, 842, 850, 846/3, 703/a, 1, 703 c, 4, 703 c/7, 829/a, 829/b, 821/1, 823 4, 824 2, 851/6, 854, 815, 852, 853 3, 853/2, 829/c, 1, 825/2, 820/2, 814 b, 1, 814 b/3, 818/2, 872/4, 872/5, 871 3—871 6, 866/3, 866/4, 869/2, 703 c, 5, 703 c/6, 703 c/8, 853/1, 851/1—851/5, 823/1—823/3, 824 1, 846/1, 770/2, 876/3, 880/a, 2, 769/b, 771/2, 828 2, 827/2, 811/b, 2, 811/b, 4, 811/b, 6, 807/2, 812/1, 813/a, 2, 879/3, 808, 1204, 880 b/3, 831/1—831/5, 832/1—832 6, 833/1—833/3, 834 1, 834/2, 835/a, 1—835/a, 3, 835/b, 2—835/b, 4, 838/1—838/5, 841/2, 845/1, 845/2, 843, 844 1, 844/2,

v pozemknížnej vložke čis. 521 pod A I — bež. čis. 1—13, parc. čis. 604/a, 2, 644/b, 649/b, 650/b, 706/a, 2, 704/a, 2, 669/b, 668/b, 645/b, 647/b, 704/c, 2, 651/b, 667/b,

v pozemknížnej vložke čis. 524 pod A I — bež. čis. 1, parc. čis. 885,

v pozemknížnej vložke čis. 538 pod A I — bež. čis. 1, parc. čis. 705/c, 2,

v pozemknížnej vložke čis. 639 pod A + — bež. čis. 2, parc. čis. 903/1,

v pozemknížnej vložke čis. 579 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 882,

v pozemknížnej vložke čis. 637 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 893,

v pozemknížnej vložke čis. 955 pod A II — bež. čis. 1, parc. čis. 830/3;

j) v katastrálnej obci Zámestie:

v pozemknížnej vložke čis. 150 pod A I — bež. čis. 1—23, parc. čis. 240/a, 173/a, 157/a, 156/a, 164 a, 1, 154/a, 165/a, 151/a, 160/a, 153/a, 171/a, 164/b, II, 166/a, 162, 180/a, 155/a, 158/a, 159/a, 163/a, 172/a, 154/b, 1, 167/a, 161;

k) v katastrálnej obci Filier:

v pozemknížnej vložke čis. 130 pod A + — bež. čis. 1—2, parc. čis. 111/a, 111/b, 3;

1. v katastrálnej obci Ratkovské Bystré:

v pozemknížnej vložke čis. 248 pod A — bež. čis. 1—31, parc. čis. 546, 544/a, 545 b, 477, 481, 478, 479, 480, 343, 489, 491, 410, 13, 409, 408, 402, 403/a, 190, 189, 187/a—187/b,

- 7a—7b, 2, 1/b, 1/a, 315/b, 348/a, 347, 346, 344, 555, 556;
- m) v katastrálnej obci Sirk:
 v pozemknížnej vložke čis. 156 pod A + — bež. čis. 1—23, parc. čis. 725, 737, 738, 739, 1402, 1403/b, 1405/a, 1427, 1429, 1432, 1435/a, 1440/a, 1442/b, 1443/b, 1444/a, 1461/740, 890/2/b, 891/b, 895/a, 897/a, 898/a, 1462/740, 1466/796,
 v pozemknížnej vložke čis. 277 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 896/1;
- n) v katastrálnej obci Turčok:
 v pozemknížnej vložke čis. 89 pod A Gorcztérek bež. čis. 1—4, parc. čis. 61, 67, 67/a, 67/b,
 v pozemknížnej vložke čis. 90 pod A Gorcztérek bež. čis. 1—3, parc. čis. 58, 58/a, 61,
 v pozemknížnej vložke čis. 100 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 973, 974, 975;
- o) v katastrálnej obci Dobšiná:
 v pozemknížnej vložke čis. 1308 pod A — bež. čis. 1—6, parc. čis. 5902, 5926, 5927/1, 5927/2, 5927/4, 5927/6;
- p) v katastrálnej obci Kobeliárovo:
 v pozemknížnej vložke čis. 22 pod A — bež. čis. 1—2, parc. čis. 483 510,
 484
 v pozemknížnej vložke čis. 134, pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 620;
- r) v katastrálnej obci Ochtiná:
 v pozemknížnej vložke čis. 146 pod A — bež. čis. 1—3, parc. čis. 2006 2008
 572 2009
 2007 2010
- s) v katastrálnej obci Štítnik:
 v pozemknížnej vložke čis. 715 pod A — bež. čis. 1—19, parc. čis.
- 714/c/2, 671/b, 678/b, 679, 694/a, 698, 717/a, 717/b, 717/c, 717/d, 719, 720/a, 722/b, 694/b, 720/b, 722/d, 723/b, 680/a, 678/a, 721/a, 722/a/1;
- t) v katastrálnej obci Krompachy:
 v pozemknížnej vložke čis. 4 pod A + — bež. čis. 1, parc. čis. 1598;
- u) v katastrálnej obci Tisovec:
 v pozemknížnej vložke čis. 944 pod A — bež. čis. 1, 3, parc. čis. 449, 448/a,
 v pozemknížnej vložke čis. 1950 pod A I — bež. čis. 1—10, 12—78, parc. čis. 314/b, 876/b, 875/a/2, 885 b, 886/b, 887/b, 888/b, 922/b, 933 b, 963/b, 983/b, 1020/b, 1022/b—1030/b, 1017/b, 1016/b, 1015/b, 1014/b, 1013/b, 1011/b, 1010 b, 1009/b, 1008/a/2, 1008/b/2, 1007/b, 1006/b, 1004/b, 1003/b, 1002 b, 1001/b, 999/a/2, 999/b/2, 994/c/2, 998 b, 997/b, 995/b, 924 a/2, 994/b/2, 999/c/2, 993 b, 992/b, 1084/b, 1085/b, 1090/b, 1092/b, 1091 b, 1093/b, 1096/b, 1099/b, 1101/b, 1102/b, 1103/b, 1104/b, 3013/b, 3174/d/2 c, 3005/b/2, 3006/b, 2986/b, 2987 b, 2991/b/2, 2976/b, 2971/b, 2969 b, 2951/b, 2939/b, 2933/b, 2934 b, 2935/b, 2932/b, 2925/b, 1106/b, 2931/b,
 v pozemknížnej vložke čis. 2249 pod A — bež. čis. 1, parc. čis. 436,
 v pozemknížnej vložke čis. 2891 pod A I — bež. čis. 1, 2, 4—21, 38—44, 48—50, 52—55, 57, parc. čis. 412, 413/b, 418, 423—426, 428, 429, 433—435, 437—439, 715, 419, 421/a, 421/b, 730, 4888, 4889, 4895, 4897, 4898, 4899, 3177/1/a, 721/b, 4891/4, 722, 723, 4893/a, 4894, 5858;
- v) v katastrálnej obci Lubeník:
 v pozemknížnej vložke čis. 237 pod A I — bež. čis. 1—10, 19, 23, 24, 26, parc. čis. 170—175, 178, 180, 182, 186, 712, 716, 717, 711/2.

2. V nasledujúcom uvedené banské miery a prebytky:

a) v sväzku Levoča I A na strane	86	pod ochranným menom	„Feld No. 18“
„	90	„	„Feld No. 20“
„	94	„	„Feld No. 24“
„	98	„	„Feld No. 27“
„	102	„	„Carolina Feld No. 8“
„	114	„	„Blatna Feld No. 23“

v sväzku	Levoča I A	na strane	118	pod ochranným menom	„Blatna Feld No. 25“	
„	„	„	122	„	„Blatna No. 22“	Feld
„	„	„	126	„	„Blatna No. 26“	Feld
„	„	„	130	„	„Spoločna No. 9“	Feld
„	„	„	134	„	„Spoločna No. 6“	Feld
„	„	„	138	„	„Spoločna No. 10“	Feld
„	„	„	142	„	„Unteres stollenfeld 5“	Erb- stollenfeld No.
„	„	„	146	„	„Unteres stollenfeld 3“	Erb- stollenfeld No.
„	„	„	150	„	„Unteres stollenfeld 4“	Erb- stollenfeld No.
„	„	„	154	„	„Novobaňa No. 17“	Feld
„	„	„	158	„	„Novobaňa No. 15“	Feld
„	„	„	162	„	„Novobaňa No. 11“	Feld
„	„	„	166	„	„Pongratz No. 1“	Feld
„	„	„	170	„	„Ujmezö“	
„	„	„	174	„	„Džana“	
„	„	„	230	„	„Feld No. 2“ (vlastnícke prá- vo k $\frac{1}{3}$).	
„	„	„	234	„	„Feld No. 13“ (vlastnícke prá- vo k $\frac{1}{3}$).	
„	„	„	238	„	„Feld No. 16“ (vlastnícke prá- vo k $\frac{1}{3}$).	
„	„	„	242	„	„Feld No. 14“ (vlastnícke prá- vo k $\frac{1}{3}$).	
b) v sväzku	Levoča I B	na strane	101	pod ochranným menom	„Hoffnung“	
„	„	„	121	„	„Felicita“	
„	„	„	125	„	„Terezia“	
„	„	„	129	„	„Mihály ne“	Vibre-
c) v sväzku	Levoča I D	na strane	53	pod ochranným menom	„Johann“ (Pukáč)- a prebytok.	
„	„	„	169	„	„Oskar“	
„	„	„	197	„	„Adolf“ „Ladislaus“ „Anton“ „Clemens“	
„	„	„	199	„	„Pál“	
„	„	„	235	„	„Harbker thur“	Ar-

d)	v sväzku	Levoča II A	na strane	17	pod ochranným menom	„Neu Simoni“
	„	„	„	113	„	„Jozef Blaudunst“
e)	v sväzku	Levoča III D	na strane	4	pod ochranným menom	„Helena“ (vlastnicke právo k 3/2).
	„	„	„	5	„	„Ernst“
f)	v sväzku	Levoča IV	na strane	29	pod ochranným menom	„Rudolf“
	„	„	„	345	„	„Clara“
g)	v sväzku	Prešov I A	na strane	63	pod ochranným menom	„Anton“
	„	„	„	92	„	„Neu Hoffnung“ „Gottfried“ „Andreas Spreng“
h)	v sväzku	Prešov I B	na strane	134	pod ochranným menom	„Dorothea“ (vlastnicke právo k 12/12)
i)	v sväzku	Prešov I C	na strane	212	pod ochranným menom	„Véletlen“
j)	v sväzku	Prešov II A	na strane	33	pod ochranným menom	„Proserpina“
k)	v sväzku	Prešov IV	na strane	70	pod ochranným menom	„Feld No. 28“ „Vargaisch Feld No. 29 Ostteil“ „Vargaisch Feld No. 30“ „Vargaisch Feld No. 31“ „Vargaisch Feld No. 32“ „Vargaisch Feld No. 33“ „Vargaisch Feld No. 29 Westteil“
	v sväzku	Prešov IV	na strane	71	pod ochranným menom	„László mező“
	„	„	„	72	„	„János“
	„	„	„	74	„	„Mathaei“
	„	„	„	75	„	„Pál“
l)	v sväzku	Rim. Sobota I	na strane	124	pod ochranným menom	„Kálmán“
m)	v sväzku	Rim. Sobota III	na strane	8	pod ochranným menom	„Vilmos“
	„	„	„	9	„	„Mihály“
	„	„	„	10	„	„Lipót“
	„	„	„	11	„	„Márton“
	„	„	„	12	„	„Imre“
	„	„	„	49	„	„Feld No. 19“ „Feld No. 21“
	„	„	„	57	„	„Johan Nepomuceni“
	„	„	„	59	„	„Sidonia“
	„	„	„	67	„	„Clementina“
	„	„	„	87	„	„Hajdinger“
	„	„	„	88	„	„Friedfeld“
	„	„	„	89	„	„Felix“ a prebytok
	„	„	„	91	„	„Rotherhut“
	„	„	„	138	„	„Károlymező“ a prebytok
	„	„	„	160	„	„Johann“
	„	„	„	167	„	„Királymező“
	„	„	„	176	„	„Gábor“ a prebytok

n) v sväzku Rožňava VI na strane	23	pod ochranným menom	„Gabrielli“
„ „ „ „	24	„ „ „	„Regina“
„ „ „ „	25	„ „ „	„Ludvig Spreng“
v sväzku Rožňava VI na strane	26	pod ochranným menom	„Sigmund“
„ „ „ „	27	„ „ „	„Timoth Kluff“
„ „ „ „	28	„ „ „	„Királymezö“
„ „ „ „	261	„ „ „	„Ludvig Altenberg“
„ „ „ „	325	„ „ „	„Johann“ (vlastnicke právo k 64/128).

o) v sväzku Banská Bystrica v banskej knihe počnúc rokom 1887 na strane 243 pod ochranným menom „Jamesna“ s bankými mierami „Pósatka“, „Pohorela Jacob“, „Luosi“ a „Hrb“ ako príslušenstvom,

p) vo sväzku Banská Bystrica v banskej knihe počnúc rokom 1903 na strane 411 pod ochranným menom „General Štefánik“.

3. V nasledujúcom uvedené povrchové miery

a) „László“ zaznačená v knihe údelov obce Štítnik, sväzok IX, Dobsinauer, strana 150 (Obvodný bankský úrad v Spišskej Novej Vsi),

b) „Károly“ zaznačená v knihe údelov obce Smolník, sväzok XII, Gölnitz, strana 125 (Obvodný bankský úrad v Spišskej Novej Vsi).

4. V nasledujúcom uvedené pomocné diela:

a) „Benedict“ zaznačené v knihe údelov obce Štítnik, sväzok III., Dobsinauer, strana 153 (Obvodný bankský úrad v Banskej Bystrici),

b) „Timotheus“ dedičná štóla, zaznačená v knihe údelov obce Dobsiná, sväzok III., Dobsinauer, strana 34 (Obvodný bankský úrad v Banskej Bystrici).

Všetky tieto banské miery, povrchové miery a pomocné diela rozumia sa so všetkým príslušenstvom, menovite so všetkými troskami z vysokých pecí, ako aj tými, ktoré sa nachádzajú na parcelách, zaznačených vo vložke čis. 600 katastrálnej obce Ľubietová.

5. V nasledujúcom uvedené kutacie práva poťažne výhradné kutiská:

a) podľa kutacieho povolenia čis. 608 z 28. marca 1936 v okrese Revúca			
v katastrálnej obci Rákoš	1	výhradné kutisko	čís. 1764/1935,
„ „ „	3	„ „	1768—1770/1935,
„ „ „	4	„ „	1774—1777/1935,
„ „ „	4	„ „	1781—1784/1935,
„ „ Turčok	3	„ „	1765—1767/1935,
„ „ „	2	„ „	1771/1935,
			1778/1935,
v katastrálnej obci Nandráž	2	výhradné kutiská	čís. 1772—1773/1935,
„ „ „	2	„ „	1779—1780/1935
„ „ „	3	„ „	1785—1787/1935,
b) Podľa kutacieho povolenia čis. 481 zo 4. februára 1936 v okrese Lovinobaňa			
v katastrálnej obci Činobaňa	27	výhradných kutísk	čís. 943, 947—948,
			952—954/1936, 957—
			960, 963—965/1936,
			967—968/1936, 3896—
			3897/1937, 4686/1937,
			4688—4690, 4697—
			4699/1937, 4701—
			4703/1937,
„ „ Turišky	10	„ „	944, 949—951, 955—
			956/1936, 961/1936,
			1632—1634/1938,
„ „ Točnica	18	„ „	962, 966/1936, 3891—
			3895/1937,
			4680, 4683—4685/

v katastrálnej obci Ozdin		5 výhradných kutísk		1937, 4691—4696/ 1937, 4704/1937, čís. 945—946/1936, 6812—6814/1937, 1597—1603/1938, 1604—1612/1938, 4671—4673, 4675/1937, 4681—4682/1937, 4687/1937, 4700/1937, 1564—1586/1938, 1621—1631/1938, 3878—3890/1937, 4670/1937, 4674, 4676—4679, 4705/1937, 1855—1858/1938,
"	" Breznička	7	" "	
"	" Hrabovo	9	" "	
"	" Kalinovo	31	" "	
"	" Mládzovo	11	" "	
"	" V. Ves	24	" "	
c) podľa kutacieho povolenia čís. 1400 z 31. decembra 1913 v okrese Dobšiná				
v katastrálnej obci Ochtiná		2 výhradné kutiská		čís. 888/1862, 1336/1863, čís. 631/1896, 1465—1469/1897, 1976—1980/1897, 3071/1898, 1594/1904, 335/1906, 259—260/1926, 382/1934, 670/1809, 134/I/1872, 594/1874, 1534/1881, 1481—1486/1896, 2362—2363/1898, 1449—1450/1904, 351/I—351/II/1910, 799/1910, 268/1926, 2590, 2592, 2593/1926, 2915—2918/1928, 1708—1711/1929, 2504—2507/1929, 381/1934, čís. 560/1870, 611/1891, 1321/1888, 187/1889, 432/VII, 432/X/1923, 432/VIII, 432/IX/1923, 2902—2903/1928, 2478/1929, 383/1934, 192/1888, 85/1897, 611/I—611/II/1912,
"	" "	1	" "	
"	" "	5	" "	
"	" "	5	" "	
"	" "	1	" "	
"	" "	1	" "	
"	" "	1	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	1	" "	
"	" Štítňik	1	" "	
"	" "	1	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	6	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	1	" "	
"	" "	4	" "	
"	" "	4	" "	
"	" "	4	" "	
"	" "	1	" "	
"	" Kobeliarovo	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" "	2	" "	
"	" Dobšiná	2	" "	
"	" "	2	" "	

v katastrálnej obci	Dobšiná	4	výhradné kutiská	782—785/1931,
"	Vyš. Slaná	2	"	639/1891,
"	"	1	"	861/1891,
"	"	2	"	747/1900,
"	"	8	"	432/I—432/II'
"	"	1	"	1923,
"	Niž. Slaná	1	"	558—565/1929,
"	Niž. Slaná	5	"	1311/1892,
"	Brdárka	2	"	čís. 2904—2908/1928,
"	"	1	"	1570/1894,
"	"	4	"	1130/1898,
"	"	2	"	1585/1891,
"	Hanková	5	"	432/III—
"	"	7	"	432/VII/1923,
"	Rož. Bystré	1	"	1120—1121/1896,
"	"	7	"	566—570/1929,
"	Gočaltovo	1	"	1611/1896,
"	"	15	"	2919—2925/1928,
"	"	2	"	1454/1904,
"	Rochovce	5	"	3738—3752/1937,
"	Henckovce	4	"	1625—1626/1938.
"	Veľ. Poloma	1	"	245—249/1926,
"	Genč	1	"	2909—2912/1928,
"	Roštár	2	"	2913/1928,
"	"	5	"	2926/1928,
"	"	1	"	1706—1707/1929,
"	Petermanovce	1	"	2497—2499,
"	Geceľovce	1	"	2502—2503/1929,
"	Rozložná	4	"	615/1937,
"	"	1	"	618/1937,
"	"	4	"	1621—1624/1938,
d) podľa kutacieho povolenia čís. 845 z 16. mája 1923 v okrese Lipt. Sv. Mikuláš, rešp. Gelnica				
v katastrálnej obci	Koš. Belá	11	výhradných kutísk	čís. 2208/33,
"	"	74	"	2215—2217/33,
"	Nem. Lupča	5	"	2199/33, 2200/33,
"	"	13	"	2202—2206/33,
"	Lubela	7	"	2614/26—2618/26,
"	"	13	"	2450/26—2480/26,
"	Kľačany	7	"	2483/26—2489/26,
"	"	1	"	2509/26—2522/26
"	"	2	"	1321/37—1336/37,
"	"	5	"	2619/26,
"	"	13	"	1294/37—1296/37,
"	"	7	"	1298/37—1299/37,
"	"	1	"	1281/37—1293/37,
"	"	2	"	686/3/13—686/9/13,
"	"	1	"	686/10/13,
"	"	2	"	686/1/13,
"	"	2	"	686/2/13,
e) podľa kutacieho povolenia čís. 9577 z 31. decembra 1909 v okrese Banská Bystrica				
v katastrálnej obci	Lubietová	3	výhradné kutiská	čís. 3464—3466/1900,
"	"	5	"	6696—6700/1907,
"	"	34	"	696/1—696/34/1919,
"	"	22	"	696/36—696/57/1919,
"	"	2	"	712/1—712/2/1920,
"	"	16	"	734/31—734/46/1920,
"	"	3	"	734/48—734/50/1920,

v katastrálnej obci Ľubietová	2	výhradné kutiská	734/53—734/54/1920,
" " "	6	" "	2473—2478/1925,
v okrese Zvolen			
v katastrálnej obci Detva	54	výhradných kutísk	čís. 11329—11382/1937,
" " "	12	" "	11388—11399/1937,
" " "	12	" "	11403—11414/1937,
" " "	4	" "	11417—11420/1937,
" " Viglaš	2	" "	11421—11422/1937,
" " Dúbrava	8	" "	11423—11430/1937,
" " Očová	43	" "	11431—11473/1937,
" " Detva	3	" "	11474—11476/1937,
" " Hriňová	25	" "	11477—11501/1937,
" " "	10	" "	11505—11514/1937,
" " "	12	" "	11516—11527/1937,
" " "	6	" "	čís. 11536—11541/1937,
" " "	9	" "	11553—11561/1937,
" " "	17	" "	11571—11587/1937,
" " "	4	" "	11589—11592/1937,
" " "	2	" "	11597—11598/1937,
" " "	23	" "	11601—11623/1937,
v okrese Brezno n.Hr.			
v katastrálnej obci Jasenie	30	výhradných kutísk	čís. 2069—2098/1929,
" " "	6	" "	2100—2105/1929,
" " D. Lehota	7	" "	2106—2112/1929,
" " "	5	" "	2114—2118/1929,
" " "	16	" "	2123—2138/1929,
" " "	1	" "	2143/1929,
" " "	3	" "	2147—2149/1929,
" " "	2	" "	2151—2152/1929,
" " "	2	" "	2156—2157/1929,
" " "	2	" "	2159—2160/1929,
" " "	2	" "	2162—2163/1929,
" " "	3	" "	2168—2170/1929,
" " H. Lehota	18	" "	2171—2188/1929,
" " "	16	" "	2190—2205/1929,
" " Bystrá	1	" "	2206/1929,
" " Bystrá	28	" "	čís. 2209—2236/1929
" " Brezno n/Hr.	56	" "	2237—2292/1929,
" " "	2	" "	2347—2348/1929,
" " H. Lehota	2	" "	3906—3907/1930,
" " D. Lehota	1	" "	3908/1930,
" " Jasenie	1	" "	3909/1930,
" " Bystrá	2	" "	5061—5062/1930,
" " Jasenie	52	" "	6891—6942/1937,
" " Jarabá	9	" "	2293—2301/1929.

Slovenský štát predáva a predal už skutočne touto smluvou spoločnosť Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“ horeuvedené nehnuteľnosti a práva, so všetkým príslušenstvom a všetkými na týchto nehnuteľnostiach zriadenými podnikmi a závodmi a ich majetkovými súčasťami, ako surovinami, polotovarmi, výrobkami, požiadavkami, vodnými právami a vôbec prá-

vami každého druhu atď., ale tiež so všetkými záväzkami a farchami, všetko toto podľa stavu k 31. decembru 1940 a v medžiach, v ktorých odpredávateľ horeuvedené nehnuteľnosti, práva atď. v držbe mal a používal alebo bol oprávnený k držbe a používaniu.

Spolu sa predávajú tiež v Piesku sa nachádzajúce, slovenskému ministerstvu národnej obrany patriace obrábacie stroje

s prislúšenstvom, avšak s tou úpravou, že náhrada za ne platí sa majúca nebude spoluzaplatená kúpnu cenou, ujednanou podľa článku IV. tejto zmluvy. Naopak, kupiteľ ustáli kúpnu cenu za tieto stroje, ako aj podmienky platenia osobitným ujednaním s menovaným ministerstvom.

Vyslovne sa konštatuje, že odpredávateľ touto smluvou predal všetky nehnuteľnosti, práva atď., nakoľko mu tieto patria podľa článku IV. tejto zmluvy. Naopak, kupiteľ ustáli kúpnu cenu za tieto stroje, ako aj podmienky platenia osobitným ujednaním s menovaným ministerstvom.

Vyslovne sa konštatuje, že odpredávateľ touto smluvou predal všetky nehnuteľnosti, práva atď., nakoľko mu tieto patria podľa článku IV. tejto zmluvy. Naopak, kupiteľ ustáli kúpnu cenu za tieto stroje, ako aj podmienky platenia osobitným ujednaním s menovaným ministerstvom.

Podobným spôsobom s druhej strany kupiteľ prenesie späť na odpredávateľa také pozemky, ktoré následkom zrejmeho omylu proti vôli účastníkov zmluvy boli zahrnuté do okruhu predaných nehnuteľností a prenesené na kupiteľa.

Spoločnosť Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“ prehlasuje, že smluvu prijíma a že kúpené objekty preberá do svojho vlastníctva a používania.

Odpredávateľ zriadi na nehnuteľnostiach, ktoré zostanú v jeho vlastníctve, k dobru predaných pozemkov všetky služby, potrebné k prevádzke kúpených závodov a na požiadanie kupiteľa povolí ich vklad bez poplatkov v pozemkových, poľnohospodárskych a baníckych knihách.

Každá jednotlivá služobnosť bude povolená na základe osobitnej dohody, za primerané odškodné, pričom týmto služobnosťami nesmú byť ohrozené životne dôležité záujmy obhospodarovania a prevádzky štátnej lesnej správy.

Za služobnosti, ktoré sa už dnes vykonávajú, neplatí sa žiadne doplnujúce odškodnenie.

Kupiteľ aj so svojej strany povolí na požiadanie štátu na svojom vlastníctve všetky k prevádzke štátnych podnikov potrebné služby. V tomto ohľade platí absolútna reciprocita v smysle predchádzajúcich odsekov.

II.

K prevádzke závodov, kúpených podľa predchádzajúceho článku, kupiteľ zariadi založenie spoločnosti so sídlom na Slovensku (v ďalšom texte „Spoločnosť“), za ktorú sa majú preniesť jeho práva a povinnosti z tejto zmluvy vyplývajúce. Vstup

spoločnosti do práv a povinností z tejto zmluvy na miesto kupiteľa, s oslobodzujúcim účinkom pre neho, nastáva písomným prehlásením voči odpredávateľovi.

III.

Kupiteľ vzal na vedomie obsah v odpise pripojeného ujednania (v ďalšom texte „ujednanie“), ktoré odpredávateľ dnešného dňa uzavrel so spoločnosťou Zbrojovka Brno, a. s.

IV.

Kúpna cena pozemkov, vecí a práv, uvedených v článku I., činí Ks 70.000.000, slovami: sedemdesiat miliónov korún slovenských.

Táto sa však zmenšuje o straty, ktoré v článku I. uvedené závody utrpeli v dobe od 1. januára 1938 do 31. decembra 1940. Obidve smluvné strany uznávajú vopred za záväznú výšku strát, majúcich sa zistiť podľa § 3 ujednania.

Kúpna cena sa bezúročne pozhovie a zaplatí sa odpredávateľovi vo výške ročného čistého zisku, podliehajúceho zvláštnej dani zárobkovej, po odčítaní oných položiek, ktoré treba súkromnohospodársky pokladať síce za trovu, sú však obsažené v zdanenom čistom zisku a po odčítaní štatutárnych prídelov rezervnému fondu spoločnosti, ktoré nesmú činiť viac než 15% bilančného čistého zisku. Pri zistení daňového základu neberie sa zreteľ na úľavy, poskytnuté podľa článku V.

Penzijné farchy, ako aj záväzky, ktoré sa majú považovať za im rovné, bude Slovenský štát znášať so svojho a priamo ich platby konať.

V.

Slovenský štát, uznávajúc mimoriadne ťažké hospodárske a zemepisné polozenie v článku I. spomenutých závodov, poskytne kupiteľovi ohľadom spomenutých závodov z titulu: daň z obratu, dopravné sadzby, zvláštna daň zárobková s prírážkami, na dobu desať rokov, počnúc 1. januára 1941, úľavy v pevnej ročnej výške Ks 15.000.000, slovami: pätnásťmiliónov korún slovenských.

Ak by sa podstatne zmenil terajší pomer medzi daňami, dávkami, poplatkami a dopravnými sadzbami, špeciálne kupiteľa sa týkajúcimi a medzi ich všeobecnou úrovňou, zidu sa smluvné strany, aby sa v tomto ohľade dorozumely.

Je však ehoda v tom ohľade, že slovenská vláda poskytnuté úľavy nebude zmenšovať azda zvláštnym zaťažovaním kupiteľa.

Po zaplatení celej kúpnej ceny prinavráti kupiteľ bezúčtočne odpredávateľovi polovicu celkovej sumy úľav, a to platením ročne 10% z čistého zisku.

Pre vypočítanie čistého zisku platia obdobne ujednania článku IV., odsek druhý.

VI.

Smluvné strany shodne uznávajú, že k dosiahnutiu rentability v článku I. spomenutých závodov, — o ktorú obidve strany usilujú — a tým tiež k povzneseniu sociálneho a hospodárskeho položenia hospodárskeho priestoru Slovenska, potrebné je prevedenie značných investícií. Rozsah, druh a dobu investícií určí kupiteľ v rámci hospodárskej nosnosti. Pre najbližšie 2—3 roky prichádza v úvahu asi 50,000.000 Ks.

Ak by sa modernizovaním a racionalizovaním v článku I. spomenutých podnikov uvoľnili robotníci, kupiteľ sa vynasnaží, aby sa vyhnulo sociálnym nesnádzam, zamestnať týchto robotníkov vo svojich iných koncernových podnikoch na Slovensku. Slovenský štát však poskytne pri tom svoju podporu zákonnými a administratívnymi opatreniami, ktoré sú mu pri takých presunoch k dispozícii.

Kupiteľ sa vynasnaží, uznávajúc význam hospodárskych a sociálnych záujmov Slovenského štátu, zariadiť svoje obchodné vedenie v závodoch v článku I. spomenutých tak, aby terajší obrat týchto závodov v rámci hospodárskych možností sa zvýšil.

VII.

Kupiteľ sa vynasnaží v kúpených závodoch zamestnávať prednostne slovenských štátnych príslušníkov, najmä z najbližšieho okolia závodov, nakoľko potreba odborne školených pracovních sil môže byť krytá v tuzemsku. Prípadne potrebné povolenia k pobytu a pracovné povolenia pre cudzozemské pracovné sily udelí Slovenský štát a to za minimálne zákonné poplatky.

Slovenská vláda zariadi, aby do okresných sociálnych poisťovní prevedení členovia osadzenectva, počnúc 1. januárom 1941, v týchto ústavoch boli a zostali poistení za rovnakých podmienok, ako týmito ústavom do tej doby už patriaci členovia. Táto úprava nevzťahuje sa však na osadzenectvo číстых banských podnikov.

VIII.

Kupiteľovi poskytnú sa pre závody v článku I. spomenuté všetky tie úľavy a výhody, ktoré Slovenská vláda poskytne aj iným podnikom rovnakého alebo pribuzného druhu na Slovensku (klausuľa najvyšších výhod).

IX.

Slovenský štát učiní potrebné za účelom oslobodenia od všetkých daní, poplatkov a dávok, ktoré boly z prechodu práv a z právnych úkonov od 28. septembra 1938 až inkluzívne do vnesenia v článku I. spomenutých podnikov do založít sa majúcej spoločnosti na území Slovenského štátu predpísané, ešte budú predpísané alebo majú byť zaplatené. To isté platí aj pre všetky dane, poplatky a dávky, ktoré súvisia s utvorením novej spoločnosti.

To isté platí pre túto smluvu a jej prevedenie.

Kupiteľ podnikne so svojej strany všetko, aby cieľom zmenšenia strát v článku I. spomenutých podnikov dosiahol u úradov Protektorátu zrušenie daní, poplatkov a dávok z titulu smluvy medzi býv. Československým štátom a spoločnosťou Zbrojovka Brno, a. s. do dňa 28. septembra 1938 a z jej prevedenia.

X.

Kupiteľ sa zaväzuje, že pri odpredaji svojich výrobkov bude prednostne brať ohľad na domácu potrebu, predovšetkým však na potrebu štátnych podnikov a závodov.

XI.

Kupiteľ priznáva odpredávateľovi predkupné právo na závody, spomenuté v článku I. tejto smluvy. Toto predkupné právo nemá však žiadnej platnosti pri predaji týchto závodov vnútri koncernu akciovej spoločnosti Reichswerke „Hermann Göring“.

XII.

Obidve smluvné strany prejavujú svoj súhlas s tým, aby vlastnícke právo podľa tejto smluvy bez ďalšieho dotazovania včlenené bolo v prospech spoločnosti Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffnen- und Maschinenbau „Hermann Göring“ v

bankných a pozemkových knihách, uvedených v článku I., na nehnuteľnostiach v tomže článku uvedených.

XIII.

Ujednáva sa, že pre prípadné právne spory z titulu tejto zmluvy alebo jej prevedenia, nakoľko súdna kompetencia nie je zákonom výlučne stanovená, príslušné sú jedine vecne príslušné súdy v Bratislave.

XIV.

Táto zmluva sa uzaviera s výhradou udelenia schválenia príslušných rišských činiteľov a slovenského snemu.

XV.

Táto zmluva bola vyhotovená v dvoch rovnakozejúcich exemplároch a podpísaná; každá zmluvná strana dostala po jednom exemplári.

Integrálnu časť tejto zmluvy tvorí:

Ujednanie z dnešného dňa medzi Slovenským štátom a Zbrojovkou Brno, a. s.

Podpísané v Bratislave dňa 29. III. 1941.

Minister financií

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.,

Minister dopravy a verejných prác

Július Stano v. r.

Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“

Voss m. p.

C

Bratislava, dňa 29. III. 1941.

Reichswerke Aktiengesellschaft für Waffen- und Maschinenbau „Hermann Göring“

Berlin.

So vzťahom na zmluvu, uzavretú dnešného dňa medzi slovenským štátom a Vašou spoločnosťou ohľadom získania Podbrezovských závodov, podpísaný minister financií Dr. Mikuláš Pružinský a podpísaný minister dopravy a verejných prác Július Stano v zastúpení Slovenskej vlády a menom slovenského štátu potvrdzujú Vám týmto nasledujúce:

1. Slovenská vláda uznáva, že zaistenie postačujúcej surovinovej základne pre pre-

ádzku Podbrezovských závodov je rozhodujúcim predpokladom pre získanie týchto závodov Vašou spoločnosťou. Je preto hotová poskytnúť pri zaistení nutnej surovinovej základne svoju čo najďalej siahajúcu podporu. V tomto smysle je najmä hotová:

a) poskytnúť Vám resp. k prevádzke závodov založiť sa majúcej spoločnosti, neobmedzené predkupné právo na všetky, v majetku Slovenského štátu sa nachádzajúce, alebo ním v budúcnosti získaf resp. otvorif sa majúce bane na železnú rudu, vápenc a uhlie, ako aj na ich produkty, ďalej na kutacie práva a banské miery na železnú rudu, pokiaľ tieto majú význam pre prevádzku spomenutých závodov podľa ich hospodárskeho účelového určenia,

b) blahofoľne nakladať so žiadosťami kupiteľa, resp. „Spoločnosti“ o prenechanie kúpou alebo prenájmom pod a) spomenutých objektov,

c) podporovať Vás resp. „Spoločnosť“ podľa najlepších síl, v prípade potreby v rámci platných zákonov, pri všetkých rokovaniach ohľadom získania pod a) spomenutých objektov, pokiaľ sa tieto nenachodia vo vlastníctve Slovenského štátu,

d) pri všetkých medzištátnych rokovaniach a vnútroštátnych úpravách, ktoré sa dotýkajú problému zaistenia rudnej základne pre Podbrezovú, brať prednostný ohľad na oprávnené záujmy Podbrezovských závodov, po predchádzajúcom dorozumení s Vami, resp. so „Spoločnosťou“.

2. Slovenská vláda uznáva, že v záujme uskutočnenia hospodárskej výstavby Podbrezovej, o ktorú zúčastnené stránky usilujú, je povinná umožniť a čo najviac usnadniť všetky, k tomuto cieľu potrebné finančné transakcie.

Preto je najmä hotová:

a) v dohode s príslušnými rišskými úradmi umožniť hneď hladký transfér všetkých platieb z územia Veľkonemeckej ríše, ktoré sú určené, aby slúžily úlohám „Spoločnosti“,

b) poskytnúť „Spoločnosti“ podľa možnosti podporu pri vyzdvíhovaní úverov na domácom peňažnom trhu,

c) v rámci medzištátnych dohôd umožniť transfér buď v hotovosti buď vo forme tovarových dodávok tak pri splácaní eventúálnych vo Veľkonemeckej ríši vyzdvihnutých úverov i s úrokmi, ako aj transfér, po splnení dohodnutých povinností, zbývajúcich čistých ziskov, ktoré by „Spoločnosť“ zo získaných podnikov docielila.

3. Slovenská vláda povolí bezcolný dovoz takých strojov a predmetov zariadenia, ktoré sú určené, aby slúžily k ďalšej výstavbe Podbrezovských závodov a nedajú sa v luzemsku zadovážiť. Tento záväzok platí len na dobu 10 rokov.

4. Slovenská vláda bude so zvláštnou blahovoľnosťou nakladať so žiadosťami

„Spoločnosti“ o získanie pozemkov zo štátneho majetku, ktoré sú potrebné alebo účelné pre výstavbu závodov.

Minister financií

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.,

minister dopravy a ver. prác.

Július Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 40.

Vydaná dňa 5. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (143.—146.) 143. Nariadenie o vylúčení Židov z verejných služieb, o ich odškodnení a o úprave niektorých personálnych pomerov štátnych a verejných zamestnancov-Židov a ich pozostalých. — 144. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskom. — 145. Nariadenie s mocou zákona o pracovnej povinnosti poslucháčov vysokých škôl a absolventov škôl stredných. — 146. Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

143.

Nariadenie zo dňa 28. júna 1941

o vylúčení Židov z verejných služieb, o ich odškodnení a o úprave niektorých personálnych pomerov štátnych a verejných zamestnancov-Židov a ich pozostalých.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Časť prvá.

Vylúčenie Židov z verejných služieb.

§ 1.

(¹) Žid (§ 1 nar. č. 63/1939 Sl. z.) nesmie byť ustanovený a zamestnaný v službách štátu, taktiež v službách samosprávnych korporácií a verejných ustanovizní vôbec, počítajúc do toho aj nositeľov verejno-právneho poistenia, a to ani ich alebo nimi spravovaných alebo dotovaných ústavov, podnikov, fondov a zariadení, výmúc židovských kultových, kultúrnych a sociálno-zdravotných ustanovizní.

(²) Žid nesmie byť ustanovený za znalca, odhadcu, tlmočníka, sudcu-laika, konkurzného správcu, vnúteného správcu v súdnom alebo inom konaní, poručníka, opatrovníka alebo vôbec funkcionára akýchkoľvek štátnych, verejno-právnych územných alebo záujmových korporácií a ustanovizní, výmúc ustanovenie za poručníka a opatrovníka pre poručenca alebo opatrovanca-Žida.

§ 2.

(¹) Z dôvodu verejného záujmu alebo z iných osobitného zreteľa hodných dôvo-

dov môže príslušný minister povoliť výnimku zpod ustanovenia § 1, ods. 1 a 2.

(²) Povolená výnimka môže byť ministrom kedykoľvek odvolaná.

§ 3.

Židia, ktorým nebola povolená výnimka, alebo u ktorých bola výnimka odvolaná, musia byť zo služieb (§ 1) prepustení.

§ 4.

(¹) Prepustenie podľa tohto nariadenia neprekáža zaviesť, respektive ukončiť disciplinárne konanie proti prepustenému zamestnancovi-Židovi pre čin spáchaný pred prepustením.

(²) Ustanovenie ods. 1 platí i vtedy, ak disciplinárne konanie bolo zastavené z dôvodu prepustenia zamestnanca-Žida zo služby podľa vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl. z. V tomto prípade má sa disciplinárne konanie znovu zahájiť, i keď bolo zastavené.

(³) Pri disciplinárnom odsúdení možno ako disciplinárny trest vysloviť tiež stratu odstupného.

Časť druhá.

Odškodnenie prepustených zamestnancov-Židov.

§ 5.

(¹) Zamestnanci-Židia prepustení zo štátnych alebo verejných služieb, ktorí vykazujú menej ako 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného, dostanú za každý celý rok tejto služby odstupné vo výške 8% penzijnej základne.

(²) Skutočnou službou treba rozumieť iba skutočne vykonanú verejnozamestnaneckú alebo inú službu započítanú zhotovením prémieových rezerv.

§ 6.

(¹) Zamestnanci-Židia, ktorí vykazujú aspoň 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného, môžu si zvoliť:

- a) alebo odstúpné,
- b) alebo nárok na odpočívne platy.

(²) Voľbu podľa ods. 1 treba vykonať písomne u úradu príslušného k poukázaniu služobných plátov, a to do troch mesiacov od dňa prepustenia. Ak nebola voľba v tejto lehote vykonaná, zachová sa nárok na odpočívne platy podľa ods. 1, písm. b).

§ 7.

(¹) Zamestnanci-Židia, ktorí si zvolili odstúpné podľa § 6, ods. 1, písm. a), dostanú za prvých 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného po 8%, za každý ďalší celý rok tejto služby po 6% penzijnej základne. Toto odstúpné nesmie prevyšovať dvojnásobok penzijnej základne.

(²) Ustanovenia § 5, ods. 2 platia obdobne.

§ 8.

(¹) Nárok na výplatu odpočívnych plátov podľa § 6, ods. 1, písm. b) vznikne prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dovŕšení 60. roku veku zamestnanca. Nárok na výplatu odpočívnych plátov vznikne i pred dovŕšením 60. roku veku, ak zamestnanec je trvale neschopný na akýkoľvek zárobok pre nemoc, ktorú si sám úmyselne nezavinil; výplata odpočívnych plátov sa uskutoční od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po preukázaní tejto neschopnosti svedectvom úradného lekára.

(²) Odo dňa prepustenia až do dňa nadobudnutia nároku na výplatu odpočívnych plátov povinný je zamestnanec platiť udržiavací príspevok ročne 3% poslednej penzijnej základne. Udržiavací príspevok treba platiť vopred v polročných termínoch na účet úradu, príslušného na vymieranie odpočívnych plátov. Ak sa zamestnanec oneskóri so zaplatením udržiavacieho príspevku dlhšie ako jeden rok, zanikajú nároky podľa ods. 1.

(³) Odpočívne platy sa vymierajú podľa platných predpisov z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec v deň prepustenia a podľa započítateľného služobného času v tento deň, pričom výslužné sa snižuje o 30%. Týmto snižením nesmie klesnúť výslužné pod 6.600 Ks ročne.

§ 9.

(¹) Zaopatrovacie platy pozostalých po zamestnancoch — Židoch, ktorí si zvolili nárok na odpočívne platy podľa § 6, ods. 1, písm. b) a zomreli pred dovŕšením 60. roku veku, vymierajú sa podľa platných penzijných predpisov. Nárok na ne vznikne len, ak zamestnanec splnil povinnosť, uloženú v § 6, ods. 2. Zaopatrovacie platy sa vymierajú z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec (manžel alebo otec) v deň prepustenia a podľa započítateľného času v tento deň, pričom platia ustanovenia § 11.

(²) Zaopatrovacie platy po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli v činnnej službe za účinnosti tohto nariadenia, vymierajú sa tiež podľa ods. 1.

(³) Úmrtné v prípadoch ods. 1 a 2 sa snižuje na polovicu.

Časť tretia.

Zmena niektorých ustanovení o odpočívnych a zaopatrovacích plátach.

§ 10.

Výslužné požívateľov štátnych odpočívnych plátov Židov (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) sa snižuje odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia o 30%. Týmto snižením nesmie klesnúť výslužné pod 6.600 Ks ročne.

§ 11.

(¹) Vdovská a sirotská пенzia poberaná požívateľmi-Židmi (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) snižuje sa odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia o 30%. Týmto snižením nesmie klesnúť vdovská пенzia pod 6.000 Ks, sirotská пенzia však pod 3.000 Ks ročne.

(²) Príspevky na výchovu sa vymierajú zo sniženej vdovskej пенzie.

§ 12.

(¹) Zaopatrovacie platy pre pozostalých po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli vo výslužbe za účinnosti tohto nariadenia, vymierajú sa podľa platných predpisov, pričom platí ustanovenie § 11.

(²) Úmrtné po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli vo výslužbe, sa vymieria z výslužného sniženého podľa § 8 a 10.

Časť štvrtá.

Všeobecné ustanovenia.

§ 13.

(¹) Odstupné sa vypláti najviac v štyroch termínoch, a to do troch, šiestich, deviatich a dvanástich mesiacov od prepustenia; odstúpné, ktoré neprevyšuje sumu 2.000 Ks sa vypláti naraz; odstúpné, ktoré prevyšuje túto sumu, sa vypláti tak, aby splátky boli až do vyčerpania odstúpného aspoň 2.000 Ks.

(²) Poskytnutie odstúpného vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 14.

Ustanovenie § 28, ods. 1, veta druhá vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. a ustanovenie § 12, ods. 2 až 6 zákona č. 40/1941 Sl. z. neplatia pre požívateľov štátnych odpočívnych a zaopatrovacích plátov, upravených týmto nariadením.

§ 15.

(¹) Štátnymi zamestnancami v smysle tohto nariadenia sú všetci zamestnanci štátu, ústavov, podnikov, fondov a zariadení štátnych alebo štátom spravovaných.

(²) Ustanovenia tohto nariadenia platia i pre sudcov.

(³) Ustanovenia tohto nariadenia platia tiež i pre

a) učiteľov, na ktorých sa vzťahuje učiteľský zákon č. 104/1926 Sb. z. a n.,

b) neštátnych profesorov stredných škôl, učiteľských ústavov a iných vyšších učilišť,

c) osoby, na ktoré sa vzťahuje zákon č. 70/1930 Sb. z. a n. a pre ostatných príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích plátov — Židov, vyplácaných štátnou správou železničnou, pričom smluvné výhrady odporujúce tomuto nariadeniu sa rušia;

d) pozostalých po osobách uvedených pod písm. a) až c), nakoľko nespádajú pod ustanovenia ods. 1.

§ 16.

(¹) Všetky ustanovenia o najnižšom výmere odpočívnych a zaopatrovacích plátov neplatia pre osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, okrem prípadov, v ktorých podľa doteraz platných predpisov je určený najnižší ročný výmer nižší ako 6.600 Ks u odpočívnych plátov a u zaopatrovacích plátov nižší ako 6.000 Ks ročne.

(²) Zrušuje sa vládne nariadenie č. 74/1939 Sl. z., nariadenie s mocou zákona č. 7/1940 Sl. z. a nariadenie s mocou zákona č. 40/1940 Sl. z.

§ 17.

(¹) Toto nariadenie platí odo dňa 1. júla 1941 a vzťahuje sa aj na zamestnancov-Židov prepustených po 31. máji 1940, ale pred účinnosťou tohto nariadenia. Voľbu podľa § 6, ods. 2 v tých prípadoch, ak zamestnanec-Žid bol prepustený pred účinnosťou tohto nariadenia, možno vykonať do jedného mesiaca odo dňa účinnosti tohto nariadenia, ináč platí ustanovenie § 6, ods. 2, druhá veta.

(²) Toto nariadenie vykonávajú všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Čatloša

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

144.

Vyhláška ministra financií zo dňa 28. júna 1941,

ktou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1934 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 29.

Súčasne zrušujem vyhlášku č. 189/1939 Sl. z.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky

(č. 29)

zo dňa 24. júna 1941

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskom.

§ 1.

K uskutočneniu platieb medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskom slúži „Dis-

pozičný účet" Slovenskej národnej banky vedený vo ŠfRS u Švajčiarskej národnej banky v Zürichu.

§ 2.

Cez „Dispozičný účet“ možno konať:

a) platby za tovar slovenského pôvodu dodaný do Švajčiarska a za tovar švajčiarskeho pôvodu dodaný na Slovensko;

b) platby slovenských dlžníkov voči švajčiarskym veriteľom za dodávky tovarov nešvajčiarskeho pôvodu, nakoľko dodávky na Slovensko boli uskutočnené pred 15. marcom 1939;

c) platby za práce slovenských a švajčiarskych firiem v zošľachtovacom styku;

d) platby za vykonané služby (ako provízie, honoráre atď.) a iné vedľajšie výdavky) ako platy, mzdy, tantiemy, patentné poplatky atď.);

e) platby z titulu režijných výdavkov;

f) platby za autorské, licenčné a podobné poplatky;

g) platby za úroky, podiele na zisku a iné kapitálové vynosy;

h) platby z poisťovacích a zaisťovacích súmlúv;

i) platby v cestovnom styku, podpory, študijné výdavky a podobné;

k) všetky ostatné platby, na ktorých sa Slovenská národná banka dohodne so švajčiarskym zúčtovacím miestom.

§ 3.

(¹) Švajčiarski dlžníci, ktorí majú voči slovenským veriteľom záväzky uvedené v § 2, zaplatia ich pri splatnosti vo ŠfRS na „Dispozičný účet“ Slovenskej národnej banky u Švajčiarskej národnej banky v Zürichu. Ak záväzok švajčiarskeho dlžníka zníže na inú menu než ŠfRS alebo Ks, zaplatí švajčiarsky dlžník patričnú protihodnotu vo ŠfRS podľa kurzu príslušnej meny v Zürichu platného v deň platby.

(²) Slovenským dlžníkom, ktorí uhrádzajú svojim švajčiarskym veriteľom záväzky, uvedené v § 2, prideli Slovenská národná banka príslušnú sumu vo ŠfRS proti složeniu protihodnoty v Ks. Ak záväzok slovenského dlžníka zníže na inú menu ako Ks alebo ŠfRS, prepočíta sa záväzok na ŠfRS pri kurze príslušnej meny v Zürichu platnom v deň pred vykonaním platby u Slovenskej národnej banky.

(¹) Pre prepočítanie ŠfRS na Ks a opačne je smerodajný kurz určený Slovenskou národnou bankou pre slovensko-švajčiarsky clearing.

§ 4.

Úhrady do Švajčiarska cez „Dispozičný účet“ prijíma Slovenská národná banka výhradne len prostredníctvom Slovenskej banky v Bratislave.

§ 5.

Keď zostatok na „Dispozičnom účte“ Slovenskej národnej banky dosiahne sumu, k odkupu ktorej sa Slovenská národná banka zaviazala, môže Slovenská národná banka odmietnuť prijímanie ďalších úhrad na jej „Dispozičný účet“. V tomto prípade švajčiarski dlžníci môžu platiť svoje záväzky voči slovenským veriteľom na osobitný účet u Švajčiarskej národnej banky v Zürichu, zvaný „Vorkonto-Slowakei“ v prospech patričných slovenských veriteľov. Ak zostatok na „Dispozičnom účte“ Slovenskej národnej banky klesne pod sumu, k odkupu ktorej sa Slovenská národná banka zaviazala, prevezme Slovenská národná banka položky složené na „Vorkonto-Slowakei“ v zodpovedajúcom rozsahu a v chronologickom poradí ich platenia.

§ 6.

(¹) Slovenská národná banka bude vyberať pri niektorých úhradách do Švajčiarska osobitný príplatok v prospech „Švajčiarskeho fondu“. Výšku príplatku ako aj druh úhrad, z ktorých sa príplatky budú vyberať, určí Slovenská národná banka po dohode so Schweizerische Verrechnungstelle vždy na určité obdobie.

(²) Prostriedky na „Švajčiarskom fonde“ budú použité k umožneniu obchodov, ktorých uskutočnenie naráža na cenové ťažkosti. Slovenská národná banka dohodne sa so Schweizerische Verrechnungstelle na tých obchodoch, ktoré majú byť pre určité obdobie z prostriedkov fondu umožnené.

§ 7.

(¹) Slovenský dlžník zbavuje sa svojho záväzku voči švajčiarskemu veriteľovi, ak veriteľ obdržal plnú hodnotu svojej pohľadávky.

(²) Švajčiarsky dlžník zbavuje sa svojho záväzku voči slovenskému veriteľovi, keď

veriteľ obdržal plnú hodnotu svojej pohľadávky.

§ 8.

Ročný úhrn platieb zo Slovenska do Švajčiarska uvedených v bode g), § 2 môže dosiahnuť najviac 20% zo súm uhradených Slovenskej národnej banke cez jej „Dispozičný účet“.

§ 9.

Slovenská národná banka bude vyberať pri úhradách do Švajčiarska ako aj pri výplatách súm došlých cez jej „Dispozičný účet“ pre slovenských veriteľov odmenu vo výške 3‰ najmenšie Ks 5.— z položky okrem poštovného a skutočných trov.

§ 10.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

§ 11.

Opatrenie Slovenskej národnej banky č. 8, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 189/1939 Sl. z. sa zrušuje.

SLOVENSKA NÁRODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér:
Dr. Karvaš v. r.

Riaditeľ:
Ing. Pázman v. r.

145.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 2. júla 1941

o pracovnej povinnosti poslucháčov vysokých škôl a absolventov škôl stredných.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Poslucháči vysokých škôl, ako aj absolventi škôl stredných — slovenskí štátni občania — (v ďalšom texte „poslucháči“) sú povinní cez prázdniny konať poľnohospodárske, prípadne iné práce.

§ 2.

Na práce podľa § 1 sú poslucháči povinní každoročne — osobne alebo písomne — sa prihlásiť do 1. júla na Ústrednom úrade práce v Bratislave.

§ 3.

Poslucháčov prikazuje do práce Ústredný úrad práce podľa ohlásenej potreby jednotlivým podnikom. Ústredný úrad práce môže poslucháčov použiť tiež ako vedúcich pre osobitné pracovné jednotky alebo na iné úlohy.

§ 4.

(¹) Pracovnej povinnosti podľa § 1 nepodliehajú:

a) poslucháči, ktorí dobrovoľne konajú vojenskú službu,

b) poslucháči lekárskej fakulty, ktorí hodnoverne preukážu, že konajú obvyklú prax v nemocniciach, alebo ktorí sú určení pre osobitné zdravotné služby,

c) poslucháči vysokých škôl technických, ktorí konajú povinnú prax podľa nariadenia s mocou zákona č. 94/1941 Sl. z.,

d) poslucháči trvale už zamestnaní alebo zárobkove činní,

e) poslucháči bohoslovovia.

(²) Z dôvodov osobitného zreteľa hodných môže Ústredný úrad práce oslobodiť poslucháča od splnenia pracovnej povinnosti podľa § 1.

§ 5.

(¹) Pracovnú povinnosť podľa § 1 môžu v odôvodnených prípadoch poslucháči splniť aj v poľnohospodárskom alebo živnostenskom podniku svojej rodiny alebo svojho žiteľa.

(²) Poslucháči, ktorí chcú pracovnú povinnosť splniť podľa ustanovenia ods. 1, sú povinní to ohlásiť Ústrednému úradu práce s udaním, aký čas si vyžiada ich práca v podniku ich rodiny, pofažne žiteľa. Tento údaj má byť potvrdený obecným (obvodným) notárskym úradom — v Bratislave mestským notárskym úradom.

§ 6.

Za prácu vykonanú podľa § 1 prislúcha poslucháčovi primeraná odmena, ktorej výšku určí Ústredný úrad práce.

§ 7.

(¹) Pre právny pomer medzi zamestnávateľom a poslucháčom platia obdobne ustanovenia zákona č. 244/1922 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich s odchýlkami, plynúcimi z tohto nariadenia.

(f) Poslucháči vykonávajúci pracovnú povinnosť podľa tohto nariadenia podliehajú len nemocenskému a úrazovému poisteniu.

§ 8.

(l) Poslucháč je povinný pri zápise na vysokú školu predstrieť potvrdenie Ústredného úradu práce o splnení pracovnej povinnosti alebo potvrdenie, že pracovnej povinnosti nepodliehal alebo že bol od nej oslobodený (§ 4).

(f) Poslucháčovi, ktorý potvrdenie podľa ods. 1 nepredostrie alebo sa dostatočne neospravedlní, má sa odoprieť zápis na vysokú školu, a to na jeden alebo na dva semestre.

§ 9.

Poslucháč, ktorý sa neprihlási k výkonu práce podľa tohto nariadenia alebo ktorý nenastúpi do prikázanej mu práce alebo sa predčasne bezdôvodne z nej vzdialí, potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom, peňažným trestom od 10 Ks do 1000 Ks, ktorý sa má v prípade nevykonalnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 30 dní.

§ 10.

(l) V roku 1941 treba prihlasovaciu povinnosť uvedenú v § 2 splniť do 12. júla 1941.

(f) Poslucháči, ktorí sa v roku 1941 prihlásili už na Generálnom sekretariáte HSLŠ alebo u Deutsche Partei — Hauptamt für Wehr- und Arbeitsdienst — k výkonu dobrovoľnej pracovnej povinnosti, nemusia sa už prihlasovať podľa § 2. Inak aj o nich platia ustanovenia tohto nariadenia.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so súčasťnými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Sivák v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.

146.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 2. júla 1941

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákoníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby:

1. V § 7, ods. 9 nariadenia s mocou zákona č. 266/1940 Sl. z. namiesto „... ustanovenia ods. 2, § 62, § 64...“ má byť správne „... ustanovenia § 62, § 64, ods. 2...“.

2. V dávkovom sadzobníku (príloha k vl. nar. č. 360/1940 Sl. z.), diel H pod položkou 5, písm. tt) v trefom stĺpci namiesto „od 100 Ks do 100 Ks“ má byť správne „od 100 Ks do 1.000 -- Ks“.

3. V dávkovom sadzobníku (príloha k vl. nar. č. 360/1940 Sl. z.), diel E. pod položkou 9, písm. c) namiesto „20.0000 Ks“ má byť správne „20.000 Ks“.

4. V tabuľke § 1, písm. a) v trefom stĺpci vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety č. 8/1941 Sl. z. pod bež. čís. 41 namiesto „Zvolen“ má byť správne „Zvolen a Krupina“.

5. V § 9 nariadenia č. 93/1941 Sl. z. má sa vynechať druhý riadok a v trefom riadku namiesto „... rozvrhovaného...“ má byť správne „... rozvrhového...“, takže veta správne začína „Štátny pozemkový úrad je povinný do 30 dní od doručenia rozvrhového usnesenia (§ 8, ods. 6)...“.

6. Ods. 8, písm. f) vyhlášky Ministerstva financií č. 101/1941 Sl. z. má správne znieť „z dodávok a vlastnej spotreby ovocia, zeleniny a záhradníckych výrobkov, ak poľnohospodár na vlastných alebo na árendovaných pozemkoch prevádzdal ovocinárstvo, záhradníctvo alebo zeleninárstvo, ak sa tieto odvetvia prevádzajú po živnostensky alebo ak úhrn prijatých úplat za dodávky týchto predmetov v kalendárnom roku presahoval sumu 5.000 Ks“.

7. V § 3, v trefom a štvrtom riadku nariadenia s mocou zákona č. 106/1941 Sl. z. namiesto „... tohto zákone...“ má byť správne „... tohto nariadenia ...“.

8. V čl. I, ods. 1 nariadenia č. 129/1941 Sl. z. namiesto „... do lehoty...“ má byť správne „... do prepadnej lehoty...“.

Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákoník

Čiastka 41.

Vydaná dňa 11. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (147.—151.) 147. Vládne nariadenie, ktorým sa dopĺňa vládne nariadenie č. 104/1927 Sb. z. a n. o služobných kategóriách vojenských a žandárskych dôstojníkov. — 148. Vládne nariadenie o prechodnej úprave vojenských poľných prídavkov. — 149. Vyhlásenie ministra financií o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 150. Vládne nariadenie o použití prevádznych čiastok v provizijnom poistení. — 151. Vládne nariadenie o mimoriadnom odklade a prerušení trestov na slobode za brannej pohotovosti štátu.

147.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1941.

ktorým sa dopĺňa vládne nariadenie č. 104/1927 Sb. z. a n. o služobných kategóriách vojenských a žandárskych dôstojníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 97, ods. 2, § 98, ods. 2, § 99, ods. 1 a § 101, ods. 1 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Príloha A vládneho nariadenia č. 104/1927 Sb. z. a n. sa dopĺňa takto:

V služ. triede	sa zriaďujú služobné kategórie dôstojníkov	a predpisuje sa predbežné vzdelanie pre ustanovenie na služobné miesto, prípadne sa určí spôsob dopĺňovania služobnej kategórie takto:	Do tejto kategórie sa prevádzajú podľa:
1	2	3	4
III.	zbrani bez úplného stredoškolského vzdelania a absolvovania vojenskej akadémie	absolvovanie štyroch nižších tried strednej školy alebo jednoročného učebného kurzu, spojeného s meštianskou školou, v obidvoch prípadoch ešte úspešný výkon osobitnej odbornej skúšky alebo absolvovanie meštianskej školy a dvojročnej odbornej školy.	

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.
za ministra Čalloša.

Dr. Pružinský v. r.

148.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1941

o prechodnej úprave vojenských poľných prídavkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 3 zákona č. 195/1920 Sb. z. a n. a § 6 zákona č. 83/1932 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Osobám, ktoré podľa platných predpisov majú nárok na výplatu poľného prídavku a vo svojom služobnom zadení u východnej armády prekročili hranice Slovenskej republiky, upravuje sa poľný prídavok na deň v tejto výške:

generálom 60 Ks
dôstojníkom a dôstojníckym

čakateľom	40 Ks
gázištom m. h. tr.	20 Ks
osobám mužstva	10 Ks.

(¹) Nárok na poľný prídavok podľa ods. 1 začína dňom prekročenia hraníc Slovenskej republiky a končí — ak nenaštane jeho strata z iného dôvodu — dňom návratu.

§ 2.

Minister národnej obrany po dohode s ministrom financií učini potrebné opatrenia, aby osobám v § 1, ods. 1 uvedeným bolo umožnené pri návrate do vlasti cudzie valuty, v ktorých im bol prípadne prídavok vyplácaný, zameniť za slovenské koruny.

§ 3.

Toto nariadenie platí odo dňa 22. júna 1941; vykoná ho minister národnej obrany s ministrom financií.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

za ministra Čačloša.

Dr. Pružinský v. r.

149.

Vyhľadška ministra financií zo dňa 25. júna 1941

o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilía.

Minister financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 1. júla 1941 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prírážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkel), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 4.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prírážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravujú sa takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prírážka na 100 kg hrubej váhy
24. Raž	5.— Ks
25. Jačmeň	0.— Ks
26. Ovos	0.— Ks

§ 2.

Colné prírážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministra financií č. 63/1941 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

150.

Vládne nariadenie zo dňa 20. júna 1941

o použití prevodných čiastok v provízijnom poistení.

Vláda Slovenskej republiky podľa čl. II, § 5 zákona č. 200/1936 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

Ak poistenci prestúpia do zamestnania, v ktorom títo podliehajú poisteniu podľa § 2, ods. 1 zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v znení čl. I zákona č. 200/1936 Sb. z. a n. alebo podľa čl. V, § 1 zákona č. 200/1936 Sb. z. a n. sumy prevedené podľa ustanovení čl. I, ods. 5 vládneho nariadenia č. 195/1928 Sb. z. a n. a čl. I, ods. 6 vládneho nariadenia č. 23/1937 Sb. z. a n., sa pre ustálenie provízií použijú na započítanie celej doby získanej podľa právnych predpisov o verejnoprávnom poistení. Za príspevkovú dobu, započítanú podľa vety prvej, sa zvyšovacie čiastky vymerajú polovicou tých zvyšovacích čiastok, ktoré by poistencovi náležali podľa ustanovení § 111, ods. 3 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon pozmeňujúcich a doplňujúcich; ďalšie zvýšenie nárokov podľa čl. I, ods. 5, písm. a) vládneho nariadenia č. 195/1928 Sb. z. a n. alebo podľa čl. I, ods. 6, písm. a) vládneho nariadenia č. 23/1937 Sb. z. a n. má sa vymerať tiež jednou polovicou.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vzťahuje sa aj na prípady, ktoré nastaly pred týmto dňom; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

151.**Vládné nariadenie
zo dňa 4. júla 1941****o mimoriadnom odklade a prerušení
trestov na slobode za brannej poho-
tovosti štátu.**Vláda Slovenskej republiky podľa §
127, ods. 3 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.
nariaďuje:**§ 1.**

(¹) Za brannej pohotovosti štátu oso-
bám, povinným k činnnej službe vojenskej
alebo osobám, ktorých pracovná sila je
nevyhnutne potrebná v záujme obrany
štátu, najmä zásobovania vojska alebo
obyvateľstva, ako aj osobám, u ktorých
by neodkladný výkon trestu mal za násle-
dok hospodársku skazu ich alebo ich ro-
diny, možno odložiť alebo prerušiť tresty
na slobode, uložené občianskymi súdmi
alebo úradmi podľa týchto zásad:

a) výkon trestu na slobode sa odloží,
ak uložený trest neprevyšuje rok;b) trest na slobode, uložený do 2 ro-
kov sa preruší, ak zvyšok trestu na slo-
bode, ktorý by sa mal odpykať, nepre-
vyšuje rok.

(²) Zásady uvedené v ods. 1, písm. a)
a b) platia i pre úhrnný alebo sjednotený
trest podľa § 517 tr. por. a § 36 zák. čl.
XXXVII/1880.

(³) Pri používaní zásad, uvedených
v ods. 1 a 2, nehladá sa na pripadne ulo-
žené náhradné tresty na slobode namiesto

nevymožiteľných vedľajších peňažných
trestov. Náhradné tresty (hlavné a vedľaj-
šie) bez ohľadu na ich trvanie majú sa
podľa zásad, uvedených v ods. 1 alebo 2
odložiť, prípadne prerušiť. Toto platí i o
trestoch dôchodkových, ktoré boli ob-
čianskym súdom alebo úradom uložené.

§ 2.

Tresty uvedené v § 1:

1. treba bez ďalšieho pokračovania
odložiť alebo prerušiť osobám, povolaným
k činnnej službe vojenskej (činná služba,
výnimočná činná služba, cvičenie vo zbra-
ni, mimoriadne cvičenie vo zbrani);2. možno odložiť alebo prerušiť na ná-
vrh príslušného úradu osobám, ktorých
pracovná sila je nevyhnutne potrebná
v záujme obrany štátu, najmä zásobova-
nia vojska alebo obyvateľstva;3. možno odložiť alebo prerušiť oso-
bám, u ktorých by neodkladný výkon tes-
tu mal za následok hospodársku skazu
ich alebo ich rodiny, a to na ich žiadosť
alebo na žiadosť dotknutého rodinného
príslušníka, ak tieto okolnosti preukázu
svedectvom príslušného úradu.**§ 3.**Toto nariadenie nadobúda účinnosť
dňom vyhlásenia; vykoná ho minister prav-
vosúdia so zúčastnenými ministrami.**Dr. Tuka v. r.****Mach v. r.****Dr. Fritž v. r.**

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častí.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častí objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané časti zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyššie časti predávajú sa i v knižkupectvách.

Zakúpené časti sa nevymieňajú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné časti zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej časti.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny, Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo časti (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 42.

Vydaná dňa 16. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (152.—155.) 152, Vyhláška ministra národnej obrany, ktorou sa zrušuje vyhláška o nástupnom termíne vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb do prezenčnej služby v roku 1941. — 153, Nariadenie o pracovnej povinnosti Židov. — 154, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou na jednej strane a Nemeckou ríšou a Protektorátom Čechy a Morava na druhej strane. — 155, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o zavedení srážky pri úhradách došlých z cudziny.

152.

Vyhláška ministra národnej obrany zo dňa 7. júla 1941,

ktorou sa zrušuje vyhláška o nástupnom termíne vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb do prezenčnej služby v roku 1941.

(¹) Vyhláška č. 102/1941 Sl. z. sa zrušuje.

(²) Nástupný termín vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb kresťanských cirkví štátom uznaných a recipovaných do prezenčnej služby v roku 1941 sa určí neskoršie.

Mach v. r.
za ministra Čatloša.

153.

Nariadenie zo dňa 4. júla 1941 o pracovnej povinnosti Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) vo veku od 18 do 60 rokov sú povinní konať práce, ktoré im prikáže Ústredný úrad práce.

(²) Pre osoby uvedené v ods. 1 pracovné príležitosti obstaráva, respektíve prácu organizuje a pracovné podmienky určuje Ústredný úrad práce.

§ 2.

Prácami, vykonávanými podľa tohto nariadenia, sa nezakladá pracovný (služobný) pomer a osoby ich vykonávajúce nepodliehajú verejnoprávnemu poisteniu.

§ 3.

Do práce podľa § 1, ods. 1 nemožno prikázať Židov v čase, keď konajú pracovnú povinnosť podľa nariadenia s mocou zákona č. 130/1940 Sl. z.

§ 4.

Kto neposlúchne prikáz (§ 1) nastúpiť do práce, taktiež ten, kto prikázanú mu prácu nekoná alebo ju vykonáva nedbalo, alebo ju bez súhlasu Ústredného úradu práce zanechá, potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 1000.— do 10.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 10 do 30 dní.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Fritz v. r.

154.

Vyhláška ministra financií zo dňa 14. júla 1941,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republi-

kou na jednej strane a Nemeckou ríšou a Protektorátom Čechy a Morava na druhej strane.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, bodu 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj podľa § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166 1929 Sb. z. a n. a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 30.

Vyhlásky č. 21/1939 Sl. z., č. 22/1939 Sl. z., č. 252 1940 Sl. z. a vyhláska č. 343/1940 Sl. z. strácajú účinnosť dňom 30. júna 1941.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 30)
zo dňa 30. júna 1941**

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou na jednej strane a Nemeckou ríšou a Protektorátom Čechy a Morava na druhej strane.

§ 1.

(¹) K uskutočneniu platieb medzi Slovenskou republikou na jednej strane a Nemeckou ríšou (Altreich, Ostmark, Sudetendeutsche Gebiete, Olsagebiet) a Protektorátom Čechy a Morava na druhej strane, uvedených v § 2, slúži Sberný účet Nemeckej zúčtovacej pokladnice (Deutsche Verrechnungskasse) u Slovenskej národnej banky (v ďalšom texte „Tovarový účet“) a rovnaký účet Slovenskej národnej banky u Nemeckej zúčtovacej pokladnice. Oba účty znejú na ríšske marky a sú bezúročné.

(²) K uskutočneniu platieb medzi Slovenskou republikou na jednej strane a Nemeckou ríšou (Altreich, Ostmark, Sudetendeutsche Gebiete, Olsagebiet) a Protektorátom Čechy a Morava na druhej strane, uvedených v § 3, slúžia kapitálový účet a kapitálový podúčtet Nemeckej zúčtovacej pokladnice (Deutsche Verrechnungskasse) u Slovenskej národnej banky (v ďalšom texte „Kapitálový účet“ a „Kapitálový podúčtet“).

Rovnaké účty Slovenskej národnej banky sa vedú u Nemeckej zúčtovacej pokladnice. Aj tieto účty znejú na ríšske marky a sú bezúročné.

§ 2.

Cez „Tovarový účet“ konajú sa tieto platby:

a) platby za nemecký a protektorátny tovar dovezený na Slovensko a za slovenský tovar dovezený do Nemecka a Protektorátu Čechy a Morava;

b) platby zo vzájomného zošlachovacieho styku vo mzde;

c) platby za vedľajšie výdavky vzniklé z tovarového styku, najmä za clá, dopravné, trovy za železničnú a riečnu dopravu, ako aj námornú dopravu, vykonanú nemeckými loďami, špedičné trovy, hospodársky odôvodnené odmeny a provízie a výdavky za poistenie tovaru pri doprave;

d) iné platby podľa vzájomnej dohody.

§ 3.

(¹) Ostatné platby neuvedené v § 2 sa považujú za platby spadajúce do kapitálového styku a konajú sa cez „Kapitálový účet“ a „Kapitálový podúčtet“.

(²) Cez „Kapitálový podúčtet“ konajú sa platby sociálne odôvodnené, za ktoré sa považujú:

a) penzie, renty, honoráre, platy a mzdy, nakoľko nie sú upravené osobitnou dohodou;

b) podpory a vyživovacie príspevky;

c) výnosy z majetkov v nutných prípadoch, ako úroky, dividenda, podiele na zisku, rájonné a árenda;

d) iné úhrady v nutných prípadoch; ďalej sa cez „Kapitálový podúčtet“ konajú platby:

e) za poistné prémie;

f) za licenčné a patentné poplatky;

g) za elektrický prúd,

pričom na poukazy, uvedené pod písm. a), b), c) a d), ktoré sa konajú z Nemecka a z Protektorátu Čechy a Morava na Slovensko, treba mať predbežný súhlas Slovenskej národnej banky, ak poukaz prevyšuje RM 100.— mesačne.

(³) Všetky ostatné platby, spadajúce do kapitálového styku, konajú sa cez „Kapitálový účet“, pričom na poukazy, ktoré sa konajú z Nemecka a Protektorátu Čechy a Morava na Slovensko a ktoré prevyšujú sumu RM 2.000.—, treba mať predbežný súhlas Slovenskej národnej banky.

§ 4.

(¹) Nemeckí a protektorátni dlžníci zaplatia pri splatnosti svoje záväzky uve-

dené v §§ 2 a 3 voči slovenským veriteľom v RM na príslušný účet Slovenskej národnej banky vedený u Nemeckej zúčtovacej pokladnice.

(*) Ak záväzok nemeckého alebo protektorátneho dlžníka znie na inú menu než na RM alebo Ks, uhradí protihodnotu v RM, vypočítanú pri strednom kurze príslušnej meny, znamenanom v Berlíne v deň predchádzajúci platbe.

(†) Slovenskí dlžníci zaplatia pri splatnosti svoje záväzky uvedené v §§ 2 a 3 voči nemeckým a protektorátnym veriteľom v Ks za účelom dobropisu protihodnoty v RM na príslušný účet Nemeckej zúčtovacej pokladnice, vedený u Slovenskej národnej banky.

(‡) Ak záväzok slovenského dlžníka znie na inú menu než Ks alebo RM, uhradí protihodnotu v Ks, vypočítanú pri strednom kurze príslušnej meny, znamenanom v Berlíne v deň predchádzajúci platbe.

(§) Prepočítanie RM na Ks a opačne deje sa pri kurze stanovenom pre nemecko-slovenský clearing.

§ 5.

Platby na „Tovarový účet“, na „Kapitálový účet“ a na „Kapitálový podúčet“ možno konať prostredníctvom týchto sberných miest:

Dunajská banka v Bratislave,
Moravská banka, odbočka v Bratislave,
Nemecká obchodná a úverná banka v Bratislave,
Poštová sporiteľňa v Bratislave,
Slovenská banka v Bratislave,
Slovenská ľudová banka v Bratislave,
Tatra banka, filiálka v Bratislave,
Union banka v Bratislave,
Živnostenská banka, filiálka v Bratislave.

§ 6.

Na krytie manipulačných výloh Slovenskej národnej banky a sberných miest bude sa vyberať zo súm skladaných na clearingové účty a zo súm z nich vyplácaných odmena vo výške 3‰ najmenej Ks 5.— z položky okrem poštového a skutočných trov.

§ 7.

Slovenská národná banka vypláca úhrady došlé cez clearingové účty, nakoľko

niet medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou inej osobitnej dohody, len v rámci krytia na týchto účtoch.

§ 8.

Opatrenie Slovenskej národnej banky č. 2, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z., opatrenie č. 3, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 22/1939 Sl. z., opatrenie č. 21, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 252/1940 Sl. z. a opatrenie č. 22, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 343/1940 Sl. z., strácajú účinnosť dňom 30. júna 1941.

§ 9.

Toto opatrenie platí odo dňa 1. júla 1941.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA
V BRATISLAVE

Guvernér: Riaditeľ:

Dr. Karvaš v. r. Ing. Pázman v. r.

155.

Vyhláška ministra financií zo dňa 15. júla 1941,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o zavedení srážky pri úhradách došlých z cudziny.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 159/1931 Sb. z. a n., § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., § 2 vládneho nariadenia č. 55/1933 Sb. z. a n. a § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 31.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave (č. 31)

zo dňa 15. júla 1941

o zavedení srážky pri úhradách došlých z cudziny.

Slovenská národná banka podľa §§ 15 a 16 vládneho nariadenia č. 46/1924 Sb. z. a n., § 1 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., § 1 vládneho nariadenia č. 55/1933 Sb. z. a n. a podľa § 1, ods. 2 vlád-

neho nariadenia č. 44.1939 Sl. z. činí toto opatrenie:

§ 1.

(¹) Slovenská národná banka vyberá pri všetkých úhradách z cudziny, došlých hocakým spôsobom (odvodom devíz, clearingom, súkromnou platobnou kompenzáciou a pod.), srážku vo výške 1.5% z došlej sumy prepočítanej na Ks pri úradnom kurze.

(²) Táto srážka sa vyberá pri všetkých výplatách uskutočňovaných alebo povolených po 15. júli 1941.

§ 2.

Slovenská národná banka naloží sumami, vybranými podľa § 1 spôsobom, ktorý si vyžadujú záujmy ochrany slovenskej meny vzhľadom na mimoriadne pomery.

§ 3.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE

Guvernér:

Riaditeľ:

Dr. Karvaš v. r.

Ing. Pázman v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 43.

Vydaná dňa 25. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (156.—162.) 156. Nariadenie s mocou zákona o poskytovaní preddavkov osobám, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté nehnuteľnosti. — 157. Nariadenie s mocou zákona o zadovážení pôdy vnútenou árendou roľníkom, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté poľnohospodárske nehnuteľnosti. — 158. Vyhláška Ministerstva školstva o školskom plate, taxách, iných príspevkoch a o školských poplatkoch na stredných školách a na učiteľských akadémiách. — 159. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 160. Ústavný zákon, ktorým sa dopĺňa ústavný zákon o štátnom občianstve. — 161. Vyhláška predsedu Snemu o nesúhlase s nariadením s mocou zákona o jednotnej úprave služobných miest a úradných titulov konceptných úradníkov justičného rezortu. — 162. Vyhláška predsedu vlády o oznamovaní veľkocbochdných cien Štátnemu štatistickému úradu.

156.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. júla 1941

o poskytovaní preddavkov osobám, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté nehnuteľnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Štátny pozemkový úrad môže na odôvodnenú žiadosť poskytovať zo Štátneho kolonizačného fondu a z Náhradového fondu preddavky na pohľadávky, ktoré majú voči Maďarskému štátu osoby, ktorým boli na území pripojenom k Maďarskému štátu, odňaté nehnuteľnosti z dôvodu, že boli nadobudnuté pridelom alebo kúpou podľa zákonov o pozemkovej reforme.

(²) Preddavky podľa ods. 1 možno poskytnúť len slovenským štátnym občanom a osobám, na ktoré sa hľadí podľa platných predpisov ako na slovenských štátnych občanov.

(³) Na preddavok nemá nikto právny nárok.

§ 2.

(¹) Preddavok možno poskytnúť najviac do výšky 50% pohľadávky podľa § 1, ods. 1.

(²) Základom výpočtu podľa ods. 1 je pridelová, prípadne kúpna cena odňatých nehnuteľností po odpočítaní hypotekárnych tiarich na nich viaznucich.

§ 3.

Štátny pozemkový úrad určí v jednotlivých prípadoch čas a podmienky zaistenia a splatenia poskytnutých preddavkov a ich prísľušstva podľa smerníc, na ktorých sa dohodne s Ministerstvom financií a Najvyšším účtovným kontrolným úradom. Z preddavkov sa platia 3% úroky.

§ 4.

Štátny pozemkový úrad nie je pri poskytovaní preddavkov podľa tohto nariadenia viazaný osobitnými predpismi, ktoré upravujú hospodárenie fondov, uvedených v § 1, ods. 1.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Sívák v. r.

aj za ministra Čatloša. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

157.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. júla 1941

o zadovážení pôdy vnútenou árendou roľníkom, ktorým v cudzom štáte boli vrchnostenským zásahom odňaté poľnohospodárske nehnuteľnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Cudzi štátni občania, ktorí na území Slovenskej republiky vlastnia poľnohospodárske nehnuteľnosti vo výmere nad 20 ha, sú povinní na príkaz Štátneho pozemkového úradu dať do árendy svoje pozemky najviac do polovice ich úhrnej výmery tým slovenským roľníkom, ktorých poľnohospodárske nehnuteľnosti boli odňaté vrchnostenským zásahom toho štátu, ktorého občanmi sú títo cudzozemci.

(²) Osoby, uvedené v ods. 1, sú povinné v prípade potreby prenajať aj miestnosti a priestranstvá, potrebné pre ubytovanie a hospodárenie na árendovanom pozemku.

(³) Štátny pozemkový úrad určí osoby zaviazané a oprávnené podľa ods. 1 a 2, predmet árendy, respektíve nájmu, výšku árendy (nájmu), ako aj ostatné podmienky árendálneho (nájomného) pomeru.

§ 2.

Povinnosť, uvedená v § 1, vzťahuje sa aj na árendátorov a iných užívateľov poľnohospodárskych nehnuteľností, ktoré vlastníckym právom patria cudzím štátnym občanom, uvedeným v § 1, ods. 1. V tomto prípade doterajší árendátor (užívateľ) nie je povinný plniť vlastníckovi za tieto nehnuteľnosti viac, ako činí výška árendy (nájmu), určená štátnym pozemkovým úradom podľa § 1, ods. 3.

§ 3.

(¹) Výmer štátneho pozemkového úradu podľa §§ 1 a 2 je súdnym exekučným titulom.

(²) Ak osoby, uvedené v §§ 1 a 2, včas nespĺnia príkaz štátneho pozemkového úradu podľa § 1, okresný súd, v obvode ktorého ležia nehnuteľnosti, uvedie árendátora (nájomcu) na jeho žiadosť do držby nehnuteľností obdobne podľa ustanovení § 180, ods. 2 exekučného zákona.

§ 4.

Výmer, vydaný podľa § 1 alebo § 2, nahrádza s hľadiska poplatkového listinnej osvedčenie smluvy árendálnej (nájomnej). Právo štátu na poplatok vzniká dňom doručenia výmeru a poplatok sa platí v hotovosti.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.,

Mach v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Čatloša Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

158.

Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety zo dňa 17. júla 1941

o školskom plate, taxách, iných príspevkoch a o školských poplatkoch na stredných školách a na učiteľských akadémiách.

Ministerstvo školstva a národnej osvety podľa ustanovenia § 21 vládneho nariadenia č. 168/1939 Sl. z. a § 14 zákona č. 288/1940 Sl. z. určuje o školskom plate, prijímacích skúškach, skúšobných taxách, príspevkoch na učebné pomôcky a o iných školských poplatkoch na stredných školách a na učiteľských akadémiách toto:

§ 1.

§ 4, ods. 2. vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety č. 190/1940 Sl. z. dopĺňa sa touto vetou: „Tieto ustanovenia neplatia na žiakov, ktorých rodičia (iní zákonití živelia) majú daňovú základu nad 60.000 Ks, a na žiakov, ktorí podľa posledného výročného vysvedčenia sa neuznávajú za spôsobilých postúpiť do vyššej triedy“.

§ 2.

(¹) Platnosť vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety č. 190/1940 Sl. z. s doplnkom podľa § 1 tejto vyhlášky sa rozširuje aj na učiteľské akadémie, zriadené podľa zákona č. 288/1940 Sl. z., ale s týmito odchýlkami:

a) Kde vo vyhláške Ministerstva školstva a národnej osvety č. 190/1940 Sl. z. je „trieda“, treba pre učiteľskú akadémiu rozumieť „ročník“;

b) § 3, ods. 2 uvedenej vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety nahrádza sa pre učiteľské akadémie týmto ustanovením: „Školský piat sa vyrubuje obyčajne raz, a to začiatkom pol-

roka, v ktorom žiak vstupuje na učiteľskú akadémiu".

c) § 7, ods. 1 uvedenej vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety platí na učiteľské akadémie v tomto znení: „Spôsob vyrubovania školského platu na neštátnych učiteľských akadémiách v medziach § 14 zákona č. 288/1940 Sl. z. a podľa smerníc, určených vo vyhláške Ministerstva školstva a národnej osvety č. 190/1940 Sl. z., určí udrzovateľ učiteľskej akadémie vo svojej právomoci“.

d) § 8, ods. 1, písm. a) uvedenej vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety nahrádza sa pre učiteľské akadémie týmto ustanovením: „Taxu za prijímaciu skúšku do prvého ročníka učiteľskej akadémie určí Ministerstvo školstva a národnej osvety osobitným výnosom.“

(?) V prechodnom čase, kým sa premena doterajších učiteľských ústavov na učiteľské akadémie podľa § 46, ods. 2 zákona č. 288/1940 Sl. z. neuskutoční úplne, platí ustanovenie ods. 1 postupne len na ročníky, na ktorých sa premena zavrášila.

§ 3.

Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety č. 302/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 4.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. septembra 1941; vykoná ju Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Sivák v. r.

159.

Vyhláška ministra financií zo dňa 14. júla 1941

o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilía.

Minister financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. júla 1941 vyhlasuje:

§ 1.

1. Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkef), vypočítaná podľa ustanovenia poznámok v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 3.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

2. Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26 upravujú sa takto:

Pre tovar sadz. čísa.	Colná prirážka na 100 kg hrubej váhy
24. Raž	5.— Ks
25. Jačmeň	0.— Ks
26. Ovos	0.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministra financií č. 149/1941 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

160.

Ústavný zákon zo dňa 26. júna 1941,

ktorým sa doplňuje ústavný zákon o štátnom občianstve.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

Osoby slovenskej národnosti, ktoré odo dňa 14. marca 1939 majú na území Slovenskej republiky trvalé bydlisko a nestaly sa podľa zákona č. 255/1939 Sl. z. slovenskými štátnymi občanmi, sú odo dňa 14. marca 1939 štátnymi občanmi Slovenskej republiky.

§ 2.

Osoby slovenskej národnosti, ktoré sa po 14. marci 1939 natvale usadily na území Slovenskej republiky a v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona majú tu trvalé bydlisko, sú odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona štátnymi občanmi Slovenskej republiky.

§ 3.

Štátnymi občanmi podľa §§ 1 a 2 súčasne sa stávajú:

a) s manželom manželka a maloleté manželské deti, a to i vtedy, ak s nim spolu nežijú;

b) maloleté deti, narodené mimo manželstva, s nemanželskou matkou;

c) maloleté manželské deti vdovy-matky s vdovou-matkou;

d) maloleté deti, ponechané v opatere rozliúčenej matky, spolu s matkou.

§ 4.

(¹) Maloleté deti, vyhlásené za opustené alebo úplne osirotené, nadobúdajú štátne občianstvo podľa §§ 1 a 2.

(²) Maloleté osoby slovenskej národnosti, ktoré majú trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky, i keď ich rodičia majú trvalé bydlisko v cudzine, stávajú sa štátnymi občanmi Slovenskej republiky podľa tohto zákona po udelení súhlasu príslušného tuzemského poručenského súdu.

§ 5.

(¹) Pri ustálení slovenskej národnosti smerodajná je materinská reč; v prípade pochybnosti, či niekto je príslušníkom slovenskej národnosti, rozhoduje jeho osvedčenie, učinené na príslušnom okresnom (mestskom notárskom) úrade.

(²) Takéto osvedčenie nepodlieha nijakým poplatkom a dávkam.

§ 6.

Žiadosti o priznanie alebo udelenie štátneho občianstva osôb, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia tohto ústavného zákona, pokladajú sa za žiadosti o vydanie svedectva o štátnom občianstve.

§ 7.

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

161.

Vyhľadška predsedu Snemu zo dňa 16. júla 1941

o nesúhlase Snemu s nariadením s mocou zákona o jednotnej úprave služobných miest a úradných titulov konceptných úradníkov justičného rezortu.

Podľa § 44, ods. 3 Ústavy vyhlasujem toto usnesenie Snemu Slovenskej republiky:

Snem Slovenskej republiky na svojom plenárnom zasadnutí dňa 15. júla 1941 sa usniesol podľa § 44, ods. 3 Ústavy, že nesúhlasí s nariadením s mocou zákona č. 107/1941 Sl. z. o jednotnej úprave služobných miest a úradných titulov konceptných úradníkov justičného rezortu, a to s účinnosťou odo dňa 14. júna 1941, t. j. odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia v Slovenskom zákonníku.

Predseda

Snemu Slovenskej republiky:

Dr. Martin Sokol v. r.

162.

Vyhľadška predsedu vlády zo dňa 24. júla 1941

o oznamovaní veľkoobchodných cien štátnemu štatistickému úradu.

Podľa § 4, ods. 2 zákona č. 330/1940 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(¹) Všetky veľkoobchodné a priemyselné podniky, zaoberajúce sa obchodom alebo nákupom vo veľkom, sú povinné oznamovať veľkoobchodné ceny tovaru, ktoré bude požadovať štátny štatistický úrad pre výpočet indexu veľkoobchodných cien.

(²) Na vyzvanie štátneho štatistického úradu sú povinné podniky uvedené v ods. 1 oznámiť veľkoobchodné ceny i toho tovaru, ktorého cena je uverejnená v Úradnom kurzovom liste Bratislavskej burzy, alebo je určená Cenovým úradom.

(³) Oznamovacia povinnosť (ods. 1 a 2) vzťahuje sa aj na oznamovanie veľkoobchodných cien z času pred účinnosťou tejto vyhlášky.

§ 2.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 44.

Vydaná dňa 28. júla 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 163, Dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o štátnom dlhu a o štátnom majetku bývalej Česko-slovenskej republiky, ako aj o niektorých iných s tým súvisiacich finančných otázkach.

163.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 9. júna 1941

o dohode medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o štátnom dlhu a štátnom majetku bývalej Česko-Slovenskej republiky ako aj o niektorých iných s tým súvisiacich finančných otázkach.

Dňa 13. apríla 1940 bola v Berlíne podpísaná splnomocnenými zástupcami Slovenskej republiky a Nemeckej ríše dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o štátnom dlhu a štátnom majetku bývalej Česko-Slovenskej republiky ako aj o niektorých iných s tým súvisiacich finančných otázkach.

Snem Slovenskej republiky v zasadnutí dňa 29. marca 1941 vyslovil súhlas s touto dohodou; ratifikačné pôvodiny boli vymenené dňa 26. mája 1941 v Berlíne.

Podľa hlavy VIII, bodu 22, odseku 2 dohody nadobudla táto účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín.

Dohoda sa uverejňuje v slovenskom a nemeckom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. r.

Dohoda

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou

o štátnom dlhu a štátnom majetku bývalej Česko-Slovenskej republiky ako aj o niektorých iných s tým súvisiacich finančných otázkach.

Bereinbarung

zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik

über die Staatsschuld und das Staatseigentum der früheren Tschecho-Slowakischen Republik sowie über einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen.

Vláda Slovenskej republiky, zastúpená pánom vyslancom Dr. Štefanom Polyákom a Nemecká vláda, zastúpená pánom vyslancom Dr. Ernestom Eisenlohrom, dohodly sa o štátnom dlhu a štátnom majetku bývalej Česko-Slovenskej republiky ako aj o niektorých iných s tým súvisiacich finančných otázkach na tomto:

Die Deutsche Regierung, vertreten durch den Gesandten Herrn Dr. Ernst Eisenlohr, und die Regierung der Slowakischen Republik, vertreten durch den Gesandten Herrn Dr. Stefan Poljak, haben über die Staatsschuld und das Staatseigentum der früheren Tschecho-Slowakischen Republik, sowie über einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen die nachstehende Vereinbarung getroffen:

I. Štátny dlh.

Účasť Slovenskej republiky na štátnom dlhu bývalej Česko-Slovenskej republiky upravuje sa takto:

1. Slovenská republika stiahne z obehu všetky na svojom území v obehu sa nachádzajúce dlhopisy vnútorného česko-slovenského štátneho dlhu, z prílohy vyplývajúceho druhu (slovenský územný blok) a odovzdá Protektorátu Čechy a Morava.

Dlhopisy, ktoré sa majú odovzdať, musia byť opatrené všetkými po 13. marci 1939 splatnými úrokovými kupónmi. Štátne stavebné žreby majú byť odovzdané s prislúšnými výhernými listami, s výnimkou tých štátnych stavebných žrebov, ktoré do 1. augusta 1938 boli vyžrebované, u ktorých sa majú odovzdať len amortizačné listy.

Konečné vyúčtovanie týchto zásielok prevedie Riaditeľstvo štátneho dlhu v Prahe ako likvidačný or-

I. Die Staatsschuld.

Die Beteiligung der Slowakischen Republik an der Staatsschuld der früheren Tschecho-Slowakischen Republik wird wie folgt geregelt:

1. Die Slowakische Republik wird sämtliche in ihrem Gebiete umlaufenden Schuldverschreibungen der inneren tschecho-slowakischen Staatsschuld der aus der Anlage sich ergebenden Art (den slowakischen Gebietsbloß) aus dem Umlauf ziehen und dem Protektorat Böhmen und Mähren übermitteln.

Die abzuliefernden Schuldverschreibungen müssen mit sämtlichen nach dem 13. März 1939 fälligen Zinsscheinen versehen sein. Die Staatsbaulose sind mit den zugehörigen Gewinnscheinen abzuliefern, ausgenommen die in einer bis zum 1. August 1938 erfolgten Gewinnziehung ausgelosten Staatsbaulose, bei denen nur die Tilgungsscheine abzuliefern sind.

Die endgültige Abrechnung dieser Ablieferung wird von der Staatsschuldendirektion in Prag als Liqui-

gún, ktorému majú byť kusy bezplatne odoslané v najkratšej lehote, najneskoršie do 31. marca 1941, usporiadané podľa jednotlivých emisií a čísel s pripojením soznamom čísel.

Z odoslania a vyúčtovania sú vyňaté:

- a) Súdne amortizované dlhopisy, ktorých soznam dá ihneď k dispozícii Riaditeľstvo štátneho dlhu v Prahe príslušnému slovenskému úradu.
 - b) Samostatne v obehu sa nachádzajúce výherné listy štátnych stavebných žrebov. Výherné listy štátnych stavebných žrebov, ktoré do 1. augusta 1938 boli vyzrebované pri amortizačných fahoch, budú však opečatené, pokiaľ sú v obehu na území Slovenskej republiky, čím pri eventúálnych ďalších výherných fahoch budú zaistené výhry na ne pripadajúce. Soznam týchto opečatených výherných listov bude odovzdaný Riaditeľstvu štátneho dlhu v Prahe.
 - c) Dlhopisy všetkých, z príloh vyplývajúcich druhov, nakoľko patria inému ako slovenskému územnému bloku.
2. Slovenská republika odovzdá bezodkladne, spôsobom uvedeným pod číslom 1 Protektorátu Čechy a Morava i všetky dlhopisy česko-slovenského vnútorného štátneho dlhu, najneskoršie do 31. marca 1941, ktoré pripadnú jej, jej príslušníkom a ústavom z rozličných finančných vyrovnaní (napr. ako rezervy sociálnych a súkromných poisťovacích ústavov, ako krytie vkladov u Poštovej šporiteľne).

Ak by v rámci takéhoto vyrovnania Slovenskej republiky, jej príslušníkom a ustanovizniám mal pripadnúť veriteľský podiel na netilrovaných dlhoch (napr. pôžička Ustred-

bationsorgan durchgeführt, an welche die Stüde in kürzester Frist, spätestens am 31. März 1941, nach einzelnen Emissionen und Nummern geordnet und unter Beifügung eines Nummernverzeichnis, kostenlos zu liefern sind.

Ausgenommen von der Ablieferung und Abrechnung sind:

- a) Die gerichtlich amortisierten Schuldverschreibungen, deren Verzeichnis die Staatsschuldenverwaltung in Prag der zuständigen slowakischen Stelle unverzüglich zur Verfügung stellen wird.
 - b) Die selbständig umlaufenden Gewinnscheine der Staatsbaulose. Die Gewinnscheine von den Staatsbaulosen, die in einer bis zum 1. August 1938 erfolgten Tilgungsziehung ausgelost wurden, werden jedoch, soweit sie in der slowakischen Republik umlaufen, abgestempelt, wodurch bei etwaigen weiteren Gewinnziehungen die auf dieselben entfallenden Gewinne sichergestellt werden. Das Verzeichnis der abgestempelten Gewinnscheine wird der Staatsschuldenverwaltung in Prag übergeben.
 - c) Die Schuldverschreibungen aller aus der Anlage sich ergebenden Arten, soweit sie einem anderen als dem slowakischen Gebietsblock angehören.
2. In der in Ziffer 1 vorgesehener Weise wird die slowakische Republik dem Protektorat Böhmen und Mähren auch sämtliche Schuldverschreibungen der inneren tschecho-slowakischen Staatsschuld unverzüglich, spätestens bis zum 31. März 1941, übermitteln, die ihr, ihren Angehörigen und Institutionen aus den verschiedenen finanziellen Auseinandersetzungen zufallen werden (z. B. als Reserve der sozialen und privaten Versicherungsanstalten, als Deckung der Postsparkasseneinlagen).

Falls im Rahmen solcher Auseinandersetzungen der slowakischen Republik, ihren Angehörigen und Institutionen ein Gläubigeranteil an den nichttiltrierten Schulden (z. B. Dar-

nej sociálnej poisťovne cestnému fondu), bude tento podiel Riaditeľstvom štátneho dlhu v Prahe, ako likvidačným orgánom práve tak prepočítaný ako slovenský podiel na vnútornom česko-slovenskom štátnom dlhu.

3. Ak nominálna suma dlhopisov, ktoré sa majú odovzdať podľa čísla 1 a 2, nedosiahne sumy 1850 miliónov Kč, Slovenská republika ihneď po zistení dá k dispozícii Protektorátu Čechy a Morava rozdiel, ako aj 4½% úroky počítajúc do 13. marca 1939 z tovarového účtu Slovenskej národnej banky u Národnej banky pre Čechy a Moravu v Prahe. Na vyúčtovanie k tomuto rozdielu bude hneď po ratifikácii tejto dohody tým istým spôsobom odovzdané k dispozícii 100 miliónov K.
4. Pri vyúčtovaní dlhopisov, uvedených pod číslom 1 a 2 budú ďalej Protektorátu Čechy a Morava nahradené z tovarového účtu Slovenskej národnej banky u Národnej banky Čechy a Morava v Prahe:
 - a) výplatná hodnota chýbajúcich úrokových kupónov titrovaného dlhu, splatných po 13. marci 1939; ako aj úroky netitrovaného dlhu a úroky zo štátnych pokladničných bonov, zaplatené už po 13. marci 1939;
 - b) chýbajúce výherné listy štátnych stavebných žrebov, ktoré pri výherných ťahoch neboli vyžrebované, pri čom za jeden výherný list celého žrebu bude počítaná suma 35 K a za výherný list 1/6 žrebu suma 7 K.

Noproti tomu budú Protektorátom Čechy a Morava uhradené a pri vyúčtovaní môžu byť vzaté do úvahy:

- a) výplatná hodnota do 13. marca 1939 splatných kupónov titrovaného dlhu ako aj na

lehen der Zentralsozialversicherungsanstalt an den Straßensfonds) zufallen sollte, so wird dieser von der Staatsschuldendirektion in Prag als Liquidationsorgan ebenfalls auf den slowakischen Anteil an der tschecho-slowakischen inneren Staatsschuld verrechnet.

3. Insofern der Nennbetrag der gemäß Ziffer 1 und 2 abzuliefernden Schuldverschreibungen die Summe von 1850 Millionen Kč nicht erreicht, wird die Slowakische Republik den Unterschiedsbetrag sowie 4½% Zinsen seit dem 13. März 1939 sofort nach Feststellung dem Protektorat Böhmen und Mähren aus dem Warenguthaben der Slowakischen Nationalbank bei der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag zur Verfügung stellen. In Anrechnung auf diesen Unterschiedsbetrag werden 100 Millionen K unverzüglich nach der Ratifizierung dieser Vereinbarung in derselben Weise zur Verfügung gestellt.
4. Bei der Abrechnung der unter Ziffer 1 und 2 erwähnten Schuldverschreibungen werden ferner dem Protektorat Böhmen und Mähren aus dem Warenguthaben der Slowakischen Nationalbank bei der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vergütet:
 - a) der Auszahlungswert der fehlenden nach dem 13. März 1939 fälligen Zinscheine der titrierten Schuld sowie die für die Zeit nach dem 13. März 1939 bereits bezahlten Zinsen von nichttitrierten Schulden und von den Staatsfajfenbons;
 - b) die fehlenden Gewinnscheine von den in den Gewinnziehungen nicht ausgelosten Staatsbaulosen, wobei für einen Gewinnschein eines ganzen Loses der Betrag von 35 K und für einen Gewinnschein eines Fünftelloses der Betrag von 7 K berechnet wird.

Dagegen werden vom Protektorat Böhmen und Mähren getragen und können schon bei der Abrechnung berücksichtigt werden:

 - a) der Auszahlungswert der bis zum 13. März 1939 fälligen Zinscheine der titrierten Schuld sowie die auf

čas do 13. marca 1939 spadajúcich úrokov nelitrovaného dlhu a štátnych pokladničných bonov, ak výplata nebola ešte prevedená a ak sa jedná o dlhopisy, ktoré podľa ustanovení pod číslom 1 a 2 boli odovzdané;

- b) okrem výher opečatených výherných listov, ktoré spadajú pod číslo 1 písmeno b) aj výhry štátnych stavebných žrebov, ktoré boli výžrebované vo výherných fahoch do 1. augusta 1938.

Pri vyúčtovaní budú ďalej na farchu Protektorátu Čechy a Morava vyplatené tie 2% úrokové prémie, ktoré pripadajú na štátne stavebné žreby, výžrebované do 1. augusta 1938 v amortizačných fahoch.

5. Shoda je v tom, že príslušné devizové úrady oboch smluvných strán povolia prenesenie štátnych dlhopisov bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktoré sú uložené na ich území a tvoria majetok príslušníkov druhej strany. Týmto povolením bude príslušnosť dlhopisov k dotýčnemu územnému bloku zrušená.

6. Ďalej zrieka sa Slovenská republika zaplatenia za ten vojenský majetok, ktorý nemecká branná moc pri založení slovenského štátu obdržala.

7. Konečne Slovenská republika dá v Bratislave k dispozícii Protektorátu Čechy a Morava sumu 300 miliónov Ks, ktorú Nemecká vláda podľa potreby použije na prevedenie slovensko-nemeckej dohody, uzavretej v Bratislave dňa 30. januára 1940 a vyúčtuje s Protektorátom Čechy a Morava.

II. Na území Slovenskej republiky sa nachádzajúce česko-slovenské platidlá.

8. Slovenská republika odovzdá Národnej banke pre Čechy a Moravu

die Zeit bis zum 13. März 1939 entfallenden Zinsen von nichtlitrierten Schulden und Staatssanbons, sofern die Honorierung noch nicht stattgefunden hat und es sich um Schuldverschreibungen handelt, die nach den Bestimmungen der Ziffern 1 und 2 abgeliefert werden;

- b) außer den Gewinnen, die auf die laut Ziffer 1 Buchstabe b) abgestempelten Gewinnscheine entfallen, auch die Gewinne der Staatsbaulose, die bis zum 1. August 1938 in Gewinnziehungen ausgelost wurden.

Bei der Abrechnung werden weiter zu Lasten des Protektorats Böhmen und Mähren die 2%igen Zinsenprämien, welche auf die bis zum 1. August 1938 in Tilgungsziehungen ausgelosten Staatsbaulose entfallen, ausbezahlt.

5. Einverständnis besteht darüber, daß die zuständigen Devisenstellen in beiden vertragsschließenden Teilen die Übersendung ehemaliger tschecho-slowakischer Staatsschuldenverschreibungen, welche auf ihrem Gebiete verwahrt werden und Eigentum der Angehörigen des anderen Teiles bilden, bewilligen werden. Durch diese Bewilligung wird die Zugehörigkeit der Schuldverschreibung zum betreffenden Gebietsblock aufgehoben.

6. Ferner verzichtet die Slowakische Republik auf die Bezahlung derjenigen Heeresgüter, die die deutsche Wehrmacht bei der Errichtung des Slowakischen Staates erhalten hat.

7. Schließlich stellt die Slowakische Republik dem Protektorat Böhmen und Mähren einen Betrag von 300 Millionen Ks in Preßburg zur Verfügung, den die Deutsche Regierung zur Durchführung des in Preßburg am 30. Januar 1940 geschlossenen deutsch-slowakischen Vertrages nach Bedarf verwenden und mit dem Protektorat Böhmen und Mähren verrechnen wird.

II. Die in der Slowakischen Republik umlaufenden tschecho-slowakischen Zahlungsmittel.

8. Die Slowakische Republik übermittelt der Nationalbank für Böhmen und

v Prahe bezplatne do jedného mesiaca po ratifikácii tejto zmluvy, ak sa už lak nestalo, všetky česko-slovenské štátovky (s papierovými drobnými peniazmi), ktoré boli alebo sú v obehú na slovenskom štátnom územi (celkom okružle 772 miliónov K) a ktoré majú byť ňou z obehú stiahnuté, ak sa to dosiaľ nestalo.

III. Iné štátne finančné záväzky.

9. V celkovom stave česko-slovenského štátneho dlhu zo dňa 13. marca 1939 vo výške okružle 52.400.000.000 K neobsažené a medzištátne inak neupravené finančné záväzky Česko-Slovenskej republiky (počítajúc v to záväzky štátnych fondov) budú Slovenskou republikou prevzaté týmto spôsobom:

a) Záväzky bezprostredne zafazujúce štátny majetok bývalej Česko-Slovenskej republiky a majetok bývalej autonomnej Slovenskej krajiny (napr. výplatné renty pre zoštátnené železnice, hypotečné dlhy, reálne služobnosti) prechádzajú na Slovenskú republiku, pokiaľ táto prevezme tieto zafazované majetkové súčasti. Ak tieto zafazované majetkové objekty ležia po jednej a druhej strane hranice, má sa previesť podľa ekvity rozdelenie týchto zafazení. V tom prípade slúži čiastka tohto majetku, ležiaca na slovenskom územi len ako istota pre čiastku dlhu, prevzatú Slovenskou republikou bez toho, že by táto ručila za druhú čiastku dlhu.

b) Administratívne záväzky (napríklad dlhy, pochádzajúce z výkonov a dodávok pre štátne úrady a podniky, povinné záručné renty) pripadnú na farchu Slovenskej republiky, ak má veriteľ svoje sídlo ale-

Mähren in Prag unentgeltlich und kostenlos innerhalb eines Monats nach Ratifizierung dieser Vereinbarung, soweit noch nicht geschehen, sämtliche tschecho-slowakischen Staatsnoten (nebst Papierkleingeld), die sich im slowakischen Staatsgebiet im Umlauf befunden haben oder noch befinden (insgesamt rund 772 Millionen K) und die von ihr, soweit nicht geschehen, aus dem Umlauf zu ziehen sind.

III. Andere staatliche finanzielle Verpflichtungen.

9. Die in dem ausgewiesenen Gesamtstande der tschecho-slowakischen Staatsschuld am 13. März 1939 in der Höhe von rund 52.400.000.000 K nicht enthaltenen und zwischenstaatlich nicht anderweitig geregelten finanziellen Verpflichtungen der tschecho-slowakischen Republik (einschließlich der Verpflichtungen der staatlichen Fonds) werden von der Slowakischen Republik folgendermaßen übernommen:

a) Die auf dem Staatsvermögen der früheren tschecho-slowakischen Republik und des früheren autonomen Landes Slowakei unmittelbar lastenden Verpflichtungen (z. B. Einlösungsrenten für verstaatlichte Eisenbahnen, hypotekierte Schulden, Realdienstbarkeiten) gehen auf die Slowakische Republik über, insofern von derselben die belasteten Vermögensbestandteile übernommen werden. Liegen die belasteten Vermögensbestandteile diesseits und jenseits der Grenzen, hat eine angemessene Aufteilung der Belastungen zu erfolgen; in diesem Falle dient der auf dem slowakischen Gebiete gelegene Teil dieses Vermögens nur für den von der Slowakischen Republik übernommenen Teil der Schuld als Sicherstellung, ohne für den anderen Teil der Schuld zu haften.

b) Administrative Verpflichtungen (z. B. Schulden aus Leistungen und Lieferungen für Staatsbehörden und Unternehmungen, Haftpflichtrenten) fallen der Slowakischen Republik zur Last, insofern der Gläubiger seinen Sitz oder Wohn-

bo bydlisko na území Slovenskej republiky.

Pre plnenie uvedených administratívnych záväzkov voči veriteľom nachádzajúcim sa na území Protektorátu Čechy a Morava a na ostatnom území Ríše, dáva slovenská vláda prostredníctvom slovensko-nemeckého robotníckeho úsporného konta a prostredníctvom nemecko-slovenského zvláštneho tovarového účtu 150 miliónov K (t. j. 15 miliónov RM) k dispozícii. Slovenská vláda blahovoľne bude skúmať tiež i možnosť dispozície v rámci horemenovanej zmluvy pre slovensko-česko-moravský tovarový účet.

V horeuvedenej sume 150 miliónov K nie sú vzaté do úvahy opakujúce sa výkony v prospech veriteľov, bývajúcich v Protektoráte Čechy a Morava a v ostatnej časti Ríše, čo sa vyhradzuje osobitnej dohode.

c) Usporiadanie záväzkov bývalej Česko-Slovenskej republiky z prevzatých záruk vyhradzuje sa osobitným dohodám

10. Shoda je v tom, že nároky, ktoré majitelia štáných dlhopisov bývalej Rakúsko-Uhorskej monarchie mohli uplatňovať voči Česko-Slovenskej republike podľa zákonných predpisov v tejto republike, osoby, bývajúce na území Slovenskej republiky nemôžu uplatňovať voči Protektorátu Čechy a Morava. Právo vlastníkov žiadať vrátenie príslušných dlhopisov, ak sa nachádzajú u administratívnych úradov v Protektoráte, eventuálne vyžiadať príslušné potvrdenie, sa týmto neporušuje.

IV. Štátny majetok.

11. Medzi smluvnými stranami je shoda v tom, že všetok majetok bývalej Česko-Slovenskej republiky nado-

sich auf dem slowakischen Gebiete hat.

Zur Abfindung der bezeichneten administrativen Verpflichtungen zugunsten von Gläubigern im Protektorat Böhmen und Mähren und im übrigen Reichsgebiet stellt die Slowakische Regierung über das slowakisch-deutsche Arbeiterlohn-Ersparnis-Konto und das deutsch-slowakische Spezial-Waren-Konto einen Betrag von 150 Millionen K (= 15 Millionen Reichsmark) zur Verfügung. Die Slowakische Regierung wird eine Bereitstellung im Rahmen der genannten Summe auch über das slowakisch-böhmisch-mährische Warenkonto wohlwollend prüfen.

In den genannten 150 Millionen K sind die wiederkehrenden Leistungen zugunsten von Gläubigern im Protektorat Böhmen und Mähren und im übrigen Reichsgebiet nicht berücksichtigt, worüber eine besondere Vereinbarung vorbehalten bleibt.

c) Die Regelung der Verpflichtungen der früheren Tschecho-Slowakischen Republik aus übernommenen Garantien bleibt Sondervereinbarungen vorbehalten.

10. Es besteht Einverständnis darüber, daß die Ansprüche, welche die Besitzer der Staatsschuldverschreibungen der ehemaligen österreichisch-ungarischen Monarchie gegen die Tschecho-Slowakische Republik nach den in dieser Republik geltenden Rechtsvorschriften geltend machen konnten, gegen das Protektorat Böhmen und Mähren von den in der Slowakischen Republik wohnenden Personen nicht erhoben werden können. Das Recht der Besitzer, die Rückgabe der betreffenden Schuldverschreibungen, falls sich dieselben bei Verwaltungsstellen im Protektorate befinden, bzw. die Ausfertigung einer entsprechenden Bescheinigung zu fordern, wird dadurch nicht berührt.

IV. Staatseigentum.

11. Zwischen den vertragsschließenden Teilen besteht Einverständnis darüber, daß — unbeschadet anderweitiger Ver-

budnutý akýmkoľvek spôsobom — bez ohľadu na iné dohody —, ktorý sa nachádza na území Slovenskej republiky, stal sa bezplatne majetkom Slovenskej republiky a že Slovenská republika neuplatní žiadny nárok na majetok bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorý sa nachádza mimo územia Slovenskej republiky.

12. Pred vznikom Slovenskej republiky vzniklé

- a) pohľadávky bývalej Česko-Slovenskej republiky voči osobám, ktoré majú sídlo, bydlisko alebo svoj podnik na území Slovenskej republiky, alebo
- b) pohľadávky bývalej Česko-Slovenskej republiky hypotekárne zaistené na majetkových objektoch, ktoré sa nachádzajú na území Slovenskej republiky, považujú sa za pohľadávky Slovenskej republiky.

Ak by sa jednalo

- a) o hypotekárne nezabezpečené pohľadávky voči podniku, ktorý má sídlo na území smluvných strán a ktorého závod sa rozprestiera na území viacerých štátov, ktorého územia alebo územná čiastka tvorila územie bývalej Česko-Slovenskej republiky, alebo
- b) hypotekárne nezabezpečenú pohľadávku, ktorá vznikla činnosťou štátneho podniku, ktorý sa nachádza na území jednej zo smluvných strán voči dlžníkovi, ktorého sídlo alebo bydlisko sa nenachádza v štáte, v ktorom je podnik,

treba posudzovať podľa ekvity otázku, či a v akom rozmere sa má považovať táto pohľadávka za pohľadávku Slovenskej republiky, alebo kto môže vykonávať veriteľské právo; pri tom treba brať do ohľadu

einbarungen — alles wie immer entstandene Eigentum der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik, welches sich auf dem Gebiete der Slowakischen Republik befindet, unentgeltlich Eigentum der Slowakischen Republik geworden ist, und daß die Slowakische Republik auf Eigentum der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik, daß sich außerhalb des Gebietes der Slowakischen Republik befindet, keinerlei Anspruch erhebt.

12. Die aus der Zeit vor der Errichtung der Slowakischen Republik stammenden

- a) Forderungen der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik gegen Personen, die ihren Sitz oder Wohnsitz oder ihren Betrieb auf dem Gebiete der Slowakischen Republik haben, oder
- b) Forderungen der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik, die auf den Vermögensgegenständen hypothekarisch gesichert sind, die sich in dem Gebiete der Slowakischen Republik befinden, werden als Forderungen der Slowakischen Republik betrachtet.

Handelt es sich jedoch

- a) um eine hypothekarisch nicht gesicherte Forderung gegen ein auf dem Gebiete der vertragsschließenden Teile domiziliertes Unternehmen, dessen Betrieb sich auf mehrere Staaten erstreckt, deren Gebiet oder Gebietsteil einen Teil der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik bildete, oder
- b) um eine hypothekarisch nicht gesicherte Forderung, die durch die Leistung eines auf dem Gebiete der vertragsschließenden Teile gelegenen staatlichen Unternehmens gegen einen Schuldner entstanden ist, der seinen Sitz oder Wohnsitz nicht in dem Staate hat, in welchem sich das Unternehmen befindet,

so ist nach Billigkeit zu bestimmen, ob und in welchem Umfang sie als Forderung der Slowakischen Republik zu betrachten ist oder wer sonst die Rechte des Gläubigers ausüben kann; dabei wird besonders das Schwergewicht der

význam prevádzkovej činnosti podniku.

Ak sa odvodzuje hypotekárne nezaistená štátna pohľadávka z dodávky alebo práce alebo opomenutia dlžníkovho (napr. oškoľňovacia pohľadávka pre vadnú výkonnosť), je rozhodujúce pre otázku, o akú pohľadávku sa jedná, predovšetkým miesto výkonnosti alebo opomenutia.

13. V účastiach a ináč stelesnená účasť bývalej Česko-Slovenskej republiky na neštátnych podnikoch, ktorých závody pracujú výlučne na území Slovenskej republiky, pokladajú sa za účasť Slovenskej republiky.

Ak závod takýchto podnikov sa rozpresliera vo viacerých štátoch, ktorých územie alebo územná časť tvorila časť bývalej Česko-Slovenskej republiky, rozdelí sa štátna účasť podľa ekvity a slovenskej vláde sa konceduje na ňu pripadajúca časť v celom rozsahu ako participácia Slovenskej republiky na závodoch, ktoré ležia na Slovensku.

14. Ohľadne majetku (aktív a pasív) štátnych fondov, platia ustanovenia pod číslom 9, 11 a 12.

Ohľadne majetku neštátnych fondov, ktoré stoja len pod štátnou správou, budú uzavreté iné dohody.

15. V prípadoch uvedených pod číslom 12, odsek 2 a číslom 13 odsek 2 rozhoduje smiešaná komisia, do ktorej každý zúčastnený štát vysieľa rovnaký počet členov a k rozhodnutiam ktorej treba jednodlosnosti. Ak k rozhodnutiu nedôjde, bude sporná otázka rozhodnutá cestou diplomatickou.

Ak by sa pri prevádzaní ustanovenia úseku III a IV tejto dohody vyskytly ťažkosti, ktoré by sa týkaly záujmov súkromných osôb, dorozumejú sa obidve smluvné strany, aby, umožnily hladké a rýchle

Betriebslätigkeit des Unternehmens zu berüchsichtigen sein.

Wird eine hypothekarisch nicht gesicherte staatlische Forderung von einer Lieferung oder Arbeit oder Unterlassung des Schuldners abgeleitet (z. B. eine Schadenerjahrforderung wegen Mängeln der Leistung), so ist für die Frage, um wessen Forderung es sich handelt, vor allem der Ort der Leistung oder Unterlassung entscheidend.

13. Die in Aktien usw. verkörpertem Beteiligungen der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik an nichtstaatlischen Unternehmungen, deren Betrieb ausschliesslich auf dem slowakischen Gebiete getätigt wurde, sind als Beteiligungen der Slowakischen Republik zu betrachten.

Erstreckt sich der Betrieb solcher Unternehmungen auf mehrere Staaten, deren Gebiet oder Gebietsteil einen Teil der Tschecho-Slowakischen Republik bildete, so ist die staatlische Beteiligung nach Billigkeit aufzuteilen und der Slowakischen Regierung der auf sie entfallende Anteil im ganzen Umfang als Beteiligung der Slowakischen Republik an den in der Slowakei gelegenen Betrieben einzuräumen.

14. Über das Vermögen (Aktiven und Passiven) der staatlischen Fonds gelten die Bestimmungen der Ziffern 9, 11 und 12.

Über das Vermögen nichtstaatlischer Fonds, die nur unter staatlischer Verwaltung stehen, werden anderweit Vereinbarungen getroffen.

15. Über die in den in Ziffern 12 Abs. 2 und 13 Abs. 2 angeführten Fälle entscheidet eine gemischte Kommission, in die jeder beteiligte Staat die gleiche Anzahl von Mitgliedern entsendet und für deren Entscheidung Stimmeneinheit erforderlich ist. Kommt eine Entscheidung nicht zustande, wird die Streitfrage auf diplomatischem Wege gelöst.

Falls sich bei der Durchführung der Bestimmungen der Abschnitte III und IV dieser Vereinbarung Schwierigkeiten ergeben sollten, die die Interessen von Privatpersonen berühren könnten, werden sich die beiden ver-

prevedenie týchto ustanovení. Rozhodnutie o príslušných opatreniach môže byť prevedené na horeuvedenú smiešanú komisiu.

V. Vynahradzovacie nároky.

16. Administratívne depozitá, ktoré slúžia za istotu nejakého práva bývalej Česko-Slovenskej republiky, majú sa odovzdať tej smluvnej strane, na ktorú sa toto právo presunulo. Ak je právny dôvod tohto deponovania zrušený alebo ak toto právo, k istote ktorého sa deponovanie previedlo, nebolo použité, majú sa tieto depozitá hneď vydať deponentom. Právny dôvod depozitá sa považuje aj vtedy za zrušený, ak deponovanie sa previedlo pre istotu ručenia nejakého podnikateľa, za úspešné prevedenie jemu sverenej práce alebo iného výkonu a prevedenie tohoto výkonu alebo práce boli hatečné okolnosťami, ktoré sa nedotýkajú jeho osoby, alebo výsledok tejto činnosti alebo práce bol zničený v dôsledku takých okolností alebo podnikateľom nemohol byť v predpísanom stave udržiavaný.

Iné administratívne depozitá sa majú vydať tej smluvnej strane, ktorej úrady sú poverené ďalším prevádzaním dotýčajúcich vecí.

Vydanie súdnych depozitov bude upravené osobitne.

VI. Samosprávne sväzy.

17. Shoda je v tom, že záväzky vzniklé z pôžičiek, dodávok a činnosti atď. tých samosprávnych sväzov, ktoré existovali už pri založení slovenského štátu a ktoré sa nerozdielne nachádzali alebo ešte nachádzajú na území Slovenskej republiky, majú byť vyrovnané tými sväzmi alebo právnymi osobami, na ktoré tento majetok prešiel.

tragschließenden Teile ins Einvernehmen setzen, um den glatten und beschleunigsten Vollzug dieser Bestimmungen zu fördern; die Entscheidung über die zu treffenden Maßnahmen kann der obenerwähnten gemischten Kommission übertragen werden.

V. Rückertstattungsansprüche.

16. Verwaltungsbepositen, die zur Sicherstellung eines Rechtes der früheren Tschecho-Slowakischen Republik dienen, sind demjenigen vertragsschließenden Teil auszufolgen, auf den dieses Recht übergegangen ist. Ist der Rechtsgrund der Hinterlegung erloschen oder wird das Recht, zu dessen Sicherstellung die Hinterlegung erfolgte, nicht ausgeübt, so sind die Hinterlegungen unverzüglich an den Hinterleger auszufolgen.

Der Rechtsgrund der Hinterlegung gilt auch dann als erloschen, wenn die Hinterlegung zur Sicherstellung der Haftung eines Unternehmers für den Erfolg einer an ihn vergebenen Arbeit oder andern Leistung erfolgte und der Vollzug dieser Leistung und Arbeit durch Umstände, die er nicht zu vertreten hat, vereitelt wurde oder das Ergebnis dieser Leistung oder Arbeit infolge solcher Umstände vernichtet wurde, oder von dem Unternehmer nicht in dem vorgeschriebenen Zustande erhalten werden kann.

Anderer Verwaltungsbepositen sind demjenigen vertragsschließenden Teil auszuliefern, dessen Behörden zur Weiterführung der fraglichen Angelegenheiten zuständig sind.

Die Auslieferung gerichtlicher Depositen wird gesondert geregelt.

VI. Selbstverwaltungskörper.

17. Einverständnis besteht darüber, daß die aus Darlehen, Lieferungen, Arbeiten ufm. entstandenen Verpflichtungen der zur Zeit der Gründung der Slowakischen Republik bestehenden Selbstverwaltungskörperschaften, die sich ungeteilt auf dem Gebiete der Slowakischen Republik befanden oder noch befinden, von diesen Körperschaften oder von juristischen Personen, auf welche deren Vermögen übergegangen ist, beglichen werden.

Ak sa jedná o dlhy rozdelených samosprávnych sväzov, má sa vyrovnanie previesť podľa ekvity. K tomuto účelu môže byť ustanovená smiešaná komisia, ktorej zloženie a jednanie sa upraví podľa ustanovenia čísla 15.

Toto platí vzájomne i na dlhy bývalých česko-slovenských samosprávnych sväzov, ktoré sa teraz nachádzajú na území Protektorátu Čechy a Morava.

VII. Obecne prospešné podniky, fondy a podobné inštitúcie.

18. Obidve smluvné strany sa zaväzujú podporiť vyrovnanie obecne prospešných podnikov, neštátnych fondov a podobných inštitúcií, ak sa toho vyskytne potreba v dôsledku novej hranice.

Na návrh jednej zo smluvných strán môže sa toto vyrovnanie preniesť na smiešanú komisiu, ktorej zloženie a pôsobnosť sa upraví podľa ustanovenia čísla 15. Komisia nie je oprávnená zasahovať do súkromných práv.

Participácia verejno-právnych sväzov na všezitochných podnikoch, ak sa ich závod rozprestiera na území viacerých štátov, ktorých územie alebo územná čiastka bola súčasťou bývalej Česko-Slovenskej republiky, má byť pri vyrovaní odmenená, ak sa tento sväz nachádza na druhej strane hranice.

VIII. Záverečné ustanovenia.

19. Medzi oboma smluvnými stranami je shoda v tom, že majetok, pohľadávky a iné práva ako aj záväzky bývalej Česko-Slovenskej republiky teraz sú majetkom, pohľadávkami a inými právami, ako aj inými záväzkami Slovenskej republiky, ak právne predpisy bývalej Česko-Slovenskej republiky určovali ich prene-

Handelt es sich u.n Schulden von geteilten Selbstverwaltungskörperschaften, hat ein billiger Ausgleich stattzufinden. Zu diesem Zweck kann eine gemischte Kommission eingesetzt werden, deren Zusammensetzung und Verfahren sich nach den Bestimmungen der Ziffer 15 regelt.

Dies gilt umgekehrt auch für die Schulden der früheren tschecho-slowakischen Selbstverwaltungskörper, die sich jetzt auf dem Gebiete des Protektorats Böhmen und Mähren befinden.

VII. Gemeinnützige Unternehmungen, Fonds und ähnliche Institutionen.

18. Die beiden vertragschließenden Teile verpflichten sich, die Auseinandersetzung über gemeinnützige Unternehmen, nichtstaatliche Fonds und ähnliche Institutionen, insofern dafür zufolge der neuen Grenzziehung ein Bedürfnis besteht, zu fördern.

Auf Antrag einer der beiden vertragschließenden Teile kann diese Auseinandersetzung einer gemischten Kommission übertragen werden, deren Zusammensetzung und Verfahren sich nach den Bestimmungen der Ziffer 15 regelt. Die Kommission ist nicht berechtigt, in Privatrechte einzugreifen.

Die Anteilnahme der Körperschaften des öffentlichen Rechtes an gemeinnützigen Unternehmungen, deren Betrieb sich auf mehrere Staaten erstreckt, deren Gebiet oder Gebietsteil einen Teil der Tschecho-Slowakischen Republik bildete, ist, soweit diese Körperschaft sich jenseits der Grenze befindet, bei der Auseinandersetzung abzugreifen.

VIII. Schlußbestimmungen.

19. Zwischen den beiden vertragschließenden Teilen besteht Einverständnis darüber, daß das Eigentum, die Forderungen und andere Rechte sowie Verpflichtungen der früheren Tschecho-Slowakischen Republik jetzt, insofern die tschecho-slowakischen Rechtsvorschriften ihre Übertragung auf das autonome Land Slowakei bestimmten,

senie na autonómnu Slovenskú krajinu.

Podľa smyslu pokladajú sa za majetok, pohľadávky a iné práva, ako aj za záväzky Protektorátu Čechy a Morava tie majetky, pohľadávky a iné práva, ako aj záväzky bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktoré podľa platných právnych predpisov ani k spoločnému majetku bývalej Česko-Slovenskej republiky ani k autonomnej Slovenskej krajine a Podkarpatskej Rusi nemaly pripadnúť.

Ak sa jedná o majetkoprávne nároky a záväzky, ktoré vznikly medzi verejnoprávnymi sväzmi, ich podnikmi, ústavmi atď. v dôsledku rozdelenia jednotlivých odborov verejnej správy a majetkov bývalej Česko-Slovenskej republiky na základe horeuvedených právnych predpisov, tak napríklad o vyrovnanie dodatočných účtov podnikov bývalých česko-slovenských železníc a pošt do konca roku 1938 a vzájomných pohľadávok zo železničného, poštového, telegrafného a telefonného styku, má byť upravené osobitnou dohodou.

20. Ustanovenia tejto dohody platia len do tej miery, kým iné osobitné úpravy nebudú alebo neboly dohodnuté.
21. V tejto dohode upravené vyrovnanie o majetko-právnej proporcionality je konečné, takže slovenská vláda nad túto už neprevezme nijaké záväzky bývalej Česko-Slovenskej republiky.
22. Táto dohoda má byť ratifikovaná a ratifikačné listiny majú byť vymenené čo najskôr v Berlíne.

Vstúpi v platnosť dňom výmeny ratifikačných listín.

Eigentum, Forderungen und andere Rechte sowie Verpflichtungen der Slowakischen Republik sind.

Sinngemäß werden als Eigentum, Forderungen und andere Rechte sowie Verpflichtungen des Protektorats Böhmen und Mähren das Eigentum, die Forderungen und anderen Rechte sowie Verpflichtungen der früheren Tschecho-Slowakischen Republik betrachtet, wenn sie kraft der bezogenen Rechtsvorschriften weder zu dem gemeinsamen Vermögen der früheren Tschecho-Slowakischen Republik gehören sollten noch den autonomen Ländern Slowakei und Karpatho-Rußland zufallen sollten.

Handelt es sich um vermögensrechtliche Ansprüche und Verpflichtungen, die zwischen öffentlich-rechtlichen Körperschaften, deren Unternehmungen, Anstalten usw. zufolge der Teilung der einzelnen Zweige der öffentlichen Verwaltung und des Vermögens der früheren Tschecho-Slowakischen Republik auf Grund der oben angeführten Rechtsvorschriften entstanden sind, so z. B. um die Begleichung der nachträglichen Gebarungen aus dem Betriebe der ehemaligen tschecho-slowakischen Eisenbahnen und Post bis zum Ende des Jahres 1938 und der gegenseitigen Forderungen aus dem Eisenbahn-, Post-, Telephon- und Telegraphenverkehr, so ist darüber eine besondere Vereinbarung zu treffen.

20. Die Bestimmungen dieser Vereinbarung gelten nur insoweit, als nicht besondere Regelungen getroffen worden sind oder werden.
21. Die in dieser Vereinbarung geregelte Auseinandersetzung über vermögensrechtliche Verhältnisse ist endgültig, so daß die Slowakische Regierung insoweit darüber hinaus keine Verpflichtungen der früheren Tschecho-Slowakischen Republik übernimmt.
22. Diese Vereinbarung soll ratifiziert, die Ratifikationsurkunden sollen so bald als möglich in Berlin ausgetauscht werden.

Sie tritt mit dem Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Smluvné strany sa dohodly predbežne používať ustanovenia tejto dohody odo dňa podpísania.

Die vertragschließenden Teile haben sich geeinigt, die Bestimmungen dieser Vereinbarung vom Tage der Unterzeichnung ab vorläufig anzuwenden.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto dohodu vlastnoručne podpísali.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diese Vereinbarung eigenhändig unterzeichnet.

Vyhotovené vo dvoch pôvodinách v reči slovenskej a nemeckej v Berlíne dňa 13. apríla 1940.

Geschehen in doppelter Urschrift, in deutscher und slowakischer Sprache, in Berlin am 13. April 1940.

Za Slovenskú vládu:

POLYAK v. r.

Für die Deutsche Regierung

Eisenlohr e. h.

Za Nemeckú vládu:

EISENLOHR v. r.

Für die Slowakische Regierung

Polnát e. h.

Priloha

k dohode medzi Nemeckou ríšou a Slovenskou republikou o štátnom dlhu a štátnom majetku bývalej Česko-Slovenskej republiky atď.

1. Konsolidovaný filtrovaný dlh:

Pol.	Označenie dlhopisov	Opatrený bežným kupónom	Pri chýbaní bez ku- pónu (stl. 3) a na- sledujúcich kupónov uhradí sa za každý chýbajúci kupón vý- pliatná hodnota (t. j. v % z nom. hod- noty).
1	2	3	4
1	4½% unifikačná pôžička Em. A	15. VIII. 1939	2,25
	4½% " " zlomkové kusy	bez kupónov	
2	4½% unifikačná pôžička Em. B	15. V. 1939	2,25
	4½% " " zlomkové kusy	bez kupónov	
3	3¾% unifikačná pôžička	15. IV. 1939	1,875
	3¾% " " zlomkové kusy	bez kupónov	
4	3% amortizačná unifikačná pôžička	15. III. 1939	1,5
	3% " " " zlomkové kusy	bez kupónov	
5	3% unifikačná renta	15. VI. 1939	1,5
	3% " " zlomkové kusy	bez kupónov	
6	4½% pôžička obrany štátu	15. IV. 1939	2,25
7	3% " " "	15. IV. 1939	1,50
8	3½% (2½) náhradná renta neslosovateľné	1. V. 1939	1,3125
9	3½% (2½) IV. štátna pôžička neslosovateľné	1. VII. 1939	1,3125
	3½% (2½) IV. štátna pôžička kusy po 37,100 a 75 K	1. I. 1940	2,625
10	3% (2¼) odškodňovacie dlhopisy za vojnové dodávky	1. IV. 1939	1,125
11	3% (2¼) " " za vojnové pôžičky	1. VII. 1939	1,125
	3% (2¼) " " kusy po 37,100 a 75 K	1. VII. 1939	2,25
12	3% (2¼) železničné dlhopisy typ A	1. V. 1939	1,125
	3% (2¼) " " kusy po 150 K	1. XI. 1939	2,25
13	3½% (2½) železničné dlhopisy typ B	1. V. 1939	1,3125
	3½% (2½) " " kusy po 150, 200, 300 a 400 K	1. XI. 1939	2,625
14	6% (4,10) IV. štátna pôžička	1. VII. 1939	2,25
	6% (4,10) IV. " " kusy po 37,100 a 75 K	1. I. 1940	4,50
15	4½% (3,125) štátna prémiová pôžička	1. VIII. 1939	1,6875
16	6% (4,10) štátna elektrizačná pôžička 1921	1. VI. 1939	2,25
17	5% (4,10) pôžička práce	1. VI. 1939	2,25
	5% (4,10) " " kusy po 200, 500 K	1. XII. 1939	4,50
18	6% (4,10) múčna pôžička	1. IX. 1939	2,25
19	6% (4,10) štátna investičná pôžička 1921	1. IX. 1939	2,25
20	6% (4,10) štátna investičná pôžička 1923	1. IV. 1939	2,25
21	6% (4,10) konverzná pôžička	1. IV. 1939	2,25

Anlage

zur Vereinbarung zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik über die Staatsschuld und das Staatseigentum der früheren Tschecho-Slowakischen Republik usw.

1. Konfolidierte Illirerte Schuld

Post	Bezeichnung der Schuldbeschreibungen	Verschen mit laufendem Zinschein	Zeim Gehlen des laufenden Zins (Nol 3) und nachfolgender Zinscheine wird für jeden laufenden Zinschein zum Auszahlungswert vergütet (d. h. in % vom Nennwert)
1	2	3	4
1	4½% Anifizierungsanleihe Em. A	15. 8. 1939	2,25
	4½% " Bruchstücke	ohne Zinschein	
2	4½% Anifizierungsanleihe Em. B	15. 5. 1939	2,25
	4½% " Bruchstücke	ohne Zinschein	
3	3¼% Anifizierungsanleihe ,	15. 4. 1939	1,675
	3¼% " Bruchstücke	ohne Zinschein	
4	3% amortifable Anifizierungsanleihe	15. 3. 1939	1,5
	3% " " Bruchstücke	ohne Zinscheine	
5	3% Anifizierungsrente ,	15. 6. 1939	1,5
	3% " Bruchstücke	ohne Zinscheine	
6	4½% Staatsverteidigungsanleihe	15. 4. 1939	2,25
7	3% " "	15. 4. 1939	1,50
8	3½% (2 ² / ₈) Ersparrente unverlosbar	1. 5. 1939	1,3125
9	3½% (2 ² / ₈) IV. Staatsanleihe unverlosbar	1. 7. 1939	1,3125
	3½% (2 ² / ₈) VI. " Stücke zu 37,50 und 75 K	1. 1. 1940	2,625
10	3% (2 ¹ / ₄) Entschädigungsschuldbeschreibungen für Kriegslieferungen	1. 4. 1939	1,125
11	3% (2 ¹ / ₄) " für Krieganleihen	1. 7. 1939	1,125
	3% (2 ¹ / ₄) " Stücke zu 37,50 und 75 K	1. 7. 1939	2,25
12	3% (2 ¹ / ₄) Eisenbahnschuldbeschreibungen Typ A	1. 5. 1939	1,125
	3% (2 ¹ / ₄) " Stücke zu 150 K	1.11. 1939	2,25
13	3½% (2 ³ / ₈) Eisenbahnschuldbeschreibungen Typ B	1. 5. 1939	1,3125
	3½% (2 ³ / ₈) " Stücke zu 150, 200 300 und 400 K	1.11. 1939	2,625
14	6% (4,5) IV. Staatsanleihe	1. 7. 1939	2,25
	6% (4,5) VI. " Stücke zu 37,50, 75 K	1. 1. 1940	4,50
15	4½% (3,375) Staatsprämienanleihe	1. 8. 1939	1,6875
16	6% (4,5) Staatselektrifizierungsanleihe 1921	1. 6. 1939	2,25
17	5% (4,5) Arbeitsanleihe	1. 6. 1939	2,25
	5% (4,5) " Stücke zu 200, 500 K	1.12. 1939	4,50
18	6% (4,5) Mehlanleihe	1. 9. 1939	2,25
19	6% (4,5) Staatsinvestitionsanleihe 1921	1. 9. 1939	2,25
20	6% (4,5) Staatsinvestitionsanleihe 1923	1. 4. 1939	2,25
21	6% (4,5) Konversionsanleihe	1. 4. 1939	2,25

Pol.	Označenie dlhopisov	Opatrený bežným kupónom	Pri chýbaní bež. ku- pónu (stl. 3) a na- sledujúcich kupónov uhradí sa za každý chýbajúci kupón vy- plátná hodnota (t. j. v % z nom. hod- noty).
1	2	3	4
22	6% (4,3) konsolidačná pôžička 1926	1. IV. 1939	2,25
23	5% (3,73) (pôvodne 5 1/2%) IV. štátna pôžička	1. VII. 1939	1,875
	5% (3,73) (pôvodne 5 1/2%) kusy po 37,500, 75 K	1. I. 1940	3,75
24	5% (3,73) prioritná pôžička železnice Aussig-Teplitz	30. VI. 1939	1,875
25	5% (3,73) " " " Ostrava-Friedland	1. VII. 1939	1,875
26	5% (3,73) štátna investičná pôžička 1931	1. VIII. 1939	1,875
27	5% (3,73) amortizačná pôžička 1928	1. IV. 1939	1,875
28	5% (3,73) štátne železničné dlhopisy typ E	1. V. 1939	1,875
	5% (3,73) " " " kusy po 300, 400 K	1. XI. 1939	3,75
29	5 1/4% (3,0375) štátne železničné dlhopisy typ F	1. V. 1939	1,9688
	5 1/4% (3,0375) " " " kusy po 400 K	1. XI. 1939	3,9375
30	4% (3) (pôvodne 5%) IV. štátna pôžička	1. VII. 1939	1,5
	4% (3) (pôvodne 5%) kusy po 37,50 a 75 K	1. I. 1940	3,0
31	4% (3) pôžička k účelom získania účastí Košicko-Bohumin- skej železnice	1. VII. 1939	1,5
32	4% (3) železničné dlhopisy typ C a D	1. V. 1939	1,5
	4% (3) " " kusy po 150, 200, 300 a 400 K	1. XI. 1939	3,0
33	4% (3) amortizačná náhradná renta	1. V. 1939.	1,5
34	4% (3) prioritné obligácie železnice Reichenberg-Gablonz a/N-Tannwald I, II a III emisia	1. VII. 1939	1,5
35	4% (3) prioritné obligácie miestnej dráhy Nemecký Brod—Humpolec	1. VII. 1939	1,5
	Kostelec—Telč	1. VIII. 1939	1,5
	Strakonice—Vimperk	1. VII. 1939	1,5
	Vodňany—Prachalice	1. VII. 1939	1,5
36	4% (3) prioritné obligácie spojených šumavských železníc	1. VII. 1939	1,5
37	4% (3) prioritné obligácie moravských miestnych železníc	1. VII. 1939	1,5
38	4% (3) pôžička Bušehradskej železnice	1. IV. 1939	1,5
39	4 1/2% (3,375) amortizačná náhradná renta	1. V. 1939	1,6875
40	4% (3) neamortizačná náhradná renta	1. V. 1939	1,5
41	4,2% (3,15) neamortizačná náhradná renta	1. V. 1939.	1,575
42	4,5% (3,375) neamortizačná náhradná renta	1. V. 1939	1,6875
43	4% (3) prioritná obligácia miestnej železnice Chrudim—Holice	1. VII. 1939	1,5
44	Pôžičky stavebných lósov: Treba odovzdať umorovací list s príslušným výherným listom .Bez výherných li- stov (t. j. len umorovací list) treba odovzdať len stavebné lósy vylosované vo výhernom fahu do 1. VIII. 1938.		Za chýbajúci vý- herný list celého losu treba nahr- diť K 35.— a v 1 pätnu K 7.—

Postf.	Bezeichnung der Schuldverschreibungen	Versehen mit laufendem Zinschein	Beim Fehlen des laufenden Zinscheines (St. 3) und nachfolgender Zinscheine wird für die zu fehlenden Zinscheine kein Auszahlungswert vergütet (d. i. in % vom Nennwert)
1	2	3	4
22	6% (4,5) Konsolidierungsanleihe 1926	1. 4. 1939	2,25
23	5% (3,75) (ursprünglich 5½%) IV. Staatsanleihe	1. 7. 1939	1,875
	5% (3,75) (" " 5½%) Stücke zu 37,50, 75 K	1. 1. 1940	3,75
24	5% (3,75) Prioritätsanleihe der Aussig-Teplitzer Bahn	30. 6. 1939	1,875
25	5% (3,75) " " der Ostrau-Friedländer Bahn	1. 7. 1939	1,875
26	5% (3,75) Staatsinvestitionsanleihe 1931	1. 8. 1939	1,875
27	5% (3,75) amortisable Anleihe 1928	1. 4. 1939	1,875
28	5% (3,75) Staatseisenbahnschuldverschreibungen Typ E	1. 5. 1939	1,875
	5% (3,75) " " Stücke zu 300, 400 K	1.11. 1939	3,75
29	5¼% (3,0375) Staatseisenbahnschuldverschreibungen Typ F	1. 5. 1939	1,9688
	5¼% (3,0375) " " Stücke zu 400 K	1.11. 1939	3,9375
30	4% (3) (ursprünglich 5%) IV. Staatsanleihe	1. 7. 1939	1,5
	4% (3) (" " 5%) Stücke zu 37,50 und 75 K	1. 1. 1940	3,0
31	4% (3) Anleihe zum Zwecke der Erwerbung der Aktien der Kaschau-Oberberg Eisenbahn	1. 7. 1939	1,5
32	4% (3) Eisenbahnschuldverschreibungen Typ C und D	1. 5. 1939	1,5
	4% (3) " " Stücke zu 150, 200, 300 und 400 K	1.11. 1939	3,0
33	4% (3) amortisable Ersparrente	1. 5. 1939	1,5
34	4% (3) Prioritätsobligationen der Reichenberg-Gablonz a/M Tannwald Eisenbahn I, II und III Emission	1. 7. 1939	1,5
35	4% (3) Prioritätsobligationen der Lokalbahnen Nemecky Brod-Humpolec	1. 7. 1939	1,5
	Kostelec-Teplc	1. 8. 1939	1,5
	Strakonice-Wimperk	1. 7. 1939	1,5
	Wodnany-Prachaticc	1. 7. 1939	1,5
36	4% (3) Prioritätsobligationen der Vereinigten Böhmerwalder Eisenbahnen	1. 7. 1939	1,5
37	4% (3) Prioritätsobligationen der mährischen Lokalbahnen	1. 7. 1939	1,5
38	4% (3) Anleihe der Bustehradcr Eisenbahn	1. 4. 1939	1,5
39	4½% (3,375) amortisable Ersparrente	1. 5. 1939	1,6875
40	4% (3) nicht amortisable Ersparrente	1. 5. 1939	1,5
41	4,2% (3,15) nicht amortisable Ersparrente	1. 5. 1939	1,575
42	4,5% (3,375) nicht amortisable Ersparrente	1. 5. 1939	1,6875
43	4% (3) Prioritätsobligationen der Lokalbahn Chrudim-Holicc	1. 7. 1939	1,5
44	Bausanleihen: Abzuliefern ist der Tilgungsschein mit dem zugehörigen Gewinnschein. Nur die bis zum 1. August 1938 in Gewinnziehungen ausgelosten Bauscheine sind ohne Gewinnscheine abzuliefern (d. i. nur der Tilgungsschein)		Für einen fehlenden Gewinnschein eines ganzen Loses ist 35 K und eines Fünftelloses 7 K zu vergüten.

2. Štátne pokladničné poukážky.

Por.	Označenie dlhopisu	Pôvodná splatnosť	Kupónami opatrené	Úroky vyplatené len proti poznačeniu na pokladničnej poukážke na dobu	Keď chýba je bežný úrokový kupón (stl. 4) a nasledujúci kupón, alebo v prípade, že ďalšie poločné úroky proti poznačeniu na pokladničnom liste boli vyplatené (stl. 5) uhradí sa za každý chýbajúci kupón alebo za poločné úroky, vyplatené proti poznačeniu rýz. nominálnej hodnoty.
1	2	3	4	5	6
1	3 ³ / ₄ % štátne pokladničné poukážky . . .	1. 11. 1938		1. 11. 1938 - 1. 5. 1939	1,875
2	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 2. 1939		—	1,875
3	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 2. 1940	1. 8. 1939	—	1,875
4	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 2. 1941		—	1,875
5	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	28. 2. 1939		—	1,875
6	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	29. 2. 1940	31. 8. 1939	—	1,875
7	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	28. 2. 1941		—	1,875
8	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 5. 1939		—	1,875
9	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 5. 1940	1. 5. 1939	—	1,875
10	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 5. 1941		—	1,875
11	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 9. 1939	1. 9. 1939	—	1,875
12	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 11. 1939		—	1,875
13	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 11. 1940	1. 5. 1939	—	1,875
14	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 1. 1940		—	1,875
15	3 ³ / ₄ % " " " " . . .	1. 7. 1941	1. 7. 1939	—	1,875
16	4% (pôvodne 5%) slosovateľné štátne pokladničné poukážky	15. 1. 1939 15. 1. 1940	15. 7. 1939		2,000 2,000

3. Štátne pokladničné bony:

Pri štátnych pokladničných bonoch treba uhradiť úroky vyplatené už na dobu po 13. III. 1939.

4. Dlhy nefiltrované:

Pokiaľ úroky na dobu po 13. III. 1939 boli vyplatené, treba tieto uhradiť.

2. Staatskassenscheine:

Post	Bezeichnung der Schuldverschreibungen	Ursprüngliche Fälligkeit	Mit Zinskassenschein versehen	Zinsen ausgezahlt nur gegen Vermerk auf dem Kassenschein für die Zeit	Zinsen auf den Kassenschein sind nach dem 1. 11. 1939 nicht mehr zu zahlen, die Zinsen für die Zeit nach dem 1. 11. 1939 sind gegen Vermerk auf dem Kassenschein zu zahlen.
1	3	3	4	5	6
1	3 $\frac{3}{4}$ % Staatskassenscheine	1.11. 1938	—	1.11. 1938—1.5. 1939	1,875
2	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 2. 1939	—	—	1,875
3	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 2. 1940	1. 8. 1939	—	1,875
4	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 2. 1941		—	1,875
5	3 $\frac{3}{4}$ % „	28. 2. 1939	—	—	1,875
6	3 $\frac{3}{4}$ % „	29. 2. 1940	31. 8. 1939	—	1,875
7	3 $\frac{3}{4}$ % „	28. 2. 1941		—	1,875
8	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 5. 1939	1. 5. 1939	—	1,875
9	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 5. 1940		—	1,875
10	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 5. 1941		—	1,875
11	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 9. 1939	1. 9. 1939	—	1,875
12	3 $\frac{3}{4}$ % „	1.11. 1939	1. 5. 1939	—	1,875
13	3 $\frac{3}{4}$ % „	1.11. 1940		—	1,875
14	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 1. 1940	1. 7. 1939	—	1,875
15	3 $\frac{3}{4}$ % „	1. 7. 1941	1. 7. 1939	—	1,875
16	4% (ursprünglich 5%) verlosbare Staatskassenscheine	15. 1. 1939 15. 1. 1940	15. 7. 1939	— —	2,000 2,000

3. Staatskassenbons:

Bei den Staatskassenbons sind die bereits ausgezahlten Zinsen für die Zeit nach dem 13. März 1939 zu vergüten.

4. Nichttitrierte Schulden:

Insofern Zinsen für die Zeit nach dem 13. März 1939 ausgezahlt wurden, so sind dieselben zu vergüten.

Slovenský zákonník

Čiastka 45.

Vydaná dňa 4. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (164.—174.) **164.** Zákon o uvoľnení vkladov, podielov a zadržaných výplat z poisťovacích smlúv, prihlásených k súpisu podľa vládneho nariadenia č. 110/1919 a č. 184/1919 Sb. z. a n. — **165.** Zákon o zabezpečení požiadaviek lužemských veriteľov proti zahraničným peňažným ústavom. — **166.** Zákon o zvýšenom trestaní podvratnej činnosti za brannej pohotovosti štátu v trestnom súdnicte občianskom a vojenskom. — **167.** Zákon o prisnejšom trestaní niektorých trestných činov, spáchaných využitím zaľmenia alebo leteckého poplachu. — **168.** Vládne nariadenie o otvorení ďalších oddelení na Slovenskej vysokej škole technickej. — **169.** Zákon o urýchlenom trestnom pokračovaní pri ziektorých trestných činoch. — **170.** Nariadenie s mocou zákona o úprave dovozu a vývozu niektorých druhov skleneného tovaru. — **171.** Zákon o brancových shromaždeniach vojenských osôb v zálohe. — **172.** Zákon o zriadení Pomocného fondu peňažných ústavov. — **173.** Zákon o úprave pomerov súvisiacich s koncentráciou peňažných ústavov a o podpore peňažníctva. — **174.** Vládne nariadenie o pracovnej povinnosti za brannej pohotovosti štátu.

164.

Zákon

zo dňa 15. júla 1941

o uvoľnení vkladov, podielov a zadržaných výplat z poisťovacích smlúv, prihlásených k súpisu podľa vládneho nariadenia č. 110/1919 a č. 184/1919 Sb. z. a n.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Peňažné vklady, členské a závodné podiely, ako aj životné poisťky (poistené kapitály a dôchodky), ktoré podliehajú súpisu podľa vládnych nariadení č. 110/1919 a 184/1919 Sb. z. a n., ak boli riadne prihlásené k súpisu, sa úplne uvoľňujú.

(²) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na peňažné vklady a životné poisťky (poistené kapitály a dôchodky), na ktoré bolo už uplatnené vecné ručenie za dávku z majetku alebo z prírastku na majetku podľa § 62, ods. 4. zákona č. 309/1920 Sb. z. a n.

§ 2.

(¹) Peňažné vklady a životné poisťky (poistené kapitály a hodnoty poistených dôchodkov), ktoré neboli prihlásené k súpisu podľa nariadení uvedených v § 1, ods. 1, t. j. o ktorých nedošlo peňažným alebo poisťovacím ústavom (podnikom) o prevedenom súpise od súpisového úradu príslušné oznámenia, hoci súpisu podliehajú, a ktoré preto podľa čl. 15 vládneho

nariadenia č. 110/1919 Sb. z. a n., prípadne podľa § 12, ods. 4 vládneho nariadenia č. 184/1919 Sb. z. a n. prepady v prospech štátu, odvedú peňažné a poisťovacie ústavy (podniky) do 90 dní po účinnosti tohto zákona spolu s úrokmi Ústrednej štátnej pokladnici v Bratislave na účet všeobecnej pokladničnej správy.

(²) Poistené kapitály a hodnoty poistených dôchodkov, ktoré podľa nariadení uvedených v ods. 1 prepady a ktoré sa stanú splatnými až po uplynutí lehoty určenej v ods. 1, odvedú poisťovacie ústavy (ods. 1) do 30 dní odo dňa ich splatnosti.

(³) Cieľom odvedenia peňažných vkladov, poistených kapitálov a hodnôt poistených dôchodkov podľa ods. 1 a 2 potreba predložiť príslušné vkladné (sporiteľné) knižky (vkladné listy a poisťky). Splnením povinnosti podľa ods. 1 a 2 sú peňažné alebo poisťovacie ústavy (podniky) oslobodené od všetkých svojich záväzkov voči vkladateľom alebo poisťníkom. Prípadné nároky môžu vkladatelia a poisťníci uplatňovať iba voči štátu.

(⁴) Členské a závodné podiely a poisťky nepodliehajú ustanoveniu čl. 15 vládneho nariadenia č. 110/1919 Sb. z. a n., prípadne § 12, ods. 4 vládneho nariadenia č. 184/1919 Sb. z. a n. a nevzťahujú sa preto na ne ustanovenia ods. 1.

§ 3.

Peňažné a poisťovacie ústavy (podniky) sú povinné vyhotoviť dvojmo soznamy vše-

tkých prepadnutých vkladov a životných poisťovník, a to jednak tých, ktoré podľa § 2, ods. 1 súčasne odvádzajú a jednak tých, ktoré podľa § 2, ods. 2 odvedú po ich splatnosti. Tieto soznamy odvedú v lehote určenej v § 2, ods. 1 Ústrednej štátnej pokladnici v Bratislave. Ústredná štátna pokladnica je oprávnená požadovať od peňažných prípadne poisťovacích ústavov všetky doklady o správnosti a úplnosti týchto soznamov. Pre prípadnú kontrolu platia ustanovenia vládneho nariadenia č. 96/1919 Sb. z. a n.

§ 4.

(¹) Nesplnenie povinnosti uloženej v § 2, ods. 1 prípadne v § 2, ods. 2 tresce poriadkovou pokutou vo výške jedno- až päťnásobku neodvedenej sumy delegovaná daňová správa, ktorá prevádza kontrolu srážky rentovej dane.

(²) Proti uloženiu poriadkovej pokuty možno podať do 30 dní po doručení výmeru sťažnosť na daňovej správe, ktorá výmer vydala. O sťažnosti rozhoduje s konečnou platnosťou finančný úrad II. stolice.

(³) Nakoľko tento zákon neustanovuje inak, platia obdobne príslušné ustanovenia hlavy VIII. a IX. zákona o priamych daniach.

(⁴) Poriadkové pokuty podľa ods. 1 pripadajú štátu.

§ 5.

Ustanovenia § 3, ods. 7 vládneho nariadenia č. 184/1919 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 6.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

165.

Zákon zo dňa 22. júla 1941

o zabezpečení požiadaviek tuzemských veriteľov proti zahraničným peňažným ústavom.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Z tuzemského majetku tuzemských filiálok zahraničných peňažných ústavov, ako aj z hocakého iného tuzemského majetku zahraničných peňažných ústavov, ktoré majú na Slovensku filiálky, možno konať platby v prospech hlavných ústavov, alebo ich filiálok, nachádzajúcich sa v zahraničí, poukázaním alebo v rámci kompenzácie len po skončení ich likvidácie alebo po zriadení reprezentácie a za podmienok uvedených v ods. 2 až 4.

(²) Po skončení likvidácie možno konať platby podľa ods. 1 len, ak po úplnom uspokojení všetkých tuzemských veriteľov zostane tu ešte majetkový prebytok.

(³) V prípade zriadenia reprezentácie možno konať platby podľa ods. 1 až vo výšky tej sumy, ktorá zostane po odrátaní tiarch z majetku, pričom z majetku treba vylúčiť všetky stratové a pochybné položky a do tiarch treba zahrnúť všetky pohľadávky tuzemských veriteľov, prípadne aj iné záväzky z vykonávania obchodnej činnosti tuzemskej reprezentácie a príslušné rezervácie — korektívne položky — ako aj pre reprezentáciu určený v tuzemsku trvale uložený prevádzkový kapitál.

(⁴) V oboch prípadoch (ods. 2 a 3) možno konať platby len pri zachovaní všetkých predpisov upravujúcich platobný styk s cudzinou a so súhlasom Ministerstva financií alebo vyhláškou v Úradných novinách ním povereného orgánu.

§ 2.

Tuzemskými veriteľmi podľa § 1 treba rozumieť devízových tuzemcov, ktorými sú fyzické a právne osoby, ktoré majú bydlisko alebo riadny pobyt, respektive sídlo alebo miesto správy na území Slovenskej republiky (tuzemsko), ako aj pobočky cudzozemských podnikov v tuzemsku a tuzemské závody cudzozemcov, bez ohľadu na to, či sú právne samostatné alebo nie (§ 1, ods. 1 vl. nar. č. 102/1939 Sl. z.). Okrem uvedených osôb treba za tuzemských veriteľov považovať fyzické osoby, ktoré sa za zárobkom alebo za dôchodkom zdržujú dočasne v cudzine, ktoré však mali na území Slovenskej republiky pred svojím odchodom do cudziny bydlisko alebo riadny pobyt.

§ 3.

(¹) Majetok a farchy tuzemských filiálok zahraničného peňažného ústavu,

patriace do obchodného kruhu viazaného na územie Slovenskej republiky, ako aj hocaký iný na Slovensku priamo umiestnený majetok (priame úvery, nehnuteľnosti vedené v knihách hlavného ústavu a pod.) hlavného ústavu a jeho filiálok, nachádzajúcich sa v cudzine, tvoria jednotnú majetkovú podstatu. V prípade likvidácie uspokojenie tuzemských veriteľov má sa stať so zreteľom na majetok a farchy, tvoriace túto majetkovú podstatu.

(²) Ustanovenie ods. 1 neprekáža tomu, aby tuzemský veriteľ tuzemskej filiálky zahraničného peňažného ústavu uplatnil svoju pohľadávku proti hlavnému ústavu, ak ju podľa ods. 1 nevyňhol na tuzemskú filiálku zahraničného peňažného ústavu.

(³) Veriteľov, ktorí podľa ustanovenia § 2 sa nepovažujú za tuzemských veriteľov, možno uspokojiť na farchu majetkovej podstaty podľa ods. 1 len po úplnom uspokojení tuzemských veriteľov. Ináč sa odkazujú so svojim uspokojením na hlavný ústav.

§ 4.

Cieľom ukončenia likvidácie tuzemskej filiálky zahraničného peňažného ústavu môže peňažný ústav vyzvať svojich tuzemských vkladateľov vyhláškou uverejnenou v Úradných novinách tri razy za sebou v mesačných medzidobiach, aby si vyzdvihli svoje vklady najneskôr do 6 mesiacov od posledného uverejnenia vyhlášky. Ak do uplynutia tejto lehoty vkladateľ nevyzdvihne svoj vklad, peňažný ústav sa oslobodí voči vkladateľovi od záväzku, ktorý mu vyplýva z takeého vkladu tým, že tento nevyzdvihnutý vklad složí do Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave.

§ 5.

Kto poruší ustanovenie § 1, spácha, ak nejde o čin prisnejšie trestný, priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 100.000, ktorý v prípade nevyžiteľnosti treba premeniť na trest zatvorenia do troch mesiacov.

§ 6.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritz

166.

Zákon zo dňa 22. júla 1941

o zvýšenom trestaní podvratnej činnosti za brannej pohotovosti štátu v trestnom súdnictve občianskom a vojenskom.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Kto za brannej pohotovosti štátu (§ 57 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.)

a) verejne, alebo aspoň dve osoby porušuje proti štátnemu spoločenskému alebo hospodárskemu poriadku v štáte,

b) s úmyslom podvracať štátny spoločenský alebo hospodársky poriadok v štáte vyzýva na hromadné neplnenie verejnoprávných povinností, uložených zákonom, alebo verejne podnecuje na zločin alebo prečin,

potresce sa v prípade uvedenom pod a) pre zločin žalárom do päť rokov, v prípade uvedenom pod b) pre zločin žalárom do desať rokov.

§ 2.

(¹) Kto počas brannej pohotovosti štátu (§ 57 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.)

a) založí tajnú organizáciu, ktorej cieľom je podvracať štátny spoločenský alebo hospodársky poriadok v štáte,

b) znajúc cieľ takeého združenia k nemu pristúpi, s ním sa stýka, jeho činnosti hocakým spôsobom sa zúčastní, združenie alebo jeho členov v ich podvratných snahách hmotne alebo hocakým iným spôsobom podporuje,

potresce sa pre zločin trestnicou do desať rokov.

(²) Trestnicou od desať do pätnásť rokov, prípadne doživotnou sa potresce viník,

a) ak bol vedúcim alebo iným významným činiteľom podvratného podujatia,

b) ak vošiel do styku s cudzou mocou alebo s cudzími činiteľmi za účelom uvedeným v ods. 1,

c) ak svojou činnosťou v značnej miere ohrozil alebo poškodil štátny spoločenský alebo hospodársky poriadok,

d) ak bol čin spáchaný za inej, obzvlášť priťažujúcej okolnosti.

(¹) Tajná organizácia je aj taká, ktorá sleduje vo skutočnosti cieľ uvedený v ods. 1, predstiera však cieľ iný.

(¹) Ustanovenia § 32 zák. čl. XXXVI/1908 sú nedotknuté.

(²) Súd pri ukladaní trestu pre činy uvedené v ods. 1 a 2 nemôže použiť § 92 zák. čl. V 1878, respektíve § 125 zákona č. 19 1855 r. z. a § 309 zák. čl. XXXIII 1912.

§ 3.

(¹) Ustanovenia §§ 34, 36, 37 a 38 zákona č. 320/1940 Sl. z. platia aj pre trestné činy, uvedené v § 2 tohto zákona.

(²) Pri odsúdení pre zločin, uvedený v § 2, vysloví súd zhabanie majetku podľa zákona č. 262/1939 Sl. z.

§ 4.

Pri osobách, ktoré v čase spáchania trestného činu podľa tohto zákona dovŕšili 18 rokov, je podmienčne odsúdenie vylúčené.

§ 5.

Pri ukladaní a vykonávaní trestov na slobode, uvedených v tomto zákone, súdmi vojenskými, majú sa použiť zásady, vyslovené v § 44, ods. 4 zákona č. 320/1940 Sl. z.

§ 6.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia a minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Čalloša aj za ministra Dr. Fritza

167.

Zákon zo dňa 22. júla 1941

o prísnejšom trestaní niektorých trestných činov, spáchaných využitím zatemnenia alebo leteckého poplachu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Ak sa zatemnenie alebo letecký poplach využije na spáchanie zločinu vzbury

podľa §§ 153 až 155, násilia proti súkromným osobám podľa §§ 175 a 176, násilného smilstva podľa § 232, násilného porušenia mravnosti podľa § 233, zločinu alebo prečinu poškodenia tela podľa §§ 301, 302, ods. 2, §§ 303 až 308, zločinu proti verejnému zdravotníctvu podľa § 315, zločinu alebo prečinu porušenia osobnej slobody podľa §§ 323 a 324, zločinu alebo prečinu krádeže podľa hlavy XXVI zák. čl. V/1878 (v ďalšom texte „trestný zákon“) v znení §§ 48 a 49 zák. čl. XXXVI/1908 a zákona č. 31/1929 Sb. z. a n., zločinu lúpeže podľa §§ 344 až 346, zločinu podpalačstva podľa § 422, spôsobenia povodne podľa §§ 429, 430, 431, ods. 1, všeobecne nebezpečného poškodenia železníc a lodí podľa §§ 434, 436 alebo prečinu poškodenia telegrafného zariadenia podľa §§ 439 a 441 trestného zákona, zvyšuje sa horná hranica zákonnej sadzby trestu na slobode, určená na tieto činy, u zločinu o dva roky a u prečinu o rok.

(²) V prípade ods. 1 nesmie zvýšený trest na slobode prevyšovať hornú hranicu sadzby podľa § 22, ods. 2, §§ 24 a 25 trestného zákona.

§ 2.

(¹) Ak trestné činy uvedené v § 1, ods. 1 ako aj zločin úmyselného zabitia podľa §§ 279 a 280, porušenia osobnej slobody podľa § 325, lúpeže podľa § 349, podpalačstva podľa §§ 423 a 424, spôsobenia povodne podľa § 431, ods. 2 a všeobecne nebezpečného poškodenia železníc a lodí podľa §§ 435, 444 trestného zákona boli spáchané za okolností, uvedených v § 1, ods. 1, nemožno použiť pri výmere trestu § 92 trestného zákona.

(²) U zločinu vraždy podľa § 278 trestného zákona, spáchanej za okolností, uvedených v § 1, ods. 1, nesmie súd ani za použitia § 1, ods. 1 zákona č. 91/1934 Sb. z. a n. uložiť miernejší trest ako 25 rokov trestnice.

§ 3.

Podmienčne odsúdenie pre trestné činy uvedené v §§ 1 a 2, spáchané za okolností uvedených v § 1, ods. 1, sa vylučuje u osôb, ktoré v čase spáchania trestného činu dovŕšili 18 rokov.

§ 4.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza

168.

Vládne nariadenie zo dňa 17. júla 1941

o otvorení ďalších oddelení na Slovenskej vysokej škole technickej.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1, ods. 2 zákona č. 188/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Počnúc študijným rokom 1941/1942 otvorí sa na Slovenskej vysokej škole technickej:

- a) oddelenie poľnohospodárskeho inžinierstva odboru lesnickeho a poľnohospodárskeho inžinierstva,
- b) oddelenie elektrotechnického inžinierstva odboru strojného a elektrotechnického inžinierstva a
- c) oddelenie banského inžinierstva odboru špeciálnych náuk.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia, vykoná ho minister školstvo a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

169.

Zákon zo dňa 22. júla 1941

o urýchlenom trestnom pokračovaní pri niektorých trestných činoch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Ustanovenia tohto zákona vzťahujú sa na trestné činy, uvedené v zákone o pris-

nejšom trestaní niektorých trestných činov, spáchaných využitím zatemnenia alebo leteckého poplachu a v zákone o zvýšenom trestaní podvratnej činnosti za brannej pohotovosti štátu v trestnom súd-nictve občianskom a vojenskom, pokiaľ patria do pôsobnosti krajského súdu.

§ 2.

(¹) Pre urýchlené pokračovanie platia ustanovenia zák. čl. XXXIII/1896 a predpisy ho doplňujúce a pozmeňujúce s odchýlkami podľa tohto zákona.

(²) Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na trestné pokračovanie pred súdom mládeže.

§ 3.

Každé opatrenie treba nariaďiť a vykonať s najväčším urýchlením, bez zreteľa na denný čas.

§ 4.

Ak pod urýchlené pokračovanie spadajúci trestný čin súvisí s takým do pôsobnosti krajského súdu patriacim trestným činom, ktorý nespadá pod urýchlené pokračovanie a spoločné vybavenie by sa zdalo účelným, treba upotrebiť riadne pravidlá trestného pokračovania ohľadom všetkých činov.

§ 5.

(¹) Na trestné pokračovanie je príslušný aj krajský súd, v obvode ktorého obvineného chytili, alebo u ktorého je vo väzbe.

(²) Ak by zavedenie trestného pokračovania alebo ďalšieho postupu v ňom narazilo pred príslušným krajským súdom na neodstrániteľné prekážky, príslušný je krajský súd, na ktorý sa obráti štátne zastupiteľstvo.

§ 6.

Súkromná obžaloba sa v urýchlenom pokračovaní nepripúšťa.

Prípravné pokračovanie.

§ 7.

(¹) Vyšetrovanie sa nahradzuje stopovaním.

(²) Stopovanie môže vykonať aj štátne zastupiteľstvo. Pri stopovaní prislúchajú

štátnemu zastupiteľstvu tie isté práva ako vyšetrovateľovi podľa trestného poriadku počas vyšetrovania.

(¹) Proti rozhodnutiu alebo opatreniu štátneho zástupcu podľa ods. 2 pripúšťa sa rovnaký opravný prostriedok ako proti rozhodnutiu alebo opatreniu vyšetrovateľovi podľa trestného poriadku.

(¹) Policajná vrchnosť (aj Ústredňa štátnej bezpečnosti), vyjmúc opatrenia, uvedené v § 98, ods. 3 tr. por., môže nariadiť a vykonať ktorýkoľvek stopovací úkon, povinná je však o tom bezodkladne — pokiaľ možno telegraficky alebo telefonicky — upovedomiť štátne zastupiteľstvo. Proti opatreniu stopujúcej vrchnosti pripúšťa sa opravný prostriedok podľa trestného poriadku. Na prevzatie listu, telegramu alebo inej zásielky, zabavenej na poštovom, telegrafnom alebo telefonnom úrade, taktiež v ústave dopravnom a povozníckom, možno splnomocniť aj policajnú vrchnosť. O vykonanie jednotlivých stopovacích úkonov možno požiadať aj vojenskú vrchnosť.

§ 8.

(¹) Predbežnú väzbu nariaďuje a zrušuje až do podania obžalovacieho spisu štátne zastupiteľstvo.

(²) O tom, aby bol obvinený strážený za trvania väzby mimo väznice, rozhoduje štátne zastupiteľstvo.

(³) Predbežná väzba nariadená štátnym zastupiteľstvom trvá až do podania obžalovacieho spisu.

§ 9.

(¹) Ak štátne zastupiteľstvo z údajov stopovania má dostatočné dôvody na podanie obžalovacieho spisu, podá ho s urýchlením predsedovi hlavného pojednávania, ktorý upovedomí o tom obvineného s určením termínu hlavného pojednávania.

(²) Proti obžalovaciemu spisu námietky sa nepripúšťajú.

Príprava hlavného pojednávania.

§ 10.

(¹) Termín hlavného pojednávania treba určiť tak, aby medzi upovedomením o podaní obžalovacieho spisu a termínom

hlavného pojednávania bolo najmenej trojdňové medzidobie. Toto medzidobie možno so súhlasom obvineného skrátiť.

(²) V prípravnom pokračovaní obžalovaný môže navrhovať dôkazy do troch dní od upovedomenia o podaní obžalovacieho spisu.

(³) Predvolať na hlavné pojednávanie možno aj telegraficky alebo telefonicky.

Hlavné pojednávanie.

§ 11.

Ak treba doplniť dokazovanie, môže ho previesť pojednávajúci súd aj mimo svojho sídla alebo ho môže sveriť svojmu členovi.

§ 12.

(¹) Rozsudok treba vyniesť a vyhlásiť vždy hneď po skončení pojednávania.

(²) Rozsudok má obsahovať aj vyhlásenie, že sa pojednávanie konalo podľa pravidiel urýchleného pokračovania.

Opravné prostriedky.

§ 13.

(¹) Proti rozsudku krajského súdu pripúšťa sa len odvolanie (§ 14), o ktorom rozhoduje Slovenský najvyšší súd podľa ustanovení platných pre odvolacie pokračovania.

(²) O sťažnosti proti usneseniu krajského súdu o väzbe alebo o prepustení obžalovaného na slobodu rozhoduje Slovenský najvyšší súd.

§ 14.

(¹) Odvolanie treba ohlásiť hneď po vynesení rozsudku, a ak je rozsudok oznámený doručením, do troch dní po jeho doručení.

(²) Dôvody odvolania možno previesť najneskôršie do troch dní po ohlásení, a ak sa žiadalo pred uplynutím tejto lehoty o odpis rozsudku, do troch dní po jeho doručení.

(³) Krajský súd po uplynutí lehoty podľa ods. 2 neodkladne predloží spisy Slovenskému najvyššiemu súdu.

(⁴) Opravný prostriedok, ohlásený proti rozhodnutiu o prepustení obžalovaného na slobodu, má odkladný účinok.

§ 15.

V pokračovaní o obnove a o opravnom prostriedku v záujme právnej jednotnosti platia ustanovenia trestného poriadku a predpisy ho dopĺňujúce a pozmeňujúce.

Záverečné ustanovenia.

§ 16.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

Mach v. r.

aj za ministra Dr. Fritza

170.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 12. júla 1941**

o úprave dovozu a vývozu niektorých druhov skleneného tovaru.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje bezcolný dovoz upravený podľa § 1 vládneho nariadenia č. 40/1939 Sb. z. a n. l. z územia odstúpeného bývalou Česko-Slovenskou republikou Nemeckej ríši a podľa § 5, ods. 1 vládneho nariadenia č. 2/1939 Sl. z. z Protektorátu Čechy a Morava týchto druhov tovarov:

Col. pol.	Pomenovanie tovaru:
370	Duté sklo obyčajné, t. j. nebrúsené, nevzorkované, nezabrúsené, nelisované;
371	duťé sklo so zátkami len zabrúsenými alebo s obrúsenými dnami a krajinami;
372	duťé sklo rafinované;
374	lisované a masívne sklo výslovne nemenované;
375	sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, surové, nebrúsené, neleštené, nevzorkované, nepokladané, nefarbené;
376	sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, farbené, nebrúsené, neleštené, nevzorkované, nepokladané;
377	sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, brúsené, leštené, vzorkované, ohýbané, tiež farbené alebo vrstvené;
379	drótové sklo (liate tabule alebo dosky s drótovou vložkou);
381	optické sklo surové, na šošovky nevybrúsené, v kusoch, tabuliach alebo ako šošovky, liate, lisované alebo rezané, tiež pribrúsené, biele alebo farebné;
382	skielka hodinkové, sklá do okuliarov a iné sklá optické, brúsené;
385	sklené gombíky s očkami alebo bez nich, sklené korály, sklené gulôčky, sklené kropaje, tiež z farebného skla;
387	sklené náramky a náhrdelníky, predmety zo sklenených perál (okrem napodobením pravých perál), z nepravých kameňov, zo sklenených doštičiek, skleneného pradiava a pod., tiež spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami;
388	sklený a smaltový tovar výslovne nemenovaný;
573 a ex 574 c	sklené prístroje a nástroje chirurgické a iné lekárske prístroje a nástroje; teploměry a tlakoměry všetkého druhu, alkoholoměry, sacharoměry, denzimery, všetko zo skla.

§ 2.

(¹) Minister hospodárstva môže vyhláškou v Úradných novinách poveriť niektorú spoločnosť (družstvo) výlučným dovozom alebo vývozom, ako aj vedením evidencie dovozu a vývozu niektorých druhov sklenených tovarov.

(²) Nad hospodárením a činnosťou spoločnosti (ods. 1) vykonáva dozor Ministerstvo hospodárstva.

§ 3.

Spoločnosť (družstvo) poverená úlohami podľa § 2 pri dovoze a vývoze sklenených tovarov môže vyberať režijné poplatky, ktorých výšku určí a v Úradných novinách vyhlási minister hospodárstva.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva a minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sívák v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

171.

Zákon zo dňa 15. júla 1941

o branných shromaždeniach vojenských osôb v zálohe.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Aby sa udržovala spojitost príslušníkov brannej moci v zálohe s aktívnou armádou, konajú sa branné shromaždenia.

(²) Branné shromaždenia slúžia najmä:

a) na preskúšanie a doplnenie vojenských knížiek a určovacích lístkov vojenských osôb v zálohe,

b) na poučanie vojenských osôb v zálohe o ich povinnostiach a na vyhlásenie rozličných rozkazov,

c) na preskúšanie evidencie doplňovacích okresných veliteľstiev a

d) na prednesenie hlásení a žiadostí vojenských osôb v zálohe.

§ 2.

(¹) Príslušníci brannej moci v I. zálohe povolávajú sa raz do roka v mesiaci novembri na branné shromaždenie.

(²) Dôstojníci v zálohe a aspiranti v zálohe v hodnosti dôstojníckeho zástupcu povolávajú sa zpravidla na osobitné shromaždenia.

§ 3.

(¹) Účast povolaných vojenských osôb v zálohe na branných shromaždeniach je povinná.

(²) Doplnňovacie okresné veliteľstvá môžu na žiadosť oslobodiť vojenské osoby v zálohe v tom-ktorom roku od účasti na brannom shromaždení. Podanie žiadosti nemá odkladný účinok.

(³) Vojenské osoby v zálohe, ktoré sú v cudzine v čase branných shromaždení, sú oslobodené od účasti na nich.

§ 4.

Vojenské osoby v zálohe povolávajú sa na branné shromaždenia písomne. Písomné povolanie oprávňuje ich bezplatne cestovať na železnici a štátnych autobusoch do miesta branných shromaždení a späť.

§ 5.

(¹) Branné shromaždenia sa konajú zpravidla v obvode príslušného doplňovacieho okresného veliteľstva a vedú ich jeho dôstojníci. Povolávacími úradmi sú doplňovacie okresné veliteľstvá.

(²) Miesta pre branné shromaždenia treba voliť tak, aby vojenské osoby v zálohe neboly odnimané svojmu povolaniu (zamestnaniu) dlhšie ako jeden deň, počítajúc do toho aj cestu do miesta branných shromaždení a späť. Potrebné miesto pre branné shromaždenie zaistí obec (mesto), kde sa branné shromaždenie koná.

(¹) V nedeľu a vo sviatok sa branné shromaždenia nekonajú.

(²) V prípade nariadenia mobilizácie sa branné shromaždenia nekonajú.

§ 6.

(¹) Organizáciu a priebeh branného shromaždenia upravujú osobitné predpisy Ministerstva národnej obrany.

(²) Vojenské osoby v zálohe, povolané na branné shromaždenie, nemajú nárok na úhradu cestovného alebo stravného alebo ušlého zisku. Tieto osoby pre účasť na brannom shromaždení neslobodno vypovedať z práce, ani ukraťiť pri výplate požitkov za zameškaný čas.

§ 7.

Vojenské osoby v zálohe za branného shromaždenia podliehajú vojenskej disciplinárnej právomoci.

§ 8.

(¹) Neposlúchnutie povolania na branné shromaždenia tresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením do tridsať dní. Okrem trestu na slobode možno uložiť aj peňažný trest do Ks 5.000, ktorý v prípade nevyožiteľnosti treba premeniť na zatvorenie do 10 dní.

(²) Priestupkové pokračovanie sa zaviedie na návrh príslušného doplnovacieho veliteľstva.

§ 9.

Tento zákon vykoná minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

aj za ministra Čatloša

Stano v. r.

172.

Zákon zo dňa 22. júla 1941

o zriadení Pomocného fondu peňažných ústavov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Zriadenie, účel a organizácia.

§ 1.

Na podporovanie sporivosti, zvýšenie bezpečnosti vkladov a zabezpečenie

príaznivého rozvoja peňažníctva zriadiť sa Pomocný fond peňažných ústavov (v ďalšom texte „Fond“).

§ 2.

Fond je právna osoba; jeho sídlo je Bratislava.

§ 3.

(¹) Príslušníkmi Fondu, t. j. subjektmi, ktoré za predpokladov týmto zákonom určených môžu dostať z Fondu výpomoc, sú tieto v tuzemsku sídliaace peňažné ústavy:

a) účastinné spoločnosti, ktoré prevádzajú bankové a peňažné obchody, ak vydávajú vkladné knižky, alebo ak prijímajú vklady na bežné účty,

b) Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave a sporiteľne zriadené podľa zákona č. 302/1920 Sb. z. a n.,

c) úverné družstvá každého druhu, t. j. družstvá, ktoré prevádzajú úverné obchody ako svoju hlavnú činnosť, ak vydávajú vkladné knižky (listy), alebo ak prijímajú vklady na bežné účty.

(²) Tuzemské filiálky zahraničných peňažných ústavov nie sú príslušníkmi Fondu, sú však povinné odvádzať príspevky uvedené v § 11, ods. 7.

(³) Ústavy uvedené v ods. 1, ktoré jestvujú v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona, stávajú sa príslušníkmi Fondu týmto dňom; ústavy, ktoré vzniknú po tomto dni — dňom zápisu do firemného registra.

(⁴) Bez ujmy práv už nadobudnutých zaniká príslušnosť k Fondu vyhlásením konkurzu; pri inom zániku peňažného ústavu — dňom, kedy takýto ústav prestal jestvovať.

(⁵) Likvidácia alebo povolené príročie nevyučujú trvanie príslušnosti k Fondu.

§ 4.

(¹) Príslušníci Fondu sú povinní prihlásiť sa písomne u kuratória Fondu (§ 6) do 30 dní po dni vzniku ich príslušnosti. K prihláške treba pripojiť stanovky. Na žiadosť kuratória sú príslušníci povinní predložiť mu aj iné doklady a zprávy ktoré kuratóriam potrebuje na založenie a vedenie katastru svojich príslušníkov.

(²) Pochybnosti o tom, či ten-ktorý ústav je príslušníkom Fondu alebo nie, rieši s konečnou platnosťou Ministerstvo financií.

§ 5.

Fond sa tvorí z príspevkov príslušníkov (§ 11), z výnosov vlastného majetku (§ 22), zo splátok na udelené výpomoci (§ 16), z iných príjmov (§ 29) a konečne z prípadných príspevkov štátu (§ 13).

§ 6.

(¹) Fond spravuje a zastupuje kuratórium, pozostávajúce z 9 členov a práve toľko náhradníkov, ktorých ustanovuje a odvoláva vláda na návrh ministra financií. Funkčné obdobie kuratória trvá 5 rokov. Pred podaním návrhu na nové ustanovenie kuratória treba vypočít sväzy a iné ústredia príslušníkov Fondu. V kuratóriu má byť zastúpená každá skupina príslušníkov (§ 3, ods. 1) aspoň dvoma členmi a dvoma náhradníkmi.

(²) Dvoch členov (náhradníkov) treba ustanoviť zo štátnych úradníkov ako zástupcov Ministerstva financií. Jeden člen (náhradník) má byť ustanovený z Revízneho odboru Slovenskej národnej banky. Predsedu a podpredsedu ustanovuje vláda z členov kuratória.

(³) Členstvo v kuratóriu je funkciou čestnou — bezplatnou.

(⁴) Členovia kuratória (náhradníci) sú povinní, i keď nimi byť prestali, zachovávať mlčanlivosť o pomeroch príslušníkov Fondu, o ktorých sa dozvedeli pri vykonávaní svojho úradu. Od tejto povinnosti môže ich oslobodiť len minister financií po vypočúaní zainteresovaného ústavu. Kto poruší povinnosť mlčanlivosti, spácha, ak nejde o čin prisnejšie trestný, priestupok, ktorý tresce súd zavretím do pätnásť dní alebo peňažným trestom do Ks 10.000. Pre porušenie mlčanlivosti treba člena kuratória zbaviť funkcie.

(⁵) Štátni úradníci, ktorí boli členmi kuratória (náhradníkmi), pred uplynutím 5 rokov po preložení na trvalý odpočinok alebo vystúpení zo štátnej služby nesmú vstúpiť ani priamo ani nepriamo do služieb ústavu, ktorému sa dostalo podpory z Fondu, alebo stať sa členmi jeho správnych alebo dozorných orgánov. Výnimku môže povoliť minister financií.

§ 7.

(¹) Ustanovenia o tom, akým spôsobom vykonáva kuratórium svoju pôsobnosť, ako sa usnáša a kto ho zastupuje navonok, určí rokovací poriadok, na ktorom sa usnesie kuratórium do troch mesiacov

odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Rokovací poriadok schváli minister financií. Schváleniu ministra financií podliehajú aj zmeny rokovacieho poriadku.

(²) Kým rokovací poriadok nie je schválený, podpisuje listiny a písomnosti za Fond právoplatne predseda alebo podpredseda a jeden člen kuratória pod označením zákonného názvu Fondu (§ 1, ods. 1), kýmkoľvek napísaným alebo natlačeným.

§ 8.

Účtovnú, pokladničnú a kancelársku službu Fondu obstaráva Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave, v ktorej treba uložiť voľné hotovosti, cenovnosti a listiny Fondu. Vzájomné práva a povinnosti z toho plynúce sa upravujú osobitnou smluvou medzi Fondom a Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou. Táto smluva sa stane pre Fond záväznou len po schválení ministrom financií.

§ 9.

Kuratórium zostaví k 31. decembru každého roku celkové výkazy príjmov a výdavkov, ako aj soznam majetku a dlhov Fondu a do 30. apríla každého roku predloží ich prostredníctvom ministra financií vláde na schválenie. Po schválení uveřejní ich Fond v Úradných novinách.

Diel druhý.

Príspevky.

§ 10.

(¹) Ústavy uvedené v § 3, ods. 1 sú povinné platiť do Fondu príspevky podľa zásad uvedených v ods. 2 až 6.

(²) Rozsah príspevkovej povinnosti sa určuje podľa súvahy riadne schválenej príslušnými orgánmi a to:

a) u účastinných bánk [§ 3, ods. 1, písm. a)] podľa výšky účastinnej istiny odstupňovane so zreteľom na výšku dividendy (§ 11);

b) u ostatných peňažných ústavov [§ 3, ods. 1, písm. b) a c)] podľa výšky vlastných a sverených prostriedkov.

(³) Podľa ods. 2, písm. b) treba rozumieť pod vlastnými prostriedkami podielovú istinu, závodný fond, všeobecný rezervný fond a všetky ostatné účelové rezervy a pod sverenými prostriedkami vklady na knižky (listy), pokladničné poukážky, vklady v bežných účtoch a prípadné bezúročné štátne vklady.

(¹) Zmeny nastalé v roku, za ktorý sa má príspevok platiť, nemajú nijaký vplyv ani na povinnosť platenia príspevku ani na jeho výmer.

(²) Povinnosť platiť príspevky zaniká počiatkom roka, v ktorom bol na majetok ústavu uvalený konkurz, alebo v ktorom ústav zanikol.

(³) Peňažné ústavy sú povinné tento príspevok zaplatiť bez osobitného predpisu do 15 dní po tom, čo bola súvaha za rok rozhodný pre výmer príspevku príslušnými orgánmi schválená. Ak nedôjde k tomu do 30. júna, treba odvieť na príspevok preddavok vo výške, ktorá sa rovná príspevku z roku predchádzajúceho.

§ 11.

(¹) Ústavy uvedené v § 3, ods. 1, písm. a) platia ako príspevok:

a) 2% príspevkovej základne (§ 10), ak dividenda za rok pre výmer príspevku rozhodný presahuje 6% účastinného kapitálu, spojeného s nárokom na dividendu,

b) 1½% príspevkovej základne (§ 10), ak dividenda za rok pre výmer príspevku rozhodný činí viac než 5%, najvyšš však 6% účastinného kapitálu, spojeného s nárokom na dividendu,

c) 1% príspevkovej základne (§ 10), ak dividenda za rok pre výmer príspevku rozhodný činí viac než 4, najvyšš však 5% účastinného kapitálu, spojeného s nárokom na dividendu,

d) ¾% príspevkovej základne (§ 10), ak dividenda za rok pre výmer príspevku rozhodný činí viac než 3, najvyšš však 4% účastinného kapitálu, spojeného s nárokom na dividendu,

e) ¾% príspevkovej základne (§ 10), ak dividenda za rok pre výmer príspevku rozhodný činí menej než 3% účastinného kapitálu, spojeného s nárokom na dividendu,

f) ¾% príspevkovej základne (§ 10), ak sa dividenda nevypláca za rok rozhodný pre výmer príspevku.

(²) Účastinné spoločnosti, ktorým bola poskytnutá podpora z bývalého Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát povstalých z povojnových pomerov alebo z bývalého Všeobecného fondu peňažných ústavov, sú povinné, ak im pri poskytnutí výpomoci nebola určená refundačná povinnosť, v prípadoch ods. 1 odvieť Fondu ešte prirážku vo výške 50% plateného príspevku; táto povinnosť prestane platbami prirážky konanými počas 20 rokov, ak

príspevková povinnosť spoločnosti skôr nezanikne.

(³) Sporiteľne a družstevné peňažné ústavy uvedené v § 3, ods. 1, písm. b) a c) platia ako príspevok:

a) 0.1% príspevkovej základne (§ 10), ak príspevková základňa za rok rozhodný pre výmer príspevku nepresahuje Ks 10,000,000;

b) 0.125% príspevkovej základne (§ 10), ak príspevková základňa za rok rozhodný pre výmer príspevku činí viac ako Ks 10,000,000, ale nepresahuje sumu Ks 20,000,000;

c) 0.15% príspevkovej základne (§ 10), ak príspevková základňa za rok rozhodný pre výmer príspevku činí viac ako Ks 20,000,000, ale nepresahuje sumu Ks 50,000,000;

d) 0.175% príspevkovej základne (§ 10), ak príspevková základňa za rok rozhodný pre výmer príspevku činí viac ako Ks 50,000,000, ale nepresahuje Ks 100,000,000;

e) 0.2% príspevkovej základne (§ 10), ak príspevková základňa za rok rozhodný pre výmer príspevku činí viac ako Ks 100,000,000.

(⁴) Slovenská hypotečná a komunálna banka [§ 3, ods. 1, písm. b)] platí ako príspevok 0.1% príspevkovej základne (§ 10) za rok rozhodný pre výmer príspevku.

(⁵) Ústavy uvedené v ods. 3, ktorým bola poskytnutá podpora z bývalého Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát povstalých z povojnových pomerov alebo z bývalého Všeobecného fondu peňažných ústavov, sú povinné, ak im pri poskytnutí výpomoci nebola určená refundačná povinnosť, v prípadoch ods. 3 odvieť Fondu ešte prirážky vo výške 25% plateného príspevku; táto povinnosť prestane platbami prirážky konanými počas 10 rokov, ak príspevková povinnosť ústavu skôr nezanikne.

(⁶) Príspevky sú režijnými položkami peňažných ústavov, ktoré sú povinné ich zaplatiť bez ohľadu na výsledky hospodárenia.

(⁷) Všetci príslušníci Fondu sú povinní počas svojej príslušnosti k Fondu z každej úrokovej sumy, ktorú komukoľvek, vynímajúc Fond, vyplatili, pripísali alebo zúčtovali v prospech z vkladu v bežnom účte, na vkladné knižky (listy) alebo pokladničné poukážky, odvádzať pre Fond 3% Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave do 90 dní po ukončení každého kalendárneho polroka. Tá istá povinnosť

zafažuje i tuzemské filiálky zahraničných peňažných ústavov. Úverné družstvá, ktoré pripisujú úroky raz ročne, odvádzajú príspevok do 90 dní po ukončení kalendárneho roku.

§ 12.

(¹) Z príspevkov a z príspevkových preddavkov (§ 10, ods. 6, § 11, ods. 1 až 7) včas neodvedených platí sa úrok z omeškania vo výške presahujúcej o 2% cskonnú sadzbu Slovenskej národnej banky.

(²) Príslušníci Fondu sú povinní predložiť každoročne svoju súvahu do 15 dní po jej schválení kuratóriou Fondu s dokladmi o schválení a usnesení príslušného orgánu o tom, ako sa použije čistý zisk alebo prebytok hospodárenia. Príslušníci Fondu sú povinní v lehote uvedenej v § 11, ods. 7 predložiť kuratórii aj výkaz o odvedených príspevkoch spolu s hrubou súvahou za polrok, a — nakoľko ide o úverné družstvá, ktoré pripisujú úroky raz ročne — spolu s hrubou súvahou za rok, ktorého sa výkaz týka. Povinnosť v predchádzajúcej vete uvedená vzťahuje sa i na tuzemské filiálky zahraničných peňažných ústavov.

(³) Kuratórium je oprávnené vyžiadať si od príslušníkov Fondu, ako aj od tuzemských filiálok zahraničných peňažných ústavov vysvetlenia, potrebné na preskúmanie súvahy a výkazov (ods. 2), alebo zistiť ich správnosť nahliadnutím do kníh príslušníkov a tuzemských filiálok zahraničných peňažných ústavov.

(⁴) Podľa predložených dokladov kuratórium preskúma platbu príspevkov. Ak zistí:

a) že príspevok bol zaplatený riadne, vystaví o tom potvrdenie s doložkou, že nárok na uznanie, že na príspevku bolo zaplatené viac, alebo na vrátenie prípadného preplatku možno uplatniť len do 30 dní po doručení tohto potvrdenia;

b) že bolo na príspevku zaplatené menej, predpíše nedoplatok aj s úrokmi z omeškania (ods. 1) s doložkou, že proti predpisu nedoplatku možno podať rozklad do 30 dní po doručení;

c) že na príspevku bolo preplatené, vystaví potvrdenie o zaplatenej sume a súčasne v ňom uvedie, koľko z tejto sumy pripadá na príspevok a koľko činí preplatok, ktorý zúčtuje v prospech príspevkov budúcich s doložkou, že nárok na uznanie alebo vrátenie prípadného väčšie-

ho preplatku možno uplatniť len do 30 dní po doručení tohto potvrdenia.

(⁵) Nároky a rozklady vo veciach príspevkových (ods. 4) možno uplatniť písomným podaním v kancelárii Fondu v lehote 30 dní po doručení príslušných potvrdení. O nárokoch v prípadoch ods. 4, písm. a) a c), ak sú nepochybné, a o rozkladoch podľa toho istého odseku, písm. b), ak ide iba o počítací omyl, príslúcha rozhodovať kancelárii Fondu. Ináč predloží kancelária vec na rozhodnutie kuratóriu. Kuratórium rozhoduje s konečnou platnosťou. Proti jeho rozhodnutiu možno podať sťažnosť na Najvyšší správny súd.

(⁶) Preplatky na príspevkoch (ods. 4) zúrokovujú sa sadzbou pre voľné vklady v bežnom účte v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke.

(⁷) Právo predpísať nedoplatok príspevku [ods. 4, písm. b)] sa premlčuje v 4 rokoch. Premlčanie sa počína, len čo prešiel rok, v ktorom príspevok bol splatný.

(⁸) Kuratórium môže príspevky odpustiť, ak príslušník, ktorý ich má odvádzat, ohlásil likvidáciu alebo ak sa mu povolilo prírocie

Diel tretí.

Štátne príspevky.

§ 13.

Pre prípad, že by vlastné prostriedky Fondu v tom-ktorom roku nestačili na splnenie jeho záväzkov, najmä na úrokovanie a umorovanie dlhopisov ním vydaných alebo prevzatých (§ 33), minister financií sa splnomocňuje, aby tento nedostatok uhradil zo štátnych príjmov a potrebnú sumu zaistil v štátnom rozpočte.

Diel štvrtý.

Použitie fondových prostriedkov.

§ 14.

Nakoľko tento zákon inak neurčuje, prostriedky Fondu možno použiť len na výpomoci príslušníkom Fondu, spôsobom uvedeným v §§ 15 až 21.

§ 15.

(¹) Každému peňažnému ústavu, ktorý je aspoň 5 rokov príslušníkom Fondu, možno v medziach tohto zákona poskytnúť výpomoc z Fondu, ak utrpel straty alebo stratil mobilitu svojich prostriedkov v takej miere, že sú tým jeho existencia a záujmy vkladateľov ohrozené.

(²) Podmienka päťročnej príslušnosti k Fondu podľa ods. 1 sa nevzťahuje na peňažné ústavy, ktoré boli príslušníkmi Všeobecného fondu peňažných ústavov.

§ 16.

(¹) Spôsob a rozsah výpomoci má sa určiť tak, aby v medziach fondových prostriedkov mohli byť rovnomerne alebo aspoň všeobecným záujmom primerane uspokojené všetky známe potreby príslušníkov Fondu tak, aby ústav, ktorému sa výpomoc poskytuje, bol čo možno do tej miery ozdravený, aby mohol svoje hospodárske poslanie naďalej plniť.

(²) Sanovaný peňažný ústav je povinný výpomoc vrátiť podľa ods. 3, prípadne pri prísnejších podmienkach určených kuratóriom.

(³) Povinnosť podľa ods. 2 nastane, len čo sanovaný peňažný ústav, patriaci do skupiny uvedenej v § 3, ods. 1, písm. a) a c), uhradí všetky svoje straty a jeho všeobecná rezerva dosiahne 10% základnej istiny (účastinnej istiny, podielovej istiny) v stanovách vykázané a pri ústavoch patriacich do skupiny uvedenej v § 3, ods. 1, písm. b), len čo fondy slúžiace na krytie strát dosiahnú 1% vkladov. Povinná splátka pozostáva aspoň z polovice súvahou vykázaného čistého zisku. Ak sa podpora poskytnie v cenných papieroch, možno konať splátky aj v nominálnej hodnote cenných papierov toľko istého druhu.

(⁴) Splátky treba odvieť pokladnici Fondu vždy do 30 dní po tom, čo príslušný orgán sanovaného peňažného ústavu schváli ročnú účtovnú uzávierku.

(⁵) O včasné a správne odvedenie splátok podľa ods. 2 až 4 je povinné sa staraf kuratóriom. Zo splátok včas neodvedených platí sa úrok z omeškania vo výške presahujúcej o 2% eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky.

§ 17.

(¹) Ak nie je možné zachrániť ústav žiadajúci výpomoc, lebo jeho pasíva i po úplnom použití vlastného majetku ústavu nie sú z prevážnej časti kryté aktívami, možno mu poskytnúť, ak to dovolia prostriedky Fondu (§ 16), najvyšš takú pomoc, aby všeobecní veritelia, t. j. vkladatelia a iní veritelia, ktorých pohľadávky by patrily v konkurze do 3. triedy, mohli byť do 80% svojich pohľadávok uspokojení.

(²) Ak prostriedky Fondu neprístupia, aby všetci veritelia uvedení v ods. 1 boli

v miere tam uvedenej uspokojení, možno časť výpomoci použiť na výhodnejšie uspokojenie niektorých skupín veriteľov osobitného zreteľa hodných.

(³) Uspokojenie z výpomoci treba zčasti alebo úplne odoprieť veriteľom, ktorí v obchode vkladovom si vymienili alebo si dali poskytovať úrok vyšší, než je platnými predpismi dovolený.

(⁴) Poskytnutím výpomoci podľa ods. 1 nároky ústavu na náhradu škody, spôsobené orgánmi ústavu, prechádzajú na Fond. Kuratóriom je povinné vymáhať tieto nároky; od ich vymáhania môže upustiť iba so súhlasom Ministerstva financií, ak je odôvodnená obava, žeby exekúcia proti zaviazanej osobe nemala úspech.

(⁵) Suma nadobudnutá z uplatnenej náhrady škody (ods. 4) patrí Fondu. Ak suma prevyšuje výpomoc Fondom poskytnutú, zvyšok sa použije na doplnenie výpomoci.

§ 18.

Ak z výkazu majetkového stavu, z ročnej uzávierky alebo z revíznej zprávy vyplýva, že nastalé a pravdepodobne očakávané straty príslušníka Fondu dosahujú výšku jeho rezerv určených na krytie strát, príslušník Fondu je povinný to hneď oznámiť Fondu. Ak neučiní tak, môže mu byť výpomoc, ak o ňu žiada neskôr, odoprená, nakoľko nejde o výpomoc podľa § 17.

§ 19.

Ak dôjde oznámenie podľa § 18 alebo žiadosť o výpomoc, musí kuratóriom stav ústavu, o ktorý ide, podrobne vyšetriť.

§ 20.

(¹) Poskytnutie výpomoci možno viazať na predchádzajúce splnenie určitých podmienok. Ako podmienky pre poskytnutie výpomoci môže kuratóriom určiť najmä:

- a) povolenie zákonného príročia,
- b) prevedenie reorganizácie podľa plánu schváleného kuratóriom,
- c) uplatnenie náhrady škody na zodpovedných orgánoch a vedúcich úradníkov,
- d) príspevanie účastinárov, prípadne podielníkov na urovanie pomerov,
- e) vrátenie odmien, požitkov, odstúpeného od osôb, ktorým možno pričítať za vinu, že sa peňažný ústav dostal do hospodárskej tiesne.
- f) súhlas s ústavom, ktorý kuratóriom uzná za vhodný,

g) ohlásenie likvidácie.

(¹) Kuratórium povoluje výpomoc, musí ustanoviť pre ústav na jeho útraty dôvernika alebo dvoj- až trojčlennú dozornú komisiu. Dôverník i dozorná komisia majú právo a povinnosť dozerať všestranne na hospodárenie ústavu a na splnenie podmienok poskytnutia výpomoci; bez ich svolenia neslobodno vykonať nijaké usnesenie správných orgánov ústavu. Ústav, ktorý zrejme zamedzuje výkon povinností dôvernika alebo dozornej komisie, alebo nedbá na ich pokyny pri vedení obchodov, na návrh kuratória a po vyšetrení vecí môže vláda zrušiť. Týmto ustanovením zostávajú nedotknuté práva vyrovnávacieho správcu a dozorného komisára ustanoveného pre ústav, ktorému bolo povolené príročie.

§ 21.

(¹) Oprávnení príslušníci Fondu (§ 15) môžu si sťažovať proti usneseniu kuratória, ktorým bolo rozhodnuté o ich žiadosti o výpomoc, na Ministerstve financií do 30 dní od doručenia vyznázovania o rozhodnutí kuratória.

(²) Ministerstvo financií po vypočítaní sťažovateľa a kuratória rozhoduje s konečnou platnosťou.

§ 22.

Majetok Fondu, nepoužitý na plnenie vlastných úloh Fondu, má sa uložiť v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave na úrok platný pre dlhodobé vklady alebo v záložných listoch a iných dlhopisoch sirotskej istoty. Nakoľko by tým nebolo ohrozené riadne plnenie úloh Fondu, možno časť tohto majetku použiť na poskytovanie krátkodobých lombardných pôžičiek príslušníkom Fondu na úrok nie vyšší ako je lombardná sadzba Slovenskej národnej banky. Takéto pôžičky možno však poskytovať len:

a) na vlastné dlhopisy Fondu (§ 25), a to až do 90% menovitej hodnoty,

b) na štátne dlhopisy, a to až do 80% kurzovej hodnoty,

c) na záložné listy a iné dlhopisy sirotskej istoty, a to až do 75% kurzovej hodnoty.

§ 23.

(¹) Ak majetok fondu dosiahne takú výšku, že plnenie účelu Fondu je zaistené, vláda na návrh kuratória, odporúčaný ministrom financií, môže znížiť, alebo zastaviť platenie príspevkov.

(²) Vláda je oprávnená na návrh ministra financií príspevky znovu zaviesť, ak to zaistenie účelu Fondu vyžaduje.

(³) Ak majetok Fondu dosiahne takú výšku, ktorá podľa ods. 1 je dôvodom na zastavenie platenia príspevkov, možno používať majetok Fondu aj inak, než je v tomto zákone určené, a to podľa smerníc, schválených vládou.

Diel piaty.

O ľudových dlhopisoch.

§ 24.

(¹) Ak bežné prostriedky Fondu nestačia na plnenie jeho úloh, môže si Fond so súhlasom ministra financií zadovážiť potrebný kapitál vydaním dlhopisov (pokladničných poukázok) znejúcich na majiteľa a z úročitelných najmenej 4%.

(²) Vzorec dlhopisov (pokladničných poukázok) schvaľuje minister financií.

(³) Podrobnosti o týchto dlhopisoch (pokladničných poukážkach) určí rokovací poriadok Fondu.

§ 25.

(¹) Fondové dlhopisy možno vydať len v takom rozsahu, aby ročná suma, potrebná na ich zúrokovanie a umorovanie, nepresahovala 2/3 bežných príjmov Fondu z príspevkov v čase ich vydania. Splnenie tejto podmienky nech je na každom dlhopise potvrdené Ministerstvom financií alebo vládnym komisárom Fondu (§ 32).

(²) Doba určená na splatenie fondových dlhopisov je 52 rokov.

§ 26.

(¹) Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave obstaráva úrokovú i umorovaciu službu dlhopisov podľa § 25 vydaných a je povinná z príjmov Fondu vylúčiť a v evidencii viesť sumu potrebnú na ich zúrokovanie a umorovanie. Kuratórium nesmie s touto časťou príjmov Fondu nakladať.

(²) Za správne zúrokovanie a splatenie dlhopisov ručí podporne štát.

§ 27.

Dlhopisy vydané podľa tohto zákona možno použiť jednak na úročné uloženie peňazí sirotských, zvereneckých, depozitných, základinových, taktiež peňazí ústavov podliehajúcich verejnému dozoru a peňazí Poštovej sporiteľne, jednak na služobné a obchodné kaucie, na tieto však

len do výšky burzového kurzu, nie však nad menovitú hodnotu.

§ 28.

Každý príslušník Fondu je povinný na žiadosť kuralória prevziať fondové dlhopisy (§ 25) za ich menovitú hodnotu až do 1/4% všetkých svojich vkladov, prijatých na vkladné knižky (listy) a pokladničné poukážky.

Diel šiesty.

Daňové, poplatkové a všeobecné ustanovenia.

§ 29.

Na plnenie povinností, uložených v § 12, ods. 2 a 3 a v § 16, ods. 4 môže liknavých príslušníkov Fondu a filiálky zahraničných peňažných ústavov kuralórium donútiť poriadkovými pokutami až do Ks 10.000. Tieto pokuty plnú do Fondu.

§ 30.

Poriadkové pokuty, ako aj nedoplatky príspevkov s príslušenstvom vymáhajú sa súdnou exekúciou. Výkazy kuralória Fondu o nezaplatených poriadkových pokutách alebo príspevkoch, opatrené kuralórium doložkou o vykonateľnosti, sú exekučným titulom.

§ 31.

(¹) Fond je oslobodený od dane rentovej, a to ako od dane platenej priamo tak aj od dane sražanej dlžníkom.

(²) Dlhopisy vydané podľa § 25 sú oslobodené od poplatkov a ich úroky aj od poplatkov aj od dane rentovej.

(³) Výpomoci poskytnuté z Fondu jeho príslušníkom nie sú započítateľnou príjmovou položkou pri vyrubení zvláštnej dane zárobkovej podľa § 79, ods. 1 písm. k) a § 174, č. 6 a 23 zákona o priamych daniach.

(⁴) Príspevky platené Fondu podľa ustanovenia § 11, ods. 1 až 5 a splátky podľa § 16, ods. 2 až 4 sú prípustnou sražkovou položkou pri vyrubení zvláštnej dane zárobkovej.

§ 32.

(¹) Ministerstvo financií dozerá, či sa ustanovenia tohto zákona o správe Fondu presne zachovávajú. Za tým cieľom môže ustanoviť pre tento Fond vládneho komiára a jeho zástupcu.

(²) Kuralórium je povinné umožniť riadny výkon dozoru podľa ods. 1.

Diel siedmy.

Záverečné ustanovenia.

§ 33.

(¹) Fond nie je právnym nástupcom ani „Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát povstalých z povojnových pomerov“ ani „Všeobecného fondu peňažných ústavov“, zriadených zákonmi č. 237/1924 a 238 1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. a vládnych nariadení č. 160/1937 a 161/1937 Sb. z. a n.

(²) Prevzatie pohľadávok a záväzkov Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát povstalých z povojnových pomerov a Všeobecného fondu peňažných ústavov voči subjektom v §§ 1 až 7 nariadenia s mocou zákona č. 242/1940 Sl. z. uvedeným, ako aj prevzatie záväzkov zo sanácií, poskytnutých po 14. marci 1939, uprávi vláda nariadením.

§ 34.

(¹) Ustanovenia §§ 10 až 12 platia odo dňa 1. januára 1941, pričom pre výšku prvej príspevkovej povinnosti podľa § 11, ods. 1 až 5 je rozhodným rok 1940.

(²) Svojpomocné príspevky peňažných ústavov (§ 3, ods. 1) podľa §§ 7 až 11 zákona č. 237/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 160/1937 Sb. z. a n., splatné v čase od 14. marca 1939 do 21. decembra 1940, ako aj nedoplatky na týchto svojpomocných príspevkoch, splatných pred 14. marcom 1939, pripadajú Fondu zriadenému podľa tohto zákona. O ich odvádzaní a výške platia ustanovenia uvedených zákonov a vládneho nariadenia.

(³) Príspevky podľa §§ 11 a 12 zákona č. 238/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 161/1937 Sb. z. a n., ktoré peňažné ústavy (§ 3, ods. 1) srazily alebo srazia z úrokových čiastok v čase od 14. marca 1939 do 31. decembra 1940, ako aj nedoplatky na týchto príspevkoch, ktoré boli srazené pred 14. marcom 1939, pripadajú Fondu zriadenému podľa tohto zákona. O ich výške a odvádzaní platia ustanovenia uvedených zákonov a vládneho nariadenia.

(⁴) Ustanovenia ods. 3 platia aj pre tu-

zemské filiálky zahraničných peňažných ústavov (§ 3, ods. 2).

§ 35.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú: zákon č. 237/1924 a č. 238/1924 Sb. z. a n., čl. I až XII zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 153/1929, č. 160/1937 a č. 161/1937 Sb. z. a n.

§ 36.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť — s výnimkou ustanovenia § 34, ods. 1 — dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. aj za min. Dr. Medrického
aj za ministra Dr. Fritza

173.

Zákon zo dňa 22. júla 1941

o úprave pomerov súvisiacich s kontráciou
peňažných ústavov a o podpore
peňažníctva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

§ 1.

Minister financií sa splnomocňuje, aby pri likvidácii peňažných ústavov prikázanej podľa § 7 nariadenia s mocou zákona č. 11/1941 Sl. z. za podmienok, ktoré určí po predbežnom súhlase úsporného a kontrolného výboru Snemu, prevzal voči peňažnému ústavu, poverenému likvidáciou, záväzok uhradí likvidačný rozdiel medzi pasívami a realizovanými aktivitami, ak sa pri skončení likvidácie ukáže, že pasíva prevyšujú aktíva, alebo aby urovnal majetkový pomer medzi likvidujúcim a preberajúcim peňažným ústavom.

§ 2.

Záväzok podľa § 1 možno prevziať len do 30. júna 1942 a len, ak už aspoň podľa predbežného zistenia sa ukazuje, že pasíva likvidujúceho ústavu aj po úplnom použití vlastného majetku (základný kapitál, všetky bilančne vykázané a skryté rezervy a pod.) nie sú dostatočne kryté

aktivami. Tento záväzok možno prevziať len do výšky sumy potrebnej pre úplné uspokojenie veriteľov a vkladateľov.

§ 3.

Majetok, ktorý nebol zlikvidovaný pri urovnaní majetkového pomeru likvidujúceho a preberajúceho peňažného ústavu, sa spravuje a likviduje podľa smerníc Ministerstva financií.

§ 4.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje na prevzatie záväzku prispievať zo štátnych prostriedkov na úrokovanie a umorovanie dlhopisov najvyšš 4% úrokovateľných, ktoré vydá Pomocný fond peňažných ústavov (zákon o zriadení Pomocného fondu peňažných ústavov). Záväzok možno prevziať do sumy Ks 2.500.000 ročne, a to s podmienkou, že dlhopisy sa použijú na poskytnutie výpomoci peňažným ústavom, ktoré určí minister financií, alebo na úhradu likvidačného rozdielu podľa § 1. Podmienky poskytovania výpomoci určí minister financií po predbežnom súhlase úsporného a kontrolného výboru Snemu.

(²) Peňažný ústav, ktorý dostal výpomoc podľa ods. 1, je povinný ju vrátiť podľa § 16, ods. 3 a 4 zákona o zriadení Pomocného fondu peňažných ústavov, ak pri poskytnutí výpomoci neboly určené prísnejšie podmienky.

(³) Príspevok štátu (ods. 1) snižuje sa v patričnom roku o sumu, ktorá v predchádzajúcom roku bola zaplatená ako splátka na poskytnutú výpomoc. Tento príspevok sa snižuje alebo jeho platenie zastavuje podľa toho, či Pomocný fond peňažných ústavov z vlastných na to určených prostriedkov bude môcť zčasti alebo úplne hradiť náklad na úrokovanie a umorovanie dlhopisov vydaných podľa ods. 1.

(⁴) Počínajúc rokom 1942 treba zaistiť v štátnom rozpočte sumu podľa ods. 1 až 3.

§ 5.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

174.

**Vládne nariadenie
zo dňa 29. júla 1941****o pracovnej povinnosti za brannej
pohotovosti štátu.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 60, ods. 1 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

Za brannej pohotovosti štátu sa nariaduje pracovná povinnosť podľa §§ 60 až 63 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

- a) v podnikoch pre výrobu poľnohospodársku a chovateľskú,
- b) v mliekárňach,
- c) na pilách, v skladoch dreva a podnikoch na ťažbu dreva,
- d) v podnikoch na výrobu debien a sudov,
- e) v tehelniciach,
- f) vo vodárňach, plynárňach a elektrárňach,
- g) v podnikoch pre dopravu nákladov alebo osôb,
- h) v lekárnach,
- ch) v liečebných ústavoch,
- i) v karanténnych, dezinfekčných, čistiacich a spaľovacích staniciach,

- j) v prádelniach a čistiarňach,
 - k) v podnikoch na ťažbu prirodzených minerálnych vôd a solí,
 - l) v mydliarňach a sviečkárňach,
 - m) v rozhlase,
 - n) v tlačiarňach každého druhu,
- nakoľko sa na zamestnanie v týchto odboroch výroby a práce nevzťahuje pracovná povinnosť už podľa ustanovení § 60, ods. 2 a § 64 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., pokiaľ §§ 1 a 3 vládneho nariadenia č. 197/1936 Sb. z. a n.

§ 2.

Pracovná povinnosť sa vzťahuje na všetkých zamestnancov v pracovných odboroch, uvedených v § 1 bez ohľadu na ich vek a pohlavie.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí za brannej pohotovosti štátu, vyhlásenej vyhláškou č. 115/1941 Sl. z.; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

aj za ministra Čalvoja.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 46.

Vydaná dňa 5. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (175.—177.) 175, Zákon o Úrade propagandy. — 176, Nariadenie s mocou zákona o výrobe liehu zo sulfítových výluhov. — 177, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom.

175.

Zákon zo dňa 22. júla 1941 o Úrade propagandy.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Pri Predsedníctve vlády zriaďuje sa Úrad propagandy ako osobitný odbor.

§ 2.

Na čele Úradu propagandy je šéf Úradu propagandy, ktorého ustanovuje a odvoláva prezident republiky.

§ 3.

Úlohou Úradu propagandy je: usmerňovať tlač, rozhlas, divadelníctvo, film, slovesné, výtvarné a hudobné umenie v súlade so záujmami štátu a v duchu registrovaných politických strán.

§ 4.

(¹) Úrad propagandy je oprávnený vydávať všeobecné záväzné smernice pre predbežnú cenzúru tlače.

(²) Ustanovizne, ktoré majú na starosti tlač, rozhlas, divadelníctvo, film, cudzinecký ruch, ako aj slovesné, výtvarné a hudobné umenie, sú povinné zachovávať pokyny Úradu propagandy, vydávané podľa § 3 tohto zákona.

§ 5.

Úrad propagandy pri svojej činnosti, ktorá sa dotýka oblasti štátnej správy, sverených jednotlivým ministerstvám alebo iným ústredným orgánom štátu, je povinný pokračovať podľa smerníc nimi vydaných. Pred riešením otázok, ktoré patria síce do pôsobnosti ministerstiev alebo iných úradov alebo verejno-právnych korporácií,

avšak dotýkajú sa aj pôsobnosti Úradu propagandy, má byť tento úrad vypočutý.

§ 6.

Ak by sa v prípadoch uvedených v §§ 3, 4 a 5 vyskytli zásadné rozdiely v názoroch, rozhodne predseda vlády.

§ 7.

Nariadenie s mocou zákona č. 116/1941 Sl. z. sa zrušuje.

§ 8.

Tento zákon platí a naďobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

aj za ministra Čatloša.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického,

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

176.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. júla 1941

o výrobe liehu zo sulfítových výluhov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Zriadovanie priemyselných sulfítových liehovarov a úprava výroby sulfítového liehu.

§ 1.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby po dohode s ministrom hospodárstva povolil zriadiť priemyselné liehovary na

výrobu liehu výlučne z odpadkových výluhov, získaných pri výrobe sulfitovej buničiny (celulózy), a to lakým žiadateľom, ktorí hodnoverne preukážu, že výrobný sulfitový lieh najneskôr od 1. septembra 1945 upotrebia na výrobu alebo pri výrobe lakých tovarov v tuzemsku, pre ktoré sa v terajšom chemickom priemysle v Slovenskej republike lieh nepoužíva a ktorých výroba je prípustná podľa Ministerstvom hospodárstva povolená.

(¹) Alkoholové množstvo, ktoré sa smie vyrobiť v jednotlivých priemyselných sulfitových liehovaroch za jedno výrobné obdobie, t. j. od 1. septembra jedného roku do 31. augusta nasledujúceho roku, určí každoročne minister financií po vypočítaní spoločnosti poverenej hospodárením liehom, a to do 1. septembra 1945 podľa voľnej úvahy so zreteľom na odbytové možnosti liehu v tuzemsku a v cudzozemsku tak, aby tým neboli dotknuté doterajšie výrobné oprávnenia a odbyty liehu konzumných liehovarov. O určenie alkoholového množstva majú záujemci podať žiadosť do 31. júla pred začatím príslušného výrobného obdobia.

(²) Po prvom septembri 1945 bude smerodajná pre určenie ročného výrobného alkoholového množstva, ktoré sa jednotlivým priemyselným sulfitovým liehovarom prideli, potreba sulfitového liehu na výrobu alebo pri výrobe tovarov, uvedených v ods. 1. Nad túto potrebu môže minister financií po vypočítaní spoločnosti poverenej hospodárením s liehom zvýšiť ročné výrobné oprávnenie priemyselných sulfitových liehovarov len, ak to pripustia odbytové možnosti liehu v tuzemsku a v cudzozemsku a ak to nebude na úkor doterajšieho výrobného oprávnenia a odbytu liehu konzumných liehovarov.

Dozor nad výrobou sulfitového liehu.

§ 2.

(¹) Priemyselné sulfitové liehovary podliehajú stálemu dôchodkovému dozoru a sú povinné hradiť štátnej finančnej správe výdavky spojené s týmto dozorom.

(²) Vyrábateľia sulfitového liehu musia viesť v svojich obchodných knihách na samostatných účtoch náklady zriadenia liehovaru a výrobné náklady a musia ich na požiadanie predložiť úradníkom finančnej správy na nahliadnutie a preskúmanie.

Hospodárenie so sulfitovým liehom.

§ 3.

(¹) Spoločnosť poverená hospodárením s liehom je povinná viesť hospodárenie so sulfitovým liehom po stránke účtovnej a finančnej oddelene od hospodárenia s ostatným liehom a má z hrubej predajnej ceny sulfitového liehu nárok na úhradu všetkých výdavkov (manipulačných, režijských a iných) spojených s hospodárením a predajom tohto liehu.

(²) Preberáciu cenu sulfitového liehu určí pre každé výrobné obdobie minister financií po dohode s ministrom hospodárstva z čistej predajnej ceny so zreteľom na hodnotu spracovanej suroviny, na úrok a úmor kapitálu investovaného do liehovaru, ako aj na preukázané výrobné náklady a primeraný podnikateľský zisk. V prípade vlastnej spotreby tohto liehu podľa § 1, ods. 1. odpadá určenie ceny.

(³) Zvyšok z čistej predajnej ceny sulfitového liehu po odrátaní preberacej ceny odvedie spoločnosť poverená hospodárením s liehom štátnej pokladnici za podmienok, ktoré určí Ministerstvo financií.

(⁴) Cenu sulfitového liehu pre vývoz určí so súhlasom Ministerstva financií orgán poverený hospodárením s liehom.

(⁵) Podniky vyrábajúce sulfitový lieh, ktoré ho spracujú k účelom uvedeným v § 1, ods. 1. majú prednostné právo na odber liehu.

Záverečné ustanovenia.

§ 4.

Ak by štátnej finančnej správe alebo spoločnosti poverenej hospodárením s liehom nebolo možné sulfitový lieh umiestiť a ani výrobcovia tohto liehu nepreukážu možnosť odbytu, budú podnikatelia priemyselných sulfitových liehovarov povinní na príkaz Ministerstva financií vydaný po dohode s Ministerstvom hospodárstva výrobu sulfitového liehu i počas výrobného obdobia zastaviť, po prípade začatie výroby vôbec odložiť bez hocakého nároku na odškodnenie.

§ 5.

(¹) Pre priemyselné liehovary sulfitového liehu platia ustanovenia zákonných článkov XXIV/1888, XX/1899 a XXVIII/1908, ako aj ustanovenia ostatných právnych predpisov tieto pozmeňujúcich a do-

plňujúcich s odchýlkami, ktoré vyplývajú z tohto nariadenia.

(²) Ak by kontrolné opatrenia, upravené právnymi predpismi uvedenými v ods. 1 nestacili pri výrobe sulfitového liehu, môže minister financií vydať ďalšie potrebné kontrolné predpisy.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií s ministrom hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického,

Sivák v. r.

177.

Vyhlasška ministra financií zo dňa 30. júla 1941,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n. a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 32.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 32) zo dňa 30. júla 1941

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom.

§ 1.

Prevod finančných platieb, t. j. platieb nespádajúcich do rámca tovarového a cestovného styku, uskutočňuje sa medzi Slo-

venskou republikou a Maďarským kráľovstvom cez Sberný účet Maďarskej národnej banky, vedený v Ks u Slovenskej národnej banky (v ďalšom texte „Sberný účet“). Účet je bezúročný.

§ 2.

Za finančné treba považovať hlavne platby vyplývajúce z týchto záväzkov a pohľadávok:

a) splácanie a úrokovanie pôžičiek a vkladov,

b) výnos z cenných papierov, z účasti na priemyselných, obchodných a iných podnikoch a z iných majetkových objektov, ako aj protihodnota získaná realizáciou uvedených hodnôt,

c) výnos nehnuteľností a iných majetkových objektov, ako aj protihodnota získaná ich predajom,

d) dlžoby, ktoré majú povahu opakujúcich sa plátov, ako penzie, služobné požitky, alimenty, podpory a pod.

e) advokátske palmáre a trovy, autorské honoráre, vôbec honoráre, mzdy, odbytné, dane, poplatky a iné podobné platy.

f) peňažné nároky, zakladajúce sa na rodinnom alebo na dedičskom práve,

g) všetky záväzky a požiadavky z tovarového styku, ktoré majú z času pred 10. novembrom 1938, prípadne pred 15. marcom 1939, na jednej strane takí dlžníci a veritelia, ktorí dňa 10. novembra 1938, prípadne 15. marca 1939, bývali na území bývalej republiky Česko-Slovenskej pripojenej k Maďarsku (v ďalšom texte tzv. hornozemské a podkarpatské územie) a ostali bývať na území Maďarska, na druhej strane takí dlžníci a veritelia, ktorí bývajú na území Slovenska,

h) poukazy z majetku, ktorý patrí tzv. hornozemským a podkarpatským filiálkam slovenských peňažných ústavov, prípadne slovenským filiálkam tzv. hornozemských a podkarpatských peňažných ústavov, ako aj poukazy z akéhokoľvek iného majetku, ktorý dotyčné peňažné ústavy majú na území iného štátu, pokiaľ sa uskutočňujú v súhlase s osobitnou medzištátnou dohodou o peňažných ústavoch.

§ 3.

(¹) Slovenskí dlžníci, ktorí majú voči maďarským veriteľom záväzky uvedené v § 2, zaplatia ich pri splatnosti na základe povolenia Slovenskej národnej banky v Ks na „Sberný účet“.

(*) Ak záväzok slovenského dlžníka znie na Ks, zaplatí dlžnú sumu na „Sberný účet“ — čím sa zbavuje svojho záväzku voči maďarskému veriteľovi.

(†) Ak záväzok znie na pengő, zaplatí dlžník na „Sberný účet“ protihodnotu v Ks pri kurze určenom v § 7. Takto vykonanou platbou je dlžník oslobodený od ďalšieho platenia úrokov, ale svoj platobný záväzok splnil len vtedy, keď veriteľ dostane poukázanú v pengő plnú sumu svojej pohľadávky.

(‡) Ak záväzok znie na menu tretieho štátu, zaplatí dlžník na „Sberný účet“ takú sumu v Ks, ktorá odpovedá strednému kurzu príslušnej devizy, značenému v Bratislave v deň predchádzajúci platbe. Takto vykonanou platbou zbavuje sa dlžník svojho záväzku voči maďarskému veriteľovi.

§ 4.

(*) Sumy, složené na „Sberný účet“, bude Maďarská národná banka odpočítavať v pengő pri kurze určenom v § 7, a to postupne, ako sa vyskytne použitie na prostriedky složené na „Sbernom účte“. Z odpočítaných súm prevedie sa na príkaz Maďarskej národnej banky 70% na účet A Maďarskej národnej banky u Slovenskej národnej banky (v ďalšom texte „Účet A“) a 30% na účet B Maďarskej národnej banky u Slovenskej národnej banky (v ďalšom texte „Účet B“). Oba účty vedú sa v Ks a sú bezúročné.

(†) Na vrub „Účtu A“ budú sa vyrovnávať dlžby voči Slovensku, ktoré vznikli pred 10. novembrom 1938, prípadne pred 15. marcom 1939, na tzv. hornozemskom a podkarpatskom území.

(‡) Na vrub „Účtu B“ budú sa vyrovnávať všetky ostatné dlžby maďarských dlžníkov voči slovenským veriteľom uvedené v § 2.

§ 5.

(*) Maďarským dlžníkom pridelí Maďarská národná banka príslušnú sumu v Ks v rámci prostriedkov, ktoré má k dispozícii na „Sbernom účte“, a to tým spôsobom, že dá Slovenskej národnej banke príkazy k výplate na farchu „Účtu A“ resp. na farchu „Účtu B“.

(†) Ak by Maďarská národná banka nemala prechodne na „Účte A“ alebo na „Účte B“ disponibilitu v Ks, udelí maďarskému dlžníkovi na žiadosť — ktorú môže podať aj slovenský veriteľ — povole-

nie, aby dlžobu složil v pengő na prechodný účet („Függő számla“), otvorený v prospech slovenského veriteľa u niektorej maďarskej oprávnenej banky, ktorú veriteľ môže určiť.

(‡) Sumy, složené na prechodný účet, budú pojaté do soznamov postupne číslovaných a výplaty takýchto poukazov budú sa prevádzať v rámci prostriedkov na príslušnom účte Maďarskej národnej banky v číselnom poradí, v akom boli pojaté do soznamu.

§ 6.

(*) Maďarskí dlžníci, ktorí majú voči slovenským veriteľom záväzky uvedené v § 2, zaplatia dlžnú sumu pri splatnosti v pengő u Maďarskej národnej banky za účelom jej poukazu v Ks na Slovensko, prípadne v smysle § 5, ods. 2 složia dlžnú sumu v pengő na prechodný účet u niektorej devizovej oprávnenej banky.

(†) Ak záväzok maďarského dlžníka znie na pengő, zaplacením dlžnej sumy u Maďarskej národnej banky, prípadne jej složením na prechodný účet, dlžník sa zbavuje svojho záväzku voči slovenskému veriteľovi.

(‡) Ak záväzok znie na Ks, je dlžník povinný zaplatiť u Maďarskej národnej banky v pengő sumu potrebnú na poukaz dlžnej sumy v Ks, prípadne složiť takú istú sumu v pengő na prechodný účet, čím je oslobodený od ďalšieho platenia úrokov, ale svoj platobný záväzok splnil len vtedy, keď slovenský veriteľ dostal v Ks poukázanú plnú sumu svojej pohľadávky.

(§) Ak záväzok maďarského dlžníka znie na menu tretieho štátu, zaplatí dlžník u Maďarskej národnej banky alebo složí na prechodný účet takú sumu v pengő, ktorá odpovedá strednému kurzu príslušnej devizy, značenému v Budapešti v deň predchádzajúci platbe a zväčšenému o kurzových príplatok používaný pre Ks pri poukazoch z Maďarska na Slovensko. Takto vykonanou platbou dlžník sa zbavuje svojho záväzku voči slovenskému veriteľovi.

§ 7.

Pre prepočítanie pengő na Ks a opačne je smerodajný kurz, na ktorom sa dohodnú medzi sebou obidve ceduľové banky. Tento kurz sa na Slovensku bude uverejňovať v kurzovom liste Bratislavskej burzy pod označením „Budapešť

— finančný clearing — poukazy do Maďarska“ a „Budapešť — finančný clearing — poukazy z Maďarska“.

§ 8.

Všetky dlžoby a pohľadávky, ktoré pred pripojením tzv. hornozemského a podkarpatského územia k Maďarsku boli pôvodne vyjadrené a mali sa vyrovnávať v česko-slovenských korunách, treba považovať za zaviazanosť na rovnakú sumu, vyjadrenú v slovenských korunách.

§ 9.

Úhrady do Maďarska cez „Sberný účet“ prijíma Slovenská národná banka prostredníctvom Bratislavskej I. sporivej banky a Slovenskej banky.

§ 10.

Na krytie manipulačných výdavkov Slovenskej národnej banky a sberných miest

bude sa vyberať zo súm skladaných na „Sberný účet“ a zo súm z neho vyplácaných odmena vo výške 3%, najmenej Kč 5.— z položky, okrem poštovného a skutočných trov.

§ 11.

Toto opatrenie vydáva sa na základe dohody, ktorá bola uzavretá medzi Slovenskou republikou a Maďarským Kráľovstvom a ktorá môže byť kedykoľvek vypovedaná jednomesačnou výpoveďou.

§ 12.

Toto opatrenie platí odo dňa uverejnenia.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE

Guvernér:

Dr. Karvaš v. r. _____

Riaditeľ:

Ing. Pázmán v. r. _____

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskôršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častok objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané častky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé častky predávajú sa i v knižkupectvách.

Zakúpené častky sa nevymieňajú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny, Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 47.

Vydaná dňa 8. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (178.—179.) 178. Nariadenie s mocou zákona o zálohovom vyplácaní výpomoci na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku. — 179. Vládne nariadenie o zaradení podnikov, podrobených úrazovému poisteniu, do nebezpečenských tried a o určení percent týchto tried pre obdobie od 1. januára 1941 do 31. decembra 1945.

178.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. júla 1941,

ktorým sa predlžuje platnosť nariadenia s mocou zákona o zálohovom vyplácaní výpomoci na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť nariadenia s mocou zákona č. 294/1940 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. augusta 1941; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

aj za ministra Dr. Pružinského.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

179.

Vládne nariadenie zo dňa 29. júla 1941

o zaradení podnikov, podrobených úrazovému poisteniu, do nebezpečenských tried a o určení percent týchto tried pre obdobie od 1. januára 1941 do 31. decembra 1945.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 33 zák. čl. XIX/1907 o poistení priemyselných a obchodných zamestnancov pre prípad

nemoci a úrazu v znení § 6 vládneho nariadenia č. 199/1922 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Zaradenie podnikov do nebezpečenských tried vykoná sa na základe roztriedenia, uvedeného v prílohe 2 tohto nariadenia tak, že sa podnik podľa predmetu svojej prevádzky zaradi do niektorej, jemu najviac priliehajúcej zaradovacej položky. Pri tom je smerodajné, v akej zaradovacej položke boli podniky toho istého alebo podobného spôsobu prevádzky úrazovou štatistikou pozorované.

(²) Nebezpečenské triedy sú vybudované na zásade jednotného zaradenia podniku a vyjadrujú priemer nebezpečenstva celého podniku so zreteľom na všetky časti, z ktorých podnik toho druhu pozostáva, ak v roztriedení podnikov pre určité položky nie je výslovne inak určené. Sú to nielen všetky články vlastného výrobného postupu alebo podnikovej činnosti, ale i všetky závody a podnikové činnosti pomocné, prevádzkané tým istým podnikateľom, ako príprava surovín, výroba polotovarov, zošlachovanie hotových výrobkov, sklady, výpravne, nákladná doprava vo vlastnej režií, osobné automobily, osvetľovanie, vykurovanie, čistenie, bežné udržiavanie podnikových budov a zariadení vo vlastnej režií, opravovne, predajne pri výrobní a pod.

(³) Ak určité pomocné zariadenie slúži niekoľkým podnikom, priradí sa k tomu podniku, ktorému slúži prevažne. Ak sa v ňom konajú práce pre niekoľko podnikov v miere približne rovnakej, treba pri výpočte poisťného mzdy, pripadajúce na uvedené zariadenie, rozdeliť úmerne medzi jednotlivé podniky podľa pomeru miezd v nich vyplatených.

§ 2.

(⁴) Za podniky s motorom pokladajú sa podniky, ktoré používajú stroje (prístroje) s pohonom živelným (elektrina, para,

voda, plyn, vietor a pod.) alebo zvieracim. Patria k nim i podniky s parnými kotlami a prístrojmi.

(¹) Ak sa robí rozdiel v sozname zaraďovacích položiek rovnakého druhu medzi podnikmi používajúcimi motory a podnikmi bez motorov, môžu byť podniky, ktorých stroje (prístroje) sú nepatrného výkonu a nebezpečenstva (ventilátory, vysávače prachu, reklamné motorky a pod.), zaradené ako podniky ručné v predpoklade, že tieto podniky svojim strojovým zariadením úplne sa líšia od motorových podnikov tohto druhu a že nebezpečenstvo podniku nie je proti nebezpečenstvu podnikov ručných znateľne zvýšené. Tam, kde zaraďovacia schéma určuje pre podniky toho istého druhu osobitnú zaraďovaciu položku pre podniky používajúce motory a pre podniky bez motorov, zahrňuje položka určená pre podniky používajúce motory aj všetky ručné práce s prevádzkou tohto podniku spojené.

(²) Ak v určitej položke je zahrnuté viac podnikových druhov, platí táto položka aj na jednotlivé druhy výroby a činnosti v nej obsažené, ak pre jednotlivý podnikový druh nie je určená samostatná zaraďovacia položka.

§ 3.

Ak nie je možno podnik, ktorý pozostáva z viacerých dielčích závodov, zaradiť jednotne ako celok, keďže roztriedenie podnikových druhov neobsahuje preň vhodnej zaraďovacej položky, zaradiť sa každý dielčič závod samostatne v predpoklade, že ide o technicky samostatné, zreteľne od seba sa líšiace jednotky s oddelenými mzdovými záznamami, ktoré umožňujú hladké a spoľahlivé určenie započítateľných miezd pre každý diel podniku osobitne.

§ 4.

(¹) Ak podnik pozostáva z viacerých podnikových druhov, pre ktoré niet v schéme spoločnej zaraďovacej položky a ustanovenia § 3 nemožno použiť, zaradiť sa podnik jednotne ako podnik smiešaný. Smiešané zaradenie nemožno však použiť, ak vedľa jednej hlavnej činnosti prevodzuje sa v podniku jedna alebo viac činností podružných a celkové nebezpečenstvo dá sa dobre vyjadriť v rámci nebezpečenskej triedy, predpísanej pre hlavný podnikový druh.

(²) Pre ustálenie triedy a percenta nebezpečenstva pre smiešané podniky určí sa najprv pre časti podniku, o ktoré ide, trieda nebezpečenstva a nebezpečenské percento podľa predpisov §§ 1, 2, 5 a 6, načo sa zistené nebezpečenské percentá násobia priemernými započítateľnými ročnými mzdami, na tieto časti podniku pripadajúcimi, a súčet výsledkov sa delí úhrnnou započítateľnou ročnou mzdou celého podniku. Takto vzniklé číslo je nebezpečenským percentom, do ktorého sa celý podnik vradí.

(³) Ak nemožno úhrny ročnej mzdy doštatočne presne zistiť, má sa namiesto nich pri predchádzajúcom výpočte použiť počet zamestnancov a ak sú značné rôznosti čo do priemerného pracovného času jednotlivých oddielov, počet odpracovaných smien.

(⁴) Robotníci a úradníci, ktorí nepatria výlučne jednej časti podniku, ale sú všetkým oddeleniam spoloční, majú sa — po prípade ich mzdy — z výpočtu vylúčiť.

§ 5.

(¹) Podniky, ktoré nemožno vradiť pod niektorú položku zaraďovacieho soznamu, keďže by tým boli pričlenené k podnikom celkom iného druhu a nebezpečenstva, treba bez priameho použitia určitej zaraďovacej položky zaradiť do nebezpečenskej triedy, odpovedajúcej ich spôsobu prevádzky a z nej plynúcemu nebezpečenstvu.

(²) Ak sa zaradenie stalo podľa analógie niektorej zaraďovacej položky, treba túto položku uviesť v zaraďovacom výmere.

§ 6.

Nebezpečenské percento v rámci nebezpečenskej triedy určí Robotnícka sociálna poisťovňa na podklade pridelenia nebezpečenských percent k jednotlivým nebezpečenským triedam, vyznačeného v prílohe 1, podľa individuálneho nebezpečenstva podniku a podľa týchto zásad:

a) Stredné percento je určené pre podniky, ktorých nebezpečenstvo je u podnikov príslušnej zaraďovacej položky obvyklé. Pre ostatné podniky sa určí niektoré z nižších alebo vyšších percent tej istej nebezpečenskej triedy podľa toho, či je nebezpečenstvo podniku vzhľadom na obvyklé nebezpečenstvo znížené alebo zvýšené. Pritom treba mať na zreteli skutočné prevádzkové pomery, najmä znaky uve-

dené v jednotlivých položkách zaraďovacieho soznamu, povahu a rozsah práce strojovej a ručnej, počet poistených komerčných a administratívnych úradníkov, stav a účinnosť ochranných zariadení a pod., ak tieto skutočnosti sa u podnikov toho istého druhu pravidelne v takej miere nevyskytujú a majú taký vplyv, že celkové nebezpečenstvo podniku je nimi znateľne snižené alebo zvýšené pod priemer alebo nad priemer.

b) Nebezpečenské percento nemožno snížiť pod stred z dôvodu zachovávanía záväzných ochranných predpisov alebo nariadení úradov, vydaných podniku v jednotlivom prípade, taktiež používania bezpečného strojového alebo iného zariadenia podnikového, ako aj moderného technického vybavenia závodu, slúžiaceho ekonomizácii výrobného postupu alebo inej podnikovej prevádzky a nemajúceho zrejmy a podstatný vplyv na sníženie podnikového nebezpečenstva. Za znak zvýšeného nebezpečenstva úrazového treba považovať nedostatočné zachovávanie zákonných predpisov alebo nariadení príslušných úradov, vydaných na ochranu pred úrazmi, chybný stav pracovných miestností, stavebného alebo prevádzkového zariadenia, ako aj možnosť vzniku chorôb z povolania. Pri tom treba uvážiť, či a v akej miere bol vzatý zreteľ pri určení nebezpečenskej triedy na uvedené choroby a v akej miere sa podnik líši v tomto ohľade od ostatných podnikov toho istého druhu.

c) Pri určovaní nebezpečenského percenta treba brať tiež do úvahy spôsob a počet úrazov v podniku a zaťaženie nimi vzniklé, nakoľko z toho možno usudzovať na úrazové nebezpečenstvo odchylné od obvyklého stavu. Ak sa vyskytnú v niektorom podniku okolnosti pre zvýšené nebezpečenstvo i okolnosti pre zvýšené nebezpečenstvo, majú sa vzájomne uvážiť.

§ 7.

Pri zaradení alebo preradení podnikov veľkých alebo technicky složitých možno si popis skutkových podnikových pomerov, rozhodný pre určenie nebezpečenskej klasifikácie, vyžiadať od príslušného technického dozorného úradu.

§ 8.

(¹) Podnikatelia sú povinní do 8 dní podať nositeľovi úrazového poistenia na jeho žiadosť zovrubný popis svojho podniku, ako aj oznámiť všetko, čo treba, aby sa

podniky mohli správne zaradiť do nebezpečenských tried a percent.

(²) Nositeľ úrazového poistenia je povinný vydať podnikateľom pre každý poistený podnik výmer o zaradení podľa tohto nariadenia. Vo výmere treba uviesť číslo položky zaraďovacieho soznamu, podľa ktorej bol podnik zaradený; pri smiešanom zaradení (§ 4) treba uviesť výpočet. Okolnosti považované za znak zvýšeného nebezpečenstva treba vo výmere uviesť.

§ 9.

Toto nariadenie platí od dňa 1. januára 1941 do dňa 31. decembra 1945; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.

Príloha 1 k vl. nar. č. 179/1941 Sl. z.

Určenie nebezpečenských tried a pridelenie nebezpečenských percent k týmto triedam.

Nebezpečenská trieda	obsahuje percentá	stredné percento nebezpečenstva
A	1 až inkl. 3	2
B	3 až inkl. 5	4
I	4 až inkl. 8	6
II	7 až inkl. 11	9
III	10 až inkl. 14	12
IV	13 až inkl. 19	16
V	16 až inkl. 24	20
VI	20 až inkl. 30	25
VII	25 až inkl. 37	31
VIII	31 až inkl. 47	39
IX	39 až inkl. 57	48
X	48 až inkl. 70	59
XI	59 až inkl. 87	73
XII	73 až inkl. 100	87

Príloha 2. k vlád. nar. č. 179/1941 Sl. z.

Roztriedenie podnikov, úrazovému poisteniu podrobených, do nebezpečenských tried v sústavnom prehľade.

SKUPINA I.

Poľnohospodárstvo.

1. Pluhby (motorové, traktorové, závesné a pod.), mláťačky, traktory, rezačky a kružnice.

XII.

2. Zacie stroje, šrotovníky, ltkadlá a miešadlá, mliaždidlá ovsá, drviče pokrutín a vylušťovače dateliny.

X.

Ad 1 a 2: Znak zvýšeného nebezpečenstva: Nedokonalé zakrytie vlastného zariadenia mláfacieho alebo rezacieho, nedokonalé zabezpečenie zariadenia podávacieho, remenných pohonov a všetkých pohybujúcich sa častí stroja (ozubené súkolia, refaze a pod.), užívanie lisov na slamu pri mláfačkách, pri ktorých obsluhujúca osoba je na lise.

Ad 1: Znak zníženého nebezpečenstva: Používanie samovkládacieho zariadenia pre mláfačky, rezačky a kružnice.

3. Siacie stroje a obracače sena. V.
 4. Vyorávače zemiakov a repy, rozmetadlá hnojív a paráky. IV.
 5. Čistiarne obilia a semien ako samostatné podniky inkl. skladov. VI.
 6. Skúšani strojníci. XII.

SKUPINA II.

Baníctvo.

10. Dobývanie kamenného uhlia. X.
 11. Dobývanie hnedého uhlia. XI.
 12. Dobývanie železnej rudy, inkl. všetkých vedľajších podnikov a prác (pražiarne, úpravné a pod.). X.
 Znak zníženého nebezpečenstva: Pražiarne rudy.
 13. Dobývanie ostatných rúd VIII.
 14. Dobývanie kamennej soli. V.
 Znak zníženého nebezpečenstva: Dobývanie na povrchu.
 15. Dobývanie tuhy (grafitu). VI.
 16. Dobývanie nafty, zemných olejov a zemných plynov. VII.
 17. Dobývanie asfaltu. VIII.
 18. Kutacie práce ako samostatný podnik. IX.
 19. Odstraňovanie dolovej skryvky (práce skryvkové) ako samostatný podnik: Klasifikácia podľa položky, pre aký podnik sa práca koná.

— Položky 10 až 19 zahrnujú v sebe všetky pomocné a vedľajšie práce a zariadenia lak podzemné, ako aj povrchové. Znak zvýšeného nebezpečenstva pre celú skupinu II: Ohrozenie pádom kameňa, uhlia atd. traskavými plynmi, uhoľným prachom, zaparováním uhlia, dolovými ohňami, pohybom piesku a vniknutím vody.

SKUPINA III.

Hutníctvo.

20. Vysoké pece inkl. úpravy rudy, prípravy pomocných hmôt a skladíš. VIII.
 21. Huty na Bessemerovu, Thomasovu, Martinovu a elektr. oceľ inkl. úpravy (žihanie a šropovanie) a skladu ingotov. IX.
 22. Slievarne ocele (výroba, slievanie a čistenie ocele). IX.
 23. Kovárne a lisovne inkl. kaliarní. XI.
 24. Valcovne železa a drótu. VIII.
 Znak zvýšeného nebezpečenstva: Hrubé valcovne.
 25. Valcovne plechu. VII.
 26. Valcovanie a ťahanie rúr. VI.
 27. Huty medené, mosadzné, tiež rafinérie, výroba elektrolytická, valcovne, kovárne. VIII.
 28. Huty a valcovne olova, cinku, striebra, hliníku a ostatných inde neuvedených kovov. V.
 Znak zvýšeného nebezpečenstva: Prevažne hutnícky proces.
 29. Koksovne inkl. výroby vedľajších produktov koksovni. VII.
 30. Spoločné režijné práce (na dvore, v skladištiach, pri doprave, závodové železnice, dielne na opravy, výroba elektrickej energie, vrátnici, strážci, záhradníci, hasiči, donášači jedla a pod.). VI.

SKUPINA IV.

Kovopriemysel.

IVa. Strojárne.

35. Slievarne železa inkl. čistenia odliatkov. VII.

- Znak zníženého nebezpečenstva: Slievanie výlučne menších odliatkov, nepoužívanie motorov vôbec alebo len pre pohon dmychadiel.
36. Slievárne kovov okrem železa a olova inkl. čistenia odliatkov. VI.
- Znak zníženého nebezpečenstva: Nepoužívanie motorov vôbec alebo len pre pohon dmychadiel.
37. Výroba armatúr pre čerpadlá, hnacie stroje, kotly, potrubia a pod.; tiež výroba prístrojov pre výčap piva a pod. inkl. slievania kovov. IV.
38. Továrne na stroje, pre ktoré niet špeciálnej položky (bez kotlární) inkl. montáže strojov. VII.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie žeriavov motorom hnaných.
39. Dielne železných konštrukcií, mostárne (inkl. montovania). X.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Preva ha ručného nitovania.
40. Kotlárne inkl. opravy kotlov a montovania. X.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Preva ha ručného nitovania.
41. Továrne na automobily, motocykle a lietadlá. VI.
42. Továrne na lokomotívy a lokomotily. VII.
43. Továrne na vagóny. VIII.
44. Výroba bicyklov. V.
45. Výroba a oprava strojov, prístrojov a zariadení pre výrobu a prevod elektrickej sily inkl. ich inštalácie. VI.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Preva ha výroby nad inštaláciou.
46. Výroba hospodárskych strojov, tiež pohahového náradia (pluhov, brán a pod.). VI.
47. Závody pre zariaďovanie a opravy mlynov. VII.
48. Výroba tkáčskych stavov a ich príslušenstiev. V.
49. Výroba a oprava šijacích, pletacích, stávkových strojov, detských kočíkov, váh, striekačiek, a hasiaceho náradia, tiež opravy bicyklov a pod., puškárstvo. V.
50. Výroba strelných zbraní okrem diel (kanónov). VI.
51. Výroba diel (kanónov atď.). VI.
52. Strelnice. X.
- IVb. Prístroje, náradie, nástroje.
53. Výroba a oprava elektrických prístrojov a zariadení vôbec, ako telegrafných, telefonných, rádiových, premietacích, zvukových, signálových, pre horské slnko, bezpečnostných úprav pre železnice, prenosných ventilátorov a vysávačov prachu, vysušovačov vlasov, výroba elektrických žiaroviek, rádiových lám p, neonových trubíc a pod. IV.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Práce zariaďovacie, stavba vonkajších antén.
54. Výroba a oprava nástrojov a prístrojov lekárs kých, chemických, farmaceutických, matematických, optických, fyzikálnych a pod. a elektromerov. III.
55. Výroba elektrických suchých článkov (do vreckových baterií a pod.). II.
56. Výroba plynových masiek inkl. výroby vložiek. IV.
57. Výroba ortopedických prístrojov, protéz, topánok, bandáží a pod. III.
58. Výroba a oprava strojov kancelárskych, automatov, výzbroje automobilov, výroba a oprava hodín (okrem výroby púzdiar a skriniek). V.
- 58a. Výroba a oprava vodomerov a plynomerov. III.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Liatie pod tlakom a výroba nad 50 mm priemeru.
59. Výroba kovaného náradia (sekier, lopát, vidiel, motýk, čakanov a pod.). VII.
60. Výroba nástrojov vôbec, nakoľko nie je pre ňu určená osobitná položka, tiež výroba a vysekávanie pilníkov. IV.
- Znak zníženého nebezpečenstva: Výroba a vysekávanie pilníkov.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie strojov na obrábanie dreva.

61. Oprava a brúsenie nožov, nožnic a pod., tiež brúsenie a leštenie železa a ocele a galvanické pokovovanie.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Galvanické pokovovanie.

62. Výroba hudobných nástrojov kovových a kovových súčastí k hudobným nástrojom (nie však hudobných hračiek), výroba harmoník, hracích strojkov, tiež výroba gramofonov.

IVc. Ostatný kovový tovar.

70. Výroba železného a ocelového tovaru inkl. tovaru galanterného a krátkého, nakoľko nie je pre ňu určená osobitná položka (náhradné súčastky ku strojom, guľkové ložiská, strojky pre domácnosť, korčule, podkovy, stolové príbory, nože, nožnice, sečné a bodné zbrane, britvy, žiletky, hračky a pod.).

Znak sniženého nebezpečenstva: Nepoužívanie lisov a razidiel.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie lisov a razidiel.

71. Ťahanie železných a ocelových drôtov za studena, výroba drôtových klinecov, výroba ocelových, spirálových a plochých pier.

72. Výroba klinecov (okrem drôtových), výroba refazí a retiazok, výroba skrutiek (šraubov) a nitov.

73. Výroba drôtového tkanivá, pleťviva a drôtových lán.

74. Výroba káblov.

75. Výroba kovového nábytku vôbec, tiež pokladnic.

76. Výroba tovaru zo železného plechu, tiež tovaru plechárskeho (kľampierskeho), kuchynského, galanterného, stavebného a pod., inkl. prác na stavbách.

Znak sniženého nebezpečenstva: Výroba iba kuchynského a galanterného tovaru.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Práce na stavbách.

77. Výroba smaltovaného nádobia (výroba surového nádobia a smaltovanie).

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie lisov.

78. Závody na smaltovanie (iba smaltovanie, bez výroby surového tovaru).

79. Výroba tovaru z iného kovu, než železa a ocele, nakoľko nie je pre ňu určená iná osobitná položka.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie lisov, priebojnic a razidiel, hnanych motorom.

80. Výroba kovového plechu, fólií (staniolu) atď. a drótu z iného kovu, než železa a ocele.

81. Mincovne a závody na tlačenie, razenie a lisovanie kovov (uzávierky na fľaše, medaile, odznaky, ornamente, plechové formy, kovanie na fajky, objímky na žiarovky, gombíky, pracky, ozdobné sponky, brošne a pod., inkl. výroby prípadných polotovarov pre túto výrobu).

Znak sniženého nebezpečenstva: Výroba pasirského tovaru.

82. Výroba nábojnic (bez plnenia) a lisovanie striel.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Lisovanie striel.

84. Výroba hlinikového tovaru.

85. Výroba tovaru z olova, slievárne olova (literíny, brokov a pod.).

Znak sniženého nebezpečenstva: Slievárňa olova.

86. Výroba zlatého a strieborného tovaru, tiež tovaru z alpaky, alfenidy a pod.; spracovanie odpadkov zlatých a strieborných a odľučovanie týchto kovov od seba.

87. Výroba leonského tovaru, anténnych lánok a opriadanie drôtov.

IVd. Rôzne živnosti.

88. Strojové zámočníctvo (dielne na opravu strojov, malé strojnícke dielne).

88a. Ostatné dielne zámočnícke a dielne medikováčske.

Znak sniženého nebezpečenstva: Nepoužívanie motorov

V.

I.

V.

III.

VI.

VI.

VI.

VII.

VII.

VIII.

V.

IV.

IV.

VI.

VI.

VIII.

III.

I.

V.

VII.

VI.

- vôbec alebo len pre pohon dmychadiel.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Prevádzanie prác na stavbách.
89. Opravovne automobilov a motocyklov, obchod s automobilmi inkl. prevádzania aut, nájomné garáže, autoservice, autoškoly.
Znak sníženého nebezpečenstva: Iba nájomné garáže a autoservice.
90. Tokárne (sústružne) kovov a kovotlačné dielne s kovotlačnými točovkami ako samostatné podniky.
91. Rytecké závody.
92. Podkovárne a kovárne.
- SKUPINA V.**
- Kameň, keramika, sklo.**
- Va. Lomy, jamy a spracovanie kameňa.
100. Lomy, ako aj dobývanie blúdnych balvanov, sbieranie kameňa inkl. spracovania získaného materiálu na tovar kamenársky, výroby štrku, dopravy a ostatných pomocných závodov a prác.
Táto položka platí pre lomy vôbec, nakoľko nie je pre ne určená osobitná položka.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Spracovanie materiálu v dosahu lomového odvalu.
- 100a. Lomy vápencové.
Štrkové lomy vápencové patria pod položku 100.
101. Lomy magnezitové.
- 101a. Vápenice (lom a pálenie).
Výroba štrku ako samostatný podnik:
102. strojová.
103. ručná.
104. Dobývanie mastku.
- 104a. Lomy cementového slinu.
105. Dobývanie piesku, kremeňa, štrku a iných sypkých hmôt, tiež vyberanie štrku a piesku z riečísk a náplavov.
Dobývanie hliny, ílu a podobných rypných hmôt:
106. Diela na povrchu.
107. Štoly a šachty.
108. Dobývanie rašeliny a výroba rašelinového steliva a meliny.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie strojov, hnacích motorom.
Znaky zvýšeného nebezpečenstva pre položky 100, 100a, 101, 101a, 104, 104a, 105, 106, 107 a 108: Nepriaznivé dobývacie pomery, ako k osúvaniu náchylné hmoty, dobývanie vo vysokých stupňoch, v strmých vysokých alebo previslých stenách, štôlami a pod., ďalej používanie trhavín, ak robotníci, ktorí odstreľujú, nie sú skúšaní streľmajstri alebo mineri.
109. Dielne kamenárske inkl. prác na stavbách, výroba náhrobkov (náhrobných kameňov) a pod.
Znak sníženého nebezpečenstva: Len výroba náhrobkov.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Práce na stavbách.
110. Rezárne, brusiarne (tokárne, sústružne) kameňov ako samostatné podniky, tiež výroba drobného mramorového tovaru a pod.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Iba rezanie.
111. Výroba mlynských kameňov a brúsov.
112. Spracovanie bridlice (bez strojov na obrábanie dreva).
113. Výroba umelej bridlice (azbestová bridlica, eternit a pod.).
114. Brusiarne drahokamov, polodrahokamov a iných drobných ozdobných kameňov.
115. Sochárske dielne.
116. Výroba cementu.
Výroba cementového a betónového tovaru, tiež z umelého kameňa; ako samostatný podnik, inkl. pieskovne.
117. Podniky používajúce motory.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Dobývanie piesku vo vlastnej reži.
118. Podniky nepoužívajúce motory.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Dobývanie piesku vo vlastnej reži.

119. Vápenky, tiež pálenie lupku a bridlice. V.
120. Mlyny na nerasty, tiež výroba smesi pre kožovky (omietky). VII.
121. Výroba tmelu a kriedy. IV.
122. Výroba izolačných hmôt a pod., inkl. montovania. VIII.
- Pod položkami 109 až 122 nie je zahrnuté dobývanie hmôt, pokiaľ nie je v texte položky výslovne uvedený opak.
- Vb. Keramika.
- Výroba tehlárskeho tovaru inkl. dobývania hlíny (všetky druhy tehál, krytín, trativodné trúbky a pod.).
123. Strojové formovanie. IX.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: spoločný znak položiek 100 až 101a, 104 až 108.
124. Ručné formovanie. VII.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Strojová príprava hmôt. Ďalej spoločný znak položiek 100 až 101a, 104 až 108.
- K položke 123 a 124: Tehelne so strojovým formovaním, v ktorých sa prevádza tiež formovanie ručné v miere aspoň rovnakej, pokladajú sa za smiešané podniky. Podkladom pre smiešané zaradenie je — nakoľko možno — trojročný pomer počtu tehál strojové a ručne vyrobených.
125. Výroba tovaru kameninového pre účely stavebné a chemicko-technické (kameninové platne, trúbky, vane, žlaby, dlaždice, súdky a pod.). IV.
126. Výroba špeciálneho šamotového a ohňovzdorného tovaru (paňve pre sklárne, plynárenské retorty, tégle na tavenie kovov, destilačné nádoby, tehly pre pece, šamotové dlaždice a kachle, obkladačky). V.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba šamotových tehál pre pece.
- Výroba normálnych stavebných tehál, krytín a pod. zo šamotovej hlíny patrí pod položku 123, resp. 124.
127. Výroba hrncárskeho tovaru (obyčajného, tvrdého i kame-
- ninového), výroba ozdobného tovaru keramického (fajance, majolika, siderolit, jemná terakota, jemná kamenina a pod.). III.
128. Výroba hlinených kachiel a obkladačiek, tiež kachliari. V.
- Znak sníženého nebezpečenstva: Malé živnosti.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Továrenské podniky.
129. Továrne na porcelán. IV.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Nedostatok účinných zariadení na zamedzenie vzniku škodlivého prachu.
130. Plavenie hlíny kaolinovej (porcelánovky), ilu a farbiarskej hlinky. VII.
131. Maliarne a tlačiarne porcelánu a kameniny (ako samostatné podniky). B.
132. Výroba tehál troskových, z vápenného piesku a pod. X.
133. Pálenie magnezitu inkl. prípadnej výroby magnezitových tehál. V.
- Pod položkami skupiny Vb. nie je zahrnuté dobývanie hmôt, pokiaľ nie je v texte položky výslovne uvedený opak.
- Vc. Sklo.
135. Sklárne, výroba, opracovanie a zošľachtovanie skleneného tovaru okrem výroby a opracovania tabuľového a surového zrkadľového skla. IV.
- Znak sníženého nebezpečenstva: Zošľachtovanie skla bez výroby.
136. Výroba tabuľového skla a surového skla zrkadľového inkl. brúsenia, leštenia, fačetovania, pokladania atď. VII.
- Znak sníženého nebezpečenstva: Nepoužívanie strojov s motorovým pohonom, výroba fúkaného skla.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba liateho skla bez brúsenia, leštenia, fačetovania a pokladania.
137. Brúsiarne tabuľového skla, tiež brúsenie, leštenie a pokladanie zrkadľového skla. V.
138. Sklenárske dielne inkl. prípadných obchodov, tiež stavební sklenári. VI.

Znak sniženého nebezpečenstva: Obchod so sklom a porcelánom.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Práce na stavbách.

SKUPINA VI.

Drvo.

140. Lesné manipulácie, t. j. stínanie dreva, jeho uskladňovanie a doprava akýmkoľvek spôsobom, inkl. výroby podvalov (pražcov), lúpania kôry, pálenia dreveného uhlia, výroby dreva užitého a palivového a ostatných prác prevádzaných v lese, na shromažďištiach vyrobeného dreva, na staničných alebo priebežných skladoch, tiež výroba kôry a triesla inkl. prípadného stínania mladých stromkov. Spúšťanie, šmykanie, približovanie, plavenie alebo pletenie dreva, tiež vo spojení so skladmi dreva, pálenie dreveného uhlia, výroba šindelov a dužín, prevádzované ako samostatné podniky
- Pod túto položku patria tiež jednotlivé práce prevádzané dielčimi podnikateľmi.
141. Jednoduché pily na dosky, u ktorých sa sklad vlastnej guľatiny a reziva nevyskytuje vôbec alebo len v miere nepatrnej (až do pravidelne priemerného množstva 100 m³ guľatiny i reziva) a v ktorých sa reže prevažne vo mzde, tiež strojová výroba dužín a dien k sudom.
- Znak sniženého nebezpečenstva: Nepoužívanie kružnic.
142. Pily inkl. všetkých skladov guľatiny a reziva so všetkými manipuláciami na pracovíšti, dopravy, tiež obchod s drevom.
- Znak sniženého nebezpečenstva: Samočinné privádzanie reziva.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Čiastočné rezanie vo mzde.
143. Závody na impregnovanie dreva.
144. Podniky na zdobňovanie dreva na kúrenie, tiež kružné pily

ako samostatné podniky inkl. skladu

145. Výroba debien rôznej veľkosti, tiež výroba latkových debničiek na ovocie a pod.

Znak sniženého nebezpečenstva: Výroba iba debničiek, ako pošlových a pod.

Kolárstvo (výroba vozov, ich častí, karoserií pre automobily a opravy):

146. S kružnicami.
147. Používajúce iných strojov než kružnic.
148. Bez motoru.
149. Výroba karoserií pre osobné automobily a výroba kočov (s prácami lakovnickými, sedláckymi, čalúnnickými a pod.)
150. Stavba a opravovne lodí (s prevahou prác drevoobrábacích).

Znak sniženého nebezpečenstva: Menší rozsah vlastných prác v lodenici.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Väčší rozsah vlastných prác v lodenici.

XII.

151. Strojové stolárstvo. (Dielne na výrobu nábytku, predmetov stavebného stolárstva a predmetov bytového zariadenia s čalúnnickými, rezbárskymi, lakovnickými, pozlacovačskými, leštičskými a pod. prácami, výroba drevených modelov a foriem, rádiových a hodinových skriniek a pod.)

Znak sniženého nebezpečenstva: Výroba iba nábytku, výroba drevených modelov a foriem, výroba hodinových a rádiových skriniek.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Zpravidla prevažná výroba predmetov stavebného stolárstva, práce na stavbách.

XII.

X.

- 151a. Továrne na nábytok a bytové zariadenia s čalúnnickými, rezbárskymi, lakovnickými, pozlacovačskými, leštičskými a pod. prácami.

Podniky vyrábajúce súčasne predmety stavebného stolárstva patria pod položku číslo 151.

VI.

X.

152. Stolárstvo nepoužívajúce motory.

II.

	Znak zvýšeného nebezpečenstva: Prevádzanie stavebných prác.				
153.	Výroba nábytku z ohybaného dreva.	V.	168.	Výroba dáždnikov a snečnikov. Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie kružnic.	II.
154.	Strojové obrábanie dreva ako samostatný podnik (za používania kružnic, fréz, hoblovacích strojov a p.).	XII.	169.	Košikárstvo, tiež výroba pleteného nábytku a bambusového tovaru (bez prác drevoobrábачích).	I..
155.	Výroba dýh, preglejok a latoviek, tiež ich zošlachovanie formovaním, nalepovaním atď.	X.	170.	Výroba korkového tovaru (zátky a pod.)	II.
	Výroba sudov, debnárstvo:		171.	Výroba triesla, extraktov trieslových a z farebných drev ako samostatný podnik.	IX.
156.	Podniky s motorom.	IX.		SKUPINA VII.	
157.	Podniky bez motoru.	IV.		Textil, odevníctvo.	
158.	Výroba parket.	X.	VIIa.	Priadelne (ako samostatné podniky bez tkáčovní).	
159.	Výroba drev na kefy, tiež drevené výztuhy (obbie, klenky) do topánok.	XII.		Priadelne na ovčiu vlnu inkl. pomocných závodov:	
160.	Výroba rámov a zlátených list, výroba a inštalácia žaluzii a drevených zatemňovacích zariadení.	VII.	175.	Priadelne na česanú priadzu. Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba mykanej priadze.	II.
161.	Výroba kopyt, podpätkov, drevených topánok a pod.	X.	176.	Iné priadelne vlly.	IV.
162.	Výroba drevenej vlny.	X.	177.	Priadelne bavlny inkl. pomocných závodov. Znak sníženého nebezpečenstva: Priadelne česanej bavlnenej priadze. Znak zvýšeného nebezpečenstva: Priadelne odpadkové a na priadzu vigoň.	V.
163.	Výroba dreveného tovaru krátkeho a galantného, (domáceho náradia, športových potrieb, metrov, kresliarskych potrieb a pod.). Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie kružnic. Tokárne (sústružne), rezbárne, výroba palíc a bičísk, výroba cievok (kotúľky):	X.	178.	Výroba vaty (tiež buničitej).	IX.
164.	S kružnicami.	IX.	179.	Výroba čistiacej vlny a bavlny, trhárne textilných odpadkov.	VII.
165.	Bez kružnic.	III.	180.	Smotávanie hodvábu (filandy, filatórie a pod.)	B.
166.	Výroba drevených hračiek. Znak sníženého nebezpečenstva: Prevažné používanie automatických strojov.	VI.	181.	Priadelne hodvábu (floretového hodvábu).	II.
167.	Výroba hudobných nástrojov drevených a prevažne drevených, nástrojov strunových a drevených súčastí k hudobným nástrojom, výroba a oprava klavírov a harmonii a stavba organov. Znak sníženého nebezpečenstva: Výroba iných nástrojov hudobných než klavírov a harmonii, stavba organov.	VI.	182.	Tierne ľanu.	VIII.
			183.	Priadelne ľanu a kúdele.	III.
			184.	Priadelne konôp a výroba povrazníckeho tovaru.	V.
			185.	Priadelne juty.	IV.
			186.	Pariarne a priadelne žini.	VII.
				VIIb. Tkáčovne, tovar stávkový a čipkársky.	
			190.	Tkáčovne tovaru z vlny (závoody bez priadelni), inkl. pomocných závodov.	II.

191. Tkáčovne bavlneného tovaru (bez priadelní) inkl. pomocných závodov.	II.	VIII. Textilné závody pomocné ako samostatné podniky.	
192. Tkáčovne stužiek z rozmanitých textílií (bavlny, hodvábu, umelého hodvábu, vlny atď.), tiež výroba obväzov.	I.	215. Výroba niti (skárne) tiež priadze na pletenie inkl. pomocných závodov.	II.
193. Tkáčovne prevesných šatiek a šálov.	II.	Znak sniženého nebezpečenstva: Bez pomocných závodov.	
194. Výroba kobercov, gobelínov, nábytkových látok inkl. pomocných závodov.	I.	216. Závody pre apretúry.	IV.
195. Tkáčovne látok z prírodného a umelého hodvábu, tiež tkáčovne aksamietového tovaru inkl. pomocných závodov.	I.	217. Farbiarne.	II.
196. Rezárne aksamietu (zamatu).	B.	218. Bielidlá fanového tovaru a fanovej priadze.	II.
197. Tkáčovne plátna inkl. pomocných závodov.	II.	219. Ostatné bielidlá (inkl. apretúry).	V.
198. Tkáčovne juty.	IV.	220. Navíjanie priadze, tiež svíjanie hodvábovej priadze.	B.
199. Tkáčovne a pletiarne kokosových vlákien.	III.	221. Tlačiarne (inkl. pomocných závodov, bielidiel, farbiarní a apretúry).	VI.
200. Výroba osinkového (azbestového) tovaru.	IV.	Znak sniženého nebezpečenstva: Väčší rozsah farbiarne.	
201. Výroba stávkového, pleteného tovaru (bez priadelní).	I.	222. Manglovné.	VII.
202. Výroba čipiek a bobinetu, tiež čípkových záclon.	I.	223. Valchy.	III.
203. Výroba prýmkarského tovaru.	I.	224. Výroba voskovaného a koženého plátna.	V.
VIIc. Priadelné v spojení s tkáčovňami.		VIIe. Odevníctvo, práčovne a pod.	
205. Továrne na výrobky z vlny a na súkno (priadelná, tkáčovňa, apretúra), inkl. všetkých pomocných závodov.	III.	228. Výroba odevov, nákrčníkov, plecníc, pásov, tiež výroba bielizne (bez práčovne), látkových hračiek, korzetov a pod.	B.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Spracovanie textilných odpadkov.		229. Výroba bielizne vo spojení s práčovňou.	I.
206. Výroba huní a prikrývok.	V.	230. Vyšívanie, ažúrovanie, obnitkovanie, plisovanie, maľovanie na látkach; tiež predtlačiarne.	B.
207. Továrne na bavlnený a polovlnený tovar, tiež na žinéné podšívky (priadelná, tkáčovňa, apretúra).	IV.	231. Výroba nitených a pracích gombíkov, tiež lepených stužiek.	B.
208. Výroba jutového tovaru (priadelná, tkáčovňa, apretúra), inkl. pomocných závodov.	IV.	232. Výroba umelých kvetov a listov.	B.
209. Výroba plsti a pleteného tovaru.	V.	233. Úprava klobúkov (klobúčnici, módičky a pod.)	B.
210. Výroba klobúkov (výroba klobúčkových kúželov a ich spracovanie na klobúky).	III.	234. Výroba slamených klobúkov.	I.
Znak sniženého nebezpečenstva: Väčší rozsah výroby slamených klobúkov.		235. Výroba slamených obalov, povriesel, lán, slamených rohožíek, a pod.	I.
		Výroba kief, štetiek, štetcov, smetákov, metiel a pod.:	
		236. Bez výroby driev.	II.
		237. S výrobou driev.	VII.
		Znak sniženého nebezpečenstva: Len čiastočná výroba driev.	
		238. Práčovne, hľadiarne, farbiarne a chemické čistiarne.	VI.

- Znak zníženého nebezpečenstva: Chemické čistiarne a farbárne.
239. Čistenie a uschovávanie kobercov a pod.

III.

SKUPINA VIII.

Papier, koža, guma, rohoviny.

VIIIa. Výroba a spracovanie papieri.

245. Továrne na drevovinu (brusiarske dreva) a továrne na drevenú lepenku.
246. Továrne na celulózu okrem výroby buničitej vaty.
247. Továrne na papier a lepenku (okrem drevenej lepenky).

VI.

VIII.

VII.

- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba celulózy.
248. Výroba papierového a kartonážneho tovaru.

IV.

Znak zníženého nebezpečenstva: Nepoužívanie motorov vôbec, nepoužívanie lisov a razidiel, výroba papierových sáčkov a vriec.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Väčší rozsah používania lisov a razidiel.

249. Knihárstvo, tiež linkovacie ústavy.

I.

250. Výroba papiera farebného, hladného, čalúnového, voskového, impregnovaného, pergamenového, tiež papiera fotografického, skleneného a smirkového a výroba umelej kože.

III.

251. Výroba izolačných trubíc.

VII.

VIIIb. Výroba a spracovanie kože.

253. Koželužne.

VI.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba spodkovej kože.

254. Garbiarstvo (zámišnictvo).
255. Vypracovanie, úprava a farbenie kožušín.
256. Farbárne, apretúry a lakovne koží, ako samostatné podniky.
257. Výroba svrškov, kožených rukavic a výroba brašnárskeho a koženého galanterného tovaru.

IV.

B.

III.

II.

Znak zníženého nebezpečenstva: Výroba kožených rukavic a výroba svrškov.

Výroba obuvi (okrem gumovej a drevenej):

258. Podniky používajúce motory. III.
259. Podniky nepoužívajúce motory. B.
260. Opravovne obuvi inkl. prípadných predajní. I.
261. Kožušnictvo. B.
262. Výroba remenárskeho a sedlárskeho tovaru. IV.

VIIIc. Tovar gumový, rohovinový a pod.

265. Výroba tovaru gumového, guta-perchového a pod., tiež podpätkov, pneumatík a i. okrem výroby gumovej obuvi. VII.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba pneumatík.

266. Výroba gumovej obuvi (bez výroby gummy), výroba gumových a kaučukových pečiatok, tiež oprava pneumatík a iného gumového tovaru (vulkanizácia). II.

267. Výroba tkaného gumového tovaru. III.

268. Impregnovanie odevných tkanín (pre nepremokavé plášte a pod.) ako samostatný podnik. IV.

269. Výroba galalitu, umelej živice (bakelitu a i.), umelých rohovín z papiera a živice (gumoidu, gumónu a pod.) a predmetov z nich, papieroviny, predmetov z lisovaného papiera, tiež výroba gramofonových a pod. platní. VI.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie lisov vo väčšom rozsahu.

270. Výroba galanterného tovaru, tiež gombíkov a pod. z rohu (i umelého), z galalitu, jantáru, kostí, slonoviny, perleti, kameňáčov a pod. III.

SKUPINA IX.

Priemysel chemický.

IXa. Výrobky chemické, farmaceutické a kozmetické.

275. Chemická výroba vôbec, nakoľko nie je pre ňu určená osobitná položka.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba kyseliny sírovej, dusičnej a solnej, výroba sódy.

276. Výroba umelého hodvábu, umelej vlny, umelej bavlny, celofánu a pod. V.
277. Elektrochemická výroba (výroba karbidu, dusíkatého vápna, sódného luhu, chlóru a pod.) VII.
278. Výroba zhrustených a skvapalnených plynov. VII.
279. Výroba farmaceutických a kozmetických prípravkov, voňaviek, čiernidiel a leštidiel na obuv, pást na parkety, apretačných prostriedkov pre textil a pod. (bez výroby škatuliek, plechovic a túb), výroba fotografických platní a fotochemikálií. III.
Znak sniženého nebezpečenstva: Výroba len kozmetických prípravkov.
280. Chemické laboratória ako samostatné podniky. II.
281. Závody na čistenie a triedenie, peria, tiež v spojení s obchodom. IV.
- IXb. Farby a ceruzky.
285. Výroba farieb vôbec, tiež výroba kovových práškov. V.
286. Továrne na ceruzky. III.
287. Výroba atramentu. I.
- IXc. Plynárne, petrolej, decht, olej.
290. Plynárne inkl. prác inštalačných, opráv a menších zemných prác. (Opravy potrubia, prípojky). IV.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Zariaďovacie práce, spracovanie vedľajších produktov (dechtu, benzolu a pod.), tiež výroba cestných hmôt.
291. Destilácie, rafinerie a čistiarne nerastných olejov. VII.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie vlastných dopravných prostriedkov.
292. Spracovanie kamenouhľového dechtu, naftovej usadliny, rašeliny, rašelinového dechtu a pod. destiláciou inkl. prípadnej výroby lepenky okrem prác pokrývačských. Chemické továrne na výrobky zo suchej destilácie hnedého uhlia a živíčných bridlic. VIII.
293. Výroba dechtovanej tiež asfaltovanej lepenky okrem prác pokrývačských. VII.
294. Výroba asfaltových hmôt, tiež dechtových emulzií, ako samostatné podniky bez asfaltovania. VI.
295. Výroba nerastných olejov a tukov na mazanie, tiež tuku valcharského (bez destilácie). IV.
296. Chemické továrne na výrobky zo suchej destilácie dreva. VII.
297. Výroba prípravkov z destilácie živice. VI.
298. Továrne na rastlinný olej (surový i rafinovaný), tiež len výroba surového oleja (mlyny, lísy a stupy). VII.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba len surového oleja.
299. Výroba éterických olejov. IV.
300. Výroba vodného alebo generátorového plynu inkl. prác inštalačných, opráv a menších zemných prác. IV.
- IXd. Glej, mydlo, hnojivá.
301. Výroba kostnej múčky ako samostatný podnik. V.
302. Výroba gleja a pod. VII.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie benzínu k extrakcií tuku.
303. Výroba mydla a mydlových práškov. VI.
304. Výroba stearínu a glycerínu ako samostatný podnik. V.
305. Výroba sviečok, vosku a voskového tovaru. III.
306. Výroba umelých hnojív (superfosfátov inkl. výroby kyseliny sírovej), síranu amonného (inkl. výroby amoniaku a salmiaku a i. okrem výroby dusíkatého vápna) a spodia. VIII.
Znak sniženého nebezpečenstva: Výroba iných hnojív než superfosfátov.
- IXe. Výbušniny, tovar zápalný.
310. Výroba látok výbušných vôbec okrem výroby iniciátorov, zápalnic a látok ohňostrojných (výroba výbušných nitratov aromatického radu, nitrocelulózy a

- výrobkov z nej, nitroglycerinu, dynamitu, čierneho prachu, prachu bezdymného, bezpečnostných trhavin a pod.).
311. Výroba iniciátorov ako rozniotok, rozbušiek rôzneho druhu, traskavých preparátov a pod. (Výroba iniciálnych složí inkl. plnenia).
Laborovanie munície:
312. Delostreleckej.
- 312a. Ostatnej.
Znak sniženého nebezpečenstva: Pre položky 312 a 312a: automatická výroba.
313. Výroba látok ohňostrojných (pyrotechnických), svetelných patrón, rakiet a pod. a ich používanie.
314. Výroba zápalníc (zápalných šnúr).
315. Výroba celuloidového tovaru.
316. Výroba zápaliek inkl. pomocných podníkov.
- SKUPINA X.**
- Potraviny.**
- Xa. Potraviny pevné.**
320. Mlyny obilné a kukuričné (šrotovníky).
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Pohon strojov transmisným prevodom, používanie kružnice alebo rámovej pily.
321. Výroba pekárskeho tovaru, tiež perníkov, suchárov, oblátok, sušeniak a pod.
322. Výroba cestovín, tiež macesov.
Znak sniženého nebezpečenstva: Továrenská výroba.
323. Bitúanky a dielčie práce, vykonávané na bitúankoch v súvislosti s ich prevádzkou, tiež kafilerie, čistenie čriev a obchod s črevami.
324. Mäsiarstvo, tiež údenárstvo s motorom, výroba konzerv inkl. prípadných predajní a príslušných prác v bitúanku, obchod s dobytkom a výkrm dobytka pre vlastný závod.
Znak sniženého nebezpečenstva: Továrenská výroba.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie kružnice.
325. Mäsiarstvo, údenárstvo bez motoru inkl. prípadných predajní, obchod s dobytkom, tiež výkrm dobytka pre vlastný závod.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie vlastných dopravných prostriedkov.
326. Konzervovanie rýb (výroba rybích konzerv bez výroby plechoviec a pod.).
327. Rafinerie cukru.
328. Cukrovary.
329. Výroba čokolády, čokoládového tovaru, kandítov a cukrovíniak inkl. prípadných predajní.
Znak sniženého nebezpečenstva: Iba výroba kandítov a cukrovíniak.
330. Cukrárstvo (výroba cukrárskeho tovaru), tiež výroba a rozvoz zmrzliny.
331. Výroba škrobu, dextrínu, hroznového a zemiakového cukru, syrupu, umelého medu a pod.
332. Mliekárne (spracovanie mlieka na mliečne výrobky).
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie vlastných dopravných prostriedkov.
333. Výroba umelého masla (margarínu a pod.), umelých tukov, vyškarovanie masťa a loja inkl. lisovania.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Len vyškarovanie a lisovanie masťa a loja.
334. Obchodné záhradníctvo a školárstvo.
335. Sušiarne čakanky, repy, iných plodín, ovocia, semien, liečivých bylín a pod., ako samostatné podniky.
336. Konzervovanie rastlinných produktov (výroba konzerv bez výroby plechoviec, výroba marmelád, lekvárov, ovocných štiav, muštov a pod.), tiež výroba melasových krmív.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie strojov na obrábanie dreva.
337. Pražiarnie kávy, tiež obilných zŕn a pod. ako samostatné podniky, výroba kávových náhradkov a prísad (cigória a pod.).
338. Solivary.

IX.

XI.

XII.

VI.

XII.

VI.

VI.

VI.

IX.

III.

X.

IV.

VIII.

V.

V.

VIII.

VII.

III.

II.

VIII.

IV.

V.

II.

V.

V.

IV.

VII.

339. Mlyny na korenie ako samostatné podniky, výroba korenia, prísad do cesla, výroba horčice a pod.

Znak zníženého nebezpečenstva: Výroba horčice.

340. Výroba droždia a spracovanie pивných kvasníc ako samostatné podniky.

Xb. Nápoje.

343. Pivovary.

Znak zvýš. neb.: Pivovary bez sladovní. Používanie vlastných dopravných prostriedkov. Stáčanie piva do fliaš.

344. Sladovne ako samostatné podniky.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie vlastných dopravných prostriedkov.

345. Liehovary inkl. prípadnej výroby droždia.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Výroba uhličitanu draselného (salajka).

346. Výroba likérov a trestí, tiež pálenice.

347. Výroba a rozvoz sódovej a pod. vody a limonád.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie vlastných dopravných prostriedkov.

348. Plnenie a zasielanie minerálnych vôd.

349. Výroba octu.

SKUPINA XI.

Elektrárne, vedárne a pod.

353. Elektrárne inkl. zariadenia a udržiavania elektrického vedenia a transformačných a rozvodových staníc. Transformačné stanice a rozvod prúdu inkl. udržiavania a inštalácie (podniky bez výroby prúdu).

354. Závody pre diaľkové kúrenie. Obsluha zdvíží, ventilátorov, ústredného kúrenia a pod.

355. Vodárne inkl. prác inštalovaných, opráv a drobných zemných prác (opravy potrubia, prípojky).

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Väčší rozsah zariadení a prác.

IV. 356. Dobývanie, skladovanie ľadu a obchod s ním ako samostatný podnik.

X.

IV. 357. Výroba umelého ľadu, tiež chladiarne ako samostatné podniky.

VII.

IV. 358. Závody na prenájom motorickej sily (požičovne motorických strojov inkl. ich obsluhy, požičiavanie pohonu a pod.).

VIII.

SKUPINA XII.

Doprava a obchod.

XIIa. Železnice a pod.

V. 360. Železnice a ich pomocné podniky, železnice vlečné a závodové.

VII.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Železnice vlečné a závodové.

V. 361. Pouličné železnice, trolejbusy.

IV.

362. Lesné železnice (prevažná doprava lesných produktov) tiež svážnice. Prevádzka, udržiavanie, nakladanie a skladanie inkl. manipulácií s drevom na prekladistiach.

X.

IX. 363. Železnice lanové a ozubené.

X.

Znak zníženého nebezpečenstva: Prevádzanie osobej dopravy.

IV. XIIb. Iná doprava po zemi.

IV. 365. Doprava osôb automobilmi, autobusmi a pod.

VI.

Znak zníženého nebezpečenstva: Doprava neživnostenská.

Znak zvýšeného nebezpečenstva: Doprava autobusmi.

366. Podniky špedičné bez dopravy vo vlastnej režií.

VI.

VIII. 367. Povožníctvo a doprava vôbec. (S pohonom zvieracím alebo motorickým.)

XII.

Znak zníženého nebezpečenstva: Podniky s uskladňovaním cudzieho tovaru, výhradne ľahké povožníctvo (s povozmi do únosnosti 15 q).

IV. 368. Doprava bez použitia zvierat a motorických dopravných pro-

- striedkov (nosiči batožiny, ústavy verejných posluhov, poslov a pod.).
369. Podniky pohrebné a krematória.
- XIIIc. Doprava po vode.
371. Plavba po riekach s motorickým pohonom, tiež plavba lodí bez motorického pohonu inkl. skladištných prác (bez nakladania a vykladania lodí), technického dozoru a pod.
372. Nakladanie a vykladanie lodí inkl. skladištných prác.
373. Prievozy (komy).
XIII d. Doprava letecká.
375. Letecké dopravné podniky (doprava osôb, pošty a bremien lietadlami) inkl. všetkých prác a zariadení s podnikom súvisiacich.
376. Letištia, hangáry a dielne (správa, udržiavanie, sklady, strážna služba a pod.).
- XIII e. Predaj tovaru, hostinské živnosti, peňažné ústavy a pod.
380. Sklady tovaru a hospodárskych plodín každého druhu, obchody vo veľkom, podniky skladištné.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Uskladňovanie horľavých a výbušných látok, lisovanie sena a slamy.
381. Sklady ťažkého železa (hrád, kofajnic, strojov, kotlov, nádrží atď.) a sklady starého železa.
Znak snižného nebezpečenstva: Bez demontáží.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Demontáže.
382. Sklady a obchod s drevom. Tiež sklady guľatiny, palivového a iného dreva inkl. všetkých prác na skladoch, ako výrezu, čistenia, rovnania, tesania podvalov (pražcov) a hranolov, nakladania do vagónov a pod. ako samostatné podniky, pokiaľ nepatria pod položku 140.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie kružnice alebo iných strojov na obrábanie dreva.
383. Sklady a obchody s uhlím, kokosom, palivovým drevom, stavebnými hmotami a pod.
Znak snižného nebezpečenstva: Nepoužívanie vlastných dopravných prostriedkov.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie kružnice alebo iných strojov na obrábanie dreva.
384. Obchod s handrami, koskami a pod. (bez spracovania).
385. Vinne pivnice, sklady piva, stáčiarske piva inkl. dopravy.
Znak snižného nebezpečenstva: Nepoužívanie vlastných dopravných prostriedkov.
386. Tržnice, obchod s tovarom a plodinami v malom inkl. príslušných skladov, predajne, tiež čerpacie stanice pohonných látok a pod.
Znak snižného nebezpečenstva: Nepoužívanie motorových vozidiel.
387. Lekárne a drogerie.
Znak snižného nebezpečenstva: Lekárne.
388. Hostince, kaviarne, hotely, penzionáty, kantíny, výčapy, jedálne, dancíngy, bary a pod.
Znak snižného nebezpečenstva: Iba kaviarne.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Staničné reštaurácie.
389. Peňažné ústavy, poisťovne a pod., administratívne a obchodné kancelárie ako samostatné podniky.

SKUPINA XIII.

Stavby.

XIII a. Stavebné podniky.

390. Stavby pozemné, tiež opravy a adaptácie prevádzkané oprávnenými staviteľmi.
391. Stavby pozemné, tiež opravy a adaptácie prevádzkané murárskymi majstrami a živnostníkmi oprávnenými na prevádzkovanie menších murárskych prác, ako aj práce prevádzkané v režii stavebníka.
392. Práce búracie ako samostatné podniky.

393. Stavby mostov, tiež prevádzkanie jednotlivých častí mostnej stavby, opravy a udržiavania (okrem prác montážnych) v to počítajúc všetky práce iného druhu prevedené tým istým podnikateľom v súvislosti so stavbou alebo opravou (stavba nájazdných rámp, úprava brehov, vodného toku atď.).
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Kesonovanie.
394. Montovanie a demontovanie železných konštrukcií, mostov, ťažkých strojov, kotlov, prístrojov a lanoviek (zariadenie tovární, baní a pod.).
395. Práce zemné ako samostatné podniky (stavba hrádz, výkoppávky pre stavby pozemné, kanalizačné, pre vodné nádrže a pod.), tiež menšie práce planirovacie, úprava ihrísk, záhrad a pod., nakoľko nie je pre ne určená samostatná položka.
396. Stavby a rekonštrukcie ciest.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie trhavín, práce v skalnatom teréne.
397. Rekonštrukcia, opravy, tiež udržiavanie ciest, prevádzané v režii osôb verejného práva.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie trhavín, práce v skalnatom teréne.
398. Povrchové úpravy vozoviek, nakoľko nie sú prevádzané zmeny na cestnom telese, t. j. bez výmeny štetu, zmeny rozmerov, trate a pod., tiež asfaltovanie a dláždenie ciest a chodníkov.
399. Stavby železníc a iných dráh inkl. pomocných zariadení, tiež stavby jednotlivých častí železničných stavieb (železničného spodku alebo svršku atď.) a opravy (bez stavby tunelov, bez dobývania kameňa mimo trati a bez dovozu kameňa), v to počítajúc všetky práce prevedené tým istým podnikateľom v súvislosti so stavbou alebo opravou (preloženie a opravy ciest, vodných tokov atď.).
Pod túto položku patria tiež jednotlivé práce, prevedené dielčimi podnikateľmi.
400. Stavby stôk, vodovodov a plynovodov, parovodov a kábelov inkl. zemných prác.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Stavba stôk, prevádzkanie výkopov v hĺbke vyše 1,5 m, používanie trhavín.
401. Stavby tunelov, tunelových štôl, tiež ich opravy inkl. všetkých pomocných a prípravných prác (tunelové nádvoría, strojovne, výroba betónových kvádrov atď.).
Znak sníženého nebezpečenstva: Iba opravy.
402. Hlbenie a murovanie šachiet ako samostatné podniky.
403. Podniky vrtacie ako samostatné podniky (vrtanie sond za účelom zistenia zloženia pôdy, vrtanie na vodu a pod.).
Znak sníženého nebezpečenstva: Len ručné vrtanie.
- Úprava vodných tokov a stavby na nich, v to počítajúc všetky práce iného druhu, prevedené tým istým podnikateľom v súvislosti so stavbou alebo opravou inkl. pomocných zariadení (bez dobývania kameňa a bez dovozu kameňa):
404. Úprava potokov a hradenie bystrín.
Znak zvýšeného nebezpečenstva: Hradenie bystrín.
405. Úprava riek.
Pod položku 404 a 405 patria tiež jednotlivé práce, prevedené dielčimi podnikateľmi.
Za potok treba považovať vodný tok od pramenišťa až k miestu, kde priemerný ročný prietok nečini viac, ako 2 m³/sec.
Bystriny sú potočné trate, ktorých spád čini vyše 20‰₁₀₀.
Za riekou treba považovať vodný tok od miesta, kde priemerný ročný prietok presahuje 2 m³/sec.
406. Stavby údolných priehrad (inkl. všetkých prác vedľajších a pomocných), ich rekonštrukcie a opravy (bez dobývania a dovozu kameňa), v to počítajúc všetky práce iného druhu prevedené

VIII.

XI.

XII.

XII.

XII.

XI.

IX.

VIII.

V.

VI.

VII.

IX.

XI.

- né tým istým podnikateľom v súvislosti so stavbou alebo opravou.
407. Melioračné práce ako samostatné podniky, t. j. rúrkovanie a výkop sberných jarkov. Ostatné odvodňovacie práce (výkop sberných a odvodných kanálov a s tým súvisiace práce) patria pod položku 395.
408. Hĺbenie riek lodnými bagrami inkl. prác pomocných a prezimovacích.
409. Stavebné prístavné práce.
- XIIIb. Ďalšie živnosti,
v ktorých sa prevádzajú stavebné práce.
415. Tesári, sekerníci a pokrývači. Znak zvýšeného nebezpečenstva: Pokrývači, používanie strojov na obrábanie dreva.
416. Ostatné stavebné živnosti a práce (štukatéri, asfaltéri, fasádniči, izolatéri, dláždiči, kladáči a obkladači stien a podláh i umelých inkl. výroby dlazdic pre vlastnú potrebu, parketári, tiež čistenie, leštenie a voskovanie podláh a pod.).
417. Maliari izieb, štítov a písma, pozlacovači, natierači, lakovníci inkl. autolakovní, práce v dielni a na stavbách.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Natieračské práce na stavbách.
Znak snižného nebezpečenstva: Maliari štítov a písma.
418. Inštalácia plynovodov a vodo-
vodov, ústredného kúrenia, pre-
vetrovacích zariadení, diaľko-
vého kúrenia, vzduchotechnic-
kého a hygienického zariadenia
atď., práce na stavbách a v diel-
ni okrem zemných prác.
- Znak snižného nebezpečen-
stva: Podniky bez používania
motorov.
Znak zvýšeného nebezpečen-
stva: Väčší rozsah stavebných
prác.
419. Inštalácie telegrafov, telefónov,
signálových a rádiových staníc a
zariadení pre elektrické osvet-
ľovanie a prevod sily, práce na
stavbách a v dielni.
420. Plecháři (kľampári) a inštalatéri: Pre túto položku patrí zariedenie ako pre položku 76.
421. Čalúnnici a dekoratéri.
422. Studniari a pumpári.
- Položky skup. XIIIb. sú určene tak pre práce v dielni, ako aj pre práce na stavbách.
- XIIIc. Udržovanie stavieb.
425. Kominári.
426. Čistenie okien, portálov a bytov, dezinfekcia, hubenie potkanov, myši, hmyzu a pod.
- Znak zvýšeného nebezpečenstva: Používanie jedovatých a vznetlivých látok.
427. Čistenie, kropenie, udržovanie a oprava verejných priestorov (ciest, ulíc, námestí, parkov, atď.), čistenie žump a stôk, udržovanie a menšie opravy kanalizácií, vývoz smetí, fekálií a pod. prevádzané v režii obcí a miest.
428. Čistenie ulíc.
429. Čističi stôk a žump.
430. Hasiči z povolania a samaritánska služba.
- Pod položkami skup. XIII. nie je spolu zahrnuté dobývanie a výroba stavebných hmôt (piesku, kameňa, štrku a pod.).
- SKUPINA XIV.**
- Tlač, divadlá, zdravotníctvo a pod.**
435. Knihtlačiarne, kameňotlačiarne a pod. inkl. pomocných závodov (knihárstvo a pod.) a obchodu, tiež tlač farebná a umelecká.
436. Výroba svetlotiskov, svetelných obrazov, fotochemigrafické zá-
vody, výroba štočkov a pod.,
tiež fotografické ateliéry.
437. Divadelné podniky, kinematografy, rozhlasové ateliéry.
438. Filmové ateliéry.
439. Požičovne a predaja filmov.
440. Zábavné podniky rôzneho druhu, ako cirkusy, zverince, kolo-
toče, hojdačky a pod.

441. Parné kúpele, kúpaliská (riečne kúpele a pod.), umelé klzišká, štadióny a pod.	IV.	ske a zubotechnické ordinácie a pod.	II.
442. Liečebné a klimatické kúpele, klimatické sanatóriá a ozdravovne inkl. všetkých pomocných závodov a zariadení (hotely, hostince, kaviarne, práčovne, parky atď.).	IV.	444. Holiči, kaderníci, kozmetické ústavy.	B.
443. Liečebné ústavy (nemocnice, kliniky, chorobince a pod.), ústavy pre fyzikálnu liečbu a kúpele rašelinné, uhličité a pod., ordinačné ústavy, lekár-		445. Dielne vyučovacích ústavov (školy, ústavy pre hluchonemých, mrzáčkov a pod.) inkl. pomocných zariadení, tiež výskumné ústavy.	III.
		446. Podniky a práce prevádzané v režii trestných ústavov a polepšovni (dobrovoľné poistenie väzňov).	XI.

Slovenský zákonník

Čiastka 48.

Vydaná dňa 9. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (180.—185.) 180, Zákon, ktorým sa mení a doplňuje zákon o priamych daniach. — 181, Zákon, ktorým sa mení zákon o mimoriadnej dani, postihujúcej dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne záručiteľných. — 182, Zákon, ktorým sa zrušujú niektoré ustanovenia o úsporných srážkach z aktívnych a odpočívnych (zaopatrovacích) plátov. — 183, Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení colnej sadzby na vetruvzdorné bronzové lampáše zo železného plechu. — 184, Nariadenie s mocou zákona o nároku na mzdu (plat) zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, ktorí konajú vojenskú službu za brannej pohotovosti štátu. — 185, Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa rozširuje vládne nariadenie o obilných záložných listoch a verejných obilných skladištiach na strukoviny.

180.

Zákon

zo dňa 31. júla 1941,

ktorým sa mení a doplňuje zákon
o priamych daniach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Zákon č. 76/1927 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 180/1927, 167/1930 a 226/1936 Sb. z. a n., vládných nariadení č. 393/1938 Sb. z. a n. (č. 2/1939 Sb. I.) a č. 160/1939 Sl. z. ako aj zákonov č. 60/1940 a 130/1941 Sl. z. sa mení a doplňuje takto:

Čl. 1.

Ustanovenia § 183 sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Požitky, ktoré dostávajú členovia spoločenských orgánov (predstavenstva, správnej rady, správy, generálnej rady, výkonného výboru, kuratória, miestneho výboru predstavenstva, filiálky, dozornej rady, revizori úctov, likvidátori a pod.) spoločností účastinných, komanditných spoločností a družstiev a zárobkových a hospodárskych družstiev v tejto svojej vlastnosti pod hocakým názvom, sú podrobené 10% dani z tantiém, ktorú spoločnosti a družstvá vyberajú srážkou pri výplate požitkov a odvádzajú štátnej pokladnici. Tejto dani sú podrobené aj požitky, ktoré podľa ustanovení § 17, ods. 5 zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení

zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. plynú do pokladnice banky.

(²) K dani z tantiém sa vyberá prirážka:

a) 100%, ak požitky spoločnosťou vyplatené nepresahujú Ks 50.000.—,

b) 150%, ak činia viac než Ks 50.000.—, najvyššie však Ks 100.000.—,

c) 200%, ak činia viac než Ks 100.000.—.

Okrem týchto prirážok sa vyberá, ak požitky podľa ods. 1 presahujú u jednotlivého príjemcu požitkov v jednom kalendárnom roku u jedného podniku Ks 50.000.—, osobitná prirážka, rovnajúca sa sume, ktorá presahuje túto hranicu.

(³) Daň z tantiém (ods. 1) a prirážka k tejto dani (ods. 2) nie sú podkladom pre vyrubenie a vyberanie hocakých ďalších prirážok.

(⁴) Dani podľa tohto paragrafu nie sú podrobené požitky, ktoré podľa služobnej zmluvy dostávajú smluvne ustanovení vedúci riaditelia s pevnými platmi za činnosť v ods. 1 uvedenú od spoločnosti, v službách ktorej sú.

(⁵) Daňová povinnosť nevznikne, ak požitky spoločnosťou celkom vyplatené nepresahujú Ks 5000.—.

(⁶) Ustanovenia §§ 180 a 181 platia obdobne pre daň z tantiém a pre prirážky k nej vyberané.

(⁷) Zdaňovanie spoločností a družstiev, ktoré vyplácajú požitky uvedené v ods. 1 a 4, podľa hlavy III. ostáva ustanoveniami ods. 1 a 6 nedotknuté.“

Cl. 2.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Medrický v. r.
aj za ministra Dr. Pružinského

181.

Zákon zo dňa 31. júla 1941,

ktorým sa mení zákon o mimoriadnej dani, postihujúcej dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúčiteľných.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Cl. 1.

Ustanovenia § 1 zákona č. 16/1936 Sb. z. a n. sa zrušujú a nahradzujú takto:

(¹) Dividendy, superdividendy alebo iné akokoľvek pomenované podiely na zisku (v ďalšom texte „požitky“) účastinárov, fažiarov, spoločníkov, podielnikov tuzemských účastinných spoločností, komanditných spoločností na účastiny, fažiarstiev, družstiev, spoločností s ručením obmedzeným a podnikov podľa § 68, ods. 1, III. zákona o priamych daniach, vyplácané po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak dosahujú aspoň 5% nominálnej hodnoty, sú podrobené mimoriadnej dani vo výške 10%. Táto daň sa vyberá srážkou z každej splátky uvedených požitkov, ktoré spoločnosť sama alebo svojimi pokladnicami vypláca, alebo v prospech veriteľov pripisuje, a odvádza sa štátnej pokladnici.

(²) Podielom na zisku podľa ods. 1 sú všetky plnenia v prospech spoločníkov-majiteľov (účastinárov, fažiarov, spoločníkov, podielnikov), ktoré sa zakladajú na spoločenskom pomere.

(³) Daň podľa ods. 1 zvyšuje sa u požitkov vyplatených zo zisku obchodných rokov 1941 a 1942 (1940/41 a 1941/42), ak presahujú 8% nominálnej hodnoty, o 100%, ak presahujú 10% nominálnej hodnoty, o 300%, ak presahujú 12% nominálnej hodnoty, o 400%.

Cl. 2.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Medrický v. r.
aj za ministra Dr. Pružinského

182.

Zákon zo dňa 31. júla 1941,

ktorým sa zrušujú niektoré ustanovenia o úsporných srážkach z aktívnych a odpočívnych (zaopatrovacích) platov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Ustanovenia § 4, ods. 2 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. v znení § 3, ods. 2 zákona č. 173/1940 Sl. z. a vládneho nariadenia č. 378/1938 Sb. z. a n. dňom 31. júla 1941 sa zrušujú.

§ 2.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 31. júla 1941; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Čatloša aj za min. Siváka,
Dr. Medrický v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Pružinského

183.

Vyhláška ministra financií zo dňa 14. júla 1941

o dočasnom snížení colnej sadzby na vetrvzdorné bronzované lampáše zo železného plechu.

Podľa ustanovenia § 2 vládneho nariadenia č. 157/39 Sl. z. snížujem na prechodný čas na vetrvzdorné bronzované

vané lampáše zo železného plechu — sadz. pol. 445 d/2 — na 750.— Ks za 100 kg.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

184.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 29. júla 1941**

o nároku na mzdu (plat) zamestnancov v súkromnoprávnom pomere, ktorí konajú vojenskú službu za brannej pohotovosti štátu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(¹) Ak zamestnanci v súkromnoprávnom pomere, ktorí za brannej pohotovosti štátu (§ 57 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.) konajú vojenskú službu — okrem služby prezenčnej —, nemajú zaistené výhodnejšie nároky, majú nárok na jednotýždňovú mzdu (§ 6 zákona č. 244/1922 Sb. z. a n.), počítajúc do nej prípadné naturálne požitky.

(²) Zamestnancom, ktorí okrem mzdy v hotovosti majú aj naturálne požitky a počas konania vojenskej služby (ods. 1) sú v práci zastúpení členom svojej domácnosti, ktorý je povinný starať sa o výživu rodinných príslušníkov zamestnanca konajúceho vojenskú službu, ostávajú peňažné, ako aj naturálne požitky zachované.

(³) Zamestnancom, ktorí nie sú v práci nahradení podľa ods. 2, prislúcha okrem mzdy podľa ods. 1 nárok:

a) na bezplatný deputátny byt a na úrodu z deputátnej role, vykázanej im na bežný hospodársky rok a nimi obhospodarovanej;

b) na trvalé poskytovanie iných naturálnych požitkov za cenu, ktorú platili zamestnávateľom pred povolaním do vojenskej služby podľa dohody alebo zvyklosti.

§ 2.

Nárok podľa § 1 môže zamestnanec

alebo jeho rodinný príslušník uplatniť najneskôr do 6 mesiacov odo dňa nastúpenia vojenskej služby (§ 1, ods. 1.).

§ 3.

Pre zachovanie pracovných (služobných) pomerov počas vykonávania vojenskej služby za brannej pohotovosti štátu platia ustanovenia zákona č. 61/1925 Sb. z. a n. so zmenami, ktoré vyplývajú z ustanovenia §§ 1 a 2 tohto nariadenia.

§ 4.

Toto nariadenie platí odo dňa vyhlásenia brannej pohotovosti štátu (vyhláška č. 115/1941 Sl. z.); vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za min. Čatloša,

Dr. Medrický v. r. Stano v. r.

185.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 29. júla 1941,**

ktorým sa rozširuje vládne nariadenie o obilných záložných listoch a verejných obilných skladištiach na strukoviny.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

Ustanovenie vládneho nariadenia č. 135/1939 Sl. z. sa vzťahuje aj na strukoviny, ktorými sa rozumejú: suchá a vylátená (vylúštená) fazuľa, hrach a šošovica každého druhu.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r. Stano v. r.

aj za min. Pružinského

Slovenský zákoník

Čiastka 49.

Vydaná dňa 20. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 186. Nariadenie, ktorým sa obmedzuje voľnosť nakladať s majetkom Židov a zriaďuje Fond pre podporu vysťahovalectva Židov.

186.

Nariadenie

zo dňa 12. augusta 1941,

ktorým sa obmedzuje voľnosť nakladať s majetkom Židov a zriaďuje Fond pre podporu vysťahovalectva Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) K platnosti právnych úkonov, ktorých predmetom je prevod, zánik, zmena alebo obmedzenie vlastníckeho alebo iného práva Židov (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.), nežidovských manželov (manžieliek) Židov, ako aj židovských združení (§ 1 nar. č. 303/1940 Sl. z.) k hnutelným alebo nehnuteľným veciam a právam, ktorých obecná hodnota prevyšuje sumu Ks 500, treba písomné povolenie Ústredného hospodárskeho úradu.

(²) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na úkony cudzích štátnych príslušníkov, ktorí nemajú v tuzemsku stále bydlisko, na prevody bytového zariadenia, ak jeho hodnota neprevyšuje sumu Ks 1000.—, na nájom miestností v obytných domoch, na prevody hotových peňazí, na prevody tovarov pri obvyklom vykonávaní výrobnéj, obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti, na právne úkony pri činnosti poľnohospodárskej a na zaistenie poľnohospodárskych prevádzkových úverov, nakoľko nepresahujú rámec riadneho hospodárenia, a na prípady výkupu alebo prevodu poľnohospodárskych nehnuteľností podľa §§ 23 a 26 zákona č. 46/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 56/1941 Sl. z., podľa nariadenia č. 93/1941 Sl. z. a podľa zákona č. 213/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 52/1941 Sl. z.

(³) Nakladanie (dispozícia) podľa ods. 1 s hospodárskymi podnikmi (závodmi, ich majetkovými súčiastkami a príslušenstvom sa zakazuje; na toto nakladanie vzťahujú sa ustanovenia nariadenia č. 303/1940 Sl. z.

(¹) Zákaz, uvedený v ods. 3 sa nevzťahuje na nakladanie (dispozíciu) s hospodárskymi podnikmi (závodmi), ich majetkovými súčiastkami a príslušenstvom nežidovských manželov (manžieliek) Židov. Zákaz, uvedený v ods. 3 sa nevzťahuje ani na nakladanie s účastinami, závodnými podielmi a kuksami; nakladať s týmito možno bez ohľadu na ich hodnotu s povolením komisie, zriadenej pri Slovenskej národnej banke podľa vládneho nariadenia č. 113/1939 Sl. z., ktorej členom pri povoleniach podľa tohto odseku je aj zástupca Ústredného hospodárskeho úradu. Povolenie možno vydať len so súhlasom zástupcu Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 2.

(¹) Pri Ústrednom hospodárskom úrade sa zriaďuje Fond pre podporu vysťahovalectva Židov (v ďalšom texte „Fond“). Správu Fondu upraví štatút, ktorý vydá vláda usnesením.

(²) Ústredný hospodársky úrad je povinný vyberať za povolenie podľa § 1, ods. 1 a 4 v prospech Fondu dávku vo výške 20% obcejnej hodnoty predmetu právneho úkonu, a to na farchu osôb (sdrúžení) uvedených v § 1, ods. 1. Ak je však predmetom povolenia vklad alebo výmaz hypotekárneho záložného práva, alebo ak sa nakladanie koná na základe úradného (súdneho) rozhodnutia, môže Ústredný hospodársky úrad upustiť od vyberania dávky. Vykonaťelné rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu o vyrubení dávky podľa tohto odseku je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(³) Podrobnosti o povoľovacom pokračovaní a o vyberaní dávky upraví Ústredný hospodársky úrad so schválením predsedu vlády a vyhlási ich v Úradných novinách.

§ 3.

(¹) Židia a židovské zdrużenia sú povinní odvieť do 8 dní od nadobudnutia

účinnosti tohto nariadenia polovicu svojich vkladov, ktoré majú na vkladných alebo sporiteľných knižkách, vkladných listoch a pokladničných poukážkach, podľa stavu ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia v prospech Fondu.

(-) Cielom splnenia povinnosti v ods. 1 uvedenej sú oprávnené osoby povinné v lehote tam uvedenej predložiť príslušnému peňažnému ústavu vkladné alebo sporiteľné knižky, vkladné listy a pokladničné poukážky. Príslušné peňažné ústavy sú povinné preúčtovať polovicu vkladov v prospech Fondu.

() Povinnosť v ods. 1 uvedená nevzťahuje sa na židovské obce a na Ústredňu Židov.

§ 4.

Práva tretích osôb, nadobudnuté do počiatku účinnosti tohto nariadenia na vkladoch v § 3, ods. 1 uvedených, nemôžu byť splnením povinnosti tam uvedenej skrátené.

§ 5.

(¹) Porušenie ustanovení § 1 trestú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 10 do Ks

500.000 alebo zavretím od 1 dňa do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest sa má premeniť na zavretie od 1 dňa do 6 mesiacov. Predmety právneho úkonu možno vyhlásiť za prepadnuté.

(²) Porušenie ustanovení § 3 je ťažkým dôchodkovým priestupkom, ktorý sa trestie podľa zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

§ 6.

Nariadenie č. 304/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 7.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz

Stano v. r.

aj za min. Dr. Medrického.

Slovenský zákonník

Čiastka 50.

Vydaná 27. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 187. Dohoda medzi Slovenskou republikou, Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom o účastinnej spoločnosti „Košicko-bohumínska dráha“.

187.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 25. augusta 1941

o dohode medzi Slovenskou republikou, Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom o účastinnej spoločnosti „Košicko-bohumínska dráha“.

Dňa 15. novembra 1940 bola v Berlíne podpísaná splnomocnenými zástupcami Slovenskej republiky, Nemeckej ríše a Maďarského kráľovstva dohoda o účastinnej spoločnosti „Košicko-bohumínska dráha“.

Snem Slovenskej republiky v zasadnutí dňa 13. marca 1941 vyslovil súhlas s touto dohodou; posledná ratifikačná pôvodina uložila sa dňa 12. augusta 1941 v Zahraničnom úrade v Berlíne.

Podľa hlavy VI, článku 18, odseku 2 dohody nadobúda táto účinnosť ôsmeho dňa po uložení poslednej ratifikačnej pôvodiny.

Dohoda sa uverejňuje v nemeckom pôvodnom znení a v slovenskom preklade.

Dr. Tuka v. r.

Vereinbarung

über die Aktiengesellschaft „Raschau-Oderberger Eisenbahn“.

Die Deutsche Regierung, die Slowakische Regierung und die Königlich Ungarische Regierung haben beschlossen, über die Aktiengesellschaft „Raschau-Oderberger Eisenbahn“ (ROB) eine Regelung zu treffen und haben zu diesem Zweck durch ihre unterzeichneten Bevollmächtigten folgendes vereinbart:

I. Allgemeine Übernahme- und Aufteilungsgrundsätze

Artikel 1

(¹) Die Vertragsschließenden Staaten sind sich darüber einig, daß infolge des Überganges der von der Raschau-Oderberger Eisenbahn betriebenen Gebiete auf das Deutsche Reich, die Slowakische Republik und das Königreich Ungarn die frühere Aktienbeteiligung der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik an der ROB zu 25% auf das Deutsche Reich, zu 69,623% auf die Slowa-

(Preklad)

DOHODA

o účastinnej spoločnosti „Košicko-bohumínska dráha“.

Nemecká vláda, slovenská vláda a maďarská kráľovská vláda sa usniesly, že upravia pomery účastinnej spoločnosti „Košicko-bohumínska dráha“ (K. B. D.) a za tým účelom dohodly sa prostredníctvom svojich podpísaných splnomocnenčov na tomto:

I. Všeobecné zásady o prevzatí a rozdelení.

Článek 1.

(¹) Smluvné štáty sa shodujú na tom, že v dôsledku pripadnutia území, ktorými prebieha Košicko-bohumínska železnica, na Nemeckú ríšu, Slovenskú republiku a Maďarské kráľovstvo, prešla kapitálová účasť býv. Česko-Slovenskej republiky 25% -ami na Nemeckú ríšu, 69,623% -ami na Slovenskú republiku a 5,375% -ami na Maďarské kráľovstvo. Nemecká ríša, Slo-

lische Republik und zu 5,375% auf das Königreich Ungarn übergegangen ist. Das Deutsche Reich, die Slowakische Republik und das Königreich Ungarn nehmen dementsprechend mit 25%, mit 69,625% und mit 5,375% als Berechtigte und Verpflichtete an der Auseinandersetzung über die RDB teil, soweit nicht in dieser Vereinbarung im Einzelfall etwas anderes bestimmt ist.

(*) Mit dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung geht auf die Vertragsschließenden Staaten das Eigentum an den in ihrem Staatsgebiet liegenden Grundstücken und Anlagen der RDB mit allem Zubehör über.

Rechte und Belastungen der RDB, die sich auf einzelne ihrer Strecken oder auf Teile solcher Strecken beziehen, gehen dabei auf den übernehmenden Staat über, dingsliche Sicherungen für Verbindlichkeiten der RDB erlöschen indes.

Artikel 2

Soweit ein Staat nach dieser Vereinbarung Gläubigern der RDB gegenüber bei einzelnen Arten von Verbindlichkeiten höhere Leistungen übernimmt, als seinem nach Artikel 1 zu tragenden Anteil entspricht, sind ihm die Staaten, deren entsprechende Leistungen unter dem von ihnen zu tragenden Anteil liegen, bis zur Höhe ihres Anteils ausgleichspflichtig.

Artikel 3

Alle nach dieser Vereinbarung von den Vertragsschließenden Staaten zu übernehmenden Verbindlichkeiten sowie die unter ihnen ausgleichenden Leistungen werden auf der Grundlage der slowakischen Währung errechnet, wobei für die ursprünglich auf Kč lautenden Verpflichtungen der RDB 1 Kč = 1 Ks gesetzt wird.

II. Übernahme und Aufteilung der Anleihe-schulden

Artikel 4

Die Vertragsschließenden Staaten werden die noch nicht ausgelosten Anleihegläubiger der RDB, soweit sie sich nach Austruf melden, spätestens am 1. Juli 1941 durch Kapitalauszahlung abfinden. Mit der Kapitalauszahlung werden auch die seit Einstellung des Zinsendienstes der einzelnen Emissionen durch die RDB rückständigen Zinsen ausgezahlt werden. Hiernach werden die Gesamtansprüche der Anleihegläubiger in folgender Höhe abgefunden:

venská republika a Maďarské kráľovstvo v dôsledku toho účastnia sa na rozdelení v pomere 25%, 69,625% a 5,375% na právach a záväzkoch Košicko-bohumínskej dráhy (K. B. D.), pokiaľ nie je v jednotlivých prípadoch stanovené v tejto dohode niečo iného.

(*) Nadobudnutím platnosti tejto dohody prechádza na zúčastnené štáty vlastníctvo pozemkov a zariadení K. B. D. ležiacich na ich štátnom území so všetkým príslušenstvom.

Práva a tarchy K. B. D., ktoré sa týkajú jednotlivých trati alebo ich častí, prechádzajú na preberajúci štát, vecné záruky za záväzky K. B. D. v dôsledku toho zanikajú.

Článok 2.

Nakoľko prevezme niektorý štát podľa tejto dohody voči veriteľom K. B. D. pri jednotlivých druhoch záväzkov vyššie plnenia, než aké zodpovedajú jeho podielu, určenému podľa čl. 1, povinné sú štáty, ktorých plnenia sú nižšie, vyrovnáť rozdiel až do výšky na nich pripadajúceho podielu.

Článok 3.

Všetky záväzky, ktoré majú podľa tejto dohody prebrať smluvné štáty, ako aj platby, ktoré majú medzi sebou vyrovnáť, vyrátajú sa na základe slovenskej meny, pričom záväzky K. B. D. znejúce pôvodne na Kč, určujú sa 1 Kč = 1 Ks.

II. Prevzatie a rozdelenie pôžičkových dlžôb.

Článok 4.

Smluvné štáty uspokojia veriteľov ešte nevyžrebovaných obligácií K. B. D. vyplatením istiny, nakoľko sa prihlásia na výzvu, najneskoršie dňa 1. júla 1941. Vyplatením istiny budú vyplatené aj úroky zaměšané K. B. D. od zastavenia úrokovej služby jednotlivých emisií. Podľa toho uspokojia sa úhrnné nároky veriteľov pôžičiek v tejto výške:

Anleihe I — Ausgabe vom 1. Mai 1889 — mit 69% des Nennbetrages,
 Anleihe II — Ausgabe vom 1. Mai 1889 — mit 70% des Nennbetrages,
 Anleihe III — Ausgabe vom 8. Mai 1889 — mit 67% des Nennbetrages,
 Anleihe IV — Ausgabe vom 1. März 1891 — mit 71% des Nennbetrages,
 Anleihe V — Ausgabe vom 1. Jan. 1891 — mit 82% des Nennbetrages,
 Anleihe VI — Ausgabe vom 28. Jan. 1908 — mit 70% des Nennbetrages.

Artikel 5

Die Vertragsschließenden Staaten werden unverzüglich nach dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung die Anleihegläubiger, die am Tage der Unterzeichnung dieser Vereinbarung ihren Wohnsitz oder Sitz in ihrem Staatsgebiet haben, in handelsüblicher Form öffentlich auffordern, innerhalb einer Frist von 4 Monaten ihre Ansprüche anzumelden, die Slowakische Republik wird gleichzeitig auch diejenigen Anleihegläubiger aufrufen, die am Tage der Unterzeichnung dieser Vereinbarung in keinem der Vertragsschließenden Staaten ihren Wohnsitz oder Sitz haben. Die Verfümmnis der Anmeldung zieht den Verlust des Gläubigeranspruches an Kapital und Zinsen nach sich; hierauf ist in dem Aufruf hinzuweisen.

Artikel 6

Jeder der Vertragsschließenden Staaten übernimmt die Befriedigung der von ihm durch Aufruf festgestellten Anleihegläubiger. Er teilt unverzüglich nach Ablauf der in dem Aufruf gesetzten Frist den anderen Staaten die ihm obliegende Gesamtleistung mit. Die Summe der von den drei Staaten angemeldeten Beträge ergibt den Gesamtbetrag der Anleiheschuld, den die drei Staaten nach Artikel 1 Ziffer 1 anteilmäßig zu tragen haben.

Artikel 7

Soweit Ausgleichsbeträge nach Artikel 2 zu leisten sind, sind sie dem berechtigten Staat so rechtzeitig zur Verfügung zu stellen, daß er sie zu der ihm obliegenden Kapitalauszahlung verwenden kann.

Artikel 8

Mit dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung erlöschen alle gegen die KDB bestehenden Kapital- und Zinsansprüche der durch die vorstehende Regelung betroffenen Anleihegläubiger.

Pôžička I. vydaná 1. mája 1889 — 69% -ami nominálnej hodnoty,
 Pôžička II. vydaná 1. mája 1889 — 70% -ami nominálnej hodnoty,
 Pôžička III. vydaná 8. mája 1889 — 67% -ami nominálnej hodnoty,
 Pôžička IV. vydaná 1. marca 1891 — 71% -ami nominálnej hodnoty,
 Pôžička V. vydaná 1. januára 1891 — 82% -ami nominálnej hodnoty,
 Pôžička VI. vydaná 28. januára 1908 — 70% -ami nominálnej hodnoty.

Článok 5.

Pa nadobudnutí platnosti tejto dohody smluvné štáty bezodkladne vyzýv verejne formou obchodne obvyklou tých veriteľov, ktorí v deň podpisania tejto dohody majú bydlisko alebo sídlo na ich štátnom území, aby v lehote 4 mesiacov prihlásili svoje nároky, Slovenská republika vyzve súčasne aj tých veriteľov pôžičiek, ktorí nemajú v deň podpisania tejto dohody svoje bydlisko alebo sídlo v ziadnom zo smluvných štátov. Zmeskanie prihlášky znamená stratu veriteľovho nároku na istinu a úroky, na čo treba vo výzve upozorniť.

Článok 6.

Každý zo zúčastnených štátov preberá uspokojenie veriteľov, ktorí boli nim zistení na podklade výzvy. Po uplynutí lehoty, stanovenej vo výzve, oznámi bezodkladne ostatným štátom celkovú platbu, ktorá na neho pripadá. Suma, pozostávajúca z čiastok prihlásených všetkými trom štátmi, dáva celkovú sumu obligáčného dlhu, ktorú majú hradiť podľa čl. 1, číslo 1 pomerne všetky tri štáty.

Článok 7.

Nakoľko sumy na vyrovanie treba hradiť podľa čl. 2, majú sa dať tieto včas k dispozícii oprávnenému štátu, aby ich mohol použiť na výplatu na neho pripadajúcej istiny.

Článok 8.

Nadobudnutím platnosti tejto dohody zanikajú voči K. B. D. všetky nároky na istinu a úroky veriteľov pôžičiek, dotknutých touto úpravou.

III. Übernahme und Aufteilung der Versorgungslasten

Artikel 9

(¹) Jeder der Vertragsschließenden Staaten übernimmt mit Wirkung vom 1. Oktober 1939 ab die Betreuung aller Versorgungsempfänger, die zu diesem Zeitpunkt ihren ständigen Wohnsitz im Bereiche seines heutigen Staatsgebietes hatten. Die Slowakische Republik übernimmt zum gleichen Zeitpunkt an überdies die Betreuung der Versorgungsempfänger, die am 1. Oktober 1939 außerhalb des heutigen Staatsgebietes der Vertragsschließenden Staaten wohnten. Eine Verlegung des Wohnsitzes nach dem Stichtag in das Gebiet eines anderen Staates berührt die vorstehende Regelung nicht.

(²) Die Übernahme der Betreuung hat schuldbefreiende Wirkung für die RDB.

(³) Versorgungsempfänger im Sinne des Absatzes 1 sind die Empfänger von Versorgungsbezügen, die Mitglieder des Pensionsfonds der RDB waren, soweit ihnen am 1. Oktober 1938 bereits Versorgungsbezüge gezahlt wurden oder sie an diesem Tage anspruchsberechtigt waren. Zu den Empfängern der Versorgungsbezüge gehören auch die Empfänger entsprechender Gnadengaben und Unfallrenten der RDB.

Artikel 10

(¹) Da das Deutsche Reich und das Königreich Ungarn nach Artikel 9 höhere Zahlungen leisten, als ihren Anteil an der Versorgungslast entspricht, zahlt die Slowakische Republik beiden Staaten hierfür Ausleichsbeträge. Diese werden nach dem Rechtszustand vom 1. Oktober 1938 mit dem auf den 1. Januar 1941 berechneten Kapitalwert in folgender Höhe festgesetzt:

a) gegenüber dem Deutschen Reich auf 28 — achtundzwanzig — Millionen Ks,

b) gegenüber dem Königreich Ungarn auf 70 — siebenzig — Millionen Ks.

(²) Über die Art und Weise der Zahlung werden zwischen der Slowakischen Republik und dem Deutschen Reich einerseits und dem Königreich Ungarn andererseits getrennte Vereinbarungen getroffen.

Artikel 11

Sobald feststeht, welcher der Vertragsschließenden Staaten die einzelnen Versorgungsempfänger der RDB betreut (vgl. Artikel 9 Ziffer 1), wird die Slowakische Re-

III. Prevzatie a rozdelenie odpočívnych a zaopatrovacích bremien.

Článok 9.

(¹) Každý zo smluvných štátov preberá s účinnosťou od 1. októbra 1939 vyplácanie všetkých príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích požitkov, ktorí mali v tomto čase stále bydlisko v obvode terajšieho štátneho územia. Slovenská republika preberá od toho istého termínu okrem toho vyplácanie príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích požitkov, ktorí bývali dňa 1. októbra 1939 mimo terajšieho územia smluvných štátov. Preloženie bydliska po rozhodnom dni na územie niektorého iného štátu nemá vplyvu na predšlú úpravu.

(²) Prevzatie tejto povinnosti má pre K. B. D. od dlžoby oslobodzujúci účinok.

(³) Za príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích požitkov v smysle odseku 1. sa považujú takí príjemcovia zaopatrovacích požitkov, ktorí boli členmi penzijného fondu K. B. D., nakoľko im boli dňa 1. októbra 1938 odpočívne a zaopatrovacie požitky už vyplatené, alebo mali na ne nárok v tento deň. K príjemcom zaopatrovacích plátov patria aj príjemcovia prislusných darov z milosti a úrazových rent K. B. D.

Článok 10.

(¹) Pretože Nemecká ríša a Maďarské kráľovstvo podľa článku 9 poskytujú vyššie platby, ako zodpovedá ich podielu na odpočívnych a zaopatrovacích bremenách, zaplatí Slovenská republika za toto obidvom štátom vyrovnávacie sumy. Tieto sa stanovujú podľa právneho stavu zo dňa 1. októbra 1938 hodnotou kapitálu, vypočítanou k 1. januáru 1941 v tejto výške:

a) voči Nemeckej ríši sumou 28 (dvaďaťosem) mil. Ks,

b) voči Maďarskému kráľovstvu sumou 70 (sedemdesiat) mil. Ks.

(²) O druhu a spôsobe platenia medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou s jednej strany a Maďarským kráľovstvom s druhej strany budú uzavreté osobitné dohody.

Článok 11.

Len čo bude určené, ktorý zo smluvných štátov bude vyplácať jednotlivých príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích požitkov (srov. čl. 9 čis. 1), odovzdá Slo-

publik den vom Deutschen Reich und vom Königreich Ungarn zu bezeichnenden Stellen die Liquidierungsbogen und die sonstigen Personalunterlagen für die von ihnen zu betreuenden Versorgungsempfänger übergeben.

Artikel 12

Alle Ansprüche von Versorgungsempfängern an die RDW, die sich auf die Zeit bis zum 30. September 1939 beziehen, gelten durch die seitens der Vertragsschließenden Staaten und der ehemaligen Republik Polen oder durch die RDW für diesen Zeitraum an Versorgungsempfänger gewährten Leistungen als abgegolten. Eine Verrechnung wegen dieser Leistungen findet zwischen den Vertragsschließenden Staaten nicht statt.

Artikel 13

Bedienstete der RDW, die am 1. Okt. 1938 noch im Dienst waren und in den Dienst eines der Vertragsschließenden Staaten übernommen worden sind, verlieren damit alle Versorgungsansprüche an die RDW. Das gleiche gilt für Bedienstete der RDW, die durch Maßnahmen eines der Vertragsschließenden Staaten nach dem 1. Oktober 1938 aus dem Dienst entfernt worden sind. Die Verhältnisse dieser Bediensteten werden von den einzelnen Staaten geregelt.

IV. Behandlungen der Haftpflichtlasten

Artikel 14

(¹) Haftpflichtansprüche gegen die RDW, die durch rechtskräftiges Urteil festgestellt oder vergleichsweise anerkannt worden sind, übernimmt derjenige der Vertragsschließenden Staaten, in dessen Gebiet der Berechtigte am Tage des Inkrafttretens dieser Vereinbarung seinen Wohnsitz hat. Ansprüche von Berechtigten, die zu diesem Zeitpunkt ihren Wohnsitz im Gebiet keines der Vertragsschließenden Staaten haben, übernimmt der Staat, dem die Strecke, auf der sich der Unfall ereignet hat, zufällt.

(²) Haftpflichtansprüche, die während der Betriebsführung durch die ehemaligen Tschecho-Slowakischen Staatsbahnen entstanden sind, gehören nicht zu den Haftpflichtlasten der RDW. Ihre Regelung richtet sich nach den Vereinbarungen über die Staatsschuld und das Staats Eigentum der früheren Tschecho-Slowakischen Republik, die zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik am 13. April und zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Ungarn am 21. Mai 1940 getroffen worden sind.

venská republika miestam, označeným Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom, likvidačné hácky a ostatné osobné doklady pre príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích platov, ktorí majú byť nimi vyplácaní.

Článok 12.

Všetky nároky príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích požitkov voči K. B. D., ktoré sa vzťahujú na dobu do 30. septembra 1939, považujú sa za uspokojené platbami, poskytnutými príjemcom so strany smluvných štátov a bývalou republikou Poľskou, alebo KBD. Vyúčtovanie za tieto platby medzi smluvnými štátmi sa nepreviedie.

Článok 13.

Zamestnanci KBD, ktorí dňa 1. októbra 1938 boli ešte v službe a boli prevzatí do služby niektorého zo smluvných štátov, strácajú týmto všetky odpočívne a zaopatrovacie nároky voči K. B. D. To isté platí aj pre zamestnancov K. B. D., ktorí boli odstránení zo služby opatreniami niektorého smluvného štátu po 1. októbri 1938. Pomery týchto zamestnancov budú upravené jednotlivými štátmi.

IV. Úprava záväzkov z povinného ručenia.

Článok 14.

(¹) Nároky z povinného ručenia proti K. B. D., ktoré boli právoplatným rozsudkom ustálené, alebo pokonávkou uznané, preberá ten smluvný štát, na území ktorého má oprávnený v deň nadobudnutia účinnosti tejto dohody svoje bydlisko. Nároky oprávnených, ktorí nemajú v tomto termíne bydlisko v žiadnom zo smluvných štátov, preberá ten štát, ktorému pripadá trať, na ktorej sa stal dotýčný úraz.

(²) Nároky z povinného ručenia, ktoré povstali za prevádzky bývalých Česko-slovenských železníc, nepatria k bremenám povinného ručenia K. B. D. Ich úprava sa riadi podľa dohôd o štátnom dlhu a štátnom majetku býv. Česko-Slovenskej republiky, ktoré boli uzavreté medzi Nemeckou ríšou a Slovenskou republikou dňa 13. apríla 1940 a medzi Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom dňa 21. mája 1940.

(¹) Betriebsunfälle, die sich auf den Strecken der KÖB nach Übergang des Betriebes auf die Deutsche Reichsbahn, die Slowakischen Eisenbahnen und die königlich-ungarischen Staatsbahnen ereignet haben, sind Unfälle im Betriebe dieser Bahnen.

V. Abwicklung sonstiger einzelner Aktiven und Passiven

Artikel 15

(¹) Vermögenswerte und Verbindlichkeiten der KÖB, über die keine andere Regelung getroffen ist, gehen mit dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung auf die Slowakische Republik über. Auf Grund dieser Bestimmung übergegangene Verbindlichkeiten der KÖB erlöschen, wenn sie nicht innerhalb von 3 Jahren nach Inkrafttreten dieser Vereinbarung gegen die Slowakische Republik geltend gemacht werden.

(²) Der Slowakischen Republik liegt die unverzügliche Abwicklung der auf sie übergegangenen Vermögenswerte und Verbindlichkeiten nach kaufmännischen Grundsätzen ob. Die Vertragschließenden Staaten werden die Gläubiger der KÖB in handelsüblicher Weise auffordern, ihre Ansprüche bei dem Slowakischen Ministerium für Verkehr und öffentliche Arbeiten in Bratislava anzumelden.

(³) Die Slowakische Republik wird den anderen Vertragschließenden Teilen jeweils bis zum 31. Januar über das Abwicklungsergebnis des vorangegangenen Kalenderjahres Rechnung legen und einen gemontenen Erlös an die beteiligten Staaten anteilmäßig austreten, einen etwaigen Fehlbetrag anteilmäßig anfordern. Die beteiligten Staaten werden die von ihnen angeforderten Anteilsbeträge jeweils bis zum Ablauf des folgenden Monats zur Verfügung stellen.

(⁴) Bei Beginn der in diesem Artikel vorzusehenden Abwicklung und mit der jährlichen Rechnungslegung wird die Slowakische Republik den anderen Vertragschließenden Staaten jeweils eine Übersicht des Abwicklungsstandes geben.

(⁵) Die Bestimmungen der vorstehenden Ziffern finden auf Ansprüche von Versorgungsanwärtern oder sonstigen ehemaligen Bediensteten der KÖB aus ihrem früheren Dienstverhältnis keine Anwendung. Eine Befriedigung solcher Ansprüche bleibt dem nach dem Betreuungsgrundsatz des Artikels 9 Ziffer 1 zuständigen Staat überlassen.

(⁶) Prevádzkové úrazy, ktoré sa prihodily na tratiach K. B. D. po prevzatí prevádzky nemeckými, slovenskými a maďarskými železnicami, sa považujú za úrazy vzniklé pri prevádzke týchto železníc.

V. Likvidácia iných jednotlivých aktív a pasív.

Článok 15.

(¹) Majetkové hodnoty a záväzky KBD., ktoré neboli inakšie upravené, prechádzajú nadobudnutím účinnosti tejto dohody na Slovenskú republiku. Na základe tohto ustanovenia prešle záväzky K. B. D. zanikajú, keď tieto nebudú uplatňované proti Slovenskej republike do 3 rokov od nadobudnutia účinnosti tejto dohody.

(²) Slovenská republika má bezodkladne vykonať podľa obchodných zásad likvidáciu majetkových hodnôt a záväzkov na ňu prešlých. Smluvné štáty vyzývajú podľa obchodných zvyklostí veriteľov KBD., aby prihlásili svoje nároky u Ministerstva dopravy a verejných prác v Bratislave.

(³) Slovenská republika predloží ostatným smluvným stranám, zakaždým k 31. januáru vyúčtovanie o výsledku likvidácie za uplynulý kalendárny rok a získaný výťažok vydá podľa podielu zúčastneným štátom, prípadný schodok si však od nich vyžiada. Zúčastnené štáty dajú k dispozícii od nich požadované sumy zakaždým do konca nasledujúceho mesiaca.

(⁴) Pri započatí v tomto článku predvídaného prevádzania a spolu s ročným vyúčtovaním dá Slovenská republika zakaždým ostatným smluvným štátom prehľad o stave likvidácie.

(⁵) Ustanovenia predošlých bodov nemôžu sa použiť pre nároky príjemcov z opatrovacích požitkov alebo iných niekdajších zamestnancov K. B. D., ktoré vyplývajú z ich predošlého služobného pomeru. Uspokojenie takýchto nárokov prenecháva sa podľa zásad čl. 9 číslo 1 príslušnému štátu.

VI. Schlußbestimmungen

Artikel 16

Die Aktiengesellschaft „Kaschau-Oberberger Eisenbahn“ erlischt mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Vereinbarung. Die Slowakische Republik, in deren Gebiet die Gesellschaft ihren Sitz hat, wird die zur Lösung notwendigen innerstaatlichen Maßnahmen treffen.

Artikel 17

Diese Vereinbarung sowie alle Maßnahmen zu ihrer Durchführung sind in den Vertragsschließenden Staaten von allen Steuern, Abgaben und Gebühren sowie Kosten und Auslagen befreit.

Artikel 18

Diese Vereinbarung soll ratifiziert werden.

Die Ratifikationsurkunden sollen im Auswärtigen Amt in Berlin niedergelegt werden. Die Vereinbarung tritt am achten Tage nach der Niederlegung der letzten Ratifikationsurkunde in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diese Vereinbarung unterzeichnet. Die Urschrift wird im Auswärtigen Amt zu Berlin aufbewahrt. Die Deutsche Regierung wird der Slowakischen Regierung und der königlich ungarischen Regierung beglaubigte Abschriften zukommen lassen.

Geschehen zu Berlin, am 15. November 1940.

Für die Deutsche Regierung:
Eisenlohr.

Für die Slowakische Regierung:
M. Černák.

Für die königlich ungarische Regierung:
Dr. Sebestyén.

VI. Záverečné ustanovenia,

Článok 16.

Účastinná spoločnosť „Košicko-bohumínska dráha“ zaniká dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody. Slovenská republika, na území ktorej má spoločnosť svoje sídlo, učíni potrebné vnútroštátne opatrenie k jej zániku.

Článok 17.

Táto dohoda, ako aj všetky opatrenia pre jej vykonávanie sú cslobodené v zúčastnených štátoch od všetkých daní, dávok a poplatkov, ako aj iných trov a výdavkov.

Článok 18.

Táto dohoda má byť ratifikovaná.

Ratifikačné listiny majú byť uložené v Zahraničnom úrade v Berlíne. Dohoda nadobudne účinnosť 8. deň po uložení poslednej ratifikačnej listiny.

Na dôkaz čoho splnomocnenci podpísali túto dohodu. Pôvodina sa uschová v Zahraničnom úrade v Berlíne. Nemecká vláda dodá Slovenskej a Maďarskej kráľovskej vláde overené odpisy.

V Berlíne dňa 15. novembra 1940.

Za nemeckú vládu:
Eisenlohr v. r.

Za slovenskú vládu:
M. Černák v. r.

Za maďarskú kráľovskú vládu:
Dr. Sebestyén v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 51.

Vydaná dňa 30. augusta 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (188—197.) 188, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje oznámenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o vydaní 100-korunových bankoviek s dátumom 7. októbra 1940 a o stiahnutí 100-korunových bankoviek, vydávaných podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939 Sl. z. — 189, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Dánskym kráľovstvom. — 190, Nariadenie, ktorým sa dopĺňa nariadenie o niektorých opatreniach v obore priamych daní, dane z obratu, dávky z majetku a z prírastku na majetku a poplatkov u židovských daňových a poplatkových subjektov. — 191, Vládne nariadenie o zmene vládneho nariadenia č. 168/1927 Sb. z. a n. — 192, Nariadenie o zákaze prijímania nežidovských osôb do židovských nemocníc a liečebných ústavov. — 193, Vládne nariadenie o určení osôb, ktorým možno pridelit poľnohospodárske nehnuteľnosti do rentovej árendy. — 194, Nariadenie o obmedzení Židov nakladať s peňažnými hotovosťami, cennými papiermi a drahokamami — 195, Nariadenie s mocou zákona o priechodnom opatrení pôdy roľníkomutečencom nútenou krátkodobou árendou. — 196, Nariadenie s mocou zákona o zachovaní nárokov na poisťné dávky z verejnoprávneho nemocenského poistenia osôb povolaných k službe počas brannej pohotovosti. — 197, Nariadenie s mocou zákona o likvidácii administratívnych záväzkov bývalej Česko-Slovenskej republiky a bývalej Slovenskej krajiny ako samosprávneho sväzku.

188.

Vyhláška ministra financií zo dňa 28. augusta 1941,

ktorou sa uverejňuje oznámenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o vydaní 100-korunových bankoviek s dátumom 7. októbra 1940 a o stiahnutí 100-korunových bankoviek, vydávaných podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939 Sl. z.

Podľa § 36 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. vyhlasujem oznámenie Slovenskej národnej banky o vydaní 100-korunových bankoviek s dátumom 7. októbra 1940 a o stiahnutí 100-korunových bankoviek, vydávaných podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939 Sl. z.

Dr. Pružinský v. r.

Oznámenie Slovenskej národnej banky

o vydaní 100-korunových bankoviek s dátumom 7. októbra 1940 a o stiahnutí 100-korunových bankoviek, vydávaných podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939 Sl. z.

Slovenská národná banka podľa § 28 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. oznamuje:

§ 1.

Slovenská národná banka začne dňa 1. septembra 1941 vydávať podľa § 2 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. u svojho hlavného ústavu v Bratislave, ako aj u všetkých svojich filiállok, bankovky po 100 korunách slovenských s dátumom 7. októbra 1940. Popis týchto bankoviek sa pripojuje.

§ 2.

Všetci majitelia 100-korunových bankoviek, vydávaných podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939 Sl. z. sú povinní predložiť tieto bankovky k výmene v dňoch 1. IX.—6. IX. 1941 niektorej pokladnici Slovenskej národnej banky, banky, sporiteľne, roľníckej vzájomnej pokladnice, ústredného družstva, úverného družstva, alebo poštovému úradu.

§ 3.

Slovenská národná banka nie je povinná po 7. IX. 1941 predloženú jej 100-korunovú bankovku, vydávanú podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939 Sl. z. vymieňať. V ojedinelých a osobitne odôvodnených prípadoch Slovenská národná banka, hlavný ústav v Bratislave, vymení aj po tomto termine predloženú jej 100-korunovú bankovku, vydávanú podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129/1939

Sl. z., avšak žiadosti adresované na Slovenskú národnú banku, hlavný ústav v Bratislave, musia byť doložené osvedčením polície, žandárstva, alebo obecného (obvodného) notárskeho úradu, že majiteľ z obehu siahnuté 100-korunové bankovky nemohol si v termíne od 1. IX. do 6. IX. 1941 vymeniť. Po 31. XII. 1941 Slovenská národná banka prestane vymieňať aj v takýchto ojedinelých a odôvodnených prípadoch 100-zákonové bankovky, vydané podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129 1939 Sl. z.

§ 4.

Uplnutím dňa 1. IX. 1941 prestávajú byť bankovky, vydané podľa §§ 2 a 3 nariadenia ministra financií č. 129 1939 Sl. z. po Ks 100.— zákonným platidlom na území Slovenskej republiky.

V Bratislave dňa 23. augusta 1941.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE

Dr. Karvaš v. r.,
guvernér.

Kollár v. r.,
riaditeľ.

Popis bankovky stokorunovej zo dňa 7. októbra 1940.

Bankovka je vytlačená na drevaprosotom papieri s vodotlačou, ktorá v papieri presvitá na okraji bankovky kresliac hlavu ženy jednak tónami svetlejšími ako papier na tvári a vlnách vlasov hlavy a tónami tmavšími v obrysoch a tieňoch hlavy.

Bankovka je 73 mm široká a 127 mm dlhá.

V hlavných tlačových obrazcoch, ktoré okrem bieleho okraja vyplňujú celú plochu papiera, je vynechaná po oboch stranách oválna plocha rámujuca vodotlačový obraz. Licna strana bankovky je tlačená farbou oceľovo belasou, technikou knihlačovou, rubová strana je vytlačená farbou medrozelenou, technikou medtlačovou (tlač z rytiny). Na oboch stranách bankovky, naľavo pod obrazovou výzdobou je vytlačené drobným písmom meno pôvodcu návrhu bankovky: Š. BEDNAR a na lícovej strane napravo pod obrazom je vytlačené označenie tlačiarne: GIESECKE & DEVRIENT.

Lice bankovky je vyzdobené na pravej strane medailónovým obrazom kniežata Pribinu. Hlava Pribinova je v kruhovom rámci z lipových listov, hore v rámci je ná-

pis „Knieža Pribina“, dolu letopočet „833“. Okolo medailónu je nepravidelná obruba archaických ornamentov, ktoré prechodia do jemne prepletaných ozdôb (guillochových, tvorených svetlými vlnovkovými čiarami). Pod medailónom podobizne Pribinovej, naľavo v polokruhu je románsky kostolík, ako symbol kresťanstva, napravo rukoväť meča, tri obilné klasy a vavrínová vetvička, ako symboly moci, hospodárenia a mieru. Táto obrazová kompozícia je zarámovaná do dekoratívneho rámca, ktorý rámuje dookola celú plochu bankovky.

Rámec je komponovaný z polokružnicových čiar prepletajúcich sa, v nich je guillochované čiarkovanie a číslice i písmená „100“ a „Ks“. Vo všetkých štyroch rohoch rámca sú kruhové ružice, v ktorých sú svetlé číslice „100“.

Na prostriedku ľavej časti lícovej strany je nápis (vytlačený farbou, ktorou je tlačená celá obrazová kompozícia):

Táto bankovka, vydaná podľa vládneho nariadenia s mocou zákona zo dňa 4. apríla 1939 číslo 44 Sl. z., plati

STO KORŮN SLOVENSKÝCH

V Bratislave dňa 7. októbra 1940.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE

Dr. Karvaš,
guvernér.

Kollár,
riaditeľ.

Pod týmto popisom v spodnom okrajovom rámci na pretínajúcich sa polokružnicách je vkomponovaný negatívny nápis výstrahy: FALŠOVANIE BANKOVIEK ŠA TRESTÁ.

Naľavo od textu je biela oválna plocha a hore nad ňou je vytlačené rumelkovo červenou farbou označenie serie jedným veľkým písmenom a jedno- až dvojmiestnym číslom a dolu pod oválom je vytlačené šesťmiestne číslo bankovky.

Licna strana bankovky je chránená dvoma podtlačami, z ktorých jedna je tlačená irisom okrove zelenou do oranžovej k okrove zelenej farbe a pokrýva celú plochu a presahuje po stranách kúsok z plochy hlavnej kresby, druhá podtlač je nežne zelená. Tieto dve podtlače sa tak pretínajú sústavou rovných, oblúkových a vlnov-

kových čiarkovani, že vytvárajú dekoratívny obraz číslice „100“, nápisov „SR“ a „SLOVENSKA REPUBLIKA“, ako aj ornamentálny obraz dekoratívnej ružice z prvkov ľudovej ornamentiky.

Rytina na rubovej strane bankovky predstavuje na ľavej strane ženskú alegorickú postavu „vlasti“. Postava je komponovaná v polohe sediacej a je umiestená v kopcovitej slovenskej krajine; v pozadí sa rysujú tri vrchy s dvojkřížom, od ktorých rozvetvujú sa na všetky strany lúče. Pravá ruka postavy spočíva na štíte so štátnym znakom a drží v nej svitok papiera, ako symbol zákonodarstva. V ľavej ruke drží ratolesť mieru. Pri jej nohách sú saskupené: obilný snop, hruška a jablko, kniha, kladivo a ozubené koleso, ako symboly poľnohospodárstva, kultúry a výroby. Nad krajinou, napravo od postavy lieta holubičí pár, ako symbol lásky a spolupatričnosti. V rámci naľavo od kompozície alegorickej postavy je sväzok troch prútov Svätoplukových, ako symbol svornosti, pod nim lipové listy a nad nim vínový stravec.

Na pravej strane (rubu bankovky), okolo bielej oválnej plochy je svetlé guillochové rastovanie z jemných pletených vlnoviek. V nich nad oválom ránuje biely ovál lipová vetvička a dolu pod oválom vetvička ihličnatého stromu, ako doplnenie symbolov bohatstva a darov zeme. Napravo od oválu je pás komponovaný z prvkov ľudovej ornamentiky. Hore a dole obrubuje celú kompozíciu dekoratívny rámec složený z opakovaných prvkov poloblúkových a vlnkových čiar, v ktorých sú vyryté guillochové vlnovky, lipové trojlistky a číslice „100“.

Vo všetkých štyroch rohoch rámca sú guillochové ružice s číslicou „100“.

Na prostriedku je modrozelenou farbou vytlačený nápis: SLOVENSKA NÁRODNÁ BANKA. Pod nim veľká číslica „100“ a nižšie nápisy:

STO KORUN SLOVENSKÝCH

HUNDERT KS

СТО КС

СЗАК КС

Podtlač rubovej strany bankovky tvoria dve farby, z ktorých jedna prechádza irisom z modrozelenéj do oranžovej farby, druhá je farby svetle olivovozelenej. Vecnou kresbou, vlnovkami a rôzne lomenými čiarami sa tieto dve farby pretínajú alebo dopĺňujú tak, že utvárajú dekoratívny

obraz číslice „100“, nápisov „STO“ a „STO KORUN SLOVENSKÝCH“, ako aj kreslia podoby rôznych druhov stromových listov, kvetov, plodov ovocia a rôznych druhov zeleniny. Jemné rytinové kolmé čiarkovanie hlavnej kresby prikrýva do stratená k prostriedku podtlačovú časť.

189.

Vyhľadka ministra financií zo dňa 21. augusta 1941,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Dánskym kráľovstvom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, bodu 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 33.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 33) zo dňa 1. augusta 1941

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Dánskym kráľovstvom.

§ 1.

Platy vyplývajúce zo vzájomného tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Dánskym kráľovstvom budú sa uskutočňovať súkromnými kompezáciami v smysle slovensko-dánskej medzištátnej obchodnej dohody zo dňa 29. júla 1941.

§ 2.

(¹) Na pohľadávky za tovar vyvezený do Dánska vzťahujú sa ustanovenia opatrenia Slovenskej národnej banky č. 10, uverejneného vyhláskou ministra financií č. 251/1939 Sl. z.

(²) Rovnako sa vzťahujú na vývoz do Dánska ustanovenia opatrenia Slovenskej národnej banky č. 9, uverejneného vyhláskou ministra financií č. 225/1939 Sl. z.

§ 3.

Slovenská národná banka bude vyberať z udelených povolení 3% manipulačného poplatku, najmenej však Ks 5.—.

§ 4.

Toto opatrenie platí od 1. augusta 1941.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Viceguvernér:
Dr. Fundárek v. r.

Nám. riaditeľ:
Dr. Virsik v. r.

190.

Nariadenie zo dňa 21. augusta 1941,

ktorým sa doplňuje nariadenie o niektorých opatreniach v obore priamych daní, dane z obratu, dávky z majetku a z prírastku na majetku a poplatkov u židovských daňových a poplatkových subjektov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaduje:

Nariadenie č. 315/1940 Sl. z. doplňuje sa takto:

Článok 1.

Za § 4 vkladá sa § 4a tohto znenia:

„§ 4a.

(¹) Za nedoplatky priamych daní s prírastkami a s prislúšenstvom, dane z obratu a prepychovej s prislúšenstvom, dávky z majetku a z prírastku na majetku s prislúšenstvom a pokút a trestov s prislúšenstvom, a to bez zreteľa na to, či nedoplatky pochádzajú z času pred alebo po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, ručia osobne a celým svojim majetkom manželia a osoby príbuzné alebo sošvagrené až do druhého stupňa vpočítane, ktoré žijú alebo v čase vzniku daňovej alebo dávkovej povinnosti respektíve v čase spáchania trestného činu, pre ktorý sa trest alebo pokuta vymeraly, žily s daňovníkom v spoločnej domácnosti a sú osobami uvedenými v § 1, ods. 1. Ak jeden z viacerých ručiteľov zaplatil nedoplatok (jeho časť), má ohľadom častí, ktorá pomerne pripadá na ostatných ručiteľov podľa ich počtu poradom civilného práva uplatno-

vatel'ný nárok na náhradu proti týmto ručiteľom.

(²) Pre daňové subjekty uvedené v § 1, ods. 1 suspendujú sa ustanovenia § 264, ods. 1, č. 3 a 5 a ods. 3 zákona o priamych daniach“.

Článok 2.

Za § 7 vkladá sa § 7a tohto znenia:

„§ 7a.

(¹) Za poplatkové nedoplatky, tresty a pokuty, a to bez zreteľa na to, či pochádzajú z času pred alebo po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, ručia osobne subjekty, uvedené v § 1, ods. 1, ktoré nadobudly majetkové predmety od poplatníka-žida (§ 1, ods. 1) darom alebo úkonom zastierajúcim darovanie, a to do výšky hodnoty majetku takto nadobudnutého. Medzi manželmi a príbuznými a sošvagrenými až do druhého stupňa vkladá sa uplatný prevod majetkový za dar alebo za úkon zastierajúci darovanie; tento predpoklad neplatí, ak kupiteľ hodnoverne preukáže, že mal prostriedky na vyrovnanie kúpnej ceny a ju aj skutočne vyplatil. Potvrdenie zaplataenia kúpnej ceny v smluve nestačí.

(²) Ustanovenia § 36 zákonného článku XI/1918 o vecnom ručení platia voči osobám uvedeným v § 1, ods. 1 bez časového obmedzenia, ale bez újmy práv nadobudnutých nežidmi.“

Článok 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

191.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1941

o zmene vládneho nariadenia
č. 168/1927 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa zákona č. 114/1927 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

Ustanovenia prílohy A k vládne mu nariadeniu č. 168/1927 Sb. z. a n., oddielu IV, bod 1, záhlavia „A Zvieratá“, ods. 1 a 2 sa zrušujú a nahrádzujú týmto znením:

„(1) Dovoz a prevoz jednokopytníkov (koní, oslov, mulíc a mezkov), hovädzieho dobytká (býkov, volov, kráv a mladého dobytká hovädzieho), dobytká škopového (baranov, oviec a jahniat), kozieho (capov, kôz a kozliat) a bravčového, ako aj hydiny s výnimkou holubov dopravovaných poštou, taktiež dovoz včiel (maliek, rojov a včelstiev), zásielok králikov, ak je v jednej viac ako 20 kusov, a sladkovodných rýb, je dovolený len s veterinárnym povolením.

(2) Bez veterinárneho povolenia je dovolený dovoz a prevoz psov a mačiek, s výnimkou psov a mačiek dopravovaných z Generálneho Gouvernementu, Rumunska, Chorvátska, Grécka a zemí, na východ od týchto ležiacich; taktiež je oslobodený od veterinárneho povolenia dovoz a prevoz zvierat určených pre vedecké účely a zoológické záhrady, cirkusy a zverince — s výnimkou prežuvavcov a ošipáných — ako aj zvierat cirkusových alebo chovaných vo zverincoch, dopravovaných železnicou alebo loďou, vtákov divokých a vtákov chovaných v klietkach v domácnostiach, ako aj prevoz včiel, králikov bez ohľadu na počet a sladkovodných rýb a dovoz rýb pre akváriá.“

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 15 dňom po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Medrický v. r.

192.

Nariadenie zo dňa 21. augusta 1941

o zákaze prijímania nežidovských osôb do židovských nemocníc a liečebných ústavov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Zakazuje sa prijať do židovských nemocníc, poľažne do židovských liečebných ústavov nežidovské osoby okrem prípadov poskytnutia prvej pomoci.

§ 2.

Pod židovskými nemocnicami, poľažne židovskými liečebnými ústavmi sa rozumie-

jú nemocnice a liečebné ústavy, ktorých majiteľom alebo spolumajiteľom je židovská osoba fyzická alebo združenie takýchto osôb (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z. a § 1 nar. č. 303/1940 Sl. z.).

§ 3.

Ustanovenie § 59 zák. čl. XIV.1876 platí pre židovské nemocnice len ohľadom tých chorých, ktorí sú Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.).

§ 4.

Kto prijme do židovskej nemocnice, respektíve židovského liečebného ústavu nežidovskú osobu proti ustanoveniu § 1 dopusti sa priestupku, ktorý tresce okresným (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 200.— do Ks 10.000.—. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zavretie podľa miery zavinenia od 1 do 30 dní.

§ 5.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

193.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1941

o určení osôb, ktorým možno prideliť poľnohospodárske nehnuteľnosti do rentovej árendy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 35, ods. 2 zákona č. 46/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Štátny pozemkový úrad môže prideliť poľnohospodárske nehnuteľnosti do rentovej árendy za podmienok, určených v § 35, ods. 1 zákona č. 46/1940 Sl. z. aj vojnovým poškodencom (§ 2), vojenským poddôstojníkom z povolania, ktorí absolvovali roľnícky kurz, absolventom hospodárskych škôl a takým aktívnym roľníkom, ktorí majú najmenej päť nezaopatrených detí.

§ 2.

Vojnovými poškodencami podľa § 1 sú: 1. invalidi, t. j. osoby, ktorých pracovná schopnosť bola dočasne alebo trvale

znižená, alebo ktoré ju úplne stratily, a to pre poranenie alebo chorobu, získanú alebo zhoršenú

a) v bojoch slovenskej armády po vyhlásení samostatnosti slovenského štátu,

b) pri konaní osobných úkonov za bojov, uvedených pod písm. a),

c) v zajatí;

2. príslušníci osôb, uvedených pod bodom 1, na ktorých výživu sú tieto osoby povinné prispievať podľa platných predpisov;

3. pozostalí po padlých alebo nezvestných osobách, ktoré sa zúčastnili bojov slovenskej armády po vyhlásení samostatnosti slovenského štátu, alebo ktoré konaly osobné úkony za týchto bojov, na ktorých výživu boli tieto osoby za života povinné prispievať podľa platných predpisov;

4. pozostalí po mŕtvych alebo nezvestných osobách, uvedených pod bodom 1, na ktorých výživu boli tieto osoby za života povinné prispievať podľa platných predpisov.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

aj za ministra Štaaj. Sivák v. r.

Čatloš v. r.

194.

Nariadenie

zo dňa 21. augusta 1941

o obmedzení Židov nakladať s peňažnými hotovosťami, cennými papiermi a draho-kamami.

DIEL PRVÝ.

Viazané účty.

§ 1.

(¹) Všetky platby v prospech Židov, nežidovských manželov (manželiek) Židov, ako aj v prospech židovských podnikov a židovských združení (§ 1 nar. č. 303/1940 Sl. z.) možno konať len na viazaný účet príjemcu u niektorého peňažného ústavu, uvedeného v sozname určenom Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom. Tento soznam vyhlasuje Ministerstvo financií v Úradných novinách.

(²) Niekoľko toto nariadenie neustanovuje ináč, zakazuje sa osobám — združeniam — (podnikom) uvedeným v ods. 1 prijímať akékoľvek platby iným spôsobom, než je uvedený v ods. 1.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na židovské podniky, ktoré sú pod dočasnou správou.

§ 2.

(¹) Osoby (sdrúženia osôb), uvedené v § 1, ods. 1 sú povinné — ak tak dosiaľ neučinily — oznámiť peňažnému ústavu, že ich účet je viazaný podľa tohto nariadenia.

(²) Peňažné ústavy sú povinné viazať účty (§ 1, ods. 1) — ak sa tak dosiaľ už nestalo — označiť ako židovské a oznámiť ich Ústrednému hospodárskemu úradu.

§ 3.

Na viazaný účet (§ 1, ods. 1) sa nemusia skladať odpočívne platby, platby za tovar a platby za výkony pri prevádzke podniku alebo pri výkone povolania, ak je pri nich obvyklé platenie v hotovosťi.

§ 4.

Platiteľ je povinný poukázať na viazaný účet u peňažného ústavu (§ 1, ods. 1), ktorý mu príjemca označí. Ak príjemca takýto peňažný ústav neoznačí, má sa platba (platby) složiť na viazaný účet u Poštovej sporiteľne.

§ 5.

(¹) Osoby, uvedené v § 1, ods. 1, môžu so všetkých svojich viazaných účtov, vedených u toho istého alebo u rozličných peňažných ústavov, vybrať na vydržovanie seba a svojich rodinných príslušníkov týždenne úhrnom Ks 500, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

(²) Ústredný hospodársky úrad môže vyhláškou v Úradných novinách alebo v jednotlivých odôvodnených prípadoch písomným rozhodnutím snížiť alebo zvýšiť sumu uvedenú v ods. 1.

§ 6.

Výbery v hotovosťi alebo poukazom s viazaných účtov — výmúc prípady uvedené v § 5 — sú prípustné bez osobitného povolenia Ústredného hospodárskeho úradu len, ak ide o dane, dávky a poplatky alebo iné záväzky voči štátu alebo ak

ide o úhradu skutočných prevádzkových nákladov, ktorých potreba bude dokázaná vyplácajúcemu peňažnému ústavu predložením dokladov.

DIEL DRUHÝ.

O úschovách.

§ 7.

(¹) Židia, nežidovski manželia (manželky) Židov a židovské združenia (§ 1, ods. 1 nar. č. 303/1940 Sl. z.) sú povinní skladat do depozitu znejúceho na ich meno, u niektorej devízovej banky alebo u iného tu-zemského peňažného ústavu podľa soznamu, určeného Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom, všetky účastiny, kučky, pevne záročiteľné hodnoty (efekty) a cenné papiere podobného druhu. Složenie musí sa stať do 8 dní po nadobudnutí jednotlivých cenných papierov, pokiaľ po uskutočnení výmeny cenných papierov a žrebov, ktorých viazaná úschova bola nariadená osobitnými právnymi predpismi (ods. 2).

(²) Povinnosť skladania podľa ods. 1 nevzťahuje sa na žreby Slovenskej triednej loterie, ako aj na cenné papiere a žreby, ktorých viazaná úschova bola nariadená osobitnými právnymi predpismi.

(³) Povinnosť uvedená v ods. 1 postihuje aj nežidovského držiteľa (dotentora) hodnôt (efektov) tam uvedených, ak ich drží pre osoby (sruženia osôb), uvedené v ods. 1.

(⁴) Práva, ktoré sú na cenných papieroch, zostávajú odovzdaním nedotknuté.

(⁵) Soznam peňažných ústavov podľa ods. 1 vyhlási Ministerstvo financií v Úradných novinách.

§ 8.

Ustanovenia § 7 vzťahujú sa tiež na predmety zo zlata alebo platiny, z ich sliatin nadvájom alebo s inými kovmi, a to aj vtedy, ak sú tieto predmety len zčasti zo zlata alebo platiny (sliatin) a tiež na drahokamy a perly; nevzťahujú sa však na:

a) snubný prsteň vlastný a snubný prsteň zomrelého manžela,

b) náhražky zubov z drahých kovov, ak sa ich ako takých užíva,

c) tovar, ktorý je predmetom obvyklého výkonu obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti (zlatnickej, klenotnickej, hodinárskej, zubotechnickej a pod.).

§ 9.

Previesť vkladné knižky osôb (sruženia osôb) uvedených v § 7, ods. 1 na iné osoby (sruženia osôb), ako aj prenášať cenné papiere z jedného peňažného ústavu na druhý, možno len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 10.

Osoby (sruženia osôb), uvedené v § 7, ods. 1 môžu zriaďovať u peňažných ústavov bezpečnostné schránky a uzavreté úschovy okrem depozitov podľa §§ 7 a 8 len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 11.

Výbery z depozitov (§§ 7 a 8), z bezpečnostných schránok a uzavretých úschov (§ 10) sú prípustné len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

DIEL TRETÍ.

Obmedzenie výberov z vkladov a účtov.

§ 12.

(¹) Židia, nežidovski manželia (manželky) Židov a židovské združenia môžu z vkladov na vkladných knižkách alebo na bežných, žirových, šekových alebo iných účtoch — bez ohľadu na to, či znejú na meno, heslo a podobne —, vedených u toho istého alebo u rozličných peňažných ústavov, počítať v to aj Poštovú sporiteľňu, vybrať na vydržovanie seba a svojich rodinných príslušníkov týždenne úhrnom najviac Ks 500, ak osobitné právne predpisy neustanovujú inak.

(²) Ústredný hospodársky úrad môže vyhláskou v Úradných novinách alebo v jednotlivých odôvodnených prípadoch písomným rozhodnutím znížiť alebo zvýšiť sumu uvedenú v ods. 1.

§ 13.

Výbery v hotovosti alebo poukazom z vkladov a účtov uvedených v § 12 nad mieru tam určenú sú prípustné bez osobitného povolenia Ústredného hospodárskeho úradu len, ak ide o dane, dávky, poplatky alebo iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávnym poisťovacím ústavom, alebo ak ide o úhradu skutočných prevádzkových nákladov alebo plátov za výkony, ktorých potreba bude dokázaná vyplácajúcemu peňažnému

ústavu predložením dokladov. Správnosť týchto dokladov o potrebu úhrady prevádzkových nákladov ohľadom židovských podnikov (závodov) a domov, kde boli ustanoveni dôverníci alebo dočasní správcovia, preskumávajú a potvrdzujú tieto. Výplaty na dane, dávky, poplatky a iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávnym poisťovacím ústavom vykonávajú ústavy (§ 12, ods. 1.) priamo.

§ 14.

Podrobnosti o spôsobe vyplácania z vkladov a účtov (§§ 12 a 13) určí Ústredný hospodársky úrad.

DIEL ŠTVRTÝ.

Povinnosť židov ukladať peňažné hotovosti na vkladné knižky.

§ 15.

(¹) Židia, nežidovski manželia (manželky) židov a židovské združenia sú povinní ukladať peňažné hotovosti nad výšku uvedenú v § 16 na vkladné knižky, znejúce na vlastné meno, u peňažného ústavu, oprávneného prijímať vklady na knižky. I pre tieto vklady platia ustanovenia §§ 12 až 14.

(²) Peňažné hotovosti treba uložiť najneskôršie do 3 dní od ich prijatia:

§ 16.

Osoby uvedené v § 15, ods. 1 nesmú mať u seba väčšiu sumu, než ktorá:

a) zodpovedá ich životnej miere a životnej miere ich rodiny, najviac však Ks 1000 na jednu osobu.

b) je potrebná na prevádzku podniku alebo výkon povolania, najviac však vo výške 5% obratu, docieleného v poslednom roku.

§ 17.

Výnimky z ustanovení §§ 15 a 16 môže povoliť Ústredný hospodársky úrad.

DIEL PIATY.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 18.

Porušenie ustanovení §§ 1, 2, 4 až 14 a §§ 15 a 16 sa trestá ako ťažký dôchodkový priestupok podľa ustanovení zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a dopĺňajúcich.

§ 19.

Nariadenie č. 271/1940 Sl. z., č. 272/1940 Sl. z. a č. 293/1940 Sl. z. sa zrušujú.

§ 20.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

aj za ministra Stanu.

Dr. Medrický v. r.

195.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 21. augusta 1941**

o priechodnom opatrení pôdy roľníkom-utečencom nútenou krátkodobou árendou.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44. zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Vlastníci, árendátori a iní užívatelia poľnohospodárskej pôdy vo výmere nad 50 ha sú povinní na príkaz štátneho pozemkového úradu dať z tejto užíwanej pôdy do výšky 10 percent do árendy slovenským roľníkom-utečencom, a to najdlhšie na tri roky. Vlastníci, árendátori a iní užívatelia pôdy vo výmere nad 50 ha sú povinní v prípade potreby postarať sa aj o také ubytovanie im do nútenej árendy pridelených roľníkov-utečencov, ktoré im umožní riadne hospodáriť na árendovanom pozemku.

§ 2.

Žiadosti o prídel nútenej árendy vyba-vuje príslušná štátna obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu. Proti jej rozhodnutiu možno sa odvolať na štátny pozemkový úrad, avšak bez odkladného účinku. Štátnej obvodovej úradovni pre pozemkovú reformu pri výkone je nápomocný okresný úrad, v obvode ktorého statok leží.

§ 3.

Jednotlivý uchádzač o prídel nútenej árendy môže dostať do árendy najviac 15 ha pôdy. Pri určení výmery má sa brať do

úvahy uznaná potreba uchádzačova, pričom nesmú utrpieť záujmy výroby na dotyčnom hospodárskom celku, najmä potrebná surovínová základňa poľnohospodárskeho priemyslu, ani záujmy osôb na ňom trvale zamestnaných.

§ 4.

(¹) Nútený árendátor je povinný koncom hospodárskeho roku, najneskoršie do 1. októbra, zaplatiť árendnému vlastníkovi (árendátorovi alebo užívateľovi); inak stráca nárok na árendu pre budúci rok.

(²) Ak nedôjde medzi vlastníkom, árendátorom alebo iným užívateľom poľnohospodárskej pôdy a núteným árendátorom k dohode o náhrade nákladov, investovaných do pôdy, danej do nútenej árendy, určí jej výšku Štátny pozemkový úrad.

§ 5.

O prideloch a árende rozhoduje štátna obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu, o prípadných súkromnoprávných otázkach príslušný okresný súd.

§ 6.

(¹) Árendy (nájmy), zriadené podľa vládneho nariadenia č. 5/1939 Sl. z. v znení vládneho nariadenia č. 88/1939 Sl. z. sa predlžujú za doterajších podmienok, a to najdlhšie na čas, uvedený v § 1.

(²) Štátny pozemkový úrad môže na odôvodnenú žiadosť ktorejkoľvek strany árendálneho (nájomného) pomeru tento zrušiť aj pred uplynutím času v ods. 1 uvedeného, ale len ku koncu hospodárskeho roku s výpovednou lehotou aspoň 30-dňovou.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

aj za ministra Stanu. Sivák v. r.

Čatloš v. r.

196.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. augusta 1941

o zachovaní nárokov na poistné dávky z verejnoprávneho nemocenského poistenia osôb povolaných k službe počas brannej pohotovosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Osobe, povolanej do vojenskej alebo inej služby v záujme obrany štátu počas trvania brannej pohotovosti (vyhláška č. 115/1941 Sl. z.), ak do 22. júna 1941 nezanikly jej nároky na poistné dávky z verejnoprávneho nemocenského poistenia, predlžuje sa ochranná lehota ohľadom nárokov na dávky v nemoci pre rodinných príslušníkov, plynúca z poistenia u posledného nositeľa jeho nemocenského poistenia, o čas, v ktorom vykonáva takúto službu.

(²) Čas, v ktorom osoba koná službu uvedenú v ods. 1, započíta sa ako čas poistený v prípade, že poskytnutie určitej dávky nemocenského poistenia je viazané na splnenie čakacieho času.

§ 2.

Toto nariadenie platí od 22. júna 1941; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

aj za ministra Stanu. Sivák v. r.

Čatloš v. r.

197.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. augusta 1941

o likvidácii administratívnych záväzkov bývalej Česko-Slovenskej republiky a bývalej Slovenskej krajiny ako samosprávneho sväzku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Minister financií sa sp'nomočníuje vyrovnaf administratívne záväzky bývalej Česko-Slovenskej republiky, prevzaté Slovenskou republikou podľa dohody, uverejnenej vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 163 1941 Sl. z., ako aj záväzky bývalej Slovenskej krajiny ako samosprávneho sväzku (zák. č. 125 1927 Sb. z. a n.).

(²) Záväzky do 5000.— Ks sa vyrovnajú celé v hotovosti, záväzky prevyšujúce 5000.— Ks — zpolovice v hotovosti a zpolovice štátnymi pokladničnými poukážkami (§ 2). Pohľadávky jedného veriteľa — pri určení spôsobu úhrady — sa spočítajú.

§ 2.

(¹) Na úhradu záväzkov uvedených v § 1 vydá minister financií podľa zákona č. 59 1941 Sl. z. 3½% štátne pokladničné poukážky do úhrnnej výšky 200.000.000.— Ks.

(²) Veritelia sú povinní prijať na uspokojenie svojich požiadaviek podľa § 1 štátne pokladničné poukážky v nominálnej hodnote.

(³) V nominálnej hodnote sa vyúčtujú aj dlhopisy pôžičky hospodárskej obrody Slo-

venska, ktoré boli vydané veriteľom ako preddavky podľa vládneho nariadenia č. 61:1940 Sl. z. na vyrovnanie ich pohľadávok uvedených v § 1.

§ 3.

Štátne pokladničné poukážky neupotrebené (zvyšujúce) na úhradu záväzkov uvedených v § 1 môže minister financií odpredať na peňažnom trhu a výťažok použiť na úhradu záväzkov v hotovosti podľa § 1, ods. 2, ako aj na úhradu iných záväzkov dohodou prevzatých.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

aj za ministra Stanu.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 52.

Vydaná dňa 10. septembra 1941.

Ročník 1941

OBSAH: 198. Nariadenie o právnom postavení Židov.

198.

Nariadenie zo dňa 9. septembra 1941

o právnom postavení Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

VSEOBECNÉ USTANOVENIA.

Vymedzenie pojmu.

§ 1.

(¹) Za Žida podľa tohto nariadenia sa bez ohľadu na pohlavie pokladá:

a) kto pochádza najmenej od troch podľa rasy židovských starých rodičov;

b) židovský miešanec, ktorý pochádza od dvoch podľa rasy židovských starých rodičov [§ 2, písm. a)], ak

1. dňa 20. apríla 1939 bol alebo po tomto dni sa stal príslušníkom izraelského (židovského) vyznania,

2. po 20. apríli 1939 vstúpil do manželstva so Židom [písm. a)],

3. pochádza z manželstva so Židom [písm. a)], uzavretého po 20. apríli 1939,

4. pochádza z nemanželského styku so Židom [písm. a)] a narodil sa ako nemanželské dieťa po 20. februári 1940.

(²) Za židovského starého rodiča podľa rasy v smysle ustanovení tohto nariadenia má sa pokladať ten, kto patril k izraelskému (židovskému) vyznaniu.

§ 2.

Za židovského miešanca podľa tohto nariadenia sa pokladá:

a) kto pochádza od dvoch podľa rasy židovských starých rodičov (§ 1, ods. 2), ak sa podľa § 1, písm. b) nepokladá za Žida,

b) kto pochádza od jedného podľa rasy židovského starého rodiča (§ 1, ods. 2).

§ 3.

(¹) Pokračujúce, poťažne na pokračovanie príslušné úrady, sudy a orgány ve-

rejnoprávnych korporácií a ustanovizní majú v prípadoch, v ktorých je to pre ich rozhodnutie (opatrenie a pôd.) nevyhnutne potrebné, žiadať od strany potvrdenie o tom, že nie je Žid, poťažne židovský miešanec.

(²) Úrady, sudy a orgány (ods. 1), nemajú žiadať potvrdenie podľa ods. 1 v prípade, ak je im z predložených dokladov alebo ináč známe, že strana nie je Žid, poťažne židovský miešanec.

(³) Potvrdenia podľa ods. 1 vydávajú obecné (obvodné) notárske úrady — v Bratislave Štátny matričný úrad — príslušné podľa bydliska.

(⁴) Pre osoby, ktoré nemajú na území Slovenskej republiky bydlisko, vydáva potvrdenie (ods. 1) Štátny matričný úrad v Bratislave.

(⁵) V pochybných prípadoch, či je niekto Žid, židovský miešanec, alebo nie, rozhoduje Ministerstvo vnútra. O rozhodnutie môže žiadať tak strana, ako aj úrad, súd alebo orgán verejnoprávnej korporácie, poťažne ustanovizne.

(⁶) Matričné výťahy potrebné pre vydanie potvrdenia podľa ods. 1, výslovne na ten cieľ vydané a ako také označené, nepodliehajú koľkom ani poplatkom. Výšku odmeny, ktorú sú oprávnení vyberať cirkevní matrikári za tieto výťahy, určí minister vnútra vyhláškou.

§ 4.

Za židovské združenie podľa tohto nariadenia treba považovať:

a) verejnú obchodnú spoločnosť, ak aspoň polovica spoločníkov sú Židia (židovské združenia) a súčasne ak aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí Židom (židovským združeniam),

b) komanditnú spoločnosť, ak aspoň polovica komanditistov a aspoň polovica verejných spoločníkov sú Židia (židovské združenia), alebo ak aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí Židom (židovským združeniam),

c) účastlennú spoločnosť alebo družstvo, ak viac ako jedna štvrtina členov správnej rady sú Židia, alebo ak aspoň polovica základnej istiny patrí Židom (židovským združeniam); pritom sa neberie zreteľ na členov správnej rady, ktorí sú cudzincami a majú stále bydlisko v cudzozemsku,

d) spoločnosť s obmedzeným ručením, ak aspoň jedna štvrtina jednatelov sú Židia, alebo ak aspoň polovica kmeňového kapitálu patrí Židom (židovským združeniam),

e) ťažiarstvo, ak štvrtina členov správy sú Židia, alebo ak aspoň polovica kuksov patrí Židom (židovským združeniam),

f) právnu osobu (spolok, základina, fond a pod.) alebo iný súbor osôb alebo majetku, ktorých cieľom je napomáhať židovské záujmy, alebo ktorých aspoň polovica členov sú Židia (židovské združenia), ak len nejde o útvary zriadené na základe osobitných právnych predpisov.

§ 5.

Židovskú alebo nežidovskú povahu združenia (§ 4) určuje v pochybných prípadoch Ústredný hospodársky úrad.

ČASŤ PRVA.

Osobné postavenie.

HLAVA I.

Evidencia.

§ 6.

(¹) Obecne (obvodné) notárske úrady — v Bratislave Policajné riaditeľstvo — vedú evidenciu Židov, ktorí majú bydlisko v obvode ich pôsobnosti.

(²) Policajné riaditeľstvo v Bratislave vedie evidenciu aj tých Židov, ktorí sa zdržujú na území Slovenskej republiky, avšak na tomto území nemajú bydlisko.

(³) Na základe evidencií podľa ods. 1 a 2 vedie Ministerstvo vnútra ústrednú evidenciu.

(⁴) Židia sú povinní hlásiť dáta a ich zmeny, potrebné pre evidencie podľa ods. 1 a 2.

(⁵) Podrobnosti o vedení evidencií a ohlasovacej povinnosti (ods. 4) určí Ministerstvo vnútra.

§ 7.

Kto vedome nesplní ohlasovacia povinnosť podľa § 6, potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

HLAVA II.

Označenie.

§ 8.

(¹) Židia sú povinní nosiť židovské označenie. Podrobnosti o tvare označenia a o spôsobe jeho nosenia, ako aj všeobecné výnimky po dohode s rezortne príslušným ministrom určí minister vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

(²) Iné označenia v súvislosti s menom (priezviskom) alebo firmou Žida (židovského združenia) môže určiť rezortne príslušný minister.

(³) Kto nenosí, potažne nepoužíva označenia podľa ods. 1 alebo 2 potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100 do Ks 10.000, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

HLAVA III.

Obmedzenia ohľadom manželstva a mimomanželského pohlavného styku.

§ 9.

(¹) Zakazuje sa uzavrieť manželstvo medzi Židom (Židovkou) a Nežidovkou (Nežidom) a medzi Židom (Židovkou) a židovskou miešancom (miešancom) [§ 2].

(²) Kto vedome uzavrie manželstvo proti zákazu v ods. 1, potresce sa pre prečin väzením do 3 rokov a stratou úradu a práva volebného.

§ 10.

Vedomý mimomanželský pohlavný styk medzi Židom (Židovkou) a Nežidovkou (Nežidom) sa treste ako prečin väzením do 5 rokov.

§ 11.

Trestné pokračovanie pre trestné činy podľa §§ 9 a 10 patrí do pôsobnosti krajských súdov.

HLAVA IV.

**Vylúčenie z volebného práva
a z verejnoprávnych funkcií.**

§ 12.

(¹) Židia nemajú volebné právo a nie sú voliteľní do Snemu Slovenskej republiky ani do orgánov verejnoprávnych korporácií.

(²) Žid nemôže byť ustanovený za funkcionára štátu a verejnoprávnych korporácií a ustanovizní vôbec.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 platia aj o židovských miešancoch (§ 2) a o nežidovských manželoch Židov, avšak len naokoľko ide o pasívne volebné právo.

§ 13.

(¹) Žid nemôže byť členom Hlinkovej slovenskej ľudovej strany, registrovaných strán národných skupín, ani členom Hlinkovej gardy, Hlinkovej mládeže, Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend.

(²) Funkcionárom strán považne dôstojníkom alebo poddôstojníkom organizácií uvedených v ods. 1 nemôže byť ani židovský miešanec (§ 2) ani nežidovský manžel Žida.

§ 14.

(¹) Žid nesmie byť ustanovený za znalca, odhadcu, tľmočníka, sudcu laika, konkurzného správcu, vnúteného správcu v súdnom alebo inom pokračovaní, za poručníka, opatrovníka, vyjmúc ustanovenie za poručníka a opatrovníka pre poručenca alebo opatrovanca-Žida.

(²) Ustanovenia ods. 1 platia aj pre židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a).

HLAVA V.

Nespôsobilosť k verejným službám.

§ 15.

(¹) Žid nesmie byť zamestnaný v službách štátu, taktiež v službách verejnoprávnych korporácií a verejných ustanovizní vôbec, počítajúc do toho aj nositeľov verejnoprávneho poistenia, a to ani ich alebo nimi spravovaných alebo dotovaných ústavov, podnikov, fondov a zariadení, vyjmúc židovských kultúrnych, kultových a sociálne-zdravotných ustanovizní ako aj Ústredne Židov.

(²) Ustanovenia ods. 1 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a). Dôstojníkom a poddôstojníkom brannej moci alebo žandárstva nemôže byť ani židovský miešanec uvedený v § 2, písm. b).

(³) Ustanovenie ods. 1 platí aj o nežidovských manželoch Židov.

HLAVA VI.

**Nespôsobilosť vykonávať niektoré
slobodné povolania.**

Diel prvý.

**Nespôsobilosť k verejnému notárstvu,
advokácií a civilnému inžinierstvu.**

§ 16.

(¹) Žid nemôže byť:

- a) verejným notárom (verejnotárskym osnovníkom),
- b) advokátom (advokátskym osnovníkom),
- c) civilným inžinierom.

(²) Ustanovenie ods. 1 písm. a) a b) platí aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a).

(³) Ustanovenie ods. 1, písm. a) platí aj o nežidovských manželoch Židov.

§ 17.

(¹) Prečinu sa dopúšťa a potresce sa príslušným okresným súdom väzením do 3 mesiacov a peňažným trestom od 1000.— do 5000.— Ks:

- a) kto, súc podľa § 16 vylúčený z výkonu svojho povolania, v ňom pokračuje,
- b) kto v tomto povolaní zamestnáva alebo umožňuje zamestnať osobu z tohto povolania vylúčenú,
- c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje osobe, vylúčenej podľa § 16 z povolania, pokračovať v povolaní, z ktorého je vylúčená.

(²) Člen verejnotárskej alebo advokátskej komory, ako aj člen príslušnej záujmovej organizácie inžinierskej, ktorý sa prevínil proti ustanoveniam ods. 1, písm. b) a c), stráca právo vykonávať svoje povolanie a vymaže sa zo zoznamu príslušnej komory (organizácie).

(³) Podmienečný odklad výkonu trestu je vylúčený.

Diel druhý.

Nespôsobilosť k výkonu lekárskej
a zverolekárskej praxe.

§ 18.

(¹) Židia nemôžu vykonávať lekársku a zverolekársku prax.

(²) Ustanovenie ods. 1, nakoľko ide o lekársku prax, sa vzťahuje aj na židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a).

§ 19.

(¹) Priestupku sa dopúšťa a tresce sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500.— Ks do 50.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti sa má premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní:

a) kto súc podľa § 18 vylúčený z výkonu lekárskej, poľažne zverolekárskej praxe, ju vykonáva,

b) kto vo výkone lekárskej, poľažne zverolekárskej praxe zamestnáva alebo umožňuje zamestnávať osobu z jej výkonu vylúčenú,

c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje pokračovať vo výkone lekárskej praxe osobe z nej vylúčenej.

(²) Podmienečný odklad výkonu trestu je vylúčený.

Diel tretí.

Nespôsobilosť k výkonu na lekárníckú
prax a k právam na lekárne.

§ 20.

(¹) Žid nemôže vykonávať lekárníckú prax.

(²) Žid nesmie byť majiteľom (spolujateľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) verejnej lekárne s právom reálnym, radikovaným alebo osobným.

(³) Ustanovenia ods. 1 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a).

§ 21.

(¹) Priestupku sa dopúšťa a tresce sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 1000 do 100.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 60 dní:

a) kto, súc podľa § 20 vylúčený z výkonu svojho povolania, v ňom pokračuje,

b) kto v tomto povolaní zamestnáva alebo umožňuje zamestnávať osobu z neho vylúčenú,

c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje osobe vylúčenej podľa § 20, pokračovať v povolaní, z ktorého je vylúčená.

(²) Podmienečný odklad výkonu trestu je vylúčený.

HLAVA VII.

Pracovná povinnosť a obmedzenie slobody
osobnej, domovej a listového tajomstva.

Diel prvý.

Pracovná povinnosť.

§ 22.

(¹) Židia vo veku od 16 do 60 rokov, ak nekonajú práce podľa § 38 branného zákona, sú povinní konať práce, ktoré im prikáže Ministerstvo vnútra.

(²) Pre osoby uvedené v ods. 1 pracovnú príležitosť obstaráva, poľažne prácu organizuje a pracovné podmienky určuje Ministerstvo vnútra.

(³) Ustanovenia ods. 1 neplatia pre Židov, ktorí majú povolenie podľa § 43, ods. 1, poľažne ktorí podľa § 258, ods. 2 môžu zostať v doterajšom zamestnaní, ako aj pre Židov, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia § 256, pokiaľ príslušné povolenie alebo výnimka platí."

§ 23.

Prácami, vykonávanými podľa § 22, sa nezakladá pracovný (služobný) pomer a osoby ich vykonávajúce nepodliehajú verejnoprávnenému poisteniu.

§ 24.

Kto neposlúchne príkaz (§ 22) nastúpiť do práce, taktiež ten, kto prikázanú prácu nekoná, alebo ju vykonáva nedbale, alebo ju bez súhlasu Ministerstva vnútra zanechá, potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 100.— do 10.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

Diel druhý.

Osobné a domové prehliadky.

§ 25.

Štátne bezpečnostné orgány môžu kedykoľvek previesť u Židov osobnú prehliadku, a to aj bez písomného prikazu úradu alebo súdu.

§ 26.

(¹) Štátne bezpečnostné orgány môžu kedykoľvek previesť u Židov a u židovských združení domovú prehliadku, a to aj bez písomného rozkazu úradu alebo súdu. Inak platia ustanovenia dielu II. zákona č. 293/1920 Sb. z. a n.

(²) Ustanovenie ods. 1 sa vzťahuje aj na podniky (závod) a iné miestnosti Židov a židovských združení.

Diel tretí.

Obmedzenie listového tajomstva.

§ 27.

(¹) Žid (židovské združenie) ako odosielať akejkoľvek poštovej zásielky (listy, balíky a pod.) vo vnútrozemskom styku je povinný uviesť na nej svoju presnú adresu a ľahko zbadateľné označenie (židovskú hviezdu).

(²) Kto poruší ustanovenie ods. 1, sa potrestá okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok neňažným trestom od Ks 100.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

Diel štvrtý.

Obmedzenie ohľadom bydliska.

§ 28.

(¹) Ústredný hospodársky úrad môže po dohode s Ministerstvom vnútra Židom uložiť povinnosť vystahovať sa z určitej obce (mesta), pritom môže uložiť súčasne povinnosť nastahovať sa do určitej obce (mesta).

(²) Ústredný hospodársky úrad môže po dohode s Ministerstvom vnútra určiť obvody okresných úradov, prípadne jednotlivé obce (mestá), do ktorých sa Židia nesmú prísťahovať.

(³) Ústredný hospodársky úrad môže uložiť Židom povinnosť vystahovať sa z určitej časti obce (mesta) a pritom môže súčasne uložiť povinnosť nastahovať sa do

určitej jej časti, a to všeobecne alebo v jednotlivých prípadoch.

§ 29.

(¹) Ministerstvo vnútra a jemu podriadené úrady verejnej správy vnútornej môžu pre Židov obmedziť alebo im zakázať pobyt v určitých obciach (mestách) alebo v určitých ich častiach (námestiach, uliciach, parkoch, kúpalistiach a pod.), ako aj obmedziť alebo zakázať návštevu určitých podnikov (kúpeľov, hostincov, kaviarní, výstav a pod.).

(²) Prestúpenie obmedzení alebo zákazov, vydaných podľa ods. 1, potrescú okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od 100 do 10.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti sa má premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

HLAVA VIII.

Obmedzenie spolkového a shromažďovacieho práva, ako aj tlačovej slobody.

Diel prvý.

Spolkové právo a Ústredňa Židov.

§ 30.

(¹) Zakazuje sa zriaďovať židovské spolky alebo židovské organizácie (§ 4, písm. f)] okrem židovských náboženských obcí.

(²) Kto poruší ustanovenie ods. 1, potrestá sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500 Ks do 50.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

§ 31.

(¹) Jedinou organizáciou Židov, žijúcich na území Slovenskej republiky, vylučne povolanej zastupovať ich kolektívne záujmy, je Ústredňa Židov so sídlom v Bratislave.

(²) Ústredňa Židov je verejnoprávnou záujmovou korporáciou; jej povinnými členmi sú všetky osoby, ktoré sa podľa § 1 pokladajú za Židov.

(³) Ústredňa Židov podlieha len dozoru Ústredného hospodárskeho úradu; jeho prikazy a úpravy sú pre ňu záväzné.

§ 32.

Podrobnosti, najmä o vnútornej organizácii, o orgánoch Ústredne Židov a o právach a povinnostiach jej členov, tak-

tiež o dozore (§ 31, ods. 3), určuje Ústredný hospodársky úrad.

Diel druhý.

Shromažďovacie právo.

§ 33.

Židia nesmú usporiadať verejnú shromaždenia alebo sprievody a nesmú sa zúčastniť na iných verejných shromaždeniach.

Diel tretí.

Obmedzenie tlačovej slobody a vydávania literárnych a iných umeleckých produktov.

§ 34.

(¹) Žid nesmie byť vydavateľom, redaktorom (zodpovedným redaktorom), ani prispievateľom nijakého časopisu okrem prípadného časopisu vydávaného Ústrednou Židov.

(²) Židia (židovské združenia) nesmú mať nijaký ani periodický ani neperiodický časopis. Časopis, slúžiaci ich záujmom, nesmie vydávať ani nik iný.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a).

(⁴) Kto poruší ustanovenie ods. 1 až 3, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od 100 Ks do 10.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

§ 35.

(¹) Na území Slovenskej republiky nemožno vydať tlačou ani inak rozmnožiť, poľažne dať do obehu (predvádzať) duchovný (vedecký, literárny, hudobný, výtvarný a pod.) produkt Žida, a to ani pod cudzím (krycím) menom. Týmto sa nevyklučuje použitie uvedených produktov na vedecké ciele.

(²) Zákaz podľa ods. 1 platí aj o duchovných produktoch židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a).

(³) Kto vedome poruší ustanovenie ods. 1 a 2, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od 500 Ks do 50.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti sa má premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

HLAVA IX.

Obmedzenia vo veciach kultu a vzdelania.

Diel prvý.

Kultové budovy.

§ 36.

(¹) Príslušníci izraelitského (židovského) vyznania a židovské náboženské obce môžu svoje kultové úkony vykonávať len v budovách, z vonkajšieho vzhľadu ktorých nie je zjavné, že ide o budovy, určené pre náboženské úkony.

(²) Židovské synagógy a modliteľne musia byť upravené podľa ods. 1 do 1. júla 1942; inak prejdú uvedeným dňom na základe rozhodnutia okresného (mestského notárskeho) úradu do vlastníctva štátu. Podrobnosti o úprave vydá minister vnútra.

Diel druhý.

Zákaz rituálnych porážok.

§ 37.

(¹) Židovské rituálne porážky akéhokoľvek dobytky a zvieractva, ako aj výsek, predaj a akéhokoľvek danie do konzumu alebo použitie mäsa a mäsitých výrobkov pochádzajúcich z rituálnych porážok, sa zakazuje.

(²) Nezachovanie ustanovení ods. 1 trescú okresné (štátné policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní. V prípade opakovania tresce sa priestupok zatvorením od 2 do 30 dní.

Diel tretí.

Obmedzenia ohľadom vzdelania.

§ 38.

(¹) Židia sa vylučujú z akéhokoľvek štúdia na všetkých školách a učebných ústavoch okrem škôl ľudových a okrem kurzov osobitne pre nich zriadených.

(²) Židia, či už ako jednotlivci, náboženské obce alebo korporácie a ustanovizne, nemôžu si zriadiť nijakú školu alebo učebný ústav — okrem škôl ľudových — a vzdelanie, ktoré podávajú tieto školy alebo učebné ústavy, nemôžu nadobúdať ani súkromným vyučovaním.

(³) Vysvedčenia Židov zo škôl a učebných ústavov, vydané v cudzine, nemožno nostrifikovať.

§ 39.

(¹) Židia v školopovinnom veku — okrem tých, ktorí sú príslušníkmi štátom uznaných kresťanských cirkví — môžu svoju školskú povinnosť plniť iba v osobitných ľudových školách alebo triedach, ktoré k tomuto cieľu určí Ministerstvo školstva a národnej osvetly.

(²) Osobný a vecný náklad ľudových škôl (tried) uvedených v ods. 1 sú povinné hradit príslušné židovské náboženské obce. Podrobnosti určí Ministerstvo školstva a národnej osvetly.

§ 40.

Cieľom preškolenia Židov možno pre nich zriadiť osobitné kurzy, ktorých náklady hradí Ústredňa Židov.

HLAVA X.

Obmedzenia ohľadom zamestnávania.

Diel prvý.

Pomocnice v židovských domácnostiach.

§ 41.

(¹) V židovských domácnostiach nemožno zamestnávať pomocnice v domácnosti — Nežidovky.

(²) Za židovskú sa považuje domácnosť, v ktorej väčšina členov sú Židia.

(³) Za pomocnice v domácnosti sa považujú aj posluhovačky, vychovávateľky a pod., a to aj vtedy, ak nebývajú v domácnosti alebo v byte zamestnávateľa.

§ 42.

Porušenie ustanovení § 41 trescú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 500.— do Ks 50.000.—, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

Diel druhý.

Zamestnávanie.

§ 43.

(¹) Zamestnávať Žida v hocakom služobnom, pracovnom alebo učebnom pomere možno len po udelení povolenia (ods. 3).

(²) Ustanovenie ods. 1 vzťahuje sa aj na zamestnávanie — úplatné aj bezplatné — židovských rodinných príslušníkov, zamestnávajúcich Židmi; povolenie podľa ods.

1 netreba v prípadoch, kde zamestnávateľom je štát, jeho podniky, ústavy, fondy atd. alebo na prípady, kde štátne úrady (orgány) prikážu Žida do práce podľa nariadenia s mocou zákona č. 129/1940 Sl. z.

(³) Povolenie podľa ods. 1 udeľuje (predlžuje) Ústredný hospodársky úrad. Udelené (predlžené) povolenie môže tento úrad kedykoľvek odňať.

§ 44.

(¹) Žiadosť o pracovné povolenie podľa § 43 je povinný podať zamestnávateľ, v prípade § 46, ods. 2 však zamestnanec.

(²) Žiadosť o predĺženie pracovného povolenia treba podať najneskôr 30. dňa pred uplynutím jeho platnosti; až do vybavenia tejto žiadosti môže Žid zostať v doterajšom zamestnaní.

§ 45.

Služobná, pracovná alebo učebná smluva uzavretá so Židom, pre ktorého bolo udelené (predlžené) pracovné povolenie, je platná len, nakoľko neodporuje podmienkam udeleného (predlženého) povolenia.

§ 46.

(¹) Povolenie zamestnávať Žida udeľi sa len určitej osobe (zamestnávateľovi), pre určité zamestnanie alebo určitý podnik (závod), pre určitého Žida (zamestnanca), na určitý čas, a možno ho viazať podmienkami tak pre zamestnávateľa ako aj pre zamestnanca.

(²) Židovskému zamestnancovi, ktorý podľa povahy svojej práce často mení pracovné miesto (nádeňnik, robotník, pomocnica v domácnosti a pod.), možno udeľiť pracovné povolenie pre určitý druh zamestnania na určitý čas. Toto povolenie možno tiež viazať podmienkami ako pre zamestnávateľa, tak aj pre zamestnanca. Takéhoto zamestnanca počas trvania jeho pracovného pomeru možno zamestnávať bez ďalšieho povolenia.

§ 47.

(¹) V prípade zamietnutia žiadosti o pracovné povolenie, ako aj v prípade jeho odňatia alebo zamietnutia žiadosti o jeho predĺženie a v prípade oneskoreného podania žiadosti (§ 258, ods. 1) je zamestnávateľ povinný služobný, pracovný alebo učebný pomer hneď zrušiť so šesť —, po-

fažne dvojtýždňovou výpovednou lehotou, podľa toho, či ide o zamestnancov vo vyšších službách alebo o zamestnancov iných. Ak má zamestnanec na základe služobnej zmluvy okrem pevného služného (platu) nárok na odbytné alebo iné odmeny, pod týmto titulom zachováva sa mu nárok najviac na trojmesačné pevné služné (plat).

(f) Židovskí zamestnanci, prepustení zo služobného (pracovného alebo učebného) pomeru vzhľadom na ustanovenia §§ 43 až 46, nemajú nárok na zaopatrovacie (penzijné) prípadne iné požitky, ak by im prislúchali okrem riadnych nárokov podľa zákona č. 26 1929 Sb. z. a n., podľa zákona č. 221 1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tieto zákony meniacich a doplňujúcich. Ak prepustený židovský zamestnanec prispieval na osobitnú zaopatrovaciu (penzijnú) alebo inú obdobnú základňu alebo fond u zamestnávateľa, vráti sa mu ním zaplatené príspevky s 5% úrokmi. Túto výplatu možno vykonať aj v splátkach, najneskoršie však do 1 roku odo dňa prepustenia.

§ 48.

Porušenie ustanovení §§ 43 až 47 trestú ako priestupok okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od Ks 1000.— do Ks 100.000.— alebo zatvorením od 10 dní do 60 dní. V prípade nevykonalnosti má sa peňažný trest premeniť na zatvorenie od 10 dní do 60 dní.

HLAVA XI.

Zastupovanie a zákaz intervencií.

§ 49.

(¹) Advokát môže zastupovať Žida len v prípadoch, v ktorých je zastúpenie advokátom podľa právnych predpisov povinné, alebo v prípadoch, kde pokračujúci úrad alebo súd uzná to za potrebné a to uloží. Inak v pokračovaní pred úradmi, súdmi a orgánmi verejnoprávných korporácií a ustanovizní môže byť zmocnencom Žida len Žid.

(²) Ustanovenie ods. 1 vzťahuje sa aj na verejného notára, ktorý má oprávnenie zastupovať stránku pred okresným súdom podľa § 8 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z.

(³) Zmocnencom Žida podľa ods. 1 môže byť len svojprávny Žid, ktorý je k zmocniteľovi v pomere príbuzenskom vzostupnej alebo sostupnej vetvi, v manželskom

alebo súrodeneckom. Okrem toho môže byť zmocnencom majiteľa podniku aj obchodný zmocnenec — Žid (§§ 37 a 43 obč. zák.) vo veciach týkajúcich sa prevádzky podniku.

§ 50.

(¹) Kto vedome poruší ustanovenia § 49, potresce sa pre prečin krajským súdom väzením do dvoch rokov a peňažným trestom do 10.000 Ks, ktorý v prípade nevykonalnosti sa premení na náhradný trest väzenia do troch mesiacov.

(²) Nežid, ktorý bez zmocnenia sa obráti na úrad, súd alebo orgán verejnoprávnej korporácie, inštitúcie (intervencia) cieľom hájenia práva alebo záujmu Žida, potresce sa pre prečin krajským súdom väzením do päť rokov a peňažným trestom do 10.000 Ks, ktorý sa v prípade nevykonalnosti premení na náhradný trest väzenia do 3 mesiacov.

(³) Podmienečný odklad výkonu trestu uvedeného v ods. 1 a 2 je vylúčený.

HLAVA XII.

Iné obmedzenia.

§ 51.

Židia nemôžu nadobudnúť oprávnenie držať alebo nosiť zbrane.

§ 52.

Židia nemôžu nadobudnúť oprávnenie loviť ryby.

§ 53.

Žid nemôže riadiť slovenské motorové vozidlo (§§ 1 a 12 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n.), ani obdržať povolenie na jeho riadenie.

§ 54.

(¹) Spôsob cestovania Židov na štátnych železničiach, ako aj iných verejných hromadných dopravných prostriedkoch upravia minister dopravy a verejných prác vyhláškou v Úradných novinách.

(²) Minister vnútra sa splnomocňuje zaviesť pre Židov iné obmedzenia ohľadom cestovania, a to vyhláškou v Úradných novinách, v ktorej môže určiť pre nezachovanie týchto obmedzení peňažné tresty do 5.000 Ks, ktoré sa majú v prípade nevykonalnosti premeniť na zatvorenie do 15 dní.

§ 55.

(¹) Židom a židovským združeniam, ako aj členovi takej domácnosti, v ktorej je aspoň jeden Žid, nemožno udeliť koncesiu na držbu rádioprijímača alebo na držbu rádiovysielača.

(²) Ustanovenie ods. 1. platí aj o nežidovských manželoch Židov.

§ 56.

(¹) Cestovné pasy, preukazy na spôsob cestovných pasov a dočasné cestovné pasy možno vydať Židom len so svolením Ministerstva vnútra (Ústredne štátnej bezpečnosti), a to s platnosťou najviac na 1 rok.

(²) Ustanovenie ods. 1. platí aj o nežidovských manželoch Židov.

ČASŤ DRUHÁ.

Majetkoprávne postavenie.

HLAVA I.

Obmedzenie v nadobúdaní vecných práv a živnostenských oprávnení.

§ 57.

Židia a židovské združenia nemôžu nadobúdať vlastnícke a iné vecné práva k nehnuteľnostiam, okrem prípadu dedenia.

§ 58.

Židia a židovské združenia nemôžu preberať ako aj znovuzriaďovať priemyselné, obchodné alebo živnostenské podniky, získavať účasť na takýchto nových podnikoch a nadobúdať alebo preberať živnostenské oprávnenie.

HLAVA II.

Obmedzenie voľnosti nakladať s majetkom.

§ 59.

(¹) K platnosti právnych úkonov, ktorých predmetom je prevod, zánik, zmena alebo obmedzenie vlastníckeho alebo iného práva Židov, nežidovských manželov Židov, ako aj židovských združení k hnutelným alebo nehnuteľným veciam a právam, ktorých riadna (obecná) hodnota prevyšuje sumu Ks 500, treba písomné povolenie Ústredného hospodárskeho úradu. Túto sumu môže Ústredný hospodársky úrad zvýšiť alebo znížiť vyhláškou

v Úradných novinách. Ak ide o živý a mŕtvý inventár, používaný k prevádzke poľnohospodárstva, písomné povolenie dáva a sumu 500 Ks ohľadom tohto inventára zvyšuje, potažne znižuje Štátny pozemkový úrad.

(²) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na úkony cudzích štátnych príslušníkov, ktorí nemajú v tuzemsku bydlisko, na nájom miestností v obytných domoch, na prevody hotových peňazí, na prevody tovarov pri obvyklom vykonávaní výrobnej, obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti, na právne úkony pri činnosti poľnohospodárskej a na zaistenie poľnohospodárskych prevádzkových úverov, nakoľko nepresahujú rámec riadneho hospodárenia, a na prípady prevodu poľnohospodárskych nehnuteľností podľa § 150, ods. 1 tohto nariadenia a podľa § 26 zákona č. 46/1940 Sl. z.

(³) Nakladanie (dispozícia) podľa ods. 1 s hospodárskymi podnikmi (závodmi), ich majetkovými súčiastkami a príslušenstvom sa zakazuje; na toto nakladanie sa vzťahujú ustanovenia §§ 167 až 190.

(⁴) Zákaz uvedený v ods. 3 sa nevzťahuje na nakladanie (dispozíciu) s hospodárskymi podnikmi (závodmi), ich majetkovými súčiastkami, príslušenstvom nežidovských manželov Židov. Zákaz, uvedený v ods. 3, sa nevzťahuje ani na nakladanie s účastinami, závodnými podielmi a kuksami; nakladáť s týmito možno bez ohľadu na ich hodnotu s povolením komisie, zriadenej pri Slovenskej národnej banke podľa vládneho nariadenia č. 113/1939 Sl. z., ktorej členom pri povoleniach podľa tohto odseku je aj zástupca Ústredného hospodárskeho úradu. Povolenie možno vydať len so súhlasom zástupcu Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 60.

(¹) Ústredný hospodársky úrad je povinný vyberať za povolenie podľa § 59, ods. 1 a 4 v prospech Fondu pre podporu vysťahovalectva Židov (§ 215) dávku vo výške 20% riadnej (obecnej) hodnoty predmetu právneho úkonu, a to na farchu osôb (združení) uvedených v § 59, ods. 1. Tejto dávke nepodliehajú povolenia podľa § 59, ods. 4, ak ide o povolenia pre Židov (židovské združenia), ktorí sú cudzími štátnymi príslušníkmi a nemajú v tuzemsku bydlisko (sidlo). Ak je však predmetom povolenia vklad alebo výmaz hypotekárneho záložného práva, alebo ak sa

nakladanie koná na základe úradného (súdneho) rozhodnutia, môže Ústredný hospodársky úrad upustiť od vyberania dávky. Vykonateľné rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu o vyrubení dávky podľa tohto odseku je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 81928 Sb. z. a n. V prípadoch podľa § 59, ods. 1, posledná veta — túto dávku vyberá Štátny pozemkový úrad v prospech Fondu pre pozemkovú reformu.

(f) Podrobnosti o povoľovacom pokračovaní a o vyberaní dávky upravuje Ústredný hospodársky úrad so schválením predsedu vlády — poľaže Štátny pozemkový úrad so schválením vlády — a vyhlásia ich v Úradných novinách.

§ 61.

Porušenie ustanovení § 59 trestú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 500.000.— alebo zatvorením od jedného dňa do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest sa má premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 6 mesiacov. Predmety právneho úkonu možno vyhlásiť za prepadnuté.

HLAVA III.

Obmedzenie nakladať s peňažnými hotovosťami a cennými papiermi.

Diel prvý.

Povinnosť ukladať peňažné hotovosti na vkladné knižky.

§ 62.

(¹) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské združenia sú povinní ukladať peňažné hotovosti nad výšku, uvedenú v § 63 na vkladné knižky, znejúce na vlastné meno, u peňažného ústavu, oprávneného prijímať vklady na knižky.

(²) Peňažné hotovosti treba uložiť najneskôršie do 3 dni od ich prijatia.

§ 63.

(¹) Osoby uvedené v § 62, ods. 1, nesmú mať u seba väčšiu sumu, než ktorá:

a) zodpovedá ich životnej miere a životnej miere ich rodiny, najviac však Ks 1000 na jednu osobu,

b) je potrebná na prevádzanie podniku alebo výkon povolenia, najviac však vo výške 5% obratu, docieľeného v poslednom roku.

(²) Ústredný hospodársky úrad môže vyhláskou v Úradných novinách alebo

v jednotlivých odôvodnených prípadoch písomným rozhodnutím znížiť alebo zvýšiť sumu uvedenú v ods. 1.

Diel druhý.

Viazané účty.

§ 64.

(¹) Všetky platby v prospech Židov, nežidovských manželov Židov, ako aj v prospech židovských podnikov a židovských združení možno konať len na viazaný účet príjemcu u niektorého peňažného ústavu uvedeného v sozname určenom Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom. Tento soznam vyhlasuje Ministerstvo financií v Úradných novinách.

(²) Nakoľko toto nariadenie neustanovuje ináč, zakazuje sa osobám, podnikom a združeniam, uvedeným v ods. 1 prijímať akékoľvek platby iným spôsobom, než je uvedený v ods. 1.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na židovské podniky, ktoré sú pod dočasnou správou.

§ 65.

(¹) Osoby (združenia osôb), uvedené v § 64, ods. 1, sú povinné oznámiť peňažnému ústavu, že ich účet je viazaný podľa tohto nariadenia.

(²) Peňažné ústavy sú povinné viazané účty (§ 64, ods. 1) označiť ako židovské a oznámiť ich Ústrednému hospodárskemu úradu.

§ 66.

Na viazaný účet (§ 64, ods. 1) sa nemusia skladať odpočívne platy, platby za tovar a za výkony pri prevádzke podniku alebo pri výkone povolania, ak je pri nich obvyklé platenie v hotovosti.

§ 67.

Platiteľ je povinný poukázať platby na viazaný účet u peňažného ústavu (§ 64, ods. 1), ktorý mu príjemca označí. Ak príjemca takýto peňažný ústav neoznačí, má sa platba složiť na viazaný účet u Poštovej sporiteľne.

Diel tretí.

O úschovách.

§ 68.

(¹) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské združenia sú povinní skladať do

depozitu, znejúceho na ich meno, u niektorej devizovej banky alebo u iného tuzemského peňažného ústavu podľa oznámu, určeného Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom, všetky účastiny, kuksy, pevne zúročiteľné hodnoty (efekty) a cenné papiere podobného druhu. Složenie musí sa stať do 8 dni po nadobudnutí jednotlivých cenných papierov, pokiaľže po uskutočnení výmeny cenných papierov a žrebov, ktorých viazaná úschova bola, alebo je nariadená osobitnými právnymi predpismi.

(²) Povinnosť skladania podľa ods. 1 sa nevzťahuje na žreby Slovenskej triednej loterie, ani na cenné papiere a žreby, ktorých viazaná úschova bola nariadená osobitnými právnymi predpismi.

(³) Povinnosť, uvedená v ods. 1, postihuje aj nežidovského držiteľa (detentora) hodnôt (efektov), tam uvedených, ak ich drží pre osoby (sdrúženia osôb) uvedené v ods. 1.

(⁴) Práva, ktoré sú na cenných papieroch, zostávajú složením nedotknuté.

(⁵) Soznam peňažných ústavov podľa ods. 1 vyhlási Ministerstvo financií v Úradných novinách.

§ 69.

Ustanovenia § 68 vzťahujú sa tiež na predmety zo zlata alebo platiny, z ich sliatin navzájom alebo s inými kovmi, a to aj vtedy, ak sú tieto predmety len zčasti zo zlata alebo platiny (sliatin), a tiež na drahokamy a perly; nevzťahujú sa však na:

a) snubný prsteň vlastný a snubný prsteň zomrelého manžela,

b) náhražky zubov z drahých kovov, ak sa ich ako takých užíva,

c) tovar, ktorý je predmetom obvyklého výkonu obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti (zlatnickej, klenotnickej, hodinárskej, zubotechnickej a pod.).

§ 70.

Previesť vkladné knižky osôb (sdrúžení osôb) uvedených v § 68, ods. 1 na iné osoby (sdrúženia osôb), ako aj prenášať cenné papiere z jedného peňažného ústavu na druhý, možno len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 71.

Osoby (sdrúženia osôb), uvedené v § 68, ods. 1, môžu zriaďovať u peňažných

ústavov bezpečnostné schránky a uzavreté úschovy okrem depozitov podľa §§ 68 a 69 len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 72.

Výbery z depozitov (§§ 68 a 69) z bezpečnostných schránok a uzavretých úschov (§ 71) sú prípustné len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

Diel štvrtý.

Obmedzenie výberov z vkladov a účtov.

§ 73.

(¹) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské sdrúženia môžu z vkladov na vkladných knižkách alebo na bežných, žirových, šekových alebo iných účtoch — bez ohľadu na to, či znejú na meno, heslo a pod., — počítať do toho aj viazané účty podľa §§ 64 až 67, vedených u toho istého alebo u rozličných peňažných ústavov, počítať v to aj Poštovú sporiteľňu, vybrať na vydržovanie seba a svojich rodinných príslušníkov týždenne úhrnom najviac Ks 500, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

(²) Ústredný hospodársky úrad môže vyhláskou v Úradných novinách alebo v jednotlivých odôvodnených prípadoch písomným rozhodnutím znížiť alebo zvýšiť sumu uvedenú v ods. 1.

§ 74.

Výbery v hotovosti alebo poukazom z vkladov a účtov uvedených v § 73 nad mieru tam určenú sú prípustné bez osobitného povolenia Ústredného hospodárskeho úradu len, ak ide o dane, dávky, poplatky alebo iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávnym poisťovacím ústavom, alebo ak ide o úhradu skutočných prevádzkových nákladov alebo plátov za výkony, ktorých potreba bude dokázaná vyplácajúcemu peňažnému ústavu predložením dokladov. Správnosť týchto dokladov a potrebu úhrady prevádzkových nákladov ohľadom židovských podnikov (závodov) a domov, kde boli ustanovení dôvernici alebo dočasní správcovia, preskúmávajú a potvrdzujú líto. Výplaty na dane, dávky, poplatky a iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávnym poisťovacím ústavom vykonávajú ústavy (§ 73, ods. 1) priamo.

§ 75.

Podrobnosti o spôsobe vyplácania z vkladov a účtov (§§ 73 a 74) určí Ústredný hospodársky úrad.

Diel piaty.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 76.

Porušenie ustanovení §§ 62 až 65 a §§ 67 až 75 sa trestá ako ťažký dôchodkový priestupok podľa ustanovení zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplnujúcich.

HLAVA IV.

Iné majetkové právne obmedzenia.

Diel prvý.

Štátny príspevok k dôchodkom z verejnoprávneho poistenia.

§ 77.

(¹) Židia nemajú nárok na výplatu štátneho príspevku podľa § 123 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení článku I. vládného nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n., taktiež podľa § 18a zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v znení článku I. zákona č. 200/1936 Sb. z. a n., konečne podľa § 176 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení článku I. zákona č. 117/1934 Sb. z. a n.

(²) Poistenci, na ktorých sa vzťahuje ustanovenie ods. 1 sú povinní hlásiť túto skutočnosť príslušnému nositeľovi verejnoprávneho poistenia najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(³) Nesplnenie povinnosti, uvedenej v ods. 2, trestá ako priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500 Ks do 50.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

Diel druhý.

Nespôsobilosť k držbe niektorých predmetov.

§ 78.

(¹) Židia nesmú mať v držbe obrazy, sochy, busty význačných národných a štátnych dejateľov. Taktiež nesmú mať štátne znaky, vlajky a zástavy.

(²) Židom sa zakazuje držba fotografických prístrojov, ďalekohľadov, taktiež sa

im zakazuje držba gramofonových platní s národnými piesňami (melódiami).

(³) Porušenie ustanovení ods. 1 a 2 trestá okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od 100.— Ks do 10.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

Diel tretí.

O vypovediach.

§ 79.

(¹) Prenajímateľ bytu je oprávnený vypovedať prenájomnú smluvu židovským osobám a židovským združeniam s dvojtyždňovou vypovednou lehotou. Vypoveď sa môže dať kedykoľvek.

(²) Právo vypovedať prenájomnú smluvu podľa ods. 1 má aj dočasný správca, ak sa o prenájom uchádza osoba nežidovská.

(³) Dočasný správca môže určiť nižšie nájomné, ako platil židovský nájomník len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(⁴) Ústredný hospodársky úrad môže z dôvodov verejného záujmu aj Židovi — vlastníčkovi domu alebo židovským osobám, ktoré z hocakého titulu v ňom užívajú byť, nariadiť jeho vyprázdenie, a to s dvojtyždňovou lehotou. Takýto príkaz je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládného nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(⁵) Ústredný hospodársky úrad môže zakázať Židom najímať byty v určitých domoch alebo v určitých častiach obce (mesta).

(⁶) Ustanovení ods. 1 a 2 možno použiť na miestnosti (byty) lekárov-Židov, dokiaľ majú povolený výkon lekárskej praxe, len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(⁷) Ústredný hospodársky úrad môže určiť, nájomné objekty, domy, ulice, časti obce (mesta), v ktorých nemožno použiť ustanovení ods. 1 a 2.

§ 80.

Prenájom miestnosti (bytu) podľa § 79, ods. 3 a 5 bez povolenia Ústredného hospodárskeho úradu, je neplatný.

Diel štvrtý.

Zrušenie nájomných (arendálnych) smlúv.

§ 81.

Štátny pozemkový úrad môže zrušiť výmerom arendálne, poľažne nájomné

smluvy, ktorými Nežidia dali svoje poľnohospodárske nehnuteľnosti (§ 3, ods. 2, zák. č. 46/1940 Sl. z.) do árendy, poľažne nájom Židom alebo židovským sdruženiam, a to aj pred vypršaním smluvnej árendálnej, poľažne nájomnej doby. Zrušif tieto smluvy možno hocikedy, avšak len pri zachovaní aspoň 30-dňovej výpovednej lehoty, pričom árendálne smluvy len ku koncu hospodárskeho roku.

§ 82.

Árendátorovi, poľažne nájomcovi neprislúcha náhrada škody a ušlého zisku z dôvodu, že árenda, poľažne nájom budú predčasne zrušené podľa § 81.

§ 83.

(¹) Štátny pozemkový úrad výmer podľa § 81 doručí vlastníčkovi nehnuteľnosti (jeho plnomocníkovi) a árendátorovi, poľažne nájomcovi.

(²) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa § 81 a opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

ČASŤ TRETIA.

Vylúenie z verejného života.

HLAVA I.

Vylúenie z verejných funkcií.

§ 84.

(¹) Verejné funkcie Židov a židovských miešancov (§ 12) zaniknú najneskôr 2 mesiace po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

(²) Zánik funkcie podľa ods. 1 má účinky vzdania sa príslušnej funkcie.

§ 85.

Členstvo Židov a židovských miešancov v korporáciách, uvedených v § 13, zanikne najneskôr 2 mesiace po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

§ 86.

Ustanovenie § 84 platí aj o zániku funkcií podľa § 14.

HLAVA II.

Prepustenie z verejných služieb, odškodnenie a zmena niektorých ustanovení o odpočívnych a zaopatrovacích platoch.

Diel prvý.

Prepustenie z verejných služieb.

§ 87.

(¹) Židia vylúení podľa § 15 zo štátnych alebo iných verejných služieb musia z nich byť prepustení.

(²) Ustanovenia ods. 1 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a), poľažne — nakoľko ide o dôstojníkov a poddôstojníkov (§ 15, ods. 2) — aj pod písm. b), a o nežidovských manželoch Židov.

§ 88.

(¹) Prepustenie podľa § 87 neprekáža zaviesť, poľažne ukončiť disciplinárne pokračovanie proti prepustenému zamestnancovi pre čin spáchaný pred prepustením.

(²) Ustanovenie ods. 1 platí aj vtedy, ak disciplinárne pokračovanie bolo zastavené z dôvodu prepustenia zamestnanca zo služby podľa vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl. z. V tomto prípade má sa disciplinárne pokračovanie znova zahájiť, i keď bolo zastavené.

(³) Pri disciplinárnom odsúdení možno ako disciplinárny trest vysloviť tiež stratu odstupného (§§ 89 a nasl.)

Diel druhý.

Odškodnenie prepustených zamestnancov.

§ 89.

(¹) Zamestnanci, prepustení zo štátnych alebo verejných služieb (§ 87), ktorí vykazujú menej ako 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného, dostanú za každý celý rok tejto služby odstupné vo výške 8% penzijnej základne.

(²) Skutočnou službou treba rozumieť iba skutočne vykonanú verejnzamestnaneckú alebo inú službu započítanú zhodením prémieových rezerv.

§ 90.

(¹) Zamestnanci, ktorí vykazujú aspoň 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného, môžu si zvoliť:

- a) alebo odstupné,
- b) alebo nárok na odpočívne platy.

(^f) Voľbu podľa ods. 1 treba vykonať písomne na úrade príslušnom pre poukázanie služobných plátov, a to do troch mesiacov odo dňa prepustenia. Ak nebola voľba v tejto lehote vykonaná, zachová sa nárok na odpočívne platy podľa ods. 1, písm. b).

§ 91.

(^f) Zamestnanci, ktorí si zvolili odstupné podľa § 90, ods. 1, písm. a), dostanú za prvých 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného po 8%, za každý ďalší celý rok tejto služby po 6% penzijnej základne. Toto odstupné nesmie prevyšovať dvojnásobok penzijnej základne.

(^g) Ustanovenia § 89, ods. 2 platia obdobne.

§ 92.

(¹) Nárok na výplatu odpočívnych plátov podľa § 90, ods. 1, písm. b) vznikne prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dovŕšení 60. roku veku zamestnanca. Nárok na výplatu odpočívnych plátov vznikne i pred dovŕšením 60. roku veku, ak zamestnanec je trvale neschopný na akýkoľvek zárobok pre nemoc, ktorú si sám úmyselne nezavinil; výplata odpočívnych plátov sa uskutoční od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po preukaze tejto neschopnosti svedectvom úradného lekára.

(²) Odo dňa prepustenia až do dňa nadobudnutia nároku na výplatu odpočívnych plátov povinný je zamestnanec platiť udržiavací príspevok ročne 3% poslednej penzijnej základne. Udržiavací príspevok treba platiť vopred v polročných termínoch na účet úradu, príslušného na vymieranie odpočívnych plátov. Ak sa zamestnanec oneskorí so zaplatením udržiavacieho príspevku dlhšie ako jeden rok, zanikajú nároky podľa ods. 1.

(³) Odpočívne platy sa vymierajú podľa platných predpisov z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec v deň prepustenia a podľa započítateľného služobného času v ten deň, pričom výslužné sa snižuje o 30%. Týmto snižením nesmie klesnúť výslužné pod 6600.— Ks ročne.

(⁴) Ustanovenie o snižení výslužného podľa ods. 3 neplatí na nežidovských manželov, prepustených podľa § 87, ods. 2.

§ 93.

(¹) Zaopatrovacie platy pozostalých po zamestnancoch, ktorí si zvolili nárok na odpočívne platy podľa § 90, ods. 1, písm. b) a zomreli pred dovŕšením 60. roku ve-

ku, vymierajú sa podľa platných penzijných predpisov. Nárok na ne vznikne len, ak zamestnanec, splní povinnosť, uloženú v § 90, ods. 2. Zaopatrovacie platy sa vymierajú z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec (manžel alebo otec) v deň prepustenia a podľa započítateľného času v tento deň, pričom platia ustanovenia § 95.

(²) Zaopatrovacie platy po zamestnancoch, ktorí zomreli v činnnej službe za účinnosti tohto nariadenia, vymierajú sa tiež podľa ods. 1.

(³) Úmrtie v prípadoch ods. 1 a 2 sa snižuje na polovicu.

Diel tretí.

Zmena niektorých ustanovení o odpočívnych a zaopatrovacích plátach.

§ 94.

Výslužné požívateľov štátnych odpočívnych plátov Židov sa snižuje o 30%. Týmto snižením nesmie klesnúť výslužné pod Ks 6600.— ročne.

§ 95.

(¹) Vdovská a sirotská пензия poberaná požívateľmi-Židmi sa snižuje o 30%. Týmto snižením nesmie klesnúť vdovská пензия pod Ks 6000.—, sirotská пензия pod Ks 3000.— ročne.

(²) Príspevky na výchovu sa vymierajú zo sniženej vdovskej пензия.

§ 96.

(¹) Zaopatrovacie platy pre pozostalých po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli vo výslužbe za účinnosti tohto nariadenia, vymierajú sa podľa platných predpisov, pričom platí ustanovenie § 95.

(²) Úmrtie po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli vo výslužbe, sa vymeria z výslužného sniženého podľa §§ 92 a 94.

Diel štvrtý.

Všeobecné ustanovenia.

§ 97.

(¹) Odstupné sa vypláti najviac v štyroch termínoch, a to do troch, šiestich, deviatich a dvanástich mesiacov od prepustenia; odstupné, ktoré neprevyšuje sumu Ks 2000.—, sa vypláti naraz; odstupné, ktoré prevyšuje túto sumu, sa vypláti tak, aby splátky boli až do vyčerpania odstupného aspoň 2000.— Ks.

(¹) Poskytnutie odslupného vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 98.

Ustanovenie § 28 ods. 1, veľa druhá vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. a ustanovenie § 12, ods. 2 až 6 zákona č. 40/1941 Sl. z. neplatia pre požívateľov štátnych odpočívnych a zaopatrovacích platov, upravených týmto nariadením.

§ 99.

(¹) Štátnymi zamestnancami podľa tohto nariadenia sú zamestnanci štátu, ústavov, podnikov, fondov a zariadení štátnych alebo štátom spravovaných, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 103/1926 Sb. z. a n. a právne predpisy na jeho základe vydané.

(²) Ustanovenia tejto časti platia aj pre:

a) učiteľov, na ktorých sa vzťahuje učiteľský zákon č. 104/1926 Sb. z. a n.,
b) neštátnych profesorov stredných škôl, učiteľských ústavov a iných vyšších učilišť,

c) osoby, na ktoré sa vzťahuje zákon č. 70/1930 Sb. z. a n. a pre ostatných príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích platov Židov, vyplácaných štátnou správou železničnou, pričom smluvné výhrady odporujúce tomuto nariadeniu sa rušia,

d) pozostalých po osobách uvedených pod písm. a) až c), nakoľko nespádajú pod ustanovenia ods. 1.

§ 100.

Všetky ustanovenia o najnižšom výmere odpočívnych a zaopatrovacích platov neplatia pre osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, okrem prípadov, v ktorých podľa doteraz platných predpisov je určený najnižší ročný výmer nižší ako Ks 6600.— u odpočívnych platov a u zaopatrovacích platov nižší ako Ks 6000.— ročne.

HLAVA III.

Vylúčenie z lekárskej praxe a z oprávnenia civilných inžinierov.

§ 101.

(¹) Oprávnenia Židov-lekárov a zverolekárov k výkonu lekárskej, pofažne zverolekárskej praxe zaniknú najneskôr do 3 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

(²) Ustanovenia ods. 1 platia aj o civilných inžinieroch.

(³) Lehotu podľa ods. 1 a 2 môže na čas nevyhnutnej potreby predĺžiť vláda, a to všeobecne pre jednotlivé povolania alebo v jednotlivých prípadoch.

HLAVA IV.

Zánik lekárnických koncesií a prevod lekární.

§ 102.

(¹) Práva alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktorých majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) je Žid, sa odnímajú dňom, kedy príslušná lekáreň prevezme Ministerstvom vnútra ustanovený vládny komisár. Ustanovenie vládneho komisára sa uverejní v Úradných novinách.

(²) Práva alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktorých majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) nie je sice Žid, ale pri obchodnom vedení príslušnej lekárne je v akomkoľvek spoločníckom pomere so Židom, podliehajú tiež ustanoveniam §§ 102 až 109.

(³) Taktiež podliehajú ustanoveniam §§ 102 až 109 verejné lekárne s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktoré sú spravované siroľským, vdovským alebo akýmkoľvek iným právom, nakoľko nositelia týchto práv sú Židia.

§ 103.

(¹) Kým Ministerstvom vnútra ustanovený vládny komisár neprevezme lekáreň, ktorá podlieha ustanoveniam § 102, musí doterajší nositeľ práv k príslušnej lekární zaobstarávať potrebné zásoby liekov, liečiv a vôbec materiálu všetkého druhu a postarať sa o nerušený chod príslušnej lekárne.

(²) Od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia môžu doterajší nositelia práv k lekárniam, ktorých sa toto nariadenie týka, s týmito právami disponovať len so súhlasom Ministerstva vnútra. Dispozície bez tohto súhlasu sú právne neúčinné.

(³) Vládny komisár povedie na účet doterajšieho nositeľa práv príslušnú lekáreň až do udelenia odňateho práva alebo koncesie novému koncesionárovi alebo až do jej likvidovania (§ 104, ods. 2).

§ 104.

(¹) Na lekára, odňatú podľa § 102 (v ďalšom texte „odňatá lekárň“), môže Ministerstvo vnútra podľa voľného uváženia verejnou súťažou udeliť novému uchádzačovi koncesiu ako osobné právo na verejnú lekárň. Ministerstvo vnútra vo výnimočných prípadoch môže udeliť takúto koncesiu aj uchádzačovi, u ktorého nie sú splnené predpoklady na klauzuluvanie lekárskeho diplomu.

(²) Odňaté lekárne, na ktoré Ministerstvo vnútra nemieni udeliť novému uchádzačovi koncesiu, sa zlikvidujú.

§ 105.

(¹) Za odňaté právo k verejnej lekární s právom reálnym alebo radikovaným prislúcha majiteľovi peňažná náhrada z Likvidačného lekárskeho fondu (§ 108). Výška peňažnej náhrady sa určuje 10% ročného priemeru príslušným finančným úradom ustáleného obratu, do cieľného v príslušnej lekární v rokoch 1936, 1937 a 1938. Na prípadnú opravu priznania obratu prevedenú po 1. januári 1939 sa neberie zreteľ.

(²) Za odňatú koncesiu na verejnú lekárň s právom osobným náhrada neprislúcha.

§ 106.

(¹) Pri udelení koncesie na verejnú lekárň s osobným právom novému koncesionárovi podľa § 104, ods. 1, je tento povinný zaplatiť do Likvidačného lekárskeho fondu prídellový príspevok. Výška prídellového príspevku sa určuje 25% ročného priemeru obratu, určeného podľa § 105, ods. 1.

(²) Nový koncesionár môže prídellový príspevok uhradiť Likvidačnému lekárskemu fondu v splátkach tak, že prvú tretinu príspevku musí vyplatiť hneď pri udelení osobného práva na verejnú lekárň, ďalšie dve tretiny uhradí v 12 rovnakých polročných splátkach bez záročenia. Splátky sa majú odovzdať vždy do 15. dňa mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí polroku. Pri nezachovaní splátkového termínu sa predpisujú 5% úroky zo zameškania, ktoré sú spolu s neuhradenou splátkou vymáhateľné Likvidačným lekárskeým fondom exekúciou podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. Vykonateľnosť vymeru potvrdzuje Ministerstvo vnútra.

(³) Ak koncesionár zomre pred vyplatením prídellového príspevku a lekárň bude preto spravovaná sirotským alebo vdovským právom, neprechádza povinnosť ďalšieho platenia na siroty alebo vdovy, ale nedoplatok prídellového príspevku je povinný zaplatiť koncesionár, ktorý po zániku sirotského alebo vdovského práva nadobudne osobné právo na túto lekárň. Úroky zo zameškania sa nepredpisujú.

§ 107.

(¹) Nový koncesionár je povinný prevziať všetky zásoby oficiálnych a neoficiálnych liekov a liečiv, k prevádzaniu lekárske nevyhnutne potrebných a nepostrádateľné špeciálne liečivá, ako aj zariadenie odňatej lekárske, a to: zásoby v nákupnej cene a zariadenie v odhadnej cene. Prevzatie a určenie ceny zásob a zariadenia, ako aj určenie toho, ktoré lieky a liečivá sú k prevádzaniu lekárske nevyhnutne potrebné, a ktoré špeciálne liečivá sú nepostrádateľné, vykoná Ministerstvom vnútra ustanovená komisia. Proti rozhodnutiam tejto komisie je prípustné odvolanie do 15 dní na Ministerstvo vnútra.

(²) Cenu zásob a zariadenia zaplatí nový koncesionár do Likvidačného lekárskeho fondu v 12 rovnakých polročných splátkach pri 5% záročení. Pri nezachovaní splátkového termínu postupuje sa podľa ustanovenia § 106, ods. 2, predposledná veta.

§ 108.

(¹) Cieľom jednotného prevedenia peňažných dispozícií ohľadom odňatých lekárske podľa tohto nariadenia slúži „Likvidačný lekárske fond“, zriadený pri Ministerstve vnútra (§ 7 vl. nar. č. 145/1939 Sl. z.).

(²) Likvidačný lekárske fond vedie o každej odňatej lekární samostatné „likvidačné konto“ a o nových koncesióch, udelených namiesto odňatých lekárske, spoločné „prídellové konto“.

(³) Do likvidačného konta príslušnej odňatej lekárske plynú tieto príjmy:

a) cena za zásoby a zariadenia odňatej lekárske od nového koncesionára s príslušným úrokom, ako aj úroky zo zameškania,

b) peňažná náhrada za odňaté právo na verejnú lekárň s právom reálnym alebo radikovaným z prídellového konta.

(⁴) Likvidačný lekárske fond vyplatiť z likvidačného konta príslušnej odňatej lekárske pohľadávky veriteľov oproti bý-

valému nositeľovi práva k nej, a to len do výšky príjmov v bodoch a) a b), ods. 3 uvedených. Prípadný zostatok príjmu na likvidačnom konte sa vypláti bývalému nositeľovi práv k odňatej lekární, ktorej sa likvidačné konlo týka.

(¹) Pri platení pohľadávok treba postupovať tak, že v prvom rade treba uhradiť dane a verejné dávky, pohľadávky penzijného ústavu a iných verejnoprávných sociálne-pošťovacích ústavov, peňažné tresty podľa § 21, platy (mzdy) zamestnancov, prípadne pohľadávky prenájomníka, dodávateľov lekárnických zásob všetkého druhu a dlžoby, zaistené vo verejných knihách na lekárňach s právom reálnym alebo radikovaným.

(²) Nakoľko by do likvidačného konta v prospech bývalého nositeľa práv k odňatej lekární zaplatené sumy nepostačily na plnú úhradu v ods. 5 uvedených pohľadávok, odkazujú sa tam uvedení veritelia, ako aj prípadní ďalší veritelia, na porad práva proti pôvodnému dlžníkovi. Štát, Likvidačný lekárnický fond a nový koncesionár nepreberajú nijaké ručenie za vymienky, dlhy a záväzky bývalých nositeľov práv k odňatým lekárňam.

(³) Do pridelového konta plyní pridelový príspevok od nového koncesionára za udelenú koncesiu na verejnú lekáreň s právom osobným a prípadné úroky zo zameškania.

(⁴) Z pridelového konta sa vypláti:

a) náhrada za odňaté právo na verejnú lekáreň s právom reálnym alebo radikovaným do likvidačného konta v prospech bývalého nositeľa práv k príslušnej odňatej lekární;

b) odmeny a režijné výdavky Likvidačného lekárnického fondu.

(⁵) Prebytok pridelového konta sa použije na výstavbu štátnych nemocníc.

§ 109.

Odňatím práv alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným podľa § 102, zaniká automaticky i prípadný prenájomný pomer prenájomníka príslušnej odňatej lekárne. Nárok na odškodné titulom predčasného zrušenia smluvy smluvnej strane — Židovi neprislúcha.

ČASŤ ŠTVRTA.

Prevod majetku.

HLAVA I.

Súpis.

§ 110.

(¹) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské združenia sú povinní vykazať všetok svoj majetok v tuzemsku a v cudzine, ako aj jeho hodnotu podľa stavu k začiatku dňa, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

(²) Židia cudzí štátni príslušníci, ktorí majú bydlisko v tuzemsku, sú povinní vykazať len majetok (s udaním hodnoty), ktorý sa nachádza v tuzemsku.

(³) Každá osoba, ktorá podlieha vykazovacej povinnosti podľa ods. 1 a 2, vykáže svoj majetok osobitne. Majetok nesvojprávnych osôb sú povinní vykazať ich zákonní zástupci.

(⁴) Výkaz sa podáva štvormo na úradnom súpisovom háрку, ktorý vydá Štátny štatistický úrad. Toto tlačivo zakúpiť si strany na obecných (obvodných) notárskych úradoch — v Bratislave na Policajnom riaditeľstve.

§ 111.

(¹) Hodnota každej súčasti majetku sa má vo výkaze uviesť podľa bežnej ceny, ktorú má v deň, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

(²) Veci, ktoré slúžia osobnej potrebe a predmety zariadenia bytu a inventára, nakoľko ich bežná cena jednotlivé nepresahuje sumu 3.000.— Ks, majú byť vo výkaze uvedené hromadne.

§ 112.

(¹) Výkaz majetku má sa podať do 1. októbra 1941 u obecného (obvodného) notárskeho úradu príslušného podľa bydliska (sídla) a v Bratislave u Policajného riaditeľstva. Pre osobu, ktorá nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, je podacím miestom Policajné riaditeľstvo v Bratislave.

(²) Úrad príslušný podľa ods. 1 výkaz zrejme nesprávny alebo neúplný označí ako taký a oznámi to podateľovi. Do lehoty uvedenej v ods. 1 môže podateľ výkaz doplniť, opraviť alebo podať nový výkaz.

(³) Osobe, ktorá nesplní v lehote podľa ods. 1 vykazovaciu povinnosť, vymenuje Ústredný hospodársky úrad kurátora (§ 16 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.), ktorý majetok zistí a vykáže. Odmenu kurátora určí

Ústredný hospodársky úrad na farchu vykázaného majetku.

§ 113.

(¹) Osoby (sdrúženia osôb) povinné vykazovaciu povinnosťou podľa § 110 ods. 1 a 2, potažne kurátor (§ 112, ods. 3), majú príslušnému úradu (§ 112, ods. 1) do 15 dní hlásiť každú zmenu (prirastok alebo úbytok) majetku, ktorá nastane v deň alebo po dni, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, ak táto zmena presahuje rámec riadneho hospodárenia alebo pravidelného obchodného styku, potažne nadobudnutie majetku v hodnote nad 5000 Ks, ak ku dňu uvedenému v § 110, ods. 1 nemajú nijaký majetok.

(²) Výkazy podľa ods. 1 sa podávajú štvormo na predpísanom úradnom tlačive.

§ 114.

(¹) Zločinu sa dopúšťa a potresce sa zálarom do 5 rokov, kto nevykáže včas (§§ 112 a 113) svoj majetok, alebo kto podá výkaz svojho majetku v podstatných bodoch nepravdivý alebo neúplný.

(²) Zločinu sa dopúšťa a potresce sa zálarom do 5 rokov zodpovedný orgán židovského sdrúženia (§ 110, ods. 1), ktorý nevykáže včas (§§ 112 a 113) majetok sdrúženia, alebo ktorý podá výkaz v podstatných bodoch nepravdivý alebo neúplný.

(³) Prečinu sa dopúšťa a potresce sa väzením do 2 rokov, kto spácha z nebdanlivosti čin uvedený v ods. 1.

(⁴) Prečinu sa dopúšťa, ak nejde o čin prisnejšie trestný, a potresce sa väzením do 1 roku, kto hocakým spôsobom osobe, ktorej majetok spadá pod vykazovaciu povinnosť, pomáha takýto majetok zatajiť alebo ukryť.

(⁵) Pri výmere trestu nemožno použiť ustanovení § 92 trestného zákona a nemožno uložiť trest podmieenečne.

(⁶) Pri odsúdení pre zločin podľa ods. 1 súd vysloví, že majetok odsúdeného prepadá v prospech štátu. Rozsudok takýto súd doručí príslušnému okresnému úradu, ktorý zhabanie prevedie. Ináč všetky majetkové hodnoty, ktorých sa použilo na spáchanie alebo pri spáchaní činov podľa ods. 1 až 4, alebo ktoré boli poskytnuté ako odmena za pomoc pri ich alebo na ich spáchanie, súd má zhabať podľa § 61 trestného zákona.

(⁷) Pokračovanie pre činy podľa ods. 1 2 a 4 patrí do pôsobnosti krajského súdu.

pre činy podľa ods. 3 — do pôsobnosti okresného súdu.

HLAVA II.

Výkup nehnuteľnosti na exekučnej dražbe Židmi kúpených.

§ 115.

Nežid (fyzická i právna osoba) — v ďalšom texte „žiadateľ“ —, ktorého nehnuteľnosť na exekučnej dražbe kúpil Žid, je oprávnený túto nehnuteľnosť kúpiť naspäť za výkupnú cenu.

§ 116.

Ustanovenie § 115 neplatí, ak v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia

a) je na nehnuteľnosť už vložené vlastnícke právo v prospech Nežida (fyzickej alebo právnej osoby),

b) je žiadosť o vklad vlastníckeho práva na nehnuteľnosť v prospech Nežida (fyzickej alebo právnej osoby) na súde podaná a nebude neskôr zamietnutá,

c) je mimoknihovným vlastníkom takýto nehnuteľnosti Nežid (fyzická alebo právna osoba).

§ 117.

(¹) Výkupná cena (§ 115) rovná sa cene, za ktorú Žid nehnuteľnosť na dražbe kúpil.

(²) Ak Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe pred 30. októbrom 1918, výkupná cena podľa ods. 1 sa zvyšuje, ak a nakoľko to vyžaduje uspokojenie pohľadávok nežidovských hypotekárnych veriteľov, najviac však na štvornásobok.

(³) Ak na nehnuteľnosti boli po dražbe prevedené investície, hodnota týchto sa pripočíta k výkupnej cene (ods. 1 a 2) v sume, ktorou sa objektívne zvýšila hodnota nehnuteľnosti ku dňu odhadu (§ 124, ods. 4), najviac však v sume na investície skutočne vynaložené.

§ 118.

(¹) Ak žiadateľ zomrel, alebo neuplatnil právo výkupu včas (§ 119), môžu toto v lehote ďalších troch mesiacov uplatniť osoby, ktoré by dedily nehnuteľnosť po žiadateľovi.

(²) Ak je osôb v ods. 1 uvedených viac, právo výkupu môžu uplatniť osobitne alebo spoločne.

§ 119.

(¹) Právo výkupu treba uplatniť písomnou žiadosťou do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. V prípade, ak žiadosť o vklad vlastníckeho práva v prospech Nežida, v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia podaná, bola neskôr zamietnutá (§ 116, písm. b), odo dňa právoplatnosti zamietnutia.

(²) Žiadosť treba podať na okresnom súde, na ktorého území je nehnuteľnosť, a to v toľkých vyhotoveniach, koľko je pozemnoknižných záujemcov, a okrem toho po jednom vyhotovení: pre súd, pre daňový úrad a pre Štátny pozemkový úrad.

§ 120.

(¹) Žiadosť má obsahovať:

- a) označenie súdu,
- b) označenie strán podľa mena, povolania alebo zamestnania, bydliska alebo pobytu,
- c) označenie nehnuteľnosti pozemnoknižnými dátami,
- d) označenie spisov o dražbe, ktorá je podkladom výkupu, a to podľa spisovej značky a súdu,
- e) označenie skutočností, rozhodných pre podmienky výkupu a označenie dôkazov na tieto skutočnosti,
- f) návrh na povolenie výkupu.

(²) So žiadosťou súčasne treba složiť do súdneho depozitu preddavok na výkupnú cenu vo výške štvrtiny ceny, za ktorú Žid — židovské sdruženie — nehnuteľnosť na dražbe kúpil, a potvrdenie o tom k žiadosti pripojiť.

§ 121.

Oneskorenú žiadosť alebo žiadosť, ku ktorej nie je pripojené potvrdenie o složení preddavku podľa § 120, ods. 2, treba z úradnej povinnosti odmietnuť.

§ 122.

(¹) Žiadosť o výkup treba poznačiť v pozemkovej knihe.

(²) Ak súd žiadosť neodmietne, upovedomí o nej všetkých pozemnoknižných záujemcov, príslušný daňový úrad a Štátny pozemkový úrad doručením jedného exemplára žiadostí.

(³) Ak upovedomenie pozemnoknižnému záujemcovi nemohlo byť doručené, alebo ak do 30 dní od vypravenia nedošlo

potvrdenie o doručení, súd mu ustanoví kurátora a upovedomenie, ako aj ďalšie usnesenia, doručí kurátorovi.

§ 123.

Právo na zvýšenie výkupnej ceny o hodnotu investícií môže uplatniť každý pozemnoknižný záujemca písomnou žiadosťou, ktorú treba podať do 30 dní od doručenia upovedomenia (§ 122).

§ 124.

(¹) Po vypršaní 30-dňovej lehoty (§ 122, ods. 3) súd určí termín, na ktorý predvolá žiadateľa a všetkých pozemnoknižných záujemcov na zistenie skutkových okolností, či sú dané podmienky výkupu, a na ustálenie výkupnej ceny.

(²) Ak na termín nepride žiadateľ alebo pozemnoknižný záujemca, ktorý podal žiadosť o zvýšenie výkupnej ceny (§ 122), treba mať zato, že od svojej žiadosti odstúpil. Ináč neprítomnosť pozemnoknižného záujemcu neprekáža rokovaniu.

(³) Pomery a skutkové okolnosti, či sú dané podmienky výkupu, ako aj jestvovanie investícií, treba dokázať podľa predpisov nesporného pokračovania.

(⁴) Hodnotu investícií a hodnotu bremien, uvedených v § 191 exekučného zákona, vložených po dražbe, treba zistiť podľa predpisov odhadného poriadku (vl. nar. č. 100/1933 Sb. z. a n.).

§ 125.

(¹) Súd podľa výsledkov dokazovania žiadosť o výkup usnesením alebo zamietne, alebo výkup povolí a usnesenie doručí žiadateľovi, všetkým pozemnoknižným záujemcom, príslušnému daňovému úradu a Štátnemu pozemkovému úradu.

(²) Usnesenie, ktorým sa výkup povoľuje, má obsahovať:

- a) označenie súdu,
- b) označenie žiadateľa a pozemnoknižného vlastníka a ich zástupcov podľa mena, povolania (zamestnania), bydliska (pobytu),
- c) označenie vykupovanej nehnuteľnosti pozemnoknižnými dátami,
- d) výrok, že sa výkup povoľuje,
- e) výkupnú cenu (§ 117, ods. 1 a 3)
- f) rozhodnutie o útratách pokračovania,

g) odôvodnenie,

h) deň vynesenia usnesenia.

(¹) Proti usneseniu, vynesnému podľa ods. 1, je prípustný rekurz. Ak súd druhej stolice zmenil usnesenie súdu prvej stolice, je prípustný ďalší rekurz na súd tretej stolice.

§ 126.

(¹) Usnesenie, ktorým sa výkup povoluje, má dňom vynesenia účinok exekučnej dražby bez zachovania služobnosti, vložených po dražbe; preto ustanovenia §§ 180 až 184 exekučného zákona treba použiť obdobne.

(²) Po právoplatnosti usnesenia, ktorým sa výkup povolil, rokuje sa o poradi podľa ustanovení §§ 188 až 199 exekučného zákona.

(³) V usnesení o poradi určí súd zvýšenie výkupnej ceny podľa § 117, ods. 2.

§ 127.

Zbytok výkupnej ceny s 5% úrokmí odo dňa vynesenia usnesenia podľa § 125 má žiadateľ složiť do súdneho depozitu do piatich rokov odo dňa vynesenia tohto usnesenia.

§ 128.

Po složení celej výkupnej ceny súd nariadi jej výplatu podľa rozvrhového usnesenia.

§ 129.

(¹) Ak žiadateľ v päťročnej lehote výkupnú cenu nezaplatil, alebo odstúpil od výkupu, súd o tom upovedomí Štátny pozemkový úrad.

(²) Štátny pozemkový úrad má právo prevziať nehnuteľnosť v 30-dňovej lehote od doručenia upovedomenia podľa stavu pokračovania v čase uplatnenia tohto práva.

(³) Toto právo na prevzatie uplatní Štátny pozemkový úrad tým, že výkupnú cenu složí do súdneho depozitu a o tom upovedomí súd, ktorý výkup povolil.

§ 130.

Ak ani Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť neprevzal, súd z úradnej povinnosti zruší pokračovanie a nariadi vymazať poznámky výkupu v pozemkovej knihe.

§ 131.

(¹) Ak sa pokračovanie zrušilo, alebo ak nehnuteľnosť prevzal Štátny pozemkový úrad, žiadateľ musí hneď odovzdať nehnuteľnosť pozemnoknižnému vlastníkovi, pokiaľ Štátnemu pozemkovému úradu.

(²) Za obdobie, pokiaľ mal žiadateľ nehnuteľnosť v držbe, musí pozemnoknižnému vlastníkovi, pokiaľ Štátnemu pozemkovému úradu vydať čistý výnos nehnuteľnosti.

§ 132.

Preddavok na výkupnú cenu (§ 120, ods. 2) je súčasne i zálohou na útraty, ktoré obťažujú žiadateľa, na výnos, ktorý je žiadateľ povinný vydať (§ 131, ods. 2) a na dane a verejné dávky viaznúce na nehnuteľnosti, splatné po dni vynesenia usnesenia povoľujúceho výkup, ktoré podľa § 184 exekučného zákona znáša žiadateľ.

§ 133.

(¹) Ak žiadateľ výkupnú cenu zaplatil, alebo ak v prípade nezaplatenia Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť prevzal, útraty pokračovania spolu s útratami kurátora, okrem vlastných útrat strán (žadateľa a pozemnoknižných záujemcov) a útrat ich právnych zástupcov, sú prednostnými položkami pri rozvrhu výkupnej ceny.

(²) Ak žiadateľ výkupnú cenu nezaplatil, alebo ak od svojej žiadosti odstúpil a Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť neprevzal, všetky útraty pokračovania znáša žiadateľ.

§ 134.

(¹) Ak žiadosť podala osoba, uvedená v § 118 a nedokázala, že je jedinou na výkup oprávnenou osobou, súd zavedie pokračovanie len po vypršaní lehoty podľa § 118, ods. 1.

(²) Ak žiadosti podaly viaceré osoby osobitne, treba pokračovanie spojiť.

(³) Ak viac osôb splnilo podmienky výkupu a nedošlo medzi nimi k dohode o podieloch, pripadá im vykúpená nehnuteľnosť rovným dielom.

(⁴) Ak niektorý zo žiadateľov od žiadosti odstúpil alebo ak nesplnil podmienky výkupu, prechádzajú jeho práva a povinnosti na ostatné osoby, pričom súd na

splnenie povinností dá ostatným osobám primeranú lehotu.

§ 135.

Ak žiadateľ od žiadosti odstúpil, alebo výkupnú cenu včas nezaplatil, sumu, ktorú složil na výkupnú cenu, po zaplatení výnosu, útrat, daní a verejných dávok, uvedených v § 132, treba mu vrátiť.

§ 136.

(¹) Ak osoby uvedené v §§ 115 a 118 v lehote podľa § 119, ods. 1, neuplatnia právo na výkup, prechádza toto na štátny pozemkový úrad, ktorý ho môže uplatniť alebo podľa tejto hlavy (§§ 115 až 140) v ďalších troch mesiacoch, alebo podľa § 150.

(²) Nadobudnutie nehnuteľnosti štátnym pozemkovým úradom podľa tejto hlavy má právny účinok nadobudnutia podľa § 150.

§ 137.

Uplatnenie práva výkupu podľa §§ 115 až 136 a § 150 vylučuje uplatňovanie práva exekučného a každého iného práva na výkup.

§ 138.

Ak v tejto hlave (§§ 115 až 140) nie je ustanovené inak, platia v pokračovaní podľa nej obdobné ustanovenia exekučného zákona.

§ 139.

Právo výkupu podľa §§ 115 a 118 prislúcha len štátnym občanom Slovenskej republiky.

§ 140.

(¹) Hodnotou predmetu pokračovania podľa §§ 115 až 139 je cena, za ktorú Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe.

(²) Ak výkup bol povolený na základe práva výkupu podľa § 115:

a) sadzba prevodného poplatku sa snižuje pri hodnote do 10.000.— Ks na 1% a pri hodnote do 20.000.— Ks na 2%,

b) žiadateľ je oslobodený od ručenia za obecnú dávku z prírastku hodnoty nehnuteľnosti.

HLAVA III.

Povinnosť vrátiť zisk, nadobudnutý odpredajom nehnuteľností, kúpených na exekučnej dražbe.

§ 141.

(¹) Žid je povinný na žiadosť Nežida vydať zisk (§ 146), nadobudnutý odpredajom nehnuteľností, kúpených na exekučnej dražbe, vedenej proti Nežidovi.

(²) Ustanovenie ods. 1 platí aj pre židovské združenie.

(³) Ak nehnuteľnosť odpredali dedícia Žida, povinnosť podľa ods. 1 obťažuje solidárne týchto.

(⁴) Ustanovenie ods. 3 sa nevzťahuje na dedičov-Nežidov.

§ 142.

(¹) Ak Žid (§ 141, ods. 1) zomrel, sú solidárne povinní vydať zisk jeho dedícia do výšky pozostalosti.

(²) Ak zaniklo židovské združenie (§ 141, ods. 2), sú solidárne povinné vydať zisk osoby (sdrúženia osôb), na ktoré prešiel majetok zaniknuteľného židovského združenia, a to do výšky prevzatej hodnoty.

(³) Povinnosť vydať zisk podľa ods. 1 a 2 sa nevzťahuje na Nežidov a na nežidovské združenia.

§ 143.

(¹) Ak Nežid, ktorému by podľa predošlých ustanovení patrilo nárok na vydanie zisku, zomrel, vydanie zisku môžu žiadať dedičia.

(²) Ustanovenie ods. 1 neplatí, ak osoba, ktorá by bola dedila, je Židom.

§ 144.

Nárok na vydanie zisku treba uplatniť do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia žalobou, o ktorej — bez ohľadu na hodnotu sporu — prislúcha rozhodovať okresnému súdu, v obvode ktorého leží nehnuteľnosť kúpená Židom na dražbe.

§ 145.

(¹) Ak nehnuteľnosť podlieha výkupu podľa hlavy II. (§§ 115 až 140), Nežid nemôže žiadať o vydanie zisku podľa tejto hlavy (§§ 141 až 149). V takomto prípade, ako

aj vtedy, ak osoby uvedené v §§ 141 a 143 neuplatnia alebo nemôžu uplatniť právo na vydanie zisku, prechádza toto na štát.

(¹) Nárok štátu na vydanie zisku treba uplatniť podľa § 144 do jedného roka od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

§ 146.

(¹) Pod ziskom (§ 141) treba rozumieť rozdiel medzi cenou, za ktorú Žid (židovské združenie) nehnuteľnosť na dražbe kúpil, a cenou, za ktorú nehnuteľnosť bola predaná.

(²) Ak na nehnuteľnosti v čase od dražby do odpredaja boli vykonané investície, treba na žiadosť Žida zisk určený podľa ods. 1 znížiť o sumu, o ktorú sa investíciou objektívne zvýšila hodnota nehnuteľnosti ku dňu jej odpredaja, avšak najviac o sumu na investície skutočne vynaloženú.

(³) Ceny pred 30. októbrom 1918 treba valorizovať štvornásobne.

§ 147.

Nárok na vydanie zisku podľa tejto hlavy (§§ 141 až 149) prislúcha len štátnym občanom Slovenskej republiky.

§ 148.

Vydanie zisku podľa § 142, ods. 1 nezakladá nárok podľa § 179 zák. čl. XI/1918 na vrátenie alebo na pomerné zníženie dedičských dávok (dane z obratu a prevodného poplatku).

§ 149.

Ustanovenia tejto hlavy (§§ 141 až 149) neplatia, ak od predaja, ktorým Žid nadobudol zisk, do uplatnenia nároku Nežidom, uplynulo 32 rokov.

HLAVA IV.

Výkon pozemkovej reformy na židovských poľnohospodárskych nehnuteľnostiach.

§ 150.

(¹) Poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve Židov a židovských združení stanú sa dňom, ktorý určí štátny pozemkový úrad vyhláškou v Úradných novinách, vlastníctvom slovenského štátu. Za tieto nehnuteľnosti sa poskytne dodatočne náhrada, ktorej výšku určí podľa § 156 a ktorú podľa § 159 vyplatí štátny pozemkový úrad.

(²) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na nehnuteľnosti:

a) ktoré sa scudzila so súhlasom štátneho pozemkového úradu (§ 26 zákona č. 46/1940 Sl. z.), ak žiadosť o súhlas bola podaná do 30. mája 1941,

b) ktoré podliehajú výkupu podľa hlavy II. (§§ 115 až 140), ak ich osoby uvedené v §§ 115 a 118 včas vykúpia,

c) ktoré sa do dňa určeného štátnym pozemkovým úradom podľa ods. 1 odpredajú súdnym predajom pri zachovaní ustanovení §§ 16 až 18 zákona č. 46/1940 Sl. z., ak dražba nebude zrušená podľa § 179 exekučného zákona, alebo ak nebude vyhlásená za neplatnú podľa §§ 185 alebo 187 exekučného zákona.

§ 151.

(¹) Poľnohospodárskou nehnuteľnosťou podľa § 150 sú všetky nehnuteľnosti okrem:

a) obytných domov, ak tieto nie sú súčasťou poľnohospodárskeho celku,

b) stavebných parciel v zastavených častiach obcí (miest), ak tieto parcely nie sú súčasťou poľnohospodárskeho celku,

c) priemyselných, obchodných podnikov (závodov),

d) záhradok o výmere do 1.000 štvorcových siah, ktoré súvisia s nehnuteľnosťami, uvedenými pod písm. a) a c).

(²) Priemyselnými a obchodnými podnikmi (závodmi) podľa ods. 1, písm. c) nie sú: liehovary, tehelne, pily, mlyny a kameňolomy, ak sú súčasťou poľnohospodárskeho celku.

(³) V sporných prípadoch, či ide o poľnohospodársku nehnuteľnosť alebo nie, rozhodne predseda štátneho pozemkového úradu po dohode s predsedom Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 152.

(¹) Súdny na žiadosť štátneho pozemkového úradu vložia v pozemkovej knihe vlastnícke právo na nehnuteľnosti, ktoré sa staly podľa § 150 vlastníctvom štátu, pre slovenský štát (štátny pozemkový úrad), alebo na základe pridelovej listiny, považne kúpopredajnej zmluvy pre osoby, ktoré štátny pozemkový úrad v žiadosti označí.

(²) Súd môže žiadosť štátneho pozemkového úradu, podanú podľa ods. 1, odmietnuť len pre nepríslušnosť a zamiet-

mu len preto, že odporuje pozemnoknížnému stavu.

(²) Proti usneseniu súdu, ktorým sa nariaduje vklad vlastnickeho práva podľa ods. 1, stažnosť sa nepripúšťa.

§ 153.

(¹) Osoba, ktorej nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom štátu podľa § 150, je povinná na vyzvanie Štátneho pozemkového úradu odovzdať ju do držby štátu (Štátnemu pozemkovému úradu), poťažne osobe, ktorú Štátny pozemkový úrad označí; ak tak neučiní, súd na žiadosť Štátneho pozemkového úradu uvedie štát (Štátny pozemkový úrad), poťažne osobu, ktorú Štátny pozemkový úrad označí, do držby nehnuteľnosti podľa § 180, ods. 2 exekučného zákona.

(²) Kým Štátny pozemkový úrad, poťažne osoba, ktorú Štátny pozemkový úrad označí, nezvezme nehnuteľnosť do držby, osoba, ktorej nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom štátu podľa § 150, je povinná nehnuteľnosť obhospodarováť podľa zásad riadneho hospodárenia pod následkami trestných sankcií nariadenia s mocou zákona č. 240/1940 Sl. z. a platiť všetky verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá, ktoré obťažujú ju, vlastníka nehnuteľnosti a nehnuteľnosť samu, ako aj príspevok podľa § 166.

§ 154.

(¹) Ak nehnuteľnosť, ktorá sa stala vlastníctvom štátu podľa § 150, bude v čase prechodu vlastníctva v árende, prípadne v nájme, ostanú práva a povinnosti árendátora, poťažne nájomcu voči štátu nezmenené, kým Štátny pozemkový úrad nezruší árendálny, poťažne nájomný pomer. Árendu, poťažne nájomné, splatné po dni prechodu vlastníctva na štát, je povinný árendátor, poťažne nájomca platiť Štátnemu pozemkovému úradu.

(²) Štátny pozemkový úrad môže árendálny, poťažne nájomný pomer zrušiť výpoveďou aj pred vypršaním smluvnej árendálnej, poťažne nájomnej doby; vypovedať ich možno hocikedy, avšak pri zachovaní aspoň 30-dňovej výpovednej lehoty, pričom árendálny pomer však len ku koncu hospodárskeho roku. Štátny pozemkový úrad dá výpoveď výmerom.

(³) Ak árendátor, poťažne nájomca neplatí dane alebo iné verejnoprávne pohľadávky, je to dôvodom zrušenia árendálneho, poťažne, nájomného pomeru.

(⁴) Árendátorovi, poťažne nájomcovi neprislúcha náhrada škody a ušlého zisku z dôvodu, že árenda, poťažne nájom budú podľa ods. 2 zrušené.

(⁵) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa ods. 2 a opatrený doľžkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 155.

Štátny pozemkový úrad môže s nehnuteľnosťami, ktoré sa stali podľa § 150 vlastníctvom štátu, nakladať podľa zákona č. 46/1940 Sl. z. alebo podľa smerníc, vydaných vládou.

§ 156.

(¹) Výšku náhrady (§ 150) určí Štátny pozemkový úrad výmerom so zreteľom:

a) na skutočnú hodnotu nehnuteľnosti ku dňu 30. mája 1941 po odpočítaní tiarch, ktoré budú aj naďalej zachované,

b) na skutočnú hodnotu investícií podľa času prevzatia nehnuteľnosti do držby (§ 153, ods. 1),

c) na cenu prídelovú, poťažne cenu, za ktorú Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť predá,

d) na režiu Štátneho pozemkového úradu,

e) na príspevok do Fondu pre pozemkovú reformu (§ 7, ods. 3 zák. č. 46/1940 Sl. z. v znení § 3 zák. č. 176/1940 Sl. z.),

f) na cenu, za ktorú Žid (židovské sdrúženie) nehnuteľnosť nadobudol,

g) na pohľadávky hypotekárnych veriteľov.

(²) Ak na nehnuteľnosti viaznu služobnosti, poťažne iné vecné bremená, číselne nevyjadrené, ktoré nebudú zachované, Štátny pozemkový úrad vo výmere, uvedenom v ods. 1, určí podľa § 24 vládného nariadenia č. 100/1933 Sb. z. a n. kapitály, ktoré odpovedajú ich protihodnote.

§ 157.

Vklad vlastnickeho práva podľa § 152 má voči veriteľom, ktorí pri rozvrhu dražobnej kúpnej ceny majú nárok na prednostné uspokojenie, voči hypotekárnym veriteľom, iným vecne oprávneným a tretím osobám ten istý právny účinok, ako by nehnuteľnosti boli odpredané na exekučnej dražbe v deň prechodu vlastníctva podľa § 150 bez ponechania pozemnokníž-

ných tiarh. Štátny pozemkový úrad môže však určiť, že niektoré pozemnoknižné farchy zostanú prechodom vlastníctva podľa § 150 nedotknuté do výšky sumy, v ktorej by boli podľa rozvrhového usnesenia uspokojené, keby neboli ponechané.

§ 158.

(¹) Okresný súd rozvrhne náhradu určenú podľa § 156 na žiadosť Štátneho pozemkového úradu, doloženú výmerom, a to podľa §§ 188 až 199 exekučného zákona s odchýlkami, uvedenými v ods. 3 až 6.

(²) K rozvrhu podľa ods. 1 je príslušný okresný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, za ktorú náhrada sa má rozvrhnúť.

(³) Prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady je i hektarový príspevok, uvedený v § 166, vo výške, v ktorej ho uplatní Štátny pozemkový úrad, a to v poradí za verejnými farchami.

(⁴) Nevyčerpanú časť náhrady súd vradí a prikáže na tie verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá — bez ohľadu na to, či obťažujú nehnuteľnosť alebo nie —, ktoré dlhuje osoba, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu podľa § 150 a ktoré neboli ani v poradí prednostnom, ani v poradí hypotekárnych veriteľov uspokojené a ktoré sa stali splatnými do dňa rozvrhového pojednávania.

(⁵) Ak predvolanie na deň pojednávania o poradí pozemnoknižnému veriteľovi, alebo osobe, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu vlastníctva podľa § 150, nemohlo byť doručené, alebo do 15 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd im vymenuje kurátora a predvolanie, ako aj ďalšie usnesenia, doručí kurátorovi. Kurátor zastupuje účastníka, pre ktorého bol vymenovaný, kým sa tento o svoje zastúpenie nepostará. Odmena kurátora je prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady.

(⁶) Súd z úradnej povinnosti je povinný doručiť Štátnemu pozemkovému úradu právoplatné rozvrhové usnesenie, opatrené doložkou právoplatnosti.

§ 159.

Štátny pozemkový úrad je povinný do 30 dní od doručenia rozvrhového usnesenia (§ 158, ods. 6):

a) pohľadávky radené v rozvrhovom

usnesení v prednostnom a pozemnoknižnom poradí, ktoré nebudú zachované a prevzaté, ako aj pohľadávky radené podľa § 158, ods. 4 alebo zaplatiť priamo oprávneným alebo složiť do súdneho depozitu,

b) postarať sa, aby zvyšok náhrady prsrážke na odškodnenie zamestnancov podľa § 62 zákona č. 46/1940 Sl. z. bol zapísaný do náhradovej knihy (vl. nar. č. 241/1940 Sl. z.).

§ 160.

V súdnom pokračovaní, uvedenom v §§ 158 a 159, Štátny pozemkový úrad má tie isté práva ako vymáhajúci veriteľ v exekučnom pokračovaní.

§ 161.

Ak Štátny pozemkový úrad predloží súdu potvrdenie, že povinnosti uvedenej v § 159 vyhovel, súd z úradnej povinnosti vymaže všetky vložené alebo zaznamenané farchové položky a poznámky na nehnuteľnosti okrem tých, ktoré budú zachované a prevzaté, a vykoná podľa §§ 200 až 202 exekučného zákona výplatu tej čiastky náhrady, ktorú Štátny pozemkový úrad složil do súdneho depozitu, a to tým oprávneným, pre ktorých sa táto složila.

§ 162.

(¹) Živý a mŕtvý inventár a iné veci (príslušenstvo nehnuteľnosti), potrebné k prevádzke poľnohospodárstva na nehnuteľnosti, ktorá sa stala podľa § 150 vlastníctvom štátu, môže Štátny pozemkový úrad vykúpiť, vyjmúc prípady, ak tieto veci patria vlastníckvm právom Nežidom.

(²) Ak nedôjde k dohode o výške výkúpnej ceny, Štátny pozemkový úrad výmerom určí výkúpnu cenu.

(³) Ak veci, vykúpené podľa ods. 1, patrily vlastníkovi nehnuteľnosti, výkúpna cena tvorí súčiastku náhrady za nehnuteľnosť.

(⁴) Ak veci, vykúpené podľa ods. 1, patrily inej osobe ako vlastníkovi nehnuteľnosti, výkúpna cena sa vyplatí vlastníkovi veci.

(⁵) Ak Štátny pozemkový úrad zistí doľazom na príslušný okresný súd, daňový úrad, okresný úrad, prípadne aj iný úrad, že na vykúpených veciach viaznu práva tretích osôb, alebo ak zisťí, že zaplateniu prekrážajú iné dôvody, namiesto platenia složí výkúpnu cenu do depozita okresného súdu s príslušným návrhom.

(^o) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa ods. 1, opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 163.

(¹) Štátny pozemkový úrad vyzvanie podľa § 153, ods. 1 a výmer vydaný podľa § 156 doručí len osobe, ktorej nehnuteľnosť sa stala podľa § 150 vlastníctvom štátu, výmer vydaný podľa § 154, ods. 2 doručí len árendátorovi, poľažne nájomcovi, a výmer vydaný podľa § 162 doručí len vlastníčkovi veci.

(²) Ak Štátny pozemkový úrad osobám uvedeným v ods. 1 výmer, poľažne vyzvanie doručíť nemôže, alebo ak do 15 dní od vypravenia nedôjde potvrdenie o doručení, ustanoví im kurátora cieľom zastupovania pred Štátnym pozemkovým úradom.

§ 164.

(¹) Len čo nastane prechod vlastníctva nehnuteľností podľa § 150, súdy z úradnej povinnosti zrušia na ne vedený zátvor, vnútnú správu, okrem vnútenej správy nariadenej podľa nariadenia s mocou zákona č. 240/1940 Sl. z. a dražobné pokračovanie, vynímajúc prípady uvedené v § 150, ods. 2, písm. c).

(²) Štátny pozemkový úrad je oprávnený žiadať vyhlásiť dražbu za neplatnú z dôvodu, že neboli splnené dražobné podmienky podľa § 185 exekučného zákona.

(³) Ak sa dražba zruší podľa § 179 exekučného zákona, alebo vyhlási za neplatnú podľa § 185 alebo § 187 exekučného zákona (§ 150, ods. 2, písm. c)], nemožno nariadiť novú dražbu. Ak sa dražba vyhlásila za neplatnú podľa § 185 exekučného zákona, zvyšok vadia, poľažne zvyšok súm, zaplatených na dražobnú kúpnu cenu po odpočítaní útrat dražby, súd vráti dražobnému kupcovi.

§ 165.

(¹) Veriteľ, ktorý má na nehnuteľnosti (§ 150) vložené záložné alebo exekučné záložné právo, zaznamenané záložné právo, alebo poznamenanú vykonateľnosť záložného práva, je povinný na vyzvanie Štátneho pozemkového úradu do 8 dní od jeho doručenia podať písomné osvedčenie o tom, či jeho pozemnoknižne zaistená pohľadávka skutočne jestvuje a v akej výške, a to na istine, na úrokoch a na útratách.

(²) Za osoby nesvojprávne, osoby, ktoré bývajú mimo územia Slovenskej republiky a právne osoby, je povinný podať osvedčenie podľa ods. 1 ich zákonný zástupca, poľažne ich splnomocnenec.

(³) Osobe uvedenej v ods. 1 a 2, ktorá osvedčenie podľa ods. 1 do 8 dní od doručenia vyzvania nepodá, alebo podá osvedčenie nepravdivé, uloží na návrh Štátneho pozemkového úradu okresný (štátny policajný) úrad výmerom pokutu od 100 Kčs do 100.000 Kčs.

§ 166.

Dokiaľ poľnohospodárske nehnuteľnosti sa nestaly vlastníctvom štátu podľa § 150, ods. 1, alebo dokiaľ Štátny pozemkový úrad nedá súhlas k ich odpredaju podľa § 26 zákona č. 46/1940 Sl. z., vyrubuje a vyberá uvedený úrad ročne od vlastníka 20.—Ks z jedného hektaru ako príspevok v prospech Fondu, zriadeného podľa § 50 zákona č. 46/1940 Sl. z. Príspevok platí sa ročne vopred na celý kalendárny rok. Lesné oddelené majetky prevzme Ministerstvo hospodárstva — nakoľko doteraz tak neučilo — do vlastnej odbornej správy, ktorá potrvá až do prevodu podľa § 150, ods. 1 alebo podľa § 26 zákona č. 46/1940 Sl. z.

HLAVA V.

Prevod židovských podnikov.

§ 167.

(¹) Za židovské podniky treba považovať:

a) podniky jednotlivcov, ak títo sú Židia,

b) podniky židovských združení.

(²) Vedľajší závod židovského podniku sa považuje za podnik židovský.

(³) Židovskú alebo nežidovskú povahu podnikov podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190 určí v pochybných prípadoch Ústredný hospodársky úrad.

§ 168.

(¹) Židovskí majitelia sú povinní na nápadných miestach označiť svoje podniky (prevádzovne) nápisom „Židovský podnik“.

(²) Židovské podniky pod dočasnou správou treba označiť nápisom „Podnik pod dočasnou správou“.

(³) Predpísané nápisy podľa ods. 1 a 2 vydáva Ústredný hospodársky úrad.

§ 169.

(¹) Nevykonávané alebo dočasne odhlásené živnostenské oprávnenia Židov, ako aj židovských združení, zanikajú dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(²) Ustanovenia ods. 2 vzťahujú sa na oprávnenia židovských sezónnych podnikov len vtedy, ak tieto v poslednej sezóne neboli v prevádzke.

§ 170.

Ústredný hospodársky úrad môže cieľom vylúčenia Židov a židovských združení zo slovenského hospodárskeho a sociálneho života nariadiť:

a) likvidáciu židovského podniku,

b) prevod podniku Žida alebo židovského združení na Nežida, alebo na nežidovské združenie, ktorého sa Žid nezúčastní, za likvidačnú hodnotu podniku (§ 171, ods. 1),

c) prevod podniku Žida na nežidovské združenie, ktorého sa Žid — prevoditeľ zúčastní, za obecnú hodnotu podniku (§ 171, ods. 2 a § 172),

d) prevod účasti Žida alebo židovského združení na obchodných spoločnostiach [akcii, kmeňových vkladov, kuksov, závodných alebo iných podielov] na Nežida alebo nežidovské združenie za riadnu (obecnú) hodnotu účasti (§ 171, ods. 3 a § 172) okrem prípadu uvedeného pod písm. e), a to len po predbežnom súhlase komisie zriadenej pri Slovenskej národnej banke podľa vládneho nariadenia č. 113/1939 Sl. z., ktorej členom v takýchto prípadoch je aj zástupca Ústredného hospodárskeho úradu,

e) prevod účasti Žida alebo židovského združení na verejných obchodných alebo komanditných spoločnostiach na Nežida, ktorý vstúpi do spoločnosti ako nový alebo ďalší spoločník, za riadnu (obecnú) hodnotu účasti (§ 171, ods. 4 a § 172).

§ 171.

(¹) Likvidačnú hodnotu židovského podniku (§ 170, písm. b)) určí Ústredný hospodársky úrad; pred jej určením má sa vyjadriť Slovenská revízia a dôvernícka spoločnosť do prepadnej lehoty, určenej Ústredným hospodárskym úradom.

(²) Obecnú hodnotu židovského podniku (§ 170, písm. c)) určí Ústredný hospodársky úrad tak, že z likvidačnej hodnoty ustálenej podľa ods. 1 odpočíta dlžoby zi-

stené podľa § 172 a dlžoby uznané prevímateľom, i keď tieto neboli prihlásené.

(³) Obecnú hodnotu účasti Židov, poťažne židovských združení na obchodných spoločnostiach (§ 170, písm. d)) určí Ústredný hospodársky úrad alebo so zreteľom na burzovú, nominálnu alebo predajnú cenu účasti, alebo príslušným zlomkom obcejnej hodnoty podniku, určenej spôsobom uvedeným v ods. 2.

(⁴) Obecnú hodnotu účasti Židov, poťažne židovských združení na verejných obchodných alebo komanditných spoločnostiach (§ 170, písm. e)) určí Ústredný hospodársky úrad príslušným zlomkom obcejnej hodnoty podniku, určenej spôsobom uvedeným v ods. 2.

§ 172.

Cieľom zistenia majetkového stavu židovského podniku môže Ústredný hospodársky úrad — alebo na jeho príkaz dočasný správca — vyzvať veriteľov vyhláškou v Úradných novinách, aby v 15-dňovej lehote prihlásili svoje požiadavky proti prevoditeľovi, a to v prípadoch prevodu podľa § 170, písm. c) alebo e) pod následkami pomnutia ich uspokojenia z majetkovej podstaty podniku v prípade, že k jeho prevodu skutočne dôjde. Povinnosti na daniach, poplatkoch a iných štátnych pohľadávkach treba zistiť dotazom na príslušnom daňovom úrade. Dotaz nahrádza zaslanie odpisu vyhlášky určenej pre Úradné noviny.

§ 173.

Ak sa zistí, že majetková podstata židovského podniku bola proti zásadám riadneho hospodárenia úmyselne zmenšená, môže Ústredný hospodársky úrad nariadiť jej doplnenie z iného majetku prevoditeľa, poťažne z majetku členov židovského združení.

§ 174.

(¹) Pri likvidácii podniku (§ 170, písm. a)) Ústredný hospodársky úrad určí podmienku a spôsob likvidácie, pričom sa môže odchyliť od predpisov platných o pokračovaní pri likvidácii. Rozhodnutia o likvidácii a o jej podmienkach sa uverejňujú v Úradných novinách na útraty majiteľa podniku.

(²) Uplynutím likvidačnej lehoty zaniká živnostenské oprávnenie Žida, poťažne židovského združení.

§ 175.

(¹) Pri prevode podniku podľa § 170, písm. b) neprechádzajú dlžoby prevoditeľa na prejímateľa okrem prípadu ich prevzatia (§ 176, ods. 4). Veritelia, voči ktorým dlžoby neboli prevzaté, budú uspokojení podľa § 176 z likvidačnej hodnoty. Povinnosti prevoditeľa voči veriteľom zostávajú nedotknuté.

(²) Pri prevode podniku podľa § 170, písm. c):

a) prechádzajú dlžoby prevoditeľa na nežidovské združenie len, ak a nakoľko boli prihlásené podľa § 172;

b) Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi;

c) Povinnosti prevoditeľa voči veriteľom zostávajú nedotknuté.

(³) Pri prevode účasti podľa § 170, písm. d):

a) pomer prejímateľa, poľahke spoločnosti voči veriteľom zostáva nezmenený;

b) ak ide o verejnú obchodnú alebo komanditnú spoločnosť, Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi.

(⁴) Pri prevode účasti podľa § 170, písm. e):

a) ostáva pomer spoločnosti voči veriteľom nezmenený, s tým obmedzením však, že veritelia budú uspokojení len vtedy, ak prihlásili svoje požiadavky podľa § 172,

b) Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi, pričom postavenie doterajších nežidovských spoločníkov sa nesmie zhoršiť.

§ 176.

(¹) V prípade prevodu podniku podľa § 170, písm. b) je prejímateľ povinný do 120 dní od doručenia rozhodnutia o prevode podniku složiť sumu, ktorá zodpovedá likvidačnej hodnote podniku, do súdneho depozitu na okresnom súde príslušnom podľa miesta podniku.

(²) Súd rozvrhne sumu (ods. 1) na veriteľov prevoditeľa. Za tým cieľom bezodkladne po doručení rozhodnutia o prevode podniku vyhláškou v Súdnom ústrednom oznamovateli vyzve veriteľov, aby v 15-dňovej lehote prihlásili svoje požiadavky s udaním ich výšky, ich príslušenstiev, skutočností, na ktorých sa zakladajú, ako aj dôkazov, a to nehypotekárnych veriteľov pod následkami pomnutia ich uspokojenia z rozvrhovanej sumy. Ak je

o požiadavke zahájený spor, treba uviesť aj procesný súd a číslo spisu. Odpis vyhlášky doručí súd príslušnému daňovému úradu.

(³) Vo vyhláske určí súd súčasne termín na rozvrhnutie likvidačnej hodnoty. Termín sa má určiť tak, aby sa rozvrhové pojednávanie mohlo konať najneskôr do 45 dní od uverejnenia vyhlášky. Hypotekárne požiadavky zaistené na nehnuteľnostiach, ktoré patria k podniku, uspokojí predovšetkým z likvidačnej hodnoty preberaných nehnuteľností podľa pozemnoknižného poradia, a to podľa zásad exekučného pokračovania. Ak medzi veriteľmi, ktorí majú proti prevoditeľovi iné ako hypotekárne požiadavky, nedôjde k dohode, určí poradie a spôsob uspokojenia súd podľa zásad exekučného pokračovania; ak by požiadavky nemohli byť celkom uspokojené z likvidačnej hodnoty, pokračuje súd podľa zásad konkurzného pokračovania.

(⁴) V lehote uvedenej v ods. 1 netreba složiť časť sumy, ktorá pripadá na dlžoby podniku súdom uznané a prejímateľom prevzaté. Prejímateľ nežidovských hypotekárnych požiadaviek môže prevziať dlžoby so súhlasom hypotekárneho veriteľa; u židovských hypotekárnych požiadaviek je oprávnený prevziať dlžoby aj bez takehoto súhlasu. So súhlasom veriteľa môže prejímateľ prevziať aj iné než hypotekárne dlžoby podniku.

(⁵) Na složenie tej časti sumy, ktorá by pripadla na židovských veriteľov, môže Ústredný hospodársky úrad povoliť lehotu do 5 rokov a určiť výšku splátok. Povolenie splátok môže Ústredný hospodársky úrad viazať na poskytnutie prímereanej záruky.

(⁶) Hypotekárny veriteľ aj pri výpovedi úveru prejímateľovi musí zachovať podmienky, platné pre prevoditeľa. Prevod podľa tohto nariadenia nemôže byť dôvodom pre vypovedanie úveru ani vtedy, ak by bol býval opak ujednaný.

(⁷) Na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o prevode podniku je prevoditeľ povinný hneď odovzdať podnik prejímateľovi.

(⁸) Po složení sumy, ktorá zodpovedá určenej hodnote nehnuteľnosti, ktorá patrí podniku, poľahke po prevzatí dlžob, ktoré na nej viaznu, vloží súd z úradu vlastníkovo právo v prospech prejímateľa, pričom súčasne vymaže neprevzaté tarchy.

§ 177.

Zo sumy, ktorá by pripadla prevoditeľovi po uspokojení veriteľov podľa § 176, poukáže príslušný súd 20% štátu v prospech všeobecnej pokladničnej správy.

§ 178.

(¹) V prípade prevodu podniku podľa § 170, písm. c) určí Ústredný hospodársky úrad podmienky a spôsob zaplatenia obecnej hodnoty podniku (§ 171, ods. 2).

(²) V prípade prevodu účasti na obchodných spoločnostiach podľa § 170, písm. d) a e) určí Ústredný hospodársky úrad spôsob a podmienky zaplatenia obecnej hodnoty účasti (§ 171, ods. 3 a 4).

§ 179.

(¹) Ak prejímateľ nemá spôsobilosť prevádzať živnosť podľa platných právnych predpisov, môže Ústredný hospodársky úrad udeliť čiastočný alebo úplný dispens podľa platných predpisov, pričom však nie je viazaný predpísaným pokračovaním.

(²) Na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu podniku udelí príslušný živnostenský úrad prejímateľovi po zaplatení inkorporačného poplatku živnostenské oprávnenie bez ďalšieho pokračovania. Prejímateľ do udelenia živnostenského oprávnenia môže prevádzať živnosť na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu.

(³) Nariadenie o prevode účasti nahradzuje povolenie podľa nariadenia s mocou zákona č. 359/1940 Sl. z.

(⁴) Vydaním rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu podniku zaniká živnostenské oprávnenie Žida, pokiaľ židovského združenia.

§ 180.

(¹) Ústredný hospodársky úrad je oprávnený po nariadení likvidácie, najneskôr však do 15 dní od uplynutia likvidačnej lehoty, pokiaľ do 15 dní po vydaní rozhodnutia o prevode (§ 170), prenajať živnostenské miestnosti dotknuté pokračovaním podľa tejto hlavy (§§167 až 190). Ak takéto miestnosti boli už prenajaté bez súhlasu Ústredného hospodárskeho úradu v uvedených lehotách, môže Ústredný hospodársky úrad prenajíomné smluvy zrušiť. Zrušovaci výmer je exekučným ti-

tulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(²) Na pokračovanie podľa ods. 1 sa vzťahujú ustanovenia §§ 2 a 3 zákona č. 335/1939 Sl. z.

§ 181.

(¹) Prejímateľ, ako aj nežidovské združenie (§ 170), má podnik viesť so starostlivosťou riadneho obchodníka.

(²) Kým nebude uhradená likvidačná, pokiaľ riadna (obecná) hodnota podniku, pokiaľ účasti na obchodných spoločnostiach, pokiaľ kým nebudú splnené iné záväzky, ktoré vyplývajú z prevodu:

a) nesmie byť podnik zlikvidovaný bez povolenia Ústredného hospodárskeho úradu;

b) podnik podlieha kontrole Ústredného hospodárskeho úradu;

c) možno na podnik uvaliť dočasnú správu, ak by pri jeho vedení boli porušené povinnosti starostlivého obchodníka.

(³) Ak by včas neboli splnené podmienky čo do uhradenia likvidačnej, pokiaľ riadnej (obecnej) hodnoty podniku, pokiaľ účasti na obchodných spoločnostiach bez náležitého odôvodnenia, možno rozhodnutie o prevode zrušiť a podnik, pokiaľ účasť previesť na iného uchádzača, pričom pôvodný prejímateľ zodpovedá za skutocnú škodu a je povinný uhradiť trovy pokračovania.

(⁴) Ústredný hospodársky úrad môže do dvoch rokov po nariadení prevodu podľa § 170, písm. b) až e) uvaliť na podnik dočasnú správu na návrh príslušnej daňovej správy, ak by majiteľ podniku riadne neplatil dane a iné verejné požiadavky. Výdavky spojené s dočasnou správou nie sú u majiteľa odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

(⁵) Na majetkovú podstatu podnikov uvedených v ods. 4 nemožno vykonať do dvoch rokov po nariadení ich prevodu zaisťovacie úkony na zaistenie nepredpísaných a nesplátných daní, ako ani iných verejných požiadaviek.

§ 182.

(¹) Ak ide o nehnuteľnosť Žida alebo židovského združenia, ktorá slúži úplne, alebo v prevažnej časti na prevádzku podniku, môže Ústredný hospodársky úrad nariadiť prevod nehnuteľnosti Židov a židovských združení s podnikom aj vtedy, ak

vlastníkom nehnuteľnosti nie je majiteľ podniku.

(²) Ak sa s podnikom má previesť aj nehnuteľnosť Žida alebo židovského združenia môže Ústredný hospodársky úrad požiadať súd o poznačenie zamýšľaného prevodu v pozemkovej knihe.

§ 183.

Ústredný hospodársky úrad môže požiadať súdy previesť odhady, sprisahať strany (prenajímateľa, prevoditeľa) a svedkov za obdobného použitia súdnych predpisov, platných o poskytovaní právnej pomoci.

§ 184.

Na súdne pokračovanie podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190) neplatia predpisy o súdnych prázdninách.

§ 185.

Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť povinné hlásenie všetkých skutočností, ktoré sú potrebné na vykonanie tejto hlavy (§§ 167 až 190) Takto zistené údaje možno použiť len na ciele podľa tejto hlavy.

§ 186.

Útraty administratívneho, prípadne súdneho pokračovania — okrem útrat právneho zastupovania —, taktiež dane, poplatky a iné štátne dávky sú prednostnou položkou pri rozvrhu (§ 176).

§ 187.

(¹) Základom prevodného poplatku a dane z obratu je hodnota, určená Ústredným hospodárskym úradom.

(²) Prístup nového alebo ďalšieho spoločníka [§ 170, písm. e)], ako aj zväčšenie účasti doterajšieho nežidovského spoločníka jestvujúcej už verejnej obchodnej alebo komanditnej spoločnosti [§ 170, písm. d)], nepovažuje sa za novú spoločenskú zmluvu a splatňuje sa pritom len hodnotou prevedenej účasti, určená Ústredným hospodárskym úradom.

§ 188.

(¹) Nezachovanie príkazu podľa § 173 ohľadom doplnenia majetkovej podstaty židovského podniku, ako aj ustanovení

§ 168, ods. 1 a 2, § 176, ods. 7, § 181, ods. 1 a 2, písm. a) a konečne nezachovanie príkazu podľa § 185 potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 10 dní do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 1000.— do Ks 500.000.—. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 6 mesiacov.

(²) Trestom uvedeným v ods. 1 sa potresce aj:

a) Žid, ktorý samostatne prevodzuje živnosť bez živnostenského oprávnenia,

b) Žid, ktorý podomove obchoduje bez podomovej knižky,

c) živnostníci, ktorí svoje oprávnenie zneužívajú na to, aby kryli neoprávnené prevodzovanie živnosti Žida, ako aj Žid, ktorý dá podnet k tomu, alebo trpí, aby sa oprávnenie zneužívalo ku krytiu jeho neoprávneného prevodzovania živnosti.

§ 189.

Pre židovské podniky pod dočasnou správou môže Ústredný hospodársky úrad vyhláškou v Úradných novinách zmierniť obmedzenia pre židovské podniky.

§ 190.

Kto vedome udá nepravdivé skutočnosti, alebo použije takéto skutočnosti na vylúčenie povolenia alebo rozhodnutia podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190) potresce sa — ak nejde o čin prisnejšie trestný — okresným súdom pre prečin väzením do jedného roku a peňažným trestom od Ks 100 do Ks 200.000. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na väzenie od 1 dňa do 6 mesiacov.

HLAVA VI.

Prevod ostatných nehnuteľností.

§ 191.

(¹) Nehnuteľný majetok Židov a židovských združení stáva sa dňom, ktorý určí vláda vyhláškou v Slovenskom zákonníku vlastníctvom slovenského štátu (Ústredný hospodársky úrad).

(²) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na nehnuteľný majetok, ktorý treba považovať za poľnohospodársku nehnuteľnosť (§ 151) alebo majetkovú podstatu podnikov (§§ 167 až 190) a lekární (§§ 102 až 109).

§ 192.

(¹) Súdny na žiadosť Ústredného hospodárskeho úradu vložia v pozemkovej knihe vlastnícke právo na nehnuteľnosti, ktoré sa staly podľa § 191, ods. 1 vlastníctvom štátu, pre slovenský štát (Ústredný hospodársky úrad) alebo na základe listiny, vydané o scudzení [§ 199, ods. 1, písm. b)] pre osoby, ktoré Ústredný hospodársky úrad v žiadosti označí.

(²) Súd môže žiadosť Ústredného hospodárskeho úradu, podanú podľa ods. 1, odmietnuť len pre neprislusnosť a zamietnuť len preto, že odporuje pozemnoknižnému stavu.

(³) Proti usneseniu súdu, ktorým sa nariaďuje vklad vlastníckeho práva podľa ods. 2, sťažnosť sa neprípúšťa.

§ 193.

(¹) Dočasní správcovia nehnuteľnosti, uvedených v § 191, ods. 1 vykonávajú dočasnú správu pre slovenský štát aj po vydaní vyhlášky (§ 191, ods. 1) až do ďalšieho opätrenia Ústredného hospodárskeho úradu.

(²) Čistý výťažok dočasnej správy (ods. 1) plynie v prospech Fondu pre podporu vystahovalectva Židov.

§ 194.

Osoby (sdrúženia osôb), ktorých nehnuteľnosti sa staly podľa § 191, ods. 1 vlastníctvom slovenského štátu, sú povinné na vyzvanie Ústredného hospodárskeho úradu odovzdať nehnuteľnosti štátu (Ústrednému hospodárskemu úradu) do držby; ak tak neučinia, príslušný súd na návrh Ústredného hospodárskeho úradu uvedie štát (Ústredný hospodársky úrad) do držby nehnuteľnosti podľa § 180, ods. 2 exekučného zákona.

§ 195.

(¹) Ak nehnuteľnosť, ktorá podľa § 191, ods. 1 sa stane vlastníctvom slovenského štátu, je v nájme (árende), oslávajú práva a povinnosti nájomcu (árendátora) voči štátu nezmenené tak, ako trvaly voči predošlému prenajímateľovi s obmedzením uvedeným v ods. 2 a 3.

(²) Ak nájomcom — árendátorom — (ods. 1) je Žid alebo židovské sdrúženie, môže Ústredný hospodársky úrad zrušiť nájomný (árendálny) pomer výpoveďou.

Výpovednú lehotu, najmenej 14-dňovú, určí Ústredný hospodársky úrad.

(³) Ak nájomca — árendátor — nezaplatí dane, poplatky a iné verejnoprávne pohľadávky, je to dôvodom zrušenia nájomného — árendálneho — pomeru.

(⁴) Nájomcovi — árendátorovi — neprislúcha náhrada škody a uslieho zisku z dôvodu, že nájomný — árendálny — pomer bol podľa ods. 2 alebo 3 zrušený.

(⁵) Výmer Ústredného hospodárskeho úradu, vydaný podľa ods. 2 a opatrený doložkou vykonateľnosti je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 196.

Za nehnuteľnosti, ktoré sa staly vlastníctvom štátu (§ 191, ods. 1) patrí náhrada; výšku a podmienky zaplataenia náhrady určí Ústredný hospodársky úrad výmerom so zreteľom na riadnu (obecnú) hodnotu a na pohľadávky nežidovských hypotekárnych veriteľov, a to podľa smerníc vydaných vládou.

§ 197.

(¹) Ak na nehnuteľnosti (§ 191, ods. 1) viaznu služobnosti, poťažne iné vecné bremená, čiasselne nevyjadrené, ktoré nebudú zachované, Ústredný hospodársky úrad určí vo výmere, uvedenom v § 196 kapitály, ktoré odpovedajú ich protihodnote podľa § 24 vládneho nariadenia č. 100/1933 Sb. z. a n.

(²) Ak na nehnuteľnosti (§ 191, ods. 1) viaznu záložné práva, hypotekárny veriteľ pri výpovedi úveru prejímateľovi musí zachovať podmienky, platné pre prevoditeľa. Prevod podľa tejto hlavy (§§ 191 až 204) nemôže byť dôvodom pre vypovedanie úveru ani vtedy, ak by bol býval opak ujednaný.

§ 198.

Ústredný hospodársky úrad môže nariaďiť povinné hlásenie všetkých skutočností, ktoré sú potrebné na vykonanie ustanovení tejto hlavy (§§ 191 až 204). Takto zistené údaje možno použiť len na ciele vykonania ustanovení tejto hlavy.

§ 199.

(¹) Slovenský štát (Ústredný hospodársky úrad) nehnuteľnosti, ktoré podľa § 191, ods. 1 sa staly jeho vlastníctvom, môže:

a) podržať vo vlastníctve,

b) scudzíť luzemským nežidovským fyzickým alebo právnym osobám za prevodnú hodnotu,

c) dať do prenájmu tuzemským nežidovským fyzickým alebo právnym osobám.

(²) Prevodnú hodnotu a nájomné (ods. 1, písm. b) a c) určí Ústredný hospodársky úrad so zreteľom na miestne pomery, a to podľa smerníc vydaných vládou.

(³) Podmienky a spôsob podržania vo vlastníctve štátu [ods. 1, písm. a)], scudzenia [ods. 1, písm. b)] a prenájmu [ods. 1, písm. c)], ako aj spôsob zaplataenia a spravovania prevodnej hodnoty a nájomného podľa ods. 1 určí Ústredný hospodársky úrad všeobecne vyhláškou v Úradných novinách a v jednotlivých prípadoch výmerom, a to podľa smerníc, vydaných vládou.

§ 200.

(¹) Náhradu, uvedenú v § 196 složí slovenský štát (Ústredný hospodársky úrad) do súdneho depozita u okresného súdu, na území ktorého leží nehnuteľnosť (§ 191, ods. 1) a ktorý túto náhradu rozvrhne po doručení výmeru (§ 196) podľa ustanovení §§ 189 až 199 zák. č. LX/1881 a § 35 zák. č. LIII/1912 s odchýlkami, uvedenými v ods. 2 až 4.

(²) Nevýčerpanú časť náhrady súd vráti a prikáže na tie verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá — bez ohľadu na to, či obťažujú nehnuteľnosť alebo nie — ktoré dlhuje osoba, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu podľa § 191, ods. 1 a ktoré neboli ani v poradi prednostnom, ani v poradi hypotekárnych veriteľov uspokojené a ktoré sa stali splatnými do dňa rozvrhového pojednávania. Zvyšok náhrady odvedie súd Fondu pre podporu vystáhovateľstva Židov.

(³) Ak predvolanie na deň pojednávania o poradi pozemnoknižnému veriteľovi, alebo osobe, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti, nemohlo byť doručené, alebo ak do 15 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd im ustanoví kurátora a predvolanie, ako aj ďalšie usnesenia doručí kurátorovi. Kurátor zastupuje účastníka, pre ktorého bol ustanovený, kým sa tento o svoje zastúpenie nepostará. Odmena tohto kurátora je prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady.

(¹) Súd z úradnej povinnosti je povinný doručiť Ústrednému hospodárskemu úradu rozvrhové usnesenie, opatrené doložkou právoplatnosti.

§ 201.

Po složení náhrady do súdneho depozita (§ 200) a po právoplatnosti rozvrhového usnesenia, súd z úradnej povinnosti vymaže všetky vložené a zaznamenané farchové položky na nehnuteľnosti, nakoľko neboli zachované.

§ 202.

Ak Ústredný hospodársky úrad výmer podľa § 192, ods. 1 nemôže doručiť osobám (sdruženiam osôb), ktorých nehnuteľnosť sa stala podľa § 191, ods. 1 vlastníctvom štátu, alebo do 15 dní od vypravenia nedôjde potvrdenie o doručení, predvie náhradné doručenie tým, že výmer dá uverejniť v Úradných novinách.

§ 203.

(¹) Po vydaní vyhlášky podľa § 191, ods. 1 súdy sú z úradnej povinnosti povinné zrušiť zátvor, vnútenú správu a dražobné pokračovanie, vedené na tie nehnuteľnosti, ktoré podľa uvedeného ustanovenia sa stali vlastníctvom štátu.

(²) Ak však nehnuteľnosť bola už v deň, prechodu vlastníckeho práva na štát (§ 191, ods. 1) na dražbe odpredaná; ale dražobný kupec nie je ešte ako vlastník zapísaný do pozemkovej knihy, prechádza táto nehnuteľnosť do vlastníctva štátu len vtedy, ak dražba bude zrušená pod § 179 exekučného zákona, alebo bude vyhlásená za neplatnú podľa § 185 alebo 187 exekučného zákona; Ústredný hospodársky úrad je oprávnený žiadať vyhlásiť dražbu za neplatnú pre nespĺnenie dražobných podmienok dražobným kupcom podľa § 185 exekučného zákona.

(³) Ak dražba bude zrušená podľa § 179 exekučného zákona, alebo bude vyhlásená za neplatnú podľa §§ 185 alebo 187 exekučného zákona (ods. 2), nemožno nariadiť novú dražbu. Ak bola dražba vyhlásená za neplatnú podľa § 185 exekučného zákona, zvyšok vadia, pofažne zvyšok na súde složenej kúpnej ceny, po odpočítaní útrat dražby, súd vráti dražobnému kupcovi.

§ 204.

(¹) Nezachovanie príkazu podľa § 198 potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 10 dní do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 1000.— do Ks 500.000.— Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 6 mesiacov.

(²) Pokus je trestný.

HLAVA VII.

Výkup poľnohospodárskeho inventára.

§ 205.

Štátny pozemkový úrad môže i okrem prípadov uvedených v § 162 vykúpiť živý a mŕtvy poľnohospodársky inventár, ktorý slúži na obhospodarovanie poľnohospodárskych nehnuteľností a ktorý vlastníckym právom patrí Židom alebo židovským združeniam.

§ 206.

O výkupe podľa § 205 platia obdobne ustanovenia § 162.

HLAVA VIII.

Prevod iných hnutelností.

§ 207.

(¹) Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť nútený odpredaj za riadnu (obecnú) hodnotu hnutelnosti Židov a židovských združení tuzemským nežidovským fyzickým alebo právnyim osobám.

(²) Ústredný hospodársky úrad môže dať zaistiť predmety uvedené v ods. 1.

(³) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na:

a) predmety určené bezprostredne k bohoslužbe alebo domácej pobožnosti, modlitebné knihy, zariadenia, patriace k miestnostiam určeným pre bohoslužbu, výpravu hrobov a krypt, taktiež na predmety bezprostredne potrebné k pohrebu,

b) náboženské relikvie, rodinné podniky,

c) rády, záslužné mince a iné čestné odznaky,

d) predmety potrebné k výkonu povolania alebo živnosti,

e) domáci a kuchynský nábytok, potrebný v domácnosti, nádoby, prístroje k vareniu a jedeniu potrebné, kachle, sporáky, predmety k šateniu potrebné a potrebná posteľná bielizeň,

f) lieky a iné veci a pomocné prostriedky potrebné v prípade choroby alebo telesnej vady,

g) potraviny, kurivo a osvetľovacie prostriedky potrebné na čas jedného mesiaca,

h) živý a mŕtvy inventár, ktorý slúži k obhospodarovaniu poľnohospodárskych nehnuteľností (§§ 162 a 205), nakoľko tieto patria Židom alebo židovským združeniam.

§ 208.

(¹) Riadnu (obecnú) hodnotu predmetov uvedených v § 207 určí Ústredný hospodársky úrad, po vypočítaní znalca so zreteľom na nákupnú cenu a opotrebenie. Hodnotu každého predmetu treba určiť osobitne.

(²) Uchádzač je povinný na vyzvanie Ústredného hospodárskeho úradu složiť primeranú zálohu na útraty odhadného pokračovania, ktoré v každom prípade znáša uchádzač.

§ 209.

(¹) Ústredný hospodársky úrad vydá výmer o nútenom predaji a doručí ho okresnému súdu a daňovému úradu, v obvode ktorých sa nachádza predmet núteného predaja.

(²) Vo výmere (ods. 1) určí Ústredný hospodársky úrad podmienky a spôsob zaplata riadnej (obecnej) hodnoty, pričom môže povoliť lehotu zaplata riadnej (obecnej) hodnoty v splátkach, rozvrhnutých najviac na 5 rokov. Povolenie splátok môže Ústredný hospodársky úrad viazať na poskytnutie primeranej záruky.

§ 210.

(¹) V prípade núteného predaja podľa § 207 je prejímateľ povinný složiť riadnu (obecnú) hodnotu do súdneho depozita na okresnom súde, v obvode ktorého sa nachádza predmet núteného predaja.

(²) Súd rozvrhne sumu, určenú podľa § 208 na veriteľov prevoditeľa. Tým cieľom po doručení výmeru o nútenom predaji predmetov uvedených v § 207 vyzve vyhláškou v Súdnom ústrednom oznamovateli veriteľov, aby v 15-dňovej lehote od uverejnenia prihlásili svoje požiadavky s udaním ich výšky, prislúšenstiev, skutočností, na ktorých sa zakladajú, dôkazov, a či na predmetoch núteného predaja

majú nejaké právo, a to pod následkami pominutia ich uspokojenia z rozvrhovanej sumy (§ 36 zák. č. 23/1928 Sb. z. a n.). Odpis vyhlášky doručí súd aj príslušnému daňovému úradu.

(ⁿ) Vo vyhláske určí súd súčasne termín na rozvrhnutie riadnej (obecnej) hodnoty.

(^l) Z rozvrhovanej sumy uhradia sa v prvom rade trovy vyhlášky (ods. 2) a trovy súdneho pokračovania podľa tejto hlavy (§§ 207 až 214) a potom včas ohlásené záložné, ako aj vykonateľné požiadavky veriteľov prevoditeľa podľa zásad, uvedených v § 37 zákona č. 23/1928 Sb. z. a n.

§ 211.

Prevzatím výmeru o nútenom predaji prejímateľ nadobúda nárok na prevzatie predmetov do držby a ich prevzatím stáva sa vlastníkom. Tento výmer, opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 212.

Ak by prejímateľ včas nespĺnil podmienky uhradenia riadnej (obecnej) hodnoty (§ 208, ods. 2), môže mu Ústredný hospodársky úrad predmety odňať a previesť do vlastníctva iného uchádzača. Prevodný prejímateľ je povinný uhradiť Ústredným hospodárskym úradom určenú sumu za opotrebenie predmetov a útraty pokračovania a zodpovedá za vzniklú škodu.

§ 213.

(¹) Ak na predmete je výhrada vlastníckeho práva v prospech Nežida — nežidovského združenia —, nútený predaj (§ 207) sa nariadi len vtedy, ak prejímateľ už v žiadosti o nútený predaj alebo na výzvu Ústredného hospodárskeho úradu dokáže, že sa s vlastníkom dohodol o prevzatí nedoplatku kúpnej ceny, alebo že nedoplatok kúpnej ceny s príslušenstvom mu zaplatil. Vlastník je povinný prijať toto platenie.

(²) Výhrada vlastníckeho práva Žida (židovského združenia) nie je prekážkou núteného predaja.

(³) Exekučné a iné záložné práva nie sú prekážkou núteného predaja podľa § 207 a budú uspokojené z riadnej (obecnej) hodnoty (§ 210, ods. 4).

(⁴) Exekučný súd (daňový úrad) po doručení výmeru o nútenom predaji (§ 209, ods. 1) odloží dražobné pokračovanie z úradnej moci.

§ 214.

Z hyperochy (§ 210, ods. 4) poukáže súd príspevok 50% v prospech Fondu pre vystahovanie Židov; zvyšok sa poukáže na viazaný účet Žida (židovského združenia).

ČASŤ PIATA.

Fond pre podporu vystahovalecťva Židov.

§ 215.

Pri Ústrednom hospodárskom úrade je zriadený Fond pre podporu vystahovalecťva Židov (v ďalšom texte „Fond“). Správu Fondu upravuje štatút, ktorý predložil do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia Ústredný hospodársky úrad vláde na schválenie.

ČASŤ ŠIESTA.

Správa majetku.

HLAVA I.

O dočasných správcoch pre domy.

§ 216.

(¹) Ústredný hospodársky úrad môže z vážnych hospodárskych alebo sociálnych dôvodov uvaliť dočasnú správu na domový majetok Židov, židovských združení, židovských základní a fondov, na ktorý nemôže žiadať uvaliť vnútenú správu Štátny pozemkový úrad.

(²) Dočasnú správu nemožno uvaliť na domový majetok, na ktorý je uvalená súdna vnútená správa. V prípade uvalenia súdnej vnútenej správy dočasná správa podľa ods. 1 zaniká.

§ 217.

Dočasným správcom môže byť mravné zachovalý slovenský štátny občan, ktorý má najmenej 24 rokov a potrebné znalosti a skúsenosti.

§ 218.

(¹) Dočasný správca vykonáva za vlastníka a na jeho účet všetky práva a povinnosti okrem práva majetok scudzit. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností vyplývajúcich zo

správy. Pri spravovaní je dočasný správca povinný riadiť sa pokynmi Ústredného hospodárskeho úradu.

(2) Pred nastúpením úradu vykoná dočasný správca sľub do rúk poverenca Ústredného hospodárskeho úradu.

(3) Dočasný správca je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dočasnej správy.

(4) Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne, skladat účty a podávať zprávy a vysvetlenia Ústrednému hospodárskemu úradu; záujemci si môžu od dočasného správcu vyžiadať odpis vyúčtovania podaného za celý uplynulý rok; dočasný správca je povinný ho vydať, a to najneskôršie do konca januára každého roku. Do 15 dní odo dňa vydania odpisu môžu záujemci podať Ústrednému hospodárskemu úradu proti vyúčtovaniu námietky, o ktorých rozhodne Ústredný hospodársky úrad s konečnou platnosťou. Trovy s preskúmaním vyúčtovania spojené znáša podateľ.

(5) Dočasný správca má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu proti vlastníkovi. Výšku odmeny určí Ústredný hospodársky úrad. Rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu o určeni odmeny je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. Vyplatená odmena nie je odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

(6) Dočasný správca smie užívať miestnosti (byť) v spravovanom dome len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu a za podmienok ním určených.

(7) Ústredný hospodársky úrad môže kedykoľvek previesť zmenu v osobe dočasného správcu alebo dočasnú správu zrušiť.

§ 219.

(1) Dočasný správca môže len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obyčajnému hospodáreniu, najmä majetok zafažif a, dať povolenie ku vkladu záložného práva namiesto pozemnoknižného vlastníka.

(2) Ústredný hospodársky úrad dozerá nad hospodárením dočasného správcu a postará sa o odstránenie závad a nepravdivelností pri výkone dočasnej správy.

(3) Z výťažku dočasnej správy sa uhrádza v prvom rade verejné dane a dávky,

poistné prémie, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych a iných tiarch a pod. Podrobnosti o spravovaní výťažku a nakladaní s ním určí Ústredný hospodársky úrad.

§ 220.

Uvalenie i zrušenie dočasnej správy sa poznáči v pozemkovej knihe. Táto poznámka má účinky poznámky súdnej vnútej správy.

§ 221.

(1) Dočasného správcu, ktorý hrubo poruší svoje povinnosti, potresce za priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 100 do Ks 100.000, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vyhlúčený.

HLAVA II.

O dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch.

Diel prvý.

Ustanovenia všeobecné.

§ 222.

Do židovského podniku môže Ústredný hospodársky úrad menovať kedykoľvek dôverníka alebo dočasného správcu.

§ 223.

(1) Dôverníkom — dočasným správcom — môže byť mravne zachovalý slovenský štátny občan, ktorý má najmenej 24 rokov a podľa možnosti aj príslušné odborné vzdelanie a znalosti.

(2) Dôverník — dočasný správca — má pri výkone svojej funkcie postavenie verejného orgánu. Táto funkcia nezakladá služobný pomer ani voči podniku ani voči štátu.

(3) Pred prevzatím funkcie vykoná dôverník — dočasný správca — sľub do rúk zástupcu alebo splnomocnenca Ústredného hospodárskeho úradu.

(4) Ústredný hospodársky úrad môže kedykoľvek previesť zmenu v osobe dôverníka — dočasného správcu — alebo dôverníctvo — dočasnú správu — zrušiť.

§ 224.

(¹) Dôverník — dočasný správca — je povinný zachovať aj úpravy a príkazy, ktoré vydá Ústredný hospodársky úrad všeobecne alebo v jednotlivých prípadoch.

(²) Dôverník — dočasný správca — vykonáva tiež dozor nad zachovaním ustanovení časti IV., hlavy V. (§§ 167 až 190).

(³) Dôverník — dočasný správca — je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dôvernictva — dočasnej správy.

§ 225.

Dôverník — dočasný správca — má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu, ktorej výšku určí Ústredný hospodársky úrad na ťarchu podniku. Nenahradené hotové výdavky a nezaplatená odmena sú vymáhateľné podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu.

Diel druhý.

O dôverníkoch.

§ 226.

(¹) Dôverník nesmie používať iné označenie ako „dôverník“.

(²) Dôverník má funkciu kontrolnú; dozerá na hospodárenie podniku a dáva návrhy na odstránenie závad, ak sa podnik nevedie so starostlivosťou riadneho obchodníka. Za tým účelom môže nazeráť do všetkých kníh, záznamov, ako aj iných pomôcok, ktoré súvisia s vedením podniku; nesmie však ani prijímať ani poukazovať nijaké platby podniku.

(³) Odborné a záujmové organizácie (živnostenské spoločenstvá, obchodné grémia a ioh sväzy, obchodné a priemyselné komory, Ústredné združenie slovenského priemyslu a pod.) sú povinné v rámci svojej pôsobnosti bezplatne poskytnúť dôverníkovi rady a informácie, ak o to požiada.

Diel tretí.

O dočasnej správe.

§ 227.

(¹) Dočasný správca je povinný na účet držiteľa podniku urobiť všetky opatrenia, ktoré treba na zachovanie riadneho

a presného chodu podniku. Na neho prechádza správa podniku a všetko, čo s ňou súvisí. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností jemu uložených.

(²) Dočasný správca zastupuje podnik jemu do správy sverený pred súdmi a úradmi.

(³) Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne a skladať o svojom hospodárení účty Ústrednému hospodárskemu úradu v lehotách týmto úradom určených a podať mu kedykoľvek potrebné zprávy a vysvetlenia.

§ 228.

(¹) Dočasný správca potrebuje povolenie Ústredného hospodárskeho úradu, ak chce vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obyčajnému hospodáreniu, ako aj ku všetkým iným opatreniam mimoriadnej dôležitosti.

(²) Ústredný hospodársky úrad dozerá na to, ako dočasný správca hospodári a z úradnej moci sa postará o to, aby boli odstránené závady a nepravdivosti zistené pri hospodárení.

(³) Dočasný správca platí z výťažku dočasnej správy všetky jej výdavky, ako aj výdavky, spojené s riadnou prevádzkou podniku; predovšetkým — verejně dane a dávky, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych požiadaviek, poisťné prémie atď.

(⁴) Čistý výťažok dočasnej správy podniku sa po zúčtovaní odovzdá držiteľovi podniku na jeho viazaný účet (§ 64). Držiteľ podniku je však povinný, ak tak rozhodne Ústredný hospodársky úrad, skladať hotovosti, potrebné na prevádzku podniku, a hradíť jej schodok. Výmer Ústredného hospodárskeho úradu je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 229.

Exekučná vnútrená správa môže postihnúť len čistý výťažok, ktorý by mal podľa § 228, ods. 4 dostať držiteľ podniku.

§ 230.

(¹) Zavedenie i zrušenie dočasnej správy sa poznačí do príslušnej verejnej knihy, ak sú súčasťou podniku nehnuteľnosti.

Poznámka zavedenia dočasnej správy má ten účinok, že dočasná správa môže byť vedená proti každému, kto po poznámke nadobudol práva k podniku.

(*) Ak je firma držiteľa podniku zapísaná vo firemnom registri, poznačí sa v ňom na návrh Ústredného hospodárskeho úradu uvalenie, poťažne zrušenie dočasnej správy a meno dočasného správcu.

Diel štvrtý.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 231.

(*) Dôverníka alebo dočasného správcu, ktorý hrubo poruší povinnosti uložené mu ustanoveniami §§ 222 až 230 alebo nezachová úpravu alebo príkaz Ústredného hospodárskeho úradu (§ 224, ods. 1), potresce za priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 1 dňa do 3 mesiacov a peňažným trestom od Ks 100 do Ks 100.000. Nevymožiteľný peňažný trest sa premení na zatvorenie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(*) Podmienečný odklad trestu je vylučený.

§ 232.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. sa nevzťahujú na dôverníkov a dočasných správcov v židovských podnikoch.

ČASŤ SIEDMA.

Znášanie nákladov revízie, kontroly a ustálenia likvidačnej a obecnej hodnoty židovských a arizovaných podnikov, ako aj židovského majetku.

§ 233.

(*) Náklady revízie, kontroly a ustálenia likvidačnej hodnoty židovských podnikov, ako aj náklady kontroly podnikov prevedených podľa § 170 alebo uvedených v § 181, ods. 4, znáša majiteľ podniku.

(*) Náklady revízie ako aj kontroly dočasných správ domového majetku Židov a židovských združení znáša majiteľ domového majetku.

(*) Náklady ustálenia obecnej hodnoty predmetu právnych úkonov podľa § 53 znášajú osoby tam uvedené.

§ 234.

(*) Vyšku nákladov (§ 233) určí Ústredný hospodársky úrad.

(*) Rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu, ktorým určí náklady, je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

235.

Náklady uvedené v § 233 nie sú odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

ČASŤ OŠMA.

Osobitné predpisy vo veciach daňových a poplatkových.

HLAVA I.

Predpisy vo veciach daňových.

§ 236.

(*) Ustanovenia čl. 1, ods. 3 časti druhej zákona č. 266/1936 Sb. z. a n. v znení článku 29 vládneho nariadenia č. 160/1939 Sl. z. neplatí pre daňovníkov-Židov a židovské združenia, a to počínajúc rokom 1940.

(*) Za daň všeobecnú zárobkovú, predpísanú vzhľadom na ustanovenie ods. 1 z výnosu bývalých židovských podnikov, neručia nežidovskí vlastníci týchto podnikov ani majetkové podstaty nežidovských podnikov.

§ 237.

(*) Úradné rozhodnutia a opatrenia finančných úradov (komisii) vo veciach priamych daní a dane z obratu, vydané po 1. januári 1930 do 31. decembra 1940 a týkajúce sa daňovníkov Židov, nežidovských manželov Židov a židovských združení možno bez ohľadu na to, či nadobudly právoplatnosť alebo nie, preskúmať a podľa výsledkov preskúmania zrušiť, inými nahradit' alebo zmeniť, a to bez udania dôvodov. Zrušené môžu byť aj slavy na daniach, dosiahnuté pri konkurzoch a vyrovnaniach.

(*) Ustanovenie ods. 1 platí i pre dávku z majetku a prírastku na majetku, nakoľko ide o odpisy z milosti alebo o úľavy podľa § 5 zákona č. 6/1924 Sb. z. a n.

§ 238.

(*) Premlčacie lehoty určené v §§ 277 a 280 zákona o priamych daniach, v §

45, ods. 1 až 4 zákona o dani z obratu, ktoré po 1. januári 1930 do 31. decembra 1940 už uplynuly alebo sú v behu u daňových subjektov uvedených v § 237, ods. 1 sa obnovujú a začínajú plynúť dňom 1. januára 1941.

(²) Obnovenie premlčacích lehôt podľa ods. 1 vzťahuje sa aj na daňové predpisy, ktoré doteraz nenadobudli právoplatnosť, pokiaľ v opravnom prostriedku sa namieta premlčanie.

§ 239.

(¹) Ustanovenie § 238, ods. 1 platí obdobne i o obnovení premlčacích lehôt určených pre zavedenie trestného pokračovania podľa §§ 206 a 208, ods. 2 zákona o priamych daniach a § 45, ods. 8 až 10 zákona o dani z obratu.

(²) Ustanovenia § 202, ods. 2, písm. b) a § 204 zákona o priamych daniach a § 44, ods. 1, č. 3 zákona o dani z obratu, o účinnnej ľútosti pre trestné pokračovania zavedené podľa ods. 1, sa suspendujú.

§ 240.

(¹) Právo štátu vymáhať splatné dane s prírážkami a s príslušenstvom za daňové roky 1927 a nasledujúce od daňových subjektov uvedených v § 237, ods. 1, pokiaľ do 31. decembra 1940 lehota určená v § 281 zákona o priamych daniach a v § 45, ods. 5 zákona o dani z obratu už uplynula alebo je v behu, sa obnovuje a premlčacia lehota preň začína znovu plynúť dňom 1. januára 1941.

(²) Právo štátu vymáhať dávku z majetku a z prírastku na majetku podľa zákona č. 309/1920 Sb. z. a n. od daňových subjektov uvedených v § 237, ods. 1, pokiaľ do 31. decembra 1940 premlčacia lehota určená v § 5 zákona č. 31/1878 r. z. uplynula alebo je v behu, sa obnovuje a premlčacia lehota preň začína znovu plynúť dňom 1. januára 1941.

(³) Pre daňové subjekty uvedené v § 237, ods. 1 suspendujú sa ustanovenia § 276, ods. 3 a § 283, ods. 2 zákona o priamych daniach.

§ 241.

(¹) Za nedoplatky priamych daní s prírážkami a s príslušenstvom, dane z obratu a dane prepchovej s príslušenstvom, dávky z majetku a z prírastku na majetku s príslušenstvom a pokút a trestov s príslušenstvom — Židov a židovských sdrú-

žení, a to bez zreteľa na to, či nedoplatky pochádzajú z času pred alebo po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, rucia osobne a celým svojim majetkom manželka a osoby príbuzné alebo sošvagrené až do druhého stupňa vpočítane, ktoré zijú alebo v čase vzniku daňovej alebo dávkovej povinnosti, poľažne spáchania trestného činu, pre ktorý sa trest alebo pokuta vymerala, žily s daňovníkom v spoločnej domácnosti a sú osobami uvedenými v § 237 ods. 1. Ak jeden z viacerých ručiteľov zaplatil nedoplatok (jeho časť), má ohľadom časti, ktorá pomerne pripadá na ostatných ručiteľov podľa ich počtu, poradom civilného práva uplatňovateľný nárok na náhradu proti týmto ručiteľom.

(²) Pre daňové subjekty uvedené v § 237, ods. 1 suspendujú sa ustanovenia § 264, ods. 1, č. 3 a 5 a ods. 3 zákona o priamych daniach.

HLAVA II.

Predpisy vo veciach poplatkových.

§ 242.

(¹) Všetky správne akty (výrubu), rozhodnutia, opatrenia vo veciach poplatkových, ktoré finančné úrady vydaly po 1. januári 1919 a ktoré sa týkajú subjektov uvedených v § 237, ods. 1, môžu bez ohľadu na ich právoplatnosť preskúmať a zrušiť; platobná povinnosť týchto subjektov môže byť novým pokračovaním určená.

(²) Ustanovenie § 237, ods. 1, posledná veta, platí obdobne aj pre poplatky.

§ 243.

Premlčacie lehoty na vyrúbenie, dodatočné vyrúbenie, dôchodkové trestné pokračovanie a vymáhanie poplatkov, určené v poplatkových zákonoch, nakoľko ide o subjekty uvedené v § 237, ods. 1, neplatia.

§ 244.

(¹) Pre právne úkony uzavreté medzi subjektami uvedenými v § 237, ods. 1 platia bez ohľadu na čas vzniku poplatkovej povinnosti tieto právne domnienky:

a) úplný majetkový prevod sa považuje za dar, ak bol uzavretý medzi Židmi manželmi alebo príbuznými priamei vetvi bez obmedzenia a v pobočnej vetvi až do druhého stupňa vpočítane, a to aj vtedy, ak len jedna z týchto smluvných strán je Židom;

b) veno, bez ohľadu na osobu, ktorá ho

poskytuje, považuje sa za dar bezpodmienečný.

(*) Opak domnienky uvedenej v ods. 1, pism. a) uznáva sa len v tom prípade, ak kupiteľ hodnoverne dokáže, že mal protistredky na vyrovnanie kúpnej ceny a že ju skutočne vyplatil, a ak predávateľ hodnoverne preukáže, že kúpna cena vplynula do jeho majetku. Potvrdenie zaplatenia kúpnej ceny v samej kúpnopredajnej zmluve nie je dostatočným dôkazom. Jestvovanie a výšku v zmluve prevzatých záväzkov (pasív) treba dokázať hodnovernými listinami; rovnakým spôsobom treba dokázať skutočnosť, že prevzaté záväzky (pasíva) boli kupiteľom vyplatené, ak sa majú uznať za platby na kúpnu cenu.

(†) Ak bolo veno poskytujúcemu vrátené, preto že manželstvo zaniklo a poskytujúci preukáže, že vplynulo do jeho majetku, domnienka o dare podľa ods. 1, pism. b) je vyvrátená.

§ 245.

(*) Za poplatkové nedoplatky, tresty a pokuty, a to bez zreteľa na to, či pochádzajú z času pred nadobudnutím alebo po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, ručia osobne subjekty, uvedené v § 237, ods. 1, ktoré nadobudli majetkové predmety od poplatníka Žida (§ 237, ods. 1) darom alebo úkonom zastierajúcim darovanie, a to do výšky hodnoty majetku takto nadobudnutého. Medzi manželmi a príbuznými a sošvagrenými až do druhého stupňa pokladá sa úplatný prevod majetkový za dar alebo za úkon zastierajúci darovanie; opak tejto domnienky možno dokázať len spôsobom, uvedeným v § 244, ods. 2.

(†) Ustanovenia § 36 zákonného článku XI/1918 o vecnom ručení platia voči osobám uvedeným v § 237, ods. 1 bez časového obmedzenia, ale bez ujmy práv nadobudnutých Nežidmi.

HLAVA III.

Spoločné ustanovenia.

§ 246.

Dane, poplatky, peňažné pokuty a tresty, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia §§ 236 až 245, môže finančná správa zaistiť na majetku dotyčného daňovníka (poplatníka) — Žida, alebo židovského združenia. Toto zaistenie sa vykoná na základe vykonateľného zaisťovacieho príkazu, vydaného podľa § 284, ods. 1 zákona o priamych daniach, v ktorom netreba uviesť

dôvody, pre ktoré úrad pokladá vybranie za ohrozené.

§ 247.

K opatreniam podľa § 237 je príslušný úrad, ktorý vydal opatrenie alebo rozhodnutie v poslednej inštancii.

§ 248.

Pre pokračovanie cieľom vykonania ustanovení §§ 236 až 245, pokiaľ sa týka daňovníkov (poplatníkov) podľa § 237, ods. 1, suspendujú sa zákonné ustanovenia o zachovaní bankového a obchodného tajomstva.

§ 249.

Verejné úrady, ústavy, verejní notári a fyzické a právne osoby sú povinné pri vykonávaní tejto časti (§§ 236 až 249) spoluúčinkovať a dožiadania finančných úradov s najväčším urýchlenním vyba-

ČASŤ DEVIATA.

Spoločné ustanovenia.

§ 250.

Rozsah niektorých pojmov použitých v nariadení.

(*) Tam, kde sa v právnych predpisoch, upravujúcich právne postavenie, poľažne právne pomery Židov, ktoré zostávajú naďalej v platnosti uvádza pojem „Žid“, treba ním odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia rozumieť „Žida“ podľa ustanovenia § 1.

(†) Tam, kde sa v tomto nariadení používa pojem „Nežid“ (nežidovský), treba pod ním — okrem prípadu § 9 — rozumieť aj židovského miešanca.

§ 251.

Osobitné ustanovenia o účinnosti tohto nariadenia ohľadom niektorých osôb.

(*) Osoby, o ktorých sa len dodatočne zistí, že sú Židmi, poľažne židovskými miešancami, alebo ktoré sa nimi stanú len po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, postihujú jeho účinky len odo dňa, kedy bolo právoplatne rozhodnuté, že sú Židmi, poľažne židovskými miešancami, poľažne odo dňa, čo sa nimi staly.

(†) Ak je na splnenie niektorej povinnosti podľa tohto nariadenia určená lehota, počíta sa v prípadoch uvedených v ods.

1 od dňa, pokiaľže skutočnosť tam uvedenej.

(²) Účinky ustanovení ohľadom nežidovských manželov Židov postihujú týchto v prípadoch uzavretia manželstva so Židom po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia — odo dňa uzavretia manželstva. Ustanovenie ods. 2 platí aj tu obdobne.

§ 252.

Vylúčenie sťažností na Najvyšší správny súd a domáhania sa nápravy pred štátnymi súdmi.

(¹) Proti rozhodnutiam (opatreniam a pod.) vydaným podľa tohto nariadenia sa nepripúšťa sťažnosť na Najvyšší správny súd — okrem prípadov, uvedených v §§ 3, 5 a 167, ods. 3.

(²) V tých prípadoch, kde je vylúčená sťažnosť na Najvyšší správny súd, nemožno sa domáhať ani nápravy pred štátnymi súdmi podľa § 66 zákona č. 185/1939 Sl. z.

§ 253.

Výpovede služobných pomerov.

Ak dôjde k výpovedi súkromnoprávneho služobného (pracovného) pomeru vzhľadom na ustanovenia tohto nariadenia — okrem prípadov podľa časti 1, hlavy X, dielu 2 (§§ 43 až 48) — platia o nej a o odbytnom ustanovení vládneho nariadenia č. 65/1939 Sl. z.

§ 254.

Dávky za úradné výkony.

(¹) Dávka za úradné výkony (§ 1 zák. č. 340/1940 Sl. z.) sa vyberá v prípadoch oslobodení podľa § 255 v týchto sadzbách:

a) za udelenie oslobodenia z ustanovenia § 1 v sume od Ks 1.000.— do Ks 500.000.—,

b) za udelenie oslobodenia z ustanovenia § 2 v sume od Ks 500.— do Ks 100.000.—,

c) za udelenie oslobodenia z jednotlivých alebo viacerých ustanovení nariadenia v sume od Ks 10.— do Ks 300.000.—.

d) za potvrdenie vydané podľa § 3 vyberá sa dávka 10.— Ks (vl. nar. č. 260/1940 Sl. z. diel A, pol 2).

(²) Inak platia ustanovenia zákona č. 340/1940 Sl. z. a vládneho nariadenia č. 360/1940 Sl. z.

ČASŤ DESIATA.

Oslobodenie a výnimky.

§ 255.

(¹) Prezident republiky môže udeliť oslobodenia z ustanovení tohto nariadenia.

(²) Oslobodenia môžu byť úplné alebo čiastočné a možno ich viazať podmienkami.

(³) Oslobodenia možno kedykoľvek odvolať.

§ 256.

Výnimky udelené podľa vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z. alebo podľa iných právnych predpisov upravujúcich právne postavenie alebo právne pomery Židov platia ako oslobodenia z obdobných ustanovení podľa tohto nariadenia. Ustanovenie § 255, ods. 3 platí obdobne aj o týchto výnimkách.

ČASŤ JEDENASTA.

Prechodné ustanovenia.

§ 257.

Prepustenie pomocníck domácností zo židovských domácností.

S pomocnicami v domácnostiach, ktoré nemožno zamestnávať vzhľadom na ustanovenie § 41, treba služobný pomer zrušiť najneskôr do 31. októbra 1941.

§ 258.

Lehota na podanie žiadostí o povolenie zamestnávať Židov.

(¹) Každý zamestnávateľ, ktorý zamestnáva Žida v deň, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, je povinný do 1. októbra 1941 podať žiadosť o pracovné povolenie podľa § 43, pričom sa neberie zreteľ na žiadosť podané do nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(²) Do vybavenia žiadostí podľa ods. 1 podanej po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia môže Žid zostať v doterajšom zamestnaní.

(³) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na prípady, v ktorých žiadosť o pracovné povolenie už bolo pred účinnosťou tohto nariadenia vyhovené, alebo v ktorých bola žiadosť Ústredným hospodárskym úradom zamietnutá, bez ohľadu na to, či výpovedná lehota už uplynula alebo nie.

§ 259.

Lehota k odovzdaniu preukazov, odňatých oprávnení a prepadnutie rádioprijímačov a zbraní.

(¹) Zbrojné listy, rybolovné listky, vo-
dičské listy, pasy, preukazy na spôsob
cestovných pasov a dočasné cestovné pa-
sy, vydané Židom pred nadobudnutím
účinnosti tohto nariadenia, strácajú plat-
nosť a ich majitelia Židia, poťažne nežidov-
skí manželia židov, majú ich odovzdať na
okresnom (štátnom policajnom) úrade,
príslušnom podľa bydliska — osoby, kto-
ré nemajú bydliska, — na okresnom (štát-
nom policajnom) úrade, príslušnom podľa
miesta pobytu, a to do 8 dní po nadobud-
nutí účinnosti tohto nariadenia, poťažne
— nakoľko ide o cestovné — i dočasné —
pasy (preukazy), po najbližšom návrate
z cudziny.

(²) Koncesie na držbu rádioprijímača,
poťažne rádiovysielača, majú Židia (nežidov-
skí členovia židovskej domácnosti)
odovzdať do 8 dní odo dňa nadobudnutia
účinnosti tohto nariadenia na poštovom
úrade, ktorý ich vydal. Radioprijímače a
rádiovysielače, ktoré mali Židia (nežidov-
skí členovia židovskej domácnosti), pre-
padajú v prospech štátu. To platí aj o rá-
dioprijímačoch, zabavených doteraz admini-
stratívne. Zabavenie vykonajú okresné
(štátne policajné) úrady.

(³) Taktiež v prospech štátu prepadajú
akékoľvek zbrane, ktorých majiteľmi sú
Židia. To platí aj o zbraniach zabavených
doteraz administratívne. Zabavenie vyko-
najú okresné (štátne policajné) úrady.

(⁴) Nesplnenie povinností, uvedených
v ods. 1 až 3, trescú ako priestupok okres-
né (štátne policajné) úrady peňažným tres-
tom od 100.— Ks do 10.000.— Ks, ktorý
sa má v prípade nevykonalnosti preme-
niť na zatvorenie od jedného dňa do 15
dní.

§ 260.

**Osobitná lehota na zriadenie viazaných
účtov, úschov a vkladných knížiek.**

Osoby, ktoré sú Židmi podľa § 1,
avšak nimi doteraz neboli, sú povinné
zriadiť viazané účty (§§ 64 a nasl.) a
úschovy (§§ 68 a nasl.) do 8 dní odo dňa
nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.
V tej istej lehote sú povinné uložiť svoje
peňažné hotovosti na vkladné knížky
(§§ 62 a nasl.).

**Osobitné ustanovenie o štátnych
zamestnancoch.**

§ 261.

(¹) Židia, vylúčení podľa § 15 zo štát-
nych alebo iných verejných služieb, musia
byť prepustení do dvoch mesiacov odo
dňa nadobudnutia účinnosti tohto naria-
denia.

(²) Ak ide o vylúčení židovských mie-
šancov, uvedených v § 2, písm. a) poťaž-
ne — nakoľko ide o dôstojníkov a pod-
dôstojníkov (§ 15, ods. 2) aj v § 2 písm. b),
a nežidovských manželov Židov, má sa
prepustenie stať do 6 mesiacov odo dňa
nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(³) Vláda môže v záujme služby pre-
dlžiť lehoty, uvedené v ods. 1 a 2.

§ 262.

(¹) Ak bol niekto prepustený zo štát-
nych alebo iných verejných služieb preto,
že sa vzťahovali na neho ustanovenia § 1
vládného nariadenia č. 63/1939 Sl. z. a
vládného nariadenia č. 74/1939 Sl. z., po-
ťažne vládného nariadenia č. 143/1941 Sl.
z., avšak podľa tohto nariadenia nie je
Židom ani židovským miešancom uve-
deným v § 2 písm. a), poťažne, nakoľko ide
o dôstojníkov a poddôstojníkov (§ 15,
ods. 2), aj v § 2, písm. b), má byť v pred-
poklade, že vráti prípadne vyplatené
odstupné znovu prijatý do služieb s prá-
vami, ktoré mal pri prepustení, pričom
čas od prepustenia až do opätovné-
ho nastúpenia do služby sa nepočíta pre
zvýšenie služobného a pre nárok na výsluž-
né ani pre jeho výmeru. Ak by však pri-
chádzalo do úvahy preloženie do výslužby,
vymerajú sa mu odpočívne platy tak, ako
by bol daný do výslužby dňom prepustenia.

(²) Požívateľom štátnych odpočívnych
prípadne zaopatrovacích plátov, na kto-
rých sa vzťahovali ustanovenia § 1 vlád-
neho nariadenia č. 63/1939 Sl. z. a naria-
denia č. 143/1941 Sl. z. (§ 11 a 12 napo-
sledy uvedeného nariadenia), avšak podľa
tohto nariadenia nie sú Židmi ani židov-
skými miešancami, uvedenými v § 2, písm.
a), poťažne, nakoľko ide o dôstojníkov a
poddôstojníkov (§ 15, ods. 2), aj v § 2, písm.
b) majú od prvého dňa mesiaca nasledujú-
ceho po nadobudnutí účinnosti tohto na-
ariadenia nárok na odpočívne, poťažne za-
opatrovacie požitky, a to na také, na aké
mali v deň nadobudnutia účinnosti naria-
denia č. 143/1941 Sl. z.

§ 263.

**Prepadnutie predmetov uvedených
v § 74.**

Predmety uvedené v § 78, ods. 1 a 2 prepadajú v prospech štátu. Židia sú povinní ich odovzdať na okresnom (štátnom policajnom) úrade do 8 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

§ 264.

Osobitné ustanovenie pre súpis majetku.

Výkaz majetku podľa § 112, ods. 1 nie sú povinní podať Židia, ktorí splnili vykazovaciu povinnosť podľa § 3, ods. 1 nariadenia č. 203/1940 Sl. z.

§ 265.

Osobitné lehoty pre výkup nehnuteľností.

Ohľadom nehnuteľností, ktoré bolo možno vykúpiť už podľa zákona č. 213/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 52/1940 Sl. z.:

a) je v prípade § 116 rozhodný deň 11. septembra 1940,

b) právo výkupu podľa § 119, ods. 1, veta prvá treba uplatniť do 10. septembra 1941 vpočítane.

§ 266.

**Vylúčenie nároku na vrátenie zisku
podľa § 144.**

Nárok podľa § 144 nemôžu uplatniť tie osoby, ktoré ho mohli uplatniť už podľa nariadenia č. 313/1940 Sl. z.

§ 267.

**Priechnodné ustanovenia k výkonu
pozemkovej reformy.**

(¹) Ustanovenia zákona č. 46/1940 Sl. z., právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich a právnych predpisov na jeho základe vydaných, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu, nepatria pre prípady, upravené v tomto nariadení.

(²) I po prechode nehnuteľností do vlastníctva štátu zostáva odborná správa Ministerstva hospodárstva podľa § 166, poslednej vety, kým nehnuteľnosť nevezme do držby štát, pokiaľ osoba, ktorú označí Štátny pozemkový úrad.

(³) Tam, kde podľa § 1 vládneho nariadenia č. 326/1940 Sl. z. sa počítajú lehoty od poznámky zamýšľaného prevzatia, treba tieto lehoty počítať pri nehnuteľno-

stiach, na ktoré sa vzťahujú §§ 150 až 165, odo dňa určeného vyhláskou podľa § 150.

ČASŤ DVANASTA.**Záverečné ustanovenia.**

§ 268.

(¹) Zrušujú sa všetky právne predpisy, nakoľko upravujú pomery a veci, upravené týmto nariadením; zrušujú sa najmä: vládne nariadenie č. 63/1939 Sl. z., okrem § 8, vládne nariadenie č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadení s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. a č. 197/1940 Sl. z., vládne nariadenie č. 145/1939 Sl. z., vládne nariadenie č. 184/1939 Sl. z., vládne nariadenie č. 230/1939 Sl. z., okrem § 4, taktiež § 23 zákona č. 46/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 56/1941 Sl. z., nariadenie s mocou zákona č. 130/1940 Sl. z., nakoľko sa týka Židov, nariadenie č. 203/1940 Sl. z., zákon č. 213/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 52/1940 Sl. z., nariadenie č. 215/1940 Sl. z., nariadenie č. 216/1940 Sl. z., nariadenie č. 234/1940 Sl. z., nariadenie č. 255/1940 Sl. z., nariadenie č. 256/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 305/1940 Sl. z., okrem § 7, ods. 3, nariadenie č. 257/1940 Sl. z. v znení nariadenia č. 44/1941 Sl. z., nariadenie č. 291/1940 Sl. z., nariadenie č. 303/1940 Sl. z. v znení nariadení č. 53/1941 Sl. z. a č. 129/1941 Sl. z., nariadenie č. 313/1940 Sl. z., nariadenie č. 314/1940 Sl. z., nariadenie č. 315/1940 Sl. z., nariadenie č. 23/1941 Sl. z., nariadenie č. 57/1941 Sl. z., nariadenie č. 84/1941 Sl. z., nariadenie č. 93/1941 Sl. z., nariadenie č. 143/1941 Sl. z., nariadenie č. 153/1941 Sl. z., nariadenie č. 186/1941 Sl. z. a nariadenie č. 194/1941 Sl. z.

(²) Pre osoby, ktoré boli Židmi podľa § 1, ods. 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., avšak nimi nie sú podľa tohto nariadenia, prestanú prislúšne obmedzenia doterajších právnych predpisov, upravujúcich právne postavenie a právne pomery Židov — nakoľko sa nezakladajú na rozhodnutí úradu, súdu alebo orgánu verejnoprávnej korporácie — platí dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Pre takéto osoby, ak zostanú židovskými miešancami (§ 2), zostanú platí tie obmedzenia, ktoré postihnú židovských miešancov podľa tohto nariadenia.

§ 269.

(¹) Pokračovania, ktoré boli započaté podľa doterajších právnych predpisov,

upravujúcich právne postavenie a právne pomery Židov, ak sú Židmi, poťažne židovskými miešancami, treba dokončiť podľa ustanovení tohto nariadenia.

(¹) Pokračovania podľa zákona č. 113/1940 Sl. z., v ktorých do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia už boli vydané rozhodnutia o arizácii alebo povolenia podľa § 2 uvedeného zákona o prevode hospodárskeho podniku, dokončí Ústredný hospodársky úrad podľa predpisov tohto nariadenia; sudy však podľa ustanovení zákona č. 113/1940 Sl. z.

(²) Ustanovenia § 179, ods. 2 až 4 platia aj pre povolenia o prevodoch hospodárskych podnikov a pre rozhodnutia o arizácii, ktoré boli vydané podľa §§ 2 a 4, ods. 2 zákona č. 113/1940 Sl. z.

(³) Úkony prevedené vo veciach zákona č. 113/1940 Sl. z., v ktorých však do dňa nadobudnutia účinnosti tohto naria-

denia nebolo vydané ešte rozhodnutie o arizácii, alebo v ktorých nebolo ešte vydané povolenie podľa § 2 zákona č. 113/1940 Sl. z. ohľadom prevodu hospodárskeho podniku, nie sú záväzné pre Ústredný hospodársky úrad.

§ 270.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 53.

Vydaná dňa 10. septembra 1941.

Ročník 1941

OBSAH: 199, Nariadenie o mimoriadnej dávke zo židovského majetku.

199.

Nariadenie

zo dňa 9. septembra 1941

o mimoriadnej dávke zo židovského majetku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Zo židovského majetku, zisteného súpisom podľa § 1 nariadenia s mocou zákona č. 203/1940 Sl. z. a podľa § 110 nariadenia č. 198/1941 Sl. z., vyrubuje sa jednorazová mimoriadna dávka (v ďalšom texte „dávka“) vo výške 20%. Tejto dávke sú podrobené všetky fyzické osoby, ktoré sú podľa § 1 nariadenia č. 198/1941 Sl. z. Židia,

§ 2.

Dávku na jednotlivé osoby (§ 1) predpíše, vyberie a odvedie Ministerstvu financií Ústredňa Židov.

§ 3.

Dávka je splatná v piatich rovnakých dvojmesačných splátkach počínajúc 15. novembrom 1941. Odklady platenia sú vylučené.

§ 4.

Za zaplatenie dávky ručia solidárne osoby dávkou povinné svojím majetkom.

§ 5.

(¹) Na úhradu dávky slúžia ako zábezpeka tieto hodnoty, patriace osobám uvedeným v § 1:

a) preplatky na štátnych daniach, dávkach a poplatkoch,

b) pohľadávky z administratívnych záväzkov bývalej Česko-Slovenskej republiky a bývalej Slovenskej krajiny ako samosprávneho sväzku, ktoré (záväzky) boli

Slovenskou republikou prevzaté podľa dohody, uverejnenej vyhláškou č. 163/1941 Sl. z.

c) 40% zo vkladov na vkladných a sporiteľných knižkách, vkladných listoch a pokladničných poukážkach, zo zárovných, šekových alebo iných účtov u peňažných ústavov, Poštovú sporiteľňu v to počítajúc, nakoľko neslúžia ako prevádzkový kapitál v podnikoch,

4. clearingové pohľadávky;

5. čistý výnos domov, ktoré sú pod dočasnou správou;

6. hodnoty, ktoré boli, poťažne budú složené do povinnej úschovy (depozita) podľa §§ 7 a 8 nariadenia č. 271/1940 Sl. z., §§ 7 a 8 nariadenia č. 194/1941 Sl. z. a podľa §§ 68 a 69 nariadenia č. 198/1941 Sl. z.,

7. dlhopisy vnútorného štátneho dluhu bývalej republiky Česko-Slovenskej, záložné listy slovenskej emisie Hypotečnej banky Českej v Prahe, ako aj komunálne a melioračné dlhopisy slovenskej emisie Zemskej banky v Prahe, taktiež štátne stavebné žreby (amortizačné listy, výherné listy) bývalej Česko-Slovenskej republiky a ostatné štátne cenné papiere bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktoré podliehajú povinnej úschove podľa vládnych nariadení č. 92/1939 Sl. z. a č. 229/1939 Sl. z., ako aj nariadenia s mocou zákona č. 269/1940 Sl. z.;

8. hodnoty podliehajúce povinnej úschove podľa § 6.

(²) Minister financií môže na úhradu sumy, uvedenej v § 1 zaistiť ešte aj iné hodnoty židovského majetku; zaistenie bude nariadené vyhláškou Ministerstva financií v Slovenskom zákonníku.

§ 6.

Osoby, uvedené v § 1, ktoré majú vo vlastníctve alebo v držbe (detencii) dlžobné úpisy (titry s kupónmi) pôžičky hospodárskej obrody Slovenska a slovenské štátne pokladničné poukážky, sú povinné do 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia složiť ich do úschovy na daňovom úrade, príslušnom podľa bydliska, poťaž-

ne pobytu. Ustanovenia § 2, ods. 2 a 3, § 8 a § 9, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 269/1940 Sl. z. platia tu obdobne.

§ 7.

Práva nežidovských tretích osôb na hodnotách, zaistených podľa § 5, č. 6 až 8, zostávajú nedotknuté.

§ 8.

Ak nebude dávka do 31. júla 1942 úplne vyrovnaná, prechádzajú hodnoty zaistené podľa § 5 týmto dňom do vlastníctva štátu.

§ 9.

(¹) Ak dávka nebude včas zaplatená, môže Ústredný hospodársky úrad, na žiadosť ministerstva financií zafažiť židovské nehnuteľnosti do výšky nedoplatku dávky hypotekárnym záložným právom.

(²) Pohľadávku hypotekárnym záložným právom zabezpečenú (ods. 1) možno

postúpiť ktorémukoľvek peňažnému ústavu.

§ 10.

K vykonaniu § 5 vydá minister financií v dohode s predsedom Ústredného hospodárskeho úradu podrobné pokyny vyhláškou v Úradných novinách.

§ 11.

Pri vykonávaní tohto nariadenia Ústredňa Židov podlieha dozoru Ministerstva financií; jeho príkazy, úpravy a opatrenia sú pre ňu záväzné.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 54.

Vydaná dňa 13. septembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (200.—205.) 200. Nariadenie s mocou zákona o osobitných poplatkoch pri povoľovaní vývozu do cudziny. — 201. Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení všeobecnej colnej sadzby na dusičnan (liadok) amonný. — 202. Nariadenie s mocou zákona o predĺžení počítania podľa letného času. — 203. Vyhláška ministra financií o zrušení cla na semeno repkové a repicové. — 204. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva časť ustánovenia § 2, ods. 1 zákona č. 188/1939 Sl. z., týkajúca sa vydania organizačného štatútu Slovenskej vysokej školy technickej. — 205. Vyhláška predsedu vlády, ktorým sa uveľňuje rokovací poriadok Senátu pre riešenie kompetenčných sporov.

200.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 10. septembra 1941

o osobitných poplatkoch pri povoľovaní
vývozu do cudziny.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pri povoľovaní vývozu tovarov do cudziny za úplatu sú vývozci povinní zaplatiť osobitný poplatok vo výške najviac 5% z ceny vyvážaného tovaru.

(²) Minister hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách určí pre jednotlivé druhy tovarov výšku poplatkov podľa ods. 1.

§ 2.

(¹) Poplatky uvedené v § 1 vyberá Ministerstvo hospodárstva a odvádza ich na osobitný účet.

(²) Prostriedky získané z poplatkov podľa ods. 1 použije minister hospodárstva na udržiavanie cenovej hladiny.

§ 3.

Opatrenie Slovenskej národnej banky č. 31 (vyhláška ministra financií č. 155/1941 Sl. z.) sa zrušuje.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1943; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

201.

Vyhláška ministra financií zo dňa 18. augusta 1941

o dočasnom snížení všeobecnej colnej
sadzby na dusičnan (liadok) amonný.

(¹) Minister financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva snižuje podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/39 Sl. z. doterajšiu všeobecnú colnú sadzbu 240.— Ks za 100 kg, pre dovoz dusičnanu (liadku) amonného ex sadz. pol. 599 o/2, na 10.— Ks za 100 kg hrubej váhy, a to na množstvo 500 ton a na čas do účinnosti nového colného sadzobníka, ak strana predloží osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, že ide o jeho upotrebenie na výrobu traskavín.

(²) Celý dovoz uvedeného množstva predmetného tovaru musí sa uskutočniť cez colný úrad Bratislava, ktorý zároveň poverujem kontrolou dovezeného množstva.

(³) Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

202.**Nariadenie
s mocou zákona****zo dňa 10. septembra 1941**

o predĺžení počítania podľa letného času.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenie o počítaní letného času podľa § 1, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 67/1941 Sl. z. platí aj po jednej hodine po poľnoci zo 4. na 5. október 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Stanu. Dr. Medrický v. r.

Čatloš v. r.

203.**Vyhláška****ministra financií****zo dňa 5. septembra 1941**

o zrušení cla na semeno repkové a repicové.

Minister financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva podľa ods. 4, čl. IV. vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n., zrušuje na dobu do 31. decembra 1941 clo na dovoz semena repkového a repicového — sadz. pol. 45a — ako potrebnej suroviny na výrobu unelých jedlých tukov.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

204.**Vládne nariadenie
zo dňa 10. septembra 1941,**

ktorým sa vykonáva časť ustanovenia § 2, ods. 1 zákona č. 188/1939 Sl. z., týkajúca sa vydania organizačného štatútu Slovenskej vysokej školy technickej.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2, ods. 1 zákona č. 188/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ulohou Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave je byť ohniskom ustavičného vedeckého a kultúrneho pokroku, poskytovať svojim poslucháčom príležitosť nadobúdať dôkladné teoretické a praktické znalosti a vedomosti, viesť a vychovávať poslucháčov k samostatnému vedeckému bádaniu a k tvorivej technickej činnosti, ako aj starať sa o ich mavnú výchovu.

§ 2.

Akademickú obec Slovenskej vysokej školy technickej tvoria riadni a mimoriadni profesori, suplenti, honorovaní a súkromní docenti, asistenti a imatrikulovaní poslucháči.

§ 3.

(¹) Slovenskú vysokú školu technickú spravuje profesorský sbor. Na jeho čele stojí rektor, ktorému na čas funkcie rektorskej patrí čestný titul „Magnificus“.

(²) Členmi profesorského sboru Slovenskej vysokej školy technickej sú: riadni a mimoriadni profesori a dvaja zástupcovia súkromných docentov, zvolení na jeden študijný rok a potvrdení Ministerstvom školstva a národnej osvety. Zástupcovia súkromných docentov majú pri rokovaní len poradný hlas.

(³) Do pôsobnosti profesorského sboru patria veci, čo sa týkajú vyučovacej správy a pestovania vied, disciplíny a hospodárskeho spravovania celej vysokej školy, ak sa nevyhradzujú Ministerstvu školstva a národnej osvety, alebo ak sa nesverily odborovým sborom. Profesorský sbor vybavuje všetky personálne veci profesorov, asistentov, úradníkov a zriadencov, ako aj vecí poslucháčov a ústavov okrem tých, ktoré patria do pôsobnosti odborového sboru; rozhoduje disciplinárne vo veciach profesorov, suplentov, súkromných

docentov, úradníkov, zriadencov, ako aj poslucháčov vysokej školy, navrhuje študijné a organizačné predpisy a rozpočty.

§ 4.

(¹) Jednotlivé odbory spravujú odborové sbory, na ktorých čele stoja dekan; dekanovi na čas funkcie dekanskej patrí titul „Spectabilis“.

(²) Členmi odborových sborov jednotlivých odborov sú: riadni a mimoriadni profesori odboru a dvaja zástupcovia honorovaných docentov disciplín odboru, zvolení na jeden študijný rok z tých, ktorí sú poverení celoročným prednášaním disciplín a potvrdení Ministerstvom školstva a národnej osvety. Zástupcovia honorovaných docentov majú pri rokovaní len poradný hlas.

(³) Profesorský sbor rozhoduje o príslušnosti profesora alebo honorovaného docenta k určitému odboru, prípadne k viacerým odborom.

(⁴) Odborový sbor dbá, aby prednášky v každom vedeckom odbore boli úplné, zadávaže všetko, čo k nim treba, čiže stará sa o ústavy, zbierky a iné vedecké pomôcky; vybavuje zápis a iné študijné veci poslucháčov, oslobodzuje poslucháčov od školského platu, navrhuje započítať skúšky a semestre, predkladá profesorskému sboru návrhy na študijný program a rozvrhy hodín pre najbližší študijný rok, podáva iniciatívne návrhy a dobrozdania vo veciach svojej pôsobnosti, rukuje o exkurziách a vybavuje personálne veci honorovaných docentov.

§ 5.

Kompetenčné spory medzi jednotlivými odbormi vybavuje profesorský sbor a spory medzi profesorským sborom a odborovými sbormi Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 6.

Rektora a prorektora Slovenskej vysokej školy technickej vymenúva prezident republiky na dva roky z riadnych profesorov tejto školy.

§ 7.

Dekanov a prodekanov odborových sborov vymenúva prezident republiky na dva roky z riadnych alebo mimoriadnych profesorov Slovenskej vysokej školy technickej.

§ 8.

Akademickí funkcionári činní v deň nadobudnutia platnosti tohto nariadenia odovzdajú svoje úrady vymenovaným akademickým funkcionárom 14 dní pred začiatkom študijného roku 1941/1942.

§ 9.

(¹) Na rektorovo (dekanovo) pozvanie shromažďuje sa profesorský (odborový) sbor na schôdzky riadne a mimoriadne.

(²) Riadne schôdzky sú obyčajne každý mesiac; mimoriadne len vtedy, ako to uzná rektor (dekan) za potrebné, alebo ak požiadá o to aspoň jedna tretina všetkých členov profesorského (odborového) sboru.

(³) Každý člen profesorského (odborového) sboru je povinný zúčastniť sa na celej schôdzke, prípadne sa riadne ospravedlniť. O odôvodnenosti ospravedlenia rozhoduje profesorský (odborový) sbor. Ak by niektorý člen neprišiel do troch schôdzok za sebou idúcich, alebo by častejšie neprichádzal a jeho ospravedlenie by sbor neuznal za dostatočné, požiadá ho rektor (dekan) písomne o riadnu účasť. Ak by aj toto vyzvanie bolo bezvýsledné, dekan oznámi vec rektorovi. Rektor ju predloží Ministerstvu školstva a národnej osvety a disciplinárnej vrchnosti.

(⁴) Protokoly o schôdzkach odborového sboru a protokoly o schôdzkach profesorského sboru predkladajú sa do ôsmych dní dvojmo Ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 10.

(¹) Dekan, ak má pre to vážne dôvody, je oprávnený nevykonať usnesenie odborového sboru; v takomto prípade vec predloží odborovému sboru na najbližšej schôdzke a ak vidí, že ani za nové usnesenie odborového sboru nemôže vziať zodpovednosť, predloží vec na rozhodnutie profesorskému sboru.

(²) Rektor, ak má pre to vážne dôvody, je oprávnený nevykonať usnesenie profesorského sboru; v takomto prípade vec predloží profesorskému sboru na najbližšej schôdzke a ak vidí, že ani za nové usnesenie profesorského sboru nemôže vziať zodpovednosť, predloží vec na rozhodnutie Ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 11.

(¹) Pri svojej úradnej činnosti profesorský sbor a odborové sbory spravujú sa rokovacím poriadkom, na ktorom sa samy

usnávajú. Rokovacie poriadky a ich zmeny schvaľuje Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(²) K platnosti usnesenia profesorského (odborového) sboru je potrebná prítomnosť väčšina prítomných, hlasovať oprávnených členov, ale prítomná musí byť aspoň polovica všetkých členov profesorského (odborového) sboru.

(³) Profesorský (odborový) sbor môže si zo svojho streda voliť komisie na prerokovanie určitej veci.

§ 12.

Na právne postavenie profesorov, súkromných docentov, suplentov, asistentov, úradníkov, zriadencov a iných zamestnancov vzťahujú sa predpisy platné pre slovenské vysoké školy.

§ 13.

Týmto nariadením sa zrušuje vládne nariadenie č. 128/1940 Sl. z.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.
Sívák v. r.

205.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 10. septembra 1941,

ktorou sa uverejňuje rokovací poriadok Senátu pre riešenie kompetenčných sporov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 3 zákona č. 73/1941 Sl. z. schválila rokovací poriadok Senátu pre riešenie kompetenčných sporov, na ktorom sa tento usniesol. Rokovací poriadok podľa usnesenia vlády zo dňa 10. septembra 1941 vyhlasujem.

Dr. Tuka v. r.

Rokovací poriadok Senátu pre riešenie kompetenčných sporov.

§ 1.

Spravovanie Senátu pre riešenie kompetenčných sporov.

1. Predseda Senátu pre riešenie kompetenčných sporov (v ďalšom texte „pred-

седа“) spravuje Senát pre riešenie kompetenčných sporov (v ďalšom texte „Senát“) a dozerá na jeho činnosť.

2. Predseda určuje, v akom poradí treba vybavovať návrhy na riešenie sporov o pôsobnosť, a to pravidelne v poradí, v akom došli, svoláva Senát a predsedá jeho zasadnutiam.

§ 2.

Složenie Senátu.

1. Najvyšší správny súd a Slovenský najvyšší súd sú povinné oznámiť predsedovi členov, ktorých vysielajú do Senátu (§ 2, ods. 4 zák. č. 73/1941 Sl. z. — v ďalšom texte „zákon“) do 8 dní odo dňa, kedy im došlo dožiadanie predsedu.

2. Ak miesto predsedu nastupuje v smysle § 2, ods. 4 zákona člen súdu, ku ktorému predseda patrí, vysielá tento súd do Senátu ďalšieho člena.

3. Predseda Najvyššieho správneho súdu určí pre každý spor osobitne zapisovateľa z členov sekretariátu Najvyššieho správneho súdu.

4. Predseda určí termín zasadnutia, na ktoré predvolá členov Senátu a ak je predsedom prvý predseda Slovenského najvyššieho súdu, upovedomí o termíne zasadnutia aj predsedu Najvyššieho správneho súdu, aby zaradil potrebné ohľadom zapisovateľa a miestnosti pre zasadnutie Senátu.

§ 3.

Konanie.

1. Po vyzíadaní potrebných spisov a vyjadrení (§ 8 ods. 2 zákona) referent je povinný vypracovať návrh rozhodnutia kompetenčného sporu a odovzdať ho do 30 dní predsedovi. Predseda môže poveriť aj zapisovateľa, aby vypracoval návrh pod dozorom a zodpovednosťou referenta.

2. Predseda prideli návrh referenta koreferentovi, aby do 30 dní podal písomne svoj referát.

3. Predseda zariadi, aby ostatní členovia Senátu sa oboznámili pred zasadnutím s obsahom spisov, návrhmi referenta a koreferenta.

§ 4.

Porada a hlasovanie.

1. Po referáte a koreferáte (§ 9, ods. 1 zákona) nasleduje rozprava. Predseda udeľuje slovo členom v poradí, v akom sa o slovo prihlásili. Každý člen Senátu je

povinný vysloviť mienku k veci a ju odovodiť. Po skončení rozpravy dá predseda hlasovať.

2. Členovia Senátu okrem predsedu hlasujú podľa služobného poradia, počnúc najstarším. Predseda hlasuje posledný.

3. Ak sa nedosiahne pri hlasovaní ani pre jeden návrh nadpolovičná väčšina hlasov (§ 9 ods. 1 zákona), hlasuje sa znovu, pričom, ak to treba, predseda rozdelí návrhy na niekoľko otázok.

§ 5.

Zápisnica o porade.

1. V zápisnici o porade treba uviesť deň porady, mená prítomných, stručne priebeh porady, všetky návrhy s podstatným odôvodnením a kto pre ne hlasoval.

2. Každý člen Senátu môže pripojiť k zápisnici písomné dôvody svojej mienky.

3. Zápisnicu epíše zapisovateľ. Podpisujú ju predseda a zapisovateľ.

4. Do zápisnice o porade môžu nazrieť len členovia Senátu a zapisovateľ. Sú povinní zachovávať mlčanlivosť o jej obsahu.

§ 6.

Rozhodnutie.

1. Rozhodnutie vypracuje referent. Ak však rozhodnutie stalo sa proti návrhu referenta, môže predseda na žiadosť referenta prikázať vypracovanie rozhodnutia členovi Senátu, ktorého návrh bol prijatý.

2. Prvopis rozhodnutia podpisujú predseda, všetci členovia a zapisovateľ.

3. Rozhodnutie sa vydáva písomne a musí byť odôvodnené.

4. Chyby v písaní, v počtoch alebo iné zrejme nesprávnosti vo vyhotovení alebo v odpisoch vyhotovenia môže Senát na návrh účastníka alebo z úradnej moci hoci-keďy opraviť.

§ 7.

1. Ak Senát uzná, že nejde o prípad uvedený v § 5 zákona, zneje výrok usnesenia: „Kompetenčný spor nevznikol“.

2. Ak Senát uzná, že návrh bol podaný nelegitímovanou osobou, alebo nepri- slušným súdom alebo úradom, alebo že sám nie je kompetentný vo veci rozhodovať, zneje výrok usnesenia: „Návrh sa odmieta“.

3. Ak Senát uzná návrh za dôvodný, zneje výrok rozsudku: „Príslušné sú riadne (osobitné) súdy“ alebo „Príslušné sú administratívne úrady“.

4. Ak Senát uzná, že je daná pôsobnosť Najvyššieho správneho súdu, zneje výrok rozsudku: „Príslušný je Najvyšší správny súd“.

§ 8.

Uverejňovanie rozhodnutí.

Rozhodnutia Senátu budú uverejňované v úradnej sbierke rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu. Senát určí, ktoré rozhodnutia majú byť uverejnené.

§ 9.

Zastavenie pokračovania.

1. Ak súkromná strana (účastník) prejaví (§ 7 zákona), že nežiada, aby bol riešený kompetenčný spor, alebo ak kompetenčný spor prestal v dôsledku opatrenia administratívneho úradu, zastaví predseda ďalšie pokračovanie a spisy vráti.

2. O zastavení treba vyzrozumieť súkromnú stranu (účastníka), patričné súdy a úrady a generálneho prokurátora, ak bol už upovedomený (§ 8, ods. 2 zákona).

§ 10.

Doručovanie a styk navonok.

1. Rozhodnutia Senátu, určené pre súkromné strany (účastníkov) doručia sa do rúk právneho zástupcu, ktorý podanie podpísal. Ak to nie je možné, doručí sa priamo súkromnej strane (účastníkovi).

2. O styku Senátu s úradmi a súkromnými stranami (účastníkmi) platia primerane ustanovenia platné pre riadne súdy.

§ 11.

Úradná pečať.

Na všetkých vyhotoveniach rozhodnutí má byť úradná pečať Senátu.

Záverčné ustanovenia.

§ 12.

V nedostatku ustanovení tohto rokovacieho poriadku platia podporné obdobné ustanovenia rokovacieho poriadku Najvyššieho správneho súdu.

§ 13.

Tento rokovací poriadok nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Fritz v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 55.

Vydaná dňa 19. septembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (206.—210.) 206. Vládne nariadenie, ktorým sa upravuje ohlasovacia povinnosť osôb odvodom povinných, nezaradených odvedených a osôb mimo činnnej služby. — 207. Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení všeobecnej colnej sadzby na prírodu z umeleho hodvábu. — 208. Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení všeobecnej colnej sadzby na vulkanizované platne z prírodnej gumy a jej náhrad. — 209. Vyhláška Ministerstva národnej obrany, ktorou sa pozmeňuje vyhláška o sídlach a vzájomnom vzťahu vojenských doplnovacích úradov a doplnovacích úradov verejnej správy vnútornej. — 210. Vyhláška Ministerstva národnej obrany o nástupných termínoch do prezenčnej služby.

206.

Vládne nariadenie zo dňa 29. júla 1941.

ktorým sa upravuje ohlasovacia povinnosť osôb odvodom povinných, nezaradených odvedených a osôb mimo činnnej služby.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 29 zákona č. 20/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

O prihláškach osôb odvodom povinných na odvodný súpis.

(¹) Občania Slovenskej republiky mužského pohlavia a tí, čo trvale bývajú na jej území a nemôžu sa preukázať iným štátnym občianstvom, sú povinní, ak svojim vekom prislúchajú k odvodným triedam, ktoré sa v budúcom roku povolajú na odvod, prihlásiť sa v čase od 15. októbra do 15. novembra osobne na odvodný súpis.

(²) Na odvodný súpis sa treba prihlásiť osobne na notárskom úrade trvalého bydliska.

(³) Osoby, ktoré nemajú trvalé bydlisko (osoby kočujúce, potulní kramári a pod.), sú povinné sa prihlásiť na odvodný súpis tam, kde sa zdržujú dňa 15. októbra.

(⁴) Ak sa osoba odvodom povinná vzdialila dočasne z miesta svojho trvalého bydliska, kde sa má prihlásiť na odvodný súpis, alebo ak onemocnela tak, že sa osobne prihlásiť nemôže, môže tak urobiť písomne; ak sa vráti, alebo ak ozdravie, musí sa prihlásiť aj osobne.

(⁵) Osoby odvodom povinné, ktoré bývajú v cudzine trvale alebo nepretržite dlhšie ako jeden rok, povinné sú prihlásiť sa na odvodný súpis ústne alebo písomne

na príslušnom slovenkom zastupiteľskom úrade v cudzine.

(⁶) Osoby odvodom povinné, ktoré bývajú v cudzine len prechodne (menej ako jeden rok), sú povinné prihlásiť sa písomne na notárskom úrade trvalého bydliska pred odchodom do cudziny alebo samy alebo prostredníkom.

(⁷) Pri prihlasovaní sa treba preukázať totožnosť (rodným, prípadne krstným listom alebo svedectvom o štátnom občianstve, občianskou legitimáciou, cestovným pasom atď.).

(⁸) Prihlásené osoby notársky úrad (zastupiteľský úrad) zapíše do zoznamu (prihlášky) a o prihláške vydá im úradné potvrdenie, ktoré majú priniesť na odvod. Vzory tlačív určí Ministerstvo národnej obrany v dohode s Ministerstvom vnútra.

(⁹) Prihlásené osoby treba pri prihláške poučiť, kde majú splniť odvodnú povinnosť a že na odvod majú priniesť úradné potvrdenie, ktoré dostali pri prihláške na odvodný súpis.

(¹⁰) Osoby odvodom povinné, ktoré sú v čase odvodného súpisu vo vyšetrovacej alebo trestnej väzbe, v donucovacej pracovni, polepšovni alebo v prechodnom ústave, je povinná oznámiť správa väznice alebo trestnice (ústavu) s dátami potrebnými na súpis do 20. novembra okresnému úradu, v obvode ktorého je umiestená. Tento úrad pošle oznámenie okresnému úradu, príslušnému podľa trvalého bydliska osoby odvodom povinnej.

(¹¹) Dobrovoľníkov, ktorí v nastávajúcom roku dovŕšia 20. rok a vykonávajú prezenčnú službu alebo sú už v zálohe, oznámi do 20. novembra okresnému úradu trvalého bydliska pred odchodom do prezenčnej služby to doplnovacie okresné veliteľstvo, ktoré ich má zapísaných v pro-

(okole odvedených, s dátami na súpis a s výsledkom dobrovoľného odvodu.

(¹) Notárske úrady sú povinné každoročne začiatkom októbra vyzvať verejnou vyhláškou s upozornením na zákonné tresty osoby, povinné prísť v nasledujúcom roku na odvod, aby sa v čase od 15. októbra do 15. novembra prihlásili na odvodný súpis na notárskom úrade trvalého bydliska. K tomu istému termínu aj zastupiteľské úrady v cudzine vyzvú vhodným spôsobom slovenských občanov, ktorí v cudzine bývajú trvale alebo dlhšie ako 1 rok a sú v nasledujúcom roku odvodom povinní, aby sa prihlásili ústne alebo písomne na odvodný súpis.

§ 2.

Hlásenie zmien pobytu nezaradenými odvedencami.

(¹) Nezaradení odvedenci sú osoby, odvedené do vojenskej alebo pracovnej služby, odo dňa odvodu do dňa zaradenia do brannej moci.

(²) Nezaradení odvedenci sú povinní hlásiť do jedného týždňa osobne alebo písomne priamo doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, ktorého odvodná komisia ich odvieďa, každú zmenu svojho bydliska (presnú adresu) a odchod do prezenčnej služby. Dobrovoľníci hlásia tieto zmeny doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, označenému na ich odvodných preukazoch.

(³) V cudzine odvedení a tam bývajúci branci hlásia zmenu bydliska osobne alebo písomne príslušnému zastupiteľskému úradu. Zastupiteľský úrad pošle hlásenie Doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, Bratislava.

(⁴) Nezaradení odvedenci, ktorým sa povolilo odcestovať do cudziny na krátky čas (menej ako 1 rok), povinní sú hlásiť zmeny bydliska písomne priamo Doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, Bratislava, pričom musia udať, kde boli na odvode, alebo prostredníkom príslušnému doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, ktorého odvodná komisia ich odvieďa.

(⁵) Odvodný preukaz sa pripojí len k hláseniu pri odchode do prezenčnej služby.

(⁶) Doplnovacie okresné veliteľstvá zoznacia došlé hlásenia zmien bydlisk v protokole odvedených. Hlásenia, ktoré Doplnovacie okresné veliteľstvo, Bratislava dostane podľa ods. 4, pošle príslušnému doplnovaciemu okresnému veliteľstvu.

§ 3.

Hlásenia zmien bydliska osobami na trvalej dovolenke.

Osobami na trvalej dovolenke sú všetky osoby, zaradené do brannej moci, povinné prezenčnou službou, ktoré ju s povolením vojenskej správy z akýchkoľvek príčin nevykonávajú. Pre ich ohlasovaciu povinnosť platia ustanovenia § 4. Okrem toho sú povinné odhlásiť sa pri odchode do prezenčnej služby.

§ 4.

Hlásenia zmien bydliska príslušníkmi zálohy.

(¹) Dôstojníci a rotmajstri v zálohe, mimo služby a v zálohe s výslužným a poddôstojníci v zálohe, do 31. decembra roku, v ktorom dokončia 50. rok veku, mužstvo v zálohe odvodného ročníka 1929 a mladší, a to až do 31. decembra roku, v ktorom dokončia 40. rok veku, mužstvo v zálohe starších odvodných ročníkov, ktoré má osobitné určenie pre prípad mobilizácie a vojny, počas platnosti určovacieho lístku, najneskoršie do 31. decembra roku, v ktorom dokončia 50. rok veku, sú povinní:

a) doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, v ktorého obvode majú svoje trvalé bydlisko (pobytové doplnovacie okresné veliteľstvo) hlásiť:

aa) každú zmenu bytu a trvalého bydliska v obvode doterajšieho doplnovacieho okresného veliteľstva,

bb) nastúpenie cesty, ak neprítomnosť v trvalom bydlisku bude trvať dlhšie ako 1 mesiac,

cc) nastúpenie služobného miesta (príjatie práce mimo doterajšie trvalé bydlisko), ak zamestnanie bude trvať dlhšie ako 1 mesiac a ak v novom služobnom (pracovnom) mieste budú bývať, i ak si ponechajú byť v doterajšom trvalom bydlisku,

dd) v prípade bb) a cc) návrat z cesty alebo zo služobného miesta (práce),

ee) prepustenie z prezenčnej (činne) služby,

ff) nastúpenie dobrovoľnej ďalšej činne služby alebo činne služby ako dôstojník (poddôstojník) z povolania;

b) na doterajšom pobytovom doplnovacom okresnom veliteľstve sa odhlásiť a na novom pobytovom doplnovacom okresnom veliteľstve sa prihlásiť, ak zmenia

trvale bydlisko tak, že sa presťahujú do obvodu iného doplnovacieho okresného veliteľstva.

(²) Hlásenie podľa ods. 1 predkladajú osoby v zálohe priamo doplnovaciemu okresnému veliteľstvu alebo ústne alebo písomne, v mieri do 8 dní, za vojny do 48 hodín. Pri ústnych hláseniach donesú so sebou vojenskú knižku (preukaz). K písomným hláseniam sa vojenská knižka pripojí. Potrebné tlačivá pre písomné hlásenia dodajú notárskym úradom doplnovacie okresné veliteľstvá na bezplatné použitie osobami v zálohe.

(³) Ak osoby v zálohe opustia svoje bydlisko len na jeden mesiac alebo menej, nie sú povinné hlásiť toto prechodné opustenie bydliska, musia sa však postarať o to, aby vojenské rozkazy im určené a zaslané boly im bez odkladu doručené.

(⁴) Osoby v zálohe nehlásia odchod na cvičenie v zálohe, ani do činnnej služby za mobilizácie a vojny alebo mimoriadnych opatrení v mieri podľa § 27 zákona č. 20/1940 Sl. z.

(⁵) Návrat k cvičeniu hlásia osoby v zálohe len vtedy, ak menia zároveň doterajšie bydlisko.

(⁶) Osoby v zálohe, ktoré cestujú do cudziny len prechodne, t. j. nezdržia sa v cudzine dlhšie ako 1 rok, ostávajú v evidencii doterajšieho doplnovacieho okresného veliteľstva. Hlásenia z cudziny zasielajú alebo priamo Doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, Bratislava, alebo prostredníctvom svojho zmocnenca doterajšiemu doplnovaciemu okresnému veliteľstvu. V hlásení na Doplnovacie okresné veliteľstvo, Bratislava uvedú posledné bydlisko vo vlasti. Meno a presnú adresu zmocnenca musia hlásiť doplnovaciemu okresnému veliteľstvu pred odchodom do cudziny. S týmto hlásením predložia doplnovaciemu okresnému veliteľstvu písomné hlásenie zmocnenca, že prevezme úlohu preberať pre nich došlé rozkazy a im tieto zasielať. Ak zmocnenec svoje povinnosti nesplní, nezavujú sa osoby v zálohe svojej povinnosti a zodpovednosti.

(⁷) Osoby v zálohe, ktoré cestujú do cudziny, nesmú vziať so sebou vojenskú knižku (preukazy). Pri ceste dlhšej ako 60 dní ich odovzdajú na pobytovom doplnovacom okresnom veliteľstve. Pri kratšej ceste ich bezpečne uschovávajú.

(⁸) Splnenie ohlasovacej povinnosti potvrdí doplnovacie okresné veliteľstvo vo vojenskej knižke (preukaze).

(⁹) Tropy, ktoré vzniknú osobám v zálohe splnením ohlasovacej povinnosti, sa nehradia.

§ 5.

Rozšírenie ohlasovacej povinnosti.

Ministerstvo národnej obrany sa zmocňuje, aby v prípade potreby vyhláskou v Úradných novinách rozšírilo ohlasovaciu povinnosť i na mužstvo, ktoré nie je uvedené v § 4, ods. 1.

§ 6.

Hlásenie zmien bydliska vojenskými osobami, preloženými do výslužby.

Ohlasovacia povinnosť, uložená osobám v zálohe podľa § 4, vzťahuje sa i na dôstojníkov a rotmajstrov z povolania, preložených do výslužby.

§ 7.

Hlásenie zmien bydliska príslušníkmi zálohy, osobami na trvalej dovolenke a vojenskými osobami vo výslužbe v cudzine.

(¹) Ohlasovacej povinnosti v cudzine podliehajú osoby v zálohe, na trvalej dovolenke a vojenské osoby vo výslužbe, ktoré sa zdržujú v cudzine trvale alebo dlhšie ako 1 rok.

(²) Osoby, uvedené v ods. 1, sú povinné hlásiť najneskôršie do jedného mesiaca zastupiteľskému úradu, v ktorého obvode je ich trvalé bydlisko (pobyt),

a) každý príchod do obvodu zastupiteľského úradu,

b) každú zmenu miesta trvalého bydliska alebo bytu.

(³) Osoby, uvedené v ods. 1, vedie v evidencii Doplnovacie okresné veliteľstvo, Bratislava.

(⁴) Doplnovacie okresné veliteľstvo, Bratislava oznamuje prípad od prípadu príslušnému zastupiteľskému úradu v cudzine osoby v zálohe, na trvalej dovolenke a vojenské osoby vo výslužbe, ktoré odchádzajú do cudziny na trvalo, alebo na pobyt dlhší ako 1 rok.

(⁵) Osoba v ods. 4 uvedená, ktorá pôvodne chcela v cudzine ostať len do jedného roka, je však nútená tam ostať dlhšie, oznámi to hneď príslušnému zastupiteľskému úradu. Tento zistí potrebu dlhšieho pobytu, predtým predbežné povolenie po-

bytu v cudzine a oznámi prípad s návrhom Doplnovaciemu okresnému veliteľstvu, Bratislava, ktoré upovedomí doterajšie doplnovacie okresné veliteľstvo, vyzíada si jeho súhlas a v prípade súhlasu zároveň osobné doklady dotýčnej osoby.

§ 8.

Záverečné a príechodné ustanovenia.

Pod trvalým bydliskom podľa tohto nariadenia treba rozumieť obec, kde sa osoba usadila s úmyslom trvalo tam bývať. U študentov trvalým bydliskom je miesto učilišťa, ak tam bývajú. Ak bývajú u rodičov a dochádzajú denne do školy, ich trvalým bydliskom je bydlisko rodičov. To isté platí aj pre osoby, ktoré dochádzajú denne do miesta svojho zamestnania.

§ 9.

Ustanovenia tohto nariadenia vzťahujú sa i na Cigánov a Židov mimo činnej pracovnej povinnosti, ktorí podliehajú pracovnej povinnosti podľa § 38 branného zákona.

§ 10.

Pisomnosti vo veciach vojenského hlásenia sú oslobodené od poštovného.

§ 11.

Nakoľko zmena organizácie a potreba brannej moci bude vyžadovať také opatrenia, ktoré sa odchyľujú od tohto nariadenia, môžu ich minister národnej obrany, ak treba, v dohode so zúčastnenými ministrami, učiniť v zákonných medziach vyhláškou v Úradných novinách.

§ 12.

Všade tam, kde sa v tomto nariadení uvádza notársky úrad, treba rozumieť obecný (obvodný) notársky úrad, v Bratislave mestský notársky úrad.

§ 13.

Zrušujú sa §§ 17, 18, 249, 250, 251, 252, 253, 254 a 301 vládneho nariadenia č. 141/1927 Sb. z. a n. a tie ustanovenia § 302, ktoré odporujú tomuto nariadeniu.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia, vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Mach v. r.

207.

Vyhláška ministra financií

zo dňa 9. septembra 1941

o dočasnom snižení všeobecnej colnej sadzby na priadzu z umelého hodvábu.

(¹) Minister financií v dohode s ministrom hospodárstva snižuje podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/39 Sl. z. clo na priadzu z umelého hodvábu — s. č. 224 — do množstva 66.000 kg na 150.— Ks za 100 kg.

(²) Dovoz v ods. 1 uvedeného množstva tovaru taktiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colný úrad v Žiline, ktorý zároveň poverujem kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

208.

Vyhláška ministra financií

zo dňa 2. augusta 1941

o dočasnom snižení všeobecnej colnej sadzby na vulkanizované platne z prírodnej gúmy a jej náhrad.

(¹) Minister financií po dohode s ministrom hospodárstva podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/39 Sl. z. snižuje clo na dovoz vulkanizovaných platní z prírodnej gúmy a jej náhrad — s. č. 312 — na sadzbu 650.— Ks za 100 kg s podmienkou, že dovozca pri colnom prejednaní predloží osvedčenie príslušnej obchodnej a priemyselnej komory, že budú použité na výrobu obuvi.

(²) Táto vyhláška je platná až do odvolania, najneskoršie však do účinnosti nového colného sadzobníka.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

209.

**Vyhláška
Ministerstva národnej obrany
zo dňa 1. septembra 1941,**

ktorou sa pozmeňuje vyhláška o sídlach a vzájomnom vzťahu vojenských doplnovacích úradov a doplnovacích úradov verejnej správy vnútornej č. 5/1941 SL z.

Ministerstvo národnej obrany v dohode s Ministerstvom vnútra podľa § 58, ods. 1 zákona č. 20/1940 SL z. a podľa § 6, ods. 1 branných predpisov (vl. nar. č. 141/1927 Sb. z. a n.) oznamuje, že za sídlo doplnovacieho okresného veliteľstva v doterajšom doplnovacom okrese Levoča určilo dňom 25. augusta 1941 Spišskú Novú Ves.

Nový názov DOV: „Doplnovacie okresné veliteľstvo Spišská Nová Ves“. Obvod doplnovacieho okresu sa nemení.

Čatloš v. r.

210.

**Vyhláška
Ministerstva národnej obrany
zo dňa 10. septembra 1941**

o nástupných termínoch do prezenčnej služby,

Ministerstvo národnej obrany podľa § 15, ods. 7 zákona č. 20/1940 SL z. vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Nástupné termíny do prezenčnej vojenskej služby brancov, odvedených v roku 1941, určujú sa:

a) ohľadom vodičov motorových vozidiel — na deň 10. septembra 1941;

b) ohľadom ostatných brancov — na deň 1. októbra 1941.

(²) Nástupný termín do prezenčnej pracovnej služby brancov, odvedených v roku 1941, určuje sa na deň 1. októbra 1941.

§ 2.

Ustanovenia § 1 vzťahujú sa aj na tých brancov prv odvedených, ktorým bol povolený odklad prezenčnej služby do nástupného termínu v roku 1941.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 56.

Vydaná dňa 27. septembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (211.—212.) 211. Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení všeobecnej colnej sadzby na chlorid cinknatý. — 212. Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na liadok vápenatý.

211.

Vyhláška ministra financií zo dňa 12. septembra 1941

o dočasnom snížení všeobecnej colnej
sadzby na chlorid cinknatý.

(¹) Minister financií v dohode s Ministerstvom hospodárstva podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. snižuje clo na dovoz práškoveho chloridu cinknatého, sadz. pol. 602/f, do množstva 250.000 kg na 30.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Dovozy v ods. 1 uvedeného množstva tovaru taktiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colný úrad Žilina, ktorý zároveň poverujem kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

212.

Vyhláška ministra financií zo dňa 10. septembra 1941

o dočasnom zrušení cla na liadok
vápenatý.

(¹) Minister financií v dohode s Ministerstvom hospodárstva zrušuje podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. clo na liadok vápenatý sadz. pol. 600/n, do množstva 5000 (päťtisíc) ton.

(²) Dovozy v ods. 1 uvedeného množstva tovaru taktiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colné úrady Dev. Nová Ves a Čadca. Kontrolou dovezeného množstva uvedeného tovaru poverujem colný úrad Dev. Nová Ves.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 57.

Vydaná dňa 29. septembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (213.—220.) 213. Zákon o verejnej ochrane mládeže, verejnom poručenstve a úprave ochranného dozoru. — 214. Zákon o zvýšení dane z liehu. — 215. Zákon o vyplácaní mzdy, platu alebo iných služobných požitkov ťahkomyselníkov. — 216. Zákon o Rozhodcom súde pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov a o senáte Hlavného poisťovacieho súdu pre úrazové zaopatrenie týchto zamestnancov. — 217. Zákon o prídavkoch na deti robotníkov. — 218. Vládne nariadenie, ktorým sa mení § 219 vykonávajúceho nariadenia k colnému zákonu. — 219. Vládne nariadenie, ktorým sa mení predajné ceny liehu zdaneného spoločnou daňou. — 220. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o zvýšení dane z liehu.

213.

Zákon

zo dňa 17. septembra 1941

o verejnej ochrane mládeže, verejnom poručenstve a úprave ochranného dozoru.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel I.

Osoby pod verejnou ochranou.

§ 1.

Verejnej ochrane podľa tohto zákona podliehajú poručníci a opatrovanci, maloleté deti manželov rozvedených alebo rozlúčených alebo takých, ktorí bez rozvodu zrušili manželské spoluzitie, maloleté osoby v cudzej starostlivosti a pod ochranným dozorom, nariadeným podľa tohto zákona alebo podľa zákona č. 48/1931 Sb. z. a n., ako aj všetky osoby, u ktorých potrebu verejnej ochrany vysloví príslušný poručený súd.

§ 2.

(¹) V cudzej starostlivosti sú maloleté osoby, ktoré sú v inej opatere než u otca alebo matky, či už za plat alebo bezplatne. Nepatria sem osoby, ktoré sú v starostlivosti pod verejným dozorom, upraveným osobitnými zákonmi alebo nariadeniami, najmä osoby umiestené v štátnych detských domovoch a ich kolóniách, v štátnom výchovnom ústave, vo výchovniach ap., ani osoby, ktoré sú v cudzej starostlivosti iba prechodne, pre osobitné účely, ako je návšteva školy, zotavenie, nemocničné liečenie ap. Pojem maloletosti sa určuje podľa predpisov súkromného práva.

(²) Cudzíu starostlivosť môžu vykonávať:

- a) osoby fyzické (pestúni) a
- b) ústavy.

(³) Ústavom podľa tohto zákona je ustanovížen, ktorá má nahradiť nedostatok riadnej starostlivosti rodinnej najmenej 10 osobám (sirotinca, útulne atď.).

Diel II.

Dozor nad osobami pod verejnou ochranou mimo ústavnej starostlivosti.

§ 3.

Dozor nad osobami v § 1 uvedenými vykonáva, pokiaľ nejde o dozor na starostlivosť ústavnú, poručený súd, príslušný podľa miesta trvalého pobytu osoby, podliehajúcej dozoru. V tejto činnosti poručený súd je podriadený dohľadu vyšších súdov a Ministerstvu pravosúdia.

§ 4.

(¹) Priamy dozor nad osobami, uvedenými v § 3, vykonáva v obvode poručeného súdu verejný poručník pomocou sirotských otcov.

(²) Verejného poručníka ustanovuje Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom pravosúdia po vypočutí mienky organizácií dobrovoľnej starostlivosti o mládež. Ministerstvo vnútra vydá verejnemu poručníkovi legitímáciu.

(³) Pre príslušníkov národnej skupiny, ktorá podľa platných predpisov, najmä podľa §§ 94 a 95 Ústavy má právo používať vo verejnom živote a v školách svoj jazyk, ustanoví sa osobitný verejný poručník, ktorý má všetky práva a povinnosti verejného poručníka ohľadom príslušníkov dotýčnej národnej skupiny. Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom pravosúdia na návrh ústredného orgánu prísluš-

nej národnej skupiny určí, v ktorých obvodoch má byť takýto verejný poručník ustanovený.

(¹) Za verejného poručníka možno ustanoviť iba osobu svojprávnu, schopnú zaisťovať poručenstvo a opatrovníctvo, bezúhonnú, od ktorej možno podľa jej schopnosti a životných skúseností očakávať, že sa bude vo svojej funkcii riadiť zásadami kresťansko-národnej výchovy mládeže. Pri výbere verejného poručníka treba dávať prednosť osobám, ktoré sa zaoberajú výchovou mládeže z povolania, sociálnym pracovníkom a funkcionárom organizácií dobrovoľnej starostlivosti o mládež, ktoré bývajú s osobami, nad ktorými majú vykonávať dozor, v obvode toho istého poručenského súdu.

(²) Prednosta poručenského súdu poučí verejného poručníka o jeho právach a povinnostiach, ako aj o právach a povinnostiach poručníkov a opatrovníkov, načo složí verejný poručník do jeho rúk prísahu, že bude usilovne, svedomite a neustranne plniť svoje povinnosti podľa zákonov a nariadení, že úradné tajomstvo neprezradí a že sa vo funkcii verejného poručníka bude riadiť zásadami kresťansko-národnej výchovy mládeže. Složenie prísahy potvrdí prednosta poručenského súdu na legitímácii verejného poručníka.

(³) Verejného poručníka odvoláva Ministerstvo vnútra. Ak sa verejný poručník chce zrieknuť funkcie, musí to oznámiť aspoň mesiac vopred Ministerstvu vnútra. Z vážnych dôvodov môže verejného poručníka pozbaviť funkcie aj príslušný poručenský súd, najmä ak verejný poručník stratil spôsobilosť zaisťovať funkciu verejného poručníka (ods. 4), alebo ak náležite neplní svoje povinnosti. Ak je verejný poručník odvolaný alebo pozbavený funkcie, je povinný vrátiť legitimáciu.

(⁴) Ustanovenie, odvolanie alebo pozabavenie funkcie verejného poručníka uverejní sa v Úradných novinách a vyhlási sa obvyklým spôsobom: v obciach, na ktoré sa pôsobnosť verejného poručníka vzťahuje.

§ 5.

(¹) Verejný poručník vedie evidenciu o všetkých osobách, ktoré podliehajú dozoru poručenského súdu (§ 3) a majú v jeho obvode trvalý pobyt. Vedie o nich kataster, do ktorého zaznamenáva ich osobné a majetkové pomery, významnejšie údaje o ich živote, duševnom, mravnom a teles-

nom vývine a ostatné dôležité skutočnosti, o ktorých sa dozvie pri občasných prehliadkach.

(²) Podrobnejšiu úpravu o vedení katastra verejného poručníka vydá Ministerstvo pravosúdia v dohode s Ministerstvom vnútra.

§ 6.

Verejný poručník:

1. dbá, aby mal každý maloletý a opatrovanec zákonného zástupcu. Kým nemôže poručník alebo opatrovník, prípadne iný zákonný zástupca, začať svoju činnosť, vykonáva z úradnej povinnosti neodkladné práce, vyplývajúce z verejnej ochrany dotýčnej osoby. Keby nebolo vhodnej osoby na zastávanie poručenia alebo opatrovníctva, prevezme túto funkciu sám, ak to poručenský súd nariadi;

2. dozerá na činnosť poručníkov a opatrovníkov, dbá na to, aby plnili svoje povinnosti po stránke výživy a výchovy, po stránke správy majetku poručenov a opatrovancov, aby neprekračovali svoje oprávnenia a aby v prípadoch, označených zákonom, žiadali súhlas poručenského súdu. Je poradcom poručníkov a opatrovníkov pri výkone ich funkcie ako aj pri styku s poručenským súdom a inými úradmi;

3. je povinný episať a opatriť potrebnými dokladmi, listinami žiadosti a sťažnosti, týkajúce sa výživy, výchovy alebo správy majetku osôb, odkázaných na verejnú ochranu a maloletých vôbec, ktoré mu predniesly tieto osoby alebo ich zákonní zástupcovia. Za túto prácu nesmie ani žiadať ani prijať odmenu. Tieto podania predkladá poručenskému súdu alebo inému úradu, zároveň sa o nich vyjadří a vykoná i prípadné potrebné šetrenie;

4. stará sa, aby maloleté a iné osoby, odkázané na verejnú ochranu, v jeho obvode neboly zanedbávané vo výžive a výchove, aby neboly vydávané mravnej skaze, aby ich majetok nebol ohrozovaný zlou alebo neprímeranou správou;

5. prebúdzá v rodinách porozumenie pre starostlivosť o cudzie deti a má v evidencii všetky osoby svojho obvodu, ktoré sú spôsobilé a ochotné prijať cudzie maloleté osoby do opatery, ako aj tie osoby, ktorým sa udelilo povolenie mať takéto osoby v opatere;

6. je v bezprostrednom a častom styku s osobami, podliehajúcimi jeho dozoru, aby

mohol bedlive sledovať, či sa o ne rodičia, pestúni alebo iné povinné osoby svedomite starajú a či im poskytujú všetko, čo potrebujú pre zdarný duševný, mravný a telesný vývin. Navštevujú a prehliada podľa potreby byty a miestnosti, určené im na obývanie, ako aj osoby samé a žiada od rodičov, pestúnov alebo iných povinných osôb vysvetlenia o pomeroch, umiestení, výžive, ošetrovaní, výchove, o rozumovom, mravnom a telesnom stave, chovaní a zamestnaní týchto osôb. Má častejšie, najmenej raz za polroka navštevovať v jeho obvode sa zdržujúcich poručenov a opatrovancov, aby sa presvedčil o ich osobných a majetkových pomeroch ako i o tom, či poručníci a opatrovníci plnia svoje povinnosti. Prítom si počína tak, aby si získal dôveru rodičov, pestúnov ako aj iných osôb, podriadených jeho dozoru;

7. podáva na požiadanie súdu mládež zprávy o živote, osobných, rodinných a majetkových pomeroch osôb mladistvých;

8. vykonáva práva príbuzných podľa ustanovení § 144 zák. čl. XX/1877 a sprostredkuje styk medzi poručníkom, opatrovníkom, ochranným dozorcem alebo iným zástupcom a príbuznými (§§ 145 a 150 zák. čl. XX/1877);

9. prevezme dozor nad pozostalostou od orgánu, spisujúceho úmrtný zápis, ak niet na mieste, kde zomrel pozostaviteľ, ani pozostaleho manžela (manželky), ani svojprávného potomka, ani iného blízkeho príbuzného alebo zamestnanca, povereného správou majetku, pod dozorom ktorých by bolo možno ponechať pozostalostný majetok, a záujemcom je osoba maloletá alebo pod opatrovníctvom (§ 14 zák. čl. XVI/1894); vyjadruje sa o návrhu na ustanovenie poručníka alebo opatrovníka a spolupôsobí pri súpise pozostalosti, ak nie je ustanovený poručník alebo opatrovník (§§ 18 a 39 zák. čl. XVI/1894);

10. oznamuje rodinné a iné osobné pomery, o ktorých sa dozvedel pri výkone funkcie, najmä pri prehliadkach v domácnostiach, iba poručenskému súdu, ináč je povinný zachovať o nich mlčanlivosť. Týmto nie sú dotknuté predpisy, podľa ktorých je verejný poručník povinný učiť oznámenie úradu alebo súdu;

11. je povinný dbať na pokyny a návrhy poručenského súdu a organizácií dobrovoľnej starostlivosti o mládež, a v prípade potreby je povinný takéto pokyny alebo návrhy od nich vyžiadať. Ak by bol nesúlad alebo rozpor v pokynoch alebo

návoroch, upozorní ich na to, aby nesrovnalosti mohli ešte včas odstrániť;

12. uschováva korešpondenciu, týkajúcu sa dozornej činnosti, najmä návrhy, podané poručenskému súdu, organizáciám dobrovoľnej starostlivosti o mládež a iným úradom. Po skončení verejného dozoru nad osobou, podliehajúcou verejnej ochrane, odovzdá všetky spisy, vzťahujúce sa na dotyčnú osobu, do uschovania príslušnému poručenskému súdu. Ak prejde takáto osoba do obvodu iného verejného poručníka, odovzdá všetky spisy na ňu sa vzťahujúce doteraz príslušnému poručenskému súdu, ktorý ich zasle príslušnému poručenskému súdu, aby ich odovzdal verejnému poručníkovi, do obvodu ktorého sa dotyčná osoba presťahovala;

13. je povinný hockedy predložiť kataster (§ 5, ods. 1) na požiadanie poručenskému súdu na nahliadnutie a preskúmanie. Poručník a opatrovník pripoja zpravu, ktorú sú povinní podľa § 96 zák. čl. XX/1877 podať súdu, ku katastru verejného poručníka, alebo vyslovia súhlas so zápisom v katastri verejného poručníka a ho spolupodpisu;

14. má sa presvedčiť, či sirotskí otcovia (§ 11) a ochranní dozorcovia (§ 14) vykonávajú náležite svoje povinnosti, a ak zistí v tomto ohľade nedostatok, postaraj sa o vhodnú nápravu. Závažnejšie prípady oznámi poručenskému súdu s prípadným návrhom, aby sirotský otec alebo ochranný dozorca bol pozbavený funkcie;

15. svoláva podľa potreby sirotských otcov a ochranných dozorcov svojho obvodu na občasnú poradu, aby s nimi porokoval a dohodol sa o prostriedkoch, ktoré by zlepšili a zdokonalili starostlivosť o osoby, odkázané na verejnú ochranu.

§ 7.

Ak sú preto dôvody, najmä ak zákonný zástupca nemôže náležite vykonávať jednotlivé úkony, môže poručenský súd preniesť na verejného poručníka i jednotlivé práva a povinnosti zákonného zástupcu, hlavne vymáhanie výživného alebo podpôr a výkon ostatných práv a povinností s tým súvisiacich.

§ 8.

(¹) Ak verejný poručník zistí okolnosti, ktoré prekážajú alebo zťažujú zdarný duševný, mravný alebo telesný vývin osoby, podriadenej jeho dozoru, postará sa podľa možnosti o vhodnú nápravu; ináč po-

dá o nich zprávu príslušnému poručenskému súdu s vhodným návrhom.

(²) Ak sa presvedčí, že rodič, poručník, opatrovník, pestún alebo iné osoby, povinné živiť a vychovávať osobu, jeho dozoru podliehajúcu, nie sú schopní plniť svoje povinnosti, alebo tieto povinnosti i po dôraznom upozornení a napomenutí zanedbávajú, oznámi to poručenskému súdu s vhodným návrhom.

(³) Ak je výziva osoby, podliehajúcej jeho dozoru, bezprostredne ohrozená, a možno sa dôvodne obávať, že súhlas zákonného zástupcu alebo zmocnenie poručenského súdu podľa § 7 príde neskoro, a ak sú tieto okolnosti potvrdené príslušným notárskym úradom a sirotským otcom dotyčnej obce, môže verejný poručník sám vykonávať neodkladné úkony a jednotlivé práva a povinnosti zákonného zástupcu, najmä vymáhať výživné alebo podporu, a to aj v súdnom pokračovaní.

(⁴) Ak je mravná alebo telesná bezpečnosť osoby, podliehajúcej verejnej ochrane, v starostlivosti pestúna bezprostredne ohrozená a je dôvodná obava, že by pomoc nadriadeného orgánu prišla neskoro, verejný poručník môže dotyčnú osobu od pestúna odňať a sveriť ju inej vhodnej osobe. Je však povinný to oznámiť hneď príslušnému poručenskému súdu so žiadosťou, aby jeho opatrenie schválil.

(⁵) Vynímajúc prípady nebezpečenstva omeškania (ods. 3 a 4), nemôže verejný poručník učiniť nijaké opatrenie bez súhlasu zákonného zástupcu, bývajúceho v mieste, kde je osoba podliehajúca jeho dozoru v starostlivosti. Ak by zákonný zástupca s opatrením nesúhlasil, musí verejný poručník požiadať o rozhodnutie príslušný poručenský súd.

§ 9.

Pôsobnosť verejného poručníka sa vzťahuje i na maloletých a osoby, odkázané na verejnú ochranu, ak vôbec nemajú trvalý pobyt (kočujúci) a sa zdržujú v jeho obvode. Ako dozorný úrad je príslušný rozhodovať poručenský súd ich dočasný pobyt.

§ 10.

Styk verejného poručníka s poručenským súdom je bezprostredný a zpravidla ústny. Pokiaľ nie je potrebná spolupráca poručenského súdu, verejný poručník je oprávnený dopisovať priamo s iným poručenským súdom a verejným úradom

§ 11.

(¹) Každá obec je povinná v smysle § 173 zák. čl. XX/1877 ustanoviť pre svoj obvod sirotského otca, ktorý zastupuje verejného poručníka v obci a pomáha mu vo výkone jeho funkcie. K ustanoveniu sirotského otca treba súhlas poručenského súdu, v obvode ktorého je obec.

(²) O kvalifikácii sirotských otcov platia ustanovenia o kvalifikácii verejných poručníkov.

(³) Pre príslušníkov národnej skupiny, ktorá podľa platných predpisov, najmä podľa §§ 94 a 95 Ústavy má právo používať vo verejnom živote a v školách svoj jazyk, ustanoví obec na návrh ústredného orgánu príslušnej národnej skupiny osobitného sirotského otca, ktorému prináležia všetky práva a povinnosti sirotského otca ohľadom príslušníkov dotyčnej národnej skupiny. Takýto sirotský otec má byť ustanovený v tých obciach, ktoré určí okresný úrad na návrh ústredného orgánu príslušnej národnej skupiny, a v Bratislave.

(⁴) Okresný úrad môže väčšie obce na vlastnú žiadosť splnomocniť, aby si usťanovili dvoch alebo viac sirotských otcov, ktorých pôsobnosť by sa vzťahovala na určité časti obce. Splnomocnenie pre Bratislavu udeľuje Mestský notársky úrad.

(⁵) Obec vydá sirotskému otcovi legitímáciu.

(⁶) Prednosta poručenského súdu poučí ustanoveného sirotského otca o jeho právach a povinnostiach, ako aj o právach a povinnostiach verejného poručníka, poručníkov a opatrovníkov, načo sirotský otec složí do jeho rúk prisahu, že bude usilovne, svedomite a nestranné plniť svoje povinnosti podľa zákonov a nariadení, že úradné tajomstvo neprezradí a že sa vo funkcii sirotského otca bude riadiť zásadami kresťansko-národnej výchovy mládeže. Složenie prisahy potvrdí prednosta poručenského súdu na legitímácii.

(⁷) Sirotský otec vedie evidenciu o všetkých osobách svojho obvodu, podliehajúcich dozoru verejného poručníka.

(⁸) Vo výkone funkcie je povinný spravovať sa pokynmi verejného poručníka, ktorému má bez prístahu podávať zprávy o každom dôležitom opatrení a každom závažnejšom nedostatku s prípadnými návrhmi.

(⁹) Sirotský otec sa stýka s poručenským súdom prostredníctvom verejného poručníka.

(¹⁰) Sirotského otca odvoláva obec. Ak sa chce sirotský otec zrieknuť úradu, musí to oznámiť obci aspoň mesiac vopred. Z vážnych dôvodov môže pozbaviť sirotského otca funkcie aj príslušný poručenský súd, najmä ak sirotský otec stratil spôsobilosť zastávať funkciu poručníka alebo opatrovníka, alebo ak neplní náležite svoje povinnosti. Ak je sirotský otec pozbavený úradu alebo odvolaný, je povinný vrátiť legítimáciu.

§ 12.

Lekársky dozor nad osobami, uvedenými v § 3, vykonávajú orgány, povolané na to podľa predpisov, upravujúcich verejnú zdravotnú starostlivosť.

§ 13.

(¹) Ak sa poručenský súd z akéhokoľvek podnetu presvedčí, že zdarný duševný, mravný alebo telesný vývin maloletého vyžaduje, aby sa prísnejšie dozeralo na jeho výchovu, dá maloletého pod ochranný dozor.

(²) Ochranný dozor, nariadený podľa tohto zákona, potrvá, kým to vyžaduje jeho účel, najdlhšie však do nadobudnutia plnoletosti. O prepustení z ochranného dozoru a o premene ochranného dozoru na iné ochranné opatrenie rozhoduje príslušný poručenský súd na návrh alebo po vypočutí verejného poručníka.

§ 14.

(¹) Ochranný dozor, nariadený podľa tohto zákona alebo podľa zákona č. 48/1931 Sb. z. a n., vykonáva príslušný poručenský súd, pričom podľa okolností použije súčinnosť organizácie dobrovoľnej starostlivosti o mládež alebo sirotského otca prípadne ochranného dozorcú, ktorého sám ustanoví.

(²) Za ochranného dozorcú možno ustanoviť iba osobu, požívajúcu verejnú dôveru, bezúhonnú a schopnú zastávať poručenskú a opatrovnícku funkciu. Pri výbere treba dávať prednosť príbuzným a osobám tej istej národnosti a toho istého náboženského vyznania. Ak ochranný dozorca nekoná náležite svoje povinnosti, poručenský súd ustanoví namiesto neho iného ochranného dozorcú.

(³) Ochranný dozorca má sa pri začatí funkcie predovšetkým presvedčiť o tom, či jeho zvereniec, ako aj osoby, v ktorých starostlivosti sa tento nachádza, po-

rozumely úpravu súdu a či sú dostatočne oboznamené so svojimi povinnosťami. V prípade potreby ich náležite poučí.

(⁴) Ochranný dozorca má byť v bezprostrednom a častom styku so svojím zverencom, aby mohol bedlive pozorovať jeho duševný, mravný a telesný vývin. Má sa najmä starať o to, aby nebol zanedbávaný vo výžive a výchove, aby viedol riadny život, aby navštevoval školu, prípadne vykonával primerané zamestnanie, aby sa vystrihal všetkého, čo by mohlo ohroziť jeho budúcnosť a aby si dôkladne uvedomoval škodlivosť skutočností, ktorým má čeliť zavedenie ochranného dozoru. Ochranný dozorca je preto oprávnený svojho zverenca navštevovať, alebo si ho dať predvolať. Ak spozoruje u neho škodlivé obyčaje a náklonnosti, nepriaznivy vliv prostredia alebo nedostatky vo výchove, sám dá primerané príkazy o jeho výchove, chovaní alebo spôsobe života a podá o tom hneď zpravu prostredníctvom verejného poručníka (sirotského otca) príslušnému poručenskému súdu. Ochranný dozorca môže najmä sám nariadiť, aby sa maloletý chránil liekových nápojov, hry v karty, návštevy určitých osôb, spoločnosti, miest, alebo aby sa po určitej hodine nezdržoval mimo domu. Prítom si má počínať tak, aby si získal dôveru maloletého, postaveného pod ochranný dozor, ako i osôb, v ktorých starostlivosti sa tento nachádza.

(⁵) Maloletý pod ochranným dozorom, ako i osoby v ktorých starostlivosti sa tento nachodí, sú povinní spravovať sa pokynmi poručenského súdu a ochranného dozorcú. Ak sa domnievajú, že opatreniami ochranného dozorcú sa im krivdí, alebo že tieto nie sú v záujme maloletého, môžu si sťažovať príslušnému poručenskému súdu, ktorý vo veci rozhodne.

(⁶) Ochranný dozorca podáva o svojom zverencom prostredníctvom verejného poručníka (sirotského otca) príslušnému poručenskému súdu pravidelne zprávy v lehotách, ktoré tento určí a oznamuje mu každý nedostatok, o ktorom sa dozvie.

§ 15.

(¹) Poručenský súd vedie v evidencii všetky osoby, podliehajúce jeho dozoru (§ 3).

(²) Poručenský súd každoročne bedlive preskúma kataster verejného poručníka, najmä výsledky vyšetrovania osobných a majetkových pomerov, ako i zprávy po-

ručníkov a opatrovníkov, aby sa presvedčili, či netreba urobiť osobitné opatrenia.

§ 16.

(¹) Prednosta poručenského súdu je povinný sa presvedčiť, či verejný poručník vedie náležité kataster a či plní i ostatné svoje povinnosti.

(²) Ak zistí u verejného poručníka nedostatky, postará sa o vhodnú nápravu. Závažnejšie prípady oznámi Ministerstvu pravosúdia.

(³) Poručenské súdy sú povinné do konca mesiaca marca každého roku predložiť služobným postupom Ministerstvu pravosúdia zprávy o vykonávaní agendy podľa tohto zákona, v ktorých shrnú poznatky o spolupôsobení pomocných orgánov, upozornia na nedostatky a prípadne podajú návrhy na ich odstránenie. Ministerstvo pravosúdia zašle súhrnnú zprávu Ministerstvu vnútra.

Diel III.

Dozor nad ústavnou starostlivosťou.

§ 17.

(¹) Dozor na maloleté osoby v ústavnej starostlivosti vykonáva Ministerstvo vnútra, ktoré na výkon dozoru priberie organizácie dobrovoľnej starostlivosti o mládež, prípadne aj iné osoby, ak s tým súhlasí Ministerstvo pravosúdia. Týmto dozorom nie sú dotknuté zákonné ustanovenia o právomoci poručenských súdov.

(²) Účelom dozoru podľa ods. 1 je pôsobiť a zariadiť, aby ústavy, ktoré vykonávajú cudziu starostlivosť, vyhovovaly všetkým podmienkam, potrebným pre zdarný duševný, mravný a telesný vývin sverných im osôb, najmä s hľadiska kresťanskonárodnej výchovy mládeže.

(³) Orgány, ktoré dozerajú na ústavy, sú oprávnené prezrieť všetky miestnosti ústavov a ich zariadení, pokiaľ slúžia účelom ústavným, a presvedčiť sa o spôsobilosti ústavného personálu, o stave ústavu a o pomeroch v ňom.

(⁴) Správa ústavu je povinná poskytnúť dozorným orgánom voľný prístup do ústavu a dať im potrebné informácie. Dozorné orgány preukážu sa pri výkone dozoru legitimáciou, potvrdenou Ministerstvom vnútra.

(⁵) Organizácie dobrovoľnej starostlivosti o mládež, poverené výkonom tohto dozoru, podávajú Ministerstvu vnútra každoročne najneskoršie do konca marca

zprávu o dozornej činnosti a jej výsledku za minulý rok. O výsledkoch jednotlivých prehliadok podávajú zprávu iba vtedy, ak im to bolo osobitne uložené, alebo ak to samy považujú za potrebné.

§ 18.

(¹) Lekársky dozor na ústavy vykonávajú orgány, povelané na to podľa predpisov, upravujúcich verejnú zdravotnú starostlivosť.

(²) Ústav treba zariadiť a upraviť tak, aby vyhovoval všetkým požiadavkám zdravotníctva a umožňoval zdarný duševný, mravný a telesný vývin zverenca.

(³) Správa ústavu je povinná dbať, aby zverenci boli pri vstupe do starostlivosti ústavu riadne lekársky vyšetrení, a postaral sa o občasnú lekárske prehliadky všetkých zverencov, aby sa zistil ich zdravotný stav a aby sa im v prípade nemoci dostalo potrebné ošetrovanie.

§ 19.

Ústav má v evidencii všetkých zverencov a vedie o nich kataster, do ktorého si zaznamenáva ich osobné a majetkové pomery, významnejšie údaje o živote, o duševnom, mravnom a telesnom vývine, ako aj iné dôležité skutočnosti. Je povinný viesť riadne účtovníctvo a predkladať výročnú zprávu o svojej činnosti organizácii dobrovoľnej starostlivosti o mládež, poverenej výkonom dozoru nad ústavom.

Diel IV.

O úradných povoleniach prijímať maloletých do cudzej starostlivosti.

§ 20.

(¹) Osoba fyzická, ktorá chce prijať narvalo do svojej výchovy cudziu maloletú osobu, musí si na to vyžiadať povolenie. Takéto povolenia udeľuje a odvoláva verejný poručník, v ktorého obvode má osoba žiadajúca o povolenie alebo pestún trvalý pobyt, a to po vypočutí rodičov, prípadne poručníka, opatrovníka alebo iného zástupcu a bližších príbuzných maloletého. Proti jeho rozhodnutiu si môže sťažovať príslušnému poručenskému súdu každý, kto má záujem na náležitej starostlivosti a maloletú osobu. Poručenský súd rozhoduje s konečnou platnosťou. Ak by nebolo možno vyžiadať si povolenie pred prijatím maloletého do starostlivosti, treba

oň zažiadať najneskôršie do 15 dní odo dňa prevzatia maloletého do výchovy.

(²) Povolenie sa udelí len takým osobám, ktorých osobné, rodinné, zdravotné, majetkové a bytové pomery poskytujú záruku, že budú riadne a v duchu kresťansko-národnej výchovy mládeže plniť všetky povinnosti, ktoré berú na seba. Pri výbere treba dávať prednosť príbuzným a osobám tej istej národnosti a toho istého náboženského vyznania.

(³) Povolenie neslobodno udeliť osobám, od ktorých nemožno očakávať riadnu výchovu, najmä:

a) ktoré vedú nemravný život (opilstvo, záhaľčivý život ap.), alebo ktoré žijú v spoločnej domácnosti s takýmito osobami,

b) duševný alebo telesný stav ktorých alebo členov ich rodiny by mohol ohrožovať výchovu alebo zdravie zverenca,

c) ktoré nemajú potrebné prostriedky na vlastnú výživu a sú odkázané na verejnú podporu,

d) ktorým zamestnanie znemožňuje náležite sa starať o zverenca,

e) ktoré nemajú trvalé bydlisko alebo možnosť zdravého a primerane priestraného ubytovania zverenca,

f) ktoré sú pre pokročilý vek na to neschopné,

g) u ktorých sa treba obávať zneužitia zverenca na zárobkovú prácu, žobroľu ap.

(⁴) Pred udelením povolenia treba náležite vyšetriť všetky závažné okolnosti. Ak niet prekážky, udelí sa povolenie vydaním pestúnskej knižky; pestún v nej potvrdí, že vzal na vedomie povinnosti, spojené s výkonom starostlivosti o cudzie osoby, a že tieto povinnosti bude riadne plniť.

(⁵) Povolenie treba odvolať a zverenca sveriť inej vhodnej osobe, ak pestún neplní náležite svoje povinnosti, alebo ak sa pomery pestúnove natoľko zmenily, že nezaručujú riadnu starostlivosť o zverenca.

§ 21.

(¹) Ústav, ktorý chce prijímať do svojej starostlivosti maloletých, musí žiadať povolenie Ministerstva vnútra, ktoré schvaľuje poriadok (stanovy) ústavu. Povolenie možno udeliť iba vtedy, ak má ústav všetky náležitosti, ktoré úplne zaručujú, že ústav bude prevádzať výchovu v duchu kresťansko-národnom a že nahradí zverencom nedostatok riadnej starostlivosti vlastnej rodiny.

(²) Ústavný poriadok musí najmä obsahovať podrobné ustanovenia:

a) o účele ústavu a prostriedkoch, ktorými sa má účel dosiahnuť,

b) o majiteľovi a vydržovateľovi ústavu, o zadavažovaní hmotných prostriedkov na vydržovanie ústavu a o hradení prípadného schodku,

c) o úprave organizácie a správy,

d) o spôsobe zabezpečenia účelnej starostlivosti o zverencov po stránke výchovnej a hmotnej.

(³) Ústav musí byť hospodársky, technicky, zdravotne a výchovne tak upravený a zariadený, aby úplne vyhovoval svojmu účelu.

(⁴) Ak má ústav vlastnú školu, ktorá poskytuje maloletým zverencom potrebnú školskú výchovu, musí sa preukázať podmienkami, určenými zákonnými školskými predpismi.

(⁵) Ak ústav, hoci ho na to Ministerstvo vnútra už dvakrát vyzvalo, neodstráni do určitej lehoty podstatné nedostatky alebo prekážky, ktoré vylučujú dosiahnutie určeného účelu, môže mu Ministerstvo vnútra dočasne alebo natrvalo odňať právo prijímať do starostlivosti maloleté osoby.

Diel V.

Povinnosti pestúnov.

§ 22.

(¹) Pestúni sú povinní starať sa o svojho zverenca tak, ako sa starajú svedomiti rodičia o vlastné deti, poskytovať mu všetky životné potreby, ako byť, stravovať a primerané liečebné prostriedky, ak mu ich nedodávajú osoby, ktoré sú k tomu povinné alebo zaviazané, ako aj náležitú kresťansko-národnú domácu výchovu.

(²) V starostlivosti o zverenca sú pestúni povinní podriaďiť sa dozoru podľa ustanovení tohto zákona, umožňovať dozorným orgánom výkon dozoru a dbať na ich pokyny.

(³) Pestúni sú najmä povinní bez zbytočných prieťahov, najneskôršie do 15 dní oznámiť verejnemu poručníkovi prostredníctvom siroľského otca, že prevzali zverenca do starostlivosti, že zverenca nemôžu alebo nechcú v starostlivosti podržať, že zverenec zomrel, alebo pre akúkoľvek inú príčinu z ich starostlivosti vystúpil alebo že je potrebné osobitné opatrenie dozorného úradu. Svoje presťahovanie so zverencom do iného obvodu oznámia

prostredníctvom sirotského otca tak verejnému poručníkovi, v obvode ktorého doteraz bývali, ako aj verejnému poručníkovi, do obvodu ktorého sa presťahovali.

Diel VI.

Povinnosti obce.

§ 23.

(¹) Obecný (obvodný) notársky úrad, v Bratislave mestský notársky úrad (v ďalšom texte „notársky úrad“) je povinný oznámiť poručenskému súdu prostredníctvom verejného poručníka:

1. že treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka v dôsledku úmrtia zákonného zástupcu alebo pre inú príčinu (§ 10 zák. čl. VI/1885), najmä:

a) ak sa narodí nemanželské dieťa,

b) ak je potrebné dať pod opatrovnictvo plnoleté osoby preto, že sú

aa) duševne choré,

bb) hluchonemé a nemôžu sa dorozumievať znakmi,

cc) slabomyseľné alebo hluchonemé, schopné dorozumievať sa znakmi, avšak nespôsobilé na zárobok pre niektorý z týchto nedostatkov,

dd) aspoň rok neprítomné, ak je miesto ich pobytu neznáme, alebo ak sa nemôžu vrátiť domov a spravovať svoj majetok,

ee) odsúdené na trest na slobode, prevyšujúci 1 rok, a to v prípadoch bb) a cc), ak nastaly také okolnosti, v dôsledku ktorých sa možno obávať, že hluchonemý alebo slabomyseľný úplne schudobnie a prípadne na farchu obce, a v prípadoch dd) a ee), ak neprítomná alebo odsúdená osoba neustanovila splnomocnenca, alebo ak splnomocnenec nemôže majetok spravovať, alebo ak sa záujem splnomocnenca proti záujmom splnomocniteľa, a konečne ak splnomocnenie zaniklo;

2. že sa stal doterajší poručník alebo opatrovník podľa zákona nespôsobilým zaslávať poručenstvo alebo opatrovnictvo;

3. že rodičia, pestúni, poručníci alebo opatrovníci zanedbávajú výživu, výchovu alebo správu majetku maloletého alebo opatrovanca a preto treba osobitné opatrenie poručenského súdu, alebo že niet osoby, ktorá by bola povinná a schopná starať sa o neho;

4. že sa vydala maloletá žena, ktorá je pod poručenstvom, nemanželská matka, osvojiteľka, vdova alebo rozlúčená man-

želka, ktoré sú zákonnými a prirodzenými poručníckami alebo opatrovníckami;

5. že zomrel poručenec alebo opatrovanec;

6. že sa prisťahoval do obce poručenec alebo opatrovanec, alebo sa z nej vysťahoval on alebo jeho zákonný zástupca.

(²) Rovnako treba oznámiť, ak sa vyskytne potreba urobiť vhodné opatrenie v prospech maloletých osôb, ktoré sú duševne choré, slabomyseľné alebo hluchonemé a nemôžu sa dorozumievať znakmi.

(³) Štátny matrikář je povinný zaslať v prvých 7 dňoch každého mesiaca poručenskému súdu a verejnému poručníkovi výkaz nemanželských pôrodov za minulý mesiac; v Bratislave je povinný okrem toho podľa predpísaného vzorca oznámiť narodenie každého nemanželského dieťaťa hneď mestskému notárskemu úradu.

(⁴) Notársky úrad vypočuje, nečakajúc na vyzvanie poručenského súdu, nemanželskú matku o tom, kto je nemanželským otcom a či je schopná dieťa živiť; ak je nemanželský otec prítomný v obci, vypočuje i jeho, či uznáva otcovstvo, ako sa bude o dieťa starať, prečo nepojme matku nemanželského dieťaťa za manželku ak niet zrejmych prekážok, prípadne kedy tak urobí. Spísaný protokol s prípadnou dohodou o platení výživného alebo s návrhom na takúto dohodu alebo s návrhom poručníka na splnomocnenie k žalobe zasle poručenskému súdu a odpis protokolu verejnému poručníkovi.

(⁵) Všetky oznámenia, podávané podľa predošlých ustanovení, notársky úrad urobí za spolupôsobenia sirotského otca dotyčnej obce, ktorý ich podpíše na znak toho, že si ich obsah uvedomil a prípad si naznačil.

(⁶) Notársky úrad a sirotský otec sa pričínia všemožným spôsobom o odstránenie všetkých prekonateľných prekážok, ktoré bránia nemanželským rodičom vstúpiť do platného manželského sväzku, alebo ktoré bránia uzakoniť ich nemanželské četi uzavretím manželstva, a ak by boli nemanželské rodičia bez zárobku, potrebného pre výživu rodiny, vynesajú sa — v medziach svojich možností —, aby mali primerané zamestnanie.

§ 24.

Notársky úrad je povinný splniť dožiadanie poručenského súdu o výsluch osôb, zúčastnených v pokračovaní poručenského súdu, prípadne o prevedenie šetrenia v takomto pokračovaní.

§ 25.

Na ochranu osôb a záujmov poručen-
cov, opatrovancov, maloletých a ostat-
ných osôb, odkázaných na verejnú ochra-
nu, ktorí nie sú slovenskými štátnymi prí-
slušníkmi a majú v obci trvalý alebo do-
časný pobyt, treba urobiť rovnaké opa-
trenia, aké by vyžadovala ochrana slo-
venských štátnych príslušníkov. Ak sú
v medzinárodných smluvách iné ustanove-
nia, platia ustanovenia týchto smlúv.

§ 26.

(¹) Notársky úrad je povinný pomá-
hať sirološkému otcovi radou, a ak treba,
i písomnými prácami.

(²) Notársky úrad je povinný spísať a
opatriť potrebnými dokladmi, listinami ap.
a predložiť patričnému súdu alebo úradu
žiadosti a sťažnosti poručenčov, opatro-
vancov a ostatných osôb, odkázaných na
verejnú ochranu, ako aj zákonných zá-
stupcov týchto, ktoré mu predniesli vo
veciach verejnej ochrany. Za túto činnosť
nemôžno žiadať ani prijať nijakú odmenu.

(³) Notársky úrad obstaráva písomné
práce vo veciach poručenskej (opatrov-
nickej) správy.

§ 27.

Ustanovenia tohto zákona netýkajú sa
zákonných ustanovení o povinnosti obce
staraf sa o výživu a zaopatrenie súdnych
chránencov, pokiaľ ich nevydržujú prí-
buzní, osoby, ktoré sa ich dobrovoľne
ujaly, dobročinné ústavy alebo spolky a
pokiaľ nie sú v starostlivosti štátneho
deťského domova (§§ 112, 264 zák. čl.
XX/1877; § 1 zák. čl. VIII/1901; § 1 zák.
čl. XXI/1901).

Diel VII.

Povinnosti školských správ.

§ 28.

Ak ide o osoby školopovinné, sprá-
vy škôl sú povinné podávať požadované
zprávy poručenskému súdu ako aj verejně-
mu poručníkovi (sirološkému otcovi) a upo-
zorňovať ich na potrebu zakročenia.

Diel VIII.

Povinnosti organizácií dobrovoľnej
starostlivosti o mládež.

§ 29.

Organizácie dobrovoľnej starostlivosti
o mládež sú povinné poskytnúť v rámci

svojej štatutárnej činnosti poručenskému
súdu a verejněmu poručníkovi (sirološkému
otcovi) pri vykonávaní tohto zákona vše-
strannú pomoc, najmä ak ide o vyšetro-
vanie pomerov osôb odkázaných na ve-
rejnú ochranu, o ich záchranu umiestnením
vo vhodnej rodine, vo výchovu, v učení,
alebo o prípadný peňažný príspevok tým,
ktorí sa o ne starajú.

Diel IX.

Úhrada nákladov.

§ 30.

(¹) Verejněmu poručníkovi prináleží
za výkon funkcie primeraná odmena
(plat). Výšku odmeny (platu), spôsob vý-
platy a ostatné platové podmienky určí
Ministerstvo vnútra po dohode s Minister-
stvom pravosúdia.

(²) Náklad na odmenu verejných po-
ručníkov, ako aj náklad, ktorý si nevy-
hnutne vyžiada výkon verejněho poručē-
stva, uhradí štát.

(³) Na odmenu verejných poručníkov
nevzťahuje sa ustanovenie § 27, písm. a)
vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n.

§ 31.

Pokiaľ osobitné zákony alebo naria-
denia neustanovujú inak, náklady ochra-
nej výchovy, nariadenej podľa zákona č.
48/1931 Sb. z. a n. — vynímajúc náklady
ochrannej výchovy odsúdených mladist-
vých — zafazujú maloletého a osoby,
ktoré sú podľa platných právnych pred-
pisov povinné alebo zaviazané staraf sa
o jeho výživu a výchovu. Ak by nebolo
takýchto osôb, alebo ak by hradenie ná-
kladov ochrannej výchovy vážne ohrozilo
ich vlastnú výživu, výživu ich rodiny ale-
bo výživu osôb, o ktoré sú podľa platných
predpisov povinné sa staraf, znáša ná-
klady štát.

Diel X.

Všeobecné ustanovenia.

§ 32.

(¹) Pokiaľ tento zákon neustanovuje
inak, o pokračovaní pred poručenským sú-
dom a o trovách tohto pokračovania platia
ustanovenia poručenského zákona, a ak by
nebolo osobitných predpisov, ustanovenia
zákona č. 100/1931 Sb. z. a n.

(²) Právo podávať opravné prostried-
ky v medziach platných predpisov proti

rozhodnutiam poručenského súdu náleží i verejnému poručníkovi a organizáciám dobrovoľnej starostlivosti o mládež; pri ochrannom dozore aj ochrannému dozorcovi.

(³) Proti opatreniam sirotského otca, vykonávajúceho dozor podľa tohto zákona, možno žiadať o nápravu u príslušného verejného poručníka a proti opatreniam tohto u príslušného poručenského súdu.

(⁴) Proti opatreniam organizácií dobrovoľnej starostlivosti o mládež a iných osôb, vykonávajúcich dozor podľa § 17, možno podať dozornú sťažnosť Ministerstvu vnútra.

(⁵) Všetky právne úkony, podania, listiny a protokoly, ktoré sú potrebné na vykonanie tohto zákona, sú oslobodené od colkov, poplatkov a dávok za úradné výkony.

(⁶) Korešpondencia verejného poručníka a sirotského otca s poručenskými súdmi a s verejnými úradmi ako aj vo vzájomnom styku, pokiaľ ide o výkony podľa tohto zákona, je oslobodená od poštového.

(⁷) Verejnému poručníkovi a sirotskému otcovi prináleží pri výkone ich funkcie trestná ochrana orgánov verejnej moci (zák. čl. XL/1914).

Diel XI.

Trestné ustanovenia.

§ 33.

Kto

a) dá bez úradného povolenia maloletú osobu do cudzej starostlivosti, alebo prijme bez úradného povolenia cudziu maloletú osobu do vlastnej starostlivosti,

b) ponechá maloletú osobu v cudzej starostlivosti, alebo podrží cudziu maloletú osobu vo vlastnej starostlivosti, hoci udelené povolenie bolo odvolané, alebo stratilo platnosť, a o udelenie povolenia znovu nežiadal,

c) neohlási skutočnosť, ktorých hlásenie predpisuje tento zákon v § 17, ods. 4 a v § 22, ods. 3, alebo v takomto hlásení alebo vysvetlení, podávanom dozorným osobám, učiní vedome nesprávne údaje,

potresce sa okresným súdom, ak nejde o čin prísnejšie trestný, pre priestupok peňažným trestom do Ks 1000.

Diel XII.

Záverečné ustanovenia.

§ 34.

Zrušujú sa všetky ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, najmä zákon č. 256/1921 Sb. z. a n., vládne nariadenia č. 29/1930 a č. 40/1932 Sb. z. a n. a vyhláška ministra sociálnej starostlivosti č. 87/1936 Sb. z. a n.

§ 35.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra a minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.,

Mach v. r.

Sívák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

214.

Zákon

zo dňa 17. septembra 1941

o zvýšení dane z liehu

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Výrobná a spotrebná daň z liehu činí z každého hektolitrového stupňa alkoholu Ks 29.—.

(²) Doterajšie označenie „dávka z liehu“ (výrobná i spotrebná) sa nahrádza vo všetkých zákonoch a nariadeniach o zdanení liehu označením „daň z liehu“.

§ 2.

(¹) Pálené liehové tekutiny alebo výrobky, ktoré v hotovom stave obsahujú alkohol, podliehajú dodatočnému zdaneniu sumou Ks 4.— za každý hektolitrový stupeň alkoholu, ak sú 1. októbra 1941 na území Slovenskej republiky vo voľnom obehu. Táto dodatočná daň je splatná u daňového úradu do 8 dní po doručení rovnopisu vybavenej ohlášky.

(²) Za výrobky, ktoré v hotovom stave obsahujú alkohol, považujú sa všetky výrobky, ktoré v hotovom stave obsahujú ešte alkohol získaný destiláciou.

(7) Na dodatočnú daň sa vzťahujú obdobne ustanovenia, platné pre spotrebnú daň z liehu.

(8) Od dodatočnej dane sú oslobodené:

a) pálené liehové tekutiny a výrobky, ktoré obsahujú v hotovom stave alkohol, ak ich celkový obsah alkoholu nepresahuje 10 hektolitrových stupňov. Toto množstvo liehu je oslobodené od dodatočného zdanenia aj pri ohlásení zásob nad 10 hektolitrových stupňov;

b) vína s obsahom alkoholu najviac 22,5 objemových percent;

c) lieh, ktorý je podľa doterajších ustanovení od spotrebnej a výrobnéj dane z liehu oslobodený.

(9) Kto 1. októbra 1941 v pálených liehových tekutinách alebo výrobkoch, v hotovom stave obsahujúcich alkohol, má väčšie množstvo alkoholu ako 10 hektolitrových stupňov, je povinný ohlásiť príslušnému dôchodkovému kontrolnému úradu v dňoch 1. až 4. októbra 1941 množstvo a alkoholový obsah týchto pálených liehových tekutín alebo výrobkov, ako aj miesto a miestnosť, kde sú uložené.

(10) Pálené liehové tekutiny alebo výrobky, ktoré v hotovom stave obsahujú alkohol a podliehajú dodatočnému zdaneniu podľa ods. 2, ak sú v prvých štyroch dňoch mesiaca októbra 1941 v doprave a neboli už ohlásené a dodatočne zdanené, je príjemca povinný ohlásiť príslušnému dôchodkovému kontrolnému úradu na dodatočné zdanenie predpísanou ohláškou najneskôr do 48 hodín po cbrdržaní zásielky.

(11) Osoby, ktoré sa zaoberajú výrobou, obchodom alebo predajom pálených liehových tekutín alebo výrobkov, v hotovom stave obsahujúcich alkohol, ako aj živnostníci, ktorí pre svoju živnosť takéto tekutiny alebo výrobky upotrebujú, do 30. novembra 1941 sú povinní na vyzvanie preukázať odber svojich zásob pálených liehových tekutín alebo výrobkov, obsahujúcich v hotovom stave alkohol, alebo zaplatať dodatočnej, prípadne zvýšenej spotrebnej alebo výrobnéj dane z týchto, pokiaľ nie sú oslobodené od dodatočnej dane podľa ods. 4.

(12) Finančná správa môže priznať úľavy pri ohlasovaní a zisťovaní zásob pálených liehových tekutín alebo výrobkov, obsahujúcich v hotovom stave alkohol, ktoré podliehajú dodatočnému zdaneniu.

(13) Kto nepodá ohlášku podľa ods. 5 alebo 6, alebo kto udá v nej menšie množstvo alkoholu o viac ako 5 percent, po-

tresce sa štvor- až osemnásobkom skrátenej alebo ohrozenej dodatočnej dane.

(14) Iné nesprávnosti v ohláške, ktoré sa nevzťahujú na množstvo alkoholu, treba trestať poriadkovými pokutami od Ks 20.— do Ks 400.—.

(15) Kto nepodá predpísaný preukaz o tom, odkiaľ odobral pálené liehové tekutiny alebo výrobky, v hotovom stave obsahujúce alkohol, alebo o tom, že dodatočná daň bola z nich zaplataená, potresce sa štvor- až osemnásobkom dodatočnej dane, pripadajúcej na množstvo alkoholu, o ktorom nebol podaný uvedený preukaz.

(16) Minister financií môže vykonať dodatočné zdanenie aj paušalovaním.

§ 3.

Zákon č. 99/1926 Sb. z. a n., čl. I. zákona č. 86/1932 Sb. z. a n. a čl. XXVI. zákona č. 1/1941 Sl. z. sa zrušujú.

§ 4.

Podrobnosti pre vykonanie tohto zákona určí vláda nariadením.

§ 5.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. októbra 1941; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pruzinský v. r.

215.

Zákon

zo dňa 24. septembra 1941

o vyplácaní mzdy, platu alebo iných služobných peňazí ľahkomyseľníkov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Ľahkomyseľníkom podľa tohto zákona je osoba, o ktorej sa ustáli (§ 3), že požíva liehové nápoje alebo sa oddáva hrám alebo iným náruživostiam v takej miere, že tým ohrozuje riadnu výživu osôb, ktoré podľa zákona je povinná vyživovať.

(2) Mzdu, plat alebo iné služobné požitky ľahkomyseľníka môže zamestnáva-

teľ platne vyplatíť (vydať) iba tomu, koho súd za príjemcu určí.

(*) Povinnosť zamestnávateľa uvedená v ods. 2 nastáva dňom, kedy obdržal usnesenie o ustálení ľahkomyseľnosti.

§ 2.

(*) Ustálenie ľahkomyseľnosti môže navrhnúť:

- a) manželka alebo manžel,
- b) osoba, ktorú je povinný ľahkomyseľník podľa zákona vyživovať,
- c) starosta obce,
- d) štátny bezpečnostný orgán.

(*) Návrh sa má podať ústne alebo písomne na okresnom súde, príslušnom podľa bydliska alebo miesta zamestnania osoby, proti ktorej návrh smeruje.

§ 3.

(*) O návrhu (§ 2) rozhodne okresný súd v nespornom pokračovaní.

(*) Usnesenie, ktorým sa uštuje ľahkomyseľnosť, platí 6 mesiacov, ak rozhodujúci súd neurčí kratší čas.

(*) Súd môže aj z úradnej moci ustáliť ľahkomyseľnosť.

§ 4.

Súd môže v usnesení o ustálení ľahkomyseľnosti výnimočne povoliť, aby zo mzdy, platu alebo iných služobných požitkov vyplácala sa určitá čiastka samotnému ľahkomyseľníkovi.

§ 5.

Proti usneseniu súdu je prípustný jednotlivý odvolací rekurz; rekurz nemá odkladný účinok.

§ 6.

(*) Príjemca dôchodkov (§ 1) má voči zamestnávateľovi ľahkomyseľníka pri vymáhaní mzdy, platu alebo iných služobných požitkov to isté právne postavenie, aké by mal ľahkomyseľník, keby nebol za takého vyhlásený.

(*) Príjemca je povinný s dôchodkom ľahkomyseľníka hospodáriť tak, ako starostlivá hlava rodiny a za túto činnosť nemá nárok na odmenu.

§ 7.

Podania, zápisnice, prílohy a rozhodnutia v pokračovaní podľa tohto zákona nepodliehajú kolkom, poplatkom a dákam.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza

Mach v. r.

216.

Zákon

zo dňa 24. septembra 1941

o Rozhodčom súde pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov a o senáte Hlavného poisťovacieho súdu pre úrazové zaopatrenie týchto zamestnancov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Na rozhodovanie sporov železničných zamestnancov, vynatých zo všeobecného úrazového poistenia (zák. čl. XIX/1907) o nárokoch z úrazového zaopatrenia proti Slovenským železničiarom, zriaďuje sa Rozhodčí súd pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte „Rozhodčí súd“).

§ 2.

Proti rozhodnutiam Rozhodčieho súdu (§ 1) možno sa odvolať spôsobom a za podmienok uvedených v § 1 zákona č. 173/1934 Sb. z. a n. a vo vládnom nariadení č. 262/1934 Sb. z. a n. O odvolaniach rozhoduje Hlavný poisťovací súd v Bratislave (vl. nar. č. 27/1939 Sl. z.) v osobitnom senáte pre úrazové zaopatrenie železničných zamestnancov.

§ 3.

O zriadení, rokovacom poriadku a pokračovaní pred Rozhodčím súdom a Hlavným poisťovacím súdom platia ustanovenia zákona č. 173/1934 Sb. z. a n. a vládného nariadenia č. 262/1934 Sb. z. a n.

§ 4.

Výdavky spojené so zriadením a činnosťou Rozhodčieho súdu (§ 1) hradia Slovenské železnice.

§ 5.

Lehota uvedená v § 23 vládneho nariadenia č. 262/1934 Sb. z. a n. na uplatnenie nárokov, vzniklých pred účinnosťou tohto zákona, a lehota podľa § 44 uvedeného nariadenia v prípadoch, v ktorých rozhodnutie rozhodčieho súdu bolo doručené pred účinnosťou tohto zákona, sa počíta odo dňa účinnosti tohto zákona.

§ 6.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra, minister pravosúdia a minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

217.

Zákon

zo dňa 24. septembra 1941

o prídavkoch na deti robotníkov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Zamestnanci, ktorí podliehajú povinnému nemocenskému poisteniu podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. alebo podľa zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tieto zákony meniacich alebo doplňujúcich, majú podľa ustanovení tohto zákona nárok na prídavok na každé nezaopatrené dieťa.

§ 2.

(¹) Nárok na prídavok má zamestnanec (§ 1):

a) na vlastné i nevlastné dieťa do dovŕšenia 14. roku jeho veku,

b) na osvojené dieťa do dovŕšenia 14. roku jeho veku,

c) na nemajetného chovanca, ak sa oňho bezplatne stará, do dovŕšenia 14. roku jeho veku.

(²) Nárok na prídavok má zamestnanec aj na dieťa [ods. 1, písm. a), b) a c)]:

a) v učňovskom pomere do dovŕšenia

16. roku jeho veku; ak po dosiahnutí tohto veku učeň nedostáva mzdu: do dovŕšenia 17. roku jeho veku,

b) ktoré študuje: do dovŕšenia 18. roku jeho veku; ak po dosiahnutí tohto veku dieťa ďalej úspešne študuje: do skončenia štúdií, najďalej však do dovŕšenia 24. roku jeho veku,

c) ktoré je pre duševnú alebo telesnú vadu nespôsobilé zarábať: počas tejto nespôsobilosti, najďalej však do dovŕšenia 18. roku jeho veku.

(³) Nárok na prídavok má zamestnanec na dieťa staršie deväťdesiatich dní, ak žilo v roku, ktorý je základom (§ 14) pre vymeranie prídavku.

(⁴) Zamestnanec nemá nárok na prídavok na dieťa (ods. 1 a 2), o ktoré sa nestará.

(⁵) Ak sú zamestnaní otec i matka, má nárok na prídavok na každé dieťa iba jeden z nich, a to ten, ktorého nárok je výhodnejší. To platí obdobne aj v ostatných prípadoch, uvedených v ods. 1 a 2.

§ 3.

(¹) Prídavok prislúcha zamestnancovi (§ 1) len, ak v kalendárnom roku, ktorý je základom (§ 14) pre vymeranie prídavku, bol prihlásený k povinnému nemocenskému poisteniu aspoň 60 dní.

(²) Zamestnanec, ktorý bol síce zamestnaný po dobu uvedenú v ods. 1, ale nebol prihlásený k povinnému nemocenskému poisteniu, nadobúda nárok na prídavok len po zaplatení poistného podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich alebo doplňujúcich, prípadne podľa obdobných predpisov nemocenského poistenia baníkov a príspevku zamestnávateľa podľa § 6, predpísaného právoplatným platobným výmerom.

(³) Do doby zamestnania, predpísanej podľa ods. 1, zaráta sa zamestnanecovi i čas, v ktorom ako práceneschopný požíval peňažné dávky z nemocenského poistenia.

§ 4.

(¹) Prídavok činí ročne na každé dieťa (§ 2, ods. 1 a 2):

a) Ks 120 pri 60 až 90 príspevkových dňoch povinného nemocenského poistenia,

b) Ks 240 pri 91 až 180 príspevkových dňoch povinného nemocenského poistenia,

c) Ks 360 pri 181 až 270 príspevkových dňoch povinného nemocenského poistenia,

d) Ks 480 pri 271 a viac príspevkových dňoch povinného nemocenského poistenia (§ 3, ods. 1).

(²) Vláda môže vzhľadom na hospodárske a cenové pomery výšku prídavku meniť nariadením.

(³) Prídavok nie je súčasťou mzdy a nezaráta sa do pracovného zárobku podľa §§ 10 a 11 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich alebo doplnujúcich, ani podľa obdobných predpisov nemocenského poistenia baníkov.

(⁴) Prídavok možno postúpiť, dobrovoľne dať do zálohu a exekvovať len pre pohľadávky z titulu zákonného výživného na deti.

§ 5.

(¹) Na plnenie úloh podľa tohto zákona zriaďuje sa Fond rodinných prídavkov (v ďalšom texte „Fond“). Fond spravuje Robotnícka sociálna poisťovňa v Bratislave s osobitným hospodárením a účtovaním.

(²) Príjmy Fondu tvoria príspevky zamestnávateľov (§ 6) a príspevok štátu (§ 7).

(³) Fond nie je samostatnou právnu osobou; podrobnosti jeho spravovania určí vláda nariadením.

§ 6.

(¹) Príspevok (§ 5, ods. 2) zamestnávateľov činí 3% zo stredného denného zárobku, určeného podľa § 12 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich alebo doplnujúcich, prípadne podľa obdobných predpisov nemocenského poistenia baníkov.

(²) Vláda môže podľa výsledkov hospodárenia Fondu príspevky zamestnávateľov primerane znížiť alebo zvýšiť nariadením.

(³) Robotnícka sociálna poisťovňa vyrubuje príspevok z úhrnného predpisu poistného nemocenského poistenia, a to v násobením percenta, ktoré tvorí sadzba rodinných príspevkov zo sadzby poist-

ného nemocenského poistenia, pričom zlomok percenta zaokrúhľuje sa na celé percento. Zamestnávateľ odvádza príspevok súčasne s príspevkami nemocenského poistenia.

(⁴) O príspevkoch zamestnávateľov platia ináč obdobne §§ 163, ods. 2, 166, 168 až 177 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich alebo doplnujúcich, prípadne obdobné ustanovenia nemocenského poistenia baníkov.

(⁵) Zo sumy zaplatenej na poistné a príspevky treba najprv uhradiť poistné, pripadajúce na poistenie invalidné a starobné, zo zbývajúcej sumy potom nemocenské poistenie a príspevky podľa pomeru, v akom boli tieto predpísané.

§ 7.

Štát poskytuje ako príspevok sumu, rovnajúcu sa celkovému ročnému predpisu príspevkov zamestnávateľských.

§ 8.

(¹) Prídavok na deti vypláca Robotnícka sociálna poisťovňa v Bratislave.

(²) Lehoty a spôsob uplatňovania nárokov a výplaty prídavkov ako aj premlčanie nárokov upraví vláda nariadením.

(³) O opravných prostriedkoch a lehotách v administratívnom pokračovaní platia obdobné ustanovenia zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich alebo doplnujúcich.

(⁴) O žalobe proti výmeru, ktorým sa prídavok celkom alebo zčasti zamietol, nesprávne ustálil, znížil alebo odňal, rozhoduje Poisťovací súd, po prípade Hlavný poisťovací súd (zákon č. 221/1924 Sb. z. a n. a jeho doplnky alebo zmeny) podľa ustanovení o súdnictve v dávkových veciach invalidného a starobného poistenia.

§ 9.

(¹) Úrady, súdy, verejnoprávne korporácie a ustanovizne sú povinné vyhovieť dožiadaniám Robotníckej sociálnej poisťovne v Bratislave vo veciach vykonávaní tohto zákona, podávať jej potrebné oznámenia a podľa možnosti ju aj inak podporovať.

(²) Podania a listiny vyhotovené pri vykonávaní tohto zákona nepodliehajú kolkom a poplatkom.

§ 10.

(¹) Z prostriedkov Fondu môže Robotnícka sociálna poisťovňa udeľovať jednorazové výpomocce viacčlenným robotníckym rodinám, ktoré sú v mimoriadnej núdzi.

(²) Jednorazové výpomocce sa udeľujú podľa smerníc, schválených Ministerstvom vnútra.

§ 11.

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa zrušujú ustanovenia vyhlášok predsedu Ústredného úradu práce a ustanovenia dohôd, ktoré uzavreli zamestnávateľia a zamestnanci, prípadne ich organizácie o príplatkoch na deti a zrušujú sa aj dobrovoľné plnenia zamestnávateľov, ak sú plnenia poskytované z uvedeného titulu rovnaké alebo nižšie ako prídavky podľa § 4. Ak sú tieto plnenia vyššie, platí zamestnávateľ zamestnancovi iba rozdiel.

§ 12.

Kto poruší ustanovenia tohto zákona, ako aj ustanovenia nariadení na jeho základe vydaných, alebo kto obchádza tieto ustanovenia, spácha — ak nejde o čin prisnejšie trestný — priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 1000 alebo zatvorením do 20 dní. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť podľa miery zavinenia na zatvorenie do 20 dní.

§ 13.

Právne úkony, ktorými sa obmedzuje alebo vylučuje platnosť ustanovení tohto zákona v neprospech zamestnancov, sú neplatné.

§ 14.

(¹) Príspevky (§ 5, ods. 2) sa vyrubia od 1. septembra 1941.

(²) Prvý kalendárny rok, ktorý slúži za základ vymierania rodinného prídavku, je rok 1940. Prvá polovica prídavku, vymieraného zo základu roku 1940, sa vypláti v jeseni roku 1941, druhá polovica na jar roku 1942. Za ďalšie roky bude sa diať výplata obdobne.

§ 15.

Tento zákon nadobúda účinnosť — okrem § 14, ods. 1, ktorý je účinný odo dňa 1. septembra 1941 — dňom 1. októbra 1941; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r.

za ministra Dr. Fritza

Stano v. r.

218.

Vládne nariadenie zo dňa 29. septembra 1941,

ktorým sa mení § 219 vykonávajúceho nariadenia k colnému zákonu.

Vláda Slovenskej republiky podľa zákona č. 114/1927 Sb. z. a n. nariaduje:

§ 1.

(¹) Ustanovenie § 219, ods. 3, písm. b) vládneho nariadenia č. 168/1927 Sb. z. a n. sa mení takto:

„b) z tovaru vyrobeného z liehu alebo s prísadou liehu náhradná dávka sumou Ks 29.— za hektolitrový stupeň použitého alkoholu“.

(²) Soznam „B. Náhradná dávka za daň z liehu“ k § 219 vládneho nariadenia č. 168/1927 Sb. z. a n. sa mení takto:

B. Náhradná dávka za daň z liehu.

Sadz. čís.	Druh tovaru	Stála náhradná dávka	Vyrubovacia základňa	Tara pre vnútorné obaly
		Ks		
109	Deseriné vina s prísadou alkoholu (cyperské, kapské, madeira, malaga, malvasia, marsala, moskato, porto, sherry, xeres a pod.), ak majú viac než 15, najviac však 22% objemových percent alkoholu	217.50	100 kg čistej váhy alebo 100 litrov	pre sudy 13%
		29.—	alebo 100 kg čistej váhy (litrov) a stupeň nad 15 obj. percent	pre sudy 13%
620*)	Ethylnatý éter (sírny éter)	5.075.—	100 kg čistej váhy	pre sudy 20%
630	Alkoholické liečivá, ak nemajú viac než 15 objemových percent alkoholu	435.—	100 litrov	
632	Alkoholické aromatické trestí	2.610.—		
633b	Voňavky a kozmetické prostriedky obsahujúce alkohol	2.610.—		

*) Za ethylnatý (sírny) éter k priemyselným účelom nevyberá sa náhradná dávka, ak strana predčzí podľa bodu V ministerského nariadenia zo dňa 25. V. 1903 č. 135 r. z. (nariadenie uh. ministerstva financií zo dňa 18. júna 1903 č. 34.504) povolenie finančného úradu I. stolice k odberu sírneho éteru k priemyselným účelom, vyrobeného z liehu daneprosťého.

§ 2.

Nariadenie č. 157/1932 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. októbra 1941; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

219.

Vládne nariadenie zo dňa 29. septembra 1941,

ktorým sa menia predajné ceny liehu zda-
neného spotrebnou daňou.

Vláda Slovenskej republiky podľa čl. VI., § 7 zákona č. 86/1932 Sb. z. a n. na-
riadiuje:

§ 1.

(¹) Najvyššie predajné ceny liehu zda-
neného spotrebnou daňou činia za 1 hek-

toliter alkoholu (100 hektolitrových stupňov), ak dodávka obsahuje v jednej nádobe;

- a) viac než 480 hl. st. alkoholu Ks 4.550.—
 b) viac než 188 hl. st., najviac však 480 hl. st. alkoholu . Ks 4.560.—
 c) 188 hl. st., najmenej však 25 hl. st. alkoholu . . . Ks 4.580.—

(¹) Pri predaji v drobnom pod 25 hl. st. najvyššia predajná cena liehu zdaneného spotrebnou daňou činí Ks 48.— za jeden priestorový liter bez nádoby.

§ 2.

(¹) Alkoholový obsah liehu zdaneného spotrebnou daňou musí činiť pri teplote + 12° R a množstve 25 hl. st. alebo väčšom najmenej 95% a pri množstve menšom ako 25 hl. st. najmenej 94%.

(²) Z rafinerie alebo zo slobodného skladišta liehu smie byť vyskladnený lieh zdanený spotrebnou daňou o najnižšej stupňovitosti 96%.

§ 3.

(¹) Predajné ceny liehu zdaneného spotrebnou daňou, určené v § 1 pre množstvo 25 hl. st. alebo väčšie, treba rozumieť pri vyskladnení z rafinerie alebo zo slobodného skladišta liehu podľa úradného zistenia pri vyskladnení tovaru, pri vyskladnení z iných skladišť podľa zistenia pri expedícii, za hotové, bez prípadných autonómnych dávok, a ak sa zasiela železnicou, s vyplateným dovozným do stanice určenia, avšak na nebezpečenstvo prijímateľovo.

(²) Kupujúci nemá právo, ak nedodá vlastné sudy, voliť sudy určitej veľkosti. Cena sa účtuje podľa množstva hektolitrových stupňov v jednotlivých sudoch.

§ 4.

Vo všetkých predajných cenách liehu, určených týmto nariadením, zahrnutá je i daň z obratu.

§ 5.

Nariadenie č. 129/1932 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. októbra 1941; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pruzinský v. r.

220.

Vládne nariadenie zo dňa 29. septembra 1941,

ktorým sa vykonáva zákon o zvýšení dane z liehu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 zákona č. 214/1941 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Dopravné schodky, podliehajúce spotrebnej dani, zistené úradne 1. októbra 1941 alebo neskoršie pri zásielkach liehu, vyskladnených bez zaplataenia spotrebnej dane z konzumných liehovarov, alebo zo slobodných skladišť liehu ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 214/1941 Sl. z. treba plne zdaniť sadzbou Ks 29.— za každý zdaniteľný hektolitrový stupeň alkoholu, ak sa o týchto schodkoch hodnoverne nepreukáže, že vznikly bez zavinenia odosielateľovo už pred 1. októbrom 1941.

(²) Nevyrovnateľné schodky zistené v konzumných liehovaroch alebo slobodných skladištiach liehu po 1. októbri 1941, ako aj konečný schodok vyplývajúci z ročného vyúčtovania vyrovnateľných schodkov a prebytkov za výrobné obdobie 1941/1942, treba zdaniť sadzbou Ks 29.—

(³) V produkčných liehovaroch, pestovateľských aj živnostenských, výroba liehu započatá v septembri 1941 musí byť ukončená najneskoršie 30. septembra 1941 o 18. hodine. V ďalšej výrobe liehu smie sa pokračovať v týchto podnikoch až po úradnom zistení výroby a po úradnom zistení zásob pálených liehových tekutín a výrobkov, obsahujúcich v hotovom stave alkohol, ktoré podliehajú datočnému zdaneniu.

(⁴) Ak nastane po 1. októbri 1941 dôvod pre zdanenie liehu predtým daneproste odobraného k niektorému z účelov v § 6, ods. 1 až 4 zákona č. 643/1919 Sb. z. a

n., treba za každý zdaniteľný hektolitrový stupeň alkoholu predpísať daň Ks 29.— bez ohľadu na čas, kedy dolyčný lieh bol odobraný.

§ 2.

Predmet dodatočného zdanenia.

Dodatočnej dani Ks 4 za každý hektolitrový stupeň alkoholu sú podrobené — okrem výnimky uvedenej v § 2, ods. 4, zákona č. 214/1941 Sl. z. — všetky pálené liehové tekutiny, ako aj výrobky obsahujúce alkohol v hotovom stave, ktoré sú dňa 1. októbra 1941 vo voľnom obehu. K páleným liehovým tekutinám, prípadne k výrobkom, ktoré v hotovom stave obsahujú alkohol, patria hlavne: arak, rum, koňak, brandy, likéry a iné pitné pálenky s prísadami, taktiež esencie na pálenky, umelé ovocné esencie a ovocný éter, složené z rôznych druhov éterov, z alkoholu a z iných látok, ako aj voňavky, kozmetické prípravky, liečivá a farmaceutické preparáty, ktoré v hotovom stave obsahujú alkohol.

§ 3.

Obláška.

(¹) Každý, kto má 1. októbra 1941 množstvo tekutín alebo výrobkov, ktoré podliehajú dodatočnej dani, je povinný ohlásiť dvojmo predpísaným tlačivom (viď prílohu) najneskôr 4. októbra 1941 množstvo, druh a alkoholový obsah celej zásoby uvedených tekutín a výrobkov, ako aj miestnosti a priestory, kde je táto zásoba uložená. Ohlášku treba podať dôchodkovému kontrolnému úradu, v obvode ktorého sa nachádza zásoba podliehajúca dodatočnému zdaneniu.

(²) Tým istým spôsobom je prijímateľ povinný zasielku dodatočnej dani podrobených pálených liehových tekutín alebo výrobkov obsahujúcich alkohol písomne ohlásiť tomu dôchodkovému kontrolnému úradu, v obvode ktorého je zasielka priravená na úradné prejednanie a to najneskôr do 48 hodín po obdržaní zasielky.

(³) Tlačené vzorky ohlášok možno obdržať u každého dôchodkového kontrolného úradu a u každého okresného finančného riaditeľstva.

(⁴) Ak množstvo pálených liehových tekutín alebo výrobkov obsahujúcich v ho-

tovom stave alkohol, ktoré treba na dodatočné zdanenie ohlásiť, neprevyšuje v jednollitrovom prípade 5 hektolitrov tekutiny — bez ohľadu na obsah alkoholu — nie je potrebné v ohláske udávať alkoholový obsah zásoby ani počet hektolitrových stupňov alkoholu, ktorý zásoba celkovo obsahuje.

(⁵) Bez ohľadu na veľkosť zásoby nie je treba ohlasovať alkoholový obsah a počet hektolitrových stupňov alkoholu u pálených liehových tekutín alebo výrobkov obsahujúcich alkohol v hotovom stave, ak sú tieto naplnené vo fľašiach podľa obchodných zvyklostí uzavretých, taktiež u likérov, t. j. u pálených liehových tekutín, ktoré obsahujú aspoň 10 kg cukru v 1 hektolitri tekutiny, u sladených pitných páleníek, ktoré obsahujú viac než 1 kg, ale menej než 10 kg cukru na 1 hl. tekutiny, a konečne u všetkých dodatočnej dani podrobených esencií, voňaviek kozmetických prípravkov, liečiv a farmaceutických preparátov.

§ 4.

Úradné prejednanie.

(¹) Dôchodkové kontrolné úrady, u ktorých sa podávajú ohlášky zásob podrobených dodatočnému zdaneniu, preskúšajú najprv ohlášku, či je úplná a nariadia prípadne jej doplnenie. Po tomto prikróči sa urýchlene k úradnému zisteniu zásob podľa zásad uvedených v § 5.

(²) Na obidvoch rovnopisoch ohlášky treba uviesť výsledok úradného šetrenia, časť pripadajúcej dodatočnej dane a platobné miesto, kde sa má dodatočná daň zaplatiť. Jeden exemplár ohlášky treba vrátiť osobe povinnej zaplatiť dodatočnú daň, prípadne jej zástupcovi.

(³) Dodatočnú daň z úradne zistenej zá osoby, zmenšenej o daneprotú časť, uvedenú na rube ohlášky, treba zaplatiť do 8 dní po doručení vráteného rovnopisu ohlášky u daňového úradu, označeného vo vybavení tejto ohlášky. Včas nezaplatená dodatočná daň sa exekučne vymáha.

§ 5.

Zisťovanie zásob a stupňovitosti alkoholu.

(¹) Pri zisťovaní množstva treba sa riadiť týmito zásadami:

a) Ak sú tekutiny alebo výrobky, podliehajúce dodatočnému zdaneniu v úradne ciachovaných sudoch, kesónoch, cisternách atď. a ak sú tieto nádoby plné, je rozhodná pre určenie ich obsahu ciachovná značka, ak o jej správnosti niet dôvodných pochybností; ak nie sú sudy ciachované alebo plné, treba ich obsah vyšetriť Matievičovým sudomerom. Pri tekutinách v sudoch možno určiť množstvo v litroch tiež tak, že sa zistí čistá váha a pravá alkoholovitosť obsahu a podľa týchto údajov vypočíta sa potom objem podľa úradne prístupných alkoholometrických prevodných tabuliek. Ak kesóny alebo nádržky nie sú ciachované, treba množstvo ich obsahu zistiť kubickým výpočtom, alebo iným spoľahlivým spôsobom;

b) pri fľašiach treba zistiť počet a náplň fliaš tej istej veľkosti a toho istého druhu; z týchto údajov sa vypočíta v litroch vyjadrené množstvo dodatočnému zdaneniu podrobenej tekutiny.

c) v destilatórach spracujúcich zdanený lieh, ktoré v dobe zisťovania zásob sú v činnosti, treba vhodným spôsobom vyšetriť i to množstvo liehovej tekutiny, ktoré sa nachádza v tom čase v destilačných prístrojoch alebo na používanom zariadení vôbec. Ak je to odôvodnené, má sa na požiadanie finančných orgánov celkom zastaviť činnosť podniku na dobu zisťovania zásob;

d) ak strana k dodatočnému zdaneniu povinná má tiež povolenie na daneprosťý odber liehu k exportným účelom, treba pred zisťovaním zásob uzavrieť zápisy o odbere a upotrebení daneprosťého exportného liehu a zistiť množstvo, ktoré zostáva vyhradené k povolenému daneprosťému použitiu a ktoré teda dodatočnému zdaneniu nepodlieha.

(*) Pri zisťovaní alkoholového obsahu má sa postupovať podľa týchto zásad:

1. ak ide o pálené liehové tekutiny alebo výrobky, ktoré nemôžu byť spoľahlivo stupňované liehomerom, ako napr. likéry, sladené liehoviny atď., a ak nebolo v ohláske podľa § 3, ods. 4 a 5 upustené od udania obsahu alkoholu, treba z tekutiny alebo výrobku vziať priemernú vzorku a jeho alkoholový obsah, ktorý má slúžiť za základ výpočtu dodatočnej dane, má sa zistiť pomocou prístroja na skúšanie

alkoholového obsahu sladených liehových tekutín. Ak nemá dôchodkový kontrolný úrad uvedený prístroj k dispozícii, treba množstvo liehovín v zásobe zistiť protokolárne a z jednotlivých druhov vziať priemerné vzorky a pod úradnou pečiatkou dozorného úradu i strany zaslať Chemicko-technické skúšobní Ministerstva financií v Bratislave, ktorá vykoná ich rozbor a oznámi výsledok miestne príslušnému okresnému finančnému riaditeľstvu, ktoré dodatočnú daň predpíše podľa výsledku rozboru.

2. Ak ide o iné tekutiny alebo výrobky ako pod bodom 1 uvedené, má sa postupovať takto:

a) liehové tekutiny v sudoch je treba stupňovať predpísaným úradným liehomerom podľa vzorky, ktorá sa má vziať násoskou alebo iným vhodným spôsobom z každého suda po náležitom premiešaní jeho obsahu;

b) u tekutín v nádržkách alebo iných veľkých nádobách treba brať vzorky z vrchnej, strednej a spodnej vrstvy v rovnakých množstvách, tieto dôkladne smiešať a potom stupňovať;

c) ak sú liehové tekutiny vo fľašiach alebo podobných menších nádobách a ak od zisťovania skutočného obsahu alkoholu nemožno upustiť podľa predpisov uvedených pod bodom 4 a 7, stačí stupňovanie námatkou.

3. Nesladené alebo veľmi málo sladené, ako aj s prisadami smiešané pálené liehové tekutiny alebo výrobky v hotovom stave obsahujúce alkohol treba taktiež skúšať úradným liehomerom.

4. Ak nebol v ohláske udaný alkoholový obsah (§ 3, ods. 4 a 5), predpokladá sa, že uvedené tekutiny alebo výrobky majú podľa slodielneho liehomeru túto stupňovitosť:

francovka, arak	65 st.,
koňak, brandy, rum, whisky, čerešňovica, slivovica, borovička a takzvané prírodné liehoviny	40 st.,
likéry každého druhu a sladené liehoviny	35 st.,
esencie, liečivá a farmaceutické preparáty	70 st.,
voňavky a kozmetické prípravky	90 st.

5. Ak sú pochybnosti o druhu liehovín, napr. podozrenie, že liehoviny o značnom obsahu alkoholu boli ohlásené za prírodné liehoviny alebo lieh s cukrom smiešaný za likér, treba tieto podozrivé pálené liehové tekutiny alebo výrobky podľa možnosti podrobiť predbežnému preskúšanju. Ak je to nie možné alebo ak potvrdí predbežná skúška podozrenie, treba zistiť skutočný obsah alkoholu všetkých zásob dodatočnej dani podrobených a zaviesť dôchodkové trestné pokračovanie pre nesprávne ohlásenie. V tomto prípade predpíše sa dodatočná daň podľa alkoholového obsahu, zisteného vyšetrením.

6. Ak strana ohlásí alkoholový obsah liehových tekutín alebo výrobkov a preukáže ho svojimi obchodnými knihami, účtami a pod., o správnosti ktorých niet pochybností, netreba vyšetrovať skutočný obsah.

7. V továrňach na rum alebo likéry, ako i u tých protokolovaných firiem, ktoré prevádzajú ako hlavnú živnosť veľkoobchod rumom, koňakom, slivovicou alebo podobnými liehovými nápojmi, upusti sa od skutočného zisťovania zásob dodatočnej dani podrobených, ak podnikateľ ohlásí zásoby tak, že najneskôr do 4. októbra 1941 predloží okresnému finančnému riaditeľstvu podrobný, na základe inventúry spísaný a podľa skupín tovaru o rovnakom alkoholovom obsahu zostavený výkaz o množstve pálených liehových tekutín dodatočnej dani podrobených, ktoré 1. októbra 1941 mal v podniku, taktiež ak strana súčasne prejaví súhlas s tým, aby správnosť údajov v ohláske bola preskúšaná šetrením na mieste samom zástupcom finančného úradu I. stolice, nahliadnutím do obchodných kníh, nachádzajúcich sa v podniku, prípadne pokiaľ ide o udaný obsah alkoholu, rozborom týchto vzoriek, ktoré by boli vzaté. Pri-

tom je dovolené udať v ohláske alkoholový obsah číslicami zaokrúhlenými smerom dolu na najbližšie číslo, končiace 0 alebo 5. Okresné finančné riaditeľstvo môže na žiadosť povoliť uvedenú výhodu i iným veľkoobchodníkom. Ak pri takomto preskúšaní vzniknú pochybnosti o správnosti údajov strany, treba bezpodmienečne prikročiť k úradnému zisteniu všetkých zásob. Dodatočnú daň v týchto prípadoch predpíše okresné finančné riaditeľstvo.

(²) Trovy za rozbor vzoriek znáša finančná správa.

§ 6.

O dôchodkovom dozore.

(¹) Vyrábateľia pálených liehových tekutín alebo výrobkov v hotovom stave obsahujúcich alkohol, ako i tí, ktorí sa zaoberajú obchodom, výčapom alebo drobným predajom týchto liehovín alebo výrobkov, povinní sú preukázať v dobe od 1. októbra 1941 do 30. novembra 1941 finančným orgánom na ich požiadanie odber pálených liehových tekutín, prípadne výrobkov obsahujúcich alkohol, alebo že z uvedených tekutín, prípadne výrobkov bola dodatočná daň už zaplatená, pokiaľ tieto nie sú od dodatočnej dane oslobodené.

(²) Kto nepodá predpísaný preukaz o dodatočnom zdanení tovaru alebo o jeho odbere, potresce sa podľa § 2, ods. 11 zákona č. 214/1941 Sl. z.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. októbra 1941; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

Príloha k § 3 vl. nar. č. 220/1941 Sl. z.

Okresné finančné riaditeľstvo -----

Daňový úrad -----

Ohláška

pálených liehových tekutín alebo výrobkov podrobených dodatočnej dani, ktoré podpísaný má:

Meno osoby, ktorá ohlasované tekutiny a výrobky má, ako aj presné označenie jej bydliska.	Označenie miterosní a priestorov, v ktorých dodak. dani podrobené tekutiny a výrobky sú uložené.	Počet	Druh a označ.	Číslo	Druh tekutín a výrobkov (obvyklé ich obchodné označenie).	Množstvo v litroch	Alkoholový obsah podľa predpísaného stadiálneho alkoholometru	Počet hl. stupňov čistého alkoholu, obsiahnutého v ohlás. množstve tekutín a výrobkov.	Poznámka
		nádob							
		pálených liehových tekutín a výrobkov v hotovom stave obsahujúcich alkohol							

Obsah alkoholu pálených liehových tekutín alebo výrobkov v hotovom stave obsahujúcich alkohol a celkový počet hektolitrových stupňov alkoholu, ktorý obsahujú, netreba udávať u zásob obsahujúcich 5 hektolitrov tekutiny alebo menej a ďalej, bez ohľadu na veľkosť zásoby, ak sú tekutiny naplnené vo fľašiach podľa obchodníckeho zvyku uzavrených, pri likéroch, sladených liehových tekutinách, esenciách, voňavkách, kozmetických prípravkoch, liečivách a farmaceutických preparátoch. Ak sa alkoholový obsah neohlási, počíta sa alkoholovitost podľa ustanovení § 5, ods. 2, č. 4 (vl. nar. č. 220/1941 Sl. z.

Nesprávne údaje v tejto ohláske trestajú sa podľa § 2, ods. 9 a 10 zákona č. 214/1941 Sl. z. štvor- až osemnásobkom skrátenej alebo ohrozenej dodatočnej dane, prípadne poriadkovými pokutami od 20 do 400 Ks.

Úradné vybavenie.

1. Podané dňa ----- 1941 č. položky ----- záznamu.
 2. Výsledok úradného šetrenia vykonaného dňa ----- 1941.

3. Z úradne zisteného celkového množstva ----- hektolitrových stupňov
 alkoholu (zmenšeného o daneprotú časť) činí dodatočná daň ----- Ks
 --- h, slovom -----
 ktorú treba zaplatiť najneskôr do 8 dní u Daňového úradu v -----
 -----.

V -----, dňa ----- 1941.

Podpis strany:

Úradná pečiatka a podpis:

Slovenský zákonník

Čiastka 58.

Vydaná dňa 2. októbra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 221, Vládne nariadenie o služobnej rovnošate, služobných a osobitných odznakoch zamestnancov Slovenských železníc.

221.

Vládne nariadenie zo dňa 10. septembra 1941

o služobnej rovnošate, služobných a osobitných odznakoch zamestnancov slovenských železníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 210, ods. 1 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a podľa § 206, ods. 2, písm. ch) zákona č. 86/1937 Sb. z. a n. v smysle §§ 21, 39, 55 a 65 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n. nariaďuje:

Úvodné ustanovenia.

§ 1.

(¹) Súčiastky služobnej rovnošaty, služobných odznakov alebo osobitných označení (§§ 16, 17, 26) zamestnancov slovenských železníc musia svojou úpravou, najmä vyhotvením, formou a farbou, vyhovovať usmerneniam tohto nariadenia.

(²) Zakazuje sa na rovnošate nosiť iné ako služobne určené a povolené odznaky a označenia.

§ 2.

(¹) K služobnej rovnošate sa nosí:

- pod neotvoreným golierom blúzy rovnako vysoký biely alebo čierny golier,
- tmavosivú alebo čierne rukavice,
- čierne topánky; v zime alebo v daždivom počasí môžu sa nosiť k jazdeckým nohaviciam čizmy farby čiernej,
- úradníci, úradnícki čakatelia, gážístli mimo služobnej triedy a ich čakatelia, nosia k otvorenej blúze čiernu kravatu a oceľove sivú košeľu s tvrdým, polotvrdým alebo mäkkým vpredu vystuženým dvojitém golierom vo farbe košeľe,
- pri slávnostných príležitostiach a mimo služby sa nosí k otvorenej blúze biela košeľa. Úradníci a gážístli v ústrednej službe a na premávkových inšpektorátoch nosia k otvorenej blúze vždy bielu košeľu.

(²) Na ochranu proti nepriaznivým poveternostným vplyvom je dovolené nosiť tiež zimnú čiapku a miesto pláštia čierny nepremokavý plášť alebo čierny kožuch (krátky alebo dlhý).

Popis služobnej rovnošaty.

§ 3.

Čiapka úradnícka
a gážístická.

(Obraz č. 1.)

(¹) Čiapka je z čierneho súkna, z česanej priadze a má mať vhodne umiestenú ventiláciu. Má čierne lakované štítko z kože alebo z koženej imitácie, ktorý je prísitý tak, že smeruje šikmo doľu vpred. V prostriedku v najširšom mieste je 5 cm široký.

(²) Nad štítkom je voľne položená dvojité, točená, pletená šnúra (obraz č. 4) z kovového pletiva, ktorá je u úradníkov I. a II. služobnej triedy, ich čakateľov, ako aj úradníkov štatúsu III, v 5. a 6. platovej stupnici a u gážístov v I. platovej stupnici, farby zlatej; u ostatných gážístov (ich čakateľov) a úradníkov štatúsu III. farby striebornej. Dvojité šnúry je asi 12 mm hrubá a je po stranách pripevnená na dvoch kovových gombíkoch o priemere 16 mm, ktoré majú farbu šnúry. Gombíky sú pripevnené na dolnom okraji čiapky asi v miestach, kde končia konce štítku.

(³) Úradníci a gážístli, ako aj ich čakatelia (s výnimkou úradníkov štatúsu III, v 5. a 6. platovej stupnici a gážístov v I. platovej stupnici), majú okolo zadného dolného okraja čiapky pevne prísitú jednoduchú 5 mm širokú netočenú šnúru (obraz č. 5) z pletiva, z akého je predná šnúra. Konce tejto šnúry siahajú až pod kovové gombíky.

(⁴) Svislá spodná časť čiapky (okolok) je vystužená, 5 cm vysoká a je spojená so širšou strechou čiapky kónickým nadstavcom, ktorý je vpredu 6.5 cm, na bokoch a vzadu 4.5 cm, široký. Kónický nadstavec

je vpredu vystužený a smeruje šikmo dopredu v uhle asi 25 stupňov od svislej myslenej čiary. Úradníci, úradnícki čakateľa, gážísti a ich čakateľa v ústrednej službe a na premávkových inšpektorátoch nosia čiapku, ktorej svislá časť (okolok) je z čierneho zamatu.

(^o) Medzi svislou časťou a kónickým nadstavcom a medzi strechou čiapky a kónickým nadstavcom je všíla úzka paspulkan farby červenej.

(ⁱ) Podšívka má čiernu alebo tmavú farbu. Medzi podšívku a strechou čiapky je jutová vložka. Vnútri v čiapke na dolnom okraji je potítko, ktoré môže byť z kože alebo iného vhodného materiálu. Medzi strechou a kónickým nadstavcom vo vnútri je vystuženie zo silnej látky alebo iného vhodného materiálu, čím sa udržuje tvar čiapky. Podľa možnosti nemá to však byť výstuha z drótu, ktorý je ťažký a látku prediera.

(^r) Na prednej kónickej čiastke čiapky je pripavený vyšívaný tatranský orol s rozpatými krídlami, ktorý drží v pazúroch sväzok Svätoplukových prútov (obraz č. 10). Orol je 33 mm vysoký a 73 mm široký a má na hrudi vyšívaný štátny znak. Štátny znak je 15 mm vysoký, 12 mm široký a má vyšívanie: na červenom podklade belasý trojkopec, do ktorého je zasadený strieborný dvojkríž.

(^s) Pod orlom na svislej časti čiapky je vyšívané dvojstranne okridlené koleso (obraz č. 12). Táto ozdoba má oválny 35 mm vysoký a 28 mm široký tvar s vyšívaným okrajom.

(^t) Vyšívanie ozdôb podľa ods. 7 a 8 je u úradníkov I. a II. služobnej triedy, ich čakateľov, ako aj u úradníkov štátusu III. v 5. a 6. platovej stupnici a u gážístov v I. platovej stupnici, farby zlatej; u ostatných gážístov (ich čakateľov) a úradníkov štátusu III. farby striebornej.

(^u) Ozdoby podľa ods. 7 a 8 môžu byť aj kovové.

§ 4.

Čiapka pri výkone dopravnej služby.

(^v) Výpravcovia vlakov v službe nosia čiapku, popísanú v § 3, iba látka kónickej časti a strechy je zo súkna farby rakovočervenej.

(^w) Úradníci I. a II. služobnej triedy, ich čakateľa, ako aj úradníci štátusu III. v 5. a 6. platovej stupnici a gážísti v I. platovej stupnici majú ozdoby zlatej farby,

ostatní gážísti, úradníci štátusu III. a všetci ostatní zamestnanci (i nižšie kategórie) — pokiaľ vykonávajú samostatne dopravnú službu (výpravcov vlakov) — majú na tejto čiapke celú výzdobu striebornú.

§ 5.

Čiapka pre podúradníkov a zriadencov.

(Obraz č. 2.)

(^x) Čiapka je z tmavobelaseho súkna a má mať vhodne umiestnenú ventiláciu. Má čierne lakované kožené (alebo z imitácie) a šikmo dolu prísitý štítok (§ 3, ods. 1). Svislá časť (okolok) je 5 cm vysoká a je vystužená. Kónická časť je dookola 4.5 cm široká. Medzi kónickou časťou a strechou čiapky je všíla úzka paspulkan farby rakovočervenej. Podšívka je tmavá alebo čierna a dolu je zakončená potítkom. Medzi podšívku a strechou je jutová vložka. Zvnútra medzi strechou a kónickou časťou čiapky je všíly vatový prúžok. Táto čiapka na rozdiel od úradnickej (§ 3) nie je vystužená drótenou vložkou. Kónická časť vpredu je čiastočne vystužená.

(^y) Nad štítkom je voľne položená dvojité točená pletená šnúra (obraz č. 4), ktorá je pre podúradníkov (I. a II. platová stupnica) strieborná, pre zriadencov (III. a IV. platová stupnica) alumíniová, pre pomocných zamestnancov a zamestnancov na výpomoc čiernu. Šnúra je pripavená na dvoch kovových gombíkoch o priemer 16 mm, ktoré majú farbu šnúry. Podúradnícka a zriadenecká čiapka nemá okolo zadného dolného okraja šnúry.

(^z) Vpredu nad štítkom je pripavený orol s rozpatými krídlami, ktorý drží v pazúroch dvojstranne okridlené koleso (obraz č. 11). Orol má na hrudi štátny znak ako v § 3, ods. 7. Celý odznak je kovový, pre podúradníkov postríebrený, pre ostatných zamestnancov alumíniový, a je 45 mm vysoký a 75 mm široký. Upevňuje sa vpredu nad štítkom, a to tak, že asi dvoma tretinami výšky je na kónickej a jednou tretinou na svislej časti čiapky. Tento odznak môže sa nosiť tiež vyšívaný.

(^{aa}) Podúradnícka a zriadenecká čiapka môže byť tiež z ľahšieho materiálu, ale vhodne vystužená, aby podržala pôvodný tvar.

(^{ab}) Podúradníci, zriadenci, pomocní zamestnanci i zamestnanci na výpomoc v službe ústrednej a na premávkových inšpektorátoch, pri exekutive v kancelár-

skej službe, ďalej vlakvedúci a sprievodcovia rýchlikov, osobných a osoby prepravujúcich motorových vlakov, môžu nosiť tiež čiernu čiapku úradníckeho tvaru (obraz č. 1) s ozdobami ako na úradníckej čiapke (obrazy č. 10 a 12). Podúradníci majú tiež ozdoby strieborné a definitívni zriaďenci alumíniové. Pomocní zamestnanci a zamestnanci na výpomoc majú dvojilú šnúru čiernu a obidva odznaky alumíniové. Odznaky vo všetkých prípadoch môžu byť vyšívané alebo kovové.

§ 6.

Zimná čiapka pre podúradníkov a zriaďencov.

(Obrazy č. 3a) a 3b.)

(¹) Čiapka je 8 cm vysoká, zo silnej tmavobelasej vlnenej látky. Štrk na tejto čiapke je zo súkna a je vystužený gumovou alebo inou vhodnou voľzkou a prísitý tak, že smeruje mierne šikmo dolu vpred. Vnútri je tmavá alebo čierna vatovaná podsívka. Rozkladací nátylník je našitý na spodnom okraji bočnic a je dva razy preložený. Nátylník sa vpredu zúžuje, sbieha a zapína sa na jeden malý hladký matný kovový gombík. Složená časť nátylníka sa dá spustiť na uši (obraz č. 3b).

(²) Vpredu nad sopätým nátylníkom je pripevnený orol s dvojstranne okridleným kolesom podľa popisu v § 5, ods. 3 (obraz č. 11).

§ 7.

Blúza pre úradníkov a gážistov.

(Obrazy č. 14a) a 14b.)

(¹) Blúza je z jemnej česanej priadze tmavobelasej farby a siaha po boky. Skladá sa z dvoch vzadu sošitých rovnakých polovic, z dvoch rukávov, z dvoch navrch prísitých náprsných a z dvoch všitých bočných vrecák.

(²) Náprsné vrecká sú 10 až 12 cm široké a 12 až 14 cm hlboké. V prostriedku náprsného vrecka je 2,5 až 3 cm široký záhyb. Bočné vrecká sú 15 cm široké a 17 cm hlboké. Všetky vrecká na blúze sú kryté navrch prísitými chlopňami, ktoré majú na spodnom okraji dva rovnaké mierne vykroje. Chlopne sú v prostriedku a na krajoch asi 8 cm široké a zapínajú sa v prostriedku kovovými gombíkmi priemeru 16 mm, ktoré sú ozdobené dvojite okridleným kolesom (obraz č. 8). Blúza má pre-

ložený otvorený golier a zapína sa na 4 kovové gombiky, ktoré majú ozdoby ako gombiky na vreckách a priemer 25 mm (obraz č. 7). Gombiky sú prísité na pravej strane blúzy a zapínajú sa do 4 obšitých dierok na ľavej strane blúzy. Na dolnom konci rukávov na vonkajšej strane sú prísité po dva gombiky tvaru a veľkosti ako na vreckách. Všetky gombiky u úradníkov I. a II. služobnej triedy, ich čakateľov, ako aj u úradníkov štátusu III. v 5. a 6. platovej stupnici a u gážistov v I. platovej stupnici, sú farby zlatej; u ostatných gážistov (ich čakateľov) a úradníkov štátusu III. farby striebornej. Kľopy blúzy sú vystrihnuté tak, že výstrih goliera a kľopy tvorí rovnoramenný trojuholník. Rovnaké strany tvoria golier a klopa, a majú po 5,2 cm; spojovacia strana má 4,5 cm.

(²) Na oboch stranách goliera nad spojom medzi golierom a klopmi blúzy sú prísité výložky, na ktorých sú umiestené distinkčné označenia (§ 16). Výložky sú zamatové, tvaru a farby podľa § 16.

(³) Na otvorenej blúze na pravom vrecku je prísitý vyšívany odznak podľa § 17, ods. 2 a 3 (obrazy č. 13a) a 13b). Nosiť sa môže iba jeden z uvedených odznakov.

(⁴) Gážisti a úradníci štátusu III., ktorí vykonávajú cestovnú službu, nosia pri výkone služby blúzu tvaru uvedeného v § 8 (zatvorenú).

(⁵) Blúza môže byť v lete z listru alebo mohéru a nosia sa k nej iba dlhé čierne alebo popolavosivé súkenné nohavice.

§ 8.

Blúza pre podúradníkov a zriaďencov.

(Obraz č. 15.)

(¹) Blúza je zatvorená, z tmavobelasej látky. Golier má dvojilý, prekladaný, nízky, ležatý a zatvorený. Blúza sa zapína na šesť gombíkov a golier na drôtené háčky. Vrecká a ostatné časti sú ako u blúzy podľa § 7. Gombiky majú farbu čiernu, tvar a veľkosť ako na blúze podľa § 7; môžu byť kovové, z rohoviny alebo iného vhodného materiálu.

(²) Na golieri sú prísité súkenné výložky, na ktorých sú umiestené distinkčné označenia podľa § 16. Za výložkami po obidvoch stranách goliera sú kovové, pre podúradníkov postriebrené, pre ostatných zamestnancov alumíniové, jednostranne okridlené kolesá 18 mm vysoké a 35 mm

široké (obraz č. 9). Jednostranne okridlené kolesá môžu byť tiež vyšívane.

(²) Na tejto blúze nosia prednostenský odznak (§ 17, ods. 2) iba vedúci stanice. Tento odznak nosí sa prísťitý na pravom náprsnom vrecku.

(³) Blúza pre letné obdobie môže byť z ľahšieho materiálu.

§ 9.

Dlhé nohavice.

[Obraz č. 18a].

(¹) Nohavice sú pre všetky kategórie rovnakého strihu. Skladajú sa z dvoch predných a dvoch zadných dielov a v páse sú podšité. V hornej časti obidvoch predných dielov sú všité postranné vrecká 14 až 16 cm široké a 20 až 25 cm hlboké. Na pravej prednej strane v páse je všité malé vrecko pre hodinky.

(²) Nohavice pre úradníkov a úradníckych čakateľov, pre gázistov (ich čakateľov) sú čierne a majú po vonkajších bočných stranách všité úzke paspulky farby rakovo červenej. Ostatní zamestnanci majú nohavice tmavobelase (ako blúzu) a bez paspuliek. Úradníci v 1. a 2. platovej stupnici miesto paspuliek majú prísťité pozdĺž celého švu po oboch jeho stranách dva na 5 mm od seba vzdialené po 20 mm široké lampasy z rakovo-červeného súkna.

(³) Obvody spodných okrajov nohavíc majú 50 až 54 cm. Nohavice sú dolu bez manžet a zvnútra majú po celom obvode prísťitú 1,5 až 2 cm širokú ochrannú pásku z tmavého plátna alebo iného vhodného materiálu.

(⁴) Úradníci a úradníckí čakatelia a gázisti (ich čakatelia) môžu v lete nosiť dlhé nohavice popľavosivej farby (§ 7, ods. 6).

(⁵) Podúradníci, zriadení, pomocní zamestnanci i zamestnanci na výpomoc v ústrednej službe, na premávkových inspektorátoch, pri exekutive v kancelárskej službe, ďalej vlakvedúci a sprievodcovia rýchlikov, osobných a osoby prepravujúcich motorových vlakov, môžu nosiť tiež nohavice z čiernej látky.

§ 10.

Jazdecké nohavice.

[Obraz č. 18b].

(¹) Jazdecké nohavice (do číziem) sú pre všetky kategórie rovnakého strihu, a to pre úradníkov (úradníckych čakateľov) a gázistov (ich čakateľov) farby čiernej,

pre ostatných zamestnancov (tmavobelasej). Nohavice sú široké, a to tak, že sa od pásu až nad kolena oblúkovite rozširujú a od kolien dolu priliehajú tesne k lýtkam. Na dolnom konci každej nohavice je rozparok asi 20 cm dlhý, ktorý sa zapína na 3 gombíky, alebo stahuje sa skrúcanými šnúrkami. Do číziem sa môžu nosiť iba jazdecké nohavice.

(²) O vreckách a podšívke v páse platí obdobne ustanovenie § 9, ods. 1.

(³) Nohavice sú bez paspuliek, iba úradníci 1. a 2. platovej stupnice majú po obidvoch vonkajších stranách po dva lampasy z červeného súkna podľa § 9, ods. 2.

(⁴) Čierne nohavice môžu nosiť tiež zamestnanci, uvedení v § 9, ods. 5.

§ 11.

Plášť pre úradníkov a gázistov.

[Obrazy č. 19a), 19b) a 21.]

(¹) Plášť je z čierneho pláštového súkna. Strih má prispôsobený tak, aby golier mohol sa nosiť otvorený alebo zapnutý. Golier je mäkký, zamatový, farby čiernej a tvar výstrihu má podľa obrazu č. 19a) a 19b). Na rukávoch sú 16 až 20 cm vysoké prehnuté manžety. Plášť sa nosí pravidelne s rozopnutým golierom. Spodok pláštá je asi 30 cm od zeme.

(²) Vpredu má prísťitých 12 matných gombíkov o priemere 28 mm, ktoré sú ozdobené dvojstranne okridleným kolesom. Gombíky sú pre úradníkov I. a II. služobnej triedy, ich čakateľov, úradníkov štátusu III. v 5. a 6. platovej stupnici a gázistov v I. platovej stupnici pozlátené, pre ostatných gázistov a úradníkov štátusu III. postriebrené. Sú prísťité vo dvoch radoch, a to na každej strane šesť. Pravostranné gombíky sa zapínajú do šiestich dierok, vyšitých na ľavej strane. Keď je plášť úplne zapnutý, zapína sa všetkých šesť gombíkov; pri otvorení golieri zapínajú sa iba spodné štyri gombíky.

(³) Vo výške posledného gombíka dolu na stranách sú všité 18 cm široké a 20 cm hlboké vrecká, na ktoré sú navrch našité 20 cm dlhé a 10 cm široké ležaté a látkou podšité chlopne, ktoré prikrývajú otvor vrecka.

(⁴) Na chrbte má plášť obojstranný záhyb, ktorý ea konci asi 40 cm dlhým rozparkom. Rozparok sa dá zapínať na 3 až 4 malé (16 mm) matné kovové gombíky. Vzadu v páse je dvojdielna 6 cm široká

spona (dragún), ktorej vonkajšie konce sú všité do pozdĺžnych švov. Oba diela spony sú preložené cez seba a zapínajú sa na tri veľké gombiky, tvaru a veľkosti ako predné. (Obraz č. 21.)

(^o) Plášť je úplne alebo čiastočne podšíty čiernou podšívkou. Vnútri po oboch stranách prednice sú náprsné 16 cm široké a 20 cm hlboké vrecká.

(^p) Na koncoch goliera sú prísité výložky s distinkčnými označeniami ako na blúze (§ 16).

(^r) Služobný odznak, uvedený v § 17, ods. 2 a 3, je prísitý na vonkajšej strane pravého rukáva v polovičnej výške medzi plecami a lakťom. Na rukáve môže sa nosiť iba jeden odznak.

(^s) Na zapnutom golieri môže sa nosiť pri nepriaznivom počasi ošobitný 15 cm široký pripínací čierny kožušinový golier (obraz č. 17).

§ 12.

Plášť pre podúradníkov a zriadencov.

(Obraz č. 20.)

(¹) Plášť je zo silnej tmavobelasej pláštovej látky a je úplne alebo čiastočne podšíty tmavou podšívkou. Spodok plášťa je asi 30 cm od zeme.

(²) Má mäkký preložený, ležatý, 7 cm široký a iba zatvorený golier z látky plášťa, ktorý sa zapína dróteným háčkom. Na spodnej ľavej strane goliera je malá 4 až 5 cm dlhá páska, ktorá sa pri vyhrnutom golieri pri nepriaznivom počasi zapína na čierne gombiky.

(³) Na rukávoch sú 16 až 20 cm široké prehnuté manžety.

(⁴) Na každej prednici je 6 od seba na rovnakú vzdialenosť prísitých gombíkov a na ľavej prednici šesť obšitých dierok. Keď je plášť zapnutý, sú horné dva gombiky na oboch stranách asi 18 cm od seba vzdialené, dolné asi 14 cm.

(⁵) Na chrbte má plášť obojstranný záhyb s rozparkom (ako v § 11, ods. 4). Vzadu vo výške pásu je dvojdielna 6 cm široká spona (dragún), ktorej vonkajšie konce sú všité do pozdĺžnych švov. Oba diela spony sú preložené cez seba a zapínajú sa na dva veľké gombiky tvaru a veľkosti ako predné (obraz č. 21).

(⁶) Na každej prednici po stranách sú všité 18 cm široké a 20 cm hlboké vrecká. Na vreckách je našitá 20 cm dlhá a 10 cm

široká ležatá chlopňa, ktorá je podšíta látkou. Chlepné sú našité tak, že prikrývajú otvor vrecka.

(⁷) Gombiky na plášti sú čierne z rohoviny alebo z iného vhodného materiálu (môžu byť tiež kovové, tmavo morené). Sú ozdobené dvojstranne okridleným kolesom a majú priemer 28 mm.

(⁸) Plášť má vo vnútri na ľavej prednici náprsné 18 cm široké a 20 cm hlboké vrecko.

(⁹) Na golieri sú prísité súkenné výložky podľa ustanovenia § 16, ods. 1. Na výložkách sú označenia ako na blúze a na oboch stranách goliera za výložkami sú prísité jednostranne okridlené kolesá podľa § 8, ods. 2.

(¹⁰) Na golieri môže sa nosiť pri nepriaznivom počasi ošobitný 15 cm široký pripínací čierny kožušinový golier (obraz č. 17).

§ 13.

Krátky vrchný kabát.

(Obraz č. 16.)

(¹) Krátky vrchný kabát je zhotovený z pláštovej látky. Látka je u úradníkov (úradníckych čakateľov), gážístov a ich čakateľov farby čiernej, u všetkých ostatných zamestnancov farby tmavobelasej, a siaha asi 10 až 20 cm nad kolená. Je podšívany tmavou podšívkou, ktorá môže byť tiež z tmavej kožušiny.

(²) Skladá sa z dvoch prednic a z jedného zadného dielu, ktorý je v celku strihaný. Rukávy má bez manžet.

(³) Golier má ležatý, mäkký, preložený a zatvorený, ktorý sa zapína na drótený háčik alebo čiernu látkovú olivu. Na spodnej ľavej strane goliera je malá 4 až 5 cm dlhá páska, ktorá sa zapína na oba konce vyhrnutého goliera na malé čierne gombiky. Úradníci (úradníckí čakatelia), gážísti a ich čakatelia, nosia zamatový čierny golier, všetci ostatní zamestnanci súkenný vo farbe látky.

(⁴) Na každej prednici po boku je 19 cm široké a 20 cm hlboké vrecko, s našitými 20 cm dlhými a 10 cm širokými látkou podšítými ležatými chlopňami, ktoré prikrývajú otvor vrecka.

(⁵) Na každej prednici je 5 od seba rovnako vzdialených 26 mm širokých gombíkov a na ľavej prednici 5 obšitých dierok.

(⁶) Gombiky sú u úradníkov I. a II. služobnej triedy, ich čakateľov, úradníkov štatúsu III. v 5. a 6. platovej stupnici

a u gázistov v I. platovej stupnici pozlátené; u gázistov v II. a III. platovej stupnici, ich čakateľov a u úradníkov štátusu III. v 7. platovej stupnici postriebrené; u ostatných zamestnancov čierne.

(¹) Vo vnútri na ľavej strane prednice je 18 cm široké a 20 cm hlboké vrecko.

(²) Na golieri sú prísité výložky a distinkčné označenia podľa § 16. Znak jednostranne okridleného kola podľa § 8, ods. 2 za výložkami goliera nosia iba podúradníci, zriadenci, pomocní zamestnanci a zamestnanci na výpomoc. Služobný odznak, uvedený v § 17, ods. 2 a 3, je prísitý na vonkajšej strane praveho rukáva v polovičnej výške medzi plecóm a lakťom. Na rukáve sa môže nosiť iba jeden odznak.

(³) Na golieri krátkeho vrchného kabáta môže sa nosiť pri nepriaznivom počasi osobitný 15 cm široký pripínací kožušinový golier čiernej farby (obraz č. 17).

§ 14.

Pláštenka.

(Obraz č. 22.)

(¹) Pláštenka je z tenšej pláštovej látky a skladá sa z dvoch prednic a z jedného zadného dielu; je u úradníkov (úradníckych čakateľov), gázistov a ich čakateľov farby čiernej, a u ostatných zamestnancov farby tmavobelasej.

(²) Má mäkký, preložený, ležatý a ztvorený golier. Úradníci a gázisti (ich čakatelia) nosia golier čierny zamatový, podúradníci a zriadenci súkenný vo farbe látky.

(³) Pláštenka je bez rukávov a má na každej prednici pozdĺž po jednom asi 40 cm dlhom otvore, ktorý sa v prostriedku zapína do obšitej dierky jedným veľkým čiernym gombíkom o priemere 26 mm. Otvory sú na to, aby pri zapnutej pláštenke mohli sa cez ne prestrčiť ruky. Pláštenka je tak dlhá ako plášť (§§ 11, 12).

(⁴) Na pravej prednici je prísitých 5 od seba rovnako vzdialených čiernych gombíkov o priemere 26 mm, ktoré sa zapínajú do 5 obšitých dierok v spodnej páske, prísitej pod ľavú prednicu. Pláštenka je bez podšívky.

(⁵) Pláštenka sa môže nosiť tiež rozopnutá a v tomto prípade je zapätá len čiernou dvojdielnou sponou s olivou (obraz č. 23), ktorej každá čiastka má dĺžku asi 10 cm. Spona je prísitá z vnútra pláštenky na oboch stranách prednic asi vo výške

druhého gombíka, a to tak, že koniec polovičného dielu spony je prísitý od okraja pláštenky na 10 cm.

(⁶) Golier sa zapína drôtenými háčkami a sú na ňom prísité výložky s označeniami podľa § 16. Jednostranne okridlené kolesá za výložkami nosia iba zamestnanci, spomenutí v § 13, ods. 8, veta druhá.

(⁷) Pláštenka sa smie nosiť iba v tom prípade, keď pri vykonávaní služby nebráni tomu osobná bezpečnosť zamestnanca. Posunujúci a cestovný personál pri vykonávaní služby pláštenku z bezpečnostných dôvodov nosiť nesmie.

§ 15.

Gombíky.

(Obrazy č. 6, 7, 8.)

(¹) Gombíky na rovnošate sú jednotné. Majú plastickú ozdobu (obojsstranne okridlené koleso) a tri veľkosti.

(²) Veľké gombíky majú priemer 28 mm, nosia sa na plášti; prostredné majú priemer 26 mm, nosia sa na blúze, krátkom vrchnom kabáte a na pláštenke; malé majú priemer 16 mm, prísivajú sa na vrecká blúzy, na rukávy, na čiapku a vďaka na rozparok plášťa.

(³) Úradníci I. a II. služobnej triedy, ich čakatelia, úradníci štátusu III. v 5. a 6. platovej stupnici a gázisti v I. platovej stupnici, nosia kovové gombíky matné pozlátané; ostatní úradníci štátusu III. a ostatní gázisti (ich čakatelia) kovové matné postriebrené. Podúradníci a zriadenci majú gombíky čierne z rohoviny alebo iného vhodného materiálu; môžu byť tiež kovové tmavo morené. Na pláštenke sú u všetkých kategórií gombíky farby čiernej.

§ 16.

Výložky a distinkčné označenia.

(¹) Výložky sa nosia na golieri blúzy, plášťa, krátkeho vrchného kabáta a pláštenky. Sú u úradníkov I. a II. služobnej triedy (úradníckych čakateľov), u gázistov mimo služobnej triedy (ich čakateľov) a u úradníkov štátusu III. zamatové; u všetkých ostatných zamestnancov súkenné.

(²) Výložky sú farby tmavočervenej (bordó).

(³) Tvar výložky pri otvorenej blúze je

nepravidelný kosodĺžnik, ktorého pravouhlá krátka a dlhá strana sa prišiva rovnoobežne s vonkajším okrajom goliera (obraz č. 24). Tvar výložiek na podúradnickej a zriadeneckej blúze, na plášti úradníckom i zriadeneckom, na krátkom vrchnom kabáte a na pláštenke, je nepravidelný kcosodĺžnik prispôsobený tvaru goliera, ktorého podlhovastý ostrý hrot leží v predĺženom hrote goliera a najdlhšia strana je na vonkajšom okraji goliera (obraz č. 28).

(¹) Úradníci I. a II. služobnej triedy (úradnícki čakatelia) majú okolo celej výložky lemovanie. Je to pre I. služobnú triedu 4 mm a pre II. služobnú triedu 2,5 mm široká jednoduchá šnúra z kovového pletiva zlatej farby (obrazy č. 25 a 31). Gážisti v II. a III. platovej stupnici (ich čakatelia) a úradníci štátusu III. v 7. platovej stupnici majú 2,5 mm široké lemovanie farby striebornej (obraz č. 25). Lemovanie je vyšité alebo prišité priamo na

okraji výložky. Úradníci I. a II. služobnej triedy v I. až 5. platovej stupnici vpočítane majú nad dolnou páskou lemovania ešte 10 mm široký zlatom vyšivovaný ornament, ktorý zobrazuje 10 čiastočne cez seba preložených kolies vzađu zakončených malým kridlom (obrazy č. 26, 27 a 32). Podúradníci v I. a II. platovej stupnici majú na prednej krátkej strane výložky 3 mm širokú šnúru z kovového pletiva striebornej farby, ktorá je vyšitá priamo (alebo prišitá) na okraji výložky (obraz č. 30).

(²) Služobné postavenie je vyznačené na golieri — okrem lemovania a označenia, uvedeného v ods. 4 — ornamentom vyšivovaných lipových listov — 1. a 2. platová stupnica (obrazy č. 33 a 34) —, alebo ružicami, ktoré môžu byť vyšivované alebo kovové. Ružice majú priemer 15 mm (obraz č. 29) a sú umiestené vedľa seba na výložkách (obrazy č. 25 až 27, 30 až 32), a to v jednotlivých kategóriách takto:

Kategória:	Platová stupnica:	Počet lipových listov alebo ružíc:	Lemovanie:	Osobitné označenie a poznámky:
Úradníci I. služobnej triedy	1.	2 zlaté lipové listy	Úplne zlatom vyšivované 2,5 mm alebo 4 mm široké (viď ods. 4)	Úradníci 3. až 5. platovej stupnice vpočítane majú nad dolnou páskou lemovania ešte 10 mm široký zlatom vyšivovaný ornament (obrazy č. 26, 27, 32).
Úradníci I. a II. služobnej triedy	2.	1 zlatý lipový list		
	3.	3 zlaté ružice		Bez osobitného ornamentu (obraz č. 25 a 31).
	4.	2 zlaté ružice		
	5.	1 zlatá ružica		
	Úradnícki čakatelia	6.		3 zlaté ružice
7.		2 zlaté ružice		
Gážisti mimo služobnej triedy	—	1 zlatá ružica	Úplne striebrom vyšivované 2,5 mm široké	Bez osobitného ornamentu (obraz č. 25).
	I.	2 zlaté ružice		
	II.	3 striebor, ružice		
	III.	2 striebor, ružice		
	Gážisti-čakatelia po složení dopravnej alebo komerčnej skúšky	—		
Gážisti-čakatelia bez dopravnej alebo komerčnej skúšky	—	1 striebor, ružica		

Kategória:	Platová stupnica:	Počet lipových listov alebo ružíc:	Lemovanie:	Osobitné označenie a poznámky:
Podúradníci	I.	3 striebor, ružice	Na prednej svätej strane výložky 3 mm široká striebrom vyšívaná šnúra	Bez osobitného ornamentu (obraz č. 30).
	II.	2 striebor, ružice		
Pomocní zamestnanci a pom. zam. podľa § 135 vl. nar. č. 15/1927 Sb. z. a n. s určením pre kategóriu podúradnícku (I. a II.), a to iba po složení predpisanej skúšky pre ich kategóriu	—	1 striebor, ružica		
Zriadení	III.	3 aluminiové ružice	—	Bez osobitného ornamentu a bez lemovania (obraz č. 28).
	IV.	2 aluminiové ružice		
Pomocní zamestnanci a pom. zam. podľa § 135 vl. nar. č. 15/1927 Sb. z. a n. s určením pre kategóriu zriadenecú (III. a IV.), a to iba po složení skúšky predpisanej pre ich kategóriu	—	1 aluminiová ružica		

(⁶) Úradníci štátusu III. nosia takéto distinkčné označenia:

a) v 5. platovej stupnici 3 zlaté ružice bez lemovania,

b) v 6. platovej stupnici 2 zlaté ružice bez lemovania,

c) v 7. platovej stupnici ako gážisti mimo služobnej triedy v II. platovej stupnici.

(⁷) Pomocní zamestnanci (tiež pomocní zamestnanci podľa § 135 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n.), ak nemajú složené predpisane skúšky, určené pre ich kategóriu, a všetci zamestnanci na výpomoc, nosia výložky bez označenia.

§ 17.

Služobné odznaky.

(¹) Všeobecný služobný odznak sa nosí na ľavom nadlakti. Je z červeného nepoddajného plátna alebo z iného vhodného materiálu a má tvar 10 cm širokej ramennej pásky, na ktorej je vytlačené dvojstranne okridlené koleso vo farbe čiernej

alebo tmavobelasej. Na konci pásky je vhodná uzáviera (obraz č. 35).

(²) Prednostenský odznak nosia trvale poverení prednostovia a správcovia jednotlivých služobných miest a vedúci staníc. Prednostovia služobných miest a správcovia staníc majú odznak zlatom vyšívaný, vedúci staníc striebrom vyšívaný. Námestníci a substitúti alebo dočasní zástupcovia tento odznak nosiť nemôžu. Odznak má tvar štítu v rozmeroch 4×4 cm; zobrazuje dvojstranne okridlené koleso so štátnym znakom a je vyšívaný na čiernom látkovom podklade [obraz č. 13b]]. Odznak má okolo celého okraja vyšívané 2,5 mm široké lemovanie. Štátny znak má vyšívanie trojfarebné. Tento odznak sa nosí prisiaty na pravom hornom vrecku blúzy, na pravom rukáve plášta alebo krátkeho vrchného kabáta. Na rukáve je prisiaty na vonkajšej strane pravého rukáva v polovičnej výške medzi laktom a plecom. Odznak nenosia tí zamestnanci, ktorí majú nosiť odznak podľa ods. 3.

(³) Osobitný odznak pre vyšších úrad-

nikov Ministerstva dopravy a verejných prác a premávkových inšpektorátov je určený pre úradníkov 1. až 5. platovej stupnice vpočítane a nahradzuje odznak, popísaný v ods. 2. Odznak je iba zlatom vyšívaný a zobrazuje dvojsstranne okridlené koleso so štátnym znakom (ako odznak, uvedený v ods. 2), iba lemovanie má dvojité, z ktorého vonkajšie je 4 mm široké a vnútorné 1,5 mm široké. Rozmer odznaku je 5×5 cm [obraz č. 13a]].

(*) Služobný odznak pre ozbrojený strážny oddiel železničný (OSOŽ) nosia členovia tohto sboru prísitý na ľavom rukáve vo výške, kde sa nosí páska služobného odznaku, uvedeného v ods. 1. Odznak je vyšitý na červenom súkennom podklade nifou farby striebornej a má tvar päťuholníka (obraz č. 36), ktorého horná strana je 6 cm široká a svislé strany sú 7 cm dlhé. Dolný koniec vybieha do hrotu, ktorého každá strana má dĺžku 4 cm. Odznak je lemovaný 2,5 mm širokou lemovkou striebornej farby, pričom je ponechaný 2 mm široký látkový okraj. Na 1 cm od horného okraja lemovania sú vyšité srieborné 15 mm vysoké a 2 mm hrubé veľké tlačené písmená OSOŽ, pod ktorými v prostriedku odznaku je prísité postriebrené kovové číslo pridelené členovi strážneho oddielu. Vedúci oddielu má na 3 mm nad dolným lemovaním prísitú alebo vyšitú 10 mm širokú lomenú pásku striebornej farby (obraz č. 37). Okrem tohto odznaku majú členovia OSOŽ výstroj a výzbroj podľa osobitného predpisu ozbrojeného strážneho oddielu železničného.

(†) Odznak pre vlakových revízorov (obraz č. 38) má oválny tvar rozmerov 3×3,5 cm; je kovový a na povrchu emailovaný. V hornej časti má štátny znak: na červenom podklade belasý trojkopec, do ktorého je zasadený strieborný slovenský dvojkríž. Pod znakom je pozlátené dvojsstranne okridlené koleso a po stranách znaku sú veľké belasé písmená SZ. Nad spodným okrajom odznaku je červený nápis REVÍZOR. Na zadnej strane odznaku je hák na zavesenie. Odznak sa nosí na ľavej klope kabáta pri kontrole cestovných lístkov.

(‡) Minister dopravy a verejných prác môže okrem odznakov, spomenutých v ods. 1 až 5, zaviesť a nariadiť nosiť v niektorých prípadoch i osobitné odznaky a označenia inej úpravy; môže v rámci rozpočtu rozšíriť povinnosť nosenia rovnošaty, alebo ju obmedziť, prípadne nariadiť namie-

sto rovnošaty nosiť iba niektorý odznak (ods. 1 až 5), alebo zaviesť iný služobný odznak, prípadne označenie.

(§) Odznaky podľa ods. 2 a 3 môžu byť kovové alebo z iného vhodného materiálu.

Povinnosť nosenia služobnej rovnošaty a služobných odznakov.

§ 18.

Služobná rovnošata.

(†) Úradníci slovenských železníc, ich čakatelia, gážiisti mimo služobnej triedy, ich čakatelia, podúradníci a zriaďenci, taktiež pomocní zamestnanci a zamestnanci na výpomoc, sú povinní nosiť predpísanú služobnú rovnošatu pri výkone vonkajšej služby, ktorej osobitná povaha to vyžaduje alebo pri ktorej zamestnanci prichádzajú služobne do priameho styku s obecnosťami.

(‡) Služobnú rovnošatu podľa ods. 1 sú povinní nosiť

a) definitívni zamestnanci:

- prednostovia staníc a ich ustanovení námestníci, správcovia staníc, zástupcovia v cudzích pohraničných slaničiach, úradníci vlakového dozoru a dispoziční úradníci, školní (cviční), komandujúci a vyšetrujúci úradníci, ak konajú tiež pravidelne službu výpravcov vlakov, ďalej, ak túto službu konajú podľa rozvrhu služby ako vystriedači, alebo ak podľa rozvrhu služby sú určené pre inšpekčnú službu, výpravcovia vlakov, skladištní úradníci, vozňoví úradníci, gážiisti, ktorí konajú službu vozňovú,
- vlakmajstri, vlakvedúci, vlakoví manipulanti, sprievodcovia vlakov,
- vedúci nádražní, nádražní, dozorcovia posunu, posunovači, zapisovači vozňov,
- skladmajstri, a to iba, ak konajú tiež vonkajšiu službu skladištnú, skladištní manipulanti ako vedúci sta-

nice, ako výpravcovia vlakov, alebo ak konajú službu vozňovú, taktiež v službe komerčnej, skladníci v službe komerčnej, staniční manipulanti ako vedúci stanice, ako výpravcovia vlakov, alebo ak konajú službu vozňovú, taktiež ak sú ustanovení na nesamostatných staniaciach, zastávkach a nákladiskách, staniční pomocníci, ak konajú službu tranzitersku (komerčný dozor), službu vrátnickú a na malých staniaciach službu spoločnú,

5. dozorcovia výhybiiek, hradlári, výhybkári,
 6. vodičia elektrických motorových vozňov, vodičia vozidiel so spaľovacími motormi, a to koľajových i cestných, vyberači v autobusoch,
 7. úpravcovia trate, strážnici trate,
 8. kancelárski zriadenci, ak konajú vonkajšiu službu výkonnú, vrátnici, ak konajú vonkajšiu službu výkonnú,
 9. členovia ozbrojeného strážneho oddielu železničného (OSOŽ),
 10. zamestnanci iných služieb ako pod č. 1 až 9, ak konajú službu v cudzom štáte a ak medzinárodné smluvy inakšie neurčujú;
- b) nedefinitívni zamestnanci:
1. úradníci čakatelia a gážísti-čakatelia po složení telegrafnej a dopravnej alebo telegrafnej a komerčnej skúšky, ak vykonávajú samostatne trvale alebo prevažne niektorú zo služieb, uvedených pod písm. a),
 2. pomocní zamestnanci a zamestnanci na výpomoc pri samostatnom trvalom alebo prevažnom výkone služieb, uvedených pod písm. a).

§ 19.

Služobné odznaky.

(¹) Gážísti mimo služobnej triedy (ich čakatelia), podúradníci a zriadenci slovenských železníc, ďalej pomocní zamestnanci a zamestnanci na výpomoc, sú povinní pri výkone stráženia trate alebo vonkajšej dozornej alebo revíznej služby nosiť všeobecný služobný odznak podľa

§ 17, ods. 1, ak nie sú povinní nosiť služobnú rovnošatu podľa § 18.

(²) Povinnosť nosenia všeobecného služobného odznaku (ods. 1) je spojená s výkonom týchto služieb:

- a) dielmajstrov I. a II. triedy v impregnačných závodoch, v štrkovniach, rezičných a návestných dielňach, mostmajstrov, návestných majstrov, ťrafmajstrov, skladmajstrov v službe vozebnej a zásobárenskej (v službe komerčnej iba vtedy, ak nie sú povinní nosiť rovnošatu podľa § 18), vozmajstrov, skladištných manipulantov a skladníkov, ak nevykonávajú službu komerčnú, mostných zámočníkov, návestných zámočníkov;
- b) všetkých nedefinitívnych zamestnancov, ktorí konajú trvale alebo prevažne službu na miestach, uvedených pod písm. a).

(³) Pri mimoriadnych pomeroch môže železničný správny úrad nariadiť, aby všeobecný služobný odznak nosili všetci zamestnanci (alebo určité kategórie), ktorí vykonávajú službu v železničných objektoch alebo na nich a ktorí nie sú povinní nosiť rovnošatu podľa § 18.

(⁴) Revizori vlakov pri výkone ich funkcie sú povinní nosiť služobný odznak podľa § 17, ods. 5.

Služobná rovnošata a služobné odznaky ako naturálny príjem.

§ 20.

(¹) Úradníci slovenských železníc (ich čakatelia), gážísti mimo služobnej triedy a ich čakatelia, pri výkone služieb vymenovaných v § 18, obstarávajú si predpísanú služobnú rovnošatu na vlastné útraty. Ako náhradu na zaopatrenie prvej rovnošaty podľa tohto nariadenia obdržia osobitný obstarávací príspevok a pre obnovenie tejto rovnošaty udržiavací príspevok. Výšku obstarávacieho a udržiavacieho príspevku a podmienky ich vyplácania určí Ministerstvo dopravy a verejných prác po dohode s Ministerstvom financií.

(²) Všetci ostatní definitívni zamestnanci slovenských železníc a pomocní zamestnanci podľa § 135 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n., ktorí sú povinní

nosif služobnú rovnošatu podľa § 18, obdržia služobnú rovnošatu v naturáliách ako osobné súčiastky (až personam), ktoré prechádzajú po uplynutí užívacieho času do ich vlastníctva. Užívaci čas pre pridel služobnej rovnošaty podľa tohto odseku počíta sa podľa prílohy „A“ tohto nariadenia.

(*) Nedefinitívnym zamestnancom (okrem čakateľov, uvedených v ods. 1, a pomocných zamestnancov podľa § 135 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n.), ktorí konajú trvale alebo prevažne službu na miestach, na ktorých definitívni zamestnanci by mali nárok na pridel služobnej rovnošaty až personam [ods. 2], vypožičiava služobnú rovnošatu železničná správa v rámci príslušných položiek rozpočtu a iba v čase ich určenia pre túto službu. Tento pridel rovnošaty je pridelom inventárnym a skutočný užívaci čas pre jednotlivé kategórie je uvedený v prílohe „B“ tohto nariadenia. Zásadne inventárne rovnošatové súčiastky môžu sa vymeniť až po ich úplnom opotrebení, ale najskôr po uplynutí ich užívacieho času. Distinkčné označenia na inventárnu služobnú rovnošatu musí si každý zamestnanec obstarat na svoj náklad.

(*) Všetci zamestnanci sú povinní znášať náklad na prípadné zmeny odznakov a distinkčných označení, ak nejde o súčasný pridel služobnej rovnošaty alebo niektorej jej súčiastky.

(*) Zamestnanci, ktorí majú nárok na pridel služobnej rovnošaty až personam (ods. 2) a sú pridelení neskoršie k službe, kde nie sú podľa § 18 povinní nosiť služobnú rovnošatu a pri tom užívaci čas im pridelených súčiastok služobnej rovnošaty ešte neuplynul, musia tieto súčiastky vrátiť, alebo zaplatiť alikvotný diel za čas ich nedonosenia. V takomto prípade započíta sa zamestnancom alikvotný diel skutočného nákladu na rovnošatu alebo niektorú súčiastku.

(*) Ustanovenia ods. 1 až 5 platia aj pre prípad rozšírenia povinnosti nosiť služobnú rovnošatu podľa § 17, ods. 6.

Všeobecné a prechodné ustanovenia.

§ 21.

(*) Čiapka, zimná čiapka a krátky vrchný kabát, ktoré sa pridelujú ako odevné súčiastky podľa vládneho nariadenia č. 133/1934 Sb. z. a n., pridelujú sa od účinnosti tohto nariadenia podľa popisu (for-

my), uvedeného v §§ 3 až 6 a v § 13 tohto nariadenia.

(*) Pre úpravu všetkých ostatných odevných zimných, ochranných a doplnkových súčiastok, ako aj ich pridelovanie, platia ustanovenia vládneho nariadenia č. 133/1934 Sb. z. a n. s tým rozdielom, že užívaci čas čiapky pre definitívnych zamestnancov a pre pomocných zamestnancov podľa § 135 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n. je dva roky, a pre všetkých ostatných zamestnancov tri roky.

(*) Ti zamestnanci, ktorým sa pridelujú niektoré odevné súčiastky ako súčiastky rovnošaty podľa tohto nariadenia, nemajú na ne nárok podľa vládneho nariadenia č. 133/1934 Sb. z. a n.

(*) Pod služobným odznakom, ktorý je uvedený v osobitnej časti prílohy k vládному nariadeniu č. 133/1934 Sb. z. a n., treba rozumieť všeobecný služobný odznak podľa § 17, ods. 1 tohto nariadenia. Tento služobný odznak sa neprideluje tým zamestnancom, ktorí nosia služobnú rovnošatu v smysle § 18 tohto nariadenia.

§ 22.

(*) Zásoba rovnošaty, ktorá je ešte na sklade v zásobárni podniku Slovenské železnice, použije sa pre pridel rovnošaty až do úplného vyčerpania s tým rozdielom, že výložky musia vyhovovať § 16, taktiež gombíky na plášti a na krátkom vrchnom kabáte musia byť vymenené za gombíky, uvedené v § 15.

(*) Nové objednávky smú sa robiť iba podľa tohto nariadenia. Objednávky, ktoré do účinnosti tohto nariadenia neboli uskutočnené, sa zadržia a pozmenia podľa tohto nariadenia.

(*) Príslušné orgány objednávajú urýchlene taký počet čiapok, uvedených v §§ 3 až 5, aby zásobárň podniku Slovenské železnice mohla do času, ktorý určí Ministerstvo dopravy a verejných prác, podeliť novými čiapkami všetkých zamestnancov, ktorí majú nárok na pridel čiapok in natura, a to bez ohľadu na to, či užívaci čas z predošlého pridelu už uplynul.

(*) Zimné čiapky, ak sú ešte na sklade, budú sa i naďalej pridelovať až do úplného vyčerpania zásoby s tým rozdielom, že sa na nich starý odznak vymeni za odznak podľa § 6, ods. 2.

(*) Užívaci čas starých súčiastok rovnošaty sa nemení okrem čiapok, spomenutých v ods. 3. Ak neuplynie užívaci čas

prídelenej zimnej čiapky, blúzy, plášt'a alebo krátkeho vrchného kabáta do 31. decembra 1941, je povinný každý zamestnanec, ktorý má taký prídelený v naturu, výložky, distinkčné označenia a ostatné odznaky na týchto súčiastkach, ďalej gombiky na plášt'i a na krátkom vrchnom kabáte, do tohto termínu na vlastné trovy vymeniť podľa ustanovení tohto nariadenia.

§ 23.

(¹) Úradníci (úradnícki čakatelia) a gázisti (ich čakatelia), ktorí sú povinní nosiť služobnú rovnošaťu a na zapotrebenie a udržiavanie tejto dostali, poťažne dostávajú, osobitný obstarávací a udržiavací príspevok, musia si najneskôršie do 31. decembra 1941 z vlastných prostriedkov zaobstarat rovnošaťu podľa tohto nariadenia.

(²) Zmeny rovnošaťu u úradníkov, úradníckych čakateľov a gázistov (ich čakateľov), nesmú sa stať po jednotlivých častiach, ale naraz. Plášť a krátky vrchný kabát, ak je v dobrom stave, musí byť novej úprave prispôbený. Čiapka musí byť vymenená celkom. Stará zatvorená blúza môže sa donosiť, ale distinkčné označenia a ostatné odznaky musia byť vymenené a doplnené najneskôršie do 31. decembra 1941. Táto blúza má sa prispôbiť tak, že bude mať strih, aký má predpísaný zatvorená blúza pre podúradníkov a zriaďencov, pri čom gombiky a odznaky musia vyhovovať tomuto nariadeniu. Staré nohavice sa môžu donosiť bez zmeny.

§ 24.

(¹) Rovnošaťa musí sa udržiavať vždy v dobrom stave a v čistote.

(²) Úmyselné predčasné opotrebenie a zničenie rovnošaťu prídelenej in natura môže byť predpísané vinníkovi k náhrade.

§ 25.

(¹) Rovnošaťa sa zásadne nosí iba do služby.

(²) Okrem služby môže sa rovnošaťa nosiť iba pri štátnych slávnostiach, pri verejných oslavách a iných príležitostiach, usporiadaných štátnymi úradmi, Hlinkovou slovenskou ľudovou stranou alebo jej odboarmi, Hlinkovou gardou, Hlinkovou mládežou, ďalej pri oslavách a iných príle-

žitostiach, usporiadaných štátom uznanými politickými organizáciami národnostných skupín, a štátom povolených verejných kultúrnych, športových a podobných organizácií. Rovnošaťa sa môže nosiť tiež pri rodinných a osobných slávnostných príležitostiach (svadba, pohreb a pod.), do kostolov a pri slávnostiach štátom uznaných cirkví.

(³) Ministerstvo dopravy a verejných prác môže nariadiť aj povinné nosenie rovnošaťu v niektorom z prípadov, uvedených v ods. 2, ako aj v iných odôvodnených prípadoch.

(⁴) Penzisti môžu nosiť rovnošaťu iba pri príležitostiach, uvedených v ods. 2; v iných prípadoch iba s povolením Ministerstva dopravy a verejných prác.

§ 26.

(¹) Okrem označení, služobných a osobitných odznakov, určených týmto nariadením, na rovnošaťe sa môžu nosiť iba tie vyznamenania, pamätné medaile, odznaky a pod., ktorých nosenie minister dopravy a verejných prác výslovne povolí. Tieto sa nosia zpravidla na hrudi na ľavej strane blúzy.

(²) Pri smútku povoľuje sa nosiť na ľavom nadlakti smútočná páska.

§ 27.

(¹) Ak odpadne povinnosť nosiť služobnú rovnošaťu alebo jej niektoré súčiastky, zanikne nárok na prídelenie rovnošaťu alebo jej súčiastok.

(²) Ustanovenia §§ 6, 7, § 9, ods. 2 až 8, §§ 10, 11, 13, 16 a § 17, ods. 1 a 2 vládneho nariadenia č. 133/1934 Sb. z. a n. platia obdobne i pre toto nariadenie.

(³) Úradníci, ich čakatelia, gázisti mimo služobnej triedy, ich čakatelia, a všetci ostatní definitívni a pomocní zamestnanci, ktorí nie sú povinní nosiť rovnošaťu, môžu služobnú rovnošaťu nosiť podľa ustanovení tohto nariadenia, ale musia si ju obstarat na vlastné útraty.

§ 28.

(¹) Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú — okrem §§ 16, 17 a 27 — i na zamestnancov železníc v súkromnej prevádzke. Pokiaľ však ide o čiapky, majú byť na nich označenia, uvedené v tomto

nariadení (obrazy č. 10 a 11), nahradené inými vhodnými označeniami. Tieto označenia, ako aj dislinkčné označenia a služobné odznaky na rovnošate zamestnancov železníc v súkromnej prevádzke, podliehajú schváleniu Ministerstva dopravy a verejných prác.

(²) Ustanovenie ods. 1 nevzťahuje sa na drobné železnice, ktoré sú povinné predkladať predpis o služobnej rovnošate svojich zamestnancov na schválenie Ministerstvu dopravy a verejných prác.

Záverečné ustanovenia.

§ 29.

Zrušujú sa všetky právne predpisy, ktoré odporujú tomuto nariadeniu; zrušujú sa najmä ustanovenia vládneho nariadenia č. 134/1934 Sb. z. a n.

§ 30.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.

Stano v. r.

Príloha „A“ k vládnemu nariadeniu č. 221/1941 Sl. z.

Položka:	Služobná kategória, služobné použitie:	Súčiastky rovnošaty:	Užívaci čas (rokov):	Poznámka:
1	2	3	4	5
1	Nádražní	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1 1/2 5	
2	Skladní manipulantí: a) vedúci stanice alebo výpravcovia vlakov b) v službe komerčnej alebo vozňovej	čiapka blúza nohavice plášť čiapka pri výkone dopravnej služby*) čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1 1/2 4 3 2 2 1 1/2 6	*) Vedúci stanice obdrží iba ak koná službu výpravcu vlakov.
3	Vlakvedúci	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1 1/2 4	
4	Vlakoví manipulantí	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1 1/2 4	
5	Dozorci posunu	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1 1/2 4	
6	Vodičia elektrických motorových vozňov*)	čiapka blúza nohavice	2 2 1 1/2	*) Netýka sa vodičov drezín s motorickým pohonom.
7	Vodičia vozidiel so spaľovacími motormi, a to kolajových i cestných*)	čiapka blúza nohavice	2 2 1 1/2	*) Netýka sa vodičov drezín s motorickým pohonom.
8	Skladníci v službe komerčnej	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1 1/2 5	
9	Staniční manipulantí: a) vedúci stanice alebo výpravcovia vlakov b) v službe vozňovej alebo ustanovení v nesamostatných stanicích, zastávkach a nákladných miestach	čiapka blúza nohavice plášť čiapka k výkonu dopravnej služby*) čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1 1/2 4 3 2 2 1 1/2 6	*) Vedúci stanice obdrží iba ak koná službu výpravcu vlakov.

Položka:	Služobná kategória, služobné použitie:	Súčiastky rovnošaty:	Užívaci čas (rokov):	Poznámka:
1	2	3	4	5
10	Dozorcovia vyhybiak	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 5	
11	Hradlári	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 6	
12	Kancelárski zriadení, ak ko- najú vonkajšiu službu výkonnú	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 6	
13	Posunovači	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 4	
14	Sprievodcovia vlakov; a) osobných a nákladných s osobnou dopravou	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 4	
	b) nákladných	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 5	
15	Vyberači v autobusoch	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 4	
16	Úpravcovia trate	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 4	
17	Vrátníci: a) pri osobnej doprave	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 4	
	b) vo vyhrevniach, dielňach a správkarňach	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 5	
18	Zapisovači vozňov	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 5	

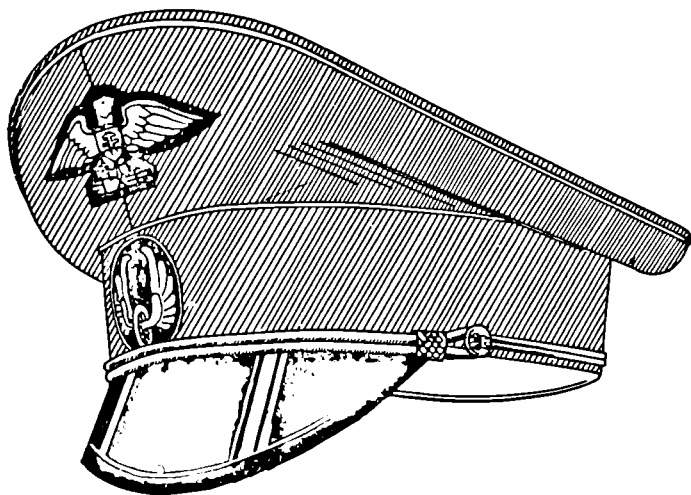
Položka:	Služobná kategória, služobné použitie:	Súčiastky rovnošaty:	Užívaci čas (rokov):	Poznámka:
1	2	3	4	5
19	Staniční pomocníci: a) ak konajú službu tranzitára (komerčný dozor), alebo na menších staniách službu spoločnú (stan. pom. spol.) b) v trvalej službe vrátnika pri osobnej doprave	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 5	
20	Strážnici trate	čiapka blúza nohavice plášť*)	2 2 1½ 5	*) Pri pravidelnom výkone služby pochádzkára obdržia miesto plášťa krátky vrchný kabát.
21	Výhybkári	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 5	
22	Členovia ozbrojeného strážneho oddielu železničného (OSOZ)	čiapka blúza nohavice plášť	2 2 1½ 6*)	*) Pri trvalom výkone služby vodičov psov užívaci čas plášťa sa skracauje na 5 rokov.
23	Definitívni zamestnanci ostatných služieb v cudzom štáte — § 18, ods. 2, písm. a), č. 10 — (ak medzinárodné smluvy inakšie neurčujú*)	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2 2 1½ 5	*) Ak nedostávajú obstarávací a udržiavací príspevok.

Príloha „B“ k vládnemu nariadeniu č. 221/1941 Sl. z.

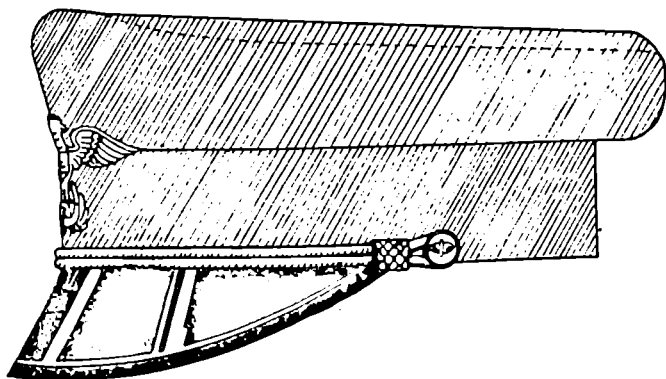
Položka:	Trvalý (prevažný) výkon služby:	Súčiastky rovnosaty:	Užívaci čas (rokov):	Poznámka:
1	2	3	4	5
1	Vedúceho stanice	čiapka blúza nohavice plášť čiapka pri výkone dopravnej služby ^{*)}	3 3 2 6 3	*) Ak koná samostatne službu výpravcu vlakov.
2	Výpravcu vlakov	čiapka blúza nohavice plášť čiapka pri výkone dopravnej služby	3 3 2 6 3	
3	Staničného manipulanta v službe vozňovej alebo v nesamosťatých staniaciach, zastávkach a nákladistiach	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 3 2 6	
4	Skladníka v službe komerčnej;	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 2 2 6	
5	Posunovača	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	2½ 2 1½ 5	
6	Výhybkára	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 3 2 6	
7	Staničného pomocníka: a) ak koná službu tranzitéra (komerčný dozor), alebo na menších staniaciach službu spoločnú (stan, pom. spol.) b) ak koná službu vrátnika pri osobnej doprave	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát čiapka blúza nohavice plášť	3 2 2 6 3 2 2 6	
8	V ozbrojenom strážnom oddiele železničnom (OSOŽ)	čiapka blúza nohavice plášť	3 2 2 6 ^{*)}	*) Pri trvalom výkone služby vodičov psov užívaci čas plášťa sa skracaie na 5 rokov.
9	V cudzom štáte — § 18, ods. 2, písm. a), č. 10 — (ak medzinárodné smluvy inakšie neurčujú ^{*)})	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 3 1½ 6	*) Ak nedostávajú obstarávací a udržovací príspevok.

Položka:	Trvalý (prevažný) výkon služby:	Súčiastky rovnोšaty:	Užívaci čas (rokov):	Poznámka:
1	2	3	4	5
10	Sprievodcu vlakov: a) osobných a nákladných s osobnou dopravou b) nákladných	čiapka blúza nohavice plášť	3 2 2 5	
11	Výbercu v autobusoch	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 2 2 5	
12	Vodiča elektrických motorových vozňov*)	čiapka blúza nohavice	3 2 2	*) Netýka sa vodiča drezín s motorickým pohonom.
13	Vodiča vozidiel so spaľovacími motormi, a to koľajových i cestných*)	čiapka blúza nohavice	3 2 2	*) Netýka sa vodiča drezín s motorickým pohonom.
14	Strážnika trate	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 3 2 6*)	*) Pri pravidelnom výkone služby pochádzkára obdrží miesto plášťa krátky vrchný kabát.
15	Úpravcu trate	čiapka blúza nohavice plášť	3 3 2 6	
16	Zapisovača vozňov	čiapka blúza nohavice krátky vrchný kabát	3 3 2 6	

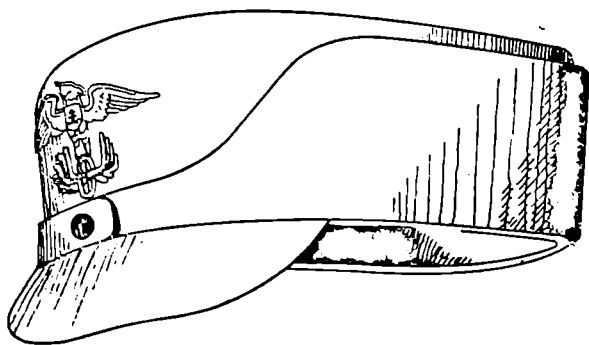
Príloha „C“ k vládnemu nariadeniu č. 221/1941 Sl. z.

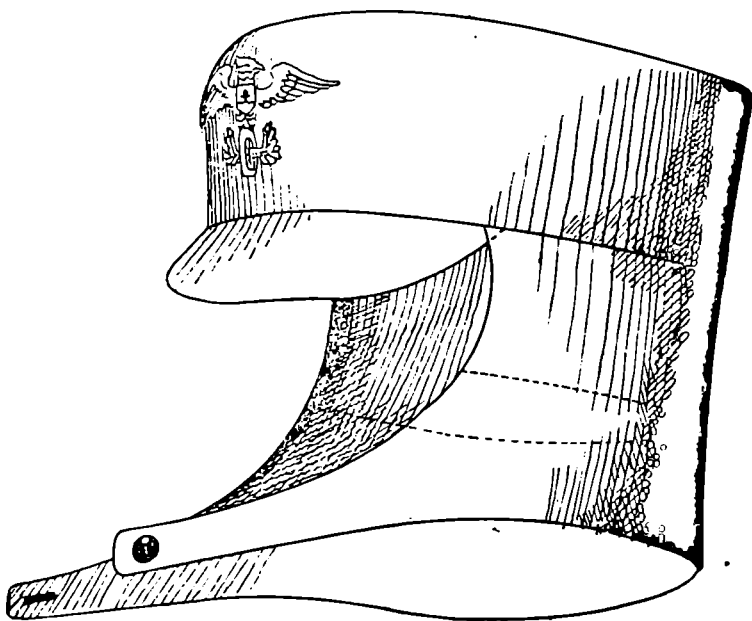
Obr. č. 1.

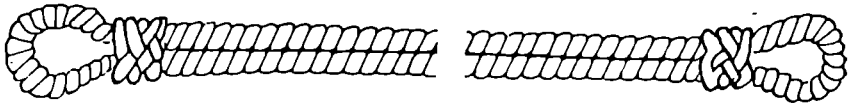
Obr. č. 2.

Obr. č. 3a.

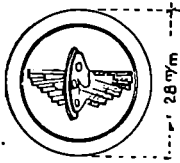
Obr. č. 3b.

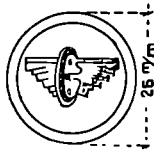
Obr. č. 4.

Obr. č. 5.

Obr. č. 6.

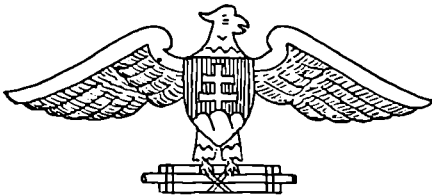
Obr. č. 7.

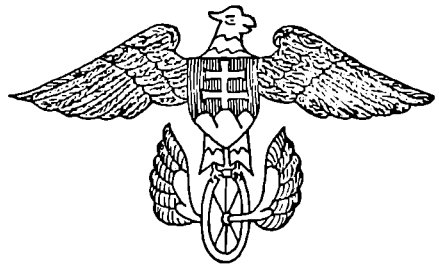
Obr. č. 8.

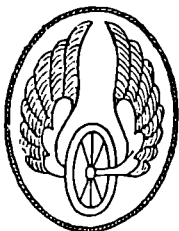
Obr. č. 9.

Obr. č. 10.

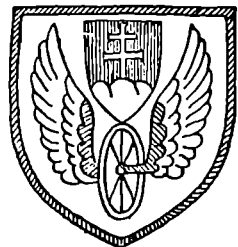
Obr. č. 11.

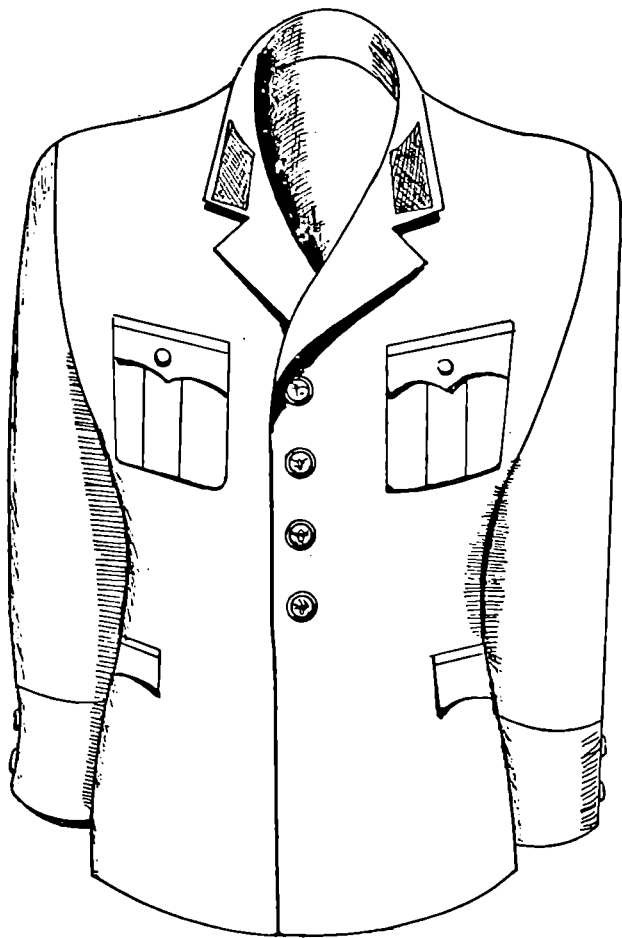
Obr. č. 12.

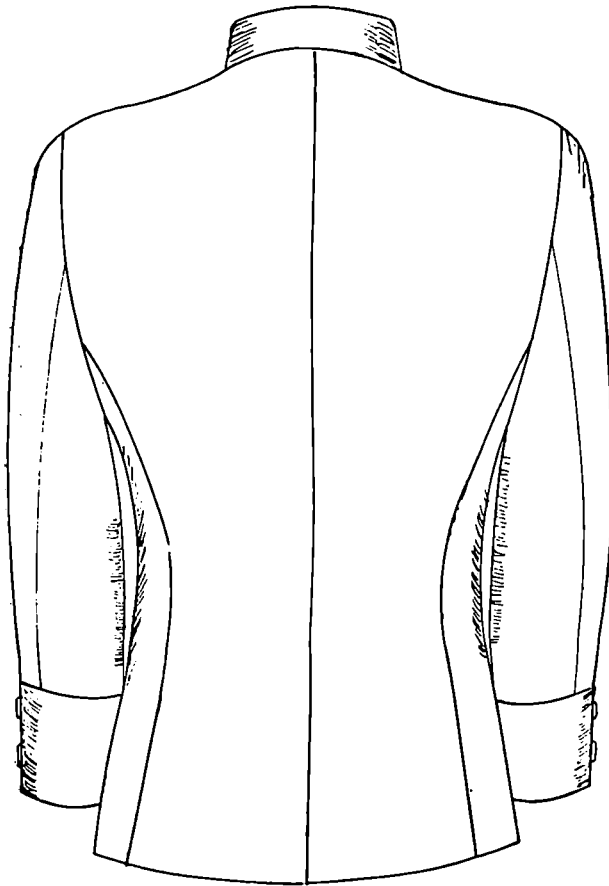
Obr. č. 13a.

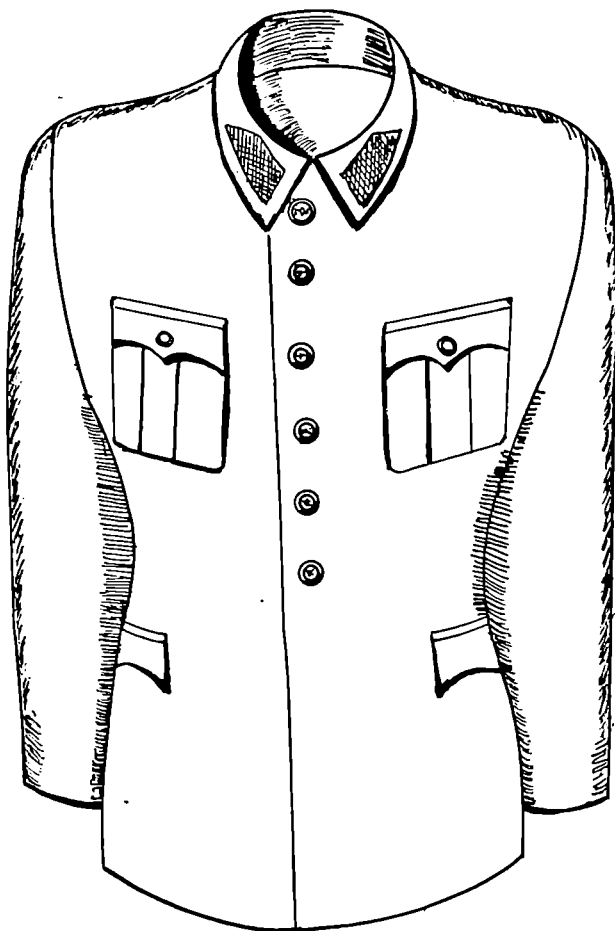
Obr. č. 13b.

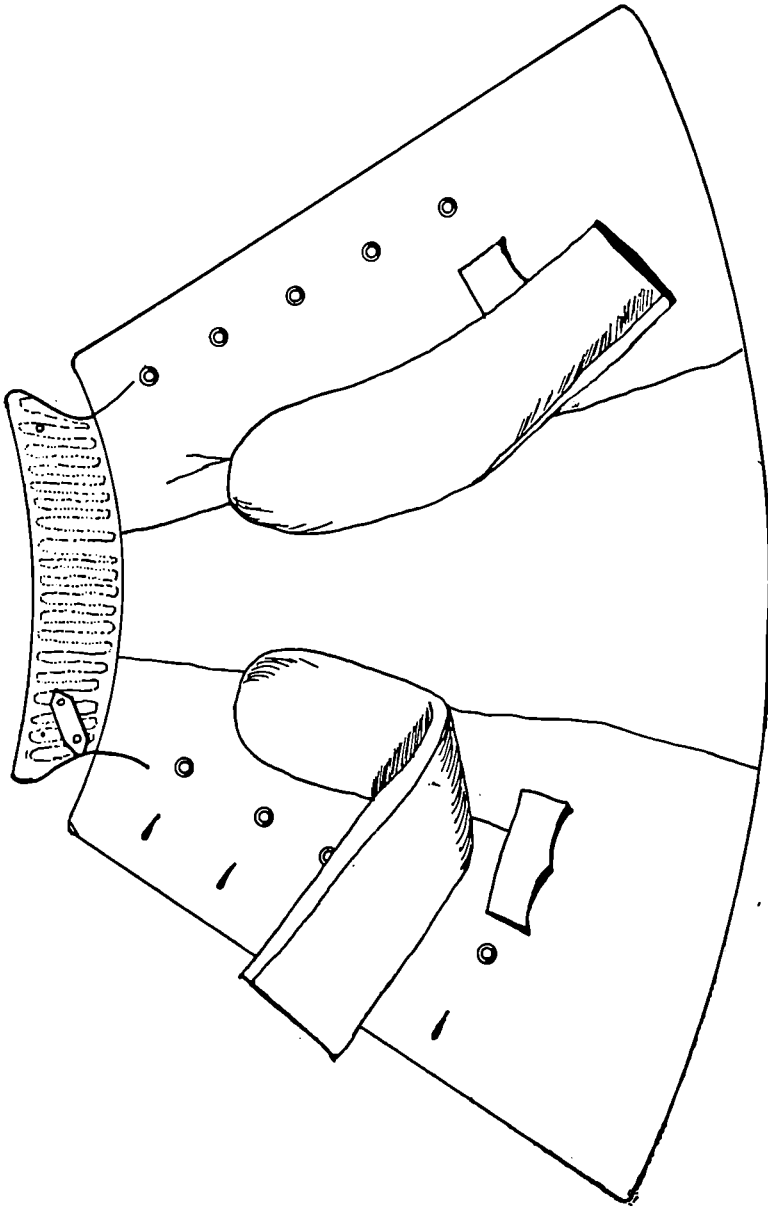
Obr. č. 14a.

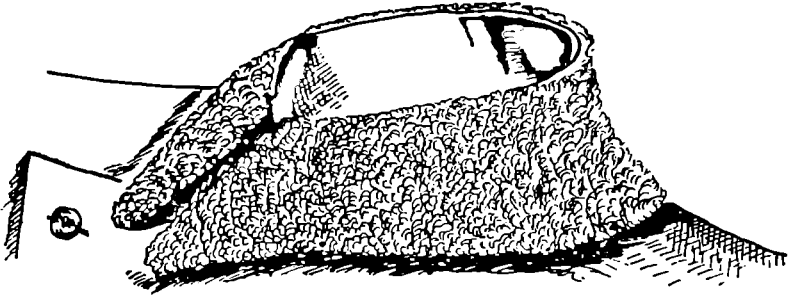
Obr. č. 14b.

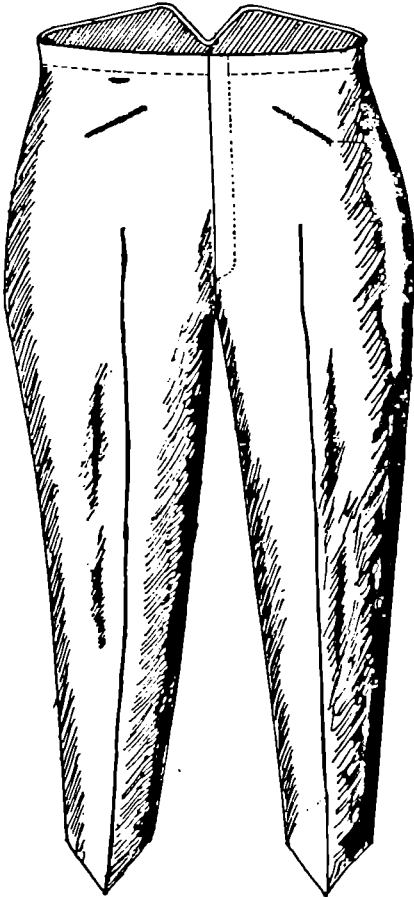
Obr. č. 15.

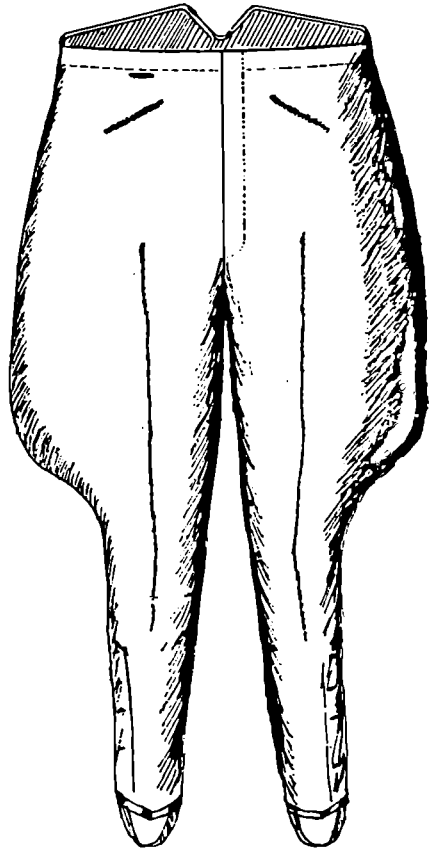
Obr. č. 16.

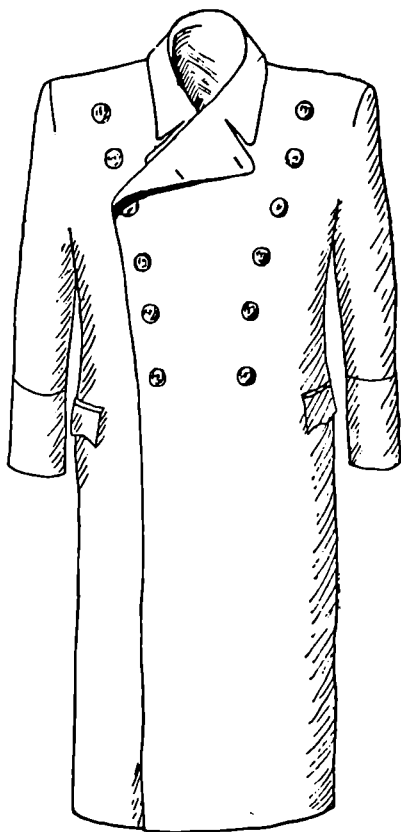
Obr. č. 17.

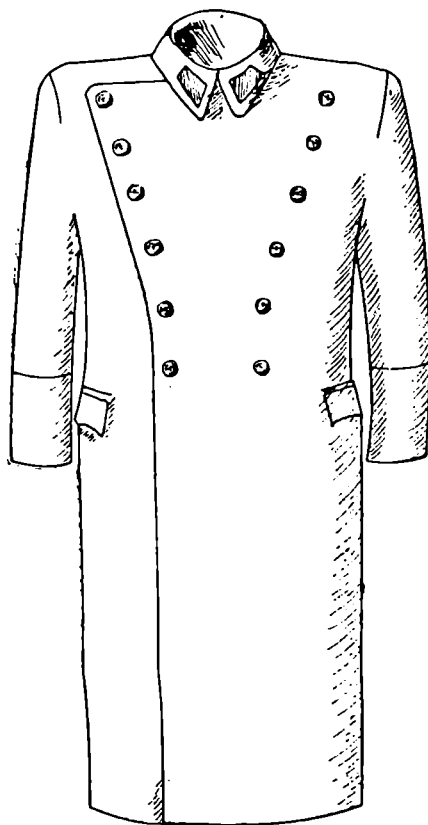
Obr. č. 18a.

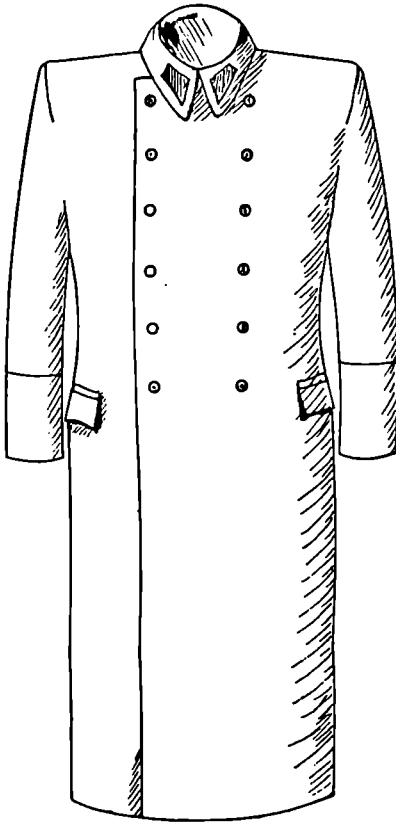
Obr. č. 18b.

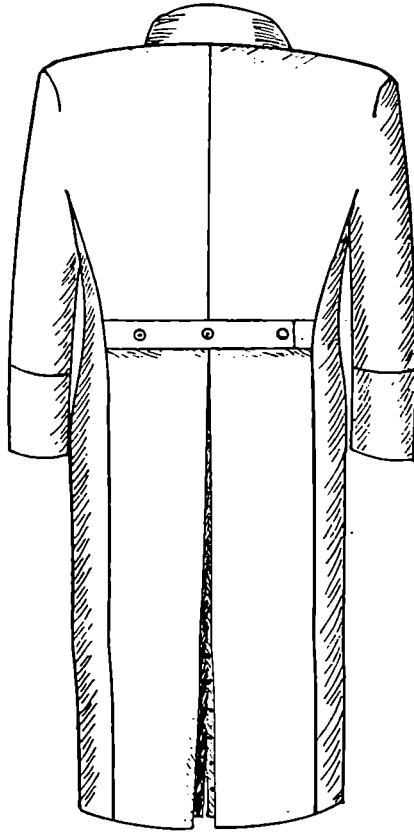
Obr. č. 19a.

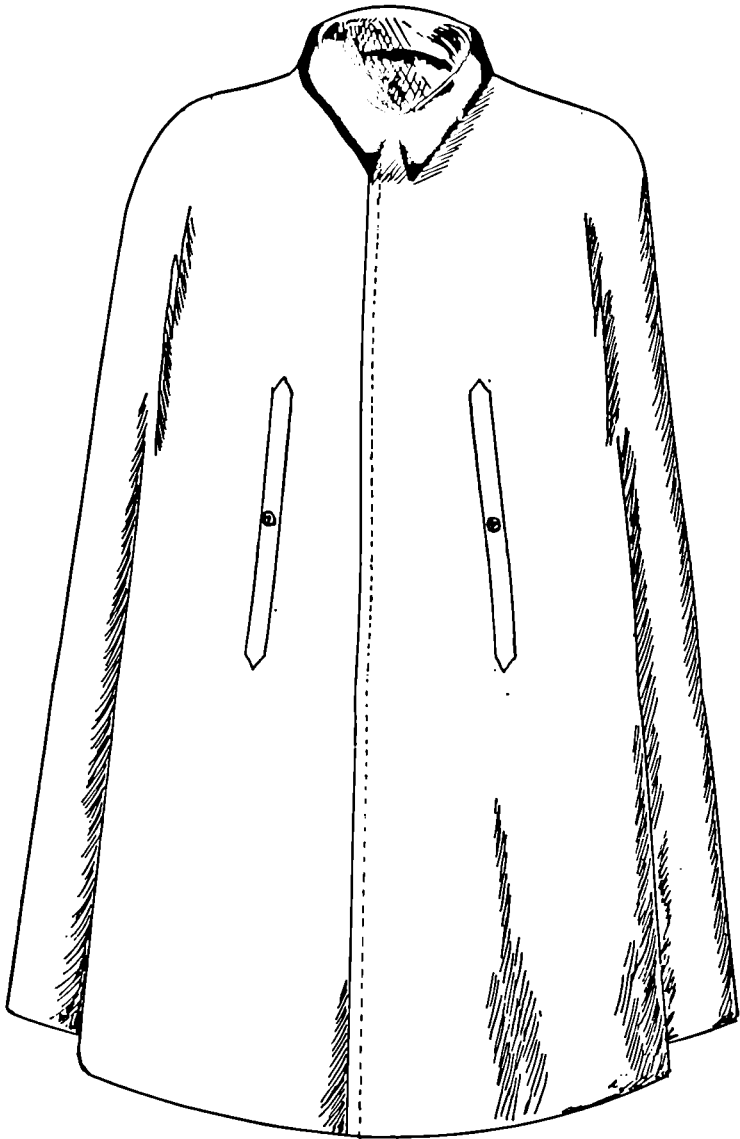
Obr. č. 19b.

Obr. č. 20.

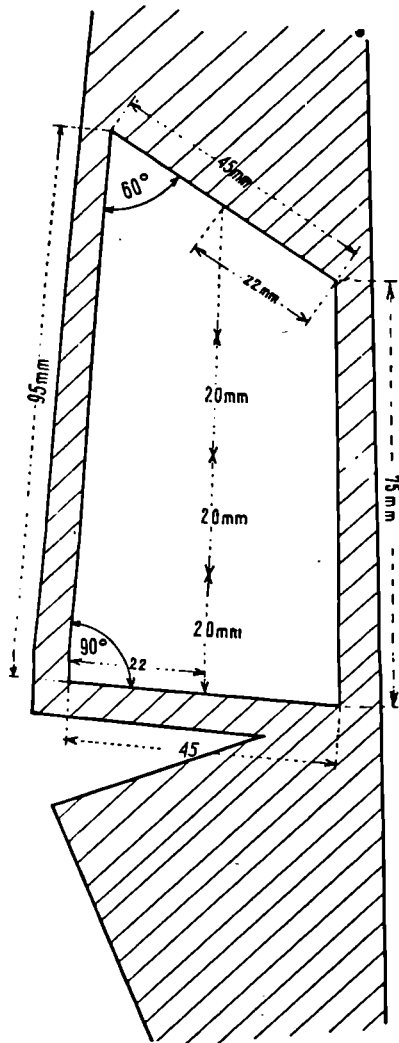
Obr. č. 21.

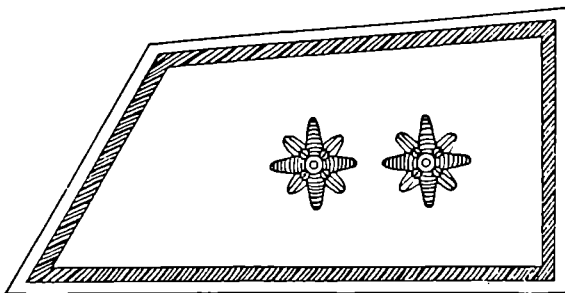
Obr. č. 22.

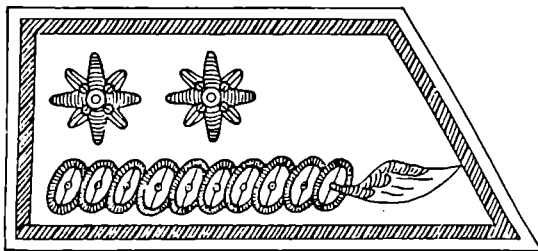
Obr. č. 23.

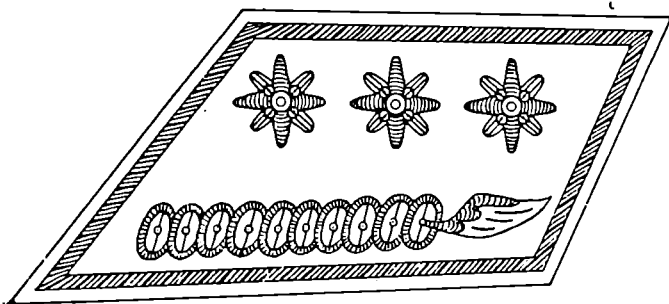
Obr. č. 24.

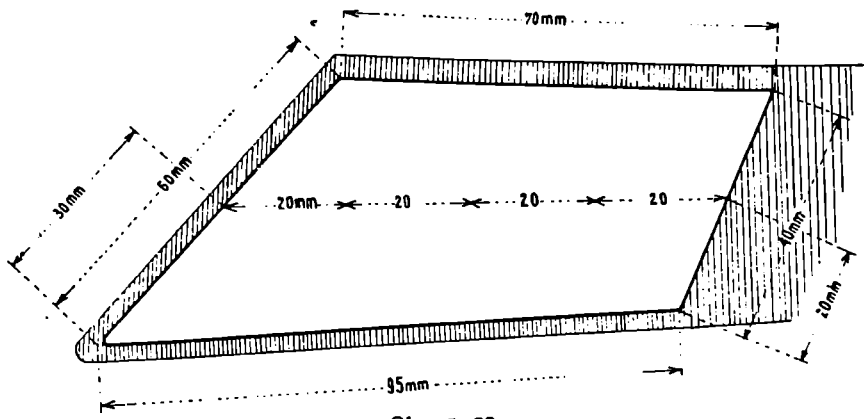
Obr. č. 25.

Obr. č. 26.

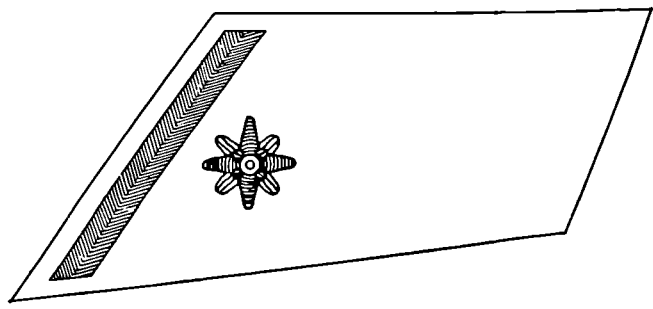
Obr. č. 27.

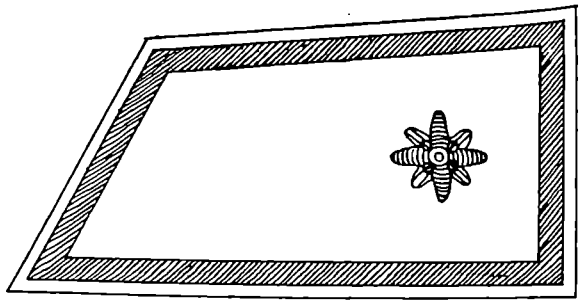
Obr. č. 28.

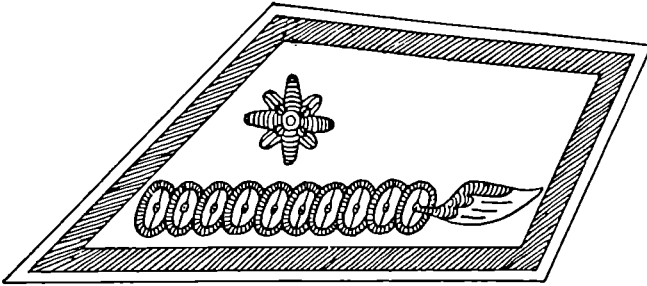
Obr. č. 29.

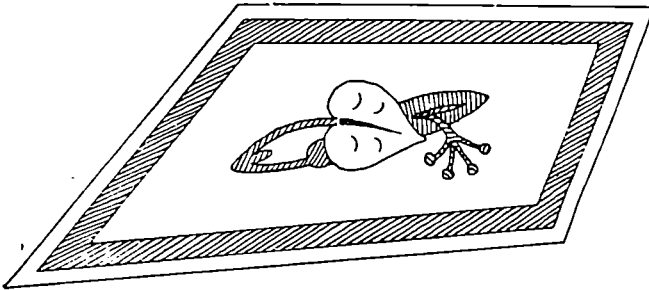
Obr. č. 30.

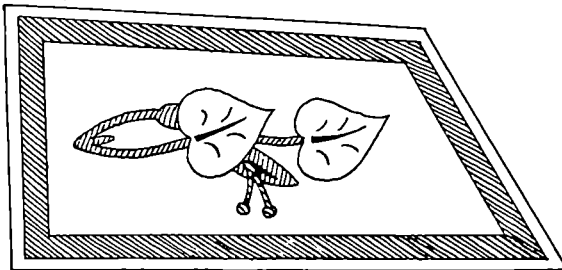
Obr. č. 31.

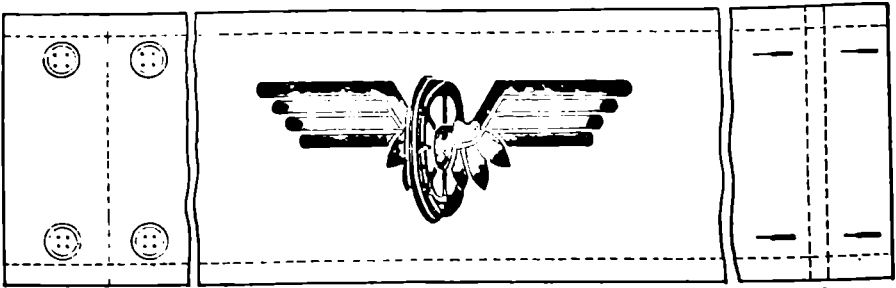
Obr. č. 32.

Obr. č. 33.

Obr. č. 34.

Obr. č. 35.

Obr. č. 36.

Obr. č. 37.

Obr. č. 38.

Slovenský zákonník

Čiastka 59.

Vydaná dňa 4. októbra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 222, Vyhláška ministra financií o vydání slovenských dvadsaťkorunových mincí.

222.

Vyhláška ministra financií zo dňa 1. októbra 1941

o vydání slovenských dvadsaťkorunových mincí.

Podľa § 1, ods. 2 a § 9 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Dvadsaťkorunová minca má na líčnej strane v prostriedku umiestený znak Slovenskej republiky. Okolo znaku po hornom okraji mince je nápis „SLOVENSKA REPUBLIKA“. Nad znakom je letopočet ražby. Pod znakom sú dve skrížené lípové haľuzky a pod ich koncami písmená „F. Š“ (značka autora návrhu).

Na druhej strane mince sú umiestené stojace postavy sv. Cyrila a sv. Metoda a pod nimi stuha, ktorej konce sú stočené. Nad ľavým koncom stuhu je vyobrazená Božia muka, nad pravým Pribinov kostolík. Pod stuhou na dolnom okraji mince je povelaný pohanský idol. Pri ľavom okraji mince je číslica „20“, pri pravom skratka „Ks“, označujúce hodnotu mince.

Plastiku oboch strán mince uzaviera

po okraji plochá obruba s perlovcom priľiehajúcim k nej zvnútra. Okraj mince je vrúbkovaný.

Minca je 50% zo striebra, 40% z medi, 5% z niklu a 5% z cinku. Váha mince je 15 gr. Priemer mince je 31 mm.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať dvadsaťkorunové mince u svojho hlavného ústavu v Bratislave a u svojich filiállok počínajúc dňom 6. októbra 1941.

§ 3.

Dvadsaťkorunových mincí dá sa do obehu za 50 miliónov Ks.

Dr. Pružinský v. r.

Kresba:

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Cena Ks 1.—.

Slovenský zákonník

Čiastka 60.

Vydaná dňa 10. októbra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (223.—224.) 223. Nariadenie s mocou zákona o úprave niektorých platových pomerov počas brannej pohotovosti štátu. — 224. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa dopĺňa zákon č. 280/1940 Sl. z. a vydávajú ďalšie predpisy o civilnej protiletectkej ochrane.

223.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 24. septembra 1941

o úprave niektorých platových pomerov počas brannej pohotovosti štátu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Diel prvý.

Úprava niektorých platových pomerov vojenských gážiztov z povolania a iných štátnych (verejných) zamestnancov.

§ 1.

Počas brannej pohotovosti štátu patrí všetkým príslušníkom brannej moci stravovanie a ubytovanie v rozsahu a za predpokladov určených predpismi, ktoré vydá Ministerstvo národnej obrany v dohode s Ministerstvom financií.

§ 2.

(¹) Činovné vojenských gážiztov z povolania sa vypláca počas brannej pohotovosti štátu vždy štvrtročne vopred.

(²) Počas brannej pohotovosti štátu patrí ženatým vojenským gážiztom z povolania činovné podľa skupiny miest, do ktorej je zaradené ich posledné trvalé pôsobisko v mieri.

(³) Slobodným vojenským gážiztom z povolania patrí počas brannej pohotovosti štátu, pokiaľ konajú službu v zápolí, činovné ako v mieri; pokiaľ však konajú službu v poli, patrí im toto činovné len na čas troch mesiacov, počítajúc od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po vyhlásení brannej pohotovosti štátu. Ak branná pohotovosť štátu bola vyhlásená prvého dňa v mesiaci, počína lehota už týmto dňom. Slobodným vojenským gážiztom z povolania, pokiaľ sú v poli, patrí po uplynutí troch mesiacov paušálny mesačný príspevok na

uhradenie výdavkov za uloženie svrškov, vyplácaný súčasne so služným, a to:

a) gážiztom mimo služobnú triedu	Ks 50.—
b) dôstojníkom čakateľom a dôstojníkom 8. až 6. platovej stupnice	Ks 100.—
c) dôstojníkom 5. až 3. platovej stupnice	Ks 200.—
d) dôstojníkom 2. a 1. platovej stupnice	Ks 300.—

(⁴) Za slobodných v smysle ods. 3 sa pokladajú tiež ovdoveli, rozvedení alebo rozlúčení vojenští gážizti z povolania, ak neudržia spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom (chovancom), na ktoré patrí výchovné.

§ 3.

(¹) Ženatým vojenským gážiztom z povolania, ktorí počas brannej pohotovosti štátu konajú službu u útvarov v poli, vypláca sa zo služobného platu suma zodpovedajúca jednej tretine služobného stupňa a) príslušnej platovej stupnice a zaokrúhlená na časť deliteľnú stóm tak, že zostatok 50 Ks alebo vyšší sa zaokrúhli na 100 Ks, neprizerajúc na nižší zostatok. Ostatná časť služobného platu, ako aj prípadný vyrovnávací alebo povahou mu zodpovedajúci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, mimoriadny príspevok a príplatok ženatých vypláca sa manželke, pričom sa z nej odčítajú všetky podľa platných predpisov prípustné srážky.

(²) Ženatý vojenský gážizta z povolania môže ohľadom vyplácania služobného platu urobiť v prospech svojej manželky aj priaznivejšie opatrenie, ako je uvedené v ods. 1.

(³) Slobodný vojenský gážizta z povolania so svojim služobným platom a ženatý vojenský gážizta z povolania s tretinou svojho služobného platu (ods. 1, veta prvá), môže čo do vyplácania týchto pôžitkov ním určenému zmocnencovi urobiť akékoľvek opatrenie. Súčasne dvoch zmoc-

nencov nemožno ustanoviť. Zmena účinného opatrenia je prípustná len v prípadoch, odôvodnených závažnými okolnosťami.

§ 4.

(¹) Vojskmi gázisti v zálohe podržia v čase, v ktorom prechodne konajú činnú vojenskú službu, počas brannej pohotovosti štátu, civilný služobný, poľnohospodársky (zaopatrovací) plat, nakoľko sú:

a) štátnymi zamestnancami, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.,

b) štátnymi zamestnancami, ktorých nárok a výmera služobných plátov za výkon činnnej služby vojenskej sa riadi podľa výsledného ustanovenia predpisov, vydaných na základe § 210 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., obdobou predpisov, platných pre štátnych pragmatikálnych zamestnancov,

c) definitívnymi zamestnancami Slovenských železníc a čakateľmi na miesta týchto zamestnancov,

d) štátnymi, obecnými (mestskými) alebo obvodnými lekármi, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia vládneho nariadenia č. 23/1927 Sb. z. a n.,

e) učiteľmi ľudových a meštianskych škôl, na ktorých sa vzťahuje ustanovenie zákona č. 104/1926 Sb. z. a n.,

f) zamestnancami, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia § 212 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. alebo §§ 73 a 81 zákona č. 190/1939 Sl. z., ak sú ich platové a služobné pomery rovnocenné alebo obdobné platovým a služobným pomerom zamestnancov, uvedených pod písm. a) až c),

g) požívateľmi odpočívnych (zaopatrovacích) plátov, vyplácaných zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov.

(²) Osoby, uvedené v ods. 1, nemajú nárok na vojenský služobný plat. Ak by však ich vojenský služobný plat bol vyšší ako civilný služobný (odpočívny alebo zaopatrovací) plat, dostanú príslušný rozdiel ako doplatok. Rozdiel sa určí srovnaním civilného a vojenského platu po obojstrannom odpočítaní všeobecných a osobitých sražok podľa úsporných opatrení personálnych a penzijného príspevku.

(³) Doplatok podľa ods. 2 je vyňatý z exekúcie a nezapočítava sa pri výpočte príjmu podrobeného exekúcií (zaisteniu, zabaveniu a postúpeniu).

(⁴) S hľadiska predpisov o dani dôchodkovej považuje sa ich civilný služobný (odpo-

čívny alebo zaopatrovací) plat, patriaci podľa ods. 1 a prípadný doplatok podľa ods. 2, až do výšky príslušného vojenského služobného platu, za vojenské služobné požitky v smysle § 2, č. 3 zákona o priamych daniach.

(⁵) Okrem civilného platu a prípadného doplatku podľa ods. 2 podržia si vojenski gázisti v zálohe, uvedení v ods. 1, počas prechodnej činnnej služby vojenskej za brannej pohotovosti štátu z civilných príjmov aj prípadný vyrovnávací alebo povahou mu zodpovedajúci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, mimoriadny príspevok a príplatok ženatých.

§ 5.

(¹) Slobodným vojenským gázistom v zálohe, uvedeným v § 4, patrí činovné (plat mu zodpovedajúci) počas konania vojenskej služby za brannej pohotovosti štátu, za podmienok ako slobodným vojenským gázistom z povolania podľa § 2 s odchýlkou, že na úhradu výloh za uschovanie svrškov patrí im na ďalšie mesiace paušálny mesačný príspevok, vyplácaný súčasne so služným, a to:

a) kancelárskym pomocníkom, oficiantom (hlavným oficiantom), železničným gázistom, podúradníkom, zriadencom (pomocným zriadencom), ako aj zamestnancom a pomocným zamestnancom v obdobnom postavení Ks 50,

b) úradníkom (sudcom, osobám učiteľským, štátnym, obecným (mestským) a obvodným lekármi, sekundárnym lekármi, učiteľom v smysle zákona č. 104/1926 Sb. z. a n.) so služným (základným a funkčným služným)

do 30.600 Ks vylúčené . . . Ks 100,

do 54.000 Ks vylúčené . . . Ks 200 a

54.000 Ks a vyšším . . . Ks 300.

(²) Za slobodných v smysle ods. 1 sa pokladajú ovdovelí, rozvedení alebo rozlúčení gázisti v zálohe, ak neudržia spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom (chovancom), na ktoré patrí výchovné.

§ 6.

Platy podľa §§ 4 a 5 sa vyplácajú na farchu vojenskej správy.

§ 7.

(¹) Ak žil vojenský gázista v zálohe, uvedený v § 4, do nastúpenia činnnej vojenskej služby v spoločnej domácnosti s manželkou, vypláca mu za brannej po-

hotovosti štátu príslušný vojenský útvar sumu zodpovedajúcu jednej tretine vojenského služného stupňa a) príslušnej platovej stupnice, zaokrúhlenú na časť deliteľnú stóm, tak že zostatok 50 Ks alebo vyšší sa zaokrúhli na 100.— Ks, k zostatku nižšiemu neprizerajúc. Oslatná časť služobného platu vypláca sa jeho manželke, pričom sa z nej odčítajú podľa platných predpisov všetky prípusné srážky.

(²) Časť civilného služobného platu, alebo odpočívneho (zaopatrovacieho) platu, ktorá zostane po odpočítaní sumy vyplatenej podľa ods. 1 prípadne doplatok podľa § 4, ods. 2, ako aj prípadný vyrovnací alebo povahou mu zodpovedajúci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, vypláca príslušný civilný úrad počas brannej pohotovosti štátu manželke.

(³) Ustanovenie § 3, ods. 2 a 3 platí tu obdobne.

§ 8.

Ak suma vyplatená podľa § 3, ods. 1, § 7, ods. 1 alebo podľa iných ustanovení im odpovedajúcich, prevyšuje sumu, ktorá by podľa platných predpisov o exekúcii na platy a výslužné zamestnancov a ich pozostalých musela zostať dlžníkovi voľná, zostane dlžníkovi táto vyššia suma.

§ 9.

Ak bude vojenský gázista z povolania, alebo vojenský gázista v zálohe, uvedený v § 4, počas brannej pohotovosti štátu zajatý, alebo sa stane nezvestným, zastaví sa mu koncom mesiaca, v ktorom bol zajatý, alebo sa stal nezvestným, výplata jeho služobných príjmov (odpočívneho alebo zaopatrovacieho platu), v prípadoch uvedených v §§ 3 a 7, výplata sumy v nich určenej.

§ 10.

(¹) Rodinným príslušníkom vojenských gázistov, uvedených v § 9, ktorí by v prípade úmrtia vojenského gázistu mali nárok na zaopatrovacie platy, treba od prvého dňa nasledujúceho mesiaca vyplácať časť vojenského služobného platu, poľažne civilného služobného platu, alebo odpočívneho (zaopatrovacieho) platu, ktorý náležal zajatému (nezvestnému) určenú podľa § 3, ods. 2 a 3, poľažne podľa § 7, ods. 2 a 3, prípadne doplatok podľa § 4, ods. 2, ako aj prípadný vyrovnávací, alebo povahou mu zodpovedajúci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, mimoriad-

ny príspevok a príplatok ženatých, ktorý prináležal zajatému (nezvestnému).

(²) Pri opatrení podľa ods. 1, pre srážky podľa platných predpisov pripustné, zostávajú nedoklnuté základne, z ktorých sa srážky vymeroavaly pred zajatím (nezvestnosťou).

§ 11.

Ak sa pokračovaním podľa vojenského služobného poriadku zistí, že zajatie bolo ospravedlnené, doplatí sa zajatému po návrate služobný (odpočívny alebo zaopatrovací) plat po odpočítaní príjmov, ktoré sa mu prípadne vyplátily v zajatí.

§ 12.

Od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po zomretí zajatého (nezvestného) vyplácajú sa rodinným príslušníkom po zajatom (nezvestnom) vojenskom gázistovi sumy, uvedené v § 10, ods. 1 už na farchu prípadných zaopatrovacích plátov.

§ 13.

Za čas samovoľného vzdialenia sa alebo zbehnutia nepatria vojenské náležitosti, poľažne platy podľa §§ 4 a 5. Len čo sa započne príslušné pokračovanie, výplata náležitostí (plátov) za tento čas sa odloží do právoplatného rozhodnutia. Sumy už vyplatené sa srazia pri najbližšej výplate.

§ 14.

(¹) Civilní štátni zamestnanci (§ 36 vl. nar. č. 380/1938 Sb. z. a n.), učítelia ľudových a meštianskych škôl, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 104/1926 Sb. z. a n. a civilní zamestnanci iných verejnoprávných korporácií, podržia počas brannej pohotovosti štátu, ak ich služobný úrad (služobňa) z dôvodov brannej pohotovosti štátu presídlí, služobný plat podľa skupiny miest, do ktorej bola zaradená obec sídla úradu pred vyhlásením brannej pohotovosti štátu.

(²) Na prípady, uvedené v ods. 1 sa nevzťahujú platné predpisy o náhrade služobných výloh, ani keby byly splnené predpoklady pre ich použitie. Vláda môže určiť, či a za akých podmienok môže byť poskytnutá náhrada prípadných vyšších výloh takým opatrením vzniklých.

(³) Ustanovenia ods. 2 platia i pre vojenských gázistov z povolania.

§ 15.

Zamestnanci, uvedení v § 14, ods. 1, môžu urobiť akékoľvek opatrenia o tom, čo sa má z patriacich im príjmov vyplácať počas brannej pohotovosti štátu ustanovenému zmocnencovi. Súčasne dvoch alebo viac zmocnencov nemožno ustanoviť. Zmena účinného opatrenia je prípustná len v prípadoch odôvodnených závažnými okolnosťami.

§ 16.

Vláda môže na čas brannej pohotovosti štátu previesť prechodnú úpravu náhrad služobných výloh a otázok s tým súvisiacich vládnym usnesením.

Diel druhý.

Náležitosti vojenských gážiztov v zálohe, povolaných do činnnej služby vojenskej za brannej pohotovosti štátu.

§ 17.

(¹) Vojenský gážizti v zálohe, povolaní prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, dostanú náležitosti podľa nasledujúcich odsekov.

(²) Dôstojníci v zálohe dostanú ako služobný plat služné, činovné a výchovné (mimoriadny príspevok a príplatok znatých podľa §§ 2 a 3 zákona č. 40/1941 Sl. z.) za podmienok, určených pre dôstojníkov z povolania.

(³) Služné patrí:

a) poručíkom v zálohe:

aa) zdravotníctva, justičnej správy, veterinárom a vojenským duchovným vo výmere stupňa b) siedmej platovej stupnice,

bb) vojenským lekárnikom vo výmere stupňa b) ôsmej platovej stupnice a

cc) zbraní a ostatných správ vo výmere stupňa a) ôsmej platovej stupnice;

b) nadporučíkom v zálohe:

aa) zbraní, zdravotníctva, justičnej správy, veterinárom, vojenským duchovným a vojenským lekárnikom vo výmere stupňa b) siedmej platovej stupnice a

bb) ostatných správ vo výmere stupňa a) siedmej platovej stupnice;

c) dôstojníkom v zálohe vyšších hodností vo výmere stupňa a) platovej stupnice zodpovedajúcej ich hodnosti.

(⁴) Činovné dôstojníkov, uvedených v ods. 3, sa vymeriava podľa platovej stupnice, podľa ktorej patrí služné dôstojníko-

vi podľa ods. 3 a podľa skupiny miest, do ktorej je zaradené mierové sídlo jeho kmeňového telesa; podľa služobnej triedy I. dostanú činovné dôstojníci zdravotníctva, justičnej správy, veterinári a vojenski duchovní.

(⁵) Vojenský gážizti mimo služobnú triedu v zálohe dostanú ako služobný plat služné, činovné a výchovné za podmienok určených pre vojenských gážiztov mimo služobnú triedu z povolania. Služné im patrí vo výmere 1. stupňa príslušnej platovej stupnice. Činovné sa vymeria podľa skupiny miest, do ktorej je zaradené mierové sídlo ich kmeňového telesa.

§ 18.

(¹) Slobodným vojenským gážiztom v zálohe patrí počas konania vojenskej služby za brannej pohotovosti štátu činovné, ako slobodným vojenským gážiztom z povolania za podmienok § 2 s odchýlkou, že na úhradu výloh za uschovanie svrškov im patrí paušálny mesačný príspevok, vyplácaný súčasne so služným, a to:

- a) gážiztom mimo služobnú triedu Ks 50.—
 b) dôstojníkom 8. až 6. platovej stupnice Ks 100.—
 c) dôstojníkom 5. až 3. platovej stupnice Ks 200.—
 d) dôstojníkom 2. a 1. platovej stupnice Ks 300.—

(²) Za slobodných v smysle ods. 1 sa pokladajú tiež ovdovelí, rozvedení alebo rozlúčení vojenski gážizti v zálohe, ak neudržia spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom (chovancom), na ktoré patrí výchovné.

(³) Inak platia pre nárok vojenských gážiztov v zálohe, povolaných prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, na vojenský služobný plat, predpisy, platné pre vojenských gážiztov z povolania.

§ 19.

(¹) O dni splatnosti a výplate, počiatku a zastavení služobných plátov vojenských gážiztov v zálohe, povolaných prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, platia predpisy platné pre vojenských gážiztov z povolania.

(²) Ak vojenský gážizta v zálohe nastúpil do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu iného ako prvého

dňa mesiaca, patrí mu odo dňa nastúpenia až do posledného dňa príslušného mesiaca alikvotný diel služobného platu, vymieraný za každý deň tridsatinou tohto platu.

(²) Ak bude vojenský gázista v zálohe prepustený behom mesiaca, je povinný vrátiť alikvotný diel vyplatených mu služobných príjmov.

§ 20.

O vedľajších náležitostiach vojenských gázistov v zálohe, povolaných prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, platia predpisy platné pre vojenských gázistov z povolania, ak osobitné predpisy neurčujú inak.

§ 21.

Vojenskými gázistami v zálohe podľa §§ 17 až 20 sú i vojenski gázisti v zálohe s výslužným. Zaopatrovacie platy počas činnnej služby vojenskej, konanej počas brannej pohotovosti štátu, im nepatria.

Diel tretí.

Náležitosti vojenských gázistov vo výslužbe, povolaných prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu.

§ 22.

(¹) Vojenski gázisti vo výslužbe, povolani prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, dostanú náležitosti podľa nasledujúcich odsekov.

(²) Dôstojníci vo výslužbe dostanú služobný plat dôstojníkov z povolania v činnnej službe. Pritom sa riadi služné podľa stavu, aký bol u nich v deň odchodu do výslužby, činovné ale podľa platovej stupnice a služobnej triedy, ku ktorej patrili v deň odchodu do výslužby, a to podľa skupiny miest, do ktorej je zaradené mierové sídlo ich evidenčného úradu.

(³) Ak nebol dôstojník vo výslužbe ešte prevedený do nových plátov podľa časti siedmej zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., treba prevod vykonať podľa stavu v deň jeho odchodu do výslužby. Príslušnosť ku služobnej triede sa riadi pri týchto dôstojníkoch zásadami, ktoré platily pri prevode do nových plátov podľa časti siedmej zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. pre dôstojníkov z povolania v činnnej službe.

(⁴) Ustanovenia § 18 platia obdobne.

(⁵) Okrem služobného platu dostanú vojenski gázisti vo výslužbe prípadný vyrovnávací alebo povahou mu zodpoveda-

júci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, mimoriadny príspevok a príplatok ženatých, ak im patrili v činnnej službe, alebo ak by im patrili podľa dodatočného prevodu, vykonaného podľa ods. 2.

§ 23.

(¹) O dni splatnosti a výplate, počiatku a zastavení služobných plátov vojenských gázistov vo výslužbe, konajúcich činnnú službu počas brannej pohotovosti štátu, platia predpisy platné pre vojenských gázistov z povolania.

(²) Ak vojenský gázista vo výslužbe nastúpi do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, iného ako prvého dňa mesiaca, patrí mu odo dňa nastúpenia až do posledného dňa príslušného mesiaca alikvotný diel rozdielu medzi zaopatrovacími plátmi a novým služobným plátom, vymieraný za každý deň tridsatinou tohto rozdielu.

§ 24.

Zaopatrovacie platy vojenských gázistov vo výslužbe, ktorí boli povolani prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, treba zastaviť koncom mesiaca, v ktorom bola činnná služba nastúpená, a ak bola nastúpená prvého dňa v mesiaci, koncom predchádzajúceho mesiaca.

§ 25.

O vedľajších náležitostiach vojenských gázistov vo výslužbe, povolaných prechodne do činnnej služby vojenskej počas brannej pohotovosti štátu, platia predpisy, platné pre vojenských gázistov z povolania.

§ 26.

Vojenskými gázistami vo výslužbe podľa §§ 22 až 25 sú i vojenski gázisti prelození do výslužby podľa § 5 zákona č. 76/1922 Sb. z. a n.

Diel štvrtý.

Civilné služobné príjmy civilných štátnych zamestnancov a civilných zamestnancov iných verejnoprávnych korporácií, konajúcich za brannej pohotovosti štátu činnnú službu vojenskú ako vojenské osoby mužstva.

§ 27.

(¹) Štátni zamestnanci, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 103/1926

Sb. z. a n., alebo ktorých nárok a výmera služobných plátov počas výkonu činnjej služby vojenskej sa riadi podľa výslovného ustanovenia predpisov, vydaných na základe § 210 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. obdobne podľa predpisov platných pre štátnych pragmatikálnych zamestnancov, ktorí konajú počas brannej pohotovosti štátu činnú službu vojenskú ako osoby mužstva, dostanú z civilných služobných príjmov:

a) služobný plat a mimoriadny príspevok a príplatok podľa §§ 2 a 3 zákona č. 40/1941 Sl. z. s prípadným vyrovnacím alebo povahou mu odpovedajúcim osobným prídavkom a s doplňovacím prídavkom ženatých,

b) ak nemajú vlastnú domácnosť s manželkou alebo aspoň s jedným dieťaťom (chovancom), na ktoré patrí výchovné, — služné (plat mu zodpovedajúci), ako aj činovné (plat mu zodpovedajúci) za podmienok § 2 a prípadný vyrovnávací alebo povahou mu odpovedajúci osobný prídavok, po prípade výchovné, doplňovací prídavok a príplatok ženatých.

(^f) Ustanovenie ods. 1 platí aj:

a) pre definitívnych zamestnancov Slovenských štátnych železníc a čakateľov na miesta týchto zamestnancov,

b) pre štátnych, obecných (mestských) a obvodných lekárov, na ktorých sa vzťahuje ustanovenie vládneho nariadenia č. 23/1927 Sb. z. a n. a pre sekundárnych lekárov a asistentov, na ktorých sa vzťahuje vládne nariadenie č. 21/1927 Sb. z. a n.,

c) pre učiteľov ľudových a meštianskych škôl, pre ktorých platia predpisy zákona č. 104/1926 Sb. z. a n.,

d) pre zamestnancov, pre ktorých platia §§ 73 a 81 zákona č. 190/1939 Sl. z., ak sú ich platové a služobné pomery rovnocenné alebo obdobné platovým a služobným pomerom zamestnancov, uvedených v ods. 1 a v ods. 2, písm. a),

e) pre pomocných zamestnancov (pomocných zriadenecov podľa vl. nar. č. 114/1926 a 15/1927 Sb. z. a n., pomocných remeselníkov v technickej službe stavebnej a udrzovacej Slovenskej pošty podľa vl. nar. č. 16/1927 Sb. z. a n., pomocných ošetrovateľov podľa vl. nar. č. 22/1927 Sb. z. a n., pre pomocných poriečnych strážnikov podľa vl. nar. č. 133/1928 Sb. z. a n. a iných obdobných zamestnancov).

(^g) Na úhradu výloh za uschovanie svrškov patrí osobám, uvedeným v ods. 1 a 2, a to v prípadoch uvedených v ods. 1,

písm. b) paušálny mesačný príspevok, vyplácaný súčasne so služným, a to:

a) kancelárskym pomocníkom, oficiantom (hlavným oficiantom), železničným gážístom, podúradníkom, zriadencom, pomocným zriadencom, ako aj zamestnancom a pomocným zamestnancom v obdobnom postavení Ks 50.—,

b) úradníkom (sudcom, osobám učiteľským, štátnym obecným (mestským) a obvodným lekárom, učiteľom v smysle zákona č. 104/1926 Sb. z. a n.) so služným (základným a funkčným služným)

do 30.600 Ks vylúčene . . . Ks 100,

do 54.000 Ks vylúčene . . . Ks 200 a

54.000 Ks a vyšším . . . Ks 300.

(^h) Za slobodných v smysle ods. 1 sa pokladajú ovdoveli, rozvedení alebo rozlúčení gážísti v zálohe, ak neudržuujú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom (chovancom), na ktoré patrí výchovné.

Diel piaty.

Náležitosti príslušníkov žandárstva a iných militarizovaných formácií, pribráňých do vojenskej činnjej služby [§ 28, ods. 1, písm. d) bran. zák.] a iných osôb, pribráňých na pomocné služby podľa § 28, ods. 1, písm. c) branného zákona.

§ 28.

(¹) Príslušníci žandárstva a iných militarizovaných formácií, ktorí budú počas brannej pohotovosti štátu pribráni do vojenskej služby podľa ustanovení § 28, ods. 1, písm. d) branného zákona, ako aj civilní štátni zamestnanci (§ 23 zákona č. 267/1937 Sb. z. a n.) a civilní zamestnanci iných verejnoprávnych korporácií, ktorí budú počas brannej pohotovosti štátu vo svojom civilnom služobnom pomere konať službu u vojenských útvarov, dostanú:

a) služobný plat, ktorý im patrí z ich služobného civilného pomeru s prídavkami; prídavky, ktoré v civilnom služobnom pomere patria len za skutočný výkon určitej služby, dostanú len, ak konajú službu tohto druhu,

b) vedľajšie náležitosti podľa predpisov platných pre vojenských gážístov v zálohe.

(²) Pre výmeru činovného zostáva rozhodným doterajšie trvalé úradné pôsobisko.

(³) Náležitosti uvedené v ods. 1, písm. a) vyplácajú doterajší zamestnávateľia na ťarchu vojenskej správy.

(¹) Pri vykonávaní ustanovení ods. 1, písm. b) posudzujú sa úradníci a žandárski dôstojníci ako vojenski dôstojníci tej istej (čísлом zodpovedajúcej) platovej stupnice, žandárski a železniční gážiisti mimo služobnú triedu, zamestnanci v pomocnej kancelárskej službe a zriadení (zriaďovneckí čakatelia, pomocní zriaďenci) ako vojenski gážiisti mimo služobnú triedu. Ak v iných prípadoch nemožno zistiť príslušnú platovú stupnicu podľa § 152 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., poskytujú sa náležitosti podľa povahy úkonov, ku ktorým je osoba pridelaná; robotníci sa posudzujú ako vojenské osoby mužstva.

§ 29.

(¹) Slobodným zamestnancom uvedeným v § 28, ods. 1, v prípadoch tam uvedených, patrí činovné (plat mu odpovedajúci) za podmienok, uvedených v § 2. Na úhradu výloh za uschovanie svrškov patrí im paušálny mesačný príspevok, vypláca sa súčasne so služným, a to:

a) kancelárskym pomocníkom, oficiantom (hlavným oficiantom), železničným gážiistom, podúradníkom, zriadencom, pomocným zriadencom, ako aj zamestnancom a pomocným zamestnancom v období postavení Ks 50.—,

b) úradníkom (sudcom, osobám učiteľským, štátnym, obecným (mestským) a obvodným lekárom, sekundárnym lekárom, učiteľom vo smysle zákona č. 104/1926 Sb. z. a n.) so služným (základným a funkčným služným)

do 30.600.— Ks vylúčené Ks 100.—,
do 54.000.— Ks vylúčené Ks 200.— a
54.000.— Ks a vyšším Ks 300.—.

(²) Za slobodných v smysle ods. 1 sa pokladajú odoveli, rozvedení alebo rozlúčení gážiisti v zálohe, ak neudrúajú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom (chovancom), na ktoré patrí výchovné.

§ 30.

(¹) Členovia militarizovaných formácií, ktorí budú pribraní do vojenskej služby podľa § 28, ods. 1, písm. d) branného zákona, ak nemajú nárok na náležitosti podľa §§ 28 a 29, hoci nevykonávajú túto službu podľa svojho branného pomeru, dostanú počas výkonu tejto služby peňažné a naturálne náležitosti v rozsahu a vo výmerách, určených pre vojenské osoby mužstva.

(²) Podrobnosti, hlavne nakoľko ide o určenie výmeru žoldu pre jednotlivé osoby, určí podľa miestnych pomerov, podľa organizácie týchto osôb a výkonu ich služby vyššie veliteľstvo, ktorému budú na plnenie určitých úloh pridelení.

Diel šiesty.

Výplata vojenských náležitostí, poľahke civilných služobných príjmov, ktoré patria podľa ustanovení tohto nariadenia počas brannej pohotovosti štátu.

§ 31.

(¹) Ak zamestnanec, ktorý má podľa §§ 17 až 26 nárok na vojenski služobný plat, dosiaľ žil v spoločnej domácnosti s manželkou, vypláca sa mu počas brannej pohotovosti štátu z vojenského služobného platu suma, zodpovedajúca jednej tretine služného stupňa a) príslušnej platovej stupnice, zaokrúhlená na sumu deliteľnú stotak, že zostatok Ks 50 alebo vyšši sa zaokrúhli na Ks 100, k zostatku nižšiemu neprizerajúc. Ostatná časť služobného platu vypláca sa jeho manželke, pričom sa z nej odpočítajú podľa platných predpisov všetky prípustné srážky.

(²) Ak zamestnanec, ktorého sa týka § 27 alebo § 28, žil dosiaľ v spoločnej domácnosti s manželkou, vypláca sa mu počas brannej pohotovosti štátu z civilných príjmov suma, zodpovedajúca jednej tretine služného (platu mu zodpovedajúceho), zaokrúhlená podľa ustanovenia ods. 1. Ostatná časť civilného služobného platu, ako aj prípadný vyrovnávací alebo povahou mu odpovedajúci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, mimoriadny príspevok a príplatok ženatých sa vypláca jeho manželke, pričom sa z nej odčítajú všetky podľa platných predpisov prípustné srážky.

(³) Vojenski gážiisti, ktorých sa týka ods. 1 a 2, môžu ohľadom vyplácania služobných plátov v prospech svojich manželiek urobiť opatrenia aj priaznivejšie, ako sú uvedené v ods. 1 a 2.

(⁴) Slobodný vojenski gážiista so svojim služobným platom a ženatý vojenski gážiista s tretinou svojho služobného platu (ods. 1 a 2) môžu urobiť akékoľvek opatrenie čo do vyplácania týchto požitkov ním určeným zmocnencom. Súčasne dvoch zmocnencom nemožno ustanoviť. Zmena učineneho opatrenia je prípustná len v prípadoch, odôvodnených závažnými okolnosťami.

Diel siedmy.

Náležitosti osôb, ktoré boli zajaté alebo sa stali nezvestnými a ich rodín.

§ 32.

Ak osoby, ktorým patria príjmy podľa ustanovení tohto nariadenia, budú počas brannej pohotovosti štátu v čase vojenskej služby pridelené k vojenským útvarom, zajaté alebo sa stanú nezvestnými, zastaví sa im koncom mesiaca, v ktorom budú zajaté, alebo sa stanú nezvestnými, výplata príjmov, uvedených v § 31, výplata sumy, uvedenej v ods. 1, poťažne v ods. 3, veta prvá.

§ 33.

(¹) Rodinným príslušníkom osôb, uvedených v § 32, ktorí by v prípade úmrtia hlavy rodiny mali nárok na zaopatrovacie platy, bude sa od prvého dňa nasledujúceho mesiaca vyplácať časť vojenského služobného platu, poťažne civilného služobného platu, ktorý náležal zajatému (nezvestnému), určená podľa ustanovenia § 31, ods. 2, alebo ods. 3, vety druhej, ako aj prípadný vyrovnávací alebo povahou mu zodpovedajúci osobný prídavok, doplnovací prídavok ženatých, mimoriadny príspevok a príplatok ženatých, ktorý prináležal zajatému (nezvestnému).

(²) Pri opatrení podľa ods. 1, pre srážky podľa platných predpisov prípustné, zostávajú nedotknuté základne, z ktorých sa srážky vymerovali pred zajatím (nezvestnosťou).

§ 34.

Ak sa pokračovaním podľa vojenského služobného poriadku zistí, že zajatie bolo ospravedlnené, doplatí sa zajatému po návrate služobný (odpočívny alebo zaopatrovací) plat po odpočítaní príjmov, ktoré sa mu prípadne vyplátili v zajatí.

§ 35.

Od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po úmrtí zajatého (nezvestného), vyplácajú sa rodinným príslušníkom po zajatí (nezvestnom) sumy, uvedené v § 33, ods. 1, už na farchu prípadných zaopatrovacích plátov.

Diel ôsmy.

Osobitné ustanovenia.

§ 36.

Za čas samovoľného vzdialenia sa alebo zbehnutia nepatria vojenské náležitosti,

poťažne civilné služobné príjmy, uvedené v tomto nariadení. Len čo bude príslušné pokračovanie započaté, výplata náležitostí (príjmov) za tento čas sa odloží do právoplatného rozhodnutia. Sumy už vyplatené sa srazia pri najbližšej výplate.

Diel deviaty.

Záverečné ustanovenia.

§ 37.

Zrušujú sa vládne nariadenia č. 191/1838 a 192/1938 Sb. z. a n.

§ 38.

Toto nariadenie platí odo dňa 22. júna 1941; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Dr. Medrický v. r.

Mach v. r.

Stano v. r.

Dr. Pružinský v. r. Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

224.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 24. septembra 1941,**

ktorým sa dopĺňa zákon č. 280/1940 Sl. z. a vydávajú ďalšie predpisy o civilnej protiletectkej ochrane.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Všeobecné ustanovenia.

Tam, kde sa v tomto nariadení hovorí o „CPO“, treba rozumieť civilnú protiletectkú ochranu, pod „ZPO“ treba rozumieť protiletectkú ochranu závodov a podnikov, pod skratkou „zákon“ treba rozumieť zákon č. 280/1940 Sl. z. o civilnej protiletectkej ochrane a doplnky k nemu vydané, pod skratkou „MNO“ treba rozumieť Ministerstvo národnej obrany, „VU“ a „VVZ“ — vzdušný úrad a veliteľstvo vzdušných zbraní; „šéf CPO“ značí prednostu celoštátnej protiletectkej ochrany (§

2); pod skratkou „OV“ treba rozumieť obvodové veliteľstvo, „MV“ — miestneho veliteľa, „Sväz“ — Slovenský sväz protiletectkej ochrany so sídlom v Bratislave (§ 6, ods. 2 zákona) a „ÚZPO“ — Ústredie závodovej protiletectkej ochrany. Ak z osnovy tohto nariadenia inšie nevysvitá, treba pod pojmom CPO rozumieť i všetky jej složby a útvary.

Diel prvý.

Doplňujúce predpisy k organizácii CPO.

§ 2.

(K §§ 2 až 4 zákona.)

Na čele CPO je ministrom národnej obrany ustanovený šéf, ktorý riadi celostátnu civilnú protiletectkú ochranu. Je orgánom VÚ a VVZ a vydáva najmä služobné smernice pre jednotlivé služby CPO.

§ 3.

(K § 8, ods. 2 zákona.)

(¹) VÚ a VVZ zaradí obce (mestá) podľa dôležitosti do troch kategórií civilnej protiletectkej ochrany.

(²) V každej politickej obci má sa zriadiť miestne veliteľstvo CPO, ktoré podlieha obvodovému veliteľstvu.

(³) Obvodové veliteľstvá podliehajú VÚ a VVZ prostredníctvom župných úradov. V naliehavých prípadoch môžu sa však obracať priamo na VÚ a VVZ pri súčasnom upovedomení župného úradu.

(⁴) Obvod Policajného riaditeľstva v Bratislave je podľa ustanovenia § 8, ods. 2 zákona smerodajný pre ustálenie miestnej príslušnosti CPO v Bratislave aj v tom prípade, ak sa z hocakého dôvodu určité časti bratislavského okresu vyjmú z miestnej príslušnosti Okresného úradu v Bratislave a pridelia sa Policajnému riaditeľstvu v Bratislave.

§ 4.

(K § 9 zákona.)

(¹) Obvodový veliteľ, ktorým je podľa zákona okresný náčelník, v obvode Policajného riaditeľstva v Bratislave — policajný riaditeľ, poľažne ich zástupcovia, vykonáva svoje práva a povinnosti podľa ustanovení § 9, ods. 2 zákona, je povinný starať sa o organizáciu miestnych veliteľstiev a vymenovať miestnych veliteľov. Tam, kde bezpečnostnú službu vykonávajú štátne policajné úrady, sú miestnymi ve-

liteľmi prednostovia štátnych policajných úradov, pričom vykonávajú veliteľskú funkciu samostatne ako okresní náčelníci a ako takí podliehajú priamo župným úradom. Vo veciach, týkajúcich sa celých okresov, sú povinní spolupracovať podľa pokynov obvodových veliteľov CPO. Tam, kde nie je štátna polícia, za miestnych veliteľov treba ustanoviť schopných a spoľahlivých štátnych alebo obecných zamestnancov; kde takých niet, má byť za veliteľa ustanovený starosta obce.

(²) Obvodový veliteľ má častejšie kontrolovať činnosť a pohotovosť miestneho veliteľstva na mieste a presvedčiť sa, aký je stav miestnej CPO a či jednotlivé složky svedomite plnia im sverenú úlohu.

(³) Miestny veliteľ sám si určí svojho zástupcu, ktorého meno a bydlisko je povinný písomne oznámiť obvodovému veliteľovi.

(⁴) Obvodový veliteľ na vybavenie agendy CPO je oprávnený pribrať si personál, a to zo zamestnancov svojho úradu, a ak by týchto vo svojom úrade nemohol postrádať, dodajú mu tento personál obce, ktoré sú sídlami obvodového veliteľstva CPO. Kancelárske miestnosti, skladištia a iné vecné prostriedky dodajú tiež obce na svoj náklad.

(⁵) Pokynom obvodových veliteľov sú povinné bezvýhradne sa podrobiť všetky složky a útvary CPO v obvode.

§ 5.

(K § 4, ods. 3 zákona)

(¹) V obore bezpečnostnej a pomocnej služby štátne a iné bezpečnostné orgány (polícia, žandárstvo) sú podriadené veliteľstvám CPO. Ak je to potrebné, možno pribrať pomoc aj z civilného obyvateľstva.

(²) Orgány požiarnej a stavebnej polície v obore CPO podliehajú obvodovým veliteľom CPO, a tam, kde je štátna polícia, — MV. Obce sú povinné poskytnúť v obore týchto služieb, týkajúcich sa ich územia, všetky potrebné finančné a vecné prostriedky. Na doplnenie osobného stavu požiarnej a stavebnej služby OV a CPO pridelia potrebný počet osôb.

(³) V obore zdravotnej služby používajú orgány CPO zariadenia štátnych, samosprávnych, verejných a súkromných zdravotných ústavov, najmä Slovenského Červeného kríža. Podrobnú úpravu pre túto službu vydá minister národnej obrany po dohode s ministrom vnútra.

§ 6.

(K § 5 zákona.)

(¹) Pri Obchodnej a priemyselnej komore v Bratislave zriaďuje sa pre celé štátne územie Ústredie závodovej (podnikovej) protiletectkej ochrany (ÚZPO), ktoré organizuje a prevádza závodovú (podnikovú) protiletectkú ochranu a dozerá na ňu. ÚZPO podlieha šéfovi CPO, ktorý mu vydá služobné smernice.

(²) ÚZPO pozostáva z prednostu a najmenej troch odborníkov CPO.

(³) Prednostu ÚZPO menuje na návrh predsedu Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave minister národnej obrany. Prednostu ÚZPO odvoláva minister národnej obrany.

(⁴) ÚZPO môže vykonávať svoju funkciu prostredníctvom služobných odbočiek, zriadených podľa potreby vo všetkých miestach, v ktorých je viac závodov a podnikov. Na ten cieľ môže ÚZPO použiť osobníctvo a zariadenie iných obchodných a priemyselných komôr.

(⁵) Miestne dôvernícke odbočky spravuje správca, ktorého ustanovuje ÚZPO.

(⁶) OV má podľa ustanovenia § 9, ods. 2 zákona určiť, ktoré závody (podniky) patria k protiletectkej ochrane závodov (podnikov). Pri tomto určení má sa riadiť smernicami šéfa CPO (§ 2).

(⁷) Závody (podniky), ktoré podliehajú závodovej protiletectkej ochrane, sú viazané smernicami šéfa CPO. Okrem mimoriadnych súrnych smerníc vydáva všeobecné smernice ÚZPO v ročnom rozvrhu práce.

(⁸) Ustanovenia ods. 7 treba obdobne použiť aj na rozšírenú svojpomocnú službu CPO s tým, že namiesto ÚZPO nastupuje Sváz.

§ 7.

(K § 16, ods. 4 zákona.)

(¹) Výdavky ÚZPO uhrádzajú podniky, ktoré podliehajú závodovej protiletectkej ochranej povinnosti. Prispevky na tento cieľ ustáli ÚZPO podľa počtu zamestnancov, ročného obratu a stupňa nebezpečenstva pri leteckom nálete v jednotlivých podnikoch.

(²) Spôsob vyrubovania ako aj kľúč na vyrubovanie vypracuje ÚZPO a schvaľuje MNO. Podniky, podliehajúce závodovej protiletectkej ochranej povinnosti, majú právo nahliadnuť do vyrubovacích predpisov na ÚZPO.

(³) ÚZPO zostavuje ročne rozpočet, ktorý schvaľuje minister národnej obrany.

Diel druhý.

Osobné služby v CPO.

§ 8.

(K § 10 zákona.)

(¹) Priberanie osôb k služobným výkonom obstarávajú úkresné úrady, v Bratislave Policajné riaditeľstvo, a tam, kde je štátny policajný úrad, tento úrad, a to výmerom. Proti výmeru je prípustné odvolanie na župné úrady, ktoré rozhodujú s konečnou platnosťou. Odvolacia lehota je osmidenňá, počítajúc od doručenia prvostupňového výmeru. Podané odvolanie nemá odkladný účinok.

(²) Úrady, uvedené v ods. 1, priberajú potrebné sily pre výstražnú, bezpečnostnú a pomocnú službu, ďalej pre protiletectkú ochranu závodov (podnikov), pre svojpomoc a pre rozšírenú svojpomoc CPO z kruhu osôb, podliehajúcich ustanoveniam § 10 zákona.

(³) Pri protiletectkej ochrane závodov (podnikov) a pri rozšírenej svojpomoci priberajú sa osoby na návrh veliteľov protiletectkej ochrany závodov a podnikov. Veliteľov protiletectkej ochrany závodov a podnikov určuje vopred úrad (ods. 1).

(⁴) Osoby, pribrané k CPO, sú povinné svedomite plniť všetky povinnosti, uložené im nadriadenými orgánmi CPO. Pred nastúpením služby majú do rúk miestnych veliteľov složiť prísahu tohto znenia: „Prísahám Bohu všemohúcemu a vševedúcemu, že svedomite budem plniť všetky svoje povinnosti v službách civilnej protiletectkej ochrany a že poslušný budem voči nadriadeným orgánom civilnej protiletectkej ochrany. Tak mi Pán Boh pomáha.“ Tú istú prísahu opakuje každý funkcionár CPO pri menovaní do rúk svojho nadriadeného veliteľa. O tom treba urobiť patričný záznam.

(⁵) V nebezpečenstve a pri väčších cvičeniach, ktoré presahujú územie jednotky CPO, môžu byť prechodne bezprostredným určením zo strany veliteľa nepríslušnej jednotky pribrané aj iné prítomné osoby z územia inej jednotky CPO. Takéto pribranie treba dodatočne oznámiť príslušným orgánom a môže trvať len počas nevyhnutnej potreby. Takto pribrané osoby majú tie isté povinnosti a priznávajú sa im tie isté práva, ako za pribrania z vlastného územia.

§ 9.

(K § 10, ods. 4 zákona.)

(¹) K službám CPO nemožno pribrať osoby:

a) určené šéfom CPO, ktoré sú potrebné pre brannú moc, alebo na iné ciele obrany štátu,

b) ktoré sú pre svoj vekový a zdravotný stav neschopné konať službu v CPO;

c) pribranie ktorých by bolo na újmu riadnemu výkonu štátnej alebo inej verejnej služby.

(²) Úradným lekárskeým vyšetrovaním treba ustáliť vekový a zdravotnú neschopnosť osôb, uvedených ods. 1, bod b). Toú úradné lekárske vyšetrovanie koná sa bezplatne. Neschopnosť týchto osôb na základe lekárskeho posudku ustália prvostupňové úrady (§ 8, ods. 1). Osoby nepostrádateľné z verejnoprávneho hľadiska určí minister národnej obrany na návrh príslušného rezortného ministerstva, poľažne na návrh hlavného veliteľstva HG alebo FS.

(³) Z vykonávania služby pre CPO sú vylúčené osoby:

a) odsúdené v posledných troch rokoch do žalára, poľažne do trestnice,

b) proti ktorým sú zavedené štátne zaistovacie alebo polepšovacie opatrenia, počas trvania týchto opatrení.

(⁴) Vylučovacie údavy majú z úradnej povinnosti zistiť úrady (§ 8, ods. 1) a nadriadené orgány CPO.

(⁵) Židov (§ 1 vl. nar. č. 198/1941 Sl. z.) možno pribrať k službám v CPO v obore protiletectkej ochrany závodov a podnikov, vo svojpomocnej a rozšírenej svojpomocnej službe CPO, kde je to potrebné pre ochranu ich osoby alebo ich majetku. Za veliteľov služby CPO nemožno Židov ustanoviť. Výcvik a služba má sa konať podľa možnosti vždy oddelene. Výnimčné priberanie k iným službám určí šéf CPO.

(⁶) Cudzincov (§ 10, ods. 2 zákona) možno pribrať k službám v CPO:

a) vo výstražnej protiletectkej ochrannnej službe, v miestnej bezpečnostnej a pomocnej protiletectkej ochrannnej službe len, ak sa k tejto službe dobrovoľne prihlásili a sú spoľahliví,

b) v protiletectkej ochrannnej službe závodov a podnikov a v rozšírenej svojpomocnej službe CPO, ak patria k zamestnancom dotyčného závodu alebo podniku,

c) vo svojpomocnej ochrannnej službe.

(⁷) Dôvody, uvedené v ods. 1, písm. a) neprekážajú pribrať do služieb CPO, pokiaľ nenastane povolenie k plneniu všeobecnej brannej povinnosti a iným osobným úkonom pre brannú moc. To isté platí aj na príslušníkov HG, HM, FS a DJ.

§ 10.

(K § 10 zákona.)

(¹) Osoby, pribrané podľa § 8 k službám v CPO, povoláva:

a) k výstražnej službe CPO, vedúci výstražnej ústredne,

b) k pomocnej a bezpečnostnej miestnej službe, príslušný miestny veliteľ,

c) v ZPO službe závodov a podnikov, veliteľ tejto služby, poľažne príslušné služobné miesto UZPO,

d) v rozšírenej svojpomocnej službe, veliteľ ZPO v závode, inak Sváz,

e) v svojpomocnej službe CPO, Sváz,

f) v odvetviach verejnej správy, uvedených v § 7 zákona, príslušné služobné miesta.

(²) Okrem prípadov, uvedených v ods. 1, môže aj miestny veliteľ CPO, najmä pri spoločných cvičeniach, povolávať osoby, povinné službou v CPO.

(³) Povolávanie na riadny výcvik a na miestne cvičenia nemá v obore svojpomocnej CPO, vpočítajúc aj ZPO, presahovať ročne tri dni; v ostatných prípadoch najviac päť dní ročne. Do tohto povolávania však nemožno zaradiť viac dní trvajúce kurzy a väčšie cvičenia, ktoré nariadenie alebo schvaľuje minister národnej obrany.

§ 11.

(K § 10, ods. 5 zákona.)

(¹) Podľa podrobných smerníc, vydaných Ministerstvom národnej obrany po dohode s Ministerstvom financií, majú nárok osoby, povolané na vykonávanie osobitných úloh CPO alebo na kurzy CPO, na stravu, byt, pracovný odev a náhradu cestovného z miesta stáleho pobytu do miesta, kde treba vykonať nariadenú službu CPO alebo zúčastniť sa kurzu CPO, a späť, alebo na inú, tomu zodpovedajúcu náhradu. Okrem toho dostanú osoby trvale povolané príslušnými orgánmi k vykonaniu osobitných služieb CPO odmenu za plnenie svojich služobných povinností, ak sú následkom výkonu služby CPO ukrátené vo svojom zárobku alebo v iných dô-

ležitých dôchodkoch. Osoby, ktoré počas služby v CPO majú i naďalej zachované svoje služobné pôžitky, majú nárok na naturaľne dávky alebo ich protihodnoty a na cestovné. Ministerstvo národnej obrany v dohode s Ministerstvom financií ustáli každoročne vyhláškou výšku a hodnotu náhrad, uvedených v tomto odseku.

(²) Nositeľom povinností, uvedených v ods. 1, je vo výstražnej službe CPO, ako aj v pohyblivej bezpečnostnej a pomocnej službe CPO, pokiaľ ide o osoby, povolané v osobitných prípadoch a k osobitným úlohám, Ministerstvo národnej obrany, pokiaľ ide o rezortne príslušné ministerstvo, v miestnej bezpečnostnej a pomocnej službe CPO, pokiaľ ide o osoby, povolané v ochranných službách obce, v rozšírenej svojpomocnej službe CPO a v ZPO službách závodov a podnikov, ako aj v svojpomocnej službe CPO verejných úradov a závodov, príslušný úrad, podnik, pokiaľ ide o závod.

(³) Nároky na náhradu podľa ustanovenia ods. 1 premlčujú sa uplynutím jedného roka, počítajúc od skončenia príslušnej služby v CPO, ak nebola v tejto lehote podaná na súde žaloba o ich prisúdenie. Predpoklad na podanie žaloby je, že nositeľ podľa ods. 2 v lehote troch mesiacov na písomné podanie neodpovedal alebo neuznal nárok na požiadavky, uplatnené v smysle ods. 1.

§ 12.

(K § 10 zákona.)

(¹) Vecné škody, vzniklé osobám, pribrávaným k službám CPO, pri výkone ich služieb v CPO, a nimi nezavinené, budú nahradené, ak sa týkajú takých predmetov, ktoré sú pre výkon služby CPO potrebné, alebo ktoré dotyčné osoby podľa príkazu so sebou priniesli.

(²) Pre uplatnenie nárokov podľa ods. 1, taktiež vo veci premlčania a príslušnosti úradov, pokiaľ ide o súdov a ohľadom náhradou povinných osôb (nositeľov), platia obdobne ustanovenia § 11, ods. 2 a 3.

§ 13.

(K § 11 zákona.)

(¹) Povolenie na výcvik alebo na cvičenie CPO nedotýka sa sociálneho poistenia povolaných osôb, ak netrvá dlhšie ako 3 dni. V takomto prípade zamestnávateľ, poistený zamestnanec a aj sociálne poisťovne sú povinné vykonávať poisťovacie

práva a povinnosti tak, ako by zamestnanec nebol povolaný do služieb v CPO.

(²) V prípade dlhšieho trvania služby ako 3 dni, hradí príspevky sociálneho poistenia Ministerstvo národnej obrany, pokiaľ ide o nositeľa povinnosti, uvedení v § 11, ods. 2. Ak povolaná osoba nie je v zamestnaneckom pomere, znáša príspevky v najnižšej triede už od prvého dňa nástupu k CPO Ministerstvo národnej obrany, ak poistením povinná osoba bola vojenkou správou povolaná k službám CPO, pokiaľ ide o nositeľa povinnosti podľa § 11, ods. 2. Štátni a verejní zamestnanci, ktorí podliehajú poisteniu Nemocenskej poisťovne verejných zamestnancov, sú aj počas služby v CPO poistení u tohto ústavu a sú mu preto aj so zamestnávateľmi povinní platiť riadne príspevky tak, ako by neboli povolaní k službám CPO.

(³) Sociálne poistenie osôb vo svojpomocnej službe a vo výstražnej a pohyblivej bezpečnostnej a pomocnej službe CPO hradí štát (§ 16, ods. 1 zákona). Sociálne poistenie osôb, povolaných k miestnej bezpečnostnej a pomocnej službe CPO hradia obce, pokiaľ ide o závodov a podnikov, ak túto nariadením ÚZPO alebo ZPO pre vlastné ciele.

(⁴) Ak sa pri onemocnení poskytne vojenské ošetrovanie (lekárske ošetrovanie, dodanie liekov a menších prostriedkov, nemocničné ošetrovanie a pod.), nositeľa sociálnych poistení sú povinní náklady s tým spojené refundovať vojenskej správe.

(⁵) Ak sa osoby, pribrávané k službám CPO, stanú nespôsobilými k práci, majú samy, a — ak zomreli následkom úrazu — ich rodinní príslušníci, nárok na zaopatrenie podľa zákona o zaopatrení vojenských poškodených.

(⁶) Čas, strávený v CPO, je úplne započítateľný pre penzijné platy, a to tak pre nárok, ako aj pre výmeru.

§ 14.

Služba v CPO zaniká:

1. bez osobitného opatrenia:

a) povolaním do činnnej vojenskej služby (vo svojpomocnej službe len, ak povolaný je kasárňovaný),

b) vo výstražnej, v miestnej bezpečnostnej a v pomocnej, ako aj vo svojpomocnej službe CPO v mieri, presídlením osoby do iného miesta protiletectkej ochrany,

c) v roširenej svojpomocnej, ako aj v službe CPO závodov a podnikov, vystúpim zo zamestnania,

2. vo všetkých ostatných prípadoch osobitným opatrením prirábanajúceho miesta. To platí najmä pre príslušníkov pohyblivej bezpečnostnej a pomocnej služby CPO.

§ 15.

V CPO vycvičené osoby a funkcionári sú povinní pri presťahovaní odhlásiť sa a prihlásiť sa na miestnom veliteľstve CPO, najneskôr do troch dní.

§ 16.

(¹) Štátni a iní verejní zamestnanci majú nárok na platenú dovolenku na výkon služieb v CPO podľa smerníc, vydaných rezortne príslušným ministerstvom v dohode s Ministerstvom národnej obrany.

(²) Osoby, ktoré nepodliehajú ustanoveniam ods. 1, majú nárok na mzdu (plát), usú výkonom služby v CPO, a to v jednom kalendárnom roku najviac na mzdu (plát) za tri dni, poľaže za päť dní (§ 10, ods. 3). Ak služba v CPO trvá dlhšie, majú nárok na neplatenú dovolenku.

(³) Platenú i neplatenú dovolenku, poskytnutú pre výkon služieb v CPO, nemožno zaradiť do dovolenky, na ktorú má zamestnanec nárok podľa platných predpisov.

(⁴) Zamestnávateľ osôb, uvedených v ods. 2, je oprávnený dať im odpracovať polovicu zameškaných hodín, najviac však do jedného pracovného dňa. Počasné práce v rámci tejto náhradnej práce nevyhnutne potrebné, nepodliehajú úradnému povoleniu a neprislúcha za ne okrem normálnej mzdy (plátu) osobitný príplatok za počasnú prácu. Podrobnosti upraví Ústredný úrad práce v dohode s Ministerstvom národnej obrany.

(⁵) Zamestnanec, uvedený v ods. 1 a 2, je povinný hneď preukázať zamestnávateľovi povolanie k službám v CPO.

Diel tretí.

Vecné plnenia v CPO.

§ 17.

(K § 12 zákona.)

(¹) Nehnutelnosti a hnutelnosti, ktoré možno na vojenské ciele vyvlastniť, poľaže požadovať, možno vyvlastniť, poľaže vziať do úžitku aj pre služby CPO, pričom platia obdobné predpisy, platné pre

požadovanie, poľaže vyvlastňovanie pre ciele vojenskej správy.

(²) Návrh na zahájenie vyvlastňovacieho pokračovania, poľaže požadovania, uvedeného v ods. 1, podá miestny veliteľ obvodovému veliteľovi, ktorý v tomto ohľade vyslupe ako vyvlastňovateľ. Toto právo obvodového veliteľa lam, kde je štátna polícia, prislúcha miestnemu veliteľovi.

§ 18.

Všetky podania, zápisnice, právne jednanía, listiny, pozemnoknižné prevody nehnuteľnosti, potrebné k službám CPO, sú oslobodené od kolkov a poplatkov, od dávok za úradné úkony vo veciach správnych a od obecnej dávky z prirastku hodnoty nehnuteľnosti.

Diel štvrtý.

Všeobecné povinnosti pri CPO.

§ 19.

Zatemňovanie.

(¹) Za zatemňovanie zodpovedá vlastník veci. Kto vykonáva skutočnú moc nad vecou, zodpovedá namiesto vlastníka za zatemňovanie. Každé porušenie zatemňovania je trestné.

(²) Náklady spojené so zatemňovaním hradí ten, kto zodpovedá podľa ods. 1 za zatemňovanie, výmú, že by niečo iného vyplývalo zo zákonných predpisov alebo zo smluvných ujednaní.

(³) Zatemňovacie opatrenia treba tak pripraviť, aby sa mohli hockedy previesť.

(⁴) Začiatok a trvanie zatemňovania vyhlasujú obvodové veliteľstvá. Od vyhlásenia pohotovosti protiletectkej ochrany VÚ a VVZ má sa, pokiaľ sa ináč neurčí, zatemňovanie prevádzať bez ďalšej vyhlášky od šera (západ slnka) do svitania (východ slnka).

(⁵) Ministerstvo národnej obrany vydá podrobné smernice pre zatemňovanie.

§ 20.

Stavebné opatrenia pre CPO.

(¹) Kto prevádza novostavby alebo stavebné úpravy, prestavby alebo pristavby, ktoré značne zvýšia hodnotu už dostavanej stavby alebo jej časti, musí previesť aj stavebné opatrenia, vyhovujúce požiadavkám protiletectkej ochrany. Túto povinnosť určía podľa smerníc, vydaných šéfom CPO, stavebné úrady.

(f) V prípade prestavby a pristavby týka sa povinnosť podľa ods. 1 aj prestavbou alebo pristavbou nedotknutých častí dohotovenej stavby, ak tým vzniklé vyššie náklady možno požadovať od osoby, ktorej je uložená povinnosť.

(g) Úrady, ktoré vykonávajú stavebnú políciu, dozerajú na vykonávanie opatrení podľa ods. 1 a 2 a môžu ich vynútiť úradným opatrením. Príslušnosť a pokračovanie riadi sa podľa všeobecných predpisov.

(h) Minister národnej obrany určí, kedy sa majú stavebné opatrenia podľa ods. 1 a 2 previesť v jestvujúcich už objektoch. Pritom môže nariadiť, že sa majú namiesto konečných stavebných opatrení previesť len dočasné.

(i) Zriaďovať, udržiavať a nechať strážiť verejné protiletectké úkryty je povinnosťou obcí; pokračujú pritom podľa všeobecných predpisov, vydaných MNO, poťažne VÚ a VVZ.

(j) Náklady, spojené s dodatočným zriadením úkrytov pri obývaných už budovách, znášajú osoby, v záujme ktorých boli tieto zriadené. Náklady treba umorovať v 10 až 15 rokoch. Pre určenie rozvrhu útrat sú smerodajné posledné právoplatne zistené nájomné hodnoty čiastok budov podľa sumy, ktorá slúži za základ pre výmer domovej dane, poťažne za domov, oslobodených od platenia činzovej alebo triednej dane, sumy, slúžiace za základ výmeru obecných dávok. Nájomná hodnota miestností, používaných majiteľom domu, môže sa zvýšiť v tomto prípade o 25%.

(k) Povinnosť ku stavbe podľa smerníc, vydaných MNO v smysle ods. 4, stavebnú hodnotu, poťažne náklad na zriadenie úkrytov, zistia stavebné úrady. Hodnota stavebného pozemku do úvahy neprichádza. Úroky možno počítať len v prípade skutočného zaplatenia.

§ 21.

Protipožiarne opatrenia.

(1) V budovách, ktoré sú vystavené za leteckých útokov zvýšenému nebezpečenstvu požiaru a jeho rozšírenia, sa zakazuje:

- prechovávať haraburdie,
- shromažďovať a prechovávať horľavé predmety,
- uskladňovať ťažko hnuiteľné predmety, pokiaľ by sa mohly inde uložiť.

(2) Povinnosť odstrániť haraburdie platí len pre budovy, ležiace v súvisle zastavanom mieste, a to:

- bez výnimky pre budovy v súvisiacom rade stavané,

b) pre budovy v nesúvislom rade stavané,

ak bloky budov majú viac ako dve poschodia,

ak sú dlhšie ako 75 m, alebo

ak sú od seba vzdialené menej ako 5 m,

c) pre budovy samostatne stavané, ak zastavená plocha prevyšuje dohromady 1000 m²,

d) pre budovy, ak to obvodové veliteľstvo nariadi z dôvodov protiletectkej ochrany. Na malé usadlosti a rodinné domky, stavané na spôsob malých usadlostí, sa tieto ustanovenia nevzťahujú.

(3) Nebezpečenstvu požiaru (ods. 1) sú vystavené najmä časti budov, ktoré sa obvykle používajú na uskladnenie:

a) povalové miestnosti,

b) vedľajšie budovy, ako stodoly, maštale, dielne, prádelne atď., ak ležia menej ako 5 m od budovy, ktorá sa má vyprázdniť.

(4) Predmety, na ktoré sa nevzťahuje zákaz podľa ods. 1, treba uložiť v miestnostiach, uvedených v ods. 3 tak, aby neobmedzovaly prehľad a prístup. Ľahko zápalný materiál treba tak zabaliť alebo sviazať, aby sa mohol rýchle odstrániť.

(5) V prípadoch osobitného zreteľa hodných môže obvodové veliteľstvo povoliť výnimku spod ustanovení ods. 1 až 4.

(6) V oblastiach, vystavených zvýšenému nebezpečenstvu leteckých útokov a požiaru, možno po vyhlásení pohotovosti protiletectkej ochrany zostríť predpisy ods. 2 a 3 úradnými opatreniami.

§ 22.

Zadováženie náradia pre svojpomocnú protiletectkú ochrannú službu.

(1) Majitelia domov sú povinní v budovách, uvedených v § 21, ods. 2, bod 2, písm. c) opatřiť a v upotrebitelnom stave udržiavať materiál a náradie pre svojpomocnú protiletectkú ochrannú službu pre každé kolektívum protiletectkej ochrany. Ak je viac domov spojených v jednom kolektíve, za splnenie povinností zodpovedá každý zúčastnený majiteľ domu. Vo všeobecnosti je každý dom kolektívom protiletectkej ochrany vôbec. Príslušné miesto Sväzu upovedomí majiteľa domu, ak sa obyvatelia domu zadeľujú do viac kolektívov protiletectkej ochrany, alebo ak sa obyvatelia viac domov spojujú do jedného kolektíva protiletectkej ochrany. Osoby, k zaobstaraniu náradia povinné, najmä nájomníci, prispievajú v primeranej výške (§ 20, ods. 6) k nákladom, spojeným so zado-

vážením náradia. Ak sa zúčastnené osoby nedohodnú, rozhodne Okresný úrad, v Bratislave Mestský notársky úrad, podľa voľného uváženia.

(²) Za cvičenia a pri vyhlásení pohotovosti protiletectkej ochrany dá sa náradie svojpomocnej protiletectkej ochrannej služby k dispozícii príslušnej hliadke protiletectkej ochrannej služby. Inak je tento orgán povinný presvedčovať sa z času na čas o tom, či je náradie naporúdzi a či je v upotrebitelnom stave. Používať náradie pre iné ciele, je prípustné, ak sa tým neobmedzuje používanie na ciele protiletectkej ochrany.

(³) V budovách, uvedených v ods. 1, kde sa chovajú kone, rožný dobytok alebo ošipané, musia majitelia týchto budov udržiavať náradie pre svojpomocnú protiletectkú službu stále v upotrebitelnom stave.

(⁴) Kto sa priberá k plneniu povinnosti v svojpomocnej ochrannej službe, je povinný starať sa sám o svoju výstroj. Mimo to minister národnej obrany upraví pridel plynových masiek.

(⁵) Zadováženie náradia pre protiletectkú ochranu v protiletectkej službe závodov a podnikov a v rozšírenej svojpomocnej protiletectkej ochrannej službe deje sa podľa pokynov ÚZPO v Bratislave a Sväzu.

(⁶) Šéf CPO určí, aké náradie treba zadovážiť podľa ustanovení ods. 1 až 5.

(⁷) Osoby, povinné udržiavať, objednávať alebo dopĺňať z dôvodov požiarnej bezpečnosti predpísané požiarne zariadenia, musia si obstaráť zariadenia, zodpovedajúce príslušným ustanoveniam. Hydranty a hadice so spojkami, ktoré musia byť naporúdzi z dôvodov požiarnej bezpečnosti, ako aj tabuľky pre označenie hydrantov, treba upraviť tak, aby vyhovovali príslušným ustanoveniam.

§ 23.

Chovanie sa za leteckých útokov a za cvičenia protiletectkej ochrany.

(¹) Letecký poplach a koniec leteckého poplachu oznámi sa obecnstvu veľkými poplachovými zariadeniami. Kde niet takých zariadení, určuje miestne veliteľstvo protiletectkej ochrany aj iné poplachové prostriedky alebo znamenia.

(²) Minister národnej obrany vydá smernice pre chovanie sa obecnstva po vyhlásení pohotovosti protiletectkej ochrany, za leteckého poplachu a po jeho ukončení. Vyhlási ich miestny veliteľ protiletectkej ochrany.

(³) Každý musí uposluchnúť rozkazy, ktoré vydávajú v obore svojej pôsobnosti na vykonávanie ustanovení ods. 1 a 2 povolanej policajnej úrady, veliteľa protiletectkej ochrannej služby závodov a podnikov, hliadky protiletectkej ochrany a poriadkové hliadky vo verejných protiletectkých úkrytoch.

(⁴) Sirény továrni, lodné a iné signaličné zariadenia, ktorých zvuk by sa mohol mýlne považovať za určený signál pre poplach a koniec poplachu, nesmú sa používať po vyhlásení pohotovosti protiletectkej ochrany.

(⁵) Branná moc, žandarstvo, štátna polícia, hasičstvo a záchranná služba sa môže odchyľovať od ustanovení ods. 1 až 4, pokiaľ to vyžaduje plnenie ich vrchnostenských úloh. To platí obdobne pre orgány Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave a Sväzu, ako aj pre osoby pribrané a povolane k protiletectkej ochrane.

(⁶) Počas cvičenia protiletectkej ochrany platia ustanovenia ods. 1 až 5 obdobne. Obvodové veliteľstvo môže povoliť potrebné úľavy.

§ 24.

Šéf CPO, pokiaľ ním určené orgány, môžu nariadiť alebo povoliť úľavy zpod ustanovení §§ 19 až 23.

Diel piaty.

Osobitné a záverečné ustanovenia.

§ 25.

(K § 13, ods. 4 zákona).

(¹) Povolenie na uverejňovanie, rozširovanie tlačív a fotografií, premietanie filmov, týkajúcich sa alebo slúžiacich výlučne CPO, treba podľa § 13 zákona žiadať:

a) u šéfa CPO pre uverejňovanie kníh, brošúr, príspevkov pre odborné časopisy a iných tlačív, plakátov, filmov, čínohier a zprávy v rozhlase, ako aj pre usporiadanie výstav, ktoré prekrývajú rámec výstavy čiste miestneho významu,

b) u príslušného obvodového veliteľstva pre vyučovanie, pre usporiadanie prednášok, uverejňovanie príspevkov a oznamov v dennej tlači, v korešpondenciách a všeobecných časopisoch, pre uverejňovanie obrazov a usporiadanie propagačných podnikov a výstav čiste miestneho významu.

(²) Obvodové veliteľstvo má pred rozhodnutím podľa ods. 1, písm. b) o žiadosti

o povolenie vypočúť v obore svojpomocnej a rozšírenej svojpomocnej protiletectkej služby miestnu organizáciu Sväzu, v obore protiletectkej ochrany v závodoch a podnikoch ÚZPO, poľažne miesta nim poverené.

(²) Povoleniu podliehajú aj publikácie o otázkach protiletectkej ochrany v cudzine, pokiaľ majú byť vydané na území Slovenskej republiky. Povolenie môže byť odmietnuté a vydanie povolenia podľa ods. 1, písm. a) zrušené bez toho, že by tým žiadateľovi vznikol nárok na náhradu škody voči štátu.

(³) Úrady, uvedené v ods. 1, rozhodujú tiež o povolení. Povolenie podľa ods. 1, písm. a) môže, pokiaľ uverejnenie má previesť nakladateľstvo, žiadať výhradne nakladateľstvo. Povolenie podľa ods. 1, písm. a) a b) vzťahuje sa len na územie Slovenskej republiky. Povolenie pre cudzinu treba žiadať výhradne na Ministerstve národnej obrany.

(⁴) Povolenie publikácií, uvedených v ods. 1, písm. b), považuje sa zásadne za udelené:

a) pre osoby, ktoré z príkazu ministra národnej obrany sú činné v obore protiletectkej ochrany ohľadom vyučovania, pokiaľ z rozhodnutia ich nadriadeného úradu jedajú v služobnom záujme,

b) pre učiteľov verejných a súkromných učebných ústavov ohľadom vyučovania a prednášok v rámci alebo v smysle ich poverenia alebo ich vyučovania.

§ 26.

Protí výmerom, vydaným úradmi, uvedenými v §§ 7 a 8, pripúšťa sa odvolanie, a to proti výmeru miestneho veliteľstva na obvodové veliteľstvo, proti výmeru obvodového veliteľstva na VÚ a VVZ a proti výmeru VÚ a VVZ na Ministerstvo národnej obrany, proti výmeru ÚZPO na Ministerstvo hospodárstva. Odvolanie nemá odkladný účinok. Pre pokračovanie platí vládne nariadenie č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 27.

Výmery, vydané podľa tohto nariadenia úradmi (korporáciami, veliteľstvami CPO) na to príslušnými, sú exekučným titulom podľa § 90 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n., ak sú opatrené doložkou vykonateľnosti.

§ 28.

(K § 16 zákona.)

Výdavky a ich hradenie.

(¹) Štát hradí všetky výdavky, a to tak osobné, ako aj vecné, spojené s výstražnou službou. Sem patria najmä výdavky na zriadenie a udrzovanie ústrední výstražnej služby, ako aj vedení medzi ústredňami výstražnej služby a miestnymi poštovými ústredňami, ďalej zriadenie a udrzovanie medzimiestskych vedení medzi poštovými ústredňami jednotlivých obcí. Náklad zriadenia, obnovy a udrzovania medzimiestskych výstražných vedení hradia jednu tretinou podnik Slovenská pošta a dvoma tretinami Ministerstvo národnej obrany. Výdavky, spojené s výstražnou službou v štátnych budovách, závodoch a podnikoch, hradí si príslušný rezort.

(²) Výdavky, spojené s udrzovaním výstražných vedení od miestnych poštových ústrední, od ústrední výstražnej služby k obecným výstražným staniciam v mieste samom hradia obce.

(³) Závody a podniky hradia si aj výdavky, spojené so zriadením výstražných vedení od miestnej poštovej ústredne do svojho závodu, poľažne podniku, ďalej výdavky, spojené so zriadením a udrzovaním závodných (podnikových) výstražných stanic, ako i všetkých výstražných zariadení na území závodu (podniku).

(⁴) Ak minister národnej obrany nariadi aktivovanie výstražnej služby, počas trvania tejto služby nie je oprávnená poštová správa vyberať hovorné na vedeniach, stavaných pre ciele výstražnej služby. Štátna výstražná služba v tomto prípade môže používať pre sprostredkovanie výstražných hlásení bezplatne i prevádzkové telefónne vedenia všetkých železničných a elektrárenských závodov (podnikov).

§ 29.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Sivák v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 61.

Vydaná dňa 18. októbra 1941.

Ročník 1941.

OBŠAH: (225.—231.) 225. Ústavný zákon, ktorým sa mení § 100, ods. 1 ústavného zákona č. 185/1939 Sl. z. — 226. Zákon o zvýšenom trestaní záškodníckych činov za brannej pohotovosti štátu. — 227. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva časť zákona č. 217/1941 Sl. z., týkajúca sa uplatnenia nárokov a určenia spôsobu výplaty prídavkov na deti robotníkov. — 228. Vyhláška ministra financií o paušalizovaní dane z obratu u príva. — 229. Nariadenie s mocou zákona o úprave obchodu a niektorými poľnohospodárskymi plodinami. — 230. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa predlžuje platnosť vládneho nariadenia o uslanovení prechodného dozoru a vmätenej správy na veľkostatky. — 231. Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na liadok vápenato-amoniak.

225.

Ústavný zákon zo dňa 7. októbra 1941,

ktorým sa mení § 100, ods. 1 ústavného
zákona č. 185/1939 Sl. z.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto ústavnom zákone:

Čl. I.

Paragraf 100, ods. 1 ústavného zákona
č. 185/1939 Sl. z. sa mení a znie:

„(1) Terajší snem ostáva v činnosti,
kým sa neustaví nový. Voľbou nezaplnené
mandáty (§ 7) a mandáty voľbou alebo
menovaním zaplnené ale uprázdnené obsa-
dzuje do konca funkčného obdobia ústavo-
darného snemu prezident republiky meno-
vaním zo svojprávnych štátnych občanov
aspoň tridsaťročných. Prezident republiky
pri výbere osôb nie je obmedzený ustano-
veniami zákona č. 56/1927 Sb. z. a n. a je-
ho menovací akt nevyžaduje spolupodpis
príslušného ministra.“

Čl. II.

Tento ústavný zákon platí a nadobúda
účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

226.

Zákon zo dňa 7. októbra 1941

o zvýšenom trestaní záškodníckych činov
za brannej pohotovosti štátu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

§ 1.

(1) Kto za brannej pohotovosti štátu (§
57 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.) s úmys-
lom poškodiť dôležitý záujem štátu spá-
cha zločin alebo úmyselný prečin proti ži-
votu, telu, verejnému zdravotníctvu, osob-
nej slobode, verejnému alebo značnejšiemu
súkromnému majetku a tým aj vážne ohro-
zí alebo poškodí dôležitý záujem štátu,
potresce sa — ak čin nie je prisnejšie trest-
ný podľa iných ustanovení — pre zločin
trestnicou od dvoch do tridsať rokov a za
okolnosti obzvlášť prifažujúcej doživotnou
trestnicou prípadne smrťou.

(2) Rovnako sa potresce, kto verejne
alebo viac než dve osoby vyzýva na pácha-
nie trestného činu podľa ods. 1.

§ 2.

Ak súd uzná vinu pre trestný čin po-
dľa § 1 a vymeria trest na slobode v trvaní
aspoň jedného roku, vysloví súčasne ako
vedľajší trest stratu čestných práv občian-
skych podľa § 37 zákona č. 320/1940 Sl. z.

§ 3.

Pre osobu, ktorá v čase spáchania trest-
ného činu podľa § 1 dovŕšila 18 rokov, ale
ešte nie 20 rokov, základným trestom na-
miesto trestu smrti je doživotná trestnica.

Ustanovenia § 32 tr. nov. (zák. čl. XXXVI/1908) nemožno použiť pri trestoch, uložených podľa tohto zákona.

§ 4.

Pri osobách, ktoré v čase spáchania trestného činu podľa § 1 dovšili 18 rokov, je podmienené odsúdenie vylúčené.

§ 5.

Zákon č. 123/1931 Sb. z. a n. pri odsúdení pre trestný čin uvedený v § 1 nemožno použiť.

§ 6.

V pokračovaní pre trestný čin podľa § 1 platia v občianskom trestnom súdnictve ustanovenia zákona č. 169/1941 Sl. z. o urýchlennom trestnom pokračovaní.

§ 7.

(¹) Ustanovenia §§ 1 až 5 platia i pre osoby podriadené vojenskej súdnej právomoci.

(²) Pri ukladaní a vykonávaní trestov na slobode podľa tohto zákona majú vojenské sudy použiť zásady vyslovené v § 44, ods. 4 zákona č. 320/1940 Sl. z.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister pravosúdia a minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza.

Čatloš v. r.

227.

Vládne nariadenie zo dňa 13. októbra 1941,

ktorým sa vykonáva časť zákona č. 217/1941 Sl. z., týkajúca sa uplatnenia nárokov a určenia spôsobu výplaty prídavkov na deti robotníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 8, ods. 2 zákona č. 217/1941 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Zamestnanci (§ 1 zákona), prípadne ich pozostalí sú povinní dokladmi preukázať nárok na prídavok (§§ 2 a 3 zákona)

a vyhovieť úpravám, ktoré v tejto veci vydá Robotnícka sociálna poisťovňa, prípadne iný úrad, príslušný podľa tohto nariadenia.

(²) Pre uplatnenie nároku na prídavok treba použiť tlačíva, vydané na tento cieľ Robotníckou sociálnou poisťovňou; ak zamestnanec nepoužil týchto tlačív, je povinný na vyzvanie Robotníckej sociálnej poisťovne doplniť svoje podanie vyplnením predpísaného tlačíva. Doplnenie musí sa stať v lehote, určenej Robotníckou sociálnou poisťovňou, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní.

(³) Lehotu určenú podľa ods. 2 je Robotnícka sociálna poisťovňa na odôvodnenú žiadosť povinná predĺžiť.

§ 2.

(¹) Nárok na prídavok treba uplatniť v čase od 1. januára do 30. júna kalendárneho roku.

(²) V roku 1941 treba nárok na prídavok uplatniť najneskôr do 30. novembra 1941.

(³) Nezachovanie lehôt, určených v ods. 1 a 2, má za následok zaniknutie nároku. Ak však zamestnanec preukáže, že pre neodstrániteľnú prekážku nemohol nárok uplatniť, môže mu Robotnícka sociálna poisťovňa predĺžiť túto lehotu, najďalej však do 15. decembra kalendárneho roku.

(⁴) Nárok na výplatu časti prídavku (§ 3) premlčuje sa do troch rokov od jej splatnosti.

§ 3.

(¹) Robotnícka sociálna poisťovňa vypláči prvú polovicu prídavkov do 30. novembra kalendárneho roku, druhú polovicu v čase od 1. marca do 15. mája nasledujúceho roku.

(²) Prvá polovica prídavkov, uplatnených v lehote podľa § 2, ods. 2, prípadne ods. 3, sa vypláči, ak nenastanú neprekonateľné prekážky, do konca decembra 1941, druhá polovica — v čase od 1. marca do 15. mája 1942.

§ 4.

Na žiadosť zamestnancov (§ 1) sú notárske úrady (v Bratislave Mestský notársky úrad) povinné bezplatne potvrdiť správnosť údajov, uvedených na tlačívoch (§ 1, ods. 2), na základe predložených dokladov alebo skutočností im známych.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

228.

**Vyhľadka
ministra financií
zo dňa 11. októbra 1941**

o paušalizovaní dane z obratu u piva.

Podľa § 19, ods. 8 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n. v dohode s ministrom hospodárstva ustanovujem:

§ 1.

(¹) Namiesto dane z obratu podľa zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n. stanovia sa u piva (§ 1 zákona č. 168/1930 v znení zákonov č. 250/1937 Sb. z. a n. a 318/1940 Sl. z. — č. 107 colného sadzobníka) paušál.

(²) Paušál činí:

1. u piva výčapného	Ks	22.80
2. u ležiaka	Ks	23.90
3. u piva špeciálneho z každého hektolitra		27.90

(³) Pivo dovážané podlieha tej istej sadzbe paušálu ako pivo tuzemské len, ak je pri dovoze opatrené riadnym osvedčením vyvážajúceho štátu o stupňovitosti, odpovedajúcej len pivu výčapnému alebo ležiaku; inak podlieha sadzbe paušálu, platnému pre pivo špeciálne. Paušál pri dovoze ležiaka vyrobeného v Plzni činí Ks 28.15 za 1 hektoliter.

(⁴) V sadzbách podľa ods. 1 a 2 je zahrnutá už aj prírážka podľa § 1 zákona č. 267/1935 Sb. z. a n., v znení zákonov č. 281/1937 a č. 358/1938 Sb. z. a n.

(⁵) Za pivo výčapné považuje sa pivo, ktoré sa predáva ako pivo výčapné (obyčajné) a odpovedá mladinke najviac o 10° sacharometrických, meraných pri 14° R;

za ležiak považuje sa pivo, ktoré sa predáva pod týmto označením, alebo ktoré odpovedá mladinke o viac ako 10° najviac 12° vyššie uvedeného druhu; za pivo špeciálne považuje sa pivo, ktoré sa predáva pod týmto označením, alebo ktoré odpovedá mladinke o viac ako 12° vyššie uvedeného druhu. Na odchyľky, nepresahujúce práve uvedené hranice o viac ako 0.5°, neberie sa zreteľ.

(⁶) Paušál sa vyberá vo všetkých prípadoch, keď sa vyberá daň z piva podľa zákona č. 168/1930 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 250/1937 Sb. z. a n. a 318/1940 Sl. z., a to súčasne s touto daňou. Ustanovenia o dani z piva platia aj v tom smere, kto má paušál platiť, kedy, kde a akým spôsobom, a ktoré úrady sú príslušné k vymáraníu a vymáhaniu paušálu. Rozhodovať o daňovej povinnosti a o sťažnostiach príslúcha úradom, ktorým príslúcha rozhodovať o dani z piva, postup inštančný končí však — s výnimkou, určenou v § 110, ods. 4 zákona č. 114/1927 Sb. z. a n. — rozhodnutím finančného úradu druhej stolice.

(⁷) Paušálom je krytá daň z obratu zo všetkých dodávok a dovozu piva.

(⁸) Za platnosti tejto vyhládky nie sú výrobcovia piva povinní viesť daňový záznam, nariadený ku kontrole paušalizovanej dane z obratu, a preukazovať vývoz piva spôsobom, uvedeným v čl. 2 a 11 vládneho nariadenia č. 156/1924 Sb. z. a n., v znení vládnych nariadení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932, 175/1932, 269/1935 a 359/1938 Sb. z. a n.

(⁹) Kým platí táto vyhládka, nemajú tuzemskí podnikatelia pri vývoze piva nárok na vrátenie dane podľa § 22, ods. 1 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n., v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n.

(¹⁰) Inak platia o paušále všetky ustanovenia zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a 356/1938 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 156/1924 Sb. z. a n. v znení vládnych nariadení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932, 175/1932, 269/1935 a 359/1938 Sb. z. a n., a nakoľko ide o paušál, vybraný pri dovoze, — obdobne tiež ustanovenia hlavy III. a V. zákona č. 114/1927 Sb. z. a n. a na ne sa vzťahujúce ustanovenia vládneho nariadenia č. 168/1927 Sb. z. a n.

Slovenský zákoník

Čiastka 62.

Vydaná 22. októbra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 232, Zákon o vojenskom trestnom poriadku.

232.

Zákon zo dňa 7. októbra 1941 o vojenskom trestnom poriadku.

Snem Slovenskej republiky sa usnesol na tomto zákone:

DIEL I.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

(¹) Súdne trestné činy možno potrestať len po predchádzajúcom pokračovaní podľa tohto zákona na základe verejnej obžaloby, nakoľko to v § 2 nie je inak určené.

(²) Ak sa v hociktorom stave trestného pokračovania zistí, že osoba, proti ktorej sa vedie trestné pokračovanie, umrela, úrad prípadne súd, ktorý vo veci pokračuje, zastaví ho usnesením.

§ 2.

(¹) Vojenské prečiny a priestupky i obyčajné prečiny a priestupky možno trestať aj bez súdneho pokračovania, a to disciplinárne, ak zákon ukladá na ne len trest peňažný alebo trest na slobode, nepresahujúci 6 mesiacov, alebo stratu hodnosti, a to osobitne alebo spolu, a ak pri vojenských prečinoch a priestupkoch príslušný predstavený, prípadne príslušný vojenský prokurátor a pri obyčajných prečinoch a priestupkoch príslušný vojenský prokurátor pokladá disciplinárne potrestanie za dostačujúce. Rozhodnutie vojenského prokurátora podľa tohto odseku je pre vojenské veliteľstvo záväzná. Vojenské veliteľstvo nemôže pokračovať podľa ustanovení tohto odseku, ak už podal trestné oznámenie, a vojenský prokurátor v prípadoch, ak už podal obžalobný spis.

(²) Disciplinárne potrestanie je vylúčené, ak ide o taký obyčajný prečin alebo priestupok, ktorým bolo právo osoby, ne-

podliehajúcej vojenskej disciplinárnej právomoci, priamo poškodené alebo ohrozené.

(³) Disciplinárne potrestanie je nepripustné, ak zákon určuje trest straty hodnosti (úradu), a disciplinárne ho nemožno vysloviť.

(⁴) Ak bol trestný čin potrestaný disciplinárne, hoci neboli splnené podmienky uvedené v ods. 1 až 3, má sa dodatočne zaviesť trestné pokračovanie podľa tohto zákona, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak súd za takýto čin uloží peňažný trest, dočasný trest na slobode alebo oba tieto tresty, disciplinárny trest odpýkaný za tento čin sa primerane započíta.

(⁵) Ak trestné činy, ktoré možno potrestať disciplinárne (ods. 1 až 3), sa sbiehajú s trestnými činmi, pri ktorých disciplinárne potrestanie je vylúčené, treba o nich rozhodovať v súdnom pokračovaní, ak len vojenský prokurátor nenariadil ich vylúčiť (§ 27).

§ 3.

Obžalobu zastupuje vždy verejný obžalobca. Pre trestné činy, ktoré sa stihajú len na návrh (súkromný návrh, žiadosť, zmocnenie, požiadanie) oprávneného, možno zaviesť trestné pokračovanie a v ňom postupovať len na základe tohto návrhu (súkromného návrhu, žiadosti, zmocnenia, požiadania).

§ 4.

Veliteľstvá, úrady, úradné orgány a súdy činné v trestnom pokračovaní majú rovnako prihliadať na okolnosti usvedčujúce a exkulpujúce ako aj prifažujúce a poľahčujúce. Povinné sú poučiť obvineného o jeho právach a o opravných prostriedkoch.

§ 5.

Pokiaľ ide o posúdenie trestnosti obvineného, posudzujú vojenské súdy súkromnoprávne predbežné otázky samostatne a nie sú viazané rozhodnutím, ktoré o takejto predbežnej otázke vyniesol

občiansky súd alebo iný úrad. V otázke platnosti alebo trvania manželstva je vojenský súd viazaný rozhodnutím občianskeho súdu.

§ 6.

Proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci vojenskej súdy a úrady majú použiť ustanovenia trestného zákona vojenského, ako aj zákonov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

§ 7.

Ustanovenia tohto zákona platia pre všetky osoby, podliehajúce vojenskej súdnej právomoci (diel II).

§ 8.

Podľa tohto zákona treba rozumieť

a) obžalobcom — vojenského prokurátora a hlavného vojenského prokurátora ako obžalobcov verejných,

b) stranami — obžalobcu a toho, proti komu sa trestné pokračovanie vedie,

c) veliteľstvami — aj úrady a ústavy, nadriadené osobám, podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci,

d) dôstojníkmi — všetky vojenské a žandárske osoby zaradené do niektorej platovej stupnice, ako aj dôstojníckych čakateľov, taktiež členov vojensky organizovaných sborov podriadených vojenskej súdnej právomoci, ktorým sa podľa príslušných ustanovení priznáva charakter dôstojníka.

DIEL II.

Rozsah vojenskej súdnej právomoci.

§ 9.

(¹) Vojenskej súdnej právomoci podliehajú pre súdne trestné činy:

a) vojenské osoby v činnnej vojenskej alebo v pracovnej službe,

b) žandárske osoby v činnnej službe,

c) gáziisti vojska a žandárstva mimo činnnej služby, konajúci v tejto vlastnosti akúkoľvek službu pri vojsku alebo žandárstve,

d) invalidi vojska a žandárstva, ktorí sú v opatere vojenských invalidovni,

e) všetky osoby, ktoré pre trestné činy, podliehajúce vojenskej súdnej právomoci, sú v predbežnom zatknutí alebo vo vyšetrovacej väzbe podľa zákona,

alebo ktoré si odpykávajú trest na slobode vo vojenskom trestnom ústave,

f) všetky osoby vojska, žandárstva a sborov uvedených pod písm. j), ktoré si odpykávajú trest, uložený vojenským súdom, v občianskom trestnom ústave,

g) všetci zbehovia, ktorí utiekli z činnnej služby a v čase útoku podliehali vojenskej súdnej právomoci,

h) všetky osoby, ktoré patria k sprievodu mobilizovaných alebo mimo republiky sa nachádzajúcich vojenských útvarov (veliteľstiev),

i) vojenní zajatci a rukojemníci, postavení pod ochranu vojenských útvarov alebo veliteľstiev, žandárstva alebo sborov pod písm. j) uvedených,

j) príslušníci vojensky organizovaných sborov, ak ich vojenskej súdnej právomoci podriaďujú osobitné zákony.

(²) Osoby uvedené v ods. 1 nepodliehajú vojenskej súdnej právomoci pre dôchodkové trestné činy, pre trestné činy spáchané pred začiatkom pomeru, na ktorom sa zakladá vojenská súdna právomoc, a pre trestné činy, ktoré osobitné zákony prikazujú výlučne do právomoci občianskych trestných súdov.

§ 10.

Vojenskej súdnej právomoci podliehajú aj:

a) vojenské osoby mimo činnnej služby pre neposlúchnutie povolávacieho rozkazu na nastúpenie činnnej vojenskej služby alebo pre fašší trestný čin, spáchaný týmto neposlúchnutím,

b) všetci dôstojníci mimo činnnej služby pre tie vojenské trestné činy, ako aj pre porušenie nadriadenosti a podriadenosti, ktoré spáchajú v služobnej rovnosti, taktiež pre trestné činy, ktorých sa dopustia v služobnej rovnosti proti vojenským súdom, veliteľstvám alebo orgánom služobne zakročujúcim v prípadoch, stíhaných vojenským súdom,

c) občianski zamestnanci vojenskej správy v činnnej službe, okrem príležitostných robotníkov, pre súdne trestné činy — mimo trestných činov vojenských — ak ich spáchali v službe alebo v súvislosti so službou u vojenskej správy.

§ 11.

Mimoriadnu vojenskú súdnu právomoc a jej rozsah určujú osobitné zákony.

§ 12.

(¹) Vojeuská súdna právomoc pri obyčajných trestných činoch prestáva ukončením pomeru na ktorom sa zakladá, ak ani príslušné veliteľstvo ani vojenský prokurátor alebo vojenský súd neurobili pred ukončením tohto pomeru opatrenie na stíhanie.

(²) Pri vojenských trestných činoch prestáva vojeuská súdna právomoc, ak príslušné veliteľstvo, vojenský prokurátor alebo vojenský súd neurobili opatrenie na stíhanie najneskoršie do jedného roku po ukončení pomeru, na ktorom sa vojeuská súdna právomoc zakladá. V prípadoch uvedených v § 10, písm. b) prestáva vojeuská súdna právomoc, ak sa neurobilo takéto opatrenie najneskoršie do jedného roku po spáchaní trestného činu.

(³) Ak sa vojenské trestné činy sbiehajú s obyčajnými, vojeuská súdna právomoc zostane v platnosti aj pre obyčajné trestné činy tak dlho, ako pre vojenské trestné činy, ak vojenský prokurátor, prípadne po podaní obžalobného spisu súd tieto obyčajné trestné činy nevyvlúči (§ 27) a nepostúpi občianskemu súdu alebo úradu.

§ 13.

(¹) Ak niekto spáchal viac trestných činov, ktoré patria jednak vojenskej súdnej právomoci jednak súdnej právomoci občianskej, má každý súd (úrad) pokračovať samostatne.

(²) Ak pri súbahu takýchto trestných činov na niektorý z nich ustanovuje zákon trest smrti alebo doživotný trest na slobode, treba skončiť pokračovanie pre tento trestný čin pred pokračovaním pre ostatné trestné činy.

(³) Súd, ktorý vynáša rozsudok neskoršie, má pri výmere trestu dbať na trest, ktorý bol vinnikovi skorším rozhodnutím uložený.

(⁴) Zpravidla treba najprv vykonať trest uložený skorším právoplatným rozhodnutím.

§ 14.

Tento zákon sa nedotýka osobných oslobodení (imunity, exterritoriality), zakladajúcich sa na osobitných zákonoch prípadne medzinárodných smluvách alebo medzinárodnom práve.

DIEL III.

Organizácia súdov, ich pôsobnosť a príslušnosť.

§ 15.

Vojeuskú súdnu právomoc vykonávajú:

- a) vojenské sudy ako sudy prvej stolice,
- b) hlavný vojenský súd ako súd druhej stolice.

§ 16.

Do pôsobnosti vojenského súdu patri pokračovať a rozhodovať o súdne trestných činoch v prvej stolici a vybavovať veci, ktoré mu prikazuje tento zákon.

§ 17.

Vojeuský súd skladá sa z členov stavovskej skupiny justičných dôstojníkov, a to z predsedu, senátnych sudcov a samosudcov.

§ 18.

(¹) Vojeuský súd vykonáva súdnu právomoc:

- a) samosudcom,
- b) senátom.

(²) Samosudca pokračuje a rozhoduje o všetkých trestných činoch, na ktoré zákon ustanovuje trest straty hodnosti, peňažný trest, trest na slobode nepresahujúci päť rokov, a to alebo osobitne alebo spolu. Samosudcovi prislúchajú práva a povinnosti predsedu i senátu vojenského súdu.

(³) O všetkých ostatných trestných činoch pokračuje a rozhoduje na hlavnom pojednávaní senát, ktorý sa skladá z dvoch členov vojenského súdu, z ktorých vyšší (služobne starší) predsedá, a z jedného dôstojníka zbrani ako prisediaceho. O prisediacom dôstojníkovi senátu vojenského súdu platia tie isté ustanovenia ako o ostatných členoch senátu, nemôže však vykonávať funkciu vyslaného sudcu. Mimo pokračovania a rozhodovania na hlavnom pojednávaní vybavuje sudcovské úkony, nepatriace do pôsobnosti samosudcu, senát skladajúci sa z troch členov vojenského súdu, z ktorých vyšší (služobne starší) predsedá.

§ 19.

Do pôsobnosti hlavného vojenského súdu patri pokračovať a rozhodovať o

opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vojenských súdov a vybavovať veci, ktoré mu prikazuje tento zákon.

§ 20.

Hlavný vojenský súd skladá sa z členov stavovskej skupiny justičných dôstojníkov, a to z predsedu, podpredsedu a senátnych radcov.

§ 21.

(¹) Hlavný vojenský súd vykonáva súdnu právomoc senátmi, ktoré sa skladajú z troch alebo piatich členov hlavného vojenského súdu.

(²) Päťčlenný senát rozhoduje o odvolaniach proti rozsudkom senátu vojenského súdu a o opravnom prostriedku na zachovanie zákona; trojčlenný senát pokračuje a rozhoduje vo všetkých ostatných prípadoch.

§ 22.

Veci, ktoré nevyžadujú sudcovské rozhodovanie alebo iné sudcovské vybavenie, vybavuje predseda vojenského súdu, a či hlavného vojenského súdu, prípadne člen súdu nimi určený.

§ 23.

Sudcovia a prísediaci sú vo výkone sudcovskej právomoci nezávislí a sú viazaní len zákonom.

§ 24.

(¹) Príslušnosť vojenského súdu vzťahuje sa na všetky osoby podliehajúce vojenskej súdnej právomoci, ktoré vykonávajú službu alebo majú pobyt v jeho obvode. Neskoršie zmeny služobného pôsobiska alebo pobytu obvineného nemajú vplyv na príslušnosť.

(²) Ak príslušnosť nemožno určiť podľa ods. 1, určuje sa podľa miesta činu.

(³) Ak niet príslušnosti podľa ods. 1 a 2 alebo ak je sporná, je príslušným súd podľa toho vojenského prokurátora, ktorý prvý učinil opatrenie pre spáchaný trestný čin proti páchatelovi.

(⁴) Na ulahčenie trestného pokračovania alebo z iných dôležitých dôvodov môže súd (vojenský prokurátor) príslušný podľa ods. 1 postúpiť trestnú vec súdu (vojenskému prokurátorovi), príslušnému podľa miesta spáchaného činu.

§ 25.

Súdy a vojenski prokurátori skúmajú svoju pôsobnosť a príslušnosť z úradnej povinnosti.

§ 26.

(¹) Ak osoba podliehajúca vojenskej súdnej právomoci spáchala viac trestných činov, alebo ak sa zúčastnilo na tom istom trestnom čine viac osôb, podliehajúcich vojenskej súdnej právomoci, ako páchatelia, spoluvinníci, účastníci alebo nadržovatelia, treba trestné pokračovanie vykonať a skončiť zpravidla spoločne.

(²) Príslušný na pokračovanie podľa ods. 1 je súd (vojenský prokurátor), ktorý ostatné súdy (vojenských prokurátorov) predišiel.

§ 27.

(¹) Na zamedzenie preťahovania alebo na skrátenie väzby niektorého obvineného alebo z iného závažného dôvodu môže vojenský prokurátor a po podaní obžalobného spisu súd vylúčiť jednu alebo niekoľko súvisiacich vecí na samostatné vybavenie.

(²) Proti usneseniu o vylúčení vecí podľa ods. 1 sa nepripúšťa sťažnosť.

§ 28.

(¹) Rozpory o príslušnosť medzi vojenskými súdmi rozhoduje hlavný vojenský súd po vypočutí hlavného vojenského prokurátora. Rozpory o príslušnosť medzi vojenskými prokurátormi rozhoduje hlavný vojenský prokurátor.

(²) Rozpory o pôsobnosť s občianskymi trestnými súdmi alebo štátnymi zastupiteľstvami rozhoduje v neverejnom zasadaní po vypočutí generálneho prokurátora a hlavného vojenského prokurátora osobitný päťčlenný senát, ktorému predsedá prvý predseda Slovenského najvyššieho súdu. Dvoch členov tohto senátu ustanovuje prvý predseda Slovenského najvyššieho súdu zpomedi radcov tohto súdu, dvoch členov ustanovuje s prípadu na prípad predseda hlavného vojenského súdu zpomedi radcov hlavného vojenského súdu.

§ 29.

Do rozhodnutia o príslušnosti, prípadne pôsobnosti treba vykonať všetky naliehavé stopovacie alebo vyšetrovacie úkony, najmä tie, u ktorých môže nastať nebezpečenstvo z priefahu.

§ 30.

(¹) Hlavný vojenský súd je oprávnený na návrh vojenského prokurátora alebo súdu, prípadne obvineného, alebo aj z úradnej moci výnimočne preniesť z dôvodu verejnej bezpečnosti, vojenskej služby alebo z iných dôležitých dôvodov niektorú trestnú vec s príslušného vojenského súdu na iný vojenský súd.

(²) Opatrenie podľa ods. 1 je dovolené aj pre niektoré zo sbiehajúcich sa trestných činov.

§ 31.

(¹) Vojenský súd, hlavný vojenský súd, vojenský prokurátor, hlavný vojenský prokurátor ako aj iné vojenské úrady, veliteľstvá a orgány činné v trestnom pokračovaní stýkajú sa priamo so všetkými občianskymi ako aj vojenskými súdmi a úradmi, ktoré majú sídlo v Slovenskej republike.

(²) Sťažnosť proti odopretiu právnej pomoci, proti prietahom, iným oneskoreniam a nedostatkom v právnej pomoci treba podať priamo súdu alebo úradu, ktorý je priamo nadriadený o právnu pomoc požadovanému súdu alebo úradu.

(³) Výdavky právnej pomoci hradí súd alebo úrad, ktorý o ňu požiadal.

(⁴) Styk so súdmi a úradmi cudzích štátov riadi sa podľa medzištátnych smlúv, prípadne zvyklostí.

DIEL IV.

Vojenský prokurátor a hlavný vojenský prokurátor.

§ 32.

(¹) Obžalobcom pri vojenskom súde je vojenský prokurátor, pri hlavnom vojenskom súde hlavný vojenský prokurátor.

(²) Príslušnosť vojenského prokurátora a hlavného vojenského prokurátora riadi sa podľa príslušnosti súdu, pri ktorom sú činní.

§ 33.

(¹) Vojenský prokurátor vykonáva úkony, ktoré patria do jeho pôsobnosti podľa tohto zákona, najmä koná vyšetrovanie, nariaďuje vyšetrovaciu väzbu, podáva obžalobný spis (obžalobný návrh), zastupuje obžalobu, ohlasuje a odôvodňuje opravné prostriedky a vykonáva trest.

(²) Povinnosťou vojenského prokurátora je dbať, aby sa náležite použili všetky prostriedky na zistenie pravdy.

(³) Vojenský prokurátor je povinný stíhať každý trestný čin, ktorý patrí do pôsobnosti vojenského súdu, ak sa o ňom dozvie v úradnej pôsobnosti, a zákonná prekážka nebráni zaviesť pokračovanie.

(⁴) Aj nepríslušný vojenský prokurátor je povinný v svojom obvode vykonať súde úkony. O týchto úkonoch treba upovedomiť príslušného vojenského prokurátora.

§ 34.

(¹) Hlavný vojenský prokurátor vykonáva úkony, ktoré patria do jeho pôsobnosti podľa tohto zákona, najmä zastupuje obžalobu pred hlavným vojenským súdom a podáva opravný prostriedok na zachovanie zákona.

(²) Ustanovenie § 33, ods. 2 vzťahuje sa aj na hlavného vojenského prokurátora.

§ 35.

Vojenský prokurátor, hlavný vojenský prokurátor a ich námestníci sú neodvislí od súdov. Ustanovujú sa zo stanovskej skupiny dôstojníkov justičnej správy.

DIEL V.

Obvinený a jeho obhajovanie.

§ 36.

(¹) Obvinený je ten, proti komu sa vedie trestné pokračovanie.

(²) Podaním obžalobného spisu stáva sa obvinený obžalovaným.

(³) Ak ustanovenia tohto zákona o obvinenom nie sú podľa svojej povahy obmedzené len na vyšetrovanie, vzťahujú sa aj na toho, na koho je podané pre podozrenie z trestného činu trestné oznámenie, alebo proti komu sa zaviedlo stopovanie alebo predbežné vyšetrovanie.

§ 37.

Obvinený môže použiť pomoc obhajcu v každej trestnej veci v ktoromkoľvek stave trestného pokračovania.

§ 38.

Na hlavné pojednávanie a odvolacie hlavné pojednávanie treba ustanoviť pod zmláčnosťou obhajcu:

a) ak predmetom obžaloby je zločin, na ktorý zákon ustanovuje trest smrti, doživotnú trestnicu alebo trest na slobode vyššie päť rokov;

b) v prípade akéhokoľvek zločinu, ak si to žiada obžalovaný alebo jeho zákonný zástupca;

c) ak obžalovaný nedovŕšil ešte 18. rok, alebo ak je hluchonemý alebo nemý nevediaci písať;

d) ak to súd z iného dôvodu uzná za potrebné.

§ 39.

(¹) Ustanovenie a či zvolenie obhajcu stáva sa bezúčinným, ak bol zvolený iný obhajca, vyhovujúci zákonným požiadavkám, ktorý obhajobu prijal, a ak sa tým pokračovanie nezdrží.

(²) Za nesvojprávneho obvineného, ktorý nepoužil právo zvoliť si obhajcu, môže toto právo vykonať jeho zákonný zástupca s tým istým účinkom, ako by si obvinený sám obhajcu zvolil.

§ 40.

(¹) Pri doručení obžalobného spisu ako aj pri oznámení dňa odvolacieho hlavného pojednávania treba obžalovaného poučiť, že má právo zvoliť si alebo žiadať ustanovenie obhajcu.

(²) Žiadosť o ustanovenie obhajcu podľa § 38, písm. b) treba podať najneskôršie druhého dňa po poučení podľa ods. 1.

(³) Pri ustanovení obhajcu treba podľa možnosti dbať na žiadosť obžalovaného, prípadne jeho zákonného zástupcu.

§ 41.

Obhajcom môže byť len justičný dôstojník v činnej službe alebo mimo činnej služby a osoba zapísaná do soznamu advokátov.

§ 42.

Obhajcom nemôže byť ustanovený:

a) poškodený, manžel (manželka) alebo snúbenec (snúbenica) poškodeného alebo vojenského prokurátora prípadne hlavného vojenského prokurátora, jeho príbuzný alebo švagor (švagriná) v priamom pokolení, jeho príbuzný v pobočnom pokolení až do bratanca (sesternice), manžel (manželka) jeho súrodenca, súrodenec jeho manžela (manželky), alebo ten, kto je, alebo bol s poškodeným alebo s vojenským prokurátorom prípadne s hlavným vojenským prokurátorom v pomere osvojen-skom, pestúnskom, poručenskóm alebo opatrovníckom;

b) kto vo veci pokračoval ako stopujúci alebo vyšetrojúci orgán, ako sudca, obžalobca alebo zástupca poškodeného, alebo kto vo veci niečo urobil, čo je proti záujmu obvineného;

c) kto má byť vo veci vypočutý ako svedok alebo znalec.

§ 43.

Obhajcom nemôže byť justičný dôstojník v činnej službe, ktorý má vyššiu hodnosť alebo je poradím starší ako predseda rozhodujúceho súdu. Toto obmedzenie platí aj pre iných obhajcov, ak prídu na pojednávanie vo vojenskej rovnošate.

§ 44.

Ak je predmetom obžaloby porušenie subordinácie, alebo ak sa obžalovaný odvoláva, že ho k trestnému činu vyprovokovalo protiprávne chovanie predstaveného, nemôže byť obhajcom, kto je v pomere podriadeného k tomu, proti komu bolo porušenie subordinácie spáchané, alebo proti komu výpoveď obžalovaného smeruje.

§ 45.

(¹) Obhajcu ustanovuje predseda súdu z osôb, uvedených v § 41.

(²) Kto bol podľa ods. 1 ustanovený za obhajcu, je povinný obhajobu vo svojom bydlisku alebo v služobnom pôsobíšti prevziať a môže len z dôležitých dôvodov žiadať predsedu súdu, ktorý ho ustanovil, aby bol od tejto povinnosti oslobodený.

(³) Vojenské osoby v činnej službe potrebujú na prevzatie obhajovania súhlas svojho predstaveného, ktorý ho môže odoprieť len z dôvodu nepostrádateľnosti v službe.

§ 46.

(¹) Obvinený môže mať len jedného obhajcu.

(²) Pre spoluobvinených možno ustanoviť spoločného obhajcu len vtedy, ak sa ich záujmy nekrižujú.

(³) Obhajca môže v záujme obvineného pokračovať bez toho, že by na jednotlivé procesné úkony potreboval osobitné plnomocenstvo.

§ 47.

(¹) Obžalovaný, ktorý je vo väzbe, môže sa po podaní obžalobného spisu sťahovať so svojim obhajcom ústne i písomne bez dozoru.

(²) Obžalovaný a jeho obhajca po podaní obžalobného spisu sú oprávnení za dozoru nazerajúc na spisov okrem zápisnice o poradách a robí si z nich výpisy.

§ 48.

(¹) Pred podaním obžalobného spisu je obhajca oprávnený navrhovať jednotlivé stopovacie alebo vyšetrovacie úkony, spolupôsobiť pri úkonoch, pri ktorých jeho účasť je podľa tohto zákona prípustná, a obvineným sa sťúkať, a to, ak je obvinený vo väzbe, len za dozoru stopujúceho alebo vyšetrojúceho orgánu, prípadne jeho zástupcu.

(²) Ak to neodporuje účelu pokračovania, možno obvinenému alebo obhajcovi i pred podaním obžalobného spisu dovoliť nazerajúc na všetkých spisov alebo ich časti. Obhajca má vždy právo nahliadnuť do zápisnice o vypočutí obvineného a o takom úkone, pri ktorom je prítomnosť obvineného dovolená.

§ 49.

Obhajca, ustanovený na obhajovanie pred vojenským súdom, nie je povinný obhajovať pred odvolacím súdom, ale je povinný obžalovanému pomáhať pri ohlásení a odôvodnení opravných prostriedkov.

DIEL VI.

Poškodený.

§ 50.

(¹) Poškodeným je ten, koho právo bolo trestným činom priamo poškodené alebo ohrozené.

(²) Poškodeným rozumie sa aj osoba, ktorú iné zákony nazývajú súkromným žalobcom.

§ 51.

Ak trestný čin možno stíhať len na návrh oprávneného, má tento právo — nakoľko zákon inak neustanovuje — upustiť od svojho návrhu na trestné stíhanie až do začatia tajnej porady vojenského súdu o rozsudku, v pokračovaní pred samosúdom až do začiatku vyhlásenia rozsudku.

§ 52.

(¹) Všetky práva, ktoré podľa tohto zákona patria poškodenému, môže v jeho zastúpení vykonávať aj jeho zákonný zástupca. Ak však nesvojprávny poškodený ne-

dovŕšil ešte 16 rokov, alebo ak poškodený je pozbavený svojprávnosti pre choromyseľnosť, elabomyseľnosť alebo hluchonemotu, môže zaňho vykonávať tieto práva len jeho zákonný zástupca.

(²) Ak poškodený umrie, vykonáva jeho práva — ak ide o trestný čin proti manželku — jeho dedič, ináč jeho manžel, príbuzný v priamom pokolení alebo súrodenec, ak iné právne predpisy nemajú odchylné ustanovenia.

(³) Poškodený a jeho zákonný zástupca môže svoje práva vykonávať i pomocou právneho zástupcu, ktorým môže byť osoba zapísaná do soznamu advokátov.

§ 53.

Poškodenému má súd po podaní obžalobného spisu dovoliť nazerajúc na súdnych spisov a môže mu vydať zo spisov odpisy, ak proti tomu niet závažných dôvodov. V odôvodnených prípadoch možno mu aj pred podaním obžalobného spisu dovoliť nazerajúc do spisov a na žiadosť vydať mu odpisy z nich.

DIEL VII.

Vylúčenie a pominutie sudcov, vojenského prokurátora, hlavného vojenského prokurátora a zapisovateľov.

§ 54.

Z vybavenia trestnej veci je vylúčený a nemôže mať na ňom účasť ani ako sudca, ani ako zapisovateľ

a) poškodený a osoba, proti ktorej bol trestný čin spáchaný;

b) ten, kto je v manželskom alebo snúbeneckom pomere s vojenským prokurátorom prípadne s hlavným vojenským prokurátorom, s obvineným, s poškodeným prípadne s ich zástupcom alebo s obhajcom; taktiež kto bol v manželskom pomere s týmito osobami;

c) kto je s vojenským prokurátorom prípadne s hlavným vojenským prokurátorom, s obvineným, s poškodeným prípadne s ich zástupcom alebo s obhajcom príbuzný alebo sošvagrený v priamom pokolení, alebo príbuzný v pobočnej vetve bratanca (sesternicu) v to počítajúc; taktiež kto je súrodencom manžela alebo manželom súrodenca týchto osôb. Vylučujúci dôvod zo švagrovstva trvá aj po zániku manželstva, ktoré bolo jeho základom;

d) kto je alebo bol s vojenským prokurátorom prípadne s hlavným vojenským

prokurátorom, s obvineným, s poškodeným prípadne s ich zástupcom alebo s obhajcom v pomere osvojenkom alebo pestúnskym, poručenským alebo opatrovníckym;

e) kto vo veci spolupôsobil ako stopujúci alebo vyšetrojúci orgán, obžalobca, oznamovateľ, obhajca, zástupca poškodeného, alebo kto spísal trestné oznámenie (§ 71);

f) kto bol vo veci vypočutý ako svedok alebo znalec, nakoľko jeho výpoveď neobsahuje len skutočnosti, o ktorých sa dozvedel úradne.

§ 55.

Z vybavenia veci vo vyššej stolici je vylúčený, kto sa na meritórnym rozhodovaní v nižšej stolici zúčastnil ako sudca.

§ 56.

(¹) Sudca je povinný bezodkladne oznámiť predsedovi súdu skutočnosť, ktorá je dôvodom na jeho vylúčenie a povinný je zdržať sa v tejto veci každého úkonu.

(²) Sudca, ktorý pochybuje o svojej nepredpojatosti vo veci, môže s udaním dôvodu žiadať predsedu súdu, aby bol pominutý.

(³) Zapisovateľ má vylučujúci dôvod oznámiť predsedovi senátu alebo samosudcovi, pri ktorom má zapisovať.

§ 57.

Urážka, osočovanie alebo utrhánie na cti, spáchané proti súdu alebo proti niektorému jeho členovi alebo senátu pre ich úradnú činnosť, alebo trestné či disciplinárne oznámenie učinené proti nim po začatí trestného pokračovania, nemôže byť dôvodom pominutia pri vybavovaní vecí s týmito vecmi nesúvisiacich. Dôvodom pominutia nemôže byť ani to, že sa niekto odvoláva na sudcu ako na svedka, avšak tento pri vypočutí vyhlási, že sa dozvedel o veci pri svojom úradnom pokračovaní, ktoré nie je vylučujúcim dôvodom.

§ 58.

(¹) Na žiadosť obžalobcu, obvineného, poškodeného treba pominuť sudcu, zapisovateľa, proti nepredpojatosti ktorého uvádza sa závažný dôvod.

(²) Po začatí hlavného pojednávania alebo odvolacieho hlavného pojednávania

môžu sa proti sudcovi alebo zapisovateľovi, ktorý na pojednávaní pôsobí, uplatňovať len vylučujúce dôvody (§§ 54, 55).

§ 59.

(¹) O vylúčení alebo pominutí sudcu alebo zapisovateľa rozhoduje predseda súdu, pri ktorom títo pôsobia.

(²) O vylúčení alebo pominutí predsedu súdu, celého senátu alebo väčšiny členov vojenského súdu rozhoduje po vypočutí hlavného vojenského prokurátora hlavný vojenský súd v neverejnom zasadnutí; o vylúčení alebo pominutí predsedu alebo podpredsedu, celého senátu alebo väčšiny členov hlavného vojenského súdu rozhoduje hlavný vojenský súd v plenárnom zasadnutí.

(³) O vylúčení alebo pominutí sudcu alebo zapisovateľa treba rozhodovať po ich vypočutí bez dokazovania. Nápravu možno žiadať iba proti zamietavému rozhodnutiu, a to len v odvolaní, podanom proti rozsudku.

(⁴) Ak sa odoprie vylúčenie alebo pominutie, možno žiadať o vylúčenie alebo pominutie toho istého sudcu alebo zapisovateľa v tej istej veci len na základe skutočnosti, ktorá sa vyskytla po podaní predloženej žiadosti.

§ 60.

(¹) Vylučujúcimi dôvodmi pre vojenského prokurátora, hlavného vojenského prokurátora a ich námestníkov sú dôvody, uvedené v § 54, písm. a), b), c), d), f).

(²) Vylúčený je aj vojenský prokurátor, hlavný vojenský prokurátor alebo ich námestník, ktorý pokračoval vo veci ako sudca, obhajca alebo zástupca poškodeného.

(³) O zapisovateľovi vojenského prokurátora ako vyšetrojúceho orgánu platia primerane ustanovenia § 54.

§ 61.

(¹) Ak sa vojenský prokurátor dozvie, že sa proti nemu vyskytuje vylučujúci dôvod, je povinný sveriť ďalšie pokračovanie svojmu námestníkovi a hlásiť to hlavnému vojenskému prokurátorovi. V obdobnom prípade postará sa o svoje zastúpenie aj hlavný vojenský prokurátor a podá o tom zpravu ministrovi národnej obrany.

(²) Námestníci vojenského prokurátora a hlavného vojenského prokurátora sú povinní proti nim sa vyskytujúci vylučujúci

dôvod hlásiť svojmu priamemu prednostovi, ktorý urobí opatrenie o zastúpení.

(^o) Ak o svojej nepredpojatosti vo veci pochybujú vojenský prokurátor, jeho námestníci alebo námestníci hlavného vojenského prokurátora, môžu s udaním dôvodu žiadať svojho prednostu, aby boli pominutí. Hlavný vojenský prokurátor v obdobnom prípade podá zprávu ministrom národnej obrany a požiada, aby bol pominutý.

(¹) Zapisovateľ má vylučujúci dôvod oznámiť vojenskému prokurátorovi, pri ktorom má zapisovať.

§ 62.

(¹) Na žiadosť poškodeného alebo obvineného treba pominuť vojenského prokurátora, hlavného vojenského prokurátora alebo ich námestníka prípadne zapisovateľa, proti ktorého nepredpojatosti sa uvádza závažný dôvod.

(²) O vylúčení alebo pominutí vojenského prokurátora, jeho námestníka prípadne ich zapisovateľa, alebo námestníka hlavného vojenského prokurátora rozhoduje s konečnou platnosťou po ich prípadnom vypočutí bez dokazovania ich priamy prednosta. O vylúčení alebo pominutí hlavného vojenského prokurátora rozhoduje minister národnej obrany.

§ 63.

(¹) Sudca, vojenský prokurátor, hlavný vojenský prokurátor, ich námestníci prípadne zapisovateľ, ktorí sami žiadali svoje vylúčenie alebo pominutie, nemôžu vo veci pokračovať až do vybavenia žiadosti.

(²) Ak žiada o vylúčenie alebo pominutie iná oprávnená osoba, môžu vo veci ďalej pokračovať až do vybavenia žiadosti; ak sa však žiada o vylúčenie sudcu (§§ 54, 55), tento až do vybavenia žiadosti nemôže sa zúčastniť na vynesení rozsudku.

DIEL VIII.

Rozhodnutia v trestnom pokračovaní a ich oznámenie.

§ 64.

(¹) Súd rozhoduje rozsudkom alebo usnesením, vojenský prokurátor a hlavný vojenský prokurátor vždy usnesením.

(²) Každé rozhodnutie, ktoré nie je rozsudkom, je usnesením.

(³) Rozhodnutia, ktorými sa návrh zamietá, alebo ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom, treba odôvodniť.

§ 65.

(¹) Senát vojenského súdu a hlavného vojenského súdu sa radí a hlasuje o rozhodnutí na tajnej porade.

(²) Na tajných poradách a hlasovaniach senátu vojenského súdu alebo hlavného vojenského súdu môžu sa zúčastniť len predsedá senátu, hlasujúci členovia senátu a zapisovateľ. Nezachovanie tohto ustanovenia je dôvodom zmätočnosti.

(³) V senáte vojenského súdu i hlavného vojenského súdu rozhoduje sa väčšinou hlasov. Hlasuje sa podľa hodnoty (poradia), a to nižší pred vyšším, prísediaci senátu vojenského súdu pred sudcami z povolania.

(⁴) Spôsob hlasovania sa má zachovať v tajnosti.

§ 66.

(¹) Rozhodnutia oznamujú sa, ak zákon neustanovuje inak, pritomným účastníkom vyhlásením, nepritomným — doručením.

(²) O vyhlásení rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak, možno požiadať vojenského prokurátora, vojenský alebo občiansky súd a — ak ide o vojenskú osobu v činnej službe — aj nadriadené veliteľstvo osoby, ktorej sa rozhodnutie vyhlasuje.

(³) O vyhlásení rozhodnutia napíše sa zápisnica; ak si to žiada zúčastnená osoba, vydá sa jej odpis rozhodnutia.

(⁴) Mužstvu v činnej službe sa rozhodnutia zpravidla vyhlasujú.

(⁵) Pri vyhlásení treba rozhodnutie prečítať a ak osoba, ktorej sa rozhodnutie vyhlasuje, nerozumie úradnému jazyku, aj v jazyku jej známom vysvetliť.

(⁶) Vojenskému prokurátorovi prípadne hlavnému vojenskému prokurátorovi oznamuje súd rozhodnutia zpravidla zaslaním pôvodiny. Na jeho žiadosť vydá sa mu aj overený odpis rozhodnutia.

§ 67.

(¹) Vojenským osobám v činnej službe treba doručiť rozhodnutia prostredníctvom priamo nadriadených veliteľstiev.

(²) Iným osobám, podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, treba doručovať alebo priamo vojenskými úradmi alebo prostredníctvom úradov a orgánov, ktoré

doručujú rozhodnutia občianskych trestných súdov.

(²) Osobám neuvedeným v ods. 1 a 2 doručuje sa prostredníctvom úradov alebo orgánov, ktoré doručujú rozhodnutia občianskych trestných súdov.

(⁴) Občianske úrady a orgány doručujú podľa svojich predpisov o doručovaní.

(³) Pre doručovanie v cudzine platia medzištátne smluvy, prípadne zvyklosti.

DIEL IX.

Lehoty.

§ 68.

(¹) Lehoty stanovené zákonom možno predĺžiť len v prípadoch zákonom určených.

(²) Lehota sa počíta dňom, ktorý nasleduje po dni, v ktorý sa stala skutočnosť, rozhodujúca pre beh lehoty.

(³) Čas dopravy poštou sa do lehoty nezapočíta.

(⁴) Ak sa lehota končí v nedeľu, v štátom uznaný sviatok alebo pamätný deň, nezapočíta sa tento deň do lehoty.

DIEL X.

Stopovanie a vyšetrovanie.

§ 69.

(¹) Kto sa dozvie o trestnom čine, ktorý patrí do pôsobnosti vojenských súdov a ktorý sa nesiha len na návrh, je oprávnený trestný čin oznámiť.

(²) Vojenské osoby v činnej službe poskytujú oznámenia o trestných činoch zpravidla služobnou cestou. O podávaní oznámení inými osobami platia ustanovenia občianskeho trestného poriadku, avšak prijatá oznámenia sú povinné tiež veliteľstvám podozrivému nadriadené, každé miestne veliteľstvo, každý vojenský prokurátor a každý vojenský súd.

(³) O ústnom oznámení sa zpravidla spíše zápisnica.

§ 70.

Pri trestných činoch, ktoré sa stihajú len na návrh, platia na podanie návrhu obdobne ustanovenia § 69, ods. 2 a 3, nakoľko osobitné zákony neustanovujú inak.

§ 71.

(¹) Ak sa nadriadené veliteľstvo dozvie o trestnom čine podriadeného, ktorý sa stí-

ha vojenským súdom, má sa hneď postarať, aby sa skutkový stav stopovaním objasnil, aby sa zaistili dôkazy a páchatel; po týchto úkonoch má spísať a vojenskému prokurátorovi predložiť trestné oznámenie, ktoré obsahuje zistený skutkový stav, dôvody podozrenia a dôkazy.

(²) Povinnosti podľa ods. 1 má aj miestne veliteľstvo pobytu podozrivého alebo miestu činu najbližšie, ktoré sa dozvedelo o takomto trestnom čine, ak veliteľstvo podozrivému nadriadené pre odľahlosť miesta nemôže včas zakročiť, alebo ak podozrivý nie je podriadený nikému vojenskému veliteľstvu.

(³) V ostatných prípadoch sa zašle trestné oznámenie (§ 69) hneď vojenskému prokurátorovi.

(⁴) Veliteľstvá a vojenské sudy ako aj nepríslušný vojenský prokurátor majú aj po predložení trestného oznámenia až do rozhodnutia príslušného vojenského prokurátora konať neodkladné úkony a robiť opatrenia, ktoré sú potrebné na objasnenie vecí, alebo ktoré majú za cieľ zaistiť stopy trestného činu a dôkazy, prípadne zabrániť útek podozrivému. Tieto opatrenia a ich výsledok treba hlásiť príslušnému vojenskému prokurátorovi.

§ 72.

(¹) Ak je pri stopovaní uvedenom v § 71 potrebné prisázať vypočuť svedka alebo znalca, alebo vykonať ohliadku, pitvu mŕtvoly, zabavenie, osobnú alebo domovú prehliadku, nadriadené veliteľstvo alebo miestne veliteľstvo má o to požiadať najbližšieho vojenského prokurátora a ak ho nemožno včas dosiahnuť, najbližší okresný súd.

(²) V neodkladnom prípade ohliadku, zabavenie, osobnú alebo domovú prehliadku má vykonať nadriadené veliteľstvo alebo miestne veliteľstvo, prípadne o výkon požiadané veliteľstvo, ktoré je bližšie miestu, kde sa má úkon vykonať. Bezpečnostné úrady a orgány možno tiež požiadať o takéto surné úkony.

(³) Veliteľstvá, úrady a orgány uvedené v ods. 2 nesmú prisázať vypočuť svedka alebo znalca, vykonať pitvu mŕtvoly ani zabaviť zásielky za dopravy (§§ 184 a 189).

(⁴) Veliteľstvá a miestne veliteľstvá majú pri ohliadke, zabavení a pri osobnej a domovej prehliadke, nakoľko je to možné, dbať na podstatné formality, predpísané v tomto zákone pre úkony tohto dru-

hu a ak to vyžaduje presné zistenie dôležitých okolností, majú spísať o týchto úkonoch zápisnicu. Zprávu o týchto úkonoch a zápisnice treba hneď poslať vojenskému prokurátorovi s odôvodnením neodkladnej potreby vykonaného úkonu. Vojenský prokurátor preskúma zprávu a zápisnice, podľa potreby opakuje už vykonaný úkon alebo ho doplní a rozhodne, či zabavenie ponecháva v platnosti, alebo či ho zrušuje.

§ 73.

(¹) Vojenské sudy, vojenski prokuratori a veliteľstvá môžu nariadiť i vykonať zabavenie, domovú alebo osobnú prehliadku len vo vojenských alebo vojskom obsadených objektoch; mimo týchto však len proti osobám, podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci. Ustanovenie § 183, ods. 2 môže použiť len vojenský prokurátor alebo súd. Ak osoby, podliehajúce vojenskej disciplinárnej právomoci, odopruť vydať predmet, ktorý sa má zabaviť, oznámi to pokračujúce veliteľstvo ich nadriadenému veliteľstvu cieľom donútenia a disciplinárneho potrestania.

(²) Na svedkov a znalcov môže použiť ustanovenia §§ 130 a 131 prípadne § 159 len vojenský prokurátor alebo súd. O predstavenie svedkov a znalcov, podriadených vojenskej disciplinárnej právomoci, ktorí sa na predvolanie pred vojenskú veliteľstvo nedostavia, treba požiadať ich nadriadené veliteľstvo. Ak takýto svedok alebo znalec pred pokračujúcim veliteľstvom odoprie výpoveď, prípadne podanie posudku, alebo ak sa dopustí nepríslušnosti za svedeckého výsluchu alebo za znaleckej funkcie vo veci, má ho veliteľstvo oznámiť na disciplinárne potrestanie prípadne donútenie nadriadenému veliteľstvu svedka alebo znalca.

§ 74.

(¹) Ak sa občiansky súd, občiansky úrad alebo orgán dozvie o trestnom čine, ktorý sa stíha vojenským súdom bez návrhu oprávneného, má to oznámiť veliteľstvu, ktorému je podozrivý podriadený, alebo najbližšiemu miestnemu veliteľstvu, alebo najbližšiemu vojenskému prokurátorovi. Má vykonať aj neodkladné úkony, patriace do jeho pôsobnosti, potrebné na objasnenie veci, na zaistenie dôkazov alebo podozrivého.

(²) Občianske sudy, bezpečnostné úrady a orgány majú požiadaniam podľa

§ 72 vyhovieť bez ohľadu na to, či sa úradný úkon má vykonať proti osobe, podliehajúcej trestnej súdnej právomoci občianskej alebo vojenskej, ak tento úkon patrí inak do ich pôsobnosti a ak je podľa zákonných ustanovení pre ne platných prípustný.

(³) Občianske sudy majú na požiadanie vypočuť svedkov aj prisázať.

(⁴) Ak sú ohliadka, zabavenie, osobná alebo domová prehliadka neodkladné a ak vojenský prokurátor, vojenské veliteľstvo prípadne vojenský orgán, oprávnený vykonať tieto úkony, nemôže včas zakročiť, majú občianske sudy, bezpečnostné úrady a orgány aj bez požiadania vykonať tieto úkony a to i proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, nakoľko tieto úkony patria inak do ich pôsobnosti a podľa zákonných ustanovení pre ne platných sú prípustné.

(⁵) Pri úkonoch, uvedených v ods. 1 až 4, pokračujú občianske sudy, občianske úrady a orgány podľa svojich predpisov.

(⁶) O výkon úradných úkonov, na ktoré sú vojenski prokuratori, vojenské veliteľstvá alebo orgány oprávneni, možno občianske sudy, úrady a orgány požiadať len, ak v mieste, kde sa má úradný úkon vykonať, alebo v jeho blízkosti niet vojenského prokurátora alebo vojenského veliteľstva, prípadne vojenského orgánu oprávneného na taký úkon.

(⁷) Ak hrozí nebezpečenstvo z prietahu a nemožno sa včas dovolať bezpečnostného orgánu, môžu vojenské stráže a eskorty, stíhajúce uprchlé osoby, ktoré boli zatknuté alebo zadržané a im sverené, vykonať domovú prehliadku, aby ich chytily.

§ 75.

(¹) Trestné činy, ktorých páchatel je síce neznámy, avšak akiste podlieha vojenskej súdnej právomoci, taktiež trestné činy, ktoré spáchal v budove vojenskej alebo vojskom obsadenej neznámy páchatel, ktorý akiste nepodlieha trestnej súdnej právomoci občianskej, zisťuje veliteľstvo, ktorému je z činu podozrivá osoba podriadená, alebo do obvodu ktorého budova alebo miesto patrí, ako aj vojenský prokurátor príslušný podľa miesta činu.

(²) Pri zisťovaní podľa ods. 1 prislúchajú vojenskému prokurátorovi rovnaké práva ako pri vyšetrovaní. Prítom obdobne platia ustanovenia dielu XXVIII.

§ 76.

(¹) Ak vzniklo podozrenie, že vojenská osoba v činnej službe umrela neprirodzenou smrťou, alebo ak sa nájde mŕtvola neznámej vojenskej osoby, majú to oznámiť bezpečnostné úrady a orgány, zachovávajú ostatné ustanovenia pre ne platné, najbližšiemu vojenskému prokurátorovi alebo miestnemu veliteľstvu.

(²) Ak vzniklo podozrenie, že občianska osoba umrela neprirodzenou smrťou, majú to bezpečnostné úrady a orgány oznámiť aj najbližšiemu vojenskému prokurátorovi alebo miestnemu veliteľstvu:

a) ak smrť spôsobila trestným činom akiste osoba podliehajúca vojenskej súdnej právomoci,

b) ak možno predpokladať, že taká osoba má účasť na trestnom čine, ktorým bola smrť spôsobená.

§ 77.

(¹) Pitvu a ohliadku mŕtvoly vykoná vojenský prokurátor:

a) ak je zjrejmé, že trestný čin, ktorým bola smrť spôsobená, spáchala osoba, podliehajúca vojenskej súdnej právomoci,

b) ak ide o mŕtvolu vojenskej osoby v činnej službe alebo o mŕtvolu neznámej vojenskej osoby.

(²) Ak vznikne podozrenie, že v prípadoch uvedených v ods. 1 má účasť na trestnom čine, ktorým bola smrť spôsobená, aj osoba podliehajúca občianskej trestnej súdnej právomoci, má dať vojenský prokurátor príležitosť — nakoľko je to možné — najbližšiemu občianskemu súdu, aby sa mohol na ohliadke a pitve mŕtvoly zúčastniť.

(³) Ak vykoná ohliadku a pitvu mŕtvoly občiansky súd alebo úrad a je podozrenie, že na trestnom čine, ktorým bola smrť spôsobená, má účasť osoba podliehajúca vojenskej súdnej právomoci, má tento súd alebo úrad — nakoľko je to možné — dať príležitosť najbližšiemu vojenskému prokurátorovi, aby sa mohol zúčastniť na týchto úkonoch.

§ 78.

(¹) Ak sa vojenský prokurátor dozvie, že osoba podliehajúca vojenskej súdnej právomoci je podozrivá z trestného činu, ktorý sa nestíha len na návrh, alebo ak pri trestných činoch, ktoré sa stíhajú len

na návrh, dostane takýto v zákonnej lehote podaný návrh, nariadi vyšetrovanie.

(²) V usnesení o nariadení vyšetrovania treba uviesť osobu, proti ktorej, a čin, pre ktorý sa vyšetrovanie zavádza.

(³) Proti usneseniu o nariadení vyšetrovania sa sťažnosť nepripúšťa.

(⁴) Účelom vyšetrovania je zistiť a objasniť okolnosti, potrebné na posúdenie otázky, či sa má podať obžalobný spis alebo nie.

§ 79.

Obžalobný spis možno podať aj bez vyšetrovania, ak sa dosiahol účel uvedený v § 78, ods. 4 už stopovaním.

§ 80.

(¹) Ak vojenský prokurátor má pochybnosti, či má zaviesť vo veci vyšetrovanie, alebo ak je páchatel trestného činu neznámy, môže vykonať predbežné vyšetrovanie a svoje rozhodnutie urobiť závislým na jeho výsledku.

(²) Pri predbežnom vyšetrovaní má vojenský prokurátor tie isté práva ako pri vyšetrovaní.

§ 81.

(¹) Ak vojenský prokurátor nemá dostatočný dôvod pre trestné stíhanie, odoprie stíhanie usnesením, ktoré má odôvodniť. O tomto usnesení treba upovedomiť podozrivého, nakoľko už bol vypočutý, a poškodeného.

(²) Poškodený môže proti tomuto usneseniu podať sťažnosť, a to — ak nebol upovedomený o usnesení — do 30 dní od jeho vynesenia. V sťažnosti treba uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré odôvodňujú trestné stíhanie.

§ 82.

(¹) Ak vojenský prokurátor zistí, že trestnú vec možno vybaviť disciplinárne (§ 2) a disciplinárne potrestanie považuje za dostačujúce, postúpi trestné oznámenie príslušnému nadriadenému veliteľovi páchatela, aby vec vo vlastnej pôsobnosti vybavil. O tomto rozhodnutí treba poškodeného upovedomiť. Proti tomuto usneseniu sa nepripúšťa sťažnosť.

(²) Poškodenému treba na jeho žiadosť oznámiť výsledok disciplinárneho pokračovania.

(³) Ak vec bola podľa § 2 vybavená disciplinárne a zákonné podmienky pre

takéto vybavenie bolo splnené, súdne stíhanie obvineného pre ten istý trestný čin je vylúčené.

§ 83.

(¹) Ak vojenský prokurátor pred podaním obžalobného spisu zistí, že vec nepatrí do jeho pôsobnosti alebo príslušnosti, postúpi ju hneď veliteľstvu, úradu alebo súdu, do ktorého pôsobnosti a príslušnosti patrí.

(²) O postúpení trestnej veci treba upovedomiť obvineného, ak už bol vypočutý, a poškodeného.

(³) Proti usneseniu vojenského prokurátora o postúpení veci sa neprípúšťa sťažnosť.

(⁴) Vyšetrovacie a stopovacie úkony prokurátorov nie sú pre nepríslušnosť neplatné, ale príslušný vojenský prokurátor môže ich zopakovať alebo doplniť.

§ 84.

(¹) Vyšetrovanie vykonáva vojenský prokurátor, a to zpravidla osobne, podľa potreby aj mimo svojho sídla.

(²) Vojenský prokurátor je oprávnený v záujme vyšetrovania požadovať od vojenských veliteľstiev, ako aj od každého verejného úradu a orgánu vysvetlenia a zprávy. Môže požiadať aj bezpečnostné úrady a orgány i vojenské veliteľstvá o vykonanie stopovania alebo niektorých vyšetrovacích úkonov.

(³) Veliteľstvá majú pri takýchto úkonoch — nakoľko je to možné — zachovávať formality, predpísané týmto zákonom pre takéto úkony.

(⁴) Pre stopovanie alebo jednotlivé vyšetrovacie úkony, ktoré vykonávajú na požiadanie bezpečnostnej úrady alebo orgány, sú smerodajné ustanovenia občianskeho trestného poriadku.

§ 85.

(¹) O jednotlivé vyšetrovacie úkony môže vojenský prokurátor požiadať aj iného vojenského prokurátora, prípadne okresný súd najbližšie miesto, v ktorom sa má úkon vykonať, ak v mieste, kde sa má úkon vykonať alebo v jeho blízkosti nie je vojenského prokurátora.

(²) Okresný súd pokračuje podľa príslušných ustanovení občianskeho trestného poriadku.

§ 86.

Vojenský prokurátor môže byť prítomný aj pri stopovacom alebo vyšetrovacom úkone, ktorý sám nevykonáva.

§ 87.

(¹) Vojenský prokurátor je z úradu povinný urobiť všetky opatrenia, aby sa zistil pravý skutkový stav a aby sa zaopatril potrebné dôkazy.

(²) Stopovacie úkony majú sa opakovať len, ak sú neúplné, alebo ak sa majú odstrániť pochybnosti alebo nejasnosti.

(³) Ak trestný čin zanechal po sebe stopy, ktoré sa ešte nezistili hodnoverne, vojenský prokurátor zistí ich bez odkladu ohliadkou alebo iným vhodným spôsobom, urobí súrne opatrenia, aby bol chytený obvinený, ktorý je na úteku, taktiež aby sa zaopatril a do úschovy vzaly predmety, ktoré sú dôkazom trestného činu alebo z neho pochádzajú, vypočuje obvineného, poškodeného, svedkov a znalcov, vykoná ohliadku, nariadi zabavenie, osobnú alebo domovú prehliadku, prípadne urobí iné potrebné opatrenia.

(⁴) Vyšetrovacie úkony sa vykonajú podľa ustanovení tohto dielu, ako aj podľa príslušných ustanovení dielov XI. až XVI.

§ 88.

Vojenský prokurátor je povinný rozšíriť vyšetrovanie tiež na iný čin prípadne proti inej osobe, ak sa to za vyšetrovania ukáže potrebným.

§ 89.

Obvinený má právo za stopovania a vyšetrovania navrhovať vykonanie alebo doplnenie jednotlivých stopovacích alebo vyšetrovacích úkonov.

§ 90.

(¹) Poškodený a obhajca za stopovania alebo vyšetrovania nemôžu byť zpravidla prítomní pri vypočutí obvineného a svedkov, a obvinený pri vypočutí svedkov.

(²) Poškodeného, obvineného i obhajcu treba — vyjmúc naliehavý prípad — včas upovedomiť o vypočutí svedka, ktorý sa akiste nebude môcť na hlavné pojednávanie dostaviť. V tomto prípade môžu robiť návrhy, môžu svedkom — po odpovediach na otázky stopujúceho alebo vyšetrojúceho orgánu — kľásť otázky a robiť poznámky

na odpovede. Ak sa nedostavia, nie je to prekážkou výsluchu. Obvineného netreba pripustiť k výsluchu svedka, ak je obava, že by jeho prítomnosť vplývala na pravdomlunosť svedka.

§ 91.

(1) Ohliadku a vypočutie znalcov treba vykonať — nakoľko je to možné — za prítomnosti poškodeného, obvineného a obhajcu. Preto ich treba okrem neodkladných prípadov vždy včas upovedomiť o čase a mieste týchto úkonov. Ak ide o výsluch znalcov, treba im oznámiť ich mená. Ak sa poškodený, obvinený a obhajca k týmto úkonom nedostavia, nie je to prekážkou pokračovania.

(2) Poškodený, obvinený a obhajca majú právo pri úkonoch uvedených v ods. 1 robiť návrhy, taktiež môžu znalcom — po odpovediach na otázky stopujúceho alebo vyšetrojúceho orgánu — dávať otázky a robiť poznámky na odpovede.

§ 92.

(1) Ak úkony uvedené v §§ 90 a 91 nevykonáva vojenský prokurátor sám, treba ho o čase a mieste týchto úkonov — výmúc naliehavý prípad — včas upovedomiť. Ak ide o výsluch znalcov, treba mu oznámiť ich mená. Ak sa vojenský prokurátor k týmto úkonom nedostaví, nie je to prekážkou pokračovania.

(2) Vojenský prokurátor môže v prípadoch uvedených v ods. 1 robiť návrhy, — po odpovediach na otázky stopujúceho alebo vyšetrojúceho orgánu — dávať svedkom, znalcom a obvinenému otázky a robiť poznámky na odpovede.

§ 93.

(1) Poškodený, obvinený, obhajca a vojenský prokurátor môžu sa v prípadoch §§ 90 a 91 dostaviť k úkonom uvedeným v týchto ustanoveniach, hoci neboli o nich upovedomení a majú tie isté práva, ako keby boli upovedomení.

(2) Obvinený, ktorý je v činnnej vojenskej službe, alebo ktorý nie je na slobode, má právo byť prítomný pri úkonoch uvedených v §§ 90 a 91 len, ak sa konajú v mieste, kde sa služobne zdržuje, alebo kde je uväznený.

§ 94.

(1) Veliteľstvá, súdy, úrady a orgány, ktoré vykonávajú stopovacie alebo vyšetro-

vacie úkony, sú oprávnené nariadiť, aby osoby, ktoré sú na mieste úkonu, sa odtiaľ vzdialily, alebo aby tam ostaly až do skončenia úkonu.

(2) Osoby, podliehajúce vojenskej disciplinárnej právomoci, ktoré pri stopovacích alebo vyšetrovacích úkonoch, vykonávaných veliteľstvom, neposlúchnu tieto rozkazy, alebo sa prevínia hrubým, povinnú úctu porušujúcim alebo urážajúcim chovaním, má ich nadriadené veliteľstvo disciplinárne potrestať. Ak veliteľstvo vykonávajúce tieto úkony, nie je na disciplinárne zakročenie samo povoláné, má urobiť oznámenie cieľom disciplinárneho potrestania vinníka príslušnému veliteľstvu.

(3) Ak previnenia uvedené v ods. 2 boli spáchané v pokračovaní pred vojenským prokurátorom alebo pred vojenským súdom, vojenský prokurátor prípadne súd:

a) osoby podliehajúce vojenskej disciplinárnej právomoci môže oznámiť na disciplinárne potrestanie ich nadriadenému veliteľstvu, alebo ich môže sám potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na väzenie do päť dní;

b) ostatné osoby môže potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na väzenie do päť dní. O výkon tohto trestu treba požiadať okresný súd príslušný podľa bydliska prípadne pobytu potrestanej osoby.

(4) Proti obvinenému, ktorý je vo väzbe, môže uložiť v prípadoch uvedených v ods. 2 vojenský prokurátor alebo súd zostrenie väzby podľa platných ustanovení.

(5) Ustanovenia ods. 2 a 3 neplatia na obhajcu a právneho zástupcu poškodeného. Tieto osoby možno v prípadoch uvedených v ods. 2 s miesta úkonu odstrániť a ich previnenia oznámiť príslušnej vojenskej alebo občianskej vrchnosti na disciplinárne stíhanie. Vojenský prokurátor prípadne súd môže ich v takýchto prípadoch aj sám potrestať peňažnou pokutou do Ks 1000. Ak sa pokuta uložila obhajcovi alebo právnenému zástupcovi, nepodliehajúcej vojenskej disciplinárnej právomoci, treba o vymáhanie pokuty požiadať okresný súd príslušný podľa bydliska prípadne pobytu pokutovaného.

(6) Dôstojníci mimo činnnej služby podliehajú pre previnenia podľa ods. 2, spáchané v služobnej rovnošate, vojenskej disciplinárnej právomoci.

(7) Ak previnenia podľa tohto paragrafu sú aj súdne trestné činy, treba ich oznámiť na trestné stíhanie.

§ 95.

(1) O každom vyšetrovacom úkone treba hneď spísať zápisnicu.

(2) Pri každom vyšetrovacom úkone má byť prítomný okrem vyšetrujúceho orgánu aj zapisovateľ.

(3) V zápisnici treba uviesť miesto a čas úkonu, mená zúčastnených osôb, a musí byť z nej zjavné, že sa splnili podstatné formality pokračovania. Obsah podstatných údajov treba zapísať doslovné.

(4) Zápisnicu treba zúčastneným osobám, nakoľko sa ich týka, prečítať alebo na prečítanie predložiť a ak je to potrebné aj pretlmočiť.

(5) Zápisnicu podpisujú vypočuté osoby, ako aj osoby, ktoré sa pri úkone zúčastnili, vyšetrujúci orgán, zapisovateľ a prípadne tlmočník. Ak vypočuté alebo zúčastnené osoby nevedia písať, opatria zápisnicu znakom ruky. V tomto prípade dopíše meno dotyčnej osoby zapisovateľ a poznámená, že sa tak stalo. Ak chýba podpis alebo znak ruky niektorej osoby, treba uviesť dôvod.

(6) V zápisnici sa nesmie nič škrabáť ani pozmeniť. Ak treba jednotlivé slová prečiarknúť, má sa to stať tak, aby zostali čitateľné a na konci zápisnice treba uviesť, ktoré slová boli prečiarknuté, prípadne vpísané. Potrebné doplnky treba uviesť na konci zápisnice.

§ 96.

Vyšetrovanie má vojenský prokurátor skončiť, ak údaje sú dostatočné aby obžalobný spis podal, alebo aby vec postúpil.

§ 97.

(1) Ak obvinený po spáchaní trestného činu upadol do duševnej choroby, ktorá síce vylučuje pričítateľnosť, ale je vyliečiteľná, má vojenský prokurátor po skončení vyšetrovania suspendovať pokračovanie do uzdravenia obvineného.

(2) O suspendovaní pokračovania treba upovedomiť obvineného, ak bol vypočutý, a poškodeného.

(3) Proti usneseniu o suspendovaní pokračovania podľa ods. 1 sa nepripúšťa sťažnosť.

§ 98.

Vyšetrovanie má vojenský prokurátor zastaviť

a) ak čin, ktorý bol predmetom vyšetrovania, nie je trestným činom,

b) ak pri trestných činoch, ktoré sa stíhajú len na návrh, oprávnený takýto návrh v zákonnej lehote nepodal, alebo odvolal návrh, ktorý podľa zákona možno odvolať,

c) ak o čine bol už skôr vynesený právoplatný rozsudok alebo zastavujúce usnesenie a nie sú dané podmienky, uvedené v ustanoveniach dielu XXII.,

d) ak je tu iný dôvod, ktorý vylučuje zavedenie trestného pokračovania, alebo ktorý vylučuje pričítateľnosť alebo trestateľnosť,

e) ak nemožno očakávať výsledok od ďalšieho pokračovania pre nedostatok dôkazov alebo pre mimoriadne ťažkosti, s ktorými by sa mohli dôkazné prostriedky obstarat.

§ 99.

(1) O zastavení vyšetrovania treba upovedomiť obvineného, ak bol vypočutý, a poškodeného.

(2) Poškodený môže podať proti usneseniu o zastavení vyšetrovania sťažnosť, a to ak nebol upovedomený o usnesení, do 30 dní od jeho vynesenia. V sťažnosti treba uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré odôvodňujú trestné stíhanie.

DIEL XI.

Výsluch obvineného.

§ 100.

(1) Obvineného, ktorý je vojenskou osobou v činnej službe, treba predvolať na výsluch prostredníctvom nadriadeného veliteľstva.

(2) Zatknutého obvineného treba na výsluch predviesť.

(3) Iných obvinených treba zpravidla predvolať na výsluch predvolacím listom.

§ 101.

(1) Predvolací list musí obsahovať: názov predvolávajúceho úradu, meno predvolaného, miesto kam, deň a hodinu kedy sa predvolaný má dostaviť, upozornenie, že bude vypočúvaný ako obvinený a že bude

predvedený, ak nepríde. Na predvolacom liste má byť úradná pečiatka a podpis predvolávajúceho orgánu.

(2) Ak osoba, ktorú treba vypočuť, je zamestnaná vo verejnom úrade alebo službe alebo v takom súkromnom podniku, kde má byť vo verejnom záujme zastúpená inou osobou, treba súčasne s predvolaním upovedomiť jej priameho predstaveného.

§ 102.

(1) Predvedenie obvinených, predvolaných podľa § 100, ods. 3, môže nariadiť vyšetrojúci orgán, ak sa obvinení na riadne predvolanie nedostavil a sa neospravedlnil, alebo aj bez predchádzajúceho predvolania, ak sú tu dôvody, odôvodňujúce predbežné zatknutie (§ 114). Rozkaz na predvedenie má byť písomný a treba v ňom presne označiť obvineného, uviesť čin za vinu mu kladený a dôvod predvedenia. O predvedenie obvineného treba požiadať zpravidla bezpečnostné úrady alebo orgány.

(2) Vyšetrojúci orgán má predvedenú osobu hneď vypočuť. Ak je to nemožné, môže ju ponechať vo väzbe až do jej vypočutia, ale nie dlhšie ako 24 hodín.

§ 103.

(1) Pri výsluchu obvineného môžu byť prítomné len osoby podľa zákona na to oprávnené.

(2) Ak obvinený má putá, treba mu ich pred výsluchom sňať, ak to nie je okoliu nebezpečné.

§ 104.

(1) Pred výsluchom treba obvineného napomenúť, aby na otázky odpovedal určite, zreteľne a pravdive.

(2) Po napomenutí podľa ods. 1 treba obvineného vypočuť o jeho osobných údajoch. Najmä treba zistiť: jeho meno a priezvisko, prípadné prímenie, deň, mesiac a rok narodenia, rodisko, štátne občianstvo, náboženstvo, rodinný stav, meno a priezvisko rodičov, meno, priezvisko a bydlisko (pobyt) zákonného zástupcu, školské vzdelanie, národnosť, odvodný ročník, vojenskú hodnosť, vojenský útvar, ktorému patrí, verejnú hodnosť (tituly) a akademické hodnosti, občianske povolanie alebo zamestnanie, bydlisko alebo miesto pobytu, počet členov rodiny, ktoré žijú, majetkové pomery a skoršie tresty.

(3) Ak vzniknú pochybnosti o správnosti odpovede obvineného o jeho osobných

údajoch, alebo ak je to potrebné z iných dôvodov, treba osobné údaje obvineného inak zistiť.

(4) Pri obvinených, ktorí patria do vojenského sväzku, treba k spisom vždy pripojiť aj ich vojenské osobné doklady a treba sa ich opýtať aj na spôsob ich vstupu do vojenského sväzku, ako aj na to, či vykonali vojenskú prisahu.

§ 105.

(1) Po vypočutí obvineného o osobných údajoch treba mu všeobecne naznačiť trestný čin z ktorého je obviňovaný, a treba ho vyzvať, aby súvisle a vyčerpávajúcim spôsobom vypovedal o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obvinenia.

(2) Ďalšími otázkami treba sledovať len doplnenie výpovede, vysvetlenie nejasností a rozporov. Tieto otázky treba dávať tak, aby sa obvinený dozvedel o všetkých usvedčujúcich okolnostiach, nakoľko mu ich možno oznámiť bez nebezpečenstva, že sa pokračovanie tým zmari a tak, aby mal príležitosť ich vyvrátiť a ospravedlniť sa. Usvedčujúce okolnosti, ktoré obvinenému nebolo možno hneď oznámiť pre nebezpečenstvo zmarenia účelu pokračovania, treba mu oznámiť, len čo toto nebezpečenstvo prestalo, ale v každom prípade pred skončením vyšetrovania.

(3) Skutočnosť a dôkazy, ktoré obvinený uvádza na svoju nevinnu alebo na miernejšie posudzovanie trestného činu, treba zistiť, prípadne vykonať, ak ich zrejme neuvádza len preto, aby pokračovanie prafahoval.

§ 106.

(1) Výsluch sa má konať spôsobom slušným a kľudným, zpravidla ústne.

(2) Otázky treba dávať zpravidla len k veci a podľa časového postupu skutočností priamo tak, aby jedna z druhej vyplývala podľa príčinnej súvislosti.

(3) Otázky o okolnostiach, ktoré sa majú zistiť odpoveďou obvineného, alebo ktorými sa mu podľa mena alebo podľa iných náznakov označujú páchateľa, spoluvinníci, účastníci alebo nadrôzovatelia, ktorí majú byť ešte iba zistení, je dovolené dať len, ak sa nepodarilo získať od obvineného vyjadrenie iným spôsobom. V takomto prípade treba otázky doslovne zapísať do zápisnice.

(4) Pri spleťtých veciach možno obvinenému povoliť, aby pred odpoveďou na otázku nazrel do písomných poznámok.

(⁶) Obvineného neslobodno nútiť, aby na otázky odpovedal.

(⁶) Neslobodno dávať otázky neurčité, nejasné, dvojsmyseľné, úskočné, ako aj otázky, v ktorých je už pokyn na obsah odpovede, alebo v ktorých sa skutočnosť obvineným nepriznaná berie za priznanú alebo nedokázaná za dokázanú.

(⁷) Nie je dovolené obvinenému alebo inému poskytovať dary, iné výhody, niečo sľubovať, predstierať, vyhrožovať, ani použiť iné donucovacie prostriedky, aby obvinený vypovedal alebo sa priznal.

§ 107.

(¹) Predmety, ktoré sa vzťahujú na trestný čin alebo obvineného usvedčujú, treba mu predložiť na rozpoznanie až vtedy, ak už bol vyzvaný, aby ich opísal; ak mu ich nemožno predložiť, treba ho k nim priviesť, aby ich rozpoznať.

(²) Ak vznikne pochybnosť o pravosti písma obvineného, možno mu uložiť, aby napísal niekoľko slov alebo viet na rozpoznanie písma, pričom nie je dovolené použiť donucovacie prostriedky.

§ 108.

Ak sa obvinený po naznačení obvinenia osvedčí, že je nevinný, ale nechce sa vyjadriť obsérnejšie, nemajú sa mu dávať ďalšie otázky. V tomto prípade, ako aj vtedy, ak sa obvinený zdráha vypovedať vôbec alebo len na určité otázky, alebo ak sa robí hluchým, nemým, choromyseľným alebo slabomyseľným a ak vypočúvajúci orgán nadobudne presvedčenie, že sa obvinený pretvaruje, má ho upozorniť, že sa tým nevyhne trestnému pokračovaniu a poškodzuje len svoju obhajobu.

§ 109.

Ak sa výpovede obvineného odchyľujú od skôrších výpovedí, najmä ak obvinený odvolá svoje doznanie, treba sa ho opýtať na príčinu týchto rozporov.

§ 110.

(¹) Ak sa výpoveď obvineného v podstatných veciach odchyľuje od údajov svedka, spolupáchateľa, spoluvinníka, účastníka alebo nadržovateľa, možno tieto osoby s obvineným konfrontovať už za vyšetrovania ale len, ak sa rozpor inak vysvetliť nemôže, alebo ak je obava, že konfrontácia na hlavnom pojednávaní nebude možná.

(²) Žiadosti obvineného, aby bol konfrontovaný so spolupáchateľom, spoluvinníkom, účastníkom alebo nadržovateľom prípadne so svedkom už za vyšetrovania, treba vyhovieť, ak to nie je spojené s ťažkosťami alebo prietahom pokračovania.

(³) Viac ako dve osoby súčasne a viac ako o jednej okolnosti naraz nemožno konfrontovať.

§ 111.

Ak obvinený pri výsluchu vypovedá o takých trestných činoch, pre ktoré ešte nebolo vyšetrovanie zavedené, alebo sa prizná k takýmto trestným činom, treba o tom upovedomiť vojenského prokurátora, nakoľko tento nekoná výsluch sám.

DIEL VII.

Predbežné zatknutie a vyšetrovacía väzba.

§ 112.

Nadriadený veliteľ rozhoduje, či obvineného pre zavedenie trestného pokračovania treba predbežne pozbaviť služby.

§ 113.

Ak je obvinený v činnej vojenskej službe, môže nadriadený veliteľ na návrh vojenského prokurátora alebo súdu nariadiť, aby sa až do ukončenia trestného pokračovania zdržoval v sídle súdu.

§ 114.

(¹) Kto je dôvodne podozrivý, že spáchal trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest smrti, doživotnú stratu slobody alebo trest na slobode vyše 10 rokov, má byť predbežne zatknutý.

(²) Proti tomu, kto je dôvodne podozrivý, že spáchal iný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest na slobode, možno predbežne zatknutie nariadiť len

a) ak bol pristihnutý pri spáchaní trestného činu a nie je možné jeho totožnosť hneď zistiť;

b) ak utiekol alebo robil prípravy na útek, ak sa skrýval, aby sa vyhol trestnému pokračovaniu a neskoršie sa dobrovoľne neprihlásil; taktiež ak pre výšku trestu alebo z iných závažných dôvodov možno sa obávať jeho úteku;

c) ak sa snažil pôsobiť na svedkov, žalobcov alebo spoluobvinených, aby zabránili alebo prekážali v zistení pravdy,

alebo sa snažil inak sťažovať trestné pokračovanie, najmä ničením, zmenou alebo ukryvaním stóp trestného činu, alebo je odôvodnená obava, že by tak mohol urobiť;

d) ak za trestného pokračovania spáchal nový zločin alebo prečin, prípadne sa oň pokúsil, alebo je odôvodnená obava, že by takýto čin spáchal, prípadne ak spáchaním takehoto činu vybráza.

(¹) Predbežné zatknutie, ktoré sa nariadilo len na základe ods. 2, písm. a), nesmie trvať dlhšie ako 48 hodín.

(²) V prípade trestného činu, ktorý sa stíha len na návrh, nemožno nariadiť predbežné zatknutie pred podaním návrhu.

§ 115.

(¹) Predbežné zatknutie nariaďuje nariadené veliteľstvo obvineného alebo miestne veliteľstvo.

(²) Pri nebezpečenstve z prietahu môže predbežné zatknutie nariadiť aj vojenský prokurátor alebo súd.

(³) O nariadení predbežného zatknutia má sa vydať písomné rozhodnutie, v ktorom treba — nakoľko možno — presne označiť zatknutú osobu, trestný čin, ktorý sa jej kladie za vinu, zákonný dôvod zatknutia a úrad, na ktorý sa má zatknutý predvieť.

(⁴) Rozhodnutie treba vyhlásiť zatknutému pri zatknutí, prípadne pri predvedení na úrad.

(⁵) Zatknutého treba vypočuť najneskoršie do 24 hodín po zatknutí.

§ 116.

Ak vyjde najavo, že zatknutá osoba podlieha právomoci občianskeho trestného súdu, treba ju hneď, ale najneskôr do 48 hodín odovzdať najbližšiemu občianskemu súdu prípadne štátnemu zastupiteľstvu.

§ 117.

(¹) Bezpečnostné úrady a orgány sú oprávnené zatknúť vojenskú osobu v činnosti službe, ak sú zákonné dôvody, ktoré odôvodňujú zatknutie občianskych osôb, len v prípade nevyhnutnosti a vtedy, ak nemožno včas zastihnúť vojenského predstaviteľa alebo vojenskú stráž.

(²) Pre zatknutie iných osôb, podliehajúcich vojenskej súdnej právomoci, bezpečnostnými úradmi alebo orgánmi platia

tie isté predpisy, ako pre zatknutie osôb, ktoré podliehajú občianskej trestnej súdnej právomoci.

(³) Zatknutého, ak nebol prepustený, treba hneď odovzdať najbližšiemu vojenskému veliteľstvu, ktoré ho má bezodkladne vypočuť a ak niet dôvodov pre ďalšiu väzbu, hneď prepustiť.

§ 118.

Ak pri trestnom čine, ktorý spáchal väčší počet osôb, nemožno hneď zistiť vinníka, možno zatknúť všetky osoby podliehajúce vojenskej súdnej právomoci, ktoré boli prítomné pri spáchaní trestného činu, ak len ich nevina nie je zrejmalá.

§ 119.

(¹) Nariadenie predbežného zatknutia treba hlásiť vojenskému prokurátorovi súčasne s trestným oznámením (§ 71); ak bolo nariadené až po podaní trestného oznámenia, hneď po jeho nariadení.

(²) Vojenský prokurátor nariadi prepustenie zatknutého alebo vyšetrovaciu väzbu.

§ 120.

Proti obvinenému, proti ktorému sa nariadilo vyšetrovanie, alebo na ktorého bol podaný obžalobný spis, vyšetrovaciu väzbu

a) treba nariadiť ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest smrti, doživotnú stratu slobody alebo trest na slobode vyššie 10 rokov,

b) možno nariadiť ak ide o iný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest na slobode a je splnený niektorý dôvod uvedený v § 114, ods. 2, písm. b) až d).

§ 121.

(¹) Vyšetrovaciu väzbu nariaďuje vojenský prokurátor, po podaní obžalobného spisu podľa § 211 predseda rozhodujúceho senátu prípadne samosudca a po nariadení hlavného pojednávania rozhodujúci súd.

(²) O nariadení vyšetrovacej väzby treba vydať písomné rozhodnutie a v ňom presne označiť osobu, ktorá má byť vzatá do vyšetrovacej väzby, trestný čin jej za vinu kladený a zákonný dôvod vyšetrovacej väzby.

(³) Ak je obvinený vo väzbe, treba mu rozhodnutie vyhlásiť hneď po nariadení

vyšetrovacej väzby, ináč hneď po jeho predvedení.

(¹) Obvineného treba vypočuť najneskôr do 24 hodín po uvalení vyšetrovacej väzby.

§ 122.

(¹) Predbežné zatknutie sa vykoná v miestnosti, ktorú určí kto zatknutie nariadil, prípadne vo vojenskej väznici.

(²) Osobu, proti ktorej bola nariadená vyšetrovací väzba, treba hneď odovzdať do vojenskej väznice.

§ 123.

Pri výkone predbežného zatknutia a vyšetrovacej väzby treba dbať na osobu a česť obvineného a možno ho obmedzovať len nakoľko je to potrebné na zabezpečenie účelu uväznenia a na dodržanie poriadku vo väznici.

§ 124.

(¹) Kto je v predbežnom zatknutí alebo vo vyšetrovacej väzbe, má byť od ostatných väzňov — nakoľko je to možné — oddelený, a nemá byť väznený spolu s osobami už právoplatne odsúdenými. Môže si na svoje útraty obstaráť pohodlie a vykonávať práce, primerané svojej hodnosti alebo stavu, nakoľko sú slúžiteľné s účelom väzby, s poriadkom vo väznici a nakoľko neohrožujú bezpečnosť.

(²) Vojenský prokurátor prípadne pri predbežnom zatknutí veliteľ, ktorý zatknutie nariadil, dozerá na korešpondenciu zatknutého, na jeho zásielky a návštevy. Po podaní obžalobného spisu vykonáva tento dozor predseda senátu, prípadne samosudca.

§ 125.

Zatknutého na čas nevyhnutnej potreby možno spútať len ak je zvlášť nebezpečný, alebo ak sa pripravoval na útek, prípadne sa o to pokúsil.

§ 126.

Predbežné zatknutie a vyšetrovaciu väzbu treba hneď zrušiť, ak niet dôvodov pre ich ďalšie trvanie, a majú byť čo najkratšie.

§ 127.

(¹) Predbežné zatknutie môže zrušiť veliteľstvo, ktoré ho nariadilo, veliteľstvo

tomuto nadriadené a vojenský prokurátor. Zrušenie predbežného zatknutia treba hneď hlásiť vojenskému prokurátorovi, ak mu bolo trestné oznámenie už zaslané.

(²) Vyšetrovaciu väzbu môže zrušiť vojenský prokurátor, po podaní obžalobného spisu predseda rozhodujúceho senátu prípadne samosudca a po nariadení hlavného pojednávania rozhodujúci súd.

DIEL XIII.

Svedkovia.

§ 128.

(¹) Ako svedkov — nakoľko je ich výsluch potrebný — treba predvolať osoby, o ktorých možno predpokladať, že o trestnom čine alebo o skutkových okolnostiach dôležitých pre trestné pokračovanie majú vedomosť z bezprostredného pozorovania.

(²) Ak zákon nerobí výnimky, musí sa každý, kto je predvolaný ako svedok, dostaviť a podľa svojej vedomosti svedčiť.

§ 129.

(¹) Vojenské osoby v činnej službe predvolávajú sa ako svedkovia služobným opatrením.

(²) Iné osoby treba predvolať predvolacím listom, v ktorom treba poukázať aj na zákonné následky nedostavenia sa.

(³) Ustanovenie § 101, ods. 2 platí obdobne aj pre predvolanie svedkov.

§ 130.

(¹) Ak sa predvolaný svedok nedostavil, alebo sa bez povolenia s miesta výsluchu vzdialil, treba použiť tieto opatrenia:

a) ak ide o osobu podliehajúcu vojenskej disciplinárnej právomoci, treba o jej predstavenie požiadať nadriadené veliteľstvo. Toto veliteľstvo možno požiadať aj o disciplinárne potrestanie neposlušného svedka alebo možno takémuto svedkovi uložiť peňažný trest do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevykonalnosti premeniť na väzenie do päť dní. Ak nedostavenie alebo vzdialenie sa svedka je súdne trestným činom, treba ho namiesto disciplinárneho alebo poriadkového potrestania oznámiť vojenskému prokurátorovi;

b) ak ide o inú osobu, treba o jej predvedenie požiadať bezpečnostný úrad alebo orgán jej bydliska alebo pobytu a možno jej uložiť peňažný trest do Ks 500,

ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na väzenie do päť dní. O výkon trestu treba požiadať okresný súd príslušný podľa bydliska prípadne pobytu potrestaného svedka.

(²) Ak sa opakuje prípad podľa ods. 1 v tom istom pokračovaní, možno svedka znovu potrestať.

(³) Svedka nemožno trestať, ak sa dostatočne ospravedlní a treba aj uložený trest prípadne rozkaz na predvedenie zrušiť, ak sa dodatočne náležite ospravedlní.

§ 131.

(¹) Ak odopierajú svedčiť alebo složil svedeckú prisahu bez zákonného dôvodu osoby podliehajúce vojenskej súdnej právomoci, možno im uložiť peňažný trest do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na väzenie do päť dní. Ak potrestanie nemalo úspech, možno svedka aj uväzniť. Väznenie nesmie však v tomto prípade trvať dlhšie ako do skončenia trestného pokračovania a nikdy nie dlhšie ako 6 mesiacov pri pokračovaní pre zločin, 3 mesiace pri pokračovaní pre prečin alebo priestupok. Väznenie sa má zrušiť len čo vyjde najavo, že výpoveď alebo prisaha svedka je zbytočná alebo ak svedok učinil výpoveď, prípadne složil prisahu.

(²) Osoby podliehajúce občianskej trestnej súdnej právomoci, ktoré bez zákonného dôvodu odopierajú svedčiť alebo složiť svedeckú prisahu, možno potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na väzenie do päť dní. O výkon tohto trestu treba požiadať okresný súd príslušný podľa bydliska prípadne pobytu potrestaného svedka. Ak potrestanie nemalo úspech, vypočúvajúci orgán môže svedka zatknúť a odovzdať okresnému súdu, príslušnému podľa svojho sídla, s požiadanim o donucovacie uväznenie svedka. Okresný súd je povinný na požiadanie vojenského prokurátora prípadne súdu uväzniť svedka podľa svojich predpisov, ako keby šlo o odopieranie svedeckých povinností v pokračovaní pred občianskym trestným súdom.

(³) Ak sa svedok dopustí nepristojnosti pri vypočúvaní, má ho vypočúvajúci orgán napomenúť. Svedka, ktorý — hoci bol napomenutý — chová sa neslušne, alebo ktorý sa dopustil hrubšej nepristojnosti, možno potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti

premeniť na väzenie do päť dní. O výkon trestu uloženého svedkovi, nepodliehajúcemu vojenskej disciplinárnej právomoci, treba požiadať okresný súd príslušný podľa bydliska prípadne pobytu potrestaného svedka.

§ 132.

O výsluch svedkov, ktorí nepodliehajú vojenskej súdnej právomoci a zdržujú sa v cudzine, treba požiadať zpravidla príslušný cudzí súd. Ak je potrebné, aby sa taký svedok osobne dostavil, možno ho predvolať prostredníctvom Ministerstva národnej obrany, ale nesmú sa proti nemu použiť donucovacie prostriedky.

§ 133.

Ak je svedok vypočúvaný na základe požiadania, požiadany súd alebo úrad je povinný rozšíriť výsluch podľa výsledku aj na okolnosti, ktoré nie sú uvedené v požiadaní, ale sú pre vec dôležité.

§ 134.

(¹) Pod ničotnosťou výpovede nemožno ako svedka vypočuť:

a) duchovného o tom, čo sa dozvedel pri spovedi alebo inak pod záväzkom mlčanlivosti, spojeným s povolaním duchovného,

b) osobu, ktorá vykonáva alebo v minulosti vykonávala vojenskú alebo inú verejnú službu prípadne verejnú funkciu, ak by svedectvom porušila povinnosť služobného alebo úradného tajomstva a príslušné veliteľstvo alebo nadriadený úrad (orgán) ju neoslobodil od tohto záväzku,

c) obhajcu o tom, čo mu oznámil obvinený ako svojmu obhajcovi.

(²) Oslobodenie členom vlády a predsedovi Najvyššieho účtovného kontrolného úradu — aj po zániku ich funkcie — udeľuje prezident republiky.

(³) Vypočúvajúci orgán požiada z úradnej moci priamo príslušné nadriadené veliteľstvo alebo úrad (orgán) o udelenie oslobodenia.

(⁴) Oslobodenie možno odoprieť len, ak by sa jeho udelenie protivilo verejnému záujmu.

§ 135.

Od povinnosti svedčiť sú oslobodení a môžu i za výsluchu ďalšiu výpoveď odoprieť:

a) príbuzní alebo sošvagrení obvineného v pokolení vzostupnom alebo zostupnom, príbuzní v pokolení pobočnom až do bratanca (sesternice) vpočítane, jeho manžel (manželka), snúbenec (snúbenica), súrodenec jeho manžela (manželky), manžel (manželka) jeho súrodca, jeho osvojiteľ (osvojiteľka) alebo osvojené dieťa, jeho pestún (pestúnka) alebo chovanec (chovanica), jeho poručník (poručníčka) alebo poručenec (poručníčka), jeho opatrovník (opatrovníčka) alebo opatrovanec (opatrovnica), a to aj keď manželstvo, ktoré založilo takýto príbuzenský alebo švagrovský pomer, už netrvá,

b) advokát, verejný notár, lekár, lekárnik, pôrodná asistentka a ich pomocník o tom, čo im bolo sverené v tejto ich vlastnosti v dôvere sporej s ich povolaním, vyjmúc že by ich osoba, ktorá im to sverila, oslobodila od povinnosti zachovať tajomstvo,

c) volič o tom, akým spôsobom vykonal svoje tajné volebné právo.

§ 136.

Prezident republiky je oslobodený od povinnosti svedčiť o veciach súvisiacich s jeho úradom aj keď prestal byť prezidentom republiky.

§ 137.

(¹) Poslanci môžu svedčiť o veciach, o ktorých sa dozvedeli vo svojej poslancskej funkcii, len so súhlasom Predsedníctva Snemu, a to i keď nie sú už členmi Snemu.

(²) Členovia Štátnej rady môžu svedčiť o veciach, o ktorých sa dozvedeli v svojej funkcii, len so súhlasom Štátnej rady, a to i keď nie sú už jej členmi.

(³) V prípadoch podľa ods. 1 a 2 môže vypočúvajúci orgán aj z úradnej moci požiadať Predsedníctvo Snemu (ods. 1) prípadne Štátnu radu (ods. 2) o udelenie súhlasu. Udelením súhlasu Predsedníctva Snemu prípadne Štátnej rady zaniká oslobodenie zakladajúce sa na ods. 1 alebo 2.

§ 138.

(¹) Osoby uvedené v §§ 135 až 137 treba pred vypočutím alebo hneď ako tento pomer vyjde najavo upozorniť, že nie sú povinné svedčiť. Ich vyjadrenie treba pojať do zápisnice. Takýto svedok môže aj za vypočutia vyhlásiť, že nechce svedčiť, čím sa stáva celá jeho výpoveď ničotnou.

(²) Ak nebol svedok upozornený podľa ods. 1 a výslovne sa nezriekne práva na oslobodenie svedčiť, je výpoveď ničotná.

(³) Osoby oslobodené od povinnosti svedčiť podľa §§ 135 až 137 nemožno podľa § 131 prinútiť k prisaha ani vtedy, ak neodoprely svedeckú výpoveď. Ak tieto osoby odopru prisahať, treba to uviesť v zápisnici.

§ 139.

Ak je svedok v pomere uvedenom v § 135, písm. a) len k jednému alebo k niekoľkým zo spoluobvinených, môže odoprieť svedectvo ohľadom ostatných len, ak nemožno výpoveď oddeliť.

§ 140.

(¹) Svedka nemožno nútiť, aby svedčil alebo odpovedal na otázku, ak by z toho vznikla pre neho alebo pre jeho príslušníka uvedeného v § 135, písm. a) značná škoda, hanba alebo nebezpečenstvo trestného stíhania. Svedok môže tiež za vypočutia vyhlásiť, že z týchto dôvodov nechce ďalej vypovedať.

(²) Dôvod odopretia svedectva, ak je to potrebné, musí sa spravdepodobniť. Spravdepodobnenie môže sa stať aj prisahou alebo slávnostným vyhlásením.

§ 141.

(¹) Svedkov, ktorí sa pre telesnú slabosť alebo chorobu nemôžu dostaviť, možno vypočuť v byte.

(²) Pre výsluch osôb, ktorým podľa medzinárodného práva prislúcha exteritorialita alebo osobné oslobodenie, platia medzinárodné smluvy a v nedostatku týchto zásady alebo zvyklosti medzinárodného práva.

§ 142.

Ak o výsluch bol požiadaný občiansky trestný súd, platia preň ustanovenia občianskeho trestného poriadku.

§ 143.

Každého svedka treba vypočúvať zpravidla oddelene, v neprítomnosti iných osôb.

§ 144.

(¹) Pred vypočutím treba svedka napomenúť, že je povinný na všetky otázky vypovedať pravdu podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, nič nezamlčať a tak vypovedať, aby svoju výpo-

veď mohol aj prisahou potvrdiť; treba ho tiež upozorniť, že ak by svedčil nepravdive, dopustil by sa trestného činu.

(²) Potom treba sa opýtať svedka na jeho meno, vek, miesto narodenia, náboženstvo, rodinný stav, povolanie, bydlisko, na jeho rodinný prípadne iný pomer k obvinenému a k iným osobám zúčastneným na trestnej veci, a podľa okolností tiež na to, či mu nevznikla škoda z trestného činu, ktorý je predmetom trestného pokračovania.

§ 145.

(¹) Po otázkach podľa § 144, ods. 2 treba svedkovi poskytnúť možnosť, aby mohol súvisle vypovedať všetko, čo o veci vie. Ďalšími otázkami treba doplniť prípadné medzery a objasniť okolnosti, ktoré sú predmetom dokazovania, najmä aj, z čoho čerpá svedok svoje vedomosti. Vyhybať sa treba podľa možnosti zmienke o skutočnosti, ktorú treba zistiť až odpoveďou svedka.

(²) Výsluch treba vykonať tak, aby svedok bol podľa možnosti vypočutý naraz o všetkom, o čom má vypovedať.

(³) Svedok je povinný vypovedať zpravidla ústne. Ak to potrebuje na podporu svojej pamäti, možno mu dovoliť, aby pred odpoveďou nazrel do písomných záznamov.

(⁴) V prípadoch uvedených v §§ 90 a 92 vypočúvajúci orgán nepripustí otázku, ktoré odporujú zákonu alebo sú pre obžalobu a obhajobu bezpochyby zbytočné.

§ 146.

(¹) Ak má byť výpoveďou zistená tožnosť osoby alebo predmetu, treba svedka vyzvať, aby ich opísal; osobu alebo predmet mu treba ukázať až potom.

(²) Ak sa vypočutie vzťahuje na skutočnosti, po ktorých zostane stopa, možno svedka doviest' na miesto, kde stopy sú, alebo boly.

§ 147.

(¹) Konfrontácia pripúšťa sa zpravidla až na hlavnom pojednávaní.

(²) Ak vypovedajú obvinený a svedok alebo svedkovia odlišne o podstatných okolnostiach a ak nemožno rozpory inak objasniť, alebo ak je obava, že konfrontáciu nebude možno vykonať na hlavnom pojednávaní, môžu byť obvinený a svedok alebo svedok so svedkom už za vyšetrovania konfrontovaní.

(³) Viac ako dve osoby súčasne a viac ako o jednej okolnosti naraz nemožno konfrontovať.

§ 148.

(¹) Svedkovia prisahajú zpravidla až na hlavnom pojednávaní.

(²) Ak sa možno dôvodne obávať, že svedka pre chorobu, pre nestálosť pobytu alebo z iných dôvodov nebude možno vypočúť na hlavnom pojednávaní, alebo ak jeho dostavenie na hlavné pojednávanie bolo by spojené s veľkými ťažkosťami, alebo ak vyšetrojúci orgán z dôležitých dôvodov pokladá prisahu svedka za potrebnú, najmä preto, že len takto možno zistiť úplnú pravdu, možno svedka vziať do prisahy už za vyšetrovania. Dôvod prisahy treba poznačiť v zápisnici.

(³) V prípade podľa ods. 2 platia o práve poškodeného, obvineného, obhajcu a vojenského prokurátora ustanovenia §§ 90 a 92.

§ 149.

Pod zmätočnosťou nemožno svedka prisahaf:

a) ak je proti nemu podozrenie, že trestný čin, o ktorom je vypočúvaný, on spáchal, alebo sa na ňom zúčastnil ako spoluvinník, účastník alebo nadzovateľ,

b) ak bol odsúdený pre krivé svedectvo alebo pre krivú prisahu, hoci si trest už odpykal,

c) ak nedovršil v deň vypočutia 14. rok,

d) ak pre telesnú alebo duševnú vadu nemohol sa dozvedieť pravdu, alebo ju nemôže vyjaviť, alebo ak nemá náležitý pochop o podstate a dôležitosti prisahy pre nevyvinutý alebo slabý rozum,

e) ak vysvitne, že je s obvineným v takom nepriateľstve, pre ktoré je pochybná pravdivosť jeho výpovede proti obvinenému,

f) ak vyjde najavo, že jeho výpoveď o niektorej podstatnej okolnosti je nepravdivá a nemožno dokázať, že nepravdivú výpoveď urobil len z omylu.

§ 150.

(¹) V odôvodnených prípadoch možno pominúť prisahu svedka,

a) ktorý je k obvinenému v pomere uvedenom v § 135, písm. a),

b) ktorý prejavuje váhavosť čo do podstaty výpovede,

c) proti ktorému je zavedené trestné pokračovanie pre zločin alebo prečin spáchaný zo ziskuchtivosti, alebo ktorý bol pre takýto zločin alebo prečin odsúdený.

(²) O tom, či má poškodený prisahať, rozhoduje podľa voľného uváženia vyšetrujúci orgán, a po podaní obžalobného spisu súd.

§ 151.

(¹) Svedkovia prisahajú až po vypočutí. Pred prisahou treba sa svedka opýtať, či má niečo k svojej výpovedi dodať, alebo či chce na nej niečo meniť.

(²) Pred prisahou treba svedka upozorniť na závažnosť prisahy a na následky krivej prisahy. Svedok hluchý alebo hluchonemý sa upozorni na to písomne, prípadne — ak nevie čítať — znakomludou s pribraním tlmočníka (diel XVI.).

(³) Svedka, ktorý už vo veci prisahal, treba upozorniť pred jeho neskorším vypočutím na účinnosť už slozenej prisahy. V tomto prípade svedok potvrdí svoju výpoveď odvolaním sa na složenú už prisahu, čo má účinnosť prisahy.

(⁴) Prisaha svedka znie: „Prisahám na Boha Všemohúceho a Vševéduceho, že som vypovedal podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia len pravdu a že som z nej nič nezamlčal. Tak mi Pán Boh pomáhaj“.

(⁵) Ak tvrdí svedok, že prisaha odporuje jeho presvedčeniu, namiesto prisahy slávnostne vyhlási: „Vyhlasujem na svoju česť a svedomie, že som vypovedal podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia len pravdu a že som z nej nič nezamlčal“. Slávnostné vyhlásenie má účinnosť a následky prisahy.

§ 152.

(¹) Svedok prisahá zpravidla ústne tak, že opakuje predpísanú prisahnú formulu držiac pravú ruku na srdci.

(²) Nemý a hluchonemý, ak vie čítať a písať, prisahá tak, že podpíše text prisahy; svedok hluchý prečíta text prisahy.

(³) Ak hluchý, nemý a hluchonemý nevie čítať a písať, prisahá znakomludou s pribraním tlmočníka (diel XVI.).

DIEL XIV.

Ohliadka a znalci,

1. Všeobecné ustanovenia.

§ 153.

(¹) Ak je potrebné na zistenie alebo na objasnenie skutkových okolností, dô-

ležitých pre trestnú vec, osobné pozorovanie, treba vykonať ohliadku. K ohliadke treba priradiť aj obvineného prípadne aj inú osobu, ak je to potrebné na rozpoznanie vecí, ktoré majú byť ohliadnuté, alebo na objasnenie skutkových okolností.

(²) O práve poškodeného, obvineného, obhajcu a vojenského prokurátora pri ohliadke a pri vypočutí znalcov platia ustanovenia §§ 91 a 92.

§ 154.

(¹) Stav jestvujúci pri ohliadke treba verne zistiť.

(²) V zápisnici o ohliadke treba presne a podrobne uviesť ohliadnuté predmety, zjavy a stopy. K zápisnici treba pripojiť náčrty, prípadne aj výkresy a fotografické snímky.

§ 155.

(¹) Ak posúdenie skutočnosti, ktoré sú pre trestnú vec dôležité, vyžaduje odborné znalosti, treba použiť znalcov.

(²) Zpravidla treba priradiť dvoch znalcov. Jedného znalca stačí priradiť, ak druhého ťažko nájsť, ak je nebezpečenstvo z prieťahu, alebo ak ide o posúdenie skutočnosti menej dôležitých.

(³) Voľba znalcov prislúcha vyšetrujúcemu orgánu. Zpravidla treba priradiť za znalcov vojenské osoby v činnej službe.

(⁴) Voľbu znalcov možno sveriť aj inému úradu alebo ústavu.

§ 156.

Pod ničotnosťou znaleckého posudku nemožno použiť za znalcov osoby, ktoré

a) ako svedkovia nemôžu byť vypočuté podľa § 134, alebo sprisahané podľa § 149,

b) sú s obvineným alebo poškodeným v pomere uvedenom v § 135, písm. a),

c) sa dozvedely o okolnosti, ktorá má byť znalecky posúdená, spôsobom uvedeným v § 135, písm. b),

d) boli trestným činom, o ktorý ide, poškodené alebo ohrozené,

e) u ktorých sa vyskytne prípad podľa § 140.

§ 157.

(¹) Ak obvinený, obhajca, vojenský prokurátor alebo poškodený upovedomení podľa §§ 91 a 92 podajú opodstatnené námietky proti znalcovi a ak nie je nebezpečenstvo z prieťahu, treba ho pominúť a priradiť iného znalca.

(²) Po začatí znaleckej funkcie pripúšťa sa námietka len na základe dôvodov vylučujúcich (§ 156).

§ 158.

(¹) Znalec nemôže odoprieť súčinnosť, ak je v odbore, potrebnom pre ohliadku, ustanovený ako stály znalec, alebo ak prevádza tento odbor zárobkovo a nie sú tu vylučujúce dôvody.

(²) Ak sa necíti znalec dostatočne spôsobilým vykonať ohliadku alebo podať posudok, alebo ak udá iný vážny dôvod, možno ho — ak nejde o naliehavý prípad — oslobodiť od tejto povinnosti.

(³) Zo závažných dôvodov možno hoci-keď aj z úradnej moci pozbať znalca ďalšej funkcie vo veci.

(⁴) O vylúčení, pominutí alebo oslobodení znalca rozhoduje s konečnou platnosťou vyšetrujúci orgán, ktorý ho ustanovil. Osobu vo vojenskej alebo v inej verejnej službe nemožno použiť za znalca, ak sa jeho nadriadené veliteľstvo alebo úrad osvedčí, že to odporuje záujmom služby.

§ 159.

O znalcoch, ktorí neposlúchnu predvolanie, alebo bez zákonného dôvodu odopierajú súčinnosť pri ohliadke, odopierajú podať posudok alebo prisahaf, alebo ktorí sa nepristojne chovajú, platia obdobne ustanovenia §§ 130 a 131.

§ 160.

(¹) Pred začatím znaleckých úkonov treba sa opýtať znalca na jeho meno, vek, miesto narodenia, náboženstvo, rodinný stav, povolanie (zamestnanie), bydlisko, na jeho rodinný prípadne iný pomer k obvinenému a k iným osobám, zúčastneným na trestnej veci. Potom mu treba pripomenúť závažnosť znaleckej prisahy ako aj následky krivého znaleckého posudku a krivej znaleckej prisahy.

(²) Po napomenutí podľa ods. 1 treba znalca sprisahať.

(³) Znalca, ktorý už prisahal vo veci, treba pred jeho neskorším posudkom upozorniť na účinnosť už složenej prisahy. V tomto prípade znalec podá posudok s odvolaním sa na složenú už prisahu, čo má účinnosť prisahy.

(⁴) Znalec prisahá zpravidla ústne tak, že opakuje predpísanú prisahnú formulu a pritom pravú ruku drží na srdci.

(⁵) Prisaha znalca znie: „Prisahám na Boha Všemohúceho a Vsevedúceho, že podám znalecký posudok na základe svojho pozorovania verne a nestranne podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáhať“.

(⁶) Stáleho znalca, ktorý ako taký už prisahal, treba namiesto prisahy upozorniť na už složenú prisahu.

(⁷) Ak znalec tvrdí, že prisaha odporuje jeho presvedčeniu, namiesto prisahy slávnostne vyhlási: „Vyhlasujem na svoju česť a svedomie, že podám znalecký posudok na základe svojho pozorovania verne a nestranne podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia“. Slávnostné vyhlásenie má účinnosť a následky prisahy.

§ 161.

Ak si to znalci žiadajú, možno im dať o niektorých okolnostiach potrebné vysvetlenie zo spisov, alebo možno im vydať spisy, prípadne ich časť. Na žiadosť znalcov možno vypočuť nových svedkov, alebo znovu vypočuť svedkov už vypočutých, pričom znalci môžu so svolením vyšetrujúceho orgánu dávať svedkom priamo otázky.

§ 162.

Vyšetrujúci orgán vedie ohliadku, označí predmety znaleckej ohliadky a určí otázky, na ktoré sa má znalecký posudok vzťahovať. Otázky — ak je to možné — treba určiť so zreteľom na návrh poškodeného, obvineného a obhajcu, prípadne aj vojenského prokurátora, ak tento ohliadku nekoná sám.

§ 163.

(¹) Predmet ohliadky treba ohliadnuť zpravidla v prítomnosti vyšetrujúceho orgánu.

(²) Prítomnosť vyšetrujúceho orgánu a iných úradných osôb nie je potrebná, ak ohľad na cudnosť odôvodňuje, aby sa vzdialily, alebo ak možno podstatu a akosť predmetu ohliadky zistíť len dlhším pozorovaním alebo dlhšími pokusmi. V prípade dlhšieho pozorovania alebo dlhších pokusov, ako aj vtedy, ak sa predmety pokusmi znalcov zničia alebo zmenia, treba znalcom odovzdať — ak je to možné — len časť týchto predmetov a zbytok treba ponechať v úschove.

(³) Ak vyšetrujúci orgán nie je prítomný pri ohliadke alebo jej časti, má sa

vhodným spôsobom postarať, aby sa zaistila hodnovernosť znaleckého zisťovania.

(¹) Opatrenia uvedené v ods. 1 až 3 treba v zápisnici o ohliadke uviesť.

§ 164.

(¹) Skutkové zistenia, ktoré môžu byť podkladom znaleckého posudenia, a podľa možnosti aj posudok treba hneď zapísať do zápisnice. Ak znalci nemôžu podať posudok hneď, vyšetrojúci orgán im určí primeraný lehotu na podanie písomného posudku.

(²) Ak účinkovalo niekoľko znalcov, treba im dovoliť, aby sa pred podaním posudku medzi sebou poradili.

§ 165.

Ak je posudok znalca nejasný, neurčitý, neúplný alebo si odporuje, prípadne ak odporuje skutkovým zisteniam, alebo ak sa znalci v posudku o závažných skutočnostiach rozchádzajú, alebo ak je dôvodná pochybnosť o správnosti posudku, treba znalcom uložiť, aby podali vysvetlenie a ak by to nevedelo k výsledku, treba vyžiadať posudok od iných znalcov prípadne aj po vykonaní novej ohliadky a po doplnení skutkových zistení. Ak ide o posudok znalcov-lekárov, možno vyžiadať v takomto prípade posudok od vojenského zdravotníckeho poradného sboru.

§ 166.

Ak je potrebné, môže vyšetrojúci orgán požiadať o znalecký posudok verejný úrad, ústav alebo orgán, ktorý je povolaný podávať takéto posudky. Tento úrad, ústav alebo orgán má pomenovať osoby, ktoré posudok podaly.

2. Ohliadka a pitva mŕtvoly.

§ 167.

(¹) Ohliadku mŕtvoly a pitvu treba vykonať, ak vznikne podozrenie, že smrť bola spôsobená trestným činom.

(²) Ak je mŕtvola už pochovaná, treba nariadiť exhumáciu a pitvu, nakoľko podľa názoru znalcov možno očakávať ešte výsledok od ohliadky a pitvy.

(³) Totožnosť mŕtvoly treba pred pitvou podľa možnosti zistiť, najmä vypočutím osôb, ktoré zomrelého poznaly. Neznámu mŕtvolu treba — ak je to možné — pred pitvou fotografovať.

§ 168.

Pri ohliadke mŕtvoly má vyšetrojúci orgán dbať, aby sa presne zaznačili poloha a stav mŕtvoly, miesto kde, a šaty, v ktorých bola nájdená, a má pozornosť venovať všetkému, čo podľa okolností môže mať význam pre objasnenie prípadu. Pri ohliadke treba vyhotoviť podľa možnosti aj fotografie.

§ 169.

(¹) Pre ohliadku mŕtvoly a pre pitvu treba použiť dvoch lekárov-znalcov.

(²) Nemožno použiť lekára, ktorý liečil zomrelého bezprostredne pred smrťou, ale na príkaz vyšetrojúceho orgánu je tento povinný sa dostaviť a dať potrebné vysvetlenie nakoľko je to možné ešte pred pitvou.

§ 170.

V posudku znalcov treba vysloviť, čo bolo priamou príčinou smrti a čo vyvolalo túto príčinu.

§ 171.

(¹) Ak možno na mŕtvole pozorovať úraz, treba zistiť najmä, či tento úraz spôsobil niekto iný, ak áno, akým nástrojom, akým spôsobom a v akom čase pred smrťou, a či tento úraz bol príčinou smrti.

(²) Ak ide o niekoľko úrazov, treba zistiť aj to, či boly všetky spôsobené tým istým nástrojom a ktorý z úrazov bol príčinou smrti; ak smrť zapríčinilo niekoľko úrazov, treba zistiť, ktoré to boly.

(³) Ak je na mŕtvole úraz, treba tiež zistiť, či smrť zapríčinily:

- a) akosť úrazu sama osebe,
- b) zvláštna vlastnosť alebo zvláštny stav organizmu poraneného,
- c) zvláštna okolnosť za ktorej sa stal úraz,
- d) príčina, ktorá sa náhodile k úrazu pridružila, ale predsa nim bola vyvolaná, alebo sa z neho vyvinula;
- e) či smrť nastala pre takú cudziu príčinu, ktorá by ju bola spôsobila aj bez úrazu v tom istom čase alebo za krátky čas po ňom.

(⁴) V prípadoch ods. 3, písm. b) až d) treba tiež zistiť, či zavčasu poskytnutá pomoc mohla smrť odvrátiť.

(⁵) V prípadoch ods. 3, písm. d) a e) treba zistiť, za aký čas by sa bol úraz zahojil, ak by nebola nastala smrť pre príčinu náhodilú alebo cudziu.

(¹) Ak smrť spôsobil výstrel, treba zistiť, akého kalibru bol náboj, z ktorého smeru a z akej vzdialenosti bol vystrelený.

§ 172.

(¹) Ak vzniklo podozrenie z usmrtenia dieťaťa, treba pri pitve mŕtvoly tiež zistiť, či je dieťa novonarodené, či sa narodilo živé a či bolo životaschopné.

(²) Ak sa narodilo dieťa živé, treba primerane použiť ustanovenia § 171; ak sa narodilo mŕtve, treba zistiť čas a príčinu smrti.

§ 173.

(¹) Ak vzniklo podozrenie z otravy, možno vyšetrovaním jedu poveriť znalcov-chemikov.

(²) Predmety, ktoré sa majú skúmať chemicky, treba uschovať tak, aby bola vylúčená zámena alebo smiešanie týchto predmetov s inými látkami.

3. Pokračovanie pri vyhnaní plodu.

§ 174.

Ak vzniklo podozrenie z vyhnania plodu, treba zistiť, akým spôsobom prípadne použitím akého nástroja bol čin spáchaný, či bol plod živý a schopný mimodeložného života.

4. Pokračovanie pri poškodení na tele.

§ 175.

(¹) Ak ide o poškodenie tela bez smrteľného výsledku, treba primerane použiť ustanovenia §§ 169 a 171. V posudku treba najmä uviesť, ktoré z poranení tela alebo z porušení zdravia možno pokladať za ľahké, ťažké alebo životu nebezpečné, a to samé osebe, spoločne alebo v spojitosti s inými príčinami, prípadne pre zvláštne okolnosti; aké účinky mávajú zpravidla poškodenia tohto druhu a aké vznikly v konkrétnom prípade, ako aj akým spôsobom a akými prostriedkami alebo nástrojmi boli poškodenia na tele spôsobené.

(²) V posudku treba určiť aj čas liečenia. Jeho určenie možno v posudku odložiť na neskoršie, ba aj posudok už podaný možno v tomto smere pozmeniť podľa výsledku liečenia.

(²) Ak ide o poškodenie na tele bez smrteľného výsledku a nikto zo strán nežiada súdnu ohliadku, možno sa uspokojiť s písomným znaleckým posudkom lekára v činnej vojenskej službe alebo v inej verejnej službe, nakoľko sa posudok srovnáva so skutočnosťami v trestnom pokračovaní zistenými a niet pochybnosti o ich správnosti.

5. Krvná skúška.

§ 176.

(¹) Krvnú skúšku a iné úkony, ktoré sú podľa pravidiel lekárskej vedy potrebné na účely vyšetrovania, možno vykonať len na tom, kto je dôvodne podozrivý, že spáchal zločin alebo taký prečin, na ktorý je ustanovený trest na slobode a len, ak to neznamená ohrozenie jeho zdravia. Na iných osobách možno vykonať tieto úkony iba, ak neohrožujú ich zdravie a len s ich súhlasom, prípadne, ak nie sú svojpráve, so súhlasom ich zákonného zástupcu.

(²) Úkony uvedené v ods. 1 sa vykonávajú vždy za účasti dvoch znalcov-lekárov.

6. Pokračovanie pri zisťovaní pričítateľnosti.

§ 177.

(¹) Ak vzniklo podozrenie, že obvinený trpí duševnou chorobou, alebo je v bezvedomí, prípadne že v čase spáchania trestného činu bol v takomto stave, takže nebol schopný slobodne určovať svoju vôľu, majú pozorovanie konať a podať posudok o tom vždy dvaja lekári. Znalci majú sa vyjadriť aj o tom, či obvinený, hľadiac na jeho stav, nie je verejnosti nebezpečný.

(²) Ak znalci zbadajú pri pozorovaní okolnosti, ktoré obmedzujú slobodné určovanie vôle obvineného, majú tieto v posudku uviesť a opísať.

(³) Ak nemožno pozorovanie duševného stavu obvineného vykonať inak, môže vojenský prokurátor po vypočutí obhajcu nariadiť pozorovanie obvineného vo vojenskom alebo v inom verejnom liečebnom ústave. Ak obvinený nemá obhajcu, treba mu ho v tomto prípade ustanoviť. Nariadenie lekárskeho pozorovania v liečebnom ústave treba oznámiť obvinenému a jeho obhajcovi. Sfažnosť má odkladný účinok. Pozorovanie v liečebnom ústave nemá zpravidla trvať dlhšie ako dva mesiace.

7. Zisfovanie falšovania peňazi, verejných úverových papierov, kolkov a známok.

§ 178.

(¹) Pri falšovaní alebo porušení kovových alebo papierových peňazi, verejných úverových papierov, kolkov a známok treba zaslať kusy, ktorými bol trestný čin spáchaný a — ak je to možné — aj nástroje, látky a iné k nim prislúchajúce predmety, ktoré sa upotrebili na falšovanie alebo porušenie, tomu úradu alebo ústavu, ktorý vydal takéto pravé kovové alebo papierové peniaze, verejné úverové papiere, kolkov alebo známky, a od tohto úradu treba si vyžiadať posudok najmä aj o tom, ako sa spáhalo falšovanie alebo porušenie.

(²) Po skončení trestného pokračovania treba úradom a ústavom v ods. 1 uvedeným zaslať falzifikáty so všetkými nástrojmi, látkami a inými k nim prislúchajúcimi predmetmi na uschovanie.

(³) Ak treba získať znalecký posudok o falšovaní alebo porušení peňazi, verejných úverových papierov, kolkov a známok vydaných mimo Slovenskej republiky, vyžiada ho Ministerstvo národnej obrany.

8. Vyšetrenie totožnosti písma.

§ 179.

Ak vznikla pochybnosť o pravosti písma, alebo ak treba vyšetriť kto ho písal, majú znalci na porovnanie použiť písmo, ktoré je bezpochyby pravé. Je žiadúce, aby písma, ktoré treba porovnať, pochádzaly z toho istého času.

9. Pokračovanie pri trestných činoch, ohrozujúcich alebo poškodzujúcich osobu alebo majetok iného.

§ 180.

(¹) Ak ide o trestný čin, ktorý ohrozuje alebo poškodzuje život, zdravie alebo majetok iného, treba zistiť spôsob a nástroj, miesto a čas spáchania, škodu, ktorá bola alebo mohla byť zapríčinená, prípadne nebezpečenstvo, ktoré nastalo alebo mohlo nastať, a to v akom rozsahu.

(²) Ak si poškodený odhaduje škodu vysoko, možno jej výšku zistiť aj vypočítaním svedkov alebo znalcov.

10. Pokračovanie vo zvláštnych prípadoch nesplnenia vojenskej povinnosti.

§ 181.

Ak pri vyšetrení skutkových okolností vyskytnú sa otázky, ktorých zodpovedanie vyžaduje dôkladnú znalosť vyššej vojenskej vedy, treba vyžiadať posudok (taktické parere) vojenskej vedeckej komisie, ktorú ustanovuje minister národnej obrany.

DIEL XV.

Zabavenie, prehliadka domová a osobná.

1. Zabavenie.

§ 182.

(¹) Predmety, ktoré podliehajú zhabaniu a prepadnutiu podľa trestných zákonov, alebo môžu mať pre trestné pokračovanie význam ako dôkaz, treba zabaviť a prevziať do úschovy alebo zaistiť ich uschovanie iným spôsobom.

(²) O úradných a služobných spisoch a o iných predmetoch, ktoré sú úradným alebo služobným ľajomstvom, alebo bez ktorých sa vojenská alebo verejná služba nemôže vykonávať, nakoľko majú význam pre trestné pokračovanie ako dôkaz, treba spísať zápisnicu, ale spisy alebo predmety zostanú v úschove príslušného vojenského alebo občianskeho úradu, prípadne vojenského veliteľstva.

§ 183.

(¹) Každý je povinný na vyzvanie vydať predmety uvedené v § 182, ods. 1 úradu alebo orgánu, príslušnému na zabavenie.

(²) Ak odoprie vlastník alebo držiteľ vydať predmet a tento nemožno odňať ani domovou ani osobnou prehliadkou, vydanie možno vynútiť primeraným použitím ustanovení § 131. Proti obvinenému alebo proti osobe oslobodenej od povinnosti svedčiť nemožno použiť donucovacie prostriedky a tresty.

§ 184.

(¹) Ak je obvinený dôvodne podozrivý, že spáchal zločin alebo taký prečin, ktorý sa trestie trestom na slobode, a ak sú tu okolnosti, z ktorých možno dôvodne súdiť, že listy, telegramy alebo iné zásielky jemu určené alebo od neho pochádzajúce môžu

služiť za dôkaz proti nemu alebo proti spoluobvinenému, možno ich zabaviť. Poštové, telegrafné a telefonné úrady ako aj iné dopravné a povoznicke ústavy sú povinné zabavené listy, telegramy a iné zásielky vydať úradu prípadne súdu, ktorý zabavenie nariadil.

(²) Za podmienok uvedených v ods. 1 možno zabaviť na uvedených úradoch a ústavoch aj také listy, telegramy a iné zásielky, o ktorých sa dá zo závažných skutočností usudzovať, že sú určené obvinenému, alebo že od neho pochádzajú, alebo že sú falošne adresované aby sa zakrylo ich pravé určenie alebo zmarilo ich zabavenie.

§ 185.

(¹) Listy a iné písomné zprávy medzi obvineným a jeho príslušníkmi, uvedenými v § 135, písm. a), ako aj listy a iné písomné zprávy medzi týmito príslušníkmi možno u týchto príslušníkov bez ich dovolenia zabaviť alebo preskúmať len, ak sú dôvodne podozriví zo spolupáchateľstva, spoluviny, účastenstva alebo nadržovania.

(²) Listy a iné písomné zprávy medzi obvineným a jeho obhajcom možno zabaviť alebo preskúmať u obhajcu bez jeho dovolenia, i keď už nezastupuje obvineného, len, ak je proti obhajcovi dôvodné podozrenie zo spolupáchateľstva, spoluviny, účastenstva alebo nadržovania.

2. Domová a osobná prehliadka.

§ 186.

(¹) V prípade, že je obvinený dôvodne podozrivý zo zločinu alebo z takeého prečinu, ktorý sa tresce trestom na slobode, možno jeho dom, byt a iné nim užívané miestnosti ako aj veci v nich najdené prehliadnúť, ak sa dá dôvodne predpokladať, že to povedie k zlapaniu vinníka alebo k získaniu dôkazu.

(²) V prípade zločinu alebo takeého prečinu, ktorý sa tresce trestom na slobode, možno prehliadnúť aj dom, byt a iné miestnosti užívané inými osobami, ak trestný čin bol tam spáchaný, ak ta utiekol vinník pri prenasledovaní, alebo ak bol tam zlapaný, taktiež ak závažné skutočnosti činia pravdepodobným, že tam možno nájsť vinníka alebo predmet, ktorý by mohol slúžiť za dôkaz, alebo ak je užívateľ domu, bytu alebo inej miestnosti pod policajným dozorom.

(³) Ak ide o niektorý dôvod uvedený v ods. 2, možno prehliadnúť v prípade hocakého trestného činu hostince, zábavné miestnosti a tie verejné alebo obecnstvu prístupné miestnosti, v ktorých sa hrajú zakázané hazardné hry, alebo ktoré používajú zločincov zpravidla za úkryt, a to aj bez rozhodnutia orgánov na nariadenie prehliadky povolaných.

§ 187.

(¹) Prehliadka osoby, šatstva, ktoré niekto má na sebe a predmetov, ktoré má u seba, je prípustná proti osobám:

a) u ktorých možno pravdepodobne nájsť veci alebo dôkazy, ktoré môžu mať význam pre trestné pokračovanie pre zločin alebo taký prečin, ktorý sa tresce trestom na slobode,

b) ktoré sú dôvodne podozrivé zo zločinu alebo takeého prečinu, ktorý sa tresce trestom na slobode,

c) ktoré sú úradom známe ako zločinci z povolania.

(²) Osobnú prehliadku príslušníkov obvineného uvedených v § 135, písm. a) možno vykonať za podmienok ods. 1, písm. a) len, ak sú dôvodne podozriví zo spolupáchateľstva, spoluviny, účastenstva alebo nadržovania.

(³) Osobnú prehliadku obhajcu, i keď obvineného už nezastupuje, možno vykonať za podmienok ods. 1, písm. a) len, ak je proti nemu dôvodné podozrenie zo spolupáchateľstva, spoluviny, účastenstva alebo nadržovania.

(⁴) Ak to vyžaduje účel trestného pokračovania, možno osoby označené v ods. 1, písm. b) a c) bez ich súhlasu fotografovať, vyhotoviť odtlačky ich prstov, vykonať na nich meranie ako aj podobné ohľadacie úkony.

3. Nariadenie zabavenia, domovej a osobnej prehliadky.

§ 188.

Domová a osobná prehliadka ako aj zabavenie predmetov, ktoré má niekto v majetku alebo v držbe, nariaďuje sa vždy písomným rozhodnutím, ktoré treba odôvodniť.

§ 189.

(¹) Zabavenie listov, telegramov a iných zásielok za ich dopravy poštou, telegrafným alebo telefonným úradom, dopravným

alebo povozníckym ústavom treba nariadiť písomným rozhodnutím, ktoré sa doručí príslušnému poštovému, telegrafnému alebo telefónnému úradu, dopravnému alebo povozníckemu ústavu. Zabavenie možno však nariadiť aj ústne do zápisnice, pričom jedno vyhotovenie zápisnice ponechá sa dotyčnému úradu alebo ústavu. Zabavenie možno nariadiť aj telefonicky alebo telegraficky, avšak písomné rozhodnutie treba hneď dodatočne zaslať.

(²) V naliehavých prípadoch môže aj príslušné vojenské veliteľstvo, bezpečnostný úrad alebo orgán požiadať o zadržanie listov, telegramov a iných zásielok poštových, telegrafných alebo telefonných úrad, dopravný alebo povoznícky ústav. V tomto prípade sú spomenuté úrady a ústavy povinné označené zásielky zadržať. Veliteľstvo, úrad alebo orgán, ktoré požiadaly o zadržanie listov, telegramov alebo iných zásielok, upovedomia o tom hneď vojenského prokurátora, ktorý rozhodne o zabavení. Ak vojenský prokurátor zadržanie zruší alebo ak v lehote troch dní od zadržania neupovedomí úrad alebo ústav o tom, že zabavenie nariadil, treba zadržanú zásielku vydať adresátovi alebo odovzdať na miesto určenia.

§ 190.

(¹) Ak vojenský prokurátor alebo súd potrebuje v trestnom pokračovaní predmet alebo úradnú listinu, ktoré sú v úschove vojenského alebo iného verejného úradu alebo orgánu, prípadne vojenského veliteľstva, požiada ich o zaslanie predmetu alebo listiny, prípadne o dovoľenie, aby tieto mohol prehliadnuť.

(²) Ak úrad, veliteľstvo alebo úradný orgán odoprie vyhovieť požiadaniu podľa ods. 1, treba o tom podať zpravu Ministerstvu národnej obrany.

4. Výkon zabavenia, domovej a osobnej prehliadky.

§ 191.

(¹) Zabavenie alebo domovú prehliadku treba vykonať v prítomnosti toho, proti komu sa tieto úkony nariadily, alebo v prítomnosti jeho zmocnenca.

(²) Ak nie je prítomný ten, proti komu sa má zabavenie alebo domová prehliadka vykonať, ani jeho zmocnenec, treba mu určiť zástupcu a to zpravidla z plnoletých členov jeho rodiny alebo z jeho susedov. Zástupca má pri výkone

zabavenia alebo domovej prehliadky tie isté práva ako ten, proti komu sú tieto úkony nariadené.

(³) Pri výkone zabavenia ako aj domovej alebo osobnej prehliadky musia byť zpravidla prítomní vždy dvaja úradní svedkovia. Zúčastnené úradné orgány nemôžu zastávať funkciu týchto svedkov.

§ 192.

(¹) Pred výkonom zabavenia, domovej alebo osobnej prehliadky má orgán vykonávajúci tieto úkony vykázať svoje oprávnenie a oznámiť rozhodnutie o ich nariadení tomu, proti komu sa nariaďujú, alebo jeho zmocnencovi prípadne jeho zástupcovi, ďalej má im toto rozhodnutie hneď po oznámení alebo najneskoršie do 24 hodín po výkone doručiť.

(²) O zabavení, domovej alebo osobnej prehliadke treba hneď spísať zápisnicu, v ktorej sa má uviesť zákonný dôvod a výsledok výkonu. Ak sa nenašlo nič závažného, treba o tom osobe uvedenej v ods. 1 na jej žiadosť hneď vydať písomné potvrdenie.

(³) Odpis soznamu zabavených predmetov treba na žiadosť doručiť osobe uvedenej v ods. 1 najneskoršie do 24 hodín po výkone.

§ 193.

(¹) Zabavené predmety treba v zápisnici podrobne opísať a vypočítať a — nakoľko to ich akosť dovoľuje — uložiť do osobitnej obálky alebo vhodnej schránky, uzavrieť úradnou pečatou a nakoľko možno aj pečatou toho, u koho boli zabavené, alebo pečatou jeho zmocnenca prípadne zástupcu.

(²) Úradný orgán, ktorý zabavenie koná, vezme zabavené predmety so sebou, alebo sa postará inak o ich uschovanie.

(³) Obálky alebo schránky treba otvoriť v prítomnosti toho, u koho sa uschované predmety zabavily alebo jeho zmocnenca prípadne zástupcu.

§ 194.

(¹) Pri zabavení písomností treba dbať, aby sa o ich obsahu okrem osôb podľa zákona oprávnených nikto nedozvedel.

(²) Ak zabavenie písomností nevykonáva sám vojenský prokurátor alebo súd a držiteľ písomností alebo jeho zmocnenec prípadne zástupca nechce dovoliť ich preskúmať a prečítať, treba písomnosti za-

istiť a uschovať a hneď požiadať vojenského prokurátora prípadne súd o rozhodnutie, či sa tieto majú preskúmať, uschovať alebo vrátiť.

§ 195.

(¹) Listy, telegramy a iné zásielky zabavené na poštovom, telegrafnom alebo telefonnom úrade alebo na dopravnom alebo povozníckom ústave môže prevziať len vojenský prokurátor alebo súd, prípadne nimi požiadaný úrad alebo veliteľstvo.

(²) O prevzatí treba spísať zápisnicu a v nej podrobne označiť prevzatú zásielku.

(³) Ak to pripúšťa účel pokračovania, treba o zabavení hneď po prevzatí upovedomiť obvineného, odosielateľa, adresáta a ostatných zúčastnených, alebo ak nie sú títo prítomní, ich zmocnenca, zástupcu alebo príbuzného.

§ 196.

(¹) Zabavené listy, telegramy alebo iné zásielky treba bez otvorenia hneď zaslať na miesto určenia, alebo uvoľniť ich, ak sa ukáže ich otvorenie zbytočným.

(²) Otvoriť zásielky je oprávnený len vojenský prokurátor alebo súd.

(³) Ak adresát a odosielateľ bývajú v mieste, treba ich podľa možnosti k otvoreniu predvolať a predbežne vypočúť.

(⁴) Otvorenie musí sa stať v prítomnosti dvoch úradných svedkov a podľa možnosti bez porušenia pečati.

(⁵) Po otvorení a preskúmaní obsahu treba zásielky alebo ich časť, ktorých obsah je pre pokračovanie bezvýznamný, hneď vrátiť na doručenie, prípadne ich neoddeliteľnú časť, ktorá je pre pokračovanie bezvýznamná, doručiť v odpise adresátovi, alebo — ak je vzdialený — jeho zmocnencovi prípadne zástupcovi alebo najbližšiemu príbuznému.

(⁶) O otvorení treba spísať zápisnicu.

§ 197.

(¹) Predmety, nepotrebné na ďalšie pokračovanie, ak si na ne niekto iný nároky nerobí, treba vrátiť tomu, u koho boli zabavené, prípadne treba vyzvať oprávnenú osobu, aby ich v primeranej prepadnej lehote prevzala. Ak je oprávnená osoba alebo miesto jej pobytu neznáme, treba ju vyzvať na prevzatie predmetu vyhláškou. Ak neprevzme oprávnená osoba predmet v prepadnej lehote, možno ho na dražbe

predať a kúpnu cenu uložiť do depozitu okresného súdu, príslušného podľa sídla vojenského prokurátora prípadne vojenského súdu. Okresný súd pokračuje podľa svojich ustanovení platných o depozitoch.

(²) Predmety podliehajúce skaze alebo predmety, ktoré sa dajú len s trovami udržiavať, možno — ak je to nutné — hneď predať, avšak osobu, ktorá má právo na ich vrátenie, treba hneď upovedomiť, že kúpna cena je uložená na súde.

(³) O opatreniach podľa ods. 1 a 2 rozhoduje vojenský prokurátor a po podaní obžalobného spisu súd. Sťažnosť má odkladný účinok.

(⁴) Nároky, ktorých oprávnenosť nemožno hneď zistiť, treba odkázať na občiansky súd. Do rozhodnutia tohto súdu zabavené veci zostanú v úschove.

§ 198.

Domovú prehliadku možno konať zpravidla len od 6. do 21. hodiny. Ak nastane noc, neprekáža to skončiť začatú domovú prehliadku.

§ 199.

(¹) Domovú a osobnú prehliadku treba vykonať s najväčšou šetrnosťou. Vykonáť ich možno zpravidla len, ak bol ten, proti komu sa nariadily, bezvýsledne vyzvaný, aby hľadaný predmet ukázal, vďaka alebo oznámil kde je tento predmet prípadne hľadaná osoba. Predbežné vyzvanie nie je potrebné, ak dotyčná osoba je úradom známa ako zločinec zo zvyku, ak je nebezpečenstvo z priefahu, alebo ak sa má prehliadnúť miestnosť, ktorá je obecnstvu verejne prístupná.

(²) K osobnej prehliadke žien a za úradných svedkov k tomuto úkonu možno pribrať len ženy.

(³) Násilné otvorenie miestnosti alebo zámky možno nariadiť len, ak nie je prítomný ani ten kto nimi nakladá, ani jeho zmocnenec prípadne zástupca, alebo ak ich tieto odoprelí otvoriť. Ak sa vykonalo násilné otvorenie pre neprítomnosť týchto osôb, treba dotyčnú miestnosť alebo predmet po vykonanej prehliadke zase zamknúť a škodu spôsobenú násilným otvorením nahradiť.

§ 200.

Ak pri zabavení, domovej alebo osobnej prehliadke nájde sa taký predmet,

ktorý nesúvisí s trestným činom tvoriacim podklad trestného pokračovania, ale poukazuje na iný trestný čin, ktorý sa nestíha len na návrh, treba ho tiež zabaviť, spísať o tom osobitnú zápisnicu a túto so zprávou zaslať hneď vojenskému prokurátorovi, nakoľko tieto úkony nevykonáva sám.

§ 201.

Úradné orgány, úradní svedkovia a znalci smú použiť alebo vyjaviť vedomosti, ktoré nadobudli pri zabavení, domovej alebo osobnej prehliadke, jedine na účely pokračovania. Inak sú tieto pre nich úradným tajomstvom.

§ 202.

Pre občianske sudy a úrady, ktoré sú požiadané, aby vykonaly zabavenie, domovú alebo osobnú prehliadku, platia príslušné ustanovenia pre ne platné.

DIEL XVI.

Tlmočníci.

§ 203.

(¹) Ak vypočúvaná osoba neovláda úradný jazyk, treba pribrať tlmočníka. Od pribrania tlmočníka možno upustiť, ak všetky zúčastnené osoby ovládajú jazyk tejto osoby, čo treba v zápisnici poznačiť.

(²) Tlmočnikom môže byť aj zapisovateľ.

§ 204.

Ak nie je možné dorozumieť sa s hlučným alebo nemým písomne alebo ústne, treba pribrať jedného alebo viac tlmočníkov.

§ 205.

(¹) Stály tlmočník má složiť prisahu, že bude verne a svedomite vykonávať tlmočnicke povinnosti. Pred každým úradným výkonom upozorní sa stály tlmočník na složenú prisahu.

(²) Tlmočníci, ustanovení v jednotlivých prípadoch, složia prisahu s príradu na prípad pred začiatkom tlmočnickej funkcie vo veci.

(³) Složenie prisahy alebo upozornenie na složenú prisahu treba v zápisnici poznačiť.

(⁴) Ak tlmočník tvrdí, že prisaha odporuje jeho presvedčeniu, vykoná namiesto prisahy slávnostné vyhlásenie, ktoré má účinnosť a následky prisahy.

§ 206.

Ustanovenia o voľbe, vylúčení, oslobodení a pominutí znalcov, o ich povinnosti prevziať sverenú funkciu ako aj o ich potrestaní (diel XIV.) vzťahujú sa obdobne aj na tlmočníkov.

DIEL XVII.

Obžalobný spis.

§ 207.

(¹) Obžalobný spis podá vojenský prokurátor vojenskému súdu a zašle mu súčasne spisy.

(²) Proti obžalobnému spisu sa opravný prostriedok nepripúšťa.

§ 208.

(¹) Obžalobný spis má obsahovať obžalobný návrh a odôvodnenie.

(²) Obžalobný návrh má obsahovať:

a) meno obvineného, a — ak je vojenskou osobou — aj jeho hodnosť, vojenský útvar, ktorému patrí, nakoľko možno dávať a miesto jeho narodenia, jeho povolanie alebo zamestnanie a bydlisko prípadne pobyt s udaním, či je vo väzbe alebo na slobode,

b) označenie trestného činu uvedením miesta a času jeho spáchania, skutočností, nakoľko je to potrebné na presné určenie činu,

zákonných znakov, najmä aj takých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu, zákonného pomenovania trestného činu a ustanovení zákona, ktoré sa majú použiť,

c) pomenovanie súdu, ktorý je príslušný konať hlavné pojednávanie, a návrh, či má o veci rozhodovať samosudca alebo senát,

d) mená svedkov a znalcov, ktorých treba predvolať na hlavné pojednávanie, ako aj dôkazy, ktoré treba na hlavné pojednávanie obstarat,

e) ak je obvinený vo väzbe, prípadný návrh na predĺženie väzby.

(³) V odôvodnení obžalobného spisu treba stručne uviesť jednotlivé rozhodné skutočnosti, ktoré obžalobca tvrdí, a dôkazy.

(⁴) Obžalobný spis treba podať vo niekoľkých vyhotoveniach, aby každý z obvinených dostal po jednom; jedno vyhotovenie ostane vo spisoch.

§ 209.

Ak o veci podľa § 18, ods. 2 rozhoduje samosudca, môže vojenský prokurátor podať namiesto obžalobného spisu obžalobný návrh, ktorý má obsahovať náležitosti uvedené v § 208, ods. 2 bez odôvodnenia. Všetky ostatné ustanovenia týkajúce sa obžalobného spisu platia aj o obžalobnom návrhu.

§ 210.

(¹) Ak rozhodujúci súd po podaní obžalobného spisu zistí, že vec nepatrí do jeho pôsobnosti alebo príslušnosti, postúpi ju usnesením veliteľstvu, úradu alebo súdu, do pôsobnosti a príslušnosti ktorého patrí.

(²) Po nariadení hlavného pojednávania nemôže už senát vojenského súdu postúpiť vec samosudcovi z toho dôvodu, že vec patrí do pôsobnosti samosudcu a vôbec nemožno už vec postúpiť pre nedostatok príslušnosti.

§ 211.

(¹) Predseda rozhodujúceho senátu prípadne samosudca rozhoduje o tom, či obžalovaný má ostať vo vyšetrovacej väzbe, alebo či má byť prepustený. Ak je tu zákonný dôvod, môže nariadiť, aby obžalovaný, ktorý je na slobode, bol vzatý do vyšetrovacej väzby.

(²) Vyšetrovacia väzba nariadená alebo podržaná predsedom alebo samosudcom trvá do meritórneho rozhodnutia na hlavnom pojednávaní, ale ak jej dôvody prestanú, treba ju hneď zrušiť (§ 127, ods. 2).

§ 212.

(¹) Predseda rozhodujúceho senátu prípadne samosudca nariadi doručiť obžalobný spis, a to tak, aby bol doručený obžalovanému, ktorý je vo väzbe, do 24 hodín a obžalovanému, ktorý je na slobode, bez prieťahu.

(²) Ak je obžalovaný vo väzbe, alebo ak je osobou mužstva v činnnej vojenskej službe, treba mu obžalobný spis aj prečítať.

(³) Spolu s obžalobným spisom treba obžalovanému doručiť aj písomné upozornenie, že ak chce uplatniť nové dôkazy, má tieto včas oznámiť, ako aj poučenie o tom, aké práva mu prislúchajú čo do obhajoby. Ak sa obžalobný spis má obžalovanému prečítať podľa ods. 2, deje sa upozornenie a poučenie podľa tohto odseku ústne a spíše sa o tom ako aj o vyjadrení obžalovaného zápisnica.

(⁴) Ustanovenia § 67, ods. 1 až 4 platia aj pre doručenie obžalobného spisu. Obžalobný spis treba doručiť obžalovanému do vlastných rúk.

DIEL XVIII.

Príprava hlavného pojednávania.

§ 213.

(¹) Po doručení prípadne nariadení doručenia obžalobného spisu určí predseda hlavného pojednávania termín hlavného pojednávania a nariadi, komu treba naň predvolať alebo o ňom upovedomiť.

(²) Hlavné pojednávanie sa koná zpravidla v sídle súdu. Súd môže nariadiť, aby sa hlavné pojednávanie konalo na inom mieste, ak by sa tým dokazovanie podstatne zjednodušilo.

§ 214.

(¹) Ak je obžalovaný vojenskou osobou v činnnej službe, treba ho na hlavné pojednávanie predstaviť. Ak je obžalovaný vo väzbe, treba ho na hlavné pojednávanie predviesť. Miesto a deň hlavného pojednávania treba mu najneskôršie deň vopred služobne oznámiť.

(²) Iných obžalovaných treba na hlavné pojednávanie predvolať s upozornením, že ak sa nedostavia, budú predvedení. Medzi doručením predvolania a termínom hlavného pojednávania má byť aspoň trojdňová lehota vyjmúť, že by obžalovaný súhlasil so skrátením tejto lehoty.

(³) Ak možno konať hlavné pojednávanie podľa § 248 v neprítomnosti obžalovaného, treba mu predvolanie doručiť do vlastných rúk a treba ho v predvolaní upozorniť, že ak sa nedostaví, bude sa pojednávať v jeho neprítomnosti.

(⁴) Ak je súdu, keď sa určuje termín hlavného pojednávania, známe, že obžalovaný má obhajcu, treba ho upovedomiť o termíne súčasne s obžalovaným. Ak bol obhajca len neskoršie oznámený súdu, treba ho predvolať hneď po oznámení. Ak v prípadoch § 38 nemá obžalovaný obhajcu, treba mu ho ustanoviť.

(⁵) Okrem obžalovaného a obhajcu treba na hlavné pojednávanie predvolať svedkov a znalcov, ktorých vypočútie bolo v obžalobnom spise navrhnuté, taktiež obstaraf iné tam navrhnuté dôkazy.

(⁶) Svedkovi a znalcov občianskeho stavu treba predvolať pokiaľ možno tak, aby medzi doručením predvolania a termínom

hlavného pojednávania bola aspoň trojdňová lehota.

(⁷) Miesto a čas hlavného pojednávania treba oznámiť vojenskému prokurátorovi.

(⁸) Poškodenému treba miesto a čas hlavného pojednávania oznámiť s upozornením, že hlavné pojednanie bude aj vtedy, ak sa nedostaví.

§ 215.

Ak možno predvídať, že hlavné pojednanie pred senátom potrvá dlhšie, treba sa postarať, aby na hlavnom pojednávani boli prítomní aj náhradní sudcovia.

§ 216.

(¹) Ak svedok alebo znalec, ktorý nebol ešte vypočutý alebo sprísaháný, sa akiste nebude môcť dostaviť na hlavné pojednanie pre dlhšiu nemoc alebo pre inú neodstraniteľnú prekážku, môže ho predseda hlavného pojednávania vypočuť a sprisahať, alebo môže dať previesť tieto úkony požiadanému súdu.

(²) Pri úkonoch uvedených v ods. 1 treba primerane použiť ustanovenia §§ 90 až 93. Inak platia pre tieto úkony príslušné ustanovenia o vyšetrovaní.

§ 217.

(¹) Strany po podaní obžalobného spisu môžu žiadať, aby dôkazy uvedené v obžalobnom spise boli doplnené, alebo aby boli opatrené nové dôkazy.

(²) Návrh podľa ods. 1 treba odôvodniť a pred začatím hlavného pojednávania včas podať súdu ústne alebo písomne. V návrhu treba uviesť presne svedka, ktorý má byť vypočutý, prípadne znalecké a iné dôkazy, ktoré sa majú zadovážiť alebo doplniť, ako aj skutočnosti, ktoré sa majú dokázať. Takýto návrh môžu osoby mužstva v činnej službe, ktoré sú na slobode, oznámiť tiež zápisnične u svojho nadriadeného veliteľstva. Zápisnicu má veliteľstvo bezodkladne zaslať súdu.

§ 218.

(¹) Predseda hlavného pojednávania môže po podaní obžalobného spisu navrhnuté dôkazy pominúť, ak skutočnosť, ktorá sa má dokazovať, je pre rozhodnutie veci bezvýznamná, alebo ak je zřejmé, že návrh smeruje len na preťahovanie alebo ak nebol podaný včas. Toto rozhodnutie nevylučuje opakovať návrhy na hlavnom pojednávani.

(²) Ak predseda hlavného pojednávania vyhovie návrhu, predvolá svedkov, prípadne ustanoví a predvolá znalcov zpravidla na hlavné pojednanie, alebo zadováží či doplní navrhované dôkazy. O týchto opatreniach treba upovedomiť strany pred hlavným pojednávanim.

(³) Predseda hlavného pojednávania môže na hlavné pojednanie v záujme veci aj z úradnej moci predvolať nových svedkov a znalcov alebo zadovážiť prípadne doplniť dôkazy.

(⁴) V prípade nutnosti môže predseda nariadiť ohliadku, zabavenie, prehliadku domovú alebo osobnú. Pre tieto úkony treba použiť primerane ustanovenia dielu XIV. a XV.

§ 219.

(¹) Predseda hlavného pojednávania môže na návrh alebo aj z úradnej moci odložiť hlavné pojednanie, ak obžalovaný pre nemoc alebo inú neodvratnú prekážku nemôže sa dostaviť na hlavné pojednanie, alebo ak je to z iných závažných dôvodov potrebné.

(²) V prípade, že je obhajca hatený, môže sa hlavné pojednanie odložiť len, ak pre krátkosť času nemožno už na hlavné pojednanie iného obhajcu pribrať, alebo ak by sa už tento nemohol na obhajovanie pripraviť.

§ 220.

(¹) Obžalobca môže pred začiatkom hlavného pojednávania celkom alebo z časti ustúpiť od obžaloby. Ustúpenie od obžaloby treba odôvodniť.

(²) V prípade podľa ods. 1 rozhodujúci súd trestné pokračovanie usnesením celkom alebo zčasti zastaví.

(³) O úplnom alebo čiastočnom zastavení pokračovania treba strany a poškodeného upovedomiť.

§ 221.

Ak obžalovaný trpí duševnou chorobou a obžalobca neustúpi od obžaloby, má rozhodujúci súd pokračovanie až do uzdravenia obžalovaného suspendovať a o tom strany upovedomiť. V tomto prípade sa vo veci pokračuje na návrh obžalobcu.

§ 222.

(¹) Ak ešte po podaní obžalobného spisu sa dialo nejaké dokazovanie, alebo

ak sa objavily nové trestné činy, ktoré obžalovaný spáchal, môže obžalobca pred začiatkom hlavného pojednávania obžalobný spis odvolať a podať nový obžalobný spis, alebo môže doplniť pôvodný obžalobný spis dodatočným obžalobným spisom. S novým alebo dodatočným obžalobným spisom treba naložiť podľa ustanovení dielu XVII.

(¹) Ak po podaní obžalobného spisu je následkom nových najavo vyšších trestných činov alebo následkom dodatočného dokazovania potrebné, aby sa previedlo alebo doplnilo vyšetrovanie prípadne stopovanie a nie je účelné, aby nový najavo vyšší trestný čin bol oddelene stíhaný, môže obžalobca požiadať súd o suspendovanie pokračovania, a učiní ďalšie potrebné opatrenia. Na takýto návrh rozhodujúci súd usnesením suspenduje pokračovanie a upovedomí o tom strany. Vo veci sa pokračuje na návrh obžalobcu.

(²) Ak obžalovaný po podaní obžalobného spisu utiekol, treba pokračovať podľa dielu XXVIII.

§ 223.

Proti rozhodnutiam predsedu hlavného pojednávania a rozhodujúceho súdu, uvedeným v tomto diele, sa opravný prostriedok nepripúšťa, vyjmúc usnesenie o zastavení trestného pokračovania (§ 220).

DIEL XIX.

Hlavné pojednávanie.

1. Verejnosť hlavného pojednávania.

§ 224.

Hlavné pojednávanie je verejné.

§ 225.

(¹) Predseda hlavného pojednávania môže odprieť prístup na hlavné pojednávanie osobám, ktoré boli opätovne potrestané pre trestné činy proti bezpečnosti života, mravnosti alebo majetku. Prístup na hlavné pojednávanie nemajú osoby maloleté, iba ak to vyžaduje účel ich štúdií na vysokej škole, osoby choromyseľné alebo verejnosti nebezpečné, ako aj osoby ozbrojené, ak nie sú oprávnené nosiť zbraň podľa svojej služby, a osoby, ktoré prídu v stave urážajúcom dôstojnosť súdu.

(²) Pre nedostatok miesta môže pred-

seda vylúčiť osoby, ktoré sa neskoro dostavili.

(³) Poškodenému a jeho zástupcovi treba vždy dovoliť prístup na hlavné pojednávanie.

§ 226.

(¹) Vylúčenie verejnosti na celé hlavné pojednávanie alebo na určitú jeho časť možno hocikedy nariadiť, ak by verejnosť pojednávania ohrozovala bezpečnosť štátu, jeho obranu, verejný poriadok, vojenské služobné záujmy alebo verejnú mravnosť.

(²) Na návrh poškodeného možno vylúčiť verejnosť, ak to vyžaduje ochrana jeho čti alebo povesti.

(³) Verejnosť možno vylúčiť aj vtedy, ak s tým súhlasia obžalobca, obžalovaný a obhajca, taktiež i poškodený, ak je prítomný.

(⁴) O vylúčení verejnosti rozhoduje súd v tajnej porade usnesením.

§ 227.

(¹) Po vyhlásení usnesenia o vylúčení verejnosti musia sa všetci poslucháči vzdialiť.

(²) Nadriadení veliteľa obžalovaného, od veliteľa stotiny vyššie, jeho miestny veliteľ, justiční dôstojníci v činnej službe, poškodený a jeho zástupca aj v prípade vylúčenia verejnosti môžu byť na hlavnom pojednávaní prítomní.

§ 228.

(¹) Ak sa rozhodujúci súd usnesie na vylúčení verejnosti, môže obžalovaný žiadať, aby bol dovolený prístup dvom jeho dôverníkmi. Dôverníci majú byť osoby, ktorým podľa § 225, ods. 1 nie je prístup na hlavné pojednávanie zakázaný. Príbranie dôverníkov nemôže byť dôvodom pre prerušenie alebo odročenie hlavného pojednávania.

(²) Viac ako štyroch dôverníkov neslobodno pripustiť. Ak je viac spoluobžalovaných ako dvaja a títo sa nedohodnú na voľbe najviac štyroch dôverníkov, určí pre nich štyroch dôverníkov zpomedi z navrhnutých osôb predseda.

§ 229.

Ak je to pri vylúčení verejnosti so zreteľom na bezpečnosť štátu alebo jeho obranu odôvodnené, môže súd vylúčiť na celé hlavné pojednávanie alebo na jeho časť

aj účasť dôverníkov a osôb uvedených v § 227, ods. 2.

§ 230.

Rozsudok treba vždy verejne vyhlásiť, a to aj vtedy, ak celé hlavné pojednávanie bolo neverejně.

2. Udržanie poriadku a úradné úkony predsedu.

§ 231.

(¹) Predseda na hlavnom pojednávaní vykonáva práva, ktoré mu dáva tento zákon. Povinný je udržiavať bezpečnosť, poriadok, vojenskú disciplínu a dôstojnosť pojednávania.

(²) Koho súd vypočúva, alebo kto hovorí k súdu, má stáť. Predseda môže dovoliť výnimku so zreteľom na vek, telesnú slabosť, nemoc ako i vtedy, ak vypočúvanie trvá dlhšie, alebo z iných dôvodov.

§ 232.

(¹) Zakázané je prejavovať súhlas alebo nesúhlas. Predseda je oprávnený poslucháčov, ktorí hlavné pojednávanie poznámkami alebo inak rušia, alebo ktorí sa chovajú spôsobom urážajúcim vážnosť súdu, napomenúť a — ak treba — dá odstrániť jednotlivých poslucháčov, prípadne dá vyprázdniť sieň.

(²) Poslucháčov, podliehajúcich vojenskej disciplinárnej právomoci, ktorí aj po predsedovom napomenutí rušia poriadok, ktorí sa dopustia hrubého porušenia poriadku, alebo ktorí neposlúchnu predsedove rozkazy na udržanie poriadku, môže predseda okrem opatrení uvedených v ods. 1 oznámiť ich nadriadenému veliteľstvu na potrestanie, prípadne môže ich dať aj zatknúť a odovzdať tomuto veliteľstvu na príslušné zakročenie, alebo ich môže sám potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na väzenie do päť dní.

(³) Ak nastane prípad podľa ods. 2 u iného poslucháča, môže ho predseda okrem opatrení uvedených v ods. 1 potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na väzenie do päť dní. O výkon tohto trestu treba požiadať okresný súd, príslušný podľa bydliska prípadne pobytu potrestaného.

§ 233.

(¹) Ak niektorý obžalovaný, poškodený alebo jeho zástupca, svedok, znalec, tlmočník, alebo tesnopisec neslušným chovaním ruší hlavné pojednávanie, alebo iným spôsobom porušuje vážnosť súdu, prednáša urážlivé výroky alebo neodôvodnené a k veci nepatriace obvinenia, má ho predseda napomenúť a — ak treba — nariadiť ho vyviešť. Obžalovaného možno len vtedy vyviešť, ak pokračuje v neslušnom chovaní, hoci bol napomenutý a hoci sa mu pohrozilo vyvedením.

(²) Ak bol obžalovaný pre neprístojné chovanie vyvedený, môže predseda nariadiť, aby bol strážený do zavolania, hoci je na slobode. V hlavnom pojednávaní sa pokračuje v jeho neprítomnosti, avšak pred ukončením dokazovania treba ho zavolať a pod zmätočnosťou upovedomiť o podstatných skutočnostiach, ktoré sa za jeho neprítomnosti vyskytli, ako aj o výpovediach vypočutých osôb.

(³) Osoby uvedené v ods. 1, podliehajúce vojenskej disciplinárnej právomoci, ktoré aj po predsedovom napomenutí rušia poriadok, ktoré sa dopustia hrubého porušenia poriadku, alebo ktoré neposlúchnu predsedove rozkazy na udržanie poriadku, môže predseda okrem opatrení uvedených v ods. 1 oznámiť ich nadriadenému veliteľstvu na potrestanie, prípadne môže ich dať aj zatknúť a po skončení hlavného pojednávania odovzdať nadriadenému veliteľstvu na príslušné zakročenie, alebo ich môže sám potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na väzenie do päť dní.

(⁴) Ak nastane prípad podľa ods. 3 u takých osôb uvedených v ods. 1, ktoré nepodliehajú vojenskej disciplinárnej právomoci, môže ich predseda okrem opatrení uvedených v ods. 1 potrestať peňažným trestom do Ks 500, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na väzenie do päť dní. O výkon tohto trestu treba požiadať okresný súd, príslušný podľa bydliska prípadne pobytu potrestaného.

(⁵) Ak sa prevíni podľa ods. 3 obžalovaný, ktorý je vo väzbe, môže mu predseda okrem opatrení uvedených v ods. 1 uložiť zostrenie väzby podľa platných predpisov.

§ 234.

(¹) Ak spácha neprístojnosť obhajca, môže ho predseda napomenúť a ak po na-

pomenutí sa dopustí neprístopnosti, môže mu súd uložiť peňažnú pokutu až do Ks 1000. Ak obhajca nepodlieha vojenskej disciplinárnej právomoci, treba požiadať o vymáhanie pokuty okresný súd, príslušný podľa bydliska prípadne pobytu obhajcu. Ak obhajca podlieha vojenskej disciplinárnej právomoci, môže ho predseda oznámiť jeho nadriadenému veliteľstvu na potrestanie.

(²) Ak sa obhajca aj po uložení pokuty chová neslušne, môže mu súd odňať slovo. V tomto prípade má obžalovaný právo zvoliť si iného obhajcu z prítomných osôb, spôsobilých zastávať úrad obhajcu. Ak to nie je možné a ak nemožno ani hneď ustanoviť obhajcu, hoci obhajoba je povinná alebo podľa názoru súdu potrebná, súd preruší alebo odročí hlavné pojednávanie, aby si obžalovaný mohol zvoliť alebo aby mu súd mohol ustanoviť iného obhajcu. Ak obhajoba nie je povinná a podľa názoru súdu nie je ani potrebná, treba v hlavnom pojednávaní pokračovať bez obhajcu.

(³) Uloženie pokuty (ods. 1) i odňatie slova (ods. 2) treba oznámiť vždy aj príslušnému disciplinárnemu úradu obhajcu.

(⁴) Ak spácha neprístopnosť právny zástupca poškodeného, zapísaný do soznamu advokátov, treba primerane použiť ustanovenia ods. 1 a 3 a môže mu súd odňať aj slovo.

§ 235.

Ak sa hlavné pojednávanie pre neprístopné chovanie obhajcu preruší alebo odročí, môže mu rozhodujúci súd usnesením uložiť aj náhradu trov tým spôsobe- ných. O vymáhanie týchto trov treba požiadať okresný súd, príslušný podľa bydliska prípadne pobytu zaviazaného.

§ 236.

Dôstojníci mimo činnej služby, ktorí sa dostavia v služobnej rovnošate, podliehajú pre neprístopnosti uvedené v §§ 232 až 234 vojenskej disciplinárnej právomoci.

§ 237.

Vojenského prokurátora môže predseda pre neprístopnosť napomenúť, prípadne oznámiť jeho priamemu predstavenému.

§ 238.

(¹) Hlavné pojednávanie vedie predseda.

(²) Predseda je povinný sa snažiť o zistenie pravdy a má sa starať, aby sa upustilo od rečí, ktoré by hlavné pojednávanie zbytočne predlžovali alebo inak sťažovali.

(³) Predseda vypočúva obžalovaného, svedkov a znalcov a ustanovuje poradie, v akom majú hovoriť tí, ktorí žiadali o slovo. Prevádzanie jednotlivých dôkazov môže preniesť na prísediaceho justičného dôstojníka.

(⁴) O návrhoch prednesených na hlavnom pojednávaní rozhoduje predseda, ak nenáleží o tom rozhodovať podľa zákona rozhodujúcemu súdu. Ak takému návrhu odporuje obžalobca, obžalovaný alebo obhajca, alebo ak predseda nemieni vyhovieť návrhu, alebo ak na prípad vyhovieť návrhu treba hlavné pojednávanie odročiť, prípadne na dlhšie ako 24 hodín prerušiť (§ 279, ods. 2), rozhoduje o návrhu súd.

3. Začatie hlavného pojednávania.

§ 239.

Pred začatím hlavného pojednávania predseda najprv zistí, či je rozhodujúci súd náležite zostavený. Ak sa nemôže rozhodujúci súd zostaviť, treba hlavné pojednávanie odložiť.

§ 240.

(¹) Ak sa obžalovaný nedostavil na hlavné pojednávanie, ak podmienky § 248 nie sú splnené, a ak obžalovaného nemožno hneď predstaviť, treba hlavné pojednávanie odročiť alebo prerušiť. Ak obžalovaný za hlavného pojednávania utečie, treba trestné pokračovanie suspendovať a pokračovať podľa dielu XXVIII.

(²) Bez obžalobcu nemožno hlavné pojednávanie konať.

§ 241.

Predseda otvorí hlavné pojednávanie vyvolaním veci.

§ 242.

(¹) Obžalovaný sa dostaví bez pút. Ak treba, môže predseda nariadiť, aby obžalovaný bol strážený.

(²) Predseda sa opýta obžalovaného na jeho osobné pomery a dá zapisovateľovi vyvolať predvolané osoby; potom prikáže svedkom a znalcom, aby odišli do miestnosti im určenej a aby sa tam zdržovali.

(3) Podľa okolností môže predseda vyzvať aj poškodeného, ak má byť vypočutý ako svedok, aby opustil súdnu sieň. Jeho zástupca má právo ostať aj v tomto prípade v súdnej sieni.

(4) Predseda učiní opatrenie, aby svedkovia a znalci sa medzi sebou a s obžalovaným nedohovárali a aby sa bez dovolenia nevzdialovali.

(5) Predseda môže nariadiť, ak to považuje v záujme veci za vhodné, aby znalci pri vypočúvaní obžalovaného a svedkov zostali v súdnej sieni.

§ 243.

(1) Ak sa svedkovia alebo znalci nedostavili na hlavné pojednávanie alebo sa predčasne vzdialili, má predseda — ak je to možné — učiniť opatrenie, aby sa ihneď dostavili a podľa okolností nariadi ich aj predviesť.

(2) Ak nie je možné svedkov alebo znalcov, ktorí sa nedostavili, hneď predstaviť, rozhodne súd po vypočutí obžalobcu, poškodeného, obžalovaného a obhajcu, či sa má hlavné pojednávanie prerušiť alebo odročiť prípadne ďalej konať, a či sa majú na hlavnom pojednávaní namiesto ústneho vypočutia týchto svedkov alebo znalcov prečítať ich doterajšie výpovede alebo posudky, prípadne ak neboli ešte vypočutí, či majú byť vypočutí podľa § 216. Rozhodujúci súd môže toto usnesenie odložiť tiež na neskoršie.

§ 244.

(1) Na predvedenie a potrestanie svedka a znalca, ktorý sa bez ospravedlnenia nedostavil na hlavné pojednávanie alebo sa odtiaľ bez povolenia predsedu vzdialil, použije predseda obdobne ustanovenia §§ 130 a 159. Potrestanie nezávisí od toho, či sa hlavné pojednávanie prerušilo alebo odročilo.

(2) Ak sa hlavné pojednávanie prerušilo alebo odročilo preto, lebo niektorý svedok alebo znalec na hlavné pojednávanie neprišiel a sa neospravedlnil, prípadne preto, lebo sa s hlavného pojednávania bez povolenia predsedu vzdialil, môže ho rozhodujúci súd usnesením zaviazť na nahradenie trov takto zmareného hlavného pojednávania. O vymáhanie týchto trov treba požiadať okresný súd, príslušný podľa bydliska prípadne pobytu zaviazaného.

§ 245.

(1) Ak je obhajoba povinná a obhajca sa nedostaví alebo ak predčasne odíde a nie je možno poveriť alebo ustanoviť hneď iného obhajcu, hlavné pojednávanie sa preruší alebo odročí. Ak obhajoba nie je povinná a obhajca sa nedostavil alebo sa predčasne vzdialil, treba hlavné pojednávanie len vtedy prerušiť alebo odročiť, ak súd považuje obhajobu za potrebnú.

(2) Ak obhajca, ktorý bol riadne predvolaný, bez ospravedlnenia na pojednávanie neprišiel, alebo ak sa pred jeho zakončením bez povolenia predsedu vzdialil, treba ho — ak podlieha vojenskej disciplinárnej právomoci — oznámiť jeho nadriadenému veliteľstvu, inak príslušnému disciplinárnemu úradu. Súd môže v takýchto prípadoch uložiť obhajcovi peňažnú pokutu do Ks 1000. Ak obhajca nepodlieha vojenskej disciplinárnej právomoci, treba požiadať o vymáhanie pokuty okresný súd, príslušný podľa bydliska prípadne pobytu obhajcu. Uloženie pokuty treba oznámiť vždy aj príslušnému disciplinárnemu úradu obhajcu. Obhajcovi nemožno uložiť pokutu a nemožno ho ani oznámiť na disciplinárne stíhanie, ak sa dostatočne ospravedlní; ak sa dodatočne nálezite ospravedlní, treba aj uloženie pokuty zrušiť.

(3) V prípadoch uvedených v ods. 2 treba obdobne použiť ustanovenie § 235.

§ 246.

Ak sa nevyskytuje žiadna z prekážok uvedených v §§ 240, 243 a 245, predseda dá, keď svedkovia a znalci opustili sieň, pod zmätočnosťou prečítať obžalobný spis bez odôvodnenia, prípadne obžalobný návrh (§ 209).

4. Vypočutie obžalovaného.

§ 247.

(1) Predseda vypočuje obžalovaného o obžalobe. Ak je niekoľko obžalovaných, vypočúva ich predseda jednotlivé, v neprítomnosti spoluobžalovaných na hlavnom pojednávaní ešte nevypočutých, prípadne pred prečítaním výpovedí nedostavivších sa spoluobžalovaných, proti ktorým sa nariadilo hlavné pojednávanie podľa § 248.

(2) Ak obžalovaný na otázku vyhlási, že obžalobe nerozumel, predseda mu ju vysvetlí.

(3) Predseda sa opýta obžalovaného, či sa cíti vinným alebo nevinným a pripome-

nie mu, že má právo súvisle predniesť stav vecí, po každom dôkaze urobí svoje poznámky, že môže opakovať svoje návrhy na doplnenie dokazovania, a môže navrhnúť aj prevedenie nových dôkazov.

(¹) Ak sa obžalovaný odchyľuje od svojich skorších výpovedí, treba sa ho opýtať na dôvod. V tomto prípade ako aj vtedy, ak odoprie výpoveď, môže dať predsa prečítať zápisnicu, spisanú o skorších jeho výpovediach, a to celú alebo jej časť.

(²) Obžalovaného neslobodno nútiť, aby na otázky odpovedal.

(³) Obžalovaný môže aj za hlavného pojednávania hovoriť so svojim obhajcom, nie je však dovolené, aby sa s ním radil ako má odpovedať na niektorú otázku.

(⁴) Ináč treba obdobne použiť ustanovenia dielu XI.

5. Hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

§ 248.

(¹) Hlavné pojednávanie možno konať v neprítomnosti obžalovaného len pred samosudcom (§ 18, ods. 2), ak sú zachované tieto podmienky:

a) ak obžalovaný bol vojenským alebo občianskym súdom alebo vojenským prokurátorom vypočutý o celom obsahu obžaloby;

b) ak mu bolo predvolanie na hlavné pojednávanie včas (§ 214, ods. 1 a 2) doručené do vlastných rúk s upozornením podľa § 214, ods. 3.

(²) Ak medzi doručením predvolania a termínom hlavného pojednávania neuplynulo zákonné medzidobie (§ 214, ods. 1 a 2), možno konať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného len, ak s tým súhlasí pri začatí hlavného pojednávania jeho obhajca.

(³) Za podmienky uvedenej v ods. 1, písm. a) možno konať hlavné pojednávanie aj ak sa obžalovaný pred jeho skončením vzdialil, výmúč prípad, že pred prednesením svojej obhajoby ochorel. Avšak aj v prípade naposledy spomenutom možno pokračovať v hlavnom pojednávaní, ak s tým súhlasí obžalovaný alebo jeho obhajca, alebo ak možno vyniesť oslobodzujúci rozsudok.

(⁴) Namiesto vypočutia obžalovaného o jeho osobných pomeroch a o veci samej treba prečítať na hlavnom pojednávaní pod zmätočnosťou zápisnice o jeho vý-

povedi pred súdom alebo pred vojenským prokurátorom.

§ 249.

(¹) Ak sa nemôže hlavné pojednávanie konať alebo v ňom pokračovať v neprítomnosti obžalovaného preto, že podmienka uvedená v § 248, ods. 1, písm. a) nie je splnená, alebo ak podmienky § 248, ods. 1, písm. a), b), prípadne ods. 3 sú sice splnené, avšak bez prítomnosti obžalovaného nemožno vec úplne objasniť, treba hlavné pojednávanie prerušiť alebo odročiť a obžalovaného predvolať podľa ustanovení § 214, ods 1 a 2.

(²) Ak podmienka uvedená v § 248, ods. 1, písm. a) je sice splnená, avšak chýba podmienka uvedená v § 248, ods. 1, písm. b) a ani obhajca, ani sám obžalovaný neprejavil súhlas s tým, aby sa hlavné pojednávanie konalo v neprítomnosti obžalovaného, treba pojednávanie prerušiť alebo odročiť a obžalovaného znovu predvolať podľa ustanovení § 214, ods. 3.

6. Dokazovanie.

§ 250.

(¹) Po vypočutí obžalovaného treba previesť dôkazy podľa poradia, ustanoveného predsedom, a to zpravidla tak, aby za dôkazmi obžaloby nasledovali dôkazy obhajoby.

(²) Rozhodujúci súd môže pominúť niektoré dôkazy, ak ich považuje za zbytočné.

(³) Predseda ako aj rozhodujúci súd môžu za hlavného pojednávania na návrh alebo z úradnej moci nariadiť vypočutie nových svedkov a znalcov a prevedenie alebo zadováženie nových dôkazov. Ak treba preto hlavné pojednávanie odročiť, alebo na dlhšie ako 24 hodín prerušiť, rozhodne o tom vždy rozhodujúci súd. Potrebné predvolania a iné opatrenia urobí predseda.

(⁴) Ohliadku nariadenú na hlavnom pojednávaní vykoná rozhodujúci súd, ak by sa to však dalo ťažko previesť, vykoná ju predseda alebo vyslaný sudca so zapisovateľom a podá hneď zprávu rozhodujúcemu súdu. Miesto a čas ohliadky treba oznámiť včas obžalobcovi, poškodenému, obžalovanému a obhajcovi, a to obžalobcovi, obžalovanému a obhajcovi pod zmätočnosťou. Tieto osoby ako aj zástupca poškodeného majú právo na ohliadke sa zúčastniť a ma-

jú právo znalcom — po odpovediach na otázky súdu — dávať otázky ako aj robiť poznámky na odpovede.

(⁵) Ak sa na hlavnom pojednávaní nariadi zabavenie, domová alebo osobná prehliadka, vykoná ich vyslaný sudca alebo požiadaný vojenský súd, okresný súd prípadne bezpečnostný úrad, najbližší miestu, kde sa má úkon vykonať.

(⁶) Pre úkony uvedené v ods. 4 a 5 treba primerane použiť ustanovenia dielov XIV. a XV.

(⁷) Zaopatrenie nového dôkazu nesmie sa odoprieť preto, že návrh bol neskoro podaný.

§ 251.

(¹) O vypočutí svedkov a znalcov na hlavnom pojednávaní platia ustanovenia dielu XIII. a XIV., nakoľko ďalšie ustanovenia neobsahujú odchýlky. O donucovacích a poriadkových opatreniach podľa §§ 131 a 159 rozhoduje predseda.

(²) Svedkovia a znalci sú vypočúvaní jednotlivo v prítomnosti strán.

(³) O tom, či svedka treba prisaháť, rozhodne súd osobitne po vypočutí svedka a po opýtaní sa strán. Prisahu môže na návrh ktorejkoľvek strany alebo z úradnej moci odložiť na neskoršie. Od prisahy treba upustiť v prípadoch § 149 a vtedy, ak si to nežiada žiadna zo strán. Prisahu možno pominúť v prípadoch, uvedených v § 150.

(⁴) Ak sa má hlavné pojednávanie prerušiť alebo odročiť preto, lebo niektorý svedok bez zákonného dôvodu odoprel výpoveď alebo prisahu, alebo preto, lebo niektorý znalec bez zákonného dôvodu odoprel spolupôsobiť pri ohliadke, podať posudok alebo složiť prisahu, má súd použiť obdobne ustanovenia § 244, ods. 2.

§ 252.

(¹) Predseda sa postará, aby svedok, ktorý nebol ešte vypočutý, nebol prítomný pri prevádzaní dôkazov vôbec, a aby znalec, ktorý nebol ešte vypočutý, nebol prítomný pri vypočutí iného znalca o tej istej veci.

(²) Konfrontáciu (§§ 110, 147) nariaďuje predseda.

(³) Svedkovia a znalci majú byť prítomní na hlavnom pojednávaní aj po ich vypočutí, kým ich predseda neprepustí. Otázku, či môžu ostať na pojednávaní, treba posudzovať podľa §§ 225 až 230.

(⁴) Predseda môže nariadiť, aby už vypočutí svedkovia alebo znalci sa vzdialili, môže ich však neskoršie znovu zavolať a buď osobitne alebo v prítomnosti iných svedkov alebo znalcov znovu vypočuť.

(⁵) Po vypočutí každého svedka, znalca alebo spoluobžalovaného a po prečítaní každej zápisnice alebo listiny treba sa obžalovaného opýtať, či chce niečo poznamenať.

§ 253.

(¹) Okrem predsedu aj ostatní členovia senátu a náhradní sudcovia, obžalobca, obžalovaný, obhajca a poškodený majú právo dávať otázky vypočúvaným osobám, najmä aj obžalovanému, ak im predseda udelil slovo. Predseda nepripustí otázky, ktoré považuje za neprimerané. Ak niekto dáva nejasnú alebo nesrozumiteľnú otázku, vyzve ho predseda, aby ju vysvetlil.

(²) Predseda môže zakázať, aby sa dávaly otázky priamo, ak ten, kto otázky dáva, hoci bol napomenutý, zneužíva toto právo.

(³) Ak vypočúvaná osoba urobí prejav, ktorý s otázkou nesúvisí, je povinnosťou predsedu upozorniť ju, aby sa v odpovedi pridrižovala presne otázky.

§ 254.

Aby sa chránila sloboda výpovede, môže predseda výnimočne nariadiť obžalovanému, aby pri vypočúvaní niektorého svedka alebo spoluobžalovaného opustil sieň, avšak po vypočutí svedka alebo spoluobžalovaného treba mu pod zmätočnosťou oznámiť podstatný obsah výpovede, ktorá sa stala v jeho neprítomnosti.

§ 255.

(¹) Zápisnice o vypočutí spolupáchateľov, spolupovníkov, účastníkov, nadržovateľov a svedkov, ako aj posudky znalcov je dovolené prečítať len,

a) ak medzičasom umreli, ak sa nevie, kde sa zdržujú, ak pre ich vek, nemoc, pre vojenskú službu prípadne z iných závažných dôvodov ich osobné dostavenie sa naráža na ťažkosti alebo je spojené s trovmi nepomerne veľkými,

b) ak sa v podstate odchyľujú od svojich skorších výpovedí alebo posudkov,

c) ak svedkovia bez zákonného dôvodu odopru svedčiť, prípadne ak spolu-

páchatelia, spoluvinníci, účastníci alebo nadrôzovatelia odopru výpoved,

d) ak vypočutému svedkovi patrí podľa medzinárodného práva exteritorialita alebo osobné oslobodenie,

e) ak žiadna zo strán neodporuje prečítaniu.

(¹) Dovoľené je prečítať znalecký posudok aj

a) ak pochádza od úradného alebo vojenského lekára,

b) ak pochádza od sboru, ústavu, úradu alebo orgánu, ktorý je povolaný podávať alebo preskúmať posudky.

(²) Ak niektorá strana odporuje prečítaniu zápisnice alebo posudku, rozhodne o prečítaní súd.

(³) Dôvod prečítania treba v zápisnici vždy uviesť.

(⁴) Zápisnice o ohliadke, zabavení, domovej alebo osobnej prehliadke, listiny vzťahujúce sa na trestný čin, úradné vysvedčenia a zprávy ako aj listiny a písomnosti iného druhu, ktoré sú pre vec dôležité, majú sa na hlavnom pojednávaní prečítať.

(⁵) Zápisnica o ničotnej svedeckej výpovedi (§ 138, ods. 1 a 2) a o ničotnom znaleckom posudku (§ 156) nesmie sa prečítať. Taktiež sa nesmie prečítať zápisnica o výpovedi svedka od svedeckej povinnosti oslobodeného, ak takýto svedok dodatočne oznámi, že nesúhlasí s prečítaním jeho výpovede.

§ 256.

Za dokazovania dá predseda obžalovanému a — ak je to treba — svedkom a znalcom predložiť predmety, ktorými sa môže skutkový stav objasniť a vyzve ich, aby sa o nich vyjadrili.

§ 257.

(¹) Po vykonaní dôkazov opýta sa predsedu obžalobcu, obžalovaného, obhajcu a poškodeného, či navrhujú doplniť dokazovanie.

(²) Po záporných odpovediach alebo po zamietnutí návrhov, prípadne po vykonaní nového dôkazu vyhlási predseda dokazovanie za skončené.

7. Reči a návrhy.

§ 258.

(¹) Po skončení dokazovania udelí predseda obžalobcovi slovo, aby prednie-

sol a odôvodnil svoj návrh o vine obžalovaného ako aj o trestných ustanoveniach, ktoré sa majú proti obžalovanému použiť. O výške trestu, ktorý sa má uložiť, nesmie sa obžalobca vysloviť.

(²) Obžalovaný a obhajca majú právo na reč obžalobcu odpovedať. Ak je niekoľko obžalovaných, predseda určí poradie rečí. Ak obžalobca odpovie na reč obžalovaného alebo obhajcu, posledné slovo patrí obžalovanému a obhajcovi.

§ 259.

(¹) Obžalobca môže i na hlavnom pojednávaní — až do začiatku tajnej porady o rozsudku, v pokračovaní pred samosudcom až do začatia vyhlásenia rozsudku, — celkom alebo zčasti ustúpiť od obžaloby. Po tomto čase nemožno už od obžaloby ustúpiť. Ustúpenie od obžaloby treba odôvodniť.

(²) V prípade uvedenom v ods. 1 rozhodujúci súd usnesením pokračovanie celkom alebo zčasti zastaví.

(³) O úplnom alebo čiastočnom zastavení pokračovania treba obžalovaného a poškodeného — ak nie sú na hlavnom pojednávaní prítomní — upovedomiť.

§ 260.

Ak obžalobca nadobudne presvedčenie, že skutkový stav sa dokazovaním tak zmenil, že sa má čin obžalovaného kvalifikovať inak ako bol v obžalobnom spise kvalifikovaný, zmení obžalobu v otázke kvalifikácie, alebo navrhne prerušiť alebo odročiť hlavné pojednávanie, aby mohol podať nový obžalobný spis. Ak v pokračovaní pred samosudcom zmena kvalifikácie trestného činu má vzápätí, že rozhodovanie o veci patrí do pôsobnosti senátu, obžalobca navrhne, aby sa vec postúpila senátu vojenského súdu.

§ 261.

Ak za hlavného pojednávaní vyjde najavo, že obžalovaný okrem trestného činu, ktorý je predmetom obžaloby, spáchal aj iný trestný čin spadajúci do pôsobnosti vojenského súdu, môže obžalobca na tento čin obžalobu rozšíriť, prípadne súčasne s rozšírením obžaloby navrhnúť prerušenie alebo odročenie hlavného pojednávaní, aby mohol podať nový obžalobný spis. Trestný čin, ktorý sa stíha len na návrh, môže obžalobca urobiť predmetom obžaloby aj v tomto prípade len, ak oprávnený návrh v zákonnej lehote podal.

Ak v pokračovaní pred samosudcom sa rozšíri obžaloba na trestný čin patriaci do pôsobnosti senátu, obžalobca navrhne, aby sa vec postúpila senátu vojenského súdu.

§ 262.

(¹) O návrhu obžalobcu podľa §§ 260 a 261 aby sa hlavné pojednávanie prerušilo alebo odročilo treba vypočúť obžalovaného.

(²) Predseda je povinný vysvetliť obžalovanému význam toho, že sa obžaloba zmenila alebo rozšírila a presvedčiť sa, či obžalovaný pochopil následky toho.

(³) Po vysvetlení podľa ods. 2 má sa predseda obžalovaného opýtať, či z dôvodu zmeny alebo rozšírenia obžaloby nenavrhuje prerušiť alebo odročiť hlavné pojednávanie, aby sa mohol naň pripraviť. Návrhu obžalovaného na prerušenie alebo odročenie má súd vždy vyhovieť, ak je to potrebné na prípravu obhajoby, alebo ak nový trestný čin, na ktorý sa obžaloba rozšírila, môže mať za následok použitie prísnejšieho trestného ustanovenia, než ktoré by sa mohlo použiť na najťažší trestný čin, uvedený v obžalobnom spise.

(⁴) Ak obžalobca navrhol prerušiť alebo odročiť hlavné pojednávanie podľa § 261, môže súd tento návrh zamietnuť len z dôležitých dôvodov. V tomto prípade treba trestný čin, na ktorý sa obžaloba rozšírila, vylúčiť z pokračovania a odkázať na osobitné stíhanie.

(⁵) Ak obžalobca na hlavnom pojednávaní rozšíril obžalobu na nový čin, a súd podľa ods. 4 neodkázal tento čin na osobitné stíhanie prípadne neprerušil alebo neodročil hlavné pojednávanie na podanie nového obžalobného spisu, má súd rozšíriť pojednávanie aj na tento čin.

(⁶) Ak na hlavnom pojednávaní pred samosudcom obžalobca rozšíri obžalobu na taký čin, ktorý patrí do pôsobnosti senátu, nemá samosudca vyniesť rozsudok ani o trestnom čine patriacom do jeho pôsobnosti, ale postúpi spisy senátu na ďalšie pokračovanie.

§ 263.

(¹) Reči obžalobcu, obžalovaného a obhajcu neslobodno prerušovať. Jedine predseda ich môže prerušiť, ak reč porušuje alebo ohrozuje verejný poriadok, mravnosť, vojenskú disciplínu alebo služobné tajomstvo, ak zakladá nejaký trestný čin alebo obsahuje výrazy, ktoré bez potreby

sa dotýkajú cti tretej osoby, ak sa zmieňuje o takej okolnosti, ktorej dokazovanie podľa zákona je vylúčené, konečne ak sa prednášajú veci, ktoré s predmetom nijako nesúvisia.

(²) Ak to vyžaduje nízke vzdelanie obžalovaného alebo jeho nedostatočná znalosť reči, v ktorej súd pojednáva, predseda mu vysvetlí stručne obsah reči.

8. Porada a rozhodovanie súdu.

§ 264.

(¹) Po skončení reči rozhodujúci súd sa na tajnej porade poradí.

(²) Predseda shrnie výsledok hlavného pojednávania a započne poradu. Po skončení porady nasleduje rozhodovanie súdu.

§ 265.

(¹) Na rozhodovaní sa môže zúčastniť len taký člen rozhodujúceho súdu, ktorý bol prítomný za celého hlavného pojednávania.

(²) Za porady a hlasovania členovia rozhodujúceho súdu a zapisovateľ nesmú sa stykať s inými osobami vo veci, o ktorej sa rozhoduje.

§ 266.

(¹) Ak súd považuje za potrebné, aby sa vec v niektorom smere objasnila, nariadi usnesením, aby sa pokračovanie doplnilo a na to prípadne preruší alebo odročí hlavné pojednávanie. Doplnenie dokazovania možno sveriť vyslanému členovi rozhodujúceho súdu, ktorý má v takýchto prípadoch pokračovať podľa predpisov platných pre vyšetrovanie.

(²) Ustanovenia § 221 platia aj pre hlavné pojednávanie.

§ 267.

(¹) Ak súd zistí, že vec nepatrí do pôsobnosti vojenského súdu, vyriekne usnesením nedostatok svojej pôsobnosti a postúpi ju veliteľstvu, úradu alebo súdu, do pôsobnosti ktorého patrí.

(²) Ak samosudca zistí, že vec patrí do pôsobnosti senátu, postúpi mu ju usnesením.

(³) V prípadoch uvedených v ods. 1 a 2 sa usnesie súd aj o tom, či sa má ponechať obžalovaný vo väzbe až do opätrenia veliteľstva, úradu alebo súdu, ktorému sa vec postúpila.

§ 268.

(¹) Súd pod zmätočnosťou nemôže urobiť predmetom rozsudku taký čin, ktorý obžalobca nežaloval. Návrh obžalobcu neviazie súd ani v kvalifikovaní činu ani vo vymieraní trestu.

(²) Ak súd nadobudne presvedčenie, že čin obžalovaného tvorí skutkovú podstatu takého trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje prísnejší trest ako na trestný čin, ktorý sa v obžalobe uvádza, alebo že na tento čin možno použiť takú kvalifikáciu, ktorá vyžaduje, aby sa obhajoba v inom smere pripravila, má vypočuť strany, či nežiadajú, aby sa hlavné pojednávanie prerušilo alebo odročilo. Návrhu obžalovaného na prerušenie alebo odročenie má súd vždy vyhovieť, ak je to potrebné na prípravu obhajoby. Tieto ustanovenia netreba použiť pri zmene kvalifikácie disciplinárnych priestupkov.

§ 269.

(¹) Súd rozhoduje o odsúdení alebo oslobodení obžalovaného rozsudkom. Tu má prihliadať len na výsledky hlavného pojednávania. Spisy môžu byť len vtedy dôkazom, ak sa na hlavnom pojednávaní prečítali.

(²) Rozhodujúci súd má dôkazy čo do hodnovernosti a dôkaznej moci tak jednotlivo ako aj v ich súvislosti starostlivo a svedomite skúmať.

§ 270.

Oslobodzujúci rozsudok treba vyniesť:

1. ak čin, ktorý je predmetom obžaloby, nie je trestným činom,

2. ak chýba návrh oprávneného potrebný na stíhanie, ak návrh nebol v zákonnej lehote podaný, alebo ak oprávnená osoba tento návrh odvolala, okrem prípadu, že návrh podľa zákona nemožno odvolať,

3. ak o čine, ktorý je predmetom obžaloby, bol už skôr vynesený právoplatný rozsudok alebo zastavujúce usnesenie a nie sú tu podmienky, uvedené v diele XXII.,

4. ak je tu iný dôvod, ktorý vylučuje zavedenie trestného pokračovania, alebo ktorý vylučuje pričítateľnosť alebo trestateľnosť,

5. ak nie je dokázaný čin, ktorý je predmetom obžaloby, alebo ak nie je dokázané, že ho spáchal obžalovaný.

§ 271.

Rozsudok má obsahovať:

a) vyhlásenie, že sa vydáva „Menom Republiky!“,

b) pomenovanie súdu,

c) meno a priezvisko obžalovaného,

d) prípadné prímenie obžalovaného, dátum jeho narodenia, rodisko, štátne občianstvo, náboženstvo, rodinný stav, vojenskú hodnosť, vojenský útvar, ku ktorému obžalovaný patrí, verejnú hodnosť (tituly) a akademické hodnosti, občianske povolanie alebo zamestnanie, bydlisko alebo miesto pobytu, ak sú tieto údaje známe,

e) zákonné označenie trestného činu uvedeného v obžalobnom spise,

f) deň a miesto hlavného pojednávania a vynesenia rozsudku,

g) odsúdenie alebo oslobodenie obžalovaného,

h) ak ide o oslobodzujúci rozsudok, označenie toho, na ktorom ustanovení § 270 sa oslobodenie zakladá,

i) odôvodnenie, ktoré sa má od výrokovej časti oddeliť.

§ 272.

(¹) Ak sa obžalovaný odsudzuje, má výrovková časť rozsudku ešte obsahovať:

a) akým trestným činom bol obžalovaný uznaný vinným, a to: uvedením zákonného pomenovania trestného činu, miesta a času jeho spáchania, taktiež uvedením skutočností, nakoľko je to potrebné na presné určenie činu, a uvedením zákonných znakov, najmä aj takých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu;

b) uložený trest prípadne — ak je to podľa zákona prípustné — výrok o tom, že sa od uloženia trestu upúšťa;

c) vo výrokoch uvedených pod písm. a) a b) treba uviesť, ktoré paragrafy zákona boli použité;

d) ak sa ukladá peňažný trest, príkaz, že ho treba zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku u vojenského súdu, a výrok o tom, na aký druh a čas trestu na slobode sa premení peňažný trest, ak je nevyhnutelný;

e) opatrenie o započítaní alebo nezapočítaní predbežného zatknutia a vyšetrovacej väzby prípadne vytrpeného disciplinárneho alebo súdneho trestu;

f) výrok, či bol čin spáchaný z pohnútok nízkych a nečestných;

g) výrok o zhabaní a prepadnutí predmetov,

h) ak sa rozhoduje o podmieničnom odklade výkonu trestu, výrok o tom.

(²) Ak sa vyriekne proti niekoľkým osobám trest smrti, treba v rozsudku určiť aj poradie, v ktorom majú byť odsúdenci popravení.

§ 273.

(¹) V dôvodoch rozsudku treba uviesť, ktoré skutočnosti a z ktorých dôvodov považuje súd za dokázané či nedokázané; taktiež treba uviesť dôvody, ktoré boly smerodajné pri rozhodovaní o právnych otázkach ako aj pri zamietnutí návrhov na hlavnom pojednávaní učinенých.

(²) V prípade odsúdenia treba uviesť prifažujúce a pofahčujúce okolnosti.

§ 274.

(¹) Odôvodnenie rozsudku vyhláseného v prítomnosti obžalovaného netreba napísať, ak osoby oprávnené použiť odvolanie zriekli sa odvolania, alebo ho neohlásili včas. Pisomné odôvodnenie rozsudku má sa v takomto prípade nahradiť stručným záznamom dôvodov výroku o vine.

(²) Ustanovenia ods. 1 neplatia v trestnom pokračovaní proti gážistovi a proti mladistvej osobe.

9. Vyhlásenie rozsudku.

§ 275.

(¹) Rozsudok hneď po vynesení vyhlási predseda verejne i s podstatnými dôvodmi.

(²) Rozsudok treba písomne vyhotoviť zpravidla do osem dní. Rozsudok podpíše predseda a člen senátu, poverený vypracovaním rozsudku.

(³) Ak obžalovaný nebol pri vyhlásení rozsudku, môže predseda nariadiť, aby ho na vyhlásenie rozsudku predviedli, alebo dá mu rozsudok zápisnične vyhlásiť prostredníctvom požiadaného vojenského alebo občianskeho súdu. Ak ide o oslobodzujúci rozsudok alebo o taký odsudzujúci rozsudok, v ktorom hlavný trest je len trest peňažný, strata hodnosti alebo trest na slobode neprevyšujúci šesť mesiacov, a ak je obžalovaný na slobode, možno mu rozsudok oznámiť aj doručením, a to, ak ide o osobu v činnnej vojenskej službe, prostredníctvom nadriadeného veliteľstva.

(⁴) Po vyhlásení rozsudku treba obžalovaného poučiť o odvolaní, ktoré má právo proti rozsudku použiť. Ak bol výkon trestu podmienične odložený, treba odsúdenému vysvetliť podstatu a význam podmieničného odsúdenia, napomenúť ho, aby zachovával príkazy súdu a upozorniť ho na následky, ktoré ho stihnú, ak sa v skúšobnom čase neosvedčí. Ak sa konalo hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, treba ho poučiť aj o tom, že súčasne s odvolaním má právo podať ospravedlnenie [§ 346, písm. b) a § 348]. Ak sa rozsudok doručuje, treba obžalovaného poučiť písomne.

(⁵) Ak sa odsudzujúci rozsudok označuje doručením, treba ho doručiť obžalovanému do vlastných rúk.

(⁶) Ak bol obžalovaný uznaný vinným a pre výšku uloženého trestu alebo pre inú okolnosť možno sa obávať jeho úteku, môže súd po vypočutí obžalobcu nariadiť proti nemu väzbu, prípadne ju predĺžiť až do meritórneho rozhodnutia odvolacieho súdu.

(⁷) Ak obžalovaný, ktorý je vo väzbe, bol rozsudkom oslobodený a obžalobca hneď po vyhlásení rozsudku ohlásil odvolanie, môže súd na návrh obžalobcu zo závažných dôvodov predĺžiť väzbu až do meritórneho rozhodnutia odvolacieho súdu.

(⁸) Zákonnému zástupcovi obžalovaného, obhajcovi a poškodenému treba rozsudok doručiť len ak si to žiadajú.

10. Zápisnica.

§ 276.

(¹) O hlavnom pojednávaní treba spísať zápisnicu. Zápisnicu podpisu predseda, člen senátu poverený vypracovaním rozhodnutia, zapisovateľ a prípadne tlmočník.

(²) V zápisnici treba uviesť deň a miesto hlavného pojednávania, označenie súdu, mená a vojenské hodnosti predsedu, členov rozhodujúceho súdu, zapisovateľa, tlmočníka, obžalobcu, obžalovaného, jeho zákonného zástupcu, obhajcu, poškodeného, jeho zástupcu, dôverníkov a zákonné pomenovanie trestného činu podľa obžalobného spisu. Dalej musí zápisnica obsahovať verný priebeh hlavného pojednávania a všetky jeho podstatné formality, najmä, či sa konalo hlavné pojednávanie verejne alebo s vylúčením verejnosti, ktorí obžalovaní, svedkovia a znalci boli vypočutí, aké konfrontácie sa staly, ktoré listiny a spisy sa prečítali, či sved-

kovia a znalci prípadne tlmočník boli sprisahani, prípadne z akého dôvodu sa upustilo od ich sprisahania, konečne všetky návrhy prednesené na hlavnom pojednávaní, rozhodnutia predsedu alebo súdu a ohlásené opravné prostriedky.

(³) Výpovede obžalovaného a svedkov ako aj posudok znalcov treba pojať do zápisnice tak, aby zápisnica verne podávala podstatný obsah výpovedí a či posudkov.

(⁴) Ak obžalovaný, svedkovia alebo znalci boli už vojenským alebo občianskym súdom alebo vojenským prokurátorom vypočutí, treba ich výpovede a či posudky len vtedy pojať do zápisnice, ak obsahujú odchýlky, zmeny alebo dodatky k výpovediam alebo k posudkom už zápisnične zisteným; inak stačí v zápisnici poukázať na obsah predošlých zápisnične zistených výpovedí a posudkov.

§ 277.

(¹) Obžalobca, obžalovaný, obhajca a poškodený môžu žiadať za ochranu svojich práv, aby sa niektoré okolnosti pojaly do zápisnice.

(²) Predseda a súd môžu vždy z úradnej moci nariadiť, aby sa niektorá okolnosť alebo niektorý prejav pojaly do zápisnice.

(³) V dôležitých veciach môže súd nariadiť, aby celé hlavné pojednávanie alebo určitá jeho časť bola spísaná tesnopisom. Toto môže súd nariadiť aj v inej veci, ak si to obžalovaný včas žiada a odôvodní, a to na jeho trovy, ktoré treba složiť vopred do súdnej úschovy. Tesnopisecké záznamy treba do troch dní prepísať obyčajným písmom, predložiť predsedovi na preskúmanie a pripojiť k zápisnici. Tesnopisca treba pred začatím funkcie sprisahat', že bude verne a svedomite konať svoje povinnosti. Ak tesnopisec tvrdí, že prisaha odporuje jeho presvedčeniu, vykoná namiesto prisahy slávnostné vyhlásenie, ktoré má účinnosť a následky prisahy. Složenie prisahy a či vykonanie slávnostného vyhlásenia treba v zápisnici poznačiť. Ustanovenia o voľbe, vylúčení, oslobodení a pominutí znalcov, o ich povinnosti prevziať sverenú funkciu, ako aj o ich potrestaní (diel XIV.) vzťahujú sa obdobne aj na tesnopisca.

(⁴) Obžalobca, obžalovaný, obhajca a poškodený majú právo nahliadnuť do zápisnice a jej príloh a zhotoviť si z nich odpisy.

(⁵) Zápisnicu treba vyhotoviť do osem dní.

(⁶) Zápisnica je dôkazom toho, čo sa stalo na hlavnom pojednávaní. Strany, obhajca alebo poškodený majú právo žiadať opravu a doplnenie zápisnice u predsedu hlavného pojednávania. O tejto žiadosti rozhoduje rozhodujúci súd. Proti rozhodnutiu sa nepripúšťa sťažnosť. Ak však ide o okolnosť, ktorá je podstatná pre rozhodovanie veci, môže hlavný vojenský súd na žiadosť strán, obhajcu alebo poškodeného povoliť protidôkaz o namietanej časti zápisnice.

§ 278.

O poradách a hlasovaní rozhodujúceho súdu treba spísať osobitnú zápisnicu, ktorú podpisuje predseda a zapisovateľ. Túto zápisnicu treba v zapečatenej obálke priložiť ku spisom a môže do nej nahliadnuť len vyšší súd za pokračovania o opravnom prostriedku.

11. Prerušenie a odročenie hlavného pojednávania.

§ 279.

(¹) Hlavné pojednávanie sa preruší na určitý čas; odročuje sa na neurčitý čas.

(²) Prerušenie na 24 hodiny nariadi predseda, prerušenie na dlhší čas ako aj odročenie nariadi rozhodujúci súd.

§ 280.

(¹) Hlavné pojednávanie treba prerušiť alebo odročiť okrem prípadov už v tomto diele uvedených ak

a) obžalovaný ochorie pred prednesením svojej obhajoby a nemožno vyniesť oslobodzujúci rozsudok, prípadne postúpiť vec pre nedostatok pôsobnosti,

b) v prípade, že obhajoba je povinná alebo podľa názoru súdu potrebná, obhajca ochorie, iného obhajcu nemožno hneď pribrať a nemožno vyniesť oslobodzujúci rozsudok, prípadne postúpiť vec pre nedostatok pôsobnosti,

c) niektorého svedka alebo znalca nemožno pre nemoc alebo pre iný dôvod vypočuť a súd pokladá ich osobné vypočutie za tak dôležité, že nemožno bez toho pokračovať v hlavnom pojednávaní,

d) súd pokladá za potrebné zaopatriť nový dôkaz, alebo dôkladnejšie pripraviť obhajobu,

e) pokračovanie hlavného pojednávania naráža na neprekonateľné prekážky.

(²) Hlavné pojednávanie možno prerušiť aj z iných závažných dôvodov, ako aj preto, aby si osoby na ňom zúčastnené odpočinuly.

§ 281.

(¹) Ak sa hlavné pojednávanie odročilo, predseda hlavného pojednávania určí nový termín, na ktorý svolá súd a predvolá prípadne upovedomí zúčastnených podľa ustanovení dielu XVIII. Určenie termínu v tomto prípade nie je viazané lehotami podľa § 214, ods. 1 a 2.

(²) Ak sa preruší hlavné pojednávanie, treba predvolať prítomné osoby vyhlásením usnesenia, v ktorom sa určí nový termín.

(³) Pri prerušení a pri odročení hlavného pojednávania treba svolat na nový termín hlavného pojednávania — ak tomu nebránia neprekonateľné prekážky — tých istých členov rozhodujúceho súdu, ktorí sa zúčastnili na predošlom pojednávaní.

§ 282.

(¹) Dokazovanie v prípade prerušenia alebo odročenia hlavného pojednávania netreba opakovať, ak sa hlavné pojednávanie koná pred tými istými členmi rozhodujúceho súdu, ktorí sa zúčastnili na predošlom pojednávaní a neuplynulo od neho viac ako osem dní.

(²) Pri dlhšom ako osemdňovom prerušení alebo odročení možno pominúť opakovanie dokazovania len, ak od prerušenia alebo odročenia hlavného pojednávania neuplynul dlhší čas ako jeden mesiac, členovia rozhodujúceho súdu sú tí istí a nežiada nikto z nich opakovať dokazovanie.

12. Vedľajšie prípady.

§ 283.

Ak závažné údaje ukazujú, že sa niektorý svedok dopustil na hlavnom pojednávaní krivého svedectva, predseda upovedomí o tom vojenského prokurátora, prípadne — ak ide o osobu podliehajúcu právomoci občianskeho súdu — štátne zastupiteľstvo a súčasne im zašle odpis zápisnice, spisanej o tejto výpovedi. Ak je to odôvodnené, dá svedka aj zatknúť a predvieť príslušnému úradu.

§ 284.

(¹) Ak niekto na hlavnom pojednávaní spácha trestný čin, ktorý sa nestiha len

na návrh, dá predseda o tom spísať osobitnú zápisnicu a postúpi ju príslušnému vojenskému alebo občianskemu úradu, prípadne dá vinníka aj zatknúť a predvieť tomuto úradu.

(²) Ak obžalovaný spácha na hlavnom pojednávaní nejaký trestný čin, ktorý patrí do pôsobnosti vojenského súdu, treba použiť ustanovenia §§ 261 a 262; inak treba obdobne použiť ustanovenia predošlého odseku.

13. Sťažnosť proti medzitýmym rozhodnutiam.

§ 285.

Proti medzitýmym rozhodnutiam predsedu a rozhodujúceho súdu, vyneseným za hlavného pojednávania, neprípúšťa sa sťažnosť. Avšak pripúšťa sa sťažnosť s odkladným účinkom proti usneseniam, ktorými sa ukladá peňažný trest, peňažná pokuta, alebo ktorými sa ukladá povinnosť nahradiť trovy hlavného pojednávania.

. DIEL XX.

Riadne opravné prostriedky.

1. Všeobecné ustanovenia.

§ 286.

(¹) Riadne opravné prostriedky sú sťažnosť a odvolanie.

(²) Sťažnosťou možno napadnúť — okrem prípadov, v ktorých ju zákon vylučuje — usnesenia vojenského prokurátora, vojenského súdu, predsedu rozhodujúceho senátu vojenského súdu a vyslaného sudcu vojenského alebo hlavného vojenského súdu. Odvolaním možno napadnúť rozsudok vojenského súdu.

(³) O sťažnosti proti usneseniam vojenského prokurátora rozhoduje hlavný vojenský prokurátor. O opravných prostriedkoch proti usneseniam alebo rozsudkom vojenského súdu rozhoduje hlavný vojenský súd.

(⁴) O sťažnosti proti usneseniam vojenského prokurátora o väzbe a nariadení pozorovania obvineného v liečebnom ústave (§ 177, ods. 3) rozhoduje s konečnou platnosťou senát vojenského súdu.

(⁵) O sťažnosti proti usneseniam predsedu rozhodujúceho senátu vojenského súdu rozhoduje hlavný vojenský súd.

(⁶) O sťažnosti proti usneseniam vyslaného sudcu vojenského alebo hlavného vo-

jeňského súdu rozhoduje s konečnou platnosťou senát vysielajúceho súdu.

(¹) Proti rozhodnutiu hlavného vojenského prokurátora sú opravné prostriedky vylúčené.

§ 287.

(¹) Riadne opravné prostriedky sú oprávnení podať:

obžalobca v prospech i v neprospech obvineného,

poškodený v neprospech obvineného, obvinený, jeho zákonný zástupca a obhajca v prospech obvineného.

Sťažnosť môžu podať okrem toho aj osoby, ktorých sa usnesenie dotýka.

(²) Poškodený nemôže podať opravný prostriedok proti rozhodnutiam v otázke väzby obvineného. Proti rozsudku môže podať odvolanie len ak bol obžalovaný oslobodený a obžalobca nepodal odvolanie proti oslobodzujúcemu rozsudku.

(³) Zákonný zástupca obvineného a obhajca môžu podať opravný prostriedok aj proti vôli obvineného.

§ 288.

(¹) Sťažnosť, jej odôvodnenie ako aj jej zptvzatie treba zápisnične alebo písomne podať na tom úrade alebo súde, ktorý usnesenie vyniesol. Odvolanie, jeho odôvodnenie ako aj zptvzatie odvolania treba zápisnične alebo písomne podať na súde, ktorý rozsudok vyniesol.

(²) Osoby mužstva v činnnej službe, ktoré sú na slobode, môžu úkony uvedené v ods. 1 vykonať aj u svojho nadriadeného veliteľstva ústne do zápisnice.

(³) Obvinený, ktorý je vo väzbe, môže vykonať úkony uvedené v ods. 1 zápisnične aj u dôstojníka, ktorému je sverená správa vojenskej väznice, prípadne u dozorného dôstojníka.

(⁴) Zápisnicu treba spísať hneď pri vyjadrení o opravnom prostriedku; ak to nie je možné, treba v nej presne uviesť čas, kedy sa vyjadrenie stalo.

(⁵) Nesprávne označenie opravného prostriedku nemá vplyv na rozhodovanie.

§ 289.

Každý opravný prostriedok má ten účinok, že sa napadnuté rozhodnutie môže aj v prospech obvineného zmeniť alebo zrušiť.

§ 290.

(¹) Opravný prostriedok možno zptvziať až do začiatku tajnej porady, v ktorej sa má o ňom meritórne rozhodovať, prípadne ak sa o opravnom prostriedku nerozhoduje v senáte, až do vynesenia rozhodnutia o ňom.

(²) Odstúpenie od opravného prostriedku nie je možné zmeniť.

(³) Opravný prostriedok môže zptvziať len ten, kto ho podal. Opravný prostriedok, podaný vojenským prokurátorom, môže zptvziať aj hlavný vojenský prokurátor.

(⁴) Opravný prostriedok v prospech obvineného inou oprávnenou osobou podaný možno zptvziať len s výslovným súhlasom obvineného.

§ 291.

(¹) Vojenský prokurátor alebo súd, ktorý vyniesol napadnuté rozhodnutie, odmietne usnesením opravný prostriedok, ktorý je podľa zákona vylúčený, neoprávnenou osobou alebo po uplynutí zákonnej lehoty podaný, ako aj opravný prostriedok, ktorý bol po zptvzati znovu podaný.

(²) Sťažnosť podanú proti usneseniu podľa ods. 1 môže odmietnuť vojenský prokurátor alebo súd, ktorý vyniesol napadnuté rozhodnutie, len pre oneskorenie, v ostatných prípadoch uvedených v ods. 1 môže tak urobiť len úrad alebo súd, poverený rozhodovať o opravnom prostriedku.

(³) V prípade odmietnutia prípadne zamietnutia sťažnosti, podanej proti usneseniu, ktorým bol opravný prostriedok odmietnutý, nie je možné napadnuté rozhodnutie preskúmať ani pre také dôvody, ktoré si treba z úradnej moci všimnúť.

§ 292.

Všetky rozhodnutia o opravných prostriedkoch treba odôvodniť.

2. Sťažnosť.

§ 293.

(¹) Ak osoba oprávnená podať sťažnosť je prítomná pri vyhlásení usnesenia, má ohlásiť sťažnosť hneď pri vyhlásení usnesenia. Sťažnosť možno v tomto prípade odôvodniť do troch dní po jej ohlásení.

(²) Ak osoba oprávnená podať sťažnosť nebola prítomná pri vyhlásení usne-

senia, treba jej usnesenie s poučením o sťažnosti doručiť. V tomto prípade sa má sťažnosť s dôvodmi podať do troch dní odo dňa doručenia. Ak zákon neustanovuje inak, zákonnému zástupcovi obvineného a obhajcovi treba doručiť usnesenia len ak si to žiadajú. Sťažnosť môžu podať tieto osoby len v lehote, v ktorej môže podať sťažnosť obvinený.

§ 294.

Úrad alebo súd, proti usneseniu ktorého sťažnosť smeruje, môže jej aj sám novým usnesením vyhovieť, ak ju považuje za opodstatnenú. Inak predloží sťažnosť príslušnému úradu alebo súdu (§ 286, ods. 3 až 6) na rozhodnutie.

§ 295.

Ak zákon neustanovuje výnimku, nemá sťažnosť odkladný účinok. Avšak tak úrad alebo súd, ktorý vyniesol napadnuté usnesenie, ako aj úrad alebo súd, ktorý má rozhodovať o sťažnosti, môže jej priznať odkladný účinok.

§ 296.

(¹) O sťažnosti sa rozhoduje bez pojednávania a ak rozhoduje o sťažnosti senát, na neverejnom zasadnutí.

(²) Na hlavnom vojenskom súde treba pred rozhodnutím o sťažnosti vždy vypočuť hlavného vojenského prokurátora.

§ 297.

(¹) Úrad alebo súd, rozhodujúci v druhej stolici o sťažnosti, môže nariadiť alebo aj sám previesť dokazovanie, ktoré považuje pre rozhodnutie za potrebné.

(²) Úrad alebo súd, rozhodujúci v druhej stolici o sťažnosti, odmietne sťažnosť, ak ju úrad alebo súd, ktorý vyniesol napadnuté usnesenie, opominul odmietnuť, hoci bol na to zákonný dôvod (§ 291, ods. 1 a 2), ako aj v prípadoch, ak odmietnutie sťažnosti podľa § 291, ods. 2 patrí do pôsobnosti úradu alebo súdu, rozhodujúceho v druhej stolici.

(³) Ak možno meritórne posúdiť sťažnosť, úrad alebo súd, rozhodujúci o nej v druhej stolici, zmení prípadne zruší napadnuté usnesenie, nakoľko je na to zákonný podklad, a rozhodne podľa zákona; ak sťažnosť považuje za bezzákladnú, zamietne ju.

(⁴) Opatrenia, ktoré súvisia s rozhodnutím o sťažnosti, treba bezodkladne vykonať.

§ 298.

(¹) Po rozhodnutí o sťažnosti zašle druhá stolica vyhotovenie svojho rozhodnutia spolu so spisom prvej stolici.

(²) Rozhodnutie o sťažnosti doručí prípadne vyhlási úrad alebo súd, ktorý vyniesol napadnuté usnesenie, sťažovateľovi a ak sa napadnuté usnesenie týka iných osôb, aj týmito.

- 3. Odvolanie.

§ 299.

(¹) Odvolaním možno napadnúť rozsudok vojenského súdu pre

a) výrok o vine,

b) výrok o treste a v otázke podmienenečného odkladu výkonu trestu,

c) dôvod zmätočnosti.

(²) Čo do výšky trestu pripúšťa sa odvolanie v neprospech obžalovaného len, ak súd použil zmierňovacie právo; v prospech obžalovaného však len vtedy, ak súd nepoužil zmierňovacie právo.

§ 300.

(¹) Formálne dôvody zmätočnosti sú:

a) ak rozhodujúci súd nebol podľa zákona zostavený,

b) ak člen rozhodujúceho súdu bol podľa zákona vylúčený,

c) ak sa zúčastnil na vynesení rozsudku taký sudca, ktorý nebol na celom hlavnom pojednávaní prítomný,

d) ak rozhodujúci súd prekročil svoju pôsobnosť, alebo ak vyslovil o určitej veci, ktorá patrí do jeho pôsobnosti, že nepatrí do jeho pôsobnosti,

e) ak sa hlavné pojednávanie konalo v neprítomnosti osoby, ktorej prítomnosť vyhlasuje zákon za záväznú,

f) ak sa súd dopustil nepravidielnosti alebo opominutia, ktoré sú podľa zákona dôvodom zmätočnosti,

g) ak proti odporu osoby podávajúcej odvolanie bol na hlavnom pojednávaní prečítaný spis o ničotnej výpovedi, o ničotnom posudku alebo o zmätočnom úkone, alebo taký spis, ktorý podľa zákona nesmel byť prečítaný,

h) ak súd nerozhodol o návrhu, ktorý urobila na hlavnom pojednávaní osoba po-

dávajúca odvolanie, alebo ak proti jej návrhu alebo proti jej odporu vyniesol na hlavnom pojednávaní také medzitimné rozhodnutie, prípadne urobil také opatrenie, ktorým sa porušilo prípadne mylne použilo ustanovenie zákona pre obžalobu alebo obhajobu podstatné,

i) ak výroková časť rozsudku je nerozumiteľná, ak odôvodnenie odporuje výrokovkej časti rozsudku, ak rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v § 271, písm. c), g) a i), taktiež ak odsudzujúci rozsudok neobsahuje označenie zákonných znakov trestného činu [§ 272, ods. 1, písm. a)] a uloženého trestu prípadne výroku o tom, že sa od uloženia trestu upúšťa [§ 272, ods. 1, písm. b)],

j) ak bol rozsudok vynesený bez zákonnej obžaloby, alebo prekračuje obžalobu, alebo nevyčerpáva predmet obžaloby.

(²) Dôvody zmätočnosti uvedené v ods. 1, písm. f), g) a h) nemôžu sa uplatňovať ani v prospech ani v neprospech obžalovaného, ak je zrejme, že formálna chyba nemala vplyv na rozsudok.

(³) Odvolanie z dôvodov zmätočnosti uvedených v ods. 1, písm. f), g) a h) nemôže byť použitý proti opatreniu prípadne opominutiu na hlavnom pojednávaní, alebo proti medzitimnému rozhodnutiu na ňom vynesenému, ak oprávnená osoba hneď po onom opatrení alebo opomenutí, prípadne hneď po vyhlásení medzitimného rozhodnutia nevyhradila si uplatnenie tohto dôvodu zmätočnosti.

(⁴) Z úradnej povinnosti treba dbať na dôvody zmätočnosti uvedené v ods. 1, písm. a), c), d), e) a i) vždy, na dôvod uvedený pod písm. j) však vtedy, ak súd vyniesol odsudzujúci rozsudok bez zákonnej obžaloby alebo prekročením obžaloby.

§ 301.

(¹) Materiálne dôvody zmätočnosti sú:
a) ak súd v nasledujúcich otázkach nepoužil príslušné ustanovenia zákona, alebo ich mylne použil:

1. či čin, na ktorom je obžaloba založená, zakladá skutkovú podstatu nejakého trestného činu,

2. podľa ktorého ustanovenia zákona sa má trestný čin kvalifikovať,

3. či je tu dôvod, ktorý vylučuje zavedenie trestného pokračovania, pričítateľnosť alebo trestateľnosť, a to aký;

b) ak súd pri uložení trestov hlavných alebo vedľajších nezachoval trestné sadz-

by zákonom stanovené, alebo ak pri ich zmiernení, premene alebo zosťrení prekročil zákonom stanovené medze;

c) ak súd porušil ustanovenia zákona o podmienčnom odsúdení;

d) ak súd porušil ustanovenia zákona o upustení od uloženia trestu.

(²) Na dôvody zmätočnosti uvedené v ods. 1 treba dbať aj z úradnej povinnosti vždy, ak boli na ujmu obžalovanému.

§ 302.

Prisnejší trest môže odvolací súd obžalovanému len vtedy vymerať, ak sa odvolanie použilo v neprospech obžalovaného.

§ 303.

Odvolanie treba ohlásiť do troch dní po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní. Ak obžalovaný nebol prítomný na hlavnom pojednávaní pri vyhlásení rozsudku, počíta sa preňho táto lehota odo dňa, kedy mu bol rozsudok vyhlásený alebo doručený.

§ 304.

Odvolanie včas ohlásené suspenduje právoplatnosť a vykonateľnosť tej čiastky rozhodnutia, ktorá bola odvolaním napadnutá.

§ 305.

(¹) Ten, kto odvolanie ohlásil, môže odvolanie odôvodniť do troch dní po ohlásení odvolania. Ak si odvolateľ žiadal doručenie rozsudku v lehote, určenej na ohlásenie odvolania, môže odvolanie odôvodniť do troch dní po doručení rozsudku.

(²) Z ohlásenia alebo odôvodnenia odvolania má byť zjavné, ktoré opatrenia rozsudku napáda, prípadne ktoré dôvody zmätočnosti uplatňuje. Nedostatok v uvedených smeroch — ak je odvolateľom osoba mužstva — treba odstrániť jeho súdnym vypočutím. V iných prípadoch treba odvolateľa usnesením vyzvať, aby v naznačenom smere do troch dní ústne alebo písomne doplnil odvolanie a upozornil ho, že ak v určenej lehote výzve nevyhoví, jeho odvolanie sa odmieta. Ak odvolateľ výzve v určenej lehote nevyhoví, vojenský súd, ktorý rozsudok vyniesol, odmieta jeho odvolanie usnesením. O stažnosti podanej proti tomuto usneseniu platia ustanovenia § 291, ods. 2 a 3.

(¹) Odvolanie a jeho odôvodnenie možno v lehote určenej na odôvodnenie odvolania pozmeniť alebo doplniť.

(²) Odvolateľ môže v ohlásení alebo v odôvodnení odvolania oznámiť aj nové skutočnosti alebo dôkazy.

§ 306.

(¹) Odporcu odvolateľovho treba upovedomiť o ohlásení odvolania.

(²) Odôvodnenie odvolania treba podať v dvoch vyhotoveniach; jedno z nich sa doručí odvolateľovmu odporcovi. Ak odvolanie bolo odôvodnené zápisnične, doručí sa odporcovi odpis zápisnice.

(³) Odporca môže do troch dní po tom, čo mu bolo odôvodnenie odvolania doručené, odpovedať na ohlásenie a odôvodnenie odvolania písomne alebo zápisnične. Ak odvolateľ nepodal osobitné odôvodnenie odvolania, môže odporca podať odpoveď na ohlásenie odvolania do troch dní po uplynutí lehoty danej na odôvodnenie odvolania. Ustanovenia § 288 o odvolaní platia obdobne aj pre odpoveď. V odpovedi môže odporca oznámiť nové skutočnosti alebo dôkazy.

§ 307.

Keď došla odpoveď, alebo keď sa jej odporca zriekol, alebo keď uplynula lehota na podanie odpovede, treba spisy predložiť hlavnému vojenskému súdu.

§ 308.

Hlavný vojenský súd dá spisy predovšetkým hlavnému vojenskému prokurátorovi na nahliadnutie.

§ 309.

(¹) Hlavný vojenský súd v prípadoch uvedených v § 291 a v § 305, ods. 2 odmietne odvolanie usnesením, ak to opomínuť učinil vojenský súd.

(²) Ak bolo odvolanie zpätvzaté (§ 290), hlavný vojenský súd vráti spisy bez preškúmania vojenskému súdu.

§ 310.

Predseda odvolacieho senátu môže urobiť opatrenie, aby spisy boli doplnené, alebo požiadať súd prvej stolice o potrebné vysvetlenie.

§ 311.

Ak niet dôvodu na odmietnutie odvolania podľa § 309, ods. 1 a v odvolaní alebo v odpovedi sa uvádzajú nové skutočnosti a dôkazy, odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúma, či sú tieto závažné. Ak sú nezávažné, pomíne dokazovanie, ináč nariadi previesť potrebné dôkazy na odvolacom hlavnom pojednávaní, prípadne vyslaným sudcom.

§ 312.

Ak bolo odvolanie podané jedine proti výroku o treste alebo v otázke podmienčného odkladu výkonu trestu, alebo pre dôvod zmätočnosti uvedený v § 301, ods. 1, písm. b) až d), a ak netreba previesť nové dôkazy, hlavný vojenský súd rozhodne vo veci samej na verejnom zasadnutí, na ktorom sa zúčastní okrem členov odvolacieho senátu a zapisovateľa len hlavný vojenský prokurátor. Rozhoduje sa po prednese zpravodajcu a po vypočutí hlavného vojenského prokurátora.

§ 313.

(¹) Ak nejde o prípady uvedené v §§ 309 a 312, prípadne po opatreniach uvedených v §§ 310 a 311, nariadi hlavný vojenský súd verejnú odvolaciu hlavné pojednávanie. Predseda odvolacieho hlavného pojednávania určí miesto a čas pojednávania a prípadne predvolá svedkov a znalcov (§ 311).

(²) Ak súd považuje prítomnosť obžalovaného za potrebnú, predseda odvolacieho hlavného pojednávania ho predvolá alebo dá predviesť. Inak treba obžalovaného najneskôršie tri dni vopred upovedomiť o termíne s upozornením, že má právo na pojednávaní sa dať zastupovať obhajcom. Ak obžalovaný nie je vo väzbe, treba ho súčasne upozorniť, že má právo na pojednávanie osobne sa dostaviť.

(³) Ak je súdu známe, že obžalovaný má zvoleného obhajcu, treba ho upovedomiť o termíne súčasne s obžalovaným. Ak v prípadoch § 38 nemá obžalovaný zvoleného obhajcu, treba mu obhajcu na odvolaciu hlavné pojednávanie ustanoviť. Ustanovenia § 245 platia obdobne aj tu.

(⁴) Hlavného vojenského prokurátora treba o termíne včas upovedomiť.

(⁵) Poškodeného a — ak podal odvolanie — aj zákonného zástupcu obžalovaného treba o termíne včas upovedomiť s upozornením, že majú právo sa naň do-

staví. Zákonného zástupcu obžalovaného a — ak podal odvolanie poškodený aj tohto — treba upozorniť, že sa o odvolaní rozhodne aj vtedy, ak sa nedostavia.

(²) Inak treba na prípravu odvolacieho hlavného pojednávania použiť obdobne ustanovenia §§ 215, 219 a 221.

§ 314.

(¹) Na odvolacie hlavné pojednávanie treba obdobne použiť ustanovenia dielu XIX., nakoľko sa v ďalších paragrafoch neustanovuje inak.

(²) Odvolacie hlavné pojednávanie sa koná zpravidla v sídle hlavného vojenského súdu. Hlavný vojenský súd môže nariadiť, aby sa odvolacie hlavné pojednávanie konalo na inom mieste, ak by sa tým podstatne zjednodušilo dokazovanie.

§ 315.

(¹) Odvolacie hlavné pojednávanie sa koná vždy v prítomnosti hlavného vojenského prokurátora.

(²) Po zistení prítomných prednesie predseda prípadne zpravodajca za neprítomnosti svedkov stav veci, nakoľko je to potrebné na posúdenie odvolania. Prítom nesmie prejavovať svoj názor na vec. Potom treba prečítať tie časti rozsudku, ktoré sú odvolaním napadnuté, i s dôvodmi na ne sa vzťahujúcimi, a ak je to potrebné, aj zápisnicu o hlavnom pojednávaní. Nato sa vypočuje obžalovaný, ak je prítomný, a po ňom predvolaní svedkovia, znalci, prípadne prevedú sa aj iné dôkazy. Zápisnicu o výpovedi obžalovaného, spolupáchateľa, spoluvinníka, účastníka, nadržovateľa a svedka, ako aj posudok znalca, prípadne iné spisy možno prečítať, ak ich prečítanie pokiaďá hlavný vojenský súd za potrebné.

§ 316.

(¹) Po pokračovaní uvedenom v § 315 predseda vyzve odvolateľa alebo jeho zástupcu, aby ústne odôvodnil odvolanie a potom odporcu, aby odpovedal. Hlavný vojenský prokurátor je oprávnený prejavíť svoju mienku aj vtedy, ak odvolanie podal poškodený. Prítomní obžalovaný a obhajca majú právo predniesť záverečnú reč.

(²) Ak sa nedostavil obžalovaný, obhajca prípadne zákonný zástupca obžalovaného alebo poškodený, ktorí podali od-

volanie alebo odpoveď, treba prečítať ich odvolanie prípadne odpoveď.

(³) Po ukončení prednesov strán zakonči predseda odvolacie hlavné pojednávanie a nasleduje tajná porada senátu.

§ 317.

(¹) Ak odvolací súd dodatočne nezistí dôvod pre odmietnutie odvolania podľa § 309, ods. 1, rozhodne vo veci samej.

(²) Rozhodnutie odvolacieho súdu sa obmedzí len na trestné činy, ktoré boli predmetom obžaloby pred prvostupňovým súdom, prípadne o ktorých sa rozhodovalo v rozsudku tohto súdu.

§ 318.

(¹) Ak odvolací súd zistí niektorý formálny dôvod zmätočnosti uvedený v § 300, ods. 1, písm. a) až c), e) až i), zruší prvostupňový rozsudok a prikáže vec na nové pojednávanie vojenskému súdu, ktorý o veci rozhodol, prípadne inému vojenskému súdu.

(²) Ak prvostupňový súd prekročil svoju pôsobnosť [§ 300, ods. 1, písm. d)], zruší odvolací súd rozsudok a postúpi vec veliteľstvu, úradu alebo občianskemu súdu, do ktorého pôsobnosti vec patrí. Ak samosudca rozhodol o veci patriacej do pôsobnosti senátu vojenského súdu (§ 18), zruší odvolací súd rozsudok a prikáže vec na pojednávanie senátu vojenského súdu. Súčasne sa usnesie na tom, či sa má obžalovaný ponechať vo väzbe až do opatrenia veliteľstva, úradu, alebo súdu, ktorému sa vec postupuje.

(³) Ak prvostupňový súd v určitej veci neprávom vyhlásil nedostatok svojej pôsobnosti [§ 300, ods. 1, písm. d)], odvolací súd po preskúmaní rozsudku a po rozhodnutí v iných smeroch zruší v tejto časti rozsudok a nariadi prvostupňovému súdu o tejto veci pojednávať, rozhodovať a — pokiaľ to treba — vymerať trest. Ak v tomto prípade o ostatných činoch, ktoré sú predmetom obžaloby, bol vynešaný právoplatný odsudzujúci rozsudok, má súd pri vymeraní trestu použiť zásady o dodatkovom treste.

(⁴) Ak bol rozsudok vynesenej bez zákonnej obžaloby [§ 300, ods. 1, písm. j)], odvolací súd zruší rozsudok a zastaví trestné pokračovanie; ak rozsudok prekročuje obžalobu, zruší rozsudok len v časti, prekročujúcej obžalobu, zastaví v tejto časti trestné pokračovanie a pokiaľ treba,

vymerať nový trest. Ak rozsudok nevyčerpáva obžalobu, odvolací súd — po preskúmaní rozsudku a po rozhodnutí v iných smeroch — nariadi prvostupňovému súdu o nevyčerpanom obsahu obžaloby pojednávať, rozhodovať a — pokiaľ to treba — vymerať trest. Ak v tomto prípade o ostatných činoch, ktoré sú predmetom obžaloby, bol vynesený právoplatný odsudzujúci rozsudok, má súd pri vymeraní trestu použiť zásady o dodatkovom treste.

(¹) Ak odvolací súd zistí niektorý formálny dôvod zmätočnosti, avšak skutkový stav je náležite objasnený a vo veci možno meritórne rozhodnúť, môže — prípadne po napravení nesprávnych súdnych úkonov — rozhodnúť vo veci samej.

(²) Ak odvolací súd považuje odvolanie, ktoré sa zakladá len na niektorom formálnom dôvode zmätočnosti, za bezzákladné a nezistí dôvod zmätočnosti, na ktorý treba dbať z úradnej povinnosti, odvolanie usnesením zamietne.

(³) Súd, ktorému sa vec prikáže na nové pojednávanie, je viazaný právnym názorom, ktorý odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyslovil.

§ 319.

(¹) Ak ide o niektorý materiálny dôvod zmätočnosti (§ 301), zruší odvolací súd rozsudok celkom alebo — ak je to oddeľne možné — zčasli a vynesie rozsudok podľa zákona.

(²) Ak odvolací súd považuje odvolanie, ktoré sa zakladá na niektorom materiálnom dôvode zmätočnosti, za bezzákladné a nezistí dôvod zmätočnosti na ktorý treba dbať z úradnej povinnosti, rozsudok potvrdí.

§ 320.

(¹) V iných prípadoch meritórneho preskúmania ponechá odvolací súd tú časť rozsudku vojenského súdu, ktorá odvolaním nebola napadnutá, nedotknutou, odvolaním napadnutú časť však potvrdí alebo zmení.

(²) Ak prvostupňový súd nerozhodol o podmieňnom odklade výkonu trestu, hoci o tom rozhodovať mal, a ani si nevyhradil o tom dodatočne rozhodovať, prikáže odvolací súd aj z úradnej povinnosti prvostupňovému súdu v tomto smere dodatočne rozhodovať, prípadne — ak je to možné — o tejto otázke sám rozhodne.

§ 321.

Ak odvolací súd meritórne rozhoduje o veci, rozhoduje rozsudkom, inak usnesením.

§ 322.

(¹) Odvolací súd preskúma rozsudok len pokiaľ, pokiaľ je napadnutý odvolaním, alebo pokiaľ ide o dôvod zmätočnosti, na ktorý treba dbať z úradnej povinnosti.

(²) Ak odvolací súd zistí, že dôvody, ktoré odôvodňujú jeho opatrenie v prospech obžalovaného, sú na prospech aj spoluobžalovanému, v prospech ktorého sa odvolanie nepodalo, má z úradnej povinnosti tak pokračovať, ako keby sa bolo podalo odvolanie aj v jeho prospech.

§ 323.

(¹) Rozhodnutie odvolacieho súdu aj s podstatnými dôvodmi má predseda vyhlásiť. Ak obžalovaný nebol pri vyhlásení rozhodnutia na odvolacom hlavnom pojednávaní prítomný, oznámi mu rozhodnutie odvolacieho súdu prvostupňový súd.

(²) Konečné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nebolo vynesené na odvolacom hlavnom pojednávaní, oznámi obžalovanému prvostupňový súd. Prvostupňový súd upovedomí o takomto rozhodnutí aj zákonného zástupcu obžalovaného, obhajcu a poškodeného, ak podali odvolanie.

DIEL XXI.

Právoplatnosť rozhodnutí.

§ 324.

(¹) Rozhodnutie, ktoré nemožno napadnúť riadnym opravným prostriedkom, nadobudne právoplatnosť už vynesením.

(²) Rozhodnutie, ktoré možno napadnúť riadnym opravným prostriedkom, nadobudne právoplatnosť, keď sa oprávnená osoba zriekne oprávneného prostriedku alebo vezme ho späť, alebo keď uplynula lehota na ohlásenie oprávneného prostriedku a tento ohlásený nebol, prípadne keď sa opravný prostriedok odmietne a či zamietne.

§ 325.

Zúčastneným osobám má súd na ich žiadosť vydať overený odpis právoplatného rozhodnutia.

DIEL XXII.

Obnova trestného pokračovania.

§ 326.

(¹) Nariadiť obnovu vojenského súdneho pokračovania a vykonať obnovené súdne pokračovanie na základe nariadenej obnovy sú povolané vojenské sudy.

(²) Ak sa navrhuje obnova v neprospech obžalovaného v čase, kedy vinníka pre trestný čin, ktorý je predmetom obnovy, u vojenského súdu podľa § 12 už nemožno sľuhať a hlavný vojenský súd v smysle § 333, ods. 3 vyslovi, že obnova je prípustná, patrí pokračovanie o obnove do pôsobnosti občianskeho trestného súdu. Občiansky trestný súd použije občianske trestné právo, ak je však vojenské trestné právo miernejšie, použije toto. V pôvodnom pokračovaní vyslovená strata hodnoty zostáva novým rozsudkom občianskeho súdu nedotknutá.

(³) Obnova vojenského súdneho pokračovania v neprospech obžalovaného pre vojenský zločin alebo prečin, ktorý netvorí zároveň trestný čin podľa občianskeho trestného práva, je vôbec vylúčená, ak bola obnova navrhnutá po lehote, v ktorej je podľa § 12, ods. 2 prípustné stíhanie tohto činu vojenskými súdmi.

§ 327.

(¹) Obnova trestného pokračovania, ktoré bolo právoplatne zastavené súdom, je dovolená len, ak možnosť stíhania ešte nezanikla premlčaním, a ak sa vyskytly nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré osebe alebo v spojení s dôkazmi už prevedenými zdajú sa byť spôsobilými na to, aby odôvodnily obnovu pokračovania, alebo ak bolo trestné pokračovanie zastavené pre smrť obvineného a tento predpoklad sa ukázal mylným.

(²) Obnovu v prípadoch podľa ods. 1 možno nariadiť len na návrh vojenského prokurátora.

§ 328.

Obnova trestného pokračovania, ktoré sa skončilo odsudzujúcim rozsudkom, sa pripúšťa v prospech odsúdeného len po právoplatnosti, rozsudku, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:

a) ak odsúdenie bolo zapríčinené nepravou alebo falšovanou listinou, krivým svedectvom, krivým znaleckým po-

sudkom, podplácaním alebo iným trestným činom inej osoby,

b) ak sa uvedú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré osebe alebo v spojení s dôkazmi už prevedenými sa zdajú byť spôsobilými, aby odôvodnily oslobodenie odsúdeného alebo jeho odsúdenie pre trestný čin, ktorý sa má posudzovať podľa miernejšieho trestného ustanovenia,

c) ak bolo vynešené pre ten istý trestný čin niekoľko rozsudkov (trestných rozkazov) a z porovnania týchto rozsudkov (trestných rozkazov) a činov, na ktorých sa zakladajú, vyjde najavo, že tá istá osoba bola opätovne odsúdená za ten istý čin, alebo že je nevinná, alebo že je vinná len v takom trestnom čine, ktorý sa má podriaďiť miernejšiemu trestnému ustanoveniu než čin, pre ktorý bola odsúdená.

§ 329.

(¹) Návrh, aby sa trestné pokračovanie obnovilo v prospech odsúdeného, môžu učiť odsúdený ako aj osoby, ktoré by boli oprávnené v jeho prospech podať odvolanie, vyjmúc vojenského prokurátora. Ak odsúdený umrel, prípadne ak upadol do duševnej choroby, prislúcha toto právo aj manželovi odsúdeného, jeho príbuzným v pokolení priamom, súrodcom a ustanovenému obhajcovi (ods. 2).

(²) Ak sa dozvie veliteľstvo, vojenský prokurátor alebo vojenský súd o nejakých okolnostiach, pre ktorú by sa mohla navrhnuť obnova trestného pokračovania v prospech odsúdeného, sú povinní to oznámiť vojenskému súdu, ktorý vyniesol rozsudok v základnom pokračovaní v prvej stolici. Tento súd má hneď upovedomiť odsúdeného alebo — ak to nie je možné — inú osobu, ktorá je oprávnená navrhnuť obnovu. Ak návrh na nariadenie obnovy nepodá niektorá z týchto osôb do 15 dní po oznámení alebo v prípade naliehavom aj prv, treba hneď ustanoviť obhajcu, ktorý je povinný v najkratšom čase navrhnuť obnovu trestného pokračovania.

§ 330.

(¹) Obnova trestného pokračovania v neprospech oslobodeného alebo odsúdeného môže sa povoliť len, ak už rozsudok nadobudol právoplatnosť, ak obžalovaný je ešte nažive, ak stíhanie nie je vylúčené pre premlčanie a ak je tu niektorá z týchto podmienok:

a) ak sa použila v základnom pokračovaní nepravá alebo falšovaná listina ako

pravá, ak bol podaný krivý znalecký posudok, alebo ak bolo spáchané krivé svedectvo, podplácanie, alebo iný trestný čin, a tento dôkaz mohol mať vplyv na rozsudok,

b) ak vyjdú najavo iné nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré osebe alebo v spojení s dôkazmi už prevedenými zdajú sa byť spôsobilé na usvedčenie obžalovaného, alebo na vynesenie rozsudku pre taký trestný čin, ktorý spadá pod prísnejšie trestné ustanovenie.

(*) Obnova podľa ods. 1 sa môže nariadiť len na návrh vojenského prokurátora.

§ 331.

Povoliť obnovu preto, aby sa použilo prísnejšie ustanovenie trestného zákona proti odsúdenému, možno i za podmienok ustanovených v § 330 len,

a) ak sa pozdáva, že ide o taký zločin, ktorý sa má trestať podľa zákona trestom smrti alebo doživotnou stratou slobody, ale odsúdený bol uznaný vinným len v takom trestnom čine, na ktorý ustanovuje zákon iný trest;

b) ak sa pozdáva, že ide o taký trestný čin, na ktorý ako najnižší trest ustanovuje zákon trest na slobode päť rokov alebo dlhší čas, ale odsúdený bol uznaný vinným len v takom trestnom čine, na ktorý ustanovuje zákon trest na slobode nepresahujúci päť rokov, alebo trest peňažný alebo len stratu hodnoty;

c) ak sa pozdáva, že ide o zločin, ale odsúdený bol uznaný vinným len pre prečin alebo priestupok;

d) ak sa pozdáva, že ide o trestný čin, pre ktorý musí nastať strata hodnoty, kdežto pre trestný čin, za ktorý obžalovaný bol odsúdený, táto strata nemusí nastať a rozsudkom nebola vyslovená.

§ 332.

(1) Návrh na obnovu trestného pokračovania treba zápisnične ohlásiť alebo písomne podať na súde, ktorý vyniesol rozsudok v prvej stolici.

(2) Ustanovenia § 288, ods. 2 až 5 platia obdobne aj tu.

(3) Súd, ktorý rozhodol o veci v prvej stolici, vykoná potrebné dokazovanie sám alebo vyslaným sudcom s primeraným použitím ustanovení o vyšetrovaní s tou

odchýlkou, že svedkov — ak niet zákonných prekážok — treba vždy sprisahať. Po prevedení dokazovania predloží súd spisy hlavnému vojenskému súdu.

(4) Súd uvedený v ods. 1 pomíne dokazovanie a usnesením odmietne návrh na obnovu, ak nevyhovuje podmienkam v tomto zákone ustanoveným, najmä ak ho učinila osoba na to neoprávnená, ak v ňom nie je označená skutočnosť alebo prípad, ktoré môžu odôvodniť obnovu, ak nie je uvedený vhodný dôkaz, ak sa navrhla obnova v neprospech obžalovaného po jeho smrti alebo po premlčaní, konečne ak ide o prípad uvedený v § 326, ods. 3.

(5) Ustanovenia tohto paragrafu platia aj v prípadoch uvedených v § 326, ods. 2.

§ 333.

(1) O návrhu na obnovu rozhoduje usnesením hlavný vojenský súd na neveřejnom zasadnutí po zpráve zpravodajcovej a po vypočutí hlavného vojenského prokurátora.

(2) Hlavný vojenský súd môže — ak to považuje za potrebné — nariadiť doplnenie spisov a žiadať od súdu prvej stolice potrebné vysvetlenie.

(3) Ak pokračovanie o obnove podľa § 326, ods. 2 patrí do pôsobnosti občianskeho trestného súdu, má sa hlavný vojenský súd obmedziť na vyslovenie, či obnova je prípustná alebo nie. Prítom má vziať za základ obžalovanému priaznivejšie ustanovenia trestného zákona vojenského alebo občianskeho. Ak vysloví, že obnova je prípustná, zašle spisy občianskemu súdu, do pôsobnosti a príslušnosti ktorého vec patrí. Ak hlavný vojenský súd nevysslovil prípustnosť obnovy, nemôže občiansky trestný súd obnovu nariadiť.

§ 334.

(1) Ak povolil hlavný vojenský súd obnovu trestného pokračovania v prospech odsúdeného, môže po vypočutí hlavného vojenského prokurátora hneď vyniesť rozsudok, ktorým sa obžalovaný oslobodzuje, alebo ktorým sa použije miernejšie ustanovenie trestného zákona, prípadne ktorým sa odstraňuje niektorý v základnom rozsudku vyslovený následok odsúdenia. Rozsudok oznámi obžalovanému vojenský súd.

(2) Osobu, ktorá žiadala o obnovu, ako aj poškodeného treba o rozhodnutí hlavného

ho vojenského súdu podľa ods. 1 upovedomiť.

(¹) Kto bol v základnom pokračovaní odsúdený ako aj osoby uvedené v § 329, ods. 1 môžu žiadať, aby oslobodzujúci rozsudok bol uverejnený v úradných novinách, prípadne na ich trovy aj v inom časopise.

§ 335.

Ani návrh na obnovu, ani nariadenie obnovy nezastavuje výkon rozsudku. Ak sa však navrhuje obnova v prospech odsúdeného a možno dôvodne očakávať, že obnova bude úspešná, môže vojenský súd po vypočutí vojenského prokurátora nariadiť, aby sa výkon trestu do rozhodnutia hlavného vojenského súdu odložil. Za rovnakých podmienok môže hlavný vojenský súd, nariaďujúc obnovu, po vypočutí hlavného vojenského prokurátora odložiť výkon trestu do nového rozhodnutia vojenského súdu v obnovenom pokračovaní.

§ 336.

(¹) Na obnovené pokračovanie je príslušný, okrem prípadu § 334, ods. 1, vojenský súd, ktorý v základnom pokračovaní rozhodol v prvej stolici. Hlavný vojenský súd pri nariadení obnovy môže prikázať pokračovanie aj inému vojenskému súdu.

(²) Ak o veci súdil pôvodne samosudca, ale obnova sa nariadila pre trestný čin patriaci do pôsobnosti senátu vojenského súdu, rozhodne o veci v obnovenom pokračovaní senát.

§ 337.

(¹) Ak obnova smeruje proti zastavujúcemu usneseniu súdu (§ 327), vracia sa vec nariadením obnovy do stavu, v ktorom bola pred vynesením tohto zastavujúceho usnesenia a pokračuje sa v nej.

(²) Ak obnova smeruje proti právoplatnému rozsudku, vracia sa vec nariadením obnovy do stavu hlavného pojednávania v prvej stolici.

§ 338.

(¹) Na nové hlavné pojednávanie, ktoré sa koná následkom obnovy, treba použiť obdobne ustanovenia dielu XVIII. a XIX. s odchyľkami, uvedenými v ods. 2 a 3.

(²) Ak sa povolila obnova v prospech odsúdeného, možno konať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti aj bez splnenia podmienok uvedených v § 248, za

predpokladu, že súd nepovažuje jeho prítomnosť za potrebnú a že bol preto predvolaný s upozornením, že sa bude pojednávať aj v jeho neprítomnosti.

(³) Ak odsúdený sa nedostaví na hlavné pojednávanie, treba jeho výpoveď prečítať.

§ 339.

Ak sa obnova povolila v prospech odsúdeného, ktorý umrel alebo ak umrie pred skončením obnoveného pokračovania, osoby uvedené v § 329, ods. 1 sú oprávnené za umrelého odsúdeného zvoliť na hlavné pojednávanie obhajcu. Ak nepoužijú toto právo, treba obhajcu ustanoviť. Obhajca vykonáva na hlavnom pojednávaní všetky práva, patriace obžalovanému.

§ 340.

(¹) Podľa výsledku hlavného pojednávania ponechá súd pôvodný rozsudok v účinnosti, alebo ho zčasti prípadne celkom pozbaví účinnosti a vynesie nový rozsudok.

(²) Ak súd podľa ods. 1 zčasti alebo celkom pozbaví účinnosti pôvodný rozsudok, môže tiež nariadiť odloženie výkonu trestu, uloženého pôvodným rozsudkom, až do právoplatného skončenia obnoveného pokračovania.

(³) Aj v prípade obnovy nariadenej v neprospech obžalovaného možno vyniesť podľa výsledku hlavného pojednávania rozsudok oslobodzujúci alebo ukladajúci miernejší trest.

(⁴) Ak sa vynesie podľa výsledku obnoveného pokračovania odsudzujúci rozsudok, treba odpykaný trest pomerne započítavať do trestu znovu vymeraného.

(⁵) Ak sa povolila obnova len v prospech odsúdeného, nie je možno uložiť prísnější trest, ako bol trest uložený pôvodným rozsudkom.

(⁶) Proti rozsudku vynesenému v obnovenom pokračovaní pripúšťa sa odvolanie podľa ustanovení dielu XX.

§ 341.

(¹) Bez ohľadu na ustanovenia predošlých paragrafov tohto dielu možno trestné pokračovanie začať alebo v ňom ďalej postupovať, nakoľko nenastalo premlčanie:

a) ak vojenský prokurátor odoprel stíhanie alebo zastavil vyšetrovanie;

b) ak sa pokračovanie suspendovalo.

(²) Ak vojenská súdna právomoc v smysle § 12, ods. 1 a 3 pre obyčajné trestné činy prestala, môžu vo veci ďalej pokračovať len súdy prípadne úradu povolanej na to podľa občianskeho trestného poriadku, a to podľa svojich predpisov.

DIEL XXIII.

Opravný prostriedok na zachovanie zákona, ospravedlnenie, oprava.

1. Opravný prostriedok na zachovanie zákona.

§ 342.

(¹) Hlavný vojenský prokurátor môže proti právoplatnému rozsudku a usneseniu vojenského súdu, ktorými bol porušený zákon a o ktorých hlavný vojenský súd nerozhodol meritórne, podať opravný prostriedok na zachovanie zákona.

(²) Tento opravný prostriedok nie je viazaný lehotou a nemá odkladný účinok.

§ 343.

(¹) Opravný prostriedok na zachovanie zákona vybaví hlavný vojenský súd v neverejnom zasadnutí, na ktoré pozve len hlavného vojenského prokurátora.

(²) Zpravodajca prednesie okolnosti, ktoré dali podnet k opravnému prostriedku. Potom prednesie hlavný vojenský prokurátor dôvody opravného prostriedku. Po tajnej porade hlavný vojenský súd vynešie a vyhlási rozhodnutie.

§ 344.

(¹) Ak hlavný vojenský súd zistí, že opravný prostriedok na zachovanie zákona je opodstatnený, vysloví, že rozsudkom alebo usnesením, o ktoré ide, bol porušený zákon. V opačnom prípade opravný prostriedok zamietne.

(²) Výrok, že bol porušený zákon, nemá zpravidla pre strany účinok. Ak však obžalovaný bol odsúdený týmž rozsudkom, ktorým bol porušený zákon, môže hlavný vojenský súd podľa okolností odsúdeného oslobodiť, použiť miernejšie ustanovenie trestného zákona, upustiť od jeho potrestania alebo povoliť podmienený odklad výkonu trestu. Ak výkon trestu bol nariadený takým usnesením, ktorým bol porušený zákon, môže hlavný vojenský súd výkon trestu pominúť.

(³) Ak hlavný vojenský súd zistí, že vo-

jenská súdna právomoc nebola odôvodnená, zruší rozhodnutie a nariadi posúdiť vec veliteľstvu, úradu alebo občianskemu súdu, do ktorého pôsobnosti patrí.

(¹) Ak hlavný vojenský súd oslobodí obžalovaného, alebo použije proti nemu miernejšie ustanovenie trestného zákona, alebo upustí od jeho potrestania, rozhoduje rozsudkom, inak usnesením.

§ 345.

(¹) Rozhodnutia hlavného vojenského súdu oznámi obžalovanému v prípadoch § 344, ods. 2, druhej a tretej vety a ods. 3 prvostupňový súd. Ak obžalovaný umrel, treba o tomto rozhodnutí upovedomiť jeho príslušníkov, uvedených v § 329, ods. 1.

(²) Ak hlavný vojenský súd oslobodil toho, kto bol porušením zákona odsúdený, môže tento alebo jeho príslušníci uvedení v § 329, ods. 1 žiadať, aby oslobodzujúci rozsudok bol uverejnený v úradných novinách, prípadne na ich útraty aj v inom časopise.

2. Ospravedlnenie.

§ 346.

Ospravedlnenie je prípustné

a) pre zmeškanie lehoty na ohlásenie alebo odôvodnenie sťažnosti alebo odvolania;

b) pre zmeškanie hlavného pojednávania na vojenskom súde, konaného v neprítomnosti obžalovaného podľa § 248.

§ 347.

(¹) Ospravedlnenie pre zmeškanie lehoty na ohlásenie alebo odôvodnenie sťažnosti alebo odvolania môže podať osoba, ktorá je oprávnená na podanie tohto opravného prostriedku, ak bez vlastného zavinenia, pre vojenskú službu alebo inú neodvratnú prekážku túto lehotu zmeškala.

(²) Ospravedlnenie v prípadoch uvedených v ods. 1 treba podať do troch dní po zániku prekážky, a to súdu prípadne úradu, na ktorom mal byť opravný prostriedok ohlásený alebo jeho odôvodnenie podané.

(³) V ospravedlnení treba uviesť príčiny zmeškania a skutočnosti, ktorými sa zmeškanie ospravedľňuje, ako aj dôkazy.

(⁴) S ospravedlnením treba spojiť aj ohlásenie prípadne odôvodnenie oprav-

ného prostriedku, ktorého lehota sa zameškala.

(^o) O ospravedlnení rozhoduje súd alebo úrad, ktorý má o opravnom prostriedku meritórne rozhodnúť.

(^p) Súd alebo úrad, na ktorom sa ospravedlnenie podalo, má — ak je to potrebné — z úradnej moci vyšetriť skutočnosti, ktorými sa zmeškanie ospravedľňuje a po tomto predloží ospravedlnenie s opravným prostriedkom a so spismi súdu alebo úradu, ktorý je povolaný o opravnom prostriedku meritórne rozhodnúť.

(^r) Ak bolo ospravedlnenie podané po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 2, odmietne ho usnesením súd alebo úrad, pokiaľ rozhodovať o opravnom prostriedku. V tomto prípade sa o opravnom prostriedku nerozhoduje.

(^s) Ak súd alebo úrad povolaný rozhodovať o opravnom prostriedku vyhovie ospravedlneniu, rozhodne o opravnom prostriedku. Ak pokladá ospravedlnenie za bezzákladné, zamietne ho usnesením bez rozhodovania o opravnom prostriedku.

(^t) Ospravedlnenie nemá odkladný účinok, avšak súd alebo úrad, u ktorého sa ospravedlnenie podalo, môže zo závažných dôvodov odložiť výkon napadnutého rozhodnutia. Proti tomuto usneseniu sa sťažnosť nepripúšťa.

§ 348.

(¹) Ospravedlnenie pre zmeškanie hlavného pojednávania, konaného na vojenskom súde v neprítomnosti obžalovaného podľa § 248, môže podať len obžalovaný, ak bez vlastného zavinenia pre vojenskú službu alebo inú neodvratnú prekážku nemohol sa na hlavné pojednávanie dostaviť a ak napáda rozsudok aj odvolaním.

(²) Ospravedlnenie pre zmeškanie termínu hlavného pojednávania ako aj odvolanie treba podať do troch dní odo dňa vyhlásenia prípadne doručenia rozsudku, a to vojenskému súdu, ktorý rozsudok vyniesol. Ustanovenia § 347, ods. 3 platia aj tu.

(³) Vojenský súd — ak je to potrebné — z úradnej moci vyšetriť skutočnosti, ktorými sa ospravedlnenie odôvodňuje.

(⁴) Ak obžalovaný podal ospravedlnenie bez toho, žeby napadol rozsudok odvolaním, alebo ak podal ospravedlnenie po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 2, odmietne ho vojenský súd usnesením. Sťažnosť podaná proti tomuto odmietajúcu

usneseniu môže odmietnuť vojenský súd len pre oneskorenie. V ostatných prípadoch (§ 291, ods. 1) môže tak urobiť len hlavný vojenský súd.

(⁵) Ak uzná vojenský súd ospravedlnenie za opodstatnené, usnesením mu vyhovie, pozbaví účinnosti rozsudok v časti týkajúcej sa toho obžalovaného, ktorý ospravedlnenie podal, a nariadi hlavné pojednávanie. O odvolaní podanom obžalovaným alebo inou osobou sa v tomto prípade nerozhoduje. Proti usneseniu, ktorým súd vyhovel ospravedlneniu, sa sťažnosť nepripúšťa.

(⁶) V prípadoch uvedených v ods. 5 treba predvolať obžalovaného, ktorý podal ospravedlnenie, na nové hlavné pojednávanie s upozornením, že ak sa naň nedostaví, obnoví sa účinnosť rozsudku bez nového hlavného pojednávania. Inak treba pre prípravu nového hlavného pojednávania použiť ustanovenia dielu XVIII.

(⁷) Ak sa obžalovaný dostaví na nové hlavné pojednávanie, pojednáva súd vec znovu podľa príslušných ustanovení dielu XIX., avšak odsudzujúci rozsudok nesmie byť v tomto prípade prísnejší ako predošlý rozsudok, vyjmúc že by sa skutkový stav zmenil.

(⁸) Ak sa obžalovaný, hoci bol predvolaný podľa ods. 6, na nové hlavné pojednávanie nedostaví, súd bez pojednávania usnesením obnoví účinnosť rozsudku a toto usnesenie obžalovanému doručí. V tomto prípade sa ďalšie ospravedlnenie nepripúšťa a vojenský súd predloží spisy odvolaciemu súdu na rozhodovanie o odvolaní.

(⁹) Ak vojenský súd nehodlá vyhovieť ospravedlneniu, predloží spisy so správou hlavnému vojenskému súdu na rozhodnutie o ospravedlnení. Ak hlavný vojenský súd vyhovie ospravedlneniu, o odvolaní vôbec nerozhoduje, ale usnesením pozbaví účinnosť rozsudok v časti, týkajúcej sa toho obžalovaného, ktorý ospravedlnenie podal, a upraví vojenský súd na pokračovanie podľa ods. 6 až 8. Ak v tomto prípade rozsudok bol napadnutý aj ohľadom iného obžalovaného a oddelenie je možné, rozhoduje hlavný vojenský súd o tomto odvolaní oddelene. Ak hlavný vojenský súd nevyhovie ospravedlneniu, rozhoduje o odvolaní.

(¹⁰) Hlavný vojenský súd rozhoduje o ospravedlnení v neverejnom zasadnutí.

3. O p r a v a.

§ 349.

(¹) Zrejme omyly alebo chyby v spisovani rozhodnutí má súd alebo úrad na ktorom sa vyskytli, opraviť z úradnej moci alebo na žiadosť.

(²) Súd alebo úrad, ktorý rozhodnutie vydal, má z úradnej moci alebo na žiadosť opraviť vyhotovenia, ak sa tieto odchyľujú od pôvodného textu rozhodnutia.

(³) Opravu treba previesť na každom chybnom vyhotovení a poznamenať to na okraji spisu.

(⁴) Ak sa nevyhovíe žiadosti o opravu, niet proti tomu opravného prostriedku.

DIEL XXIV.

Vyšetrenie škody.

Vrátenie predmetov do úschovy vzatých.

§ 350.

Škodu trestným činom zapríčinenú a ostatné pre súkromnoprávne následky dôležité okolnosti treba len potiaľ vyšetriť, pokiaľ je to s hľadiska správneho použitia trestných ustanovení potrebné.

§ 351.

(¹) Ak sa súd presvedčí, že nejaký predmet, ktorý bol zabavený u páchatela, spolupáchatela, spoluvinníka, účastníka, nadrôzovateľa alebo u osoby, ktorá dostala predmet od niektorej z uvedených osôb do úschovy, je vlastníctvom poškodeného, alebo že bol z drôzby alebo z detencie poškodeného prípadne inej oprávnenej osoby neprávom odňatý, nariadi, aby tento predmet bol vrátený poškodenému prípadne inej oprávnenej osobe, len čo sa rozsudok stane právoplatným, prípadne aj prv, ak s tým súhlasí obvinený a ak predmet neslúži za dôkaz.

(²) O vydaní predmetu podľa ods. 1 pred podaním obôalobného spisu rozhoduje vojenský prokurátor.

(³) Súhlas obvineného pre vydanie predmetu podľa ods. 1 sa nevyôžaduje, ak ide o predmety podliehajúce skaze, ak je ich udržovanie spojené s trovami, alebo ak ich poškodený potrebuje a obvinený nemôže hodnoverne dokázať na ne svoj právny nárok.

§ 352.

Ak sa odňatý predmet dostal do rúk osoby, ktorá sa nezúčastnila na trestnom

čine, spôsobom platným pre prevod vlastníctva alebo ako záloh, taktiež ak je medzi niekoľkými osobami sporné, kto je vlastníkom odňateho predmetu, alebo ak poškodený prípadne iná osoba nemôže svoje právo dostatočne dokázať, odkáže ich súd prípadne vojenský prokurátor na porad civilného práva a súčasne pošle predmety, ktorých vlastníctvo je sporné, na uschovanie okresnému súdu, príslušnému podľa svojho sídla.

§ 353.

Ak sa u obvineného nájde cudzí predmet, o ktorom nevyjaví, komu patri, alebo ak sa v primeranej lehote, ktorú určí súd prípadne vojenský prokurátor, oprávnená osoba neprihlásila, treba tento predmet odovzdať okresnému súdu príslušnému podľa sídla súdu prípadne vojenského prokurátora. Okresný súd postupuje tak, ako keby predmet pochádzal z trestného pokračovania u neho preveденého.

§ 354.

Iné ako v §§ 351 až 353 uvedené veci, ktoré byly za trestného pokračovania uschované na súde alebo u vojenského prokurátora prípadne u vojenského veliteľstva, treba vrátiť majiteľovi prípadne inej oprávnenej osobe, ak tomu neprekážajú iné zákonné dôvody a ak nie sú potrebné pre trestné pokračovanie. Ustanovenia § 353 platia obdobne aj tu.

DIEL XXV.

Trový trestného pokračovania.

§ 355.

(¹) Trovy trestného pokračovania a výkonu trestu znáša erár.

(²) Ustanovenie ods. 1 sa nevôzťahuje na trovy, ktoré vznikly zastupovaním obôalovaného zvoleným obhajcom alebo zastupovaním poškodeného.

§ 356.

(¹) Obôianskym osobám, ktoré byly vyôpočuté ako svedkovia alebo znalci, alebo byly príbrané ako tlmočníci prípadne z úradu príbrané ako tesnopisci, počítajú k nim vojenské osoby mimo činnej služby, vyplatia sa na účet eráru na ich žiadosť tie isté poôžitky, ktoré im patria podľa ustanovení platných pre obôianske trestné súdy.

(¹) Nárok na svedočné treba ohlásiť hneď po vypočutí, nárok na požitky znalcov, tlmočníkov a lesnopiscov do 15 dní po podaní znaleckého posudku a či po splnení tlmočnickej alebo tesnopiseckej funkcie, inak nárok zaniká.

(²) Poškodený, ktorý nebol predvolaný ako svedok, nemá nárok na svedočné.

(³) Uvedené požitky treba po ohlásení nároku hneď vyplatiť, prípadne bezplatne zaslať.

(⁴) O požitkoch sa rozhoduje usnesením.

§ 357.

(¹) Ustanovenému obhajcovi treba — ak si to žiada — nahradiť skutočné hotové výdavky zo štátnej pokladnice. Nárok na iné trovy nemá.

(²) Ak sa obvinený so zvoleným obhajcom o trovách nedohodne, môže obvinený i obhajca žiadať u prvostupňového súdu, aby ich ustálil.

(³) Trovy právneho zástupcu poškodeného ustaluje okresný súd príslušný podľa sídla vojenského súdu a či vojenského prokurátora a to tak, ako keby išlo o zastupovanie pred krajským súdom.

DIEL XXVI.

Trestný rozkaz.

§ 358.

(¹) Ak vojenské veliteľstvo, verejný úrad, verejný úradník alebo verejný orgán na základe vlastného služobného postrehu alebo doznaní pred ním učineneho urobí trestné oznámenie pre taký priestupok alebo prečin, na ktorý je ako hlavný trest stanovený v zákone trest na slobode neprevyšujúci jeden rok, alebo trest peňažný, alebo oba tieto tresty, môže súd — ak nemá pochybnosti o pravdivosti oznámenia — na písomný návrh vojenského prokurátora vydať proti obvinenému, ktorý je na slobode a v čase činu už dovŕšil 18 rokov, trestný rozkaz, ktorým mu uloží trest bez predchádzajúceho pokračovania.

(²) Trestný rozkaz nemožno vydať, ak obžalobca nesúhlasí s výškou alebo s druhom trestu, alebo s podmiennečným odkladom výkonu trestu, alebo ak ide o trestný čin, ktorý sa stíha len na návrh, alebo o trestný čin podľa zákona o trestných činoch proti štátu a podľa zákona o obrane štátu.

(³) Ak súd nevyhovie návrhu vojenského prokurátora na vydanie trestného rozkazu, alebo ak vojenský prokurátor nesúhlasí s výškou alebo s druhom trestu alebo s podmiennečným odkladom výkonu trestu, treba vo veci pokračovať podľa všeobecných ustanovení tohto zákona.

§ 359.

(¹) V trestnom rozkaze môže súd uložiť obvinenému trest na slobode najvyšš do šesť týždňov alebo peňažný trest do Ks 5.000 alebo oba tieto tresty; môže tiež vysloviť zhabanie a prepadnutie predmetu.

(²) Strata úradu, volebného práva ako aj strata hodnosti sa v trestnom rozkaze vysloviť nesmie.

(³) Súd môže trestným rozkazom odsúdiť obvineného aj podmiennečne, ak sú zistené alebo z úradu známe okolnosti, ktoré odôvodňujú podmiennečné odsúdenie.

§ 360.

Trestný rozkaz má obsahovať:

a) meno a priezvisko obvineného,

b) prípadné prirnenie obvineného, dátum jeho narodenia, rodisko, štátne občianstvo, náboženstvo, rodinný stav, vojenskú hodnosť, vojenský útvar, ku ktorému patrí, verejné hodnosti (tituly) a akademické hodnosti, občianske povolanie alebo zamestnanie, bydlisko alebo miesto pobytu, ak sú tieto údaje známe,

c) trestný čin, ktorým bol obvinený uznaný vinným a to uvedením jeho zákonného pomenovania, miesta a času jeho spáchania, ako aj skutočností, nakoľko je to potrebné na presné určenie činu, taktiež zákonných znakov, najmä aj takých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu,

d) uložený trest prípadne — ak je to podľa zákona prípustné — výrok o tom, že sa od uloženia trestu upúšťa,

e) vo výrokoch uvedených pod c) a d) treba uviesť, ktoré paragrafy zákona boli použité,

f) ak sa ukladá peňažný trest, prikaz, že ho treba zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti trestného rozkazu u vojenského súdu a výrok o tom, na aký druh a čas trestu na slobode sa premení peňažný trest na prípad jeho nevyožiteľnosti,

g) výrok o zhabaní a prepadnutí predmetov,

h) výrok o povolení alebo nepovolení podmiennečného odkladu výkonu trestu,

i) meno veliteľstva, úradu alebo orgánu, ktoré učinily trestné oznámenie,

j) v prípade podmieneného odsúdenia vysvetlenie podstaty a významu podmieneného odsúdenia, napomenutie, aby odsúdený zachovával príkazy súdu a upozornenie na následky, ktoré ho stihnú, ak sa v skúšobnom čase neosvedčí,

k) poučenie o práve podať námietky a o právnych následkoch nepodania námietok.

§ 361.

Trestný rozkaz treba obvinenému doručiť do vlastných rúk.

§ 362.

(¹) Obvinený a osoby, ktoré majú právo v jeho prospech podať odvolanie, výmúč obžalobcu, majú právo podať proti trestnému rozkazu na súde, ktorý ho vydal, do troch dní od jeho doručenia obvinenému námietky písomne alebo ústne do zápisnice. Súčasne môžu oznámiť skutočnosti a dôkazy pre obhajobu. Iný opravný prostriedok proti trestnému rozkazu sa nepripúšťa. Pre zmeškanie lehoty námietok pripúšťa sa ospravedlnenie s primeraným použitím ustanovení § 347.

(²) Ak oprávnené osoby nepodajú včas námietky, nadobudne trestný rozkaz právoplatnosť a má účinnosť rozsudku.

§ 363.

(¹) Námietkami, ktoré podala včas oprávnená osoba, sa trestný rozkaz zrušuje a zaviedie sa riadne pokračovanie.

(²) Súd rozhodujúci na hlavnom pojednávaní smie uložiť prísnejší trest na slobode alebo peňažný trest než aký bol uložený v trestnom rozkaze len, ak sa skutkový stav zmenil.

§ 364.

Proti právoplatnému trestnému rozkazu pripúšťa sa obnova za obdobného použitia ustanovení dielu XXII.

DIEL XXVII.

Výkon trestov.

§ 365.

(¹) Trest má sa zpravidla vykonať hneď ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktoré je jeho základom.

(²) Výkon trestu patrí do pôsobnosti vojenského prokurátora.

(³) Vyhotovenie rozhodnutia, opatrené

doložkou vykonateľnosti, treba doručiť bezodkladne vojenskému prokurátorovi na vykonanie trestu.

§ 366.

(¹) Trest smrti nesmie byť vykonaný, kým prezident republiky nerozhodol, že odsúdenému neudeluje milosť.

(²) Ak bol obžalovaný odsúdený na trest smrti, usnesie sa vojenský súd v neverejnom zasadnutí, hneď po vyhlásení rozsudku, vypočujúc vojenského prokurátora, či odporúča udeliť odsúdenému milosť ako aj aký trest by bol primeraný namiesto trestu smrti v prípade udelenia milosti.

(³) Ak trest smrti uloží hlavný vojenský súd alebo ak potvrdí rozsudok ukládajúci trest smrti, usnesie sa hneď po vyhlásení rozsudku v neverejnom zasadnutí, vypočujúc hlavného vojenského prokurátora, či odporúča udeliť odsúdenému milosť ako aj aký trest by bol primeraný namiesto trestu smrti v prípade udelenia milosti. Práve tak učíní hlavný vojenský súd i vtedy, ak on vo veci nerozhodoval. Preto vojenský súd aj v tých prípadoch, ak jeho rozsudok ukládajúci trest smrti nebol napadnutý opravným prostriedkom, predloží spisy po postupe podľa ods. 2 hlavnému vojenskému súdu.

(⁴) Hlavný vojenský súd predloží spisy s posudkami Ministerstvu národnej obrany.

(⁵) Minister národnej obrany predloží spisy so svojím návrhom Kancelárii prezidenta republiky.

(⁶) Vojenský súd, hlavný vojenský súd ako aj Ministerstvo národnej obrany pripoí ku spisom aj žiadosť o milosť, ktorú prípadne podal odsúdený alebo v jeho prospech iná osoba.

§ 367.

Ak ide o trest smrti, osobám duševne chorým alebo dočasnou ťažkou chorobou trpiacim až do ich uzdravenia a tehotným ženám pred ich pôrodom nesmie sa oznámiť, že im milosť udelená nebola, ani sa nesmie na nich trest smrti vykonať.

§ 368.

(¹) Trest smrti sa vykonáva nasledujúceho rána po dni, v ktorý sa odsúdenému oznámilo, že mu milosť nebola udelená. Toto oznámenie vykoná predseda prvostupňového súdu alebo jeho náместník v prítomnosti vojenského prokurátora a zapisovateľa.

(²) Po tomto oznámení treba sa postarať, aby odsúdeného navštívil duchovný jeho náboženského vyznania, pri voľbe ktorého treba podľa možnosti vyhovieť želaniu odsúdeného.

(²) Okrem osôb, ktoré sú na to podľa svojho služobného postavenia oprávnené, má sa dovoliť prístup k odsúdenému len jeho príslušníkom, obhajcoví a osobám, ktorých návštevu si odsúdený žiada.

(⁴) Trest smrti sa nesmie vykonať v nedeľu, vo sviatok alebo v taký deň, ktorý podľa náboženského vyznania odsúdeného je sviatočným dňom.

(³) Keby trest smrti povrazom nebolo možno vykonať, lebo niet po ruke kata, alebo pre iné prekážky, vojenský prokurátor je oprávnený zmeniť tento druh trestu smrti na zastrelenie.

§ 369.

(¹) Trest smrti treba vykonať na uzavretom mieste.

(²) Pri výkone trestu musia byť prítomní: vojenský prokurátor, ktorý riadi výkon, sudca a zapisovateľ vyslaní vojenským súdom, dozorca väznice, duchovný a dvaja lekári, ktorí majú zistiť nastalú smrť.

(³) Obhajcoví na jeho žiadosť treba povoliť prístup. Prítomnosť iných osôb závisí od povolenia vojenského prokurátora.

(⁴) O výkone sa epíše zápisnica, v ktorej sa má udať čas, kedy sa poprava začala a kedy podľa zistenia lekárov nastala smrť. Zápisnicu podpisujú sudca a zapisovateľ vyslaní vojenským súdom, vojenský prokurátor a dvaja lekári.

(⁵) Mŕtvolu popraveného možno vydať príbuzným, aby ju jednoducho nenápadne pochovali.

§ 370.

(¹) Obžalovaného, ktorý celý trest uložený prvostupňovým súdom odpykal následkom započítania predbežného zatknutia a vyšetrovacej väzby do trestu, treba zpravidla hneď po vyhlásení rozsudku prepustiť na slobodu, avšak ak vojenský prokurátor hneď ohlásí odvolanie v neprospech obžalovaného, možno väzbu zo závažných dôvodov predĺžiť až do rozhodnutia hlavného vojenského súdu.

(²) Obžalovaný, ktorý nepoužil odvolanie alebo sa uspokojil s druhom uloženého trestu a odvolanie použil len proti výmere trestu, môže nastúpiť trest na slobode aj pred právoplatnosťou rozsudku.

Gázisti, ktorí boli odsúdení na trest žalára, nemôžu tento trest nastúpiť, kým rozsudok nenadobudne právoplatnosť. Obžalovaného, ktorý nastúpil trest pred právoplatnosťou rozsudku, treba aj pred vybavením odvolania prepustiť na slobodu, len čo uplynula doba uloženého trestu.

§ 371.

(¹) Z trestu na slobode treba odpočítat čas, ktorý bol vyslovený v právoplatnom rozsudku za odpykanie.

(²) Súd prvej stolice rozhodne dodatočne bez pojednávania usnesením o započítaní predbežného zatknutia a vyšetrovacej väzby do trestu, ktoré uplynuli do právoplatnosti rozsudku, ako aj o rozsahu tohto započítania, ak sa už o tom nerozhodlo v rozsudku prvej stolice, prípadne v rozhodnutí o odvolaní, alebo ak sa rozhodlo o tomto len čiastočne.

§ 372.

(¹) Okrem času, ktorý sa započíta do trestu podľa § 371, treba pri výkone trestu vždy odpočítat predbežné zatknutie a vyšetrovaciu väzbu, ktorá uplynula po právoplatnosti rozsudku, ukládajúceho trest, prípadne po právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní.

(²) Ak rozsudok nemožno napadnúť opravným prostriedkom, predbežné zatknutie a vyšetrovaciu väzbu treba odpočítat odo dňa vynesenia rozsudku až do začiatku výkonu trestu.

(³) Ak rozsudok vojenského súdu nadobudol právoplatnosť preto, lebo ani obžalovaný ani iná osoba neohlásila proti nemu odvolanie, prípadne ak odvolanie podané inou osobou, ako obžalovaným bolo odmietnuté, treba z trestu odpočítat predbežné zatknutie a vyšetrovaciu väzbu, ktorá uplynula odo dňa vyhlásenia prípadne doručenia rozsudku obžalovanému až do začiatku výkonu trestu.

§ 373.

Ak sa v rozsudku nerozhodlo o náhradnom treste na slobode za nevyhnutelný peňažný trest, rozhoduje o tom dodatočne súd prvej stolice usnesením bez pojednávania. Sťažnosť proti tomuto usneseniu má odkladný účinok.

§ 374.

Ak odsúdená osoba onemocnie duševnou chorobou, treba výkon trestu na slo-

bode odložiť do jej uzdravenia. To isté platí pri iných nemocniach, ak by výkon trestu ohrozoval život odsúdeného.

§ 375.

(1) Vojský prokurátor môže z dôvodov vojenskej služby odložiť výkon trestu na slobode neprevyšujúceho jeden rok, najdlhšie na dva mesiace.

(2) Pri treste na slobode, neprevyšujúcom jeden rok, môže vojský prokurátor odložiť výkon trestu na slobode až do dvoch mesiacov aj vtedy, ak sa dokáže, že by okamžitý výkon trestu zapríčinil odsúdenému alebo jeho rodine ťažkú škodu, ktorá sa vymyká účelu trestu, a netreba sa obávať úteku odsúdeného.

(3) Hlavný vojský prokurátor môže odložiť výkon každého dva roky neprevyšujúceho trestu na slobode aj z iných než v ods. 1 a 2 uvedených dôležitých dôvodov, a to aj na dlhší čas ako na dva mesiace.

(4) Ak výkon trestu nebol odložený z dôvodov vojenskej služby, možno odklad urobiť závislým od složenia istoty alebo od inej podmienky.

(5) Úrad, ktorý odložil výkon trestu, môže odklad aj odvolať.

§ 376.

(1) Výkon trestu na slobode sa zpravidla nesmie prerušiť.

(2) Právoplatne uložený trest smrti alebo doživotný trest na slobode treba vykonať bez ohľadu na skorej uložený a ešte nevykonaný trest na slobode.

(3) Pri trestoch na slobode jeden rok neprevyšujúcich môže vojský prokurátor, a pri dlhších trestoch na slobode hlavný vojský prokurátor, výnimočne z dôležitých dôvodov prerušiť výkon trestu. Prerušenie dlhšie ako dva mesiace môže povoliť len hlavný vojský prokurátor. Ak sa trest preruší na žiadosť odsúdeného, možno prerušenie urobiť závislým od složenia istoty alebo od inej podmienky. Čas prerušenia sa nevpočíta do trestu.

(4) Úrad, ktorý prerušil výkon trestu, môže prerušenie aj odvolať.

§ 377.

(1) Čas, ktorý odsúdený strávil za výkonu trestu v nemocnici, treba započítať do trestu, vyjmúc že by si odsúdený bol za-

vinil alebo predĺžil chorobu s úmyslom zabrániť výkon trestu, alebo ak chorobu len predstieral.

(2) O tom, aby sa čas strávený v nemocnici podľa ods. 1 nezapočítal, rozhodne na návrh vojenského prokurátora vojský súd, v obvode ktorého si odsúdený trest odpykáva. Súd po vypočítaní odsúdeného vynesie usnesenie bez pojednávania.

§ 378.

Výrok o strate hodnosti je vykonateľný len po právoplatnosti rozsudku.

§ 379.

Osobitné predpisy určujú spôsob, ako sa vykonávajú tresty a vymáhajú pokuty.

§ 380.

Ak vzniknú pochybnosti pri vysvetľovaní rozsudku, najmä čo do počítania uloženého trestu, treba vyžiadať rozhodnutie súdu, ktorý rozsudok vynesol.

§ 381.

(1) Žiadosť o milosť — ak nejde o prípad podľa § 366 — treba podať v Kancelárii prezidenta republiky alebo na súde prvej stolice vo veci príslušnom. Žiadosť o milosť podanú v Kancelárii prezidenta republiky postúpi táto Ministerstvu národnej obrany, ktoré ju zašle príslušnému súdu. Žiadosť o milosť podanú na inom súde alebo na inom úrade treba postúpiť priamo príslušnému súdu.

(2) Súd uvedený v ods. 1 potrebné vyšetří, podá o žiadosti po vyžiadaní návrhu vojenského prokurátora svoj posudok a predloží spisy s týmto posudkom priamo Ministerstvu národnej obrany.

(3) Ak minister národnej obrany uzná žiadosť za opodstatnenú, predloží návrh so spismi na rozhodnutie o udelení milosti Kancelárii prezidenta republiky. Ak to prezident republiky nariadi, má minister národnej obrany predložiť návrh so spismi aj vtedy, ak udelenie milosti nena-vrhuje.

(4) Žiadosť o milosť nemá odkladný účinok. Prezident republiky alebo minister národnej obrany môže však nariadiť, aby sa do vybavenia žiadosti výkon trestu odložil alebo prerušil, prípadne aby sa trestné pokračovanie predbežne nezavedlo, alebo aby sa v zavedenom pokračovaní nepostupovalo.

DIEL XXVIII.

Pokračovanie proti neprítomným osobám.

§ 382.

(1) Ak osoba podozrivá z trestného činu patriaceho do pôsobnosti vojenského súdu je neznámeho pobytu alebo ak utiekla, má vojenský prokurátor urobiť opatrenie, aby skutkový stav bol presne vyšetrený a aby sa dôkazy zaistili.

(2) Ak je neznámeho pobytu, alebo ak utiekol obžalovaný, na ktorého bol už podaný obžalobný spis, zaistiť dôkazy príslušný vojenský súd, a to buď vyslaným sudcom alebo požiadaným súdom.

(3) Svedkov, ak niet zákonných prekážok, treba sprisahať.

(4) Po skončení úkonov uvedených v ods. 1 a 2 treba ďalšie pokračovanie suspendovať, kým obvinený nebude na dosah.

§ 383.

(1) Ak podozrivý je neznámeho pobytu, alebo ak utiekol a podmienky predbežného zatknutia sú splnené, má veliteľstvo, ktoré je povinné vec vystopovať, urobiť potrebné opatrenie, aby podozrivý bol chytený, najmä vykonať tým cieľom prehlídku domu alebo požiadať o jeho chytenie iné veliteľstvá, úrady a orgány, v obvode ktorých by mohol byť podozrivý zastihnutý.

(2) O tom, aké ďalšie opatrenia treba urobiť o vojenských zbehoch, platia vojenské služobné predpisy.

§ 384.

(1) Zatykač na utečencov a na osoby neznámeho pobytu možno vydať len vtedy, ak sú dôvodne podozrivé zo zločinu.

(2) Na toho, kto je podozrivý len z prečinu alebo priestupku, nevydá sa zatykač, môže sa však veliteľstvám a úradom zaslať popis jeho osoby s výzvou, aby oznámily pobyt podozrivého, len čo ho zistia.

(3) Proti osobám, ktoré boli odsúdené na trest na slobode, a pred nastúpením trestu utiekly, ako aj proti osobám, ktoré utiekly z predbežného zatknutia alebo vyšetrovacej väzby prípadne z trestu, možno vydať zatykač vždy.

(4) Zatykač a popis osoby za trestného pokračovania vydáva vojenský prokurátor a po podaní obžalobného spisu vojenský súd. Proti osobám, ktoré pred nastúpením

trestu na slobode utiekly, prípadne ktoré utiekly z takého trestu, vydáva zatykač vojenský prokurátor. Pri úteku z trestu môže vydať zatykač aj veliteľstvo ústavu, v ktorom utečenec trest na slobode odpykáva.

§ 385.

(1) V každom zatykači treba uviesť trestný čin, z ktorého je stíhaná osoba podozrivá alebo pre ktorý bola odsúdená, popísať — pokiaľ možno presne — osobu a požiadať všetky vojenské i občianske súdy, vojenských prokurátorov, štátne zastupiteľstvá, veliteľstvá, bezpečnostné úrady a orgány, aby stíhaného zatkli a predviedly.

(2) Zatykač treba čo najrýchlejšie uverejniť, podľa potreby aj rozhlasom vyhlásiť a rozoslať okolitým veliteľstvám, ako aj bezpečnostným úradom a orgánom.

§ 386.

Keď zanikne dôvod, pre ktorý bol zatykač alebo popis osoby vydaný, treba ho hneď odvolať.

§ 387.

Ak je možno podľa zákona alebo podľa medzistátnych smlúv a zvyklostí žiadať o vydanie obvineného ako aj spisov o trestnej veci a predmetov trestného činu z cudziny, podá súd príslušný na pokračovanie po vypočutí vojenského prokurátora zpravu Ministerstvu národnej obrany, ktoré urobí ďalšie opatrenie.

§ 388.

Pokračovanie podľa tohto dielu neprekáža postupovať proti iným spoluobvineným.

DIEL XXIX.

Pokračovanie podľa stanného práva.

§ 389.

Pokračovanie podľa stanného práva je prípustné len po predchádzajúcom vyhlásení stanného práva a pre trestné činy po tomto vyhlásení spáchané.

§ 390.

Po vyhlásení stanného práva zostanú ustanovenia tohto zákona o príslušnosti nedotknuté.

§ 391.

(¹) Pred stanný súd možno postaviť len také osoby podriadené vojenskej súdnej právomoci, ktoré boli pristihnuté pri čine, alebo ktorých vina sa dá bezodkladne dokázať.

(²) Osoby uvedené v § 367 neslobodno postaví pred stanný súd.

(³) Pokračovanie podľa stanného práva zaviedie sa v jednotlivých prípadoch na písomný návrh vojenského prokurátora. V návrhu treba označiť obvineného a čin, z ktorého je obviňovaný. Zavedeniu pokračovania podľa stanného práva neprekáža, že sa proti obvinenému vedie trestné pokračovanie u riadneho súdu pre iný čin. Ak sa však už proti obvinenému pre ten istý čin zaviedlo trestné pokračovanie u riadneho súdu, nemôže sa pre tento čin zaviesť pokračovanie podľa stanného práva.

(⁴) Vyšetrenie, ktoré je potrebné pre návrh vojenského prokurátora, nesmie trvať dlhšie ako 48 hodín.

§ 392.

(¹) Pokračovať podľa stanného práva patrí do pôsobnosti stanného súdu, ktorý sa zostaví pri vojenskom súde.

(²) Složené stanného súdu je také, ako složené senátu vojenského súdu rozhodujúceho na hlavnom pojednávaní.

(³) Stanný súd môže si zvoliť sídlo po vypočutí vojenského prokurátora na hociakom mieste obvodu, pre ktorý bolo stanné právo vyhlásené.

§ 393.

Návrh na pokračovanie podľa stanného práva predloží vojenský prokurátor bez príchodu vojenskému súdu. Vojenský súd, len čo dostane návrh, s najväčším úrýchlením učiní opatrenia, aby sa stanný súd zostavil a aby bol pridelený potrebný ozbrojený sprievod pre bezpečnosť stanného súdu a na prípadné vykonanie trestu smrti, postará sa tiež, aby sa na miesto, kde stanný súd má pojednávanie konať, dostavili duchovný, lekár, prípadne kat.

§ 394.

(¹) Formálne stopovanie, vyšetrowanie a podanie obžalobného spisu nemá miesta, celé pokračovanie prevedie sa pred stanným súdom a pokiaľ možno bez prerušenia.

(²) Obvineného treba pred stanný súd predviesť.

(³) Vojenský prokurátor má opatrit dôkazy pre pojednávanie potrebné, najmä, ak je to potrebné, bezprostredne predvolať prípadne dať predviesť poškodeného, svedkov a znalcov.

(⁴) Stanný súd môže pokračovať hoci kedy a aj pod šírým nebom.

(⁵) Pokračovanie proti jednotlivému obvinenému, počítajúc do toho i vynesenie rozsudku, smie trvať najdlhšie trikrát 24 hodín; tento čas sa počíta od chvíle, kedy obvinený bol pred stanný súd postavený. Ak sa nemôže tento čas dodržať, nastane riadne pokračovanie.

§ 395.

(¹) Stanný súd pokračuje bez príchodu obdobne podľa ustanovení dielu XIX., nakoľko ďalšie ustanovenia neurčujú odchýlky.

(²) Obvinený si môže zvoliť obhajcu. Vojenský prokurátor má ho o tomto práve poučiť hneď len čo urobil návrh na zavedenie pokračovania podľa stanného práva, vždy však skorej, než je obvinený postavený pred stanný súd. Ak nepoužije obvinený toľto právo, alebo ak nie je možné zvoleného obhajcu hneď pribrať, ustanoví obhajcu predsedu stanného súdu. Za obhajcu možno ustanoviť aj ktorúkoľvek vhodnú osobu právnického vzdelania, ak takej na mieste niet, aj dôstojníka zbrani.

§ 396.

(¹) Miesto prečítania obžalobného spisu začne sa pokračovanie tým, že vojenský prokurátor označí čin, obvinenému za vinu kladený.

(²) Pokračovanie má sa zpravidla obmedziť na dôkaz činu, pre ktorý sa pokračovanie podľa stanného práva zaviedlo. Na návrh vojenského prokurátora môže sa rozšíriť i na iné stannému právu podliehajúce činy, ak sa netreba preto obávať príchodu, ktorým by sa pokračovanie podľa stanného práva v smysle § 394, ods. 5 zmarilo. Iné trestné činy obvineného tu neprídu do úvahy.

(³) Vypátranie spoluvinníkov a účastníkov nemá sa sice opomenúť, ale sa preto nemá vynesenie a výkon rozsudku odložiť.

(⁴) Keď sa dokazovanie skončilo, má vojenský prokurátor predniesť jeho výsledok a učiniť návrh. Obvinený a obhajca majú právo na to odpovedať. Ak by vojenský prokurátor uznal za potrebné ešte

niečo predniesť, majú obvinený a obhajca vždy právo posledného slova.

(²) Po rečiach podľa ods. 4 vyhlási predseda pokračovanie za skončené. Potom rozhoduje stanný súd v tajnej porade o veci.

§ 397.

(¹) Ak stanný súd uzná obvineného všetkými hlasmi za vinného v niektorom trestnom čine, ktorý podlieha stannému právu, má rozsudkom vyriechnúť trest smrti.

(²) Obvinenému, ktorý v čase spáchania činu nedovršil ešte 20. rok, treba uložiť namiesto trestu smrti povrazom ťažký žalár od desať do dvadsať rokov, namiesto trestu smrti zastrelením žalár alebo ťažký žalár od päť do desať rokov. Z dôležitých dôvodov môže stanný súd aj vinnikom na trestnom čine v menšej miere zúčastneným uložiť namiesto trestu smrti povrazom doživotný ťažký žalár alebo ťažký žalár od pätnásť do tridsať rokov a namiesto trestu smrti zastrelením žalár alebo ťažký žalár od päť do dvadsať rokov, ak výkonom trestu smrti na jednom alebo niekoľkých najviac trestuhodných vinníkoch bol už daný potrebný odstrašujúci príklad pre obnovenie pokoja a poriadku. Ďalšie zmiernenie trestu sa nepripúšťa. Namiesto trestu smrti zastrelením možno vysloviť ťažký žalár len vtedy, ak v prípade, že nie sú tu zvláštne okolnosti pre uloženie trestu smrti, je na dotčny trestný čin ustanovený v zákone ťažký žalár.

(³) Ak stanný súd vysloví trest smrti, usnesie sa hneď po vyhlásení rozsudku v neverejnom zasadnutí, vypočujúc vojenského prokurátora, či odporúča udeliť odsúdenému milosť, ako aj aký trest by bol primeraný namiesto trestu smrti v prípade udelenia milosti. Ak stanný súd odporúča udeliť odsúdenému milosť, predloží spisy so svojím posudkom Ministerstvu národnej obrany. Minister národnej obrany predloží v tomto prípade spisy so svojím návrhom Kancelárii prezidenta republiky. Stanný súd ako aj minister národnej obrany pripojí k spisom aj žiadosť o milosť, ktorú prípadne podal obvinený alebo v jeho prospech iná osoba.

(⁴) V prípadoch uvedených v § 270 má stanný súd vyniesť oslobodzujúci rozsudok.

§ 398.

(¹) Rozsudok treba vyhotoviť písomne a hneď verejne vyhlásiť.

(²) Proti rozsudku stanného súdu niet odvolania.

(³) Ak stanný súd odporúča udeliť milosť podľa § 397, ods. 3, treba výkon trestu odložiť až do rozhodnutia prezidenta republiky o milosti. Ináč treba trest smrti vykonať po primeranej lehote, danej pre prípravu na smrť, a to zpravidla do dvoch hodín. Pred výkonom treba dať odsúdenému podľa možnosti duchovného.

§ 399.

(¹) Ak stanný súd zistí, že vec nepatrí do jeho pôsobnosti, alebo ak nemôže odsudzujúci rozsudok vyniesť preto, že sa nedosiahlo jednomyselnosti, alebo ak sú sice proti obvinenému závažné dôvody podozrenia, že spáchal trestný čin za vinu mu kladený, avšak nie je možné v zákonom čase (§ 394, ods. 5) dôkaz viny previesť a rozsudok vyniesť, prípadne ak sa za pojednávania zistí, že obvinený sa nachádza v niektorom zo stavov v § 367 uvedených, usnesie sa stanný súd, aby sa ďalšie pokračovanie podľa stanného práva nevedlo.

(²) Usnesenie stanného súdu treba oznámiť obvinenému a vojenskému prokurátorovi. Vojenský prokurátor učini čo je potrebné, aby sa zaviedlo riadne pokračovanie a zároveň rozhodne, či má väzba obvineného trvať ďalej alebo nie.

§ 400.

O pojednávaní pred stanným súdom treba spisať zápisnicu podľa ustanovení §§ 276 až 278; obsah zápisnice obmedzuje sa len na najpodstatnejšie body pojednávania. Zápisnicu podpisuje predseda a zapisovateľ.

§ 401.

Ak sa stanné právo zruší, vo všetkých ešte neskončených trestných veciach ako aj v tých veciach, v ktorých rozsudok ukládajúci trest smrti už bol vynesený ale nebol ešte vykonaný, treba pokračovanie podľa stanného práva zrušiť a zaviesť riadne trestné pokračovanie.

§ 402.

Pre obnovu trestného pokračovania, ktoré sa viedlo pred stanným súdom, platia ustanovenia dielu XXII. Miesto stanného súdu nastúpi za obnovy, vojenský súd, u ktorého bol stanný súd zriadený.

DIEL XXX.

Poľné súdne pokračovanie,

§ 403.

Ustanovenia predošlých dielov platia aj o poľnom súdnom pokračovaní, ak sa v tomto diele neustanovuje inak.

§ 404.

Oblasťou, v ktorej platí poľné súdne pokračovanie, je pole (§ 194, ods. 3 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. o obrane štátu).

§ 405.

(¹) Súdnu právomoc vykonávajú:

- a) poľné sudy ako sudy prvej stolice,
- b) hlavné poľné sudy ako sudy druhej stolice.

(²) Obžalobcom je:

- a) u poľného súdu poľný prokurátor,
- b) u hlavného poľného súdu hlavný poľný prokurátor.

(³) Ak nie je inak ustanovené, platia o poľnom súde, prípadne o poľnom prokurátorovi tie isté ustanovenia ako o vojenskom súde prípadne o vojenskom prokurátorovi, a o hlavnom poľnom súde prípadne o hlavnom poľnom prokurátorovi tie isté ustanovenia ako o hlavnom vojenskom súde prípadne o hlavnom vojenskom prokurátorovi.

§ 406.

Hlavný poľný súd rozhoduje len v trojčlennom senáte.

§ 407.

(¹) Ustanovenie § 2, ods. 2 neplatí pre poľné súdne pokračovanie.

(²) V oblasti poľného súdnictva môže príslušné veliteľstvo bez súdneho pokračovania disciplinárne trestať aj obyčajné prečiny a priestupky, ak zákon ukladá na ne len trest peňažný alebo trest na slobode neprevyšujúci 6 mesiacov alebo stratu hodnosti, a to osobitne alebo spolu a ak disciplinárne potrestanie pokladá za dostačujúce. Veliteľstvo nemôže pokračovať podľa ustanovení tohto odseku, ak už podalo trestné oznámenie.

(³) Ustanovenia § 2, ods. 3 až 5 platia primerane aj pre prípady uvedené v ods. 2.

§ 408.

(¹) Príslušnosť poľného súdu sa vzťahuje na osoby, ktoré boli chytené alebo sú

v čase zavedenia pokračovania na dosah veliteľstvu, u ktorého poľný súd pôsobí. Ak by mohla nastať príslušnosť viacerých súdov, je príslušný súd, pri ktorom pôsobí poľný prokurátor, ktorý najprv urobil opatrenie pre spáchaný trestný čin proti páchateľovi.

(²) Súdna príslušnosť sa nemení, ak sa neskoršie zmení pobyt obvineného alebo dosah moci veliteľstva, u ktorého poľný súd pôsobí.

(³) Aby sa uľahčilo pokračovanie alebo z iných závažných dôvodov môže súd (poľný prokurátor) príslušný podľa ods. 1 a 2 postúpiť vec súdu (poľnému alebo vojenskému prokurátorovi) miesta spáchania činu, alebo súdu (poľnému alebo vojenskému prokurátorovi) miesta nového pobytu páchateľovho.

(⁴) Ak neskoršie odíde súd (poľný prokurátor), ktorého príslušnosť bola odôvodnená podľa ods. 1 a 2, na iné miesto, môže postúpiť trestnú vec, ak je to účelné, súdu (poľnému prokurátorovi), ktorý príde na jeho miesto alebo inému blízkeho súdu (poľnému prokurátorovi).

§ 409.

(¹) Lehoty uvedené v § 214, ods. 1 a 2 neplatia v poľnom súdnom pokračovaní.

(²) Na podanie znaleckého posudku stačí jeden znalec. Ohliadku a pitvu mŕtvoly môže vykonať aj jeden lekár.

(³) Obhajcom môže byť aj dôstojník, ktorý nie je justičným dôstojníkom, ale má právnické vzdelanie.

§ 410.

(¹) Odvolanie nemá miesta, ak bol rozsudok vynesený v oblasti obkľúčenej nepriateľom, v ktorej niet hlavného poľného súdu.

(²) Lehota na ohlásenie odvolania (§ 303) a na odpoveď na odvolanie (§ 306, ods. 3) činí jeden deň; lehota na odôvodnenie odvolania (§ 305, ods. 1) činí tri dni. Všetky vojenské osoby v činnej službe môžu ohlásenie i odôvodnenie odvolania, ako aj odpoveď podať u nadriadeného veliteľstva.

(³) O odvolaní rozhoduje hlavný poľný súd v neverejnom zasadnutí, na ktorom sa zúčastní okrem členov odvolacieho súdu a zapisovateľa len hlavný poľný prokurátor. Na zasadnutí, v ktorom sa prednášajú alebo prevádzajú nové dôkazy, má sa zúčastniť aj obhajca. Ak by príbranie zvojeného

obhajcu znamenalo priefah, alebo ak obžalovaný nemá obhajcu, treba mu v takýchto prípadoch obhajcu ustanoviť.

§ 411.

Trestným rozkazom možno v poľnom súdnom pokračovaní uložiť trest na slobode do troch mesiacov alebo trest peňažný do Ks 10.000, alebo oba tieto tresty, ako aj zhabanie a prepadnutie predmetu.

§ 412.

(¹) Výkon, odklad a prerušenie trestu nariaďuje veliteľ, u ktorého účinkuje poľný súd, ktorý v prvej stolici rozhodol.

(²) Odklad a prerušenie trestu na slobode môže tento veliteľ povoliť aj v prípadoch vyhradených hlavnému vojenskému prokurátorovi, a smie odložiť aj vykonanie trestov na slobode prevyšujúcich dva roky.

(³) Odklad alebo prerušenie trestu na slobode môže povoliť tento veliteľ aj na neurčitý čas, ak ide o vojenskú osobu v činnej službe alebo osobu, ktorej pracovné sily sú potrebné v záujme obrany štátu.

(⁴) Odklad alebo prerušenie trestu možno povoliť aj bez žiadosti.

§ 413.

Ak stanný poľný súd vysloví trest smrti, usnesie sa v neverejnom zasadnutí hneď po vyhlásení rozsudku, vypočujúc poľného prokurátora, či odporúča udeliť odsúdenému milosť, ako aj aký trest by bol primeraný namiesto trestu smrti v prípade udelenia milosti. Stanný poľný súd predloží spisy so svojim posudkom veliteľovi, u ktorého účinkuje. Tento veliteľ rozhodne, či sa má trest smrti vykonať, alebo či sa majú spisy s jeho návrhom a s posudkom stanného súdu predložiť Ministerstvu národnej obrany. Ak rozhodne veliteľ, že sa spisy majú predložiť Ministerstvu národnej obrany, vyčká sa s výkonom trestu do rozhodnutia prezidenta republiky, ktorému vec minister národnej obrany na rozhodovanie predloží, v opačnom prípade sa trest vykoná.

§ 414.

Návrh na obnovu trestného pokračovania, prevedeného pred poľným súdom, podáva sa u hlavného vojenského súdu; tento súd určí, ktorý vojenský súd je príslušný na pokračovanie podľa dielu XXII.

§ 415.

Ak obžalovaný po vynesení rozsudku vojenského súdu odišiel do oblasti poľných súdov, rozhoduje sa o odvolaní podľa ustanovení dielu XX. Obžalovaného však netreba o termíne odvolacieho hlavného pojednávania upovedomiť, ale mu treba ustanoviť vždy obhajcu, ak sa na odvolacom hlavnom pojednávaní nezúčastní jeho zvolený obhajca.

§ 416.

Ak sa proti obvinenému vedie trestné pokračovanie pred poľným prokurátorom prípadne poľným súdom, a obvinený sa vzdialil z oblasti poľných súdov pred vynesení rozsudku, môže sa vec postúpiť vojenskému prokurátorovi prípadne vojenskému súdu, príslušnému podľa jeho nového pobytu.

§ 417.

Ak sa skončí čas, na ktorý platí poľné súdne pokračovanie, postupuje sa podľa predošlých dielov. V tomto prípade o odvolaniach podaných proti rozsudkom poľného súdu rozhoduje podľa všeobecných ustanovení hlavný vojenský súd.

DIEL XXXI.

Záverečné ustanovenia.

§ 418.

Uvodzovací zákon určí, kedy nadobudne tento zákon účinnosť. Zákon vykoná minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza

Slovenský zákonník

Čiastka 63.

Vydaná dňa 24. októbra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 233, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom Chorvátsko.

233.

Vyhláška ministra financií zo dňa 21. októbra 1941

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom Chorvátsko.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 159/1931 Sb. z. a n., § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., § 2 vládneho nariadenia č. 55/1933 Sb. z. a n. a § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 34.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave (č. 34) zo dňa 21. októbra 1941

o úprave platobného styku medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom Chorvátsko.

§ 1.

K uskutočneniu platieb, uvedených v § 2 a 3, medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom Chorvátsko slúži sberný účet A. a sberný účet B. Chorvátskej štátnej banky v Zagrebe u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave (v ďalšom texte „Sberný účet A“ a „Sberný účet B“) a rovnaké účty Slovenskej národnej banky v Bratislave u Chorvátskej štátnej banky v Zagrebe. Účty znejú na slovenské koruny a sú bezúročné.

§ 2.

Cez „Sberný účet A“ môžu sa konať tieto platby:

- a) Platby za tovar, ak záväzok k plateniu nevznikol pred 10. aprílom 1941;
- b) platby za výdavky zo vzájomného zošľachtovacieho styku v mzde;
- c) platby za železničné a riečne dopravné;
- d) platby za vedľajšie trovy vyplývajúce z tovarového styku, ako napríklad uskladňovacie trovy, autorské a patentné poplatky, trovy za reklamu obchodného rázu, odmeny a výdavky zástupcov a pod.

§ 3.

Cez „Sberný účet B“ môžu sa konať tieto platby:

- a) platby diplomatickým a konzulárnym zástupcom;
- b) úspory chorvátskych príslušníkov na Slovensku a slovenských príslušníkov v Chorvátsku, ak tieto neprevyšujú sumu Ks 2000.—, poľažne Kn 3000.— pre príjemcu za mesiac;
- c) platby na cestovné ciele pre osobu na mesiac do výšky Kn 8000.—, poľažne Ks 500.000.— až do celkovej sumy Ks 500.000.— ročne;
- d) všetky ostatné finančné platby, ak tieto boli vopred schválené devízovými inštitúciami oboch štátov.

§ 4.

(¹) Slovenské koruny na chorvátske kuny a chorvátske kuny na slovenské koruny budú sa pri platbách cez clearing prepočítavať pri kurze, ktorý sa bude uverejňovať v kurzovnom liste Bratislavskej burzy pod označením „Zagreb — clearing“.

(²) Záväzky znejúce na tretiu menu, prepočítajú sa na Slovensku na slovenské koruny a v Chorvátsku na chorvátske kuny na základe úradného stredného kurzu príslušnej meny, značeného v Bratislave, poľažne v Zagrebe v deň predchádzajúcej platbe.

§ 5.

(¹) Slovenský dlžník, ktorého záväzok znie na slovenské koruny, zbavuje sa svojho záväzku složením dlžnej sumy na clearingový účet Chorvátskej štátnej banky.

(²) Slovenský dlžník, ktorého záväzok znie na chorvátske kuny, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď chorvátsky veriteľ dostal plnú sumu svojej požiadavky v chorvátskych kunách.

(³) Slovenský dlžník, ktorého záväzok znie na tretiu menu, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď chorvátsky veriteľ dostal v chorvátskych kunách plnú protihodnotu svojej požiadavky, prepočítanú podľa úradného stredného kurzu príslušnej meny, značeného v Záhrebe v deň výplaty.

(⁴) Chorvátsky dlžník, ktorého záväzok znie na chorvátske kuny, zbavuje sa svojho záväzku složením dlžnej sumy na clearingový účet Slovenskej národnej banky.

(⁵) Chorvátsky dlžník, ktorého záväzok znie na slovenské koruny, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď slovenský veriteľ dostal plnú sumu svojej požiadavky v slovenských korunách.

(⁶) Chorvátsky dlžník, ktorého záväzok znie na tretiu menu, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď slovenský veriteľ dostal v slovenských korunách plnú protihodnotu svojej požiadavky, prepočítanú podľa úradného stredného kurzu príslušnej meny, značeného v Bratislave v deň výplaty.

§ 6.

Výplaty príjemcom budú sa prevádzať v mene príslušného štátu v chronologickom poradí vplátov a v rámci krytia.

§ 7.

Súkromné kompenzácie medzi dovozami a vývozcami, pofažne medzi dlžníkmi a veriteľmi sú zásadne neprípustné.

§ 8.

(¹) Vzájomné úhrady záväzkov, vzniklých pred 10. IV. 1941, budú sa prevádzať cez „Likvidačný účet“ chorvátskej štátnej banky, Zagreb u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave a cez „Likvidačný účet“ Slovenskej národnej banky v Bratislave u Chorvátskej štátnej banky v Záhrebe.

(²) Obidva účty znejú na slovenské koruny a sú bezúročné.

(³) Pre prepočítací kurz, deliberáciu dlžníka atď. sú smerodajné ustanovenia dohody medzi bývalou Juhoslovenskou národnou bankou a Slovenskou národnou bankou z 1. augusta 1940.

§ 9.

Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave bude na krytie manipulačných trov vyberať zo súm skladaných na clearingové účty a zo súm z nich vyplácaných odmenu vo výške 3‰, najmenej Kč 5.— z položky, okrem poštovného a skutočných trov.

§ 10.

Toto opatrenie platí odo dňa 16. októbra 1941.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE

Viceguvernér: Nám. riaditeľ:
Dr. Fundárek v. r. Dr. Viršík v. r.

Slovenský zákoník

Čiastka 64.

Vydaná dňa 31. októbra 1941.

Rocník 1941.

OBSAH: (234.—238.) 234. Zákon, ktorým sa mení zákon o hlásení a nútenom prenájme niektorých živnostenských miestností. — 235. Zákon o štátnom diagnostickom veterinárnom ústave. — 236. Nariadenie s mocou zákona o úprave obalov na niektoré druhy tovarov. — 237. Nariadenie s mocou zákona o prevode hypotekárnych práv v súvislosti s koncentráciou peňažných ústavov. — 238. Vyhláška vlády Slovenskej republiky o prechode vlastníctva niektorých židovských nehnuteľností na slovenský štát.

234.

Zákon zo dňa 14. októbra 1941,

ktorým sa mení zákon o hlásení a nútenom prenájme niektorých živnostenských miestností.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Čl. I.

Ustanovenia § 1 zákona č. 335/1939 Sl. z. sa zrušujú a nahradzujú takto:

„(1) Vlastník domu, jeho zákonný zástupca alebo splnomocnenec, požívateľ domu a vôbec prenajímateľ takých obchodných a živnostenských miestností a k týmto patriacich skladov a iných vedľajších miestností, ktoré následkom odňatia živnostenského oprávnenia alebo iného jeho zániku sa nepoužívajú na obchodné a živnostenské ciele, je povinný tieto do 15 dní oznámiť obecnému (mestskému) úradu a na príkaz okresného (mestského notárskeho) úradu prenajať ich do 15 dní po právoplatnosti príkazu úradom určenému nájomcovi.

(2) Okresný (mestský notársky) úrad môže určiť nájomcu do 31. decembra 1941 kedykoľvek, ale len za predpokladu, že iné vhodné miestnosti v obci (meste) za obvyklú cenu bez tohto úradného zásahu nie je možné získať.

(3) Nájomné smluvy uzavreté po 1. júli 1941 bez úradného príkazu môže okresný (mestský notársky) úrad vyhlásiť za právne neúčinné a môže miestnosti uvedené v ods. 1 prikázať nim určenému nájomcovi. Z titulu vyhlásenia smluvy za neúčinnú nemožno uplatňovať náhradu škody.“

Čl. II.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho ministri vnútra, hospodárstva a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Medrický v. r. aj za ministra Dr. Fritza

235.

Zákon zo dňa 14. októbra 1941

o štátnom diagnostickom veterinárnom ústave.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Pri Ministerstve hospodárstva zriaďuje sa štátny diagnostický veterinárny ústav (v ďalšom texte „Ústav“).

(2) Minister hospodárstva môže podľa potreby zriadiť pobočky Ústavu.

§ 2.

Úlohou Ústavu je:

a) vyšetrovať choroby a najmä nákazy zvierat, robiť pokusy na ich objasnenie a byť oporou pre štátnu veterinárnu správu pri ich tlmení,

b) napomáhať veterinárov v ich odbornej a vedeckej činnosti,

c) vyrábať očkovacie látky pre veterinárne účely.

§ 3.

(1) Ústav má svoju správu a svoje odborné vedenie.

(²) Na čele Ústavu stojí veterinár ako riaditeľ Ústavu. Agendu Ústavu vykonáva potrebný počet veterinárov a iných zamestnancov.

§ 4.

Veterinári ako aj iní zamestnanci Ústavu, ktorí sú bezprostredne vystavení nebezpečenstvu infekcii, majú nárok na úrazové poistenie. Výšku poistnej sumy určí vláda usnesením.

§ 5.

(¹) Organizáciu a pôsobnosť Ústavu upraví vláda nariadením.

(²) Systemizáciu služobných miest Ústavu určí vláda usnesením.

§ 6.

Ústav je oprávnený požadovať od strápnok za výkony, konané na ich žiadosť alebo v ich záujme, osobitné poplatky podľa tarify, vydanéj Ministerstvom hospodárstva.

§ 7.

Osobné a vecné udrzovacie výdavky Ústavu sa zaislia v štátnom rozpočte.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.
Dr. Medrický v. r.

236.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. októbra 1941

o úprave obalov na niektoré druhy tovarov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Minister hospodárstva sa splnomocňuje, aby vyhláskou v Úradných novinách upra-

voval tvar a rozmery obalov (nádob), v ktorých sa dávajú do obehu niektoré druhy tovarov.

§ 2.

Nezachovanie predpisov vydaných podľa § 1 trestú ako priestupok okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od 100.— Ks do 50.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premaniť na zatvorenie od 1 dňa do 30 dní.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r. Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

237.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. októbra 1941

o prevode hypotekárnych práv v súvislosti s koncentraciou peňažných ústavov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Peňažný ústav, ktorý na základe príkazu Ministerstva financií (§ 7, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 11/1941 Sl. z.) alebo na základe dohody schválenej Ministerstvom financií prevádza vcelku alebo zčasť svojej aktíva a pasíva na preberajúci peňažný ústav, je oprávnený právny pomer, ktorý vznikol z poskytnutia rámcového úveru medzi ním — ako veriteľom — a dlžníkom vecným a osobným, previesť na preberajúci peňažný ústav spolu s kaučným hypotekárnym záložným právom v doterajšom pozemnoknižnom poradi.

(²) Preberajúci peňažný ústav pri celkovom prevode právneho pomeru (ods. 1) na základe osvedčenia o prevode, vystaveného vo forme listiny spôsobiléj pre pozemnoknižný vklad, a na základe pôvodnej úver zabezpečujúcej listiny má nárok na

pozemnoknižný vklad prevodu kaučného hypotekárneho záložného práva a právneho pomeru, plyúceho z povoleného rámcového úveru.

§ 2.

Hypotekárne záložné práva; zriadené v prospech peňažného ústavu, ktorý podľa § 1, ods. 1 prevádza svoje aktíva a pasíva vcelku alebo zčasti na preberajúci peňažný ústav, prechádzajú a vkladajú sa v jeho prospech v doterajšom poradí, pričom obdobne platí ustanovenie § 1, ods. 2.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r. Sívák v. r.

Stano v. r. Čatloš v. r.

Dr. Fritz v. r. Dr. Pružinský v. r.

238.

Vyhláška vlády Slovenskej republiky zo dňa 30. októbra 1941

o prechode vlastníctva niektorých židovských nehnuteľností na slovenský štát.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 191, ods. 1 nariadenia č. 198/1941 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Nehuteľný majetok Židov a židovských sdružení — vynímajúc nehnuteľný majetok, ktorý treba považovať za poľnohospodársku nehnuteľnosť alebo majetkovú podstatu podnikov a lekární (§§ 151, 167 až 190 a 102 až 109 nar. č. 198/1941 Sl. z.) — stáva sa dňom 1. novembra 1941 vlastníctvom slovenského štátu (Ústredný hospodársky úrad).

Tuka v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskôršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častí.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častí objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané časti zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé časti predávajú sa i v knižkupectvách.

Zakúpené časti nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné časti zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej časti.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny. Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo časti (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákoník

Čiastka 65.

Vydaná dňa 5. novembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: 239. Vyhláška ministra zahraničných vecí, ktorou sa uverejňuje dohoda medzi Slovenskou republikou, Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom o privilegovanej železničnej peážnej preprave cez Engerau (Petržalku) a Bratislavu-Nové Mesto.

239.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 10. októbra 1941

o dohode medzi Slovenskou republikou, Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom o privilegovanej železničnej peážnej preprave cez Engerau (Petržalku) a Bratislavu-Nové Mesto.

Dňa 14. júna 1941 v Budapešti podpísali splnomocnení zástupcovia Slovenskej republiky, Nemeckej ríše a Maďarského

kráľovstva dohodu o privilegovanej železničnej peážnej preprave cez Engerau (Petržalku) a Bratislavu-Nové Mesto.

Prezident Slovenskej republiky dňa 27. augusta 1941 dohodu túto ratifikoval.

Posledná ratifikačná listina uložila sa dňa 15. septembra 1941 na Kráľovskom maďarskom ministerstve zahraničných vecí v Budapešti, ktorým dňom nadobudla dohoda podľa článku 8 účinnosť.

Dohoda sa uverejňuje v nemeckom pôvodnom znení a v slovenskom preklade.

Dr. Tuka v. r.

A b l o m m e n

zwischen dem Deutschen Reich, der Slowakischen Republik und dem Königreich Ungarn über erleichterte Eisenbahndurchgangsverkehr über Engerau und Bratislava-Nové Mesto (Preßburg-Neustadt)

Das Deutsche Reich, die Slowakische Republik und das Königreich Ungarn haben den Wunsch, erleichterte Eisenbahndurchgangsverkehr über Engerau und Bratislava-Nové Mesto (Preßburg-Neustadt) einzurichten.

Es haben daher zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister,
Herrn Dr. Otto von Erdmannsdorff
und

den Abteilungsleiter im Reichsverkehrsministerium,
Herrn Ministerialdirigenten Dr. Friedrich Bischof.

Der Präsident der Slowakischen Republik:

den außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister,
Herrn Dr. Ján Spišial
und

den Präsidialchef des Ministeriums für Verkehr und öffentliche Arbeiten,
Herrn Ing. Ivan Viesť,

Seine Durchlaucht der Reichsverweser
des Königreichs Ungarn:

den Legationsrat,
Herrn Dr. Franz von Kossuth-Forgách
und

den Sektionschef im Ministerium für Handel und Verkehr,
Herrn Dr. Bertalan von Wálfan,

die nach Prüfung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

A r t i k e l 1

1. Ein erleichteter Durchgangsverkehr wird zugelassen

- a) von ungarischen Bahnhöfen nach ungarischen Bahnhöfen über die Strecke der Deutschen Reichsbahn Engerau Grenze (Oroszvár)—Engerau Grenze (Bratislava [Preßburg]) und die Strecke der Slowakischen Staatsbahnen Bratislava-Nové Mesto (Preßburg-Neustadt) Staatsgrenze—Uzgor-Staatsgrenze oder in umgekehrter Richtung.
- b) von ungarischen nach ungarischen Bahnhöfen über die Strecke der Deutschen Reichsbahn Engerau Grenze (Oroszvár)—Engerau Grenze (Bratislava [Preßburg]) und die Strecke der Slowakischen Staatsbahnen Bratislava-Nové Mesto (Preßburg-Neustadt) Staatsgrenze—Ceklis Staatsgrenze oder in umgekehrter Richtung.
- c) von slowakischen Bahnhöfen nach ungarischen Bahnhöfen über die Strecke der Deutschen Reichsbahn Engerau Grenze (Bratislava [Preßburg])—Engerau Grenze (Oroszvár) oder in umgekehrter Richtung.

2. Die unter Punkt a) und c) bezeichneten Durchgangsverkehr gelten für Personen, Gepäck, Expressgut, Güter, lebende Tiere und Postfachen; der unter Punkt b) genannte Durchgangsverkehr für Güter und lebende Tiere.

(Preklad.)

Dohoda

medzi Slovenskou republikou, Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom o privilegovanej železničnej peážnej preprave cez Engerau (Petržalku) a Bratislavu-Nové Mesto.

Slovenská republika, Nemecká ríša a Maďarské kráľovstvo prejavujú želanie zaviesť cez Engerau (Petržalku) a Bratislavu-Nové Mesto privilegovanú železničnú peážnu prepravu.

Pre tento účel za svojich splnomocnencov vymenovali:

Prezident Slovenskej republiky:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra

pána **Dr. Jána Spišiaka**

a

prezidiálneho šéfa Ministerstva dopravy a verejných prác

pána **Ing. Ivana Viesta,**

Nemecký ríšsky kancelár:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra

pána **Dr. Otta von Erdmannsdorffa**

a

odborového prednostu ríšskeho ministerstva dopravy

pána ministerského dirigenta **Dr. Fridricha Pischela,**

Jeho Výsosť regent Maďarského kráľovstva:

legatného radcu

pána **Dr. Františka von Rosty-Forgách**

a

sekčného šéfa Ministerstva obchodu a dopravy

pána **Dr. Bertalana von Váلكay,**

ktorí po preskúmaní svojich splnomocnení, nájdených v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1.

1. Privilegovaná peážna preprava sa pripúšťa

- a) z maďarských staníc do maďarských staníc po trati ríšskonemeckej železnice Petržalka hranica (Engerau) (Oroszvár)—Petržalka hranica (Engerau) (Bratislava) a po trati slovenských štátnych železníc Bratislava—Nové Mesto, štátna hranica—Úszor—štátna hranica alebo v opačnom smere.
- b) z maďarských staníc do maďarských staníc po trati ríšskonemeckej železnice Petržalka hranica (Engerau) (Oroszvár)—Petržalka hranica (Engerau) (Bratislava) a po trati slovenských štátnych železníc Bratislava—Nové Mesto štátna hranica—Čeklís štátna hranica alebo v opačnom smere.
- c) zo slovenských staníc do maďarských staníc po trati ríšskonemeckej železnice Petržalka hranica (Engerau) (Bratislava)—Petržalka hranica (Engerau) (Oroszvár) alebo v opačnom smere.

2. V bodoch a) a c) uvedené peážne prepravy sa vzťahujú na osoby, batožiny, spešninu, nákladný tovar, živé zvieratá a poštové zásielky; v bode b) označená peážna preprava na nákladný tovar a živé zvieratá.

Artikel 2

1. Die Beförderung erfolgt in geschlossenen Zügen ohne Halt auf deutschem Gebiet und zwar, sofern nicht in Ausnahmefällen für einzelne Züge zwischen den beteiligten Verwaltungen eine abweichende Regelung getroffen wird, mit ungarischen Lokomotiven und ungarischem Zuggespersonal. Dies gilt nicht für den Verkehr Bratislava-Nové Mesto (Preßburg-Neustadt)—Čeklis Staatsgrenze oder umgekehrt [Artikel 1, Punkt b)].

2. Das Ein- und Aussteigen, das Öffnen der Fenster und Türen, das Hereinnehmen und Hinausgeben von Gegenständen, das Ein- und Ausladen von Gütern und die Abnahme von amtlichen Verschläüssen ist auf den Durchgangsstrecken verboten.

Artikel 3

1. Die Reisenden und die beförderten Gegenstände stehen während der Durchfahrt durch das deutsche Staatsgebiet unter deutscher und während der Durchfahrt durch das slowakische Staatsgebiet unter slowakischer Staatshoheit.

2. Die Eisenbahnbeamten der durchgangsberechtigten Verwaltung üben in den Durchgangszügen die Bahnpolizei nach den Vorschriften ihrer Verwaltung aus. Die Beamten des Durchgangstaates haben sie hierbei möglichst zu unterstützen.

3. In den Durchgangsverkehren wird Beförderungssteuer (Verkehrssteuer) ausschließlich zugunsten des Staates, dem die durchgangsberechtigte Eisenbahnverwaltung angehört, und nach Maßgabe seiner Gesetze erhoben.

4. Die Durchgangsverkehre sind von allen Paß-, Zoll- und Devisenförmligkeiten befreit. Zölle und sonstige Abgaben werden nicht erhoben.

Reisende über 15 Jahre müssen während der Durchfahrt in der Lage sein, sich über ihre Person durch einen amtlichen Lichtbildausweis auszuweisen. Kinder unter 15 Jahre bedürfen keines Ausweises, wenn sie in Begleitung erziehungsberechtigter Erwachsener reisen; andernfalls genügt ein amtlicher Ausweis ohne Lichtbild.

5. Die Paßtechnische Behandlung der Eisenbahn-, Polizei-, Zoll- und Postbediensteten sowie der mit ihrer Dienstaufsicht betrauten Beamten richtet sich bei der Ausübung des Dienstes innerhalb der Durchgangsverkehre nach den jeweils im Verhältnis zwischen dem Deutschen Reich, der Slowakischen Republik und dem Königreich Ungarn allgemein für den Grenzübertritt der Bediensteten im Grenzgebiet geltenden Paßbestimmungen.

6. Das Deutsche Reich ist berechtigt, die den erleichterten Durchgangsverkehren dienenden geschlossenen Züge durch Bedienstete seiner Polizei- und Zollbehörden vom letzten Anhaltebahnhof des einen Nachbarstaates bis zum ersten Anhaltebahnhof des anderen Nachbarstaates begleiten zu lassen. Die Beförderung der Begleitbeamten erfolgt in den Durchgangszügen sowie in Zügen, die zur Hin- oder Rückfahrt zu oder von den Anhaltebahnhöfen benutzt werden, kostenlos.

Den deutschen Begleitbeamten ist außer mit der Eisenbahn der Grenzübertritt in oder zur Ausübung des Dienstes mit oder ohne Fahrzeug auch über die Grenzübergangsstellen auf der Donaubrücke bei Bratislava (Preßburg) und auf den Straßen Engerau—Oroszvár und Rittsee—Oroszvár und der Zutritt zu den slowakischen und ungarischen Grenzbahnhöfen zum Besten des zu begleitenden Zuges ohne weiteres gestattet. Von diesen Beamten benutzte Beförderungsmittel (Fahrräder, Kraftfahrzeuge und dergleichen) bleiben unter der Bedingung der Rückbringung frei von Zöllen und sonstigen Abgaben und Gebühren. Auch soweit der Übertritt nicht mit der Eisenbahn erfolgt, findet auf die Paßtechnische Behandlung der Begleitbeamten Ziffer 5 entsprechend Anwendung.

Diese Bestimmungen gelten sinngemäß für die Begleitung durch slowakische Polizei- und Zollbeamte von Bratislava (Preßburg) bis Uşzor und umgekehrt.

Die Begleitbeamten der vertragsschließenden Teile dürfen ihre vorschriftsmäßige Dienstkleidung und ihre Dienstwaffen (Seitengewehr und Pistole) tragen.

7. Deutsche und slowakische Durchfuhrverbote, die aus Gründen der öffentlichen Sicherheit oder zum Schutze von Menschen, Tieren oder Pflanzen erlassen sind, gelten auch für die erleichterte Durchgangsverkehre. Doch ist die unmittelbare Durchfuhr von Tieren, tierischen Teilen, Erzeugnissen, Rohstoffen und Gegenständen, die Träger des Ansteckstoffes sein können, in zollamtlich verschlossenen Eisenbahnwagen ohne deutsche und slowa-

Článok 2.

1. Preprava sa deje v ucelených vlakoch bez zastavenia na nemeckom území, a to, nakoľko vo výnimočných prípadoch pre jednotlivé vlaky medzi zúčastnenými správami nebude odchylné úpravy, maďarskými rušňami a maďarským vlakovým personálom. Toto neplatí pre prepravu Bratislava-Nové Mesto-Čeklis štátna hranica alebo opačne (článok 1, bod b).

2. Nastupovanie a vystupovanie, otváranie oblokov a dverí, podávanie a vydávanie predmetov, nakladanie a vykladanie tovaru a odobieranie úradných uzáverov na peážnej trati je zakázané.

Článok 3.

1. Cestujúci a prepravované predmety podliehajú počas priechodu nemeckým štátnym územím nemeckej a počas priechodu slovenským štátnym územím slovenskej štátnej výsosti.

2. Železniční zamestnanci k priechodu oprávnenej správy konajú v peážnych vlakoch železničnú policajnú službu podľa predpisov ich správy. Zamestnanci priechodového štátu majú týchto pritom podľa možnosti podporovať.

3. V peážnej preprave vyberá sa prepravná daň (dopravná daň) výlučne v prospech štátu k priechodu oprávnenej železničnej správy a podľa jej zákonov.

4. Peážne prepravy sú oslobodené od všetkých pasových, colných a devizových opatrení. Clá a iné dávky sa nevyberajú.

Cestujúci starší ako 15-roční musia mať pri sebe úradnú preukážku s podobizňou, aby sa mohli v prípade požiadania pri priechode preukázať. Deti mladšie ako 15-ročné nepotrebujú nijakú preukážku, ak cestujú v sprievode pre výchovu oprávnených osôb dospelých; inak postačí úradný výkaz bez podobizne.

5. Pasové odbavovanie železničných, policajných, colných a poštových zamestnancov, ako aj úradníkov, poverených služobným dozorom nad týmito, koná sa pri výkone služby v peážnej preprave podľa pasových ustanovení, platných v ten ktorý čas všeobecne pre prechod hraníc zamestnancov v pohraničnom pásme medzi Slovenskou republikou, Nemeckou ríšou a Maďarským kráľovstvom.

6. Nemecká ríša je oprávnená ucelené privilegované peážne vlaky dať sprevádzať zamestnancami svojich policajných a colných úradov, a to od poslednej zastávky jedného susedného štátu až k prvej zastávke druhého susedného štátu. Preprava sprevádzajúcich úradníkov koná sa v peážnych vlakoch ako aj vo vlakoch, ktorých používajú pre cestu tam a späť do a zo zastávok, bezplatne.

Nemeckým sprevádzajúcim úradníkom je bez ďalšieho dovolené okrem prekročenia hraníc po železnici prekročiť tiež pohraničné prechody na dunajskom moste bratislavskom a na hradských Petržalka (Engerau)—Oroszvár a Kittsee—Oroszvár, či pri výkone, či pre výkon služby s vozidlom alebo bez vozidla ako aj prístup k slovenským a maďarským pohraničným staniciam pre nastúpenie do vlaku, ktorý majú sprevádzať. Prepravné prostriedky (bicykle, motorové vozidlá a pod.), používané týmito úradníkmi sú pod podmienkou ich spätného dopravenia oslobodené od ciel a iných dávok a poplatkov. Nakoľko prekročenie hraníc nevede sa po železnici, použije sa primerane bod 5 tiež na pasové odbavovanie doprevádzajúcich úradníkov.

Tieto ustanovenia sú platné v primeranom smysle pre sprevádzanie slovenskými policajníkmi a colnými úradníkmi z Bratislavy do Úszoru a opačne.

Sprevádzajúci úradníci smluvných strán smú nosiť svoju predpísanú služobnú rovnošatu ako aj svoje zbrane (bočnú zbraň a pištoľu).

7. Nemecké a slovenské zákazy prevozu, ktoré sa vydali z dôvodov verejnej bezpečnosti alebo na ochranu ľudí, zvierat alebo rastlín, sú platné tiež pre privilegované peážne prepravy. Avšak dovolený je bezprostredný prevoz zvierat, častí zvierat, výrobkov, surovín a predmetov, ktoré by mohli byť nositeľmi nákazlivých látok, v colne uzavretých železničných vozňoch bez nemeckej a slovenskej

tische tierseuchenpolizeiliche Untersuchung und Förmlichkeit unter der Voraussetzung gestattet, daß die Tiere gesund sind und aus dem Königreich Ungarn oder der Slowakischen Republik stammen und daß die tierischen Teile, Erzeugnisse und Rohstoffe von gesunden Tieren herrühren. Die Unbedenklichkeit der Sendungen muß durch die ungarische bzw. slowakische Veterinärbehörde geprüft sein und durch Weigabe amtstierärztlicher Zeugnisse bescheinigt werden. Solche Sendungen dürfen von den Durchgangstaaten nicht zurückgewiesen werden.

8. Zollgut darf sich, abgesehen von den im folgenden zugelassenen Ausnahmen, während der Durchfahrt durch das deutsche oder slowakische Staatsgebiet nur in Güter-, Gepäc- oder Postwagen befinden. Auf den Lokomotiven und Tendern, im Führerstand und Motorenraum von Triebwagen dürfen außer Betriebsmitteln nur Gegenstände vorhanden sein, die die Eisenbahnbediensteten zum dienstlichen oder zum eigenen Gebrauch auf der Fahrt nötig haben. In den Personenwagen darf nur das Handgepäck von Reisenden und das eigene oder dienstliche Handgepäck des Zugpersonals befördert werden.

Güter- und Gepäcwagen, in denen Waren durch das deutsche oder das slowakische Staatsgebiet befördert werden, sind vor der Durchfahrt durch das deutsche oder das slowakische Staatsgebiet zu sichern. Die Sicherung geschieht bei gedeckten Wagen durch zoll- oder eisenbahnamtlichen Verschluss, bei ungedeckten Wagen nach dem Ermessen der Zollbehörde des Ausgangsstaates. Slowakische und ungarische Plomben werden anerkannt. Personenwagen sind ebenfalls in geeigneter Weise zu verschließen. Hierbei sind durch die Behörden des Ausgangsstaates alle Maßnahmen zu treffen, durch die Zuwiederhandlungen gegen die deutschen oder slowakischen Zoll- und Devisenvorschriften verhindert werden. Das Zugpersonal hat eine zollamtlich bescheinigte Zugliste in deutscher, slowakischer und ungarischer Sprache mit sich zu führen, aus der die getroffenen Sicherungsmaßnahmen hervorgehen.

Die Zollbehörden des Bestimmungsstaates haben zu prüfen, ob Unregelmäßigkeiten während der Durchfahrt vorgekommen sind. Von festgestellten Unregelmäßigkeiten haben sie die Zollbehörden der beteiligten Durchgangstaaten unverzüglich zu benachrichtigen und haben jede erforderliche Auskunft zu geben.

9. Der Postdurchgangsverkehr unterliegt keinerlei Beschränkungen und keinerlei Gebühren der Durchgangstaaten.

10. a) Die Beförderung von Truppen, Kriegsmaterial und militärischen Sprengstoffen ist in jedem Fall vorher auf diplomatischem Wege zu vereinbaren.

b) Angehörigen von Truppentransporten ist das Verlassen der Eisenbahnwagen in den Durchgangstaaten verboten.

c) Sprengstofftransporte sind unter Beachtung der Gesetze und Vorschriften des Deutschen Reiches durchzuführen.

d) Einzelnen Militärpersonen ist die Benutzung der Züge des Durchgangsverkehrs in Uniform mit blander Waffe — also ohne Schußwaffen — gestattet.

Die Benutzung der Züge des Durchgangsverkehrs auf den slowakischen Durchgangstrecken durch einzelne ungarische Militärpersonen in Uniform bleibt einer Vereinbarung zwischen der slowakischen und der ungarischen Regierung vorbehalten.

11. Die Beförderung von Gefangenen, gleichgültig welcher Staatsangehörigkeit, ist in den Durchgangsverkehren unzulässig.

12. Sollten die durchgehenden Züge durch einen Unfall oder aus sonstigen betrieblichen Gründen innerhalb eines Durchgangstaates einen unvorhergesehenen Aufenthalt von längerer Dauer nehmen müssen, so haben, wenn Bedienstete des Durchgangstaates nicht anwesend sind, die Bediensteten des durchgangsberechtigten Staates die nächste Grenzpolizeistelle und das nächste Zollamt des Durchgangstaates unverzüglich zu benachrichtigen.

13. Falls die Deutsche Reichsregierung oder die Slowakische Regierung sich genötigt sehen sollten, aus zwingenden Gründen den erleichterten Durchgangsverkehr ganz oder teilweise zeitweilig einzuschränken, so werden sie die beteiligten Regierungen hiervon rechtzeitig in Kenntnis setzen.

policajno-veterinárnej prehliadky a bez ďalších formalít, za predpokladu, že zvieratá sú zdravé a pochádzajú zo Slovenskej republiky alebo z Maďarského kráľovstva a že časti zvierat, výrobkov a suroviny pochádzajú zo zdravých zvierat. Nezávadnosť zásielok musí sa preskúmať slovenskou, poľahne maďarskou veterinárnou vrchnosťou a osvedčiť pripojením úradného zverolekárskeho svedectva. Takéto zásielky nesmú priechodové štáty odmietnuť.

8. Colný tovar, odhládnuv od výnimiek neskoršie uvedených, musí sa prepraviť pri priechode cez slovenské alebo nemecké štátne územie len v nákladných, batožinových alebo v poštových vozňoch. Na rušňoch a tendroch, v stanovišti rušňovodiča a v strojovej miestnosti motorového vozňa smú byť okrem prevádzkových prostriedkov len tie predmety, ktoré slúžia železničným zamestnancom pre služobný výkon alebo vlastnú potrebu pri cestovaní. V osobných vozňoch môže sa prepraviť len ručná batožina cestujúcich a viasťná alebo služobná ručná batožina vlakového personálu.

Nákladné a batožinové vozne, ktorými sa prepravuje tovar cez slovenské alebo nemecké štátne územie, zaistia sa pred priechodom cez toto územie. Zaistenie sa deje pri krytých vozňoch colným alebo železnično-úradným uzáverom, pri nekrytých vozňoch podľa uváženia colného úradu toho štátu, z ktorého vlak vychádza. Slovenské a maďarské plomby sa uznávajú. Osobné vozne sa tiež vhodným spôsobom uzavru. Pritom sa úrady štátu, z ktorého sa vychádza, postarajú o to, aby činý proti slovenským alebo nemeckým colným predpisom, sa zamedzily. Vlakový personál vyhotový colným úradom overený vlakopis v slovenskej a maďarskej reči, z ktorého sú viditeľné vykonané zaistovacie opatrenia.

Colné úrady štátu určenia preskúmajú, či sa nevyskytly pri priechode nepravidelností. O zistených nepravidelnostiach treba upovedomiť colné úrady zúčastnených priechodových štátov bezodkladne a dať im každé potrebné vysvetlenie.

9. Peážna poštová preprava nepodlieha nijakým obmedzeniam ani poplatkom priechodových štátov.

10. a) Preprava vojska, vojenského materiálu a vojenských výbušných látok, musí sa v každom prípade predom dohodnúť diplomatickou cestou.
- b) Príslušníci vojenských transportov nesmú v priechodových štátoch vystúpiť zo železničného vozňa.
- c) Transporty výbušných látok vykonávajú sa pri zachovaní zákonov a predpisov Nemeckej ríše.
- d) Jednotlivým vojenským osobám sa dovoľuje používať peážne vlaky v rovnosťe s bočnou zbraňou, teda bez strelných zbraní.

Používanie vlakov v peážnej preprave na slovenských peážnych tratiach jednotlivými maďarskými vojenskými osobami v rovnosťe vyhradzuje sa osobitnej dohode medzi slovenskou a maďarskou vládou.

11. Preprava zajatcov bez rozdielu štátnej príslušnosti je v peážnej preprave neprípustná.

12. Keby peážne vlaky pre nehodu alebo z iných prevádzkových príčin musely sa v obvode priechodového štátu nepredvídane zdržať po dlhší čas a ak zamestnanci priechodového štátu nie sú prítomní, upovedomia o tom zamestnanci k priechodu oprávneného štátu bezodkladne najbližší pohraničný policajný a najbližší colný úrad priechodového štátu.

13. Keby slovenská vláda alebo ríšskonemecká vláda musely z nutných dôvodov privilegovanú peážnu prepravu celkom alebo čiastočne dočasne obmedziť, upovedomia o tom včas zúčastnené vlády.

Artikel 4

Wegen der Stellung der Eisenbahnbediensteten, wegen der Dienstvergehen und der Krankenfürsorge finden auf deutschem Gebiet die für den Wechselverkehr geltenden Bestimmungen des jeweiligen Vertrages zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik bzw. dem Königreich Ungarn und auf slowakischem Gebiet die für den Wechselverkehr geltenden Bestimmungen des jeweiligen Vertrages zwischen der Slowakischen Republik und dem Königreich Ungarn über die Regelung der beiderseitigen Übergangs- und Anschlußverhältnisse im Eisenbahnverkehr Anwendung.

Artikel 5

1. Für den Sinnenverkehr zwischen ungarischen Bahnhöfen über die im Artikel 1 genannten Durchgangsstrecken gilt die ungarische Eisenbahn-Verkehrsordnung (VUESZ). Für den übrigen Verkehr (internationaler Verkehr) gelten das IUEP und das IUEG.

2. Für die Abfertigung und die anzuwendenden Tarife gelten die besonders zu treffenden Vereinbarungen der beteiligten Eisenbahnverwaltungen.

3. Über die Verteilung der Verkehrseinnahmen und über die Entschädigung der Eisenbahnverwaltungen der Durchgangsstaaaten werden zwischen den beteiligten Eisenbahnverwaltungen besondere Vereinbarungen getroffen.

Artikel 6

1. Für die Haftung im Eisenbahnbetrieb auf den Durchgangsstrecken gelten folgende Bestimmungen:

a.) Bei Personen- oder Sachschäden, die Durchgangsreisende oder nicht unter Punkt b.) fallendes Personal erleiden, oder bei Sachschäden an Postsendungen richtet sich die Verpflichtung zum Schadenersatz nach den Gesetzen und Vorschriften, die in dem Staat der durchgangsberechtigten Verwaltung gelten. Zur Ersatzleistung für diese Schäden ist ausschließlich die durchgangsberechtigte Verwaltung verpflichtet.

Die zum Schadenersatz verpflichtete Verwaltung ist berechtigt, gegen die Verwaltung des Durchgangsstaates Rückgriff zu nehmen, soweit der Schaden durch den Zustand der Durchgangsstrecke oder ihrer Anlagen oder durch Handlungen oder Unterlassungen der im Durchgangsverkehr tätigen Bediensteten der Verwaltung des Durchgangsstaates herbeigeführt worden ist. Für den ohne Verschulden oder durch höhere Gewalt entstandenen Schaden besteht kein Rückgriffsrecht.

Die Haftung für Verlust, Minderung, Beschädigung oder Lieferfristüberschreitung von abgefertigten Sendungen (Gepäck, Erypreßgut, Güter und lebende Tiere) sowie der Anspruch auf Rückgriff der zum Schadenersatz verpflichteten Verwaltung richten sich nach den besonderen Bestimmungen des Eisenbahnverkehrsrechts.

b.) Für Personen- oder Sachschäden, die Eisenbahn-, Polizei-, Zoll- oder Postbedienstete im Dienst erleiden, haftet die Verwaltung, der sie angehören oder die Eisenbahnverwaltung ihres Heimatsstaates nach den in ihrem Heimatsstaat geltenden Gesetzen und Vorschriften.

c.) Bei Personen- oder Sachschäden, die weder unter Punkt a.) noch unter Punkt b.) bezeichnete Personen erleiden, richtet sich die Verpflichtung zum Schadenersatz nach den Gesetzen und Vorschriften, die am Orte der Schadenszufügung gelten. Zur Ersatzleistung für diese Schäden ist ausschließlich die Eisenbahnverwaltung des Durchgangsstaates verpflichtet.

Die zum Schadenersatz verpflichtete Verwaltung ist berechtigt, gegen die durchgangsberechtigte Verwaltung Rückgriff zu nehmen, soweit der Schaden durch den Zustand der Fahrbetriebsmittel oder durch Handlungen oder Unterlassungen der Bediensteten oder anderer Personen, denen sich die durchgangsberechtigte Verwaltung im Durchgangsverkehr bedient, herbeigeführt worden ist. Für den ohne Verschulden oder durch höhere Gewalt entstandenen Schaden besteht kein Rückgriffsrecht.

b.) Für Schäden an Eisenbahnanlagen und -einrichtungen oder Fahrbetriebsmitteln, die die durchgangsberechtigte Verwaltung erleidet, oder für die sie einem Dritten Ersatz leisten muß, haftet ihr die Verwaltung des Durchgangsstaates, soweit der Schaden durch den Zustand der Durchgangsstrecke oder ihrer Anlagen oder durch Handlungen

Článok 4.

O služobnom postavení železničných zamestnancov, o ich služobných zavineniach a o ich nemocenskej starostlivosti použijú sa na nemeckom území pre vzájomnú prepravu platné ustanovenia smluvy, platnej v tom čase medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou resp. Maďarským kráľovstvom a na slovenskom území pre vzájomnú prepravu platné ustanovenia smluvy, platnej v tom čase medzi Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom o upravení vzájomných pomerov v železničnej prechodovej a pripojovej preprave.

Článok 5.

1. Pre miestnu prepravu medzi maďarskými stanicami po peážnych tratiach, uvedených v článku 1. platí maďarský prepravný poriadok (VUESZ). Pre ostatnú prepravu (medzinárodnú prepravu) platia IUEP a IUEG

2. Pre odpravovanie a používanie tarify platia osobitné dohody, ktoré sa majú uzavrieť zúčastnenými železničnými správami.

3. O rozdelení prepravných príjmov a o odškodnení železničných správ prie-
chodových štátov uzavrú zúčastnené železničné správy osobitné dohody.

by

Článok 6.

1. O ručení v železničnej preprave na peážnych tratiach platia tieto ustanovenia:

a) Pri poškodení osôb alebo pri vecných škodách, ktoré boli spôsobené cestujúcim alebo zamestnancom, neuvedeným v bode b), alebo pri vecných škodách na poštových zásielkach, sú pre povinnosť náhrady škody smerodajné zákony a predpisy, platné v štáte k priechodu oprávnenej správy. Nahradíť tieto škody je výlučne zaviazaná k priechodu oprávnená správa.

Správa, ktorá je povinná nahradíť škodu, má právo regresu voči správe prie-
chodového štátu, nakoľko škoda bola zapríčinená stavom prie-
chodovej trati alebo jej stavieb alebo konaním alebo opomenutím v peážnej preprave činných zamestnancov správy prie-
chodového štátu. Za škodu, vzniklú bez zavinenia alebo vyššou mocou nemôže sa uplatniť právo regresu.

Na ručenie za stratu, úbytok, poškodenie alebo prekročenie dodacej lehoty pri odbavených zásielkach (batožina, speššina, nákladný tovar a živé zvieratá), ako aj na nárok k regresnému právu tej správy, ktorá je k náhrade škody povinná, vzťahujú sa osobitné ustanovenia železničného prepravného práva.

b) Za poškodenie osôb alebo vecné škody, ktoré utrpia železniční, policajní, colní alebo poštovní zamestnanci v službe, ručí správa, ku ktorej títo patria, alebo železničná správa ich domovského štátu, a to podľa zákonov a predpisov, platných v ich domovskom štáte.

c) Pri poškodeniach osôb alebo vecných škodách, ktoré utrpia osoby nepomenované ani v bode a) ani v bode b), určí sa povinnosť k náhrade škody podľa zákonov a predpisov, platných v mieste, kde škoda bola spôsobená. Nahradíť tieto škody je povinná výlučne železničná správa prie-
chodového štátu.

K náhrade škody povinná správa je oprávnená uplatniť regres voči správe, ktorá je k peážovaniu oprávnená, nakoľko škoda bola zapríčinená stavom dopravných prostriedkov alebo jednaním alebo opomenutím zamestnancov alebo iných osôb, ktorých táto správa v peážnej preprave používa. Za škody vzniklé bez zavinenia alebo vyššou mocou nemožno uplatniť právo regresu.

d) Za škody na železničných stavbách a zariadeniach alebo na dopravných prostriedkoch, postihujúce správu, ktorá je k peážovaniu oprávnená, alebo za škody, za ktoré musí táto poskytnúť tretej osobe náhradu, ručí jej správa prie-
chodového štátu, nakoľko táto škoda vznikla stavom peážnej trati alebo jej stavieb, ko-

oder Unterlassungen der im Durchgangsverkehr tätigen Bediensteten der Verwaltung des Durchgangstaates herbeigeführt worden ist.

Für derartige Schäden, welche die Verwaltung des Durchgangstaates erleidet, oder für die sie einem Dritten Ersatz leisten muß, haftet ihr die durchgangsberechtigte Verwaltung, soweit der Schaden durch den Zustand der Fahrbetriebsmittel oder durch Handlungen oder Unterlassungen der Bediensteten oder anderer Personen, deren sich die durchgangsberechtigte Verwaltung im Durchgangsverkehr bedient, herbeigeführt worden ist.

Für den ohne Verschulden oder durch höhere Gewalt entstandenen Schaden besteht kein Anspruch auf Rückgriff gegen die andere Verwaltung.

- e.) Die Erhebung über die unter Punkt a.) bis d.) behandelten Schäden werden, falls der Schaden in einem Durchgangszug entstanden ist, von der durchgangsberechtigten Verwaltung, im übrigen von der Verwaltung, auf deren Strecke oder Bahnhof sich der Vorfall ereignet hat, angestellt. Wenn nach der vorläufigen Feststellung dieser Verwaltung die Haftung oder Mithaftung der anderen Verwaltung in Frage kommt, so ist die andere Verwaltung unverzüglich zu benachrichtigen. Die weiteren Erhebungen zur endgültigen Feststellung des Schadens werden alsdann durch Beauftragte beider Verwaltungen nach gegenseitiger Verabredung vorgenommen. Wenn ein Schaden bei Postsendungen, die entweder im Postwagen oder in Güterwagen befördert werden, festzustellen ist, ist die beteiligte Postverwaltung zu den Erhebungen einzuladen; hierdurch wird der endgültigen Schadenregelung nicht vorgegriffen.

2. Vergleiche, Anerkenntnis- oder Versäumnisurteile sind gegenüber einer Verwaltung, gegen die nach den Bestimmungen des Absatzes 1 ein Rückgriffsrecht besteht, nur verbindlich, wenn sie mit ihrem Einverständnis zustande gekommen sind oder wenn sich diese Verwaltung auf Aufforderung nicht in angemessener Frist geäußert hat.

3. Für die Geltendmachung der Schadenersatzansprüche nach Absatz 1 Punkt a.) sind auch die Gerichte des Staates zuständig, in dem die durchgangsberechtigte Verwaltung ihren Sitz hat.

Artikel 7

Sonstige für die Durchführung der erleichterten Durchgangsverkehre erforderliche Vereinbarungen werden von den beteiligten Verwaltungen getroffen.

Artikel 8

Dieses Abkommen soll ratifiziert werden.

Die Ratifikationsurkunden sollen im kgl. ung. Ministerium des Außern in Budapest niedergelegt werden. Das Abkommen tritt mit dem Tage der Niederlegung der letzten Ratifikationsurkunde in Kraft. Es kann jederzeit mit sechsmonatiger Frist gekündigt werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen. Die Urschrift wird im kgl. ung. Ministerium des Außern zu Budapest aufbewahrt. Die kgl. ung. Regierung wird der Deutschen Regierung und der Slowakischen Regierung beglaubigte Abschriften zukommen lassen.

Geschehen zu Budapest, am 14. Juni 1941.

Für die Deutsche
Regierung:

v. Erdmannsdorff
Dr. Wischel

Für die Slowakische
Regierung:

Spišal
Vieš

Für die Ungarische
Regierung:

Köszeg-Forgách
Bálfán

naním alebo opomenutím v peážnej preprave činných zamestnancov správy priechodového štátu.

Za také škody, ktoré utrpí správa priechodového štátu alebo za ktoré musí poskytnúť tretej osobe náhradu, ručí správa k peážovaniu oprávnená, nakoľko škodu zapríčinil stav vozidiel alebo konanie alebo opomenutie zamestnancov alebo iných osôb, ktorých používa správa k peážovaniu oprávnená v peážnej službe.

Za škodu vzniknú bez zavinenia alebo vyššou mocou nemožno uplatniť voči druhej správe nárok na regres.

- e) Vyšetrovanie škôd, uvedených v bode a) až d) vykoná správa k peážovaniu oprávnená, ak poškodenie sa stalo v peážnom vlaku, inak správa, na trati alebo stanici ktorej sa nehoda stala. Ak po predbežnom zistení touto správou príjde v úvahu ručenie alebo spoluručenie druhej správy, treba túto druhú správu bezodkladne upovedomiť. Ďalšie vyšetrovania pre konečné ustálenie škody vykonajú po vzájomnom dohodnutí delegáti oboch správ. Ak sa má zistiť škoda pri poštových zásielkach, ktoré sa prepravujú v poštovom alebo v nákladnom vozni, treba na vyšetrovanie pozvať zúčastnenú poštovú správu; týmto sa nepredbieha konečnej úprave o náhrade škody.

2. Pokonávky, rozsudky z uznania alebo rozsudky kontumačné sú voči správe, voči ktorej podľa ustanovení odseku 1 ještvuje právo regresu, záväzné len vtedy, ak ich vyniesli s jej súhlasom alebo ak sa táto správa na vyzvanie v primeranej lehote nevyjadřila.

3. Pre uplatnenie nárokov na náhradu škody podľa odseku 1, bodu a) sú príslušné tiež sudy štátu, v ktorom správa, ktorá je k peážovaniu oprávnená, má svoje sídlo.

Č l á n o k 7.

Iné dohody, potrebné pre vykonanie privilegovanej peážnej prepravy, uzavřú zúčastnené správy.

Č l á n o k 8.

Táto dohoda má sa ratifikovať.

Ratifikačné listiny sa uložia na Kráľovskom maďarskom ministerstve zahraničných vecí v Budapešti. Dohoda nadobudne účinnosť dňom uloženia poslednej ratifikačnej listiny. Môže sa kedykoľvek so šesťmesačnou lehotou vypovedať.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto dohodu podpísali a opečatili. Pôvodina sa uschová na Kráľovskom maďarskom ministerstve zahraničných vecí v Budapešti. Kráľovská maďarská vláda doručí slovenskej a nemeckej vláde overené odpisy.

Dané v Budapešti dňa 14. júna 1941.

Za slovenskú
vládu:

Spišiak v. r.
Viest v. r.

Za nemeckú
vládu:

v. Erdmannsdorff v. r.
Dr. Pischel v. r.

Za maďarskú
vládu:

Rosty-Forgách v. r.
Válkay v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 66.

Vydaná 12. novembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (240.—241.) 240, Vyhláška ministra zahraničných vecí o prístupe Slovenskej republiky k Ženevskej dohode o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami. — 241, Vyhláška ministra zahraničných vecí o prístupe Slovenskej republiky k Ženevskej dohode pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach.

240.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 9. septembra 1941

o prístupe Slovenskej republiky k Ženevskej dohode o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami.

Vláda Slovenskej republiky dňa 29. augusta 1939 sa usniesla, že Slovenská republika pristúpi k Ženevskej dohode o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami zo dňa 27. júla 1929 a predseda vlády prístupnú listinu ten istý deň podpísal.

Prístupná listina odoslala sa Spolkovej rade švajčiarskej, ktorej došla 15. septembra 1939, takže Dohoda podľa jej článku 36 nadobudla pre Slovenskú republiku účinnosť šesť mesiacov po tomto dátume.

Dohoda sa uverejňuje vo francúzskom pôvodnom znení a v slovenskom preklade.

Dr. Tuka v. r.

(Preklad.)

Dohoda

o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami zo dňa 27. júla 1929.

Convention

relative au traitement des prisonniers
de guerre
du 27 juillet 1929.

PREZIDENT NEMECKEJ RÍŠE, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV AMERICKÝCH, SPOLKOVÝ PREZIDENT RAKUSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL BELGIČANOV, PREZIDENT BOLIVIJSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV BRAZILSKÝCH, JEHO VELIČENSTVO KRAL VEľKEJ BRITANIE, ÍRSKA A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZAMORSKÝCH, CISAR INDICKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRAL BULHARSKÝ, PREZIDENT CHILSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT ČÍNSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT KOLUMBIJSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT KUBANSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL DÁNSKY A ISLANDSKÝ, PREZIDENT DOMINIKÁNSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL EGYPTSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRAL ŠPANIELSKÝ, PREZIDENT ESTONSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT FÍNSKEJ RE-

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLEMAND, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE, LE PRÉSIDENT FÉDÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE, SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE BOLIVIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL, SA MAJESTÉ LE ROI DE GRANDE-BRETAGNE, D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, IMPEREUR DES INDES, SA MAJESTÉ LE ROI DES BULGARES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DU CHILI, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CHINE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA, SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK ET D'ISLANDE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE, SA MAJESTÉ LE ROI

PUBLIKY, PREZIDENT FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT GRÉCKEJ REPUBLIKY, JEHO NAJJASNEJŠIA VY-
SOSŤ REGENT MADARSKA, JEHO VE-
LICENSTVO KRAL TALIANSKY, JEHO
VELICENSTVO CISAR JAPONSKY, PRE-
ZIDENT LOTYSSKEJ REPUBLIKY, JEJ
KRALOVSKÁ VYSOSŤ VELKOVOJVOD-
KYŇA LUXEMBURSKA, PREZIDENT
SPOJENÝCH ŠTÁTOV MEXICKÝCH,
PREZIDENT REPUBLIKY NICARAGUA,
JEHO VELICENSTVO KRAL NORSKY,
JEJ VELICENSTVO KRALOVNA HOL-
LANDSKÁ, JEHO VELICENSTVO ŠACH
PERSKY, PREZIDENT POLSKEJ RE-
PUBLIKY, PREZIDENT PORTUGAL-
SKEJ REPUBLIKY, JEHO VELICEN-
STVO KRAL RUMUNSKY, JEHO VELI-
ČENSTVO KRAL SRBOV, CHORVATOV
A SLOVINCOV, JEHO VELICENSTVO
KRAL ŠVEDSKY, ŠVAJCIARSKA SPOL-
KOVÁ RADA, PREZIDENT ČESKO-SLO-
VENSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT
TURECKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT
VYCHODNEJ REPUBLIKY URUGUAY-
SKEJ, PREZIDENT REPUBLIKY SPO-
JENÝCH ŠTÁTOV VENEZUELSKÝCH,

D'ÉGYPTE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ES-
PAGNE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPU-
BLIQUE D'ESTONIE, LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE,
LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
FRANÇAISE, LE PRÉSIDENT DE LA
REPUBLIQUE HELLENIQUE, SON AL-
TESSE SÉRÉNISSIME LE GOUVER-
NEUR DE LA HONGRIE, SA MAJESTÉ
LE ROI D'ITALIE, SA MAJESTÉ L'EM-
PEREUR DU JAPON, LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE,
SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-
DUCHESSÉ DE LUXEMBURG, LE PRÉ-
SIDENT DES ÉTATS-UNIS DU MEXI-
QUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLI-
QUE DE NICARAGUA, SA MAJESTÉ
LE ROI DE NORVÈGE, SA MAJESTÉ
LA REINE DES PAYS-BAS, SA MAJES-
TÉ IMPÉRIALE LE SHAH DE PERSE,
LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
DE POLOGNE, LE PRÉSIDENT DE LA
RÉPUBLIQUE PORTUGAISE, SA MA-
JESTÉ LE ROI DE ROUMANIE, SA MA-
JESTÉ LE ROI DES SERBES, CROA-
TES ET SLOVENES, SA MAJESTÉ LE
ROI DE SIAM, SA MAJESTÉ LE ROI
DE SUÈDE, LE CONSEIL FÉDÉRAL
SUISSE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉ-
PUBLIQUE TSCHECOSLOVAQUE, LE
PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TUR-
QUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLI-
QUE ORIENTALE DE L'URUGUAY, LE
PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DES
ÉTATS-UNIS DE VÉNÉZUÉLA,

uznávajú, že v najkrajnejšom prípade,
akým je vojna, bude povinnosťou každej
Mocnosti zoslabovať podľa svojich mož-
ností jej nevyhnutelnú tvrdosť a zmiernö-
vať osud vojnových zajatcov;

želajúc si rozvíjať zásady, ktoré slú-
žily za podklad pre medzinárodné haagske
dohody, najmä pre Dohodu o zákonoch a
obyčajoch vojnových a pre Poriadok k nej
pripojený

rozhodli sa uzavrieť za tým cieľom Do-
hodu, a za svojich Splnomocnencov vy-
menovali:

Prezident Nemeckej ríše:

J. E. p. Edmund Rhomberg,
doktora práv, ministra v disponibilite;

Prezident Spojených štátov
amerických:

ctihodného Eliot Wandswortha,
bývalého zástupcu tajomníka pokladnice,

reconnaissant que, dans le cas extrême
d'une guerre, il sera du devoir de toute
Puissance d'en atténuer, dans la mesure
du possible, les rigueurs inévitables et
d'adoucir le sort des prisonniers de guerre;

désireux de développer les principes
qui ont inspiré les conventions internatio-
nales de La Haye, en particulier la Con-
vention concernant les lois et coutumes de
la guerre et le Règlement qui y est annexé

ont résolu de conclure une Convention
à cet effet, et ont nommé pour leurs Pléni-
potentiaires, savoir:

Le Président du Reich
Allemand:

S. Exc. M. Edmund Rhomberg,
Dr. en Droit, Ministre en disponibilité;

Le Président des États-Unis
d'Amérique:

L'Honorable Eliot Wandsworth,
ancien Secrétaire adjoint de la Trésorerie,

J. E. ctihodného Hugh R. Wilsona,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
Spojených štátov amerických v Berne;

Spolkový prezident Rakúskej republiky:

p. Marc Leitmaiera,
doktora práv, ministerského radcu spolkového
kancelárstva, odbor zahraničných vecí;

**Jeho Veličenstvo kráľ
Belgičanov:**

p. Paul Demoldera,
zdravotného generála majora, veliteľa zdravotnej
služby I. vojenského obvodu;

p. Joseph de Ruelle,
právneho poradcu Ministerstva zahraničných vecí;

Prezident Bolivijskej republiky:

J. E. p. Alberto Cortadellas,
bolivijského ministra-rezidenta v Berne;

**Prezident Spojených štátov
brazílskych:**

J. E. p. Raoul de Rio-Branco,
brazílského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného
ministra v Berne;

**Jeho Veličenstvo kráľ Veľkej
Británie, Írska a Britských
území zámorských, cisár
indický:**

Za Veľkú Britániu a Severné Írsko, ako aj
všetky časti Britskej ríše, ktoré nie sú
samostatnými členmi Spoločnosti národov:

Veľmi ctihodného Sira Horace Rumbolda,
G. C. M. G., M. V. O., veľvyslanca Jeho britského
Veličenstva v Berlíne;

Za Domínium kanadske:

p. Walter Alexandre Riddela,
stáleho radcu kanadskej vlády u Spoločnosti
národov;

Za Spojené štáty austrálske:

J. E. p. Claud Russela,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
Jeho britského Veličenstva v Berne;

Za Domínium Nový Zéland:

J. E. p. Claud Russela,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
Jeho britského Veličenstva v Berne;

S. Exc. l'Honorable Hugh R. Wilson,
envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
des États-Unis d'Amérique à Berne;

**Le Président fédéral de la
République d'Autriche:**

M. Marc Leitmaier,
Dr. en Droit, Conseiller ministerial à la Chancel-
lerie fédérale, Département des Affaires étran-
gères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Paul Demolder,
Général Major Médecin, Commandant du Service
de Santé de la Ire Circonscription militaire,

M. Joseph de Ruelle,
Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

**Le Président de la République
de Bolivie:**

S. Exc. M. Alberto Cortadellas,
Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

**Le Président de la République
des États-Unis du Brésil:**

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Brésil à Berne;

**Sa Majesté le Roi de Grande-
Bretagne, d'Irlande et des Ter-
ritoires britanniques au delà
des mers, Empereur des Indes:**

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du
Nord, ainsi que toute partie de l'Empire
britannique non membre séparé de la
Société des Nations:

Le Très Honorable Sir Horace Rumbold,
G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur de Sa
Majesté Britannique à Berlin;

Pour le Dominion du Canada:

M. Walter Alexandre Ridell,
Conseiller permanent du Gouvernement canadien
auprès de la Société des Nations;

**Pour le Commonwealth
d'Australie:**

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté Britannique à Berne;

**Pour le Dominion de la
Nouvelle-Zélande:**

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté Britannique à Berne;

Za Juhoafrickú úniu:

p. Erik Hendrik Louwa,
vysokého komisára Juhoafrickej únie v Londýne;

Za Slobodný štát írsky:

p. Sean Lestera,
zástupcu Slobodného štátu írského
u Spoločnosti národov;

Za Indiu:

J. E. p. Claud Russela,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
Jeho britského Veličenstva v Berne;

Jeho Veličenstvo kráľ
bulharský:

p. Dimitri Mikoffa,
bulharského chargé d'affaires v Berne, stáleho
zástupcu bulharskej vlády u Spoločnosti národov,

p. Stéphane N. Laftchieffa,
člena správnej rady bulharského Červeného kríža;

Prezident Chilskej republiky:

p. Guillermo Novoa-Sepulveda,
plukovníka, vojenského attaché u chilského
vyslanca v Berlíne,

p. Dario Pulgar-Arriagada,
kapitána zdravotnej služby;

Prezident Čínskej republiky:

p. Chi Yung Hsiao,
čínskeho chargé d'affaires p. i. v Berne;

Prezident Kolumbijskej
republiky:

J. E. p. Francisco José de Urrutia,
kolumbijského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne;

Prezident Kubánskej
republiky:

J. E. p. Carlos de Armenteros y
de Cardenas,
kubánskeho mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne,

p. Carlos Blanco y Sanchez,
legátneho tajomníka, prideleného kubánskej
delegácii u Spoločnosti národov;

Jeho Veličenstvo kráľ
dánsky a islandský:

Za Dánsko:

J. E. p. Harald de Scaveniusa,
komoráika, dánskeho mimoriadneho vyslanca a
splnomocneného ministra vo Švajčiarsku a v Holandsku, bývalého ministra zahraničných vecí,

Pour l'Union de l'Afrique du
Sud:

M. Eric Hendrik Louw,
Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud
à Londres;

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. Sean Lester,
Représentant de l'Etat Libre d'Irlande auprès
de la Société des Nations;

Pour l'Inde:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté Britannique à Berne;

Sa Majesté le Roi des
Bulgares:

M. Dimitri Mikoff,
Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant permanent du Gouvernement bulgare
auprès de la Société des Nations,

M. Stéphane N. Laftchieff,
Membre du Conseil d'Administration de la
Croix-Rouge bulgare;

Le Président de la République
du Chili:

M. Guillermo Novoa-Sepulveda,
Colonel, Attaché militaire près la Légation
du Chili à Berlin,

M. Dario Pulgar-Arriagada,
Capitaine du Service de Santé;

Le Président de la République
de Chine:

M. Chi Yung Hsiao,
Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;

Le Président de la République
de Colombie:

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Colombie à Berne;

Le Président de la République
de Cuba:

S. Exc. M. Carlos de Armenteros y de
Cardenas,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Cuba à Berne,

M. Carlos Blanco y Sanchez,
Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation
de Cuba auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Danemark
et d'Islande:

Pour le Danemark:

S. Exc. M. Harald de Scavenius,
Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre
plénipotentiaire de Danemark en Suisse et aux
Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires étrangères,

p. Gustave M. Rasmussena,
dánskeho chargé d'affaires p. i. v Berne;

Prezident Dominikánskej
republiky:

p. Charles Ackermanna,
konzula Dominikánskej republiky v Ženeve;

Jeho Veličenstvo kráľ
egyptský:

p. Mohammed Abdeil Moneim Riada,
advokáta pre štátne spory, profesora medzinárod-
ného práva na vojenskej škole v Kahýre,

p. Henri Wassif Simaiku,
attaché egyptského kráľovského vyslanectva
v Ríme;

Jeho Veličenstvo kráľ
španielsky:

J. E. p. markýza de la Torrehermosa,
španielskeho mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne;

Prezident Estonskej
republiky:

p. Hans Leesmenta,
doktora medicíny, prezidenta estónskeho
Červeného kríža;

Prezident Fínskej republiky:

p. A. E. Martolu,
podplukovníka, vojenského attaché fínskeho
vyslanectva v Paríži;

Prezident Francúzskej
republiky:

J. E. p. Henri Chassain de Marcilly,
francúzskeho veľvyslanca v Berne,

p. Jean Du Saulta,
radcu francúzskeho veľvyslanectva v Berne;

Prezident Gréckej republiky:

p. Raphael Raphaella,
gréckeho chargé d'affaires p. i. v Berne,

p. Sophocle Venizelosa,
podplukovníka, vojenského attaché gréckeho
vyslanectva v Paríži;

Jeho Najjasnejšia Výsost
regent Maďarska:

J. E. p. Paul de Hevesy,
ministra-rezidenta, stáleho delegáta kráľovskej
vlády u Spoločnosti národov;

Jeho Veličenstvo kráľ
taliánsky:

p. Giovanni Ciruolo,
kráľovského senátora;

M. Gustave M. Rasmussen,
Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

Le Président de la République
Dominicaine:

M. Charles Ackermann,
Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Égypte:

M. Mohammed Abdel Moneim Riad,
Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de
Droit international à l'École militaire du Caire,

M. Henri Wassif Simaika,
Attaché de la Légation Royale d'Égypte à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. le Marquis de la
Torrehermosa,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
d'Espagne à Berne;

Le Président de la République
d'Estonie:

M. Hans Leesment,
Dr en Médecine, Président de la Croix-Rouge
estonienne;

Le Président de la République
de Finlande:

M. A. E. Martola,
Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près
la Légation de Finlande à Paris;

Le Président de la République
Française:

S. Exc. M. Henri Chassain de Marcilly,
Ambassadeur de France à Berne,

M. Jean Du Sault,
Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;

Le Président de la République
Hellénique:

M. Raphael Raphael,
Chargé d'Affaires p. i. de Grèce à Berne,

M. Sophocle Venizelos,
Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près
la Légation de Grèce à Paris;

Son Altesse Sérénissime le
Gouverneur de la Hongrie:

S. Exc. M. Paul de Hevesy,
Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouver-
nement Royal auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Giovanni Ciruolo,
Sénateur du Royaume;

**Jeho Veličenstvo cisár
japonský:**

J. E. p. Isaburo Yoshidu,
japonského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne,

p. Sadamu Shimomuru,
podplukovníka,

p. Seizo Miuru,
fregatného kapitäna, námorného attaché japonského veľvyslanectva v Paríži;

**Prezident Lotyšskej
republiky:**

J. E. p. Charles Duzmansa,
lotyšského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra u J. V. kráľa Srbov, Chorvátov a Slovincov, stáleho delegáta u Spoločnosti národov,

J. E. p. Oskar Voita,
lotyšského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra vo Svätcársku, Nemecku, Maďarsku a Holandsku;

**Jej kráľovská Výsost veľko-
vojvodkyňa luxemburská:**

p. Charles Vermaire,
konzula veľkovojevodstva v Zeneve;

**Prezident Spojených štátov
mexických:**

J. E. p. Francisco Castillo Nájera,
generála lekára, mexického mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Bruseli;

**Prezident republiky
Nicaragua:**

p. Antoine Sottile,
doktora práv, stáleho delegáta Nicaraguy u Spoločnosti národov;

**Jeho Veličenstvo kráľ
nórsky:**

J. E. p. Johannes Irgensa,
nórského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne, Ríme a Athénach,

p. Jens Christian Meinicha,
veliteľa pechoty, generálneho tajomníka nórskeho Červeného kríža;

**Jej Veličenstvo kráľovná
holandská:**

**J. E. p. Willem Isaac Doude
van Troostwijk,**
holandského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne,

p. Johan Carl Diehla,
majora generála, generálneho inspektora vojenskej zdravotnej služby, viceprezidenta holandského Červeného kríža,

p. Jacob Harbertsa,
veliteľa generálneho štábu, profesora na vysokej škole vojenskej;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

S. Exc. M. Isaburo Yoshida,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Japon à Berne,

M. Sadamu Shimomura,
Lieutenant-Colonel,

M. Seizo Miura,
Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade du Japon à Paris;

**Le Président de la République
de Lettonie:**

S. Exc. M. Charles Duzmans,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Délégué permanent auprès de la Société des Nations,

S. Exc. M. Oskar Voit,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie et aux Pays-Bas;

**Son Altesse Royale la Grande-
Duchesse de Luxembourg:**

M. Charles Vermaire,
Consul du Grand-Duché à Genève;

**Le Président des Etats-Unis
du Mexique:**

S. Exc. M. Francisco Castillo Nájera,
Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

**Le Président de la République
de Nicaragua:**

M. Antoine Sottile,
Dr en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

S. Exc. M. Johannes Irgens,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Norvège à Berne, Rome et Athènes,

M. Jens Christian Meinich,
Commandant d'Infanterie, Secrétaire général de la Croix-Rouge norvégienne;

**Sa Majesté la Reine des Pays-
Bas:**

**S. Exc. M. Willem Isaac Doude
van Troostwijk,**
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Pays-Bas à Berne,

M. Johan Carl Diehl,
Major-Général, Médecin Inspecteur général du Service de Santé de l'Armée, Vice-Président de la Croix-Rouge néerlandaise,

M. Jacob Harberts,
Commandant à l'Etat-Major général, Professeur à l'Ecole supérieure de Guerre;

Jeho cisárske Veličenstvo
šach perský:

J. E. p. **Anouchirevan Khan Sepahbodiho**,
perského mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra v Berne;

Prezident Poľskej republiky:

p. **Joseph Gabriel Prackiho**,
zdravotného plukovníka,

p. **W. Jerzy Babeckiho**,
podplukovníka;

Prezident Portugalskej
republiky:

J. E. p. **Vasco de Quevedo**,
portugalského mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne;

p. **Francisco de Calheiros e Menezes**,
prvého legačného tajomníka;

Jeho Veličenstvo kráľ
rumunský:

J. E. p. **Michel B. Boeresco**,
rumunského mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne,

p. **Eugène Vertejano**,
plukovníka, dôstojníka generálneho štábu;

Jeho Veličenstvo kráľ
Srbov, Chorvátov a
Slovincov:

J. E. p. **Iliju Choumenkovitča**,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
kráľovstva Srbov, Chorvátov a Slovincov v Berne,
stáleho delegáta u Spoločnosti národov;

Jeho Veličenstvo kráľ
siamský:

J. N. V. princa **Varnvaidya**,
siamského mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra v Londýne;

Jeho Veličenstvo kráľ
švédsky:

J. E. p. **Karla Ivana Westmana**,
švédskeho mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra v Berne;

Spolková rada švajčiarska:

p. **Paul Dinichertä**,
splnomocneného ministra, prednostu oddelenia
zahraničných vecí spolkového politického odboru,

p. **Carl Hausera**,
plukovníka zdravotných sborov, hlavného
vojenského lekára,

p. **Antona Züblina**,
plukovníka pechoty v disponibilitate, advokáta,

Sa Majesté Impériale le Shah
de Perse:

S. Exc. M. **Anouchirevan Khan
Sepahbodi**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Perse à Berne;

Le Président de la République
de Pologne:

M. **Joseph Gabriel Pracki**,
Colonel Médecin,

M. **W. Jerzy Babecki**,
Lieutenant-Colonel;

Le Président de la République
Portugaise:

S. Exc. M. **Vasco de Quevedo**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Portugal à Berne,

M. **Francisco de Calheiros e Menezes**,
Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

S. Exc. M. **Michel B. Boeresco**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Roumanie à Berne,

M. **Eugène Vertejano**,
Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes:

S. Ex. M. **Ilija Choumenkovitch**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à
Berne, Délégué permanent auprès de la Société
des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam:

S. A. S. le **Prince Varnvaidya**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. **Karl Ivan Westman**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Suède à Berne;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. **Paul Dinichert**,
Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des
Affaires étrangères du Département politique
fédéral,

M. **Carl Hauser**,
Colonel des Troupes sanitaires, Médecin en Chef
de l'Armée,

M. **Anton Züblin**,
Colonel d'Infanterie en disponibilitate, Avocat,

p. Roger de la Harpe,
podplukovníka zdravotných sborov, lekára,

p. Dietrich Schindlera,
majora vojenského súdництва, profesora medzi-
národného práva na univerzite v Zürichu;

**Prezident Česko-Slovenskej
republiky:**

J. E. p. Zdenka Fierlingera,
česko-slovenského mimoriadneho vyslanca a splno-
mocneného ministra v Berne;

**Prezident tureckej
republiky:**

J. E. Hassan Beya,
viceprezidenta tureckého národného veľkého shro-
maženia, viceprezidenta tureckého Červeného
polmesiaca,

J. E. Nusret Beya,
prezidenta štátnej rady republiky,
profesora Akil Moukhtar Beya,
doktora medicíny,

doktora Abdulkadir Beya,
podplukovníka, vojenského lekára, profesora na
aplikačnej škole a v nemocnici v Gulhane;

**Prezident Východnej
republiky uruguayskej:**

J. E. p. Alfredo de Castro,
uruguayského mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne;

**Prezident republiky Spojených
štátov venezuelských:**

J. E. p. Caracciolo Parra-Pérez,
venezuelského mimoriadneho vyslanca a splno-
mocneného ministra v Ríme,

p. Ivana Manuela Hurtado-Machado,
venezuelského chargé d'affaires p. i. v Berne,

ktorí keď si vymenili svoje splnomocne-
nia a našli ich v dobrej a patričnej forme,
dohodli sa na nasledovnom:

ČAST I.

Všeobecné ustanovenia.

Článok 1.

Táto dohoda, bez ujmy ustanovení čis-
tí VII, bude sa vzťahovať:

1. na všetky osoby, ktorých sa týkajú
články 1, 2 a 3 Upravy, pripojenej k haag-
skej dohode zo dňa 18. októbra 1904 o zá-
kanoch a obyčajoch pozemnej vojny a

M. Roger de la Harpe,
Lieutenant-Colonel des Troupes sanitaires,
Médecin,

M. Dietrich Schindler,
Major de la Justice militaire, Professeur de Droit
international à l'Université de Zurich;

**Le Président de la République
Tchécoslovaque:**

S. Exc. M. Zdeněk Fierlinger,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Tchécoslovaquie à Berne;

**Le Président de la République
Turque:**

S. Exc. Hassan Bey,
Vice-Président de la Grande Assemblée nationale
de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge
turc,

S. Exc. Nusret Bey,
Président du Conseil d'Etat de la République,
Le Professeur Akil Moukhtar Bey,
Dr en Médecine,

Le Dr. Abdulkadir Bey,
Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur
à l'Ecole d'Application et à l'Hôpital de Gulhane;

**Le Président de la République
Orientale de l'Uruguay:**

S. Exc. M. Alfredo de Castro,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
d'Uruguay à Berne;

**Le Président de la République
des Etats-Unis de Vénézuéla:**

S. Exc. M. Caracciolo Parra-Pérez,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Vénézuéla à Rome,

M. Ivan Manuel Hurtado-Machado,
Chargé d'Affaires p. i de Vénézuéla à Berne;

Lesquels, après s'être communiqué leurs
pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due
forme, sont convenus de ce qui suit:

TITRE I.

Dispositions générales.

Article 1.

La présente Convention s'appliquera,
sans préjudice des stipulations du Titre
VII:

1. à toutes les personnes visées par les
articles 1-er, 2 et 3 du Règlement annexé
à la Convention de La Haye concernant les
lois et coutumes de la guerre sur terre du

ktoré byly nepriateľom¹⁾);

2. na všetky osoby, ktoré patria k ozbrojeným silám vojny vedúcich strán, zajaté nepriateľom počas vojenských operácií na mori a vo vzduchu s výhradou výnimiek, ktoré by okolnosti, za ktorých došlo na zajatie, robily nevyhnutnými. Predsa však tieto výnimky nesmú porušiť základné zásady tejto Dohody; musia skončiť len čo zajatci došli do zajateckého tábora.

Článok 2.

Vojnoví zajatci sú v moci nepriateľskej Mocnosti, nie však jednotlivcov alebo vojenských oddielov, ktoré ich zajaly.

Má sa s nimi zaobchádzať v každom čase ľudsky a majú sa chrániť pred skutkami násilienstva, urážkami a zvedavosťou obecenstva.

Odplatné opatrenia proti nim sa zakazujú.

Článok 3.

Vojnoví zajatci majú právo, aby sa mala v úcte ich osobnosť a česť. So ženami sa bude zaobchádzať so všetkými ohľadmi, ktoré patria ich pohlaviu.

Zajatci si zachovávajú svoju plnú občiansku spôsobilosť.

¹⁾ Prípojená úprava: Čl. 1. — Zákony, práva a povinnosti vojny neplatia len pre armádu, ale tiež pre milície a dobrovoľnícke sbory, ak spĺňajú tieto podmienky:

1. ak majú niekoho v ich čele, ktorý je zodpovedný za svojich podriadených;
2. ak majú pevný rozoznávací odznak a zďaleka rozoznateľný;
3. ak nosia zbraň verejne a
4. ak pri svojich podnikaniach prispôbujú sa zákonom a obyčajom vojny.

V štátoch, v ktorých milície a dobrovoľnícke sbory tvoria armádu alebo sú jej súčasťou, zahŕňujú sa pod názov armády.

Čl. 2. — Obyvateľstvo neobsadeného územia, ktoré pri priblížení sa nepriateľa siahne z vlastného popudu po zbrani, aby bojovalo proti vnikajúcemu vojsku, nemajúc času organizovať sa podľa článku 1, bude sa považovať za vojnu vedúce, ak nosí zbraň verejne a ak zachováva zákony a obyčaje vojny.

Čl. 3. — Ozbrojené sily vojny vedúcich Strán môžu sa skladáť z bojujúcich a nebojujúcich. V prípade zajatia nepriateľom jedni aj druhí majú právo na to, aby sa s nimi zaobchádzalo ako s vojenskými zajatcami.

18 octobre 1907, et capturées par l'ennemi¹⁾);

2. à toutes les personnes appartenant aux forces armées des parties belligérantes, capturées par l'ennemi au cours d'opérations de guerre maritimes ou aériennes, sous réserve des dérogations que les conditions de cette capture rendraient inévitables. Toutefois, ces dérogations ne devront pas porter atteinte aux principes fondamentaux de la présente Convention; elles prendront fin dès le moment où les personnes capturées auront rejoint un camp de prisonniers de guerre.

Article 2.

Les prisonniers de guerre sont au pouvoir de la Puissance ennemie, mais non des individus ou des corps de troupe qui les ont capturés.

Ils doivent être traités, en tout temps, avec humanité et être protégés notamment contre les actes de violence, les insultes et la curiosité publique.

Les mesures de représailles à leur égard sont interdites.

Article 3.

Les prisonniers de guerre ont droit au respect de leur personnalité et de leur honneur. Les femmes seront traitées avec tous les égards du à leur sexe.

Les prisonniers conservent leur pleine capacité civile.

¹⁾ Règlement annexé: Art. 1er. — Les lois les droits et les devoirs de la guerre ne s'appliquent pas seulement à l'armée, mais encore aux milices et aux corps de volontaires réunissant les conditions suivantes:

- 1° d'avoir à leur tête une personne responsable pour ses subordonnés;
- 2° d'avoir un signe distinctif fixe et reconnaissable à distance;
- 3° de porter les armes ouvertement et;
- 4° de se conformer dans leurs opérations aux lois et aux coutumes de la guerre.

Dans les pays où les milices ou des corps de volontaires constituent l'armée ou en font partie, ils sont compris sous la dénomination d'armée.

Art. 2. — La population d'un territoire non occupé qui, à l'approche de l'ennemi, prend spontanément les armes pour combattre les troupes d'invasion, sans avoir eu le temps de s'organiser conformément à l'article premier, sera considérée comme belligérante si elle porte les armes ouvertement et si elle respecte les lois et coutumes de la guerre.

Art. 3. — Les forces armées des Parties belligérantes peuvent se composer de combattants et de noncombattants. En cas de capture par l'ennemi les uns et les autres ont droit au traitement des prisonniers de guerre.

Článok 4.

Mocnosť, v moci ktorej sú vojnoví zajatci, je povinná starať sa o ich zaopatrenie.

Rozdiely v zaobchádzaní s vojnovými zajatcami nedovoľujú sa len, ak sa zakladajú na vojenskej hodnosti, na zdravotnom stave telesnom alebo duševnom, na odborných schopnostiach alebo na pohlaví tých, ktorí ich požívajú.

ČASŤ II.

O vzatí do zajatia.

Článok 5.

Každý vojnový zajatec je povinný udať, ak sa ho na to dotazujú, svoje skutočné meno a hodnosť, alebo svoje matrikulačné číslo.

Ak by prestúpil toto pravidlo, môžu sa mu zmenšiť výhody, poskytované zajatcom jeho kategórie.

Nijaký nátlak nemožno vykonávať na zajatcov, aby sa od nich získali zprávy o položení ich armády alebo ich štátu. Zajatcom, ktorí odmietnu odpovedať, nemožno ani sa vyhrožovať, ani ich urážať, ani robiť im neprijemnosti alebo nevýhody akéhokoľvek druhu.

Ak zajatec pre svoj telesný alebo duševný stav je neschopný udať svoju totožnosť, odovzdá sa zdravotnej službe.

Článok 6.

Všetka osobná výbava a predmety pre osobnú potrebu — okrem zbraní, koní, vojnovej výzbroje a vojenských písomností ostanú v držbe vojenných zajatcov, rovnako aj kovové prilby a masky proti plynom.

Peňažné sumy, ktoré majú zajatci pri sebe, môžu sa im odobrať len na rozkaz dôstojníka a len potom, keď sa suma spočítala. Má sa vydať o tom potvrdenie. Takto odobraté sumy musia sa zapísať na účet každého zajatca.

Preukazy totožnosti, označenia hodností, vyznamenania a cenné predmety zajatcom sa nesmú odobrať.

Article 4.

La Puissance détentrice des prisonniers de guerre est tenue de pourvoir à leur entretien.

Des différences de traitement entre les prisonniers ne sont licites que si elle se basent sur le grade militaire, l'état de santé physique ou psychique, les aptitudes professionnelles ou le sexe de ceux qui en bénéficient.

TITRE II.

De la capture.

Article 5.

Chaque prisonnier de guerre est tenu de déclarer, s'il est interrogé à ce sujet, ses véritables noms et grade, ou bien son numéro matricule.

Dans le cas où il enfreindrait cette règle, il s'exposerait à une restriction des avantages accordés aux prisonniers de sa catégorie.

Aucune contrainte ne pourra être exercée sur les prisonniers pour obtenir des renseignements relatifs à la situation de leur armée ou de leur pays. Les prisonniers qui refuseront de répondre ne pourront être ni menacés, ni insultés, ni exposés à des désagréments ou désavantages de quelque nature que ce soit.

Si, en raison de son état physique ou mental, un prisonnier est dans l'incapacité d'indiquer son identité, il sera confié au service de santé.

Article 6.

Tous les effets et objets d'usage personnel — sauf les armes, les chevaux, l'équipement militaire et les papiers militaires — resteront en la possession des prisonniers de guerre, ainsi que les casques métalliques et les masques contre les gaz.

Les sommes dont sont porteurs, les prisonniers ne pourront leur être enlevées que sur l'ordre d'un officier et après que leur montant aura été constaté. Un reçu en sera délivré. Les sommes ainsi enlevées devront être portées au compte de chaque prisonnier.

Les pièces d'identité, les insignes de grade, les décorations et les objets de valeur ne pourront être enlevés aux prisonniers.

ČASŤ III.

O zajatí.

Oddiel I.

O odsunutí vojnových zajatcov.

Článok 7.

V čase čo možno najkratšom po svojom zajatí, vojnoví zajatci sa odsunú na shromaždišťa, ktoré sú dostatočne ďaleko od bojišťa, aby boli mimo nebezpečenstva.

V nebezpečnom pásme môžu ostať dočasne len takí zajatci, ktorí by svoje zranenia alebo svoju chorobu vystavili pri odsunutí väčšiemu nebezpečenstvu, než keby ostali na mieste.

Vojnových zajatcov až do ich odsunutia s bojišťa neslobodno zbytočne vyštavovať nebezpečenstvu.

Odsunutie zajatcov peši bude možno uskutočniť pravidelne len v etapách 20 kilometrov za deň, iba že by potreba dosiahnuť miesta, kde sú voda a potraviny, vyžadovala dlhšie etapy.

Článok 8.

Vojnu vedúci sú povinní oznamovať si v čase čo možno najkratšom každé zajatie zajatcov, a to prostredníctvom informačných kancelárií, organizovaných podľa článku 77. Rovnako sú povinní oznamovať si úradné adresy, na ktoré možno adresovať rodinnú korešpondenciu vojnovým zajatcom.

Len čo sa naskytne možnosť, má sa každému zajatcovi umožniť, aby mohol písať svojej rodine, a to za podmienok určených v článku 36 a nasledujúcich.

Nakoľko ide o zajatcov zajatých na mori, ustanovenia tohto článku zachovajú sa podľa možnosti hneď po príchode do prístavu.

Oddiel II.

O táboroch vojnových zajatcov.

Článok 9.

Vojnových zajatcov možno internovať v meste, v pevnosti alebo v akomkoľvek inom mieste so záväzkom nevzdialiť sa odtiaľ za určité stanovené hranice.

TITRE III.

De la captivité.

SECTION I.

De l'évacuation des prisonniers de guerre.

Article 7.

Dans le plus bref délai possible après leur capture, les prisonniers de guerre seront évacués sur des dépôts situés dans une région assez éloignée de la zone de combat pour qu'ils se trouvent hors de danger.

Ne pourront être maintenus, temporairement, dans une zone dangereuse que les prisonniers qui, en raison de leurs blessures ou de leurs maladies, courraient de plus grands risques à être évacués qu'à rester sur place.

Les prisonniers ne seront pas inutilement exposés au danger, en attendant leur évacuation d'une zone de combat.

L'évacuation à pied des prisonniers ne pourra se faire normalement que par étapes de 20 kilomètres par jour, à moins que la nécessité d'atteindre les dépôts d'eau et de nourriture n'exige de plus longues étapes.

Article 8.

Les belligérants sont tenus de se notifier réciproquement toute capture de prisonniers dans le plus bref délai possible, par l'intermédiaire des bureaux de renseignements, tels qu'ils sont organisés à l'article 77. Ils sont également tenus de s'indiquer mutuellement les adresses officielles auxquels les correspondances des familles peuvent être adressées aux prisonniers de guerre.

Aussitôt que faire se pourra, tout prisonnier devra être mis en mesure de correspondre lui-même avec sa famille, dans les conditions prévues aux articles 36 et suivants.

En ce qui concerne les prisonniers capturés sur mer, les dispositions du présent article seront observées aussitôt que possible après l'arrivée au port.

SECTION II.

Des camps de prisonniers de guerre.

Article 9.

Les prisonniers de guerre pourront être internés dans une ville, forteresse ou localité quelconque, avec l'obligation de ne pas s'en éloigner au delà de certaines limites

Možno ich tiež internovať v ohradných táboroch; zavrieť ich alebo ich obmedziť na určité miesto možno len z nevyhnutného dôvodu bezpečnostného alebo zdravotného, a to do toho času, kým trvajú okolnosti, ktoré si vyžadujú toto opatrenie.

Zajatci zajatí v nezdravých krajoch alebo v krajoch, ktorých podnebie je škodlivé pre osoby, prichádzajúce z mierneho pásma, prevezú sa podľa možnosti čo najskôr pod priaznivejšie podnebie.

Vojnu vedúci vyhnú sa podľa možnosti tomu, aby v tom istom tábore sromazdili zajatcov rozličných rás a národností. Nijakého zajatca nemožno, nech je to kedykoľvek, poslať späť do kraja, kde by bol vystavený paľbe bojišťa, ani ho nemožno použiť na to, aby svojou prítomnosťou chránil určité body alebo určité kraje pred bombardovaním.

Kapitola 1.

O zariadení táborov.

Článok 10.

Vojenski zajatci sa ubytujú v budovách alebo v barakoch, ktoré poskytujú každú možnú záruku hygieny a zdravia.

Miestnosti musia sa úplne chrániť pred vlhkosťou, dostatočne vykurovať a osvetľovať. Musia sa urobiť všetky opatrenia proti nebezpečenstvu požiaru.

Nakoľko ide o spálne: pre ich celkovú plochu, najmenší kubičný obsah vzduchu, zariadenie a spací materiál, budú podmienky rovnaké ako pre vojenské oddiele v posádkach Mocnosti, u ktorej sú zajatci.

Kapitola 2.

O stravovaní a ošatení vojnových zajatcov.

Článok 11.

Dávka potravy vojnových zajatcov bude sa rovnáť čo do množstva a akosti dávke vojenských oddielov v posádkach.

Zajatci okrem toho dostanú prostriedky, aby si sami pripravili doplnky k potravě, ktoré by mali k dispozícii.

Pitná voda dodá sa im v dostatočnom množstve. Dovolí sa im používať tabak. Zajatcov bude možno použiť v kuchyniach.

déterminées. Ils pourront également être internés dans des camps clôturés; ils ne pourront être enfermés ou consignés que par mesure indispensable de sûreté ou d'hygiène, et seulement pendant la durée des circonstances qui nécessitent cette mesure.

Les prisonniers capturés dans des régions malsaines ou dont le climat est pernicieux pour les personnes venant des régions tempérées seront transportés, aussitôt que possible, sous un climat plus favorable.

Les belligérants éviteront, autant que possible, de réunir dans un même camp des prisonniers de races ou de nationalités différentes.

Aucun prisonnier ne pourra, à quelque moment que ce soit, être renvoyé dans une région où il serait exposé au feu de la zone de combat, ni être utilisé pour mettre par sa présence certains points ou certaines régions à l'abri du bombardement.

Chapitre premier.

De l'installations des camps.

Article 10.

Les prisonniers de guerre seront logés dans des bâtiments ou dans des baraquements présentant toutes garanties possibles d'hygiène et de salubrité.

Les locaux devront être entièrement à l'abri de l'humidité, suffisamment chauffés et éclairés. Toutes les précautions devront être prises contre les dangers d'incendie.

Quand aux dortoirs: surface totale, cube d'air minimum, aménagement et matériel de couchage, les conditions seront les mêmes que pour les troupes de dépôt de la Puissance détentrice.

Chapitre 2.

De la nourriture et de l'habillement des prisonniers de guerre.

Article 11.

La ration alimentaire des prisonniers de guerre sera équivalente en quantité et qualité à celle des troupes de dépôt.

Les prisonniers recevront, en outre, les moyens de préparer eux-mêmes les suppléments dont ils disposeraient.

De l'eau potable en suffisance leur sera fournie. L'usage du tabac sera autorisé. Les prisonniers pourront être employés aux cuisines.

Zakazujú sa všetky kolektívne disciplinárne opatrenia, ktoré sa týkajú stravy.

Článok 12.

Mocnosť, ktorá má vojnových zajatcov, dodá im šatstvo, bielizeň a obuv. Výmena a oprava tejto výbavy musí sa pravidelne zaistiť. Okrem toho pracujúci zajatci majú dostať pracovný oblek všade tam, kde to povaha práce bude vyžadovať.

Vo všetkých táboroch zriadia sa kantíny, v ktorých zajatci budú si môcť započítať, za ceny v miestnom obchode obvyklé, potraviny a bežné predmety.

Zisky, ktoré kantíny vynesú správam táborov, použijú sa v prospech zajatcov.

Kapitola 3.

O hygiene v táboroch.

Článok 13.

Vojnu vedúci budú povinní urobiť všetky potrebné zdravotnícke opatrenia, aby zaistili čistotu a zdravie v táboroch a prípadne epidémiám.

Vojnoví zajatci budú môcť vo dne i v noci použiť zariadenia, srovnávajúce sa s pravidlami hygieny a udržiavané trvale v čistote.

Okrem toho a bez ujmy kúpeľov a sprch, ktorými sa tábory podľa možnosti opatria, poskytne sa zajatcom dostatočné množstvo vody, aby sa mohli starať o svoju telesnú čistotu.

Má sa im poskytnúť možnosť, aby sa mohli venovať telesným cvičeniam a užiť čerstvý vzduch.

Článok 14.

Každý tábor bude mať nemocnicu, kde vojnoví zajatci dostanú ošetrovanie každého druhu, ktoré budú potrebovať. Pre prípad potreby prichystajú sa odlúčené miestnosti pre chorých, ktorí majú nákazlivú chorobu.

Trovy liečebné, počítajúc do toho trovy za predbežné protézy, prípadnú na farchu Mocností, ktorá má zajatcov.

Vojnu vedúci budú povinní vydať na žiadosť každému ošetrovanému zajatcovi úradné osvedčenie, obsahujúce druh a

Toutes mesures disciplinaires collectives portant sur la nourriture sont interdites.

Article 12.

L'habillement, le linge et les chaussures seront fournis aux prisonniers de guerre par la Puissance détentrice. Le remplacement et les réparations de ces effets devront être assurés régulièrement. En outre, les travailleurs devront recevoir une tenue de travail partout où la nature de travail l'exigera.

Dans tous les camps seront installées des cantines où les prisonniers pourront se procurer, aux prix du commerce local, des denrées alimentaires et des objets usuels.

Les bénéfices procurés par les cantines aux administrations des camps seront utilisés au profit des prisonniers.

Chapitre 3.

De l'hygiène dans les camps.

Article 13.

Les belligérants seront tenus de prendre toutes les mesures d'hygiène nécessaires pour assurer la propreté et la salubrité des camps et pour prévenir les épidémies.

Les prisonniers de guerre disposeront, jour et nuit, d'installations conformes aux règles de l'hygiène et maintenues en état constant de propreté.

En outre, et sans préjudice des bains et douches dont les camps seront pourvus dans la mesure du possible, il sera fourni aux prisonniers pour leurs soins de propreté corporelle une quantité d'eau suffisante.

Ils devront avoir la possibilité de se livrer à des exercices physiques et de bénéficier du plein air.

Article 14.

Chaque camp possédera une infirmerie, où les prisonniers de guerre recevront les soins de toute nature dont ils pourront avoir besoin. Le cas échéant, des locaux d'isolement seront réservés aux malades atteints d'affections contagieuses.

Les frais de traitement, y compris ceux des appareils provisoires de prothèse, seront à la charge de la Puissance détentrice.

Les belligérants seront tenus de remettre, sur demande, à tout prisonnier traité une déclaration officielle indiquant la na-

trvanie jeho choroby, ako aj liečenie, ktorého sa mu dostalo.

Vojnu vedúci sa môžu navzájom splnomocniť osobitnými dohovormi, aby si podržali v táborech lekárov a ošetrovateľov na ošetrovanie svojich zajatých krajanov.

Zajatci ťažko chorí alebo takí, ktorých stav vyžaduje dôležitý chirurgický zákrok, majú sa prijať na útraty Mocnosti, ktorá ich drží v zajatí, do každého vojenského alebo civilného ústavu, vhodného ich liečiť.

Článok 15.

Najmenej raz za mesiac usporiadajú sa lekárske prehliadky vojnových zajatcov. Ich účelom bude preskúmať všeobecný zdravotný stav a stav čistoty, ako aj pátrať po nákazlivých chorobách, najmä po tuberkulóze a pohlavných chorobách.

Kapitola 4.

O duševných a mravných potrebách vojnových zajatcov.

Článok 16.

Vojnovým zajatcom sa ponechá sloboda vykonávať svoje náboženstvo, počítajúc do toho ich účasť na obradoch svojho vyznania, pod tou jedinou podmienkou, že budú zachovávať poriadkové a policajné predpisy, vydané vojnou vrchnosťou.

Vo vojne zajatým duchovným ktoréhokoľvek vyznania povolí sa vykonávať poslanie medzi svojimi spoluveriacimi bez obmedzenia.

Článok 17.

Vojnu vedúci budú čo možno najviac podporovať duševné a športové rozptýlenia, usporiadané vojnovými zajatcami.

Kapitola 5.

O vnútornej disciplíne táborov.

Článok 18.

Každý tábor vojnových zajatcov postaví sa pod právomoc zodpovedného dôstojníka.

Okrem vonkajších prejavov úcty, predvídaných platnými nariadeniami svojich armád voči vlastným príslušníkom, vojnoví zajatci budú povinní zdraviť všetkých

ture et la durée de sa maladie, ainsi que les soins reçus.

Il sera loisible aux belligérants de s'autoriser mutuellement, par voie d'arrangements particuliers, à retenir dans les camps des médecins et infirmiers chargés de soigner leurs compatriotes prisonniers.

Les prisonniers atteints d'une maladie grave ou dont l'état nécessite une intervention chirurgicale importante, devront être admis, aux frais de la Puissance détentrice, dans toute formation militaire ou civile qualifiée pour les traiter.

Article 15.

Des inspections médicales des prisonniers de guerre seront organisées au moins une fois par mois. Elles auront pour objet le contrôle de l'état général de santé et de l'état de propreté, ainsi que le dépistage des maladies contagieuses, notamment de la tuberculose et des affections vénériennes.

Chapitre 4.

Des besoins intellectuels et moraux des prisonniers de guerre.

Article 16.

Toute latitude sera laissée aux prisonniers de guerre pour l'exercice de leur religion, y compris l'assistance aux offices de leur culte, à la seule condition de se conformer aux mesures d'ordre et de police prescrites par l'autorité militaire.

Les ministres d'un culte, prisonniers de guerre, quelle que soit la dénomination de ce culte, seront autorisés à exercer pleinement leur ministère parmi leurs coreligionnaires.

Article 17.

Les belligérants encourageront le plus possible les distractions intellectuelles et sportives organisées par les prisonniers de guerre.

Chapitre 5.

De la discipline intérieure des camps.

Article 18.

Chaque camp de prisonniers de guerre sera placé sous l'autorité d'un officier responsable.

Outre les marques extérieures de respect prévues par les règlements en vigueur dans leurs armées à l'égard de leurs nationaux, les prisonniers de guerre devront le

dôstojníkov Mocnosti, u ktorej sú v zajati.

Vo vojne zajatí dôstojníci budú povinní zdraviť len dôstojníkov tejto Mocnosti, ktorí majú vyššiu alebo rovnakú hodnosť.

Článok 19.

Nosíť odznaky hodnosti a vyznamenania sa povolí.

Článok 20.

Nariadenia, rozkazy, výstrahy a oznamy každého druhu musia sa vyhlásiť vojnovým zajatcom v takej reči, ktorej rozumejú. Tá istá zásada sa použije pri vypočúvaní.

Kapitola 6.

Osobitné ustanovenia pre dôstojníkov a osoby im na roveň postavené.

Článok 21.

Vojnu vedúci budú povinní od začiatku nepriateľstva oznámiť si tituly a hodnosti, ktoré sa užívajú v ich armádach, aby si zabezpečili rovnaké zaobchádzanie s dôstojníkmi a im na roveň postavenými osobami s obdobnými hodnosťami.

S dôstojníkmi a osobami im na roveň postavenými, ktorí boli zajatí vo vojne, bude sa zaobchádzať s ohľadmi, ktoré patria ich hodnosti a ich veku.

Článok 22.

Aby sa zaistila obsluha v dôstojníckych táboroch, pridelia sa tam v dostatočnom počte vo vojne zajatí vojaci tej istej armády, ktorí podľa možnosti rozprávajú tou istou rečou ako dôstojníci a ktorých počet zodpovedá hodnosti dôstojníkov a osôb im na roveň postavených.

Dôstojníci a osoby im na roveň postavené obstarávajú si stravu a ošatenie z platu, ktorým im bude vyplácať Mocnosť, držiaca ich v zajatí. Správa stravovania dôstojníkmi samými má sa každým spôsobom podporovať.

Kapitola 7.

O peňažných prostriedkoch vojnových zajatcov.

Článok 23.

S výhradou osobitných dohôd medzi vojnou vedúcimi Mocnosťami, a najmä dohôd predvidaných v článku 24, dôstojníci

salut à tous les officiers de la Puissance détentrice.

Les officiers prisonniers de guerre ne seront tenus de saluer que les officiers de grade supérieur ou égal de cette Puissance.

Article 19.

Le port des insignes de grade et des décorations sera autorisé.

Article 20.

Les règlements, ordres, avertissements et publications de toute nature devront être communiqués aux prisonniers de guerre dans une langue qu'ils comprennent. Le même principe sera appliqué aux interrogatoires.

Chapitre 6.

Dispositions spéciales concernant les officiers et assimilés.

Article 21.

Dès le début des hostilités, les belligérants seront tenus de se communiquer réciproquement les titres et les grandes en usage dans leurs armées respectives, en vue d'assurer l'égalité de traitement entre les officiers et assimilés de grades équivalents.

Les officiers et assimilés prisonniers de guerre seront traités avec les égards dus à leur grade à leur âge.

Article 22.

En vue d'assurer le service des camps d'officiers, des soldats prisonniers de guerre de la même armée, et autant que possible parlant la même langue, y seront détachés, en nombre suffisant, en tenant compte du grade des officiers et assimilés.

Ceux-ci se procureront leur nourriture et leurs vêtements sur la solde qui leur sera versée par la Puissance détentrice. La gestion de l'ordinaire par les officiers eux-mêmes devra être favorisée de toute manière.

Chapitre 7.

Des ressources pécuniaires des prisonniers de guerre.

Article 23.

Sous réserve d'arrangements particuliers entre les Puissances belligérantes, et notamment de ceux prévus à l'article 24,

a osoby im na roveň postavené, zajatí vo vojne, budú dostávať od Mocnosti, ktorá ich má v zajatí, ten istý plat ako dôstojníci obdobnej hodnosti v armádach tejto Mocnosti, avšak pod tou podmienkou, že tento plat nepresahuje onen plat, na ktorý majú nárok v armádach štátu, ktorému slúžili. Tento plat bude sa im vyplácať celý, podľa možnosti raz za mesiac, a nesmie sa pri tom z neho strhávať žiadna strážka na výdavky, ktoré pripadajú na farchu Mocnosti, ktorá ich drží v zajatí, aj keby tieto výdavky boli v ich prospech.

Dohovorom medzi vojnou vedúcimi určí sa peňažný kurz pre toto platenie; ak takéhoto dohovoru nieť, ustanoví sa kurz, ktorý bol v platnosti v čase započatia nepriateľstva.

Všetky platy, vyplácané vojnovým zajatcom ako plat, musí vrátiť po skončení nepriateľstva tá Mocnosť, u ktorej vojnoví zajatci slúžili.

Článok 24.

Na začiatku nepriateľstva vojnou vedúci určia spoločnou dohodou najvyššiu sumu v hotovosti, ktorú vojnoví zajatci rozličných hodností a kategórií budú oprávnení mať u seba. Každý strhnutý alebo zadržaný prebytok vojnového zajatca, ako aj každá ním složená suma, pripíše sa na jeho účet a bez jeho súhlasu nesmie sa premeniť na inú menu.

Sumy, ktoré majú dostať zo svojich účtov vojnoví zajatci, vyplatia sa im na konci ich zajatia.

Počas trvania ich zajatia poskytnú sa im všetky úľavy, aby mohli odoslať tieto sumy celkom alebo čiastočne bankám alebo súkromným osobám vo svojom domovskom štáte.

Kapitola 8.

O prevážaní vojnových zajatcov.

Článok 25.

Nakoľko to priebeh vojenských operácií nevyžaduje, chorí a ranení vojnoví zajatci sa nebudú prevážať dotiaľ, kým by cesta ohrozovala ich ozdravenie.

Článok 26.

Pri prevážaní vojnoví zajatci sa predom úradne upovedomia o svojom novom

les officiers et assimilés prisonniers de guerre recevront de la Puissance détentrice la même solde que les officiers de grade correspondant dans les armées de cette Puissance, sous condition, toutefois, que cette solde ne dépasse pas celle à laquelle ils ont droit dans les armées du pays qu'ils ont servi. Cette solde leur sera versée intégralement, une fois par mois si possible, et sans qu'il puisse être fait aucune déduction pour des dépenses incombant à la Puissance détentrice, alors même qu'elles seraient en leur faveur.

Un accord entre les belligérants fixera le taux du change applicable à ce paiement; à défaut de pareil accord, le taux adopté sera celui en vigueur au moment de l'ouverture des hostilités.

Tous les versements effectués aux prisonniers de guerre à titre de solde devront être remboursés, à la fin des hostilités, par la Puissance qu'ils ont servie.

Article 24.

Dès le début des hostilités, les belligérants fixeront d'un commun accord le montant maximum d'argent comptant que les prisonniers de guerre des divers grades et catégories seront autorisés à conserver par devers eux. Tout excédent retiré ou retenu à un prisonnier sera, de même que tout dépôt d'argent effectué par lui, porté à son compte et ne pourra être converti en une autre monnaie sans son assentiment.

Les soldes créditeurs de leurs comptes seront versés aux prisonniers de guerre à la fin de leur captivité.

Pendant la durée de celles-ci, des facilités leur seront accordées pour le transfert de ces sommes, en tout ou partie, à des banques ou à des particuliers dans leur pays d'origine.

Chapitre 8.

Du transfert des prisonniers de guerre.

Article 25.

A moins que la marche des opérations militaires ne l'exige, les prisonniers de guerre malades et blessés ne seront pas transférés tant que leur guérison pourrait être compromise par le voyage.

Article 26.

En cas de transfert, les prisonniers de guerre seront avisés au préalable officielle-

určení; dovoli sa im vziať so sebou svoju osobnú výbavu, svoju korešpondenciu a baliky, došlé na ich adresu.

Všetky potrebné opatrenia sa urobia, aby korešpondencia a baliky, adresované do ich starého tábora zaslaly sa za nimi bez odkladu.

Sumy, složené na účet prevezených zajatcov, odovzdajú sa príslušnej vrchnosti miesta ich nového pobytu.

Trovy, vzniklé prevážaním, idú na farchy Mocnosti, ktorá drží týchto zajatcov.

Oddiel III.

O práci vojnových zajatcov.

Kapitola 1. Všeobecne.

Článok 27.

Vojnu vedúci budú môcť používať na práce zdravých vojnových zajatcov podľa ich hodnosti a ich schopností, vynímajúc dôstojníkov a osoby im na roveň postavené.

Predsa však, ak dôstojníci alebo osoby im na roveň postavené požadujú im zodpovedajúcu prácu, podľa možnosti sa im táto zaobstará.

Vo vojne zajatí poddôstojníci môžu sa pribrať len na dozorné práce, iba že by výslovne požiadali o zamestnanie platené.

Vojnu vedúci budú povinní vojnovým zajatcom, ktorí utrpeli úraz pri práci, priznať účasť po celý čas ich zajatia na výhodách z ustanovení, ktoré sa vzťahujú na robotníkov tej istej kategórie podľa zákonodarstva Mocnosti, u ktorej sú zajatci v zajatí. Nakoľko ide o vojnových zajatcov, na ktorých by sa tieto zákonné ustanovenia nemohli použiť v smysle zákonodarstva tejto Mocnosti, zaväzuje sa táto Mocnosť odporúčať svojmu zákonodarnému sboru všetky vhodné opatrenia na spravodlivé odškodnenie obetí.

Kapitola 2. O organizácii práce.

Článok 28.

Mocnosť, držiaca zajatcov, preberie plnú zodpovednosť za výživu, zaopatrenie, zaobchádzanie a vyplácanie platu voj-

ment de leur nouvelle destination; ils seront autorisés à emporter leurs effets personnels, leur correspondance et les colis arrivés à leur adresse.

Toutes dispositions utiles seront prises pour que la correspondance et les colis adressés à leur ancien camp leur soient transmis sans délai.

Les sommes déposées au compte des prisonniers transférés seront transmises à l'autorité compétente du lieu de leur nouvelle résidence.

Les frais causés par les transferts seront à la charge de la Puissance détentrice.

SECTION III.

Du travail des prisonniers de guerre.

Chapitre 1. Généralités.

Article 27.

Les belligérants pourront employer comme travailleurs les prisonniers de guerre valides, selon leur grade et leurs aptitudes, à l'exception des officiers et assimilés.

Toutefois, si des officiers ou assimilés demandent un travail qui leur convienne, celui-ci leur sera procuré dans la mesure du possible.

Les sous-officiers prisonniers de guerre ne pourront être astreints qu' à des travaux de surveillance, à moins qu'ils ne fassent la demande expresse d'une occupation rémunératrice.

Les belligérants seront tenus de mettre, pendant toute la durée de la captivité, les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail au bénéfice des dispositions applicables aux travailleurs de même catégorie selon la législation de la Puissance détentrice. En ce qui concerne les prisonniers de guerre auxquels ces dispositions légales ne pourraient être appliquées en raison de la législation de cette Puissance, celle-ci s'engage à recommander à son corps législatif toutes mesures propres à indemniser équitablement les victimes.

Chapitre 2. De l'organisation du travail.

Article 28.

La Puissance détentrice assumera l'entière responsabilité de l'entretien, des soins, du traitement et du paiement des sa-

novým zajatcom, ktorí pracujú na účet súkromníkov.

Článok 29.

Nikoho z vojnových zajatcov neslobodno použiť na práce, na ktoré je telesne neschopný.

Článok 30.

Denný pracovný čas vojnových zajatcov, počítajúc do toho cestu tam i späť, nebude nad mieru a nesmie v žiadnom prípade prevýšiť pracovný čas, prípustný pre civilných robotníkov, používaných pre tú istú prácu v dotyčnom kraji. Každému zajatcovi dá sa každý týždeň nepretržitých dvadsaťštyri hodín odpočinku, predovšetkým v nedeľu.

Kapitola 3.

O zakázanej práci

Článok 31.

Práce, ktoré vykonávajú vojnoví zajatci, nebudú v nijakom bezprostrednom vzťahu s vojnovými operáciami. Najmä sa zakazuje upotrebiť zajatcov na výrobu a dopravu zbraní alebo streliva každého druhu, ako aj na dopravu materiálu, určitého pre bojujúce jednotky.

Pri porušení ustanovení predošlého odseku zajatci majú mať možnosť po splnení alebo pri začiatku plnenia rozkazu predniesť svoje sťažnosti prostredníctvom dôverníkov, ktorých úlohy sa predvidajú v článkoch 43 a 44, alebo, ak niet dôverníka, prostredníctvom zástupcov ochranej Mocnosti.

Článok 32.

Zakazuje sa používať vojnových zajatcov na práce nezdravé alebo nebezpečné.

Každé zhoršenie pracovných podmienok čo disciplinárne opatrenie sa zakazuje.

Kapitola 4.

O pracovných oddieloch.

Článok 33.

Zariadenie pracovných oddielov má sa podobáť zariadeniu zajateckých táborov, najmä nakoľko ide o podmienky hygieny,

lares des prisonniers de guerre travaillant pour le compte de particuliers.

Article 29.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être employé à des travaux auxquels il est physiquement inapte.

Article 30.

La durée du travail journalier des prisonniers de guerre, y compris celle du trajet d'aller et de retour, ne sera pas excessive et ne devra, en aucun cas, dépasser celle admise pour les ouvriers civils de la région employés au même travail. Il sera accordé à chaque prisonnier un repos de vingt-quatre heures consécutives chaque semaine, de préférence le dimanche.

Chapitre 3.

Du travail prohibé.

Article 31.

Les travaux fournis par les prisonniers de guerre n'auront aucun rapport direct avec les opérations de la guerre. En particulier, il est interdit d'employer des prisonniers à la fabrication et au transport d'armes ou de munitions de toute nature, ainsi qu'au transport de matériel destiné à des unités combattantes.

En cas de violation des dispositions de l'alinéa précédent, les prisonniers ont la latitude, après exécution ou commencement d'exécution de l'ordre, de faire présenter leurs réclamations par l'intermédiaire des hommes de confiance dont les fonctions sont prévues aux articles 43 et 44, ou, à défaut d'homme de confiance, par l'intermédiaire des représentants de la Puissance protectrice.

Article 32.

Il est interdit d'employer des prisonniers de guerre à des travaux insalubres ou dangereux.

Toute aggravation des conditions du travail par mesure disciplinaire est interdite.

Chapitre 4.

Des détachements de travail.

Article 33.

Le régime des détachements de travail devra être semblable à celui des camps de prisonniers de guerre, en particulier en ce

o stravu, o ošetrovanie v prípade úrazu alebo choroby, o korešpondenciu a prijímanie balíkov.

Každý pracovný oddiel bude náležať k niektorému zajateckému tábora. Veliiteľ tohto tábora bude zodpovedný za to, že v pracovnom oddiele budú sa dodržiavať ustanovenia tejto Dohody.

Kapitola 5.

O mzde.

Článok 34.

Vojnoví zajatci nedostanú plat za prácu, konané pre správu, zariadenie a udržiavanie táborov.

Zajatci, používaní na iné práce, budú mať nárok na mzdu, ktorá sa určí dohovormi medzi vojnou vedúcimi.

Tieto dohovory určia tiež časť platu, ktorú si môže správa tábora zadržať, sumu, ktorá bude náležať vojnovému zajatcovi a spôsob, akým sa mu táto suma dá použiť počas jeho zajatia.

Kým sa tieto dohovory neuzavrú, odmena za prácu zajatcov určí sa podľa pravidiel:

a) Práce, konané pre štát, budú sa platiť podľa sadzby, platnej pre vojakov vlastnej armády, ktorí vykonávajú tie isté práce, alebo, ak niet takejto sadzby, podľa sadzby, ktorá zodpovedá vykonávaným prácami;

b) Ak sa práce konajú na účet iných verejných správ alebo pre súkromníkov, podmienky sa upravia v dohode s vojenským úradom.

Mzda, ktorá ostala k dobru zajatca, odovzdá sa mu na konci jeho zajatia. Ak zajatec zomrie, odošle sa cestou diplomatickou jeho dedičom.

Oddiel IV.

O stykoch vojnových zajatcov s vonkajším svetom,

Článok 35.

Na začiatku nepriateľstva vojny vedúci uverejných opatrenia, ktoré majú slúžiť pre vykonanie ustanovení tohto oddielu.

qui concerne les conditions hygiéniques, la nourriture, les soins en cas d'accident ou de maladie, la correspondance et la réception des colis.

Tout détachement de travail relèvera d'un camp de prisonniers. Le commandant de ce camp sera responsable de l'observation, dans le détachement de travail, des dispositions de la présente Convention.

Chapitre 5.

Du salaire.

Article 34.

Les prisonniers de guerre ne recevront pas de salaire pour les travaux concernant l'administration, l'aménagement et l'entretien des camps.

Les prisonniers employés à d'autres travaux auront droit à un salaire à fixer par des accords entre les belligérants.

Ces accords spécifieront également la part que l'administration du camp pourra retenir, la somme qui appartiendra au prisonnier de guerre et la manière dont cette somme sera mise à sa disposition pendant la durée de sa captivité.

En attendant la conclusion des dits accords, la rétribution du travail des prisonniers sera fixée selon les normes ci-dessous:

a) Les travaux faits pour l'Etat seront payés d'après les tarifs en vigueur pour les militaires de l'armée nationale exécutant les mêmes travaux, ou, s'il n'en existe pas, d'après un tarif en rapport avec les travaux exécutés.

b) Lorsque les travaux ont lieu pour le compte d'autres administrations publiques ou pour des particuliers, les conditions en seront réglées d'accord avec l'autorité militaire.

Le solde restant au crédit du prisonnier lui sera remis à la fin de sa captivité. En cas de décès, il sera transmis par la voie diplomatique aux héritiers du défunt.

SECTION IV.

Des relations des prisonniers de guerre avec l'extérieur.

Article 35.

Dès le début des hostilités, les belligérants publieront les mesures prévues pour l'exécution des dispositions de la présente section.

Článok 36.

Každý z vojnových zajatcov určí čas od času počet listov a korešpondenčných lístkov, ktoré vojnoví zajatci rozličných kategórií budú oprávnení mesačne odoslať a počet tento oznámi druhému vojnu vedúcemu.

Tieto listy a lístky odošlú sa poštou najkratšou cestou. Z disciplinárnych dôvodov nemožno ich ani zdržovať ani zdrážať.

Každý zajatec najneskôršie do týždňa po svojom príchode do tábora a rovnako pri onemocnení dostane príležitosť poslať svojej rodine korešpondenčný lístok, ktorým jej oznámi svoje zajatie a stav svojho zdravia. Tieto lístky odošlú sa s najväčším urýchlením a nemožno ich nijakým spôsobom zdržovať.

Zpravidla má sa korešpondencia zajatcov písať v ich materinskej reči. Vojnu vedúci môžu dovoliť korešpondovať v iných rečiach.

Článok 37.

Vojnovým zajatcom sa dovoľí prijímať jednotlivé poštové balíky, obsahujúce potraviny a iné predmety, určené pre ich výživu a ošatenie. Balíky sa odovzdajú adresátom na potvrdenie.

Článok 38.

Listy a zásielky peňažné alebo cenné, ako aj poštové balíky, určené pre vojnových zajatcov alebo nimi odosielané či priamo alebo prostredníctvom informačných kancelárií, predvidaných v článku 77, budú oslobodené od všetkých poštových poplatkov, práve tak v štátoch pôvodu a určenia ako aj v štátoch, ktorými prechádzajú.

Dary a podpory v naturáliách, určené pre vojnových zajatcov, budú rovnako oslobodené od všetkých vstupných a iných poplatkov, ako aj dopravného na železničných štátoch prevádzaných.

V prípadoch uznane súrnych zajatcom sa dovoľí poslať telegramy, ak zaplatia obvyklé poplatky.

Článok 39.

Vojnovým zajatcom sa dovoľí prijímať jednotlivé zásielky kníh, ktoré sa môžu

Article 36.

Chacun des belligérants fixera périodiquement le nombre des lettres et des cartes postales que les prisonniers de guerre des diverses catégories seront autorisés à expédier par mois, et notifiera ce nombre à l'autre belligérant. Ces lettres et cartes seront transmises par la poste suivant la voie la plus courte. Elles ne pourront être retardées ni retenues pour motifs de discipline.

Dans le délai maximum d'une semaine après son arrivée au camp et de même en cas de maladie, chaque prisonnier sera mis en mesure d'adresser à sa famille une carte postale l'informant de sa capture et de l'état de sa santé. Les dites cartes postales seront transmises avec toute la rapidité possible et ne pourront être retardées d'aucune manière.

En règle générale, la correspondance des prisonniers sera rédigée dans la langue maternelle de ceux-ci. Les belligérants pourront autoriser la correspondance en d'autres langues.

Article 37.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des colis postaux contenant des denrées alimentaires et d'autres articles destinés à leur ravitaillement ou à leur habillement. Les colis seront remis aux destinataires contre quittance.

Article 38.

Les lettres et envois d'argent ou de valeurs, ainsi que les colis postaux destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux de renseignements prévus à l'article 77, seront affranchis de toutes taxes postales, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Les dons et secours en nature destinés aux prisonniers seront pareillement affranchis de tous droits d'entrée et autres, ainsi que des taxes de transport sur les chemins de fer exploités par l'Etat.

Les prisonniers pourront, en cas d'urgence reconnue, être autorisés à expédier des télégrammes, contre paiement des taxes usuelles.

Article 39.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des en-

podrobí cenzúre,

Zástupcovia ochranných Mocností a pomocných spolkov, riadne uznaných a poverených, budú môcť poslať diela a zbierky kníh knižniciam zajateckých táborov. Odovzdanie týchto zásielok nebude sa môcť zdržovať pod zámienkou cenzúrnych ťažkostí.

Článok 40.

Cenzúra korešpondencie má sa uskutočniť v lehote čo možno najkratšej. Okrem toho prevzatie poštových zásielok má sa vykonať za podmienok, umožňujúcich zachovať potraviny, ktoré môžu obsahovať a, ak je to možné, v prítomnosti adresáta alebo dôverníka ním riadne uznaného.

Zákazy korešpondencie, vyhlásené voju vedúcimi z dôvodov vojenských alebo politických, môžu byť len prechodného rázu a majú byť čo najkratšie.

Článok 41.

Voju vedúci zabezpečia všetky ulahčenia pre dopravu písomností, spisov alebo listín, určených pre vojnových zajatcov alebo nimi podpísaných, najmä splnomocnení a testamentov.

Urobia potrebné opatrenia, aby v prípade potreby zabezpečili overenie podpisov zajatcov.

Oddiel V.

O styku vojnových zajatcov s vrchnosťami.

Kapitola 1.

O sťažnostiach vojnových zajatcov na zaobchádzanie v zajatí.

Článok 42.

Vojnoví zajatci budú oprávnení predniesť vojenským vrchnosťiam, v ktorých moci sú, svoje žiadosti, týkajúce sa zaobchádzania, ktorému sú v zajatí podrobení.

Rovnako budú mať právo obracať sa na zástupcov ochranných Mocností a im oznámiť, v čom si sťažujú na zaobchádzanie v zajatí.

Tieto žiadosti a sťažnosti majú sa odoslať urýchlene.

vois de livres, qui pourront être soumis à la censure.

Les représentants des Puissances protectrices et des sociétés de secours dûment reconnues et autorisées pourront envoyer des ouvrages et des collections de livres aux bibliothèques des camps de prisonniers. La transmission de ces envois aux bibliothèques ne pourra être retardée sous prétexte de difficultés de censure.

Article 40.

La censure des correspondances devra être faite dans le plus bref délai possible. Le contrôle des envois postaux devra, en outre, s'effectuer dans des conditions propres à assurer la conservation des denrées qu'ils pourront contenir et, si possible, en présence du destinataire ou d'un homme de confiance dûment reconnu par lui.

Les interdictions de correspondance édictées par les belligérants, pour des raisons militaires ou politiques, ne pourront avoir qu'un caractère momentané et devront être aussi brèves que possible.

Article 41.

Les belligérants assureront toutes facilités pour la transmission des actes, pièces ou documents destinés aux prisonniers de guerre ou signés par eux, en particulier des procurations et des testaments.

Ils prendront les mesures nécessaires pour assurer, en cas de besoin, la légalisation des signatures données par les prisonniers.

SECTION V.

Des rapports des prisonniers de guerre avec les autorités.

Chapitre 1.

Des plaintes des prisonniers de guerre à raison du régime de la captivité.

Article 42.

Les prisonniers de guerre auront le droit de faire connaître aux autorités militaires sous le pouvoir desquelles ils se trouvent leurs requêtes concernant le régime de captivité auquel ils sont soumis.

Ils auront également le droit de s'adresser aux représentants des Puissances protectrices pour leur signaler les points sur lesquels ils auraient des plaintes à formuler à l'égard du régime de la captivité.

Ces requêtes et réclamations devront être transmises d'urgence.

Aj keď sa uznajú za neodôvodnené, nemôžu dať podnet pre nijaký trest.

Kapitola 2.

O zástupcoch vojnových zajatcov.

Článok 43.

V každom mieste, kde budú vojnoví zajatci, bude im dovolené určiť si dôverníkov, ktorí budú poverení ich zastupovať pred vojenskými vrchnosťami a pred ochrannými Mocnosťami.

Toto určenie podlieha schváleniu vojenskej vrchnosti.

Dôverníci budú poverení prijímať a rozdeľovať spoločné zásielky. Tak isto v prípade, ak by sa zajatci rozhodli organizovať medzi sebou nejaký spôsob vzájomnej podpory, bude táto organizácia patriť do právomoci dôverníkov. S druhej strany budú tieto môcť poskytnúť svoje služby zajatcom, aby im uľahčili ich styky s pomocnými spolkami, uvedenými v článku 78.

V táboroch dôstojníkov a osôb im na roveň postavených uzná sa vo vojne zajatý dôstojník, ktorý je najstarší v najvyššej hodnosti za sprostredkovateľa medzi táborovými vrchnosťami a zajatými dôstojníkmi a osobami im na roveň postavenými. Za tým cieľom bude môcť určiť zajatého dôstojníka, aby ho napomáhal ako tlmočník pri rokovaníach s táborovými vrchnosťami.

Článok 44.

Keď dôverníci sa použijú ako robotníci, musí sa ich činnosť ako zástupcov vojenských zajatcov započítať do ich povinného pracovného času.

Dôverníkom sa poskytnú všetky uľahčenia pre ich písomný styk s vojenskými vrchnosťami a s ochrannou Mocnosťou. Tento písomný styk sa nebude obmedzovať.

Nijakého zástupcu zajatcov nebude možno preložiť bez toho, že by sa mu dal potrebný čas zasvätiť svojich nástupcov do bežných záležitostí.

Même si elles sont reconnues non fondées, elles ne pourront donner lieu à aucune punition.

Chapitre 2.

Des représentants des prisonniers de guerre.

Article 43.

Dans toute localité où se trouveront des prisonniers de guerre, ceux-ci seront autorisés à désigner des hommes de confiance chargés de les représenter vis-à-vis des autorités militaires et des Puissances protectrices.

Cette désignation sera soumise à l'approbation de l'autorité militaire.

Les hommes de confiance seront chargés de la réception et de la répartition des envois collectifs. De même, au cas où les prisonniers décideraient d'organiser entre eux un système d'assistance mutuelle, cette organisation serait de la compétence des hommes de confiance. D'autre part, ceux-ci pourront prêter leurs offices aux prisonniers pour faciliter leurs relations avec les sociétés de secours mentionnées à l'article 78.

Dans les camps d'officiers et assimilés, l'officier prisonnier de guerre le plus ancien dans le grade le plus élevé sera reconnu comme intermédiaire entre les autorités du camp et les officiers et assimilés prisonniers. A cet effet, il aura la faculté de résigner un officier prisonnier pour l'assister en qualité d'interprète au cours des conférences avec les autorités du camp.

Article 44.

Lorsque les hommes de confiance seront employés comme travailleurs, leur activité comme représentants des prisonniers de guerre devra être comptée dans la durée obligatoire du travail.

Toutes facilités seront accordées aux hommes de confiance pour leur correspondance avec les autorités militaires et avec la Puissance protectrice. Cette correspondance ne sera pas limitée.

Aucun représentant des prisonniers ne pourra être transféré sans que le temps nécessaire lui ait été laissé pour mettre ses successeurs au courant des affaires en cours.

Kapitola 3.

O trestoch vojnových zajatcov.

1. Všeobecné ustanovenia,

Článok 45.

Vojnoví zajatci budú podliehať zákonom, pravidlám a rozkazom, platným v armádach Mocností, u ktorej sú v zajatí.

Každý čin nedisciplinovanosti bude oprávňovať voči nim k opatreniam, ktoré sa predvidávajú týmito zákonmi, pravidlami a rozkazmi.

Nedotknuté ostávajú však ustanovenia tejto kapitoly.

Článok 46.

Vojnových zajatcov bude možno potrestať vojenskými vrchnosťami a súdmi Mocností, u ktorej sú v zajatí, iba tými trestami, ktoré sa určujú za tie isté činy pre vojakov vlastných armád.

Pri rovnakej hodnosti vo vojne zajatí dôstojníci, poddôstojníci a vojaci, trestani disciplinárne, nebudú podrobení horšiemu zaobchádzaniu, ako sa to predpisuje pri rovnakom treste v armádach Mocností, u ktorej sú v zajatí.

Zakazuje sa každý trest telesný, každé zatvorenie v miestnostiach neosvetlených denným svetlom a vôbec každý spôsob akejkoľvek ukrutnosti.

Rovnako sa zakazujú kolektívne tresty za činy jednotlivcov.

Článok 47.

Činy, ktoré tvoria porušenie disciplíny, a najmä pokus úteku, zistia sa čo najskôr. Pri všetkých vojnových zajatcoch, či majú hodnosť alebo nie, predbežná väzba obmedzí sa na potrebnú najmenšiu mieru.

Súdne vyšetrowanie proti vojnovým zajatcom bude sa konať tak rýchle, ako to okolnosti dovoľia; predbežná väzba sa čo možno najviac obmedzí.

Vo všetkých prípadoch trvanie predbežnej väzby odpočíta sa od trestu, uloženého disciplinárne alebo súdne, nakoľko toto odpočítanie sa pripúšťa pre vojakov vlastného vojska.

Chapitre 3.

Des sanctions pénales à l'égard des prisonniers de guerre.

1. Dispositions générales.

Article 45.

Les prisonniers de guerre seront soumis aux lois, règlement et ordres en vigueur dans les armées de la Puissance détentrice.

Tout acte d'insubordination autorisera à leur égard les mesures prévues par ces lois, règlements et ordres.

Demeurent réservées, toutefois, les dispositions du présent chapitre.

Article 46.

Les prisonniers de guerre ne pourront être frappés par les autorités militaires et les tribunaux de la Puissance détentrice d'autres peines que celles qui sont prévues pour les mêmes faits à l'égard des militaires des armées nationales.

A l'identité de grade, les officiers, sous-officiers ou soldats prisonniers de guerre subissant une peine disciplinaire ne seront pas soumis à un traitement moins favorable que celui prévu, en ce qui concerne la même peine, dans les armées de la Puissance détentrice.

Sont interdites toute peine corporelle, toute incarcération dans des locaux non éclairés par la lumière du jour et, d'une manière générale, toute forme quelconque de cruauté.

Sont également interdites les peines collectives pour des actes individuels.

Article 47.

Les faits constituant une faute contre la discipline, et notamment la tentative d'évasion, seront constatés d'urgence; pour tous les prisonniers de guerre, gradés ou non, les arrêts préventifs seront réduits au strict minimum.

Les instructions judiciaires contre les prisonniers de guerre seront conduites aussi rapidement que le permettront les circonstances; la détention préventive sera restreinte le plus possible.

Dans tous les cas, la durée de la détention préventive sera déduite de la peine infligée disciplinairement ou judiciairement, pour autant que cette déduction est admise pour les militaires nationaux.

Článok 48.

S vojnovými zajatcami, ktorí si odpýkali tresty, uložené im súdne alebo disciplinárne, nemožno zaobchádzať inakšie ako s inými zajatcami.

Avšak zajatcov, potrestaných pre pokus úteku, bude možné podrobiť osobitnému dozoru, ktorý však nebude môcť obsahovať nijaké zrušenie záruk, poskytnutých im touto Dohodou.

Článok 49.

Mocnosť, ktorá má v zajatí vojnového zajatca, nemôže ho zbaviť jeho hodnosti.

Zajatcom, potrestaným disciplinárne, nemožno odňať výhody, spojené s ich hodnosťou. Najmä dôstojníci a osoby im na rovné postavené, ktorí si budú odpýkavať tresty, majúce za následok stratu slobody, neumiestia sa v tých istých miestnostiach ako trestaní poddôstojníci alebo jednoduchí vojaci.

Článok 50.

Vojnoví zajatci, ktorí utiekli a boli chytení skôr, ako mohli dosiahnuť svoju armádu alebo opustiť územie, obsadené vojskom, ktoré ich zajalo, budú sa môcť potrestať iba disciplinárne.

Zajatci, ktorí by boli zajatí, keď sa im predtým podarilo dosiahnuť svoju armádu alebo opustiť územie, obsadené vojskom, ktoré ich zajalo, nebudú sa môcť nijako potrestať pre svoj predchádzajúci útek.

Článok 51.

Pokus o útek, ak sa aj opakuje, nebude sa pokladať za prifažujúcu okolnosť, ak by vojnový zajatec bol postavený pred súd pre zločiny alebo prečiny proti osobám alebo vlastníctvu, ktoré spáchal pri tomto pokuse.

Po úteku, pokusom alebo dokonanom, bude možno potrestať druhov ubehlika, ktorí pomáhali pri úteku, len disciplinárne.

Článok 52.

Vojnuvedúci budú sa starať o to, aby príslušné vrchnosti používaly čo najväč-

Article 48.

Les prisonniers de guerre ne pourront, après avoir subi les peines judiciaires ou disciplinaires qui leur auront été infligées, être traités différemment des autres prisonniers.

Toutefois, les prisonniers punis à la suite d'une tentative d'évasion pourront être soumis à un régime de surveillance spécial, mais qui ne pourra comporter la suppression d'aucune des garanties accordées aux prisonniers par la présente Convention.

Article 49.

Aucun prisonnier de guerre ne peut être privé de son grade par la Puissance détentrice.

Les prisonniers punis disciplinairement ne pourront être privés de prérogatives attachées à leur grade. En particulier, les officiers et assimilés qui subiront des peines entraînant privation de liberté ne seront pas placés dans les mêmes locaux que les sous-officiers ou hommes de troupe punis.

Article 50.

Les prisonniers de guerre évadés qui seraient repris avant d'avoir pu rejoindre leur armée ou quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés ne seront passibles que de peines disciplinaires.

Les prisonniers qui, après avoir réussi à rejoindre leur armée ou à quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés seraient de nouveau faits prisonniers ne seront passibles d'aucune peine pour leur fuite antérieure.

Article 51.

La tentative d'évasion, même s'il y a récidive, ne sera pas considérée comme une circonstance aggravante dans le cas où le prisonnier de guerre serait déféré aux tribunaux pour des crimes ou délits contre les personnes ou contre la propriété commis au cours de cette tentative.

Après une évasion tentée ou consommée, les camarades de l'évadé qui auront coopéré à l'évasion ne pourront encourir de ce chef qu'une punition disciplinaire.

Article 52.

Les belligérants veilleront à ce que les autorités compétentes usent de la plus

šiu shovievavosť pri posudzovaní otázky, či trestný čin, spáchaný vojnovým zajatcom, má sa trestať disciplinárne alebo súdne.

To bude platíť najmä pre prípad, ak bude treba posúdiť činy, ktoré súvisia s útekom alebo s pokusom úteku.

Zajatca bude možné pre ten istý čin alebo pre ten istý podklad pre obžalobu polrestať len raz.

Článok 53.

Nijakého vojnového zajatca, ktorému sa uloží disciplinárny trest a ktorý splnil podmienky, určené pre repatriáciu, nebude možné zadržať z dôvodu, že si svoj trest neodpykal.

Zajatcov, ktorí sa majú repatriovať a ktorí sú súdne stíhaní, možno vylúčiť z repatriácie až do skončenia konania a po prípade až do výkonu trestu; tých, ktorí by už na základe odsúdenia boli v trestnej väzbe, možno zadržať až do skončenia svojej trestnej väzby.

Vojnuvedúci si oznámia soznamy tých, ktorí sa nebudú môcť repatriovať z dôvodov, označených v predošlom odseku.

2. Disciplinárne tresty.

Článok 54.

Väzenie je najprisnejším disciplinárnym trestom, ktorý sa môže vojnovému zajatcovi uložiť.

Trvanie jedného a toho istého trestu nemôže prekročiť tridsať dní.

Táto najvyššia výmera tridsiatich dní nemôže sa prekročiť ani v tom prípade, ak by sa zajatec mal v okamžiku, keď sa o ňom rozhoduje, disciplinárne zodpovedať za viaceré činy, či už tieto činy súvisia alebo nie.

Ak zajatec počas svojho väzenia alebo po jeho skončení odsúdi sa na nový disciplinárny trest, najmenej trojdenná lehota bude deliť od seba každé trvanie uväznenia, takže jedno z nich trvá desať dní alebo viacej.

Článok 55.

S výhradou ustanovenia v poslednom odseku článku 11 možno voči vojnovým zajatcom potrestaným disciplinárne použiť ako zostrenie trestu obmedzenie stravy,

grande indulgence dans l'appréciation de la question de savoir si une infraction commise par un prisonnier de guerre doit être punie disciplinairement ou judiciairement.

Il en sera notamment ainsi lorsqu'il s'agira d'apprécier des faits connexes à l'évasion ou à la tentative d'évasion.

Un prisonnier ne pourra, à raison du même fait ou du même chef d'accusation, être puni qu'une seule fois.

Article 53.

Aucun prisonnier de guerre frappé d'une peine disciplinaire, qui se trouverait dans les conditions prévues pour le rapatriement, ne pourra être retenu pour la raison qu'il n'a pas subi sa peine.

Les prisonniers à rapatrier qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pourront être exclus du rapatriement jusqu'à la fin de la procédure, et, le cas échéant, jusqu'à l'exécution de la peine; ceux qui seraient déjà détenus en vertu d'un jugement pourront être retenus jusqu'à la fin de leur détention.

Les belligérants se communiqueront les listes de ceux qui ne pourront être rapatrier pour les motifs indiqués à l'alinéa précédent.

2. Peines disciplinaires.

Article 54.

Les arrêts sont la peine disciplinaire la plus sévère qui puisse être infligée à un prisonnier de guerre.

La durée d'une même punition ne peut dépasser trente jours.

Ce maximum de trente jours ne pourra pas davantage être dépassé dans le cas de plusieurs faits dont un prisonnier aurait à répondre disciplinairement au moment où il est statué à son égard, que ces faits soient connexes ou non.

Lorsqu'au cours ou après la fin d'une période d'arrêts un prisonnier sera frappé d'une nouvelle peine disciplinaire, un délai de trois jours au moins séparera chacune des périodes d'arrêts, dès que l'une d'elle est de dix jours ou plus.

Article 55.

Sous réserve de la disposition faisant l'objet du dernier alinéa de l'article 11, sont applicables, à titre d'aggravation de peine, aux prisonniers de guerre punis

ktoré sa dovoľujú v armádach Mocnosti, u ktorej sú títo zajatci.

Avšak tieto obmedzenia možno nariaďovať len, ak to dovoľuje zdravotný stav potrestaných zajatcov.

Článok 56.

V nijakom prípade nemožno vojnových zajatcov previesť do trestných ústavov (trestníc, žalárov, galejí atď.) na odpykanie disciplinárnych trestov.

Miestnosti, v ktorých sa budú odpykávať disciplinárne tresty, budú vyhovovať požiadavkám zdravotným.

Potrestaným zajatcom bude daná možnosť udržiavať sa v čistote.

Každý deň budú môcť títo zajatci vykonávať telesné cvičenia alebo byť na čerstvom vzduchu aspoň dve hodiny.

Článok 57.

Vojnovým zajatcom disciplinárne potrestaným dovoľí sa čítať a písať, ako aj posielat a prijímať listy.

Naproti tomu balíky a peňažné zásielky bude možné adresátom vydať len po odpykaní trestu. Ak nerozdelené balíky obsahujú potraviny podliehajúce skaze, tieto sa odovzdajú táborovej nemocnici alebo kuchyni.

Článok 58.

Vojnovým zajatcom disciplinárne potrestaným na ich žiadosť sa dovoľí, aby sa dostavili na dennú lekársku prehliadku. Dostane sa im ošetrovania, ktoré lekári uznajú za potrebné, a po prípade doprava sa do táborovej nemocnice alebo do nemocníc.

Článok 59.

S výhradou príslušnosti súdov a vyšších vojenských vrchností disciplinárne tresty bude môcť uložiť len dôstojník, poverený disciplinárnou právomocou vo funkcii veliteľa tábora alebo oddielu, alebo zodpovedný dôstojník, ktorý ho zastupuje.

3. Súdne stíhanie.

Článok 60.

Len čo sa započne súdne pokračovanie proti vojnovému zajatcovi, upovedomí o

disciplinairement les restrictions de nourriture admises dans les armées de la Puissance détentrice.

Toutefois, ces restrictions ne pourront être ordonnées que si l'état de santé des prisonniers punis le permet.

Article 56.

En aucun cas les prisonniers de guerre ne pourront être transférés dans les établissements pénitentiaires (prison, pénitenciers, bagnes, etc.) pour y subir des peines disciplinaires.

Les locaux dans lesquels seront subies les peines disciplinaires seront conformes aux exigences de l'hygiène.

Les prisonniers punis seront mis à même de se tenir en état de propreté.

Chaque jour, ces prisonniers auront la faculté de prendre de l'exercice ou de séjourner en plein air pendant au moins deux heures.

Article 57.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés à lire et à écrire ainci qu' à expédier et à recevoir des lettres.

En revanche, les colis et les envois d'argent pourront n'être délivrés aux destinataires qu' à l'expiration de la peine. Si les colis non distribués contiennent des denrées périssables, celles-ci seront versées à l'infirmerie ou à la cuisine du camp.

Article 58.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés, sur leur demande, à se présenter à la visite médicale quotidienne. Ils recevront les soins jugés nécessaires par les médecins et, le cas échéant, seront évacués sur l'infirmerie du camp ou sur les hôpitaux.

Article 59.

Réserve faite de la compétence des tribunaux et des autorités militaires supérieures, les peines disciplinaires ne pourront être prononcées que par un officier muni de pouvoirs disciplinaires en sa qualité de commandant de camp ou de détachement, ou par l'officier responsable qui le remplace.

3. Poursuites judiciaires.

Article 60.

Lors de l'ouverture d'une procédure judiciaire dirigée contre un prisonnier de

tom Mocnosť, v moci ktorej je zajatec, podľa možnosti hneď a vždy predtým, ako sa začne pojednávanie, zástupcu ochrannej Mocnosti.

Toto oznámenie bude obsahovať tieto údaje:

- a) osobné dáta a hodnosť zajatcov;
- b) miesto pobytu alebo väzby;
- c) opísanie dôvodu alebo dôvodov obžalovacích s udaním príslušných zákoných ustanovení.

Ak sa nemôže v tomto oznámení označiť súd, ktorý bude vec súdiť, deň započatia hlavného pojednávania a miestnosť, kde sa bude konať, dodajú sa tieto údaje zástupcovi ochrannej Mocnosti neskôršie, a to čo najskôr, v každom prípade tri týždne pred započatím hlavného pojednávania.

Článok 61.

Nijaký vojnový zajatec sa nebude môcť odsúdiť bez toho, aby sa mu nedala možnosť obhajovať sa.

Nijakého zajatca nebude možné nútiť, aby sa priznal z činu, z ktorého je obžalovaný.

Článok 62.

Vojnový zajatec bude oprávnený mať spôsobilého obhájcu, ktorého si zvolí, a ak je to potrebné, použiť schopného tlmočníka. Na toto jeho právo upozorní ho zavčasu pred započatím hlavného pojednávania Mocnosť, ktorá ho má v zajatí.

Ak si zajatec nezvolí obhájcu, môže mu ho opatriť ochranná Mocnosť. Mocnosť, ktorá má v zajatí zajatcov, odovzdá ochrannej Mocnosti na jej žiadosť soznam osôb, spôsobilých prevziať obhajobu.

Zástupcovia ochrannej Mocnosti budú mať právo zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní veci.

Jediná výnimka z tohto pravidla je, ak hlavné pojednávanie veci musí zostať tajným v záujme štátnej bezpečnosti. Mocnosť, ktorá má v zajatí zajatcov, upovedomí o tom vopred ochrannú Mocnosť.

Článok 63.

Rozsudok proti vojnovému zajatcovi môžu vyniesť len tie isté súdy a na základe tohto istého trestného poriadku, ako vo-

guerre, la Puissance détentrice en avertira aussitôt qu'elle pourra le faire, et toujours avant la date, fixée pour l'ouverture des débats, le représentant de la Puissance protectrice.

Cet avis contiendra les indications suivantes:

- a) état civil et grade du prisonnier;
- b) lieu de séjour ou de détention;
- c) spécification du ou des chefs d'accusation, avec mention des dispositions légales applicables.

S'il n'est pas possible de donner dans cet avis l'indication du tribunal qui jugera l'affaire, celle de la date d'ouverture des débats et celle du local où ils auront lieu, ces indications seront fournies ultérieurement au représentant de la Puissance protectrice, le plus tôt possible, et en tout cas trois semaines au moins avant l'ouverture des débats.

Article 61.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être condamné sans avoir eu l'occasion de se défendre.

Aucun prisonnier ne pourra être contraint de se reconnaître coupable du fait dont il est accusé.

Article 62.

Le prisonnier de guerre sera en droit d'être assisté par un défenseur qualifié de son choix et de recourir, si c'est nécessaire, aux offices d'un interprète compétent. Il sera avisé de son droit, en temps utile avant les débats, par la Puissance détentrice.

A défaut d'un choix par le prisonnier, la Puissance protectrice pourra lui procurer un défenseur. La Puissance détentrice remettra à la Puissance protectrice, sur la demande de celle-ci, une liste de personnes qualifiées pour présenter la défense.

Les représentants de la Puissance protectrice auront le droit d'assister aux débats de la cause.

La seule exception à cette règle est celle où les débats de la cause doivent rester secrets dans l'intérêt de la sûreté de l'Etat. La Puissance détentrice en préviendrait la Puissance protectrice.

Article 63.

Un jugement ne pourra être prononcé à la charge d'un prisonnier de guerre que par les mêmes tribunaux et suivant la

či osobám, ktoré patria k ozbrojeným silám Mocnosti, ktorá drží zajatcov.

Článok 64.

Každý vojnový zajatec bude mať právo odvolať sa proti každému rozhodnutiu, ktoré sa proti nemu vynieslo, rovnakým spôsobom, ako osoby, ktoré patria k ozbrojeným silám Mocnosti, ktorá drží zajatcov.

Článok 65.

Rozsudky, vynesené proti vojnovým zajatcom, oznámia sa ihneď ochrannej Mocnosti.

Článok 66.

Ak sa nad vojnovým zajatcom vyniesol trest smrti, oznámi sa to čo najskôr ochrannej Mocnosti s podrobným vylíčením povahy a okolností trestného činu, aby sa to odovzdalo Mocnosti, vo vojsku ktorej zajatec slúžil.

Rozsudok sa nevykoná pred uplynutím aspoň trojmesačnej lehoty od tohto oznámenia.

Článok 67.

Nijakého vojnového zajatca nemožno zbaviť dobrodenia ustanovení článku 42 tejto Dohody na základe rozsudku alebo inak.

ČASŤ IV.

O skončení zajatia.

Oddiel I.

O priamej repatriácii a o ošetrovaní v neutrálnom štáte.

Článok 68.

Vojnuvedúci budú povinní vrátiť do vlasti, bez ohľadu na hodnotu a na počet, ťažko ranených a ťažko nemocných vojnových zajatcov, keď ich predtým uviedli do stavu, že sú schopní prevážania.

Preto sa určia čo najskôr dohovormi medzi vojuvedúcimi prípady invalidity alebo choroby, ktoré sú dôvodom pre priamu repatriáciu, ako aj prípady, ktoré sú po prípade dôvodom pre ošetrovanie v neutrálnom štáte. Kým sa tieto dohovory neuzavrú, môžu vojuvedúci použiť vzor dohovoru, pripojený ako dokument k tejto Dohode.

même procédure qu' à l'égard des personnes appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Article 64.

Tout prisonnier de guerre aura le droit de recourir contre tout jugement rendu à son égard, de la même manière que les individus appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Article 65.

Les jugements prononcés contre les prisonniers de guerre seront immédiatement communiqués à la Puissance protectrice.

Article 66.

Si la peine de mort est prononcée contre un prisonnier de guerre, une communication exposant en détail la nature et les circonstances de l'infraction sera adressée, au plus tôt, au représentant de la Puissance protectrice, pour être transmise à la Puissance dans les armées de laquelle le prisonnier a servi.

Le jugement ne sera pas exécuté avant l'expiration d'un délai d'au moins trois mois à partir de cette communication.

Article 67.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être privé du bénéfice des dispositions de l'article 42 de la présente Convention à la suite d'un jugement ou autrement.

Titre IV.

De la fin de la captivité.

SECTION I.

Du rapatriement direct et de l'hospitalisation en pays neutre.

Article 68.

Les belligérants seront tenus de renvoyer dans leur pays, sans égard au grade ni au nombre, après les avoir mis en état d'être transportés, les prisonniers de guerre grands malades et grands blessés.

Des accords entre les belligérants fixeront en conséquence, aussitôt que possible, les cas d'invalidité ou de maladie entraînant le rapatriement direct, ainsi que les cas entraînant éventuellement l'hospitalisation en pays neutre. En attendant que ces accords soient conclus, les belligérants pourront se référer à l'accord type annexé, à titre documentaire, à la présente Convention.

Článok 69.

Pri vypuknutí nepriateľstva vojnovedúci sa dorozumejú, aby vymenovali smiešané lekárske komisie. Tieto komisie sa budú skladať z troch členov, z ktorých dvaja budú prislúchať neutrálnemu štátu a jeden sa určí Mocnosťou, ktorá má zajatcov; jeden z lekárov neutrálneho štátu bude predsedať. Tieto smiešané lekárske komisie budú prezerať chorých a ranených zajatcov a urobiť pre nich všetky potrebné rozhodnutia.

Rozhodnutia tejto komisie sa urobia väčšinou hlasov a vykonávajú sa v najkratšom čase.

Článok 70.

Okrem tých, ktorí sa určia táborovým lekárom, podrobia sa prehliadke smiešanej lekárskej komisie, o ktorej je zmienka v článku 69, aby sa mohli priamo repatriovať alebo ošetrovať v neutrálnom štáte títo vojnoví zajatci:

- a) zajatci, ktorí to priamo žiadajú u táborového lekára;
- b) zajatci, ktorých predvedú dôvernici, uvedení v článku 43, či už tak urobili z vlastného popudu alebo na žiadosť samých zajatcov;
- c) zajatci, ktorých navrhla Mocnosť, vo vojsku ktorej slúžili, alebo pomocný spoločnosť, riadne uznaný a splnomocnený touto Mocnosťou.

Článok 71.

Vojnoví zajatci, ktorí utrpeli úraz pri práci, vynímajúc tých, ktorí sa úmyselne poranili, budú používať, nakoľko pôjde o repatriáciu alebo po prípade o ošetrovanie v neutrálnom štáte, dobrodenia tých istých ustanovení.

Článok 72.

Počas trvania nepriateľstva, z dôvodov ľudskosti, vojnovedúci budú môcť urobiť dohovory o priamej repatriácii alebo o ošetrovaní v neutrálnom štáte vojnových zajatcov, ktorí prestáli dlhé zajatie.

Článok 73.

Trovy repatriácie alebo ošetrovania v neutrálnom štáte vojnových zajatcov budú snášať od hraníc Mocnosti, ktorá má

Article 69.

Dès l'ouverture des hostilités, les belligérants s'entendront pour nommer des commissions médicales mixtes. Ces commissions seront composées de trois membres, dont deux appartenant à un pays neutre et un désigné par la Puissance détentrice; l'un des médecins du pays neutre présidera. Ces commissions médicales mixtes procéderont à l'examen des prisonniers malades ou blessés et prendront toutes décisions utiles à leur égard.

Les décisions de ces commissions seront prises à la majorité et exécutées dans le plus bref délai.

Article 70.

Outre ceux qui auront été désignés par le médecin du camp, les prisonniers de guerre suivants seront soumis à la visite de la commission médicale mentionnée à l'article 69, en vue de leur rapatriement direct ou de leur hospitalisation en pays neutre:

- a) les prisonniers qui en feront la demande directement au médecin du camp;
- b) les prisonniers qui seront présentés par les hommes de confiance prévus à l'article 43, ceux-ci agissant de leur propre initiative ou à la demande des prisonniers eux-mêmes;
- c) les prisonniers qui auront été proposés par la Puissance dans les armées de laquelle ils ont servi ou par une association de secours dûment reconnue et autorisée par cette Puissance.

Article 71.

Les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail, exception faite des blessés volontaires, seront mis, en ce qui concerne le rapatriement ou éventuellement l'hospitalisation en pays neutre, au bénéfice des mêmes dispositions.

Article 72.

Pendant la durée des hostilités et pour des raisons d'humanité, les belligérants pourront conclure des accords en vue du rapatriement direct ou de l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre valides ayant subi une longue captivité.

Article 73.

Les frais de rapatriement ou de transport dans un pays neutre des prisonniers de guerre seront supportés, à partir de la

ich v zajatí, Mocnosť, vo vojsku ktorej tieto zajatci slúžili.

Článok 74.

Nikto z repatriovaných nemôže sa požiť na činnú vojenskú službu.

Oddiel II.

O oslobodení a repatriácii po skončení nepriateľstva.

Článok 75.

Keď vojnuvedúci uzavru dohodu o prímerí, majú do nej zásadne pojať ustanovenia o repatriácii vojnových zajatcov. Ak takéto ustanovenia nemohly sa vložiť do tejto dohody, vojnuvedúci majú predsa za tým cieľom čo najskôr nadviazať styk. V každom prípade repatriácia zajatcov sa uskutoční v najkratšom čase po uzavretí mieru.

Vojnových zajatcov, ktorí by boli trestne stíhaní pre zločin alebo prečin obecného práva, možno predsa zadržať až do skončenia pokračovania, po prípade až do odpykania trestu. To isté bude platiť o tých, ktorí sa odsúdili pre zločin alebo prečin obecného práva.

Podľa dohovoru medzi vojnuvedúcimi môžu sa utvoriť komisie, aby pátraly po roztrúsených zajatcoch a zabezpečily ich repatriáciu.

ČASŤ V.

O úmrtí vojnových zajatcov.

Článok 76.

Testamenty vojnových zajatcov sa pripravujú a vyhotovujú za tých istých podmienok ako testamenty vojenských osôb vlastnej armády.

Taktiež tie isté pravidlá sa budú zachovávať pri listinách, vzťahujúcich sa na zistenie úmrtí.

Vojnuvedúci budú sa starať, aby noví zajatci, ktorí zomreli v zajatí, pochovali sa dôstojne a aby ich hroby sa opatřily všetkými potrebnými údajmi a boli v úcte a slušne udržiavané.

frontière de la Puissance détentrice, par la Puissance dans les armées de laquelle ces prisonniers ont servi.

Article 74.

Aucun rapatrié ne pourra être employé à un service militaire actif.

SECTION II.

De la libération et du rapatriement à la fin des hostilités.

Article 75.

Lorsque les belligérants concluront une convention d'armistice, ils devront, en principe, y faire figurer des stipulations concernant le rapatriement des prisonniers de guerre. Si des stipulation à cet égard n'ont pas pu être insérées dans cette convention, les belligérants se mettront néanmoins, le plus tôt possible, en rapport à cet effet. Dans tous les cas, le rapatriement des prisonniers s'effectuera dans le plus bref délai après la conclusion de la paix.

Les prisonniers de guerre qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pour un crime ou un délit de droit commun pourront toutefois être retenus jusqu' à la fin de la procédure et, le cas échéant, jusqu' à l'expiration de la peine. Il en sera de même de ceux condamnés pour un crime ou délit de droit commun.

D'entente entre les belligérants, des commissions pourront être instituées dans le but de rechercher les prisonniers dispersés et d'assurer leur rapatriement.

TITRE V.

Du décès des prisonniers de guerre.

Article 76.

Les testaments des prisonniers de guerre seront reçus et dressés dans les mêmes conditions que pour les militaires de l'armée nationale.

On suivra également les mêmes règles en ce qui concerne les pièces relatives à la constatation des décès.

Les belligérants veilleront à ce que les prisonniers de guerre décédés en captivité soient enterrés honorablement et à ce que les tombes portent toutes indications utiles, soient respectées et convenablement entretenues.

ČASŤ VI.

O pomocných a informačných kanceláriách vojnových zajatcov.

Článok 77.

Od začiatku nepriateľstva zriadi každá z Mocností vojnuvedúcich ako aj neutrálnych Mocností, ktoré prijaly účastníkov vojny, úradnú kanceláriu pre zprávy o vojnových zajatcoch, ktorí sú na ich území.

Každá z Mocností vojnuvedúcich upovedomí v čase čo najrýchlejšom svoju informačnú kanceláriu o každom zajatí zajatcov, ktoré uskutočnily armády, pri čom poskytne jej všetky zprávy o totožnosti, ktoré má po ruke a ktoré umožňujú rýchle upovedomiť príbuzných prichádzajúcich v úvahu; oznámi jej ďalej úradné adresy, na ktoré príbuzní budú môcť zajatcom písať.

Informačná kancelária oznámi s urýchlením všetky tieto údaje zúčastneným Mocnostiam, a to jednak prostredníctvom ochranných Mocností, jednak prostredníctvom ústrednej kancelárie, predvídanej v článku 79.

Informačná kancelária, poverená odovedať na všetky dotazy, týkajúce sa vojnových zajatcov, dostane od rozličných príslušných služobných miest všetky údaje o internovaní a jeho zmenách, o prepustení na slobodu na čestné slovo, o repatriáciách, o úteku, o pobyte v nemocniciach, o úmrtiach, ako aj ostatné zprávy, potrebné na vyhotovenie a ďalšie vedenie osobného listu pre každého vojnového zajatca.

Do tohto listu kancelária zapíše v medziach možnosti a s výhradou ustanovení článku 5: matričné číslo, meno a priezvisko, dátum a miesto narodenia, hodnosť a vojenskú jednotku dotyčného, priezvisko otcov a meno matkino, adresu osoby, ktorá sa má upovedomiť v prípade nešťastia, poranenia, dátum a miesto zajatia, internovania, poranenia, úmrtia, ako aj všetky dôležité zprávy.

Týždenné soznamy, obsahujúce všetky nové zprávy, ktoré môžu uľahčiť zistenie totožnosti každého zajatca, zašlú sa zúčastneným Mocnostiam.

Osobný list vojnového zajatca vydá sa po uzavretí mieru Mocnosti, u ktorej slúžil.

TITRE VI.

Des bureaux de secours et de renseignements concernant les prisonniers de guerre.

Article 77.

Dès le début des hostilités, chacune des Puissances belligérentes, ainsi que les Puissances neutres qui auront recueilli des belligérants, constitueront un bureau officiel de renseignements sur les prisonniers de guerre se trouvant sur leur territoire.

Dans le plus bref délai possible, chacune des Puissances belligérentes informera son bureau de renseignements de toute capture de prisonniers effectuée parces armées, en lui donnant tous renseignements d'identité dont elle dispose permettant d'aviser rapidement les familles intéressées, et en lui faisant connaître les adresses officielles auxquelles les familles pourront écrire aux prisonniers.

Le bureau de renseignements fera parvenir d'urgence toutes ces indications aux Puissances intéressées, par l'entremise, d'une part, des Puissances protectrices et, d'autre part, de l'agence centrale prévue à l'article 79.

Le bureau de renseignements, chargé de répondre à toutes les demandes qui concernent les prisonniers de guerre, recevra des divers services compétents toutes les indications relatives aux internements et aux mutations, aux mises en liberté sur parole, aux rapatriements, aux évasions, aux séjours dans les hôpitaux, aux décès, ainsi que les autres renseignements nécessaires pour établir et tenir à jour une fiche individuelle pour chaque prisonnier de guerre.

Le bureau portera sur cette fiche, dans la mesure du possible et sous réserve des dispositions de l'article 5: le numéro matricule, les noms et prénoms, la date et le lieu de naissance, le grade et le corps de troupe de l'intéressé, le prénom du père et le nom de la mère, l'adresse de la personne à aviser en cas d'accident, les blessures, la date et le lieu de la capture, de l'internement, des blessures, de la mort, ainsi que tous les autres renseignements importants.

Des listes hebdomadaires contenant tous les nouveaux renseignements susceptibles de faciliter l'identification de chaque prisonnier seront transmises aux Puissances intéressées.

La fiche individuelle du prisonnier de guerre sera remise après la conclusion de la paix à la Puissance qu'il aura servi.

Informačná kancelária bude okrem toho povinná zbierať všetky predmety osobnej potreby, cennosti, korespondenciu, zoldové knižky, znamenia totožnosti, atď., ktoré ostaly po vojnových zajatcoch repatriovaných, prepustených na slobodu na čestné slovo, ubehlych alebo zomrelých, a odovzdať ich zúčastneným štátom.

Článok 78.

Pomocné spolky pre vojnových zajatcov, riadne zriadené podľa zákona svojho štátu, ktoré majú sprostredkovať dobročinnú činnosť, dostanú od vojnuvedúcich pre seba a pre svojich riadne poverených zástupcov v medziach, daných vojenskými nutnosťami všetky uľahčenia, aby plnili účinne svoju ľudomilnú činnosť. Zástupcom týchto spolkov možno dovoliť rozdeľovať podpory v táboroch, ako aj etapných zástavkách repatriovaných zajatcov, a to na základe osobného povolenia, vydaného vojenskou vrchnosťou, ak sa písomne zaviazali, že sa podrobia všetkým poriadkovým a policajným opatreniam, predpísaným touto vrchnosťou.

Článok 79.

V neutrálnom štáte zriadi sa ústredný informačný úrad o vojnových zajatcoch. Medzinárodný výbor Červeného kríža, ak to uzná za potrebné, navrhne zúčastneným Mocnostiam organizovať takýto úrad.

Tento úrad sa poverí sústrediť všetky zprávy, týkajúce sa zajatcov, ktoré bude môcť dostať úradne alebo súkromne; odovzdá ich čo najrýchlejšie do domovského štátu zajatcovho alebo Mocnosti, u ktorej slúžil.

Tieto ustanovenia nesmú sa vykladať tak, ako by obmedzovaly ľudomilnú činnosť Medzinárodného výboru Červeného kríža.

Článok 80.

Informačné kancelárie budú požívať pri poštovej doprave oslobodenie od poštového, ako aj všetky oslobodenia, predvídané v článku 38.

ČASŤ VII.

O puzitíí dohody na isté kategórie civilných osôb.

Článok 81.

Osoby, ktoré sledujú ozbrojenú armádu bez toho, žeby boli ich bezprostrednými

Le bureau de renseignements sera en outre tenu de recueillir tous les objets d'usage personnel, valeurs, correspondances, carnets de solde, signe d'identité, etc., qui auront été délaissés par les prisonniers de guerre rapatriés, libérés sur parole, évadés ou décédés, et de les transmettre aux pays intéressés.

Article 78.

Les sociétés de secours pour les prisonniers de guerre, régulièrement constituées selon la loi de leur pays, et ayant pour objet d'être les intermédiaires de l'action charitable, recevront de la part des balligérants, pour elles et pour leurs agents dûment accrédités, toute facilité, dans les limites tracées par les nécessités militaires, pour accomplir efficacement leur tâche d'humanité. Les délégués de ces sociétés pourront être admis à distribuer des secours dans les camps, ainsi qu'aux lieux d'étape des prisonniers rapatriés, moyennant une permission personnelle délivrée par l'autorité militaire et en prenant l'engagement, par écrit, de se soumettre à toutes les mesures d'ordre et de police que celle-ci prescrirait.

Article 79.

Une agence centrale de renseignements sur les prisonniers de guerre sera créée en pays neutre. Le Comité international de la Croix-Rouge proposera aux Puissances intéressées, s'il le juge nécessaire, l'organisation d'une telle agence.

Cette agence sera chargée de concentrer tous les renseignements, intéressant les prisonniers, qu'elle pourra obtenir par les voies officielles ou privées; elle les transmettra les plus rapidement possible au pays d'origine des prisonniers ou à la Puissance qu'ils auront servie.

Ces dispositions ne devront pas être interprétées comme restreignant l'activité humanitaire du Comité international de la Croix-Rouge.

Article 80.

Les bureaux de renseignements jouiront de la franchise de port en matière postale, ainsi que de toutes exemptions prévues à l'article 38.

TITRE VII.

De l'application de la convention à certaines catégories de civils.

Article 81.

Les individus qui suivent les forces armées sans en faire directement partie, tels

príslušníkmi, ako korešpondenti, novinárski zpravodajcovia, predávači, zásobovatelia, ktorí padnú do rúk nepriateľa a ktorých nepriateľ bude považovať za účelné zadržať, budú mať právo na zaobchádzanie ako vojnoví zajatci, pod podmienkou, že budú mať legitímáciu, vystavenú vojenskou vrchnosťou ozbrojenej moci, ktorú doprevádzali.

ČASŤ VIII.

O vykonaní dohody.

Oddiel I.

Všeobecné ustanovenia.

Článok 82.

Ustanovenia tejto Dohody budú sa musieť zachovávať Vysokými Smluvnými Stranami za každých okolností.

Pre prípad, že by za vojny jeden z vojnuvedúcich nebol smluvnou stranou tejto Dohody, jej ustanovenia ostanú pri tom všetkom záväzné medzi vojnuvedúcimi, ktorí sa v nej zúčastňujú.

Článok 83.

Vysoké Smluvné Strany vyhradujú si právo uzavrieť osobitné dohovory o všetkých otázkach, vzťahujúcich sa na vojnových zajatcov, ktoré by považovali za vhodné osobitne opraviť.

Vojnoví zajatci použijú dobrodenia týchto dohôrov až do skončenia repatriácie, vynímajúc, ak by tieto dohovory alebo dohody budúce obsahovali výslovné ustanovenia opačné, alebo ak by jedna alebo druhá z Mocností vojnuvedúcich zaviedla opatrenia priaznivejšie pre vojnových zajatcov, ktorých má v moci.

Aby sa zaistilo vykonávanie ustanovení tejto Dohody s jednej i s druhej strany a aby sa uláhalo uzavrieť hore uvedené osobitné dohovory, vojnu vedúci budú môcť od začiatku nepriateľstva pripustiť schôdzky zástupcov príslušných vrchností, poverených spravovať vojnových zajatcov.

Článok 84.

Znenie tejto Dohody a osobitných dohôrov, uvedených v predošlom článku, vyvesí sa podľa možnosti v materinskej reči vojnových zajatcov na miestach, kde môžu do nich nazrieť všetci vojnoví zajatci.

que les correspondants, les reporters de journaux, les vivandiers, les fournisseurs, qui tomberont au pouvoir de l'ennemi et que celui-ci jugera utile de détenir, auront droit au traitement des prisonniers de guerre, à condition qu'ils soient munis d'une légitimation de l'autorité militaire des forces armées qu'ils accompagnaient.

TITRE VIII.

De l'exécution de la convention.

SECTION I.

Dispositions générales.

Article 82.

Les dispositions de la présente Convention devront être respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un des belligérants ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre les belligérants qui y participent.

Article 83.

Les Hautes Parties Contractantes se réservent le droit de conclure des conventions spéciales sur toutes questions relatives aux prisonniers de guerre qu'il leur paraîtrait opportun de régler particulièrement.

Les prisonniers de guerre resteront au bénéfice de ces accords jusqu'à l'achèvement du rapatriement, sauf stipulations expresses contraires contenues dans les susdits accords ou dans des accords ultérieurs, ou également sauf mesures plus favorables prises par l'une ou l'autre des Puissances belligérantes à l'égard des prisonniers qu'elles détiennent.

En vue d'assurer l'application, de part et d'autre, des stipulations de la présente Convention, et de faciliter la conclusion des conventions spéciales prévues ci-dessus, les belligérants pourront autoriser, dès le début des hostilités, des réunions de représentants des autorités respectives chargées de l'administration des prisonniers de guerre.

Article 84.

Le texte de la présente Convention et des conventions spéciales prévues à l'article précédent sera affiché, autant que possible dans la langue maternelle des prisonniers de guerre, à des emplacements où il pourra être consulté par tous les prisonniers.

Znenie tejto dohody oznámi sa na ich žiadosť vojnovým zajatcom, ktorí by nemali možnosť oboznámiť sa s vyhláseným znením.

Článok 85.

Vysoké Smluvné Strany oznámia si prostredníctvom Spolkovej rady švajčiarskej úradné preklady tejto Dohody, ako aj zákony a nariadenia, ktoré azda vydajú, aby zabezpečili vykonávanie tejto Dohody.

Oddiel II.

O organizácii dozoru.

Článok 86.

Vysoké Smluvné Strany uznávajú, že riadne vykonávanie tejto Dohody bude mať záruku v možnosti spolupráce s ochrannými Mocnosťami, poverenými ochranou záujmov vojnu vedúcich; za tým cieľom ochranné Mocnosti budú môcť, okrem svojho diplomatického personálu, určiť ako delegátov svojich vlastných príslušníkov alebo príslušníkov iných neutrálnych Mocností. Pre týchto delegátov bude treba zadovážiť schválenie vojnu vedúceho, u ktorého budú vykonávať svoje poslanie.

Zástupcovia ochrannej Mocnosti alebo jej schválení delegáti budú oprávnení ísť do všetkých miest, bez akejkoľvek výnimky, kde sú internovaní vojnoví zajatci. Budú mať prístup do všetkých miestností, ktoré obývajú zajatci a budú môcť rozprávať sa s nimi, zpravidla bez svedkov, osobne alebo prostredníctvom tlmočníkov.

Vojnuvedúci uľahčia v najväčšej možnej miere úlohu zástupcov alebo schválených delegátov ochrannej Mocnosti. Vojenské vrchnosti sa vyzozumejú o ich návšteve.

Vojnu vedúci budú sa môcť dohovoriť, že pripustia, aby osoby vlastnej štátnej príslušnosti zajatcov sa pripustily zúčastniť sa na inšpekčných cestách.

Článok 87.

V prípade rozličnosti mienok medzi vojnuvedúcimi o vykonávaní ustanovení tejto Dohody, ochranné Mocnosti majú v medziach možnosti poskytnúť svoje dob-

Le texte de ces conventions sera communiqué, sur leur demande, aux prisonniers qui se trouveraient dans l'impossibilité de prendre connaissance du texte affiché.

Article 85.

Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse les traductions officielles de la présente Convention, ainsi que les lois et règlements qu'elles pourront être amenées à adopter pour assurer l'application de la présente Convention.

SECTION II.

De l'organisation du contrôle.

Article 86.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent que l'application régulière de la présente Convention trouvera une garantie dans la possibilité de collaboration des Puissances protectrices chargées de sauvegarder les intérêts des belligérants; à cet égard, les Puissances protectrices pourront, en dehors de leur personnel diplomatique, désigner des délégués parmi leurs propres ressortissants ou parmi les ressortissants d'autres Puissances neutres. Ces délégués devront être soumis à l'agrément du belligérant auprès duquel ils exerceront leur mission.

Les représentants de la Puissance protectrice ou ses délégués agréés seront autorisés à se rendre dans toutes les localités, sans aucune exception, où sont internés des prisonniers de guerre. Ils auront accès dans tous les locaux occupés par des prisonniers et pourront s'entretenir avec ceux-ci, en règle générale sans témoin, personnellement ou par l'intermédiaire d'interprètes.

Les belligérants faciliteront dans la plus large mesure possible la tâche des représentants ou des délégués agréés de la Puissance protectrice. Les autorités militaires seront informées de leur visite.

Les belligérants pourront s'entendre pour admettre que des personnes de la propre nationalité des prisonniers soient admises à participer aux voyages d'inspection.

Article 87.

En cas de désaccord entre les belligérants sur l'application des dispositions de la présente Convention, les Puissances protectrices devront, dans la mesure du possi-

re služby, aby sa neshoda urovnala.

Za tým cieľom bude môcť najmä každá z ochranných Mocností navrhnúť zúčastneným vojuvedúcim Schôdzku ich zástupcov, po prípade na neutrálnom území vhodne zvolenom. Vojuvedúci budú povinní vyhovieť návrhom, ktoré sa im urobia v tomto smysle. Ochranná Mocnosť bude môcť poprípade predložiť zúčastneným Mocnostiam na schválenie osobnosť, patriacu niektoraj neutrálnej Mocnosti alebo niektorú osobnosť, vyslanú Medzinárodným výborom Červeného kríža, ktorá by sa mala účastniť na tejto schôdzke.

Článok 88.

Predošlé ustanovenia neprekážajú ľudomilnej činnosti, ktorú Medzinárodný výbor Červeného kríža so súhlasom zúčastnených vojuvedúcich bude môcť vyvíjať na ochranu vojnových zajatcov.

Oddiel III.

Záverečné ustanovenia.

Článok 89.

Vo vzťahoch medzi Mocnosťami, ktoré sú viazané haagskou Dohodou o zákonoch a obyčajoch pozemnej vojny, či už ide o dohodu zo dňa 29. júla 1899 alebo o dohodu zo dňa 18. októbra 1907, a ktoré sa zúčastňujú na tejto Dohode, táto Dohoda doplní kapitolu II. Upravy, pripojenej k vyššie uvedeným haagským Dohodám.

Článok 90.

Táto Dohoda, ktorá bude mať dátum dnešného dňa, môže sa podpísať do 1. februára 1930 v mene všetkých štátov, zastúpených na konferencii, ktorá sa otvorila v Ženeve dňa 1. júla 1929.

Článok 91.

Táto Dohoda bude sa čo možno najskôr ratifikovať.

Ratifikačné listiny sa uložia v Berne.

O uložení každej ratifikačnej listiny spíše sa protokol, ktorého jeden overený odpis zašle Spolková rada švajčiarska Vlád všetkých štátov, menom ktorých táto Dohoda sa podpísala alebo prístup sa oznámil.

ble, prêter leurs bons offices aux fins de règlement du différend.

A cet effet, chacune des Puissances protectrices pourra, notamment, proposer aux belligérants intéressés une réunion de représentants de ceux-ci, éventuellement sur un territoire neutre convenablement choisi. Les belligérants seront tenus de donner suite aux propositions qui leur seront faites dans ce sens. La Puissance protectrice pourra, le cas échéant, soumettre à l'agrément des Puissances en cause une personnalité appartenant à une Puissance neutre ou une personnalité déléguée par le Comité international de la Croix-Rouge, qui sera appelée à participer à cette réunion.

Article 88.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'activité humanitaire que le Comité international de la Croix-Rouge pourra déployer pour la protection des prisonniers de guerre, moyennant l'agrément des belligérants intéressés.

SECTION III.

Dispositions finales.

Article 89.

Dans les rapports entre Puissances liées par la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre, qu'il s'agisse de celle du 29 juillet 1899 ou de celle du 18 octobre 1907, et qui participent à la présente Convention, celle-ci complètera le chapitre II du Règlement annexé aux susdites Conventions de la Haye.

Article 90.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929.

Article 91.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Článok 92.

Táto Dohoda nadobudne účinnosť šesť mesiacov po uložení najmenej dvoch ratifikačných listín.

Neskoršie nadobudne účinnosť pre každú z Vysokých Smluvných Strán šesť mesiacov po uložení jej ratifikačnej listiny.

Článok 93.

Počínajúc dňom nadobudnutia účinnosti zostane táto Dohoda otvorená pre prístup každého štátu, ktorého menom sa nepodpisala.

Článok 94.

Prístupy sa oznámia písomne Spolkovej rade švajčiarskej a nadobudnú účinnosť šesť mesiacov po dátume, kedy jej došli.

Spolková rada švajčiarska oznámi prístupy Vládam všetkých štátov, ktorých menom Dohoda sa podpísala alebo prístup sa oznámil.

Článok 95.

Za vojnového stavu nadobudnú ratifikácie a prístupy uložené a oznámené vojnuvedúcimi Mocnosťami pred započatím nepriateľstva alebo po ňom, okamžitú pôsobnosť. Oznámenie o ratifikáciách alebo prístupoch, došlých od Mocností, ktoré sú vo vojnovom stave, urobí Spolková rada švajčiarska najrýchlejšou cestou.

Článok 96.

Každá z Vysokých Smluvných Strán bude mať možnosť vypovedať túto Dohodu. Vypoveď nadobudne účinnosť až rok po písomnom oznámení Spolkovej rade švajčiarskej. Táto upovedomí o tomto oznámení Vlády všetkých Vysokých Smluvných Strán.

Vypoveď bude platiť len pre Vysokú Smluvnú Stranu, ktorá ju oznámila.

Okrem toho vypoveď nenadobudne účinnosť za vojny, do ktorej by sa bola zamiešala vypovedajúca Mocnosť. V tomto prípade táto Dohoda bude platiť na jednoročnú lehotu až do skončenia vojny a v každom prípade až do skončenia repatričných prác.

Article 92.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 93.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Article 94.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 95.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

Article 96.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix et, en tout cas, jusqu'à ce que les opérations du rapatriement soient terminées.

Článok 97.

Overený odpis tejto Dohody uloží sa starostlivosťou Spolkovej rady švajčiarskej v archíve Spoločnosti národov. Rovnako ratifikácie, prístupy a výpovede, ktoré sa oznámi Spolkovej rade švajčiarskej, oznámi táto Spoločnosť národov.

Čomu na vieru hore menovaní Splo-
mocnenci podpísali túto Dohodu.

Dané v Ženeve dvadsiateho siedmeho júla tisíc deväťsto dvadsať deväť v jednom vyhotovení, ktoré ostane uložené v archíve Švajčiarskej konfederácie a ktorého overené odpisy odovzdajú sa Vládam všetkých štátov, pozvaných na túto Konferenciu.

ZA NEMECKO:

EDMUND RHOMBERG

ZA SPOJENÉ ŠTATY AMERICKÉ:

ELIOT WADSWORTH
HUGH R. WILSON

ZA RAKÚSKO:

LEITMAIER

ZA BELGICKO:

Dr. DEMOLDER
J. de RUELLE

ZA BOLIVIU:

A. CORTADELLAS

ZA BRAZILIU:

RAOUL DO RIO-BRANCO

ZA VEĽKÚ BRITANIU a SEVERNÉ IRSKO, AKO AJ VŠETKY ČASTI BRITSKEJ RÍŠE, KTORÉ NIE SÚ SAMOSTATNÝMI ČLEMI SPOLOČNOSTI NARODOV:

HORACE RUMBOLD

ZA KANADU:

W. A. RIDDELL

ZA AUSTRALIU:

CLAUD RUSSEL

ZA NOVÝ ZÉLAND:

CLAUD RUSSEL

ZA JUŽNÚ AFRIKU:

ERIC H. LOUW

ZA SLOBODNÝ ŠTAT IRSKÝ:

SEAN LESTER

ZA INDIU:

CLAUD RUSSEL

Article 97.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

En foi de quoi les Plénipotentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

Pour l'ALLEMAGNE:

EDMUND RHOMBERG

Pour les ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

ELIOT WADSWORTH
HUGH R. WILSON

Pour l'AUTRICHE:

LEITMAIER

Pour la BELGIQUE:

Dr. DEMOLDER
J. de RUELLE

Pour la BOLIVIE:

A. CORTADELLAS

Pour le BRÉSIL:

RAOUL DO RIO-BRANCO

Pour la GRANDE-BRETAGNE et l'IRLANDE DU NORD, ainsi que TOUTE PARTIE de l'EMPIRE BRITANNIQUE NON MEMBRE SÉPARÉ DE LA SOCIÉTÉ DES NATIONS:

HORACE RUMBOLD

Pour le CANADA:

W. A. RIDDELL

Pour l'AUSTRALIE:

CLAUD RUSSELL

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:

CLAUD RUSSELL

Pour l'AFRIQUE DU SUD:

ERIC H. LOUW

Pour l'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:

SEAN LESTER

Pour l'INDE:

CLAUD RUSSELL

ZA BULHARSKO:
D. MIKOFF
STEPHAN N. LAFTCHIEFF

ZA CHILE:
GMO NOVOA
D. PULGAR

ZA ČINU:
C. Y. HSIAO

ZA KOLUMBIU:
FRANCISCO JOSÉ URRUTIA

ZA KUBU:
CARLOS DE ARMENTEROS
CARLOS BLANCO

ZA DANSKO:
HARALD SCAVENIUS
GUSTAV RASMUSSEN

ZA DOMNIKANSKU REPUBLIKU:
CH. ACKERMANN

ZA EGYPT:
MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD
H. W. M. SIMAIKA

ZA ŠPANIĚLSKO:
Ad referendum
MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUÉS de la TORREHERMOSA

ZA ESTONSKO:
Dr. LEESMENT

ZA FINSKO:
A. E. MARTOLA

ZA FRANCÚZSKO:
H. de MARCILLY
J. DU SAULT

ZA GRÉCKO:
R. RAPHAEL
S. VENIZELOS

ZA MAĎARSKO:
PAUL de HEVESY

ZA TALIANSKO:
GIOVANNI CIRAOLO

ZA JAPONSKO:
ISABURO YOSHIDA
S. SHIMOMURA
S. MIURA

ZA LOTYŠSKO:
CHARLES DUZMANS
Dr. OSKAR VOIT

Pour la BULGARIE:
D. MIKOFF
STEPHAN N. LAFTCHIEFF

Pour le CHILI:
GMO NOVOA
D. PULGAR

Pour la CHINE:
C. Y. HSIAO

Pour la COLOMBIE:
FRANCISCO JOSÉ URRUTIA

Pour CUBA:
CARLOS DE ARMENTEROS
CARLOS BLANCO

Pour le DANEMARK:
HARALD SCAVENIUS
GUSTAV RASMUSSEN

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
CH. ACKERMANN

Pour l'ÉGYPTE:
MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD
H. W. M. SIMAIKA

Pour l'ESPAGNE:
Ad referendum
MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TER-
RY, MARQUES DE LA TORREHER-
MOSA

Pour l'ESTONIE:
Dr. LEESMENT

Pour la FINLANDE:
A. E. MARTOLA

Pour la FRANCE:
H. DE MARCILLY
J. DU SAULT

Pour la GRÈCE:
R. RAPHAEL
S. VENISELOS

Pour la HONGRIE:
PAUL DE HEVESY

Pour l'ITALIE:
GIOVANNI CIRAOLO

Pour le JAPON:
ISABURO YOSHIDA
S. SHIMOMURA
S. MIURA

Pour la LETTONIE:
CHARLES DUZMANS
Dr. OSKAR VOIT

ZA LUXEMBURG:
CH. G. VERMAIRE

ZA MEXIKO:
FR. CASTILLO NAJERA

ZA NICARAGUU:
A. SOTTILE

ZA NORSKO:
J. IRGENS
JENS MEINICH

ZA HOLANDSKO:
W. DOUDE VAN TROOSTWIJK
Dr. DIEHL
J. HARBERTS

ZA PERZIU:
ANOUCHIREVAN SEPAHBODI

ZA POĽSKO:
JOZEF G. PRACKI
W. JERZY BABECKI

ZA PORTUGALSKO:
VASCO DE QUEVEDO
F. de CALHEIROS E MENEZES

ZA RUMUNSKO:
M. B. BOERESCO
COLONEL E. VERTEJANO

ZA KRALOVSTVO SRBOV, CHORVATOV
A SLOVINCOV:
I. CHOUMENKOVITĚH

ZA SIAM:
VARNVAIDYA

ZA ŠVÉDSKO:
K. I. WESTMAN

ZA SVAJČIARSKO:
PAUL DINICHERT
HAUSER
ZÜBLIN
DE LA HARPE
SCHINDLER

ZA ČESKO-SLOVENSKO:
ZD. FIERLINGER

ZA TURECKO:
HASSAN
Dr. ABDULKADIR
M. NUSRET
Dr. AKIL MOUKHTAR

ZA URUGUAY:
ALFERO de CASTRO

ZA VENEZUELU:
C. PARRA-PÉREZ
I. M. HURTADO-MACHADO

Pour le LUXEMBOURG:
CH. G. VERMAIRE

Pour le MEXIQUE:
FR. CASTILLO NAJERA

Pour le NICARAGUA:
A. SOTTILE

Pour la NORVÈGE:
J. IRGENS
JENS MEINICH

Pour les PAYS-BAS:
W. DOUDE VAN TROOSTWIJK
Dr. DIEHL
J. HARBERTS

Pour la PERSE:
ANOUCHIREVAN SEPAHBODI

Pour la POLOGNE:
JÓZEF G. PRACKI
W. JERZY BABECKI

Pour le PORTUGAL:
VASCO DE GUEVEDO
F. DE CALHEIROS E MENEZES

Pour la ROUMANIE:
M. B. BOERESCO
COLONEL E. VERTEJANO

Pour le ROYAUME DES SERBES, CROATES et
SLOVÈNES:
I. CHOUMENKOVITĚH

Pour le SIAM:
VARNVAIDYA

Pour la SUÈDE:
K. I. WESTMAN

Pour la SUISSE:
PAUL DINICHERT
HAUSER
ZÜBLIN
DE LA HARPE
SCHINDLER

Pour la TCHÉCOSLOVAQUIE:
ZD. FIERLINGER

Pour la TURQUIE:
HASSAN
Dr. ABDULKADIR
M. NUSRET
Dr. AKIL MOUKHTAR

Pour l'URUGUAY:
ALFREDO DE CASTRO

Pour le VÉNEZUELA:
C. PARRA-PÉREZ
I. M. HURTADO-MACHADO

Priloha k Dohode o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami zo dňa 27. júla 1929.

Vzor dohovoru

o priamej repatriácii a ošetrovaní vojnových zajatcov v neutrálnom štáte z dôvodov zdravotných.

I. — Vedúce zásady pre priamu repatriáciu a ošetrovanie v neutrálnom štáte.

A. — Priama repatriácia.

Priamo sa repatriujú:

1. Chorí a ranení, ktorých vyliečenie do roka nemožno podľa lekárskeho úsudku očakávať, ak ich stav vyžaduje liečenie a u ktorých sa zdá, že ich duševná alebo telesná schopnosť sa značne zmenšila;

2. nevyliečiteľní chorí a ranení, u ktorých sa zdá, že ich duševná alebo telesná schopnosť sa značne zmenšila.

3. vyliečení chorí a ranení, u ktorých sa zdá, že ich duševná alebo telesná schopnosť sa značne zmenšila;

B. — Ošetrovanie v neutrálnom štáte.

Ošetrovať sa budú:

1. Chorí a ranení, ktorých uzdravenie možno očakávať do roka, ak toto uzdravenie zdá sa istejším a rýchlejšim, ak títo chorí a ranení budú môcť získať zo zdrojov, ktoré poskytuje neutrálny štát, než keby sa ich zajatie vo vlastnom slova zmysle predlžovalo;

2. vojnoví zajatci, ktorých duševná alebo telesná zdravie javí sa podľa úsudkov lekárskech vážne ohrozené ďalším trvaním zajatia, zatiaľ čo ošetrovaním v neutrálnom štáte mohli by sa pravdepodobne vyhnúť tomuto nebezpečenstvu.

C. — Repatriácia ošetrovaných v neutrálnom štáte.

Repatriovať sa budú vojnoví zajatci, ošetrovaní v neutrálnom štáte, ktorí patria k týmto skupinám:

1. tí, ktorých zdravotný stav je alebo stáva sa takým, že sa zaraďujú do tých skupín, ktoré sa môžu repatriovať z dôvodov zdravotných;

ANNEXE A LA CONVENTION relative au traitement des prisonniers de guerre du 27 Juillet 1929.

Accord-type

concernant le rapatriement direct et l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre pour raison de santé.

I. — Principes directeurs pour le rapatriement direct et l'hospitalisation en pays neutre.

A. — Rapatriement direct.

Seront rapatriés directement:

1° Les malades et blessés dont, d'après les prévisions médicales, la curabilité en une année n'est pas présumable, leur état exigeant un traitement, et leur aptitude intellectuelle ou corporelle paraissant avoir subi une diminution considérable;

2° Les malades et blessés incurables dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable;

3° Les malades et blessés guéris dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable.

B. — Hospitalisation en pays neutre.

Seront hospitalisés:

1° Les malades et blessés dont la guérison est présumable dans le délai d'un an, cette guérison apparaissant comme plus sûre et plus rapide si les malades et blessés sont mis au bénéfice des ressources qu'offre le pays neutre que si leur captivité proprement dite est prolongée;

2° Les prisonniers de guerre dont la santé intellectuelle ou physique paraît, d'après les prévisions médicales, menacée sérieusement par le maintien en captivité, tandis que l'hospitalisation en pays neutre pourrait probablement les soustraire à ce risque.

C. — Rapatriement des hospitalisés en pays neutre.

Seront rapatriés les prisonniers de guerre hospitalisés en pays neutre qui appartiennent aux catégories suivantes:

1° Ceux dont l'état de santé se présente comme étant ou devenant tel qu'ils rentrent dans les catégories des rapatriables pour raisons de santé;

2. uzdravení, u ktorých sa zdá, že ich telesná alebo duševná schopnosť sa značne zmenšila.

II. — Osobitné zásady pre priamu repatriáciu alebo ošetrovanie v neutrálnom štáte.

A. — Repatriácia.

Repatriovať sa budú:

1. Všetci vojnoví zajatci, postihnutí následkom organických zranení týmito skutočnými alebo funkčnými zmenami: stratou údu, ochrnutím, kľbovými alebo inými zmenami, nakoľko touto chybou je postihnutá aspoň jedna noha alebo jedna ruka alebo ak sa táto vada rovná strate jednej nohy alebo jednej ruky;

2. všetci ranení alebo poškodení vojnoví zajatci, ktorých zdravotný stav je taký, že robí z nich mrzákov a ich uzdravenie nemožno lekársky očakávať do jedného roka;

3. všetci chorí, ktorých stav je taký, že robí z nich mrzákov a ich uzdravenie nemožno lekársky očakávať do jedného roka.

Do tejto skupiny patria najmä:

a) postupujúce tuberkulózy niektorých orgánov, ktoré podľa lekárskeho úsudku sú nevyliciteľné alebo aspoň nemôžu sa značne zlepšiť liečením v neutrálnom štáte;

b) iné než tuberkulózne ochorenia orgánov dýchacích, o ktorých sa dá predpokladať, že sú nevyliciteľné (tak predovšetkým silne vyvinutá enfizemia pľúc so zápalom priedušiek, ťažký zádach, otravy plynmi atď.);

c) chronické ťažké ochorenia orgánov obehu krvného (napríklad poruchy srdечných chlopní so sklonom ku kompenzačným poruchám, relatívne ťažké poruchy srdечného svalu, srdечníka a ciev, najmä aneurizmatá veľkých ciev, ktoré nemožno operovať atď.);

d) chronické ťažké ochorenia zažívacích orgánov;

e) chronické ťažké ochorenia orgánov močových a pohlavných (predovšetkým napríklad: všetky prípady chronických zápalov obličiek so všetkými príznakmi, a hlavne, ak jestvujú už poruchy srdечné a chlopní, rovnako pyelitidy a cystitidy chronické, atď.);

2° Les guéris dont l'aptitude intellectuelle ou physique paraît avoir subi une diminution considérable.

II. — Principes spéciaux pour le rapatriement direct ou l'hospitalisation en pays neutre.

A. — Rapatriement.

Seront rapatriés:

1° Tous les prisonniers de guerre atteints, à la suite de lésions organiques, des altérations suivantes, effectives ou fonctionnelles: perte de membre, paralysie, altérations articulaires ou autres, pour autant que le défaut est d'au moins un pied ou une main, ou qu'il équivaut à la perte d'un pied ou d'une main;

2° Tous les prisonniers de guerre blessés ou lésés dont l'état est tel qu'il d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an;

3° Tous les malades dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an;

A cette catégorie appartiennent en particulier:

a) Les tuberculoses progressives d'organes quelconques qui, d'après les prévisions médicales, ne peuvent plus être guéries ou au moins considérablement améliorées par une cure en pays neutre;

b) Les affections non tuberculeuses des organes respiratoires présumées incurables (ainsi, avant tous, l'emphysème pulmonaire fortement développé avec ou sans bronchite, les dilatations bronchiques, l'asthme grave, les intoxications par les gaz etc.);

c) Les affections chroniques graves des organes de la circulation (par exemple les affections valvulaires avec tendances aux troubles de compensation, les affections relativement graves du myocarde, du péricarde et des vaisseaux, en particulier les anévrismes inopérables des gros vaisseaux, etc.);

d) Les affections chroniques graves des organes digestifs;

e) Les affections chroniques graves des organes urinaires et sexuels (avant tout par exemple: tous les cas de néphrites chroniques confirmées avec séméiologie complète, et tout particulièrement lorsqu'il existe déjà des altérations cardiaques et vasculaires, de même les pyélites et cystites chroniques, etc.).

f) chronické ťažké ochorenia centrálného a periférneho nervového systému (tak predovšetkým ťažké prípady neurasenie a hystérie, všetky nepopierateľné prípady epilepsie, ťažké prípady Basedovovej choroby atď.);

g) oslepnutie obidvoch očí alebo jedného oka, ak viditeľnosť druhého oka klesne pod 1 aj pri použití skiel opravujúcich zrakovú ostrosť; zmenšenie ostrostri zrakovej v prípade, ak nemožno ju napraviť na ostrosť $\frac{1}{2}$, aspoň niekoľko ide o jedno oko; iné choroby očné, ktoré patria do tejto skupiny (glaukom, zápal dúhovky, zápal cievnatky, atď.);

h) úplná hluchota obidvoch uší, ako aj úplná hluchota jedného ucha v prípade, ak ucho nie celkom hluché nepostihuje obyčajný hovorený hlas na vzdialenosť jedného metra;

i) všetky nepopierateľné prípady duševných chorôb;

k) ťažké prípady chronickej otravy kovmi alebo z iných príčin (olovom, rufou, morfiom, kokainom, alkoholom, plynmi atď.);

l) chronické onemocnenia orgánov lokomočných s tou podmienkou, že sú ťažké (deformujúca artritída, dna, reumatizmy s poruchami klinicky zistiteľnými);

m) všetky zhubné nádory, ak neopravujú k operatívnym zákrokom pomerne ľahkým bez nebezpečenstva pre život operovaného;

n) všetky prípady malárie so značnými organickými zmenami (značné chronické zväčšenie pečene, sleziny, kachexia. atď.);

o) chronické ťažké choroby kožné, ak sú nie tej povahy, že ich možno lekársky odporučať ošetrovať v neutrálnom štáte;

p) ťažké avitaminózy (beri-beri, pellagra, chronický scorbul).

B. — Ošetrovanie.

Vojnoví zajatci majú sa ošetrovať v neutrálnom štáte, ak sú postihnutí týmito chorobami:

1. všetky druhy tuberkulózy akýchkoľvek orgánov, ak podľa terajších lekárskech znalostí môžu sa vyhojiť alebo aspoň značne zlepšiť prostriedkami použiteľnými v neutrálnom štáte (výška nad morom, liečenie v sanatóriách atď.);

f) Les maladies chroniques graves du système nerveux central et périphérique (ainsi, avant tous, la neurasthénie et l'hystérie graves, tous les cas incontestables d'épilepsie, le Basedow grave, etc.);

g) La cécité des deux yeux, ou celle d'un oeil lorsque la vision de l'autre reste inférieure à 1 malgré l'emploi de verres correcteurs; la diminution de l'acuité visuelle au cas où il est impossible de la ramener par la correction à l'acuité de $\frac{1}{2}$ pour un oeil du moins; les autres affections oculaires entrant dans la présente catégorie (glaucome, iritis, choroidite, etc.);

h) La surdité totale bilatérale, ainsi que la surdité totale unilatérale au cas où l'oreille incomplètement sourde ne perçoit plus la voix parlée ordinaire à un mètre de distance;

i) Tous les cas incontestables d'affection mentales;

k) Les cas graves d'intoxication chronique par les métaux ou par d'autres causes (saturnisme, hydrargyrisme, morphinisme, cocaïnisme, alcoolisme, intoxication par les gaz, etc.);

l) Les affections chroniques des organes locomoteurs (arthrite déformantes, goutte, rhumatismes avec altérations décelables cliniquement), à la condition qu'elles soient graves;

m) Tous les néoplasmes malins, s'ils ne sont pas justiciables d'interventions opératoires relativement bénignes sans danger pour la vie de l'opéré;

n) Tous les cas de malaria avec altérations organiques appréciables (augmentation chronique importante du volume du foie, de la rate, cachexie, etc.);

o) Les affections cutanées chroniques graves, pour autant que leur nature ne constitue pas une indication médicale d'hospitalisation en pays neutre;

p) Les avitaminoses graves (beri-beri, pellagra, scorbut chronique).

B. — Hospitalisation.

Les prisonniers de guerre doivent être hospitalisés s'ils sont atteints des affections suivantes:

1° Toutes les formes de tuberculose d'organes quelconques, si, d'après les connaissances médicales actuelles, elles peuvent être guéries, ou du moins considérablement améliorées par les méthodes applicables en pays neutre (altitude, traitement dans les sanatoria, etc.);

2. všetky druhy — vyžadujúce liečenie — ochorenia orgánov dýchacích, cirkulárnych, zažívacích, močopohlavných, nervových, smyslových, lokomočných a kožných, s tou podmienkou pravda, že tieto formy ochorenia nepatria do skupín, pri ktorých sa predpisuje priama repatriácia, alebo že to nie sú skutočne prudké ochorenia v pravom slova smysle, ktoré majú sklon k úplnému uzdraveniu. Ochorenia, o ktoré ide v tomto odseku, sú také, ktoré dávajú nádej, že liečením, ktoré je po ruke v neutrálnom štáte, sa chorý skutočne lepšie uzdraví, ako keby sa ošetroval v zajatí.

Celkom osobitne treba mať na zreteli poruchy nervové, ktorých spôsobujúcimi alebo určujúcimi príčinami sú vojnové udalosti alebo samotné zajatie, ako duševná skleslosť vojnových zajatcov a iné obdobné prípady.

Všetky prípady tohto druhu riadne zistené majú sa ošetrovať v neutrálnom štáte, nakoľko svojou vážnosťou a svojimi konštitučnými príznakmi nepatria medzi prípady priamej repatriácie.

V prípadoch duševnej skleslosti vojnových zajatcov, ktorí nie sú vyliečení po trojmesačnom ošetrovaní v neutrálnom štáte alebo u ktorých sa po tomto čase neprejavujú zrejme známky definitívneho uzdravenia, musí dôjsť k repatriácii.

3. Všetky prípady rán, poranení a ich následkov, ktoré poskytujú nádej na lepšie uzdravenie v neutrálnom štáte než v zajatí, s tou podmienkou, že nejede o prípady, ktoré oprávnujú priamu repatriáciu alebo sú nepaprčné;

4. všetky prípady riadne zistenej malárie, v ktorých sa neprejavujú klinicky zistiteľné zmeny organické (chronické zväčšenie pečene, sleziny, kachexia atď.), ak pobyt v neutrálnom štáte poskytuje zvlášť priaznivé vyhliadky na uzdravenie;

5. všetky prípady otravy (najmä plynmi, kovami a alkaloidmi), pre ktoré sú v neutrálnom štáte zvlášť priaznivé vyhliadky na uzdravenie.

Z ošetrovania sa vylučujú:

1. všetky prípady duševných chorôb riadne zistených;

2. všetky nervové choroby organické alebo funkčné, považované za nevylieči-

2° Toutes les formes — nécessitant un traitement — d'affections des organes respiratoires, circulatoires, digestifs, génitourinaires, nerveux, des organes des sens, des appareils locomoteur et cutané, à condition, toutefois, que ces formes d'affections n'appartiennent pas aux catégories prescrivant le rapatriement direct, ou qu'elles ne soient pas des maladies aiguës proprement dites ayant une tendance à la guérison franche. Les affections envisagées dans ce paragraphe sont celles qui offrent par l'application des moyens de cure disponibles en pays neutre des chances de guérison réellement meilleures pour le patient que celui-ci était traité en captivité.

Il y a lieu de considérer tout spécialement les troubles nerveux, dont les causes efficientes ou déterminantes sont les événements de la guerre ou de la captivité même, comme la psychasthénie des prisonniers de guerre et autres cas analogues.

Tous les cas de ce genre dûment constatés doivent être hospitalisés, pour autant que leur gravité ou leurs caractères constitutionnels n'en font pas des cas de rapatriement direct.

Les cas de psychasthénie des prisonniers de guerre qui ne sont pas guéris après trois mois d'hospitalisation en pays neutre ou qui, après ce délai, ne sont pas manifestement en voie de guérison définitive, devront être rapatriés.

3° Tous les cas de blessures, de lésions et leurs conséquences qui offrent des chances de guérison meilleures en pays neutre qu'en captivité, à condition que ces cas ne soient pas, ou bien justiciables du rapatriement direct, ou bien insignifiants;

4° Tous les cas de malaria dûment constatés et ne présentant pas d'altérations organiques décelables cliniquement (augmentation de volume chronique du foie, de la rate, cachexie, etc.), si le séjour en pays neutre offre des perspectives particulièrement favorables de guérison définitive;

5° Tous les cas d'intoxication (en particulier par les gaz, les métaux, les alcaloïdes) pour lesquels les perspectives de guérison en pays neutre sont spécialement favorables;

Seront exclus de l'hospitalisation:

1° Tous les cas d'affections mentales dûment constatées;

2° Toutes les affections nerveuses organiques ou fonctionnelles réputées incu-

teľné (tieto dva druhy patria medzi tie, ktoré oprávňujú na priamu repatriáciu);

3. ťažký chronický alkoholizmus,

4. všetky nákazlivé choroby v čase, keď sú prenosné (prudké infekčné choroby, primárny a sekundárny syfilis, trachom, malomocenstvo atď.).

III. — Všeobecné poznámky.

Horeuvedené podmienky majú sa zpravidla vykladať a použiť v smysle čo možno najširšom.

Tento široký výklad má sa použiť najmä pri stavoch neuropatických alebo psychopatických, spôsobených alebo vyvolaných vojnovými udalosťami alebo samotným zajatím (psychasteniam vojnových zajatcov), ako aj v prípadoch tuberkulózy všetkých stupňov.

Je zrejmé, že táboroví lekári a smiešané lekárske komisie môžu sa ocitnúť pred celým radom prípadov, o ktorých niet zmienky medzi príkladmi, uvedenými pod bodom II, alebo prípadov, na ktoré sa tieto príklady nehodia. Horeuvedené príklady sú dané len ako typické príklady; obdobný soznam príkladov chirurgických zmien sa nesostavil, keďže, ak sa odmyslia už svojou povahou nepopierateľné prípady (amputácie), je ťažké urobiť soznam osobitných prípadov; skúsenosť ukázala, že výpočet osobitných prípadov nebol bez nevýhod v praxi.

Všetky prípady, na ktoré sa presne nehodia uvedené príklady, rozhodnú sa, ak sa bude dbať na ducha horeuvedených vedúcich zásad.

rables (ces deux catégories appartiennent à celles donnant droit rapatriement direct);

3° L'alcoolisme chronique grave;

4° Toutes les affections contagieuses dans la période où elles sont transmissibles (maladies infectieuses aiguës, syphilis primaire et secondaire, trachôme, lèpre etc.).

III. — Observations générales.

Les conditions fixées ci-dessus doivent, d'une façon générale être interprétées et appliquées dans un esprit aussi large que possible.

Cette largeur d'interprétation doit être appliquée particulièrement aux états névropathiques ou psychopathiques causés ou déterminés par les événements de la guerre ou de la captivité même (psychasthénie des prisonniers de guerre), ainsi qu'aux cas de tuberculose à tous les degrés.

Il va de soi que les médecins de camp et les commissions médicales mixtes peuvent se trouver en présence d'une foule de cas non mentionnés parmi les exemples donnés sous chiffre II, ou de cas ne s'adaptant pas à ces exemples. Les exemples mentionnés ci-dessus ne sont donnés que comme exemples typiques; une liste analogue d'exemples d'altérations chirurgicales n'a pas été établie parce que, abstraction faite des cas incontestables par leur nature même (amputations), il est difficile de dresser une liste de types particuliers; l'expérience a démontré qu'un exposé de ces cas particuliers n'était pas sans inconvénients dans la pratique.

On résoudra tous les cas ne s'adaptant pas exactement aux exemples cités en s'inspirant de l'état d'esprit des principes directeurs ci-dessus.

241.

Vyhláška
ministra zahraničných vecí
zo dňa 9. septembra 1941

o prístupe Slovenskej republiky k Ženevskej dohode pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach.

Vláda Slovenskej republiky dňa 29. augusta 1939 sa usniesla, že Slovenská republika pristúpi k Ženevskej dohode pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach zo dňa 27. júla 1929 a predseda vlády prístupnú listinu ten istý deň podpísal.

Pristupná listina odoslala sa Spolkovej rade švajčiarskej, ktorej došla dňa 15. septembra 1939, takže Dohoda podľa jej článku 94 nadobudla pre Slovenskú republiku účinnosť šesť mesiacov po tomto dátume.

Dohoda sa uverejňuje vo francúzskom pôvodnom znení a v slovenskom preklade.

Dr. Tuka v. r.

(Preklad.)

Ženevská dohoda
pre zlepšenie osudu ranených a chorých
v poľných armádach
zo dňa 27. júla 1929.

PREZIDENT NEMECKEJ RÍŠE, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV AMERICKÝCH, SPOLKOVÝ PREZIDENT RAKUSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL BELGIČANOV, PREZIDENT BOLIVIJSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV BRAZÍLSKYCH, JEHO VELIČENSTVO KRAL VELKEJ BRITANIE, ÍRSKA A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZÁMORSKÝCH, CÍŠAR INDICKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRAL BULHARSKÝ, PREZIDENT CHILSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT ČINSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT KOLUMBIJSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT KUBANSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL DÁNSKY A ISLANDSKÝ, PREZIDENT DOMINIKANSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL EGYPTSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRAL ŠPANIELSKÝ, PREZIDENT ESTONSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT FINSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT GRÉCKEJ REPUBLIKY, JEHO NAJJASNEJŠIA VYSOŠT REGENT MAĎARSKA, JEHO VELIČENSTVO KRAL TALIANSKY, JEHO VELIČENSTVO CÍŠAR JAPONSKÝ, PREZIDENT LOTYŠSKEJ REPUBLIKY, JEJ KRAĽOVSKÁ VYSOŠT VEĽKOVŮJVODKYŇA LUXEMBURSKÁ, PREZIDENT SPOJENÝCH ŠTÁTOV MEXICKÝCH, PREZI-

Convention de Genève
pour l'amélioration du sort des blessés et
des malades dans les armées en campagne
du 27 juillet 1929.

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLEMAND, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE, LE PRÉSIDENT FÉDÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE, SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE BOLIVIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL, SA MAJESTÉ LE ROI DE GRANDE-BRETAGNE D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, EMPEREUR DES INDES, SA MAJESTÉ LE ROI DES BULGARES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DU CHILI, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CHINE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA, SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK ET D'ISLANDE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ÉGYPTE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ESPAGNE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, SON ALTESSE SÉRÉNISSIME LE GOUVERNEUR DE LA HONGRIE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE, SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DU JAPON, LE

DENT REPUBLIKY NICARAGUA, JEHO VELIČENSTVO KRAL NÓRSKY, JEJ VELIČENSTVO KRALOVNA HOLANDSKA, JEHO CISARSKÉ VELIČENSTVO ŠACH PERSKY, PREZIDENT POLSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT PORTUGALSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRAL SRBOV, CHORVATOV A SLOVINCOV, JEHO VELIČENSTVO KRAL SIAMSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRAL ŠVÉDSKY, SVAJČIARSKA SPOLKOVÁ RADA, PREZIDENT ČESKO-SLOVENSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT TURECKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT VYCHODNEJ REPUBLIKY URUGUAYSKEJ, PREZIDENT REPUBLIKY SPOJENÝCH ŠTÁTOV VENEZUELSKÝCH.

rovnako oduševnení želaním zmenšiť, nakoľko to od nich závisí, bolesti, spojené nerozlučiteľne s vojnou a chcúc za tým cieľom zdokonaliť a doplniť ustanovenia, dohodnuté v Ženeve dňa 22. augusta 1864 a dňa 6. júla 1906 pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach,

rozhodli sa za tým cieľom uzavrieť novú Dohodu, a za svojich Splnomocencov vymenovali:

Prezident Nemeckej ríše:

J. E. p. Edmund Rhemberga,
doktora práv, ministra v disponibilité;

Prezident Spojených štátov amerických:

ctihodného Eliot Wadswortha,
bývalého zástupcu tajomníka pokladnice,
J. E. ctihodného Hugh R. Wilsona,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
Spojených štátov amerických v Berne;

Spolkový prezident Rakúskej republiky:

p. Marc Leitmaiera,
doktora práv, ministerského radcu spolkového
kancelárskeho odboru zahraničných vecí;

Jeho Veličenstvo kráľ
Belgičanov:

p. Paul Demoldera,
zdravotného generála majora, veliteľa zdravotnej
služby I. vojenského obvodu,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE, SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-DUCHESSE DE LUXEMBOURG, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE NICARAGUA, SA MAJESTÉ LE ROI DE NORVÈGE, SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS, SA MAJESTÉ IMPÉRIALE LE SHAH DE PERSE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE PORTUGAISE, SA MAJESTÉ LE ROI DE ROUMANIE, SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES, SA MAJESTÉ LE ROI DE SIAM, SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE, LE CONSEIL FÉDÉRAL SUISSE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE RURQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE ORIENTALE DE L'URUGAY, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DES ÉTATS-UNIS DE VÉNÉZUELA,

également animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864 et le 6 juillet 1906, pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne,

ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich
Allemand:

S. Exc. M. Edmund Rhomberg,
Dr en Droit, Ministre en disponibilité;

Le Président des États-Unis
d'Amérique:

L'Honorable Eliot Wadsworth,
ancien Secrétaire adjoint de la Trésorerie,
S. Exc. l'Honorable Hugh R. Wilson,
envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
des États-Unis d'Amérique à Berne;

Le Président fédéral de la
République d'Autriche:

M. Marc Leitmaier,
Dr en Droit, Conseiller ministerial à la Chancellerie fédérale, Département des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Paul Demolder,
Général Major Médecin, Commandant du Service de Santé de la Ire Circonscription militaire,

p. **Joseph de Ruelle**,
právneho poradcu Ministerstva zahraničných vecí;

Prezident Bolivijskej republiky:

J. E. p. Alberto Cortadellasa,
bolivijského ministra-rezidenta v Berne;

Prezident Spojených štátov brazílskych:

J. E. p. Raoul de Rio-Branco,
brazílskeho mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne;

Jeho Veličenstvo kráľ Veľkej Británie, Írska a Britských území zámoňských, cisár indický:

Za Veľkú Britániu a Severné Írsko, ako aj všetky časti Britskej ríše, ktoré nie sú samostatnými členmi Spoločnosti národov:

Veľmi ctihodného Sira Horace Rumbolda,
G. C. M. G., M. V. O., veľvyslanca Jeho britského Veličenstva v Berlíne;

Za Dominium Kanadské:

p. **Walter Alexandre Riddela**,
stáleho radcu kanadskej vlády u Spoločnosti národov;

Za Spojené štáty austrálske:

J. E. p. Claud Russela,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Jeho britského Veličenstva v Berne;

Za Dominium Nový Zéland:

J. E. p. Claud Russela,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Jeho britského Veličenstva v Berne;

Za Juhoafrickú úniu:

p. **Erik Hendrik Louwa**,
vysokého komisára Juhoafrickej únie v Londýne;

Za Slobodný štát Írsky:

p. **Sean Lestera**,
zástupcu Slobodného štátu Írskeho u Spoločnosti národov;

Za Indiu:

J. E. p. Claud Russela,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Jeho britského Veličenstva v Berne;

M. Joseph de Ruelle,
Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

Le Présidente de la République de Bolivie:

S. Exc. M. Alberto Cortadellas,
Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

Le Président de la République des États-Unis du Brésil:

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Brésil à Berne;

Se Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire britannique non membre séparé de la Société des Nations:

Le Très Honorable Sir Horace Rumbold,
G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur de Sa Majesté Britannique à Berlin;

Pour le Dominion du Canada:

M. Walter Alexandre Ridell,
Conseiller permanent du Gouvernement canadien auprès de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth d'Australie:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour l'Union de la l'Afrique du Sud:

M. Eric Hendrik Louw,
Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud à Londres;

Pour l'État Libre d'Irlande:

M. Sean Lester,
Représentant de l'État Libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;

Pour l'Inde:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

**Jeho Veličenstvo kráľ
bulharský:**

p. **Dimitri Mikoffa,**

bulharského chargé d'affaires v Berne, stáleho
zástupcu bulharskej vlády u Spoločnosti národov,

p. **Stéphane N. Laftchieffa,**

člena správnej rady bulharskeho Červeného kríža;

Prezident Čilskej republiky:

p. **Guillermo Novoa-Sepulveda,**
plukovníka, vojenského attaché u čilského
vyslanca v Berlíne;

p. **Dario Pulgar-Arriagada,**
kapitána zdravotnej služby;

Prezident Čínskej republiky:

p. **Chi Yung Hsiao,**
čínskeho chargé d'affaires p. i. v Berne;

**Prezident Kolumbijskej
republiky:**

J. E. p. **Francisci José de Urrutiu,**
kolumbijského mimoriadneho vyslanca a splno-
mocneného ministra v Berne,

**Prezident Kubánskej
republiky:**

J. E. p. **Carlos de Armenteros y de
Cardenas,**
kubánskeho mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne;

p. **Carlos Blanco y Sancheza,**
legačného tajomníka, prideleného kubánskej
delegácii v Spoločnosti národov;

**Jeho Veličenstvo kráľ dánsky
a islandský:**

Za Dánsko:

J. E. p. **Harald de Scaveniusa,**
komorníka, dánskeho mimoriadneho vyslanca a
splnomocneného ministra vo Švajčiarsku a v Hol-
landsku, bývalého ministra zahraničných vecí,

p. **Gustave M. Rasmussena,**
dánskeho chargé d'affaires p. i. v Berne;

**Prezident Dominikánskej
republiky:**

p. **Charles Ackermanna,**
konzula Dominikánskej republiky v Ženeve;

**Jeho Veličenstvo kráľ
egyptský:**

p. **Mchamed Abdel Moneim Riada,**
advokáta pre štátne spory, profesora medzinárod-
ného práva na vojenskej škole v Kahýre,

**Sa Majesté le Roi des
Bulgares:**

M. Dimitri Mikoff,

Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représen-
tant permanent du Gouvernement bulgare
auprès de la Société des Nations,

M. Stéphane N. Laftchieff,

Membre du Conseil d'Administration de la
Croix-Rouge bulgare;

**Le Président de la République
du Chili:**

M. Guillermo Novoa-Sepulveda,
Colonel, Attaché militaire près la Légation
du Chili à Berlin,

M. Dario Pulgar-Arriagada,
Capitaine du Service de Santé;

**Le Président de la République
de Chine:**

M. Chi Yung Hsiao,
Chargé d'Affaire p. i. de Chine à Berne;

**Le Président de la République
de Colombie:**

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Colombie à Berne;

**Le Président de la République
de Cuba:**

**S. Exc. M. Carlos de Armenteros y de
Cardenas,**
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Cuba à Berne,

M. Carlos Blanco y Sanchez,
Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation
de Cuba auprès de la Société des Nations;

**Sa Majesté le Roi de
Danemark et d'Islande:**

Pour le Danemark:

S. Exc. M. Harald de Scavenius,
Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre
plénipotentiaire de Danemark en Suisse et aux
Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires étrangères,

M. Gustave M. Rasmussen,
Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

**Le Président de la République
Dominicaine:**

M. Charles Ackermann,
Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Égypte:

M. Mohammed Abdel Moneim Riad,
Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de
Droit international à l'École militaire du Caire,

p. **Henri Wassif Simaiku**,
attaché egyptského kráľovského vyslanectva
v Ríme;

Jeho Veličenstvo kráľ
španielsky;

J. E. p. **markýza de la Torrehermosa**,
španielskeho mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne;

Prezident Estonskej
republiky;

p. **Hans Leesmenta**,
doktora medicíny, prezidenta estonského
Červeného kríža;

Prezident Fínskej republiky:

p. **A. E. Martolu**,
podplukovníka, vojenského attaché fínskeho
vyslanectva v Paríži;

Prezident Francúzskej
republiky;

J. E. p. **Henri Chassain de Marcilly**,
francúzskeho veľvyslanca v Berne;

p. **Jean Du Saulta**,
radcu francúzskeho veľvyslanectva v Berne;

Prezident gréckej republiky:

p. **Raphael Raphaela**,
gréckeho chargé d'affaires p. i. v Berne,

p. **Sophocle Venizelosa**,
podplukovníka, vojenského attaché gréckeho
vyslanectva v Paríži;

Jeho Najjasnejšia Výsost
regent Maďarska;

J. E. p. **Paul de Hevesy**,
ministra-rezidenta, stáleho delegáta kráľovskej
vlády u Spoločnosti národov;

Jeho Veličenstvo kráľ
taliánsky;

p. **Giovanni Ciraolo**,
kráľovského senátora;

Jeho Veličenstvo cisár
japonský;

J. E. p. **Isaburo Yoshidu**,
japonského mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne,

p. **Sadamu Shimomuru**,
podplukovníka,

p. **Seizo Miuru**,
fregatného kapitána, námorného attaché japon-
ského veľvyslanectva v Paríži;

M. Henri Wassif Simaika,
Attaché de la Légation Royale d'Égypte à Rome;

Sa Majesté le Roi
d'Espagne;

S. Exc. M. le Marquis de la
Torrehermosa,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
d'Espagne à Berne;

Le Président de la République
d'Estonie;

M. Hans Leesment,
Dr en Médecine, Président de la Croix-Rouge
estonienne;

Le Président de la République
de Finlande;

M. A. E. Martola,
Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près
la Légation de Finlande à Paris;

Le Président de la République
Française;

S. Exc. M. Henri Chassain de Marcilly,
Ambassadeur de France à Berne,

M. Jean Du Sault,
Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;

Le Président de la République
Hellénique;

M. Raphael Raphael,
Chargé d'Affaires p. i. de Grèce à Berne,

M. Sophocle Venizelos,
Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près
la Légation de Grèce à Paris;

Son Altesse Sérénissime le
Gouverneur de la Hongrie;

S. Exc. M. Paul de Hevesy,
Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouver-
nement Royal auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Giovanni Ciraolo,
Sénateur du Royaume;

Sa Majesté l'Empereur
du Japon;

S. Exc. M. Isaburo Yoshida,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Japon à Berne,

M. Sadamu Shimomura,
Lieutenant-Colonel,

M. Seizo Miura,
Capitaine de Frégate, Attaché naval près
l'Ambassade du Japon à Paris;

Prezident Lotyšskej republiky:

J. E. p. Charles Duzmansa,
lotyšského mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra u Jeho Veličenstva kráľa Srbov,
Chorvátov a Slovincov, stáleho delegáta
u Spoločnosti národov,

J. E. p. Oskar Voita,
lotyšského mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra vo Švajciarsku, Nemecku, Maďar-
sku a Holandsku;

**Jej kráľovská Výsost veľko-
vojvodkyňa luxemburská:**

p. Charles Vermaire,
konzula veľkovojevodstva v Ženeve;

**Prezident Spojených štátov
mexických:**

J. E. p. Francisco Castillo Nájera,
generála lekára, mexického mimoriadneho vyslan-
ca a splnomocneného ministra v Bruseli;

**Prezident republiky
Nicaragua:**

p. Antoine Sottile,
doktora práv, stáleho delegáta Nicaraguy
u Spoločnosti národov;

**Jeho Veličenstvo kráľ
nórsky:**

J. E. p. Johannes Irgensa,
nórského mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra v Berne, Ríme a Aténach,

p. Jens Christian Meinich,
veliteľa pechoty, generálneho tajomníka nórského
Červeného kríža;

**Jej Veličenstvo kráľovná
holandská:**

**J. E. p. Willem Iszak Doude van
Troostwijk,**
holandského mimoriadneho vyslanca a splnomoc-
neného ministra v Berne,

p. Johan Carl Diehla,
majora generála, generálneho inspektora vojenskej
zdravotnej služby, viceprezidenta holandského
Červeného kríža,

p. Jacob Harbertsa,
veliteľa generálneho štábu, profesora na vysokej
škole vojenskej;

**Jeho cisárske Veličenstvo
šach perský:**

J. E. p. Anouchire van Khan Sepahbodího,
perského mimoriadneho vyslanca a splnomocne-
ného ministra v Berne;

Prezident Poľskej republiky:

p. Joseph Gabriel Prackího,
zdravotného plukovníka,

**Le Président de la République
de Lettonie:**

S. Exc. M. Charles Duzmans,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates
et Slovènes, Délégué permanent auprès de la So-
ciété des Nations,

S. Exc. M. Oskar Voit,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie
et aux Pays-Bas;

**Son Altesse Royale la Grande-
Duchesse de Luxembourg:**

M. Charles Vermaire,
Consul du Grand-Duché à Genève;

**Le Président des Etats-Unis
du Mexique:**

S. Exc. M. Francisco Castillo Nájera,
Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Mini-
stre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

**Le Président de la République
de Nicaragua:**

M. Antoine Sottile,
Dr en Droit, Délégué permanent de Nicaragua
auprès de la Société des Nations;

**Sa Majesté le Roi
de Norvège:**

S. Exc. M. Johannes Irgens,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Norvège à Berne, Rome et Athènes,

M. Jens Christian Meinich,
Commandant d'Infanterie, Secrétaire général
de la Croix-Rouge norvégienne;

**Sa Majesté la Reine
des Pays-Bas:**

**S. Exc. M. Willem Iszak Doude
van Troostwijk,**
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
des Pays-Bas à Berne,

M. Johan Carl Diehl,
Major-Général, Médecin Inspecteur général du
Service de Santé de l'Armée, Vice-Président
de la Croix-Rouge néerlandaise,

M. Jacob Harberts,
Commandant à l'Etat-Major général, Professeur
à l'Ecole supérieure de Guerre;

**Sa Majesté Impériale le Shah
de Perse:**

**S. Exc. M. Anouchirevan Khan
Sepahbodí,**
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Perse à Berne;

**Le Président de la République
de Pologne:**

M. Joseph Gabriel Prackí,
Colonel Médecin,

p. **W. Jerzy Babeckiho**,
podplukovníka;

Prezident Portugalskej republiky:

J. E. p. Vasco de Quevedo,
portugalského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne,

p. **Francisco de Calheiros e Menezes**,
prvého legačného tajomníka;

Jeho Veličenstvo kráľ rumunský:

J. E. p. Michel B. Boeresco,
rumunského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne,

p. **Eugène Vertejano**,
plukovníka, dôstojníka generálneho štábu;

Jeho Veličenstvo kráľ Srbov, Chorvátov a Slovincov:

J. E. p. Iliju Choumenkovitcha,
mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra kráľovstva Srbov, Chorvátov a Slovincov v Berne, stáleho delegáta u Spoločnosti národov;

Jeho Veličenstvo kráľ siamský:

J. N. V. princa Varnvaidyu,
siamského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Londýne;

Jeho Veličenstvo kráľ švédsky:

J. E. p. Karla Ivana Westmana,
švédskeho mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne;

Spolková rada švajčiarska:

p. **Paul Dinichert**,
splnomocneného ministra, prednostu oddelenia zahraničných vecí spolkového politického odboru,

p. **Carl Hauser**,
plukovníka zdravotných sborov, hlavného vojenského lekára,

p. **Antona Züblina**,
plukovníka pechoty v dispozícii, advokáta,

p. **Roger de la Harpe**,
podplukovníka zdravotných sborov, lekára,

p. **Dietrich Schindlera**,
majora, vojenského súdnicťa, profesora medzinárodného práva na univerzite v Zürichu;

Prezident Česko-Slovenskej republiky:

J. E. p. Zdeňka Fierlingera,
česko-slovenského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne;

M. W. Jerzy Babacki,
Lieutenant-Colonel;

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. M. Vasco de Quevedo,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Portugal à Berne,

M. Francisco de Calheiros e Menezes,
Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

S. Exc. M. Michel B. Boeresco,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Roumanie à Berne,

M. Eugène Vertejano,
Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

S. Exc. M. Ilija Choumenkovitch,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam:

S. A. S. le Prince Varnvaidya,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. Karl Ivan Westman,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suède à Berne;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. Paul Dinichert,
Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires étrangères du Département politique fédéral,

M. Karl Hauser,
Colonel des Troupes sanitaires, Médecin en Chef de l'Armée,

M. Anton Züblin,
Colonel d'Infanterie en disponibilité, Avocat,

M. Roger de la Harpe,
Lieutenant-Colonel des Troupes sanitaires, Médecin,

M. Dietrich Schindler,
Major de la Justice militaire, Professeur de Droit international à l'Université de Zurich;

Le Président de la République Tchecoslovaque:

S. Exc. M. Zdeněk Fierlinger,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne;

Prezident Tureckej republiky:

J. E. Hassan Beya,
viceprezidenta tureckého národného veľkého shromaždenia, viceprezidenta tureckého Červeného polmesiaca,

J. E. Nusret Beya,
prezidenta štátnej rady republiky,
profesora **Akil Moukhtar Beya,**
doktora medicíny,

doktora **Abdulkadir Beya,**
podplukovníka, vojenského lekára, profesora na aplikáčnej škole a v nemocnici v Gulhane;

Prezident Východnej republiky uruguajskej:

J. E. p. Alfredo de Castro,
uruguajského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Berne;

Prezident republiky Spojených štátov venezuelských:

J. E. p. Caracciolo Parra-Pérez,
venezuelského mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra v Ríme;

p. Ivana Manuela Hurtado-Machado,
venezuelského chargé d'affaires p. i. v Berne;

ktorí keď si vymenili svoje splnomocnenia a našli ich v dobrej a patričnej forme, dohodli sa na nasledovnom:

Kapitola I.

O ranených a nemocných.

Článok 1.

Vojenské a iné úradné k armádam pridelenné osoby, ktoré budú zranené alebo ochorejú, majú sa šetriť a chrániť za každých okolností; vojnuvedúci, v moci ktorého budú, bude s nimi zaobchádzať ľudsky a bude ich ošetrovať bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

Predsa však vojnuvedúci, prinútený nechať ranených a chorých svojmu protivníkovi, ponechá s nimi, nakoľko to vojenské potreby dovoľia, časť svojho zdravotného personálu a materiálu, aby prispel na ich ošetrovanie.

Článok 2.

Bez ujmy starostlivosti, ktorá sa im má poskytnúť podľa predošlého článku, budú ranení a chorí armády, ktorí padli do moci druhého vojnuvedúceho, vojnovými zajatcami a budú sa na nich vzťahovať všeobecné pravidlá medzinárodného práva o zajatcoch.

Le Président de la République Turque:

S. Exc. Hassan Bey,
Vice-Président de la Grande Assemblée nationale de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc,

S. Exc. Nusret Bey,
Président du Conseil d'Etat de la République,
Le Professeur Akil Moukhtar Bey,
Dr en Médecine,

Le Dr. Abdulkadir Bey,
Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'Ecole d'Application et à l'Hôpital de Gulhane;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

S. Exc. M. Alfredo de Castro,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne;

Le Président de la République des États-Unis de Vénézuéla:

S. Exc. M. Caracciolo Parra-Pérez,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome,

M. Ivan Manuel Hurtado-Machado,
Chargé d'Affaire p. i. de Vénézuéla à Berne;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER.

Des blessés et des malades.

Article premier.

Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées qui seront blessés ou malades devront être respectés et protégés en toutes circonstances; ils seront traités avec humanité et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant, obligé d'abandonner des blessés ou des malades à son adversaire, laissera avec eux, autant que les exigences militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaires pour contribuer à les soigner.

Article 2.

Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés et les malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre belligérant seront prisonniers de guerre et les règles générales du droit des gens concernant les prisonniers leur seront applicables.

Článok 3.

Po každom boji urobí ten, kto opanuje bojište, opatrenia, aby sa vyhľadali ranení a mŕtvi a aby sa ochránili pred rabovačkami a zlým zaobchádzaním.

Vždy, keď to okolnosti dovoľia, dohovori sa miestne prímerie alebo prerušenie strelby, aby sa mohli odniesť ranení, ktorí ostali medzi líniami.

Článok 4.

Vojnuvedúci oznámia si v najkratšej lehote mená ranených, chorých a mŕtvych, sobraných alebo objavených, ako aj všetky podklady na zistenie ich totožnosti.

Vystavia a odovzdajú si smrtné listy.

Posbierajú a pošlú si tiež všetky predmety osobnej potreby nájdené na bojištiach alebo u mŕtvych, najmä polovicu legitimačného lístku, kým druhá polovica má ostať pripevnená na mŕtvoľe.

Budú sa starať o to, aby pochovanie alebo spálenie mŕtvych predchádzala starostlivá a podľa možnosti lekárska prehliadka mŕtvol, aby sa zistila smrť, ustálila totožnosť a o tom sa mohla podať zpráva.

Okrem toho budú sa starať o to, aby sa mŕtvi česne pochovali, ich hroby sa šetrily a mohly sa vždy nájsť.

Za tým cieľom pri začiatku nepriateľstva zriadiť úradne službu, týkajúcu sa hrobov, aby sa tak umožnili prípadné exhumácie a aby sa zaistila identifikácia mŕtvol, nech už je postupné umiestenie hrobov akékoľvek.

Len čo sa nepriateľstvo skončí, vymenia si soznamy hrobov a soznamy mŕtvych, pochovaných v ich cintorínoch a inde.

Článok 5.

Vojenská vrchnosť bude sa môcť obrátiť s výzvou na dobročinnosť obyvateľov, aby pod jej dozorom posbierali ranených

Cependant, les belligérants resteront libres de stipuler, en faveur des prisonniers blessés ou malades et au delà des obligations existantes, telles clauses qu'ils jugeront utiles.

Article 3.

Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et les morts et pour les protéger contre le pillage et les mauvais traitements.

Toutes les fois que les circonstances le permettront, un armistice local ou une interruption de feu seront convenus pour permettre l'enlèvement des blessés restés entre les lignes.

Article 4.

Les belligérants se feront connaître réciproquement, dans le plus bref délai possible, les noms des blessés, des malades et des morts recueillis ou découverts, ainsi que tous les éléments propres à les identifier.

Ils établiront et se transmettront les actes de décès.

Ils recueilleront et s'enverront également tous les objets d'un usage personnel trouvés sur les champs de bataille ou sur les morts, notamment la moitié de leur plaque d'identité, l'autre moitié devant rester attachée au cadavre.

Ils veilleront à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif et, si possible, médical des corps, en vue de constater la mort, d'établir l'identité et de pouvoir en rendre compte.

Ils veilleront, en outre, à ce qu'ils soient enterrés honorablement, que leurs tombes soient respectées et puissent toujours être retrouvées.

A cet effet et au début des hostilités, ils organiseront officiellement un service des tombes en vue de rendre possible des exhumations éventuelles et d'assurer l'identification des cadavres, quel que soit l'emplacement successif des tombes.

Dès la fin des hostilités, ils échangeront la liste des tombes et celle des morts ensevelis dans leurs cimetières et ailleurs.

Article 5.

L'autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des

a chorých armád a starali sa o nich, priznávajú osobám, ktoré tejto výzve vyhove-ly, osobitnú ochranu a isté úľavy.

Kapitola II.

O zdravotných útvaroch a zariadeniach.

Článok 6.

Vojnuvedúci budú šetriť a chrániť pohyblivé zdravotnícke útvary, to jest tie, ktoré sú určené sprevádzať armády a stá-le zdravotnícke zariadenia v poli.

Článok 7.

Ochrana, prislúchajúca zdravotníckym útvarom a zariadeniam prestane, ak sa použijú na to, aby nepriateľovi spôsobili škodu.

Článok 8.

Za okolností, ktoré môžu zbaviť zdravotnícky útvar alebo zariadenie ochrany, zaistenej článkom 6, nebudú sa považovať:

1. skutočnosť, že personál útvaru alebo zariadenia je ozbrojený a že užíva svoju zbraň na svoju vlastnú ochranu alebo na ochranu svojich ranených a nemocných;

2. skutočnosť, že útvary alebo zariadenie, nemajúce ozbrojený ošetrovací personál, je chránené oddielom vojska alebo vojenskou strážou;

3. skutočnosť, že sa našly u útvaru alebo zariadenia nositeľné zbrane a strelivo, odobrané zraneným alebo chorým a neodovzdaly sa ešte na patričné služobné miesto;

4. skutočnosť, že je v útvaru alebo zariadení personál a materiál veterinársky bez toho, že by boli jeho podstatnou časťou.

Kapitola III.

O personále.

Článok 9.

V každom prípade budú sa šetriť a chrániť personál, určený výhradne odnášať, dopravovať a ošetrovať ranených a chorých, ako aj spravovať zdravotnícke útvary a zariadenia, a duchovní, pridelení k armádam. Ak padnú do rúk nepriateľa, nebude sa s nimi zaobchádzať ako s vojnovými zajatcami.

blessés ou des malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spéciale et certaines facilités.

CHAPITRE II.

Des formations et des établissements sanitaires.

Article 6.

Les formations sanitaires mobiles, c'est-à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne, et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

Article 7.

La protection due aux formations et établissements sanitaires cessera si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

Article 8.

Ne seront pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement sanitaire de la protection assurée par l'article 6:

1. le fait que le personnel de la formation ou de l'établissement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses blessés et de ses malades;

2. le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles;

3. le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes portatives et des munitions retirées aux blessés et aux malades et n'ayant pas encore été versées au service compétent;

4. le fait que du personnel et du matériel du service vétérinaire se trouvent dans la formation ou l'établissement, sans en faire partie intégrante.

CHAPITRE III.

Du personnel.

Article 9.

Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, ainsi qu'à l'administration des formations et des établissements sanitaires, les aumôniers attachés aux armées, seront respectés et protégés en toutes circonstances. S'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Vojenské osoby osobitne vycvičené, aby sa mohli v prípade potreby zamestnať ako výpomocní ošetrovatelia alebo nosiči nosidiel pri odnášaní, prevážaní a ošetrovaní ranených a chorých, a opalrené preukazom totožnosti, účastnia sa na tom istom zaobchádzaní ako stály zdravotnícky personál, ak padnú do zajatia pri vykonávaní týchto úkonov.

Článok 10.

Personálu, uvedenému v článku 9, odseku 1 je na roveň postavený personál dobrovoľníckych spoločností, uznaných a splnomocnených ich Vládou, ktorý sa zamestná v rovnakých funkciách ako personál, uvedený v citovanom odseku, s podmienkou, že personál týchto spoločností bude podrobený zákonom a predpisom vojenským;

Každá z Vysokých Smluvných Strán oznámi písomne druhej alebo už v mieri alebo pri započatí alebo počas nepriateľstva, avšak v každom prípade pred skutočným ich použitím, mená spoločnosti, ktoré splnomocnila, aby za jej zodpovednosti podporovali úradnú zdravotnícku službu jej armád.

Článok 11.

Uznaná spoločnosť neutrálneho štátu bude môcť poskytnúť pomoc vojnuvedúcemu svojim personálom a svojimi zdravotníckymi útvarmi len po predchádzajúcom súhlase svojej Vlády a po splnomocnení samotným vojnuvedúcim.

Vojnuvedúci, ktorý prijíma túto pomoc, bude povinný, prv než ju použije, upovedomiť o tom nepriateľa.

Článok 12.

Osoby, označené v článkoch 9, 10 a 11 môžu sa zadržať, ak padli do rúk protivníka.

Ak niet opačného dohovoru, pošlú sa späť vojnuvedúcemu, ku ktorému patria, len čo sa otvorí cesta pre ich návrat a dovolia to vojenské požiadavky.

Až do svojho zpiatočného odoslania budú pokračovať v plnení svojich úloh pod vedením protivníka; prídedia sa predovšetkým na ošetrovanie ranených a chorých vojnuvedúceho, ku ktorému patria.

Pri svojom odchode vezmú so sebou výbavu, nástroje, zbrane a dopravné prostriedky, ktoré im patria.

Les militaires spécialement instruits pour être, le cas échéant, employés comme infirmiers ou brancardiers auxiliaires à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, et munis d'une pièce d'identité, seront au bénéfice du même régime que le personnel sanitaire permanent, s'ils sont capturés pendant qu'ils remplissent ces fonctions.

Article 10.

Est assimilé au personnel visé à l'alinéa 1er de l'article 9 le personnel des sociétés de secours volontaires, dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement qui sera employé aux mêmes fonctions que celles du personnel visé au dit alinéa, sous la réserve que le personnel de ces sociétés sera soumis aux lois et règlements militaires.

Chaque Haute Partie Contractante notifiera à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des sociétés qu'elle aura autorisées à prêter leus concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

Article 11.

Une société reconnue d'un pays neutre ne pourra prêter le concours de son personnel et de ses formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assentiment préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui-même.

Le belligérant qui aura accepté le secours sera tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à l'ennemi.

Article 12.

Les personnes désignées dans les articles 9, 10 et 11 ne pourront être retenues après qu'elles seront tombées au pouvoir de la partie adverse.

Sauf accord contraire, elles seront renvoyées au belligérant dont elles relèvent dès qu'une voie sera ouverte pour leur retour et que les exigences militaires le permettront.

En attendant leur renvoi, elles continueront à remplir leurs fonctions sous la direction de la partie adverse; elles seront de préférence affectées aux soins des blessés et des malades du belligérant dont elles relèvent.

À leur départ, elles emporteront les effets, les instruments, les armes et les moyens de transport qui leur appartiennent.

Článok 13.

Vojnuvedúci zaistia pre personál, uvedený v článkoch 9, 10 a 11, pokiaľ bude v ich rukách, tú istú stravu, to isté ubytovanie, tie isté náležitosti a ten istý žold, ako obdobnému personálu svojej armády.

Hneď po započatí nepriateľstva dohovoria sa o hodnostnom pomere svojho zdravotníckeho personálu.

Kapitola IV.

O budovách a materiále.

Článok 14.

Ak pohyblivé zdravotnícke útvary akékoľvek druhu padnú do rúk protivníka, podržia si svoj materiál, svoje dopravné prostriedky a svoj sprievodný personál.

Avšak príslušná vojenská vrchnosť bude ho môcť užívať na ošetrovanie ranených a chorých; vrátenie stane sa za podmienok, predvídaných pre zdravotnícky personál a podľa možnosti súčasne.

Článok 15.

Budovy a materiál stálych zdravotníckych zariadení zostanú podrobené zákonom vojnovým, avšak nebudú sa môcť zbaviť svojho určenia, dokiaľ budú potrebné pre ranených a chorých.

Predsa však veliteľia operačných vojsk budú môcť s nimi disponovať v prípade súrnych vojenských potrieb, zaistiac vo pred osud ranených a chorých, ktorí sa tam ošetrujú.

Článok 16.

Budovy pomocných spoločností, používajúcich výhody tejto Dohody, budú sa považovať za súkromné vlastníctvo.

Materiál týchto spoločností, nech je kdekoľvek, bude sa považovať rovnako za súkromné vlastníctvo.

Rekvizičné právo, priznané vojnuvedúcim podľa zákonov a obyčajov vojenských, bude sa uplatňovať len v prípade súrnej potreby a potom, keď osud ranených a chorých sa zabezpečil.

Article 13.

Les belligérants assureront au personnel visé par les articles 9, 10 et 11, pendant qu'il sera en leur pouvoir, le même entretien, le même logement, les mêmes allocations et le même solde qu'au personnel rocespondant le leur armée.

Dès le début des hostilités, ils s'entendront au sujet de la correspondance des grades de leur personnel sanitaire.

CHAPITRE IV.

Des bâtiments et du matériel.

Article 14.

Les formations sanitaires mobiles, quelles qu'elles soient, conserveront, si elles tombent au pouvoir de la partie adverse, leur matériel, leurs moyens de transport et leur personnel conducteur.

Toutefois, l'autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et des malades; la restitution aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire et, autant que possible, en même temps.

Article 15.

Les bâtiments et le matériel des établissements sanitaires fixes de l'armée demeureront soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires urgentes, en assurant au préalable le sort des blessés et des malades qui y sont traités.

Article 16.

Les bâtiments des sociétés de secours admises au bénéfice de la Convention seront considérés comme propriété privée.

Le matériel de ces sociétés, quel que soit le lieu où il pourra se trouver, sera également considéré comme propriété privée.

Le droit de réquisition reconnu aux belligérants par les lois et usages de la guerre ne s'exercera qu'en cas de nécessité urgente et une fois le sort des blessés et des malades assuré.

Kapitola V.

O zdravotníckych transportoch.

Článok 17.

S vozidlami, zariadenými pre zdravotnícke evakuácie, ktoré sa pohybujú jednotlivito alebo v skupine, bude sa zaobchádzať ako s pohyblivými zdravotníckymi útvarmi, vynímajúc tieto osobitné ustanovenia:

Vojnuvedúci, ktorý zachytí vozidlá zdravotníckeho transportu, jednotlivito alebo v skupinách, bude môcť, ak to vyžadujú vojenské potreby, ich zastaviť, rozpustiť skupinu, postarajúc sa v každom prípade o ranených a chorých, ktorí sú v nej. Bude môcť ich použiť len v úseku, v ktorom sa zachytili a výlučne pre potreby zdravotníckeho. Tieto vozidlá, len čo sa skončila ich miestna úloha, musia sa vrátiť za podmienok, určených v článku 14.

Vojenský personál, ktorý vedie transport a ktorý je opatrený pre tento cieľ riadnym rozkazom, pošle sa späť za podmienok, určených v článku 12 pre zdravotnícky personál a s výhradou posledného odseku článku 18.

Všetky dopravné prostriedky, osobitne organizované pre evakuácie, a materiál, určený ako výstroj pre tieto dopravné prostriedky, ktoré patria k zdravotnej službe, vrátia sa v súhlase s ustanoveniami kapitoly IV.

Vojenské dopravné prostriedky, iné ako dopravné prostriedky zdravotníckej služby, možno zajať so svojimi záprahmi.

Civilný personál a všetky dopravné prostriedky, ktoré pochádzajú z rekvizície, budú podrobené všeobecným pravidlám medzinárodného práva.

Článok 18.

Lietadlá, používané na zdravotnícku dopravu, budú používať ochranu podľa tejto Dohody po ten čas, kým budú výlučne vyhradené pre evakuáciu ranených a chorých, pre dopravu zdravotníckeho personálu a materiálu.

Natrú sa na bielo a budú mať vedľa štátnych farieb na hornej a dolnej strane nápadný rozoznávaci odznak podľa článku 19.

Bez osobitného a výslovného dovolenia zakáže sa lietať nad palebnou liniou a nad pásmom, položeným vpredu pred veľkými

CHAPITRE V.

Article 17.

Des transports sanitaires.

Les véhicules aménagés pour les évacuations sanitaires circulant isolément ou en convoi seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes:

Le belligérant interceptant des véhicules de transport sanitaire, isolés ou en convoi, pourra, si les nécessités militaires l'exigent, les arrêter, disloquer le convoi, en se chargeant, dans tous les cas, des blessés et des malades qu'il contient. Il ne pourra les utiliser que dans le secteur où ils auront été interceptés et exclusivement pour des besoins sanitaires. Ces véhicules, une fois leur mission locale terminée, devront être rendu dans les conditions prévues à l'article 14.

Le personnel militaire préposé au transport et muni à cet effet d'un mandat régulier sera renvoyé dans les conditions prévues à l'article 12 pour le personnel sanitaire, et sous réserve du dernier alinéa de l'article 18.

Tout les moyens de transport spécialement organisés pour les évacuations et le matériel d'aménagement de ces moyens de transport relevant du service de santé seront restitués conformément aux dispositions du chapitre IV.

Les moyens de transport militaires, autres que ceux du service de santé, pourront être capturés, avec leurs attelages.

Le personnel civil et tous les moyens de transport provenant de la réquisition seront soumis aux règles générales du droit des gens.

Article 18.

Les appareils aériens utilisés comme moyens de transport sanitaire jouiront de la protection de la Convention pendant le temps où ils seront exclusivement réservés à l'évacuation des blessés et des malades, au transport du personnel et du matériel sanitaires.

Ils seront peints en blanc et porteront ostensiblement le signe distinctif prévu à l'article 19, à côté des couleurs nationales, sur leurs faces inférieure et supérieure.

Sauf licence spéciale et expresse, le survol de la ligne de feu et de la zone située en avant des grands postes médicaux, de

zdravotníckymi strediskami pre triedenie, ako aj všeobecne nad územím nepriateľským alebo nepriateľom obsadeným.

Lietadlá zdravotníctva musia vyhovieť každému vzvaniu, aby pristály.

Prí takto vynútenom alebo náhodnom pristáaní na nepriateľskom alebo nepriateľom obsadenom území budú ranení a chorí, ako aj zdravotnícky personál a materiál, počítajúc do toho aj lietadlo, používať vyhody ustanovení tejto Dohody.

Pilota, robotníkov a zamestnancov bezdrôtovej stanice (T. S. F.), ktorí boli zajatí, treba vrátiť s tou podmienkou, že až do skončenia nepriateľstva použijú sa iba pre zdravotnícku službu.

Kapitola VI.

O rozoznávacom odznaku.

Článok 19.

Na počesť Švajčiarska ponecháva sa heraldický znak červeného kríža na bielom poli, utvorený prevrátením spolkových farieb, ako znak a rozoznávací odznak zdravotníckej služby armád.

Predsá však pre štáty, ktoré používajú už ako rozoznávací odznak namiesto červeného kríža červený polmesiac alebo červeného leva a červené sítko na bielom poli, pripúšťajú sa tieto znaky tiež v smysle tejto Dohody.

Článok 20.

Tento znak bude s povolením príslušnej vojenskej vrchnosti na zástavách, na rukávových páskach, ako aj na všetkom materiále, prislúchajúcom zdravotníckej službe.

Článok 21.

Personál, chránený podľa článku 9, odseku 1, článku 10 a 11, bude nosiť na ľavom rukáve pripevnenú pásku s rozoznávacím odznakom, ktorú vydá opečiatkujúcej vojenskej vrchnosti.

Personál, označený v článku 9, odseku 1 a 2, opatrí sa pevným preukazom totožnosti, ktorým bude alebo zápis do vojenskej knižky alebo osobitná listina.

Osoby, označené v článkoch 10 a 11, ktoré nemajú vojenskú rovnošatu, opatrí príslušná vojenská vrchnosť preukazom totožnosti s fotografiou, osvedčujúcim, že patria k zdravotnej službe.

triage, ainsi que, d'une manière générale, de tout territoire ennemi ou occupé par l'ennemi sera interdit.

Les appareils sanitaires aériens devront obéir à toute sommation d'atterrir.

En cas d'atterrissage ainsi imposé ou fortuit sur territoire ennemi ou occupé par l'ennemi, les blessés et les malades, de même que le personnel et le matériel sanitaires, y compris l'appareil aérien, demeureront au bénéfice des dispositions de la présente Convention.

Le pilote, les manoeuvres et les opérateurs de télégraphie sans fil (T. S. F.) capturés seront rendus, à la condition qu'ils ne soient plus utilisés, jusqu'à la fin des hostilités, que dans le service sanitaire.

CHAPITRE VI.

Du signe distinctif.

Article 19.

Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, formé par interversion des couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif sanitaire des armées.

Toutefois, pour les pays qui emploient déjà, à la place de la croix rouge, le croissant rouge ou le lion et le soleil rouges sur fond blanc comme signe distinctif, ces emblèmes sont également admis dans le sens de la présente Convention.

Article 20.

L'emblème figurera sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'autorité militaire compétente.

Article 21.

Le personnel protégé en vertu des articles 9, alinéa premier, 10 et 11 portera, fixé au bras gauche, un brassard muni du signe distinctif, délivré et timbré par une autorité militaire.

Le personnel visé à l'article 9, alinéas 1 et 2, sera pourvu d'une pièce d'identité consistant, soit en une inscription dans le livret militaire, soit en un document spécial.

Les personnes visées aux articles 10 et 11 qui n'ont pas d'uniforme militaire seront munies par l'autorité militaire compétente d'un certificat d'identité, avec photographie, attestant leur qualité de sanitaire.

Preukazy totožnosti sú v každej armáde jednotné a rovnakého vzoru.

V nijakom prípade nebudú sa môcť odobrať zdravotníckemu personálu jeho odznaky ani preukazy totožnosti, ktoré mu patria.

Pri sirate bude mať právo dostať z nich duplikáty.

Článok 22.

Zástava s odznakom podľa tejto Dohody bude sa môcť vyvesiť len u zdravotníckych útvarov a zariadení, ktorých nariaduje Dohoda šetriť, a len so svolením vojenskej vrchnosti. Pri stálych zariadeniach má sa, a pri pohyblivých útvaroch môže sa vyvesiť spolu so štátnou zástavou vedúceho, ku ktorému tento útvar alebo zariadenie patria.

Predsa však zdravotnícke útvary, ktoré padly do rúk nepriateľa, vyvesia len zástavu podľa tejto Dohody tak dlho, kým budú v tomto stave.

Vojnuvedúci urobia, nakoľko to vojenské požiadavky dovoľia, potrebné opatrenia, aby rozoznávacie znaky, označujúce útvary a zariadenia zdravotnícke, boli jasne viditeľné nepriateľským silám pozemným, vzdušným a námorným, aby sa takto odvrátila možnosť každej útočnej akcie proti nim.

Článok 23.

Zdravotnícke útvary neutrálnych štátov, ktoré sa splnomocnily za podmienok, predvídaných v článku 11, poskytnúť svoje služby, budú musieť vyvesiť so zástavou podľa tejto Dohody štátnu zástavu vojnu vedúceho, ku ktorému patria.

Budú mať právo tak dlho, kým poskytujú svoje služby v prospech jedného vojnuvedúceho, vyvesiť tiež svoju štátnu zástavu.

Ustanovenie druhého odseku predošlého článku bude sa aj na nich vzťahovať.

Článok 24.

Znak červeného kríža na bielom poli a slová „Červený kríž“ alebo „Ženevský kríž“ budú sa môcť používať tak v mieri ako počas vojny len na ochranu alebo označenia zdravotníckych útvarov a zariadení, personálu a materiálu, chránených touto Dohodou.

Les pièces d'identité devront être uniformes et du même modèle dans chaque armée.

En aucun cas, le personnel sanitaire ne pourra être privé de ses insignes, ni des pièces d'identité qui lui sont propres.

En cas de perte, il aura le droit d'en obtenir des duplicata.

Article 22.

Le drapeau distinctif de la Convention ne pourra être arboré que sur les formations et les établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter et avec le consentement de l'autorité militaire. Dans les établissements fixes, il devra et, dans les formations mobiles, il pourra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois, les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront que le drapeau de la Convention, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Les belligérants prendront, en tant que les exigences militaires le permettront, les mesures nécessaires pour rendre nettement visible aux forces ennemies terrestres aériennes et maritimes les emblèmes distinctifs signalant les formations et les établissements sanitaires, en vue d'écarter la possibilité de toute action agressive.

Article 23.

Les formations sanitaires de pays neutres qui, dans les conditions prévues par l'article 11, auraient été autorisées à fournir leurs services devront arborer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Elles auront le droit, tant qu'elles prêteront leurs services à un belligérant, d'arborer également leur drapeau national.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'article précédent leur seront applicables.

Article 24.

L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots croix rouge ou croix de Genève ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et les établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

To isté bude platíť o odznakoch, uvedených v článku 19, odseku 2 pre štáty, ktoré ich používajú.

Naproti tomu dobrovoľné pomocné spoločnosti, uvedené v článku 10, budú môcť v súhlase s domácim zákonodarstvom užívať rozoznávaci odznak pre svoju ľudomilnú činnosť v čase mieru.

Výnimočne a s výslovným povolením niektorej z národných spoločností Červeného kríža (Červeného polmesiaca, Červeného leva a slnka) môže sa užiť odznak podľa tejto Dohody v čase mieru na označenie umiestenia záchranných staníc, výlučne vyhradených bezplatne ošetrovať ranených alebo chorých.

Kapitola VII.

O použití a vykonaní Dohody.

Článok 25.

Vysoké Smluvné Strany budú za každých okolností zachovávať ustanovenia tejto Dohody.

Pre prípad, že by počas vojny niektorý z vojuvedúcich nebol smluvnou stranou tejto Dohody, zostanú jej ustanovenia predsa záväznými medzi všetkými vojuvedúcimi, ktorí sa na nej účastnia.

Článok 26.

Hlavní velitelia vojuvedúcich armád majú sa postarať o podrobné vykonanie predošlých článkov a v nepredvídaných prípadoch postupovať podľa pokynov svojich Vlád a v súhlase so všeobecnými zásadami tejto Dohody.

Článok 27.

Vysoké Smluvné Strany urobia potrebné opatrenia, aby poučily svoje vojská a osobitne chránený personál o ustanoveniach tejto Dohody a aby tieto ustanovenia daly sa na známosť obyvateľstvu.

Kapitola VIII.

O stíhaní zneužití a trestných činoch.

Článok 28.

Vlády Vysokých Smluvných Strán, ktorých doterajšie zákonodarstvo nepostacuje, urobia alebo navrhnu svojim zá-

Il en sera de même, en ce qui concerne les emblèmes visés à l'article 19, alinéa 2, pour les pays qui les emploient.

D'autre part les sociétés de secours volontaires visées à l'article 10 pourront faire usage, conformément à la législation nationale, de l'emblème distinctif pour leur activité humanitaire en temps de paix.

A titre exceptionnel et avec l'autorisation expresse de l'une des sociétés nationales de la Croix-Rouge (Croissant-Rouge, Lion et Soleil-Rouges), il pourra être fait usage de l'emblème de la Convention, en temps de paix, pour marquer l'emplacement de postes de secours exclusivement réservés à donner des soins gratuits à des blessés ou à des malades.

CHAPITRE VII.

De l'application et de l'exécution de la Convention.

Article 25.

Les dispositions de la présente Convention seront respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un belligérant ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre tous les belligérants qui y participent.

Article 26.

Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Article 27.

Les Hautes Parties Contractantes prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

CHAPITRE VIII.

De la répression des abus et des infractions.

Article 28.

Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante, prendront ou

konodárnym činiteľom potrebné opatrenia, aby sa pre každý čas zabránilo:

a) užívať znak alebo názov „Červený kríž“ alebo „Ženevský kríž“ súkromnými osobami alebo spoločnosťami inými ako tými, ktoré na to majú právo podľa tejto Dohody, ako aj každý iný odznak alebo názov, ktorý by bol napodobením, či už toto užívanie malo obchodný alebo akýkoľvek iný cieľ;

b) vzhľadom na česť, preukázanú Švajčiarsku prijatím prevrátených spolkových farieb, užívať súkromníkmi alebo spoločnosťami heraldický znak Švajčiarskej konfederácie alebo odznaky, tvoriace napodobeninu, či už ako továrne alebo obchodné označenia alebo ako súčiastky týchto označení alebo na cieľ, ktorý odporuje obchodnej poctivosti, alebo za okolností, ktoré by boli spôsobilé uraziť švajčiarske národné ctenie.

Zákaz používať znaky alebo názvy, tvoriace napodobeninu znaku alebo názvu „Červeného kríža“ alebo „Ženevského kríža“, určený pod písmenom a), ako aj zákaz používať heraldický znak Švajčiarskej konfederácie alebo znaky, tvoriace napodobeninu určenú pod písmenom b) nadobudne pôsobnosť v čase, každým zákonom ustanoveným, a najneskôr päť rokov po tom, čo táto Dohoda nadobudla účinnosť. Od tohto nadobudnutia účinnosti nedovolí sa už používať továrne alebo obchodné označenia, ktoré odporujú týmto zákazom.

Článok 29.

Vlády Vysokých Smluvných Strán urobia alebo navrhnu tiež svojim zákonodárnym činiteľom, nakoľko by ich trestné zákony nepostačovali, potrebné opatrenia, aby počas vojny sa zamedzil každý čin, odporujúci ustanoveniam tejto Dohody.

Oznámia si prostredníctvom Spolkovej švajčiarskej rady ustanovenia, smerujúce k tomuto zamedzeniu, najneskôršie do päť rokov počínajúc od ratifikácie tejto Dohody.

Článok 30.

Na žiadosť niektorého vojnuvedúceho má sa zaviesť o každom tvrdenom porušení Dohody vyšetrovanie, ktorého spôsob sa určí medzi zúčastnenými stranami; len čo sa zistí porušenie, vojnuvedúci urobia

proposeront à leurs législatures les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps:

a) l'emploi, par des particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de croix rouge ou de croix de Genève, de même que de tout signe et de toute dénomination constituant une imitation, que cet emploi ait lieu dans un but commercial ou dans tout autre but;

b) en raison de l'hommage rendu à la Suisse par l'adoption des couleurs fédérales interverties, l'emploi par des particuliers ou par des sociétés des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation, soit comme marques de fabrique ou de commerce ou comme éléments de ces marques, soit dans un but contraire à la loyauté commerciale, soit dans des conditions susceptibles de blesser le sentiment national suisse.

L'interdiction prévue sous lettre a) de l'emploi des signes ou dénominations constituant une imitation de l'emblème ou de la dénomination de croix rouge ou de croix de Genève, ainsi que l'interdiction prévue sous lettre b) de l'emploi des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce contraire à ces interdictions.

Article 29.

Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes prendront ou proposeront également à leurs législatures, en cas d'insuffisance de leurs lois pénales, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, tout acte contraire aux dispositions de la présente Convention.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans à dater de la ratification de la présente Convention.

Article 30.

A la demande d'un belligérant, une enquête devra être ouverte, selon le mode à fixer entre les parties intéressées, au sujet de toute violation alléguée de la Convention; une fois la violation constatée, les bel-

mu koniec a potrestajú ho čo najrychlejšie.

Záverečné ustanovenia.

Článok 31.

Táto Dohoda, ktorá bude mať dátum dnešného dňa, môže sa podpísať do 1. februára 1930 menom všetkých štátov, zastúpených na konferencii, ktorá sa otvorila v Ženeve dňa 1. júla 1929, ako aj štátov, nezastúpených na Ženevských dohodách z roku 1864 alebo 1906.

Článok 32.

Táto Dohoda bude sa čo možno najskôr ratifikovať.

Ratifikačné listiny sa uložia v Berne.

O uložení každej ratifikačnej listiny epíše sa protokol, ktorého jeden overený odpis zašle Spolková rada švajčiarska Vládam všetkých štátov, menom ktorých sa Dohoda podpísala alebo prístup sa oznámil.

Článok 33.

Táto Dohoda nadobudne účinnosť šesť mesiacov po uložení najmenej dvoch ratifikačných listín.

Neskoršie nadobudne účinnosť pre každú z Vysokých Smluvných Strán šesť mesiacov po uložení jej ratifikačnej listiny.

Článok 34.

Táto Dohoda nahradí v stykoch medzi Vysokými Smluvnými Stranami Dohody zo dňa 22. augusta 1864 a zo dňa 6. júla 1906.

Článok 35.

Počínajúc dňom nadobudnutia účinnosti zostane táto Dohoda otvorená pre prístup každého štátu, ktorého menom sa nepodpisala.

Článok 36.

Prístupy sa oznámia písomne Spolkovej rade švajčiarskej a nadobudnú účinnosť šesť mesiacov po dátume, kedy jej došli.

ligérants y mettront fin et la réprimeront le plus promptement possible.

Disposition finales.

Article 31.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929, ainsi que des pays non représentés à cette Conférence qui participent aux Conventions de Genève de 1864 ou de 1906.

Article 32.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 33.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 34.

La présente Convention remplacera les Conventions du 22 août 1864 et du 6 juillet 1906 dans les rapports entre les Hautes Parties Contractantes.

Article 35.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Article 36.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Spolková rada švajčiarska oznámi prístupy Vládam všetkých štátov, ktorých menom Dohoda sa podpísala alebo prístup sa oznámil.

Článok 37.

Za vojnového stavu nadobudnú ratifikácie a prístupy, uložené a oznámené vojnu vedúcimi Mocnosťami pred začatím nepriateľstva alebo po ňom, okamžitú pôsobnosť. Oznámenie o ratifikáciách alebo prístupoch, došlých od Mocností, ktoré sú vo vojnovom stave, urobí Spolková rada švajčiarska najrýchlejšou cestou.

Článok 38.

Každá z Vysokých Smluvných Strán bude mať možnosť vypovedať túto Dohodu. Výpoveď nadobudne účinnosť až rok po písomnom oznámení Spolkovej rade švajčiarskej. Táto upovedomí o tomto oznámení Vlády všetkých Vysokých Smluvných Strán.

Výpoveď bude platíť len pre Vysokú Smluvnú Stranu, ktorá ju oznámila.

Okrem toho výpoveď nenadobudne účinnosť za vojny, do ktorej by sa bola zamiešala vypovedajúca Mocnosť. V tomto prípade táto Dohoda bude platíť nad jednoročnú lehotu až do skončenia vojny.

Článok 39.

Overený odpis tejto Dohody uloží sa starostlivosťou Spolkovej rady švajčiarskej v archíve Spoločnosti národov. Rovnako ratifikácie, prístupy a výpovede, ktoré sa oznámia Spolkovej rade švajčiarskej, oznámi táto Spoločnosť národov.

Čo mu na vieru hore menovaní Splnomocnení podpísali túto Dohodu.

D a n é v Ženeve dvadsiateho siedmeho júla tisíc deväťsto dvadsať deväť v jednom vyhotovení, ktoré ostane uložené v archíve Švajčiarskej konfederácie a ktorého overené odpisy odovzdajú sa Vládam všetkých štátov, pozvaných na túto konferenciu.

ZA NEMECKO:

EDMUND RHOMBERG

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 37.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

Article 38.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au-delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix.

Article 39.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire qui restera déposé aux archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

Pour l'ALLEMAGNE:

EDMUND RHOMBERG

ZA SPOJENÉ ŠTATY AMERICKÉ:

ELIOT WADSWORTH
HUGH R. WILSON

ZA RAKÚSKO:

LEITMAIER

ZA BELGICKO:

Dr. DEMOLDER
A. de RUELLE.

ZA BOLÍVIU:

A. CORTADELLAS

ZA BRAZÍLIU:

RAOUL DO RIO-BRANCO

ZA VEĽKÚ BRITANIU A SEVERNÉ ÍR-
SKO, AKO AJ VŠETKY ČASTI BRIT-
SKEJ RÍŠE, KTORÉ NIE SÚ SAMOSTAT-
NYMI ČLENNÍ SPOLOČNOSTI NÁRO-
DOV:

Osvedčujem sa, že podpis, ktorý pripojujem na túto Dohodu za Veľkú Britániu a Severné Írsko, ako aj všetky časti Britskej ríše, ktoré nie sú samostatnými členmi Spoločnosti národov, dávam s tou výhradou, že Jeho Britské Veličenstvo želá si vykladať článok 28 Dohody v tom smysle, že zákonodarné opatrenia, uvedené v tomto článku, môžu predvídať, že súkromníkom, združeniam, firmám alebo spoločnostiam, ktoré uživaly pred nadobudnutím účinnosti tejto Dohody znak švajčiarskej konfederácie, alebo znamenia, tvoriace napodobeninu tohto znaku, na akýkoľvek zákonný cieľ, nebude sa zabraňovať ďalej užívať tento znak alebo znamenia na ten istý cieľ.

HORACE RUMBOLD

ZA KANADU:

Osvedčujem sa, že podpis, ktorý pripojujem na túto Dohodu za Kanadu, dávam s tou výhradou, že Vláda Kanadského domínia želá si vykladať článok 28 Dohody v tom smysle, že zákonodarné opatrenia, uvedené v tomto článku, môžu predvídať, že súkromníkom, združeniam, firmám alebo spoločnostiam, ktoré uživaly pred nadobudnutím účinnosti tejto Dohody znak Švajčiarskej konfederácie, alebo znamenia, tvoriace napodobeninu tohto znaku, na akýkoľvek zá-

Pour les ÉTATS-UNIS d'AMÉRIQUE:

ELIOT WADSWORTH
HUGH R. WILSON

Pour l'AUTRICHE:

LEITMAIER

Pour la BELGIQUE:

Dr. DEMOLDER
J. de RUELLE

Pour la BOLIVIE:

A. CORTADELLAS

Pour le BRÉSIL:

RAOUL DO RIO-BRANCO

Pour la GRANDE-BRETAGNE et l'IRLANDE DU NORD, ainsi que TOUTE PARTIE de l'EMPIRE BRITANNIQUE NON NOMBRE SÉPARÉ DE LA SOCIÉTÉ DES NATIONS:

Je déclare que la signature que j'ap-
pose à cette Convention pour la
Grande-Bretagne et l'Irlande du
Nord, ainsi que toute partie de l'Em-
pire Britannique non membre séparé
de la Société des Nations est donnée
sous cette réserve que Sa Majesté
Britannique entend interpréter l'ar-
ticle 28 de la Convention en ce sens
que les mesures législatives visées
par cet article pourront prévoir que
les particuliers, associations, raisons
sociales ou sociétés qui auront em-
ployé, avant l'entrée en vigueur de
la présente Convention, les armoiries
la Confédération Suisse, ou des sig-
nes constituant une imitation des di-
tes armoiries, dans tout but légal,
ne devront pas être empêchés de
continuer à employer ces armoiries
ou signes dans le même but.

HORACE RUMBOLD

Pour le CANADA:

Je déclare que la signature que j'ap-
pose à cette Convention pour le Ca-
nada est donnée sous cette réserve
que le Gouvernement du Dominion
du Canada entend interpréter l'ar-
ticle 28 de la Convention en ce sens
que les mesures législatives visées
par cet article pourront prévoir que
les particuliers, associations, raisons
sociales et sociétés qui auront em-
ployé, avant l'entrée en vigueur de
la présente Convention, les armoi-
ries de la Confédération Suisse, ou
des signes constituant une imitation

konný cieľ, nebude sa zabraňovať ďalej užívať tento znak alebo znamenia na ten istý cieľ.

W. A. RIDDEL

des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

W. A. RIDDELL

ZA AUSTRALIU:

Osvedčujem sa, že podpis, ktorý pripojujem na túto Dohodu za Austráliu, dávam s tou výhradou, že Vláda Spojených štátov austrálskych želá si vykladať článok 28 Dohody v tom smysle, že zákonodarné opatrenia, uvedené v tomto článku, môžu predvídať, že súkromníkom, združeniam, firmám alebo spoločnostiam, ktoré užívaly pred nadobudnutím účinnosti tejto Dohody znak Švajčiarskej konfederácie, alebo znamenia, tvoriace napodobeninu tohto znaku, na akýkoľvek zákonný cieľ, nebude sa zabraňovať ďalej užívať tento znak alebo znamenia na ten istý cieľ.

CLAUD RUSSEL

Pour l'AUSTRALIE:

Je déclare que la signature que j'apose à cette Convention pour l'Australie est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Commonwealth d'Australie entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoires de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

CLAUD RUSSELL

ZA NOVY ZÉLAND:

Osvedčujem sa, že podpis, ktorý pripojujem na túto Dohodu za Nový Zéland, dávam s tou výhradou, že Vláda Nového Zélandu želá si vykladať článok 28 Dohody v tom smysle, že zákonodarné opatrenia, uvedené v tomto článku, môžu predvídať, že súkromníkom, združeniam alebo spoločnostiam, ktoré užívaly pred nadobudnutím účinnosti tejto Dohody znak Švajčiarskej konfederácie, alebo znamenia, tvoriace napodobeninu tohto znaku, na akýkoľvek zákonný cieľ, nebude sa zabraňovať ďalej užívať tento znak alebo znamenia na ten istý cieľ.

CLAUD RUSSEL

Pour la NOUVELLE-ZÉLANDE:

Je déclare que la signature que j'apose à cette Convention pour la Nouvelle-Zélande est donnée sous cette réserve que le Gouvernement de la Nouvelle-Zélande entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoires de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

CLAUD RUSSELL

ZA JUŽNÚ AFRIKU:

ERIC H. LOUW

Pour l'AFRIQUE DU SUD:

ERIC H. LOUW

ZA SLOBODNY ŠTÁT ÍRSKY:

Osvedčujem sa, že podpis, ktorý pripojujem na túto Dohodu za Slobodný štát írsky, dávam s tou výhradou, že článok 28 Dohody má sa vykladať v tom smysle, že zákonodar-

Pour l'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:

Je déclare que la signature que j'apose à cette Convention pour l'État libre d'Irlande est donnée sous cette réserve qu'il entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens

né opatrenia, uvedené v tomto článku, môžu predvídať, že súkromníkom, združeniam, firmám alebo spoločnostiam, ktoré uživaly pred nadobudnutím účinnosti tejto Dohody znak Švajčiarskej konfederácie, alebo znamenia, tvoriace nepodobeninu tohto znaku, na akýkoľvek zákonný cieľ, nebude sa zabráňovať ďalej užívať tento znak alebo znamenia na ten istý cieľ.

SEAN LESTER

ZA INDIU:

Osvedčujem sa, že podpis, ktorý pripojujem na túto Dohodu za Vládu indickú, dávam s tou výhradou, že Vláda indická želá si vykladať článok 28 Dohody v tom smysle, že zákonodarné opatrenia, uvedené v tomto článku, môžu predvídať, že súkromníkom, združeniam, firmám alebo spoločnostiam, ktoré uživaly pred nadobudnutím účinnosti tejto Dohody znak Švajčiarskej konferencie, alebo znamenia, tvoriace nepodobeninu tohto znaku, na akýkoľvek zákonný cieľ, nebude sa zabráňovať ďalej užívať tento znak alebo znamenia na ten istý cieľ.

CLAUD RUSSEL

ZA BULHARSKO:

D. MIKOFF
STEPHAN N. LAFTCHIEFF

ZA CHILE:

GMO NOVOA
D. PULGAR

ZA ČĽNU:

C. Y HSIAO

ZA KOLUMBIU:

FRANCISCO JOSÉ URRUTIA

ZA KUBU:

CARLOS de ARMENNTEROS
CARLOS BLANCO

ZA DÁNSKO:

HARALD SCAVENIUS
GUSTAV RASMUSSEN

ZA DOMINIKÁNSKU REPUBLIKU:

CH. ACKERMANN

que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

SEAN LESTER

Pour l'INDE:

Je déclare que la signature que j'apose à cette Convention pour le Gouvernement de l'Inde est donnée sous cette réserve que le Gouvernement le l'Inde entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

CLAUD RUSSELL

Pour la BULGARIE:

D. MIKOFF
STEPHAN N. LAFTCHIEFF

Pour le CHILI:

GMO NOVOA
D. PULGAR

Pour la CHINE:

C. Y. HSIAO

Pour la COLOMBIE:

FRANCISCO JOSÉ URRUTIA

Pour CUBA:

CARLOS DE ARMENTEROS
CARLOS BLANCO

Pour le DANEMARK:

HARALD SCAVENIUS
GUSTAV RASMUSSEN

Pour la RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

CH. ACKERMANN

ZA EGYPT:

MOHAMMED ABDUL MONEIM RIAD
H. W. M. SIMAIKA

ZA ŠPANIELSKO:

Ad referendum

MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY
MARQUÉS DE LA TORREHERMOSA

ZA ESTONSKO:

Dr. LEESMENT

ZA FÍNSKO:

A. E. MARTOLA

ZA FRANCÚZSKO:

H. de MARCILLY
J. DU SAULT

ZA GRÉCKO:

R. RAPHAEL
S. VENISELOS

ZA MAĎARSKO:

PAUL de HEVESY

ZA TALIANSKO:

GIOVANNI CIRAOLO

ZA JAPONSKO:

Prijímajúc v zásade ustanovenia
článku 28,

Japonsko robí výhrady, nakoľko ide
o dátum účinnosti zákazu, predvi-
daného podľa písmeny b) tohto člán-
ku.

Japonsko si želá, aby sa tento zá-
kaz nevzťahoval na znaky a zname-
nia, ktoré sa už užívaly alebo boli
zapisané pred tým, ako vstúpil zá-
kaz v účinnosť.

Japonskí delegáti podpisujú túto
Dohodu s hore uvedenými výhrada-
mi.

ISABURO YOSHIDA
S. SHIMOMURA
S. MIURA

ZA LOTYŠSKO:

CHARLES DUZMANS
Dr. OSKAR VOIT

ZA LUXEMBURSKO:

CH. G. VERMAIRE

ZA MEXIKO:

FR. CASTILLO NAJERA

Pour l'ÉGYPTE:

MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD
H. W. M. SIMAIKA

Pour l'ESPAGNE:

Ad referendum

MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TER-
RY, MARQUÉS DE LA TORREHER-
MOSA

Pour l'ESTONIE:

Dr. LEESMENT

Pour la FINLANDE:

A. E. MARTOLA

Pour la FRANCE:

H. DE MARCILLY
J. DU SAULT

Pour la GRÈCE:

R. RAPHAEL
S. VENISELOS

Pour la HONGRIE:

PAUL DE HEVESY

Pour l'ITALIE:

GIOVANNI CIRAOLO

Pour le JAPON:

Tout en acceptant en principe les
dispositions de l'article 28,

le Japon fait des réserves quant
à la date de mise en vigueur de
l'interdiction prévue sous lettre b)
du dit article.

Le Japon entend que cette inter-
diction ne s'applique pas aux ar-
moiries et signes qui auraient été
en usage ou enregistrés avant son
entrée en vigueur.

Les délégués du Japon signent la
présente Convention moyennant les
réserves susmentionnées.

ISABURO YOSHIDA
S. SHIMOMURA
S. MIURA

Pour la LETTONIE:

CHARLES DUZMANS
Dr. OSKAR VOIT

Pour le LUXEMBOURG:

CH. G. VERMAIRE

Pour le MEXIQUE:

FR. CASTILLO NAJERA

ZA NICARAGUU:	Pour le NICARAGUA:
A. SOTTILE	A. SOTTILE
ZA NÓRSKO:	Pour la NORVÈGE:
J. IRGENS	J. IRGENS
JENS MEINICH	JENS MEINICH
ZA HOLANDSKO:	Pour les PAYS-BAS:
W. DOUDE VAN TROOSTWIJK	W. DOUDE VAN TROOSTWIJK
Dr. DIEHL	Dr. DIEHL
J. HARBERTS	J. HARBERTS
ZA PERZIU:	Pour la PERSE:
ANOUCHIREVAN SEPAHBODI	ANOUCHIREVAN SEPAHBODI
ZA POLSKO:	Pour la POLOGNE:
JOZEF G. PRACKI	JÓZEF G. PRACKI
W. JERZY BABECKI	W. JERZY BABECKI
ZA PORTUGALSKO:	Pour le PORTUGAL:
VASCO de QUEVEDO	VASCO DE QUEVEDO
F. de CALHEIRÓS E MANEZES	F. DE CALHEIROS E MENEZES
ZA RUMUNSKO:	Pour la ROUMANIE:
M. B. BOERESCO	M. B. BOERESCO
COLONEL E VERTEJANO	COLONEL E VERTEJANO
ZA KRALOVSTVO SRBOV, CHORVATOV A SLOVINCCV:	Pour le ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVENES:
I. CHOUMENKOVITCH	I. CHOUMENKOVITCH
ZA SIAM:	Pour le SIAM:
VARNVAIDYA	VARNVAIDYA
ZA ŠVÉDSKO:	Pour la SUÈDE:
K. I. WESTMAN	K. I. WESTMAN
ZA ŠVAJČIARSKO:	Pour le SUISSE:
PAUL DINICHERT	PAUL DINICHERT
HAUSER	HAUSER
ZÜBLIN	ZÜBLIN
DE LA HARPE	DE LA HARPE
SCHINDLER	SCHINDLER
ZA ČESKO-SLOVENSKO:	Pour la TCHÉCOSLOVAQUIE:
ZD. FIERLINGER	ZD. FIERLINGER
ZA TURECKO:	Pour la TURQUIE:
HASSAN	HASSAN
M. NUSRET	M. NUSRET
Dr. AKIL MOUKHTAR	Dr. AKIL MOUKHTAR
Dr. ABDULKADIR	Dr. ABDULKADIR
ZA URUGUAY:	Pour l'URUGUAY:
ALFREDO de CASTRO	ALFREDO DE CASTRO
ZA VENEZUELU:	Pour le VÉNEZUELA:
C. PARRA-PÉREZ	C. PARRA-PÉREZ
I. M. HURTADO-MACHADO	I. M. HURTADO-MACHADO

Slovenský zákoník

Čiastka 67.

Vydaná dňa 17. novembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (242.—244.) 242. Vyhláška ministra zahraničných vecí, ktorou sa uverejňuje slovensko-nemecká dohoda o poručenstvách a opatrovnictvách. — 243. Vyhláška ministra financií o úprave obvodov niektorých finančných úradov. — 244. Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osveety o zmene doterajších služobných a disciplinárnych predpisov učiteľstva ľudových škôl (služobná pragmatika učiteľstva ľudových škôl).

242.

Vyhláška ministra zahraničných vecí zo dňa 3. novembra 1941

o slovensko-nemeckej dohode o poručenstvách a opatrovnictvách.

Dňa 21. januára 1941 v Berlíne podpísali splnomocnení zástupcovia Slovenskej republiky a Nemeckej ríše dohodu o poručenstvách a opatrovnictvách spolu so záverečným protokolom.

Túto dohodu dňa 14. februára 1941 schválila vláda; ratifikačnú pôvodinu dňa 8. apríla 1941 podpísal prezident republiky. Ratifikačné pôvodiny sa vymenily dňa 3. novembra 1941 v Bratislave. Podľa článku 19 dohody nadobudne táto účinnosť dňom 4. decembra 1941.

Dohoda sa uverejňuje v slovenskom a nemeckom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. r.

Dohoda
medzi Slovenskou republikou
a Nemeckou ríšou o poručenstvách
a opatrovnictvách.

Slovenská republika
a
Nemecká ríša,

vedené túžbou upraviť spoločnými ustanoveniami poručenstvá a opatrovnictva, dohodly sa pre tento účel uzavrieť dohodu a za svojich splnomocnencov vymenovali:

Prezident Slovenskej
republiky:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
pána Matúša Černáka,
prednostu administratívno-právneho odboru
Ministerstva zahraničných vecí
pána Dr. Viktora Bečku

a
odborového radcu Ministerstva pravosúdia
pána Dr. Dezidera Rakšáňho,

Abkommen
zwischen dem Deutschen Reich
und der Slowakischen Republik über
Vormundschaften und Entmündigungen

Das Deutsche Reich
und

die Slowakische Republik,

von dem Wunsche geleitet, gemeinsame Bestimmungen zur Regelung der Vormundschaften und Entmündigungen zu treffen, sind übereingekommen, zu diesem Zweck ein Abkommen zu schließen, und haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den Unterstaatssekretär im Auswärtigen Amt
Herrn Dr. Friedrich Gaus

und

den Ministerialdirektor im Reichsjustizministerium
Herrn Dr. Erich Wolfmar,

Nemecký ríšsky kancelár:

štátneho podtajomníka Zahranicného úradu
pána Dr. Friedricha Gausa

a

ministerského riaditeľa Ríšskeho Ministerstva
pravosúdia
pána Dr. Ericha Volkmarra.

Splnomocnenci predložili si navzájom
svoje splnomocnenia a našli ich v poriadku.
Dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach.

Prvá časť.

Poručenstvo nad maloletými.

Článok 1.

(¹) Pre poručenstvo nad maloletým príslušné sú vrchnosti tej Smluvnej Strany, ktorej je on príslušníkom (domovský štát).

(²) Ak má maloletý svoj obvyklý pobyt na území druhej Strany (štát pobytu), môžu vrchnosti tejto zriadiť poručenstvo, ak to vyžaduje dobro maloletého; zriadenie oznámia vrchnostiam domovského štátu. Tieto môžu žiadať zrušenie poručenstva a zriadiť nové poručenstvo podľa odseku 1.

Článok 2.

Ak sa dozvie poručenská vrchnosť štátu pobytu, že nad maloletým príslušníkom druhej Smluvnej Strany má sa zriadiť poručenstvo, a ak nehodlá podľa článku 1, odseku 1 sama pokračovať, oznámi skutkový stav vrchnosti domovského štátu.

Článok 3.

(¹) Poručenská starostlivosť rozprestiera sa na osobu a na všetok hnuteľný a nehnuteľný majetok maloletého, bez ohľadu na to, na ktorom mieste sa nachádzajú majetkové predmety.

(²) Z tohto pravidla vynímajú sa pozemky, ktoré podliehajú osobitnej majetkovej

Der Präsident
der Slowakischen Republik:

den Außerordentlichen Gesandten und Bevollmächtigten Minister

Herrn Matúš Černál,

den Chef der rechtlich-administrativen Sektion
des Ministeriums des Außen

Herrn Dr. Viktor Bečla
und

den Sektionsrat im Justizministerium

Herrn Dr. Dezider Rafsánj.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Erster Abschnitt

Vormundschaft über Minderjährige

Artikel 1

(¹) Für die Vormundschaft über einen Minderjährigen sind die Behörden des Vertragsschließenden Teils zuständig, dem er angehört (Heimatstaat).

(²) Hat der Minderjährige seinen gewöhnlichen Aufenthalt im Gebiete des anderen Teils (Aufenthaltsstaat), so können dessen Behörden die Vormundschaft anordnen, wenn es zum Wohle des Minderjährigen erforderlich ist; sie teilen die Anordnung den Behörden des Heimatstaates mit. Diese können die Aufhebung der Vormundschaft verlangen und eine neue Vormundschaft gemäß Absatz 1 anordnen.

Artikel 2

Erfährt die Vormundschaftsbehörde des Aufenthaltsstaates, daß für einen minderjährigen Angehörigen des anderen Vertragsschließenden Teils eine Vormundschaft anzunehmen ist, und beabsichtigt sie nicht, gemäß Artikel 1 Absatz 2 selbst zu verfügen, so teilt sie den Sachverhalt der Behörde des Heimatstaates mit.

Artikel 3

(¹) Die vormundschaftliche Fürsorge erstreckt sich auf die Person und auf das gesamte bewegliche und unbewegliche Vermögen des Minderjährigen, gleichviel an welchem Orte sich die Vermögensgegenstände befinden.

(²) Von dieser Regel sind Grundstücke ausgenommen, die nach dem Rechte der be-

úprave podľa práva o polohe vecí.

Článok 4.

(¹) Kým sa poručerstvo nezriadilo, ako aj vo všetkých súrnych prípadoch môžu vrchnosti tej Smluvnej Strany, na území ktorej sa maloletý zdržuje, urobiť opatrenia, ktoré vyžaduje dobro maloletého. To isté platí pre vrchnosti tej Smluvnej Strany, na území ktorej sa nachádzajú majetkové predmety maloletého.

(²) Zriadenie má sa v prípade odseku 1, vety 1. oznámiť vrchnosti domovského štátu a na jej žiadosť zrušiť. V prípade odseku 1, vety 2. má sa zriadenie oznámiť vrchnosti štátu pobytu, ak táto zriadila poručerstvo nad maloletým.

Článok 5.

Vrchnosť domovského štátu môže, ak to slúži k dobru maloletého, preniesť na vrchnosť druhej Smluvnej Strany s jej súhlasom poručerstvo alebo jednotlivé poručensko-súdne úkony podľa ustanovení pre to platných.

Článok 6.

Poručensko-súdne rozhodnutia, ktoré sa dotýkajú spôsobilosti maloletého k právnym činom, vyhradzujú sa pre vrchnosti domovského štátu. To isté platí pre povolenie alebo oslobodenie, ktoré potrebuje maloletý s ohľadom na svoj vek pre uzavretie manželstva.

Článok 7.

V prípadoch článku 1, odseku 2 a článku 5 smerodajným je právo domovského štátu pre to, kedy a z akých dôvodov má sa poručerstvo nariadiť alebo ukončiť. Vo všetkých ostatných vzťahoch má sa použiť právo tej Smluvnej Strany, ktorej vrchnosti vedú poručerstvo.

Článok 8.

Ustanovenia tejto časti platia v primeranom smysle aj pre opatrovnictvo nad maloletými.

legenen Sache einer besonderen Güterordnung unterliegen.

Artikel 4

(¹) Solange die Vormundschaft nicht angeordnet ist, sowie in allen dringenden Fällen können die Behörden des Vertragsschließenden Teils, in dessen Gebiet der Minderjährige sich aufhält, die Maßnahmen treffen, die zum Wohle des Minderjährigen erforderlich sind. Das gleiche gilt für die Behörden des Vertragsschließenden Teils, in dessen Gebiet sich Vermögensgegenstände des Minderjährigen befinden.

(²) Die Anordnung ist im Falle des Absatzes 1 Satz 1 der Behörde des Heimatstaates mitzuteilen und auf ihr Verlangen aufzuheben. Im Falle des Absatzes 1 Satz 2 ist die Anordnung der Behörde des Aufenthaltsstaates mitzuteilen, wenn sie die Vormundschaft über den Minderjährigen angeordnet hat.

Artikel 5

Die Behörde des Heimatstaates kann, wenn es dem Wohle des Minderjährigen dient, die Vormundschaft oder einzelne vormundschaftsgerichtliche Einrichtungen auf die Behörde des anderen Vertragsschließenden Teils mit deren Einverständnis gemäß den dafür geltenden Bestimmungen übertragen.

Artikel 6

Vormundschaftsgerichtliche Entscheidungen, durch die die Geschäftsfähigkeit eines Minderjährigen berührt wird, bleiben den Behörden des Heimatstaates vorbehalten. Das gleiche gilt für die zur Eheschließung eines Minderjährigen mit Rücksicht auf sein Alter erforderliche Genehmigung oder Befreiung.

Artikel 7

In den Fällen des Artikels 1 Absatz 2 und des Artikels 5 ist das Recht des Heimatstaates dafür maßgebend, wann und aus welchen Gründen eine Vormundschaft anzuordnen oder zu beenden ist. In allen übrigen Beziehungen ist das Recht des Vertragsschließenden Teils anzuwenden, von dessen Behörden die Vormundschaft geführt wird.

Artikel 8

Die Bestimmungen dieses Abschnitts gelten sinngemäß auch für die Pflegschaft und die Kuratel über Minderjährige.

Druhá časť.

Zbavenie svojprávnosti a opatrovnictvo
nad plnoletými.

1. Zbavenie svojprávnosti.

Článok 9.

Zbaviť svojprávnosti príslušníka jednej Smluvnej Strany príslušné sú vrchnosti domovského štátu (článok 1, odsek 1).

Článok 10.

Ak sa dozvie vrchnosť štátu pobytu (článok 1, odsek 2), že pre príslušníka druhej Smluvnej Strany sú dané predpoklady zbaviť ho svojprávnosti, oznámi skutkový stav vrchnosti domovského štátu. Ak sa táto osvedčí, že nechce zakročiť, alebo ak neodpovie do troch mesiacov, môže ho vrchnosť štátu pobytu zbaviť svojprávnosti. Zbavenie svojprávnosti má sa oznámiť vrchnosti domovského štátu.

Článok 11.

(¹) Vrchnosť štátu pobytu môže v prípadoch súrných urobiť všetky dočasné opatrenia, ktoré vyžaduje ochrana osoby alebo majetku príslušníka druhej Smluvnej Strany, aj ak ide len o prechodný pobyt.

(²) Dočasné opatrenia majú sa oznámiť vrchnosti domovského štátu; tieto sa majú zrušiť, ak vrchnosť domovského štátu sa osvedčí, že sama urobila dočasné opatrenia alebo o zbavení svojprávnosti právoplatne rozhodla.

Článok 12.

V prípadoch článku 10 rozhoduje právo štátu pobytu o tom, kto môže urobiť návrh na zbavenie svojprávnosti. Zbaviť svojprávnosti možno len vtedy, ak to pripúšťa tak právo domovského štátu ako aj právo štátu pobytu.

Článok 13.

(¹) Zbavenie svojprávnosti, ktoré vyslovily vrchnosti štátu pobytu, môžu vrchnosti domovského štátu podľa svojich zákonov zrušiť.

Zweiter Abschnitt

Entmündigung und Vormundschaft
über Volljährige

1. Entmündigung

Artikel 9

Für die Entmündigung von Angehörigen eines der Vertragsschließenden Teile sind die Behörden des Heimatstaates (Artikel 1 Absatz 1) zuständig.

Artikel 10

Erfährt die Behörde des Aufenthaltsstaates (Artikel 1 Absatz 2), daß für einen Angehörigen des anderen Vertragsschließenden Teils die Voraussetzungen für eine Entmündigung vorliegen, so teilt sie den Sachverhalt der Behörde des Heimatstaates mit. Erklärt diese, daß sie nicht einschreiten wolle oder antwortet sie nicht innerhalb von drei Monaten, so kann die Behörde des Aufenthaltsstaates die Entmündigung anordnen. Der Behörde des Heimatstaates ist die Anordnung mitzuteilen.

Artikel 11

(¹) Die Behörde des Aufenthaltsstaates kann in dringenden Fällen alle vorläufigen Maßnahmen treffen, die zum Schutze der Person oder des Vermögens eines Angehörigen des anderen Vertragsschließenden Teils erforderlich sind, auch wenn es sich nur um einen vorübergehenden Aufenthalt handelt.

(²) Die Anordnung ist der Behörde des Heimatstaates mitzuteilen; sie ist aufzuheben, wenn die Behörde des Heimatstaates erklärt, daß sie selbst vorläufige Maßnahmen getroffen oder über die Entmündigung endgültig entschieden hat.

Artikel 12

In den Fällen des Artikels 10 entscheidet das Recht des Aufenthaltsstaates, wer den Antrag auf Entmündigung stellen kann. Die Entmündigung kann nur ausgesprochen werden, wenn sie sowohl nach dem Rechte des Heimatstaates als auch nach dem Rechte des Aufenthaltsstaates zulässig ist.

Artikel 13

(¹) Eine Entmündigung, die die Behörden des Aufenthaltsstaates ausgesprochen haben, kann von den Behörden des Heimatstaates gemäß ihren Gesetzen aufgehoben werden.

(²) Vrchnosti štátu pobytu môžu zrušiť zbavenie svojprávnosti, ktoré samy vyslovili, ak sú dané predpoklady zrušiť ho alebo podľa práva domovského štátu, alebo podľa práva štátu pobytu. Článok 12, veta 1, platí primerane.

Článok 14.

Ustanovenia tejto časti platia aj pre nariadenie opatrovnictva, ako aj pre všetky iné opatrenia rovnakého druhu, nakoľko tieto majú za následok obmedzenie spôsobilosti k právnym činom.

2. Opatrovnictvo nad plnoletými.

Článok 15.

Pre opatrovnictvo nad plnoletým platia v primeranom smysle predpisy prvej časti tejto dohody.

Tretia časť.

Záverečné ustanovenia.

Článok 16.

Rozhodnutie, ktorým sa nariadilo alebo zrušilo poručenstvo alebo opatrovnictvo, má na území každej Smluvnej Strany účinnosť bez ďalšieho a bez toho, žeby ho bolo treba vyhlásiť za vykonateľné, ak sa zachovaly predpisy tejto dohody o príslušnosti a právo, ktoré sa má použiť.

Článok 17.

Táto dohoda platí len pre poručenstvá a opatrovnictva, ktoré sa vzťahujú na príslušníkov jednej Smluvnej Strany.

Článok 18.

Pre písomný styk medzi vrchnosťami oboch Smluvných Strán a pre reč, ktorú treba použiť, platia v primeranom smysle ustanovenia tretej časti slovensko-nemeckej dohody o právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskeho a obchodného práva z 18. októbra 1940. Podľa možnosti použijú sa dvojrečové tlačivá, ktoré Smluvné Strany si navzájom oznámia.

(²) Die Behörden des Aufenthaltsstaates können eine von ihnen ausgesprochene Entmündigung aufheben, wenn die Voraussetzungen für die Aufhebung entweder nach dem Rechte des Heimatstaates oder nach dem Rechte des Aufenthaltsstaates gegeben sind. Artikel 12 Satz 1 gilt entsprechend.

Artikel 14

Die Bestimmungen dieses Abschnitts gelten auch für die Anordnung einer Kuratel sowie für alle anderen Maßnahmen gleicher Art, soweit sie eine Beschränkung der Geschäftsfähigkeit zur Folge haben.

2. Vormundschaft über Volljährige

Artikel 15

Für die Vormundschaft, Pflegschaft und Kuratel über einen Volljährigen gelten sinngemäß die Vorschriften des Ersten Abschnitts dieses Abkommens.

Dritter Abschnitt

Schlußbestimmungen

Artikel 16

Die Entscheidung, durch die eine Vormundschaft oder eine Entmündigung angeordnet oder aufgehoben wird, ist ohne weiteres und ohne daß es einer Vollstreckbarerklärung bedarf, im Gebiete jedes Vertragsschließenden Teils wirksam, wenn die Vorschriften dieses Abkommens über die Zuständigkeit und das anzuwendende Recht beachtet worden sind.

Artikel 17

Dieses Abkommen gilt nur für die Vormundschaften und Entmündigungen, die Angehörige eines Vertragsschließenden Teils betreffen.

Artikel 18

Für den Schriftverkehr zwischen den Behörden der beiden Vertragsschließenden Teile und die anzuwendende Sprache gelten sinngemäß die Bestimmungen des Dritten Abschnitts des deutsch-slowakischen Abkommens über Rechtsschutz und Rechtshilfe im Anwaltswesen des bürgerlichen und des Handelsrechts vom 18. Oktober 1940. Nach Möglichkeit werden doppelsprachige Vordrucke benutzt werden, die die Vertragsschließenden Teile einander mitteilen werden.

Článok 19.

(¹) Táto dohoda má sa ratifikovať. Ratifikačné listiny majú sa čo možno najskôr vymeniť v Bratislave.

(²) Dohoda nadobudne účinnosť za mesiac po uplynutí dňa, ktorého nastala výmena ratifikačných listín. Osláva v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov po uplynutí dňa, ktorého došla výpoveď jednej Smluvnej Strany Strane druhej.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto dohodu podpísali a opečatili.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči v Berlíne dňa 21. januára 1941.

MATÚŠ ČERNÁK m. p.

VIKTOR BEČKA m. p.

Dr. DEZIDER RAKŠANY m. p.

Záverečný protokol

Pri podpísaní tejto dohody vyhlasujú splnomocnenci menom svojich vlád, že je shoda v nasledovnom:

K článku 16: Smluvné Strany sa shodly, že pre územie Slovenskej republiky ostávajú nedotknuté predpisy § 33 zák. č. XX: 1877 o účinnosti právnych úkonov, uzavretých opatrovancom pred uverejnením rozhodnutia, ktorým sa postavil pod opatrovnictvo, alebo pred jeho poznamenaním v pozemkovej knihe.

Slovenské vrchnosti sa postarajú čo možno najskôr po obdržaní oznámenia, uvedeného v článku 10, vete 3., aby sa toto rozhodnutie uverejnilo a prípadne aj poznamenalo v pozemkovej knihe.

Na dôkaz toho splnomocnenci podpísali tento záverečný protokol, ktorý platí ako podstatná súčasť dohody z dnešného dňa.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči v Berlíne dňa 21. januára 1941.

MATÚŠ ČERNÁK m. p.

VIKTOR BEČKA m. p.

Dr. DEZIDER RAKŠANY m. p.

Artikel 19

(¹) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Preßburg ausgetauscht werden.

(²) Das Abkommen tritt einen Monat nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft. Es bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem die Kündigung des einen Vertragsschließenden Teils dem anderen Teil zugegangen ist.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Berlin am 21. Januar 1941.

FRIEDRICH GAUS m. p.

Dr. ERICH VOLKMAR m. p.

Schlußprotokoll

Bei Unterzeichnung dieses Abkommens erklären die Bevollmächtigten im Namen ihrer Regierungen, daß Einverständnis über folgendes besteht:

Zu Artikel 16: Die Vertragsschließenden Teile sind darüber einig, daß für das Gebiet der Slowakischen Republik die Vorschriften des § 33 Ges. Art. XX: 1877 über die Wirksamkeit von Rechtsgeschäften, die ein Entmündigter vor der Veröffentlichung der Entscheidung über die Entmündigung oder vor ihrer Anmerkung im Grundbuch vorgenommen hat, unberührt bleiben.

Die slowakischen Behörden werden nach Empfang der im Artikel 10 Satz 3 vorgesehenen Mitteilung von einer Entmündigung alsbald für die Veröffentlichung dieser Entscheidung und gegebenenfalls auch für ihre Anmerkung im Grundbuch Sorge tragen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlußprotokoll unterzeichnet, das als wesentlicher Bestandteil des Abkommens vom heutigen Tage gilt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Berlin am 21. Januar 1941.

FRIEDRICH GAUS m. p.

Dr. ERICH VOLKMAR m. p.

243.**Vyhľadška
ministra financií
zo dňa 5. novembra 1941**

o úprave obvodov niektorých finančných úradov,

Podľa § 1 zákona č. 50/1940 Sl. z. nariadenijem:

§ 1.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Brezne nad Hronom sa vylučujú obce Brusno, Medzibrod nad Hronom, Svätý Ondrej nad Hronom a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Barskej Bystrici.

§ 2.

(¹) Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Hlohovci sa vylučujú obce Kepezd, Pata, Šoporňa a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Nitre.

(²) Obec Sintava sa vylučuje z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Hlohovci a pričleňuje sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Trnave.

§ 3.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Hnúšti vylučujú sa obce Drabsko, Lom nad Rimavicou, Sihla a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Brezne nad Hronom.

§ 4.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Dolnom Kubíne vylučuje sa obec Valaská Dubová a pričleňuje sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Ružomberku.

§ 5.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Malackách vylučujú sa obce Bilkove Humence, Šajdíkove Humence, Borský Sv. Mikuláš, Borský Sv. Peter a pričleňujú sa k obvodu

Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Senici.

§ 6.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Zlatých Moravciach sa vylučujú obce Baľvany t. Salmoš, Čajkov, Kľačany, Hronské Kosihy, Veľké Kozmálovce, Opatová, Počľuzany, Rybník, Starý Tekov, Tlmače, Tekovská Nová Ves a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu v Novej Bani a k obvodu Dôchodkového kontrolného úradu v Žarnovici.

§ 7.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Prievidzi sa vylučujú obce Pila, Veľké Pole a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu v Novej Bani a k obvodu Dôchodkového kontrolného úradu v Žarnovici.

§ 8.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Spišskej Novej Vsi vylučuje sa obec Henclová a pričleňuje sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Gelnici.

§ 9.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Spišskej Starej Vsi sa vylučujú obce Čierna Hora, Jurčov, Repisko a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Kežmarku.

§ 10.

Z obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu vo Vranove nad Topľou vylučujú sa obce Bačkovik, Čakanovce, Herľany, Vysná Kamenica, Rarlkovce, Žirovce a pričleňujú sa k obvodu Daňového úradu a Dôchodkového kontrolného úradu v Sečovciach.

§ 11.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942.

Dr. Pružinský v. r.

244.

**Vyhláška
Ministerstva školstva a národnej
osvetý
zo dňa 31. októbra 1941**

o zmene doterajších služobných a disciplinárnych predpisov učiteľstva ľudových škôl (Služobná pragmatika učiteľstva ľudových škôl).

Ministerstvo školstva a národnej osvetý podľa § 26, ods. 7 zákona č. 308/1940 Sl. z. po dohode s patričnými cirkevnými vrchnosťami vyhlasuje:

Úvodné ustanovenia.

§ 1.

Ustanovenia vládného nariadenia č. 162/1928 Sb. z. a n. o služobnom pomere učiteľstva ľudových a meštianskych škôl, platné do dňa nadobudnutia účinnosti zákona o ľudových školách č. 308/1940 Sl. z. pre učiteľstvo štátnych ľudových škôl, platia podľa § 26, ods. 3 uvedeného zákona v znení tejto vyhlášky pre učiteľstvo všetkých ľudových škôl ako služobná pragmatika učiteľstva ľudových škôl (v ostatnom texte „pragmatika“).

§ 2.

(¹) Pod slovom „učitelia“ rozumejú sa v tejto pragmatike:

a) literárni učitelia a riaditelia ľudových škôl,

b) pedagogickí správcovia pobočiek menšinových cirkví,

c) osobitní učitelia náboženstva, ustanovení školskými úradmi alebo udržiavateľmi škôl,

d) učiteľky ručných prác (domácich náuk),

e) vedľajší učitelia pre nepovinné predmety,

všetci bez rozdielu, ak sú alebo ak budú v školskej službe ustanovení či ako čakatelia, či ako definitívni, dočasní alebo výpomocní učitelia alebo ako vedľajší učitelia za odmenu.

(²) Ak pre niektorú v ods. 1 uvedenú skupinu učiteľov alebo pre určitý ráz školy majú platíť osobitné predpisy, vždy sa to výslovne uvádza.

(³) Na učiteľov náboženstva, povolánych do školskej služby len cirkevnými or-

gánmi, platia ustanovenia tejto pragmatiky len v miere, určenej v § 157.

(⁴) Ak sa v pragmatike výslovne ináč neurčuje, platia jej ustanovenia o učiteľoch aj pre učiteľky.

I. DIEĽ.

Všeobecné ustanovenia.

Ustanovenie za učiteľa.

§ 3.

(¹) Za učiteľa možno ustanoviť len slovenského štátneho občana bezúbonného doterajšieho života, ktorý je celkom spôsobilý plniť povinnosti učiteľského povolania a iné služobné záväzky a ktorého spôsobilosť konať neobmedzuje sa pre iný dôvod ako pre maloletosť.

(²) Na cirkevnú školu — i keď sú splnené podmienky určené v ods. 1 — nemožno ustanoviť za učiteľa osobu, ktorá je členom cirkvou zakázanej spoločnosti, ktorá pri uzavretí manželstva nezachovala zákony príslušnej cirkvi alebo ktorá pre proticirkevné chovanie sa bola súdom odsúdená alebo úradne vylúčená z učiteľského povolania; príslušníka iného vierovyznania možno ustanoviť len so súhlasom cirkevnej vrchnosti, príslušnej podľa rázu školy (pobočky menšinovej cirkvi).

(³) Maloletého možno ustanoviť za učiteľa len s povolením jeho zákonitého zástupcu.

(⁴) Ktorým požiadavkám má učiteľ vyhovieť, nakoľko ide o osobitné schopnosti a znalosti, odborné predbežné vzdelanie a určité skúšky, treba posudzovať podľa predpisov platných v tejto veci. Ak niet takých predpisov, určia sa tieto požiadavky s prípadu na prípad, a to ak ide o cirkevného učiteľa, so súhlasom patričnej cirkevnej vrchnosti.

(⁵) Za učiteľov nemožno ustanoviť osoby, na ktorých imanie sa uvalil konkurz, pokiaľ trvá konkurzné pokračovanie, ani osoby, na ktorých žiadost sa koná vyrovnávacie pokračovanie, pokiaľ sa nevyhlásilo za skončené.

(⁶) Za učiteľov náboženstva — i keď sú splnené podmienky podľa predošlých odsekov — možno ustanoviť len osobu, ktorú príslušná cirkevná vrchnosť vyhlási za spôsobilú vyučovať náboženstvo a dá jej cirkevnovrchnostenské poverenie.

§ 4.

Pre ustanovenie za učiteľa treba povolenie Ministerstva školstva a národnej osvety, ak uchádzač

- a) nedosiahol ešte 18. rok veku,
- b) prekročil už 40. rok veku a ešte nebol v štátnej službe alebo vo verejnej učiteľskej službe,
- c) bol odsúdený buď pre zločin vôbec, buď pre prečin alebo pre priestupok zo ziskuchtivosti alebo proti verejnej mravnosti,
- d) bol prepustený zo štátnej služby alebo verejnej učiteľskej služby, alebo vystúpil zo štátnej služby alebo verejnej učiteľskej služby v čas disciplinárneho pokračovania.

§ 5.

(¹) Ustanoviť učiteľa, ktorý by tak vstúpil do pomeru služobnej nadriadenosti alebo podriadenosti k osobe, s ktorou je buď v stúpavom, buď v scstupnom pokolení, alebo v bočnej línii v prvom až v treťom stupni príbuzný alebo sošvagrený, alebo ku ktorej je v adopčnom pomere, možno len s povolením Ministerstva školstva a národnej osvety, prípadne — ak ide o učiteľa, ktorého podľa platných predpisov ustanovuje iný úrad (korporácia, ustanovizeň) — s povolením tohto úradu.

(²) Ak v ods. 1 uvedený pomer nastane dodatočne, má sa dbať, aby sa záujmy učiteľského povolania alebo iné služobné záujmy neohrozili.

§ 6.

Ak sa dostatočne zisti, že sa učiteľ dal neoprávnene prijať do učiteľskej služby alebo ustanoviť v určitom učiteľskom povolaní takým činom, že predložil neplatné doklady alebo zamlčal okolnosti, ktoré podľa platných predpisov vylučujú ustanovenie, zakročí sa proti nemu disciplinárne.

§ 7.

O udelení miesta má sa vydať dekrét, o ktorom platí ustanovenie § 19 učiteľského zákona.

§ 8.

(¹) Výpomocní učitelia ustanovujú sa vždy len na čas nevyhnutnej potreby, ale najdlhšie do konca vyučovacieho času školského roku.

(²) Ustanovenie vedľajších učiteľov upravuje § 5 učiteľského zákona.

§ 9.

Ak sa osobitne neurčil termín pre nastúpenie do služby alebo ak nevyplýva z organizácie patričnej školy, učiteľ je povinný nastúpiť do štrnásť dní po prijatí dekrétu. Ak nenastúpil v tejto lehote a ak po nej oneskorenie do štrnástich dní dostatočne neospravedlní, ustanovenie stráca platnosť.

Začiatok služobného času.

§ 10.

(¹) Služobný čas v smysle tohto predpisu sa začína, keď učiteľ skutočne nastúpil do služby, pri prvom alebo pri opätovnom ustanovení — dňom účinnosti ustanovenia, ktorý sa uvádza v dekréte, pri bezprostrednom prestupe z iného pomeru štátnej služby alebo z verejnej učiteľskej služby — dňom rozviazania tohto pomeru.

(²) Učiteľ je povinný predložiť svoj ustanovovací dekrét do štrnástich dní po nastúpení do služby, prípadne po prijatí dekrétu, školdozornému úradu.

Služobná prisaha a sľub.

§ 11.

(¹) Definitívni učitelia a učiteľskí čakatelia, čo vstupujú do služobného pomeru, podrobeného ustanoveniam pragmatiky, ako aj tí, čo opätovne vstupujú do takého pomeru, sú povinní složiť služobnú prisahu.

(²) Služobná prisaha sa má složiť do rúk prednostu príslušného školdozorného úradu alebo jeho splnomocnenca, ak sa neurobilo v mimoriadnych prípadoch iné opatrenie.

(³) Formulár prisahy, doplnený dátom, kedy učiteľ složil prisahu, má podpísať prisahajúci učiteľ. Na ustanovacom dekréte (§ 7) potvrdí sa úradne, že sa prisaha složila a kedy.

(⁴) Výpomocní učitelia a vedľajší učitelia nedefinitívni pri nastúpení do služby složia sľub konať povinnosti, na ktorý sa obdobne vzťahujú ustanovenia o služobnej prisaha.

Osobný výkaz.**§ 12.**

(1) O každom učiteľovi vedie sa osobný výkaz, do ktorého sa zapisujú všetky osobné dáta, čo sú dôležité pre služobný pomer vôbec a najmä pre postup do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny) a pre výmer výslužného.

(2) Osobné výkazy učiteľov, platených zo štátnej pokladnice, vedú príslušné škôldozorné úrady; osobné výkazy ostatných učiteľov sú povinné viesť úrady (korporácie), ktoré sú podľa platných predpisov oprávnené týchto učiteľov ustanovovať.

(3) Učiteľ je povinný ohlásiť dáta, uvedené v ods. 1, hneď, len čo dostane ustanovovací dekrét (§ 7), a oznamovať všetky zmeny, čo nespočívajú na opatreniach príslušných úradov.

(4) Učiteľ má právo nazrieť do svojho osobného výkazu a odpísať si ho.

Kvalifikácia.**§ 13.**

O každom učiteľovi, vyjmúc učiteľa so služným najvyššieho stupňa, píše sa kvalifikačné tabuľky, do ktorých sa má zapisovať kvalifikácia. Pri učiteľských čakaťeloch kvalifikácia sa určuje a zapisuje do kvalifikačných tabuliek každý rok; pri ostatných kvalifikácii podliehajúcich učiteľoch, ktorí už boli kvalifikovaní, a to celkovým posudkom aspoň uspokojivým, vykoná sa kvalifikovanie iba v tom prípade, ak sa zmenily pre kvalifikáciu rozhodujúce okolnosti, alebo ak sa učiteľ sám žiada znova kvalifikovať podaním na škôldozorný úrad do 10. januára, ktorý nasleduje po roku, za ktorý sa domáha znova kvalifikovať. Podrobnejšie predpisy o tom vydá Ministerstvo školstva a národnej osvety, a to nakoľko sa budú týkať učiteľov, ustanovených na cirkevných školách, po dohode s príslušnými cirkevnými vrchnosťami.

Kvalifikačné komisie a ich zloženie.**§ 14.**

Kvalifikačné komisie pre učiteľov sú:

a) kvalifikačné komisie na škôldozorných úradoch,

b) kvalifikačná komisia na Ministerstve školstva a národnej osvety.

§ 15.

(1) Kvalifikačné komisie na škôldozorných úradoch rokujú a rozhodujú v prvej stolici o kvalifikačných veciach učiteľov, ktorí sú ustanovení na ľudových školách v obvode patričného škôldozorného úradu.

(2) Kvalifikačná komisia na Ministerstve školstva a národnej osvety rokuje a rozhoduje:

a) v druhej stolici o sťažnostiach proti rozhodnutiam kvalifikačných komisií na škôldozorných úradoch,

b) s konečnou platnosťou o kvalifikačných veciach učiteľov služobne prídelených na Ministerstvo školstva a národnej osvety alebo na škôldozorné úrady.

§ 16.

(1) Kvalifikačné komisie sa skladajú z predsedov a z ich zástupcov, ako aj z potrebného počtu členov.

(2) Členovia sú podľa zásady paritného zastúpenia štátu a cirkvi jednak vymenovaní Ministerstvom školstva a národnej osvety, jednak vyslaní príslušnými vrchnosťami cirkvi, ktoré majú cirkevné školy podľa zákona č. 308/1940 Sl. z.

(3) Vymenovaných členov kvalifikačnej komisie na Ministerstve školstva a národnej osvety vyberá Ministerstvo školstva a národnej osvety z ústredných škôldozorcov, z referentov pre správne a hospodárske veci školské a z príslušníkov učiteľského stavu. Vyslaných členov tejto komisie vyberajú príslušné cirkevné vrchnosti z príslušníkov učiteľského stavu a z iných cirkevnoškolských odborníkov. Príslušníkov učiteľského stavu treba vybrať tak, aby medzi nimi podľa možnosti zastúpená bola každá skupina učiteľstva.

(4) Vymenovaných členov kvalifikačných komisií pri škôldozorných úradoch vyberá Ministerstvo školstva a národnej osvety z príslušníkov všetkých skupín učiteľského stavu a zo štátnych alebo iných v práve vzdelaných verejných úradníkov, prípadne z profesorov stredných škôl, odborných škôl a učiteľských akademií. Vyslaných členov týchto komisií vyberajú príslušné cirkevné vrchnosti z príslušníkov učiteľského stavu a z iných cirkevnoškolských odborníkov. Príslušníkov učiteľského stavu treba vybrať tak, aby medzi nimi podľa možnosti zastúpená bola každá skupina učiteľstva.

(⁵) Predsedom kvalifikačnej komisie na Ministerstve školstva a národnej osvety je prednosta prezídia tohto ministerstva, respektíve poverený člen z delegátov cirkevných vrchností na každé funkčné obdobie striedavo. Predsedami kvalifikačných komisií na škôldozorných úradoch sú patriční škôldozorcovia, respektíve poverení členovia z delegátov cirkevných vrchností na každé funkčné obdobie striedavo. Zástupcov predsedov kvalifikačných komisií vymenúva Ministerstvo školstva a národnej osvety striedavo z členov komisie ním vymenovaných a z delegátov cirkevných vrchností.

(⁶) Funkčné obdobie kvalifikačných komisií trvá tri roky. V prípade potreby doplnia sa tieto komisie na zvyšok funkčného obdobia podľa zásad predošlých odsekov.

Kvalifikačné senáty a ich zloženie.

§ 17.

(¹) Kvalifikačné komisie rokujú a rozhodujú v senátoch, ktoré sa skladajú z predsedu alebo z jeho zástupcu a zo štyroch členov.

(²) Senáty kvalifikačnej komisie na Ministerstve školstva a národnej osvety sa skladajú, ak ide o kvalifikačnú vec učiteľa, ustanoveného na cirkevnej ľudovej škole (pobočke menšinovej cirkvi), okrem predsedu alebo jeho zástupcu z ústredného škôldozorca, z referenta pre správne a hospodárske školské veci a z dvoch členov komisie, vyslaných patričnou cirkevnou vrchnosťou, z ktorých aspoň jeden je príslušníkom učiteľského stavu.

(³) Pre zloženie senátu kvalifikačnej komisie na Ministerstve školstva a národnej osvety, ak ide o kvalifikačnú vec učiteľa, ustanoveného na obecnej ľudovej škole, platia predpisy predošlého odseku s tou zmenou, že všetci členovia senátu sa určia z osôb, vymenovaných za členov tejto komisie Ministerstvom školstva a národnej osvety.

(⁴) Senáty kvalifikačných komisií na škôldozorných úradoch sa skladajú, ak ide o kvalifikačnú vec učiteľa, ustanoveného na cirkevnej ľudovej škole (pobočke menšinovej cirkvi), okrem predsedu alebo jeho zástupcu z dvoch členov komisie, vyslaných patričnou cirkevnou vrchnosťou, z ktorých aspoň jeden je príslušníkom učiteľského stavu, a z dvoch členov komisie, vymenovaných Ministerstvom školstva a národnej

osvety, z ktorých jeden je príslušníkom učiteľského stavu a jeden štátny alebo iný verejný úradník v právnych vedách vzdelanej školy alebo učiteľskej akadémie. Pre také funkčné obdobie senátu, keď predsednícka funkcia patrí podľa ods. 7 delegátovi cirkevnej vrchnosti, členmi senátu z osôb, vymenovaných za členov komisie Ministerstvom školstva a národnej osvety, sú príslušný škôldozorca a jeden príslušník učiteľského stavu.

(⁵) Pre zloženie senátov kvalifikačných komisií na škôldozorných úradoch, ak ide o kvalifikačnú vec učiteľa, ustanoveného na obecnej ľudovej škole, platia predpisy predošlého odseku s tou zmenou, že všetci členovia senátu sa určia z osôb, vymenovaných za členov týchto komisií Ministerstvom školstva a národnej osvety.

(⁶) Senáty zostavuje podľa zásad predošlých odsekov Ministerstvo školstva a národnej osvety na začiatku roku trvale na tri roky. Súčasne ustanoví podľa tých istých predpisov aj potrebný počet náhradníkov pre jednotlivé senáty z členov príslušných kvalifikačných komisií.

(⁷) Predsedov senátov určuje Ministerstvo školstva a národnej osvety na každé funkčné obdobie senátu striedavo z členov príslušných kvalifikačných komisií, vymenovaných Ministerstvom školstva a národnej osvety a z členov vyslaných cirkevnými vrchnosťami.

(⁸) Ak ide o kvalifikačnú vec učiteľa, ktorý je členom senátu kvalifikačnej komisie, nastúpi na jeho miesto v senáte náhradník.

(⁹) Kvalifikačné senáty sa usnašajú väčšinou hlasov. V prípade rovnosti hlasov rozhoduje predseda, ktorý ináč nehlasuje.

§ 18.

Ustanovenia §§ 14, 16 a 17 platia pre učiteľov, ustanovených na školách národných skupín (§ 30, zák. č. 303/1940 Sl. z.), s odchýlkou, že Ministerstvo školstva a národnej osvety môže pre nich určiť osobitné kvalifikačné komisie a senáty a vymenovať ich predsedov a členov zo spoločných príslušníkov národných skupín.

§ 19.

Škôldozorca zostaví o učiteľovi, nad ktorým vykonáva priamy dozor, kvalifikačný popis, náležite odôvodnený. Kva-

lifikáčny popis učiteľov, čo účinkujú na cirkevných ľudových školách (pobočkách menšinovej cirkvi), zostavuje jednak školdozorca, jednak — v medziach súčinnosti, určenej podľa poslednej vety § 29 zákona č. 308/1940 Sl. z. — aj príslušná cirkevná vrchnosť, ktorá vykonáva priamy dozor nad školou (pobočkou menšinovej cirkvi). Popis sa dodá služobne kvalifikačnej komisii.

§ 20.

(¹) Komisia podľa § 17 preskúma predložené popisy a ustáli kvalifikáciu.

(²) Ak komisia pokladá za potrebné nejaké objasnenia, môže požiadať príslušný orgán, ktorého návrh alebo vyjadrenie je podnetom pochybnosti, aby podal vysvetlenie.

§ 21.

(¹) Pri ustaľovaní kvalifikácie treba podľa upotrebenia učiteľa mať na zreteli:

a) pedagogické a odborné vzdelanie a pokrok v ňom, ako i znalosť služobných predpisov,

b) zaobchodenie so žiakmi so stránky didaktickej a pedagogickej, ako i služobný styk, najmä s členmi učiteľského sboru a stranami,

c) usilovnosť a svedomitosť,

d) úspechy vo výchove a vyučovaní,

e) chovanie sa (§§ 26 až 28),

f) mimoškolskú činnosť,

g) u učiteľov, ktorí sú na vedúcich miestach alebo pri ktorých môže ísť o to, aby sa na také miesta povolali, spôsobilosť pre tieto miesta.

(²) Ak sa v jednotlivom prípade vyskytnú zvláštne okolnosti (ako znalosť cudzích jazykov, umelecké, vedecké, literárne a odborné výkony, technické zručnosti, mimoriadne úsilie pri starostlivosti o niektorú sbierku vyučovacích pomôcok alebo knižnicu, pri telesnom výcviku a výchove žiakov, najmä v školskej dielni pri ľudovýchovných prácach), významné pre kvalifikáciu, treba tieto okolnosti výslovne uviesť.

(³) Celkový posudok má znieť „výborne“, „dobré“, „uspokojivo“, „menej uspokojivo“ alebo „neuspokojivo“.

(⁴) Všetky orgány štátne a neštátne, povolané na spoluprácu pri kvalifikačnom pokračovaní, majú pri vykonávaní svojich funkcií zachovávať prísnu svedomitosť, mlčanlivosť a nestrannosť. Kvalifikačné komisie majú dbať pri posudzovaní učiteľov i čo na najväčšiu rovnomernosť.

§ 22.

(¹) Celkový posudok oznámi sa učiteľovi písomne služobným postupom.

(²) Učiteľ má právo nazrieť v úrade služobne priamo nadriadenom (§ 154) do svojej kvalifikačnej tabuľky (celkového posudku a jednotlivých bodov) a odpísať si ju.

(³) Ak celkový posudok je „uspokojivý“ alebo nie je ani „uspokojivý“, môže učiteľ do štyroch týždňov po tom, čo sa o ňom dozvedel, podať na úrad služobne priamo nadriadený (§ 154) sťažnosť, o ktorej rozhodne kvalifikačná komisia na Ministerstve školstva a národnej osvety (§ 15, ods. 2, písm. a)].

II. DIEĽ.

Povinnosti.

Všeobecné povinnosti.

§ 23.

(¹) Učiteľ je povinný byť verný Slovenskej republike, pevne zachovávať jej zákony a vychovávať jemu sverenú mládež v tom istom duchu ako i v duchu národom a kresťanskom, predovšetkým v duchu národnej jednoty a kresťanskej lásky. Má sa venovať svojmu povolaniu s plnou silou a so všetkou horlivosťou, konaj svedomite povinnosti, spojené so svojim služobným postavením, najmä vždy pamätať na to, aby sa zachovávaly verejné záujmy. Má mať stále zreteľ na prospech školy a sverených žiakov, zachovávať pri výkone svojej služby prísnu nestrannosť a nezištnosť, ako aj vystríhať sa všetkého a zo všetkých síl zabraňovať všetkému, čo by bolo verejným záujmom na škodu alebo by rušilo riadny chod služby.

(²) Učiteľia, ustanovení na školách národných skupín (§ 30, zák. č. 308/1940 Sl. z.), sú okrem povinností, uvedených v ods. 1, zaviazaní pridržiavať sa aj osobitných výchovných cieľov, určených po-

dľa § 30, ods. 2, písm. b) zákona č. 303/1940 Sl. z.

Služobná poslušnosť.

§ 24.

Učiteľ je povinný poslúchať služobné rozkazy svojich predstavených (§ 155) a dbať pri ich vykonávaní na záujmy školy a služby jemu sverenej podľa najlepšieho vedomia a najlepších síl.

Služobné tajomstvo.

§ 25.

(¹) Učiteľ je povinný zachovávať prísnu mlčanlivosť o všetkých veciach, ktoré poznal pri vykonávaní služby alebo v súvislosti so svojim služobným postavením a ktoré vyžadujú v záujme štátu, školy alebo zúčastnených osôb, aby sa zachovali v tajnosti, alebo ktoré sa mu výslovne označili ako dôverné, voči každému, komu nie je povinný dať o takých veciach služobnú zprávu.

(²) Výnimka nastáva len vtedy, keď bol učiteľ pre určitý prípad oslobodený od povinnosti zachovávať služobné tajomstvo.

(³) Povinnosť zachovávať služobné tajomstvo trvá bez zmeny i počas hocakej dovolenky, ak aj vo výslužbe, ba i po rozviazaní služobného pomeru.

Chovanie sa.

§ 26.

(¹) Učiteľ je povinný v škole alebo v povolani i mimo školy alebo povolania dbať na vážnosť stavu, chovať sa stále v shode s požiadavkami mravného života kresťanského, disciplíny služobnej i národnej a kresťanskej lásky, a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo zmenšiť úctu a dôveru, ktorú vyžaduje jeho postavenie, alebo ohroziť záujmy školy, výchovy a výučby.

(²) I vo výslužbe je učiteľ povinný chovať sa primerane vážnosti stavu.

§ 27.

(¹) Učiteľovi sa zakazuje účasť v spolku, ak sa proti nemu pre spolkové snahy alebo pre spôsob spolkového činnosti učiteľo-

vým povinnosťami. Okrem toho učiteľovi, čo účinkuje na cirkevnej škole (pobočke menšinovej cirkvi), zakazuje sa účasť v združeníach, ktorých činnosť sa proti naukám cirkvi, ktorej je príslušníkom.

(²) Učiteľovi sa zakazuje vstupovať do sväzkov, ktoré majú za cieľ rušiť a hatiť úradné a služobné výkony.

(³) Ani jeden učiteľ nesmie byť členom zahraničnej spoločnosti, sledujúcej protištátne ciele.

§ 28.

(¹) Učiteľ musí v pomere k svojim predstaveným (§ 155), druhom v povolani a podriadeným, k žiakom i k tým, čo majú záujem o školu, pamätať na úlohy vyučovania a výchovy.

(²) K svojim predstaveným (§ 155) má sa chovať úctivo, v styku so seberovnými má byť kolegiálny a ochotný, v styku so žiakmi, rodičmi a pod. má prísne dbať na takt.

§ 29.

(¹) Všetky žiadosti, rozklady a sťažnosti v služobných alebo osobných veciach, ktoré sa dotýkajú služobného pomeru, má učiteľ — nakoľko ho podľa platných predpisov ustanovuje Ministerstvo školstva a národnej osvety a nakoľko to osobitné predpisy neurčujú ináč — podávať služobne príslušnému škôldozornému úradu, respektíve nakoľko ho ustanovuje iný úrad (korporácia, ustanovizeň) ako Ministerstvo školstva a národnej osvety, tomuto úradu. Tieto podania sa majú bez odkladu poslať úradu, povolanému na úradné pokračovanie, ktorý podľa potreby vyšetri skutkovú podstatu a urobí vhodné opatrenia.

(²) Sťažnosti proti služobným rozkazom predstavených (§ 155) nemajú odkladného účinku.

Povinnosti učiteľského povolania.

§ 30.

(¹) Miera vyučovacej povinnosti učiteľovej spravuje sa podľa platných predpisov, najmä čl. V. až VII. zákona č. 251/1922 Sb. z. a n. a § 2 vládneho nariadenia č. 52/1923 Sb. z. a n.

(²) Učiteľ má nárok na nedeľný a sviatočný odpočinok, pokiaľ to neodporuje nevyhnutným služobným požiadavkám.

§ 31.

(¹) Ak to žiadajú dôležité služobné záujmy, možno učiteľa upotrebiť na pokyn predstavených prechodne i na to, aby vyučoval predmety, pre ktoré nenadobudol učiteľskú spôsobilosť, ak je jeho schopnosť pre také upotrebenie podľa názoru jeho predstavených istá:

(²) Učiteľovi možno i rozkazom nadriadeného úradu z dôležitých služobných záujmov v časových medziach čl. V. až VII. zákona č. 251/1922 Sb. z. a n. určiť na prechodný čas, aby konal službu aj na inom štátnom alebo verejnom učilišti.

§ 32.

(¹) Učiteľ je povinný vyučovať svedomite podľa predpisanej učebnej osnovy a presne plniť iné záväzky, ktoré vyplývajú z jeho učiteľského postavenia.

(²) Učiteľ je povinný mať účasť i dozor nad žiactvom pri náboženských úkonoch a cvičeniach podľa pokynu predstavených. Nezachovanie tejto povinnosti sťažuje návrh príslušnej cirkevnej vrchnosti. Učiteľ je povinný presne plniť i cirkevnokantorské úkony, ak prijal ustanovovací dekrét s podmienkou, že sa zaväzuje zastávať i miesto cirkevného kantora (§ 26, ods. 3, písm. d) zákona č. 308/1940 Sl. z.).

(³) Učiteľ je povinný presne zachovávať určené vyučovacie a pracovné hodiny.

(⁴) Učiteľ má si osvojiť zovrubnú znalosť predpisov, ktoré sa týkajú jeho služobného postavenia a činnosti.

(⁵) V záujme prospechu žiakov má učiteľ pamätať na stálu a dokonalú spoluprácu školy s rodinou. Styk s rodičmi alebo s ich zástupcami má sa diať spôsobom vľúdny, účinne dokazujúcim starosť o žiaka a získavajúcim dôveru.

(⁶) Učiteľ je povinný — okrem iných predpismi určených povinností — zúčastňovať sa činne v národných a náboženských spolkoch.

§ 33.

(¹) Ak učiteľovi bráni choroba alebo dočasne iný podstatný dôvod konať službu, je povinný oznámiť to čo najskôr orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 153). Ak sa o to požiada, má príčinu prekážky náležite preukázať.

(²) Učiteľ, ktorý sa vzdialil zo služby pre chorobu, je povinný podrobiť sa na úradný rozkaz prehladke úradného lekára.

(³) Ospravedlnená neprítomnosť v službe, najmä ak je zavinená chorobou alebo ak je odôvodnená zdravotno-policiárnymi predpismi, nemá za následok zmenšenie príjmov alebo ukrátenie v postupe do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny).

(⁴) Ak sa vzdaluje učiteľ samovoľne dlhšie ako tri dni služby beztoho, aby preukázal dostatočný dôvod ospravedlnenia, stráca na čas neospravedlnenej neprítomnosti svoje príjmy. Príjmy už vyplatené srazia sa z najbližšej platovej kvóty.

(⁵) Ak vyhlási učiteľ, v ktorého rodine sa vyskytly nákazlivé choroby, že je ochotný celkom sa odlúčiť od chorých príslušníkov, a ak túto ponuku prijme orgán služobne priamo nadriadený (§ 153), majú sa mu nahradiť trovy, ktoré skutočne vznikli a nevyhnutne boli potrebné, najviac za tri mesiace.

(⁶) O neprítomnosti učiteľiek v službe pre tehotnosť alebo pre materstvo platí § 25 učiteľského zákona.

Služba v brannej moci.

§ 34.

(¹) Za prezenčnej služby zachová sa učiteľovi postavenie, ktoré mal prv v učiteľskej službe.

(²) Za prezenčnej služby (výcviku) až do desiatich týždňov, ako aj pri periodickom cvičení ostávajú učiteľovi jeho príjmy; v týchto prípadoch sa započítava i tento čas pre postup do vyššieho stupňa služného (adjúta, odmeny). Príslušníkom zálohy, ktorí boli výnimočne povolani do činnje služby v pokoji, môže v pozoruhodných prípadoch Ministerstvo školstva a národnej osvety povoliť rovnaké výhody i na dlhší čas.

(³) Učiteľom, povolaným do prezenčnej služby, ktorá podľa zákona trvá rok alebo dlhšie, zastavia sa služobné príjmy; o zhodnotení takejto služby pre postup do vyššieho stupňa služného platia príslušné zákonné ustanovenia.

(⁴) Prípadný nárok učiteľa na služobné príjmy za činnej služby v brannej moci za mobilizácie (doplňenia na početný stav vojenný) určuje sa osobitnými zákonnými predpismi, platnými pre štátnych zamest-

nancov. Čas takej služby ráta sa pre postup do vyššieho stupňa služného (adjúta, odmeny).

(³) Ak chce učiteľ okrem mobilizácie (doplnenia na početný stav vojenný) bez zákonnej povinnosti dobrovoľne nastúpiť do služby v brannej moci alebo na čas v nej ostať, potrebuje na to osobitnú dovolenku, pre ktorej udelenie platí § 44.

(⁴) Za mobilizácie (doplnenia na početný stav vojenný) potrebuje učiteľ pre službu, uvedenú v ods. 5, povolenie Ministerstva školstva a národnej osvety, alebo — ak ho podľa platných predpisov ustanovuje iný úrad (korporácia, ustanovenie) — povolenie tohto úradu. Toto povolenie možno odpísať len vtedy, ak je učiteľ v službe nevyhnutne potrebný.

Pobyť.

§ 35.

(¹) Učiteľ je povinný mať svoje bydlisko v obci, v ktorej je škola, alebo v školskom obvode, aby mohol presne plniť všetky služobné záväzky. Úrad učiteľovi služobne priamo nadriadený (§ 154) môže v mimoriadnych okolnostiach výnimočne povoliť, aby učiteľ býval mimo obce, v ktorej je škola, prípadne mimo školského obvodu. Učiteľ má orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 153) včas oznámiť, kde býva, a ohlásíť každú zmenu bytu.

(²) Učiteľ, ktorý je zo služby odôvodnene vzdialený, má dať zprávu orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 153), ak býva mimo svojho stáleho bydliska.

(³) Učiteľia na dovolenke, ako aj učiteľia na dočasnom odpočinku oznámia orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 153), u ktorého boli naposledy v službe, adresu, na ktorú im môžu najkratšou cestou dochádzať úradné upovedomenia.

(⁴) V akom rozsahu, hľadiac na mimoriadne služobné pomery, bude prechodne potrebné obmedziť učiteľovo právo vzdialiť sa zo služobného miesta v čase mimo vyučovacích hodín, určí sa opatrením úradu služobne priamo nadriadeného (§ 154).

Sobáš.

§ 36.

(¹) Ak učiteľ vstúpi do stavu manželského, je povinný ohlásíť to do štrnástich

dni orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 153).

(²) Ustanovenie ods. 1 platí i pre učiteľov na dočasnom odpočinku.

Vedľajšie zamestnanie.

§ 37.

(¹) Učiteľ nesmie okrem svojho učiteľského povolania mať zamestnanie ani prijímať postavenie, ktoré sa prieči vážnosti a dôstojnosti učiteľského povolania, alebo ktoré by mu mohlo prekážať úplne a presne konať služobné povinnosti alebo by mohlo vzbudiť domnienku zaujatosti pri vykonávaní učiteľskej služby.

(²) Bez predbežného povolenia Ministerstva školstva a národnej osvety nie je prípustné:

a) mať súkromnú školu alebo súkromný ústav vyučovací a vychovávací,

b) mať podnik, založený pre zisk,

c) mať účasť v akciovej spoločnosti alebo v inej spoločnosti, založenej pre zisk, ako člen zakladacieho komitétu, predstavenstva, správnej rady alebo dozornej rady,

d) vyučovať súkromne žiakov vlastnej školy a prijímať takých žiakov na stravu a do bytu,

e) prijímať podnájomníkov do naturálnych bytov, pridelených učiteľovi na užívanie.

(³) Povolenie, ktoré sa udelilo, možno hockedy odvolať.

(⁴) Na učiteľovu bezplatnú účasť v správe podnikov, ktoré majú výhradne za cieľ podporovať humanitné snahy alebo hospodárske pomery verejných úradníkov, učiteľov alebo ich príslušníkov, netreba povolenia.

(⁵) Podmienky, za ktorých sa môže učiteľom dovoliť vedľajšie zamestnanie na iných verejných alebo súkromných ústavoch, určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(⁶) Každé vedľajšie zárobkové zamestnanie treba hlásiť príslušnému škôldozornému úradu.

Prijímanie darov.

§ 38.

(¹) Učiteľ nesmie prijímať dary peňažné alebo v peňažnej hodnote, ponúkané so zreteľom na jeho učiteľské postavenie

priamo alebo nepriamo jemu alebo jeho príslušníkom, ani nesmie si vyjednávať iné výhody pod nijakou zámenkou.

(²) Na prijatie čestných darov, ktoré sa ponúkajú učiteľovi v súvislosti s jeho učiteľským účinkovaním, treba súhlas príslušného školdozorného úradu.

III. DIEĽ.

Práva,

Titul

§ 39.

(¹) Tituly učiteľov určujú sa osobitnými predpismi (vl. nar. č. 198/1935 Sb. z. a n. v znení § 22, ods. 1 a § 26, ods. 5 zák. č. 308/1940 Sl. z.).

(²) Učiteľ je oprávnený a v služobnom styku povinný užívať titul, spojený so služobným miestom, ktoré sa mu udelilo, a má nárok na to, aby bol služobne týmto titulom oslovovaný.

(³) Učitelia vo výslužbe môžu pri všetkých oficiálnych príležitostiach a vo všetkých podaniach ďalej užívať titul, ktorý im patril pri ich preložení do výslužby, lež musia k svojmu titulu pripojiť poznámku, označujúcu pomer vo výslužbe.

Prázdniny a dovolenka.

§ 40.

(¹) Učitelia, ktorí sú priamo podriadení riaditeľom škôl, môžu sa vzdialiť cez hlavné prázdniny z miesta svojho učiteľského účinkoviska, ak to nezabraňujú osobitné záväzky. No sú povinní oznámiť riaditeľovi školy adresu, na ktorú im môžu dochádzať najkratším spôsobom úradné upovedomenia.

(²) Počas ostatných prázdnin môžu sa učitelia vzdialiť z miesta svojho účinkoviska, ak nevyžadujú mimoriadne služobné okolnosti ich prítomnosť; no musia to oznámiť riaditeľovi školy.

(³) Riaditelia škôl majú cez hlavné prázdniny nárok na dovolenku, ktorá sa začína len po skončení záverečných prác a končí sa päť dní pred začiatkom školského roku, ak je postarané o bezchybné vybavovanie naliehavých úradných vecí a ak nevyžadujú mimoriadne služobné záujmy, aby boli osobne prítomní vo svojom účinkovisku.

(⁴) Riaditelia škôl, oznamujúc úradu služobne priamo nadriadenému (§ 154), že

mienia nastúpiť na takú dovolenku, oznámia súčasne adresu, na ktorú im môžu dochádzať najkratším spôsobom úradné upovedomenia.

(⁵) Ministerstvo školstva a národnej osvety určí spôsob osobitného zastupovania riaditeľov škôl cez prázdniny.

§ 41.

Nastúpenie na prázdninovú dovolenku nevylučuje, že učiteľa možno pre mimoriadne služobné dôvody, ktoré sa vyskytnú, predčasne zavolať nazpät. Lež len čo táto služba dovoľí, treba mu umožniť, aby pokračoval v dovolenke. Za cesty, ktoré sa zapríčinily nepredvídaným povolaním z prázdninovej dovolenky, hradia sa normálne cestovné trovy.

§ 42.

Pre služobnú činnosť a dovolenku učiteľov, ktorých sa netýkajú ustanovenia § 40, platia v obdobnom smysle predpisy pre štátnych úradníkov (§ 60).

§ 43.

(¹) Vo vyučovacom čase školského roku potrebuje učiteľ (riaditeľ, pedagogický správca) pre každé vzdialenie sa zo stálieho bydliska, ktorým by sa vyučovanie prerušilo, alebo ktorým by nastala iná porucha v činnosti školy, osobitnú dovolenku.

(²) Dovolenku udeľuje:

a) do 3 dní inkluzívne orgán učiteľovi služobne priamo nadriadený (§ 153),

b) do 15 dní inkluzívne úrad učiteľovi priamo nadriadený (§ 154),

c) nad 15 dní Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 44.

(¹) Udelenie dovolenky dlhšej ako tri mesiace možno viazať na podmienku, že sa na čas, ktorý presahuje dovolenku za hlavných prázdnin, nebudú vyplácať služobné príjmy a že sa tento čas nezaráta pre postup do vyšších stupňov služobného (adjuťá, odmeny) a pre výmer výslužného.

(²) Ak dovolenka trvala už rok, udelenie ďalšej dovolenky spojí sa so všetkými podmienkami, ktoré sa uvádzajú v predošlom odseku. Lež od týchto podmienok

možno celkom alebo čiastočne upustiť, ak je dlhšia dovolenka želateľná z verejných dôvodov alebo vo vedeckom záujme.

(^o) Keď sa počíta jednorozčné trvanie dovolenky, činná služba medzitým pokladá sa len vtedy za prerušenie dovolenky, ak dosahuje časove aspoň polovicu dovolenky, ktorú učiteľ užil bezprostredne predtým. Ak je čas aktívnej služby medzi dvoma obdobiami dovolenky kratší, pri výpočte jednorozčnej dovolenky sa jednotlivé čiastky dovolenky spočítajú vedno.

(¹) Ako sa naloží s učiteľmi, čo ochoreli, určujú predpisy §§ 33 a 68.

(²) Za dovolenku v smysle §§ 43 a 44 sa nepokladá najmä:

a) neprítomnosť v službe pre chorobu (§ 33),

b) neprítomnosť v službe pre tehotnosť alebo pre materstvo (§ 25 učiteľského zákona),

c) neprítomnosť v službe pre výkon povinnej služby v brannej moci (§ 34),

d) pridelenie učiteľa do inej školskej služby alebo uvoľnenie pre inú štátnu funkciu alebo inú štátnu službu a

e) dovolenka poslancov Snemu podľa § 17 ústavného zákona č. 185/1939 Sl. z. (§ 63).

§ 45.

Prekročenie dovolenky treba pokladať za to isté, ako vzdialenie sa zo služby na vlastnú zodpovednosť.

Platy.

§ 46.

Každý učiteľ, príslušnou vrchnosťou právoplatne ustanovený, má nárok na služobné platy alebo odmeny, ktoré podľa platných zákonov zodpovedajú jeho služobnému postaveniu.

§ 47.

(¹) Predpisy o začiatku a zastavení služobného platu obsahuje § 20 učiteľského zákona.

(²) Služobné platy definitívnych učiteľov a učiteľských čakateľov poukazujú sa

na výplatu v mesačných sumách, ktoré sú vopred splatné prvého dňa každého mesiaca.

(³) Činovní sa vypláti na učiteľovu ziaďosť vopred i v štvrtročných lehotách za podmienok, ktoré sa určia osobitnými predpismi Ministerstva školstva a národnej osvety bez ujmy ustanovenia predosleho odseku. Ak sa činovní zastaví v čas patičného štvrtročia pre inú príčinu ako pre učiteľovu úmrtie, vráti učiteľ mesačné čiastky, vyplatené mu pred začiatkom splatnosti. Podrobnosti o tomto vrátení určí Ministerstvo školstva a národnej osvety po dohode s Ministerstvom financií.

(⁴) Ustanovenia o oprave nesprávneho výmeru alebo nesprávnej výplaty služobných príjmov obsahuje § 30 učiteľského zákona. Postup podľa tohto predpisu ohľadom učiteľov, ktorí sú v služobnom pomere s neštátnymi uhrádzovateľmi osobného nákladu, uvedenými v § 26, prvej vete ods. 2 zákona č. 308/1940 Sl. z., určuje sa takto: Učiteľ môže podať proti nesprávnomu výmeraniu služobných príjmov so strany udrzovateľa — už či sa stalo na písomný podnet učiteľov alebo bez neho — odvolanie do 15 dní odo dňa prevzatia upovedomenia o vymezení na Ministerstvo školstva a národnej osvety, a to prostredníctvom udrzovateľa školy, pričom pre zachovanie odvolacej lehoty platí § 30, ods. 5 učiteľského zákona. V tej istej lehote a tým istým spôsobom môže sa odvolať i proti zamietavému rozhodnutiu udrzovateľa školy o uplatňovanom nároku na doplatky podľa § 30, ods. 6 učiteľského zákona, ako aj proti výmeru udrzovateľa školy o zmene vyšších príjmov podľa § 30, ods. 7, 8 a 9 učiteľského zákona.

Postup do vyšších stupňov služobného (adjuta, odmeny).

§ 48.

(¹) Učiteľia majú nárok na postup do vyšších stupňov služobného (adjuta, odmeny) za podmienok, určených príslušnými predpismi, najmä §§ 3, 4, 7, 10, 11, 12, 22, 23 a 25 učiteľského zákona.

(²) O platovom postupe učiteľov, ktorí sú v služobnom pomere s neštátnymi uhrádzovateľmi osobného nákladu, uvedenými v § 26, prvej vete ods. 2 zákona č. 308/1940 Sl. z., vydajú výmer podľa predosleho odseku tieto uhrádzovateľia.

§ 49.

Ak u učiteľa, ktorý má nárok na postup do vyššieho stupňa služného (adjuta, odmeny), nastaly od posledného určenia kvalifikácie také okolnosti, ktoré robia pochybným, či možno ešte označiť jeho kvalifikáciu za „uspokojivú“, rozhodnutie o tomto postupe sa odloží až do nasledujúceho určenia kvalifikácie.

§ 50.

(¹) Kvalifikácia „menej uspokojivá“ a „neuspokojivá“ zabraňuje postup do vyššieho stupňa služného (adjuta, odmeny); roky, za ktoré sa dala taká kvalifikácia, pre tento postup sa nezarátajú. Rovnako sa nezarátajú pre taký postup ani obdobia, ktoré nemožno zarátať podľa príslušných predpisov tejto pragmatiky pre dosiahnutie zákonných zvýšení služného (adjuta, odmeny). (§ 33, ods. 4, §§ 44, 45, 65, 70, § 87, ods. 1, písm. c, a § 132, ods. 2).

(²) Učiteľia, proti ktorým sa zaviedlo disciplinárne pokračovanie, alebo ktorí boli suspendovaní preto, že sa zaviedlo konkurzné pokračovanie, vyrovnávacie pokračovanie alebo pokračovanie, aby sa pozbavili svojprávnosti, alebo pre nejakú inú príčinu, nemôžu postúpiť do vyššieho stupňa služného (adjuta, odmeny), kým sa neskončilo disciplinárne pokračovanie alebo nezrušilo ich suspendovanie.

Veďľajšie príjmy a počítky.

§ 51.

(¹) Nároky učiteľov na naturálne príjmy sú upravené v § 15, ods. 2 a v § 26 učiteľského zákona a nároky na ostatné osobitné platy v § 16 toho istého zákona.

(²) O náhrade služobných výdavkov platí § 27 v spojení s § 41 učiteľského zákona.

Preddavok na služné.

§ 52.

Za akých podmienok možno povoľovať platí § 27 učiteľského zákona v spojení s jeho § 41.

Odpočívne a zapatrovacie platy.

§ 53.

(¹) Učiteľov nárok na odpočívne platy (výslužné, odstupné), ako i nároky pozostávajúcich po ňom na úmrtie (pohrebné), a na zapatrovacie platy (odstupné) sú upravené v §§ 32 až 35 učiteľského zákona.

(²) Za akých podmienok a v akej výške má učiteľka, ktorej služobný pomer sa rozviazal z dôvodu vydaju, nárok na penziu (odstupné), určuje § 2 zákona č. 150/1940 Sl. z. a § 13 zákona č. 40/1941 Sl. z.

§ 54.

(¹) Ak sa učiteľ staré pre oslepnutie alebo pre duševný poruchu bez svojho úmyselného zavinienia neschopným pre ďalšiu službu a pre každý iný zárobok, prirátá sa mu k jeho započítateľnému času desať rokov pre výmeru výslužného.

(²) To isté platí, ak sa stane učiteľ úrazom bez svojho úmyselného zavinienia neschopným služby, za týchto predpokladov:

a) ak učiteľa postihol úraz pri určitom služobnom výkone a ak úraz bol s týmto výkonom v priamej súvislosti.

b) ak úradný lekár preukázal vyšetrením, ktoré sa zaviedlo z úradnej moci, že neschopnosť konať službu zavinil výhradne úraz,

c) ak nastala neschopnosť konať službu do roka po úraze,

d) ak sa nárok na priaznivejšie vymeanie výslužného uplatnil v úrade učiteľovi služobne priamo nadriadenom (§ 154) do roka po vzniku neschopnosti konať službu.

(³) Za okolností hodných mimoriadneho zreteľa môže Ministerstvo školstva a národnej osvety v prípadoch ods. 2, priznať výslužné ešte vo vyššej miere, a to až do úplnej penzijnej základne.

(⁴) Ak sa stane učiteľ neschopným pre ďalšiu službu a pre každý iný zárobok pre inú ťažkú nezahojiteľnú chorobu, do ktorej upadol bez svojho úmyselného zavinienia, môže mu Ministerstvo školstva a národnej osvety prirátat pre výmeru výslužného k jeho započítateľnému času až desať rokov.

(⁵) Ak dostáva učiteľ vo výslužbe rentu z povinného alebo zákonnitého úrazového poistenia (zapatrovania), skracaie sa výslužné o čiastku, o ktorú je úrazový dôchodok s výslužným vyšší ako najväčšia penzijná základňa, ktorú by učiteľ dosiahol, keby ostal v tom istom služobnom

postavení. Okrem toho platia v tejto veci aj ustanovenia § 163, ods. 2 a 4 platového zákona.

(⁴) Na učiteľských čakateľov vzťahujú sa ustanovenia predošlých odsekov so zmenou, že miesto výhody v nich určenej nastupuje priznanie výslužného v najnižšej miere výslužného učiteľa tej istej kategórie.

§ 55.

(¹) Ak umrie učiteľ na úraz, ktorý utrpel bez svojho úmyselného zavinenia a ak sú dané predpoklady § 54, ods. 2, písm. a) až d), môže Ministerstvo školstva a národnej osvety za okolností hodných mimoriadneho zreteľa povoliť jeho pozostalým vyššie ako pravidelné zaopatrovacie platy až do poldruhanásobnej výšky týchto platov.

(²) Ak umrie učiteľský čakateľ na úraz, ktorý utrpel v službe bez svojej úmyselnej viny a ak sú dané predpoklady podľa § 54, ods. 2, písm. a) až d), dostanú jeho pozostalí zaopatrovacie platy v tom prípade, ak by im patrily, keby čakateľ už bol učiteľom, a to vdova — vo výške najnižšej výmery vdovskej penzie po učiteľovi, sироты — príspevok na výchovu, alebo sирolskú penziu, vyplývajúcu z uvedenej vdovskej penzie.

(³) Ak dostávajú pozostalí po učiteľovi alebo po učiteľskom čakateľovi rentu z povinného alebo zákonitého úrazového poistenia (zaopatrenia), skracujú sa ich zaopatrovacie platy o sumu, o ktorú je úrazový dôchodok so zaopatrovacími platmi vyšší ako poldruhanásobok zaopatrovacích platov. Okrem toho platia v tejto veci aj ustanovenia § 163, ods. 2 až 4 platového zákona.

§ 56.

(¹) Úmrtné (pohrebné) patrí vdove. Ak sa manželia vzdali manželského spoluzitia, nemá vdova nárok na úmrtné, iba ak by boli žili oddelene len pre výchovu detí, zo zdravotných príčin, z hospodárskych alebo podobných dôvodov, ktoré nespočívajú v ich osobných vzťahoch.

(²) Ak niet po učiteľovi oprávnenej vdovy, úmrtné patrí rukou spoločnou a nerozdiednou predovšetkým manželským potomkom, o ktorých sa staral umrčtý učiteľ, a ak ich niet, tým manželským

potomkom, ktorí uhradili trovy stavu primeraného pohrebu z vlastných prostriedkov, alebo — ak bolo ináč postarané o pohreb — ktorí opatrovali umrčtané v jeho poslednej chorobe pred smrťou.

(³) Ustanovenia druhého odseku platia obdobne v prospech zákonitých dedičov po slobodnom alebo ovdovelom bezdetnom učiteľovi.

(⁴) Vo všetkých ostatných prípadoch možno úmrtné celkom alebo čiastočne povoliť osobám, ktoré preukážu, že uhradily zo svojho pohrebné výdavky alebo že opatrovaly umrčtaného v jeho poslednej chorobe až do smrti.

§ 57.

(¹) Normálne výslužné (odstupné) vypočíta sa podľa dát uvedených v osobnom výkaze.

(²) Ak sa domáha učiteľ nároku na vyššie výslužné, nadobúda ho len odo dňa, keď uplatní a preukáže tento nárok, v yj m ť u c prípad, žeby mohol dokázať, že nemá viny na neúplných alebo nesprávnych zápisoch v osobnom výkaze. Penzijný dekrét má obsahovať poučenie v tomto smysle.

(³) Toto ustanovenie platí v obdobnom smysle, ak uplatní učiteľ nárok na výslužné, ktoré mu podľa dát osobného výkazu nepatrí. Čiastka odstupného, ktorú už azda vybral, srazí sa v takomto prípade v primeranej lehote z penzie, ktorá sa priznáva dodatočne.

IV. DIEL.

Zmeny v služobnom pomere a jeho zrušenie.

Preloženie.

§ 58.

(¹) Učiteľa možno — so zachovaním ustanovení § 26, ods. 3, písm. a) až d) zákona č. 308/1940 Sl. z. — preložiť na hoc-ktoré služobné miesto jeho alebo iného odboru, ktoré zodpovedá jeho schopnosti. Ale na miesto učiteľa náboženstva možno preložiť len učiteľa, ktorého príslušná cirkevná vrchnosť uznala za spôsobilého na toto miesto a dala mu cirkevnovrchnostenské poverenie.

(¹) Právo preložiť učiteľa z úradnej moci podľa predošlého odseku, nakoľko účinkuje na školu, zriadené podľa § 4, ods. 6, § 6, ods. 1, § 30, poslednej vety ods. 1 zákona č. 308/1940 Sl. z., alebo ponechanej podľa § 3, ods. 3 uvedeného zákona, patrí úradom (korporáciám, ustanovizniám), ktoré sú podľa platných predpisov oprávnené ustanovovať učiteľa. Preloženie môže sa uskutočniť iba na školu toho istého rázu a len nakoľko ide o školu, na ktorú patrí právo ustanovovať učiteľa tomu istému úradu (korporácii, ustanovizni).

(²) Učiteľovi, preloženému na iné služobné miesto, povolí sa primeraná sľahovacía lehota, pričom má sa dbať na služobné záujmy a podľa možnosti prizerať na učiteľove osobné pomery.

(³) Na uprázdnené učiteľské miesta má sa zpravidla vypisovať súbeh.

(⁴) Pre udeľovanie učiteľských miest na základe súbehového pokračovania plati namiesto obsadzovacích pravidiel čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. z. a n. toto: Pri definitívnom vymenovaní učiteľov na systemizované miesta nech sa berie ohľad na prvom mieste na služobný vek a kvalifikáciu uchádzačov pre služobné miesto, o obsadenie ktorého práve ide; na druhom mieste treba hľadieť na rodinné pomery uchádzačov, na ťažkosti ich doterajšej služby a na ich zdravotný stav. Uchádzačovi služobne mladšiemu možno dať prednosť len vtedy, ak je kvalifikovanejšie ako uchádzač služobne starší.

§ 59.

(¹) Učiteľovi, ktorý má nárok na pravidelné sľahovacie platy, zaplatí sa okrem nich náhrada nájomného, ak nemohol zavčasu dať výpoveď, takže musel za svoj doterajší byt zaplatiť nájomné za čas, preahujúci deň úplného vyprázdenia bytu. Náhrada nájomného vymeria sa — ak sa učiteľ neubráníl škody tým, že dal byt do ďalšieho prenájmu — čiastkou nájomného, ktoré pripadá na označený čas, ale najviac vo výške trojnásobnej mesačnej čiastky doterajšieho činovného. Ak niet právnych prekážok, má učiteľ ponúknuť bez výhrady byt dňom vyprázdenia úradu, ktorý mu bol dosiaľ služobne priamo nadriadený (§ 154), na prípadné použitie; ináč prepadne jeho nárok na náhradu nájomného.

(²) Ustanovenie ods. 1. plati, pokiaľ sa znova neupraví náhrada služobných výdavkov podľa § 27 učiteľského zákona.

Služba v štátnych úradoch.

§ 60.

(¹) Za akých predpokladov možno štátom plateného učiteľa prideliť do služby v niektorom ústrednom úrade alebo v úrade, prípadne pri orgáne, podriadenom tomuto úradu, určí minister školstva a národnej osvety v dohode so zúčastnenými ministrami, alebo — nakoľko ide o učiteľa, ustanoveného na cirkevnú školu — v dohode s patričnou cirkevnou vrchnosťou.

(²) Učiteľia, povolaní do služby podľa ods. 1, hlásia a oznamujú všetko, čo by mali oznámiť podľa predpisov tejto pragmatiky orgánu a úradu služobne priamo nadriadenému (§§ 153 a 154), prednostovi úradu alebo orgánu, ktorému sú služobne pridelení.

(³) Pre služobnú činnosť učiteľov, ktorí sú povolaní do služby podľa ods. 1, ak to nie je výkon učiteľskej služby, ako aj pre iné ich povinnosti platia obdobne predpisy pre štátnych úradníkov.

§ 61.

(¹) Ak sa učiteľ vymenuje na služobné miesto v úradníckej kategórii, v ktorej je pre ustanovenie predpísané predbežné vzdelanie, zodpovedajúce stupňu jeho predbežného vzdelania (§ 74, ods. 2. platového zákona), dostane v platovej stupnici, v ktorej je systemizované jeho služobné miesto, služné, ktoré sa rovná čo do výšky jeho doterajšiemu služnému. Ak niet v tejto platovej stupnici takého služného, dostane služné najbližšie vyššie, a ak niet ani takého, služné v tejto stupnici najvyššie.

(²) Pre platové zaradenie úradníkov, ustanovených z učiteľských osôb na miesta, systemizované vo vyššej pomocnej školskej a osvetovej službe v škôldozorných úradoch, plati § 11 vládneho nariadenia č. 358/1940 Sl. z.

(³) Ak sa vráti úradník, ktorému sa vymeral plat podľa predošlých odsekov, do učiteľskej služby, vymeria sa mu služné, ako keby vôbec nebol opustil učiteľskú službu.

Výmena služby.

§ 62.

(¹) Pri povoľovaní výmeny služby, ktorú si žiadajú dvaja učiteľia rovnakej kate-

górie, ktorých podľa platných predpisov ustanovuje Ministerstvo školstva a národnej osvety, postupuje sa obdobne podľa § 26, ods. 3, písm. a) zákona č. 308/1940 Sl. z.

(²) Povolit výmenu služby dvom učiteľom náboženstva možno len so súhlasom príslušných cirkevných vrchností, v ktorých obvode sú miesta, čo ide o ich výmenu.

(³) O výmene služby dvoch učiteľov rovnakej kategórie, ktorých ustanovuje iný úrad (korporácia, ustanovizeň) ako Ministerstvo školstva a národnej osvety, rozhoduje:

a) ak ide o učiteľov rehoľných škôl, ponechaných podľa § 3, ods. 3 zákona č. 308/1940 Sl. z., príslušná cirkevná (rehoľná) vrchnosť,

b) ak ide o učiteľov, uvedených v § 26 prvej vete ods. 2 zákona č. 308/1940 Sl. z., úrad (korporácia, ustanovizeň), ktorý (ktorá) je podľa platných predpisov oprávnený (oprávnená) týchto učiteľov ustanovovať.

(⁴) Výmena služby podľa ods. 3, písm. b) — ak ide o učiteľov, z ktorých každý je v služobnom pomere s iným udrzovateľom školy — môže sa uskutočniť iba v prípade súhlasného rozhodnutia oboch udrzovateľov.

Dovolenka poslancov Snemu.

§ 63.

Učiteľ, vyvolený za poslanca Snemu, dáva sa v smysle § 17 ústavného zákona č. 185/1939 Sl. z. po složení poslaneckej prísahy na dovolenku na čas trvania mandátu.

§ 64.

Podrobnosti o platových a služobných pomeroch učiteľov na čas trvania ich poslaneckého mandátu určí v smysle § 17, ods. 2 ústavného zákona č. 185/1939 Sl. z. osobitný zákon.

Dovolenka s čakateľným.

§ 65.

Ak pre definitívneho učiteľa alebo učiteľského čakateľa, ktorého podľa platných predpisov ustanovuje Ministerstvo školstva

a národnej osvety, niet v súvislosti so zmenou organizácie služby dočasne nijakého miesta alebo ak nastanú okolnosti, pre ktoré z dôležitých služobných dôvodov nie je prípustné, aby taký učiteľ ďalej konal službu na mieste, ktoré by zodpovedalo jeho služobnému postaveniu a jeho schopnostiam, môže ho Ministerstvo školstva a národnej osvety dať na dovolenku s čakateľným, ak ho nemožno vhodne zamestnať ani použitím §§ 8 a 27 zákona, č. 286/1924 Sb. z. a n. o úsporných opareniach vo verejnej správe.

§ 66.

(¹) Učiteľ na dovolenke s čakateľným má nárok na plné služné (adjutum), ktoré dostával naposledy, spolu s prípadným riaditeľským alebo iným prídavkom vpočítateľným do penzijnjej základne. Ale ak dosahuje normálne výslužné, ktoré by mu patrilo, keby sa preložil na odpočinok, vyššiu sumu, poukáže sa na výplatu táto vyššia suma.

(²) Čas, strávený na dovolenke s čakateľným, je započítateľný pre výmeru výslužného.

(³) Učiteľa na dovolenke s čakateľným možno hockedy povolať do činnjej služby. Ak sa tak stane, je povinný na úradný príkaz podrobiť sa prehliadke úradného lekára, aby sa preskúmalo, či je schopný pre službu.

(⁴) Ináč treba učiteľov na dovolenke s čakateľným klásť na roveň s učiteľmi na dočasnom odpočinku.

Preloženie na dočasný odpočinok (kvieskovanie).

§ 67.

(¹) Definitívni učitelia a učiteľski čakatelia majú nárok, aby boli daní na dočasný odpočinok, keď sú neschopní služby, ale ak pritom dá sa predvídať, že znova nadobudnú schopnosť konať službu.

(²) Nárok podľa ods. 1 patrí definitívnemu učiteľovi alebo učiteľskému čakateľovi i bez preukázania služobnej neschopnosti, ak sa dal na dovolenku s čakateľným.

§ 68.

(¹) Definitívny učiteľ alebo učiteľský čakateľ preloží sa z úradnej moci na dočasný odpočinok:

a) ak je pre chorobu viac ako rok neprítomný v službe, alebo

b) ak bolo treba povoliť mu pre chorobu viac ako dva roky zníženie jeho vyučovacej povinnosti na polovicu alebo pod polovicu jej normálnej miery, alebo napokon

c) ak je na dovolenke s čakaťelným a nebol do troch rokov povolán do služby, a ak niet v týchto prípadoch (a až c) podmienok pre jeho preloženie na odpočinok trvalý.

(¹) Keď sa počíta jednoročná neprítomnosť v službe pre chorobu podľa ods. 1., písm. a), nepokladá sa čas, strávený medzitým na dovolenke, za prerušenie. Pri aktívnej službe medzitým treba obdobie použiť ustanovenia § 44, ods. 3.

(²) Keď sa počíta dvojročné trvanie zníženia učebnej povinnosti podľa ods. 1, písm. b), treba pokladať učiteľskú službu s pravidelnou učebnou povinnosťou, ležiacou medzitým, len vtedy za prerušenie, ak trvala aspoň polovicu času, odslúženého so zníženou vyučovacou povinnosťou.

§ 69.

(¹) Učitelia, daní na dočasný odpočinok pre služobnú neschopnosť, sú povinní podrobiť sa na úradný príkaz prehliadke úradného lekára, aby sa vyšetrilo, či ešte trvá neschopnosť konať službu. Pri tomto vyšetrowaní treba najmä hľadiť i na činnosť penzionovaného učiteľa na dočasnom odpočinku.

(²) Ak nadobudne učiteľ na dočasnom odpočinku znova schopnosť konať službu, má na úradné vyzvanie nastúpiť na miesto, ktoré zastával naposledy, alebo na iné miesto, ktoré sa mu azda určí podľa § 58, pričom platí obdobne ods. 2 uvedeného paragrafu.

(³) Predpisy vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. (časť druhá, „zmena niektorých predpisov o odpočívnych a zapatrovacích platoch“) vzťahujú sa i na učiteľov v dočasnej výslužbe.

§ 70.

(¹) Čas, strávený na dočasnom odpočinku, nie je započítateľný pre postup do vyšších stupňov služného (adjúta). Ak je učiteľ znova aktivovaný, zaráta sa čas, strávený pred kvieskovaním, pre priznanie najbližšieho zvýšenia služného, ak bol pre taký postup vôbec započítateľný.

(²) Ak bol učiteľ daný na dočasný odpočinok s odstupným a ak bol znova aktivovaný v čase, podľa ktorého sa odstupné vypočítalo, vyberie sa príjem, o ktorý doštal viac, najneskôr do dvoch rokov srážkami zo služného.

Preloženie na trvalý odpočinok (penzionovanie).

§ 71.

(¹) Definitívni učitelia a učiteľskí čakaťelia majú nárok, aby boli daní na trvalý odpočinok, ak sú neschopní konať službu a ak je vylúčené, že by znova nadobudli služobnú schopnosť.

(²) Nárok podľa ods. 1 má definitívny učiteľ alebo učiteľský čakaťel i bez preukázania služobnej neschopnosti, ak prekročil 60. rok života, alebo ak bol aspoň za tri roky na dovolenke s čakaťelným alebo na dočasnom odpočinku.

§ 72.

(¹) Definitívny učiteľ preloží sa z úradnej moci na trvalý odpočinok, ak bol celkový posudok jeho kvalifikácie nepretržite za tri roky „neuspokojivý“.

(²) Definitívneho učiteľa alebo učiteľského čakaťela možno preložiť z úradnej moci na trvalý odpočinok, ak je trvale neschopný riadne zastávať svoje služobné miesto, potom ak prekročil 60. rok svojho veku a má — ak nejde o učiteľa, ktorý je už na dočasnom odpočinku — zákonný nárok na plnú penziu. Pri určení nároku na plné výslužné hľadiť sa i na vojenné polroky podľa § 1 zákona č. 457/1919 Sb. z. a n. (§ 20, ods. 1 vl. nar. č. 380/1938 Sb. z. a n.).

(³) Ustanovenie § 69, ods. 2 a 3 platí obdobne.

Pokračovanie pri preložení na odpočinok (na dovolenku s čakaťelným).

§ 73.

(¹) Učiteľ, ktorý žiada, aby bol daný na odpočinok, podrobí sa prehliadke úradného lekára, pričom tomuto lekárovi oznámi cieľ prehliadky, ako i potrebné dáta o svojom služobnom postavení. Úradný lekár pošle svoje dobrozdanie o príčine, stupni a pravdepodobnom trvaní služobnej

priamo nadriadenému (§ 154). Ministerstvo školstva a národnej osvety môže v pochybných prípadoch dať preskúmať svedectvo úradného lekára, a preto dať učiteľa ďalej lekársky vyšetrovať.

(²) Skôr ako sa zamietne žiadosť o pensionovanie alebo kvieskovanie, treba učiteľovi písomne oznámiť pochyby, ktoré vznikajú o jej prípustnosti, pričom sa má učiteľ vyzvať, aby sa o nich do štrnásť dní vyslovil.

(³) Ak zmešká učiteľ lehotu, stráca právo, aby bol o nich vypočutý.

§ 74.

Ak je úmysel dať učiteľa na odpočinok z úradnej moci, má sa o tom predovšetkým písomne upovedomiť a majú sa mu oznámiť dôvody s dodatkom, že môže do štrnásť dní podať námietky. O takých námietkach zavedie sa potrebné vyšetrovanie. Ak učiteľ nepodá námietky, postupuje sa tak, ako by bol sám žiadal o preloženie na odpočinok.

§ 75.

Ustanovenie § 74 má sa používať obdobne, ak ide o preloženie učiteľa na dovolenku s čakateľným alebo na dovolenku podľa § 63.

Zrušenie služobného pomeru.

§ 76.

(¹) Učiteľ má právo vyhlásiť, že vystupuje zo služobného pomeru, ak neprevzal opačný záväzok. Toto vyhlásenie musí písomne podať na úrad učiteľovi služobne priamo nadriadený (§ 154).

(²) K účinnosti učiteľovho osvedčenia, že vystupuje zo služobného pomeru, treba, aby ho prijalo:

a) Ministerstvo školstva a národnej osvety, ak ide o učiteľov, ktorých ustanovuje toto ministerstvo (§ 26, ods. 3, písm. a) a b) zák. č. 308/1940 Sl. z.),

b) pri ostatných učiteľoch úrad (korporácia, ustanovizeň), ktorý (ktorá) je podľa platných predpisov oprávnený (oprávnená) učiteľa ustanovovať.

(³) Prijatie takého osvedčenia možno viazať na podmienku, že učiteľ úrad riadne odovzdá, a možno ho len vtedy odoprieť, ak je učiteľ v disciplinárnom vyšetrovaní alebo ak má peňažné záväzky, čo vzniklo zo služobného pomeru.

(⁴) Skutočne vystúpil zo služby možno zpravidla len na konci niektorého polročia školského roku.

(⁵) I učiteľ na odpočinku môže dobrovoľne vystúpiť z tohto pomeru.

§ 77.

(¹) Vyhlásenie, že učiteľ vystupuje zo služby, platí za prijaté, ak sa prijatie neodoprelo do štyroch týždňov.

(²) Pre vystúpenie učiteľov, uvedených v § 76, ods. 2, písm. a), zo služby, platia za účinnosti nariadenia s mocou zákona č. 355/1940 Sl. z. a prípadných neskorších noriem, predlžujúcich jeho platnosť, predpisy tohto nariadenia.

§ 78.

Strata slovenského štátneho občianstva kladie sa na roveň s dobrovoľným vystúpením zo služby.

§ 79.

Ak nemal učiteľský čakateľ po dva roky, idúce za sebou, kvalifikáciu aspoň „uspokojivú“, prepustil sa zo služby.

§ 80.

(¹) Vystúpením zo služobného (penzijného) pomeru stráca učiteľ pre seba i pre svojich príslušníkov všetky oprávnenia, práva a nároky, vyplývajúce z tohto pomeru.

(²) Prepustením zo služby alebo uplynutím času, určeného v ustanovovacom dekrete, stráca učiteľ pre seba i pre svojich príslušníkov všetky oprávnenia, práva a nároky, vyplývajúce z tohto služobného pomeru, ak sa s ním alebo s jeho príslušníkmi nenaložilo podľa § 92 pri prepustení priaznivejšie.

(³) Pre rozviazanie služobného pomeru vydatých učiteľiek platia predpisy zákona č. 150/1940 Sl. z.

V. DIEĽ.

Ako sa stíha porušenie
povinností.

Disciplinárna zodpovednosť.

§ 81.

(¹) Učiteľia, ktorí porušia svoje stavovské a úradné povinnosti, potrescú sa, nehľadiac na ich zodpovednosť podľa trestného zákona, poriadkovými alebo disciplinárnymi trestmi podľa toho, či sa porušenie povinností javí len ako porušenie poriadku, alebo — so zreteľom na to, že boli poškodené alebo ohrozené štátne záujmy, záujmy učiteľského povolania alebo školské záujmy, so zreteľom na spôsob a závažnosť poklesku, na opakovanie sa alebo na iné prifaľujúce okolnosti — ako služobný prečin.

(²) Pri učiteľoch, ustanovených na cirkevných školách, treba za poškodenie alebo ohrozenie školských záujmov podľa ods. 1 pokladať aj prípady, ak učiteľ:

- a) šťve proti cirkevnému rázu školy,
- b) hlása nauky, ktoré sa protivia náukám jeho cirkvi, alebo cirkvi, ktorej rász má škola (pobočka menšinovej cirkvi), čo na neá účinkuje,
- c) naruší zákony (nariadenia) príslušnej cirkvi pohoršujúcim spôsobom, najmä ak pri uzavretí manželstva nezachová zákony (nariadenia) príslušnej cirkvi.

(³) Pri učiteľoch, čo sa zaviazali konaf cirkevno-kantorské povinnosti, za poškodenie alebo ohrozenie školských záujmov podľa ods. 1 treba pokladať i prípady, ak učiteľ prejaví hrubú nedbalosť pri plnení povinností cirkevno-kantorských.

§ 82.

(¹) Učiteľov, ktorí sú poslancami Snemu, nemožno vôbec stíhať pre ich hlasovanie v Sneme alebo v snemových výboroch. Pre výroky, ktoré tam vyriekli, podliehajú len disciplinárnej moci Snemu.

(²) Pre hocaké disciplinárne stíhanie učiteľa-poslanca je potrebný súhlas Snemu. Ak Snem odoprie dať súhlas, stíhanie sa navždy vylučuje.

§ 83.

(¹) Touto služobnou pragmatikou nie je dotknutá právo predstaveného (§ 155) vy-

slovovať výčitky podriadeným služobným miestam, vyčítať podriadeným učiteľom neprístojnosti vo výkone ich učiteľskej služby alebo v ich služobnom chovaní sa, ani oprávnenie nadriadeného úradu ukladať im podľa platných predpisov náhradu nákladov alebo škôd.

(²) Ak je učiteľ na základe služobného pomeru odsúdený administratívnym výmerom na náhradu škody, môže do tridsať dní potom, čo administratívny výmer nadobudol právnu moc, popierať ten nárok určovacou žalobou proti štátu, a to na súde vecne i miestne príslušnom v tom čase, keď sa mu doručil výmer. Na túto žalobu vzťahujú sa predpisy zák. čl. 1/1911 (o očí. súdny poriadok). Ak sa vyhovie žalobe, stráca výmer na náhradu účinnosť.

§ 84.

Poriadkové tresty sú:

- a) výstraha,
- b) výčitka.

§ 85.

(¹) Právo uložiť poriadkový trest patrí — okrem disciplinárnej komisie — úradu služobne priamo nadriadenému (§ 154), ako aj Ministerstvu školstva a národnej osvety a prednostom oboch uvedených úradov.

(²) Skôr ako sa uloží poriadkový trest, obvinenému učiteľovi sa poskytne príležitosť, aby sa písomne alebo ústne ospravedlnil.

(³) Uložený poriadkový trest oznámi sa učiteľovi písomne i s dôvodmi.

(⁴) Poriadkové tresty sa nezapisujú do osobného výkazu.

§ 86.

(¹) Proti poriadkovému trestu, ktorý uložil úrad služobne priamo nadriadený (§ 154) alebo jeho prednosta, môže učiteľ podať do štrnásť dní stažnosť na úrade služobne priamo nadriadenom, prostredníctvom orgánu služobne priamo nadriadeného (§ 153).

(²) O stažnosti rozhoduje Ministerstvo školstva a národnej osvety s vylúčením ďalšieho opravného prostriedku.

Disciplinárne tresty.

§ 87.

(¹) Disciplinárne tresty sú:

- a) pokarhanie,
- b) vylúčenie z dosiahnutia najbližšie vyššieho stupňa služného (adjúta, odmeny),
- c) vylúčenie z postupu do vyššieho stupňa služného (adjúta, odmeny),
- d) sníženie služného (adjúta, odmeny),
- e) preloženie na odpočinok so sniženým odpočívňm platom,
- f) prepustenie zo služby.

(²) Disciplinárne tresty možno uložiť len rozsudkom príslušnej disciplinárnej komisie na základe riadne vykonaného disciplinárneho pokračovania.

(³) Disciplinárne rozsudky nemožno administratívnym opatrením ani meniť, ani zrušiť.

§ 88.

(¹) Vylúčenie z dosiahnutia najbližšie vyššieho služného (adjúta, odmeny) [§ 87, ods. 1, písm. b)] i z postupu do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny) [§ 87, ods. 1, písm. c)] nemožno vysloviť na viac ako tri roky.

(²) Vylúčenie z dosiahnutia najbližšie vyššieho služného (adjúta, odmeny) [§ 87, ods. 1, písm. b)], odkladá len vyšší príjem, ktorý vyplýva z postupu na najbližšie vyšší stupeň.

(³) Vylúčenie podľa § 87, ods. 1, písm. b) spomaľuje dosiahnutie najbližšie vyššieho stupňa služného (adjúta, odmeny) a vylúčenie podľa § 87, ods. 1, písm. c) spomaľuje postup do všetkých vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny) o celú lehotu, určenú rozsudkom, i keď nárok na postup nadobudol učiteľ už pred právnu mocou rozsudku; pri výpočte tejto lehoty nerátajú sa obdobia, ktoré nie sú započítateľné pre postup do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny).

§ 89.

(¹) Zmenšenie služného (adjúta, odmeny) možno uložiť najviac na tri roky. Srážka sa určí v rozsudku najviac na 25%.

Pokým trest trvá, je vylúčený postup do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny).

(²) Ak ide učiteľ na odpočinok skôr, než uplynie čas trestu, zmenší sa na zvyšok času trestu kvóta služného vo výslužnom v tej percentnej výmere, aká sa určila v disciplinárnom rozsudku.

§ 90.

V prípadoch §§ 88 a 89 nemožno učiteľa, postihnutého trestom, ustanoviť pred uplynutím času, určeného v rozsudku, za riaditeľa alebo pedagogického správcu (§ 39).

§ 91.

(¹) Preloženie na odpočinok z trestu môže sa stať alebo na určité obdobie, alebo natrvalo. Srážka z pravidelného výslužného (odstupného) vymeria sa najviac vo výške 50% (§ 15 vl. nar. č. 380/1938 Sb. z. a n.).

(²) Keď uplynie čas, určený disciplinárnym rozsudkom, má sa s učiteľom naložiť tak, ako keby bol v čase, keď disciplinárny rozsudok nadobudol právnu moc, daný podľa § 68 na dočasný odpočinok.

§ 92.

(¹) Ak sa učiteľovi prísúdil trest prepustenia, môže sa mu pri preukázanej núdzi povoliť v disciplinárnom rozsudku buď doživotne, buď na určitý čas bežný príspevok na výživu, a to najviac do polovice sumy, ktorá by mu patrila ako normálne výslužné, keby bol preložený na odpočinok.

(²) Nevinným príslušníkom prepusteného učiteľa možno za okolností, hodných zreteľa, priznať v rozsudku príspevok na výživu najviac vo výške ich normálnych zaopatrovacích platov, ak by sa im v prípade jeho úmrtia pri začiatku právnej moci rozsudku priznal nárok na zaopatrovacie platy. Príspevok na výživu možno povoliť od úmrtia prepusteného učiteľa a ak sa nepoužilo ustanovenie prvého odseku, už i od zastavenia jeho platu.

(³) Zákonité predpisy o strate výslužného a zaopatrovacích platov pre odsúdenie trestným súdom platia i pre tieto príspevky na výživu.

§ 93.

(¹) Pri určení disciplinárneho trestu treba s prípadu na prípad hľadieť na závažnosť služobného previnenia a na škody, ktoré z neho vznikly, ako i na stupeň viny a na to, ako sa učiteľ v celku choval dosiaľ.

(²) Trestné ustanovenia osobitných predpisov, v ktorých sa hrozí určitými disciplinárnymi trestmi pre isté porušenia povinností, stácajú platnosť.

Disciplinárne komisie a strany.

Disciplinárne komisie.

§ 94.

Na vykonávanie disciplinárneho pokračovania zriadiť sa na Ministerstve školstva a národnej osvety:

- a) disciplinárna komisia prvej stolice,
- b) hlavná disciplinárna komisia.

Príslušnosť.

§ 95.

(¹) Disciplinárna komisia prvej stolice [§ 94, písm. a)] rokuje a rozhoduje ako prvá stolica v disciplinárnych veciach učiteľov, ustanovených na cirkevných a obecných ľudových školách a vo veciach, pridelených jej podľa § 157.

(²) Hlavná disciplinárna komisia [§ 94, písm. b)] rokuje a rozhoduje:

a) s konečnou platnosťou v disciplinárnych veciach učiteľov, ktorí sú služobne pridelení na Ministerstvo školstva a národnej osvety alebo na školdozorné úrady,

b) ako druhá stolica v disciplinárnych veciach, o ktorých rokuje a rozhoduje disciplinárna komisia prvej stolice.

§ 96.

(¹) Príslušnosť sa určuje podľa služobného upotrebenia učiteľa v čase, v ktorom sa disciplinárne pokračovanie zavádza, a to aj vtedy, ak sa obvinený učiteľ dopustil služobného prečinu, kladeného mu za vinu, v niektorom predošlom verejnom služobnom pomere, upravenom ináč. V týchto prípadoch treba služobný prečin a jeho trestnosť posudzovať predovšetkým podľa tých služobných predpisov, ktorým

obvinený učiteľ podliehal v služobnom pomere v čase, keď sa prevínil proti povinnosti. Lež pri rozsudku treba vziať do úvahy aj spôsobnosť a dôveryhodnosť učiteľa so zreteľom na jeho terajšie služobné postavenie. Vo veci premlčania stíhateľnosti služobných prečinov, uvedených v § 111, platia ustanovenia trestného súdneho poriadku.

(²) V sporoch o príslušnosť rozhoduje hlavná disciplinárna komisia.

Složenie disciplinárnych komisií.

§ 97.

(¹) Disciplinárne komisie (§ 94) sa skladajú z predsedov a ich zástupcov, ako aj z potrebného počtu členov.

(²) Členovia sú podľa zásady paritného zastúpenia štátu a cirkvi jednak vymenovaní Ministerstvom školstva a národnej osvety, jednak vyslaní príslušnými vrchnosťami cirkvi [§ 26, ods. 3, písm. e) zák. č. 308/1940 Sl. z.]. Vymenovaných členov vyberá Ministerstvo školstva a národnej osvety jednak zo svojich úradníkov v práve vzdelaných, jednak zo svojich školských odborníkov a okrem toho z príslušníkov učiteľského stavu tak, aby podľa možnosti každá skupina učiteľstva bola primerane zastúpená. Vyslaných členov vyberajú vrchnosti cirkvi jednak zo školských odborníkov a jednak z príslušníkov učiteľského stavu tak, aby podľa možnosti každá skupina učiteľstva bola primerane zastúpená.

(³) Predsedov komisií a ich zástupcov vymenúva Ministerstvo školstva a národnej osvety zo svojich úradníkov v práve vzdelaných, respektíve z členov delegovaných cirkevnými vrchnosťami, a to na každé funkčné obdobie striedavo.

(⁴) Predseda a jeho zástupcovia, ako aj členovia senátu disciplinárnej komisie prvej stolice nemôžu byť pri rokovaní, pojednávaní a rozhodovaní o tej istej disciplinárnej veci súčasne predsedom (jeho zástupcami) alebo členmi hlavnej disciplinárnej komisie a naopak.

(⁵) Funkčné obdobie predsedov (ich zástupcov) a členov disciplinárnych komisií trvá tri roky. V prípade potreby doplnia sa disciplinárne komisie na zvyšok funkčného obdobia podľa zásad predošlých odsekov.

(^o) Predsedovia a ich zástupcovia, ako aj členovia disciplinárnych komisií sú pri vykonávaní tejto funkcie samostatní a nezávislí.

Disciplinárne senáty.

§ 98.

(¹) Disciplinárne komisie rokujú a rozhodujú v senátoch, ktoré sa skladajú z predsedu alebo z jeho zástupcu a zo štyroch členov.

(²) Senáty disciplinárnych komisií pre učiteľov, ustanovených na cirkevných ľudových školách (pobočkách menšinovej cirkvi), skladajú sa okrem predsedu alebo jeho zástupcu z jedného člena v práve vzdelaného, z dvoch školských odborníkov a z jedného príslušníka tej istej alebo príbuznej skupiny učiteľstva, ku ktorej patrí obvinený učiteľ. Člen v práve vzdelaný a jeden školský odborník určia sa z osôb, vymenovaných za členov komisií Ministerstvom školstva a národnej osvety, ostatní dvaja členovia z osôb, vyslaných do komisií vrchnosťami tej cirkvi, ku ktorej patrí učiteľ, proti ktorému sa vedie disciplinárne pokračovanie.

(³) Ustanovenia predošlého odseku sa vzťahujú i na senáty disciplinárnych komisií pre učiteľov, ustanovených na obecných ľudových školách, ale s odchýlkou, že všetci členovia senátov sa určia z osôb, vymenovaných za členov disciplinárnych komisií Ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 99.

(¹) Senáty zostavuje podľa § 98 Ministerstvo školstva a národnej osvety pred koncom roku trvale na celý budúci rok. Súčasne ustanoví i potrebný počet náhradníkov pre jednotlivé senáty z členov príslušnej komisie, a to, ak ide o senát pre učiteľov cirkevných škôl, podľa zásady paritného zastúpenia štátu a cirkvi, a určí poradie, podľa ktorého majú náhradníci nastupovať, ak niektorý člen senátu vystúpi, vylúči sa alebo odmietne, alebo ak ho vo vykonávaní jeho funkcie hatí choroba, dovolenka alebo iné vážne príčiny.

(²) Predsedu senátu určuje Ministerstvo školstva a národnej osvety na každé funkčné obdobie senátu striedavo z členov príslušných disciplinárnych komisií

ním vymenovaných a z členov vyslaných cirkevnými vrchnosťami. Predsedom senátu môže byť iba člen komisie v práve vzdelaný. Ak by takéhoto člena nebolo medzi osobami delegovanými cirkevnou vrchnosťou, určuje Ministerstvo školstva a národnej osvety predsedu z členov ním vymenovaných.

§ 100.

(¹) Disciplinárne senáty sa usnášajú väčšinou hlasov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje predseda, ktorý ináč nehlasuje.

(²) Trest prepustenia zo služby možno uložiť len vtedy, ak ho odhlasujú všetci štyria členovia senátu.

§ 101.

(¹) Vecné potreby disciplinárnych komisií dodá a kancelárske práce zadováži Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(²) Ministerstvo školstva a národnej osvety určí s prípadu na prípad i zapisovateľa pre disciplinárne rokovanie zo svojich úradníkov v práve vzdelaných.

§ 102.

Ustanovenia §§ 94 až 101 platia pre učiteľov, ustanovených na školách národných skupín (§ 30 zák. č. 308/1940 Sl. z.) s odchýlkou, že Ministerstvo školstva a národnej osvety môže pre nich určiť osobitnú disciplinárnu komisiu I. stolice s patričnými senátmi a vymenovať predsedu komisie, jej členov, predsedov senátov a ich členov zo spôsobilých príslušníkov národných skupín.

Disciplinárni zástupcovia.

§ 103.

(¹) Na zastupovanie služobných záujmov, porušených previnením učiteľa, Ministerstvo školstva a národnej osvety určí pri každej disciplinárnej komisií z úradníkov v práve vzdelaných disciplinárneho zástupcu spolu s potrebnými námestníkmi.

(²) Povinnosťou disciplinárneho zástupcu pri disciplinárnom pokračovaní je zaslávať česť a vážnosť učiteľského stavu, presné konanie učiteľských povinností a školské záujmy.

(²) Disciplinárneho zástupcu treba vy-
počuť pred každým usnesením komisie,
aby mohol hájiť záujmy, ktoré sa mu sve-
rily.

(¹) Disciplinárnemu zástupcovi možno
pridať odborníka ako poradcu.

§ 104.

(¹) Úradníci a odborníci, ustanovení za
členov komisie alebo za disciplinárnych
zástupcov, vystúpia, ak sa stane v ich
služobnom postavení zmena, ktorou pre-
stávajú podmienky pre ich ustanovenie.

(²) Pokým proti úradníkovi alebo od-
borníkovi, uvedenému v ods. 1, trvá trest-
né alebo disciplinárne pokračovanie, ne-
smie sa povolaf na nijaké úradné rokova-
nie disciplinárnej komisie. Ak sa pokračo-
vanie skončí potrestaním úradníka alebo
odborníka, stráca svoje postavenie a má
sa za neho povolaf na zvyšok funkčného
obdobia predpísaným spôsobom iný úrad-
nik alebo odborník.

Obhajovanie.

§ 105.

(¹) Obvinený učiteľ má právo použiť pri
disciplinárnom pokračovaní obhajcu z
úradníkov alebo z učiteľov, ktorí sú v čin-
nej službe v obvode pôsobnosti discipli-
nárnej komisie, alebo z osôb, oprávnených
obhajovať v trestných veciach.

(²) Obvinenému učiteľovi na jeho žia-
dost nech určí obhajcu Ministerstvo škol-
stva a národnej osvety.

(³) Okrem prípadu, uvedeného v pre-
došlom odseku, úradníci ani učelia nie
eň povinní prevziať obhajobu. Nesmú vô-
bec nikdy prijať odmenu a majú voči ob-
vinenému len nárok na náhradu výdav-
kov, ktoré sa nevyhnutne a účelne urobili
v záujme obhajoby.

(⁴) Obhajca má právo predniesť otvo-
rene všetko, čo pokladá za vhodné pre za-
stúpenie obvineného, a užívať zákonité
obhajovacie prostriedky. Je povinný za-
chovávať mlčanlivosť vo všetkých dôver-
ných oznámeniach, ktoré sa dozvie v úlo-
he obhajcu.

Presunutie príslušnosti.

§ 106.

Hlavná disciplinárna komisia môže
z dôležitých dôvodov na návrh disciplinár-

neho zástupcu alebo obvineného učiteľa
určitú disciplinárnu vec odňať disciplinár-
nej komisii I. stolice; v tom prípade vec
prerokuje a rozhodne o nej s konečnou
platnosťou hlavná disciplinárna komisia.

Vylúčenie a odmietnutie.

§ 107.

Pre vylúčenie členov disciplinárnej ko-
misie platia obdobne predpisy súdneho
trestného poriadku. Okrem toho má obvi-
nený učiteľ právo do osem dní po doru-
čení odkazovacieho usnesenia odmietnuť
dvoch členov disciplinárneho senátu bez
udania dôvodov.

Disciplinárne pokračovanie.

Zavedenie.

§ 108.

Keď sa vykonalo potrebné stopovanie,
aby sa predbežne vysvetlil stav vecí, do-
ručí sa disciplinárne udanie služobným
postupom príslušnej disciplinárnej komisii.
Na také stopovanie môže dať podnet tak
orgán učiteľovi služobne priamo nadria-
dený (§ 153), ako aj prednosta hocktorého
nariadeného úradu.

§ 109.

(¹) Disciplinárna komisia po vypočúli
disciplinárneho zástupcu usnesie sa bez
ústneho pojednávania, či sa má zaviesť
disciplinárne vyšetrowanie. Pred usnese-
ním možno nariadiť doplňovacie stopova-
nie.

(²) Ak uzná disciplinárna komisia, že
ide len o porušenie poriadku, môže spisy
postúpiť prednostovi úradu učiteľovi slu-
žobne priamo nadriadeného (§ 154) alebo
sama uložiť poriadkový trest.

(³) Miesto usnesenia, aby sa zaviedlo
disciplinárne vyšetrowanie, môže sa dis-
ciplinárna komisia so súhlasom discipli-
nárneho zástupcu usnieť, aby sa vec hneď
odkázala na ústne pojednávanie. Pre také
usnesenie platí ustanovenie § 118.

§ 110.

(¹) Usnesenie o tom, že sa zavedie dis-
ciplinárne vyšetrowanie, doručí sa služob-
ným postupom obvinenému učiteľovi.

(^o) Proti zavedeniu disciplinárneho vyšetřovania niet opravných prostriedkov. Proti usneseniu disciplinárnej komisie prvej stolice, ktorým sa odmieta zaviesť vyšetřovanie, môže disciplinárny zástupca podať do štrnást dňi sťažnosť na hlavnú disciplinárnu komisiu.

§ 111.

Ak uzná prednosta nadriadeného úradu alebo disciplinárna komisia, že by porušenie povinností, kladené učiteľovi za vinu, mal stíhať trestný súd, má sa to oznámiť štátnemu zástupcovi. Prednosta nadriadeného úradu oznámi to i príslušnej disciplinárnej komisii. Až do skončenia trestného pokračovania disciplinárne pokračovanie odpočívá.

§ 112.

Ak sa vyniesol proti učiteľovi súdny rozsudok trestný, ktorý podľa platných zákonných predpisov má priamo v zápatí stratu úradu, prepustí sa učiteľ administratívne bez ďalšieho pokračovania. Pri tom platí ustanovenie § 92.

§ 113.

(^o) Trestné sudy sú povinné oznamovať úradu učiteľovi služobne priamo nadriadenému (§ 154), že proti učiteľovi sa zaviedlo trestné pokračovanie a že je na neho podaná žaloba, ako aj to, že sa na neho uvalila väzba. Tento úrad upovedomi o tom služobne príslušnú disciplinárnu komisiu.

(^o) Po právoplatnom skončení trestného pokračovania pošle trestný súd spisy príslušnej disciplinárnej komisii. Ak ide o podmienené odsúdenie platí ustanovenie § 9, ods. 3 zákona č. 562/1919 Sb. z. a n. o podmienenom odsúdení a o podmienenom prepustení, v znení čl. I. zákona č. 134/1924 Sb. z. a n.

Wyšetřovanie.

§ 114.

(^o) Ak bolo usnesené zaviesť disciplinárne vyšetřovanie, ustanoví Ministerstvo školstva a národnej osvety jedného alebo niekoľko vyšetřujúcich komisárov z podriadených úradníkov v práve vzdelaných.

(^o) Úradníkov, ktorí sú povolani na inú činnosť v disciplinárnom pokračovaní, nemožno ustanoviť za vyšetřujúcich komisárov.

(^o) O vyšetřujúcom komisárovi platia obdobne predpisy §§ 104 a 107, prvá veta.

§ 115.

(^o) Vyšetřujúci komisár vypočuje bez prísahy svedkov a znalcov, vystopuje z úradnej moci všetky okolnosti a dokazovacie prostriedky, ktoré sú potrebné na úplné objasnenie veci, a dá obvinenému príležitosť vysloviť sa o všetkých obvineniach. Ak sa obvinený zdráha spolupôsobiť v pokračovaní, tým ho nezdrží.

(^o) Vyšetřujúci komisár môže požadovať spoluprácu školských úradov a ústavov i úradov verejnej správy vnútornej a policajných úradov. To sa má stať najmä vtedy, ak bývajú svedkovia alebo znalci mimo obvodu okresu, v ktorom je vyšetřujúci komisár, ak nevyhovujú predvolaniu vyšetřujúceho komisára, alebo ak sa bez zákonných dôvodov zdráhajú vypovedať.

(^o) Úrady verejnej správy vnútornej a policajné úrady majú prítom postupovať podľa predpisov, vzťahujúcich sa na predvolávanie a vypočúvanie strán v týchto úradoch.

(^o) Ak je pre zistenie pravdy prísažné vypočútie jednotlivých svedkov alebo znalcov nevyhnutné, vyšetřujúci komisár môže so súhlasom Ministerstva školstva a národnej osvety požiadať príslušný okresný súd o prísažné vypočútie.

(^o) Ak ide o vypočútie svedkov a znalcov, ako aj o náhrady, ktoré im patria, treba obdobne použiť predpisy trestného súdneho poriadku.

§ 116.

(^o) Disciplinárny zástupca môže navrhnúť, aby sa vyšetřovanie doplnilo najmä pripojením nových obvinení.

(^o) Aj obvinený má právo navrhnúť, aby sa vykonaly určité stopovania.

(^o) Ak vyšetřujúci komisár pochybuje o vhodnosti toho, aby sa vyhovelo niektorému doplnovaciemu návrhu, nech si vyžiada usnesenie disciplinárnej komisie. Na také usnesenie sa vzťahujú ustanovenia § 110.

§ 117.

(¹) Za disciplinárneho vyšetrovania môže vyšetrojúci komisár, ak zistí, že sa to srovnáva s cieľom pokračovania, povoliť obvinenému učiteľovi a jeho obhajcovi, aby neobmedzene alebo čiastočne nazrel do spisov.

(²) Keď sa doručilo odkazovacie usnesenie, má obvinený učiteľ a jeho obhajca právo nazrieť do spisov, okrem poradných protokolov, a odpísať si ich.

(³) Podávanie verejnosti zprávy o obsahu spisov sa zakazuje.

Odkaz na ústne pojednávanie a zastavenie pokračovania.

§ 118.

(¹) Spisy o skončenom vyšetrovaní doručia sa disciplinárnemu zástupcovi, ktorý ich predostrie so svojimi návrhmi disciplinárnej komisii.

(²) Disciplinárna komisia sa usnesie bez ústneho pojednávania, ak sa vec odkáže na ústne pojednávanie, alebo ak sa zastaví pokračovanie pre služobný prečin. V tomto prípade môže sa usnieť i na opatrení podľa § 109, ods. 2.

(³) V odkazovacom usnesení musia sa presne uviesť jednotlivé obvinenia a naznačiť opatrenia, ktoré treba urobiť na prípravu ústneho pojednávania. Proti odkazovaciemu usneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

(⁴) Do osem dní po doručení odkazovacieho usnesenia môže obvinený učiteľ aj disciplinárny zástupca podať ďalšie návrhy, o ktorých rozhodne disciplinárna komisia. Proti tomuto rozhodnutiu nepripúfá sa osobitný opravný prostriedok.

(⁵) Usnesenie o tom, že sa pokračovanie zastavuje, doručí sa služobným postupom s udaním dôvodov obvinenému učiteľovi a disciplinárnemu zástupcovi. Proti usneseniu disciplinárnej komisie prvej stolice, ktorým sa zastavuje disciplinárne vyšetrovanie, môže disciplinárny zástupca podať do štrnást dní sťažnosť na hlavnú disciplinárnu komisiu.

Ústne pojednávanie.

§ 119.

(¹) Deň ústneho pojednávania určí predseda disciplinárnej komisie. Na pojednáva-

nie sa predvolajú obvinený učiteľ — ktorému sa oznámi odkazovacie (zavádzacie) usnesenie a oznam členov disciplinárneho senátu — a jeho obhajca.

(²) Disciplinárna komisia môže nariadiť, aby sa obvinený na ústne pojednávanie dostavil osobne.

§ 120.

(¹) Pojednávanie nie je verejné; lež obvinený učiteľ môže žiadať, aby sa na pojednávanie povolil prístup trom učiteľom alebo trom štátnym úradníkom, ktorým dôveruje.

(²) Porady a hlasovania pri pojednávaní a na jeho konci sa konajú v tajnom zasadnutí.

(³) Zprávy pre verejnosť o obsahu pojednávania sú zakázané.

§ 121.

(¹) Pojednávanie sa začína prečítaním odkazovacieho usnesenia.

(²) Potom sa vypočuje obvinený a predvolaní svedkovia a znalci a, ak treba, prečítajú sa zápisnice, napísané v predbežnom pokračovaní a iné dôležité listiny.

(³) Obvinenému (obhajcovi) a disciplinárnemu zástupcovi patrí právo vysloviť sa o jednotlivých prednesených dôkazoch a kľásť otázky svedkom i znalcom.

(⁴) Keď sa skončí dokazovacie pokračovanie, vypočujú sa vývody a návrhy disciplinárneho zástupcu a obrana obvineného a jeho obhajcu. Obvinený má právo na posledné slovo.

Rozsudok.

§ 122.

Disciplinárna komisia pri vynesení rozsudku má hľadieť len na to, čo sa uviedlo v ústnom pojednávaní. Pri svojom rozhodnutí nie je viazaná oslobodzujúcim rozsudkom trestného súdu a dokazovacími pravidlami, lež má rozhodnúť podľa svojho voľného presvedčenia, nadobudnutého svedomitým preskúmaním všetkých prednesených dôkazov.

§ 123.

(¹) Obvineného učiteľa musí rozsudok disciplinárnej komisie alebo oslobodiť z po-

rušenia povinností, ktoré sa mu pripisovalo, alebo uznať za vinného.

(²) Ak sa učiteľ uznal za vinného, musí rozsudok obsahovať výrok o disciplinárnom alebo poriadkovom treste, ktorý učiteľa postihne.

§ 124.

Ak sa učiteľ oslobodil alebo ak sa mu uložil poriadkový trest, uhradí štát náklady pokračovania. Ak sa učiteľovi uložil disciplinárny trest, treba v rozsudku určiť, či — hľadiac na dôkazné návrhy, ktoré predniesol, ako aj na jeho majetkové pomery a na uložení trest — má uhradiť náklady pokračovania a v akej miere. Náklady, ktoré vznikli privzatím obhajcu, uhradí vždy obvinený učiteľ.

§ 125.

Rozsudok treba hneď vyhlásiť a najneskôr do ôsmich dní aj s dôvodmi rozhodnutia doručiť disciplinárnemu zástupcovi, ako aj obvinenému učiteľovi.

§ 126.

(¹) O ústnom pojednávaní napíše sa protokol, ktorý má obsahovať mená prítomných a priebeh pojednávania vo všetkých podstatných bodoch.

(²) O poradách a hlasovaní sa napíše osobitný protokol.

(³) Obidva protokoly podpíše predseda a zapisovateľ.

§ 127.

Ak umrie učiteľ skôr, než rozsudok nadobudne právnu moc, alebo ak sa mu povolí vystúpiť zo služby, pokračovanie sa zastaví.

Odvolyvanie.

§ 128.

(¹) Proti rozsudkom disciplinárnej komisie prvej stolice môže podať obvinený učiteľ aj disciplinárny zástupca odvolanie, a to tak proti výroku o vine a treste, ako aj proti výroku o náhrade trov.

(²) Odvolanie má odkladný účinok.

(³) Odvolanie na prospech obvineného sa nepripúšťa, ak sa mu uložil len poriadkový trest.

§ 129.

(¹) Odvolanie má sa podať predsedovi disciplinárnej komisie do štrnást dní poručení disciplinárneho rozsudku.

(²) Predseda odmietne odvolanie, ak je nepripustné, oneskorené, alebo ak hospodala osoba, ktorá nemá odvolacie právo.

§ 130.

(¹) Odvolacia stolica rozhoduje bez ústneho pojednávania:

a) ak pokladá za potrebné doplniť vyšetrovanie; v tom prípade má sa uložiť disciplinárnej komisii prvej stolice, aby vykonala doplnenie;

b) ak vyžadujú podstatné chyby pokračovania, aby sa pokračovanie opakovalo v prvej stolici; v tomto prípade nech sa namietaný rozsudok zruší a vec pridelí znovu disciplinárnej komisii prvej stolice;

c) ak sa odvolanie vzťahuje len na rozsudok o náhrade trov.

(²) Ak nejde ani o jeden z prípadov, uvedených v ods. 1, určí predseda deň ústneho pojednávania. Na ďalšie pokračovanie vzťahujú sa obdobne predpisy o ústnom pojednávaní a o rozsudku v prvej stolici.

Vykonanie rozsudku.

§ 131.

(¹) Keď rozsudok nadobudol právnu moc, zašle predseda disciplinárnej komisii vyhotovený rozsudok i s dôvodmi služobným postupom úradu, ktorý je učiteľovi priamo nadriadený (§ 154), a ak sa vyslovil trest, obstará jeho výkon príslušným úradom.

(²) Disciplinárne tresty sa zapisujú do osobného výkazu. Pokým platí záznam, odpis rozsudku má sa uschovávať.

§ 132.

(¹) Po troch rokoch odo dňa, keď rozsudok nadobudol právnu moc, ale nie pred úplným vytrpením uloženého disciplinárneho trestu,

plinárneho trestu, má sa záznam v osobnom výkaze vytrieť z úradnej moci, ak mal učiteľ od toho času aspoň „uspokojivú“ kvalifikáciu.

(²) Ak bol učiteľ vylúčený z postupu do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny), môže Ministerstvo školstva a národnej osvety povoliť, len čo sa trest v osobnom výkaze vytriel, aby sa vylučovacia lehota pre ďalší postup opäť započítavala celkom alebo čiastočne, ak sa učiteľ choval trvale bezúhonne a ak účinkoval v službe veľmi dobre.

Obnova pokračovania.

§ 133.

Ak sa zavedenie disciplinárneho pokračovania odmietlo, ak sa pokračovanie z iného dôvodu než na základe § 127 zastavilo, alebo ak bol obvinený učiteľ oslobodený, alebo ak sa mu uložil len poriadkový trest, možno pokračovanie obnoviť v neprospech obvineného na návrh disciplinárneho zástupcu len vtedy, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dokazovacie prostriedky, ktoré samy alebo v spojení s dôkazmi skôr podanými môžu obvineného učiteľa usvedčiť a odôvodniť uloženie disciplinárneho trestu.

§ 134.

Učiteľ, ktorý bol právoplatne odsúdený na disciplinárny trest, alebo jeho zákonití dedičia môžu žiadať o obnovu pokračovania i po vykonaní trestu, ak uvedú nové skutočnosti alebo dokazovacie prostriedky, ktoré samy alebo v spojení s dôkazmi skôr podanými môžu odôvodniť oslobodenie alebo uloženie poriadkového trestu alebo miesto prepustenia miernejší disciplinárny trest.

§ 135.

(¹) O obnove pokračovania, ako aj o tom, či sa má odložiť výkon trestu, keď bol podaný návrh na obnovu, rozhodne bez ústneho pojednávania disciplinárna komisia, ktorá rozhodla v prvej stolici.

(²) Protiv rozhodnutiu disciplinárnej komisie prvej stolice možno podať sťažnosť do štrnást dní po doručení.

§ 136.

(¹) Povoľením obnovy pokračovania zrušuje sa skorší rozsudok v takej miere, v akej sa týka skutku, pre ktorý sa obnova povolila.

(²) Obnovou vstupuje vec zpravidla do stavu vyšetrovania. Výkon disciplinárneho trestu má sa odložiť.

§ 137.

(¹) Ak bol učiteľ, čo sa v jeho prospech povolila obnova pokračovania, opäť uznávaný za vinného, nemožno mu uložiť prísnejší trest, ako bol trest, uložený skorším rozsudkom. Pri vymeriavaní trestu má sa hľadieť na trest už vytrpený.

(²) Disciplinárna komisia, ktorá pripustila obnovu pokračovania na prospech obvineného učiteľa, môže so súhlasom disciplinárneho zástupcu hneď vyniesť rozsudok s miernejším trestom alebo vysloviť oslobodenie.

§ 138.

(¹) Ak sa disciplinárne pokračovanie na základe obnovy zastaví, alebo ak sa odsúdený učiteľ dodatočne oslobodí od disciplinárneho trestu, alebo sa odsúdi len na poriadkový trest, nech sa mu na trovy uhrádzovateľa osobného nákladu školy nahradí, čo stratil na služobných príjmoch neodôvodneným odsúdením.

(²) Ak sa odsúdený učiteľ na základe obnovy pokračovania odsúdil na miernejší disciplinárny trest, môže disciplinárna komisia vysloviť, aby sa mu na trovy uhrádzovateľa osobného nákladu školy nahradily služobné príjmy, ktoré stratil vykonaním trestu.

(³) Po učiteľovej smrti patrí i jeho pozostalým, ktorí majú právo na zaopatrenie, nárok na náhradu v takej miere, v akej stratili zaopatrenie, ktoré im bol povinný poskytnúť odsúdený učiteľ.

Uvedenie do predošlého stavu.

§ 139.

(¹) Ak sa premeškala lehota na podanie opravného prostriedku, môže odvolacia stolica obvinenému učiteľovi povoliť uvedenie do predošlého stavu, ak preukáže, že sa mu neodvratnými okolnosťami bez jeho viny znemožnilo zachovať lehotu.

(¹) Návrh na uvedenie do predošlého stavu musí sa podať disciplinárnej komisii prvej stolice do štrnásť dní po tom, čo prestala prekážka, a súčasne musí sa uplatniť opravný prostriedok. Komisia oznámi návrh disciplinárnemu zástupcovi, aby sa o ňom vyjadril.

(²) Ak odvolacia stolica povolí uvedenie do predošlého stavu, môže hneď vymiesť rozsudok vo veci samej.

Suspendovanie.

§ 140.

(¹) Disciplinárna komisia môže učiteľa, proti ktorému sa zaviedlo trestné súdne alebo disciplinárne pokračovanie, hockedy suspendovať, ak to uzná za potrebné so zreteľom na spôsob alebo závažnosť previnenia.

(²) Toto právo patrí disciplinárnej komisii aj vtedy, ak sa na súde zaviedlo proti učiteľovi pokračovanie, aby bol pozbavený svojprávnosti, alebo ak sa na jeho majetok uvalil konkurz, alebo sa zaviedlo vyrovnávacie pokračovanie.

§ 141.

(¹) Ak sa na učiteľa uvalila trestná vyšetrovacia väzba, postará sa prednosta úradu učiteľovi služobne priamo nadriadeného (§ 154) alebo Ministerstvo školstva a národnej osvety bez odkladu o predbežné suspendovanie zatknutého.

(²) Okrem prípadu, uvedeného v ods. 1, má každý predstavený (§ 155), ktorý je povolaný priamo alebo nepriamo vykonávať služobný dozor, právo predbežne suspendovať učiteľa, ktorý sa v závažných okolnostiach dopustil zjavného odopretia poslušnosti, alebo ak by bola podľa povahy služobného previnenia, ktoré sa mu pripisuje za vinu, ohrozená vážnosť školy alebo dôležité záujmy služby, ak by sa ponechal v službe.

(³) Oprávnenie predbežne učiteľa suspendovať patrí za uvedených podmienok i úradnej osobe, poverenej za štátnu školskú správu vykonať inspekciu.

(⁴) Prednosta nadriadeného úradu môže zrušiť predbežné suspendovanie, nariadené podľa ods. 2.

(⁵) Každé predbežné suspendovanie treba bez odkladu oznámiť služobným po-

stupom disciplinárnej komisii, ktorá má hneď suspenziu potvrdiť alebo zrušiť.

§ 142.

Suspendovanému učiteľovi vypláca sa počas suspenzie polovica jeho služobného platu (adjúta, odmeny) (§ 14 vl. nar. č. 380/1938 Sb. z. a n.).

§ 143.

(¹) Suspenzia sa končí najneskôr právoplatným skončením disciplinárneho pokračovania.

(²) Ak prestanú skôr okolnosti, pre ktoré sa suspenzia nariadila, má disciplinárna komisia suspenziu zrušiť.

§ 144.

(¹) Disciplinárna komisia rozhoduje o uložení, potvrdení alebo zrušení suspenzie bez ústneho pojednávania.

(²) Proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie prvej stolice možno podať sťažnosť do štrnásť dní po doručení. Ale sťažnosť nemá odkladný účinok.

(³) Proti predbežnému suspendovaniu opravný prostriedok sa nepripúšťa.

§ 145.

(¹) Ak bol učiteľ odsúdený na disciplinárny trest, alebo ak bol pozbavený svojprávnosti (§ 140), alebo ak sa suspenzia nariadila pre uvalenie konkurzu alebo pre zavedenie vyrovnávacieho pokračovania, neráta sa čas suspenzie pre postup do vyššieho stupňa služného (adjúta, odmeny) a pre výmeru výslužného. Doplácať prijmy, ktoré sa zadržaly za suspenzie v týchto prípadoch, ako ani vtedy, ak bol učiteľ pre odsúdenie trestným súdom prepustený administratívne, nie je prípustné.

(²) Ak sa skončilo disciplinárne pokračovanie zastavením, oslobodením alebo uložením poriadkového trestu, alebo ak sa odoprelo pozbavenie svojprávnosti, je čas suspenzie započítateľný pre postup do vyšších stupňov služného (adjúta, odmeny) a tento postup má sa nariadiť so spätnou platnosťou; rovnako má sa nariadiť doplatenie príjmov, ktoré sa zadržaly podľa § 142.

Doručenia.

§ 146.

(¹) Všetky doručenia, ktoré sa majú vykonať podľa predpisov dielu V., sú plat-

né a zapričínajú plynutie lehôt, ak sa staly účastníkovi osobne, jeho obhajcovi alebo inému splnomocnencovi, alebo — keď nie je známe jeho bydlisko — ak sa uložia u prednostu úradu, ktorý mu bol na posledy priamo nadriadený (§ 154).

(²) Verejné vyzvanie, aby účastník prišiel, ani úradné vyhlášky rozsudkov nie sú prípustné.

Opravné prostriedky a lehoty.

§ 147.

(¹) Ak sa v V. diele nič iné neurčuje, rozhodnutia a opatrenia disciplinárnej komisie prvej stolice alebo predsedu disciplinárneho senátu nemožno napádať oddeleným opravným prostriedkom, lež iba spolu s opravným prostriedkom, ktorý sa pripúšťa proti záverečnému rozhodnutiu alebo opatreniu. Sťažnosti treba podať predsedovi disciplinárnej komisie prvej stolice, ktorý ich odmietne, ak sú nepripustné, oneskorené alebo podané osobou, ktorá nemá právo na sťažnosti.

(²) Lehoty opravných prostriedkov nemožno predĺžiť. Lehoty sa začínajú dňom, čo nasleduje po doručení. Začiatok alebo plynutie lehoty neruší sa nedelami, sviatkami a pamätnými dňami. Ak pripadne koniec lehoty na nedeľu, na sviatok alebo na pamätný deň, určený zákonom, končí sa lehota najbližším robotným dňom. Dni poštovej dopravy sa do lehoty nerátajú.

(³) Podania možno urobiť aj telegraficky.

Oslobodenie od kolkov a poplatkov.

§ 148.

Všetky podania, zápisnice, rozklady, odvolania a sťažnosti, ako aj rozsudky v disciplinárnom pokračovaní podľa tejto pragmatiky sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

Osobitné ustanovenia pre učiteľov na odpočinku.

§ 149.

(¹) Učiteľ na odpočinku (na dovolenku s čakateľným) podlieha disciplinárnemu pokračovaniu:

a) pre služobné previnenia, ktorých sa dopustil v činnnej službe,

b) pre hrubé porušenie povinností, ktoré má podľa tejto pragmatiky.

(²) Disciplinárne sa proti učiteľovi na odpočinku zakročí najmä vtedy, ak vyjde najavo, že si úskočkom vymohol preloženie na odpočinok alebo priznanie vyššej ako normálnej penzie.

§ 150.

Disciplinárne tresty sú:

a) pokarhanie;

b) časove obmedzené alebo trvalé zmenšenie odpočívneho platu až do 50% tohto platu (§ 15 vl. nar. č. 380/1938 Sb. z. a n.);

za okolností mimoriadne pritažujúcich:

c) strata všetkých práv, ktoré vyplývajú zo služobného pomeru a všetkých nárokov na odpočívne a zaopatrovacie platy pre učiteľa i pre jeho príslušníkov, pričom sa môže postupovať obdobne podľa § 92.

§ 151.

(¹) Pre disciplinárne pokračovanie je príslušná tá disciplinárna komisia, čo bola príslušná priamo predtým, ako učiteľ vystúpil z činnnej služby.

(²) V ostatnom treba použiť predpisy V. dielu obdobne i pre učiteľov na odpočinku.

Prechodné ustanovenia.

§ 152.

(¹) Predpisy V. dielu tejto služobnej pragmatiky o tom, ako sa stíha porušenie povinností, vzťahujú sa i na disciplinárne prípady, nevybavené do vyhlásenia tejto pragmatiky.

(²) Učiteľov, ktorí boli v deň nadobudnutia účinnosti zákona č. 308/1940 Sl. z. už ustanovení na ľudových školách, nemožno dať podľa § 65 pragmatiky na dovolenku s čakateľným z dôvodu, že niet pre nich služobného miesta na školách tej cirkvi, ktorej sú príslušníkmi.

VI. DIEĽ.

Orgány učiteľom služobne priamo nadriadené.

§ 153.

(¹) Kde sa v tejto pragmatike užívajú slová „orgán učiteľovi služobne priamo nadriadený“, rozumie sa pod tým:

a) pre učiteľov a pedagogických správcov pobočky (pobočiek) menšinovej cirkvi, podriadených riaditeľom škôl, — patričný riaditeľ;

b) pre riaditeľov — patričné škôldozorné úrady, respektíve patričné cirkevné vrchnosti vo veciach vyučovania náboženstva a na cirkevných školách i vo veciach prikázaných do ich pôsobnosti podľa § 29, ods. 1 zákona č. 308/1940 Sl. z.

(²) Pre učiteľov, ktorí vyučujú súčasne na viacerých školách, je „orgánom priamo nadriadeným“ riaditeľ tej školy, ktorá sa im podľa čl. VI. zákona č. 251/1922 Sb. z. a n. určila za hlavné účinkovisko. Ale týmto ustanovením ostáva nedotknutá povinnosť takeého učiteľa služobne poslúchať (§ 24) riaditeľov ostatných škôl, na ktorých vyučuje.

Úrady učiteľom služobne priamo nadriadené.

§ 154.

Kde sa v tejto pragmatike užívajú slová „úrad učiteľovi služobne priamo nadriadený“, rozumie sa pod tým pre učiteľov, pedagogických správcov pobočky (pobočiek) menšinovej cirkvi i pre riaditeľov patričný škôldozorný úrad (vl. nar. č. 358/1940 Sl. z.), respektíve patričná cirkevná vrchnosť vo veciach vyučovania náboženstva a na cirkevných školách i vo veciach prikázaných do jej pôsobnosti podľa § 29, ods. 1 zákona č. 308/1940 Sl. z.

Predstavení učiteľov.

§ 155.

Kde sa v tejto služobnej pragmatike užíva slovo „predstavený“, treba rozumieť pod tým riaditeľov škôl voči učiteľom a pedagogickým správcov pobočky (pobočiek) menšinovej cirkvi im služobne podriadeným a potom prednostov štátnych školských úradov oboch stupňov (škôldozorný úrad, Ministerstvo školstva a národnej osvety) voči riaditeľom, pedagogickým správcov i učiteľom. Okrem toho je predstaveným učiteľa, pedagogického správcu i riaditeľa každý štátny škôldozorca hoktorého stupňa, alebo osoba, poverená konať štátny dozor na školách, v medziach svojej vecnej i miestnej právomoci, určenej platnými predpismi, ako aj orgán pa-

tričnej cirkevnej vrchnosti, vykonávajúci priamy dozor, v rámci pôsobnosti určenej podľa § 29, ods. 1 zákona č. 308/1940 Sl. z.

Učítelia, ustanovení inými úradmi (korporáciami, ustanovizňami) ako Ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 156.

O služobných a platových veciach učiteľov, ustanovených na školách zriadených podľa § 4, ods. 6, § 6, ods. 1 a § 30, poslednej vety ods. 1 zákona č. 308/1940 Sl. z., ako aj o služobných veciach učiteľov, ustanovených na školách zachovaných podľa § 3, ods. 3 uvedeného zákona, v ktorých by podľa tejto pragmatiky patrilo rozhodovať škôldozorným úradom alebo Ministerstvu školstva a národnej osvety, rozhodujú úrady (korporácie, ustanovizne), ktoré sú podľa platných predpisov oprávnené učiteľov ustanovovať. Touto pragmatikou určená pôsobnosť škôldozorných úradov a Ministerstva školstva a národnej osvety platí pre týchto učiteľov len vo veciach disciplinárnych, kvalifikačných a penzijných, vo veciach priameho dozoru nad školami a vo veciach, v ktorých to pragmatika výslovne určuje.

Učítelia náboženstva, povolani do školskej služby len cirkevnými úradmi.

§ 157.

(¹) Učítelia náboženstva, ktorých len cirkevné úrady poverily vyučovať náboženstvo, sú povinní zachovávať zákony ako aj predpisy, ktoré v medziach zákonov vydajú školské úrady (§ 16, ods. 6, zák. č. 308/1940 Sl. z.).

(²) Na týchto učiteľov vzťahujú sa ustanovenia § 3, § 4, písm. a), c) a d), §§ 23 až 29 a § 33, ods. 1, tejto pragmatiky; ustanovenia V. dielu o tom, ako sa stíha porušenie povinností — okrem príslušnosti disciplinárnej komisie v prípade, uvedenom v ods. 3 — neplatia pre nich.

(³) Ak Ministerstvo školstva a národnej osvety s udaním dôvodov žiada odvolať učiteľa náboženstva (ods. 1), príslušná cirkevná vrchnosť alebo uzná tieto dôvody a učiteľa odvolať, alebo jeho odvolanie môže urobiť závislým od rozhodnutia disciplinárnej komisie [§ 94, písm. a)].

V tomto druhom prípade disciplinárna komisia pokračuje v senáte, zostavenom podľa § 98, ods. 2, a obmedzi sa len na zistenie, či dôvody, udané Ministerstvom školstva a národnej osvety, zodpovedajú skutočnosti. V kladnom prípade je príslušná cirkevná vrchnosť povinná odvolať učiteľa.

Záverečné ustanovenie.**§ 158.**

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ju minister školstva a národnej osvety.

Sivák v. r.
—

Slovenský zákonník

Čiastka 68.

Vydaná dňa 21. novembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (245.—247.) 245. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o obmedzení platových nárokov zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov. — 246. Vyhláška ministra zahraničných vecí, ktorou sa uverejňuje slovensko-nemecká dohoda o oznamovaniach a požiadaniach vo veciach osobného stavu. — 247. Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

245.

Vládne nariadenie zo dňa 30. októbra 1941,

ktorým sa vykonáva zákon o obmedzení platových nárokov zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 7, ods. 2 zákona č. 110/1940 Sl. z. nariaďuje:

Diel prvý.

Pojem platu.

§ 1.

(¹) U zamestnancov štátu, jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov, zariadení, ako aj ním prevažne udržiavaných ustanovizní, spolkov, podujatí a pod., platmi podľa tohto nariadenia (§ 5, písm. a) a b) zákona) sú iba tie služobné príjmy, ktoré sú výslovne uvedené ako:

a) služobné platy podľa platových zákonov, nariadení a usnesení vlády, organizačných alebo služobných poriadkov (pragmatík) alebo osobitných služobných smlúv,

b) odpočívne a zaopatrovacie platy (penzie, vdovské penzie).

(²) U štátnych zamestnancov platmi podľa tohto nariadenia nie sú tie služobné príjmy, ktoré nepodliehajú ustanoveniu ods. 1, napr.: mimoriadny príspevok (§ 2 zákona č. 40/1941 Sl. z.), príplatok ženatých (§ 3 zákona č. 40/1941 Sl. z.), zvláštny prídavok (§ 4 zákona č. 40/1941 Sl. z.), funkčné prídavky, cestovné paušály, náhrady služobných výdavkov, osobné a služobné prídavky a pod.

§ 2.

(¹) U zamestnancov a funkcionárov osôb verejného práva platmi podľa tohto

nariadenia (§ 5, písm. e) zákona) sú všetky príjmy, pochádzajúce z tohto pomeru ako platy, náhrady a funkčné prídavky.

(²) Osobou verejného práva podľa tohto nariadenia je právna osoba vytvorená verejným právom, na ktorú je prenesený určitý výsek vrchnostenskej právomoci; sú to najmä: sväzky územnej samosprávy, sväzky záujmovej samosprávy, Hlinkova slovenská ľudová strana (zákon č. 245/1939 Sl. z.), Hlinkova garda a Hlinkova mládež (zákon č. 166/1940 Sl. z.), Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend (nariadenie s mocou zákona č. 311/1939 Sl. z.), Slovenská hypotečná a komunálna banka so sídlom v Bratislave (vl. nar. č. 77/1939 Sl. z.), Všeobecné stavebné družstvo (zákon č. 177/1940 Sl. z.), nositelia verejnoprávneho poistenia, Bratislavská burza (zákon č. 339/1939 Sl. z.), Obilná spoločnosť pre Slovensko (vl. nar. č. 46/1939 Sl. z.), Ústredňa Židov (nar. č. 198/1941 Sl. z.), a pod.

(³) Ustanovenia ods. 1 vzťahujú sa aj na zamestnancov a funkcionárov podnikov, ústavov, fondov, zariadení osôb verejného práva (ods. 2) alebo osobami verejného práva spravovaných, ako aj na zamestnancov ustanovizní, spolkov, podujatí a pod. osobami verejného práva prevažne udržiavaných.

§ 3.

Ak odrzí zamestnanec (§§ 1 a 2) čiastku svojho platu in natura, má sa mu táto započítat do platu vo výške podľa príslušných právnych predpisov, vzťahujúcich sa na ocenenie týchto prírodnín.

§ 4.

U duchovných cirkví a náboženských spoločností štátom uznaných platmi podľa tohto nariadenia (§ 5, písm. c) zákona) sú

iba kongrua a doplnky na kongruu. Ich cirkevné dôchodky nie sú platmi podľa tohto nariadenia.

§ 5.

(¹) U učiteľov, pôsobiacich na neštátnych školách ľudových, meštianskych, odborných, stredných a vysokých alebo na bohosloveckých diecezálnych učilištiach platmi podľa tohto nariadenia [§ 5, písm. c) zákona] sú okrem plátov, ktoré dostávajú od uhradzovateľov osobného nákladu, aj štátom poskytované sumy (predavky) na doplnenie plátov na mieru určenú platnými predpismi.

(²) U osôb, uvedených v ods. 1 nie sú platmi iné požitky plynúce zo zamestnaneckého pomeru od inej osoby, ako od štátu alebo od inej osoby verejného práva.

§ 6.

(¹) U predsedu a členov vlády, predsedu Snemu, podpredsedov Snemu a poslancov platmi podľa tohto nariadenia [§ 5, písm. d) zákona] sú platy, náhrady a funkčné prídavky.

(²) U funkcionárov, uvedených v ods. 1 nie sú platmi iné požitky, ktoré majú od inej osoby, než od štátu alebo od inej osoby verejného práva.

Pojem hlavného a vedľajšieho platu.

§ 7.

Ak majú osoby, uvedené v §§ 1, 2, 4, 5 a 6 nárok na viac plátov od štátu alebo od inej osoby verejného práva, sú oprávnené z týchto plátov si voľiť jeden ako hlavný plat. Ak by osoby, uvedené v §§ 1, 2, 4 a 5 svoje právo zákonným spôsobom nepoužili, stane sa najvyšší plat, v prípade dvoch rovnakých najvyšších plátov ten, ohľadom ktorého sa poukazovacie úrady dohodnú, hlavným platom. Ak by nepoužili svoje právo podľa § 13 osoby, uvedené v § 6, stane sa u nich hlavným platom ten plat, ktorý im patrí za ich funkcie. Ak je predseda alebo člen vlády súčasne aj poslancom a nepoužil svoje právo podľa § 13, stane sa u neho hlavným platom ten plat, na ktorý má nárok ako predseda alebo člen vlády. Ostatné platy sú platmi vedľajšími.

Výška hlavného platu a vedľajších plátov.

§ 8.

(¹) Výška hlavného platu, samostatne poberaného, nie je obmedzená.

(²) Suma hlavného platu poberaného s vedľajšími platmi nesmie prevyšovať bez ohľadu na školské vzdelanie mesačnú sumu:

- a) pri slobodných Ks 3.000.—,
- b) pri ženatých Ks 3.500.—,
- c) pri ovdovelých Ks 3.500.—.

(³) Sumy, uvedené v ods. 2, sa zvyšujú u osôb, ktoré sú trvale ustanovené na funkciu (úrad), vyžadujúcu plné stredoškolské vzdelanie, mesačne o Ks 500.— a u osôb, ktoré sú trvale ustanovené na funkciu (úrad), vyžadujúcu úplné vysokoškolské vzdelanie, mesačne o Ks 1.000.—.

(⁴) Sumy, uvedené v ods. 2 a 3, sa ďalej zvyšujú na prvé a druhé nezaopatrené manželské alebo adoptované dieťa mesačne na každé po Ks 250.— a na tretie a na každé ďalšie takéto dieťa mesačne po Ks 300.—.

Zákonné srážky.

§ 9.

(¹) Zákonnými srážkami sú všetky tie sumy, o ktoré sa na základe právnych predpisov ohľadom všetkých zamestnancov alebo určitej ich kategórie zmenšený vypláca hrubý plat; napr.: penzijný príspevok (zákon č. 103/1926 Sb. z. a n. a iné zákony a vládne nariadenia platy upravujúce), zníženie činovného (vl. nar. č. 380/1938 Sb. z. a n. a zákon č. 40/1941 Sl. z.), poisťné (nariadenie s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z.), poplatok zo služobných, smlúv (zákon č. 295/1921 Sb. z. a n.), kolokovné, príspevky na penzijné poistenie (prémia) (zákon č. 26/1929 Sb. z. a n. a zákon č. 117/1934 Sb. z. a n.), príspevky na nemocenské, starobné a invalidné poistenia (zákon č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich).

(²) Zákonnými srážkami (§ 1, ods. 1 a § 3, ods. 2 zákona) podľa tohto nariadenia nie sú tie sumy, o ktoré zmenšený hrubý plat sa síce vypláca, avšak zníženie nie je rázu všeobecného, ale má svoju príčinu individuálnu; napr.: obstarávky (zákon č. 314/1920 Sb. z. a n., zákon č. 103/1926 Sb. z. a n., vládne nariadenia č. 113/1926 a č. 114/1926 Sb. z. a n.), predavky na služné (zákon č. 103/1926 Sb. z. a n.), rôzne náhrady a pod.

Nároky zákonom nedotknuté.

§ 10.

Nároky osôb, požívajúcich viac plátov (§ 1, ods. 1 zákona) okrem obmedzenia,

uvedeného v § 8 (§ 1, ods. 1 zákona) nie sú týmto nariadením vôbec dotknuté (§ 1, ods. 2 zákona); napr.: nárok na časový postup, nárok na služobné poradie, nárok na liečenie, nárok na ustanovenie na systemizované miesto atď.

Prispievanie na zachovanie nárokov, zákonom nedotknutých.

§ 11.

Týmto nariadením nie sú dotknuté predpisy o prispievaní na zachovanie nárokov, uvedených v § 10. V tom prípade, ak zamestnanec koná službu zo služobného pomeru, z ktorého má síce nárok na vedľajší plat, avšak vzhľadom na ustanovenia tohto nariadenia nevypláca sa mu z neho taká suma, ktorá by stačila na krytie čiastky príspevku, pripadajúcej na zamestnanca, zbytok, poťažne celý príspevok platí zamestnávateľ.

Diel druhý.

Vznik obmedzenia nároku na plat.

§ 12.

(¹) Osoby, ktoré mali nárok na viac plátov pred 17. májom 1940 podľa dielu prvého tohto nariadenia, smú od 1. júna 1940 poberať iba jeden z týchto plátov bez ohľadu na jeho výšku (hlavný plat). Z ostatných plátov (vedľajšie platy) smú poberať najviac toľko, aby neprekročili sumu, uvedenú v § 8.

(²) Osoby, ktoré nadobudnú nárok na viac plátov od štátu alebo od inej osoby verejného práva podľa dielu prvého (§ 1, ods. 1 zákona), smú od 1. dňa mesiaca, ktorý nasleduje po vzniku nároku, poberať bez ohľadu na výšku iba jeden z týchto plátov (hlavný plat). Z ostatných plátov (vedľajšie platy) smú poberať najviac toľko, aby neprekročili sumu uvedenú v § 8 (§ 1, ods. 1 zákona).

Voľba hlavného a vedľajšieho plátu.

§ 13.

(¹) Osoby, uvedené v §§ 1, 2, 4 a 5 (§ 1, ods. 1 zákona) sú povinné a osoby uvedené v § 6 sú oprávnené zaslať do 15 dní po vzniku skutočnosti, ktorá má vplyv na použitie predpisov tohto nariadenia, každému úradu alebo miestu, poukazujúcemu im plat, v dvoch vyhotoveniach oznámenie o tom, ktorý z plátov si volia ako plat hlavný a ktorý ako plat vedľajší (§ 7).

(²) Plat poukazujúce úrady a miesta sú povinné o týchto oznámeniach navzájom sa vyzrozumieť.

Obsah oznámenia.

§ 14.

Oznámenia podľa § 13 majú byť rovnakého znenia a majú obsahovať:

a) údaje osobné: 1. meno, 2. priezvisko, 3. čas a miesto narodenia, 4. náboženstvo, 5 domovskú obec,

b) údaje rodinné: 1. rodinný stav (slobodný, ženatý, ovdovený, rozvedený, rozlúčený), 2. kedy a kde bolo prípadné manželstvo uzavreté, poťažne kedy bolo rozvedené alebo rozlúčené, prípadne kedy zomrel manžel, 3. meno, priezvisko, miesto a čas narodenia a zamestnania manželky, 4. mená, miesto a čas narodenia detí;

c) údaje služobné: 1. úrady alebo miesta, od ktorých má oznamovateľ nárok na poukazovanie plátov, 2. jeho služobnú hodnosť a služobné pôsobisko u jednotlivých úradoch alebo miest;

d) údaje platové: 1. plat, na ktorý má oznamovateľ nárok od jednotlivých úradov alebo miest, 2. zákonné sračky, a to jednotlivo s udaním ich výšky, 3. čistý plat po odpočítaní zákonných sračok;

e) ktorý plat si oznamovateľ zvolil ako hlavný, od ktorého úradu alebo miesta a údaj o jeho mesačnej výške;

f) ktorý plat, poťažne, ktoré platy si oznamovateľ zvolil ako vedľajšie (vedľajšie), od ktorých úradov alebo miest a údaj o jeho (ich) mesačnej výške;

g) miesto a čas, kedy bolo oznámenie učinené, a

h) vlastnoručný podpis oznamovateľa.

Zmena zvoleného hlavného plátu.

§ 15.

(¹) Osoby, ktoré si zvolily hlavný plat podľa § 13 (§ 2 zákona) môžu si voľiť iný ako pôvodne zvolený hlavný plat zo svojich plátov:

a) pri zmene, nastalej v konkurujúcich platových nárokoch, a to s účinnosťou k prvému dňu mesiaca, ktorý nasleduje po zmene,

b) do konca novembra každého roku od nasledujúceho prvého januára, a to s účinnosťou k prvému dňu mesiaca, ktorý nasleduje po oznámení.

(²) Právo uvedené v ods. 1 nemôže byť užité ten, kto neucinil zadosť svojej povinnosti podľa § 13.

Určenie platu z úradu.**§ 16.**

Ak osoba, povinná k oznámeniu; nespĺní svoju povinnosť v predpísanej lehote podľa § 13, poukazovacie úrady alebo miesta konkurujúcich platových nárokov sú povinné sa navzájom upovedomiť a zistiť najvyšší plat príslušnej osoby. Poukazovací úrad alebo poukazovacie miesto najvyššieho platu vypovie, že on (ono) bude príslušnej osobe plat poukazovať, o čom ju, ako aj ostatné poukazovacie úrady (miesta) konkurujúcich platov súčasne upovedomí a oznámi im, v akej výške majú prípadné doplnky poukazovať. Výška hlavného a vedľajšieho platu má zodpovedať ustanoveniam § 8.

Vypočítanie výšky hlavného a vedľajšieho platu.**§ 17.**

Pri vypočítaní výšky hlavného a vedľajšieho platu podľa § 8 smerodajná je iba tá výška platu, ktorá zbyva po odpočítaní všetkých zákonných srážok (§ 9).

Zisťovanie z úradu.**§ 18.**

(¹) Plat poukazujúce úrady a miesta sú povinné od 1. do 31. januára každého roku zistiť u osôb, uvedených v §§ 1, 2, 4, 5 a 6, ktorým poukazujú platy, všetky údaje, uvedené v § 14. Tieto údaje sú povinné všetky plat poukazujúce úrady a miesta navzájom si zaslať.

(²) Ak zistia plat poukazujúce úrady (miesta) pri pokračovaní podľa ods. 1, že niektorá osoba, uvedená v §§ 1, 2, 4 a 5, nespĺnila svoju povinnosť podľa § 13, sú povinné pokračovať podľa § 16 a urobiť oznámenie podľa § 28.

Spôsob poukazovania vedľajších platov.**§ 19.**

Úrad (miesto), poukazujúci vedľajší plat, poukazuje tento prostredníctvom úradu (miesta) poukazujúceho hlavný plat.

Osobitné ustanovenia o predsedovi a členoch vlády.**§ 20.**

(¹) Predseda a členovia vlády sú oprávnení použiť svoje právo podľa § 13 a voliť si zo svojich platov jeden ako hlavný plat.

(²) Ak predseda a členovia vlády právo svoje podľa § 13 nepoužijú, má sa za to, že si podržia ten plat ako hlavný plat, ktorý im patrí za túto funkciu.

(²) Ohľadom výšky hlavného platu a vedľajších platov vzťahujú sa aj na nich ustanovenia §§ 8 a 12.

(¹) Ak je predseda alebo člen vlády súčasne aj poslancom a nepoužil svoje právo voľby podľa § 13, má sa za to, že si podržuje nárok na plat z funkcie predsedu (člena) vlády.

Osobitné ustanovenia o poslancoch.**§ 21.**

(¹) Predseda Snemu, podpredsedovia Snemu a poslanci sú oprávnení použiť svoje právo voľby hlavného platu podľa § 13. Ak toto svoje právo nepoužili v lehote tam uvedenej, má sa za to, že si podržia plat, ktorý im patrí za túto funkciu.

(²) Na výšku hlavného platu a vedľajších platov poslancov vzťahujú sa tiež ustanovenia §§ 8 a 12 s odchylkou, že poslancovi prislúcha ešte ako paušálna náhrada hotových poslanceckých výdavkov mesačne:

- a) slobodnému Ks 1.000.—,
- b) ženatému Ks 1.500.—,
- c) ovdovelému Ks 1.500.—.

(³) Poslanci platia príspevky podľa § 11 na zachovanie svojich nárokov podľa § 10 (§ 1, ods. 2 zákona) len v takej miere, v akej sa im pomecháva nárok na konkurujúce platy (§ 4, ods. 3 zákona).

Osobitné ustanovenia o lekároch.**§ 22.**

(¹) U lekárov s konkurujúcimi platovými nárokmi (§ 1, ods. 1 zákona) zvyšuje sa až do ďalšej úpravy, najdlhšie však do 5 rokov od nadobudnutia účinnosti zákona, príjmová hranica uvedená v § 8 mesačne o 3.500.— Ks.

(²) Ak je lekár súčasne aj poslancom, zvyšuje sa u neho príjmová hranica, uvedená v ods. 1 ešte o paušálnu náhradu hotových poslanceckých výdavkov mesačne:

- a) u slobodného o Ks 1.000.—,
- b) u ženatého o Ks 1.500.—,
- c) u ovdovelého o Ks 1.500.—.

Vrátenie neprávom poberaného platu.**§ 23.**

Ak niektorá osoba uvedená v §§ 1, 2, 4, 5 a 6 (§ 1, ods. 1 zákona) po nadobud-

nulú účinnosti tohto nariadenia poberá svoje vedľajšie platy vo výške, presahujúcej výšku, určenú týmto nariadením v §§ 8, 21 a 22, je povinná rozdiel vrátiť úradu alebo miestu vedľajší plat poukazujúcemu neodkladne po ich obdržaní, a to prostredníctvom úradu (miesta), poukazujúceho hlavný plat. Ak sa tak nestane, poukazovací úrad (miesto) vedľajšieho platu je povinný strhnúť prvého dňa najbližšieho mesiaca tento rozdiel z vedľajšieho platu, ak má naň dotyčná osoba ešte nárok podľa tohto nariadenia. Ak by sa tento rozdiel takýmto spôsobom nedal uhradiť, povinný je úrad poukazujúci vedľajší plat upovedomiť úrad poukazujúci hlavný plat, ktorý je povinný tento rozdiel prvého dňa najbližšieho mesiaca strhnúť z hlavného platu dotyčnej osoby a poukázať úradu (miestu) poukazujúcemu vedľajší plat.

Diel tretí.

Prechodné ustanovenia.

§ 24.

Ak niektorá osoba, uvedená v §§ 1, 2, 4 a 5 nespĺnila svoju oznamovaciu povinnosť podľa § 2 zákona do 1. júna 1940, mylne sa domnievajú, že ustanovenie § 2, ods. 1 zákona sa na ňu nevzťahuje, pretože v jej prípade nejde o osobu verejného práva podľa § 1, ods. 1 zákona, je povinná svoju oznamovaciu povinnosť splniť podľa § 13 do 15 dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

§ 25.

Ak niektorá osoba nespĺnila svoju oznamovaciu povinnosť ani dodatočne v lehote uvedenej v § 24, povinné sú poukazovacie úrady (miesta) pokračovať a určiť hlavný plat podľa § 16 a urobiť oznámenie podľa § 28.

§ 26.

(¹) Plat poukazujúce úrady (miesta) sú z úradnej moci povinné do 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia zistiť u osôb, uvedených v §§ 1, 2, 4, 5 a 6, ktorým poukazujú platy, všetky údaje, uvedené v § 14 a tieto si navzájom zaslať.

(²) Ak pri pokračovaní podľa ods. 1 plat poukazujúce úrady (miesta) zistia, že niektorá osoba, uvedená v §§ 1, 2, 4 a 5 nespĺnila svoju povinnosť podľa § 24, sú povinné pokračovať podľa § 16 a urobiť oznámenie podľa § 28.

§ 27.

Ak niektorá osoba uvedená v §§ 1, 2, 4, 5 a 6 poberala po 1. júni 1940 hlavný a

vedľajší plat nad mieru prípustnú podľa tohto nariadenia, je povinná do 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia vrátiť rozdiel plat poukazujúcemu úradu (miestu), a to prostredníctvom úradu (miesta), poukazujúceho hlavný plat. Ak by do uvedenej lehoty tak nečinila, je povinný vedľajší plat poukazujúci úrad (miesto) uhradiť si rozdiel z platu, na ktorý dotyčná osoba má ešte nárok podľa tohto nariadenia, tým spôsobom, aby neprávom poberaný rozdiel v plate bol do roka po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia vyrovnaný. Ak by nestačil vedľajší plat na hradenie tohto rozdielu do jedného roka, je povinný vedľajší plat poukazujúci úrad (miesto) upovedomiť o tom hlavný plat poukazujúci úrad (miesto), ktorý je povinný rozdiel poukázať úradu (miestu) poukazujúcemu vedľajší plat tým spôsobom, aby rozdiel bol uhradený do jedného roka po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

Diel štvrtý.

Donucovacie predpisy.

§ 28.

Nesplnenie oznamovacej povinnosti podľa § 13 alebo § 23 stíha sa disciplinárne. Ak zistí poukazovací úrad, že niektorá osoba uvedená v §§ 1, 2, 4 a 5 (§ 1, ods. 1 zákona) nespĺnila svoju oznamovaciu povinnosť podľa §§ 13 alebo 24, po určení hlavného platu z úradu (§ 16) hlási to bezodkladne prednostovi služobného úradu, ktorý podá oznámenie disciplinárnej komisii.

Diel piaty.

Záverčné ustanovenia.

§ 29.

(¹) Vládne nariadenie č. 123/1940 Sl. z. sa zrušuje.

(²) Taktiež sa zrušujú všetky ustanovenia, ktoré tomuto nariadeniu odporujú.

(³) Právne predpisy o úsporných opatreniach personálnych zostávajú nedotknuté.

§ 30.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za min. Dr. Medriakého

Čatloš v. r.

246.

**Vyhláška
ministra zahraničných vecí
zo dňa 3. novembra 1941**

o slovensko-nemeckej dohode o oznamovaniach a požiadaniach vo veciach osobného stavu.

Dňa 21. januára 1941 v Berlíne podpísali splnomocnení zástupcovia Slovenskej republiky a Nemeckej ríše dohodu o oznamovaniach a požiadaniach vo veciach osobného stavu.

Túto dohodu dňa 14. februára 1941 schválila vláda; ratifikačnú pôvodinu dňa 8. apríla 1941 podpísal prezident republiky. Ratifikačné pôvodiny sa vymenily dňa 3. novembra 1941 v Bratislave. Podľa článku 8 dohody nadobudne táto účinnosť dňom 4. decembra 1941.

Dohoda sa uverejňuje v slovenskom a nemeckom pôvodnom znení.

Dr. Tuka v. r.

Dohoda
medzi Slovenskou republikou a Nemeckou
ríšou o oznamovaniach a požiadaniach vo
veciach osobného stavu.

Slovenská republika a Nemecká ríša sa ushodly usporiadať dohodou navzájom si dodávať výťahy zo štátnych a cirkevných matrik a z kníh o osobnom stave ako aj zaznamenávať určité zmeny osobného stavu.

Pre tento účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

Prezident Slovenskej
republiky:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra
pána Matúša Černáka,

prednostu administratívno-právneho odboru
Ministerstva zahraničných vecí
pána Dr. Viktora Bečku

a

hlavného odborového radcu v Ministerstve vnútra
pána Dr. Konštantína Dlugopolského,

Nemecký ríšsky kancelár:

zástupcu prednostu odboru a prednášajúceho
legačného radcu v zahraničnom úrade
pána Dr. Ericha Albrechta

a

prednášajúceho legačného radcu v zahraničnom
úrade
pána Dr. Karla Schwagula.

Abkommen
zwischen dem Deutschen Reich und der
Slowakischen Republik über Mitteilungen
und Ersuchen auf dem Gebiete des
Personenstandswesens

Das Deutsche Reich und die Slowakische Republik sind übereingekommen, die gegenseitige Übermittlung von Abschriften aus den Personenstandsbüchern, Matrizen und Kirchenbüchern sowie die Eintragung gewisser Änderungen des Personenstandes durch ein Abkommen zu regeln.

Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:
den stellvertretenden Abteilungsleiter und Vor-
tragenden Legationsrat im Auswärtigen Amt

Herrn Dr. Erich Albrecht
und

den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen
Amt

Herrn Dr. Karl Schwagula,

Der Präsident
der Slowakischen Republik:
den Außerordentlichen Gesandten und Bevoll-
mächtigten Minister

Herrn Matúš Černák,

den Chef der rechtlich-administrativen Sektion
des Ministeriums des Außern

Herrn Dr. Viktor Bečka

und

den Obersektionrat im Innenministerium;
Herrn Dr. Konstantin Dlugopolský

Splnomocnenci predložili si navzájom svoje splnomocnenia a našli ich v poriadku. Dohodli sa na nasledovných ustanoveniach:

Článok 1.

Dodávanie rodných, sobášnych a smrtných listov.

(¹) Ak na území jednej Smluvnej Strany sa listinami dosvedčujú prípady narodenia, sobášov alebo úmrtia, ktoré sa týkajú príslušníka druhej Strany, budú doslovné a podľa písmen hodnoverné výťahy týchto zápisov z matrik (z kníh o osobnom stave) dodávané vrchnosiam označeným v článku 5.

(²) Ak tieto výťahy neobsahujú už nižšie uvedené údaje, poznamenajú sa tieto informatívne:

- a) na rodnom liste miesto a deň narodenia a sobáša rodičov, pri narodení nemanželského dieťa iba miesto a deň narodenia matky; ďalej posledné bydlisko manželského otca, alebo nemanželskej matky v domovskom štáte;
- b) na sobášnom liste miesto a deň narodenia manželov, ako aj miesto a deň sobáša ich rodičov, ďalej posledné bydlisko muža v domovskom štáte;
- c) na smrtnom liste miesto a deň narodenia, pri sobášných aj miesto a deň sobáša zomrelého, ďalej jeho posledné bydlisko v domovskom štáte.

(³) Údaje, ktoré sa nedajú bez ťažkostí zistiť, môžu odpadnúť; údaje, urobené zúčastnenými, netreba preskúmať.

Článok 2.

Oznámenie neskorších záznamov.

Ak úrady jednej Smluvnej Strany zaznamenajú do zápisu o narodení, sobáši alebo úmrtí neskoršie dodatočnú poznámku alebo opravu a ak je zúčastnený príslušník druhej Strany, dodá sa hodnoverný výťah zo zápisu, opatrený poznámkou alebo opravou, úradom v článku 5 označeným. K tomuto výťahu sa pripojí hodnoverný odpis dokladov, na základe ktorých poznámka alebo oprava sa zaznamenala, pokiaľ záznam nežiadala druhej Strany.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Artikel 1

Übermittlung von Geburts-, Heirats- und Sterbeurkunden

(¹) Werden im Gebiet eines der Vertragsschließenden Teile Geburten, Eheschließungen oder Sterbefälle beurkundet, die einen Angehörigen des andern Teils betreffen, so werden den im Artikel 5 bezeichneten Behörden dieses Teils wort- und buchstabengetreue beglaubigte Abschriften der Eintragungen in die Personenstandsbücher (Matriken) übermittelt.

(²) Sind in diesen Abschriften nachstehende Angaben nicht bereits enthalten, so werden nachrichtlich vermerkt:

- a) auf der Geburtsurkunde Ort und Tag der Geburt und der Eheschließung der Eltern, bei unehelicher Geburt nur Ort und Tag der Geburt der Mutter, ferner der letzte Wohnsitz des ehelichen Vaters oder der unehelichen Mutter im Heimatstaat;
- b) auf der Heiratsurkunde Ort und Tag der Geburt der Eheleute sowie Ort und Tag der Eheschließung ihrer Eltern, ferner der letzte Wohnsitz des Mannes im Heimatstaat;
- c) auf der Sterbeurkunde Ort und Tag der Geburt, bei Verheirateten auch Ort und Tag der Eheschließung des Verstorbenen, ferner sein letzter Wohnsitz im Heimatstaat.

(³) Angaben, die nicht ohne Schwierigkeiten zu ermitteln sind, können entfallen; einer Nachprüfung der von den Beteiligten gemachten Angaben bedarf es nicht.

Artikel 2

Mitteilungen späterer Eintragungen

Wird von den Behörden des einen Vertragsschließenden Teils zu der Eintragung eines Geburtenfalles, einer Eheschließung oder eines Sterbefalles ein späterer zusätzlicher Vermerk oder eine Berichtigung eingetragen, und ist ein Angehöriger des andern Teils beteiligt, so wird eine beglaubigte Abschrift der mit dem Vermerk oder der Berichtigung versehenen Eintragung den im Artikel 5 bezeichneten Behörden übermittelt. Dieser Abschrift wird, sofern nicht eine Behörde des andern Teils um die Eintragung ersucht

Článok 3.

Dodávanie na požiadanie.

Vrchnosti oboch Smluvných Strán do-
dajú si navzájom v jednotlivých prípadoch
na požiadanie hodnoverné výfahy zo štát-
nych a cirkevných matrik a z knih o osob-
nom stave.

Článok 4.

Záznamy na požiadanie.

(¹) Na úradné požiadanie zaznamená sa
do štátnej a cirkevnej matriky a do knihy
o osobnom stave k pôvodnému zápisu nes-
korší záznam, ak je to prípustné podľa
práva požiadanej vrchnosti. K požiadaniu
treba pripojiť doklady, najmä rozhodnutia
vrchnosti, z ktorých sú zrejmé skutočnosti,
ktoré sa majú zapísať. Požadajúcej vrch-
nosti sa zašle bez poplatkov a bezplatne
hodnoverný výfah zo štátnej a cirkevnej
matriky a z knihy o osobnom stave, ktorý
obsahuje už aj neskorší záznam.

(²) Štátna príslušnosť zúčastnených osôb
musí byť z požiadania alebo z pripojených
dokladov zrejmá. V prípade pochybnosti
môže byť pred vybavením požiadania ži-
adaný listinný dôkaz o štátnom občianstve.

Článok 5.

Spôsob styku a jazyk.

(¹) V článku 1 a 2 uvedené výfahy budú
štvrtročne bez poplatkov a bezplatne za-
sielané v Slovenskej republike Nemecké-
mu vyslanectvu (konzulárnemu oddeleniu),
v Nemeckej ríši Slovenskému vyslanectvu
(konzulárnemu oddeleniu).

(²) Požiadania podľa článku 3 môžu byť
vybavené bezprostredným stykom; treba
ich previesť bez poplatkov a bezplatne.
Pre požiadania použijú Smluvné Strany
dvojazyčné tlačivá.

(³) Požiadania podľa článku 4 budú vy-
bavované diplomatickou cestou.

hat, eine beglaubigte Abschrift der Unterlagen
beigefügt, auf Grund deren der Vermerk oder
die Berichtigung eingetragen worden ist.

Artikel 3

Mitteilungen auf Ersuchen

Die Behörden der beiden Vertrag-
schließenden Teile werden im Einzelfall ein-
ander auf Ersuchen beglaubigte Abschriften
der Eintragungen in die Personenstands-
bücher, Matrizen und Kirchenbücher erteilen.

Artikel 4

Eintragungen auf Ersuchen

(¹) Auf amtliches Ersuchen wird in einem
Personenstandsbuch, in einer Matrix oder in
einem Kirchenbuch zu dem ursprünglichen
Eintrag eine spätere Eintragung vorgenom-
men, wenn dies nach dem Recht der ersuchten
Behörde zulässig ist. Dem Ersuchen sind die
Unterlagen, insbesondere Entscheidungen von
Behörden beizufügen, aus denen sich die ein-
zutragenden Tatsachen ergeben. Der ersuchen-
den Behörde wird eine beglaubigte Abschrift
aus dem Personenstandsbuch, der Matrix
oder dem Kirchenbuch, die auch die spätere
Eintragung enthält, gebühren- und kostenfrei
übermittelt.

(²) Die Staatsangehörigkeit der beteilig-
ten Personen muß aus dem Ersuchen oder
den beigefügten Unterlagen ersichtlich sein.
Im Falle eines Zweifels kann vor der Erle-
digung des Ersuchens der urkundliche Nach-
weis der Staatsangehörigkeit verlangt wer-
den.

Artikel 5

Verkehrsweg und Sprache

(¹) Die in den Artikeln 1 und 2 genannten
Abschriften werden im Deutschen Reich der
Slowakischen Gesandtschaft (Konsularabtei-
lung), in der Slowakischen Republik der
Deutschen Gesandtschaft (Konsularabteilung)
vierteljährlich gebühren- und kostenfrei über-
sandt.

(²) Ersuchen gemäß Artikel 3 können im
unmittelbaren Schriftverkehr erledigt wer-
den; sie sind gebühren- und kostenfrei aus-
zuführen. Für Ersuchungsschreiben werden
die Vertragsschließenden Teile doppelsprachige
Wortbrude verwenden.

(³) Ersuchen gemäß Artikel 4 werden auf
diplomatischem Wege erledigt.

Článok 6.

Žiadosti súkromných osôb.

(¹) Súkromné osoby môžu bezprostredne žiadať od štátnych a cirkevných matrikárov a od stavovských úradníkov vydanie výťahov zo štátnych a cirkevných matrik a z kníh o osobnom stave. Vybavenie nemôže byť odmietnuté, ak bola žiadosť podaná v úradnej reči požiadaného úradu.

(²) Príslušníci oboch Smluvných Strán neplatia za vybavenie ich žiadosti vyššie poplatky a trovy ako vlastní štátni príslušníci. Ak žiadateľ predloží svedectvo o chudobe vydané obecným úradom svojho bydliska a opatrené úradnou pečatou, vybaví sa žiadosť bez poplatkov a bezplatne.

Článok 7.

Forma priezvisk a osobných mien.

(¹) Matrikári (stavovskí úradníci) jednej Smluvnej Strany zapisujú priezvisko príslušníka druhej Smluvnej Strany len vo forme zodpovedajúcej právu jeho vlastní.

(²) Osobné mená sa zapisujú taktiež len v tejto forme, ak v prehláseniach, na základe ktorých sa zápis prevádza, použitá bola táto forma.

Článok 8.

Záverečné ustanovenia.

(¹) Dohoda sa má ratifikovať. Ratifikačné listiny sa majú čo možno najskôr vymeniť v Bratislave.

(²) Dohoda nadobudne účinnosť za mesiac po uplynutí dňa, ktorého nastala výmena ratifikačných listín. Ostáva v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov po uplynutí dňa, ktorého došla výpoveď jednej Smluvnej Strany Strane druhej.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto dohodu podpísali a opečatili.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči v Berlíne dňa 21. januára 1941.

MATUŠ ČERNÁK m. p.
VIKTOR BEČKA m. p.
Dr. KONŠTANTÍN DĽUGOPOLSKÝ m. p.

Artikel 6

Anträge von Privatpersonen

(¹) Privatpersonen können Anträge auf Erteilung von Abschriften aus den Personenstandsbüchern, Matrifen und Kirchenbüchern oder von standesamtlichen Urkunden oder von Standesbeamten, Matrifenführer und Kirchenbuchführer richten. Die Erledigung kann nicht versagt werden, wenn der Antrag in der Amtssprache der ersuchten Stelle abgefasst ist.

(²) Die Angehörigen der beiden Vertragsschließenden Teile haben für die Erledigung ihrer Anträge keine höheren Gebühren und Kosten zu entrichten als die eigenen Staatsangehörigen. Legt ein Antragsteller eine von der Gemeindebehörde seines Wohnortes ausgestellte und mit ihrem Amtsstempel oder Amtsstempel versehenen Bescheinigung des Unvermögens vor, so wird der Antrag gebühren- und kostenfrei erledigt.

Artikel 7

Form der Familiennamen und der Vornamen

(¹) Die Standesbeamten (Matrifenführer) des einen Vertragsschließenden Teils werden den Familiennamen eines Angehörigen des anderen Teils nur in der seinem heimatlichen Recht entsprechenden Form eintragen.

(²) Vornamen werden ebenfalls nur in dieser Form eingetragen, wenn in den Erklärungen, auf Grund deren die Eintragung bewirkt wird, diese Form gebraucht ist.

Artikel 8

Schlussbestimmungen

(¹) Das Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Preßburg ausgetauscht werden.

(²) Das Abkommen tritt einen Monat nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft. Es bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem die Kündigung des einen Vertragsschließenden Teils dem andern zugegangen ist.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Berlin, am 21. Januar 1941.

Dr. ERICH ALBRECHT m. p.

Dr. KARL SCHWAGULA m. p.

247.**Vyhláška
predsedu vlády
zo dňa 20. novembra 1941**

o oprave tlačových chýb vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. opravujú sa tieto tlačové chyby:

1. V druhom riadku, § 3 vyhlášky ministra financií č. 282/1939 Sl. z. namiesto „... za 15 miliónov Ks...“ má byť správne „... za 1.5 miliónov Ks.“

2. V predposlednom riadku, čl. 13 zákona č. 130/1941 Sl. z. namiesto „... je povinný vykonať dlžník, ...“ má byť správne „... je povinný vykonať aj dlžník, ...“

3. V prvom riadku, čl. 21 zákona č. 130/1941 Sl. z. namiesto „... čl. V časti...“ má byť správne „... čl. 5 časti...“

4. V čl. 26, ods. 3 zákona č. 130/1941

Sl. z. namiesto „... a 24 platia ...“ má byť správne „... a 23 platia...“

5. V treťom riadku, ods. 3, § 12 nariadenia č. 198/1941 Sl. z. namiesto „... avšak len...“ má byť správne „... avšak — vo veci volebného práva — len...“

6. V poslednom riadku § 249 nariadenia č. 198/1941 Sl. z. namiesto „... vyba-“ má byť správne „... vybavovať.“

7. V ods. 1, § 5 nariadenia č. 199/1941 Sl. z. namiesto členiacich písmien a), b), c) majú byť správne členiace číslice 1., 2., 3.

8. V siedmom a ôsmom riadku ods. 1, § 73 vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety č. 244/1941 Sl. z. namiesto „... pravdepodobnom trvaní služobnej priamo nadriadenému (§ 154).“ má byť správne „... pravdepodobnom trvaní služobnej neschopnosti úradu učiteľovi služobne priamo nadriadenému (§ 154).“

Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 69.

Vydaná dňa 25. novembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (248.—253.) 248, Zákon o rokovacom poriadku Snemu Slovenskej republiky. — 249, Zákon o členstve v správnych a dozorných radách účastiných spoločností a družstevných sväzov. — 250, Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o priamych daniach. — 251, Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na mak. — 252, Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení cla na nátronovú (sulfátovú) celulózu. — 253, Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení cla na odpadkovú kožu.

248.

Zákon

zo dňa 12. novembra 1941

o rokovacom poriadku Snemu Slovenskej republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Poslanci.

§ 1.

Počet poslancov.

Počet poslancov, spôsob obsadzovania a straty mandátov upravujú zákony.

§ 2.

Účasť na zasadnutiach.

(¹) Poslanci sú povinní zúčastniť sa na všetkých rokovaníach a prácach Snemu.

(²) Na každom plenárnom i výborovom zasadnutí vyloží sa prezenčná listina, do ktorej sa prítomní poslanci vlastnoručne zapíšu.

(³) Ak poslanec pre onemocnenie alebo pre inú príčinu nemôže dočasne vykonávať poslancské povinnosti, ospravedlní sa predsedovi Snemu. Ak nemoc alebo iná prekážka zabráňuje poslancovi vykonávať poslancské povinnosti vyše 7 dní, požiada predsedu Snemu o dovolenku. Prijatie ospravedlnenia alebo udelenie dovolenky oznámi predseda na zasadnutí Snemu.

(⁴) Ustanovenia ods. 1 a 3 sa nevzťahujú na poslancov, ktorí sú členmi vlády.

§ 3.

Následky nedbanlivosti.

(¹) Ak sa člen výboru bez platného ospravedlnenia alebo bez dovolenky ne-

zúčastní na troch po sebe nasledujúcich zasadnutiach výboru, stráca mandát vo výbere a nárok na jednomesačnú náhradu (§ 60, ods. 1).

(²) Ak sa poslanec bez platného ospravedlnenia alebo bez dovolenky nezúčastní na šiestich po sebe nasledujúcich plenárnych zasadnutiach, stráca nárok na náhradu (§ 60, ods. 1) na 3 mesiace.

(³) Predseda Snemu v prípadoch podľa ods. 1 alebo 2 má poslancu aj napomenúť, napomenutie oznámí Snemu a predsedníctvu príslušného klubu alebo strany.

DIEL DRUHÝ.

Kedy Snem zasadá a ako sa ustavuje.

§ 4.

Zasadanie Snemu.

(¹) Prezident republiky svoláva Snem na riadne zasadanie dva razy do roka; na jarne zasadanie v marci, na jesenné v októbri.

(²) Prezident republiky na žiadosť väčšiny poslancov je povinný svolat Snem na zasadanie mimoriadne. Ak to do 14 dní neurobí, svolá Snem na mimoriadne zasadanie jeho predseda.

§ 5.

Ustavujúce zasadnutie.

(¹) Snem sa ustaví na plenárnom zasadnutí do mesiaca po vyhlásení výsledku voľby.

(²) Ustavujúce zasadnutie Snemu svoláva prezident republiky. Zasadnutie otvorí a vedie predseda vlády, ktorý prijme prísahu poslancov (§ 6, ods. 1), vedie voľbu predsedu Snemu a vyvoleného sa opýta, či voľbu prijíma. Predsedovi vlády patria pri týchto úkonoch práva predsedu Snemu. Ak je predseda vlády poslancom, složí

prísahu do rúk vyvoleného predsedu Snemu.

(²) Ak vyvolený voľbu prijme, složí do rúk predsedu vlády prísahu (§ 7), ujme sa predsedania a vedie voľbu dvoch podpredsedov Snemu. Podpredsedovia složia prísahu do rúk predsedu Snemu (§ 7).

(³) Hlasy sčítajú štyria poslanci, určení predsedom vlády.

(⁴) Voľby podľa ods. 2 a 3 platia na celé volebné obdobie Snemu.

(⁵) Ak je za volebného obdobia Snemu potrebné znovu voliť predsedu i obidvoch podpredsedov Snemu, zvolá prezident republiky zasadnutie Snemu najneskoršie do mesiaca na voľbu. O tomto zasadnutí a voľbe platia primerane ustanovenia ods. 2 až 5.

§ 6.

Prísaha poslancov.

(¹) Poslanci skladajú na prvom zasadnutí pred voľbou predsedu Snemu do rúk predsedu vlády túto prísahu: „Prisahám na Boha Všemohúceho a Vševedúceho, že budem verný Slovenskej republike, že budem zachovávať zákony a mandát svoj plniť podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáhaj!“ Poslanec pred vstupom do rokovacej siene vyhlási v sekretariáte Snemu, akéj je národnosti, podpíše tam text prísahy, čo mu prednosta sekretariátu Snemu písomne potvrdí. Na zasadnutí dá predseda vlády prečítať formulu prísahy a vyvolá poslancov, aby jednotlivé složili prísahu podaním ruky a opakovaním vety: „Tak mi Pán Boh pomáhaj!“

(²) Poslanci, ktorí vstúpia do rokovacej siene neskoršie, skladajú prísahu rovnakým spôsobom do rúk predsedu Snemu.

(³) Odopretie prísahy alebo prísaha s výhradou má za následok stratu mandátu, čo predsedajúci na zasadnutí Snemu hneď vyhlási.

§ 7.

Prísaha predsedu a podpredsedov.

Predseda a podpredsedovia Snemu skladajú túto prísahu: „Prisahám na Boha Všemohúceho a Vševedúceho, že budem zastávať svoj úrad predsednícky (podpredsednícky) nestranne, podľa zákona a podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáhaj!“

DIEL TRETÍ.

Orgány Snemu.

§ 8.

Predsedníctvo.

(¹) Predsedníctvo Snemu sa skladá z predsedu Snemu a z dvoch podpredsedov Snemu.

(²) Predsedníctvo vykonáva svoju pôsobnosť aj po skončení funkčného obdobia Snemu až do vyvolenia nového predsedníctva Snemu.

§ 9.

Pôsobnosť predsedníctva.

(¹) Predsedníctvo sa usnáša pod vedením predsedu alebo úradujúceho podpredsedu:

a) o demisii vlády a opatreniach o dočasnom vedení vládnych vecí podľa § 37, ods. 2 Ústavy,

b) o záväznej interpretácii rokovacieho poriadku,

c) o poradí, v akom úradujú podpredsedovia namiesto predsedu,

d) o veciach, ktoré prikazuje do pôsobnosti predsedníctva rokovací poriadok a iné zákony.

(²) Predsedníctvo sa môže usnášať v prítomnosti aspoň dvoch členov a usnáša sa väčšinou hlasov. Predseda hlasuje tiež a pri rovnosti hlasov rozhoduje jeho hlas. V prípade potreby predseda môže predložiť členom predsedníctva určité veci na písomné usnesenie bez zasadnutia.

§ 10.

Pôsobnosť predsedu.

Do pôsobnosti predsedu Snemu patrí okrem iných úkonov, prikázaných mu týmto zákonom:

a) zastupovať Snem navonok a podpisovať listiny, vydávané Snemom,

b) rozhodovať o vylúčení záujmom štátu odporujúcich prejavov z tlačných (rozmnosených) a rozdávaných spisov Snemu,

c) rozhodovať o výdavkoch v rámci rozpočtu Snemu,

d) rozhodovať o rozdelení miestností v budove Snemu, o úprave prístupu poslucháčstva na zasadnutia Snemu a o úradných zprávkach o činnosti Snemu a jeho výborov,

e) vykonávať ostatné úkony podľa rokovacieho poriadku, ak nie sú prikázané iným orgánom Snemu.

§ 11.

Podpredsedovia,

Podpredsedovia zastupujú predsedu na jeho príkaz so všetkými jeho právami a povinnosťami.

§ 12.

Sekretariát Snemu,

(¹) Pomocným orgánom predsedu a predsedníctva Snemu je sekretariát Snemu, na ktorého čele je predsedníctvom Snemu ustanovený prednosta.

(²) Agendu sekretariátu Snemu určuje predseda Snemu.

§ 13.

Snemová stráž,

(¹) Predseda Snemu má k dispozícii snemovú stráž, ktorú vysiela podľa úpravy predsedu Snemu Ministerstvo vnútra.

(²) Snemová stráž vo funkcii podľa ods. 1 podlieha výlučne predsedovi Snemu.

DIEL ŠTVRTÝ.**Kluby.**

§ 14.

Prislušníkom klubu je poslanec, ktorý spolu s predsedníctvom klubu oznámi písomne sekretariátu Snemu, že je členom alebo hospitantom klubu, a zostáva ním tak dlho, kým on sám alebo predsedníctvo klubu neohlási sekretariátu Snemu, že prestal byť prislušníkom klubu.

DIEL PIATY.**Predmety rokovania Snemu.**

§ 15.

Druhy predmetov rokovania.

Snem rokuje najmä:

- a) o pripomienkach a podnetoch prezidenta republiky,
- b) o návrhoch a vyhláseniach vlády,
- c) o návrhoch Štátnej rady,
- d) o návrhoch predsedu,
- e) o návrhoch a interpeláciách poslancov,
- f) o zprávach výborov,
- g) o rezolúciách.

§ 16.

Návrhy a ich rozmoženie.

(¹) Každý návrh má obsahovať presnú formuláciu toho, na čom sa má Snem usnieť. Ku každému návrhu zákona musí sa pripojiť odôvodnenie a návrh na úhradu. Iné návrhy treba odôvodniť podľa potreby.

(²) Návrhy vlády, návrhy Štátnej rady a návrhy zákonov a interpelácie, podané poslancami písomne v sekretariáte Snemu a podpísané aspoň 10 poslancami, dá predseda Snemu vytlačiť (rozmmožiť) a na zasadnutí Snemu rozdať alebo mimo zasadnutia rozoslať poslancom.

(³) Návrhy bez náležitostí podľa ods. 1 a 2 nie sú predmetom rokovania.

(⁴) Ak včasné rozmoženie návrhov naráža na ťažkosti, predseda nariadi rozdať prípadne rozoslať upozornenie, že do návrhu možno nahliadnuť v sekretariáte Snemu.

§ 17.

Prídelenie návrhov výboru.

Návrh (§ 16) po rozdaní prípadne rozoslani predsedu Snemu pridelí príslušnému výboru.

— § 18.

Odvolanie návrhov.

(¹) Vláda a Štátna rada môže svoje návrhy odvolať, dokiaľ Snem nepriekročil k hlasovaniu o návrhu.

(²) Návrhy poslancov, ktoré boli už rozdané alebo rozoslané podľa § 16, nemožno odvolať. Ak ich Snem zamietol, možno ich znovu podať len po roku od zamietavého usnesenia.

§ 19.

Spočívanie návrhov.

Ak sa niektorý návrh (§ 16) nedá na program rokovania Snemu do jedného roku odo dňa jeho podania, môže byť návrh predmetom rokovania Snemu alebo výborov len na návrh predsedníctva Snemu.

DIEL ŠIESTY.**V ý b o r y.**

§ 20.

Počet výborov a ich členov.

(¹) Snem má vyvoliť tieto výbory:

- a) Stály výbor,

- b) Úsporný a kontrolný výbor,
- c) Ústavnoprávny výbor,
- d) R. výbor,
- e) Imunitný výbor.

(¹) Na návrh predsedu Snemu môže Snem ustanoviť a vyvolať aj iné výbory.

(²) Ak počet členov výborov neurčuje osobitný zákon, určí ho Snem.

§ 21.

Rozpočtový výbor.

Rozpočtový výbor má podať Snemu zpravu o osnovách rozpočtových a daňových a o každom návrhu, ktorým sa štátna pokladnica zafažuje nad rozpočet už povolený, alebo ktorým sa tento rozpočet pozmeňuje.

§ 22.

Členstvo vo výbore.

(¹) Poslanec je povinný členstvo vo výbore prijať, ak nie je už členom dvoch iných výborov.

(²) Ak poslanec pre nedbanlivosť stratí mandát vo výbore (§ 3), alebo ak umrel, prípadne ak pre nemoc a či inú prekážku nemôže sa zúčastniť dlhší čas na výborových prácach, určí predseda Snemu namiesto neho nového člena.

§ 23.

Voľba predsedu a podpredsedov výboru.

(¹) Predseda Snemu svolá výbor na voľbu predsedu a podpredsedov výboru.

(²) Voľbu predsedu výboru vedie predsedom Snemu označený člen výboru. Okrem predsedu vyvolí výbor dvoch podpredsedov. Výsledok volieb oznámi predseda výboru sekretariátu Snemu.

(³) Predseda Snemu môže hocikedy uložiť výboru, aby znovu vyvolil všetkých alebo niektorých funkcionárov (ods. 2).

(⁴) Výsledok volieb oznámi predseda Snemu na zasadnutí Snemu.

§ 24.

Svolávanie a rokovanie výboru.

(¹) Zasadnutie výboru svoláva predseda výboru alebo predseda Snemu.

(²) Pre rokovanie výboru platia obdobne ustanovenia platné o zasadnutí Snemu, ak niet o tom odchylných ustanovení. Predsedovi výboru patria pri vedení roko-

vania a pri disciplinárnych opatreniach obdobné práva ako predsedovi Snemu na zasadnutí Snemu.

(³) Ak sa na zasadnutie nedostavil ani predseda ani podpredsedovia výboru, predseda Snemu, ak sa sám neujme predsedania, určí člena, ktorý má predsedieť.

(⁴) Na rokovani výboru sa podávajú návrhy zpravidla ústne, ale predseda môže žiadať navrhovateľa, aby podal návrh písomne.

§ 25.

Zápisnice výborov.

(¹) O každom zasadnutí výboru napíše sa zápisnica. Zápisnicu podpíše predseda a zapisovateľ a odovzdá ju s prezenčnou listinou hneď po zasadnutí sekretariátu Snemu.

(²) Výbor sa môže so súhlasom predsedu Snemu bez rozpravy usniesť, aby sa o rokovaní výboru spísal deslovný záznam.

(³) Výbor sa môže bez rozpravy usniesť, že sa jeho rokovanie neuverejní.

(⁴) O vylúčení záujmom štátu odporujúcich prejavov z uverejnenia rozhoduje predseda výboru.

§ 26.

Účast iných osôb vo výbore.

(¹) Členovia vlády, úradníci nimi vyslaní ako aj úradníci Snemu predsedom Snemu určení sú oprávnení byť na zasadnutiach výboru, ujať sa tam slova a podávať návrhy.

(²) Ak sa výbor usniesol, aby niektorý minister osobne prišiel na zasadnutie, pozve ho predseda výboru. Usnesenie sa deje bez rozpravy.

(³) Poslanci majú právo byť prítomní na zasadnutí výboru, aj ak nie sú jeho členmi, a majú právo podávať návrhy.

(⁴) Výbor sa môže bez rozpravy usniesť, že jeho rokovanie je dôverné. Na dôvernom rokovaní môžu byť prítomné okrem členov výboru len osoby, ktoré určí predseda výboru.

(⁵) Pri rokovaní o rozpočte a o daňových veciach nemožno vylúčiť poslancov, i keď nie sú členmi výboru.

§ 27.

Odborníci a svedkovia vo výbore.

(¹) Na práce vo výboroch možno pribrať odborníkov s hlasom poradným. Ich

soznam zostavuje predsedníctvo Snemu. Predseda Snemu rozhoduje, či a ktorý z odborníkov má prísť na zasadnutie výboru a aká náhrada mu patrí.

(¹) Výbor môže splnomocniť predsedu alebo zpravodajcu výboru, aby vo veci povahy verejnej, ktorú výbor podľa usnesenia Snemu vyšetruje, alebo o ktorej rokuje, predvolal a na zasadnutí alebo mimo zasadnutia výboru vypočul — prípadne požiadaným súdom dal vypočúť — svedkov, alebo aby si vyžiadal príslušné spisy. O povinnosti svedčiť, o donucovacích opatreniach, o práve odopretia svedeckej výpovede a o náhrade trov platia v týchto prípadoch ustanovenia trestného poriadku s tým rozdielom, že pre verejných funkcionárov a úradníkov neplatia ustanovenia o povinnom zachovávaní úradného tajomstva. Poslanci a členovia Štátnej rady ako aj bývalí poslanci a bývalí členovia Štátnej rady môžu svedčiť len so súhlasom predsedníctva Snemu prípadne Štátnej rady (§§ 18 a 56 Ústavy) o veciach, o ktorých sa dozvedeli v tejto svojej funkcii. Požiadaniam podľa toho odseku súdy sú povinné vyhovieť.

(²) Zápisnicu o vypočutí svedkov podľa ods. 2 spíše zapisovateľ výboru alebo úradník sekretariátu Snemu.

(³) Krivá výpoveď svedka pri vypočutí podľa ods. 2 je trestná ako krivá prisázná výpoveď na súde.

(⁴) O prípadných donucovacích opatreniach proti svedkovi rozhodne požiadaný súd podľa ustanovení preň platných, ako keby išlo o odopieranie svedeckej povinnosti na súde.

§ 28.

Ako sa výbor usnáša.

(¹) Výbor rokuje bez ohľadu na počet prítomných členov, usnáša sa však v prítomnosti aspoň tretiny členov väčšinou prítomných, počítajúc i predsedajúceho, ktorý hlasuje posledný. Pri rovnosti hlasov je návrh zamietnutý.

(²) Kým zpráva výboru nie je rozdaná v Sneme, výbor môže svoje usnesenie odvolať.

(³) Ak sa predseda Snemu zúčastní na zasadnutí výboru, má právo aj hlasovať.

§ 29.

Zpráva výboru.

(¹) O predmete rokovania podáva zprávu výboru zpravodajca, ktorého určí pred-

седа výboru. Ak predseda výboru neurčil zpravodajcu, určí ho predseda Snemu. Zpravodajca má napísať o výsledku rokovania výboru zprávu, ktorú výbor schváli. Výbor môže splnomocniť zpravodajcu a predsedu, aby sami vypracovali výborovú zprávu.

(²) Zprávu výboru podpíše predseda a zpravodajca výboru. Zprávu treba včas odovzdať sekretariátu Snemu na rozmnoženie.

§ 30.

Rokovanie na spoločnom zasadnutí viacerých výborov.

(¹) Ak je niektorá osnova pridelená viacerým výborom, môžu ju výbory prerokovať na spoločnom zasadnutí.

(²) Spoločné zasadnutie výborov svoláva predseda Snemu.

(³) Na spoločnom zasadnutí výborov predsedá predseda Snemu alebo člen niektorého zúčastneného výboru, určený predsedom Snemu.

(⁴) Na spoločnom zasadnutí každý zúčastnený výbor má osobitného zpravodajcu. Ak zpravodajcu neurčil predseda výboru, určí ho predseda Snemu.

(⁵) Spoločné zasadnutie rokuje bez ohľadu na počet prítomných členov, usnáša sa však väčšinou hlasov v prítomnosti aspoň tretiny poslancov, ktorí sú členmi zúčastnených výborov.

(⁶) O výsledku rokovania na spoločnom zasadnutí zostavia a podpíšu spoločnú zprávu zpravodajcovia zúčastnených výborov a predseda spoločného zasadnutia.

(⁷) Inak platia pre spoločné zasadnutia primerane ustanovenia platné pre výbory.

§ 31.

Následky meškania výboru.

Ak výbor pridelenú osnovu neprerokoval do lehoty, určenej predsedom Snemu, možno dať predmet na program zasadnutia Snemu i bez zprávy výboru. V takomto prípade určí zpravodajcu pre plenárne zasadnutie predseda Snemu.

DIEL SIEDMY.

Zasadnutie Snemu.

§ 32.

Verejnosť rokovania.

(¹) Zasadnutia Snemu sú verejné. Na návrh predsedu Snemu alebo člena vlády

môže sa Snem bez rozpravy usniesť, že zasadnutie je celé alebo zčasti dôverné.

(²) Rokovanie o rozpočte a o veciach daňových je vždy verejné.

§ 33.

Dôverné zasadnutie.

(1) Na dôvernom zasadnutí môžu byť okrem poslancov len členovia vlády, úradníci určení predsedom Snemu a rýchlopisci len, ak složili do rúk predsedu Snemu prisahu, že zachovávajú úradné tajomstvo.

(²) Zprávu o priebehu dôverného zasadnutia možno uviesť len so súhlasom predsedníctva Snemu.

§ 34.

Svolanie a program zasadnutia.

Predseda Snemu svoláva, otvára, prerušuje a zaklučuje zasadnutie Snemu, taktiež určuje a prípadne pozmenňuje jeho program.

§ 35.

Zachovanie poriadku na zasadnutí.

(1) Predseda sa stará, aby na zasadnutí Snemu bol zachovaný poriadok a ustanovenia rokovacieho poriadku.

(²) Ak je poriadok rušený, predseda môže zasadnutie prerušiť alebo zaklučiť. Osoby, ktoré rušia zasadnutie, dá predseda vyvieť. Ak je potrebné, dá vyprázdniť galeriu alebo niektorú jej časť.

§ 36.

Povinnosť predsedu svolávať zasadnutie.

Ak Snem počas zasadania nemal zasadnutie vyše 14 dní, predseda Snemu je povinný svolávať zasadnutie do 3 dní, ak to žiada vláda alebo aspoň $\frac{2}{3}$ všetkých poslancov písomne s udaním programu. Ak niet prekážok, predseda svoláva zasadnutie na deň, označený v návrhu.

§ 37.

Otvorenie zasadnutia.

Zasadnutie Snemu možno otvoriť a Snem môže rokovať, ak je v zasadacej sieni prítomná aspoň pätina poslancov.

§ 38.

Určenie zpravodajcu.

Ak zpravodajca výboru pre nejakú prekážku nemôže predniesť zpravu výboru na

zasadnutí Snemu, alebo sa zdráha tak urobiť, určí zpravodajcu z členov toho istého výboru predseda Snemu.

§ 39.

Reči.

(1) Nesmie sa ujať slova, komu ho predseda nedal. Zpravodajcovia, rečníci a členovia vlády hovoria s rečníšťa. Reči sa zpravidla nečítajú, okrem reči predsedu Snemu, predsedov alebo zpravodajcov výborov ako aj členov vlády, ďalej okrem krátkych vyhlásení, prednášaných v mene klubu, a citátov s označením prameňa. Každý rečník smie používať poznámky, napísané na podporu pamäti.

(²) Ak sa predseda chce zúčastniť na rozprave, odovzdá predsedanie; hovorí s rečníšťa a ujme sa predsedania len po vybavení vecí.

(³) Rečníci sa môžu hlásiť o slovo u predsedu už pred zasadnutím písomne alebo na zasadnutí osobne a ústne až do tých čias, kým predseda nevyhlási rozpravu za skončenú, alebo kým nezistí, že sa k rozprave nik nepríhlásil. Rečník oznámi, či chce hovoriť za návrh alebo proti nemu.

(⁴) Poznámky osobné a vecné povoľuje predseda podľa voľnej úvahy; takéto poznámky nesmú trvať vyše päť minút.

§ 40.

Poradie a trvanie reči.

(1) Rozpravu otvára predseda oznámením prihlásených rečníkov.

(²) Po reči zpravodajcovej udeľuje predseda slovo rečníkom obyčajne v poradí prihlášok, ale má dbať, aby najprv hovoril rečník proti návrhu a aby sa podľa možnosti striedali rečníci za návrh a proti nemu.

(³) Rečníci si môžu poradie vymeniť, treba to však predsedovi oznámiť.

(⁴) Poslanec môže hovoriť o tom istom predmete rokovania najviac dva razy.

(⁵) Predsedníctvo Snemu môže rečnícku lehotu primerane obmedziť.

(⁶) Ak rečník pri vyzvaní nie je prítomný, stráca slovo.

§ 41.

Členovia vlády a orgány štátnej správy.

(1) Členovia vlády môžu sa zúčastniť na zasadnutí Snemu a ujsať sa slova hoci kedy a viackrát, a to aj po skončení rozpravy, ale nesmú rečníka prerušiť.

(²) Snem sa môže na návrh predsedu alebo na písomný návrh aspoň 10 poslancov bez rozpravy usnieť, aby člen vlády alebo niektorý orgán štátnej správy prišiel na zasadnutie a podal zpravu alebo vysvetlenie. Vyzvaný je povinný tomuto usneseniu na požiadanie predsedu Snemu vyhovieť.

§ 42.

Vecné návrhy a koniec rozpravy.

(¹) Návrhy pozmeňovacie, doplňovacie alebo iné majú poslanci podať písomne najneskoršie hneď do oznámenia predsedu, že rozprava je skončená alebo že sa k rozprave nik neprihlásil. Takéto návrhy sú predmetom hlasovania len, ak sú podpísané aspoň 10 poslancami. Ak ide o opravu tlačovej alebo slohovej chyby, Snem sa môže usnášať na návrh zpravodajcu.

(²) Každý poslanec môže písomne navrhnúť koniec rozpravy. O tomto návrhu sa usnáša Snem bez rozpravy.

(³) Ak sa Snem usniesol rozpravu skončiť, môžu hovoriť o veci už len poslanci, ktorí sa prihlásili o slovo pred vyhlásením usnesenia o skončení rozpravy. Títo smú hovoriť o veci jednotlivé najviac desať minút.

(⁴) Ak sa po skončení rozpravy ujal slova člen vlády, tým je rozprava znova otvorená.

§ 43.

Rokovacia reč.

(¹) Vláda a funkcionári Snemu, najmä predseda a podpredseda Snemu, výborov, zapisovatelia a zpravodajcovia rokujú a sekretariát Snemu úraduje po slovensky.

(²) Poslanci rokujú po slovensky. Poslanci, prihlásení k inej domácej národnej skupine, môžu rokovať a návrhy podávať vo svojej reči, ktoré sú základom rokovania.

(³) Formula o prisáhe poslancov (§ 6) prečíta sa poslancom, uvedeným v druhej vete ods. 2, aj v ich reči a títo poslanci môžu vo svojej reči prisahať. I pri hlasovaní podľa mien môžu títo poslanci hlasovať vo svojej reči. Ustanovenie prvej vety tohto odseku platí aj o prisáhe predsedu a podpredsedov (§ 7), ak sú príslušníkmi niektorých z národných skupín v ods. 2 označených.

(⁴) V zpravách o zasadnutí Snemu uverejnia sa reči inojazyčné v slovenskom pre-

klad. Slovenský preklad obstará sekretariát Snemu. K zpravám o zasadnutí Snemu sa pripoja tieto reči ako príloha i v jazyku, v ktorom odznely.

(⁵) Prejavy prezidenta republiky upravené na Snem vydávajú sa tlačou aj v rečiach domácich národných skupín. Preklad obstaráva sekretariát Snemu.

(⁶) K písomnej odpovedi predstaviteľov vlády alebo funkcionárov Snemu na inojazyčnú (ods. 2) otázku alebo interpeláciu pripoji sa i preklad odpovede.

(⁷) Tlmočníkov pre Snem a pre sekretariát Snemu ustanoví predseda Snemu. Predseda výboru môže touto funkciou poveriť i poslancu.

§ 44.

Volanie k veci a k poriadku, odňatie slova, vylúčenie prejavov z rokovania.

(¹) Ak sa rečník odchyľuje od predmetu rokovania, volá ho predseda k veci. Za prejavy a činy, ktoré porušujú rokovací poriadok, urážajú slušnosť alebo mravy, alebo sú trestné, volá predseda k poriadku. Predseda môže rečníka prerušiť, ak to žiada povinnosť jeho úradu.

(²) Predseda môže odňať slovo rečníkovi, ktorého volal za reči trikrát k veci alebo k poriadku, ako aj rečníkovi, ktorý predžil reč nad čas určený podľa § 40, ods. 5 prípadne podľa § 42, ods. 3. Ak sa rečníkovi odňalo slovo, nepojme sa jeho prípadná ďalšia časť reči do zprávy o zasadnutí Snemu.

(³) Ak sa poslancovi odňalo slovo, nesmie v tej istej rozprave viac hovoriť. Ak stratil slovo (§ 40, ods. 6), môže sa v tej istej rozprave prihlásiť už len raz (§ 40, ods. 4).

§ 45.

Karhanie pre urážky.

(¹) Ak poslanec pri rokovaní v Sneme urazí člena Snemu alebo člena vlády, alebo im ublíži na cti, urazený môže do 8 dní žiadať písomne u predsedu Snemu, aby proti obvinenému zaviedol karhacie pokračovanie. Predseda prideliť žiadosť imunitnému výboru. Ak poslanec pri rokovaní v Sneme urazí Snem alebo jeho orgán, predseda do 8 dní navrhne písomne imunitnému výboru zaviesť karhacie pokračovanie.

(²) Imunitný výbor vypočuje obvineného, prípadne žiadateľa a svedkov (§ 27) a

podá v určenej lehote predsedovi Snemu písomnú zprávu so všetkými dokladmi a s návrhom, aby sa ponad žiadosť prešlo k programu, alebo aby bol vinník potrestaný verejným zazelením, spojeným podľa významnosti prípadu so stratou poslanskej náhrady (§ 60, ods. 1) na určitý čas.

(²) Konečný návrh imunitného výboru sa rozdá tlačou a dá sa na program najbližšieho zasadnutia Snemu.

§ 46.

Vylúčenie zo zasadnutí.

Ak poslanec na zasadnutí Snemu urazil hlavu štátu, predsedu alebo predsedníctvo Snemu alebo jeho člena, vládu, predsedu alebo člena vlády v súvisе s ich funkciou, prípadne ak sa stavia proti nariadeniam alebo opatreniam predsedu, alebo ak hatí rokovanie Snemu, prípadne ak sa dopustí násilnosti, môže ho predseda vylúčiť z tohto zasadnutia alebo aj z účasti až na šiestich nasledujúcich zasadnutiach Snemu. V týchto prípadoch stráca poslanec nárok na poslanskú náhradu (§ 60, ods. 1) na čas, ktorý určí predsedníctvo Snemu.

DIEL OSMY.

Usnášanie Snemu.

§ 47.

Náležitosti usnášania.

(¹) Snem sa môže usnášať v prítomnosti aspoň tretiny všetkých poslancov a k platnosti usnesenia je potrebná väčšina prítomných.

(²) K usneseniu o Ústave, o ústavných zákonoch a ich zmene, o zmene štátneho územia, o vypovedaní vojny a uzavretí mieru a o obžalobe prezidenta republiky je potrebná prítomnosť $\frac{2}{3}$ všetkých poslancov a $\frac{3}{5}$ väčšina prítomných.

(³) Predseda hlasuje len pri voľbách, ale počíta sa do počtu prítomných.

§ 48.

Poradie a spôsob hlasovania.

(¹) Pred hlasovaním určí predseda poradie a spôsob hlasovania, dbajúc, aby vyšiel na javo pravý názor väčšiny. Pri hlasovaní predseda kladie otázky, zisťuje a vyhlasuje výsledok hlasovania.

(²) Hlasuje sa za návrh alebo proti návrhu bez udania dôvodov.

(³) Hlasuje sa zdvihnutím ruky alebo vstaním. Ak výsledok hlasovania je podľa názoru predsedu pochybný, opakuje otázku a dá počítať hlasy alebo nariadi hlasovať podľa mena.

(⁴) Hlasy treba počítať aj vtedy, ak to nariadi predseda pred hlasovaním.

(⁵) Podľa mena sa hlasuje len, ak tak rozhodne predseda, alebo ak sa na tom usnesie Snem. Podľa mena sa hlasuje tak, že každý poslanec na svojom mieste odovzdá hlasovací lístok, obsahujúci jeho meno a slovo „áno“ alebo „nie“.

(⁶) Ak pri hlasovaní vysvitne, že nie je prítomný dostatočný počet poslancov, predseda preruší alebo zaključí zasadnutie.

DIEL DEVIATY.

Voľby.

§ 49.

Spôsob voľby.

(¹) Voľby sa dejú hlasovacími lístkami. Lístky počítajú predsedom určení poslanci.

(²) Ak niet námietok, môže sa voliť zdvihnutím ruky alebo vstaním; výnimkou je len voľba predsedu Snemu.

§ 50.

Užšie voľby.

(¹) Ak sa pri voľbe nedosiahne absolútna väčšina hlasov, deje sa užšia voľba medzi dvoma kandidátmi, ktorí dosiahli najviac hlasov.

(²) Pri rovnosti hlasov v prvej alebo v užšej voľbe rozhodne predseda losom, kto sa má dostať do užšej voľby, alebo kto je vyvolený.

(³) Pre voľbu prezidenta republiky platia ustanovenia Ústavy.

DIEL DESIATY.

Vládne vyhlásenie, politická zodpovednosť vlády alebo jej členov.

§ 51.

Rozprava a hlasovanie o vládnom vyhlásení.

(¹) O vládnom vyhlásení má byť zpravidla rozprava. Predseda Snemu rozhodne, či má byť rozprava o vládnom vyhlásení hneď, alebo na niektorom budúcom zasadnutí Snemu.

(²) Rozpravu o vládnom vyhlásení treba zakončiť hlasovaním, či Snem schvaľuje vyhlásenie alebo nie. Snem na návrh predsedu sa môže usniesť, že hlasovanie odkladá.

§ 52.

Politická zodpovednosť vlády alebo jej členov.

(¹) Snem môže vládu alebo jej jednotlivých členov volať na politickú zodpovednosť a vysloviť vláde alebo niektorému členovi vlády nedôveru.

(²) Návrh na vyslovenie nedôvery vláde alebo niektorému členovi vlády vyžaduje podpis najmenej štvrtiny všetkých poslancov.

(³) Vláda môže podať Snemu návrh na vyslovenie dôvery.

(⁴) Pokračovanie podľa § 49 Ústavy o trestnej zodpovednosti predsedu alebo člena vlády upravuje osobitný zákon.

DIEL JEDENASTY.

Otázky a interpelácie.

§ 53.

Otázky.

Každý poslanec môže klást písomné otázky vláde alebo členovi vlády o činoch vlády a jej orgánov ako aj o zamýšľaných opatreniach. Na otázku môže vláda alebo člen vlády odpovedať ústne alebo písomne. Otázka i písomná odpoveď sa podáva sekretariátu Snemu a sa nevytlačí. Sekretariát Snemu doťučuje otázky i odpovede.

§ 54.

Interpelácie.

(¹) Ak je otázka (§ 53) podpísaná aspoň 10 poslancami (interpelácia), vláda alebo jej člen je povinný odpovedať písomne alebo na zasadnutí ústne, prípadne takýmto spôsobom odpoveď odprieť s udaním príčin. Ak vláda alebo jej člen do 2 mesiacov neodpovie, prípadne neodoprie odpovedať, predseda Snemu zvze opýtaného, aby odpovedal najneskôr do ďalších 30 dní.

(²) Písomná odpoveď alebo jej odopretie doručuje sa sekretariátu Snemu; odpoveď sa rozmnoží a rozdá na zasadnutí Snemu.

(³) Interpeláciu alebo podpisy na nej možno odvolať, kým ju sekretariát Snemu nedoručil vláde alebo jej členovi.

(⁴) Najneskôršie na zasadnutí Snemu, na ktorom sa odpoveď rozдалa, možno navrhovať rokovanie o odpovedi alebo jej odopretí.

(⁵) Na žiadosť člena vlády má predseda zasadnutie Snemu ohľadom ústnej odpovedi na interpeláciu vyhlásiť za dôverné. Prípadný návrh na rozpravu treba podať hneď na dôvernom zasadnutí a Snem usnesením o tom, či sa prikróci k rozprave, rozhodne zároveň, či sa má tak stať na zasadnutí verejnom alebo dôvernom.

(⁶) K platnosti usnesenia, ktorým Snem odopiera vziať na vedomie odpoveď na interpeláciu prípadne odopretie odpovede, vyžaduje sa prítomnosť aspoň tretiny všetkých poslancov a väčšina hlasov.

§ 55.

Otázky predsedovi,

Každý poslanec sa môže opýtať predsedu Snemu alebo predsedu výboru na ich opatrenia. Otázku treba podať písomne sekretariátu Snemu a treba na ňu odpovedať alebo s udaním príčin odpoveď odprieť do 30 dní písomne.

DIEL DVANASTY.

Rezolúcie.

§ 56.

Výbor Snemu alebo Snem na návrh výboru, prípadne na písomný návrh aspoň 10 poslancov môže sa usniesť na rezolúcii, v ktorej žiada vládu alebo jej člena o určité opatrenie.

DIEL TRINASTY.

Zpráva o zasadnutí Snemu.

§ 57.

(¹) O každom zasadnutí Snemu sekretariát Snemu napíše a dá vytlačiť (rozmmnožiť) zprávu, podávajúcu presný obsah celého rokovania.

(²) Každý rečník môže do troch dní nazrieť v sekretariáte Snemu do zprávy o zasadnutí obsahujúcej jeho reč, a naznačiť, aké omyly alebo nedostatky navrhuje v svojej reči opraviť alebo doplniť. Keby úradník, poverený zostavovaním zprávy, nemohol vyhovieť návrhu rečníka, vyžiada si rozhodnutie predsedu Snemu.

(²) Po vytlačení (rozmožnení) rozdá sa zpráva na zasadnutí Snemu.

(⁴) Všetky vytlačené (rozmožnené) spisy o rokovaní Snemu sa predávajú za výrobnú cenu.

(⁵) Na návrh predsedu môže sa Snem bez rozpravy hocikedy usniesť, že sa reči poslancov, zpravodajcov a členov vlády v zpráve o zasadnutí dočasne nebudú zaznamenávať a uverejňovať, a že rečníci majú právo do 24 hodín po dorečení dodaf sekretariátu Snemu obsah svojej reči. Takýto návrh sa nepodáva písomne, nerozmožňuje sa, nerozdáva sa poslancom, neprideluje sa vopred výboru a Snem sa o ňom usnáša i keď nebol vopred daný na program.

DIEL ŠTRNASTÝ.

Sloboda snemového rokovania.

§ 58.

Poslanecká imunita.

(¹) Poslancov Snemu nemožno vôbec stíhať pre hlasovanie v Sneme alebo vo výboroch. Pre výroky povedané tam pri výkone mandátu podrobení sú disciplinárnej moci Snemu.

(²) K trestnému alebo disciplinárnemu stíhaniu alebo k akémukoľvek obmedzeniu slobody člena Snemu pre iné činy alebo zanedbania je potrebný súhlas Snemu. Ak Snem nedá k tomu súhlas, je stíhanie navždy vylúčené.

(³) Ustanovenia predošlého odseku nevzťahujú sa na trestnú zodpovednosť, ktorú má člen Snemu ako zodpovedný rektor.

(⁴) Ak bol poslanec prichytený a zatknutý pri trestnom čine, súd alebo iný príslušný úrad je povinný to hneď oznámiť predsedovi Snemu. Ak Snem do 14 dní od zatknutia nesúhlasí s ďalším väznením, väznenie prestáva.

§ 59.

Zákaz rušiť rokovanie Snemu.

(¹) V tie dni, keď zasadá Snem alebo niektorý výbor Snemu, nie sú dovolené shromaždenia ani sprievody v blízkosti budovy, kde Snem alebo výbor zasadá.

(²) Deputácie Snem neprijíma.

(³) Deputácie vyslané k poslancom nemajú prístup do budovy Snemu, ak je v nich vyše 5 osôb.

DIEL PÄTNASTÝ.

Náhrady a legitímácie poslancov.

§ 60.

Náhrady poslancov.

(¹) Na úhradu skutočných výdavkov spojených s vykonávaním poslaneckého mandátu má každý poslanec nárok na náhradu, ktorej výška nemôže presahovať mesačne Ks 3.000.—.

(²) Podpredsedovia Snemu majú okrem náhrady podľa predošlého odseku nárok na prídavok mesačne Ks 1.000.—.

(³) Predseda Snemu okrem náhrady podľa ods. 1 má nárok na tie isté služobné požitky, ako člen vlády, a má nárok na pridelenie stáleho povozu.

(⁴) Náhrady, prídavky a požitky podľa ods. 1 až 3 nepodliehajú daniam ani poplatkom a sú vyňaté z exekúcie.

(⁵) Ustanovenia zákona č. 110/1940 Sl. z. ostávajú nedotknuté.

§ 61.

Legitímácie poslancov.

(¹) Poslanec dostane ako úradný preukaz legitímáciu s fotografiou, podpísanou predsedom Snemu.

(²) Legitímácia oprávňuje poslanca bezplatne cestovať v hociktovej triede pre dopravu osôb určených vlakov štátnych železníc, súkromných železníc v štátnej správe a Tatranskej elektrickej vicinálnej železnice, v autobusoch štátnych železníc a v súkromných autobusoch, slúžiacich pravidelnej doprave osôb, ako aj na všetkých dopravných prostriedkoch Bratislavskej elektrickej účastinnej spoločnosti.

DIEL ŠESTNASTÝ.

Záverečné ustanovenia.

§ 62.

Derogačné ustanovenie.

Zrušuje sa nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 50/1939 Úr. nov. a zákon č. 84/1939 Sl. z.

§ 63.

Účinnosť a vykonanie zákona.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Vykoná ho predsedníctvo Snemu a všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Sivák v. r. aj za min. Dr. Medrického

Čatloš v. r.

249.**Zákon**

zo dňa 12. novembra 1941,

o členstve v správnych a dozorných radách účastinných spoločností a družstevných sväzoch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Správnou radou podľa tohto zákona je

a) správna rada tuzemskej účastinnej spoločnosti,

b) zastupiteľstvo (reprezentácia) tuzemskej filiálky zahraničnej účastinnej spoločnosti,

c) správna rada družstevného sväzu (ústredia).

(²) Dozornou radou podľa tohto zákona je

a) dozorná rada tuzemskej účastinnej spoločnosti,

b) dozorná rada družstevného sväzu (ústredia).

§ 2.

(¹) Počet členov správnej rady [§ 1, ods. 1, písm. a) a c)] nesmie byť väčší ako

a) sedem, ak základná istina neprevyšuje Ks 10 miliónov,

b) deväť pri základnej istine od Ks 10 miliónov do Ks 20 miliónov,

c) trinásť, ak základná istina prevyšuje Ks 20 miliónov.

(²) Zastupiteľstvo [§ 1, ods. 1, písm. b)] môže mať najviac troch členov.

(³) Dozorná rada nesmie mať viac ako sedem členov.

§ 3.

(¹) Členom správnej rady nesmie byť

a) ten, kto je už zároveň členom piatich správnych alebo dozorných rád,

b) cudzinec, ak počet cudzích príslušníkov-členov správnej rady dosahuje už polovicu celkového počtu členov správnej rady,

c) ten, kto podľa iných predpisov nesmie byť členom správnej rady.

(²) Príslušné ministerstvo môže povoliť výnimku zpod ustanovení ods. 1, písm. a) a b), ak to vyžaduje verejný záujem.

§ 4.

(¹) Členom dozornej rady nesmie byť

a) ten, kto je už zároveň členom piatich dozorných alebo správnych rád,

b) cudzinec,

c) ten, kto podľa iných predpisov nesmie byť členom dozornej rady.

(²) Príslušné ministerstvo môže povoliť výnimku zpod ustanovenia ods. 1, písm. a), ak to vyžaduje verejný záujem.

§ 5.

Poslanec Snemu Slovenskej republiky v rámci §§ 3 a 4 pod disciplinárnymi následkami môže byť členom v správnej alebo dozornej rade len s predchádzajúcim súhlasom príslušného ministerstva.

§ 6.

Štátny a verejný zamestnanec v rámci §§ 3 a 4 a podľa iných platných predpisov môže byť členom v správnej alebo dozornej rade len s predchádzajúcim súhlasom svojho ministerstva (ústredného úradu).

§ 7.

(¹) Výška odmeny, poskytovanej členom správnej rady za ich činnosť, musí byť úmerná vykonanej práci, strate času, majetkovému stavu podniku a dosiahnutému finančnému výsledku hospodárenia v období, za ktoré sa odmena poskytuje. Má byť tiež úmerná sumám vynaloženým v patričnom období na verejné ciele a na zlepšenie sociálnych pomerov v podniku.. Ak príslušné ministerstvo zistí, že bola určená neprimerane vysoká odmena, môže nariadiť upraviť ju na výšku, ktorá zodpovedá predošlým ustanoveniam tohto odseku a súčasne uložiť správnej rade vymáhanie rozdielu prípadne už vyplateného..

(¹) Predseda správnej rady je povinný oznámiť príslušnému ministerstvu celkovú výšku odmeny a jej rozdelenie na jednotlivých členov do 15 dní od jej určenia. Ak príslušné ministerstvo do 30 dní od podania oznámenia nerozhodne, stanovenie odmeny pokladá sa za schválené.

(²) Ak stanovy ustávajú odmenu pre členov správnej rady podielom na zisku (tantiéma), vypočíta sa tento podiel len z čistého zisku, ustáleného podľa zásad o vypočítaní čistého zisku (§ 157, bod 14 obchodného zákona).

(³) Pod odmenou podľa tohto zákona treba rozumieť každú platbu k dobru člena správnej rady z titulu tohto členstva (prezenčné známky, pevný plat, tantiéma, naturálie a pod.) okrem náhrady hotových výdavkov, skutočne vzniklých.

§ 8.

Ak nie je výška odmeny, poskytovanej členom dozornej rady určená v stanovách pevnou ročnou sumou, určí sa obdobne podľa zásad § 7, ods. 1, 3 a 4.

§ 9.

Ak boli vyvolení do správnej alebo dozornej rady náhradníci, týmto ako takým neurisľúcha nijaká odmena.

§ 10.

(¹) Porušenie alebo obidlenie ustanovení §§ 3, 4 a 7, ods. 2 tohto zákona tresce príslušný krajský súd ako prečin odkázaný do pôsobnosti obchodných súdov potukou do Ks 20.000.

(²) Súčasne s uložením pokuty za porušenie alebo obidlenie ustanovení §§ 3 a 4 treba vypovedať stratu členstva v dotyčnej správnej alebo dozornej rade.

§ 11.

Účastinné spoločnosti a družstevné sväzy sú povinné prispôbiť svoje stanovvy ustanoveniam § 2 na najbližšom valnom shromaždení (riadnom alebo mimoriadnom), ale najneskoršie do 30. septembra 1942. Dňom 1. októbra 1942 stávajú sa neplatnými ustanovenia stanov, ktoré odporujú tomuto zákonu a firemný súd má bezodkladne pokračovať podľa § 32 nariadenia ministra pravosúdia č. 68.300/1941 I. M.

§ 12.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. aj za min. Dr. Medrického

250.

Zákon

zo dňa 12. novembra 1941,

ktorým sa mení a doplňuje zákon o priamych daniach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Zákon č. 76/1927 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 180/1927, 167/1930 a 226/1936 Sb. z. a n., vládných nariadení č. 393/1938 Sb. z. a n. (č. 2/1939 Sb. I.) a č. 160/1939 Sl. z. ako aj zákonov č. 60/1940, 130/1941 a 180/1941 Sl. z. sa mení a doplňuje takto:

Cl. 1.

Ustanovenia § 79, ods. 1, písm. h) sa zrušujú a nahrádzajú takto:

„h) pri podnikoch, ktoré mali preukázateľne po celé jedno hospodárske obdobie predchádzajúce bezprostredne obchodnému obdobiu pre zdanenie rozhodnému nepretržite vo svojom vlastníctve aspoň 15% účastí, kuksov, podielov alebo úžitkových listov iného tuzemského tejto daní podrobeného podniku, podiel na zisku z hodnôt, ktoré mali v uvedenom čase nepretržite vo vlastníctve; odpočet tohto podielu na zisku je prípustný len do výšky jednoročného podielu, ktorý pochádza zo zisku bilančne vykázaného a z obchodného obdobia bezprostredne predchádzajúceho obchodnému obdobiu pre zdanenie rozhodnému. Minister financií môže z tohto ustanovenia povoliť výnimku pri koncentracii peňažných ústavov.“

Cl. 2.

Ustanovenia § 184 sa zrušujú a nahrádzajú takto:

„(¹) Služobné požitky (§ 7, ods. 3 a § 11), zásadne daní dôchodkovej podrobené

(§ 1) a od nej podľa § 2 neoslobodené, sú podrobené dani z vyššieho služného, nakoľko presahujú úhrnom ročne 100.000 Ks po odpočítaní srážok podľa ustanovení § 15 prípustných — okrem dane z vyššieho služného — a s týmito služobnými požitkami priamo hospodársky súvisiacich. Tantiemy uvedené v § 183, ods. 4 sú tejto dani podrobené, nie však požitky uvedené v § 183, ods. 1.

(²) Podkladom dane je výška služobných požitkov určená pri vyrubovaní dane dôchodkovej; vyrubí ju vyrubovací úrad.

(³) Daň činí 3% zo sumy, o ktorú presahujú požitky vypočítané podľa ods. 1 a 2 ročne 100.000 Ks. Pre výpočet dane sa zaokrúhli daňová základňa na 100 Ks dolu.

(⁴) K dani z vyššieho služného sa vyberá prirážka, ktorá činí 100% vyrubenej dane. Táto prirážka nie je podkladom vyrubovania akýchkoľvek prirážok.

(⁵) Pre túto daň platia obdobne ustanovenia § 4, ods. 1 a §§ 23 až 25."

Čl. 3.

Tento zákon nadobudne účinnosť počínajúc daňovým rokom 1942; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

251.

Vyhláška ministra financií zo dňa 10. novembra 1941 o dočasnom zrušení cla na mak.

(¹) Po dohode s Ministerstvom hospodárstva podľa ods. 4, čl. IV. vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. zrušujem clo na dovoz maku (s. č. 46) do množstva 400.000 kg ako spotrebnej suroviny na výrobu umelých jedlých tukov v predpoklade, že sa pri dovoze predloží osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, že ide o jeho použitie výlučne na výrobu oleja pre umelé jedlé tuky.

(²) Dovoz v ods. 1 uvedeného množstva tovaru taktiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colný úrad Bratislava, ktorý zároveň poverujem kontrolou dovezeného množstva.

(³) Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

252.

Vyhláška ministra financií zo dňa 8. novembra 1941 o dočasnom snižení cla na nátrónovú (sulfátovú) celulózu.

(¹) Podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. po dohode s Ministerstvom hospodárstva snižujem na čas do 31. decembra 1942 clo na nátrónovú (sulfátovú) celulózu (sadz. pol. 284 b/2) na sumu 5.— Ks za 100 kg hrubej váhy, v predpoklade, že sa pri dovoze predloží osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, že táto bude upotrebená na výrobu nátrónového papiera, z ktorého budú vyrábané výlučne nátrónové vrecia.

(²) Dovoz tovaru uvedeného v ods. 1 musí sa uskutočniť cez colný úrad v Žiline, ktorý sa zároveň poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

253.

Vyhláška ministra financií zo dňa 11. novembra 1941 o dočasnom snižení cla na odpadkovú kožu.

(¹) Podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. v dohode s Ministerstvom hospodárstva snižujem clo na dovoz kože odpadkovej (sadz. pol. 328/c) do množstva 300.000 kg na sumu 20.— Ks za 100 kg hrubej váhy v predpoklade, že sa pri dovoze predloží osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, že ide o jej upotrebenie výlučne pre továrne na obuv.

(²) Dovoz v ods. 1 uvedeného množstva tovaru taktiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colný úrad Nitra, ktorý zároveň poverujem kontrolou dovezeného množstva.

(³) Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok čini v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých častok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena jednotlivých častok objednaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané častky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé častky predávajú sa i v knižkupectvách.

Zakúpené častky sa nevymieňajú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne 1* 10* 2 (Predsedníctvo vlády — Slovenský zákonník a Úradné noviny, Bratislava.) Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 70.

Vydaná dňa 29. novembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (254.—256.) 254, Vládne nariadenie o skúšobnom poriadku pre prísne skúšky na prírodovedeckej fakulte Slovenskej univerzity. — 255, Zákon zmenkový. — 256, Zákon šekový.

254.

Vládne nariadenie zo dňa 21. novembra 1941

o skúšobnom poriadku pre prísne skúšky
na prírodovedeckej fakulte Slovenskej
univerzity.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6
a § 8, odsek 3 zákona č. 168/1940 Sl. z.
nariaduje:

§ 1.

Podmienkou dosiahnutia doktorátu
vied prírodných (doctor rerum naturalium,
RNDr.) je predložiť vedeckú rozpravu
(disertáciu) a složiť dve prísne skúšky
(rigoróza). Týmto sa má zistiť, či je kan-
didát spôsobilý vedecky bádať a v akjej
miere.

§ 2.

(¹) Kandidát, ktorý chce byť pripustený
na prísne skúšky, podá na dekanstvo prí-
rodovedeckej fakulty žiadosť a pripojí
k nej tieto doklady:

a) maturitné vysvedčenie zo strednej
školy alebo ak je cudzím štátnym prísluš-
níkom, vysvedčenia, na základe ktorých
bol na prírodovedeckej fakulte imatriku-
lovaný ako riadny poslucháč;

b) absolútorium, dokazujúce, že bol 8
semestrov — poľažne ak je abiturientom
bývalej sedemtriednej reálky, 10 semestrov
— poslucháčom prírodovedeckej fakulty
domácej alebo cudzej univerzity, ak se-
mestre na nej absolvované započítavajú sa
podľa študijného poriadku do predpísané-
ho času. Zo štúdia na domácej fakulte
filozofickej, lekárskej alebo na domácej
vysokej škole technickej započítava sa
z celého času podľa uváženia profesorské-
ho sboru najviac časť, ktorá nepresahuje
6 semestrov. Riadnym poslucháčom filo-
zofickej fakulty, ktorí vo svojej študijnej
skupine si zapisali zemeпис alebo prirod-

pis, započítajú sa všetky semestre, zapí-
sané na filozofickej fakulte;

c) curriculum vitae s vyznačením odbo-
rov, štúdiom ktorých sa kandidát osobitne
zaoberal; za doklady možno pokladať aj
vysvedčenia o prácach vo vedeckých ústa-
voch, laboratóriách, seminároch a pod.;

d) prácu, ktorú žiada kandidát prijať
za vedeckú rozpravu (disertáciu).

(²) Vo výnimočných prípadoch môže
Ministerstvo školstva a národnej osvety
na základe návrhu profesorského sboru
povoliť na skúšky pripustiť i kandidátov,
ktorí nemôžu predložiť preukazy uvede-
né v odseku 1, písm. b).

§ 3.

(¹) Vedeckú rozpravu (disertáciu), po-
trebnú na dosiahnutie doktorátu, musí
kandidát samostatne vypracovať. Práca
musí vyhovovať požiadavkám vedeckej
metódy a obohacovať vedecké bádanie,
čira kompilácia nestačí. Téma vedeckej
rozpravy sa má týkať odboru, zastúpeného
na prírodovedeckej fakulte aspoň jednou
profesúrou.

(²) Vedeckú rozpravu treba napísať v
jazyku, ktorý určuje § 2 zákona č. 168/
1940 Sl. z. ako jazyk skúšobný. Výnimky
z tohto ustanovenia ako aj podrobnosti ur-
čuje profesorský sbor.

(³) Rukopis vedeckej rozpravy má mať
vhodnú úpravu a musí sa napísať zreteľne.
Ak sa predkladá už vytlačená vedecká
rozprava, treba ju predložiť v štyroch, po-
ľažne pri väčších dielach v jednom vyho-
tovení.

§ 4.

(¹) Predloženú vedeckú rozpravu dá
dekan posúdiť ako referentom dvom riad-
nym profesorom, a ak ich niet, dvom mi-
noriadnym profesorom toho odboru, kto-
rého sa vedecká rozprava týka. Ak tento
odbor nie je zastúpený dvoma profesormi,
druhým referentom môže byť riadny alebo

mimoriadny profesor odboru obsahove najbližšieho.

(¹) Referenti podajú o vedeckej rozprave najneskoršie do konca nasledujúceho semestra písomný posudok a návrh, či pripustia kandidáta na prísne skúšky, alebo nie. Ak sa referenti nedohodnú, rozhodne profesorský sbor. Reprobovanie vedeckej rozpravy má ten istý účinok ako reprobovanie na prísnej skúške.

(²) Vedecká rozprava sa uloží v archíve fakulty.

§ 5.

(¹) Ústne prísne skúšky (rigoróza) sú dve: hlavná — dvojhodinová a vedľajšia — jedn hodinová.

(²) Dve tretiny času hlavnej prísnej skúšky venujú sa odboru vedeckej rozpravy so zreteľom na jeho metódy a dejinný vývoj. K nemu sa pripojuje jeden z odborov, uvedených v § 6, odsek 1 pod príslušným písmenom.

(³) Predmetom vedľajšej prísnej skúšky je podľa voľby kandidátovej niektorá disciplína vied biologických alebo exaktných alebo niektorý z odborov, uvedených v § 6, odsek 2 pod tým istým písmenom, ak nie je odborom hlavnej prísnej skúšky.

§ 6.

(¹) Predmetmi hlavnej prísnej skúšky môžu byť:

a) algebra, matematická analýza, geometria, topológia;

b) experimentálna fyzika, teoretická fyzika, atomová fyzika;

c) astronómia, astrofyzika, geofyzika;

d) fyzikálna geografia, antropogeografia, regionálna geografia, geografia Slovenska, meteorológia s klimatológiou, geofyzika;

e) teoretická chémia anorganická, teoretická chémia organická, fyzikálna chémia, všeobecná chémia anorganická, všeobecná chémia organická, analytická chémia;

f) mineralógia, petrografia, kryštalografia;

g) geológia, paleontológia, petrografia;

h) botanika všeobecná, botanika systematická, fytogeografia;

i) zoológia všeobecná, zoológia systematická, zoológia experimentálna, antropológia.

(²) K predmetom uvedeným v ods. 1, môže byť vedľajším predmetom:

a) ku skupine, uvedenej v ods. 1, písm. a) — experimentálna fyzika, teoretická fyzika, chémia, astronómia, analytická mechanika, astrofyzika, geofyzika;

b) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. b) — matematická analýza, diferenciálna geometria, syntetická geometria, aplikovaná matematika, chémia, astronómia, astrofyzika, meteorológia, geofyzika;

c) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. c) — matematická analýza, geometria, aplikovaná matematika, experimentálna fyzika, teoretická fyzika, meteorológia, chémia;

d) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. d) — matematická analýza, aplikovaná matematika, experimentálna fyzika, teoretická fyzika, analytická mechanika, astronómia, astrofyzika, chémia, geológia, botanika, zoológia, fyzikálna geografia, antropogeografia, regionálna geografia, všeobecné dejiny, dejiny Slovenska;

e) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. e) — matematická analýza, experimentálna fyzika, teoretická fyzika, geofyzika, astrofyzika, mineralógia, botanika, zoológia, geológia;

f) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. f) — geometria, experimentálna fyzika, teoretická fyzika, chémia, geológia, geofyzika;

g) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm.

g) — mineralógia, experimentálna fyzika, chémia, petrografia, geofyzika, meteorológia s klimatológiou, botanika, zoológia, geografia, antropológia a paleontológia;

h) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. h) — matematická analýza, experimentálna fyzika, chémia, meteorológia s klimatológiou, geológia, zoológia, paleontológia, geografia, antropológia;

i) ku skupine uvedenej v ods. 1, písm. i) — matematická analýza, experimentálna fyzika, chémia, mineralógia, geológia, botanika, paleontológia, geografia, antropológia.

§ 7.

(¹) Predsedom skúšobnej komisie je dekan alebo jeho zástupca prodekan. Examinátormi na hlavnej prísnej skúške sú obidvaja referenti o vedeckej rozprave a profesor zvoleného alebo zvolenému odboru najbližšie príbuzného odboru. Na skúške je prítomný aj asesor. Asesorom má byť

profesor fakulty, určený predsedom skúšobnej komisie. Má právo dávať kandidátovi otázky a hlasuje o výsledku skúšky. Ak je examinátor tohto zvoleného odboru súčasne referentom o vedeckej rozprave, skúša z odboru vedeckej rozpravy cez celý na to určený čas iba referent, zastupujúci na fakulte tento odbor, a pri hlasovaní o výsledku skúšky má potom dva hlasy.

(¹) Predseda skúšobnej komisie na hlavnej prísnej skúške nehlasuje, ale s formálnej stránky má právo véta; na vedľajšom rigoróze povinný je dirimovať.

(²) Na vedľajšej prísnej skúške skúšajú dvaja profesori. Ak sú predmetom vedľajšieho rigoróza vedy duchovné, pozývajú sa ako examinátori profesori patričnej fakulty.

§ 8.

(¹) Všetky prísne skúšky sú verejné. Pred hlasovaním o výsledku skúšok je porada. Ušnáša sa väčšinou hlasov. Výsledok sa označuje — známku „dobre“, „dostatočne“ alebo „nedostatočne“. Znamku „s vyznamenaním“ z niektorého predmetu možno priznať len, ak známka „dobre“ sa schválila všetkými hlasmi.

(²) Ak je výsledok dvojtretinovej časti hlavnej prísnej skúšky nedostatočný, kandidát sa reprobuje.

(³) Výsledok skúšky oznámi kandidátovi predseda skúšobnej komisie.

§ 9.

(¹) Prísne skúšky sa môžu skladat' v hocakom poradi.

(²) Ak kandidáta na prísnej skúške reprobovali, nemožno ho pripustiť na ďalšiu prísnu skúšku a musí ju opakovať z tých istých predmetov. Na opakovanie prísnej skúšky určí komisia najmenej 3-mesačnú lehotu. Po druhej reprobácii možno skúšku už len raz opakovať, a to iba po jednom roku. Ale ak kandidát podal novú disertáciu z iného odboru, môže po jej schválení skladat' inú prísnu skúšku. Po tretej reprobácii na prísnej skúške z tých istých predmetov prírodných vied na Slovenskej univerzite kandidát už nemôže dosiahnuť doktorát.

§ 10.

(¹) Skúšobná taxa za hlavnú prísnu skúšku sa určuje sumou 320.— Ks. Z toho

predseda dostane 50.— Ks, examinátori po 40.— Ks, asesor 30.— Ks, kancelársky fond univerzitný 20.— Ks. Ak predseda je skúšobným komisárom, má nárok aj na podiel skúšobného komisára. Ostatok sa rozdelí medzi skúšobných komisárov prísnych skúšok, ak profesorský sbor neurčí inak.

(²) Skúšobná taxa za vedľajšiu prísnu skúšku sa určuje sumou 160.— Ks. Z toho predseda dostane 30.— Ks, examinátori po 25.— Ks, kancelársky fond univerzity 10.— Ks. Ak predseda je skúšobným komisárom, má nárok aj na podiel skúšobného komisára. Ostatok sa rozdelí medzi skúšobných komisárov prísnych skúšok, ak profesorský sbor neurčí inak.

(³) Skúšobné taxy vyberá, rozdeľuje a vyúčtuje dekan.

(⁴) Ak kandidát odstúpi bez vážnej príčiny od skúšky, taxa prepadá v prospech skúšobnej komisie.

§ 11.

Promócia sa koná pod predsedníctvom rektora v prítomnosti dekanov všetkých fakúlt.

§ 12.

Promočná taxa sa určuje sumou 300.— Ks. Z toho rektor dostane 60.— Ks, dekan prírodovedeckej fakulty 60.— Ks, ostatní dekaní spolu 60.— Ks, riadni profesori prírodovedeckej fakulty spolu 60.— Ks, kancelársky fond univerzity 30.— Ks a kancelársky fond prírodovedeckej fakulty 30.— Ks.

§ 13.

Vládne nariadenie č. 214/1921 Sb. z. a n. a všetky predpisy, vydané na jeho vykonanie, sa zrušujú.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osveety.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

255.**Zákon zmenkový
zo dňa 20. novembra 1941.**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVY.**Cudzia zmenka.****Hlava prvá.****Vystavenie a forma cudzej zmenky.****§ 1.**

Cudzia zmenka obsahuje:

1. označenie ako zmenka v samom texte listiny rečou, v ktorej je listina spísaná,
2. bezpodmienečný prikaz zaplatiť určitú sumu,
3. meno toho, kto má platiť (zmenečníka),
4. údaj sroku,
5. údaj platobného miesta,
6. meno toho, komu alebo na prikaz (ordre) koho sa má platiť,
7. dátum a údaj miesta vystavenia,
8. podpis vystaviteľa.

§ 2.

(¹) Listina, v ktorej chýba niektorá náležitosť, uvedená v § 1 tohto zákona, neplatí za cudziu zmenku, okrem prípadov určených v nasledujúcich odsekoch.

(²) Zmenka bez udania sroku platí za zmenku na videnie.

(³) Ak niet osobitného údaja, platí miesto uvedené pri mene zmenečníka za miesto platobné a zároveň za bydlisko zmenečníka.

(⁴) Ak sa vo zmenke neudáva, kde bola vystavená, platí, že bola vystavená v mieste, uvedenom pri mene vystaviteľa.

§ 3.

(¹) Zmenka môže znieť na vlastný prikaz vystaviteľa.

(²) Zmenečníkom môže byť aj vystaviteľ.

(³) Zmenku možno vystaviť na účet tretej osoby.

§ 4.

Zmenka môže mať údaj, že je splatná u tretej osoby, a to v mieste, kde má zmenečník svoje bydlisko, alebo inde.

§ 5.

(¹) Vo zmenke sročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ predpísať, že sa má zmenková suma zúčtovať. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

(²) Úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak toho niet, platí doložka o úrokoch za nenapísanú.

(³) Úroky sa počítajú odo dňa vystavenia zmenky, ak nebol určený deň iný.

§ 6.

(¹) Ak je zmenková suma udaná písmenami i číslicami a tieto údaje sa neshodujú, platí suma vyjadrená písmenami.

(²) Ak je zmenková suma udaná viac ráz písmenami alebo viac ráz číslicami, platí pri rozpore suma nižšia.

§ 7.

Ak sú na zmenke podpisy osôb, nespôsobilých zaviazaf sa zmenkou, podpisy nepravé alebo podpisy osôb vymyslených, alebo podpisy, ktoré z hocakého iného dôvodu nezaväzujú osoby, ktoré zmenku podpísali, alebo menom ktorých bola zmenka podpísaná, nemá to vplyv na platnosť záväzkov ostatných podpísaných osôb.

§ 8.

Kto dá na zmenku svoj podpis ako zástupca osoby, za ktorú nemá práva konať, je sám zaviazaný zo zmenky; ak zaplatil, má tie isté práva, ktoré by mal údajne zástupený. To isté platí o zástupcovi, ktorý prekročil svoju pôsobnosť.

§ 9.

(¹) Vystaviteľ je zodpovedný za prijatie a zaplatenie zmenky.

(²) Svoju zodpovednosť za prijatie môže vystaviteľ vylúčiť, naproti tomu každá doložka, ktorou vylučuje svoju zodpovednosť za zaplatenie, platí za nenapísanú.

§ 10.

Ak zmenka, pri vydaní neúplná, bola doplnená v rozpore s dohodou, nemožno majiteľovi zmenky namietaf, že dohoda nebola zachovaná, ak nenadobudol zmenku obmyselne, ani mu nemožno pričítať hrubú neobľhosť pri jej nadobudnutí.

Hlava druhá.

Rubopis (indosament).

§ 11.

(1) Každú zmenku, i keď neznie výslovné na príkaz, možno previesť rubopisom (indosovať).

(2) Ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „mie na príkaz“ alebo výraz rovnakého významu, možno previesť zmenku len cesiou a s jej účinkami.

(3) Zmenku možno indosovať i na zmenečnika, a to bez ohľadu, či ju prijal alebo nie, na vystaviteľa alebo na iného zmenečne zaviazaného. Tieto osoby môžu zmenku ďalej indosovať.

§ 12.

(1) Rubopis musí byť bezpodmienečný. Každá podmienka, od ktorej by bol závislý, platí za nenapísanú.

(2) Čiastočný rubopis je neplatný.

(3) Rubopis na majiteľa platí za rubopis nevyplnený (blankoindosament).

§ 13.

(1) Rubopis musí byť na zmenke alebo na liste s ňou spojenom (prívesok, alonž). Rubopisec (indosant) musí ho podpísať.

(2) Rubopis nemusí udávať rubopisníka (indosatára), ba môže pozostávať len z podpisu rubopisca (nevyplnený rubopis). V poslednom prípade je rubopis len vtedy platný, ak je na rube zmenky alebo na prívesku.

§ 14.

(1) Rubopisom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky.

(2) Pri nevyplnenom rubopise môže majiteľ:

a) vynívať rubopis svojim menom alebo menom iného,

b) indosovať zmenku ďalej nevyplneným rubopisom alebo na určitú osobu,

c) odovzdať zmenku tretej osobe bez vyplnenia blankoindosamentu a bez indosovania.

§ 15.

(1) Rubopisec je zodpovedný, ak niet opačnej doložky, za prijatie a zaplatenie zmenky.

(2) Rubopisec môže zakázať ďalšie indosovanie; v tomto prípade nie je zodpovedný osobám, na ktoré bola zmenka potom indosovaná.

§ 16.

(1) Ten, kto má zmenku (držiteľ zmenky), platí za oprávneného majiteľa, ak sa legitimuje nepretržitým radom rubopisov, i keby posledný z nich bol nevyplnený. Rubopisy prečiarknuté platia pritom za nenapísané. Ak nasleduje po nevyplnenom rubopise ďalší rubopis, platí, že podpisovateľ tohto nadobudol zmenku rubopisom nevyplneným.

(2) Ak niekto prišiel o zmenku z hociakej príčiny, nie je nový majiteľ, ktorý sa legitimuje spôsobom uvedeným v odseku 1, povinný zmenku vydať, ak ju nenadobudol obmyslelne, ani mu nemožno pri čítať hrubú nebalosť pri jej nadobudnutí.

§ 17.

Osoby žalované zo zmenky nemôžu činiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na ich osobných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, ak len majiteľ, nadobúdajúc zmenku, nekonal vedome na ujmu dlžníka.

§ 18.

(1) Ak obsahuje rubopis doložku „hodnotu vybrať“, „na inkaso“, „in procura“ alebo inú doložku vyjadrujúcu len zmocnenie, môže majiteľ vykonávať všetky práva zo zmenky a môže ju indosovať len rubopisom zmocňovacím (prokúraindosamentom).

(2) Osoby zaviazané zo zmenky môžu v tomto prípade činiť majiteľovi len také námietky, ktoré by mohli činiť rubopiscovi.

(3) Plná moc z prokúraindosamentu nezaničí ani smrťou zmocniteľa ani stratou jeho spôsobilosti konať.

§ 19.

(1) Ak obsahuje rubopis doložku „hodnota na zabezpečenie“, „hodnota ako záloh“ alebo inú doložku vyjadrujúcu danie zmenky do zálohu, môže majiteľ vykonávať všetky práva zo zmenky, ale jeho rubopis platí len ako rubopis zmocňovací.

(2) Osoby zaviazané zo zmenky nemôžu činiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na ich osobných vzťahoch k rubopiscovi, ak len majiteľ, nadobúdajúc zmenku, nekonal vedome na ujmu dlžníka.

§ 20.

(¹) Posrokový rubopis má tie isté účinky ako rubopis pred srokom. Keď však bola zmenka indosovaná až po proteste pre neplatenie alebo po uplynutí protestnej lehoty, má rubopis len účinky cesie.

(²) Kým sa nedokáže opak, má sa za to, že nedatovaný rubopis bol napísaný pred uplynutím protestnej lehoty.

Hlava tretia.

Prijatie zmenky (akcept).

§ 21.

Majiteľ alebo držiteľ môže zmenku až do sroku predložiť zmenečníkovi v jeho bydlisku na prijatie.

§ 22.

(¹) V každej zmenke môže vystaviteľ predpísať, že zmenka sa musí predložiť na prijatie a môže aj určiť na to lehotu.

(²) Vystaviteľ môže zakázať v zmenke jej predloženie na prijatie, ak len nejde o zmenku splatnú u osoby tretej, alebo o zmenku splatnú v inom mieste než v bydlisku zmenečníka, alebo o zmenku na určitý čas po videní.

(³) Vystaviteľ môže predpísať i to, že zmenku neslobodno predložiť na prijatie pred určitým termínom.

(⁴) Ak vystaviteľ nezakázal predložiť zmenku na prijatie, každý rubopisec môže predpísať, že zmenka sa musí predložiť na prijatie a môže aj určiť na to lehotu.

§ 23.

(¹) Zmenka na určitý čas po videní musí sa predložiť na prijatie do jedného roku od dáta vystavenia.

(²) Vystaviteľ môže určiť lehotu kratšiu alebo dlhšiu.

(³) Rubopisci môžu skrátiť tieto lehoty.

§ 24.

(¹) Zmenečník môže žiadať, aby sa mu zmenka ešte raz predložila na prijatie v deň, nasledujúci po prvom predložení. Účastníci len vtedy sa môžu odvolávať, že tejto žiadosti sa nevyhovelo, ak žiadosť bola poznamenaná v proteste.

(²) Majiteľ nie je povinný zmenku, predloženú na prijatie, ponechať v rukách zmenečníka.

§ 25.

(¹) Prijatie napíše sa na zmenku. Vyjadruje sa slovom „prijaté“ alebo iným slovom rovnakého významu; zmenečník musí prijatie podpísať. Holý podpis zmenečníka na líci zmenky platí za prijatie.

(²) Ak je zmenka sročná určitý čas po videní, alebo má sa podľa osobitnej doložky predložiť na prijatie v určitej lehote, musí sa prijatie datovať, a to dňom, ktorého sa stalo, alebo na žiadosť majiteľa dňom predloženia. Ak prijatie nebolo datované, musí majiteľ, aby si zachoval postihové práva proti rubopiscem a vystaviteľovi, dať toto opominutie zistiť včas protestom.

§ 26.

(¹) Prijatie musí byť bezpodmienečné, ale možno ho obmedziť na čiastku zmenkovej sumy.

(²) Každá iná odchýlka v prijatí od obsahu zmenky rovná sa odopretiu prijatia. Ale i v tomto prípade je príjemca zaviazaný v medziach svojho prijatia.

§ 27.

(¹) Ak udal vystaviteľ vo zmenke platobné miesto, odlišné od bydliska zmenečníka, ale neoznačil tretiu osobu, u ktorej sa má zaplatiť, môže túto osobu udať zmenečník pri prijatí. Ak ju neudal, má sa za to, že sa príjemca sám zaviazal zaplatiť v platobnom mieste.

(²) Ak je zmenka splatná u zmenečníka, môže tento vo svojom prijatí udať adresu vo svojom bydlisku, kde sa má zaplatiť.

§ 28.

(¹) Prijatím zaväzuje sa zmenečník zaplatiť zmenku pri sroku.

(²) Ak nebola zmenka zaplatená, majiteľ, i keď je vystaviteľom, má proti príjemcovi priamy nárok zo zmenky na všetko, čo možno požadovať podľa §§ 48 a 49.

§ 29.

(¹) Ak prečiarkne zmenečník svoje prijatie na zmenke pred jej vrátením, platí, že prijatie bolo odopreté. Kým sa nedokáže opak, má sa za to, že prečiarknutie sa stalo pred vrátením zmenky.

(²) Ak však zmenečník písomne oznámil svoje prijatie majiteľovi alebo inej osobe, podpísanej na zmenke, je im zaviazaný podľa obsahu svojho prijatia.

Hlava štvrtá.

Zmenkové rukojemstvo (aval).

§ 30.

(¹) Zaplatenie zmenkovej sumy alebo jej čiastky možno zabezpečiť zmenkovým rukojemstvom.

(²) Túto zábezpeku môže poskytnúť tretia osoba, ale i ten, kto zmenku už podpísal.

§ 31.

(¹) Rukojemstvo napíše sa na zmenku alebo na privesok.

(²) Rukojemstvo sa vyjadruje slovami „ako ručiteľ“ alebo doložkou rovnakého významu; ručiteľ ho musí podpísať.

(³) Holý podpis na lici zmenky platí za rukojemstvo, ak nejde o podpis zmenečníka alebo vystaviteľa.

(⁴) V rukojemstve treba udať, za koho sa preberá. Ak niet tohto údaja, platí, že ručenie bolo prevzaté za vystaviteľa.

§ 32.

(¹) Zmenkový ručiteľ je zodpovedný rovnako ako ten, za koho sa zaručil.

(²) Záväzok zmenkového ručiteľa je platný i vtedy, keď záväzok, za ktorý sa zaručil, je neplatný z inej príčiny než pre vadu formy.

(³) Vyplatením zmenky nadobúda zmenkový ručiteľ práva zo zmenky proti tomu, za koho sa zaručil a proti osobám, ktoré sú tomuto zo zmenky zaviazané.

Hlava piata.

Sročnosť zmenky.

§ 33.

(¹) Zmenku možno vystaviť na videnie,
na určitý čas po videní,
na určitý čas po dате,
na určitý deň.

(²) Zmenky s iným údajom sroku alebo s postupnou sročnosťou sú neplatné.

§ 34.

(¹) Zmenka na videnie je sročná pri predložení. Takáto zmenka musí byť predložená na platenie do jedného roku od dате vystavenia. Vystaviteľ môže určiť lehotu kratšiu alebo dlhšiu. Rubopisci môžu tieto lehoty skrátiť.

(²) Vystaviteľ môže predpísať, že zmenku na videnie neslobodno predložiť na platenie pred určitým termínom. V tomto prípade začína sa lehota na predloženie od tohto termínu.

§ 35.

(¹) Sročnosť zmenky na určitý čas po videní určuje sa podľa dате prijatia alebo podľa dате protestu.

(²) Ak niet protestu, platí voči prijemcovi, že nedatované prijatie sa stalo posledného dňa lehoty, určenej na predloženie na prijatie.

§ 36.

(¹) Zmenka, znejúca na jeden alebo viac mesiacov po dате alebo po videní, je sročná odpovedajúceho dňa mesiaca, v ktorom sa má platiť. Ak niet tohto dňa, je zmenka sročná v posledný deň mesiaca.

(²) Ak znie zmenka na jeden alebo viac mesiacov a pol mesiaca po dате alebo po videní, počítajú sa najprv celé mesiace.

(³) Ak je srok určený na začiatok, prostriedok (polovicu) alebo koniec mesiaca, rozumie sa tým prvý, pätnásty alebo posledný deň mesiaca.

(⁴) Výrazy „osem dní“ alebo „pätnásť dní“ neznamenajú jeden alebo dva týždne, ale celých osem alebo pätnásť dní.

(⁵) Výraz „pol mesiaca“ znamená pätnásť dní.

§ 37.

(¹) Ak je zmenka splatná určitého dňa v mieste, ktorého kalendár sa líši od kalendára miesta vystavenia, platí pre deň sroku kalendár platobného miesta.

(²) Ak je zmenka, vystavená na miesto s iným kalendárom, sročná za určitý čas po dате, prepočítala sa deň vystavenia na deň odpovedajúci mu podľa kalendára platobného miesta a podľa toho sa určí deň sroku.

(³) Lehoty na predloženie zmienek počítajú sa podľa ustanovení odseku 2.

(⁴) Ustanovenia odsekov 1 až 3 neplatia, ak vyplýva z doložky na zmenke alebo vôbec z jej obsahu úmysel použiť iné pravidlá.

Hlava šiesta.

Platenie.

§ 38.

(¹) Zmenku, sročnú v určitý deň alebo určitý čas po dате alebo po videní, musí

majiteľ predložiť na platenie v deň platobný alebo v niektorom z nasledujúcich dvoch všedných dní.

(¹) Predloženie zmenky odúčtovní rovná sa jej predloženiu na platenie.

(²) Vládnym nariadením sa určí, ktoré ustanovizne možno pokladať za odúčtovne a pri akých podmienkach možno im zmenky predkladať.

§ 39.

(¹) Zmenečník môže žiadať, aby mu majiteľ pri zaplatení vydal kvitovanú zmenku.

(²) Majiteľ nesmie odmietnuť čiastočné platenie.

(³) Zmenečník môže žiadať, aby sa čiastočné platenie poznačilo na zmenke a vydaná mu bola o tom kvitancia.

§ 40.

(¹) Majiteľ nie je povinný prijať zaplatenie zmenky pred srokom.

(²) Ak platí zmenečník pred srokom, činí tak na svoj vrub a nebezpečenstvo.

(³) Kto platí pri sroku, zbavuje sa svojho záväzku, ak mu len nemožno pričítať obmyselnosť alebo hrubú nebalosť. Je povinný skúmať správnosť poradia rubopisov, nie však podpisy rubopisov.

§ 41.

(¹) Ak je zmenka splatná v mene, ktorá nie je v obehu v platobnom mieste, možno zmenkovú sumu zaplatiť v mene štátu podľa hodnoty v deň sroku. Ak je dlžník v omeškani, má majiteľ právo voliť, či sa má zmenková suma prepočítať na menu štátu podľa hodnoty v deň sroku alebo podľa hodnoty v deň platenia.

(²) Hodnota cudzej meny určí sa podľa obchodných zvykov platobného miesta. Vystaviteľ môže však v zmenke predpísať prepočítací kurz sumy, ktorá sa má platiť.

(³) Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak vystaviteľ predpísal zaplatenie v mene určitej udanej (efektívna doložka).

(⁴) Ak znie zmenka na menu, ktorá má to isté pomenovanie v štáte vystavenia ako v štáte platenia, ale rozličnú hodnotu, má sa za to, že sa rozumie mena platobného miesta.

§ 42.

Ak nebola zmenka predložená na platenie v lehote, určenej v § 38, môže kaž-

dý dlžník složiť zmenkovú sumu na príslušnom súde na útraty a nebezpečenstvo majiteľa.

Hlava siedma.

Postih pre neprijatie a neplatenie.

§ 43.

(¹) Ak nebola zmenka pri sroku zaplatená, môže majiteľ vykonávať postihov proti rubopiscom, vystaviteľovi a ostatným osobám zaviazaným zo zmenky.

(²) To isté právo prislúcha majiteľovi už pred sročnosťou zmenky:

a) ak bol prijatie odopreté celkom alebo čiastočne,

b) ak bol proti zmenečníkovi, už či zmenku prijal alebo nie, vyhlásený konkurz alebo vyrovnacie pokračovanie, alebo ak len platy zastavil, alebo exekúcia proti nemu ostala bez úspechu,

c) ak bol vyhlásený konkurz alebo vyrovnacie pokračovanie proti vystaviteľovi zmenky, ktorú predložil na prijatie je zakázané.

§ 44.

(¹) Odopretie prijatia alebo zaplatenia musí sa zistiť verejnou listinou (protest pre neprijatie alebo pre neplatenie).

(²) Pre neprijatie musí sa protestovať v lehote, určenej na predloženie zmenky na prijatie. Ak v prípade § 24, ods. 1 bola zmenka prvý raz predložená posledného dňa lehoty, možno protestovať ešte nasledujúci deň.

(³) Pre nezaplatenie zmenky, sročnej určitého dňa alebo za určitý čas po dате alebo po videní, musí sa protestovať v niektorom z dvoch všedných dní, nasledujúcich po sroku. Ak ide o zmenku sročnú na videnie, musí sa protestovať podľa ustanovení odseku 1 o proteste pre neprijatie.

(⁴) Protest pre neprijatie oslobodzuje od predloženia na platenie a od protestu pre neplatenie.

(⁵) Ak zmenečník, už či zmenku prijal alebo nie, zastavil platy, alebo exekúcia proti nemu ostala bez úspechu, môže majiteľ vykonať postih len, keď predložil zmenku zmenečníkovi na platenie a dal protestovať.

(⁶) Ak bol proti zmenečníkovi, už či zmenku prijal alebo nie, alebo proti vystaviteľovi zmenky, v ktorej je zakázané predložiť ju na prijatie, vyhlásený konkurz

alebo vyrovnacie pokračovanie, stačí na vykonanie postihu predložiť súdne usnesenie o vyhlásení konkurzu alebo vyrovnacieho pokračovania. Miesto súdneho usnesenia stačí predložiť vyhlášku o jeho uverejnení v Súdnom ústrednom oznamovateli.

§ 45.

(¹) Majiteľ musí o tom, že nedosiahol prijatie alebo zaplatenie, uviesť predchádzajúceho rubopisca a vystaviteľa do štyroch všedných dní, nasledujúcich po dni protestu, alebo ak je tu doložka „bez trov“, po dni predloženia. Každý rubopisec musí do dvoch všedných dní, nasledujúcich po dni, ktorého dostal zprávu, uviesť o nej svojho predchodcu a oznámiť mu pritom mená a adresy tých, ktorí predtým podali zprávu, a tak ďalej radom až k vystaviteľovi. Tieto lehoty sa začínajú prijatím predchádzajúcej zprávy.

(²) Ak sa dáva podľa odseku 1 zpráva niekomu, kto zmenku podpísal, treba tú istú zprávu v tej istej lehote podať aj jeho ručiteľovi.

(³) Ak niektorý rubopisec neudal svoju adresu, alebo udal ju nečitateľne, stačí podať zprávu ďalšiemu predchodcovi.

(⁴) Zprávu možno podať hocakým spôsobom, i len vrátením zmenky.

(⁵) Kto je povinný podať zprávu, má osvedčiť, že dal zprávu v predpísanej lehote. Lehota je zachovaná, ak bol v nej na poštu daný list, obsahujúci zprávu.

(⁶) Kto nepodal zprávu včas, ne stráca postih, je však zodpovedný za prípadnú škodu, vzniklú jeho neobalstou, ale len do výšky zmenkovej sumy.

§ 46.

(¹) Vystaviteľ, rubopisec alebo ručiteľ môže doložkou „bez trov“, „bez protestu“ alebo inou doložkou rovnakého významu, napísanou na zmenke a podpísanou, oslobodiť majiteľa, aby na zachovanie svojho postihu protestoval pre neprijatie alebo neplatenie.

(²) Doložka neoslobodzuje majiteľa od povinnosti predložiť zmenku včas a podať povinné zprávy. Dokázal, že lehota nebola dodržaná, má ten, kto sa proti majiteľovi na to odvoláva.

(³) Ak doložku pripojil vystaviteľ, je ona účinná voči všetkým osobám, zaviazaným zo zmenky; ak ju pripojil rubopisec alebo ručiteľ, je účinná len voči nemu. Ak

dá majiteľ, hoci je tu doložka od vystaviteľa, protestovať, idú trovy protestu na jeho vrub. Ak je doložka od rubopisca alebo ručiteľa, možno trovy protestu požadovať od všetkých, ktorí zmenku podpísali.

§ 47.

(¹) Všetci, ktorí zmenku vystavili, prijali, indosovali, alebo opatrili rukojemským prejavom, sú zodpovední majiteľovi solidárne.

(²) Majiteľ má právo zakročiť proti všetkým naraz, niektorým alebo len jednému z nich, a nemusí pritom zachovať poradie, v ktorom sa zaviazali.

(³) To isté právo má každý, kto zmenku podpísal a ju vyplatil.

(⁴) Žaloba, podaná proti jednému dlžníkovi, neprekáža, aby sa zakročilo proti iným, i keby nasledovali za tým, ktorý bol najprv zažalovaný.

§ 48.

(¹) Majiteľ môže žiadať od toho, proti komu vykonáva postih:

a) zmenkovú sumu, nakoľko nebola zmenka prijatá alebo vyplatená, s úrokmi, ak boly vymienené,

b) šesťpercentové úroky od sroku, c) trovy protestu a zprávy, ako aj iné trovy,

d) províziu vo výške jednej tretej percenta zmenkovej sumy alebo v dohodnutej menšej výške.

(²) Ak sa vykoná postih pred srokom, srazia sa úroky zo zmenkovej sumy. Tieto úroky sa počítajú podľa úradnej diskontnej sadzby cedulovej banky, platnej v deň postihu v bydlisku majiteľa.

§ 49.

Kto vyplatil zmenku, môže žiadať od svojich predchodcov:

a) celú sumu, ktorú zaplatil,

b) šesťpercentové úroky z tejto sumy odo dňa zaplatenia,

c) svoje trovy,

d) províziu podľa § 48, ods. 1, písm. d).

§ 50.

(¹) Každý dlžník, proti ktorému sa vykonáva alebo môže sa vykonať postih, je oprávnený žiadať, aby sa mu pri vyplatení vydala zmenka s protestom a kvitovaným účtom.

(¹) Každý rubopisec môže pri vyplatení zmenky prečiar knuť svoj rubopis a rubopisy indosantov za ním nasledujúcich.

§ 51.

Pri postihu po čiastočnom prijatí zmenky môže ten, kto zaplatil sumu, na ktorú zmenka nebola prijatá, žiadať, aby toto platenie bolo vyznačené na zmenke a vydala sa mu o tom kvitancia. Okrem toho musí mu majiteľ vydať overený odpis zmenky a protest, aby sa mu umožnil ďalší postih.

§ 52.

(¹) Ak niet inej doložky, môže každý, kto má právo postihu, vykonať ho tým, že vystaví novú zmenku na niektorého zo svojich predchodcov, ktorá znie na videnie a je splatná v bydlisku tohto predchodcu (návrtná zmenka).

(²) Návrtná zmenka zahrňuje okrem súm, uvedených v §§ 48 a 49, ešte dohodné a kolkový poplatok z návratnej zmenky.

(³) Ak vystavil návratnú zmenku majiteľ, určí sa výška jej sumy podľa kurzu, ktorý má zmenka na videnie, vystavená z platobného miesta pôvodnej zmenky na bydlisko postihového dlžníka. Ak vystavil návratnú zmenku rubopisec, určí sa výška jej sumy podľa kurzu, ktorý má zmenka na videnie, vystavená z bydliska vystaviteľa návratnej zmenky na bydlisko postihového dlžníka.

§ 53.

(¹) Zmeškáním lehôt určených na predloženie zmenky na videnie alebo na určitý čas po videní, na protestovanie pre neprijatie alebo nezaplatenie,

na predloženie k plateniu, ak je tu doložka „bez trov“, stráca majiteľ svoje právo proti rubopiscom, vystaviteľovi a ostatným dlžníkom okrem príjemcu.

(²) Ak nebola zmenka predložená na prijatie v lehote, určenej vystaviteľom, stráca majiteľ právo na postih tak pre neplatenie ako i pre neprijatie, ak len z textu doložky nevyplýva, že vystaviteľ chcel vylúčiť len svoju zodpovednosť za prijatie.

(³) Ak je lehota na predloženie určená v rubopise, môže sa na ňu odvolávať len rubopisec.

§ 54.

(¹) Ak nemožno zmenku včas predložiť alebo včas protestovať pre neprekonaiteľnú prekážku (zákonný predpis štátu alebo iný prípad vyššej moci), predlžujú sa lehoty, určené na tieto úkony.

(²) Majiteľ je povinný bezodkladne podať zprávu svojmu predchodcovi o vyššej moci a túto zprávu poznamenať na zmenke alebo na privesku s udaním miesta a pripojením dáta a podpisu; ináč platia ustanovenia § 45.

(³) Keď prestala vyššia moc, musí majiteľ bez odkladu predložiť zmenku na prijatie alebo na zaplatenie, a keď treba, protestovať.

(⁴) Ak trvá vyššia moc dlhšie ako tridsať dní od sroku, možno vykonať postih bez toho, že by bolo treba predložiť zmenku alebo ju protestovať.

(⁵) Pri zmenkách na videnie alebo na určitý čas po videní začína sa tridsaťdňová lehota odo dňa, ktorého majiteľ, hoci už pred uplynutím prezentačnej lehoty, uvedomil svojho predchodcu o vyššej moci; pri zmenkách na určitý čas po videní predlžuje sa tridsaťdňová lehota ešte o dobu po videní, udanú vo zmenke.

(⁶) Nie sú prípadmi vyššej moci skutočnosti čiste osobné, týkajúce sa majiteľa alebo toho, koho on poveril predložiť zmenku alebo ju protestovať.

H l a v a ô s m a.

Intervencia pre česk.

1. Všeobecné predpisy.

§ 55.

(¹) Vystaviteľ, rubopisec alebo ručiteľ môže udať osobu, ktorá má zmenku prijatú alebo zaplatiť v prípade núdze (podporná adresa).

(²) Pri podmienkach ďalej určených možno zmenku prijať alebo zaplatiť pre česk hocktorého postihového dlžníka.

(³) Intervenientom môže byť osoba tretia, zmenečník sám alebo osoba už zo zmenky zaviazaná, okrem príjemcu.

(⁴) Intervenient je povinný do dvoch všedných dní podať zprávu o svojej intervencii tomu, za koho intervenoval. Ak zmeškal túto lehotu, je zodpovedný za škodu spôsobenú svojou nebalosťou, ale len do výšky zmenkovej sumy.

2. Prijatie pre česť.

§ 56.

(¹) Prijat' zmenku pre česť možno vo všetkých prípadoch, keď majiteľ zmenky, v ktorej nie je zakázané predložiť ju na prijatie, má právo vykonať postih pred srokom.

(²) Ak je v zmenke udaná osoba, ktorá má v prípade núdze zmenku v platobnom mieste prijat' alebo zaplatiť, môže majiteľ pred srokom vykonať postih proti tomu, kto údaj ten učinil a proti tým, ktorí za ním podpísali (jeho nástupcom), len keď predložil zmenku označenej osobe, ak táto odmietla zmenku prijat' a ak toto odmietnutie bolo zistené protestom.

(³) V ostatných prípadoch intervencie môže majiteľ odmietnuť prijatie pre česť. Ak ho však pripustí, stráca postih proti tomu, pre česť koho bola zmenka prijatá a proti jeho nástupcom.

§ 57.

Prijatie pre česť poznačí sa na zmenke; intervenient ho podpíše. V zázname treba údaj, pre česť koho sa intervencuje; ak chýba tento údaj, platí, že zmenka bola prijatá pre vystaviteľa.

§ 58.

(¹) Kto prijat' pre česť, je zaviazaný majiteľovi a následníkom poceneného práve tak, ako tento sám.

(²) I keď bola zmenka pre česť prijatá, môže pocenený a tí, ktorí sú jemu zodpovední (jeho predchodcovia), žiadať od majiteľa, aby im pri zaplatení sumy, uvedenej v § 48, vydal zmenku, prípadný protest a kvitovaný účet.

3. Platenie pre česť.

§ 59.

(¹) Platenie pre česť je možné vždy, keď majiteľ môže vykonať postih, či už pri sroku alebo pred srokom zmenky.

(²) Platenie musí sa vzťahovať na celú sumu, ktorú by musel zaplatiť pocenený.

(³) Zaplatiť treba najneskoršie v deň po uplynutí lehoty, určenej na protest pre neplatenie.

§ 60.

(¹) Ak bola zmenka prijatá pre česť intervenientmi, ktorí majú svoje bydlisko v platobnom mieste, alebo ak sú na núdzové

platenie v zmenke udané osoby, bývajúce v tomto mieste, musí majiteľ najneskoršie v deň po uplynutí lehoty protestu pre neplatenie predložiť zmenku všetkým týmto osobám a dať ju prípadne protestovať pre neplatenie.

(²) Ak sa včas neprotestuje, oslobodení sú od záväzku; ten, kto udal podpornú adresu, alebo pre česť koho bola zmenka prijatá, a ich následníci.

§ 61.

Ak neprijme majiteľ platenie pre česť, stráca postih proti tým, ktorí by boli oslobodení od záväzku.

§ 62.

(¹) O platení pre česť treba vystaviť na zmenke kvitanciu s údajom poceneného. Ak niet tohto údaj, má sa za to, že bolo zaplatené pre česť vystaviteľa.

(²) Zmenka a prípadný protest majú sa vydať čestnému platiteľovi.

§ 63.

(¹) Čestný platiteľ nadobúda práva zo zmenky proti tomu, pre česť koho zaplatil a proti tým, ktorí sú tomuto zo zmenky zaviazaní; nemôže však zmenku ďalej indosovať.

(²) Rubopisci nasledujúci po dlžníkovi, pre česť ktorého sa zaplatilo, sú oslobodení od svojho záväzku.

(³) Ak sa ponúkajú viaceré osoby platiť pre česť, treba dať prednosť tomu, platením koho sa oslobodí najviac zmenkových dlžníkov. Kto, znajúc pravý stav vecí, intervencuje proti tomuto ustanoveniu, stráca postih proti tým, ktorí by inak boli oslobodení od záväzku.

Hlava deviatá.

Rovnopisy a odpisy zmenky.

1. Rovnopisy.

§ 64.

(¹) Zmenku možno vystaviť vo viacerých rovnakých exemplároch (rovnopi-soch).

(²) Rovnopisy musia sa v samom texte listiny očíslovať, inak platí každý z nich za osobitnú zmenku.

(³) Ak zo zmenky nevysvitá, že bola vystavená v jedinom exemplári, môže každý majiteľ žiadať na svoje trovy vyda-

nie viacerých rovnopisov. Tým cieľom sa má obrátiť na svojho bezprostredného rubopisca, ktorý nech sa obráti opäť na svojho rubopisca a takto ďalej radom až k vystaviteľovi. Rubopisci sú povinní opakovať svoje rubopisy na nových exemplároch.

§ 65.

(¹) Zaplatením jedného rovnopisu zaniškujú zmenečné záväzky, i keď tu niet doložky, že zaplatenie jedného rovnopisu zrušuje účinnosť ostatných. Zmenečník predsa ostáva zaviazaný z každého ním prijatého rovnopisu, ktorý mu nebol vrátený.

(²) Ak previedol rubopisec rovnopisy na rozličné osoby, sú on a za nim nasledujúci indosanti zaviazaní zo všetkých rovnopisov nimi podpísaných, ktoré neboli vrátené.

§ 66.

(¹) Kto zaslal jeden rovnopis na prijatie, musí na ostatných udať, u koho je tento rovnopis. Táto osoba je povinná vydať ho legítimovanému majiteľovi iného rovnopisu.

(²) Ak ho odoprie vydať, môže majiteľ vykonať postih, až keď dal zistiť protestom:

a) že rovnopis, zaslaný na prijatie, nebol mu na jeho žiadosť vydaný a

b) že nemohol dosiahnuť prijatie alebo zaplatenie ani na iný rovnopis.

2. Odpisy.

§ 67.

(¹) Každý majiteľ zmenky má právo zhotoviť si z nej odpisy.

(²) Odpis musí presne opakovať pôvodinu so všetkými rubopismi a údajmi, ktoré sú na nej. Musí sa udať, pokiaľ až siaha odpis.

(³) Odpis možno indosovať a prejavom o rukojemstve opatřit tým istým spôsobom a s tými istými účinkami ako pôvodinu.

§ 68.

(¹) V odpise treba udať, u koho je pôvodina. Tento je povinný vydať pôvodinu legítimovanému majiteľovi odpisu.

(²) Ak ju odoprie vydať, môže majiteľ vykonať postih proti tým, ktorí odpis indosovali alebo prejavom o rukojemstve opatřili, len keď dal zistiť protestom, že mu pôvodina nebola na jeho žiadosť vydaná.

(³) Ak je na pôvodine za rubopisom, ktorý je posledný pred zhotovením odpisu, doložka „odtiaľto je platný len rubopis na odpise“ alebo doložka rovnakého významu, rubopis, napísaný potom na pôvodine, je neplatný.

Hlava desiatá.

Zmeny.

§ 69.

Ak bol text zmenky zmenený, sú tí, ktorí podpísali zmenku po zmene, zodpovední podľa zmeneného textu; tí však, ktorí ju podpísali predtým, podľa textu pôvodného.

Hlava jedenásta.

Premlčanie.

§ 70.

(¹) Všetky práva zo zmenky proti príjemcovi sa premlčia za tri roky odo dňa jej sročku.

(²) Práva majiteľa proti rubopiscom a proti vystaviteľovi sa premlčia za jeden rok odo dňa včasného protestu alebo v prípade doložky „bez trov“ odo dňa sroku.

(³) Práva rubopisca proti iným rubopiscom a proti vystaviteľovi sa premlčia za šesť mesiacov odo dňa, ktorého rubopisec zmenku vyplatil, alebo ktorého bola voči nemu uplatnená žalobou.

§ 71.

Prerušenie premlčania pôsobí len proti tomu, koho sa týka skutočnosť zakladajúca prerušenie.

Hlava dvanásta.

Všeobecné predpisy.

§ 72.

(¹) Ak je zmenka sročná v nedeľu alebo sviatočný deň zákonom uznaný, možno zaplatenie žiadať až v najbližší všedný deň. Aj všetky ostatné zmenkové úkony, najmä predloženie zmenky na prijatie a protest, možno vykonať len vo všedný deň.

(²) Ak sa má niektorý z týchto úkonov vykonať v určitej lehote a posledný deň je nedeľa alebo sviatočný deň zákonom uznaný, predlžuje sa táto lehota o najbližší všedný deň. Inak sa nedeľa a sviatočné dni do lehoty započítavajú.

§ 73.

Do lehoty zákonnej alebo na zmenke určenej nepočíta sa deň, od ktorého sa lehota začína.

§ 74.

Ani zákonné ani sudcovské dni rešpektné (osobitného zreteľa hodné) nie sú prípustné.

DIEL DRUHÝ.

Vlastná zmenka.

§ 75.

Vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie ako zmenka v samom texte listiny rečou, v ktorej je listina spísaná,
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú sumu,
3. údaj sroku,
4. údaj platobného miesta,
5. meno toho, komu alebo na príkaz koho sa má platiť,
6. dátum a údaj miesta vystavenia,
7. podpis vystaviteľa.

§ 76.

(¹) Listina, v ktorej chýba niektorá náležitosť, uvedená v § 75 tohto zákona, neplatí za vlastnú zmenku, okrem prípadov určených v nasledujúcich odsekoch.

(²) Vlastná zmenka bez udania sroku platí za zmenku na videnie.

(³) Ak niet osobitného údajja, miesto vystavenia listiny platí za miesto platobné a zároveň za bydlisko vystaviteľa.

(⁴) Ak sa vo vlastnej zmenke neudá, kde bola vystavená, platí, že bola vystavená v mieste, uvedenom pri mene vystaviteľa.

§ 77.

(¹) Pre vlastnú zmenku, nakoľko to odporuje jej povahe, platia ustanovenia o cudzej zmenke, ktoré sa vzťahujú na:

- a) rubopis (§§ 11 až 20),
- b) sročnosť (§§ 33 až 37),
- c) platenie (§§ 38 až 42),
- d) postih pre neplatenie (§§ 43 až 50, 52 až 54),
- e) platenie pre česť (§§ 55, 59 až 63),
- f) odpisy (§§ 67 a 68),
- g) zmeny (§ 69),

h) premlčanie (§§ 70 a 71),

ch) nedele a sviatky, počítanie lehôt a neprípustnosť rešpektných dní (§§ 72, 73 a 74).

(²) Pre vlastnú zmenku platia tiež ustanovenia o cudzej zmenke, splatnej u osoby tretej alebo v inom mieste než v bydlisku zmenečníka (§§ 4 a 27), ďalej o doložke úrokovej (§ 5), o odchyľujúcich sa údajoch zmenkovej sumy (§ 6), o následkoch podpísania zmenky podľa § 7, o následkoch podpisu osoby konajúcej bez zmocnenia alebo prekročivšej svoju plnú moc (§ 8) a o blankozmenke (§ 10).

(³) Rovnako platia pre vlastnú zmenku ustanovenia o zmenkovom rukojemstve (§§ 30 až 32); ak v prípade posledného odseku § 31 nie je v rukojemskom prejave udané, za koho sa preberá, platí, že ručenie bolo prevzaté za vystaviteľa vlastnej zmenky.

§ 78.

(¹) Vystaviteľ vlastnej zmenky je zaviazaný práve tak, ako príjemca cudzej zmenky.

(²) Vlastná zmenka, sročná určitý čas po videní, musí sa predložiť vystaviteľovi na videnie v lehotách, určených v § 23. Lehota po videní začína sa odo dňa videnia, potvrdeného podpisom vystaviteľa na zmenke. Ak vystaviteľ odoprie potvrdiť a datovať videnie, má sa to zistiť protestom (§ 25); v tomto prípade lehota po videní začína sa odo dňa protestu.

DIEL TRETÍ.

Doplnkové predpisy.

Hlava prvá.

1. Protest.

§ 79.

(¹) Protest musí urobiť verejný notár, súd alebo na jeho nariadenie úradník súdnej kancelárie.

(²) Vládny nariadením možno zaviesť protestovanie poštovým úradníkom a určiť podrobnosti tohto spôsobu protestu.

§ 80.

(¹) Protest má obsahovať:

- a) meno toho, pre koho sa protestuje a meno osoby, proti ktorej sa protestuje,
- b) údaj, čo sa žiadalo od osoby, proti ktorej sa protestuje, jej odpoveď alebo

údaj, že neodpovedala, alebo že nebola zastihnutá, alebo že nebolo možno zistiť miestnosť, kde prevodzuje svoj podnik, alebo jej byť,

c) miesto, deň, mesiac a rok, kde a kedy sa výzva [písm. b)] stala, alebo bol účinný bezvýsledný pokus o ňu.

(²) Ak žiada zmenečník, ktorému bola zmenka predložená na prijatie, o opätovné predloženie nasledujúceho dňa, má sa to poznamenať v proteste.

(³) Protestný orgán musí protest podpísať a pripojiť svoju úradnú pečať alebo úradnú pečiatku.

§ 81.

(¹) Protest treba napísať na zmenku alebo na osobitný list, ktorý sa spojí so zmenkou.

(²) Protest na zmenke treba napísať na rube hneď za posledným zápisom, a ak na rube zápisu niet, bezprostredne na niektorý okraj rubu.

(³) Ak sa napíše protest na osobitný list, spojený so zmenkou, treba miesto, kde sa list pripojuje, opatřit úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou.

(⁴) Ak sa protestuje na podklade niekoľkých rovnopisov tej istej zmenky alebo pôvodiny a odpisu, stačí osvedčenie na jednom rovnopise alebo na pôvodine. Na ostatných rovnopisoch alebo na odpise treba poznamenať, na ktorom rovnopise je protest napísaný, alebo že je napísaný na pôvodine. Ústanovenia odsekov 2 a 3 treba primerane použiť i na túto poznámku. Poznámku má protestný orgán podpísať a opatřit úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou.

§ 82.

(¹) Ak protestuje majiteľ odpisu podľa § 68, ods. 2 proti tomu, kto má pôvodinu v rukách, treba protest napísať na odpis alebo na list s ním spojený.

(²) Ak sa protestuje preto, že prijatie bolo obmedzené na čiastku zmenkovej sumy, treba zmenku odpísať a protest napísať na tento odpis alebo na list s ním spojený. Odpis má obsahovať aj rubopisy, napísané na zmenke, a iné doložky a poznámky.

(³) Paragraf 81, ods. 2 a 3 treba primerane použiť.

§ 83.

Ak sa má zmenkovoprávne plnenie požadovať od viacerých osôb, alebo síce od

jednej osoby ale viac ráz, treba viacnásobné vyzvanie pojať do jednej protestnej listiny.

§ 84.

Zmenku možno zaplatiť do rúk protestného orgánu. Nemožno vylúčiť oprávnenie protestného orgánu prijať platenie.

§ 85.

(¹) Protestný orgán môže opraviť chyby v písaní, vynechania a iné nedostatky protestnej listiny až do jej vydania osobe, pre ktorú sa protestuje. Opravu treba označiť ako takú a podpísať.

(²) Protestný orgán musí si zadržat overený odpis protestu. O obsahu zmenky alebo odpisu treba spraviť záznam, ktorý musí obsahovať:

a) zmenkovú sumu,

b) srok,

c) miesto a deň vystavenia zmenky,

d) meno vystaviteľa, meno toho, komu alebo na príkaz koho sa má platiť a meno zmenečníka,

e) ak sa má platiť u osoby odlišnej od zmenečníka, alebo pri vlastnej zmenke u osoby odlišnej od vystaviteľa, jej meno ako i mená udané na prípad mŕtve a mená tých, ktorí prijali zmenku pre česť.

(³) Odpisy a záznamy treba uschovať v časovom poradí.

2. Miesto a čas na predloženie zmenky, na protest a iné právne úkony.

§ 86.

Protestovať možno od deviatej do osemnásťtej hodiny; v iných hodinách len vtedy, ak s tým výslovne súhlasí osoba, proti ktorej sa protestuje.

§ 87.

(¹) Predloženie zmenky na prijatie alebo zaplatenie, protest, vyžiadanie si rovnopisu, ako i všetky ostatné úkony, ktoré sú potrebné proti určitej osobe, musia sa stať v miestnostiach, kde prevodzuje svoj podnik, alebo, ak ich nemožno vypátrať, v jej byte. Inde, najmä na burze, možno tieto úkony vykonať len po obapolnej dohode.

(²) Ak je v proteste poznamenané, že miestnosť, kde sa prevodzuje podnik, alebo byt nebolo možno vypátrať, nie je protest neplatný preto, že vypátranie bolo možné.

(*) Zodpovednosť protestného orgánu, ktorý nevykonal primerané pátranie, nie je dotknutá ustanovením odseku 2. Ak ostal dotaz za príslušnom policajnom úrade bez výsledku, nie je protestný orgán povinný ďalej pátrať.

§ 88.

(1) Úkon, ktorý sa stal v miestnostiach, kde sa prevodzuje podnik, alebo v byte niektorého účastníka, je účinný i vtedy, ak miesto, kde tieto miestnosti alebo byt skutočne sú, bolo vo zmenke nesprávne vyznačené údajom susednej obce. Ak súhlasia účastníci, možno úkony, ktoré sa majú vykonať v určitom na zmenke vyznačenom mieste, vykonať v susednej obci.

(2) Vládnym nariadením sa určí, ktoré miesta platia za susedné obce podľa ustanovení odseku 1.

Hlava druhá.

Obohatenie.

§ 89.

(1) Ak zanikol zmenkový záväzok vystaviteľa alebo príjemcu premlčaním alebo tým, že sa nevykomaly úkony predpísané na zachovanie zmenkového práva, ostávajú zaviazaní majiteľovi v tej miere, nakoľko sa na jeho škodu obohatili.

(2) Proti rubopiscom, ktorých zmenkový záväzok zanikol, niet takéhoto nároku.

(3) Právo podľa odseku 1 sa premlčí za tri roky odo dňa zániku zmenkového záväzku.

Hlava tretia.

Umorenie zmenky a náhradka protestnej listiny.

§ 90.

(1) Stratenú alebo zničenú zmenku možno vyhlásiť za umorenú v umorovacom pokračovaní. Po začatí umorovacieho pokračovania môže zo zmenky oprávnený žiadať zaplatenie sročnej zmenky od príjemcu cudzej zmenky alebo od vystaviteľa vlastnej zmenky, keď poskytnie zábezpeku až do jej umorenia.

(2) Stratenú alebo zničenú protestnú listinu možno nahradiť svedectvom o protestovaní, ktoré má vyhotoviť orgán, u ktorého je overený odpis listiny. Vo svedectve treba uviesť obsah protestu a záznamu podľa § 85, ods. 2.

Hlava štvrtá.

Rozsah platnosti zákonov.

§ 91.

(1) Spôsobilosť osoby zaväzovať sa zmenkou určuje sa podľa práva jej vlastní. Ak toto právo predpisuje, že má platiť právo iného štátu, má sa použiť toto právo.

(2) Kto nie je podľa práva uvedeného v odseku 1 spôsobilý zaväzovať sa zmenkou, je predsa platne zaviazaný, ak podpísal zmenku na území, podľa práva ktorého by bol spôsobilý zaväzovať sa zmenkou. Toto ustanovenie neplatí, ak slovenský štátny občan vzal na seba zmenečný záväzok v cudzine.

§ 92.

(1) Forma zmenkového prejavu určuje sa podľa práva územia, na ktorom bol prejav podpísaný.

(2) Ak však zmenkový prejav, ktorý podľa odseku 1 by bol neplatný, vyhovuje právu územia, kde bol podpísaný neskorší zmenkový prejav, nie je platnosť neskoršieho zmenkového prejavu dotknutá nedostatkom formy prvého prejavu.

(3) Zmenkový prejav slovenského štátneho občana v cudzine je v tuzemsku voči iným slovenským štátnym občanom platný, ak vyhovuje požiadavkám formy tuzajšieho práva.

§ 93.

(1) Účinky zaväzujúcich prejavov príjemcu cudzej zmenky a vystaviteľa vlastnej zmenky určujú sa podľa práva platobného miesta.

(2) Účinky ostatných zmenkových prejavov určujú sa podľa práva územia, na ktorom bol prejav podpísaný.

§ 94.

Lehoty na výkon postihových práv určujú sa pre všetky zo zmenky zaviazané osoby podľa práva miesta, kde bola zmenka vystavená.

§ 95.

Podľa práva miesta, kde bola zmenka vystavená, určuje sa, či majiteľ cudzej zmenky nadobúda pohľadávku, ktorá je podkladom vystavenia zmenky.

§ 96.

(¹) Podľa platobného miesta určuje sa, či možno prijatie zmenky obmedziť na čiastku zmenkovej sumy a či majiteľ je povinný alebo nie je povinný prijať čiastočné platenie.

(²) To isté platí o platení pri vlastnej zmenke.

§ 97.

Forma protestu a lehoty na protestovanie, ako i forma ostatných úkonov potrebných na vykonanie alebo zachovanie zmenečných práv, určujú sa podľa práva územia, na ktorom sa má protest alebo úkon vykonať.

§ 98.

Aké opatrenie treba urobiť pri strate, zničení alebo krádeži zmenky, určuje sa podľa práva platobného miesta.

Hlava piata.

Rozličné predpisy.

§ 99.

(¹) Premlčanie sa pretrhuje:

a) podaním žaloby,

b) prihlásením zmenkovej pohľadávky v konkurze,

c) opovedaním sporu alebo uplatnením zmenkového nároku založeným v spore.

(²) Premlčanie spočíva od začatia umorovacieho pokračovania, ako aj od prihlásenia pohľadávky vo vyrovnacom pokračovaní.

§ 100.

(¹) Každý je spôsobilý zmenečne sa zaväzovať, kto sa môže zaväzovať smluvami.

(²) Ak sa stane žena plnoletou len vydaním (§ 2 zák. čl. XXIII/1874), nezíska tým ešte zmenečnú spôsobilosť.

§ 101.

Zmenkové prejavy, ktoré miesto menom boli urobené križkami alebo inými znakmi, sú platné, len keď sa staly vo forme verejnonotárskeho spisu. To isté platí i o zmenkových prejavoch osôb slepých alebo hluchonemých, hluchých, ktoré nevedia čítať, a nemých, ktoré nevedia písať.

§ 102.

(¹) Neplatné sú zmenkové prejavy podpísom mena zastúpenej osoby, účineným

inou osobou. Zmocnenec musí podpísať svoje meno s dodatkom, za koho podpísal.

(²) Zmocnenie na podpis zmenky musí byť písomné; v prípade § 101 treba však k platnosti plnomocenstva verejnonotárskeho spisu.

(³) Predpisy o značení firmy ostávajú nedotknuté.

DIEL ŠTVRTÝ.

Prechodné a záverečné ustanovenia.

§ 103.

Ak sa právne predpisy odvolávajú na ustanovenia zmenkového zákona (práva), treba nimi rozumieť patričné ustanovenia tohto zákona.

§ 104.

(¹) Pre zmenky, vystavené pred 1. júlom 1942 (§ 110), ostávajú v účinnosti doterajšie predpisy.

(²) Ak má však majiteľ zmenky, uvedenej v odseku 1, uvedomiť svojich predchodcov, že zmenka nebola prijatá alebo zaplatená, dostačí po účinnosti tohto zákona, aby boli zachované jeho patričné ustanovenia (§ 45).

§ 105.

Zmenkové protesty, spísané do troch mesiacov po účinnosti tohto zákona, sú platné, i keď nevyhovujú jeho ustanoveniam, ak boli zachované predpisy predtým platné.

§ 106.

Zákon č. 250/1934 Sb. z. a n. o umorovaní listín sa mení takto:

I. § 25 znie:

„(¹) Nedotknuté ostávajú ustanovenia zákona o poisťnej smluve, týkajúce sa umorovania poisťiek. Pokiaľ v týchto ustanoveniach niet osobitných predpisov, treba primerane použiť tento zákon.

(²) Nedotknuté ostávajú ďalej ustanovenia § 23 zákona č. 143/1930 Sb. z. a n. o poštovej sporiteľni.“

II. Za § 25 zaraďuje sa § 25a) tohto znenia:

„(¹) Tento zákon platí i o umorení zmenky a tých cenných papierov, ktorých umorenie sa spravuje predpismi o umorovaní zmenky (§§ 298 a 452, ods. 1 Obch. zákona a iné), s odchýlkami ďalej uvedenými.

(*) Príslušný na umorenie zmenky je okresný súd platobného miesta.

(*) Navrhovateľ je povinný predložiť odpis zmenky alebo udať aspoň jej podstatný obsah a podľa okolností osvedčiť, že bol predtým majiteľom zmenky. Ak súd po bedlivom preskúmaní údajov navrhovateľa uzná návrh za odôvodnený, zakáže príjemcovi cudzej a vystaviteľovi vlastnej zmenky platiť a vydá edikt, v ktorom vyzve držiteľa, aby v štyridsiatichpiatich dňoch zmenku predložil a svoje nároky oznámil, inak bude zmenka vyhlásená za umorenú.

(*) Oznamovacia lehota začína sa, ak nie je zmenka sročná, prvým dňom po sroku, ak je sročná, dňom nasledujúcim po dni, ktorého bol edikt prvý raz uverejnený v Súdnom ústrednom oznamovateli; pri zmenkách na videnie, ak v čase prvého uverejnenia ediktu neuplynula ešte lehota na predloženie zmenky, od posledného dňa tejto lehoty, inak odo dňa uverejnenia ediktu.

(*) Ak predloží niekto zmenku v oznamovacej lehote, zastaví sa umorovacie pokračovanie, zákaz vydaný v prospech navrhovateľa sa zruší a navrhovateľ sa odkáže na porad práva.

(*) Ak sa neprihlási nikto v oznamovacej lehote, vyhlási sa zmenka na nový návrh za umorenú.

(*) Na podklade právoplatného umorovacieho usnesenia možno žiadať o vydanie náhradnej listiny podľa § 17 tohto zákona i po sroku zmenky; o vydaní tejto listiny platia primerane ustanovenia § 64 zmenkového zákona. Kým nebola takáto listina vydaná, možno na základe právoplatného umorovacieho usnesenia i protestovať."

§ 107.

Zák. čl. I/1911 (Osp.) sa mení takto:

I. § 606 znie:

„(*) Žalobník môže uplatniť svoju zmenkovú žalobu platobnú alebo postihovú v rozkaznom pokračovaní, ak pripojí v pôvodine listiny potrebné na opodstatnenie žaloby podľa zmenkového zákona. Ak zmenku podpísal zmocnenec, treba pripojiť aj plnomocenstvo v pôvodine.

(*) Iné skutkové okolnosti, potrebné prípadne na opodstatnenie žaloby, treba osvedčiť verejnou listinou alebo súkromnou listinou, vystavenou podľa § 317, kto-

ré treba pripojiť v pôvodine alebo v overenom odpise (výťahu)."

II. § 607 znie:

„(*) V žalobnom epise treba žiadať o vydanie platobného rozkazu proti žalovanému, aby zaplatil číselne označenú pohľadávku a jej príslušenstvo.

(*) K žalobnému episu treba pripojiť toľko exemplárov platobného rozkazu, vystaveného podľa § 609, v koľkých exemplároch sa má rozkaz doručiť."

III. § 609 znie:

„(*) V platobnom rozkaze prikáže súd žalovanému, aby zaplatil žalobníkovi číselne označenú zmenkovú sumu, prípadne sumu postihovej žaloby a príslušenstva, taktiež súdne určené trovy sporu, do troch dní od doručenia platobného rozkazu pod exekúciou, alebo aby v tej istej lehote podal na súde námietky.

(*) Platobnému rozkazu možno odporovať len námietkou. V rozkaze treba na to upozorniť žalovaného.

(*) Platobný rozkaz treba pomenovať v nadpise ako taký a má z neho vysvitáť, že bol vydaný na základe zmenky."

§ 108.

Vláda môže podľa potreby vydať nariadenie, ktoré by upravilo zmenkovoprávne pomery súvisiace s prechodom k tomuto zákonu.

§ 109.

Zrušuje sa zákon č. 1/1928 Sb. z. a n. a § 24, ods. 2 zák. čl. VII/1886.

§ 110.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom 1. júla 1942; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

256.

Zákon šekový zo dňa 20. novembra 1941.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Šek.

Hlava prvá.

Vystavenie a forma šeku.

§ 1.

Šek obsahuje:

1. označenie ako šek v samom texte listiny rečou, v ktorej je listina spísaná,
2. bezpodmienečný príkaz zaplatiť určitú sumu,
3. meno toho, kto má platiť (šekovníka),
4. údaj platobného miesta,
5. dátum a údaj miesta vystavenia,
6. podpis vystaviteľa.

§ 2.

(¹) Listina, v ktorej chýba niektorá náležitosť, uvedená v § 1 tohto zákona, neplatí za šek, okrem prípadov určených v nasledujúcich odsekoch.

(²) Ak niet osobitného údaja, platí miesto uvedené pri mene šekovníka za miesto platobné. Ak je pri mene šekovníka uvedené viac miest, šek je splatný v prvom z uvedených miest.

(³) Ak niet týchto ani iného údaja, šek je splatný v mieste, kde šekovník má svoj hlavný závod.

(⁴) Ak sa v šeku neudáva, kde bol vystavený, platí, že bol vystavený v mieste, uvedenom pri mene vystaviteľa.

§ 3.

Šek možno vystaviť len na bankára, u ktorého má vystaviteľ úhradu, a podľa výslovnej alebo mlčky učinenej dohody, že vystaviteľ je oprávnený touto úhradou šekom disponovať. Platnosť listiny ako šeku nie je však dotknutá nezachovaním týchto predpisov.

§ 4.

Šek nemožno prijať. Prejav o prijatí na šeku platí za nenapísaný.

§ 5.

(¹) V šeku možno ustanoviť, že sa má platiť:

- a) určitej osobe s výslovnou doložkou „na príkaz“ alebo bez tejto doložky,
- b) určitej osobe s doložkou „nie na príkaz“ alebo s doložkou rovnakého významu,
- c) majiteľovi.

(²) Ak je určitá osoba, ktorej sa má platiť, označená v šeku dodatkom „alebo majiteľovi“ alebo iným výrazom rovnakého významu, ide o šek na majiteľa.

(³) Šek bez pomenovania osoby, ktorej sa má platiť (prijemcu), je šekom na majiteľa.

§ 6.

(¹) Šek môže znieť na vlastný príkaz vystaviteľa.

(²) Šek možno vystaviť na účet tretieho.

(³) Vystaviteľ nemôže sám seba označiť za šekovníka, ak len nejde o šek, vystavený medzi rozličnými závodmi toho istého vystaviteľa.

§ 7.

Sľub úrokov v šeku platí za nenapísaný.

§ 8.

Šek môže mať údaj, že je splatný u tretej osoby, a to v mieste, kde má šekovník svoje bydlisko alebo inde, predpokladajúc vždy, že táto tretia osoba je bankárom.

§ 9.

(¹) Ak je šeková suma udaná písmenami i číslicami a tieto údaje sa neshodujú, platí suma vyjadrená písmenami.

(²) Ak je šeková suma udaná viac ráz písmenami alebo viac ráz číslicami, platí pri rozpore suma nižšia.

§ 10.

Ak sú na šeku podpisy osôb, nespôsobilých zaviazat sa šekom, podpisy nepravé alebo podpisy osôb vymyslených, alebo podpisy, ktoré z hocakého iného dôvodu nezaväzujú osoby, ktoré šek podpísaly, alebo menom ktorých bol šek podpísaný, nemá to vplyv na platnosť záväzkov ostatných podpísaných osôb.

§ 11.

Kto dá na šek svoj podpis ako zástupca osoby, za ktorú nemá práva konať, je sám zaviazaný zo šeku; ak zaplatil, má tie isté práva, ktoré by mal údajne zastúpený. To isté platí o zástupcovi, ktorý prekročil svoju pôsobnosť.

§ 12.

(¹) Vystaviteľ je zodpovedný za zaplatenie šeku.

(²) Každá doložka, ktorou vystaviteľ vylučuje túto zodpovednosť, platí za nenapísanú.

§ 13.

Ak šek, pri vydaní neúplný, bol doplnený v rozpore s dohodou, nemožno majiteľovi šeku namietat, že dohoda nebola zachovaná, ak nenadobudol šek obmyseľne, ani mu nemožno pričítať hrubú neďbalosť pri jeho nadobudnutí.

Hlava druhá.

Prevod šeku.

§ 14.

(¹) Šek, v ktorom je ustanovené, že sa má platiť určitej osobe, s výslovným dodatkom „na príkaz“ alebo bez neho, možno previesť rubopisom (indosovať).

(²) Šek, v ktorom je ustanovené, že sa má platiť určitej osobe, s dodatkom „nie na príkaz“ alebo s dodatkom rovnakého významu, možno previesť len cesiou a s jej účinkami.

(³) Šek možno indosovať i na vystaviteľa, alebo na iného šekom zaviazaného. Tieto osoby môžu šek ďalej indosovať.

§ 15.

(¹) Rubopis musí byť bezpodmienečný. Každá podmienka, od ktorej by bol závislý, platí za nenapísanú.

(²) Čiastočný rubopis je neplatný.

(³) Priam tak je neplatný rubopis šekovníka.

(⁴) Rubopis na majiteľa platí za rubopis nevyplnený (blankoindosament).

(⁵) Rubopis na šekovníka platí len za kvitanciu, okrem prípadu, že šekovník má viac závodov a rubopis znie na iný závod než ten, na ktorý bol šek vystavený.

§ 16.

(¹) Rubopis musí byť na šeku alebo na liste s ním spojenom (prívesok, alonz). Rubopisec (indosant) musí ho podpísať.

(²) Rubopis nemusí udávať rubopísnika (indosatára), ba môže pozostávať len z podpisu rubopisca (nevyplnený rubopis). V poslednom prípade je rubopis len vtedy platný, ak je na rube šeku alebo na prívesku.

§ 17.

(¹) Rubopisom sa prevádzajú všetky práva zo šeku.

(²) Pri nevyplnenom rubopise môže majiteľ:

a) vyplniť rubopis svojim menom alebo menom iného,

b) indosovať šek ďalej nevyplneným rubopisom alebo na určitú osobu,

c) odovzdať šek tretej osobe bez vyplnenia blankoindosamentu a bez indosovania.

§ 18.

(¹) Rubopisec je zodpovedný, ak nie opačnej doložky, za zaplatenie šeku.

(²) Rubopisec môže zakázať ďalšie indosovanie; v tomto prípade nie je zodpovedný osobám, na ktoré bol šek potom indosovaný.

§ 19.

Ten, kto má indosovateľný šek (držiteľ šeku), platí za oprávneného majiteľa, ak sa legitímne nepretržitým radom rubopisov, i keby posledný z nich bol nevyplnený. Rubopisy prečiarknuté platia pri tom za nenapísané. Ak nasleduje po nevyplnenom rubopise ďalší rubopis, platí, že podpisovateľ tohto nadobudol šek rubopisom nevyplneným.

§ 20.

Rubopis na šeku znejúcom na majiteľa zakladá pre rubopisca záväzok postihový, ale nepremeňuje listinu v šek na príkaz (ordrešek).

§ 21.

Ak niekto prišiel o šek z hocakej príčiny, nie je nový majiteľ — či už ide o šek na majiteľa alebo o šek rubopisom prevoditeľný, ktorého majiteľ sa legitímne spôsobom uvedeným v § 19 — povinný šek vydať, ak ho nenadobudol obmyseľne, ani mu nemožno pričítať hrubú neďbalosť pri jeho nadobudnutí.

§ 22.

Osoby žalované zo šeku nemôžu činiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na ich osobných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, ak len majiteľ, nadobúdajúc šek, nekonal vedome na ujmu dlžníka.

§ 23.

(1) Ak obsahuje rubopis doložku „hodnotu vybrať“, „na inkaso“, „in procura“ alebo inú doložku vyjadrujúcu len zmocnenie, môže majiteľ vykonávať všetky práva zo šeku a môže ho indosovať len rubopisom zmocňovacím (prokurairindosamentom).

(2) Osoby zaviazané zo šeku môžu v tomto prípade činiť majiteľovi len také námietky, ktoré by mohli činiť rubopiscovi.

(3) Plná moc z prokurairindosamentu nezakladá ani smrťou zmocniteľa ani stratou jeho spôsobilosti konaf.

§ 24.

(1) Rubopis, učinенý po proteste alebo po zistení rovnakého významu alebo po uplynutí prezentačnej lehoty, má len účinky cesie.

(2) Kým sa nedokáže opak, má sa za to, že nedatovaný rubopis bol napísaný pred protestom alebo pred zistením rovnakého významu alebo pred uplynutím prezentačnej lehoty, uvedenej v odseku 1.

Hlava tretia.

Rukojemstvo.

§ 25.

(1) Zaplatenie šekovej sumy alebo jej čiastky možno zabezpečiť šekovým rukojemstvom.

(2) Túto zábezpeku môže poskytnúť tretia osoba okrem šekovníka, alebo i ten, kto šek už podpísal.

§ 26.

(1) Rukojemstvo napíše sa na šek alebo na privesok.

(2) Rukojemstvo sa vyjadruje slovami „ako ručiteľ“ alebo doložkou rovnakého významu; ručiteľ ho musí podpísať.

(3) Holý podpis na lici šeku platí za rukojemstvo, ak nejde o podpis vystaviteľa.

(4) V rukojemstve treba udať, za koho sa preberá. Ak niet tohto údaja, platí, že ručenie bolo prevraté za vystaviteľa.

§ 27.

(1) Šekový ručiteľ je zodpovedný rovnako ako ten, za koho sa zaručil.

(2) Závazok šekového ručiteľa je platný i vtedy, keď záväzok, za ktorý sa zaručil, je neplatný z inej príčiny než pre vadu formy.

(3) Vyplatením šeku nadobúda šekový ručiteľ práva zo šeku proti tomu, za koho sa zaručil a proti osobám, ktoré sú tomuto zo šeku zaviazané.

Hlava štvrtá.

O prezentácii a platení.

§ 28.

(1) Šek je sročný na videnie. Opačný údaj platí za nenapísaný.

(2) Šek, predložený na platenie pred dátom (dňom udaným v ňom ako deň vystavenia), je sročný v deň predloženia.

§ 29.

(1) Šek vystavený a splatný v tom istom štáte musí byť predložený na platenie do osem dní.

(2) Šek splatný v inom štáte, než v ktorom bol vystavený, musí sa predložiť na platenie v lehote dvadsaťdňovej prípadne sedemdesiatdňovej, podľa toho, či miesto vystavenia a miesto splatnosti sú v tom istom svetadiele alebo v rozličných svetadieloch.

(3) Pritom šeky, vystavené v Európe a splatné v niektorom pobrežnom štáte Stredozemného mora alebo naopak, platia za šeky vystavené a splatné v tom istom svetadieli.

(4) Uvedené lehoty začínajú plynúť od dáta šeku.

§ 30.

Ak je šek vystavený na miesto s iným kalendárom, prepočíta sa deň vystavenia na deň odpovedajúci mu podľa kalendára platobného miesta.

§ 31.

(1) Predloženie šeku odúčtovní rovná sa jeho predloženiu na platenie.

(2) Vládny nariadením sa určí, ktoré ustanovizne možno pokladať za odúčtovne a pri akých podmienkach možno im šeky predkladať.

§ 32.

(¹) Odvolanie šeku je účinné až po uplynutí lehoty na predloženie.

(²) Ak nebol šek odvolaný, môže šekovník zaplatiť i po uplynutí lehoty na predloženie.

§ 33.

Na účinnosť šeku nemá vplyv ani smrť vystaviteľa, ani jeho nespôsobilosť konať, ktorá nastala po vystavení šeku.

§ 34.

(¹) Šekovník môže žiadať, aby mu majiteľ pri zaplatení vydal kvitovaný šek.

(²) Majiteľ nesmie odmietnuť čiastočné platenie.

(³) Šekovník môže žiadať, aby sa čiastočné platenie poznačilo na šeku a vydaná mu bola o tom kvitancia.

§ 35.

Šekovník pri zaplatení indosovateľného šeku je povinný skúmať správnosť poradia rubropisov, nie však podpisy rubropisov.

§ 36.

(¹) Ak je šek splatný v mene, ktorá nie je v obehu v platobnom mieste, možno šekovú sumu zaplatiť v mene štátu podľa hodnoty v deň predloženia. Ak nebolo zaplatené pri predložení, má majiteľ právo voliť, či sa má šeková suma prepočítať na menu štátu podľa hodnoty v deň prezentácie alebo podľa hodnoty v deň platenia.

(²) Hodnota cudzej meny určí sa podľa obchodných zvykov platobného miesta. Vystaviteľ môže však v šeku predpísať prepočítací kurz sumy, ktorá sa má platiť.

(³) Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak vystaviteľ predpísal zaplatenie v mene určite udanej (efektívna doložka).

(⁴) Ak znie šek na menu, ktorá má to isté pomenovanie v štáte vystavenia ako v štáte platenia, ale rozličnú hodnotu, má sa za to, že sa rozumie mena platobného miesta.

H l a v a p i a t a.

Šek križovaný a šek zúčtovací.

§ 37.

(¹) Vystaviteľ alebo majiteľ môže šek križovať s účinkami uvedenými v § 38.

(²) Križovanie deje sa dvoma rovnobežnými čiarami na lici šeku. Môže byť všeobecné alebo osobitné.

(³) Križovanie je všeobecné, ak medzi dvoma čiarami nielo nijakého údaja alebo označenia „bankár“ alebo výrazu rovnakého významu; osobitné je vtedy, keď medzi dve čiary je napísané meno niektorého bankára.

(⁴) Križovanie všeobecné možno zmeniť na križovanie osobitné; križovanie osobitné nemožno však zmeniť na križovanie všeobecné.

(⁵) O prečiarknutí križovania alebo mena označeného bankára platí, že sa nestalo.

§ 38.

(¹) Šek všeobecne križovaný môže šekovník vyplatíť len bankárovi alebo svojmu zákazníkovi.

(²) Šek s osobitným križovaním môže šekovník vyplatíť len označenému bankárovi alebo, ak je ním sám šekovník, svojmu zákazníkovi. Označený bankár môže však poveriť iného bankára vybraním šeku.

(³) Bankár smie nadobudnúť križovaný šek len od svojho zákazníka alebo od iného bankára. Nesmie ho vybrať na účet osôb iných ako práve uvedených.

(⁴) Šek, na ktorom je viac osobitných križovaní, môže šekovník vyplatíť len vtedy, ak ide len o dve križovania a jedno z nich stalo sa cieľom vybrania šeku odúčtovou.

(⁵) Šekovník alebo bankár, ktorý nedodrží tieto ustanovenia, je zodpovedný za škodu až do výšky šekovej sumy.

§ 39.

(¹) Vystaviteľ alebo majiteľ šeku môže doložkou križom na lici šeku napísanou „len na zúčtovanie“ alebo doložkou rovnakého významu zakázať, aby šek bol vyplatený v hotovosti.

(²) Šekovník smie v tomto prípade vyplatíť šek len dobropisom (zúčtovaním, prevodom alebo kompenzáciou). Dobropis rovná sa plateniu.

(³) O prečiarknutí doložky „len na zúčtovanie“ platí, že sa nestalo.

(⁴) Šekovník, ktorý nedodrží tieto ustanovenia, je zodpovedný za škodu až do výšky šekovej sumy.

Hlava šiesta.

Postih pre neplatenie.

§ 40.

Ak šek, včas predložený, nebol zaplatený, môže majiteľ vykonávať postih proti rubopiscovi, vystaviteľovi a ostatným osobám zviazaným zo šeku, ak bolo odopretie platenia zistené:

- a) verejnou listinou (protestom) alebo
- b) písomným, datovaným prejavom šekovníka na šeku, obsahujúcim údaj o dni predloženia, alebo
- c) datovaným prejavom odúčtovne, že šek bol včas doručený a nebol zaplatený.

§ 41.

(¹) Protest alebo zistenie rovnakého významu musí sa stať pred uplynutím prezenčnej lehoty.

(²) Ak bol šek predložený posledného dňa lehoty, možno protest alebo zistenie rovnakého významu urobiť ešte nasledujúceho všedného dňa.

§ 42.

(¹) Majiteľ musí o tom, že nedosiahol zaplatenie, uvedomiť predchádzajúceho rubopisca a vystaviteľa do štyroch všedných dní, nasledujúcich po dni protestu, prípadne zistenia rovnakého významu, alebo ak je tu doložka „bez trov“, po dni predloženia. Každý rubopisec musí do dvoch všedných dní, nasledujúcich po dni, ktorého dostal zprávu, uvedomiť o nej svojho predchodcu a oznámiť mu pritom mená a adresy tých, ktorí predtým podali zprávu, a tak ďalej radom až k vystaviteľovi. Tieto lehoty sa začínajú prijatím predchádzajúcej zprávy.

(²) Ak sa dáva podľa odseku 1 zpráva niekomu, kto šek podpísal, treba tú istú zprávu v tej istej lehote podať aj jeho ručiteľovi.

(³) Ak niektorý rubopisec neudal svoju adresu, alebo udal ju nečitateľne, stačí podať zprávu ďalšiemu predchodcovi.

(⁴) Zpráva možno podať hocakým spôsobom, i len vrátením šeku.

(⁵) Kto je povinný podať zprávu, má osvedčiť, že dal zprávu v predpísanej lehote. Lehota je zachovaná, ak bol v nej na poštu daný list, obsahujúci zprávu.

(⁶) Kto nepodal zprávu včas, nestráca postih, je však zodpovedný za prípadnú

škodu, vzniklú jeho nedbalosťou, ale len do výšky šekovej sumy.

§ 43.

(¹) Vystaviteľ, rubopisec alebo ručiteľ môže doložkou „bez trov“, „bez protestu“ alebo inou doložkou rovnakého významu, napísanou na šeku a podpísanou, oslobodiť majiteľa, aby na zachovanie svojho postihu dal urobiť protest alebo zistenie rovnakého významu.

(²) Doložka neoslobodzuje majiteľa od povinnosti predložiť šek včas a podať povinné zprávy. Dokázal, že lehota nebola dodržaná, má ten, kto sa proti majiteľovi na to odvoláva.

(³) Ak doložku pripojil vystaviteľ, je ona účinná voči všetkým osobám, zviazaným zo šeku; ak ju pripojil rubopisec alebo ručiteľ, je účinná len voči nemu. Ak dá majiteľ, hoci je tu doložka od vystaviteľa, urobiť protest alebo zistenie rovnakého významu, idú trovy toho na jeho vrub. Ak je doložka od rubopisca alebo ručiteľa, možno trovy protestu alebo zistenia rovnakého významu požadovať od všetkých, ktorí šek podpísali.

§ 44.

(¹) Všetci zo šeku zviazaní sú zodpovední majiteľovi solidárne.

(²) Majiteľ má právo zakročiť proti všetkým naraz, niektorým alebo len jednému z nich, a nemusí pritom zachovať poradie, v ktorom sa zaviazali.

(³) To isté právo má každý, kto šek podpísal a ho vyplatil.

(⁴) Žaloba, podaná proti jednému dlžníkovi, neprekáža, aby sa zakročilo proti iným, i keby nasledovali za tým, ktorý bol najprv zažalovaný.

§ 45.

Majiteľ môže žiadať od toho, proti komu vykonáva postih:

- a) nezaplatenú šekovú sumu,
- b) šesťpercentové úroky odo dňa predloženia,
- c) trovy protestu alebo zistenia rovnakého významu, podaných zprávy, ako aj iné trovy,
- d) províziu vo výške jednej tretiny percenta šekovej sumy alebo v dohodnutej menšej výške.

§ 46.

Kto vyplatil šek, môže žiadať od svojich predchodcov:

- celú sumu, ktorú zaplatil,
- šesťpercentové úroky z tejto sumy odo dňa zaplatenia,
- svoje trovy,
- províziu podľa § 45, písm. d).

§ 47.

(¹) Každý dlžník, proti ktorému sa vykonáva alebo môže sa vykonať postih, je oprávnený žiadať, aby sa mu pri vyplatení vydal šek s protestom alebo zistením rovnakého významu a kvitovaným účtom.

(²) Každý rubopisec môže pri vyplatení šeku prečiarknuť rubopis svoj a rubopisy indosantov za nim nasledujúcich.

§ 48.

(¹) Ak nemožno včas predložiť šek, učiní protest alebo zistenie rovnakého významu pre neprekonateľnú prekážku (zákonný predpis štátu alebo iný prípad vyššej moci), predlžujú sa lehoty, určené na tieto úkony.

(²) Majiteľ je povinný bezodkladne podať zprávu svojmu prechodcovi o vyššej moci a túto zprávu poznamenať na šeku alebo na privesku s udaním miesta a pripojením dáta a podpisu; ináč platia ustanovenia § 42.

(³) Keď prestala vyššia moc, musí majiteľ bez odkladu predložiť šek na platenie, a keď treba, dať urobiť protest alebo zistenie rovnakého významu.

(⁴) Ak trvá vyššia moc dlhšie ako päťnásť dní odo dňa, ktorého majiteľ, hoci už pred uplynutím prezentačnej lehoty, uvedomil svojho predchodcu o vyššej moci, možno postih vykonať bez toho, že by bolo treba predložiť šek alebo urobiť protest alebo zistenie rovnakého významu.

(⁵) Nie sú prípady vyššej moci skutočnosti čiste osobné, týkajúce sa majiteľa alebo toho, koho on poveril predložiť šek alebo urobiť protest alebo zadovážiť zistenie rovnakého významu.

Hlava siedma.

Šekové rovnopisy.

§ 49.

Ak nejde o šek na majiteľa, možno šek, splatný v inom štáte než kde bol vystavený, alebo šek splatný v zámorskej ze-

mi štátu vystavenia alebo naopak, ako i šek vystavený a splatný v tej istej zámorskej zemi alebo v rozličných zámorských zemiach toho istého štátu, vystaviť vo viacerých rovnakých exemplároch (rovnopisoch). Ak bol šek vystavený v niekoľkých rovnopisoch, musia sa tieto v samom texte listiny očíslovať, inak platí každý z nich za osobitný šek.

§ 50.

(¹) Zaplatením jedného rovnopisu zaničajú šekové záväzky, i keď tu niet doložky, že zaplatenie jedného rovnopisu zrušuje účinnosť ostatných.

(²) Ak previedol rubopisec rovnopisy na rozličné osoby, sú on a za nim nasledujúci indosanti zaviazaní zo všetkých rovnopisov nimi podpísaných, ktoré neboly vrátené.

Hlava ôsma.

Zmeny.

§ 51.

Ak bol text šeku zmenený, sú tí, ktorí podpísali šek po zmene, zodpovední podľa zmeneného textu; tí však, ktorí ho podpísali predtým, podľa textu pôvodného.

Hlava deväta.

Premlčanie.

§ 52.

(¹) Postihové práva majiteľa proti rubopiscem, vystaviteľovi a proti iným osobám, zaviazaným zo šeku, premlčia sa za šesť mesiacov od uplynutia prezentačnej lehoty.

(²) Postihové práva šekového dlžníka oproti inému šekovému dlžníkovi premlčia sa za šesť mesiacov odo dňa, ktorého dlžník šek vyplatil alebo ktorého bol voči nemu uplatnený žalobou.

§ 53.

Prerušenie premlčania pôsobí len proti tomu, koho sa týka skutočnosť zakladajúca prerušenie.

Hlava desiatá.

Všeobecné predpisy.

§ 54.

Bankármí vo smysle tohto zákona sú:

a) verejné ústavy, pri ktorých predmetom podnikania sú úkony bankové, ako

Slovenská národná banka, Poštová sporiteľňa a Slovenská hypotečná a komunálna banka,

b) zapísaní obchodníci plného práva, v tom aj obchodné spoločnosti, ak prevádzujú po živnostensky bankové úkony, c) sporiteľne.

§ 55.

(¹) Predloženie šeku a protest možno vykonať len vo všedný deň.

(²) Ak posledný deň lehoty, v ktorej treba vykonať úkon týkajúci sa šeku, nemá jeho predloženie, učinenie protestu alebo zistenie rovnakého významu, je nedeľa alebo sviatočný deň zákonom uznaný, predlžuje sa lehota o najbližší deň všedný. Inak sa nedeľa a sviatočné dni do lehoty započítavajú.

§ 56.

Do lehoty nepočíta sa deň, od ktorého sa začína.

§ 57.

Ani zákonné ani sudcovské dni rešpektne (osobitného zreteľa hodné) nie sú prípustné.

DIEL DRUHÝ.

Doplnkové predpisy.

Hlava prvá.

1. Protest.

§ 58.

(¹) Protest musí učiť verejný notár, súd, alebo na jeho nariadenie úradník súdnej kancelárie.

(²) Vládny nariadením možno zaviesť protestovanie poštovým úradníkom a určiť podrobnosti tohto spôsobu protestu.

§ 59.

(¹) Protest má obsahovať:

a) meno toho, pre koho sa protestuje a meno osoby, proti ktorej sa protestuje,

b) údaj, čo sa žiadalo od osoby, proti ktorej sa protestuje, jej odpoveď alebo údaj, že neodpovedala, alebo že nebola zastihnutá, alebo že nebolo možno zistiť miestnosť, kde prevádzuje svoj podnik, alebo jej byt,

c) miesto, deň, mesiac a rok, kde a kedy sa výzva [písm. b)] stala, alebo bol učiniený bezvýsledný pokus o ňu.

(²) Protestný orgán musí protest podpísať a pripojiť svoju úradnú pečať alebo úradnú pečiatku.

§ 60.

(¹) Protest treba napísať na šek alebo na osobitný list, ktorý sa spojí so šekom.

(²) Protest na šeku treba napísať na rube hneď za posledným zápisom, a ak na rube zápisu niet, bezprostredne na niektorý okraj rubu.

(³) Ak sa napíše protest na osobitný list, spojený so šekom, treba miesto, kde sa list pripojuje, opatřit úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou.

(⁴) Ak sa protestuje na podklade niekoľkých rovnopisov toho istého šeku, stačí osvedčenie na jednom rovnopise alebo na pôvodine. Na ostatných rovnopisoch treba poznamenať, na ktorom rovnopise je protest napísaný, alebo že je napísaný na pôvodine. Ustanovenia odsekov 2 a 3 treba primerane použiť i na túto poznámku. Poznámku má protestný orgán podpísať a opatřit úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou.

§ 61.

Ak sa má šekovoprávne plnenie požadovať od viacerých osôb, alebo sice od jednej osoby ale viac ráz, treba viacnásobné vyzvanie pojať do jednej protestnej listiny.

§ 62.

Šek možno zaplatiť do rúk protestného orgánu. Nemožno vylúčiť oprávnenie protestného orgánu prijať platenie.

§ 63.

(¹) Protestný orgán môže opraviť chyby v písaní, vynechania a iné nedostatky protestnej listiny až do jej vydania osobe, pre ktorú sa protestuje. Opravu treba označiť ako takú a podpísať.

(²) Protestný orgán musí si zadržat overený odpis protestu. O obsahu šeku treba spraviť záznam, ktorý musí obsahovať:

a) šekovú sumu,

b) miesto a deň vystavenia šeku,

c) meno vystaviteľa, meno toho, komu alebo na príkaz koho sa má platiť, a meno šekovníka.

(³) Odpisy a záznamy treba uschovávať v časovom poradí.

2. Miesto a čas na predloženie šeku, na protest a iné právne úkony.

§ 64.

Protestovať možno od deviatej do osemnásťtej hodiny; v iných hodinách len vtedy, ak s tým výslovné súhlasí osoba, proti ktorej sa protestuje.

§ 65.

(¹) Predloženie šeku, zaplatenie, protest, vyžiadanie si rovnopisu, ako i všetky ostatné úkony, ktoré sú potrebné proti určitej osobe, musia sa stať v miestnostiach, kde prevodzuje svoj podnik, alebo, ak ich nemožno vypátrať, v jej byte. Inde, najmä na burze, možno tieto úkony vykonať len po obapolnej dohode.

(²) Ak je v proteste poznamenané, že miestnosť, kde sa prevodzuje podnik, alebo byt nebolo možno vypátrať, nie je protest neplatný preto, že vypátranie bolo možné.

(³) Zodpovednosť protestného orgánu, ktorý nevykonal primerané pátranie, nie je dotknutá ustanovením odseku 2. Ak ostal dotaz na príslušnom policajnom úrade bez výsledku, nie je protestný orgán povinný ďalej pátrať.

§ 66.

(¹) Úkon, ktorý sa stal v miestnostiach, kde sa prevodzuje podnik, alebo v byte niektorého účastníka, je účinný i vtedy, ak miesto, kde tieto miestnosti alebo byt skutočne sú, bolo v šeku nesprávne vyznačené údajom susednej obce. Ak súhlasia účastníci, možno úkony, ktoré sa majú vykonať v určitom na šeku vyznačenom mieste, vykonať v susednej obci.

(²) Vládny nariadením sa určí, ktoré miesta platia za susedné podľa ustanovení odseku 1.

Hlava druhá.

Obohatenie.

§ 67.

(¹) Ak zanikol šekový záväzok vystaviteľa premlčaním alebo tým, že sa nevykonali úkony predpísané na zachovanie šekového práva, ostáva vystaviteľ zaviazaný majiteľovi šeku v tej miere, nakoľko sa na jeho škodu obohatil.

(²) Právo podľa odseku 1 sa premlčí za jeden rok od dáta šeku.

Hlava tretia.

Umorenie šeku a náhražka protestnej listiny.

§ 68.

(¹) Stratený alebo zničený šek možno vyhlásiť za umorený v umorovacom pokračovaní. Po začatí umorovacieho pokračovania môže zo šeku oprávnený žiadať zaplatenie sročného šeku od vystaviteľa, keď poskytne zábezpeku až do jeho umorenia.

(²) Stratenú alebo zničenú protestnú listinu možno nahradit' svedectvom o protestovaní, ktoré má vyhotovit' orgán, u ktorého je overený odpis listiny. Vo svedectve treba uviesť obsah protestu a záznamu podľa § 61, ods. 2. Tieto ustanovenia platia obdobne aj o zistení významu rovnakého ako je protest (§ 40, pism. b) a c).

Hlava štvrtá.

Rozsah platnosti zákonov.

§ 69.

(¹) Spôsobilosť osoby zaväzovať sa šekom určuje sa podľa práva jej vlasti. Ak toto právo predpisuje, že má platiť právo iného štátu, má sa použiť toto právo.

(²) Kto nie je podľa práva uvedeného v odseku 1 spôsobilý zaväzovať sa šekom, je predsa platne zaviazaný, ak podpísal šek na území, podľa práva ktorého by bol spôsobilý zaväzovať sa šekom. Toto ustanovenie neplatí, ak slovenský štátny občan vzal na seba šekový záväzok v cudzine.

§ 70.

(¹) Otázku, koho možno označiť za šekovníka, treba riešiť podľa práva štátu, kde je šek splatný.

(²) Ak je podľa tohto práva šek neplatný so zreteľom na osobu, na ktorú bol vystavený, sú predsa platné záväzky z podpisov, daných v iných štátoch, právo ktorých nepredpisuje neplatnosť z tohto dôvodu.

§ 71.

(¹) Forma šekového prejavu určuje sa podľa práva územia, na ktorom bol prejav podpísaný. Stačí však, aby bola zachovaná forma predpísaná právom platobného miesta.

(²) Ak však šekový prejav, ktorý podľa odseku 1 by bol neplatný, vyhovuje právu územia, kde bol podpísaný neskorší šeko-

vý prejav, nie je platnosť tohto neskoršieho šekového prejavu dotknutá nedostatkom formy prvého prejavu.

(²) Šekový prejav slovenského štátneho občana v cudzine je v tuzemsku voči iným slovenským štátnym občanom platný, ak vyhovuje požiadavkám formy tunajšieho práva.

§ 72.

Účinky zaväzujúcich šekových prejavov určujú sa podľa práva územia, na ktorom bol prejav podpísaný.

§ 73.

Lehoty na výkon postihových práv určujú sa pre všetky zo šeku zaviazané osoby podľa práva miesta, kde bol šek vystavený.

§ 74.

Podľa práva platobného miesta sa určuje:

a) či je šek splatný len na videnie, alebo či je dovolený i šek na určitý čas po videní, a aké účinky má postdatovanie šeku,

b) prezentačná lehota,

c) či možno šek prijať, certifikovať, potvrdiť alebo vidovať a aké sú účinky týchto záznamov,

d) či môže majiteľ žiadať čiastočné platenie a či je povinný ho prijať,

e) či možno šek križovať alebo označiť doložkou „len na zúčtovanie“ alebo doložkou rovnakého významu, a aké sú účinky križovania alebo doložky „len na zúčtovanie“ po prípade doložky rovnakého významu,

f) či má majiteľ šeku osobitné právo na úradu a aká je jeho povaha,

g) či vystaviteľ môže šek odvolať alebo podať námietky proti jeho vyplateniu,

h) opatrenia na prípad straty alebo krádeže,

i) či je potrebný protest alebo zistenie rovnakého významu na zachovanie postihového práva proti rubopiscom, vystaviteľovi a ostatným osobám, zaviazaným zo šeku.

§ 75.

Forma protestu a lehoty na protestovanie, ako i forma ostatných úkonov potrebných na vykonanie alebo zachovanie šekových práv, určujú sa podľa práva územia, na ktorom sa má protest alebo úkon vykonať.

Hlava piata.

Rozličné predpisy.

§ 76.

(¹) Premlčanie sa pretrhuje:

a) podaním žaloby,

b) prihlásením šekovej pohľadávky v konkurze,

c) opovedaním sporu alebo uplatnením šekového nároku žalovaným v spore.

(²) Premlčanie spočíva od začatia umorovacieho pokračovania ako aj od prihlásenia pohľadávky vo vyrovnacom pokračovaní.

§ 77.

Každý je spôsobilý šekom sa zaviazat, kto sa môže zaväzovať smluvami.

§ 78.

Šekové prejavy, ktoré miesto menom boli urobené križikmi alebo inými znakmi, sú platné, len keď sa staly vo forme verejnonotárskeho spisu. To isté platí i o šekových prejavoch osôb slepých alebo hluchonemých, hluchých, ktoré nevedia čítať, a nemých, ktoré nevedia písať.

§ 79.

(¹) Neplatné sú šekové prejavy podpísom mena zastúpenej osoby, učeným inou osobou. Zmocnenec musí podpísať svoje meno s dodatkom, za koho podpísal.

(²) Zmocnenie na podpis šeku musí byť písomné; v prípade § 78 treba však k platnosti plnomocenstva verejnonotárskeho spisu.

(³) Predpisy o značení firmy ostávajú nedotknuté.

§ 80.

Za škodu vzniklú z vyplatenia falošného alebo sfaľovaného šeku, ktorú nezavinil šekovník ani jeho zamestnanec, je domnelý vystaviteľ prípadne vystaviteľ len vtedy zodpovedný, ak sa pri vystavení falošného šeku alebo pri sfaľovaní šeku previnil on sám alebo jeho zamestnanec, poverený manipulovať šekmi. Odchylná dohoda, ktorá by bola pre šekovníka výhodnejšia, je bezúčinná.

DIEL TRETÍ.

Prechodné a záverečné ustanovenia.

§ 81.

Ak sa právne predpisy odvolávajú na ustanovenia šekového zákona (práva), treba nimi rozumieť patričné ustanovenia tohto zákona.

§ 82.

(¹) Pre šeky, vystavené pred 1. júlom 1942 (§ 88), ostávajú v účinnosti doterajšie predpisy.

(²) Ak má však majiteľ šeku, uvedeného v odseku 1, uviesť svojich predchodcov, že šek nebol zaplatený, dostačí po účinnosti tohto zákona, aby boli zachované jeho patričné ustanovenia (§ 42).

§ 83.

Šekové protesty, spísané do troch mesiacov po účinnosti tohto zákona, sú platné, i keď nevyhovujú jeho ustanoveniam, ak boli zachované predpisy predtým platné.

§ 84.

Zákon č. 250/1934 Sb. z. a n. o umorovaní listín sa mení tak, že za § 25a) zaraďuje sa § 25b) tohto znenia:

„(¹) Tento zákon platí i o umorení šeku s odchýlkami ďalej uvedenými.

(²) Príslušný na umorenie šeku je okresný súd platobného miesta.

(³) Navrhovateľ je povinný predložiť odpis šeku, alebo udať aspoň jeho podstatný obsah a podľa okolností osvedčiť, že bol predtým majiteľom šeku. Ak súd po bedlivom preskúmaní údajov navrhovateľa uzná návrh za odôvodnený, zakáže šekovníkovi platenie a vydá edikt, v ktorom vyzve držiteľa, aby v štyridsiatich dňoch predložil šek a oznámil svoje nároky, inak bude šek vyhlásený za umorený.

(⁴) Oznamovacia lehota začína sa dňom nasledujúcim po dni, ktorého bol edikt prvý raz uverejnený v Súdnom ústrednom oznamovateli.

(⁵) Súd môže zakázať platenie šeku i bez toho, že by bola prv osvedčená držba šeku, ak navrhovateľ poskytne zábezpeku určenú súdom. V takomto prípade súd súčasne so zákazom platenia určí

lehotu na dodatočné osvedčenie držby šeku a ak táto lehota uplynie bez výsledku, zruší zákaz.

(⁶) Ak predloží niekto šek v oznamovacej lehote, zastaví sa umorovacie pokračovanie, zákaz vydaný v prospech navrhovateľa sa zruší a on sa odkáže na porad práva.

(⁷) Ak sa neprihlási nikto v oznamovacej lehote, vyhlási sa šek na nový návrh za umorený.“

§ 85.

Paragraf 620 zák. čl. I/1911 (Osp.) sa mení a bude znieť takto:

„(¹) Veriteľ môže v rozkaznom pokračovaní podľa tohto titulu uplatniť svoju pohľadávku na základe šeku. — ak je dlžník zapísaným obchodníkom — aj na základe obchodnej poukázky alebo záväzkového listu (§§ 291 a 294 zák. čl. XXXVII/1875). Vo všetkých týchto prípadoch musí veriteľ v pôvodine predložiť šek, obchodnú poukážku alebo záväzkový list, opodstatňujúci jeho pohľadávku, taktiež potrebný protest a iné listiny.

(²) V nadpise platobného rozkazu treba označiť, že bol vydaný na základe šeku, obchodnej poukázky alebo záväzkového listu. Ináč čo do tohto pokračovania treba použiť ustanovenia §§ 594 až 607 s tým, že ak pohľadávka nepozostáva z hotových peňazí, musí žalobník určiť sumu, ktorú je ochotný prijať ako plnenie a že v takomto prípade treba v platobnom rozkaze pripomenúť, že žalovaný môže splniť svoj záväzok aj zaplatením sumy, ktorú žalobník podľa svojho prejavu je ochotný prijať namiesto požadovanej veci alebo cenného papieru.

(³) Ak ide o uplatnenie nárokov pre nedostatok úhrady (§ 3 šekového zákona) a o spory z bezprostredného pomeru medzi majiteľom a vystaviteľom šeku alebo bezprostredným predchodcom majiteľa šeku, treba použiť všeobecné predpisy pre veci sporné.

(⁴) Paragraf 596, ods. 3 platí i v tomto pokračovaní.“

§ 86.

Vláda môže podľa potreby vydať nariadenie, ktoré by upravilo šekovo-právne pomery súvisiace s prechodom k tomuto zákonu.

§ 87.

Zrušujú sa zák. čl. LVIII/1908 a zák. čl. LXIV/1912, pokiaľ ide v tomto zákonom článku o šek.

§ 88.

(¹) Tento zákon nadobudne účinnosť dňom 1. júla 1942, okrem §§ 37 a 38.

(²) Deň účinnosti §§ 37 a 38 určí vláda nariadením. Až do tohto dňa budú sa križované šeky, vystavené v cudzine, posudzovať v tuzemsku ako šeky zúčtovacie.

(³) Tento zákon vykoná minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 71.

Vydaná dňa 3. decembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (257.—258.) 257. Zákon o rozšírení pôsobnosti Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky. — 258. Zákon o všeobecných colných sadzbách.

257.

Zákon

zo dňa 25. novembra 1941

o rozšírení pôsobnosti Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone.

§ 1.

Pôsobnosť Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky (v ďalšom texte „Banka“) sa rozširuje o:

1. spolupôsobenie pri úprave trhu štátnych papierov a účasť na štátnych úverových operáciách (§ 2);

2. prijímanie povinných vkladov (§§ 3 až 5).

§ 2.

(¹) V rámci pôsobnosti podľa § 1, bod 1 Banka spoločne s inými peňažnými ústavmi sa má starať, aby sa trh štátnych pôžičiek hospodársky zdravo rozvíjal.

(²) Účasť Banky na štátnych úverových operáciách spočíva v súčinnosti pri obstarávaní štátnych pôžičiek, a to samostatne alebo v združení s inými peňažnými ústavmi, ako aj vo vykonávaní upisovacej akcie a v obstarávaní iných s tým spojených úkonov, ktoré jej sverí štátna finančná správa.

(³) Činnosť podľa ods. 1 a 2 bude Banka vykonávať v shode s ministrom financií a guvernérom Slovenskej národnej banky, prípadne s ich zástupcami na to určenými.

§ 3.

(¹) Peňažné ústavy ako aj tuzemské filialky zahraničných peňažných ústavov (§ 1 nar. s mocou zákona č. 11/1941 Sl. z. o sústredení pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov v Ministerstve financií ako aj o úprave niektorých pomerov v peňažníctve), ktoré

prijímajú vklady na vkladné (sporiteľníčne) knižky (listy) (§ 1, ods. 2 a § 2 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. o vkladných knižkách (listoch), účastinných bankách a o revízií bankových ústavov v znení zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.) alebo na pokladničné poukážky (v ďalšom texte „vklady“), sú povinné uložiť a udržiavať v Banke 5% úhrnu vkladov (v ďalšom texte „povinný vklad“), a to podľa stavu ku koncu posledného súvažného roku.

(²) Povinnosť podľa ods. 1 nastane po prvý raz podľa úhrnného stavu vkladov k 31. decembru 1940 a peňažné ústavy ju majú splniť do 30. apríla 1942 tak, že odvedú Banke koncom každého mesiaca — po prvý raz dňa 30. novembra 1941 — 1/6 povinného vkladu. V ďalších rokoch peňažné ústavy zistia, či stav vkladov je ku koncu súvažného roku vyšší oproti stavu z počiatku tohto roku. Ak je tu prírastok vkladov, peňažný ústav odvedie Banke 5% tohto prírastku najneskôršie do konca nasledujúceho kalendárneho štvrťroka; po prvý raz do 31. marca 1942.

(³) U sväzov (§ 2, ods. 1, písm. b) zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.) nezapočítavajú sa vklady členov alebo členských sväzov ani do prírastku, ani do úhrnného stavu vkladov.

§ 4.

(¹) Robotnícka sociálna poisťovňa a Penzijný ústav súkromných úradníkov sú povinné uložiť a udržiavať v Banke ako povinný vklad 5% úhrnu svojho majetku trvale uložiteľného, a to podľa stavu ku koncu posledného súvažného roku.

(²) Povinnosť podľa ods. 1 nastane po prvý raz podľa úhrnného stavu majetku trvale uložiteľného k 31. decembru 1941 a ústavy uvedené v ods. 1 majú ju splniť do 31. decembra 1943 tak, že Banke odvedú koncom každého mesiaca — po prvý raz dňa 31. januára 1942 — 1/24 povinného vkladu. V ďalších rokoch uvedené ústavy zistia, či stav majetku trvale uloži-

teľného je ku koncu súvažného roku vyšší oproti stavu z počiatku tohto roku. Ak je tu prírastok majetku, ústavy odvedú Banke 5% tohto prírastku najneskoršie do 31. mája nasledujúceho roku, po prvý raz dňa 31. mája 1943.

§ 5.

(¹) Súkromnoprávne poisťovne sú povinné uložiť a udržiavať v Banke ako povinný vklad 10% úhrnného stavu prémieových rezerv svojich priamych tuzemských obchodov v životnom poistení, a to podľa stavu ku koncu posledného súvažného roku. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na tuzemské filiálky zahraničných súkromnoprávných poisťovní.

(²) Povinnosť podľa ods. 1 nastane po prvý raz podľa stavu prémieových rezerv k 31. decembru 1941 a poisťovne majú ju splniť do 31. decembra 1943 tak, že odvedú Banke koncom každého mesiaca — po prvý raz dňa 31. januára 1942 — 1/24 povinného vkladu. V ďalších rokoch poisťovne zistia, či stav prémieových rezerv, vzťahujúcich sa na ich priamy tuzemský obchod v životnom poistení, je ku koncu súvažného roku vyšší oproti stavu z počiatku tohto roku. Ak je tu prírastok prémieových rezerv, poisťovne odvedú Banke 10% tohto prírastku najneskoršie do konca nasledujúceho prvého kalendárneho štvrtroka, po prvý raz dňa 31. marca 1943.

§ 6.

Ak u peňažného ústavu stav vkladov, u Robotníckej sociálnej poisťovne alebo u Penzijného ústavu súkromných úradníkov stav trvale uložitelného majetku a u súkromnoprávných poisťovní úhrnný stav ich prémieových rezerv, vzťahujúcich sa na ich priamy tuzemský obchod v životnom poistení, klesne pod stav na konci predchádzajúceho súvažného roku, a ak taký ústav preukáže naliehavú potrebu pohotových prostriedkov, možno mu vrátiť pomernú časť jeho povinného vkladu na čas, kým táto potreba potrvá. Ak ústav vstúpi do likvidácie, má nárok na vrátenie celého povinného vkladu.

§ 7.

(¹) Štát uloží v Banke bezúročný štátny vklad Ks 50,000.000.—, splatný v 5-ročných splátkach po Ks 10,000.000.—, počínajúc rokom 1942. Splátky sú sročné do 31. marca každého roku.

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby vklad podľa ods. 1 uhradil zo štátnych príjmov a potrebnú sumu zaistil v štátnom rozpočte.

(³) Ak pôsobnosť Banky (§ 1, bod 1) bude zaistená aj bez štátneho vkladu, Banka je povinná ho celkom alebo čiastočne vrátiť na výpoved ministra financií. Výpoveď treba dať s polročnou lehotou; predtým však treba vypočítať Banku.

§ 8.

(¹) Povinné vklady prijíma Banka na bežný účet a vykazuje ich osobitne podľa toho, či sú to vklady peňažných ústavov (§ 3), či vklady sociálne poisťujúcich ústavov (§ 4), či vklady súkromnoprávných poisťovní (§ 5) a či vklad štátu (§ 7). S hľadiska právnych predpisov o uložení majetku súkromnoprávných poisťovní treba vklady podľa § 5 posudzovať ako pôžičky štátu poskytnuté.

(²) Vklady ústavov uvedených v § 3 zúrokuje Banka sadzbou 3½% ročne, vklady ústavov uvedených v § 4 sadzbou 4½% ročne a vklady ústavov uvedených v § 5 sadzbou 3¼% ročne. Tieto sadzby môže vláda zmeniť nariadením.

(³) O stave povinných vkladov (§§ 3 až 5) a štátneho vkladu (§ 7), o spôsobe ich uloženia, ako aj o výsledkoch ich použitia je Banka povinná podávať štvrťročne, alebo na vyzvanie kedykoľvek, zprávu Ministerstvu financií.

§ 9.

Z povinných vkladov včas neodvedených (§§ 3 až 5) platí sa úrok z omeškania vo výške presahujúcej o 2% sadzbou, ktorou Banka zúrokuje vklady príslušného druhu (§ 8, ods. 2). Okrem toho Banka je oprávnená vybrať nedoplatok aj s úrokmi z omeškania vydaním výpisu z hlavných kníh (§ 10 vládneho nariadenia č. 77/1939 Sl. z. o zriadení Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky).

§ 10.

(¹) Ústavy uvedené v §§ 3 až 5 sú povinné vykazovať Banke stav vkladov (majetku trvale uložitelného, prémieových rezerv zo životného poistenia) k rozhodnému dňu, podávať jej vysvetlivky, potrebné na preskúmanie týchto výkazov a pripustiť nahliadnutie do svojich obchodných kníh a dokladov, nakoľko to zistenie správnosti týchto výkazov a vysvetliviek vyžaduje.

(¹) Peňažné ústavy, ktoré podľa právnych predpisov sú povinne pričlenené k sväzu (§ 3, ods. 3), odvádzajú povinné vklady a predkladajú výkazy a vysvetlivky prostredníctvom svojho sväzu.

§ 11.

(¹) Banke prislúcha pre jej pohľadávky, vzniklé z činnosti, na ktorú je podľa svojich stanov oprávnená, prednostné záložné právo na cenné papiere a iné hnuiteľné veci dlžníka, ktoré jej dlžník odovzdal ako istotu, alebo ktorých držbu prípadne delemciu Banka od neho kedykoľvek a na hociaký cieľ nadobudla. Toto právo prislúcha Banke aj vtedy, ak bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz.

(²) Ak je dlžník v omeškani, môže sa Banka bez súdneho pokračovania uspokojiť z vecí uvedených v ods. 1. Banka môže najmä po predchádzajúcom napomenutí tieto veci verejne predať prostredníctvom orgánu oprávneného dražiť; ak majú tieto veci burzovnú cenu, môže ich predať tiež neverejne prostredníctvom obchodného dohodcu. Medzi napomenutím a predajom, a ak napomenutie nie je možné, medzi časom, kedy vzniklo oprávnenie na predaj, a predajom, musí uplynúť najmenej jeden týždeň. O vykonaní predaja upovedomí Banka dlžníka; ak opomenie tak učiniť, je zaviazaná na náhradu škody. Ak z výťažku predaja zostane prebytok, zúčtuje ho Banka dlžníkovi na nedoplatok povinného vkladu; ak niet takého nedoplatku, vydá sa prebytok dlžníkovi.

(³) Prednostné záložné právo nemôže byť dotknuté prv nadobudnutými právami a nárokmi, a to ani vlastnickými právami tretích osôb na cenné papiere a iné hnuiteľné veci, ktoré Banka prevzala ako majetok dlžníkov, ak len prv nadobudnuté práva alebo nároky neboly Banke už pri odovzdaní známe alebo aspoň zrejme.

§ 12.

Úroky z povinných vkladov sú oslobodené od dane rentovej ako aj od príspevkov Pomocného fondu peňažných ústavov (zák. č. 172/1941 Sl. z. o zriadení Pomocného fondu peňažných ústavov). Povinné vklady a štátny vklad (§§ 3 až 5 a § 7) sa nezapočítajú u Banky do úhrnu vkladov podľa § 10, ods. 2, písm. b) a ods. 3 zákona č. 172/1941 Sl. z.

§ 13.

(¹) Od Reeskontného a lombardného ústavu v Prahe transferované povinné vklady slovenských ústavov uvedených v §§ 3 a 5 prechádzajú na Banku a započítavajú sa do úhrnu vkladov podľa §§ 3 a 5. Všetky majetkové hodnoty a práva tvoriace protihodnotu transferovaných povinných vkladov prechádzajú do vlastníctva Banky a ich prevod je oslobodený od kolkov a poplatkov.

(²) Od Reeskontného a lombardného ústavu prevzaté povinné vklady (ods. 1) zúrokuje Banka odo dňa ich prevzatia do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona sadzbou 3½%.

§ 14.

(¹) Vláda sa splnomocňuje, aby podľa pomerov na kapitálovom trhu výšku (percento) povinných vkladov (§§ 3 až 5) nariadením zvýšila alebo snížila, alebo aby ďalšie odvádzanie povinných vkladov úplne alebo čiastočne zastavila.

(²) Minister financií môže v jednotlivých odôvodnených prípadoch lehotu na odvádzanie splátok (§ 3, ods. 2, § 4, ods. 2 a § 5, ods. 2) predĺžiť.

§ 15.

Minister financií s ohľadom na ustanovenia tohto zákona doplní stanovky Banky (§ 3, ods. 4 vládneho nariadenia č. 77/1939 Sl. z.) a vyhlási ich v Úradných novinách.

§ 16.

Zrušujú sa: zákon č. 49/1934 Sb. z. a n., vládne nariadenia č. 167/1934, 36/1935, 99/1937 Sb. z. a n. ako aj vládne vyhlášky č. 71/1934 a 264/1934 Sb. z. a n.

§ 17.

Zákon tento platí a nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuks v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

258.**Zákon****zo dňa 25. novembra 1941****o všeobecných colných sadzbach.**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone.

§ 1.

Pre colné územie Slovenskej republiky sa vydáva colný sadzobník, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

§ 2.

(¹) Pre prípady mimoriadnej núdze sa vláda splnomocňuje, aby nariadením dočasne, vždy však najďalej na čas pol roka zrušila, alebo primerane snížila clo z obilia, mlynských výrobkov, dobytká, tukov a mäsa, a to pre všetky alebo jednotlivé druhy uvedených tovarov, pričom má súčasne určiť dozorčie podmienky a obmedzenia, aby sa zabránilo zneužitiu tohto opatrenia.

(²) Minister financií sa splnomocňuje po dohode s ministrom hospodárstva primerane snížiť clo na dovoz polotovarov a hotových priemyselných výrobkov, ktoré sa v tuzemsku nevytvárajú v dostatočnom množstve a ktorých dovoz je nevyhnutný s celohospodárskeho hľadiska štátu. Snížené sadzby sa vyhlásia v Slovenskom zákonníku.

(³) Snížením cla nesmie sa porušiť rovnováha medzi dovozom a tuzemskou výrobou. Žiadosti o sníženie cla treba doložiť riadne vystavenými dokladmi, svedčiacimi o nutnosti a potrebnosti dovezených tovarov.

(⁴) Ustanovenia ods. 2 a 3 platia do konca roku 1942.

§ 3.

Minister financií, povoľujúc po dohode s ministrom hospodárstva dovoz strojov podľa poznámok za sadzobnými triedami XL a XLI ako aj za sadzobným číslom 553 d), môže si vyžiadať dobrozdanie poradného sboru, ktorý si pre tento účel zriadi.

§ 4.

Na dovoz zo štátov, ktoré by bezdôvodne akýmkoľvek spôsobom hatily dovoz alebo prevoz slovenského tovaru alebo prevoz cudzieho tovaru svojím územím do slovenského colného územia, možno určiť bez újmy ustanovenia § 7, ods. 1 colného zákona č. 114/1927 Sb. z. a n.

colné prírážky vo výške najmenej 200% príslušných colných sadzieb.

§ 5.

(¹) Akékoľvek vedomé alebo úmyselné konanie, smerujúce k neoprávnenému dosiahnutiu colnej výhody podľa tohto zákona, tresce sa ako colný priestupok peňažným trestom vo výške jedno- až štvornásobku vylákanej colnej výhody, prípadne colnej výhody, ktorá sa mala týmto protiprávnym konaním docieľiť, a to bez újmy prípadného stíhania tiež podľa iných zákonných ustanovení.

(²) Rovnako ako páchatel sa potresce, kto návodom, radou, utvrdzovaním, poskytnutím pomoci alebo inak úmyselne pôsobí na spáchanie alebo pri spáchaní trestného činu, alebo kto spáchaním trestného činu pôsobí na to, aby sa dosiahlo účelu trestného činu, alebo aby opatril sebe alebo inému majetkový prospech.

(³) Ak sa nedá zistiť výška vylákanej colnej výhody, prípadne colnej výhody, ktorá sa mala týmto protiprávnym konaním docieľiť, vymeria sa peňažný trest od Ks 1000.— do Ks 500.000.—.

(⁴) Inak platia o stíhaní a trestaní priestupkov ako aj o náhradnom treste ustanovenia colného zákona č. 114/1927 Sb. z. a n.

§ 6.

(¹) Zrušujú sa všetky ustanovenia právnych predpisov upravujúcich colné sadzby, nakoľko odporujú tomuto zákonu. Zrušujú sa najmä dosiaľ platné ustanovenia zákona č. 349/1921 Sb. z. a n., zákon č. 109/1926 Sb. z. a n., vládne nariadenia č. 96/1933 a č. 40/1939 Sb. z. a n., § 5 vládneho nariadenia č. 2/1939 Sl. z. ako aj vládne nariadenia č. 115/1939, 157/1939, 293/1939 a č. 79/1940 Sl. z.

(²) Zrušuje sa aj zákon č. 73/1930 Sb. z. a n. a k nemu vydané vykonávacie nariadenie, ako aj všetky s ním súvisiace právne predpisy.

§ 7.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom, ktorý určí vláda nariadením; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Mach v. r.

Dr. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

Prehľad.

Sadzobná trieda	Prvý diel. — Dovož.	Sadzobné číslo
I.	Koloniálny tovar	1—3
II.	Koreniny	4—8
III.	Južné ovocie	9—18
IV.	Cukor	19—21
V.	Tabak	22
VI.	Obilie; slad; strukoviny; múka a mlynské výrobky; ryža	23—34
VII.	Ovocie, zelenina, rastliny a časti rastlín	35—62
VIII.	Dobytok jatečný a fašný	63—72
IX.	Iné zvieratá	73—77
X.	Výrobky živočíšne	78—87
XI.	Tuky	88—101
XII.	Mastné oleje	102—106
XIII.	Nápoje	107—112
XIV.	Potraviny	113—132
XV.	Drevo, uhlie a rašelina	133—135
XVI.	Suroviny tokárske a rezbárske	136—141
XVII.	Nerasty	142—150
XVIII.	Látky lekárnické a voňavkárské	151—155
XIX.	Farbivá a trieslivá	156—163
XX.	Klovatiny (gumy) a živice	164—174
XXI.	Oleje minerálne; decht hnedouhoľný, decht bridlicový a oleje z nich	175—179
XXII.	Bavlna, priadza a tovar z nej	180—201
XXIII.	Ľan, konope, juta a iné rastlinné pradivá, výslovné nemenované, priadza a tovar z nich	202—219
XXIV.	Vlna, vlnená priadza a vlnený tovar	220—239
XXV.	Hodváb a hodvábný tovar	240—260
XXVI.	Tovar konfekčný	261—274
XXVII.	Tovar keľársky a rešetársky	275—278
XXVIII.	Tovar zo slamy, trstiny, lyka, ľubu a podobných hmôt, nemenovaných v iných triedach sadzobných	279—283
XXIX.	Papier a papierový tovar	284—303
XXX.	Kaučuk, gutaperča a iné chemicky vyrobené náhrady kaučuku ako aj tovar z nich	304—320
XXXI.	Voskované plátno a tovar z neho	321—327
XXXII.	Kože vyrobené a kožený tovar	328—344
XXXIII.	Tovar kožušnícky	345—346
XXXIV.	Tovar drevený; tovar zo surovín tokárskych a rezbárskych	347—367
XXXV.	Sklo a sklený tovar	368—390
XXXVI.	Tovar kamenný	391—410
XXXVII.	Tovar hlinený	411—427
XXXVIII.	Železo a železný tovar	428—487
XXXIX.	Obecné kovy a tovar z nich	488—525

Sadzobná trieda		Sadzobné číslo
XL.	Stroje, prístroje a ich súčiastky z dreva, železa alebo obecných kovov, okrem tých, ktoré patria do triedy XLI. a XLII.	526—538
XLI.	Elektrické stroje, prístroje a elektrotechnické potreby	539—546
XLII.	Vozidlá	547—559
XLIII.	Drahé (vzácne) kovy, drahokamy a polodrahokamy a tovar z nich; mince	560—572
XLIV.	Prístroje a nástroje (inštrumenty), hodiny	573—591
XLV.	Kuchynská soľ	592—595
XLVI.	Chemické látky pomocné a chemické výrobky	596—622
XLVII.	Pokosty, tovar farbiarsky, lekárnický a voňavkársky	623—633
XLVIII.	Sviečky, mydlo a voskový tovar	634—639
XLIX.	Zápalný tovar	640—646
L.	Diela literárne a umelecké	647—651
LI.	Odpadky	652—657

Druhý diel. — Vývoz.

Handry a iné odpadky na výrobu papieru	658
Kosti všetkého druhu; rohová duša (rohové jadro); plné kopytá a plné paznechty	659

PRVÝ DIEĽ.

Dovoz.

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	I. Koloniálny tovar.	za 100 kg
1.	Kakaové boby a šupiny:	
	a) surové	90.—
	b) pražené	350.—
2.	Káva:	
	a) surová	2.000.—
	b) pražená	3.000.—
3.	Čaj	5.000.—
	II. Koreniny.	
4.	Piepor (korenie čierne a biele); dlhý piepor; pieprový prach; nové korenie; paprika (korenie červené [španielske]); dumbier:	
	a) nemleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	800.—
	2. iné:	
	α) piepor čierny (korenie čierne)	250.—
	β) ostatné	660.—
	b) mleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	1.000.—
	2. ostatné	860.—
5.	Škorica:	
	a) nemletá:	
	1. v balení pre drobný predaj	1.850.—
	2. ostatná	1.650.—
	b) mletá:	
	1. v balení pre drobný predaj	2.200.—
	2. ostatná	1.850.—
6.	Badyán (čínsky aniz); hrebíček (tiež hrebíčkové matky); muškátový kvet (macis); muškátové orechy nevytlúpané:	
	a) nemleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	2.500.—
	2. ostatné	2.180.—
	b) mleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	3.000.—
	2. ostatné	2.500.—
7.	Muškatové orechy vylúpané:	
	a) nemleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	3.400.—
	2. ostatné	3.000.—
	b) mleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	4.000.—
	2. ostatné	3.400.—
8.	Kardamomy, šafran, vanilka:	
	a) nemleté:	
	1. v balení pre drobný predaj	4.760.—
	2. ostatné	4.200.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) mleté:	za 100 kg .
	1. v balení pre drobný predaj .	5.600.—
	2. ostatné	4.760.—
	III. Južné ovocie.	
9.	Figy:	
	a) čerstvé	70.—
	b) sušené:	
	1. v škatuliach, debničkách alebo v košíčkoch	400.—
	2. vo vencoch alebo ináč balené	300.—
	P o z n á m k a. Sušené figy vo vencoch alebo ináč balené, dovážané na dovoľovací list pre továrne na výrobu kávových náhrad, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	
		50.—
10.	Vínne bobule a hrozná, sušené; korintky	350.—
11.	Citróny, limóny, cedráty	140.—
12.	Pomaranče	480.—
	P o z n á m k a. Pomaranče, vynímajúc mandarinky, v polodebnách	
		480.—
13.	Citróny, limóny, cedráty a pomaranče, naložené v slanej vode; nezrelé drobné pomaranče; kôra pomarančová, cedrátová a citrónová, tiež mletá alebo naložená v slanej vode	70.—
14.	Datle, pistácie, banány (pisang)	540.—
15.	Ananás	600.—
16.	Mandle:	
	a) suché, nevyľúpané alebo vylúpané	360.—
	b) nezrelé v škrupine	150.—
17.	Píniové (limbové) jadrá, nevyľúpané; svätojánsky chlieb, nazaroly, jedlé gaštany; kokosové a podobné jedlé orechy cudzokrajné; olivy čerstvé, sušené alebo solené	120.—
18.	Píniové (limbové) jadrá, vylúpané; granátové jablká .	600.—
	IV. C u k o r.	
19.	Cukor z repy a ostatné cukry rovnakého druhu (cukor trstinový), bez ohľadu na stupeň čistoty, okrem melasy	340.—
20.	Cukor iného druhu, napr. glukóza, cukor škrobový, hroznový, ovocný, mliečny a podobné cukry; pálený cukor (cukrový a pivný couleur [karamel])	340.—
21.	Melasa	45.—
	P o z n á m k a. Okrem cla vyberá sa z cukru spotrebná daň, a to z cukru čís. 19 vo výmere určenej pre cukor trstinový a z cukru čís. 20 vo výmere určenej pre cukor iného druhu.	
	V. T a b a k.	
22.	Tabak a tabakové výrobky	3.750.— len na osobitné povolenie

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	VI. Obilie; slad; strukoviny; múka a mlynské výrobky; ryža.	
23.	Pšenica, tenkeľ P o z n á m k a. Súraž vylieva sa podľa pomeru váhy zrn pšeničných a ražných príslušnými colnými sadzbami. K obsahu zrn jedného alebo druhého druhu obilia do 5% váhy sa neprihliada.	75.— z hrubej váhy
24.	Raž	65.— z hrubej váhy
25.	Jačmeň	60.— z hrubej váhy
26.	Ovos	60.— z hrubej váhy
27.	Kukurica	18.—
28.	Pohánka	16.—
29.	Proso	20.—
30.	Slad	80.— z hrubej váhy
31.	Boby, hrach, šošovica	70.— z hrubej váhy
32.	Ladník, lupina (vlčí bôb): a) ladník b) lupina (vlčí bôb) P o z n á m k a k sadz. čís. 23 až 29, 31 a 32. Obilie v klasoch a strukoviny v strukoch, zrelé, vylievajú sa ako príslušný druh obilia alebo strukovin. Obilie a strukoviny v slame vylievajú sa polovinou colnej sadzby pre príslušný druh obilia alebo strukovin.	48.— 48.—
33.	Múka a mlynské výrobky z obilia a strukovin (opichané, šrotované, lúpané zrn; krúpy, krúpy, krupica) P o z n á m k a. Semolina, dovážaná továrňami na výrobu cestovín, na osobitné povolenie do množstva 20.000 q ročne podľa podmienok určených Ministerstvom financií	150.— z hrubej váhy 15.—
34.	Ryža nelúpaná a lúpaná, tiež ryža zlomková: a) nelúpaná b) ostatná P o z n á m k a. Mlynské výrobky z ryže vylievajú sa podľa čís. 33.	5.40 16.20
	VII. Ovocie, zelenina, rastliny a časti rastlín.	
	Ovocie:	
35.	Vínne hrozno, čerstvé; vínná brečka (vínný rmut)	400.—
36.	Vlašské orechy a lieskové oriešky, zrelé	200.—
37.	Ovocie výslovne nemenované, čerstvé: a) jemné ovocie stôlné: 1. broskyne a nektarinky, hrušky, jablká a jahody	200.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	2. oslatné	za 100 kg 200.— z hrubej váhy
	b) ostatné nebalené alebo jednoducho vo vreciach nasypané:	
	1. jablká, hrušky a dule, nebalené (alla rinfusa):	
	c) jablká	200.— z hrubej váhy
	β) ostatné	50.—
	2. jablká, hrušky a dule, jednoducho vo vreciach nasypané:	
	c) jablká	200.— z hrubej váhy
	β) ostatné	50.—
	3. slivky a ostatné ovocie, nemenované pod 1. a 2.	50.—
	c) ostatné ovocie inak balené:	
	1. jablká	200.— z hrubej váhy
	2. ostatné	50.—
38.	Slivky sušené:	
	a) v sudoch, debnách, vreciach alebo v podobných obaloch o hrubej váhe väčšej ako 30 kg alebo nebalené	100.—
	b) inak balené	170.—
39.	Ovocie výslovne nemenované, upravené (sušené, stlačené, rozkrájané, na prach rozmrvené alebo inak rozdrobené; naložené v slanej vode alebo v octe, v sudoch; slivkový lekvár bez prísady cukru)	100.—
	Zelenina:	
40.	Zemiaky, repa cukrová, repa krmná:	
	a) zemiaky:	
	1. od 1. februára do 31. júla	260.— z hrubej váhy
	2. od 1. augusta do 31. januára	30.—
	Poznámka. Zemiaky na sadenie, na osvedčenie Poľnohospodárskej rady	bez cla
	b) repa cukrová, repa krmná	5.—
	Poznámka. Repa cukrová, dovážaná cukrovarmi v pohraničí na osobitné povolenie, podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
41.	Cibuľa a cesnak:	
	a) cibuľa:	
	1. o priemere 2 cm a väčšom	60.— z hrubej váhy
	2. o priemere menšom než 2 cm	100.— z hrubej váhy
	b) cesnak	150.— z hrubej váhy
	Poznámka. Cibuľa o priemere 2 cm a väčšom, dovážaná továrňami na výrobu rybích kon-	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	zerv v dobe od 15. februára do 31. mája na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	24.—
42.	Kapusta čerstvá:	
	a) od 16. júla do 15. septembra	30.—
	b) od 16. septembra do 15. júla	60.—
		z hrubej váhy
43.	Zelenina výslovne nemenovaná a iné rastliny pre kuchynskú potrebu, čerstvé:	
	a) jemná zelenina stolná:	
	1. jelenice (lanýže)	800.—
	2. špargľa, karotky vo sväzočkách, uhorky, šalát hlávkový a špenát	260.—
	3. ostatné	260.—
		z hrubej váhy
	b) obyčajná zelenina	100.—
		z hrubej váhy
44.	Všetky druhy zeleniny (okrem jelenice) a iné rastliny pre kuchynskú potrebu, upravené (sušené, stlačené, krájané, na prach rozmrvené alebo inak rozdrobené):	
	a) sušená zelenina, tiež solená	360.—
	b) ostatné, tiež solené; v slanej vode alebo v occe naložené, v sudoch:	
	1. uhorky	200.—
	2. ostatné	160.—
	P o z n á m k a. Ovocie a zelenina v plechovkách, fľašiach a podobných nádobách vzduchotesne uzavreté alebo inak, ako tu udané, upravené vylievajú sa ako potraviny.	
	Rastliny a časti rastlín:	
	Semená:	
45.	Repka a podobné olejnaté semená:	
	a) repka	60.—
		z hrubej váhy
	b) podobné olejnaté semená	200.—
		z hrubej váhy
	P o z n á m k a. Semená tohto sadz. čísla dovážané tovarňami, na lisovanie olejov na potvrdenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	bez cla
46.	Mak (tiež zrelé makovice)	200.—
47.	Semeno ľanové a konopné (semeneč), semená olejnaté, inde nezaradené:	
	a) semeno ľanové a konopné (semeneč)	40.—
	P o z n á m k y.	
	1. Siatkové semeno ľanové a konopné na osvedčenie Poľnohospodárskej rady	bez cla
	2. Semeno ľanové a konopné dovážané tovarňami, na lisovanie olejov na potvrdenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	bez cla

Sadzobne číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) semená olejnaté, inde nezaraďené .	za 100 kg bez cla
48.	Semeno horčičné (tiež mleté, v sudoch) .	30.—
49.	Semeno ďatelínové:	
	a) vičeneč .	70.—
	b) inkarnát .	40.—
	c) iné	210.—
50.	Semená trávne .	300.—
	z hrubej váhy	
	P o z n á m k a. Pre siatbové účely na osvedčenie Poľnohospodárskej rady	
51.	Aníz, koriander, rasca, fenikel	bez cla 80.—
	z hrubej váhy	
52.	Semená výslovne nomenované	150.—
53.	Všetky semená v obáľkách a podobne, pre drobný predaj upravené	1500.—
	O k r a s n é k v e t i n y a o k r a s n é l i s t i e, t i e ž ž i v é r a s t l i n y:	
54.	Okrasné kvetiny (tiež ratolesti s ozdobnými plodmi), urezané, nesviazané alebo sviazané, tiež na dróte:	
	a) čerstvé	750.—
	b) sušené (tiež prírodné slamienky), aj farbené, napustené alebo ináč upravené, aby boli trvanlivé	240.—
55.	Okrasné listie, traviny, ratolesti (bez ozdobných plodov a kvetov), urezané, nesviazané alebo sviazané, tiež na dróte:	
	a) čerstvé	500.—
	b) sušené, tiež farbené, napustené alebo ináč upravené, aby boli trvanlivé	240.—
56.	Živé rastliny (tiež v obyčajných kvetináčoch, kbelíkoch a podobných nádobách):	
	a) kvitnúce rastliny	600.—
	b) stromy a kry:	
	1. azalea mollis, azalea pontica	50.—
	2. iné	480.—
	c) vinná réva	100.—
	d) ostatné	50.—
	O s t a t n é r a s t l i n y a č a s t i r a s t l i n:	
57.	Koreň čakankový, sušený (nepražný), tiež krájaný	50.—
58.	Štetka súkenická	bez cla
59.	Chmeľ	200.—
	z hrubej váhy	
60.	Chmeľová múčka (lupulín) .	400.—
	z hrubej váhy	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
61.	Morská tráva, esparto (kavil prepevný či alfa), piasava a podobné rastlinné látky na vypchávanie, pletenie, na kely a melly; lyko, ralia, rákosie; slama; seno; stelivo; všetko tiež farbené: a) seno b) ostatné	25.— bez cla
62.	Rastliny výslovne nemenované a ich časti: a) čerstvé b) sušené alebo upravené (na prach rozmlaté alebo ináč rozmrvané alebo farbené): 1. luffa 2. drevená múčka 3. ostatné	bez cla 3.— 5.— 84.—
	VIII. Dobytok jatečný a ťažný.	za 100 kg živej váhy
63.	Voly	500.—
64.	Býci	500.—
65.	Kravy	450.—
66.	Mladý hovädzi dobytok	450.—
67.	Telatá	400.—
		za kus
68.	Ovce a kozy (tiež barany, škopci a capy)	75.—
69.	Jahňatá a kozľatá	45.—
		za 100 kg živej váhy
70.	Ošípané: a) vážiace do 120 kg b) ťažšie ako 120 kg	500.— 300.—
		za kus
71.	Kone: a) staršie ako dva roky b) do dvoch rokov P o z n á m k a: Savé žriebätá pri kobyľách	2500.— 1200.— 600.—
72.	Muly, mulice a osly	1000.—
	IX. Iné zvieratá.	
73.	Všetka hydina (okrem pernatej zveri): a) živá b) mŕtva, tiež vypitvaná, ošklbaná alebo bez končatín	za 100 kg 200.— 400.—
74.	Zver srstnatá a pernatá: a) živá b) mŕtva, tiež rušená	bez cla 500.—
75.	Ryby, raky sladkovodné, pozemné slimáky, scampi, všetko čerstvé: a) ryby morské b) ostatné P o z n á m k a. Násady rýb na chov na osvedčenie Poľnohospodárskej rady.	bez cla 200.— bez cla

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
76.	Morské zvieratá lastúrové alebo kôrovcové (napr. ústice, morské raky, morské pavúky, kraby, korytnačky), čerstvé, tiež uvarené, nie však vylúpané .	500.—
77.	Zvieratá výslovne nemenované	bez cla
X. Výrobky živočíšne.		
78.	Mlieko:	
	a) mlieko	50.—
	b) smotana	750.—
		z hrubej váhy
79.	Vajcia hydiny, tiež žltok a bielok, tekutý:	
	a) vajcia hydiny	200.—
	b) žltok a bielok, tekutý	300.—
80.	Med včelí a umelý:	
	a) včelí	600.—
	b) umelý	1500.—
81.	Vosk živočíšny:	
	a) prírodný	50.—
	b) pripravovaný (bielený, farbený, v tabuľkách alebo do gúl znetený), tiež s inými látkami smiešaný, napr. vosk záhradnícky, vosk lepiaci, voskový tmel a pod. vosky	210.—
82.	Špongie:	
	a) jemné i obyčajné špongie (špongie mycie a konské) v prírodnom stave, neupravené, neprané; špongie konské prané, ďalej spracované, avšak nebielené	216.—
	b) ostatné špongie	350.—
83.	Kožušiny a kože, surové (mokrú alebo suchú, tiež solené alebo vápnené, avšak ďalej nespracované) .	bez cla
84.	Chlpy, vlasy a žine všetky, surové alebo upravené (a to česané, vyvarené, farbené alebo morené, tiež kadené); štetiny	bez cla
85.	Perie výslovne nemenované (tiež perie driapané, páperie a brká); ozdobné perá, neupravené	600.—
86.	Mechúre a črevá, čerstvé, solené alebo sušené; blany zlatotepecké; črevové povrazy	24.—
87.	Zivočíšne výrobky výslovne nemenované	z čistej váhy bez cla
XI. Tuky.		
Jedlé tuky:		
88.	Maslo prírodné, čerstvé alebo solené, tiež prepúšťané	630.—
89.	Bravčová a husia masť, surová (sadlo alebo slanina), tiež vyškvarená:	
	a) surová	120.—
	b) vyškvarená	150.—
90.	Umelé tuky jedlé	245.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	P o z n á m k y.	za 100 kg
	1. Jedlý loj, surový alebo vyškvarený, vylieva sa podľa čís. 90.	
	2. Jedlé tuky, ktoré chufou a ostatnou povahou zdajú sa byť náhradami bravčovej a husej masťi surovej alebo vyškvarenej, vylievajú sa podľa čís. 89.	
	3. Všetelijaké jedlé tuky po denaturácii pre technické upotrebenie	13.50
	4. Oleomargarín a premier jus, dovážané továrňami na výrobu jedlých tukov na osobitné povolenie, podľa podmienok určených Ministerstvom financií	105.—
	Technické tuky a masťné kyseliny:	
91.	Tuk rybí, veľrybí a tulení	bez cla
92.	Loj zvierací, surový alebo vyškvarený; loj lisovaný	50.—
93.	Loj rastlinný, olej palmový, olej z palmových jadier a kokosových orechov, tuhý:	
	a) loj rastlinný a olej palmový	bez cla
	b) olej z palmových jadier a kokosových orechov, tuhý	6.—
94.	Vosk rastlinný:	
	a) vosk japonský	7.50
	b) vosk karnaubový a iný rastlinný vosk výslovné nomenované:	
	1. surový	20.—
	2. pripravovaný (bielený, farbený, v tabuľkách alebo v guľiach), tiež s prímiešaním iných látok	560.—
95.	Kyselina stearová (stearín), kyselina palmitová (palmitín):	
	a) kyselina stearová (stearín)	150.—
	b) ostatné	280.—
96.	Parafín:	
	a) nečistý, tiež parafínové šupiny	80.—
	b) iný	100.—
	P o z n á m k a. Mäkký parafín, taviaci sa pri teplote 42° C alebo nižšej, dovážaný na dovoľovací list na výrobu zápaliiek, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	49.—
97.	Dé gras a kyselina olejová:	
	a) kyselina olejová (olein)	30.—
	b) dé gras	20.—
	P o z n á m k a. Dé gras s obsahom minerálneho oleja, dovážaný továrňami na výrobu kože, na potvrdenie príslušnej Obchodnej a priemyselnej komory do 31. decembra 1942	20.—
98.	Ceresin	bez cla

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
99.	Vazelína a lanolín (prečistený tuk z vlny): a) v sudoch b) v plechovkách a podobných menších nádobách	100.— 200.—
100.	Kolomaz: a) s prídavkom minerálnych olejov alebo minerálnych tukov b) iná	112.— 50.—
101.	Tuky a smesi tukov, výslovne nemenované Poznámka. Pevné ostatky po čistení a spracovaní tukov a masných olejov, dovážané továrňami na extrakciu tukov a masných olejov na osobitné povolenie podľa podmienok určených Ministerstvom financií	10.— 2.50
XII. Masné oleje.		
102.	Olej repkový v sudoch, mechoch a mechúroch	100.—
103.	Olej lanový, sójový, čínsky drewný a iné oleje masné, výslovne nemenované, v sudoch, mechoch a mechúroch, okrem olejových pokostov Poznámka. Olej lanový, dovážaný továrňami na výrobu fermeží, lakov, farieb a voskovaneho plátna, na osobitné povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva	100.— bez cla
104.	Olej olivový, kukuričný, makový, sezamový, podzemnicový, bukvicový a slnečnicový, v sudoch, mechoch a mechúroch Poznámka. Olej repkový s. č. 102, olej skočcový s. č. 103, olej olivový (tiež olej turnantový, aj olej z olivových jadier) a podzemnicový s. č. 104 na technické účely s podmienkou, že sa zdenaturujú u colných úradov výslovne zmocnených	100.— 6.—
105.	Olej bavlníkový v sudoch, mechoch a mechúroch Poznámky. 1. Olej sulfurový 2. Olej balvníkový, dovážaný na dovoľovací list na účely technické a na výrobu mydla, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií Poznámka k sadz. čís. 103 až 105. Oleje, sojový, podzemnicový, sezamový a bavlníkový, surové, dovážané továrňami na výrobu jedlých tukov a olejov na osobitné povolenie podľa podmienok určených Ministerstvom financií	100.— 6.— 6.— 10.—
106.	Oleje masné, vo fľašiach, džbánoch a podobných nádobách pod 25 kg: a) oleje čís. 102 a 103 b) oleje čís. 104 c) olej bavlníkový	200.— 120.— 150.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná za 100 kg
	P o z n á m k a k t r. XII.	
	Masné oleje vo fľašiach a džbánoch alebo v iných podobných nádobách vo váhe aspoň 25 kg vycievajú sa ako masné oleje v sudoch.	
	XIII. Nápoje.	
107.	Pivo:	
	a) v sudoch	65.—
	b) vo fľašiach alebo džbánoch	234.—
108.	Liehové tekutiny pálené:	
	a) koňak	4000.—
	b) likéry, punčové trestí a iné liehové tekutiny pálené, s prísadou cukru alebo iných látok, francovka	4250.—
	c) arak, rum	1885.—
	d) iné liehové tekutiny pálené	2200.—
109.	Víno, ovocné víno, vínny a ovocný mušt, šťavy z plodov, ovocia a bobulí, nezahustené; medovina:	
	a) v sudoch	420.—
	b) vo fľašiach	975.—
	P o z n á m k a. Vína, obsahujúce viac ako 22,5 objemových percent alkoholu, vycievajú sa ako liehové tekutiny pálené.	
110.	Víno šumivé	3000.—
111.	Ocot stolný:	
	a) v sudoch	180.—
	b) vo fľašiach a džbánoch	360.—
112.	Mínérálne vody prírodné alebo umelé	10.50
	P o z n á m k a k čí. 107, 109 a 111. Nápoje, ktoré sa dovážajú v pohraničnom styku pre spotrebu pohraničného obyvateľstva v kaňviach, džbánoch, plechových fľašiach alebo vo fľašiach sklenených, po obchodnícky neupravených, vycievajú sa ako nápoje v sudoch.	
	XIV. Potraviny.	
113.	Chlieb obyčajný, čierny i biely; loďné suchary	150.—
114.	Pečivo (suchary, kakes, koláče, obľátky atď.)	1050.—
115.	Ságo a ságové náhrady, tapioka a arrowroot	180.—
116.	Cestoviny (t. j. makaróny, rezance a podobné nepečené výrobky z múky)	280.—
117.	Mäso:	
	a) čerstvé:	
	1. bravčové	1000.—
	2. ostatné	850.—
	b) upravené, a to nasolené, sušené, údené, v rôsole, tiež varené	1500.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	c) zvieracie krmivo	100.—
118.	Mäsité droby	1600.—
119.	Syry a tvaroh:	
	a) syry:	
	1. tavené	1000.—
	2. ostatné	800.—
	b) tvaroh	600.—
120.	Sledí nasolené alebo údené:	
	a) nasolené	bez cla
	b) údené	100.—
		z hrubej váhy
121.	Ryby výslovne nemenované, nasolené, údené, sušené:	
	a) nasolené	bez cla
	b) ostatné	180.—
122.	Ryby pripravené (marinované alebo v oleji atď.) v sudoch	480.—
123.	Kaviár a kaviárové náhrady	4000.—
124.	Kávové náhrady (tiež pražená čakanka)	450.—
125.	Kakaové maslo	180.—
126.	Kakaový prášok	2000.—
127.	Kakaová hmota; čokoláda, čokoládové náhrady a výrobky	2600.—
128.	Konzervy rybie, mäsové a kôrovcové	1200.—
129.	Konzervy zeleninové (okrem zeleniny sušenej čís. 44a)	1200.—
130.	Konzervy ovocné, zahustený mušt, zahustené šťavy z plodov, ovocia a bobúľ; tamarindy	1200.—
	P o z n á m k a. Zahustená štava pektinová	200.—
131.	Poživatiny v škatuliach, fľašiach a podobných nádobách vzduchotesne uzavreté (okrem požívatín menovaných pod čís. 114, 126 a 127)	1200.—
	P o z n á m k y.	
	1. Kondenzované alebo sušené mlieko	360.—
	2. Kaviár a kaviárové náhrady	4000.—
132.	Poživatiny výslovne nemenované	1200.—
	P o z n á m k y.	
	1. Pevný zltok pre závody priemyslové na osobitné povolenie podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
	2. Kondenzované alebo sušené mlieko	360.—
	XV. Drevo, uhlie a rašelina.	
133.	Drevo palivové, tiež kôra, raždie, viazanice, vrbové prútie, chuastie, vylúhované trieslo a trieslové tehly	6.—
134.	Drevo stavebné a úžitkové; korok:	
	a) drevo stavebné a úžitkové, európske, tvrdé alebo mäkké, guľaté, prikresané, rezané pilou	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná za 100 kg
	alebo inak orezávané, štiepané, okrem dých, bez ďalšieho opracovania, tiež železničné podvaly:	
	1. guľatina, lúpaná alebo nelúpaná:	
	α) buková, dubová, jasanová, brestová, agátová, brezová	5.—
	β) z ihličnatých drevín	4.—
	γ) ostatná	bez cla
	2. drevo prikresané, rezané pilou alebo inak orezávané, štiepané, okrem dých, bez ďalšieho opracovania, tiež železničné podvaly:	
	α) železničné podvaly:	
	αα) dubové	4.—
	ββ) ostatné	6.—
	β) sudovina dubová	2.—
	γ) drevo bukové	10.—
	δ) drevo z ihličnatých drevín	10.—
	ε) drevo dubové, jasanové, brestové a agátové	10.—
	ζ) ostatné	bez cla
	Poznámky k pol. 134 a) 1.—2.	
	1. Drevo brusné a piliarske odrezky, dovážané továrňami na výrobu celulózy, do množstva 650.000 q ročne, na osobitné povolenie, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
	2. Drevo impregnované podlieha colnej príražke	6.—
	b) drevo stavebné a úžitkové, mimoeurópske, guľaté alebo v hrubých špalkoch sekerou osekaných, tiež rezané pilou alebo inak orezávané, štiepané, okrem dých, bez ďalšieho opracovania:	
	1. guľatina lúpaná a nelúpaná	4.—
	2. ostatné	6.—
	Poznámka. Guľatina o strednom priemere nad 30 cm, dovážaná továrňami na výrobu dých, na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
135.	c) korok	bez cla
	Drevené uhlie, rašelina a rašelinové uhlie, lignit a kamenné uhlie, koks a všetko pevné palivo umele z týchto hmôt vyrobené:	
	a) drevené uhlie a rašelina (tiež brikety z nich)	18.—
	b) ostatné	bez cla
	XVI. Suroviny tokárske a rezbárske.	
136.	Trstina obecná, surová, neštiepaná; palice a väčšie trstiny, surové	bez cla

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
137.	Orechy kokosové, kokvilové a škrupiny orechov kokosových; orechy arekové a kamenné	bez cla
138.	Rohy, rohové kotúče, hroty rohov, paznechty, hnáty, kopytá; kosti štiepané, narovnané alebo rozrezané	bez cla
139.	Jantár (tiež jantárová hmota); gágat; slonovina a iné zuby zvieracie; korytnačina; morská pena; perleť a iné škrupiny lastúrové	bez cla
	Suroviny pod č. 138 a 139 menované prírodné alebo len štiepané, narovnané alebo rozrezané.	
140.	Kostica surová; koraly surové (tiež vrtané, nie však čistené alebo brúsené)	bez cla
141.	Celuloid v doskách, prútoch alebo trubkách, tiež leštený a podložený, ďalej však nespracovaný; umelé suroviny rezbárske a tokárske výslovne nomenované, ďalej neopracované:	
	a) celuloid v doskách, prútoch alebo trubkách, tiež leštený a podložený, ďalej však nespracovaný	bez cla
	b) umelé suroviny rezbárske a tokárske výslovne nomenované, ďalej neopracované	70.— z hrubej váhy
XVII. Nerasty.		
142.	Kamene surové alebo len zhruba osekané alebo najviac na troch stranách pilou rezané; dosky neštiepané a pilou nerezané	bez cla
143.	Kýz železný (pyrit)	bez cla
144.	Rudy výslovne nomenované, tiež upravené	bez cla
145.	Sadra:	
	a) prírodná, i mletá	bez cla
	b) pálená	2.—
146.	Biela krieda, faživec (prírodný baryt [síran barnatý]):	
	a) prírodné	bez cla
	b) mleté, plavené	2.—
147.	Smírek	bez cla
148.	Farebné hlinky:	
	a) prírodné	bez cla
	b) pálené, mleté, plavené, lisované	10.—
	c) kráslené	80.—
149.	Iné zeminy a kamene, umele farbené	80.—
150.	Zeminy a látky nerastné, výslovne nomenované, prírodné, pálené, mleté alebo plavené:	
	a) vápno pálené, tiež hasené	7.—
	b) mletá kremienka	6.—
	c) ostatné	bez cla
	Všetky tieto veci, ak nie sú obsažené v iných sadzobných triedach.	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná za 100 kg
XVIII. Látky lekárnické a voňavkárske.		
151.	Štava liekoricová (zo sladkého dreva), zahustená, v debnách alebo v kusoch	240.—
152.	Ambra šedá; bobrový stroj; pižmo (mošus); cibet; kantaridy (španielske mušky); zrná pižmové (abelmošové); kubyby; opium; muškátový balzam (muškátové maslo); voda bobkočerešňová	360.—
153.	Gáfor: a) surový b) čistený (rafinovaný)	bez cla 468.—
154.	Vonné vodičky (bez liehu), ako: vodička z kvetov pomarančových, vodička ružová, levandulová, feniklová, z máty peprnej, millefleurová a podobné vodičky: a) v nádobách najmenej 10 kg hrubej váhy b) v nádobách ľahších ako 10 kg hrubej váhy	70.— 195.—
155.	Silice (éterické oleje): a) silica anizová, badyánová, jalovcová a z máty peprnej; anethol b) salicylan metylnatý c) ostatné	600.— bez cla 240.—
XIX. Farbivá a trieslivá.		
156.	Drevá farbárske: a) v špalkoch b) rozdrobené (t. j. narezané, rozstrúhané, mleté) c) rozdrobené, kvasené	bez cla 32.50 65.—
157.	Drevo kvebračové a iné dreva trieslové: a) v špalkoch b) rozdrobené (t. j. narezané, rozstrúhané, mleté)	bez cla 30.—
158.	Kôra dubová, kôra stromov ihličnatých a borky	bez cla
159.	Kôry iné, tiež korene, listy, kvety, plody (napr. myrobalány), borky, dubienky a pod., tiež rozrezané, mleté alebo inak rozdrobené, na farbenie alebo vyrábanie koží	bez cla
160.	Katechu (hlínka japonská); kino; zrná alkermesové; lac-dye, orlean	bez cla
161.	Morenové výťažky; garancin a garancinetta; lakmus; sépia surová, v mechúrkoch	bez cla
162.	Orseille, persio; indigo; košenila (červenec nopálový); výťažok z dreva gaštanového; výťažok z dreva kvebračového; výslovne nomenované výťažky trieslové: a) výťažok z dreva dubového alebo z dreva gaštanového, bez prísad b) výťažok z dreva gaštanového, iný; výťažok dubienkový a škumpinový c) ostatné	8.— 8.— bez cla

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
163.	Výťažky farbiarske výslovne nemenované: a) tekuté b) pevné	120.— 150.—
	XX. Klovatiny (gumy) a živice.	
164.	Decht, okrem dechtu hnedouhoľného a bridlicového: a) decht kameňouhoľný b) ostatné	bez cla 5.—
165.	Živica obyčajná; kolofónia; smola výslovne nemenovaná	bez cla
166.	Smola z kameňouhoľného, hnedouhoľného a bridlicového dechtu, petrolejová a stearinová: a) smola petrolejová a petrolejový asfalt b) ostatné	12.— bez cla
167.	Smola debnárska, pivovarská, keľárska a povraznícka	50.—
168.	Zemina asfaltová, kamene asfaltové, surové, tiež mleté	bez cla
169.	Asfaltová živica	bez cla
170.	Asfaltový tmel; asfaltový mastix; živičné cementy (drevitý cement)	14.—
171.	Dlaždice a kocky asfaltové	10.—
172.	Ozokerit (zemný vosk, skalný vosk), surový	bez cla
173.	Terpentín, olej terpentínový, olej smolný (živičný); surový olej jantárový, z rohu a kaučukový, tiež oleje radu benzolového z kameňouhoľného dechtu; vliací lep	bez cla
174.	Živica kopáľová, živica damarová; šelak, guma arabská, guma geddah, senegálska, gumigutta, guma tragantová; klovatiny (gumy), živice a glejoživice, prírodné balzamy a šťavy rastlinné, výslovne nemenované	bez cla
	P o z n á m k a k s a d z o b n e j t r i e d e X X .	
	Tovar tejto triedy, používaný na stavbu ciest, — ak podlieha clu — dovážaný štátom alebo stavebnými podnikateľmi na stavby ciest, slúžiacich verejnej premávke, na potvrdenie Ministerstva dopravy a verejných prác vydané po dohode s Ministerstvom hospodárstva	bez cla
	XXI. Oleje minerálne; decht hnedouhoľný, decht bridlicový a oleje z nich.	
175.	Decht hnedouhoľný a decht bridlicový	1.— z vlastnej váhy
176.	Prírodný surový minerálny olej (ropa), ak obsahuje podiel prechádzajúci do 150° C: a) najviac 30% obj.	1.— z vlastnej váhy

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) viac ako 30% obj.	za 100 kg 50.— z vlastnej váhy
177.	Oleje minerálne, ako aj oleje z dechtu hnedouhoľného a bridlicového, poloraфинované (poločistené) alebo rafinované (čistené), hustoty 880° alebo menšej, tiež smiešané so živočišnými alebo rastlinnými olejmi alebo tukmi: a) hustoty do 790° b) hustoty vyššej než 790° do 880°	48.— z vlastnej váhy 43.— z vlastnej váhy
178.	Oleje minerálne, ako aj oleje z dechtu hnedouhoľného a bridlicového, poloraфинované (poločistené) alebo rafinované (čistené), hustoty väčšej ako 880°, tiež smiešané so živočišnými alebo rastlinnými olejmi alebo tukmi	55.— z vlastnej váhy
179.	Zbytky destilácie alebo rafinácie olejov minerálnych, ktoré sa nemôžu použiť ako oleje na mazanie, vynímajúc zbytky tuhé	60.— z vlastnej váhy
	P o z n á m k a. Minerálne oleje, dovážané rafineriami minerálnych olejov na ďalšie priemyslové spracovanie destiláciou alebo rafináciou na osobitné povolenie, podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	a) Prírodný surový minerálny olej (ropa) sadz. pol. 176 b), ak obsahuje podiel prechádzajúci do 150° C:	
	1. nad 30 do 45% obj.	5.—
	2. nad 45 do 60% obj.	10.—
	3. nad 60 do 80% obj.	20.—
	4. nad 80% obj.	35.—
	b) surový benzín sadz. čís. 177	15.50
	c) destilát petrolejový sadz. čís. 177	12.50
	d) destilát mazacích olejov sadz. čís. 178	15.50
	e) parafínový olej sadz. čís. 177 a 178 a zbytky destilácie minerálnych olejov sadz. čís. 179	1.—
		} z vlastnej váhy
	XXII. Bavlna, priadza a tovar z nej,	
	tiež smiešané s inými rastlinnými pradivami, nie však s vlnou alebo s hodváhom.	
	P o z n á m k a .	
	Ako bavlna, priadza a tovar z nej prejednáva sa tiež umelá sľriž (buničitá vlna), priadza a tovar z nej, tiež smiešané s bavlnou, nie však smiešané s inými pradivami.	
180.	Bavlna surová, mykaná, bielená, farbená, mletá; odpadky	bez cla
181.	Bavlnená vata, okrem vaty k liečebným účelom; nitte upravené na čistenie strojov atď.	120.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
182.	Predpriadza surová, bielená, farbená, potlačaná: a) jednoduchá alebo dvojpramenná b) troj- alebo viacpramenná	200.— 400.—
	Bavlnená priadza:	
183.	Bavlnená priadza, jednoduchá, surová: a) do čís. 12 po anglicky b) nad čís. 12 až čís. 29 po anglicky . * c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky d) nad čís. 50 až čís. 70 po anglicky e) nad čís. 70 až čís. 90 po anglicky f) nad čís. 90 po anglicky	182.— 247.— 429.— 494.— 516.— 559.—
	P o z n á m k y.	
	1. Bavlnená priadza útková, jednoduchá, surová, v spôsobe potáčov na krátkych alebo prestupujúcich cievkach, ktoré nie sú dlhé viac ako 13 cm a hrubé viac ako 22 mm, dovážaná na dovoľovací list pre tkalcovne polohodvábnych látok, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	z c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	299.—
	z d) nad čís. 50 až čís. 70 po anglicky	364.—
	2. Jednoduchá surová priadza bavlnená, dovážaná na dovoľovací list, na výrobu tylu, záclon, výšviiek a čipiek, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	z c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	299.—
	z d) nad čís. 50 až čís. 60 po anglicky	364.—
	z d) a e) nad čís. 60 až čís. 80 po anglicky	429.—
	z e) nad čís. 80 až čís. 90 po anglicky	280.—
	z f) nad čís. 90 po anglicky	bez cla
	Jednoduchá priadza bavlnená, uvedená v poznámkach 1. a 2., môže sa odoberať aj keď je bielená. K vyššie uvedeným colným sadzbám sa potom vyberie prirážka podľa sadz. pol. 187 a).	
	3. Bavlnená priadza jednoduchá, surová, bielená a farbená (tiež takzvaná železná), dovážaná továrňami na výrobu kábelov a izolovaných elektrovodných drôtov na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	z c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	200.—
	z d) nad čís. 50 až čís. 70 po anglicky	250.—
	z e) a f) nad čís. 70 až čís. 100 po anglicky	300.—
	z f) nad čís. 100 po anglicky	bez cla
184.	Bavlnená priadza dvojpramenná, surová: a) do čís. 12 po anglicky b) nad čís. 12 až čís. 29 po anglicky c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	200.— 300.— 494.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	d) nad čís. 50 až čís. 70 po anglicky	za 100 kg 585.—
	e) nad čís. 70 až čís. 90 po anglicky	640.—
	f) nad čís. 90 po anglicky	720.—
	P o z n á m k y.	
	1. Dvojpramenná surová priadza bavlnená, dovážaná na dovoľovací list pre tkalcovne na polohodvábne látky, taktiež na výrobu tylu, záclon, výšiviek a čípiek, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	z c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	364.—
	z d) nad čís. 50 až čís. 60 po anglicky	420.—
	z d) a e) nad čís. 60 až čís. 90 po anglicky	420.—
	z f) nad čís. 90 po anglicky	bez cla
	2. Bavlnená priadza dvojpramenná, surová, bielená a farbená (liež takzvaná železná), dovážaná tovarňami na výrobu káblov a izolovaných elektrovodných drôtov na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	z c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	250.—
	z d) nad čís. 50 až čís. 70 po anglicky	300.—
	z e) a f) nad čís. 70 až čís. 100 po anglicky	350.—
	z f) nad čís. 100 po anglicky	bez cla
185.	Bavlnená priadza troj- alebo viacpramenná, raz skaná, surová:	
	a) do čís. 12 pod anglicky	432.—
	b) nad čís. 12 až čís. 29 po anglicky	522.—
	c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	774.—
	d) nad čís. 50 po anglicky	900.—
	P o z n á m k a. Bavlnená priadza troj- alebo viacpramenná nad čís. 60 po anglicky, dovážaná na dovoľovací list na vyšívanie (vyšívacia niť), pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií:	
	1. nad čís. 60 až čís. 80 po anglicky	630.—
	2. nad čís. 80 až čís. 90 po anglicky	455.—
	3. nad čís. 90 po anglicky	bez cla
186.	Bavlnená priadza troj- alebo viacpramenná, opätovne skaná, surová:	
	a) do čís. 12 po anglicky	522.—
	b) nad čís. 12 až čís. 29 po anglicky	594.—
	c) nad čís. 29 až čís. 50 po anglicky	900.—
	d) nad čís. 50 po anglicky	1026.—
187.	Bavlnená priadza bielená, mercerizovaná, farbená (tiež potlačená) podlieha prirážke k colnej sadzbe, určenej pre príslušnú surovú priadzu, a to:	
	a) bielená	144.—
	b) mercerizovaná	162.—
	c) farbená (tiež potlačená)	252.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	d) bielená a mercerizovaná	za 100 kg 252.—
	e) farbená (tiež potlačená) a mercerizovaná	288.—
188.	Priadza pre drobný predaj upravená:	
	a) jednoduchá alebo dvojpramenná; troj- alebo viacpramenná, raz skaná	1660.—
	b) troj- alebo viacpramenná, opätovne skaná	1800.—
	Bavlnený tovar:	
189.	Bavlnený tovar obyčajný, t. j. tkaniny z priadze čís. 50 a nižšieho, ktoré majú vo štvorci o strane 5 mm 38 alebo menej nití:	
	a) hladký, tiež jednoducho vyrážaný (keprovaný):	
	1. surový	450.—
	2. bielený	600.—
	3. farbený	1000.—
	4. jednou až štyrmi farbami potlačený	550.—
	5. vo dvoch farbách pestro tkaný	900.—
	6. piatimi alebo viac farbami potlačený	650.—
	7. viac ako vo dvoch farbách pestro tkaný	1000.—
	b) vzorkovaný:	
	1. surový	600.—
	2. bielený	700.—
	3. farbený	1000.—
	4. jednou až štyrmi farbami potlačený	700.—
	5. vo dvoch farbách pestro tkaný	1000.—
	6. piatimi alebo viac farbami potlačený	750.—
	7. viac ako vo dvoch farbách pestro tkaný	1100.—
190.	Bavlnený tovar obyčajný, hustý, t. j. tkaniny z priadze čís. 50 a nižšieho, ktoré majú vo štvorci o strane 5 mm viac ako 38 nití:	
	a) hladký, tiež jednoducho vyrážaný (keprovaný):	
	1. surový	500.—
	2. bielený	600.—
	3. farbený	1000.—
	4. jednou až štyrmi farbami potlačený alebo vo dvoch farbách pestro tkaný	1100.—
	5. piatimi alebo viac farbami potlačený alebo viac ako vo dvoch farbách pestro tkaný	1200.—
	b) vzorkovaný:	
	1. surový	600.—
	2. bielený	700.—
	3. farbený	1000.—
	4. jednou až štyrmi farbami potlačený alebo vo dvoch farbách pestro tkaný	1200.—
	5. piatimi alebo viac farbami potlačený alebo viac ako vo dvoch farbách pestro tkaný	1300.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
191.	Bavlnený tovar jemný, t. j. tkaniny z priadze nad čís. 50 až čís. 100: a) surový: 1. hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) 2. vzorkovaný b) bielený, farbený, potlačený, pestro tkaný: 1. bielený: a) hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) β) vzorkovaný 2. farbený: a) hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) β) vzorkovaný 3. potlačený alebo pestro tkaný: a) hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) β) vzorkovaný	za 100 kg 800.— 1000.— 1000.— 1200.— 1300.— 1400.— 1500.— 1500.—
192.	Bavlnený tovar veľmi jemný, t. j. tkaniny z priadze nad čís. 100: a) surový: 1. hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) 2. vzorkovaný b) bielený, farbený, potlačený, pestro tkaný: 1. bielený: a) hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) β) vzorkovaný 2. farbený: a) hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) β) vzorkovaný 3. potlačený alebo pestro tkaný: a) hladký, tiež jednoducho vyrázaný (keprovaný) β) vzorkovaný P o z n á m k a k sadz. čís. 189 až 192. Tkaniny t. zv. bagdadske a madrasové	1000.— 1300.— 1600.— 1700.— 1700.— 1800.— 1800.— 1800.— 2500.—
193.	Aksamiety a tovar tkaný na spôsob aksamiety, tiež aksamietové stuhu P o z n á m k a. Podľa sadzby určenej na aksamiety vylievajú sa tiež manchestry s rozrezaným flórom.	1000.—
194.	Tovar stuhový (okrem aksamietových stuh): a) pásky do písacích, počítacích a pod. strojov, napustené farbou	650.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) ostatné	za 100 kg 500.—
	P o z n á m k a k sadz. čís. 189 až 194. Tkaminy mercerizované v kuse alebo tkaniny zhotovené celkom alebo čiastočne z mercerizovanej priadze, ako i takéto aksamiety a stuhy, sú podrobené prirážke k colnej sadzbe, určenej na príslušnú tkaninu	120.—
195.	Tyl a sieťovité látky, tkané na spôsob tylu:	
	a) hladké:	
	1. surové	1.600.—
	2. bielené, farbené, potlačené, pestro tkané	2.000.—
	P o z n á m k a. Tuhé siete na spôsob bobinetu	650.—
	b) vzorkované, okrem tých, ktoré majú vzorok (dessin) na spôsob čipiek	3.000.—
	P o z n á m k a. Tyl a sieťovité látky, tkané na spôsob tylu s čipkovým vzorkom, vyčlievajú sa ako čipky.	
196.	Záclony (stores, vitrages a pod. veci) a nábytkové siefky, zhotovené na spôsob bobinetu alebo čipiek, odmerane tkané	4.000.—
197.	Čipky, tiež vzdušné vyšívanie (leptaný tovar):	
	a) látky na záclony s čipkovým vzorkom	4.000.—
	b) ostatné	10.000.—
198.	Vyšívky:	
	a) vložky (bandes, entre-deux):	
	1. len na okraji vyšívané	10.000.—
	2. iné (tiež v prostriedku vyšívané)	12.000.—
	b) tyl a čipky, vyšívané	11.000.—
	c) výslovne nemenované	10.000.—
199.	Tovar pramkársky a gombičkársky	1.500.—
200.	Tovar stávkový a pletený:	
	a) stávkované a pletené látky v celých kusoch (tovar metrový):	
	1. surový	1.500.—
	2. bielený, farbený, potlačený, pestro stávkovaný alebo pletený	1.700.—
	b) pančuchy a ponožky:	
	1. ak váži tucet párov viac ako 1 kg	2.000.—
	2. ak váži tucet párov najviac 1 kg	2.500.—
	c) rukavice:	
	1. ak váži tucet párov viac ako 300 g	4.000.—
	2. ak váži tucet párov najviac 300 g	6.000.—
	d) výslovne nemenovaný	2.000.—
201.	Technické potreby:	
	a) žiarové pančušky (nevypálené aj vypálené)	1.500.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) hnacie remene; vysušacia plst, tkaná, tiež čechraná; tkalcovské nitenky; popruhy a knoty; hadicé tkané alebo pletené; motúz priemeru 1 mm alebo väčšieho; hrubé siete, povrazy a podobné technické potreby	za 100 kg 250.—
	P o z n á m k a. Motúzy menšieho priemeru ako 1 mm vycievajú sa ako priadza.	
	XXIII. Lan, konope, juta a iné rastlinné pradivá, výslovne nemenované, priadza a tovar z nich,	
	tiež smiešané s umelou strižou (buničitou vlnou), nie však smiešané s bavlnou, vlnou alebo hodváhom.	
202.	Lan, konope, juta a iné výslovne nemenované rastlinné pradivá, všetko surové, močené (rosené), trepané, česané, bielené, farbené a ich odpadky . . .	bez cla
203.	Vata z týchto pradiv, okrem vaty k liečebným účelom; nite upravené na čistenie strojov atd.	120.—
	P r i a d z a:	
204.	Priadza lanová (z lanového vlákna alebo z lanovej kúdele); priadza ramiová (z čínskej žihľavy):	
	a) jednoduchá, surová	bez cla
	b) jednoduchá, bielená, lúhovaná alebo farbená	200.—
	c) skaná	400.—
	d) pre drobný predaj upravená:	
	1. jednoduchá	500.—
	2. skaná	600.—
205.	Priadza konopná (z konopného vlákna a z konopnej kúdele, tiež smiešaná s inými pradivami patriacimi do tejto triedy); priadza výslovne nemenovaná:	
	a) jednoduchá, surová:	
	1. priadza papierová a sisalová	100.—
	2. ostatná	bez cla
	b) jednoduchá, bielená, lúhovaná alebo farbená	200.—
	c) skaná	400.—
	d) pre drobný predaj upravená:	
	1. jednoduchá	500.—
	2. skaná	600.—
206.	Priadza jutová (z juty, tiež smiešaná s lanom):	
	a) jednoduchá, surová	bez cla
	b) jednoduchá, bielená, lúhovaná alebo farbená; jutová priadza skaná	200.—
	c) pre drobný predaj upravená:	
	1. jednoduchá	500.—
	2. skaná	600.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná za 100 kg
207.	<p>Tovar ľanový, konopný, juťový atď.: Tkaniny z priadze ľanovej alebo ramiovej (z čínskej žihľavy), nevzorkované (len s jednou väzbou základnou):</p> <p>a) surové:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do 40 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 2. od 41 do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 3. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 4. viac ako 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm <p>b) bielené, lúhované, farbené, potlačené, pestro tkané:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do 40 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 2. od 41 do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 3. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 4. viac ako 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 	<p>300.—</p> <p>400.—</p> <p>500.—</p> <p>2.000.—</p> <p>500.—</p> <p>700.—</p> <p>1.000.—</p> <p>2.500.—</p>
208.	<p>Tkaniny z priadze ľanovej alebo ramiovej (z čínskej žihľavy), vzorkované (so striedavými väzbami základnými alebo inak vzorkované okrem damaskov):</p> <p>a) surové:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 2. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 3. viac ako 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm <p>b) bielené, lúhované, farbené, potlačené, pestro tkané:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 2. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 3. viac ako 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 	<p>1.200.—</p> <p>1.500.—</p> <p>2.500.—</p> <p>1.500.—</p> <p>2.000.—</p> <p>3.000.—</p>
209.	<p>Damasky každého druhu, tiež surové:</p> <p>a) surové:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 2. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm 	<p>1.200.—</p> <p>1.500.—</p>

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	3. viac ako 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	2.500.—
	b) bielené, lúhované, farbené, potlačené, pestro tkané:	
	1. do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	1.500.—
	2. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	2.000.—
	3. viac ako 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	3.000.—
210.	Batisty, gázy, linony a iné riedke tkaniny	3.300.—
211.	Čipky, čipkové okraje, tyl a sieťovité látky tkané na spôsob tylu	10.000.—
212.	Výšivky:	
	a) vložky (bandes, entre-deux):	
	1. len na okraji vyšívane	10.000.—
	2. iné (tiež v prostriedku vyšívane).	12.000.—
	b) čipky a tyly, vyšívane	11.000.—
	c) výšivne nemenované	10.000.—
213.	Aksamiety a tovar tkaný na spôsob aksamiety (s rozrezaným alebo nerozrezaným flórom)	1000.—
214.	Tovar stužový	500.—
215.	Tovar pramkársky a gombičkársky	1.000.—
216.	Tkaniny z konopnej a inej priadze, vycievanej podľa čís. 205, tiež pomiešané s inou priadzou k tejto triede patriacou, nevzorkované (len s jednou väzbou základnou):	
	a) surové:	
	1. do 20 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	30.—
	2. od 21 do 40 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	300.—
	3. od 41 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	400.—
	b) bielené, lúhované, farbené, potlačené, pestro tkané:	
	1. do 80 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	650.—
	2. od 81 do 160 nití v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	750.—
	P o z n á m k a. Všetky iné tkaniny z priadze konopnej atď., vycievajú sa ako tkaniny z ľanovej priadze	
217.	Jutové tkaniny:	
	a) surové, nevzorkované (len s jednou väzbou základnou), najviac so 40 nitami v osnove a v útku vo štvorci o strane 2 cm	30.—

Sadzobne číslo		Colná sadzba všeobecná
	<p>Poznámka. Jutové pásky, dovážané továrňami na potvrdenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave</p>	za 100 kg
	<p>b) látky na nábytok a na odevy, čalúny, ako i všetky tkaniny z juty, spojené s inými rastlinnými pradivami, včítane bavlny, ak prevláda počet jutových nití</p>	bez cla 400.—
	<p>Poznámka. Tkaniny jutové, v ktorých počtom nití prevláda bavlna, po prípade ľan, ramia (čínska žihľava), konope alebo rastlinné pradáva výslovne nemenované, vycievajú sa ako tkaniny bavlnené, po prípade ľanové alebo kopné.</p>	
	<p>c) výslovne nemenované</p>	200.—
	<p>Poznámka. Jutové tkaniny vyšivané, čipky, tyl, aksamiety a tovar tkaný na spôsob aksamiety, tovar stužový, pramkársky a gombičkársky z juty vycievajú sa ako tie isté predmety z ľanu.</p>	
218.	<p>Koberce na podlahu z ľanu, konopí, juty a z iných pradiv rastlinných, výslovne nemenovaných, tiež bielené, farbené, potlačené, vzorkované:</p>	
	<p>a) bez flóru okrem kokosových</p>	600.—
	<p>b) bez flóru kokosové</p>	300.—
	<p>c) s flórom</p>	1.000.—
219.	<p>Tovar povraznícky a potreby technické:</p>	
	<p>a) laná, lodné laná, povrazy priemeru aspoň 5 mm, tiež bielené, dechtom napustené</p>	290.—
	<p>Poznámka. Kokosové a podobné vlákna v povrazy stočené (kokosová priadza atď.), dovážané na dovoľovací list na výrobu pokrývok a pód., pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií</p>	bez cla
	<p>b) povrazy menšieho priemeru ako 5 mm a motúzy:</p>	
	<p>1. pre drobný predaj neupravené</p>	350.—
	<p>2. pre drobný predaj upravené (v kľbko svi nuté atď.) o priemere väčšom ako 1 mm</p>	800.—
	<p>3. pre drobný predaj upravené o priemere 1 mm a menšom</p>	1.400.—
	<p>c) hadice, tkané alebo pletené</p>	1.000.—
	<p>d) hnacie remene</p>	500.—
	<p>e) tovar povraznícky a potreby technické, výslovne nemenované</p>	400.—
	<p>Poznámka. Tovar stávkový a pletený z pradiv triedy XXIII. vycieva sa podľa čís. 200.</p>	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	XXIV. Vlna, vlnená priadza a vlnený lovar,	
	tiež smiešané s inými pradiavami, aj s umelou strižou (buničitou vlnou), nie však smiešané s hodvábom.	
220.	Vlna surová, praná, česaná, farbená, bielená, mletá a odpadky	bez cla
221.	Vata z vlny a chlпов (srsti); klobočková vata a klobočkový podsadok (návej) (obidvoje len polospšštené, nevalchované)	200.—
	Pri ad za:	
222.	Pri adza z hrubej srsti (chlпов) zvieracej (z chlпов hovädzieho dobytká a z podobnej srsti) až do čísla 5 metricky. surová:	
	a) jednoduchá alebo dvojpramenná	285.—
	b) viacpramenná	435.—
	P o z n á m k a. Pri adza z hrubej srsti zvieracej nad čís. 5 metricky, ako aj pri adza bielená, farbená, potlačená, vyclieva sa podľa čís. 226 ako pri adza mykaná.	
223.	Pri adza mohérová, alpaková (tiež mottled-alpaková) a ispahánska; všetka táto pri adza jednoduchá alebo dvojpramenná, surová, pri dovoze cez colné úrady výslovne splnomocnené	bez cla
224.	Pri adza česaná z ľavej srsti, jednoduchá alebo dvojpramenná, surová, pri dovoze cez colné úrady výslovne splnomocnené	50.—
225.	Pri adza česaná, výslovne nemenovaná:	
	a) surová, jednoduchá:	
	1. až čís. 45 metricky	240.—
	2. nad čís. 45 metricky	420.—
	b) surová, dvoj-alebo viacpramenná:	
	1. až čís. 45 metricky	340.—
	2. nad čís. 45 metricky	580.—
	P o z n á m k y.	
	1. Pri adza česaná, výslovne nemenovaná, surová, jednoduchá alebo dvojpramenná, nad čís. 30 až čís. 50 metricky, dovážaná na dovoľovací list na výrobu príamíkov, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
	2. Dvojpramenná pri adza lastingová čís. 40 až čís. 65 metricky, dovážaná na dovoľovací list pre tkalcovne na lasting, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
	c) bielená, farbená, potlačená, jednoduchá:	
	1. až čís. 45 metricky	580.—
	2. nad čís. 45 metricky	760.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	d) bielená, farbená, potlačená, dvojpramenná alebo viacpramenná:	
	1. až čís. 45 metricky	760.—
	2. nad čís. 45 metricky	960.—
	e) melírovaná vlnou farbenou alebo potlačenou, ako aj vlnou nefarbenou (prirodne bielou):	
	1. jednoduchá	660.—
	2. dvoj- alebo viacpramenná, tiež takáto priadza z pramienkov rôznej farby	760.—
	P o z n á m k a. Priadza tohto sadzobného čísla, dovážaná továrňami na vlnené tkaniny a pletený tovar z vlny na povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva	bez cla
226.	Priadza mykaná a priadza výslovne nemenovaná, pradená na spôsob mykanej:	
	a) surová, jednoduchá	250.—
	b) surová, dvoj- alebo viacpramenná	400.—
	c) bielená, farbená, potlačená:	
	1. jednoduchá	400.—
	2. dvoj- alebo viacpramenná	500.—
	P o z n á m k a. Priadza vigoňová, dovážaná továrňami na pletený a stávkový tovar alebo tkalcovňami pre vlastnú potrebu na povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva	bez cla
227.	Priadza upravená pre drobný predaj	1.000.—
	V l n e n ý t o v a r :	
228.	Hune; hrubé súkno (na haleny); súkenné okraje	600.—
229.	Vlnený tovar tkaný, výslovne nemenovaný, tiež potlačený:	
	a) ak váži štvorcový meter viac ako 700 g	1.700.—
	b) ak váži štvorcový meter viac ako 200 až 700 g	2.500.—
	c) ak váži štvorcový meter 200 g alebo menej	3.000.—
	P o z n á m k a. Nekonečne tkané plste a súkna dovážané pre účely technické na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	bez cla
230.	Aksamiety a tkaniny na spôsob aksamietu (s rozrezaným alebo nerozrezaným flórom), tiež potlačené	1.100.—
231.	Tovar stuhový	1.500.—
232.	Tovar pramkársky a gombičkársky	1.560.—
233.	Tovar stávkový a pletený:	
	a) stávkované a pletené látky v celých kusoch (metrový tovar)	2.400.—
	b) pančuchy a ponožky:	
	1. ak váži tucet párov viac ako 1 kg	2.600.—
	2. ak váži tucet párov 1 kg alebo menej	3.500.—
	c) rukavice	4.000.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	d) výslovne nemenovaný	3.000.—
234.	Šály a tkaniny na spôsob šálov; čipky a čipkové šatky; tyl a sieťovité látky tkané na spôsob tylu . .	6.000.—
235.	Výšivky vyšité hodvábom	10.000.—
236.	Výšivky vyšité inými látkami	8.000.—
237.	Koberce na podlahu:	
	a) zo srsti psej, teľacej alebo hovädzej, pomiešané tiež s malým množstvom vlny	1.000.—
	b) koberce viazané	3.000.—
	c) iné koberce z plsti, tiež pollačené:	
	1. veľúrové	2.500.—
	2. ostatné	1.500.—
238.	Plst' a plstený tovar (okrem kobercov na podlahu):	
	a) hrubá plst' zo zvieracej srsti (tiež prikrojená, dechtovaná alebo lakovaná)	100.—
	b) iná plst' a plstený tovar:	
	1. nepotlačené	700.—
	2. potlačené	1.000.—
	P o z n á m k a. Plste a plstený tovar tohto sadzobného čísla, dovážané na technické účely (pre potrebu továrenských a iných výrobných podnikov) na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	bez cla
239.	Technické potreby, ako:	
	hnacie remene; hadice tkané alebo pletené; popruby; plachetky na lisovanie a filtrovanie, ak váži štvorcový meter viac ako 500 g; dná k sitám, povrazy a laná zo žini; hrubé mriežky; uzlové siete a podobné potreby technické výslovne nemenované	300.—
	P o z n á m k a. Plachetky na lisovanie a filtrovanie, ak váži štvorcový meter 500 g alebo menej, vylievajú sa ako vlnený tovar tkaný, výslovne nemenovaný.	
	XXV. Hodváb a hodvábný tovar, tiež smiešané s inými pradivami.	
	P o z n á m k a.	
	Ak obsahuje tovar tejto triedy umelú striž (buničílú vlnu), posudzuje sa rovnako ako by obsahoval bavlnu.	
240.	Hodvábné zámotky (kokony); odpadky hodvábné nespradené	bez cla
241.	Hodvábná vata, okrem vaty k liečebným účelom . .	300.—
242.	Hodváb (smotaný alebo nifovaný [filovaný]), tiež skaný:	
	a) surový	bez cla
	b) bielený (zbavený lepidla)	360.—
	c) farbený:	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	1. na čierno	za 100 kg 1.200.—
	2. inak farbený	1.500.—
243.	Floreťový hodváb (hodvábne odpadky, pradené), tiež skaný:	
	a) surový alebo bielený	bez cla
	b) farbený:	
	1. na čierno	1.235.—
	2. inak farbený	1.560.—
244.	Hodváb umelý:	
	a) surový alebo bielený, nefarbený:	
	1. jednoduchý	2.000.—
	2. skaný	2.400.—
	b) farbený:	
	1. jednoduchý	2.800.—
	2. skaný	3.200.—
245.	Priadza z hodvábu, z hodvábu floretového alebo umelého, spojeného s inými pradiťami, tiež skaná:	
	a) priadza s vločkami (chuchlíkmi) z odpadkového hodvábu	650.—
	b) iná	900.—
	P o z n á m k a. Surová priadza česaná, prestúpaná vláknom neníťovaného (nefilovaného) hodvábu, vylieva sa ako priadza česaná čís. 225.	
246.	Nite z hodvábu, z hodvábu floretového alebo umelého, tiež spojeného s inými pradiťami, bielené alebo farbené, upravené pre drobný predaj	2.880.—
	T o v a r c e l o h o d v á b n y (z h o d v á b u, z h o d v á b u f l o r e t o v é h o a l e b o u m e l é h o):	
247.	Celohodvábny tovar vyšívany	12.000.—
248.	Tyl a sieťovité látky, tkané na spôsob tylu; gázy (tiež tkané krepy a flóry); čipky a čipkové šatky:	
	a) tyl a sieťovité látky, tkané na spôsob tylu	6.000.—
	b) gázy (tiež tkané krepy a flóry):	
	1. surové:	
	a) z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	2.000.—
	β) iné	3.500.—
	2. farbené:	
	a) z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	2.800.—
	β) iné	5.400.—
	3. ostatné:	
	a) z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	3.500.—
	β) iné	7.200.—
	c) čipky a čipkové šatky	10.000.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	P o z n á m k a. Hodvábne gázy, dovážané na dovoľovací list na vzdušné vyšívanie (základ na leptanie), pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	1.400.—
249.	Hodvábne mlynské plátenká	6.000.—
	P o z n á m k a. Okolnosť, že hodvábne mlynské plátenká sú konfekcionované pre mlynárske účely, nemá vplyvu na ich vylčovanie.	
250.	Celohodvábne tkaniny výslovne nemenované:	
	a) surové:	
	1. z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	1.800.—
	2. iné	3.200.—
	b) farbené:	
	1. z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	2.100.—
	2. iné	4.300.—
	c) potlačené, pestro tkané:	
	1. z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	2.300.—
	2. iné	6.400.—
	P o z n á m k a. Celohodvábne tkaniny, dovážané na dovoľovací list na vzdušné vyšívanie (základ na leptanie), pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	1.400.—
251.	Aksamiety a tkaniny na spôsob aksamiety (s rozrezaným alebo nerozrezaným flórom)	5.000.—
252.	Tovar stávkový a pletený:	
	a) stávkované alebo pletené látky v celých kusoch (metrový tovar)	4.000.—
	b) pančuchy a ponožky	6.000.—
	c) rukavice	5.000.—
	d) výslovne nemenovaný	5.000.—
253.	Stuhový tovar:	
	a) vyšívany alebo z tylu, gázu alebo z iných tkanín čís. 248	12.000.—
	b) stuhý aksamietové a stuhý s aksamietovými vzorkami	5.000.—
	c) ostatný:	
	1. nefazónovaný:	
	α) z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	2.400.—
	β) iný	6.000.—
	2. fazónovaný:	
	α) z umelého hodvábu, bez primiešania hodvábu alebo hodvábu floretového	4.000.—
	β) iný	6.000.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
254.	Tovar pramkársky a gombičkársky: a) úplety na klobúky b) ostatný	1.300.— 2.000.—
	Tovar polohodvábny (z hodvábu, z hodvábu floretového alebo umelého, spojeného s inými pradiavami):	
255.	Polohodvábny tovar vyšivávaný; tyl a sieťovité látky tkané na spôsob tylu, gázy (tiež tkané krepky a flóry); čipky a čipkové šatky: a) polohodvábny tovar vyšivávaný; čipky a čipkové šatky b) ostatné	10.000.— 3.500.—
256.	Polohodvábne tkaniny výslovne nomenované: a) vlnené tkaniny s prímiešaním hodvábu b) ostatné: 1. hladké (nefazónované) 2. fazónované P o z n á m k a. Polohodvábne tkaniny i fazónované vylievajú sa podľa položky a), ak váži štvorcový meter viac než 200 g.	3.000.— 1.500.— 1.600.—
257.	Aksamiety a tkaniny na spôsob aksamietu (s rozrezaným alebo nerozrezaným flórom)	3.000.—
258.	Tovar stávkový a pletený: a) stávkované a pletené látky v celých kusoch (metrový tovar) b) pančuchy a ponožky c) rukavice d) výslovne nomenovaný	3.000.— 4.000.— 3.000.— 3.000.—
259.	Stuhový tovar: a) vyšivávaný alebo z tylu, gázu alebo z iných tkanín čís. 255 b) stuhy aksamietové a stuhy s aksamietovými vzorkami c) iný: 1. polohodvábne stuhy tkané na spôsob rypsu, 6 cm široké alebo užšie, farbené na čierne, na šedo alebo na hnedo (stuhy na klobúky) 2. nefazónované iné 3. fazónované	10.000.— 3.000.— 1.500.— 2.000.— 2.300.—
260.	Tovar pramkársky a gombičkársky: a) úplety na klobúky b) ostatný P o z n á m k y k t r i e d e X X V . 1. Celkom hrubé tkaniny vzhľadu rezného baliaceho plátna, pripravené zo surového pradiava z odpadkového hodvábu, ktorých sa užíva na plachetky pre lisy, na uterky a pod., tiež s jednotlivými farbenými nitkami 2. Hodváb, ktorý je spradený v priadzi z iného pradiava, avšak toto pradiivo buď nezaokrýva, alebo sa netiahne súvisle po celej dĺžke niti tkanivovej,	650.— 1.800.— 570.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	zostáva pri tkaninách z takejto priadze nepovšimnutý.	za 100 kg
	XXVI. Tovar konfekčný.	
261.	Umelé kvetiny, hotové, celkom alebo čiastočne z textilných látok	8.000.—
262.	Súčiastky umelých kvetín, celkom alebo čiastočne z textilných látok	4.800.—
	P o z n á m k a. Kaučukové trubičky k výrobe umelých kvetín, aj keď sú spojené s látkami textilnými	
		500.—
263.	Ozdobné perá, upravené, tiež práce z nich	10.000.—
264.	Umelá kožušina z peria:	
	a) z pštosieho a podobného jemného peria	16.500.—
	b) z iného peria	9.300.—
265.	Práce vlásenkárske a iné práce z vlasov	4.500.—
266.	Klobúkové šišaky z plsti:	za kus
	a) srstenej	2.—
	b) vlnenej	1.20
267.	Klobúky mužské a chlapčenské:	
	a) z hodvábu, klaky; tiež garnované	24.—
	b) z iných tkanín	3.—
	c) z plsti:	
	1. negarnované:	
	a) z plsti srstenej	4.—
	β) z plsti vlnenej	2.—
	2. garnované:	
	a) z plsti srstenej	5.—
	β) z plsti vlnenej	3.—
	d) zo slamy, lyka, drevených ľubov alebo z iných surovín:	
	1. negarnované	2.—
	2. garnované:	
	a) pravé klobúky „Panama“	10.—
	β) ostatné	4.—
268.	Klobúky ženské a dievčenské všetkého druhu:	
	a) negarnované	11.20
	b) garnované	19.20
269.	Klobúky všetkého druhu, ozdobené	28.80
	P o z n á m k y.	
	1. Klobúky ženské a dievčenské tvaru a úpravy ako klobúky mužské a chlapčenské vylievajú sa ako tieto klobúky.	
	2. Čiapky, čapice a podobné pokrývky hlavy, okrem fezov, vylievajú sa ako klobúky.	
	3. Garnovaným je klobúk, ktorý je vypravený podšívkou, lemovkou, kožou do klobúkov a jed-	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za kus
	noducho danou stuhou, látkou, šnúrou a podobnými vecmi alebo tiež len jednotlivými týmito súčiastkami.	
270.	Fezy (turecké čapice) so strapcom alebo bez neho	1.60
271.	Vejáre všetkých druhov:	za 100 kg
	a) z obyčajných hmôt	2.250.—
	b) z jemných hmôt alebo v spojení s nimi . . .	3.750.—
	c) z veľmi jemných hmôt alebo v spojení s nimi	7.870.—
	d) vystrojené drahými kovmi:	
	1. zlatom	15.870.—
	2. striebrom	11.250.—
272.	Dáždniky a slnečníky, potiahnuté látkami:	
	a) nevystrojené drahými kovmi:	za kus
	1. ozdobené alebo z čipiek, z výšiviek	30.—
	2. z hodvábu	20.—
	3. z polohodvábu	10.—
	4. z iných látok	7.—
	b) vystrojené drahými kovmi:	
	1. zlatom	90.—
	2. striebrom	55.—
273.	Nášivky zo šnúry, bíz, ženiliek a podobných prámikov, aj ďalej konfekcionované (nie však čipkami alebo výšivkami), zhotovené:	za 100 kg
	a) celkom alebo čiastočne z hodvábu, hodvábu fľorelového alebo umelého	19.000.—
	b) z iného pradiava	5.000.—
	Poznámka. Takéto nášivky, konfekcionované čipkami alebo výšivkami, vylievajú sa ako tovar výstrojný čís. 274.	
274.	Šatstvo, prádlo, tovar výstrojný a iné veci šité z látok, výslovné nemenované, vylievajú sa podľa hlavnej súčiastky, za ktorú sa pokladá pri dámskej konfekcii a pri tovare výstrojnom súčiastka zafaržená najvyšším cťou, s 40 percentnou colnou prirážkou.	
	Všeobecné poznámky k sadzobnej triede XXII. až XXVI.	
	1. Slichtované alebo glejované pradiвовé osnovy podrobené sú 5% colnej prirážke podľa sadzby, určenej pre upotrebený druh priadze.	
	2. Sklené, porcelánové alebo kovové perly, skleň, cetinky, sklené pradiivo, vlákna z kostice atď., ktoré sú do látky vtkané, zostávajúce alebo vpletené atď., zostanú pri zaraďovaní textilného tovaru nepovšimnuté.	
	3. Tovar textilný všetkého druhu, spojený s kovovými vláknami (s oblým alebo plochým drôtom), podrobený je 30% colnej prirážke k sadzbe, určenej na upotrebený druh textilného tovaru.	
	4. (†) Pri vylievaní výšiviek rozhoduje základná látka a neberie sa do úvahy látka, ktorou sa vyšivalo, ak neobsahuje sadzobník o tom osobitných	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	<p>ustanovení. Vyšívané aksamiety a tkaniny na spôsob aksamiety, ako i vyšívané sluchy v sadzobníku výslovne neuvedené, vycievajú sa ako výšivky.</p> <p>(²) Vyšívany tovar stávkový, pletený, pramkársky a gombičkársky — okrem tovaru čís. 247 (vyšívany tovar hodvábnny) a 255 (vyšívany tovar polohodvábnny) — nevycieva sa ako výšivky, ale podľa svojej vlastnej povahy. Bavlnený, ľanový a vlnený tovar stávkový a pletený, ktorý je vyšívany hodváhom alebo vyzdobený hodvábnou šitou prácou, vycieva sa ako polohodvábnny tovar stávkový a pletený č. 258; tak isto sa vycieva bavlnený, ľanový a vlnený tovar pramkársky ako aj gombičkársky, ktorý je vyšívany hodváhom alebo vyzdobený hodvábnou šitou prácou, ako polohodvábnny tovar pramkársky a gombičkársky čís. 260.</p> <p>5. (¹) U pančúch, ponožiek, rukavíc, u stávkového a pleteného tovaru, výslovne nemenovaného, neberie sa do úvahy konfekcia, ak nejde o stávkový alebo pletený tovar výstrojný (výstrojný tovar fantazijský), ktorý treba vycievať ako tovar výstrojný podľa výzdoby, zataženej vyšším clom.</p> <p>(²) Tkaniny, ktoré sú obrúbené alebo stehované len jednoducho, nevycievajú sa — ak nejde o predmety obchodu výstrojným tovarom — podľa colných sadzieb na veci šité, ale uvažuje sa na ne 10% prirážka k clo určenému na príslušnú tkaninu.</p> <p>6. Vrecia z hrubých látok vycievajú sa ako príslušné tkaniny.</p>	za 100 kg
	XXVII. Tovar kefársky a rešetársky.	
275.	<p>Kefársky tovar obyčajný, t. j. tovar z neupravených štetín (tiež z náhrad štetín), zo slamy, piasavy a z iných látok rastlinných, tiež vystrojený nefarbeným, nelešteným alebo nelakovaným drevom alebo železom:</p> <p>a) metly zo slamy, piasavy alebo z iných rastlinných látok</p> <p>b) hrubé štetce</p> <p>c) iný obyčajný tovar kefársky</p>	<p>180.—</p> <p>645.—</p> <p>360.—</p>
276.	<p>Kefársky tovar výslovne nemenovaný (okrem drôtových kief pre technické účely), vystrojený:</p> <p>a) obyčajnými hmotami</p> <p>b) jemnými hmotami</p> <p>c) veľmi jemnými hmotami</p> <p>d) drahými kovmi:</p> <p>1. zlatom</p> <p>2. striebrom</p>	<p>1080.—</p> <p>1200.—</p> <p>3.120.—</p> <p>13.600.—</p> <p>9.600.—</p>
	P o z n á m k y.	
	1. Pri kefách trecích a kefách na kone, spojenie s textilným tovarom ostáva bez povšimnutia.	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	2. Jemné štetce, nezaradené do položky c) a d), vylievajú sa podľa položky b).	
277.	Hotové drevené sitá s dnami z dreveného pletiva alebo zo železného drótu; drevené duá na sitá . . .	400.—
278.	Rešelársky tovar výslovne nemenovaný s dnami: a) zo žiní alebo drótu b) z iného pradiava (okrem zo žiní a z hodvábu) c) z hodvábu	504.— 840.— 1.680.—
	XXVIII. Tovar zo slamy, trstiny, lyka, ľubu a podobných hmôt, nemenovaný v iných triedach sadzobných.	
279.	Trstina obecná	bez cla
280.	Hrubé pokrývky na dlažku a rohože (pokrývky na vozy a podobné veci), nefarbené alebo farbené . . .	120.—
281.	Pletený tovar výslovne nemenovaný: a) obyčajný, t. j. hrubý tovar pre domácu alebo živnostenskú potrebu, tiež spojený s drevom . . . b) jemný, pokiaľ nepatrí do položky c), tiež spojený s obyčajnými hmotami c) veľmi jemný, t. j. pletený tovar pretiahnutý alebo prepletený pradivom hodvábnym alebo iným, žiňami alebo kovovými vláknami, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami d) spojený s inými veľmi jemnými hmotami . . .	120.— 360.— 1.560.— 3.120.—
282.	Tovar košíkársky (tiež z vrbového prútia upletený): a) obyčajný (hrubé koše na balenie, noše, košatiny, koše na bielizeň, vrše a podobné veci) z neolúpaného alebo olúpaného prútia atď., nenorený, nefarbený, nepokostovaný, nelakovaný, tiež spojený s drevom, železom alebo obecnými kovmi b) jemný, t. j. všetok ostatný tovar, ak nepatrí do položky c), tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami c) veľmi jemný, t. j. tovar spojený s veľmi jemnými hmotami P o z n á m k a. Prútený nábytok vylievá sa ako drevený tovar triedy XXXIV.	240.— 600.— 1.500.—
283.	Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi: a) zlatom b) striebrom	25.500.— 18.000.—
	XXIX. Papier a papierový tovar.	
284.	Papierovina, bielená alebo nebielená: a) z handier (polohandrovina) b) z dreva, slamy, kavilu (esparto) a podobných vláken: 1. mechanicky rozomletá	bez cla 30.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	<p>2. vyrobená spôsobom chemickým</p> <p>P o z n á m k y.</p> <p>1. Papierovina dovážaná v hárkoch, svilkoch alebo v tvare lepenky vylieva sa len vtedy podľa tohto čísla, ak je prerázaná, alebo ak sa prerazí na žiadosť stránky pod úradným dozorom.</p> <p>2. Papierovina, obsahujúca viac ako 50% vody, podlieha polovičnej sadzbe. V sporných prípadoch treba zistiť obsah vody vysušením 300 g papieroviny.</p> <p>3. Nátronová buničina dovážaná továrňami na výrobu nátronového papiera na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave do 31. decembra 1942</p>	<p>za 100 kg 30.—</p>
285.	<p>Lepenka, tiež pokrývky na podlahu z lepenky:</p> <p>a) obyčajná, ak váži štvorcový meter 300 gramov a viac</p> <p>b) lisovacie listy, lepenka bridličná, lepenka lesklá</p> <p>c) jemné kartóny, taktiež všetky kartóny natrené alebo vzorkované farbami, tiež s vylisovanými vzorkami</p> <p>d) pokrývky na podlahu z lepenky</p> <p>P o z n á m k y.</p> <p>1. Železná lepenka (kartón-fer), dovážaná továrňami na stavbu vagónov na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií</p> <p>2. Surová lepenka z handier pre potrebu továrni na výrobu krycej lepenky; lesklé lepenky pre potrebu továrni na elektrotechnický materiál (elektrické motory, transformátory, kábely, izolačný elektrický materiál); takzvané obuvnícke lepenky pre potrebu továrni na výrobu obuvi; všetko na osvedčenie príslušnej Obchodnej a priemyselnej komory</p>	<p>bez cla</p> <p>108.— z hrubej váhy</p> <p>108.— z hrubej váhy</p> <p>250.—</p> <p>600.—</p> <p>3.—</p>
286.	<p>Lepenka dechtovaná a kamenná</p> <p>P o z n á m k y.</p> <p>1. Nepieskovaná, dechtom alebo asfaltom impregnovaná lepenka, s vylisovanými drážkami po šírke (drážkovaná stavebná lepenka)</p> <p>2. Dechtovaná lepenka na výrobu pokrývok na podlahu na povolenie Ministerstva financií do 31. decembra 1942</p>	<p>bez cla</p> <p>120.— z hrubej váhy</p> <p>10.—</p> <p>bez cla</p>
287.	<p>Papier:</p> <p>Papier baliaci, ak váži štvorcový meter aspoň 30 gramov:</p> <p>a) nefarbený</p>	<p>90.— z hrubej váhy</p>

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) farbený v papierovine alebo dechtovaný	za 100 kg 120.—
	P o z n á m k a. Papier z nátronovej buničiny do 31. decembra 1942	bez cla
288.	Papier pijavý:	
	a) obyčajný, nefarbený	110.—
	b) jemný, tiež pijavé kartóny	210.—
	c) vzorkovane lisovaný (pijavý damask)	210.—
289.	Papier na kreslenie, lepenka maliarska, papier medotlačový	400.—
290.	Papier pestrý, tiež lakovaný a bielo natrený papier:	
	a) hladký	100.—
	b) vzorkovane lisovaný, rapavý alebo rýhovaný	200.—
291.	Papier pergamenový:	
	a) pravý	300.—
	b) nepravý	400.—
	P o z n á m k a. Papier viskózový (celofánový), bez ohľadu na svoju inakšiu povahu.	1.000.—
292.	Papier pripravený k účelom fotografickým:	
	a) necitlivý (papier albumínový, želatínový, pigmentový atď.)	400.—
	b) citlivý	600.—
293.	Iné papiere chemické:	
	a) karbonový a indigový	600.—
	b) ostatné	300.—
294.	Papier zlatý a strieborný a papier so zlatými a striebornými vzorkami (pravý alebo nepravý, tiež bronzoovaný), papier čípkový a podobný papier prerázaný	600.—
	P o z n á m k a. Pruhy z jednoduchého zlatého a strieborného papiera s hladkými, priamočiarymi okrajmi, tiež vo svitkoch, vycievajú sa podľa čís. 294; zúbkované pruhy zo zlatého a strieborného papiera, všetky kašované pruhy z týchto druhov papiera, ako aj všetky pruhy z čípkového papiera a z podobného papiera prerázaného, tiež vo svitkoch, vycievajú sa však podľa čís. 299 ako prepýchový tovar papierový.	
295.	Čalúny	420.—
296.	Papier výslovné nemešovaný:	
	a) hladký:	
	1. novinový papier tlačiarsky v kotúčoch	100.—
	2. papier cigareťový a hodvábný	180.—
	3. ostatný	180.—
	b) linkovaný	200.—
	c) vzorkovane lisovaný, krepovaný, rýhovaný alebo rapavý	360.—
	P o z n á m k a. Papier z nátronovej buničiny do 31. decembra 1942	bez cla
297.	Papier a lepenka, podložené alebo preložené plátnom (tiež bavlneným); podsívka z papiera do klobúkov, tiež povlečená látkou	300.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná za 100 kg
	Papierový lovar:	
298.	Tlačivá, oznámenia a plakáty: a) dvoj- alebo viacfarebné alebo potlačené zlatom alebo striebrom alebo zhotovené spôsobom fotomechanickým	900.—
	b) iné: 1. z viskózového papieru	1.200.—
	2. ostatné	400.—
299.	Papierový tovar prepychový, výslovne nemenované hromadné výrobky obrázkovej tlače, hračky, všetky tieto predmety tiež spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami; papierová bielizeň; kvety a ich súčiastky z papieru: a) pohľadnice a blahoprajné lístky	500.—
	b) ostatné	1.000.—
	P o z n á m k y.	
	1. Tovar tohto čísla, spojený s veľmi jemnými hmotami, vychieva sa podľa čís. 300 d).	
	2. Hlavičky na bábky a hlasy do bábok a zvířatok	300.—
300.	Tovar z papieru, lepenky alebo papieroviny, výslovne nemenovaný: a) z papieroviny, lepenky, papieru, okrem z papieru čísla 290 b), 294 a 296 c): 1. listy k strojom Verdolovým	72.—
	2. prúžky z viskózového papieru v šírke najviac 6 cm	324.—
	3. umelé črevá z viskózového papieru	1.000.—
	4. iný tovar z viskózového papieru	1.200.—
	5. ostatný	600.—
	b) z papieru alebo s papierom čísla 290 b), 294 a 296 c), potom všetok tovar s obrázkami alebo s maľbami: 1. prúžky z viskózového papieru v šírke najviac 6 cm; nádoby, tuby a iné obaly z paraťinovaného papieru	324.—
	2. ostatný	1.200.—
	P o z n á m k a. Tovar, ktorý patrí do pol. a) a b) môže byť tiež spojený s obyčajnými hmotami.	
	c) spojený s jemnými hmotami alebo s knihárskym plátnom	1.500.—
	d) spojený s veľmi jemnými hmotami	2.000.—
	P o z n á m k a. Sem patria hlavne tiež výrobky lepenkové a knihárske (škatule, puzdrá, dosky na spisy, dosky na knihy a na albumy, súčiastky albumov, hotové albumy, konfekcionované alebo prepychové kalendáre, zápisníky, záznamné knižky, písacie sošity atď.), okrem viazaných kníh, zemepisných máp, časopisov a hudobní, ktoré patria do čís. 647.	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
301.	Výrobky formované z kamennej lepenky, asfaltu a podobných látok:	
	a) nenatrené, nelakované, tiež spojené s drevom alebo železom:	
	1. z lepenky alebo z papieru, napojených umelou živicom	360.—
	2. z textilných látok, napojených umelou živicom	600.—
	3. ostatné	300.—
	b) iné, tiež spojené s obyčajnými hmotami:	
	1. cievky pre priadene	100.—
	2. ostatné	600.—
	Poznámka. Výrobky formované, spojené s jemnými alebo veľmi jemnými hmotami, vylievajú sa podľa čís. 300 c) a d), hračky a podobné predmety z kamennej lepenky atď. podľa čís. 299.	
302.	Hracie karty	3.500.—
	Poznámka. Z hracích karát treba zaplatiť kolok zo spotreby podľa platných predpisov a prehlasovať ich podľa počtu hier a druhu i ako sti karát.	
303.	Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi:	
	a) zlatom	25.500.—
	b) striebrom	18.000.—
	XXX. Kaučuk, gutaperča a iné chemicky vyrobené náhrady kaučuku ako aj tovar z nich.	
304.	Kaučuk, gutaperča (tiež balata), prírodné alebo čištené; odpadky z nich, staré opotrebované kusy tovaru z nich vyrobeného; obrodnený (regenerovaný) kaučuk z kaučukových odpadkov (guma Mitchelováj)	bez cla
305.	Kaučukové roztoky	120.—
	Poznámka. Roztoky kaučuku v benzíne, dovážané továrňami na výrobu máčaného tovaru bez švov na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
306.	Kaučukové cesto:	
	a) faktis a iné chemicky vyrobené náhrady kaučuku	bez cla
	b) ostatné	70.—
307.	Kaučukové vlákna neopradené (tiež ploché, najviac 3 mm široké)	36.—
308.	Dosky nevulkanizované, krájané, rozstierané, rozválané (patentné dosky):	
	a) tenšie ako 2 mm	500.—
	b) ostatné	300.—
309.	Tovar výslovne nemenovaný z patentných dosák, vulkanizovaný alebo nevulkanizovaný, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	1.000.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
310.	Detské hračky z mäkkého kaučuku, tiež spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami	2.000.—
311	Obuv, tiež spojená s tovarom textilným všetkého druhu alebo s inými hmotami: a) galoše a snehovky b) ostatné	600.— 1.200.—
312.	Tovar z mäkkého kaučuku, výslovne nemenovaný, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	650.—
313.	Tvrdá guma (tvrdosti rohu alebo kože) v doskách, tyčiach a trubkách, tiež leštená, avšak ďalej nepracovaná	300.—
314.	Tovar z tvrdej gupy, výslovne nemenovaný: a) hrubo lisovaný, s patrnými švami po lisovaní b) iný, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	600.— 1.200.—
315.	Tkaniny a stávkové látky kaučukom potiahnuté, napustené, potreté alebo vrstvami kaučuku medzi sebou spojené, z týchto prádív: a) z hodvábu, z hodvábu floretového alebo umeleckého, celkom alebo čiastočne b) z iných látok textilných, tiež z umelej striže; z plsti P o z n á m k a. Tkaniny napustené kaučukom, dovážané továrňami na výrobu obuvi na potvrdenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	3.000.— 1.300.— 50.—
316.	Pružné tkaniny, pružný tovar stávkový a prámový, z týchto prádív: a) z hodvábu, z hodvábu floretového alebo umeleckého, celkom alebo čiastočne b) z iných látok textilných, tiež z umelej striže	1.500.— 1.200.—
317.	Odev a iné predmety konfekcionované lepením, šitím a podobným spôsobom z látok v čís. 315 a 316 menovaných vylievajú sa ako tieto látky s 20% colnou prirážkou. P o z n á m k a. Hlasy do bábik a zvieratok	300.—
318.	Kaučukový tovar spojený s veľmi jemnými hmotami	3.600.—
319.	Kaučukový tovar vystrojený drahými kovmi: a) zlatom b) striebrom	25.500.— 18.000.—
320.	Technické potreby: a) hadice z kaučuku alebo s kaučukom, tiež s povlakmi z tkanín alebo s drótenými vložkami P o z n á m k a. Hadice z patentných dosák vylievajú sa podľa čís. 309. b) upchávky c) hnacie remene d) pneumatiky (duše a plášte)	600.— 600.— 600.— 600.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	e) izolačná hmota z patentných dosák, tiež vulkanizovaná	za 100 kg 600.—
	f) predmety pre technické a elektrotechnické účely, pre prístroje a nástroje atď. z tvrdej gummy, okrem vecí z tvrdej gummy hrubo lisovaných, ktoré patria do sadz. pol. 314a)	600.—
	Poznámka. Na stavbu telefonov a mikrofonov na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	
	g) kaučukové podložky potlačovacie a iné technické potreby výslovne nemenované	bez cla 600.—
	XXXI. Voskované plátno a tovar z neho.	
321.	Voskované plátno, hrubé, nepotlačené; plátno asfaltované	360.—
322.	Vozové plachty a iné prikrývky z hrubých látok, chemicky preparované v tkanine alebo v priadzi alebo natrené olejom, dechtom alebo tukovou smesou alebo týmito látkami napustené	1.200.—
323.	Pokrývky na podlahu z voskovaného plátna, linólea, kamptulikonu a z podobných smesí:	
	a) až 2 mm hrubé	1.350.—
	b) hrubšie ako 2 mm	600.—
324.	Knihárske plátno	100.—
325.	Voskované plátno výslovne nemenované, tiež voskovaný mušelin a voskovaná dykyta:	
	a) tovar metrový s neohraničeným vzorom	1.875.—
	b) tovar zhotovený na určitú mieru alebo tovar metrový s ohraničeným vzorom	2.125.—
326.	Tovar z voskovaného plátna, voskovaného mušelinu a z voskovanej dykyty, okrem tovaru sedlárskeho, remenárskeho a brašniarskeho:	
	a) tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	2.000.—
	b) spojený s veľmi jemnými hmotami	3.800.—
327.	Tovar tejto triedy vystrojený drahými kovmi:	
	a) zlatom	25.500.—
	b) striebrom	18.000.—
	XXXII. Kože vyrobené a kožený tovar.	
	Kože:	
328.	Koža hovädzia a konská, vyrobená na spôsob poďošvic (tiež na hnacie remene):	
	a) chrbáty (croupons):	
	1. činené trieslom	750.—
	2. činené minerálnou soľou	1.000.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	b) iná (okrem kože odpadkovej):	za 100 kg
	1. čínená trieslom	650.—
	2. čínená minerálnou soľou	750.—
	c) koža odpadková	350.—
329.	Koža hovädzia a konská, vyrobená inak ako na spôsob podošvic, tiež úplne upravená, avšak nelakovaná:	
	a) farby prírodnej alebo čierna	800.—
	b) iná	1.100.—
330.	Koža ľalacia, okrem kože lakovanej	1.500.—
331.	Koža capia, kozia a kozľacia, vyrobená, tiež poltená, nefarbená, bez ďalšej úpravy	200.—
332.	Koža ovčia a jahňacia, vyrobená, nefarbená, bez ďalšej úpravy:	
	a) po rube poltená	280.—
	b) iná	600.—
	P o z n á m k a. Ovčia a jahňacia koža len načínená, bez ďalšej úpravy, dovážaná na osobitné povolenie na výrobu usní určených pre brašniarstvo, ozdobníctvo, knihárstvo atď., avšak s vylúčením koží určených na výrobu obuvi a rukavíc podľa podmienok určených Ministerstvom financií	100.—
333.	Koža capia, kozia a kozľacia, upravená, okrem kože rukavičkárskej a kože lakovanej	1.800.—
334.	Koža ovčia a jahňacia, upravená, okrem kože rukavičkárskej a kože lakovanej	1.000.—
335.	Koža rukavičkárska všetkých druhov	860.—
	P o z n á m k a. Rukavičkárska koža, vyvezená na farbenie a po farbení dovezená na dovoľovací list pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	320.—
336.	Lakovaná koža všetkých druhov	800.—
337.	Koža výslovne nemenovaná; pergamen:	
	a) svinská koža; pergamen	700.—
	b) koža vtákov, plazov, obojživelníkov a rýb	1400.—
	c) ostatné	1.000.—
	P o z n á m k y.	
	1. Odrezky a iné odpadky usní čís. 329, 330, 333—337	215.—
	2. Predmety vykrojené z kože, odkrojky a pruhy kože, ktoré boli vyrobené stmelением, vrezaním alebo výkrojom okrás, dierkovaním, prešivaním, šitím atď., vylievajú sa ako kožený tovar výslovne nemenovaný čísla 342, ak colný sadzobník inak neurčuje.	
	K o ž e n ý t o v a r :	
338.	Tovar sedlársky a remenársky, tiež spojený s inými hmotami:	
	a) bez kovových súčiastok alebo s kovaním, prackami, krúžkami, oblúčkami a inými sú-	

Sadzobné číslo		Coiná sadzba všeobecná za 100 kg
352.	<p>Drevené lišty (na nábytok, na rámy atď.):</p> <p>a) hladké alebo profilované:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. surové 130.— 2. morené, farbené, pokostované, lakované, pôdované, leštené, taktiež všetky listy dyhované 250.— 3. pokladané hmotou alebo s okrasami z hmoty, s vykrúženými alebo vytlačenými ornamentami 600.— 4. bronzované, zlátené, striebrené, jemne maľované 800.— <p>b) jemne prelamované, vyrezávané alebo vykladané 1.000.—</p>	
353.	<p>Rámy (na obrazy, zrkadlá atď.), ak nepatria do čís. 362:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) z drevených lišt čís. 352 a/1 a 2 400.— b) z drevených lišt čís. 352 a/3 800.— c) z drevených lišt čís. 352 a/4 a b) 1.300.— 	
354.	<p>Palice drevené alebo rákosové:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zhruba opracované, surové, tiež na konci okované 50.— b) zhruba opracované, morené, farbené, pokostované, lakované alebo leštené, tiež na konci okované 450.— c) jemne opracované, taktiež všetky palice spojené s obyčajnými hmotami (okrem palíc na konci okovaných) 900.— d) spojené s jemnými hmotami 1.500.— e) opletené pradiivami alebo črevovými strunami 2.400.— f) spojené s veľmi jemnými hmotami 4.800.— 	
355.	<p>Drevené hračky:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) hrubé, len hobľované, vyrezávané alebo tokárené, surové, bez spojenia s inými hmotami 100.— b) jemne pracované, surové, taktiež všetky hračky morené, farbené, lakované, leštené, maľované, tiež spojené s obyčajnými hmotami 400.— c) spojené s jemnými hmotami 800.— d) spojené s veľmi jemnými hmotami 2.000.— 	
<p>P o z n á m k a. Hračky z iných surovín rezbárskych tejto triedy vylievajú sa ako tovar z týchto látok.</p>		
356.	<p>Tovar výslovne nemenovaný z obyčajného dreva, tiež hobľovaný (hladko alebo profilované), zhruba tokárený alebo zhruba vyrezávaný, tiež sglejený, spárový alebo iným spôsobom zostavený:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) surový, nespojený s inými hmotami: <ol style="list-style-type: none"> 1. z mäkkého dreva: <ol style="list-style-type: none"> a) cievky až do dĺžky 70 mm 100.— 	<p>z hrubej váhy</p>

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	β) ostatný	za 100 kg 200.— z hrubej váhy
	2. z tvrdého dreva alebo dýhovaný (obyčajným drevom)	300.—
	b) surový, okovaný alebo inak spojený so železom alebo s inými obecnými kovmi:	
	1. z mäkkého dreva	250.—
	2. z tvrdého dreva alebo dýhovaný (obyčajným drevom)	400.—
	c) morený, farbený, pokostovaný, lakovaný, leštený, taktiež všetok tovar spojený s kožou alebo s obyčajnými hmotami, okrem tovaru zaradeného pod položkou b):	
	1. z mäkkého dreva	300.—
	2. z tvrdého dreva alebo dýhovaný (obyčajným drevom)	500.—
357.	Tovar výslovne nemenovaný z jemného dreva alebo takýmto drevom dýhovaný, tiež hobľovaný (hladko alebo profilovane), zhruba tokárený alebo zhruba vyrezávaný, tiež sglejený alebo iným spôsobom so-slavený:	
	a) surový, tiež okovaný alebo inak spojený so železom alebo s inými obecnými kovmi	400.—
	b) morený, farbený, pokostovaný, lakovaný, leštený, taktiež všetok tovar spojený s kožou alebo s obyčajnými hmotami, okrem tovaru zaradeného pod položkou a)	550.—
358.	Tovar drevený výslovne nemenovaný, jemne tokárený, taktiež všetok tovar s vypálenými, vytačenými alebo vykrúženými ornamentami, tiež spojený s kožou alebo s obyčajnými hmotami; vypchávaný tovar bez povlaku	600.—
359.	Tovar drevený výslovne nemenovaný, jemne prelamovaný alebo vyrezávaný; drevený tovar pozlátený, postriebrený alebo pobronzovaný (okrem drevených list a rámov); drevený tovar jemne maľovaný; drevený tovar výslovne nemenovaný, spojený s jemnými hmotami, okrem kože a povlakov z tovaru textilného.	800.—
360.	Tovar drevený výslovne nemenovaný, vykladaný (bulová práca, intarzia, drevená mozaika); drevený tovar výslovne nemenovaný, hocičím povlečený	1.000.—
	P o z n á m k a. Tovar drevený výslovne nemenovaný, spojený s veľmi jemnými hmotami, vy-cieva sa podľa čis. 362 b).	
361.	Tovar výslovne nemenovaný z iných surovín tokárskych a rezbárskych než z dreva:	
	a) z rastlinných látok rezbárskych, výslovne nemenovaných (okrem gombikov z orechov a re-kových, kamenáčov a pod.), tiež spojený s oby-čajnými hmotami	350.—
	b) z kostí, z rohu a z iných živočíšnych látok rez-bárskych pod položkou e) nemenovaných, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami:	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	1. kostice z rohu	za 100 kg 400.—
	2. iné predmety	700.—
	P o z n á m k a. Podľa čís. 361 b/2 vycievajú sa tiež gombíky z orechov arekových, kamenáčov a pod.	
	c) z morskej peny, lávy, celuloidu a z podobných umelých surovín rezbárskych [okrem tovaru z napodobnenín látok menovaných pod položkou d) a e)], tiež spojený s obyčajnými alebo inými jemnými hmotami:	
	1. osvetlené filmy hocakého druhu a neosvetlené filmy iné ako kinematografické	750.—
	2. ostatný	1.500.—
	P o z n á m k y.	
	1. Neosvetlené filmy kinematografické	360.—
	2. Polotovary, ktoré patria do sadz. pol. 361 c), k ďalšiemu spracovaniu upravené	500.—
	d) z pravého alebo napodobneného jantáru, galgalu, tiež spojený s obyčajnými, jemnými alebo s inými veľmi jemnými hmotami	2.000.—
	e) z pravej alebo napodobnenej slonoviny, perleti, korytnačiny, tiež spojený s obyčajnými, jemnými alebo inými veľmi jemnými hmotami	2.500.—
	P o z n á m k y.	
	1. Polotovary, ktoré patria do čís. 361 b/2, d) a e), k ďalšiemu spracovaniu upravené	240.—
	2. Tovar čís. 361 a), spojený s jemnými hmotami, vycieva sa podľa b/2, spojený s veľmi jemnými hmotami podľa položky d); podľa tejto položky [361 d)] vycieva sa tiež tovar čís. 361 b) a c), ak je spojený s veľmi jemnými hmotami.	
362.	Galanterný tovar (drobnôstky [nippes] a toaletné predmety):	
	a) z dreva alebo z látok rezbárskych, ktoré patria do čís. 361 a), tiež spojený s obyčajnými alebo s jemnými hmotami	900.—
	b) ten istý tovar, spojený s veľmi jemnými hmotami	1.500.—
363.	Korková drvina, korková múčka a korok v kockách	12.—
364.	Korok v doskách a kotúčoch	24.—
365.	Korkové tehly	50.—
366.	Korkové zátky, podošvy a podobný tovar, tiež spojený s obyčajnými hmotami	150.—
	P o z n á m k y.	
	1. Korkový tovar, spojený s jemnými alebo veľmi jemnými hmotami, vycieva sa podľa čís. 362 a), po prípade b).	
	2. Nové korkové zátky, po dĺžke rozrezané, ako i použité korkové zátky, dovážané za účelom zošlach-	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	lenia vínnej révy výrobcom, za podmienok predpisovaných Ministerstvom financií	za 100 kg
		bez cla
367.	Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi:	
	a) zlatom	15.000.—
	b) striebrom	10.000.—
	XXXV. Sklo a sklenený tovar.	
368.	Sklovina; smaltovina a poleva (glazúra); sklo rozomleté (sklený prášok)	bez cla
369.	Sklené tyčinky, sklené dosičky a sklené rúrky bez ohľadu na farbu (používané na výrobu perál, na umelé vyfukovanie a na výrobu gombíkov)	36.—
	Sklo duté:	
370.	Duté sklo obyčajné, t. j. nebrúsené, nevzorkované, nezabrúsené, nelisované:	
	a) prírodnej farby, nie však biele	65.—
	b) biele, tiež polobiele (priehľadné)	z hrubej váhy 130.—
	c) farebné (v hmote farbené alebo vrstvené)	z hrubej váhy 300.—
	P o z n á m k a. Sklené balóny a demizóny o obsahu nad 5 litrov	
		bez cla
371.	Duté sklo so zátkami len zabrúsenými alebo s obrúsenými dnami a krajmí:	
	a) prírodnej farby alebo biele (priehľadné)	130.—
	b) farebné (v hmote farbené alebo vrstvené)	z hrubej váhy 300.—
372.	Duté sklo raflinované:	
	a) leptané, brúsené, vzorkované, zabrúsené alebo vyrezávané:	
	1. prírodnej farby alebo biele (priehľadné)	260.—
	2. farebné (v hmote farbené alebo vrstvené)	300.—
	b) maľované, zlatené, striebrené	300.—
	c) sklom opradené alebo sklom pokladané	300.—
373.	Sklené baňky (hrušky) pre elektrické žiarovky	390.—
374.	Lisované a masívne sklo výslovne nemenované:	
	a) surové, tiež so zatavenými okrajmi, tiež s obrúsenými okrajmi alebo dnami, prírodnej farby alebo biele (priehľadné)	260.—
	b) iné (farbené, maľované atd.)	300.—
	Sklo tabuľové:	
375.	Sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, surové, nebrúsené, neleštené, nevzorkované, nepokladané, nefarbené:	
	a) zrkadlové sklo liate alebo fúkané; surové sklo liate hrubšie ako 5 mm	32.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	b) tabuľové sklo a surové sklo liate hrubé 5 mm a tenšie, ak merá obvod jednotlivej tabule:	
	1. 240 cm alebo menej	200.— z hrubej váhy
	2. viac ako 240 cm až 400 cm	176.— z hrubej váhy
	3. viac ako 400 cm	208.— z hrubej váhy
376.	Sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, farbené, nebrúsené, neleštené, nevzorkované, nepokladané	384.— z hrubej váhy
377.	Sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, brúsené, leštené, vzorkované, ohýbané, tiež farbené alebo vrstvené:	
	a) nefacetované, nepokladané	448.— z hrubej váhy
	b) facetované, ale nepokladané; sklo katedrálne, tiež biele	480.— z hrubej váhy
	c) pokladané	528.— z hrubej váhy
	P o z n á m k a. Zrkadlové a tabuľové sklo maľované, zlátené alebo striebrené, tiež vzorkované nanesením alebo vpálením farieb, vylievajú sa podľa čís. 377 c).	
378.	Zarámované zrkadlá	640.—
379.	Drôtové sklo (liate tabule alebo dosky s drôtenou vložkou)	384.— z hrubej váhy
380.	Suché dosky fotografické, citlivé	900.— z hrubej váhy
381.	Optické sklo surové, na šošovky nevybrúsené, v kusoch, tabuliach alebo ako šošovky, liate, lisované alebo rezané, tiež príbrúsené, biele alebo farebné:	
	a) v kusoch	25.—
	b) ostatné	90.— z hrubej váhy
382.	Skielka hodinkové, sklá do okuliarov a iné sklá optické, brúsené	2.340.—
383.	Sklené perly:	
	a) z bieleho alebo farebného skla, avšak nemaľované, nezlátené, nestriebrené	100.—
	b) maľované, zlátené, striebrené	390.—
	c) napodobneniny pravých perál	3.120.—
384.	Sklené ovesky na lustry atď., masívne, tiež farebné, brúsené, s očkami alebo bez nich	65.—
385.	Sklené gombíky s očkami alebo bez nich, sklené koraly, sklené guľôčky, sklené kropaje, tiež z farebného skla:	
	a) nemaľované, nezlátené, nestriebrené	65.—
	b) maľované, zlátené, striebrené	390.—
386.	Nepravé kamene nezasadené	390.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
387.	Sklené náramky a náhrdelníky; predmety zo sklenených perál (okrem napodobnemin pravých perál), z nepravých kameňov, zo sklenených doštičiek, skleneného pradiava a pod., tiež spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami	za 100 kg 1.560.—
388.	Sklený a smaltový tovar výslovne nemenovaný: a) tiež spojený s inými hmotami ako menovanými pod položkou b) až d): 1. hračky 2. vložky do izolačných fliaš 3. ostatný b) spojený s kaučukom, kožou alebo s neponiklovanými súčiastkami zo železa alebo z obecných kovov: 1. hračky 2. vložky do izolačných fliaš 3. ostatný c) spojený s inými jemnými hmotami d) spojený s veľmi jemnými hmotami	1.440.— 600.— 468.— 1.440.— 600.— 936.— 1.560.— 3.120.— 4.800.—
389.	Umelé zuby nevystrojené drahými kovmi	4.800.—
390.	Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi: a) zlatom b) striebrom	13.600.— 9.600.—
	XXXVI. Tovar kamenný, z kameňa, nepálených zemín, cementu a kamennej smesi.	
391.	Kamene na viacej ako troch stranách pilou rezané, inak však hrubé alebo len z hruba osekané; kamenné dosky hrubšie ako 16 cm, iba pilou rezané alebo štiepané	3.—
392.	Ohňovzdorné kamene kremencové tvaru tehiel, osekané alebo pilou rezané: a) kusy do 5 kg b) kusy nad 5 kg	3.— 5.—
393.	Bridlica: a) dosky len narezané b) bridlica pokrývačská a iná tabuľková c) ďalej opracovaná, tiež brúsená, čiernená, linkovaná, tiež v rámci zo surového dreva	6.— 7.50 55.—
394.	Kamenné dosky 16 cm hrubé alebo tenšie (okrem dosák bridlicových a kameňov litografických): a) surové (osekané, štiepané, pilou rezané): 1. z kameňov nemenovaných pod 2. a 3. 2. z alabastru, mramoru a serpentínu 3. zo žuly, porfyru, syenitu a podobných tvrdých kameňov	10.— 20.— 15.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	b) ďalej opracované, tiež brúsené alebo leštené:	
	1. z kameňov nemenovaných pod 2. a 3.	20.—
	2. z alabastru, mramoru a serpentínu	55.—
	3. zo žuly, porfyru, syenitu a podobných tvrdých kameňov	55.—
395.	Predmety výslovne nemenované z kameňov, ktoré nie sú v nasledujúcich dvoch číslach menované:	
	a) osekané, pilou rezané alebo zrnovákom opracované:	
	1. jednoducho profilované alebo jednoducho opracované, mekrúžené	6.—
	2. inak profilované, ornamentované alebo krúžené	15.—
	b) úplne alebo čiastočne brúsené, leštené, zlatené alebo striebrené	80.—
396.	Predmety výslovne nemenované z alabastru, mramoru a serpentínu:	
	a) osekané, pilou rezané alebo zrnovákom opracované:	
	1. jednoducho profilované alebo jednoducho opracované, mekrúžené	20.—
	2. inak profilované, ornamentované alebo krúžené	30.—
	b) úplne alebo čiastočne brúsené, leštené, zlatené alebo striebrené	200.—
397.	Predmety výslovne nemenované zo žuly, porfyru, syenitu a podobných tvrdých kameňov:	
	a) osekané, pilou rezané alebo zrnovákom opracované:	
	1. jednoducho profilované alebo jednoducho opracované, mekrúžené	20.—
	2. inak profilované, ornamentované alebo krúžené	30.—
	b) úplne alebo čiastočne brúsené, leštené, zlatené alebo striebrené	100.—
	P o z n á m k a. Predmety čís. 395 a/2, 395 b), 396 a 397 môžu byť spojené tiež s drevom alebo so súčiastkami zo železa alebo z iných obecných kovov hrubo opracovanými. Predmety čís. 395 a/1, spojené s uvedenými hmotami, patria teda do čís. 395 a/2.	
398.	Hmoty izolačné z kremienky premiešanej azbestom, chlpmi, drvinami a pod.:	
	a) strusková vlna	bez cla
	b) ostatné	40.—
	P o z n á m k a. Formované izolačné hmoty z kriemenky vylievajú sa ako korkové tehly podľa čís. 365.	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
399.	Cement, šamotová múčka a šamotová malta:	
	a) šamotová múčka a šamotová malta	6.—
	b) ostatné	27.—
400.	Tovar z cementu alebo sadry, výslovne nemenovaný, tiež spojený s drevom alebo s hrubo opracovanými súčiastkami zo železa alebo z iných obecných kovov:	
	a) nebrúsené, nenatrené, ani lakované	36.—
	b) brúsené, natrené alebo lakované	70.—
401.	Tovar azbestový:	
	a) azbesto-cementová bridlica a dosky	180.—
	b) ostatný	100.—
402.	Mlynské kamene, tiež so železnými obručami alebo s kovovými obalmi; kamene litografické	9.—
403.	Prírodné brúsy a brúsky:	
	a) nespojené s inými hmotami	9.—
	b) spojené s drevom, železom alebo s inými obecnými kovmi	56.—
404.	Umelé brúsy a brúsky, tiež spojené s drevom, železom alebo s inými obecnými kovmi:	
	a) zo smirku, karbidu kremiku alebo z podobných tvrdých brusidiel	100.—
	b) iné	50.—
405.	Nerastné čistidlá, brúsidlá a leštidlá, upravené pre drobný predaj	40.—
406.	Papier na brúsenie	50.—
407.	Plátno na brúsenie, pásy a pod.	80.—
408.	Kamenný tovar jemný, t. j. predmety prepychové (ťažidlá, svietniky, misky, kalamáre a podobné drobnosti [Nippes]); sochy, poprsia, figury zvieracie a iné plastické výrobky až do 5 kg váhy), hračky; všetky tieto predmety tiež spojené s obyčajnými hmotami	800.—
409.	Kamenný tovar spojený s inými hmotami, ak sa nebral zreteľ na také spojenie v iných číslach tejto triedy:	
	a) s obyčajnými hmotami	500.—
	b) s jemnými hmotami	1.000.—
	c) s veľmi jemnými hmotami	2.000.—
410.	Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi:	
	a) zlatom	25.500.—
	b) striebrom	18.000.—
XXXVII. Tovar hlinený.		
411.	Tehly (okrem ohňovzdorných), nepolievané:	
	a) obyčajné tehly, obyčajné škridlice nedrážkované (bobrovky) a dlaždice z hlíny (ilu), nepálené alebo pálené, bez ďalšej úpravy:	
	1. škridlice (bobrovky)	5.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	2. ostatné	1.80
	b) iné	10.—
412.	Tehly (okrem ohňovzdorných), polievané	24.—
413.	Ohňovzdorné tehly:	
	a) magnezitové, chromomagnezitové; šamotové tehly do 32 SK:	
	1. vo váhe kusu do 5 kg	20.—
	2. vo váhe kusu nad 5 kg	30.—
	b) ohňovzdorné tehly iné než pod a) menované; šamotové tehly nad 32 SK, ak je zásielka sprevádzaná osvedčením výrobcu o stupni ohňovzdornosti	3.—
414.	Zvonivky a dlaždice z obyčajnej kameniny, hrubšie 30 mm	10.—
415.	Hlinené rúry:	
	a) nepolievané, pórovité, z hmôt ohňu nevzdorujúcich (drenážne rúrky)	4.—
	b) polievané	16.—
416.	Rúry z obyčajnej kameniny alebo z ohňovzdorných hmôt	13.—
417.	Obkladačky a dlaždice až 30 mm hrubé (okrem porcelánových):	
	a) nepolievané:	
	1. jednofarebné hrubšie 15 mm až 30 mm	12.—
	2. jednofarebné 15 mm hrubé alebo tenšie	24.—
	3. viacfarebné hrubšie 15 mm až 30 mm	18.—
	4. viacfarebné 15 mm hrubé alebo tenšie	36.—
	b) polievané:	
	1. jednofarebné	120.—
	2. viacfarebné, maľované, potlačené, zlatené alebo striebrené	200.—
	Poznámka: Obkladačky a dlaždice porcelánové vylievajú sa podľa č. 424 b).	
418.	Stavebné okrasy (tiež terakotové), polievané alebo nepolievané	72.—
419.	Obyčajné kachle a ich súčiastky	36.—
420.	Krívule, kelímky, mlie, vypalovačky, duvky (dyksy), mutvičky a podobné technické potreby; brúsy a brúsky umelé z pálených zemín	30.—
421.	Obyčajné nádobie hrnčiarske a tovar výslovne nomenovaný z obyčajnej kameniny; čierne nádobie z tuhy	30.—
422.	Obyčajné nádobie hrnčiarske z obyčajnej hliny farebne sa vypalujúcej	18.—
	Poznámka: Tovar menovaný v čís. 411 až 417a/4, 420, 421 a 422, spojený s drevom alebo s hrubo spracovanými súčiastkami železnými alebo z iných obecných kovov	75.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
423.	Izolačné a montovacie predmety pre elektrotechnické účely, nespojené s inými hmotami: a) biele b) farebné, s okrajom, maľované, potlačené, striebrené, zlatené	za 100 kg 300.— 600.—
424.	Porcelán: a) fajkové hlavičky a súčiastky fajok; hračky (okrem bábkových hlavičiek) a tovar galanterný (drobnosti [nippes] a toaletné predmety): 1. biele 2. farebné, s okrajom, maľované, potlačené, striebrené, zlatené, tiež spojené s obyčajnými hmotami b) ostatný: 1. biely 2. farebný, s okrajom, maľovaný, potlačený, striebrený, zlatený, tiež spojený s obyčajnými hmotami P o z n á m k a. Hlavičky na bábky	300.— 600.— 100.— 200.— bez cla
425.	Hlinený tovar výslovne nemenovaný: a) tovar z kameniny pre technické a hygienické účely, ak nepatrí do čís. 423 b) hračky; tovar galanterný (drobnosti [nippes], ozdobné predmety [tiež vázy, svietniky, misy, krčahy, popolníky, kvetníky atď.], toaletné predmety), jedno- alebo viacfarebné c) ostatné	225.— 300.— 60.—
426.	Hlinený tovar iný (inde nezaradený), spojený: a) s obyčajnými hmotami b) s jemnými hmotami c) s veľmi jemnými hmotami	300.— 900.— 1.800.—
427.	Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi: a) zlatom b) striebrom	13.600.— 9.600.—
	XXXVIII. Železo a železný tovar. Železo a železné polotovary:	
428.	Surové železo a nekujné sliatiny železa; železo a oceľ, staré polámané alebo v odpadkoch na roztvárenie a svarovanie	bez cla
429.	Viková kujnina (železo kryčné); výliatky (ingoty)	5.—
430.	Brusky (cagle) z plávkového železa a brusky svařené zo železa svařného, vývalky (balvany), plastiny	10.—
431.	Železo a oceľ v tyčiach, kované, valcované alebo ťahané: a) nefazónované P o z n á m k a. Tovar sadz. pol. 431 a) zo sliaťinovej ocele alebo z ocele obsahujúcej síru a	20.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	fosfor dohromady najviac 0.06% na osvedčenie výrobcu	10.—
	b) fazónované	30.—
	c) okrasné, ornamentované	40.—
	d) upravené, ak nepatri pod e)	35.—
	e) niklované, chromované, platované meďou, sliatinami medi alebo hliníkom, alebo leštené	70.—
432.	Plechý a platne:	
	a) neopracované (surové) [čierne plechý]:	
	1. hrubšie ako 3 mm	50.—
	P o z n á m k a. Tovar sadz. pol. 432 a/1 zo sliatinovej ocele alebo z ocele obsahujúcej síru a fosfor dohromady najviac 0.06% na osvedčenie výrobcu	10.—
	2. hrubé 3 mm alebo tenšie	2.—
	b) hladené (drezované) alebo morené (dekapované)	3.—
	c) pocínované, pocínkované, poolovené, pomedené, pomosadznené, pokostované, brúsené	5.—
	d) niklované, chromované, platované meďou, sliatinami medi alebo hliníkom, leštené, vzorkované (farbou alebo lisovaním), moirované, lakované	10.—
433.	Plechý a platne prerázané, dierkované, hlbené alebo pristrihnuté:	
	a) čierne plechý	240.—
	b) hladené alebo morené (dekapované)	235.—
	c) ostatné	400.—
434.	Drôt (valcovaný, vykovaný alebo ťahaný):	
	a) surový:	
	1. valcovaný alebo vykovaný	bez cla
	2. ťahaný	20.—
	P o z n á m k a. Ťahaný železný drôt surový, dovážaný továrňami na výrobu tovarov z drôtu (klincov, pleťv a pod.) na osobitné povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva	2.—
	b) poolovený, pomedený, pomosadznený, pokostovaný	5.—
	c) pocínovaný alebo pocínkovaný	20.—
	d) niklovaný, platovaný meďou, sliatinami medi alebo hliníkom alebo leštený	20.—
435.	Kalený drôt:	
	a) neopracovaný (surový)	60.—
	b) leštený alebo inak opracovaný	150.—
	Železný tovar:	
436.	Oceľový piesok	20.—
437.	Valce z nekujnej liatiny:	
	a) neopracované (surové), tiež odrhnuté	10.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
		30.—
438.	b) inak obyčajne alebo jemne opracované . . . Rúry a ich spojky z nekujnej liatiny: a) neopracované (surové), tiež odrhnuté, tiež asfaltom alebo dechtom natreté; pri hrúbke steny: 1. 7 mm alebo väčšej 2. slabšej ako 7 mm b) inak obyčajne opracované; pri hrúbke steny: 1. 7 mm alebo väčšej 2. slabšej 7 mm c) jemne opracované; pri hrúbke steny: 1. 7 mm alebo väčšej 2. slabšej 7 mm	50.— 90.— 100.— 170.— 190.— 220.—
439.	Rúry, nie však ich spojky, z kujného železa, valcované alebo fahané, alebo z kujnej liatiny, tiež s prehnutými, priletovanými alebo nasvarenými prírubami; rúry vlnovité: a) neopracované (surové), tiež odrhnuté, so závitmi alebo s prírubami vitanými alebo tokárenými b) inak obyčajne opracované c) jemne opracované Poznámka. Dutá oceľ dovážaná továrňami na výrobu nábytku v osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave; dutá oceľ na výrobu dutých vrtákov	170.— 220.— 320.— 39.—
440.	Rúry z platní a z plechov nitované, leťované alebo falcované: a) neopracované (surové) alebo obyčajne opracované: 1. dymové rúry k peciam, tiež kolená z čierneho plechu 2. iné b) jemne opracované	240.— 295.— 400.—
441.	Spojky rúr (fittings) a príruby z kujného železa: a) neopracované (surové) alebo obyčajne opracované: 1. spojky rúr (fittings) 2. príruby b) jemne opracované: 1. spojky rúr (fittings) 2. príruby	280.— 215.— 380.— 290.—
442.	Železné konštrukcie (hotové v celku alebo ich hotové súčiastky) zo železných alebo ocelových tyčí, z plechu alebo z platní, nitované, skrutkami alebo inak spojené, tiež zhruba natreté	150.—
443.	Sudy železné, tiež plechové: a) nitované, lisované, falcované, leťované, svaro- vané, tiež zhruba natreté	100.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	b) inak obyčajne alebo jemne opracované, tiež spojené s obyčajnými hmotami	200.—
444.	Kotlársky tovar, kovaný, nitovaný, lisovaný, okrem tovaru, ktorý patrí do triedy XL.:	
	a) obyčajne opracovaný	200.—
	b) jemne opracovaný, tiež spojený s obyčajnými hmotami	300.—
445.	Plechový tovar výslovne nemenovaný:	
	a) z neopracovaného (surového) čierneho plechu	250.—
	b) z čierneho plechu, zhruba natrený, alebo z hladkého (drezovného) plechu, tiež zhruba natrený	300.—
	c) obrúsený, jemne natrený alebo pokostovaný, poolovený, pocínkovaný, pocínovaný (tiež z bieleného plechu); tiež spojený s obyčajnými hmotami	900.—
	d) maľovaný, potlačený, bronzovaný, lakovaný; smaltovaný alebo zo vzorkovaných plechov; tiež spojený s obyčajnými hmotami	1.200.—
	e) leštený, pomednený, pomosadzený, nikiovaný, chromovaný, platovaný meďou, sliatinami medi alebo hliníkom, alebo postriebrený; tiež spojený s obyčajnými alebo s jemnými hmotami	2.000.—
446.	Koľajnice, nehladiac k profilu, tiež vŕtané, ak váži bežný meter:	
	a) 15 kg alebo viac	15.—
	b) menej než 15 kg	108.—
447.	Predmety na upevňovanie koľajníc: spojky, klíny, koľajnicové klince, podložky, ustáľovacie krúžky atď. (okrem skrutiek, skrutkových svorníkov a matic), železničné podvaly, koľajové stoličky	100.—
448.	Železničné osi a železné súčiastky kol (hlavy, koľové obruče [tyres], koľové kotúče, koľové hviezdice), tiež tokárené, brúsené	100.—
449.	Železničné kolá a súkolia, hotové, o priemere:	
	a) 60 cm alebo väčšom	50.—
	b) menšom ako 60 cm	100.—
450.	Výhybkové zariadenie, križovky, posunovadlá, výhybky, brzďové zariadenia, nárazníky a podobný ťažký železničný materiál:	
	a) neopracované (surové), tiež odrhnuté	80.—
	b) inak obyčajne opracované	120.—
451.	Osi, čepy os, obručky a zákolníky pre cestné vozidlá:	
	a) surové, ďalej neopracované	100.—
	b) ďalej opracované:	
	1. obyčajné osi a ich súčiastky	150.—
	2. osi olejné a poloolejné, potom osi patentné, ako aj ich súčiastky, tiež spojené so súčiastkami z obecných kovov	250.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	Nástroje a náčinie:	za 100 kg
452.	Kosy a kosáky (srpy), tiež spojené s drevom . . .	320.—
453.	Ťažké kováčske kliešte, sochory, sochory vidlicovité (kozie nožky) a skalné nebožiece, tiež na ostrí alebo na hrane brúsené; duté skalné nebožiece . . .	140.—
454.	Nosáky, motítky a lopaty (i murárske lyžice), tiež spojené s drevom: a) neopracované (surové), tiež brúsené na ostrí alebo na hrane . . .	280.—
	b) inak obyčajne alebo jemne opracované . . .	352.—
455.	Vidly na seno a bnoj a iné hrubé vidly, hrabľe a hrabky, tiež spojené s drevom: a) neopracované (surové), tiež s upravenými hrotmi . . .	384.—
	b) inak obyčajne alebo jemne opracované, tiež leštené alebo niklované . . .	560.—
456.	Kladivá, palice; sekery všetkého druhu; kliešte, okrem ťažkých klieští kováčskych; kovadiľny, kovadiľinové babky, kováčske zápusky (tvárnice): a) ak váži kus 500 g alebo viac: 1. čierne alebo obyčajne opracované . . .	300.—
	2. jemne opracované . . .	400.—
	b) ak váži kus menej ako 500 g, taktiež nehladiac na váhu všetko úplne alebo čiastočne leštené alebo niklované . . .	600.—
457.	Pílňiky a rašple, o diaľke seku: a) nad 250 mm . . .	250.—
	b) 150 mm až 250 mm . . .	400.—
	c) menšom 150 mm . . .	600.—
	P o z n á m k a. Pílňikové telesá vykované alebo na kusy nasekané, ako aj brúsené, avšak nevysekané, vylievajú sa podľa čis. 483 b).	
458.	Píly a neozubené listy na píly, tiež úplne alebo čiastočne leštené alebo niklované: a) lupenky . . .	1.400.—
	b) ostatné . . .	300.—
459.	Frézy, výstružníky (okrem výstružníkov uhlových), závitníky a špirálne vrtáky, čeluste závitnic; šidlá; všetky tieto nástroje tiež úplne alebo čiastočne leštené alebo niklované; ak váži kus: a) 1.5 kg alebo viac . . .	1.000.—
	b) menej ako 1.5 kg až 0.5 kg . . .	1.500.—
	c) menej ako 0.5 kg až 0.25 kg . . .	2.000.—
	d) menej ako 250 g až 50 g . . .	2.500.—
	e) menej ako 50 g . . .	3.000.—
460.	Želiezka do hoblíkov a dláta, tesličky, výslovne nomenované nebožiece, razidlá, priebojníky a iné ná-	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	stroje výslovne nemenované; všetky tieto nástroje tiež úplne alebo čiastočne leštené alebo niklované .	900.—
461.	Klince a drótené klince:	
	a) cvočky a cvočky; podkováky; klince sekané, výslovne nemenované	280.—
	b) klince drótené, tiež odrhnuté	320.—
	c) iné klince:	
	1. neopracované (surové), tiež odrhnuté	220.—
	2. inak obyčajne opracované; s inými hmotami však nespojené	240.—
	d) jemne opracované, taktiež všetky klince s hlavíčkami z iných hmôt obyčajných	500.—
462.	Skrutkové matice a svorníky, bez závitů; nity:	
	a) neopracované (surové), o priemere drierku alebo otvoru:	
	1. 14 mm alebo väčšom	80.—
	2. menšom 14 mm až 7 mm	190.—
	3. menšom 7 mm	240.—
	b) obyčajne alebo jemne opracované, o priemere drierku alebo otvoru:	
	1. 14 mm alebo väčšom	120.—
	2. menšom 14 mm až 7 mm	240.—
	3. menšom 7 mm	290.—
463.	Skrutky, skrutkové matice a svorníky, so závitom:	
	a) neopracované (surové), o priemere drierku alebo otvoru:	
	1. 14 mm alebo väčšom	150.—
	2. menšom 14 mm až 7 mm	290.—
	3. menšom 7 mm až 4 mm	360.—
	4. menšom 4 mm	430.—
	b) obyčajne alebo jemne opracované, o priemere drierku alebo otvoru:	
	1. 14 mm alebo väčšom	200.—
	2. menšom 14 mm až 7 mm	360.—
	3. menšom 7 mm až 4 mm	430.—
	4. menšom 4 mm	500.—
464.	Refaze, okrem refazi liatych a kľbových:	
	a) s článkami hrubšími 6 mm:	
	1. neopracované (surové), tiež odrhnuté alebo dechtované	234.—
	2. inak obyčajne alebo jemne opracované	414.—
	b) s článkami 2 až 6 mm hrubými:	
	1. neopracované (surové), tiež odrhnuté alebo dechtované	198.—
	2. inak obyčajne alebo jemne opracované	324.—
	c) s článkami tenšími 2 mm:	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	1. neopracované (surové), tiež odrhnuté alebo dechtované	648.—
	2. inak obyčajne alebo jemne opracované	720.—
465.	Refaze kľbové, okrem refazi k bicyklom, ktoré patria do čis. 552	150.—
466.	Drótený tovar výslovne nemenovaný:	
	a) neopracovaný (surový) alebo obyčajne opracovaný:	
	1. z drôtu hrubého 1.5 mm alebo hrubšieho	352.—
	2. z drôtu tenšieho 1.5 mm	608.—
	P o z n á m k a. Drótené kely	200.—
	b) jemne opracovaný, pocinovaný, pocinkovaný	800.—
	P o z n á m k a. Drótené laná čis. 466 a/2 a b)	648.—
	c) inak jemne opracovaný, tiež leštený alebo poniklovaný; drôt opradený vláknami pradiť	1.500.—
	P o z n á m k a. Prstencové behúčky k pradiacim alebo skacím strojom	100.—
467.	Mykacie povlaky všetkého druhu; tkalcovské paprsky a zuby na tkalcovské paprsky, tiež vo sväzkoch alebo v kotúčoch; drótené tkalcovské nitenky; drótené alebo plechové úšká k nitenkám (maillons)	300.—
468.	Ihlice, ak nepatria do čis. 469; písacie perá a rúčky na perá; oceľové perly, tiež zlatené alebo posriebrené; udice, háčky a sponky, pracky, gombiky, náprstky a podobné drobné potreby	2.000.—
	Stvolý ihiel vycievajú sa ako drótený tovar výslovne nemenovaný čis. 466.	
469.	Ihly (tiež ihly stehovacie, vyšivacie a látacie), tiež s pozláteným úškom; ihly k šijacím, plotacím, vyšivacím a slávkovacím strojom:	
	a) ihly strojové	600.—
	b) ostatné ihly:	
	1. ihly s pozláteným úškom	1.500.—
	2. iné	1.000.—
470.	Vzpružinová oceľ (oceľ sploštená na pásy vo sväzkoch alebo v kotúčoch, na pružno kalená), tiež leštená:	
	a) hrubá 0.5 mm alebo hrubšia	220.—
	b) tenšia 0.5 mm	500.—
471.	Vzpruhy:	
	a) pásové vzpruhy a vzpruhy špirálne pre vozne železničné a vozne pouličných železníc:	
	1. pásové	150.—
	2. špirálne	100.—
	b) iné vzpruhy vozové	125.—
	c) vzpruhy nábytkové a iné hrubé vzpruhy:	
	1. neopracované (surové), tiež odrhnuté alebo zhruba natrené	500.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	2. inak obyčajne alebo jemne opracované	za 100 kg 900.—
	d) vzpruhy výslovne nemenované, tiež leštené alebo spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami	1.000.—
472.	Kovanie (kíby [závesy], závary, okenné a dverné stezaje, stezajné gombíky a súčiastky stezají, kovanie dverné, okenné, nábytkové a vozové); tovar ostrohársky; všetky tieto predmety, ak nie sú výrobkami umeleckého zámočníctva, tiež spojené s obecnými kovmi:	
	a) nepracované (surové), tiež odrhnuté, vŕtané alebo zhruba natrené	264.—
	b) brúsené, jemne natrené, pokostované, poobalené, pocinkované, pocinované alebo inak obyčajne opracované (tiež z bieleho plechu)	440.—
	c) inak jemne opracované	550.—
473.	Zámky, kľúče a iné súčiastky zámkov:	
	a) zámky obyčajné, okrem zámkov bezpečnostných a zámkov umeleckého zámočníctva, ak váži kus:	
	1. viac ako 300 g	400.—
	2. 300 g alebo menej	550.—
	b) zámky bezpečnostné a zámky umeleckého zámočníctva	750.—
	P o z n á m k a. Kľúče dovážané so zámkami, ku ktorým patria; vylievajú sa spolu so zámkami; pri zisťovaní váhy kusu nepripočítava sa však váha kľúča.	
	c) kľúče a súčiastky zámkov obyčajne alebo jemne opracované, okrem vzpruh do zámkov	550.—
	P o z n á m k a. Neopracované kľúče a súčiastky zámkov vylievajú sa podľa svojej povahy.	
474.	Práce umeleckého zámočníctva s vykovanými, lisovanými alebo vytepanými ornamentami, tiež spojené s obecnými kovmi	1.300.—
475.	Železné pokladnice a bezpečnostné skrinky:	
	a) nedohotovené, len zo železných platní a tyčí	200.—
	b) hotové (tiež také vložky do trezorov), tiež spojené s prácami umeleckého zámočníctva:	
	1. vyplnené izolačnými hmotami	350.—
	2. bez izolačných hmôt	700.—
476.	Železný nábytok, okrem nábytku umeleckého zámočníctva; telocvičné náradie:	
	a) neopracované (surové) alebo zhruba natrené, tiež spojené s drevom	440.—
	b) inak obyčajne alebo jemne opracované, tiež spojené s inými hmotami	1.320.—
477.	Ostrohy všetkého druhu	1.200.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
478.	Zbrane a súčiastky zbrani: a) zbrane sečné a bodné, ako aj súčiastky týchto zbrani b) zbrane strelné: 1. delá a časti diel 2. pušky izbičné a vzdušné (trňovky), tiež rozobrané 3. iné hotové strelné zbrane ručné, tiež veľmi jemne opracované c) súčiastky ručných strelných zbrani: 1. hlavne, tiež hotové 2. iné súčiastky ručných strelných zbrani, neopracované (surové), nekalené, neocelované, nehedené (na hnedo nekalené) 3. iné hotové súčiastky strelných zbrani ručných, tiež veľmi jemne opracované	za 100 kg 1.200.— 960.— 1.800.— 3.000.— 960.— 1.200.— 2.400.—
479.	Nožiar sky tovar a jeho súčiastky: a) súčiastky tovaru nožiarskeho, liate, lisované alebo kované, drsné (surové), tiež s odlisovateľným brítom, ďalej neopracované P o z n á m k a. Súčiastky tovaru nožiarskeho, ďalej opracované (vítané, opíľované, kalené, brúsené atď.), vylievajú sa ako hotový tovar nožiarsky. b) hrubé nože a nožnice pre potrebu živnostenskú alebo poľnohospodársku c) nožnice (okrem hrubých nožíc pre potrebu živnostenskú a poľnohospodársku), tiež veľmi jemne opracované d) nože vreckové a zavieraky všetkého druhu, tiež veľmi jemne opracované e) všetok ostatný tovar nožiarsky, tiež veľmi jemne opracovaný: 1. čepelky do holiacich prístrojov 2. nebrúsené čepelky do holiacich prístrojov v pásoch 3. ostatné	100.— 630.— 2.100.— 2.100.— 7.000.— 500.— 2.100.—
480.	Galanterný tovar (drobnosti [nippes], predmety toaletné a šperky); hračky; tiež spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami: a) hlasy do bábik a zvieratok b) ostatné P o z n á m k a. Neopracované (surové) súčiastky tovaru tohto čísla (len liate, lisované atď.) vylievajú sa podľa svojej povahy.	300.— 1.500.—
481.	Tovar z nekujnej liatiny, výslovne nemenovaný, tiež so spojkami z kujného železa alebo spojený s drevom: a) neopracovaný (surový) alebo len odrhnutý, ak váži kus:	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	1. viac ako 100 kg	96.—
	2. viac ako 40 kg až 100 kg	120.—
	3. viac ako 5 kg až 40 kg	136.—
	4. 5 kg alebo menej	168.—
	b) inak obyčajne opracovaný, ak váži kus:	
	1. viac ako 100 kg	224.—
	2. viac ako 40 kg až 100 kg	256.—
	3. viac ako 5 kg až 40 kg	288.—
	4. 5 kg alebo menej	352.—
	c) jemne opracovaný, ak váži kus:	
	1. viac ako 100 kg	320.—
	2. viac ako 40 kg až 100 kg	400.—
	3. viac ako 5 kg až 40 kg	480.—
	4. 5 kg alebo menej	576.—
482.	Umelecká liatina a iná nekujná liatina jemná, tiež so spojkami z kujného železa alebo spojená s drevom:	
	a) neopracovaná (surová) alebo len odrhnutá	576.—
	b) inak obyčajne alebo jemne opracovaná, tiež spojená s inými obyčajnými hmotami	800.—
483.	Tovar z kujného železa, výslovne nemenovaný, tiež spojený s nekujnou liatinou alebo s drevom:	
	a) neopracovaný (surový), odrhnutý alebo zhruba matrený, ak váži kus:	
	1. viac ako 25 kg	160.—
	2. viac ako 3 kg až 25 kg	192.—
	3. viac ako 0.5 kg až 3 kg	224.—
	4. 0.5 kg alebo menej	256.—
	b) inak obyčajne opracovaný, ak váži kus:	
	1. viac ako 25 kg	250.—
	2. viac ako 3 kg až 25 kg	280.—
	3. viac ako 0.5 kg až 3 kg	300.—
	4. 0.5 kg alebo menej	350.—
	c) jemne opracovaný, ak váži kus:	
	1. viac ako 25 kg	350.—
	2. viac ako 3 kg až 25 kg	380.—
	3. viac ako 0.5 kg až 3 kg	420.—
	4. 0.5 kg alebo menej	450.—
484.	Železný tovar spojený s obyčajnými hmotami	500.—
485.	Železný tovar spojený s jemnými hmotami	1.500.—
486.	Železný tovar pozlátený alebo postriebrený alebo spojený s veľmi jemnými hmotami	3.000.—
	P o z n á m k a. Pozlátený alebo postriebrený tovar železný, výslovne menovaný, taktiež všetky predmety výslovne menované, ktoré by vzhľadom na svoje spojenie s nejakou hmotou patrili do niektorého z posledne uvedených troch čísel,	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
487.	<p>avšak na ktoré je stanovená colná sadzba vyššia, ako je u čís. 484 až 486, vylievajú sa podľa svojich osobitných čísel.</p> <p>Tovar tejto triedy, vystrojený drahými kovmi:</p> <p>a) zlatom</p> <p>b) striebrom</p> <p style="text-align: center;">Všeobecné poznámky k triede XXXVIII.</p> <p>1. Podľa colného sadzobníka medzi kujné železo je zaradená tiež oceľ, mäkká liatina a ocelová liatina.</p> <p>2. Pri železnom tovare opracovanom oproti neopracovanému (surovému) rozoznávajú sa tri stupne spôsobu opracovania.</p> <p>Ak nie je u jednotlivých čísel tejto triedy výslovne uvedený spôsob opracovania, alebo ak nie sú u nich určené výnimky, pokladajú sa podľa tohto roztriedenia:</p> <p>a) za tovar obyčajne opracovaný:</p> <p>všetky železné predmety, ktoré sú odhrnuté, dierkované, vŕtané alebo opatrené vyrezanými závitmi, ako i všetky železné predmety, ktoré sú celkom alebo čiastočne opilované, na povrchu zhruba ubrané, tokárené, ošmirglované, ohobľované, obrúsené alebo zhruba naťrené; taktiež všetky železné časti, ktoré sú snitované, skruškami spojené alebo podobným spôsobom dodatočne složené, ak nepatria vzhľadom na svoje ďalšie opracovanie do b) a c).</p> <p>Za opracovanie sa však nepokladá, ak sa švy, vzniklé pri liati alebo lisovaní, dlátom odstránia, obrúsia (túž na šmirglových kotúčoch), opilujú alebo srazia, ak sa plochy na lome zarovnávajú, ak sa priliatky odpichnú, taktiež ak sa predmety z ocelevej liatiny zhruba uberú, aby sa skúsilo či sú bezvadné;</p> <p>b) za tovar jemne opracovaný:</p> <p>všetok tovar železný, ktorý je celkom alebo čiastočne pocínovaný, pocínkovaný, poolovený, pomedený, pomosadzený, oksyločený, jemne naťrený, pokostovaný, lakovaný, maľovaný, bronzovaný alebo smaltovaný;</p> <p>konečne</p> <p>c) za tovar veľmi jemne opracovaný:</p> <p>všetok tovar železný, ktorý je leštený, rytý, nikľovaný, platovaný medou, sliatinami medi alebo hliníkom.</p> <p>Ak nie je v sadzobníku osobitného ustanovenia, vymeďia sa z tovaru veľmi jemne opracovaného 50% colná prirážka k sadzbe na dotýčny tovar. Ak sú však pre tovar určené osobitné colné sadzby za</p>	<p>za 100 kg</p> <p>25.500.—</p> <p>18.000.—</p>

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	<p>obyčajné alebo jemné opracovanie, vezme sa za základ pre výpočet 50% prirážky colná sadzba, ktorá platí pre tovar jemne opracovaný.</p> <p>XXXIX. Obecné kovy a tovar z nich. Surové kovy a polotovary:</p>	<p>za 100 kg</p>
488.	Obecné kovy a sliatiny z obecných kovov, surové, staré polámané alebo v odpadkoch	bez cla
489.	Rezané dosky (planches), t. j. dosky rezané z balvanov surových kovov alebo kovových sliatin, na priame spracovanie valcovaním alebo fahaním . . .	bez cla
490.	Niklové anódy	50.—
491.	Plechý a dosky (valcované, vykované), ďalej neopracované:	
	a) olovené	40.—
	b) cínové alebo z kovu britania	30.—
	c) cínkové	65.—
	d) medené, niklové, hliníkové a z iných výslovne nomenovaných obecných kovov a kovových sliatin:	
	1. hrubšie ako 0.5 mm	285.—
	2. hrubé 0.5 mm a tenšie	360.—
492.	Plechý a dosky, hĺbené alebo dierkované:	
	a) olovené	180.—
	b) cínové alebo z kovu britania	140.—
	c) cínkové	180.—
	d) medené, niklové, hliníkové a z iných výslovne nomenovaných obecných kovov a kovových sliatin	700.—
493.	Plechý a dosky všetkého druhu, brúsené, leštené, pokostované, lakované, niklované, pomosadznené, pomedené alebo povlečené inými obecnými kovmi, vzorkované (farbou alebo lisovaním):	
	a) hĺbené alebo dierkované	300.—
	b) ostatné	100.—
494.	Plechý a dosky pozlátené alebo postriebrené, tiež zlatom alebo striebrom plátované	900.—
495.	Valcované tenké kovové pruhy a tepané lupene na výrobu kovových lisíkov (šalbíc)	170.—
496.	Týče, pruhy a dróty (valcované, vykované alebo fahané):	
	a) olovené	40.—
	b) cínové alebo z kovu britania	30.—
	c) cínkové	50.—
	d) medené, niklové, hliníkové a z iných obecných kovov a kovových sliatin:	
	1. dróty valcované alebo vykované	bez cla
	2. týče a pruhy valcované, vykované alebo fahané; dróty fahané:	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	a) hrubšie ako 0.5 mm	342.—
	β) hrubšie ako 0.25 mm až 0.5 mm	432.—
	γ) hrubé 0.25 mm alebo tenšie	504.—
497.	Tyče, prúty a dróty, leštené, pokostované, lakované, niklované, pomosadznené, pomedené alebo povlečené inými obecnými kovmi, vzorkovane lisované:	
	a) medené lakované (takzv. emailované dróty):	
	1. hrubšie ako 0.25 mm	435.—
	2. hrubé 0.25 mm alebo tenšie	540.—
	b) iné medené, taktiež niklové, hliníkové, olovené, cínové, z kovu britania alebo cínkové a z iných obecných kovov a kovových sliatin	150.—
498.	Medený drôt, cementovaný; dróty z obecných kovov alebo kovových sliatin, postriebreňé alebo striebrom plátované; všetky tieto dróty tiež zploštené, ďalej však neopracované	250.—
499.	Dróty z obecných kovov alebo kovových sliatin, pozlátené alebo zlatom plátované, tiež zploštené, ďalej však neopracované:	
	a) hrubšie ako 0.5 mm	350.—
	b) hrubé 0.5 mm alebo tenšie	420.—
	Kovový tovar:	
500.	Rúry a valce, ďalej neopracované:	
	a) olovené	100.—
	b) cínové alebo z kovu britania	140.—
	c) cínkové:	
	1. fahané, liate alebo valcované	150.—
	2. z cínového plechu	300.—
	d) z iných obecných kovov alebo kovových sliatin, ak váži bežný meter:	
	1. 1 kg alebo viac	500.—
	2. menej ako 1 kg	800.—
	P o z n á m k a. Za rúry a valce, ďalej opracované, tiež ryté, vzorkované, fazónované, niklované alebo inými obecnými kovmi povlečené, avšak nepozlátené ani nepostriebreňé, platí sa k vyššie uvedeným sadzbám prirážka	20.—
501.	Odliačky, hrubé, ďalej neopracované, bez ornamentov, tiež spojené s drevom alebo so železnými súčiastkami zhruba opracovanými:	
	a) olovené	180.—
	b) z iných obecných kovov a kovových sliatin (okrem hliníku a niklu), ak váži kus viac ako 10 kg	300.—
502.	Kotle a kotlársky tovar, hrubý, ďalej neopracovaný (okrem predmetov triedy XL.):	
	a) olovené kotle	180.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	<p>b) kotle z iných obecných kovov a kovových sliatin (okrem hliníku a niklu); polotovary len mis-kovite prehybané; vykované alebo vyvalcova-né dna a ohniská; všetko ak váži kus viac ako 10 kg</p>	360.—
	Poznámka k čis. 501 a 502.	
	Iné odliatky, kotle a kottlársky tovar, aj niklové alebo hliníkové, vylievajú sa ako kovový tovar podľa svojej povahy.	
503.	Pájka mäkká; guľky a broky olovené:	
	a) pájka mäkká (kľampiarska)	180.—
	b) guľky a broky olovené	240.—
504.	Pájka tvrdá	360.—
505.	Listy (folie) olovené (plumbiol) a cínové (staniol), lesklé, vzorkované, farbené alebo lakované; kapsle na fľaše, tuby a podobný tovar cínový, z pocínovaného olova alebo z olovených sliatin	220.—
506.	Knihtlačiarске písmeňá (tiež linky, orámovania a okrasy)	200.—
507.	Drótené laná z obecných kovov alebo z kovových sliatin	800.—
508.	Dná na sitá, drótené plátno a iné drótené tkaniny:	
	a) ak majú menej ako 20 jednoduchých dróto-v na 1 cm ²	1.100.—
	b) ostatné	1.875.—
	Poznámky.	
	1. Nekonečné tkaniny z fosforobronzového alebo medeného drótu, dovázané továrňami na papier a lepenku na potvrdenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave do 31. XII. 1942	100.—
	2. Ako ostatné drótené tkaniny vylieva sa aj drótený tovar pletený do šírky.	
509.	Kovové perly, tiež pozlátené alebo postriebre-né; hračky; ihlice, krúžky, gombiky, pracky, háčky a sponky, náprstky a iné drobné potreby; písacie perá a rúčky na perá z obecných kovov a kovových sliatin; všetky tieto predmety, ak nepatria do čis. 520	2.000.—
510.	Mužské a ženské šperky, nepozlátené, nepostrie-bre-né, tiež spojené s obyčajnými alebo s jemnými hmo-tami, ak tieto šperky nepatria do čis. 520	1.920.—
511.	Tovar galanterný (drobnosti [nippes] a predmety to-aletné), nepozlátený, nepostriebrnený, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami, ak tento to-var nepatrí do čis. 520b)	1.500.—
512.	Kovové listky (šalbice, nepravé zlato listkové [ne-pravé pozlátko] a nepravé striebro listkové [nepra-vé striebřítko])	2.000.—
513.	Bronzový prášok a bronzové farby	2.080.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	Poznámka. Bronzový prášok dovážaný továrňami na výrobu bronzových farieb, na osobitné povolenie	50.—
514.	Tovar výslovne nemenovaný z olova, cínu a zo sliatin olova s cínom, tiež spojený s obyčajnými hmotami:	
	a) obyčajne opracovaný:	
	1. olovené plomby	750.—
	2. ostatný	350.—
	b) jemne opracovaný	450.—
515.	Tovar výslovne nemenovaný z cinku a cinkových sliatin, tiež spojený s obyčajnými hmotami:	
	a) obyčajne opracovaný	600.—
	b) jemne opracovaný	900.—
516.	Tovar uliaty z meďi a z iných obecných kovov alebo z kovových sliatin výslovne nemenovaných, tiež spojený s obyčajnými hmotami, okrem hrubých odliatkov, ktoré patria do čís. 501:	
	a) neopracovaný (surový), tiež opílovaný, neornamentovaný	800.—
	b) ďalej opracovaný alebo ornamentovaný:	
	1. drobný tovar liaty, ľahší ako 50 g na kus, tiež všetky liate predmety ornamentované	2.000.—
	2. ostatný tovar liaty, obyčajne opracovaný	900.—
	Poznámka k pol. 516 b/2.	
	Takýto tovar jemne opracovaný vylieva sa podľa sadz. pol. 517 b).	
517.	Tovar výslovne nemenovaný z meďi a z iných obecných kovov alebo z kovových sliatin výslovne nemenovaných, tiež spojený s obyčajnými hmotami:	
	a) obyčajne opracovaný	900.—
	b) jemne opracovaný	1.800.—
518.	Tovar výslovne nemenovaný z niklu, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	1.800.—
519.	Tovar výslovne nemenovaný z britanského kovu, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	1.200.—
520.	Všetok tovar hliníkový alebo zo sliatin hliníku podobných, tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami:	
	a) pre účely technické:	
	1. hrubé odliatky, ďalej neopracované, bez ornamentov	840.—
	2. ostatné	2.000.—
	b) ostatný	2.000.—
521.	Tovar z obecných kovov alebo kovových sliatin, spojený s jemnými hmotami	2.000.—
522.	Tovar z obecných kovov alebo kovových sliatin, úplne alebo čiastočne pozlátený alebo postriežený,	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	zlatom alebo striebrom plátovaný alebo spojený s veľmi jemnými hmotami:	za 100 kg
	a) stolné náčinie, príbory a lyžice	7.200.—
	b) ostatný tovar	3.000.—
	P o z n á m k a. Pozlátený a postriebrený tovar kovový, výslovne menovaný, tiež všetky predmety výslovne menované, ktoré by vzhľadom na hmotu, s ktorou sú spojené, patrily do jedného z obidvoch predchádzajúcich čísel, avšak na ktoré je určená colná sadzba vyššia, ako je u čís. 521 alebo 522, vylievajú sa podľa svojich osobitných čísel.	
523.	Bouillons, cetinky (tiež lístkové) a pradivo z obecných kovov alebo z kovových sliatin:	
	a) nepostriebrené, nepozlátené	1.450.—
	b) postriebrené alebo striebrom plátované	2.400.—
	c) pozlátené alebo zlatom plátované	4.800.—
524.	Leonský tovar (lemovky, prámiky atď.) z obecných kovov alebo kovových sliatin:	
	a) z nepozlátených a nepostriebrených drôtov, bouillons, cetíniek a kovových pradiv	4.680.—
	b) z pozlátených alebo postriebrených drôtov, bouillons, cetíniek a kovových pradiv:	
	1. spojený s hodváhom, tiež vystrojený zlatom alebo striebrom	13.600.—
	2. ostatný, tiež vystrojený striebrom	11.200.—
525.	Tovar tejto triedy, ak nepatrí do čís. 524b), vystrojený drahými kovmi:	
	a) zlatom	25.500.—
	b) striebrom	18.000.—
	Všeobecné poznámky k triede XXXIX.	
	1. Tovar nepokladá sa za opracovaný, ak sa švy (ostrie) po slievaní alebo lisovaní, dlátom odstránia, obrúsia (tiež na šmirgľových kotúčoch), upilujú alebo srazia, ako i keď sa plochy na lome srovňajú alebo príliatky odpichnú.	
	2. Za jemne opracovaný pokladá sa všetok kovový tovar maľovaný, bronzovaný, lakovaný, patinovaný, vernovaný, pomosadznený, pomedený, niklovaný, smaltovaný, jemne leštený alebo iným podobným spôsobom jemne opracovaný.	
	Naopak pokladá sa všetok kovový tovar iným spôsobom opracovaný (dierkovaný, vrtaný alebo opatrený vyrezanými závitmi, úplne alebo čiastočne opilovaný, tokárený, ohobľovaný, obrúsený alebo jedno-ducho leštený, pocinovaný, pocinkovaný, poolovený atď.) za obyčajne opracovaný.	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	XL. Stroje, prístroje a ich súčiastky z dreva, železa alebo obecných kovov, okrem tých, ktoré patria do triedy XLI. a XLII.	
526.	Parné kotle; prístroje destilačné, chladiace a varné; cisterny a tanky; všetky tieto predmety hotové, tiež s armatúrami k nim patriacimi a primontovanými:	
	a) železné	400.—
	b) železné so súčiastkami z obecných kovov	500.—
	c) z obecných kovov	600.—
527.	Lokomotívy a tendry; lokomobily:	
	a) lokomotívy a tendry	550.—
	b) lokomobily	500.—
528.	Parné stroje a iné motory výslovne nemenované (okrem motorov triedy XLI. a XLII.); pracovné stroje, spojené neodlučiteľne s parnými motormi (parné hĺbidlá, parné žeriavy, parné kladivá, parné pumpy, parné striekačky a podobné stroje); ak váži kus:	
	a) 2 q alebo menej	1.000.—
	b) viac ako 2 q až 25 q	800.—
	c) viac ako 25 q až 100 q	650.—
	d) viac ako 100 q až 1000 q	550.—
	e) viac ako 1000 q	500.—
	P o z n á m k a. Karburátory, zvlášť dovážané, vycielávajú sa podľa sadz. čís. 537.	
529.	Stroje obrábacie	600.—
530.	Hospodárske stroje a prístroje, výslovne nemenované:	
	a) parné pluhu a mláfačky	20.—
	b) iné:	
	1. drevcné (t. j. so 75% dreva alebo viac)	30.—
	2. železné:	
	a) triery a stroje na čistenie semien	190.—
	b) ostatné	50.—
531.	Stroje na prípravu a spracovanie ľanu, konopi, juty a iného pradivá triedy XXIII., česanej vlny a hodvábu; taktiež všetky stroje spriadacie a skacie pre tieto pradivá; valcové stroje na potlačovanie tkanin; stroje vyšivacie; stroje na mykanie povlaky	20.—
532.	Stroje na prípravu a spracovanie bavlny, ako aj bavlárské stroje spriadacie a skacie, ak nepatria do nasledujúceho čísla	45.—
533.	Stroje na prípravu a spracovanie, ako aj stroje spriadacie a skacie na pradenie odpadkov a mykanej priadze z bavlny a vlny	45.—
534.	Stavy tkalcovské a stávkarské, ako aj pomocné stroje tkalcovské a stávkarské	45.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
535.	Stroje šijacie a pletacie: a) podstavce, tiež rozložené b) hlavy, hotové súčiastky hláv (okrem ihliel): 1. hlavy pletacích strojov 2. ostatné c) nehotové súčiastky hláv, tiež zo surovej liatiny; stroje šijacie a pletacie s podstavcom: 1. stroje pletacie s podstavcom 2. ostatné	za 100 kg 60.— 250.— 400.— 170.— 250.—
536.	Poznámka. Úplné stroje zariadené pre mechanický pohon	40.—
536.	Stroje a prístroje, výslovne nemenované z dreva (t. j. so 75% dreva alebo viac)	360.—
537.	Stroje a prístroje, výslovne nemenované z obecných kovov (t. j. s viac ako 50% obecných kovov)	800.—
538.	Stroje a prístroje, výslovne nemenované, iné, ak váži kus: a) 2 q alebo menej b) viac ako 2 q až 10 q c) viac ako 10 q	700.— 600.— 500.—
Poznámka.		
Koželužské stroje na prípravu, činenie a úpravu kože, stroje knihtačiarne a kameňotlačiarne (okrem príklopových lisov a rezacích strojov), stroje na výrobu kakaového prášku a čokolády, stroje pre priemysel vlnársky (široké pracie stroje, dekalovacie stroje, drastiacie [škrabacie] stroje s drótkovými povlakmi, postrihovacie stroje a stroje na potlačovanie vlnených látok doskami), ak váži kus:		
a) 2 q alebo menej b) viac ako 2 q až 10 q c) viac ako 10 q		90.— 84.— 72.—
Poznámky k sadz. triede XL.		
1. Medené a mosadzné valce a dosky, ryté aj hladké, pre tuzemské tlačiarne a úpravne (apretovne) látok na osobitné povolenie		bez cla
2. Stroje a prístroje sadz. čís. 526, 527, 528, 529, 535, 536, 537 a 538 (okrem strojov podľa poznámok za sadz. čís. 535 a 538), ako aj ich súčiastky, ak sa v tuzemsku nevyrábajú a ak ich dovoz je potrebný, aby sa ujal alebo zdokonalil niektorý odbor výroby priemyselnej alebo poľnohospodárskej, na osobitné povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva		15% príslušnej všeobecnej colnej sadzby

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	<p>3. Pri zaradovaní strojov, prístrojov alebo ich súčiastok neprihliada sa na spojenie s inými hmotami.</p> <p>4. Ako časti strojov alebo prístrojov nech sú vycievané laké predmety výslovne nezaradené, ktorých nemôže byť inak použité ako na zostavenie strojov alebo prístrojov.</p> <p>Súčiastky strojov alebo prístrojov, jednolliive dovážané, vycievajú sa ako príslušné stroje (prístroje).</p> <p>Ciel uvedených v sadzobných číslach tejto triedy použije sa na také súčiastky vtedy, ak strana predloží pri vycievaní preukazy potrebné k sadzobnému posúdeniu stroja (prístroja). Ak nepredloží strana lakých preukazov, vycia sa súčiastky strojov a prístrojov (okrem súčiastok strojov šijacích a pletacích) takto:</p> <p>súčiastky len z dreva alebo aspoň so 75% dreva podľa čís. 536;</p> <p>súčiastky len z obecných kovov alebo s viac ako 50% obecných kovov podľa čís. 537;</p> <p>všetky ostatné súčiastky, ak váži kus:</p> <p>viac ako 2 q, podľa čís. 528 b);</p> <p>2 q alebo menej, podľa čís. 528 a).</p> <p>5. Mykacie povlaky vycievajú sa vždy oddelene podľa čís. 467.</p> <p>6. Výslovne nemenované časti strojov a prístrojov, ktoré patria svojou povahou do čís. 481 a) alebo 483 a), vycievajú sa podľa týchto čísel, ak nie sú opracované. Stroje alebo prístroje rozložené dovážané sú z tejto výhody vylúčené.</p>	za 100 kg
539.	<p>XLI. Elektrické stroje, prístroje a elektrotechnické potreby.</p> <p>Dynamá a elektrické motory (okrem motorov pre automobily), tiež spojené neodlúčiteľne s mechanickým zariadením alebo s prístrojmi; transformátory (otáčivé alebo nehybné meniče); ak váži kus:</p> <p>a) 25 kg alebo menej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. motory k spúšťaciemu zariadeniu a spúšťače pre motorové vozidlá a lietadlá; dynamá k osvetľovaciemu zariadeniu pre automobily 2. elektrické ventilátory a elektrické motory pre ventilátory 3. ostatné <p>b) viac ako 25 kg až 5 q</p> <p>c) viac ako 5 q až 30 q</p> <p>d) viac ako 30 q až 80 q</p> <p>e) viac ako 80 q</p>	<p>400.—</p> <p>550.—</p> <p>650.—</p> <p>450.—</p> <p>370.—</p> <p>325.—</p> <p>200.—</p>

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
540.	Elektrické prístroje telegrafné, zvonkové, návestné a železničné bezpečnostné prístroje; telefony a mikrofóny; ochranné zariadenia proti blesku (okrem hromosvodov); elektrické prístroje meracie a počítacie; ak váži kus:	
	a) 5 kg alebo viac	1.000.—
	b) menej ako 5 kg	2.000.—
	P o z n á m k a k čís. 540. Zariadenie rádiových telefónov a rádiových telegrafov a pod.; elektrické tlačiarne	4.500.—
541.	Zariadenia rozvodné a dotykové, montované poistky a pod., elektrovodné prístroje; všetky tieto predmety v objímkach (v puždrach a pod.), ak váži kus najviac 250 g	1.200.—
542.	Elektrické lampy (oblúkovky, žiarovky a pod.), montované objímky k elektrickým lampám; montované sklenené telesá pre svetelné elektrické javy; prístroje elektroliečebné (tiež prístroje Roentgenové)	2.500.—
543.	Elektrické prístroje a elektrotechnické zariadenia (regulátory, odpory, napájače [spúšťače] a pod.), výslovne nomenované:	
	a) elektrické prístroje variácie a vykurovacie	800.—
	b) ostatné, ak váži kus:	
	1. 25 kg alebo menej	1.100.—
	2. viac ako 25 kg až 2 q	800.—
	3. viac ako 2 q	600.—
	P o z n á m k a.	
	Ak sa dovážajú súčiastky dynám, elektromotorov atď. sadz. čís. 539 zvlášť, vylievajú sa hotové časti, z konštrukcie ktorých možno nepochybne poznať, že sú súčiastkami takých strojov, podľa s. č. 539, a to podľa položky b) až e) vtedy, ak strana predloží potrebné preukazy, že tieto časti patria ku stroju, zaradenému pod položku b) až e). Ak nie sú také preukazy, vylia sa podľa položky a)3.	
	Iné zvlášť dovážané súčiastky k týmto strojom atď. vylievajú sa ako oddelene dovážané súčiastky strojov triedy XL., ak vôbec majú povahu strojových súčiastok, všetky ostatné súčiastky však podľa povahy hmoty.	
	Súčiastky iných prístrojov a elektrotechnických potrieb, ktoré patria do tejto triedy, vylievajú sa, ak nie sú výslovne menované, ako dotyčné prístroje atď., ak sa javia podľa svojej konštrukcie hotovými časťami takých prístrojov atď., iné súčiastky vylievajú sa podľa svojej vlastnej povahy.	
	Výslovne nomenované elektrické prístroje a elektrotechnické zariadenia, ktorých kus váži	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	s primontovanými elektrickými prístrojmi meracími a počítacími menej ako 5 kg, vycievajú sa podľa s. č. 540 b).	
544.	Kábel a izolované elektrovodné dróty:	
	a) s kovovou ochranou	960.—
	b) bez kovovej ochrany, izolované:	
	1. papierom, azbestom a inými látkami (okrem kaučuku, perčoviny a pradiwa)	1.200.—
	2. kaučukom alebo perčovinou	1.900.—
	3. pradivom, tiež spojeným s azbestom, papierom a podobnými látkami, s kaučukom, perčovinou alebo ich náhradami	2.900.—
545.	Akumulátory s olovenými elektródami, ako aj olovené elektródy akumulátorové	500.—
546.	Elektrické uhliky:	
	a) uhliky osvetľovacie, ak váži meter dĺžky 1 kg alebo menej	150.—
	b) iné:	
	1. ak váži kus 3 kg alebo viac	24.—
	2. ostatné	72.—
	Poznámka k sadz. triede XLI.	
	Stroje a prístroje sadz. čís. 539 a 543, ako aj ich súčiastky, ak sa v tuzemsku nevyrábajú a ak ich dovoz je potrebný, aby sa ujal alebo zdokonalil niektorý odbor výroby priemyselnej alebo poľnohospodárskej, na osobitné povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva	15% príslušnej všeobecnej colnej sadzby
	XLII. Vozidlá.	
	Vozidlá cestné:	
547.	Nákladné vozy a nákladné sane	300.—
548.	Osobné vozy a detské kočíky, oboje bez úpravy sedlárskej alebo čalúnnickej:	
	a) detské kočíky	170.—
	b) ostatné	400.—
549.	Osobné vozy a detské kočíky, oboje s úpravou sedlárskou alebo čalúnnicou:	za 100 kg
	a) detské kočíky	400.—
	b) ostatné	1.200.—
	Poznámka. Sane čís. 548 podliehajú polovici a sane čís. 549 dvom tretinám cla určeného u položky b) týchto čísel.	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
550.	Bicykle, úplné, tiež rozložené; holové bicyklové rámy, tiež spojené s inými časťami bicyklovými . . . Poznámka. Súpravy k bicyklom . . .	za kus 50.— 40.—
551.	Kolá na bicykle (napnuté), jednotlivé, hotové, dovážané samostatne: a) bez pneumatík b) s pneumatikami	10.— 15.—
552.	Súčiastky bicyklov (spojký rúrok, vidlice, kormidiá, podpery sediel, prevodové kolá, šlapadlá, záklopky, časti bŕzd, náboje a prevody [tiež rozložené], reťaze, šlapacie kľuky, drôtené špice so závitom, vítané obrúče, voľnobežky, ozubené vence voľnobežiek, obrúčové brzdy, krúžky na zachytenie guľôčiek, guľôčky o priemere 10 mm alebo menšie, reťazové skrinky atď.), opracované: a) drôtené špice so závitom, matice k drôteným špicom a dróty na pridŕžavanie blatníkov . . . b) ostatné	za 100 kg 1.900.— 300.—
553.	Motocykle, tiež s privesným vozíkom, privesné vozíky zvlášť dovážané, automobily (tiež motorové trojkolky), chasis s motorom alebo bez neho a karoserie zvlášť dovážané: a) motocykle, tiež s privesným vozíkom a privesné vozíky zvlášť dovážané b) osobné automobily (tiež motorové trojkolky), chasis s motorom alebo bez neho a karoserie zvlášť dovážané c) nákladné automobily, autobusy, automobily nerozlučne spojené s pracovným zariadením, chasis s motorom alebo bez neho a karoserie zvlášť dovážané d) traktory a motorové pluhy e) lietadlá	z ceny 30% 30% 30% 20% 30%
	Poznámka. Traktory a motorové pluhy sadz. pol. 553 d), ako aj ich súčiastky, ak sa v tuzemsku nevyrábajú a ak ich dovoz je potrebný, aby sa ujal alebo zdokonalil niektorý odbor výroby priemyselnej alebo poľnohospodárskej, na osobitné povolenie Ministerstva financií po dohode s Ministerstvom hospodárstva	15% prislušnej všeobecnaj colnej sadzby
554.	Motory automobilové a lietadlové Poznámky: 1. Karburátory, zvlášť dovážané, vylievajú sa podľa s. č. 537. 2. Jednotlivé, zvlášť dovážané iné súčiastky motorov tohto sadz. čísla, ktoré sú celkom opracované a ktoré sa dajú bezpochyby poznať ako súčiastky takýchto motorov, vylievajú sa ako	30% z ceny

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	motory; ak sa javia súčiastkami strojov, ako zvlášť dovážané súčiastky strojov podľa tr. XL., všetky ostatné súčiastky podľa povahy hmoty.	za 100 kg
	Vozidlá železničné a vozidlá pre pouličné železnice:	
555.	Nákladné vozy a vozové spodky	100.—
556.	Osobné vozy železničné bez úpravy čalúnnickej, taktiež vozy poštové, vozy pre sprievodcov a iné vozy služobné pre železnice	100.—
557.	Osobné vozy železničné s úpravou čalúnnickou; osobné vozy pre pouličné železnice, s úpravou čalúnnickou alebo bez nej	120.—
	P o z n á m k a. Vozy pre elektrické železnice vylievajú sa podľa prania strany niektorým z týchto spôsobov:	
	a) ak sa odmontuje motor a vylieva sa zvlášť, vylie sa podľa čís. 539, voz sa však zaradí do čísla, do ktorého podľa svojej vlastnej povahy patrí;	
	b) ak sa neodmontuje motor, ale sa vylieva s vozom, použije sa onej sadzby, ktorej je voz vzhľadom k svojej vlastnej povahe podrobený, a okrem toho vyberie sa za každých 100 kg úhrnnej váhy vozu s motorom prirážka . . .	20.—
	L o d e :	
558.	Lode drevené (tiež železom alebo meďou obité)	za tunu nosnosti 7.—
559.	Lode železné alebo z iných obecných kovov; parníky	za 100 kg váhy kovu 50.—
	P o z n á m k a. Náradie plavbné (napr. plachty a rahná, kotvy a reťaze k nim, lodné laná a pomocné člny) nevylievajú sa zvlášť, ak reprezentujú množstvo obvyklú potrebu. Ostatné kusy inventárne, ako i parné stroje parníkov vylievajú sa zvlášť podľa príslušnej sadzby.	
	XLIII. Drahé (vzácné) kovy, drahokamy a polodrahokamy a tovar z nich; mince.	
560.	Zlato, striebro, platina a iné drahé kovy výslovne nomenované, surové, tiež staré polámané a v odpadkoch	za 100 kg bez cla
561.	Mince:	
	a) z drahých kovov	bez cla
	b) z obecných kovov	bez cla
	P o z n á m k a. Jednotlivo dovážané medaily, pamätné mince bez úška sú bez cla; ak sa však	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	sičasne dováža viac kusov toho istého razenia (ako tovar obchodný), alebo ak sa dovážajú medaily atď. s úskom, vycievajú sa podľa akosti hmoty.	za 100 kg
562.	Dosky, plechy, prúty a dróty z drahých kovov:	za 1 kg
	a) zo zlata alebo platiny	88.—
	b) zo striebra, tiež pozlátené alebo zlatom plátované (okrem drôtov, ktoré patria do čís. 564)	25.—
563.	Pravé lístkové zlato a striebro:	
	a) lístkové zlato (pozlátko)	150.—
	b) ostatné (striebritko, tiež tepané lupeny zo striebra takzvané loty)	20.—
564.	Dróty z rýdzeho striebra, tiež s jadrom z obecných kovov, i pozlátené alebo zlatom plátované, priemeru 2 mm alebo tenšie.	80.—
565.	Bouillons, cetinky a priadza z drahých kovov; tkaniny, pletivá, prámiky a iné práce z takých drôtov, cetíniok a priadzí	140.—
566.	Polotovary z drahých kovov, nespájané, ako obruby, drapky (chatons), lisované predmety, guľôčky, obrúčky na prstene, tiež vzcrkované plechy:	
	a) zo zlata alebo z platiny	176.—
	b) zo striebra	70.—
567.	Výrobky zlaté a iný tovar výslovne nemenovaný, celkom alebo čiastočne zo zlata alebo z platiny, tiež spojené s pravými alebo nepravými perliami alebo koralmi, drahokamami alebo polodrahokamami a s napodobnenými drahokamami:	
	a) zo zlata	4.000.—
	b) z platiny	20.000.—
568.	Výrobky strieborné a iný tovar výslovne nemenovaný, celkom alebo čiastočne zo striebra, tiež pozlátené alebo spojené s pravými alebo nepravými perliami alebo koralmi, drahokamami alebo polodrahokamami a s napodobnenými drahokamami:	
	a) príbory a lyžice, tiež rukoväte na príbory	300.—
	b) skvosty z pravých diamantov alebo z perál v striebre zasadených	900.—
	c) iné výrobky, potom výrobky zo striebra zlatom plátované (doublé)	350.—
569.	Platinový tovar pre vedecké alebo živnostenské účely	20.—
570.	Výrobky výslovne nemenované, celkom alebo čiastočne z pravých alebo nepravých koralov, z nepravých perál (okrem tých, ktoré patria do čís. 567 a 568); granátový tovar	112.—
571.	Pravé kamene (drahokamy a polodrahokamy), koraly (pravé i nepravé), opracované (brúsené, rezané), nezasadené; pravé perly, nezasadené	za 100 kg 1.800.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
572.	Tovar z polodrahokamov (okrem toho, ktorý patrí do čís. 567 a 568)	za 100 kg 7.200.—
XLIV. Prístroje a nástroje (inštrumenty), hodiny.		
Prístroje a nástroje [inštrumenty] (okrem tých, ktoré patria do triedy XLL., a okrem hudobných nástrojov):		
573.	Prístroje a nástroje chirurgické a iné lekárske prístroje a nástroje:	za 1 kg 12.— 25.—
a) sklené b) z iných hmôt		
574.	Prístroje matematické a fyzikálne:	42.— 25.—
a) teplomery a barometry všetkého druhu, plynometry, alkoholomery, sacharomery, denzimetry a vodomery b) ostatné		
575.	Prístroje optické:	55.— 75.— 110.—
a) cvikre, okuliare, lornety a iné očné sklá: 1. s obrubami inými ako z drahých kovov 2. s obrubami striebornými 3. s obrubami zlatými alebo platinovými		
b) divadelné kukadlá, ďalekohľady a iné optické prístroje: 1. s obrubami inými ako z drahých kovov alebo z hliníku 2. s obrubami striebornými alebo hliníkovými 3. s obrubami zlatými alebo platinovými		
c) obruby a objímky na cvikre, okuliare a na podobné sklá očné, taktiež na iné optické prístroje: 1. z obecných kovov, perleti, korytnačiny, slonoviny (pravé alebo napodobnené) 2. z iných hmôt ako z drahých kovov		
P o z n á m k a. Obruby z drahých kovov vyčlievajú sa podľa triedy XLIII.		
576.	Prístroje a nástroje výslovne nemenované:	15.— 25.—
a) prístroje písacie, počítacie (liež kontrolné pokladnice), knihovacie, rozmnožovacie, účtovacie, štatistické, adresovacie a známkovacie b) ostatné		
577.	Nástroje meriace pre živnostníkov (meradlá, skladacie miery, kružidlá uhlové, točité a obkročné, drôtometry a podobné predmety):	za 100 kg 500.— 2.500.— 750.—
a) metrovky a miery skladacie drevené b) iné: 1. prošné meradlá 2. ostatné		

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
578.	Váhy a súčiastky váh, okrem presných váh, ktoré patria do čis. 574: a) váhy desatinné a mostné . b) iné: 1. sklonné váhy, ak váži kus 50 kg alebo menej . 2. ostatné	200.— 700.— 350.—
	Hudobné nástroje:	
579.	Klavire, pianína, harmóniá a podobné nástroje klávesové (s výnimkou organov) Poznámka. Hotové klaviatúry a ich súčiastky	1.500.— 330.—
580.	Píšťalové organy: a) hlasy do organových píšťal b) ostatné	30.— 600.—
581.	Dychové a fahacie harmoniky a hlasy do nich	540.—
582.	Hudobné nástroje výslovne nemenované	384.—
583.	Mechaniky ku klavirom a k pianinám; hlasy a hlasové doštičky k harmóniám: a) hlasy k harmóniám b) ostatné Poznámka. Iné súčiastky hudobných nástrojov (okrem strún, jednoduchých ozvučných dosák a kovových rámov ku klavirom a k pianinám) vylievajú sa ako príslušné nástroje. Ozvučné dosky a kovové rámy vylievajú sa podľa svojej povahy.	50.— 330.—
584.	Struny: a) struny mosadzné a z iných obecných kovov b) struny oceľové c) struny črevové d) struny opradené e) struny hodvábne	250.— 400.— 1.500.— 1.800.— 5.000.—
	Hodiny:	
585.	Hodinky: a) so zlatými alebo pozlátenými puzdrami b) so striebornými alebo postríbenými puzdrami c) s inými puzdrami	za kus 60.— 24.— 9.—
586.	Puzdrá hodinkové: a) zlaté alebo pozlátané b) strieborné alebo postríbené c) iné Poznámka. Stredné časti hodinkových puzdier (carrures) vylievajú sa ako úplné puzdrá, i keď sa dovezú bez viečok.	42.— 10.— 3.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za kus
587.	Hodinkové stroje, tiež doštičky k hodinkovým strojom a neopracované (surové) stroje (ébauches)	4.90
588.	Hodinkové súčiastky:	za 100 kg
	a) nepostriebrené, nepozlátané	840.—
	b) postriebrené, pozlátané	1.680.—
589.	Hodiny a hodinové stroje, výslovne nemenované; hodinové kostry; pastorky so zasadenými čapíkmi a s prinitovanými kolieskami	1.435.—
590.	Všelijaké súčiastky k hodinám čís. 589	550.—
591.	Vežové hodiny a ich súčiastky	400.—
XLV. Kuchynská soľ.		
592.	Kuchynská soľ, čistá (kamenná, varená a morská soľ) alebo pomiešaná s inými látkami (dobyťčia soľ, soľné lúhy, rösoly, solianka), ak nie sú takéto smesi zaradené do iného čísla	14.— len na osobitné povolenie
P o z n á m k y.		
1. Okrem cla treba zaplatiť licenčný poplatok.		
2. Minister financií môže povoliť dovoz dobyťčej a priemyselnej soli z colnej cudziny s odpustením alebo snížením cla a licenčného poplatku pri kontrolných opatreniach, potrebných k zaisteniu soľného dôchodku.		
593.	Kuchynská soľ chemicky čistá (chlorid sodný chem. čistý), taktiež pevné výrobky žriedelné, obsahujúce kuchynskú soľ, k účelom liečebným a vedeckým pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	154.— len na osobitné povolenie
594.	Solianka (rösoly) a matečné lúhy, obsahujúce kuchynskú soľ, k účelom liečebným pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	40.60 len na osobitné povolenie
595.	Morská voda prírodná (t. j. nenasýtená)	bez cla
XLVI. Chemické látky pomocné a chemické výrobky.		
596.	Prvky výslovne menované: síra (v kusoch a tyčkách), tiež mletá, a sírny kvet; fosfor; antimón kovový; ortuť; arzén kovový	bez cla
597.	Kysličníky a zásady, výslovne menované:	
	a) 1. žravé draslo pevné (kalium causticum, hydroxyd draselný)	5.—
	2. žravý nátron pevný (natrium causticum, hydroxyd sodný)	96.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	b) žravý lúh draselný a žravý lúh sodný (vodný roztok žravého drasla a žravého nátrou) . . .	48.—
	c) hydroxyd barnatý, pálené magnézium (kysličník horečnatý, chemicky nečistý):	
	1. hydroxyd barnatý	12.—
	2. pálené magnézium (kysličník horečnatý, chemicky nečistý)	120
	d) peroxid bárya	36.—
	e) hydroxyd hlinitý, umelý	10.—
	f) kyselina arzénitá (kysličník arzénitý)	8.—
	g) cinková bieloba (kysličník cinknatý biely); cínková šed (nečistý kysličník cinknatý, šedý)	144.—
	h) kysličník ciničitý, umelý (cínový popol)	80.—
	i) popol olovený	30.—
	k) tavený kysličník olovnatý v šupinách a kusoch (strieborná a zlatá glieda)	10.—
	l) tavený kysličník olovnatý mletý, v prášku (glieda mletá, v prášku); massicot a minium	10.—
	m) skvapalnený kysličník uhličitý (kyselina uhličitá)	108.—
	n) voda amoniakálna (čpavková voda plynáreňská), bohatá na amoniak	bez cla
	o) čpavok (amoniak)	1.—
	p) čpavok (amoniak), skvapalnený	2.—
	q) peroxid vodíku	70.—
598.	Kyseliny výslovne menované:	
	a) kyselina fosforečná, tekutá	bez cla
	b) kyselina soľná, kyselina dusičná; drewný ocot, surový:	
	1. kyselina soľná	19.—
	2. kyselina dusičná	6.—
	3. drewný ocot, surový	30.—
	c) kyselina sírová (monohydrát kyseliny sírovej)	39.—
	d) kyselina bórítá:	
	1. surová	bez cla
	2. prečistená	45.—
	e) kyselina šľaveľová	50.—
	f) kyselina fluorovodíková	60.—
	g) kyselina citrónová a vínna	110.—
	Soli a iné slúčeniny, výslovne menované:	
599.	Soli draselné, sodné a amonné, výslovne menované:	
	a) soli hnojivé (soli draselné v prirodzenom svojom složení, t. zv. jalové [odkludzové] a odpadkové soli, ako aj umelé hnojivá zo soľných smesi); onlorid draselný; liadok sodný (prirod-	

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	ný [čílsky] aj umelý), nečistený; surový borax; vinny kameň surový; vinne droždie (vinne kvasnice) suché; výpalkové uhlie	za 100 kg bez cla
	P o z n á m k a. Hnojivé soli smú sa vylievať len podľa predpisov určených nariadením.	
	b) Glauberová soľ (sírán sodný):	
	1. kryštalovaná	12.—
	2. kalcinovaná	3.—
	c) síran draselný; kyselý síran draselný a sodný; náhrada vinneho kameňa; draslo (potas, uhlíčan draselný), ak obsahuje najviac 85% uhlíčitanu draselného:	
	1. síran draselný; kyselý síran draselný	20.—
	P o z n á m k a. Síran draselný na hnojenie, na osvedčenie Poľnohospodárskej rady	
	2. kyselý síran sodný; náhrada vinneho kameňa; draslo (potas), ak obsahuje najviac 85% uhlíčitanu draselného	6.—
	d) sóda (uhlíčan sodný), surová alebo kryštalovaná	45.—
	e) draslo (potas), ak obsahuje viac ako 85% uhlíčitanu draselného; vodné sklo, pevné	8.—
	f) sóda kalcinovaná (žíhaná); vodné sklo, tekuté	5.—
	g) síran a chlorid amonný (salmiak):	
	1. chlorid amonný (salmiak)	10.—
	2. síran amonný	5.—
	h) liadok obecný (dusičnan draselný)	10.—
	i) kyselý uhlíčan draselný a sodný (soda bicarbonata); borax čistený; siričitan sodný, pevný; kyselý siričitan sodný, pevný; sirtatan sodný, pevný:	
	1. borax čistený	3.—
	2. ostatné	20.—
	k) dusitan sodný (natriumnitrit); surový mangan a manganistan draselný a sodný; šľovan draselný (soľ šťavelová); vinny kameň čistený; uhlíčan amonný	30.—
	l) vodný roztok kyslého siričitanu sodného (lúh bisulfitový)	40.—
	m) chroman draselný aj sodný (žltý) a dvojchroman draselný aj sodný (červený); octan amonný; octan draselný a octan sodný (čistý aj nečistý [z drevného octa]):	
	1. chroman draselný aj sodný (žltý) a dvojchroman draselný aj sodný (červený)	5.—
	2. octan sodný (čistý aj nečistý [z drevného octa])	600.—
	3. ostatné	40.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	n) ferrokyanid a ferrikyjanid draselný a sodný (žltá a červená krvná soľ); ferrokyanid vápenatý	50.—
	o) siřnik draselný a sodný, tiež siřne pečene; siřnik amonný; chlorečnan draselný a sodný; fosforečnan sodný	10.—
600.	Slúčeniny vápnika, strontia, bárya a horčíka, výslovne menované:	
	a) citran a vlnan vápenatý; chlorid horečnatý:	
	1. citran a vlnan vápenatý	125.—
	2. chlorid horečnatý	bez cla
	b) uhličitan strontnatý, umelý; hydroxyd strontnatý	5.—
	c) chlorid vápenatý, nečistý; annalín (umelý síran vápenatý); siřnik barnatý, surový; umelý uhličitan barnatý:	
	1. umelý uhličitan barnatý	6.—
	2. ostatné	10.—
	d) spodium (kostné uhlie)	10.—
	e) chlórové vápno	bez cla
	f) plynárenské vápno	10.—
	g) bieloba na lesk, bieloba barytová (umelý síran barnatý); síran horečnatý (horká soľ)	5.—
	h) síričitan, kyslý síričitan a sírnatan vápenatý, pevný	20.—
	i) vodný roztok síričitanu, kyslého síričitanu a sírnatanu vápenatého	15.—
	k) octan vápenatý, nečistý (z drevného octa)	600.—
	l) uhličitan vápenatý, umelý; fosforečnan vápenatý, umelý; karbid vápnika (kalciumcarbid); dusičnan strontnatý; chlorid barnatý; dusičnan barnatý:	
	1. karbid vápnika (kalciumcarbid)	150.—
	2. ostatné	25.—
	m) dusikaté vápno (kalciumcyanamid); liadok vápenatý	bez cla
601.	Slúčeniny hliníku, železa, chrómu, niklu a kobaitu, výslovne menované:	
	a) všetky železité moridlá; zelená skalica; minerálny safflor (cafra), šmolka (smalty), skelné posypátko:	
	1. zelená skalica	1.—
	2. ostatné	14.—
	b) kamence; síran hlinitý a chlorid hlinitý:	
	1. kamenec chromitý	108.—
	2. síran hlinitý	bez cla
	3. ostatné	10.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	c) octan hlinatý a octan hlinitý nečistý (z dreveného octa)	100.—
	d) sírník železnatý, umelý; chlorid železitý, pevný; síran nikelnatý, tiež síran nikelnatu-amonný	20.—
602.	Slúčeniny medi, olova, cinku a cínu, výslovne menované:	
	a) modrá skalica; admontská skalica (smes zelenej a modrej skalice)	160.—
	b) biela skalica	1.—
	c) zelená plíška medená (medienka)	30.—
	d) olovená bieloba	30.—
	e) octan olovnatý; cínová soľ (chlorid cínatý) a iné cínové prípravky; síran olovnatý, tiež usadlina olovená; olovený cukor; olovený ocot:	
	1. octan olovnatý; olovený cukor	400.—
	2. ostatné	30.—
	f) dusičnan meďnatý; dusičnan olovnatý; chlorid cínkatý; sírník cínkatý, biely; lithopony, Griffitová bieloba	30.—
603.	Slúčeniny síry, selénu, antimonu a arzenu, výslovne menované:	
	a) antimonit (surma)	bez cla
	b) sírník arzénatý [realgar [zarnek]] aj arzénatý (auripigment [kamenka])	10.—
	c) selénový kal	36.—
	d) chlorid sírny	12.—
	e) sírouhlík	60.—
604.	Slúčeniny organické (ústrojné), výslovne menované:	
	a) glycerin surový	28.—
	b) glycerin čistený, t. j. vodojasný alebo sfarbený, bez popola	40.—
	c) anilínový olej; nitrobenzol; antracén surový; naftalín surový; kyselina karbolová, surová:	
	1. anilínový olej; nitrobenzol	45.—
	2. antracén surový; naftalín surový; kyselina karbolová, surová	25.—
	d) pyridínové zásady	60.—
	e) krezol (matečný lúh po kryštalovanej čistej kyseline karbolovej)	3.—
	f) kreolin, lyzol a podobné prípravky:	
	1. formaldehyd	130.—
	2. kreolin, lyzol a podobné prípravky	20.—
	g) kyselina salicylová a jej deriváty	bez cla
	h) kokain a jeho soli	120.000.—
	i) opiové alkaloidy a ich deriváty	120.000.—

z hrubej váhy

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	Ostatné chemické pomocné látky a výrobky:	
605.	Sadze (kopt), uhoľný prášok a umleté černe (okrem rozdrobeného kostného uhlia, ktoré patrí do čís. 600 d)	bez cla
606.	Bister zo sadzí (bister koptový)	20.—
607.	Umelé černe	200.—
608.	Leštidlá na obuv	675.—
609.	Tmely	60.—
610.	Želatína (čistená, sušená glejovatina živočíšneho aj rastlinného pôvodu), tiež na prach utĺčená a tovar z nej:	
	a) želatína	390.—
	b) tovar želatinový	480.—
611.	Glej všetkých druhov, tiež vyzina (vyzí glej)	190.—
612.	Albumín a albuminoidy; kazeín	130.—
	P o z n á m k a: Kazeín dovážaný k priemyselným účelom na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave do 31. decembra 1942	15.—
613.	Škrob (tiež škrobová múčka)	208.—
614.	Škrobové lepidlá (dextrín, leiogomme, gommelína) a iné náhrady klovatin, výslovne nomenované; lepek; maz, šlichta a podobné lepidlá a apretúry, obsahujúce škrob:	
	a) lepek	120.—
	b) ostatné	290.—
	P o z n á m k a. Maz, šlichta a podobné lepidlá a apretúry, obsahujúce škrob, dovážané továrňami na výrobu obuvi na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	50.—
615.	Lisované droždie (kvasnice)	550.—
	P o z n á m k a. V tejto colnej sadzbe je zahrnutá prirážka k dani z liehu, ktorá sa vyberá pri výrobe lisovaných kvasníc, spojenej s výrobou liehu.	
616.	Droždie (kvasnice) iné, okrem droždía vínneho a lisovaného	192.—
	P o z n á m k y:	
	1. Kvasnice matečné (matečné droždie) pre pivovary pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
	2. Sušené odpadkové pivovarské kvasnice, dovážané na kŕmenie dobytká na osvedčenie Poľnohospodárskej rady	24.—
617.	Fosfáty kyselinami rozložené (superfosfáty)	14.—
618.	Náhrady mydla, voňavkami nenapúššané; poliment; čistiace pasy, neobsahujúce mydlo; škrob na lesk	400.—

Sedzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
619.	Kolódium, chloroform, alkohol metylnatý (drevný lieh), aceton, kyselina octová koncentrovaná: a) kolódium; alkoholy propylnaté a butylnaté . b) ostatné Poznámky: 1. Alkoholy butylnaté a ich náhrady, vycielvané u colného úradu v Bratislave, na potvrdenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, že ide o ich upotrebenie na výrobu lakov 2. Alkoholy butylnaté a ich náhrady, dovážané továrňami na výrobu octanov butylnatých, na osobitné povolenie Ministerstva financií podľa podmienok ním určených 3. Pribudlina (prídymok), dovážaná k priemyslovému spracovaniu na technický octan amylatý, na osobitné povolenie Ministerstva financií podľa podmienok ním určených	za 100 kg 120.— 2.000.— 20.— 20.— 5.—
620.	Étery: a) octan metylnatý (metylacetát), octan etylnatý (etylacetát), octan butylnatý (butylacetát) a octan amylatý (amylacetát) b) ostatné Poznámka. Étery (okrem metylacetátu, etylacetátu, butylacetátu a amylacetátu), dovážané továrňami na výrobu lakov a na spracovanie kaučuku, vycielvané u colného úradu v Bratislave, na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	2.000.— 120.— 20.—
621.	Skvapalnené plyny, výslovne nemenované: a) tekutý chlór, kyslík a stlačený vzduch b) ostatné	200.— 40.—
622.	Pomocné látky a výrobky chemické, výslovne nemenované: a) jodidy b) bieliaca hlinka, hexametylen(tetramín, anhydrid kyseliny octovej, trichlóretylén a perchlóretylén c) kyselina mravenčia d) ostatné Poznámky: 1. Dodekanol (dodecylalkohol, lauralkohol), hexadekanol (hexadecylalkohol, cetylalkohol), oktadekanol (oktadecylalkohol, stearinalkohol) a oktadecenol (nenасыtený oktadecylalkohol), dovážané továrňami na výrobu textilných pracích, čistia-	2.000.— z ceny 15% 10% 5% avšak nie viac ako 1.200.— Ks za 100 kg

Sadržbné číslo		Colná sadzba všeobecná
	cích a podobných prípravkov, na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	za 100 kg
	2. Cyklohexanol (hexalin), metylcyklohexanol (metylhexalin), cyklodekanol (dekalín), cyklohexanon, metylcyklohexanon, trifenyfosfát a trikresylfosfát, vylievané u colného úradu v Bratislave, na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, že ide o ich upotrebenie na výrobu lakov	10.— z ceny 3%
	3. Fenol (kyselina karbolová čistá), dovážaný pre potrebu továrni na výrobu umelej živice, na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	za 100 kg bez cla
	Poznámka k sadz. tr. XLVI. Tovar tejto triedy, ktorý je výslovne menovaný a ktorý by následkom ďalšieho chemického spracovania (čistenia a pod.) patrilo do č. 622, na ktorý je však určená vyššia colná sadzba, než aká je u tohto čísla, vylieva sa podľa svojich osobitných čísel.	
	XLVII. Pokosty, tovar farbiarsky, lekárnický a voňavkársky.	
	Pokosty:	
623.	Pokosty olejové (bez prísady živice, terpentínu alebo minerálnych olejov): a) v sudoch b) v plechovkách, fľašach a v podobných nádobách	180.— 360.—
624.	Pokosty lakové (s prísadou živice, terpentínu, minerálnych olejov alebo alkoholu) Poznámky. 1. Nitrocelulózoové pokosty lakové, dovážané továrňami na výrobu svrškových usní na dovoľovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií 2. Roztoky umelej živice s obsahom do 50% rozpustidiel, dovážané továrňami na výrobu lakov, na osvedčenie Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave	800.— 540.— 200.—
	Farby:	
625.	Dechtové farby: a) sirne čierne; farby antrachinonové, okrem kypových	z ceny 5% nie však viacej ako 280.— Ks za 100 kg za 100 kg bez cla
626.	b) ostatné Farby výslovne nemenované: a) kadmiová žlt (sírník kademnatý) b) ostatné Poznámka. Dechtové farbivá kypové obsahujúce glycerín, bez iných prísad	12.— 500.— 25.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
627.	Všetky farby tabuľkové, v sáčkoch, pastách, tubách, mechúroch, mištičkách, skleničkách, lasturách a škatuliach	za 100 kg 800.—
628.	Atramenty, atramentové prášky, pečatný vosk	400.—
629.	Ceruzky, ceruzky farebné, kresliarska krieda, zasadené aj nezasadené; kresliarsky uhlík, tuše, tekuté aj pevné	400.—
	Tovar lekárnický a voňavkársky:	
630.	Lekárnický tovar upravený, ako aj všetky látky svojimi nápismi, štítkami, obalmi a pod. označené ako lieky, aj lieky pre zvieratá; vaty a obvazy upravené pre účely liečivé:	
	a) lekárnický tovar upravený, ako aj všetky	
	látky svojimi nápismi, štítkami, obalmi a pod.	
	označené ako lieky, aj lieky pre zvieratá:	
	1. tekuté v injekčnom balení	2.800.—
	2. látky svojimi nápismi, štítkami, obalmi a	
	pod. označené ako prostriedky proti škodli-	
	vým činiteľom výroby rastlinnej	860.—
	3. prípravky na podporu výkrmu zvierat	300.—
	4. ostatné:	
	a) pevné	2.000.—
	β) iné	1.000.—
	b) vaty a obvazy upravené pre účely liečivé	510.—
	P o z n á m k a. Lekárnický tovar upravený, ktorý obsahuje viac ako 15 objemových percent alkoholu, vycieva sa ako liehové tekutiny pálené, smiešané s inými látkami.	
631.	Octy, tuky a oleje, navoňané:	
	a) v schránkach váhy 5 kg alebo väčšej	600.—
	b) v schránkach pod 5 kg	4.500.—
632.	Alkoholické aromatické trestí	1.800.—
633.	Tovar voňavkársky (ako aj všetky voňavé látky a	
	smesi označené úpravou, štítkami, návodmi a pod.	
	ako voňavky); kozmetické prostriedky:	
	a) bez liehu (líčidlá, púdry navoňané, oleje na	
	vlasy, pomády, pasty na zuby, františky)	2.700.—
	b) obsahujúce alkohol.	4.500.—
	XLVIII. Sviečky, mydlo a voskový tovar.	
634.	Smolné fakle	72.—
635.	Lojové sviečky	140.—
636.	Sviečky a výrobky tukové, výslovne nemenované, zo	
	stearínu, vorvanínu, palmitínu, parafínu a z iných tu-	
	kových látok	350.—
637.	Mydlo:	
	a) obyčajné	120.—
	b) jemné, t. j. navoňané alebo v tabuľkách, gu-	
	liach, škatuliach, hrnčekoch	1.800.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
638.	Voskové sviece, voskové fakle, voskové stĺpiky, močné knôličky, zápalné sviečky	900.—
639.	Tovar z tvárneho vosku	1.200.—
XLIX. Zápalný tovar.		
640.	Zápalný tovar obyčajný a to: sirne nite, zápalky, trecí lídibus; zápalná hubka, prírodná, morená; zápalná hubka umelá; trúd (prírodný aj umelý); trúdový papier:	
	a) zápalky	510.—
	b) ostatné	170.—
641.	Tovar ohňostrojný	720.—
642.	Dutnáky (zápalnice a bleskovice)	600.—
643.	Dutinky nábojnicové, roznietkové a rozbuškové, prázdne, neplnené	2.000.—
644.	Nábojnice, roznietky a rozbušky so zápalnou hmotou, tiež hotové (nabité):	
	a) hotové náboje so strednou roznietkou	2.000.—
	b) roznietky a rozbušky	300.—
	c) ostatné	1.000.—
645.	Strelivo, iné (pre strelné zbrane); trhaviny zo súčastok strelného prachu (liadku, síry a uhlia)	500.—
646.	Všetky trhaviny a výbušiny v predchádzajúcom sadzobnom čísle neuvedené:	
	a) dynamit a amonit	420.—
	b) ostatné	100.—
L. Diela literárne a umelecké.		
647.	Knihy, tlačivá, tiež kalendáre s literárnou prílohou, časopisy, mapy (vedecké), hudobniny, popísané papier, spisy a rukopisy	bez cla
648.	Meďorytíny a oceľorytíny, kameňotlače, drevorytíny, umelecké farbotače a podobné výrobky, okrem hromadných výrobkov obrázkovej tlače, ktoré patria do sadz. čís. 299; fotografie:	
	a) fotografické zväčšeniny podobizní:	za kus
	1. nezarámované	12.—
	2. zarámované	20.—
	b) ostatné	za 100 kg bez cla
649.	Maľby na dreve alebo na obecných kovoch, na plátne alebo kameni; pôvodné obrazy a kresby na papieri	bez cla
650.	Dosky z obecných kovov, kameňa alebo dreva na tlač obrazov	bez cla
651.	Sochy (tiež poprsia a figúry zvieracie) a reliefsy z kameňa ťažšie 5 kg; sochy, poprsia a figúry zvieracie z kovu alebo z dreva, avšak aspoň v prirodzenej veľkosti	bez cla

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
	2. Vinne droždie tekuté vycieva sa ako víno.	za 100 kg
656.	Odpadky z výroby skla, tiež nístejné sklo, sklené a hlinené črepy; odpadky špongií mycích a konských; koža na glej	bez cla
657.	<p>Handry a iné odpadky na výrobu papiera, t. j. lanové, bavlnené, hodvábné a vlnené handry, odrezky papierové (odstrižky papierové), makulatúra (popísaná aj potlačená), staré siete, staré lanovie a staré povrazy; lanová cupanina (roztrepané plátno); odrezky klobúkov:</p> <p>a) odrezky (odstrižky) papierové, makulatúra (popísaná aj potlačená)</p> <p>b) ostatné</p>	<p>6.—</p> <p>bez cla</p>
	<p>Poznámka. Noviny, časopisy a pod., ktoré vzhľadom na svoju starobu stratili vlastný význam a nie sú určené na výrobu papiera</p>	50.—
	<p>Poznámka k triede LI.</p> <p>Odpadky, ktoré nie sú v sadzobníku výslovne menované a ktorých sa nedá použiť inak, vycievajú sa ako príslušné suroviny.</p>	

Všeobecná poznámka k colnému sadzobníku dovoznému.

Aby sa správne podľa sadzobníka zaradil tovar spojený s inými hmotami — okrem prípadov, v ktorých sa nemá podľa vykonávacieho nariadenia k colnému zákonu prihliadať na spojenie alebo ak sadzobník neobsahuje osobitného ustanovenia o spojení — sú hmoty na spojenie užívané sorkupené do troch skupín a v sadzobníku označené ako hmoty veľmi jemné, jemné a obyčajné.

Podľa tohto rozčlenenia pokladajú sa:

a) za hmoty veľmi jemné: slonovina, korytnačina, perleť, jantár, gágar (pravé alebo napodobnené); hodvábný tovar, čipky, výšivky na textilnom tovare, umelé kvetiny a listie čísel 261 a 262; upravené perá ozdobné, práce vlásenkárské a iné výrobky z vlasov; polodrahokami, pravým zlatom zlátené alebo pravým striebrom striebrené obecné kovy (tiež železo alebo oceľ), pravým zlatom zlátené alebo pravým striebrom striebrené leónske dróty alebo pradiwo a práce z nich, ako aj práce z nepravých leónskych drótov a pradiw;

b) za hmoty jemné: kaučuk, koža, voskované plátno výslovne nomenované, voskovaný mušelín, voskovaná dykyta, knihárske plátno; kosť alebo roh, umelé hmoty rezbárske (okrem napodobnenín hmôt k a) patriacich); ornamentované, niklované železo alebo oceľ, jemne opracované (ornamentované, niklované) obecné kovy, nikel, hliník; morská pena a jej napodobneniny, láva, nepravé leónske dróty a pradiwo, iný tovar textilný (okrem tovaru textilného menovaného pod a), ako aj tovaru povraznickeho a hrubých tkanín položiek 207 a/1, 216 a/1, 217 a), ktoré patria k obyčajným hmotám); spojenie s prácami z tvárneho vosku; výšivky (nie však hodváhom) na iných látkach, ako textilnom tovare;

c) za hmoty obyčajné: všetky hmoty, ktoré nie sú výslovne menované pod a) a b).

Predmety vystrojené drahým kovmi vyclievajú sa podľa osobitných ustanovení, obsažených v sadzobníku, ak nemajú povahu tovaru triedy XLIII.

DRUHÝ DIEĽ.
Vývoz.

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
658.	Handry a iné odpadky na výrobu papiera, t. j. ľanové, bavlnené, hodvábné a vlnené handry, tiež máčané (polohandrovina, tuhá alebo tekutá papierovina), papierové odrezky (papierové odstrižky), makuľatúra (popísaná aj potlačená), staré siete, staré ľanovie a staré povrazy	1.—
659.	Kosti všetkého druhu; rohové duše (rohové jadrá); plné kopytá a plné paznechty.	16.—
	Poznámka. Vytriedené kosti a odpadky z obrábania kostí, vyvázané továrňami kosteného tovaru na osobitné povolenie Ministerstva financií	bez cla
	Poznámka k druhému dielu „Vývoz“.	
	Všetok tovar, ktorý nie je menovaný v sadz. čís. 658 a 659, je vo vývoze bez cla.	

Slovenský zákonník

Čiastka 72.

Vydaná dňa 17. decembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (259.—263.) 259, Zákon o Slovenskom Červenom kríži. — 260, Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na dusíkaté vápno. — 261, Vyhláška ministra financií o dočasnom snížení cla na cinkové kališky. — 262, Zákon o uvedení vojskeho trestného poriadku do účinnosti. — 263, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje oznámenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o vydarí 50-korunových bankoviek s dátumom 15. októbra 1940.

259.

Zákon zo dňa 9. decembra 1941 o Slovenskom Červenom kríži.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Slovenský Červený kríž sa zriaďuje ako dobrovoľná pomocná spoločnosť podľa článku 10 Ženevskej dohody zo dňa 27. júla 1929 o zlepšení osudu ranených a chorých v poľných armádach (v ďalšom texte „Ženevská dohoda“).

(²) Slovenský Červený kríž je samostatnou právnu osobou; jeho sídlom je Bratislava.

§ 2.

(¹) Slovenský Červený kríž je výhradne oprávnený pripravovať a vykonávať pomocnú vojenskú zdravotnú službu podľa pokynov vojenskej správy (čl. 10 Ženevskej dohody). Personál Slovenského Červeného kríža, pridelený k vojenskej zdravotnej službe v smysle Ženevskej dohody, podlieha vojenským zákonom a predpisom, pričom o ich podriadenosti vojenskej súdnej a disciplinárnej právomoci platia ustanovenia § 130 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. o obrane štátu.

(²) Okrem pôsobnosti podľa ods. 1 Slovenský Červený kríž:

a) spolupracuje podľa príslušných medzinárodných ustanovení a v rámci opatrení štátnej správy pri starostlivosti o vojenských zajatcov;

b) spolupôsobí pri starostlivosti o vojnových poškodencom a ich rodinných príslušníkov a zmiernuje sociálne a zdravotné následky vojny;

c) spolupracuje v brannej výchove a pri civilnej protiletectkej ochrane na poli zdravotnej služby;

d) organizuje ošetrovatelstvo a záchrannú službu (samaritánstvo), vykonáva hlavný dozor nad výcvikom a výkonom všetkých zložiek záchrannej služby;

e) spolupracuje v pomocných akciách pri živelných pohromách alebo iných nešťastiach;

f) organizuje a vykonáva dobrovoľnú sociálne-zdravotnú prácu podľa potrieb národa a štátu; spolupracuje pri každej verejnej zdravotnej a sociálnej starostlivosti, najmä pri epidémiách;

g) sprostredkuje styk a spolupracuje so spoločnosťami Červeného kríža v iných štátoch, s ich medzinárodnými ústredňami a s inými podobnými organizáciami.

§ 3.

(¹) Členstvo v Slovenskom Červenom kríži je dobrovoľné. Členovia a osoby pribrané do služieb Slovenského Červeného kríža podliehajú právnym predpisom o úradnom, lekárskom a vojenskom tajomstve.

(²) Slovenský Červený kríž v rámci tohto zákona upraví svoju vnútornú organizáciu štatútom, ktorý vydá predseda Slovenského Červeného kríža po schválení ministrom vnútra, ktorý sa má dohodnúť s ministrom národnej obrany. Štatút Slovenského Červeného kríža sa uverejní v Úradných novinách.

§ 4.

Prezident republiky je protektorom Slovenského Červeného kríža.

§ 5.

(¹) Na čele Slovenského Červeného kríža je predseda, ktorého menuje a odvoláva prezident republiky na spoločný návrh ministra vnútra a ministra národnej obrany.

(²) Predseda ustanovuje a odvoláva svojho stáleho zástupcu so súhlasom mini-

stra vnútra, ktorý sa o tom dohodne s ministrom národnej obrany.

§ 6.

Dozor nad Slovenským Červeným krížom vykonáva minister vnútra.

§ 7.

Na výdavky Slovenského Červeného kríža, ak na to nestačia jeho vlastné príjmy, prispievajú štát (rezort Ministerstva vnútra) a podľa svojich finančných možností aj sväzky územnej samosprávy.

§ 8.

(¹) Okrem vojenskej zdravotnej služby smú používať odznak Červeného (Ženevského) kríža, ktorý pozostáva z kríža červenej farby na bielom poli, ako aj používať pomenovanie „Červený kríž“ alebo „Ženevský kríž“:

a) Slovenský Červený kríž a jeho orgány v medziach tohto zákona a svojho štatútu, ako aj zariadenia, ktorým Slovenský Červený kríž povolil použiť znak Červeného kríža podľa čl. 24 Ženevskej dohody;

b) delegácie zahraničných spoločností Červeného kríža pri výkone svojho poslania, ak dostanú povolenie Ministerstva zahraničných vecí na návrh predsedu Slovenského Červeného kríža.

(²) Doteraz udelené povolenie na používanie znaku alebo pomenovania, uvedené v ods. 1, ak odporujú uvedenému ustanoveniu, sa zrušujú bez nároku na náhradu; používané znaky a označenia treba odstrániť, a to na miestach verejne prístupných a viditeľných do 30 dní, v ostatných prípadoch do 90 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

§ 9.

(¹) Zamestnávateľa sú povinní uvoľniť svojich zamestnancov pre nevyhnutnú účasť v službách Slovenského Červeného kríža, ak sa tým vážne neohrozujú záujmy zamestnávateľa.

(²) Výkon služby v Slovenskom Červenom kríži treba podľa možností zariadiť tak, aby činní členovia neboli hatení v riadnom vykonávaní svojho povolania alebo iných svojich zákonných povinností.

§ 10.

Členovia Slovenského Červeného kríža majú nárok na štátnu starostlivosť podľa

zákona č. 83/1941 Sl. z. (ktorým sa upravené starostlivosť o poškodených v službe Hlinkovej gardy a Freiwillige Schutzstaffel atď.) za podmienok tam uvedených.

§ 11.

Slovenský Červený kríž je pri výkone svojich úloh a povinností oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov. Pri bezplatných venovaniach Slovenskému Červenému krížu prislúcha oslobodenie od daňového poplatku aj darcovi.

§ 12.

Korešpondencia Slovenského Červeného kríža v medziach výkonu jeho pôsobnosti je oslobodená od poštových poplatkov. Podrobnosti určí minister dopravy a verejných prác.

§ 13.

(¹) Priestupku sa dopúšťa:

a) zamestnanec, ktorý bezdôvodným alebo nepravdivým predstieraním účasti v službe Slovenského Červeného kríža poškodzuje svojho zamestnávateľa,

b) kto neoprávnene nosí rovnosť Slovenského Červeného kríža, jej súčiastky alebo k nim patriace odznaky,

c) kto vo verejnom alebo v obchodnom živote bez povolenia (§ 8) použije znaky červeného kríža na bielom poli alebo pomenovanie „Červený kríž“, „Ženevský kríž“ alebo znak Švajčiarskej konfederácie: biely kríž v červenom poli — pre vonkajšie označenie predmetov svojej činnosti, alebo použije znak alebo slová tak podobné, že by mohly viesť k zámene s uvedeným znakom, prípadne pomenovaním.

(²) Priestupky podľa ods. 1 tresce — ak nejde o čin prísnejšie trestný — okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 5.000.—, ktorý v prípade nevyožiteľnosti treba premeniť na zatvorenie od 12 hodín do 14 dní.

§ 14.

Predmety protizákonne označené [§ 13, ods. 1, písm. c)] zaistiť okresný (štátny policajný) úrad v každom jednotlivom prípade. Zaistené predmety tento úrad vyhlási za prepadlé v prospech štátu, ak protizákonné označenie držiteľ v určenej lehote neodstránil alebo ak označenie v určenej lehote nemožno odstrániť.

§ 15.

(¹) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zaniká „Spoločnosť Slovenského Červeného kríža v Bratislave“ a spolky utvorené v jej rámci. Ich pôsobnosť prechádza na Slovenský Červený kríž a ich členovia stávajú sa členmi Slovenského Červeného kríža (§ 1).

(²) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona prechádza majetok zaniklých subjektov (ods. 1) na Slovenský Červený kríž. Za ich záväzky ručí Slovenský Červený kríž len do výšky hodnoty od príslušného subjektu prevzatého majetku.

(³) Až do vydania štatútu (§ 3, ods. 2) môže predseda Slovenského Červeného kríža robiť potrebné majetkové a správne opatrenia, a to osobne alebo osobami ním zmocnenými.

§ 16.

Právne predpisy, ktoré tomuto zákonu odporujú alebo sa ním nahrádzajú, sa zrušujú; najmä sa zrušuje zákon č. 479/1921 Sb. z. a n. o ochrane znaku a názvu Červeného kríža.

§ 17.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
aj za ministra Čarloša
Dr. Pružinský v. r.

260.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 21. novembra 1941**
o dočasnom zrušení cla na dusíkaté vápno.

(¹) Po dohode s Ministerstvom hospodárstva podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. zrušujem clo na dusíkaté vápno — sadz. pol. 600 m — do množstva 3000 ton.

(²) Dovoz v ods. 1 uvedeného množstva tovaru tamtiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý zároveň poverujem kontrolou dovezeného množstva.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

261.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 18. novembra 1941**

o dočasnom snížení cla na cinkové kališky.

(¹) V dohode s Ministerstvom hospodárstva podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. snížujem clo na cinkové kališky — ex. sadz. pol. 515 a — na 300.— Ks za 100 kg a na čas do platnosti nového colného sadzobníka, ak sa pri dovoze predloží osvedčenie príslušnej Obchodnej a priemyselnej komory, že ide o ich upotrebenie na výrobu bateriek.

(²) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

262.

**Zákon
zo dňa 9. decembra 1941**

o uvedení vojenského trestného poriadku do účinnosti.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL I.

Uvádzacie ustanovenia.

§ 1.

Zákon zo dňa 7. októbra 1941 o vojenskom trestnom poriadku uverejnený pod č. 232/1941 Sl. z. nadobudne účinnosť dňom, kedy nadobudne účinnosť tento zákon.

§ 2.

(¹) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zrušuje sa v celom rozsahu zák. čl. XXXIII/1912 o vojenskom trestnom poriadku s predpismi, ktoré ho dopĺňujú a pozmeňujú, ako aj všetky iné predpisy, ktoré sa vzťahujú na veci upravené zákonom č. 232/1941 Sl. z. a týmto zákonom.

(²) Kde sa doterajšie zákonné ustanovenia odvolávajú na paragrafy zák. čl. XXXIII/1912 s príslušnými zmenami a doplnkami, tam treba rozumieť obdobné uslanovenia zákona č. 232/1941 Sl. z. a tohto zákona.

§ 3.

Pokiaľ predpisy dielu XXVII. zákona č. 232/1941 Sl. z. hovoria o rozsudku, ktorý

je základom výkonu trestu, vzťahujú sa aj na usnesenie podľa § 7 zákona č. 562/1919 Sb. z. a n. o podmieničnom odsúdení a o podmieničnom prepustení, ktorým sa dodatočne rozhoduje o podmieničnom odklade výkonu trestu; inak predpisy zákona č. 562/1919 Sb. z. a n. zostávajú nedotknuté.

§ 4.

Predpisy § 2, písm. c) zákona č. 154/1923 Sb. z. a n. o vojenskom disciplinárnom a kárnom práve ako aj o odňatí vojenskej hodnosti a preložení do výslužby administratívnych pokračovaním v znení vyhlášky č. 65/1935 Sb. z. a n., sa zrušujú a nahradzujú týmto ustanovením:

„c) konanie alebo opominutie, ktoré tvorí skutkovú podstatu obyčajného alebo vojenského prečinu (priestupku), ak sú dané podmienky podľa § 2 prípadne § 407 zákona č. 232/1941 Sl. z. o vojenskom trestnom poriadku.“

§ 5.

Predpisy § 35 zákona č. 154/1923 v znení vyhlášky č. 65/1935 Sb. z. a n. sa zrušujú a nahradzujú týmito ustanoveniami:

„(1) Dôstojníci justičnej služby s hľadiska disciplinárnej zodpovednosti podliehajú svojim justičným predstaveným a s hľadiska kárnej zodpovednosti kárnemu senátu hlavného vojenského súdu. Predseda hlavného vojenského súdu podlieha s hľadiska disciplinárnej i kárnej zodpovednosti kárnemu senátu hlavného vojenského súdu. Hlavný vojenský prokurátor s hľadiska disciplinárnej zodpovednosti podlieha priamo ministromi národnej obrany.

(2) Pokračovanie, v ktorom možno uložiť disciplinárne alebo kárne tresty podľa ods. 1, ako aj složené kárneho senátu hlavného vojenského súdu upraví vláda nariadením.

(3) Dôstojníka zbrani, ktorý sa prevíni pri výkone svojej funkcie ako prísediaci senátu vojenského súdu, možno stíhať podľa tohto zákona len na oznámenie predsedu hlavného pojednávania.“

§ 6.

(1) V trestných veciach, ktoré v deň, kedy tento zákon nadobudne účinnosť, neboli ešte skončené, pokračuje sa podľa ustanovení zákona č. 232/1941 Sl. z.

(2) V trestných veciach, v ktorých do dňa účinnosti tohto zákona bol už vyne-

sený rozsudok, napadnutý odvolaním alebo zmätočnou sťažnosťou, rozhoduje sa o odvolaní alebo o zmätočnej sťažnosti podľa doterajších predpisov. Ak bol však prvostupňový rozsudok následkom odvolania alebo zmätočnej sťažnosti zrušený a vec na nové rozhodovanie vrátená prvej stolici, má sa pokračovať podľa zákona č. 232/1941 Sl. z.

DIEL II.

Organizácia vojenskej súdnej právomoci.

§ 7.

Ústrednú vojenskú justičnú správu vykonáva Ministerstvo národnej obrany. Veci ústrednej vojenskej justičnej správy podliehajú priamo ministromi národnej obrany.

§ 8.

(1) Vojenské sudy zriaďuje a zrušuje, ich obvody určuje a mení vláda nariadením.

(2) Vojenské sudy sú pomenované podľa svojho úradného sídla.

§ 9.

Sídlom hlavného vojenského súdu je Bratislava.

§ 10.

(1) Predsedu a podpredsedu hlavného vojenského súdu ustanovuje prezident republiky. Predsedu vojenského súdu, jeho zástupcu, ako aj členov hlavného vojenského a vojenského súdu ustanovuje minister národnej obrany.

(2) Predsedu hlavného vojenského súdu zastupuje podpredseda hlavného vojenského súdu, predsedu vojenského súdu zastupuje zástupca predsedu vojenského súdu.

§ 11.

Na čas nevyhnutnej potreby je minister národnej obrany oprávnený v dohode s ministrom pravosúdia poveriť vykonávaním funkcie člena senátu hlavného vojenského súdu sudcov, pôsobiacich na Slovenskom najvyššom súde alebo na iných občianskych sborových súdoch, ak sú dôstojníkmi justičnej služby v zálohe alebo aspoň dôstojníkmi zbrani v zálohe. Tito poverení sudcovia pri výkone vojenskej súdnej právomoci majú právomoc vojenských sudcov z povolania; sú však tiež viazaní služobnými povinnosťami vojenských sudcov z po-

volania. Za ich činnosť, vykonávanú v tejto funkcii, patrí im primeraná odmena, ktorej výšku určuje minister národnej obrany v dohode s ministrom pravosúdia.

§ 12.

(¹) Dôstojníka zbrani ako prísediaceho senátu na vojenský súd povoláva s prípadu na prípad predseda hlavného pojednávania, a to z osôb, uvedených v sozname, ktorý každoročne ku dňu 1. januára soštvá Ministerstvo národnej obrany.

(²) Za prísediacich treba vybrať osoby s väčším životným rozhľadom a s väčšou skúsenosťou, ktoré dobre poznajú vojenské pomery a predpisy.

(³) Prísediacim nemôže byť dôstojník, proti ktorému je zavedené trestné súdne alebo kárne pokračovanie, alebo ktorý bol súdom alebo kárnym výborom odsúdený.

(⁴) Predseda hlavného pojednávania povoláva za prísediacich podľa možnosti dôstojníkov, ktorí vykonávajú službu alebo majú pobyt v sídle vojenského súdu.

§ 13.

Vojenské súdy sú vo veciach vnútornej správy podriadené predsedovi hlavného vojenského súdu, v ostatných služobných veciach priamo ministromi národnej obrany.

§ 14.

(¹) Predseda vojenského súdu, podobne predseda hlavného vojenského súdu koncom každého roku určí na budúci rok rozvrh práce a funkcie, najmä určí, ktorí členovia súdu budú samosudcami, ktorí budú vykonávať funkciu predsedu senátu a ktorí funkciu členov senátu, prípadne ktorí budú vykonávať práce uvedené v § 22 zákona č. 232/1941 Sl. z.

(²) V priebehu roku môže sa poriadok, určený podľa ods. 1, zrušiť alebo pozmeniť len z dôležitých dôvodov.

§ 15.

(¹) Pred nastúpením svojho úradu skladá predseda a podpredseda hlavného vojenského súdu do rúk ministra národnej obrany, členovia hlavného vojenského súdu a predseda vojenského súdu do rúk predsedu hlavného vojenského súdu, členovia vojenského súdu však do rúk predsedu vojenského súdu prísahu tohto znenia: „Prisahám Bohu Všemohúcemu a Vševedúcemu, že svoje povinno-

sti ako predseda hlavného vojenského súdu (podpredseda hlavného vojenského súdu, predseda vojenského súdu, člen hlavného vojenského súdu, člen vojenského súdu) budem plniť podľa zákona, nezltranne, podľa najlepšieho vedomia a svedomia, a že budem zachovávať o tajných veciach, súvisiacich s touto funkciou, mlčanlivosť. Tak mi Pán Boh pomáhať.“

(²) Dôstojník zbrani ako prísediaci senátu skladá pred začatím svojej funkcie do rúk predsedu senátu prísahu tohto znenia: „Prisahám Bohu Všemohúcemu a Vševedúcemu, že svoje povinnosti ako prísediaci senátu budem plniť podľa zákona, nezltranne, podľa najlepšieho vedomia a svedomia, a že budem zachovávať o tajných veciach, súvisiacich s touto funkciou, mlčanlivosť. Tak mi Pán Boh pomáhať.“

§ 16.

Úrad vojenského prokurátora sa zriaďuje pri vojenskom súde, úrad hlavného vojenského prokurátora pri hlavnom vojenskom súde.

§ 17.

(¹) Hlavného vojenského prokurátora ustanovuje prezident republiky. Náместníkov hlavného vojenského prokurátora, vojenského prokurátora a jeho náместníkov ustanovuje minister národnej obrany.

(²) Hlavný vojenský prokurátor a vojenský prokurátor vykonáva svoje práva a povinnosti osobne alebo náместníkmi.

§ 18.

(¹) Vo veciach trestného pokračovania a vo veciach vnútornej správy sú podriadení vojenský prokurátori hlavnému vojenskému prokurátorovi, v služobných veciach priamo ministromi národnej obrany.

(²) Hlavný vojenský prokurátor a jeho zástupca sú podriadení vo veciach služobných priamo ministromi národnej obrany.

§ 19.

Pred nastúpením svojho úradu skladá hlavný vojenský prokurátor do rúk ministra národnej obrany, náместníci hlavného vojenského prokurátora a vojenský prokurátor do rúk hlavného vojenského prokurátora, náместníci vojenského prokurátora však do rúk vojenského prokurátora prísahu tohto znenia: „Prisahám Bohu Všemohúcemu a Vševedúcemu, že svoje povinnosti ako hlavný vojenský prokurátor (vo-

jený prokurátor, námestník hlavného vojenského prokurátora, námestník vojenského prokurátora) budem plniť podľa zákona, neustranne, podľa najlepšieho vedomia a svedomia, a že budem zachovávať o tajných veciach, súvisiacich s touto funkciou, mlčanlivosť. Tak mi Pán Boh pomáha."

§ 20.

Kancelársky personál prideluje súdom, hlavnému vojenskému prokurátorovi a vojenskému prokurátorovi Ministerstvo národnej obrany.

§ 21.

(¹) Justičných dôstojníkov v zálohe, povolaných do činnej vojenskej služby, prideluje vojenskému súdu alebo hlavnému vojenskému súdu, prípadne vojenskému prokurátorovi alebo hlavnému vojenskému prokurátorovi prednosta vojenskej justičnej správy.

(²) Justiční dôstojníci v zálohe, povolani podľa ods. 1, majú všetky práva a povinnosti justičných dôstojníkov z povolania.

§ 22.

Minister národnej obrany sa splnomocňuje vydať pre súdy, hlavného vojenského prokurátora a vojenských prokurátorov pracovný poriadok.

DIEL III.

Doplňujúce predpisy o vojenskom trestnom pokračovaní.

§ 23.

(¹) Plénum hlavného vojenského súdu sa skladá z predsedu hlavného vojenského súdu, ktorý plénu predsedá, a zo šiestich členov hlavného vojenského súdu. Ak hlavný vojenský súd nemá tento počet justičných dôstojníkov, minister národnej obrany za chýbajúcich členov ustanoví sudcov vojenského súdu v činnej službe v poradí najvyšších.

(²) Plénum hlavného vojenského súdu rozhoduje v prípadoch osobitne v zákone uvedených, ako aj vtedy, ak senát hlavného vojenského súdu sa chce odchýliť v právnej otázke od skoršieho rozhodnutia senátu hlavného vojenského súdu alebo pléna.

(³) Plenárne zasadnutie je neverejné.

(⁴) Plénum rozhoduje po vypočítaní hlavného vojenského prokurátora na tajnej porade väčšinou hlasov.

§ 24.

(¹) Ak sudca na to povolaný nemôže spísať rozhodnutie súdu alebo podpísať zápisnicu o pojednávaní pre smrť, nemoc alebo pre inú neprekonateľnú prekážku, urobí to za neho vo veciach senátnych druhý justičný dôstojník, ktorý bol členom senátu, vo veciach samosudcovských predsedu vojenského súdu alebo jeho zástupca.

(²) Ak zapisovateľ nevyhotovil alebo nepodpisal zápisnicu pre smrť, nemoc alebo inú neprekonateľnú prekážku, urobí to za neho vo veciach senátnych justičný dôstojník, ktorý bol členom senátu, vo veciach samosudcovských samosudca.

§ 25.

(¹) Bezpečnostnými úradmi podľa zákona č. 232/1941 Sl. z. sa rozumejú úrady štátu a obcí (miest), ktoré majú bezpečnostnú pôsobnosť, ako aj ich prednostovia a ich členovia so samostatnou pôsobnosťou, tiež starostovia obcí.

(²) Bezpečnostnými orgánmi podľa zákona č. 232/1941 Sl. z. sú úradníci, podriadení úradom uvedeným v ods. 1, štátni a obecní (mestskí) strážníci bezpečnostní, ako aj poddôstojníci žandárskeho a členovia žandárskeho mužstva.

§ 26.

Vykonaťelné rozhodnutie vojenských súdov a vojenských prokurátorov, ktorým sa podľa vojenského trestného poriadku uložila pokuta alebo peňažný trest alebo náhrada trov trestného pokračovania, je exekučným titulom a vykoná sa občianskou súdnou exekúciou.

§ 27.

Peňažné tresty a pokuty, vybrané vo vojenskom trestnom pokračovaní, plynú do štátnej pokladnice.

§ 28.

Minister národnej obrany je oprávnený z vážnych dôvodov určiť aj posádkové väznice za miesto výkonu trestov väzenia alebo tuhého väzenia, neprevyšujúceho 3 mesiace.

§ 29.

(¹) Vojenské veliteľstvá sú povinné každoročne k 31. decembru predložiť príslušnému vojenskému prokurátorovi zoznamy o disciplinárnych trestoch potrestaných osôb.

(²) Na žiadosť vojenského prokurátora sú veliteľstvá povinné predložiť vojenskému prokurátorovi aj spisy o disciplinárnom pokračovaní a podať o veci zprávu.

DIEL IV.

Uvádzacie predpisy stanného pokračovania.

§ 30.

(¹) Vyhlásif a zrušif stanné právo v oblasti trestného súdnictva vojenského patrí výhradne do právomoci ministra národnej obrany.

(²) Stanné právo možno vyhlásiť pre zločiny porušenia subordinácie, vzbury, zbabelosti, rušenia disciplíny a poriadku, odboja, zbehnutia, vyzvedačstva, zrady vojenského tajomstva, vojenskej zrady a vzťahujúceho sa plienenia.

(³) Okrem prípadov, uvedených v ods. 2, možno vyhlásiť stanné právo aj pre zločiny vraždy, lúpeže, podpalačstva, verejného násilia zlomyseľným poškodením cudzieho majetku a pre zločiny podľa zákona č. 280/1940 Sl. z. o civilnej protileteckej ochrane, ak sa tieto zločiny vzťahujú nebezpečným spôsobom a sú potrebné odstrašujúce príklady.

§ 31.

(¹) Vyhlasenie i zrušenie stanného práva nariadi minister národnej obrany rozkazom.

(²) Rozkaz, ktorým sa stanné právo vyhlasuje, má obsahovať:

a) pomenovanie zločinov a obvodov, pre ktoré bolo stanné právo nariadené,

b) výstrahu pred páchaním týchto zločinov,

c) pohrozenie, že každý, kto sa po vyhláske takýmto zločinom previni, bude súdený podľa stanného práva a potrestaný smrťou.

(³) Rozkaz, ktorým sa stanné právo vyhlasuje, sa vyhlási spôsobom predpisanim vo vojenských služobných predpisoch a prečíta sa pred nastúpeným mužstvom. Okrem toho môže byť rozkaz doručený politickým úradom a obecným starostom na verejné vyhlásenie; musí sa tak stať vtedy, ak sa právomoc vojenských súdov rozšírila aj na civilné obyvateľstvo. Ak je to vhodné, môže sa rozkaz uverejniť aj verejným vyhlásením alebo uverejnením v časopisoch.

§ 32.

Ak zanikne príčina, pre ktorú sa stanné právo vyhlásilo, najmä ak už výkonom trestu smrti na jednom alebo niekoľkých vinníkoch bol daný potrebný odstrašujúci príklad, treba stanné právo hneď zrušif.

DIEL V.

Uvádzacie predpisy poľného súdneho pokračovania.

§ 33.

(¹) Vytvorif oblasť poľných súdov mimo poľa, alebo v čase, keď ešte niet poľa, môže:

a) minister národnej obrany, ak vstúpil štát do brannej pohotovosti (§ 57 zák. č. 131/1936 Sb. z. a n. o obrane štátu), alebo ak prezident republiky nariadil povolanie do výnimočnej činnnej služby podľa § 27 branného zákona č. 20/1940 Sl. z.,

b) vláda nariadením, vydaným so súhlasom prezidenta republiky, ak vo vnútri štátu alebo na jeho hraniciach nastanú udalosti, ohrožujúce zvýšenou mierou celistvosť alebo samostatnosť štátu, jeho republikánsku formu, ústavu, verejný pokoj a poriadok.

(²) Ak prestaly skutočnosti, ktoré boli dôvodom pre opatrenia podľa ods. 1, má tieto opatrenia odvolať, kto ich nariadil.

§ 34.

(¹) Poľné sudy a hlavné poľné sudy zriaďuje a zrušuje hlavný veliteľ.

(²) Poľné sudy sa zriaďujú pri vyšších veliteľstvách podľa potreby. Hlavný poľný súd sa zriadi zpravidla len pri hlavnom veliteľstve. Ak je potrebné, môžu sa zriaďif ešte ďalšie hlavné poľné sudy pri vyšších veliteľstvách, určených hlavným veliteľom.

(³) Ak je viac hlavných poľných súdov, určí hlavný veliteľ, ktorému hlavnému poľnému súdu sú podriadené jednotlivé poľné sudy.

§ 35.

Stanovište poľného súdu je aj stanovišom poľného prokurátora a stanovište hlavného poľného súdu je aj stanovišom hlavného poľného prokurátora.

§ 36.

(¹) Úrady poľných prokurátorov a hlavných poľných prokurátorov zriaďuje a zrušuje hlavný veliteľ.

(²) Poľní prokurátori vo veciach trestného pokračovania a vo veciach vnútornej správy sú podriadení hlavnému poľnému prokurátorovi; vo veciach služobných sú podriadení poľní prokurátori ako aj hlavní poľní prokurátori veliteľom, pri ktorých sú ustanovení.

§ 37.

Predseda poľných súdov a hlavných poľných súdov, poľných prokurátorov a hlavných poľných prokurátorov ustanovuje hlavný veliteľ.

§ 38.

(¹) Ak má poľné súdnictvo účinkovať v čase, keď ešte niet hlavného veliteľa, nezriaďa sa v tomto období ani hlavné poľné sudy, ani úrady hlavných poľných prokurátorov, a úkony, ktoré im v poľnom pokračovaní pripadajú, vykonáva hlavný vojenský súd prípadne hlavný vojenský prokurátor. V takýchto prípadoch hlavný vojenský súd rozhoduje v složení, predpísanom pre hlavný poľný súd.

(²) Úkony, ktoré sú sverené v poľnom súdnictve hlavnému veliteľovi, vykonáva v čase, kedy tento ešte nie je ustanovený, minister národnej obrany.

§ 39.

(¹) Dôstojníka zbraní ako prísediaceho poľného súdu povoláva s prípadu na prípad predseda hlavného pojednávania z osôb, vybraných k tejto funkcii veliteľom, u ktorého poľný súd účinkuje.

(²) Ustanovenia § 12, ods. 2 a 3 vzťahujú sa aj na prísediaceho poľného súdu.

§ 40.

O riadne obsadenie a vybavenie poľných súdov, hlavných poľných súdov ako aj úradov poľných prokurátorov a hlavných poľných prokurátorov starajú sa spolu minister národnej obrany a hlavný veliteľ. Potrebný personál a potrebné prostriedky musia im vždy opatriť aj veliteľia, u ktorých tieto sudy a či prokurátori účinkujú.

§ 41.

V oblasti poľných súdov možno stanné právo vyhlásiť pre všetky zločiny. Ak

nejde o zločiny uvedené v § 30, ods. 2, možno tak urobiť iba za podmienok § 30, ods. 3. Stanné právo vyhlásiť a zrušiť pre oblasť poľných súdov patrí hlavnému veliteľovi; hlavný veliteľ môže toto právo preniesť na veliteľov, u ktorých sú zriadené poľné prípadne hlavné poľné sudy.

§ 42.

Článok III. zákona č. 168/1922 Sb. z. a n., ktorým sa zákonný článok LXIII/1912 o výnimočných opatreniach čiastočne zrušuje a menia sa niektoré predpisy o stannom práve, neplatí pri vyhlásení vojenného stanného práva v oblasti poľných súdov.

§ 43.

V čase účinkovania poľného súdnictva o zriadení a zrušení vojenských súdov, o určení a o zmene ich obvodov, ako aj o zmene sídla hlavného vojenského súdu rozhoduje minister národnej obrany.

DIEL VI.

Ustanovenia o trestnom práve hmotnom.

§ 44.

(¹) Pri ukladaní a vykonávaní trestov na slobode podľa zákonných ustanovení, platných zároveň pre oblasť občianskeho trestného súdnictva, majú sa použiť tieto zásady:

a) zatvorenie rovná sa väzeniu podľa ustanovení vojenského trestného zákona;

b) väzenie rovná sa tuhému väzeniu podľa ustanovení vojenského trestného zákona;

c) žalár podľa ustanovení trestného zákona a žalár podľa ustanovení vojenského trestného zákona sú rovnaké;

d) trestnica rovná sa ťažkému žaláru podľa ustanovení vojenského trestného zákona.

(²) Ak by podľa platných zákonov vojenskej súdy okrem prípadov, uvedených v ods. 1, mali uložiť trest takého druhu, ktorý sa vo vojenskom trestnom práve nevyskytuje, majú uložiť namiesto neho trest, ktorý podľa trestného práva vojenského je onomu druhu trestu najbližší.

§ 45.

(¹) Ak sa vyskytne tak závažná pohľadujúca okolnosť, že by trest v zákone určený bol neprímerane prísny, rozhodujúci súd je oprávnený:

a) namiesto trestu smrti zastrelením uložiť doživotný alebo dočasný žalár prípadne ťažký žalár, najmenej trojročný; ťažký žalár treba uložiť len, ak na trestný čin, i keď pri tom niet osobitných znakov, ktoré odôvodňujú uloženie trestu smrti, je v zákone určený ťažký žalár,

b) trest žalára alebo ťažkého žalára, ktorý by sa mal vymerať od desať do dvadsať rokov alebo doživotne, snížiť bez zmeny druhu trestu, nie však pod tri roky,

c) trest žalára alebo ťažkého žalára, ktorý by sa mal vymerať od päť do desať rokov, snížiť čo do trvania, nie však pod jeden rok, ako aj premeniť trest ťažkého žalára na trest žalára.

(²) Ustanovenia ods. 1 možno použiť aj na tresty, určené na pokus trestného činu alebo pre vinníka, ktorý trestný čin spáchal pred dovršením 20. roku.

§ 46.

(¹) Ak bol obžalovaný, proti ktorému bol už vynesenej odsudzujúci rozsudok, uznaný vinným v takom trestnom čine, ktorý spáchal ešte pred vynesením onoho odsudzujúceho rozsudku, treba vymerať trest podľa trestnej sadzby, určenej na čin, o ktorý ide, avšak treba pri tom prihliadnúť na trest, uložený skorším rozsudkom, a to tak, aby oba tresty spolu neprevyšovali hornú hranicu zákonného trestu, určeného na trestný čin prisnejšie trestný. Súd podľa okolností môže v takýchto prípadoch aj úplne pominúť vymeranie trestu za trestný čin novo najavo vyšlý.

(²) Na trest uložený skorším rozsudkom sa nehľadí, ak bol odpustený alebo ak jeho vykonateľnosť zanikla.

§ 47.

Krivá prisaha a krivá výpoveď, hoci aj neprisažná, vykonaná po zákonom napomenutí pred vojenským prokurátorom, tresce sa podľa ustanovení § 504, písm. a) vojenského trestného zákona.

§ 48.

Premĺčanie trestného stihania sa pretrhuje každým opatrením, ktoré urobí vo-

jenský prokurátor alebo hlavný vojenský prokurátor, prípadne vojenský súd alebo hlavný vojenský súd proti vinníkovi pre spáchaný trestný čin.

§ 49.

(¹) Predmety, ktorými bol trestný čin spáchaný alebo ktoré pochádzajú z trestného činu, ak sú vlastníctvom vinníka, majú sa zhabať; ak je však ich držba, používanie alebo rozširovanie vôbec zakázané, alebo ak ohrozujú bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť alebo verejný poriadok, majú sa zhabať aj v prípadoch, ak nepatria vinníkovi.

(²) Predmety, zhabané podľa ods. 1, prepadajú v prospech štátu. Tieto predmety sa podľa rozhodnutia súdu uschovávajú, zničia alebo predajú na verejnej dražbe. Odpredajom týchto predmetov docielený výťažok plynie do štátnej pokladnice.

(³) Ak nerozhodol súd o zhabaní za súdneho pokračovania, rozhodne o tom dodatočne. Ak sa nekonalo súdne pokračovanie o trestnom čine, o zhabaní rozhodne súd, ktorý by mal rozhodovať o trestnom čine. V oboch prípadoch rozhoduje súd o zhabaní na verejnom pojednávaní usnesením za prímerného použitia predpisov zákona č. 232/1941 Sl. z. o hlavnom pojednávaní s odchýlkami, uvedenými v ods. 4 až 7. Súd rozhoduje len o zhabaní.

(⁴) Na verejné pojednávanie podľa ods. 3 treba predvolať obžalobcu a podľa možnosti všetky osoby, ktoré by mohli byť postihnuté zhabaním. Tieto osoby majú rovnaké práva ako obžalovaný.

(⁵) Ak niektorá z osôb, predvolaných podľa ods. 4, — vyjímúc obžalobcu — sa na verejné pojednávanie nedostavi a nedá sa ani zastúpiť, neprekáža to pojednávaniu a rozhodovaniu.

(⁶) Ak osoby, ktoré by boly zhabaním postihnuté, sú neznáme, alebo sa zdržujú na neznámom mieste, treba im ustanoviť obhajcu.

(⁷) Proti usneseniu súdu, vynesenejmu v pokračovaní podľa ods. 3, pripúšťa sa sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť s odôvodnením treba podať do troch dní od vyhlásenia usnesenia na súde, ktorý

rozhodol o zhabaní. O ďalšom postupe plati všeobecne ustanovenia o sfažnosti.

§ 50.

Všetky ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na vedľajšie tresty, treba primerane použiť aj na zhabanie predmetov.

DIEL VII.

Výkon zákona.

§ 51.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

aj za ministra Čatloša.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza.

Dr. Pružinský v. r.

263.

Vyhláška ministra financií

zo dňa 13. decembra 1941,

ktorcu sa uverejňuje oznámenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o vydaní 50-korunových bankoviek s dátumom 15. októbra 1940.

Podľa §§ 28 a 36 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. vyhlasujem oznámenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 11. decembra 1941 o vydaní 50-korunových bankoviek s dátumom 15. októbra 1940.

Dr. Pružinský v. r.

Oznámenie

Slovenskej národnej banky v Bratislave o vydaní 50-korunových bankoviek s dátumom 15. októbra 1940.

Slovenská národná banka oznamuje podľa § 28 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z., že dňa 18. decembra 1941 začne vydávať vo svojom hlavnom ústave v Bratislave, ako aj vo všetkých svojich filiálkach bankovky po 50 korunách slovenských

s dátumom 15. októbra 1940. Popis týchto bankoviek sa pripojuje.

V Bratislave dňa 11. decembra 1941.

Slovenská národná banka v Bratislave.

Dr. Karvaš v. r.,
guvernér.

Kollár v. r.,
riaditeľ.

Popis

päťdesiatkorunovej bankovky zo dňa
15. októbra 1940.

Bankovka je vytlačená na bezdrevnom papieri s vodotlačou, ktorá v papieri presvítá na okraji bankovky, kresliac hlavu ženy jednak tónmi svetlejšími ako papier, na tvári a vlnách vlasov hlavy, a jednak tónmi tmavšími, v obrysoch a tieňoch hlavy.

Bankovka je 68 mm široká a 127 mm dlhá.

V triptychu tlačových obrazcov, ktoré okrem bieleného okraja vyplňujú celú plochu papiera, je ponechaná po oboch stranách bankovky jedna plocha bez obrazca vo forme obdĺžnika, do ktorého zapadá vodotlač a hodnotové štítky. Táto plocha je rastrovaná. Bankovka je orámovaná stále sa opakujúcimi slovenskými ornamentmi, v ktorých je umiestnený na rubovej strane pod stredným obrazcom text:

„Falšovanie bankoviek sa trestá“.

Lícna strana bankovky je tlačena farbou ružovou a modrozelenou, technikou medoryteckou. Rubová strana je vytlačená farbou svetlohnedou až modrozelenou a technikou kníhtlačovou.

Na oboch stranách bankovky pod obrazovou výzdobou naľavo je vytlačené drobným písmom meno návodcu návrhu bankovky: „A. KAILICH“ a vpravo je vytlačené označenie tlačiarne: „GIESECKE & DEVRIENT“.

Líce a rub bankovky sa skladá z troch obrazcov.

Líce bankovky: Prvý obrazec zobrazuje dve devy v slovenských ľudových krojoch. Obidve postavy sú v rámci, ktorého záhlavná plocha a podstavcová línia sú vyzdobené slovenskými motívmi. Predná postava zakrýva postavu devy druhej a drží v rukách kylicu klasov.

Do stredného poľa bankovky je umiestnený svitok pergamenového papiera, ktorý je vyplnený slovenskými motívmi, ktoré zhusené v ružicu, v strede obrazca ob-

kolesujú štátny znak Slovenskej republiky. V prostrednom obraze je umiestený text líca bankovky tohto znenia:

TATO BANKOVKA, VYDANA PODLA
VLÁDNEHO NARIADENIA S MOCO
ZAKONA ZO DŇA 4. APRÍLA 1939
ČÍSLO 44 SL. Z., PLATI

PÄTDESIAT
KORÜN SLOVENSKYCH

V Bratislave dňa 15. októbra 1940.

SLOVENSKA
NARODNÁ BANKA
V BRATISLAVE

Dr. Karvaš
guvernér

Kollár
riaditeľ

V treťom poli je už spomínaný obdĺžnik vodotlača, pričom v záhlaví obdĺžnika vidíme štítok s hodnotou bankovky, uvedenou v číslach, ktorý štítok zdobia slovenské motívy. Pod horným štítkom je umiestnené označenie série, pozostávajúce z veľkej a malej písmeny abecedy a nad dolným štítkom šesťmiestne číslo bankovky.

Rub bankovky je tiež rozdelený na tri polia obrazcov.

V prvom obraze je umiestený obdĺžnik vodotlača, ktorý v záhlaví a podstavci obsahuje dva štítiky; v hornom elipsovitom štítiku je hodnota bankovky v číslach, v dolnom obdĺžnikovom štítiku vidíme hodnotu bankovky vyjadrenú písmom: „PÄT-

DESIAT KORÜN SLOVENSKYCH“. Štítiky sú ozdobené slovenskými motívmi. V prostredku dlhších strán je vsunutá po oboch týchto stranách časť ozdoby, slovenská stuha, ktorá sa vinie pozdĺž celého rubu bankovky, prepletajúc strednú časť bankovky. Táto plocha je tiež rastovaná.

Stredný obrazec obsahuje v polkruhovom rámci obraz Oravského zámku. Pod týmto obrazcom sú tri obdĺžniky, z ktorých prostredný obsahuje hodnotu bankovky „50 KORÜN SLOVENSKYCH“; v ľavom je hodnota bankovky v jazyku nemeckom „FÜNFZIG KS“, v pravom — v jazyku maďarskom „ÖTVEN KS“ a rusínskom „ПЯТЬ/ДЕСЯТЬ“. Pozdĺžne pod týmito štítkami vidíme ozdobu so slovenským motívom, vyplň nad polkruhom obrazca je tiež ozdobená slovenskými motívmi.

Podklad tretieho obrazca je rastovaný a v prostredku vidíme prefatý motív slovenskej stuhy pozdĺž bankovky. V podstavci obrazca je ozdoba zo slovenských motívov a v nej je umiestený obdĺžnik s nápisom „REPUBLIKA SLOVENSKÁ“. Z prostredku motívov, rámujuúcich tento obdĺžnik, vyrastá plamenná kytica slovenského motívu, ukončená v hlave obdĺžnika trojdielnou motívovou ružicou, v strede ktorej je umiestený v kruhu znak dvojkríža a po oboch stranách tohto znaku písmená „R. S.“.

Slovenský zákonník

Čiastka 73.

Vydaná dňa 23. decembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (264.—266.) 264. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa predlžuje účinnosť nariadenia s mocou zákona o zálohovom vyplácaní výpomocí na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku. — 265. Nariadenie s mocou zákona o nezapočítateľnosti niektorých plnení zamestnávateľov do pracovného zárobku vo verejnoprávnom poistení. — 266. Nariadenie s mocou zákona o splnomocnení Robotníckej sociálnej poisťovne a Penzijného ústavu súkromných úradníkov v Bratislave na poskytnutie jednorázovej zimnej výpomocy ich dôchodcom.

264.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 15. decembra 1941,

ktorým sa predlžuje účinnosť nariadenia s mocou zákona o zálohovom vyplácaní výpomocí na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť nariadenia s mocou zákona č. 294/1940 Sl. z., predĺžená nariadením s mocou zákona č. 178/1941 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1942.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

265.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 15. decembra 1941

o nezapočítateľnosti niektorých plnení zamestnávateľov do pracovného zárobku vo verejnoprávnom poistení.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Vianočné, povinne poskytované zamestnávateľmi podľa vyhlášok predsedu Ústredného úradu práce, vydaných po 1. novembri 1941 na základe zákona č. 283/1940 Sl. z., nepovažuje sa za pracovný zárobok (služobné požitky) v smysle právnych predpisov o verejnoprávnom poistení (zák. čl. XVI/1900, zák. čl. XIX/1907, zák. č. 242/1922 Sb. z. a n., zák. č. 221/1924 Sb. z. a n., zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., a právne predpisy tieto zákony meniace a doplňujúce, ako aj nar. s mocou zákona č. 350/1940 Sl. z. a nar. s mocou zákona č. 55/1941 Sl. z.).

(²) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na plnenia, ktoré zamestnávateľ poskytuje zamestnancom ako vianočné (vianočná výpomoc, novoročné, remunerácia, trinásť plat a pod.) na základe smluvy, dohody, služobného poriadku (pragmatiky) alebo zvyklostí.

(³) Ustanovenie odseku 1 platí obdobne aj o jednorázovej mimoriadnej výpomoci, povinne poskytovanej poľnohospodárskym sezónnym a domácim žatvárskym robotníkom na základe vyhlášok predsedu Ústredného úradu práce, vydaných podľa zákona č. 283/1940 Sl. z.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

266.**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 15. decembra 1941**

o splnomocnení Robotníckej sociálnej poisťovne a Penzijného ústavu súkromných úradníkov v Bratislave na poskytnutie jednorázovej zimnej výpomocy ich dôchodcom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Robotnícka sociálna poisťovňa v Bratislave môže svojim dôchodcom — okrem Židov (§ 1 nar. č. 198/1941 Sl. z.) — poskytnúť za rok 1941 jednorázovú zimnú výpomoc, a to:

a) dôchodcom invalidného a starobného poistenia (zák. č. 221/1924 Sb. z. a n.) vo výške dvojnásobku mesačného dôchodu, v to počítajúc aj sumu štátneho príspevku,

b) dôchodcom provizného poistenia banického (zák. č. 242/1922 Sb. z. a n.) takto: požívateľom invalidnej alebo starobnej provízie Ks 400, požívateľom vdovskej provízie Ks 200.—, požívateľom sirotskej provízie Ks 100.— a požívateľom invalidnej alebo starobnej provízie na každé dieťa do dokonaného 17. roku veku Ks 60.—.

(²) Robotnícka sociálna poisťovňa môže vyplatiť výpomoc uvedenú v odseku 1, len tým dôchodcom invalidného, starobného a provizného poistenia, ktorí dôchodok z týchto poistení požívali za mesiac november 1941.

§ 2.

(¹) Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave môže svojim dôchodcom

(zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.) — okrem Židov (nar. č. 198/1941 Sl. z.) — poskytnúť za rok 1941 jednorázovú zimnú výpomoc, a to k dôchodku invalidnému a starobnému 600 Ks, vdovskému a vdoveckému 300 Ks, sirotskému a rodičovskému 200 Ks a príspevku na výchovu 100 Ks, ak ročný dôchodok požívateľov z penzijného poistenia, v to počítajúc aj sumu štátneho príspevku podľa § 176 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich, s touto výpomocou neprevyšuje u dôchodku invalidného a starobného 13.200 Ks, vdovského a vdoveckého — 7.200 Ks, sirotského a rodičovského — 3600 Ks a u príplatku na výchovu — 1800 Ks.

(²) Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave môže poskytnúť zimnú jednorázovú výpomoc podľa odseku 1 len tým dôchodcom penzijného poistenia, ktorí požívali príslušný dôchodok za mesiac november 1941.

§ 3.

Jednorázová zimná výpomoc môže byť vyplatená aj dedičom dôchodcu.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 74.

Vydaná 31. decembra 1941.

Ročník 1941.

OBSAH: (267.—292.) 267, Nariadenie s mocou zákona o ochrane nájomníkov. — 268, Zákon, ktorým sa mení a predlžuje účinnosť zákona o dani z obratu a dani prepychovej a predlžuje účinnosť zákona o prirázkach k dani z obratu a k dani prepychovej. — 269, Vládne nariadenie, ktorým sa vydáva doplnok k soznamu prepychových predmetov a výkonov. — 270, Zákon o nemocenskom poistení verejných zamestnancov. — 271, Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa predlžuje účinnosť niektorých ustanovení nariadenia s mocou zákona o zmene ustanovení, lykajúcich sa poisťovne Star. — 272, Vládne nariadenie o zriadení vojenských súdov a určení ich obvodov. — 273, Nariadenie s mocou zákona o dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách. — 274, Zákon, ktorým sa mení a doplňuje zákon o príroči pre pohľadávky proti bývalému československému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru. — 275, Nariadenie s mocou zákona o hospodárskej kontrolnej službe. — 276, Nariadenie s mocou zákona o daňových úľavách na opravy domov. — 277, Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa predlžuje nariadenie s mocou zákona o finančných úľavách pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní. — 278, Zákon o niektorých otázkach penzijného poistenia Židov-súkromných zamestnancov vo vyšších službách. — 279, Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení a doplňuje zákon o požadovaní dopravných prostriedkov pre vojenské účely. — 280, Zákon, ktorým sa mení a doplňuje zákon o priamych daniach. — 281, Vládne nariadenie o predĺžení lehôt podľa zákona o niektorých opatreniach na ochranu známk. — 282, Nariadenie s mocou zákona o predĺžení zmenkoprávných lehôt. — 283, Nariadenie s mocou zákona o úprave niektorých zmenkoprávných lehôt. — 284, Zákon o zmene zákona č. 232/1940 Sl. z. o využití liečivých a minerálnych prameňov na ciele verejného zdravotníctva. — 285, Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa rozširuje vládne nariadenie o obilných záložných listoch a verejných obilných skladiškách na niektoré poľnohospodárske plodiny. — 286, Nariadenie s mocou zákona o vzdelaní a výcviku porodných pomocní. — 287, Nariadenie s mocou zákona o pomoci motorizmu. — 288, Zákon o služobných platoch opatrovateliek na niektorých nešťastných opatrovniach. — 289, Nariadenie s mocou zákona o revízií živaostenských oprávení. — 290, Nariadenie s mocou zákona o mimoriadnych zásahoch do oprávnenia hostinských a výčapníckych živností. — 291, Vyhláška predsedu vlády o školských štatistických tlačivách. — 292, Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

267.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 15. decembra 1941 o ochrane nájomníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Diel prvý.

O výpovedi.

§ 1.

(¹) Prenajímatelia bytov môžu vypovedať nájomnú smluvu len so svolením okresného súdu, v ktorého obvode je byt. Svo-

lenie k výpovedi možno dať len z dôležitých dôvodov.

(²) Za dôležitý dôvod (ods. 1) sa považuje najmä:

a) ak nájomník ujednané alebo v pripustnej miere zvýšené (§ 8) nájomné nespornej výšky, hoci bol doporučeným listom upomenutý, nezaplatil po uplynutí obvyklej alebo na platenie nájomného dohodnutej lehoty do konca lehoty, ktorú povolil prenajímateľ aspoň na 24 hodín od upomienky;

b) ak bol nájomník alebo člen jeho domácnosti odsúdený pre trestný čin, ktorý sa stíha z úradnej moci, spáchaný na prenajímateľovi alebo členovi jeho domácnosti byvajúcom v dome, alebo pre trestný

čin proti bezpečnosti cti, spáchaný na týchto osobách, alebo pre trestný čin proti cudziemu majetku, spáchaný na obyvateľoch domu;

c) ak bol nájomník vypovedaný z územia Slovenskej republiky, alebo ak bol nájomník, ktorý v byte sám býva, vypovedaný z obce;

d) ak má nájomník iný a dostatočný byt v obci a ak nepotrebuje byt pre výkon alebo pri výkone svojho povolania, alebo ak nebýva v byte trvale, lebo má primeraný byt inde;

e) ak nájomník bez povolenia, potrebného podľa zákona, používa byt na iné ciele než k obývaniu;

f) ak nájomník, členovia jeho domácnosti alebo osoby, ktoré nájomník prijal do bytu alebo do svojich služieb, porušujú opätovne hrubo poriadok v dome, alebo ak spôsobujú svojim chovaním v dome oprávnené pohoršenie a nájomník, hoci bol vyzvaný, neurobil možnú nápravu;

g) ak nájomník proti ujednanému zákazu alebo bez svolenia vlastníka domu dal do podnájmu alebo celý byt alebo len jeho časť, ale sám býva trvale inde;

h) ak najomník najaté miestnosti celkom alebo zčasti so zariadením alebo bez neho dal do podnájmu za úplatu, ktorá je vzhľadom na nájomné, ním samým platené, neprimerane vysoká;

i) ak preukáže prenajímateľ právoplatné úradné povolenie na užitočnejšiu stavbu, ktorú nemožno vykonať bez vyprázdnenia najatých miestností. Výpoveď podľa tohto ustanovenia možno dať najmenej na tri mesiace. Ak prenajímateľ zo svojej viny nezačne so stavbou do troch mesiacov po odovzdaní bytu, alebo v nej nepokračuje nepretržite, je povinný nájomníkovi prenajať byt znovu, zaplatiť mu sťahovacie trovy a nahradiť inú škodu;

j) ak sa chce vlastník domu nasťahovať trvale do bytu vo svojom dome, ktorý má len jeden alebo dva byty, ak vlastníctvo tohto domu nadobudol pred 31. decembrom 1931;

k) ak majiteľ továrenského, živnostenského alebo poľnohospodárskeho podniku potrebuje byt, zriadený pri podniku, na ciele prevádzky, a to pre ubytovanie zamestnancov podniku;

l) ak sa prenajímateľ chce nasťahovať do bytu vo svojom dome, ktorého vlastníctvo nadobudol najmenej dva roky pred podaním návrhu na výpoveď; ak ide o byt, pozostávajúci z jednej obytnej miestnosti

a kuchyne s príslušenstvom alebo o byt menší, možno dať výpoveď len, ak prenajímateľ zadovážil nájomníkovi náhradný byt, ktorý súd uzná za dostatočný. Ustanovenie toto nemožno použiť, ak má prenajímateľ primeraný byt vo svojom alebo manželovom (manželkinom) dome, alebo ak je v jeho alebo v dome manželovom (manželkinom) primeraný byt, ktorý nepodlieha ustanoveniam tohto nariadenia a neobývajú ho príslušníci rodiny prenajímateľovej;

m) ak prenajímateľ potrebuje byt v dome, ktorého vlastníctvo nadobudol najmenej dva roky pred podaním návrhu na výpoveď, pre svoje ženaté alebo vydaté deti alebo pre deti, ktoré sobášom mienia založiť vlastnú domácnosť a nemajú dostatočný vlastný byt; ak ide o byt, pozostávajúci z jednej obytnej miestnosti a kuchyne s príslušenstvom alebo o byt menší, možno dať výpoveď len, ak prenajímateľ zadováži nájomníkovi náhradný byt, ktorý súd uzná za dostatočný. Ustanovenie toto nemožno použiť, ak je v dome prenajímateľovom, jeho manžela (manželky), osôb, ktoré chce prenajímateľ do bytu nasťahovať, alebo ich rodičov, primeraný byt, ktorý nepodlieha ustanoveniam tohto nariadenia a neobýva ho prenajímateľ alebo príslušníci jeho rodiny. Ak bola podľa tohto ustanovenia daná výpoveď z iného bytu v tom istom dome, možno použiť toto ustanovenie len po uplynutí jedného roku;

n) ak prenajímateľ potrebuje prevádzovňu v dome, ktorého vlastníctvo nadobudol najmenej dva roky pred podaním návrhu na výpoveď, pre seba, svojho manžela (manželku) alebo svoje dieťa. Ustanovenie toto nemožno použiť, ak je v dome prenajímateľovom, jeho manžela (manželky) alebo jeho dieťaťa primeraná prevádzovňa, nepodliehajúca ustanoveniam tohto nariadenia;

o) ak nájomník má v obci, v ktorej býva, alebo vykonáva svoje povolanie, dom, v ktorom je primerane veľký byt, nepodliehajúci ustanoveniam tohto nariadenia; ustanovenie toto možno použiť len na miestnosti, užívané na bývanie;

p) ak nájomníka právoplatný rozsudok alebo výrok živnostenského úradu zbavil živnostenského oprávnenia, alebo ak ho súd odsúdil pre úžeru alebo pre trestné činy, uvedené v §§ 387, 414 a 416 zák. čl. V/1878 a v § 4 zák. čl. V/1916. Z týchto dôvodov možno dať výpoveď len z miestností, užívaných na prevádzkovanie živno-

stí, ktoré nie sú časťou bytu; ak sa vzťahovala nájomná zmluva aj na iné miestnosti, určí nájomné, pripadajúce na tieto miestnosti, na návrh súd po potrebnom vyšetrení;

r) ak preukáže cudzí štát, ktorý je vlastníkom domu, že potrebuje miestnosti na ciele svojej diplomatickej misie alebo svojho konzulárneho úradu, alebo že ich potrebuje pre ubytovanie zamestnancov tejto misie alebo úradu, avšak len v prípade, ak nadobudol vlastníctvo domu pred 1. aprílom 1928 a ak používa Slovenská republika tie isté výhody v štáte, o ktorý ide. Vyhlásenie o tom, či je vzájomnosť zachovávaná, dáva súdu v prípadoch pochýbných Ministerstvo pravosúdia po dohode s ministrom zahraničných vecí; toto vyhlásenie je pre súd záväzná.

(²) Ak bola pripustená výpoveď z dôvodov, uvedených v ods. 2 pod písm. j) až n), je prenajímateľ povinný vypovedanému nájomníkovi znovu prenajať byt alebo inú miestnosť a nahradiť mu zavinenu škodu, ak byt alebo miestnosť nebudú do štyroch týždňov po vyprázdnení použité na cieľ, pre ktorý bola výpoveď povolená. Do tejto lehoty sa nepočíta čas potrebný na úpravu miestnosti, ak sa s úpravou započalo najneskoršie do 14 dní po uprázdnení miestnosti a ak sa v nej riadne pokračuje.

(¹) Pojem náhradného bytu, dostatočného podľa ods. 2 písm. l) a m) určuje vládne nariadenie č. 103/1930 Sb. z. a n.

§ 2.

(¹) Smluvy nájomné, uzavreté na určitú dobu po 3. máji 1920, pokladajú sa počas platnosti tohto nariadenia za uzavreté na neurčitú dobu s výpovednou lehotou, určenou osobitnými predpismi alebo v mieste obvyklou. Na výpoveď prenajímateľovu treba použiť ustanovenia § 1 s tým obmedzením, že pred uplynutím dojedanej nájomnej doby môže prenajímateľ vypovedať takú smluvu len z dôvodov, uvedených v § 1 ods. 2 písm. a) až e), g), h) a i) a v § 3, ods. 2.

(²) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na smluvy nájomné, uzavreté na určitý čas, kratší ako tri mesiace, výmú, žeby nájomník používal byt so svolením prenajímateľovým ďalej ako tri mesiace.

§ 3.

(¹) V čase platnosti tohto nariadenia môže prenajímateľ žiadať zrušenie nájom-

nej smluvy bez výpovede len, ak zneužíva nájomník byt na veľkú škodu prenajímateľovu, alebo ak treba prenajať slávisku zariadenia stavebného úradu znovu slávať alebo zručiť.

(²) Z dôvodov uvedených v ods. 1 možno tiež povoliť výpoveď podľa § 1.

§ 4.

(¹) Ak chce prenajímateľ dať výpoveď, urobí tak písomne alebo protokolárnym návrhom na okresnom súde, v ktorého obvode je byt. V návrhu treba uviesť okrem bytu a času, na ktorý sa dáva výpoveď, dôvod výpovede a dôkazy. Ak ide o dôvod výpovede podľa § 1 ods. 2 písm. k), treba potrebu podniku preukázať právoplatným potvrdením okresného úradu. V žiadosti o potvrdenie treba označiť meno nájomníka, ktorému má byť daná výpoveď a zamestnanca, pre ktorého majiteľ podniku byt potrebuje. Nájomníka treba o pokračovaní upovedomiť. Proti potvrdeniu môže si sťažovať majiteľ podniku a nájomník na župnom úrade, ktorý rozhoduje s konečnou platnosťou. Iné dôvody v pokračovaní nemožno si všimnúť.

(²) Súd vypočújúc strany, vykoná v mimospornom pokračovaní potrebné vyšetrovania a vysloví usnesenie, či pripustí výpoveď; súčasne rozhodne o útratách. V usnesení, ktorým súd pripustí výpoveď, udá súčasne určitý čas, kedy sa nájom skončí, a nariadi nájomníkovi s pohrozením exekúciou, aby odovzdal byt v určenom čase. Ak uplynula už v čase, kedy súd povoľuje výpoveď, dojednaná alebo osobitnými predpismi určená alebo v mieste obvyklá výpovedná lehota, určí súd čas, kedy sa skončí nájom, a to pri nájme na neurčitú dobu — tak, akoby výpoveď bola daná v najbližšej výpovednej lehote, ak sa výpoveď nenavrhovala pre lehotu ešte neskoršiu, a pri nájme na určitú dobu — tak, aby nájomca mal na vyprázdnenie primeraný čas.

(³) Svolenie k výpovedi z dôvodu uvedeného v § 1 ods. 2 písm. a) môže súd odprieť, ak nájomník zaplatí dlžné nájomné najneskoršie pred skončením pokračovania.

(⁴) Proti usneseniu možno podať rekurz do 8 dní od doručenia na krajský súd; rekurz sa má podať na okresnom súde. Proti usneseniu krajského súdu sa opravný prostriedok nepripúšťa. Vyhovujúce právoplatné usnesenie nahrádza platnú výpoveď.

§ 5.

O útratách pokračovania platia zásady pokračovania sporného.

§ 6.

(¹) Po smrti nájomníkovej vstupujú do nájomnej zmluvy o byte príslušníci jeho rodiny, ak bývali v jeho byte v čase jeho smrti už aspoň tri mesiace, nemajúc vlastného bytu. Ak niet takých osôb, alebo ak ide o iné miestnosti než byt, platia na prechod práv z nájomnej zmluvy na dedičov nájomníkových a na pomer medzi dedičmi a prenajímateľom ustanovenia občianskeho práva.

(²) Ak nájomník zanechá spoločnú domácnosť so svojou rodinou a spoločný byt opustí, prechádzajú práva a povinnosti nájomníka na príslušníkov jeho rodiny, ak títo nevyhlásia do týždňa, že nechcú pokračovať v nájomnom pomere.

§ 7.

(¹) Ustanovenia predchádzajúcich paragrafov sa vzťahujú aj na nájomné zmluvy o prevádzaní živností v najatých miestnostiach.

(²) Účinnosť ustanovení §§ 1 až 6 a ustanovení ods. 1 tohto paragrafu nemožno vylúčiť alebo obmedziť zmluvou strán.

Diel druhý.

Nájomné.

§ 8.

(¹) O zvýšení nájomného, o primeranosti úplaty za užívanie zariadenia prenajatého bytu a iného dojednaného plnenia platia ustanovenia zákona č. 63/1940 Sl. z. a právne predpisy vydané na jeho základe.

(²) Podnájomné s vedľajšími poplatkami nesmie byť väčšie ako nájomné s vedľajšími poplatkami, ktoré platí nájomník, a ak bola daná len časť bytu do podnájomu, — ako pomerná časť nájomného s vedľajšími poplatkami, pripadajúcimi na časť danú do podnájomu.

(³) Nájomník je povinný na žiadosť vlastníka domu oznámiť mu každý podnikom a súčasne udať meno a povolanie podnájomníka, výšku podnájomného a výšku úplaty za užívanie zariadenia bytu a iné dojednané plnenia.

§ 9.

Prenájom alebo postúpenie bytu s podmienkou, že nájomník kúpi zariadenie by-

tu, je zakázané. Čo bolo z tohto dôvodu platené, možno požadovať späť so zákonnými úrokmi.

§ 10.

(¹) Zakázané sú všetky právne úkony, ktorými doterajší nájomník alebo iný užívateľ bytu dáva sebe alebo niekomu inému niečo poskytovať alebo sľubovať za postúpenie bytu alebo v súvislosti s tým, alebo ktorými prenajímateľ okrem nájomného dáva poskytovať alebo sľubovať sebe alebo niekomu inému niečo za to, že prenájma byt, alebo ktorými si niekto dáva poskytovať alebo sľubovať neprimeranú odmenu za sprostredkovanie nájmu.

(²) Čo bolo plnené proti ustanoveniu ods. 1, možno požadovať späť so zákonnými úrokmi. Tohto nároku na vrátenie nemožno sa zriecť vopred. Nárok na vrátenie sa premlčuje do 6 mesiacov od zrušenia nájomnej zmluvy.

Diel tretí.

Ustanovenia všeobecné a trestné.

§ 11.

(¹) Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú na byty, pozostávajúce okrem kuchyne a izby pre slúžku z jednej obytnej miestnosti, a na byty menšie, prenajaté v oboch prípadoch pred 1. januárom 1940, a na miestnosti, ktoré nie sú časťou bytu a majú povahu malých prevodzovien, a to aj v prípadoch, v ktorých už bola prípadne daná výpoveď k 31. decembru 1941.

(²) Ustanovenia tohto nariadenia vzťahujú sa, nakoľko nie je inak ustanovené, i na jednotlivé časti bytu a akékoľvek iné miestnosti, ktoré sú predmetom nájomnej alebo podnájomnej zmluvy, ale len ak patria k bytu, určenému v ods. 1.

(³) Príslušníkmi rodiny podľa ustanovení tohto nariadenia sú: manžel, príbuzní v linii priamej a súrodenci.

§ 12.

(¹) Ustanovenia tohto nariadenia sa nevzťahujú na domy, ktoré sú od 1. novembra 1918 vo vlastníctve osady, obce, župy, sociálne poisťovacieho ústavu alebo stavebného združenia, ktoré bolo uznané za obecne prospešné, na domy vo vlastníctve alebo správe štátu, na domy, ktoré sú vo vlastníctve železníc alebo železničných

fondov, a na byty (prevodzovne), v ktorých nájomníkom je Žid (§ 1 nariadenia č. 198/1941 Sl. z.).

(²) Ak ide o domy obce alebo župy, je výpoveď prípustná len na základe právoplatného usnesenia obecnej rady u obce — župného výboru u župy.

§ 13.

Výhody tohto nariadenia používajú aj príslušníci cudzieho štátu za rovnakých podmienok ako príslušníci Slovenskej republiky, ak cudzí štát postupuje voči príslušníkom Slovenskej republiky v tomto ohľade rovnako ako voči svojim štátnym príslušníkom.

§ 14.

Zápisnice a podania v súdnom pokračovaní podľa tohto nariadenia, podliehajú poplatkom určeným pre pokračovanie mimosporné; z konečného usnesenia má sa zaplatiť poplatok, rovnajúci sa polovičnému rozsudocnému (§§ 14 a 15 zák. čl. XLIII/1914).

§ 15.

Osobu, ktorá údaje požadované týmto nariadením učini nesprávne alebo neúplne, alebo vôbec neučini, alebo inak toto nariadenie obchádza, ako aj toho, kto sa dopustí činov, ktoré sú podľa tohto nariadenia zakázané, — ak nejde čin prisnejšie trestný — potresce pre priestupok okresný (štátne policajný) úrad peňažným trestom do Ks 20.000.— alebo zatvorením do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest treba premeniť na zatvorenie v medziach trestu na slobode.

§ 16.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra s ministrom financií a ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického

Čatloš v. r.

268.

Zákon

zo dňa 19. decembra 1941,

ktorým sa mení a predlžuje účinnosť zákona o dani z obratu a dani prepychovej a predlžuje účinnosť zákona o prirážkach k dani z obratu a k dani prepychovej.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Článok I.

Účinnosť zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926 Sb. z. a n., č. 188/1930 Sb. z. a n., č. 56/1932 Sb. z. a n., č. 265/1935 Sb. z. a n. a č. 356/1938 Sb. z. a n. predlžuje sa s týmito zmenami:

1. V § 4 č. 11 prvá veta sa mení a znie: „dodávky a výkony nepodnikateľov (§ 5 ods. 1 č. 5), ak úplatá za jednotlivú dodávku alebo výkon nepresahuje 1000 Ks.“

2. V § 4 č. 17 druhá veta sa mení a znie: „Za rovnakých podmienok nepodliehajú dani dodávky a výkony pre obce, okresy a župy, ak daňovník preukáže, že z dodávky alebo výkonu bol zaplatený smluvný a kvitančný poplatok.“

3. Ustanovenia § 17 ods. 1, 2 a 4 sa zrušujú a nahrádzajú takto:

„(1) Daňovník je povinný podať do 14. februára každého roku príslušnému finančnému úradu I. stolice za minulý rok daňové soznanie o daňovom základe za daňové obdobie. V soznani treba uviesť, že bolo sozstavené podľa najlepšieho vedomia a svedomia. Vzorec soznania vydá Ministerstvo financií. Uplatňované srážkové položky je daňovník povinný preukázať na vyzvanie spôsobom, ktorý určí vláda nariadením; ak tak neučini v určenej, najmenej 14-dňovej lehote, nie je povinný finančný úrad I. stolice brať ich do úvahy.

(²) Ak sa podnik v daňovom období zruší, treba podať soznanie do 6 týždňov po jeho zrušení. Úplaty neskoršie prijaté treba soznať do 6 týždňov po zaplatení.

(³) Cudzozemskí podnikatelia (§ 5 ods. 3) sú povinní podať daňové soznanie každému finančnému úradu I. stolice, v ktorého obvode činnosť prevádzali, a to do 14 dní po uplynutí každého kalendárneho mesiaca, a ak ich činnosť netrvala celý kalendárny mesiac, — do 14 dní po jej ukončení. K daňovému soznaniu sú tieto podnikatelia povinní pripojiť sozstavenie úplat za dodávky a výkony, ktoré uskutočnili na predchádzajúcu objednávku.“

4. V § 19. ods. 1 veta prvá sa mení a znie: „Ak daňovník nepodá soznanie v zákonných lehotách (§ 17 ods. 1 až 4), alebo v lehote úradom predĺženej (§ 17 ods. 5), môže finančný úrad I. stolice stanoviť daňový základ odhadom bez ďalšej účasti daňovníka podľa pomôcok, ktoré má poruke.“

Článok II.

Účinnosť zákona č. 267/1935 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 281/1937 Sb. z. a n. a č. 358/1938 Sb. z. a n. sa predlžuje.

Článok III.

Tento zákon platí a nadobudne účin-

nosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Čatloš v. r.

269.

Vládne nariadenie zo dňa 19. decembra 1941,

ktorým sa vydáva doplnok k soznamu prepychových predmetov a výkonov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 26 ods. 1 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Za prepychové výkony podľa § 25 ods. 1 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926, 188/1930, 56/1932, 265/1935 a č. 356/1938 Sb. z. a n. sa po-

kladajú aj výkony, uvedené v pripojenom doplnku k soznamu prepychových predmetov a výkonov, ktorý je súčasťou tohto nariadenia.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister financií.

Doplnok k soznamu prepychových predmetov a výkonov.

B. Doplnok k soznamu prepychových výkonov.

Bež. pol.	Druh výkonu	Spôsob zdanenia
1	Kinematografické predstavenia. Pripomenka: Prepychovej dani nepodliehajú kinematografické predstavenia usporiadané výhradne pre dobročinné účely a predstavenia pre školské účely usporiadané v režii škôl, vyučovacích ústavov, ústavov pre školský a osvetový film a pod.	U toho, kto výkon uskutočňuje.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

270.

Zákon

zo dňa 18. decembra 1941

o nemocenskom poistení verejných
zamestnancov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

§ 1.

Poisťovňa.

(¹) Nemocenské poistenie verejných
zamestnancov obstaráva „Nemocenská
poisťovňa verejných zamestnancov“ (v ďal-
šom „poisťovňa“). Sídлом poisťovne je
Bratislava.

(²) Poisťovňa je právnu osobou. V spo-
roch ju zastupuje — ak je o to požiadané
— Finančná prokuratúra.

§ 2.

Orgány poisťovne.

Orgány poisťovne sú:

1. predseda s poradným sborom, prípadne
predsedníckou radou,
2. revizna komisia,
3. úradovne.

§ 3.

Predseda a jeho zástupca.

(¹) Predsedu ustanovuje a odvoláva
vláda na návrh ministra vnútra. Za
výkon svojej funkcie je predseda zod-
povedný ministrovi vnútra. Ak je predse-
da zaneprázdnený alebo neprítomný, za-
stupuje ho jeho zástupca. Zástupcu ustanovuje
minister vnútra na návrh predsedu.
Zástupca predsedu zúčastňuje sa na za-
sadnutiach poradného sboru, prípadne
predsedníckej rady, i keby nebol ich čle-
nom.

(²) Predseda spravuje poisťovňu a za-
stupuje ju navonok, svoláva schôdzky po-
radného sboru, prípadne predsedníckej ra-
dy a im predsedá. Podpisuje spolu s riadi-
teľom poisťovne (§ 9, ods. 1) všetky listi-
ny, ktorými poisťovňa nadobúda alebo
scudzuje práva alebo ktorými berie na
seba záväzky.

(³) Predseda vykonáva svoju funkciu
ako úrad čestný. Minister vnútra určí
predsedovi a jeho zástupcovi namiesto

prezenčného platu paušálnu mesačnú od-
menu z prostriedkov poisťovne.

§ 4.

Poradný sbor.

(¹) Predsedovi pri spravovaní ústavu
pomáha 8-členný poradný sbor. Každý člen
má náhradníka. Členov a náhradníkov
poradného sboru ustanovuje a odvoláva
minister vnútra na návrh predsedu. Člen-
mi a náhradníkmi poradného sboru môžu
byť len verejní zamestnanci.

(²) Predseda pri spravovaní poisťovne
je povinný si vyžadovať mienku poradné-
ho sboru, najmä vo veciach:

1. stanov poisťovne a ich zmien,
 2. hospodárskeho plánu, každoročného
rozpočtu a každoročnej uzávierky,
 3. nadobúdania, zafažovania a scudzova-
nia nehnuteľností — okrem nadobúda-
nia nehnuteľností v pokračovaní exe-
kúčnom a konkurznom —,
 4. smerníc pre ukladanie majetku po-
isťovne, založenia a používania vše-
obecnych a osobitných rezervných fon-
dov a penzijného prípadne prílepkova-
cieho penzijného fondu zamestnancov
poisťovne,
 5. počtu stálych zamestnaneckých miest
a služobného, platového, disciplinárneho
a zaopatrovacieho poriadku zamestnan-
cov poisťovne,
 6. zriadenia alebo zrušenia úradovní, určo-
vania ich príslušnosti a pôsobnosti,
 7. odpisu nedobytného poistného a iných
požiadaviek,
 8. kolektívnych smlúv s lekármi, lekár-
níkmi, zubnými technikmi, pôrodnými
asistentkami a liečebnými ústavmi.
- (³) Rozhodnutia predsedu vo veciach
uvedených v ods. 2, bodov 1, 3 až 6 schva-
ľuje minister vnútra a to v prípade bodov
4 a 5 v dohode s ministrom financií.
- (⁴) Rozhodnutia uvedené v ods. 3 pred-
loží predseda do 8 dní ministrovi vnútra.
Ak ich minister vnútra do 30 dní po ich
predložení nezruší, môže ich predseda vy-
konať.
- (⁵) Poradný sbor svoláva predseda po-
dľa potreby, najmenej dva razy do roka.

§ 5.

Predsednícka rada.

(¹) Predsednícku radu tvoria štyria čle-
novia poradného sboru, určení predsedom.

(²) Predseda svoláva predsednícku radu podľa potreby. Úlohou predsedníckej rady je v súrnych prípadoch namiesto poradného sboru vysloviť mienku vo veciach, ktoré sa predkladajú poradnému sboru.

§ 6.

Revízná komisia.

(¹) Revízná komisia pozostáva z predsedu a dvoch členov. Každý člen má náhradníka. Predsedu, členov a náhradníkov revíznej komisie ustanovuje a odvoláva minister vnútra.

(²) Revízná komisia skúma pokladnicu a účty poisťovne najmenej raz za štvrtroka, koná aj mimoriadne revízie, najmä na výzvu predsedu poisťovne, a skúma ročné účtovné uzávierky. O výsledku revízie podáva zpravu predsedovi poisťovne, ktorý ju predloží poradnému sboru prípadne predsedníckej rade.

§ 7.

Odmeny členov poradného sboru, predsedu a členov revíznej komisie.

Členovia poradného sboru, predseda, jeho zástupca a členovia revíznej komisie vykonávajú svoje funkcie ako úrad čestný. Majú nárok len na náhradu hotových výdavkov a na odmeny za účasť na zasadnutí. Výšku náhrad hotových výdavkov a odmien za účasť na zasadnutí určí predseda poisťovne a schvaľuje ju minister vnútra.

§ 8.

Úradovne.

(¹) Poisťovňa zriadi úradovne podľa potreby a určí obvody ich príslušnosti. Úradovne vykonávajú v zastúpení poisťovne úlohy, ktoré im sverí poisťovňa všeobecne alebo jednotlivé. Rozsah príslušnosti a pôsobnosti úradovní treba uverejniť vyhláškou ministra vnútra v Úradných novinách.

(²) Na čele úradovne je správca, ktorého menuje na návrh riaditeľa predseda poisťovne. Správca je bezprostredným predstaveným zamestnancov úradovne.

§ 9.

Zamestnanci.

(¹) Riaditeľa poisťovne a jeho zástupcu ustanovuje a odvoláva predseda. Ustanovenie alebo odvolanie schvaľuje minister

vnútra. Riaditeľ prípadne jeho zástupca je osobne zodpovedný predsedovi. Vede bežnú správu poisťovne a pripravuje návrhy pre predsedu; zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru a predsedníckej rady a vykonáva funkcie, ktoré mu prikazuje služobný a disciplinárny poriadok pre zamestnancov. Podrobnosti upravujú stanov a inštrukcie.

(²) Zamestnancov ustanovuje a prepúšťa predseda poisťovne po vypočutí riaditeľa.

(³) Zamestnancami poisťovne môžu byť len štátni občania. Výnimku môže povoliť minister vnútra.

(⁴) Zamestnanci skladajú predpísanú prisahu do rúk predsedu alebo jeho poverenca.

(⁵) Zamestnanci majú vo svojej úradnej činnosti povinnosť verejných zamestnancov a požívajú ochranu ako verejní zamestnanci.

(⁶) Služobný, platový, disciplinárny a zaopatrovací poriadok zamestnancov poisťovne vydá predseda a schvaľuje ich minister vnútra po dohode s ministrom financií. Úhrn služobných požitkov a odmien zamestnancov, ako aj úhrn odmien funkcionárov poisťovne nesmie presahovať služobný plat štátnych zamestnancov podľa 1. platovej stupnice (zák. č. 103/1926 Sb. z. a n., časť prvá).

§ 10.

Štátny dozor.

(¹) Poisťovňa a všetky zariadenia pre poistenie podľa tohto zákona podliehajú dozoru ministra vnútra a po stránke účelnosti a úspornosti hospodárenia Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu.

(²) Minister vnútra môže kedykoľvek žiadať, aby jemu alebo orgánu ním určenému poisťovňa predložila knihy, písomnosti, listiny, zápisy a doklady a aby dala vysvetlenia, potrebné pre výkon štátneho dozoru.

(³) Poisťovňa je povinná za každý kalendárny rok podať ministrovi vnútra, ministrom financií a Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu zpravu o hospodárení, o stave majetku a jeho zabezpečení a pripojiť štatistické výkazy.

DIEL DRUHÝ.

§ 11.

Rozsah poisťnej povinnosti.

(1) Poisťovňa obstaráva nemocenské poistenie:

a) aktívnych zamestnancov štátu, ako aj jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín, okrem vojenských osôb z povolania;

b) aktívnych zamestnancov sväzkov územnej samosprávy, ako aj ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín;

c) duchovných štátom uznaných cirkví a náboženských spoločností, ktorým je sverená verejná správa duchovná, t. j. ktorí vo verejnej správe duchovnej pôsobia na miestach, systemizovaných so súhlasom štátnej správy kultovej;

d) osôb, ktoré požívajú zákonné odpočívne alebo zaopatrovacie požitky — a to aj podľa § 2 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. — od štátu, jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín alebo od sväzkov územnej samosprávy, ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín;

e) vlastných zamestnancov ústavu.

(2) Poistenie všetkých týchto osôb obstaráva však poisťovňa iba pokiaľ tieto nevykonávajú svoje zamestnanie ako vedľajšie alebo príležitostné. Poistenie osôb požívajúcich odpočívne alebo zaopatrovacie požitky obstaráva iba pokiaľ sú tieto požitky s hľadiska hospodárskeho hlavné.

(3) Poisťnej povinnosti podľa ods. 1 nepodliehajú osoby, ktoré podliehajú nemocenskému poisteniu u iného verejnoprávneho nositeľa nemocenského poistenia [§ 10, ods. 5, písm. e) nariadenia s mocou zákona č. 55/1941 Sl. z.]. Poistné dávky štátnych zamestnancov, ktorí konajú službu za hranicami, a ich rodinných príslušníkov upravujú sa stanovami v dohode s ministrom zahraničných vecí.

§ 12.

Prihlasovacia a odhlasovacia povinnosť.

(1) Prihlasovať a odhlasovať zamestnanec alebo požívateľov odpočívnych alebo zaopatrovacích plátov na poistenie a z poistenia, a hlásiť zmeny dôležité pre výšku poistného je povinný úrad, podnik, ústav, fond alebo základina, u ktorých osoba, podliehajúca poisťnej povinnosti, vykoná-

va služby, prípadne ktoré poukazujú jej odpočívne alebo zaopatrovacie platy (v ďalšom texte „zamestnávateľ“); u duchovných [§ 11, písm. c)] majú túto povinnosť príslušné cirkevné vrchnosti.

(2) Zamestnávateľa sú povinní svojich zamestnancov (cirkevné vrchnosti svojich duchovných) prihlásiť poisťovni ako aj hlásiť zmeny, uvedené v ods. 1, do 30 dní od vzniku služobného pomeru prípadne nároku na odpočívne alebo zaopatrovacie požitky, od nastúpenia na systemizované miesto vo verejnej správe duchovnej, prípadne od nastalej zmeny. Inak hradia vzniklú škodu.

(3) Zánik služobného pomeru, zánik nároku na odpočívne alebo zaopatrovacie platy (u duchovných zánik pôsobenia vo verejnej správe duchovnej na systemizovanom mieste) má zamestnávateľ (príslušná cirkevná vrchnosť) hlásiť poisťovni do 15 dní.

(4) Poistenci majú poisťovni hlásiť všetky zmeny svojich pomerov, rozhodné pre poistné dávky (príbudnutie, ubudnutie rodinného príslušníka, zmeny bydliska a bytu ap.), do 15 dní od nastalej zmeny. Inak hradia vzniklú škodu.

(5) Podrobnosti o prihlasovaní, odhlasovaní a hlásení zmien určia sa v stanovách poisťovne.

§ 13.

Prostriedky poisťovne.

(1) Na úhradu poistných dávok a správnych výdavkov slúži poistné.

(2) Poistné sa platí pevnou mesačnou sadzbou podľa týchto tried:

Trieda	Ročné služobné (odpočívne, zaopatrovacie) požitky	Mesačné poistné v Ka
1.	do 6.000.—	14.—
2.	nad 6.000.— „ 9.000.—	24.—
3.	„ 9.000.— „ 12.000.—	32.—
4.	„ 12.000.— „ 15.000.—	42.—
5.	„ 15.000.— „ 18.000.—	52.—
6.	„ 18.000.— „ 24.000.—	64.—
7.	„ 24.000.— „ 30.000.—	84.—
8.	„ 30.000.— „ 36.000.—	104.—
9.	„ 36.000.— „ 42.000.—	122.—
10.	„ 42.000.— „ 52.000.—	140.—
11.	„ 52.000.— „ 64.000.—	160.—
12.	„ 64.000.—	180.—

(¹) Pod služobnými požitkami treba rozumieť hrubý služobný plat v to počítajúcu duchovných požitky, tvoriace kongruálnu medzu (§ 3, ods. 1 zákona č. 122 1926 Sb. z. a n.), odpočívne a zaopatrovacie platy, ak osobitné zákony neurčujú inak.

(²) Z poistného platí polovicu zamestnávateľ a polovicu zamestnanec. Ak zamestnanec nemá peňažnú dôchodok, hradí zamestnávateľ celé poistné podľa najnižšej triedy. Duchovní bez akéhokoľvek peňažného platu od štátu platia celé poistné sami podľa triedy, do ktorej podľa výšky svojich požitkov spadajú.

(³) Zamestnávateľ je oprávnený sraziť časť poistného pripadajúceho na zamestnanca z jeho služobných, odpočívnych alebo zaopatrovacích požitkov pri ich výplate.

(⁴) Zamestnávateľ je povinný odovzdať nositeľovi poistenia celé poistné najneskôr do jedného mesiaca odo dňa výplaty požitkov; inak platí úroky zo zameškania. Pre štátnu správu vydá Ministerstvo financií po dohode s Najvyšším účtovným kontrolným úradom a po vypočutí poisťovne bližšie smernice o srážaní poistného z plátov, o odvádzaní celého poistného poisťovní a o oznamovaní potrebných údajov. Štátu, štátnym alebo štátom spravovaným podnikom, ústavom, fondom a základinám nemožno predpísať úroky z omeškania.

(⁵) O poistnej povinnosti a výške poistného rozhoduje poisťovňa výmerom. Výmer o poistnej povinnosti spolu s výmerom o výške poistného sa vydáva len u tých poistencov, ktorým nevypláca požitky štát, a to len pri vzniku alebo zániku poistenia a pri zmene požitkov. Výmer sa doručuje zamestnávateľovi, v prípade uvedenom v poslednej vete ods. 4 príslušnému duchovnému. Nezaplatené poistné sa vymáha exekúciou podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. na základe výkazu o nedoplatkoch, podpísaného predsedom.

§ 14.

Poistné dávky.

(¹) Poistenec a jeho oprávnení rodinní príslušníci majú od poisťovne nárok na tieto poistné dávky:

a) na lekársku pomoc pri ochorení a na poskytnutie potrebných v predaji sa nachádzajúcich liečiv a iných terapeutických pomôcok (nemocenské ošetrovanie),

b) pri pôrode na pomoc porodnej asistentky — ak je to potrebné na pomoc lekársku — a na peňažnú podporu najmenej 800.— Ks,

c) poistnec, jeho manželka a deti do 18. roku veku na bezplatné zubolekárske úkony okrem umelých náhrad, prevedených z drahých kovov; za umelé náhrady chrupu pre manželku a deti do 18. roku veku poistenec pripláca 50% ceny výkonu; na ošetrovanie chrupu okrem umelých náhrad vôbec pre ostatných rodinných príslušníkov má poistenec nárok len na 50% príspevok.

(²) Namiesto dávok, uvedených pod písm. a) a b) môže poisťovňa na návrh lekára poskytnúť bezplatné liečenie a ošetrovanie v nemocnici (pôrodnici) alebo v inom smluvnom liečebnom ústave na tretej alebo tejto na roveň postavenej triede, a to pri tom istom onemocnení najviac na 60 dní v roku. V odôvodnenom prípade hradí poisťovňa aj výdavky dopravy do nemocnice alebo liečebného ústavu a späť, ako aj cestovné prípadne potrebného sprievodcu.

(³) Podrobnosti, v akom rozsahu a za akých podmienok sa poskytujú poistné dávky, uvedené v ods. 1 a 2, určia stanovy.

(⁴) Nárok na dávky podľa tohto zákona vzniká nastúpením služby a zaniká zastavením výplaty služobných, odpočívnych alebo zaopatrovacích požitkov. U duchovných nárok na dávky vzniká nastúpením systemizovaného miesta vo verejnej duchovnej správe a zaniká, keď duchovný prestane takéto miesto zastávať.

(⁵) Nárok na poistné dávky sa premlčuje, ak nebol uplatnený do jedného roku odo dňa, čo nastal poistný prípad, alebo čo sa splnily podmienky určené pre vznik nároku na poistnú dávku. Ak nárok na poistné dávky nebol uznaný, vydá sa o tom výmer s poučením o opravnom prostriedku. Nárok na poistné dávky pre oprávnených rodinných príslušníkov poistenca nezaniká v čase jeho vojenského cvičenia, vojenskej služby za mobilizácie, alebo v čase vykonávania služieb podľa právnych predpisov o obrane štátu.

(⁶) Ak bol poistenec alebo jeho oprávnený rodinný príslušník — vynímajúc prípadu nevyhnutné — ošetrovaný nesmluvným lekárom (v nesmluvnom liečebnom ústave), nemá poistenec nárok na náhradu nemocenského ošetrovania. V prípadoch nevyhnutných poisťovňa hradí len ošetrovanie podľa sadzieb smluvných lekárov.

(¹) Za oprávnených rodinných príslušníkov treba považovať osoby, ktoré žijú v spoločnej domácnosti s poistencom a sú výživou prevážne na neho odkázané, v predpoklade, že iná osoba nie je výživou povinná, alebo že výživou povinná osoba nie je vstave túto povinnosť plniť, a že samy nemajú nárok na poistnú dávku z vlastného varenoprávneho poistenia; sú to: manžel (manželka) a do dovŕšenia 18. roku veku deti (manželské, nemanželské, nevlastné), osvojenci a chovanci. Staršie deti (manželské, nemanželské, nevlastné), osvojenci, chovanci, vnukovia ako aj súrodenci a rodičia, starí rodičia, test (testína), svokor (svokra) majú nárok na poistné dávky len ak — okrem uvedených podmienok — žili s poistencom v spoločnej domácnosti aspoň 6 mesiacov pred vznikom poistného prípadu a ak pre svoj vysoký vek, telesnú alebo duševnú chorobu sú nespôsobilí na samostatný zárobok, alebo ak študujú. Podmienka spoločnej domácnosti sa nepožaduje, ak manžel (manželka) alebo deti žijú oddelene z dôvodu výchovy detí, bytovej núdze, prípadne z dôvodov zdravotných, hospodárskych, vzdelávacích a podobných, ktoré nesúvisia s ich osobnými vzťahmi. Deti rozlúčeného alebo rozvedeného poistenca majú nárok na dávky aj v tom prípade, ak nežijú v jeho domácnosti, v predpoklade, že poistenec na ich výživu prispieva.

(²) U rímsko-katolíckych a neženaných grécko-katolíckych duchovných treba považovať za oprávnených rodinných príslušníkov sestru alebo matku, ak vedie ich domácnosť. O ostatných príbuzných platia ustanovenia ods. 7.

(³) Poskytnutie dobrovoľných poistných dávok (sanatórne, kúpeľné liečenie ap.), ich rozsah a podmienky upravujú stanovy, ktoré určia aj:

a) kedy a v akom rozsahu sa na rekonescenciu poskytuje ošetrovanie v ozdravovniach, opatrovniach a liečebných ústavoch, a na zmiernenie následkov nemoci terapeutické pomôcky a lieky,

b) že po skončení liečenia sa poskytnú pomocné prostriedky pre prípad znetvorenia a zmrženia, potrebné na obnovenie alebo zachovanie spôsobilosti pre zamestnanie alebo na zmiernenie následkov nemoci,

c) že deti poistencov, ak to vyžaduje ich zdravotný stav, možno umiestiť v ozdravovniach, zotavovniach alebo iných ústavoch,

d) že nemocných poistencov po skončení liečenia alebo počas liečenia budú na trovy poisťovne vycvičovať pre doterajšie ich zamestnanie,

e) že na odvrátenie nemoci sa poskytne preventívna liečebná starostlivosť,

f) že sa poskytne nemocenské ošetrovanie rodičom, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti s poistencom, ale sú výživou prevážne na neho odkázaní,

g) že sa poskytne poistencovi, jeho manželke alebo deťom liečenie na druhej triede verejnej nemocnice (pôrodnice) alebo liečebného ústavu.

§ 15.

Lekárska a nemocničná služba.

(¹) Poisťovňa je povinná zaistiť svojim poistencom aj ich oprávneným rodinným príslušníkom vyhovujúcu lekáreku pomoc a lekárske ošetrovanie. Na splnenie tejto úlohy uzavrie s potrebným počtom lekárov alebo s ich organizáciami smluvu o zaistení lekárskej služby pre celý svoj obvod alebo pre jeho časť. Smluva podlieha schváleniu ministra vnútra. Poistenec má slobodnú voľbu medzi smluvnými lekármi. Poisťovňa za súhlasu ministra vnútra zo závažných dôvodov môže organizovať lekársku službu v jednotlivých častiach svojho obvodu aj spôsobom odchýlnym. Podrobné predpisy určia stanovy.

(²) Smluva (ods. 1) má obsahovať usporiadanie, kto rozhoduje o sporoch z nej vzniklých.

(³) Lekári, ktorí liečia na účet poisťovne, nie sú s ňou v služobnom pomere. Výnimku tvoria lekári — zamestnanci poisťovne (§ 9).

(⁴) Ak nie je možno zaistiť v niektorom obvode poistencom alebo ich rodinným príslušníkom lekársku pomoc preto, že lekári prípadne ich organizácie odopierajú uzavrieť smluvu, určí minister vnútra po vypočutí poisťovne a lekárskej komory, pod akými podmienkami sa má v príslušnom obvode poskytovať lekárska pomoc. Toto opatrenie môže minister vnútra urobiť aj vtedy, ak ide o celé územie príslušnosti poisťovne.

(⁵) Ak lekárska služba nie je zaistená, poisťovňa počas tohto mimoriadneho stavu poskytne namiesto lekárskej pomoci pomerné peňažné dávky, ktorých výšku určí minister vnútra.

(⁶) Ustanovenia ods. 1 až 5 platia obdobne o pomoci zubných technikov a pôrodných asistentiek.

(¹) Poistovňa kontroluje z vlastného podnetu alebo na žiadosť nemocného alebo ošetrujúceho lekára svojimi lekárskymi a zubotechnickými dôverníkmi, ako poskytnúť smluvní lekári a zubní technickovia lekársku a zubotechnickú pomoc poistencom alebo ich oprávneným rodinným príslušníkom.

(²) Poistovňa neručí za škody spôsobené činnosťou lekárov, pôrodných asistentiek a zubných technikov, poskytujúcich pomoc na jej účet.

(³) Poistovňa môže pre svoje účely zriaďovať sanatóriá, ambulatóriá a vlastné liečebné ústavy.

(⁴) Nemocnica je povinná do 60 dní odo dňa ukončenia liečby vyúčtovať liečebné trovy za ošetrovanie poistenca; inak sa jej požiadavka premlčuje.

§ 16.

Opravné prostriedky.

(¹) Proti výmerom poisťovne o poistnej povinnosti a predpise poistného (§§ 11 a 12) ako aj proti výkazu o nedoplatkoch na poistnom možno sa odvolať do 30 dní odo dňa ich doručenia na Župný úrad v Bratislave. V ďalšom inštančnom postupe rozhoduje Ministerstvo vnútra. Odvolanie treba podať u poisťovne.

(²) Ak bol zamietnutý nárok na dávku čo i len z časti, treba to vo výmere odôvodniť. Výmer má obsahovať poučenie o opravných prostriedkoch, v akej lehote a kde možno odvolanie podať.

(³) Proti výmerom poisťovne o poistných dávkach (§ 14) možno sa odvolať do 30 dní od doručenia výmeru na Poisťovací úrad v Bratislave (§ 13 vl. nar. č. 30/1939 Úr. nov.).

(⁴) Pre výmery vydané pred účinnosťou tohto zákona platia lehoty podľa doterajších právnych predpisov.

(⁵) Lehota podľa tohto zákona je zachovaná, ak sa podanie najneskoršie posledný deň lehoty odovzdá na poštu. Telegrafické podanie, ak neobsahuje všetky potrebné náležitosti, má sa do 3 dní doplniť riadnym písomným podaním; ak sa tak nestane, lehota nie je zachovaná.

(⁶) Pri počítaní lehôt, ktoré sú určené podľa dní, nepočíta sa deň udalosti, ktorou sa lehota začína.

(⁷) Počiatok a beh lehoty sa nezastavuje nedeľami a štátom uznanými sviatkami a pamätnými dňami. Ak ostatný deň leho-

ty pripadne na nedeľu, štátom uznaný sviatok alebo pamätný deň, treba pokladať najbližší pracovný deň za posledný deň lehoty.

§ 17.

Finančné úľavy.

(¹) Všetky právne úkony a listiny vo veciach, týkajúcich sa nemocenského poistenia verejných zamestnancov, potrebné na založenie, upravenie a na prerokovanie právnych pomerov medzi poisťovňou na jednej strane a úradmi, zamestnávateľmi, nositeľmi verejnoprávneho poistenia, poistencami, lekármi, lekárnikmi, zubnými technikmi, pôrodnými asistentkami a ich organizáciami a liečebnými ústavmi na druhej strane, alebo na pokračovanie v poisťovacom súdnictve, ako aj knihy a zápisy poisťovne a jej správnych orgánov sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

(²) Daňové a poplatkové úľavy zaistené v osobitných právnych predpisoch pre Liečebný fond verejných zamestnancov platia aj pre Nemocenskú poisťovňu verejných zamestnancov.

§ 18.

Hospodárenie.

(¹) Poisťovňa tvorí zo zvyškov rezervný fond aspoň vo výške priemerných výdavkov posledných troch mesiacov, a dopĺňa ho do tejto sumy. Ak dosiahne rezervný fond tejto výšky, možno zriadiť osobitný podporný fond na poskytovanie peňažných podpôr v prípadoch osobitného zreteľa hodných. Podrobnosti určia stanovky.

(²) Peniaze, ktoré nie sú na obstaranie poistenia bezprostredne potrebné, nech sú výnosne uložené, a to:

a) v cenných papieroch štátnych a papieroch sirotskej istoty,

b) v hypotékach sirotskej istoty,

c) v peňažných ústavoch, za ktoré ručí štát alebo sväzky územnej samosprávy. Iný spôsob uloženia peňazí je prípustný len so súhlasom ministra vnútra v dohode s ministrom financií.

(³) Peniaze, ktoré sú potrebné na bežné výdavky, možno uložiť v dôveryhodných peňažných ústavoch.

§ 19.

Ustanovenia pre štátne podniky.

Pri vykonávaní tohto zákona má sa vziať zreteľ na osobitné pomery, vyplývajúce z osobitnej povahy služby u štátnych podnikov (vl. nar. č. 206/1924 Sb. z. a n.).

§ 20.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Čatloš v. r.

271.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 19. decembra 1941,**

ktorým sa predlžuje účinnosť niektorých ustanovení nariadenia s mocou zákona o zmene ustanovení, týkajúcich sa poisťovne
Š t a r.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehoty uvedené v §§ 4 a 5 nariadenia s mocou zákona č. 351/1940 Sl. z. sa predlžujú do 31. decembra 1942.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

272.

**Vládne nariadenie
zo dňa 15. decembra 1941**

o zriadení vojenských súdov a určení ich obvodov.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 8 a 16 zákona č. 262/1941 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Pre výkon vojenskej trestnej súdnej právomoci zriaďujú sa:

a) vojenské sudy, ako sudy I. stolice so sídlom v Bratislave a v Poprade,

b) hlavný vojenský súd, ako súd II. stolice so sídlom v Bratislave,

c) úrady vojenských prokurátorov pri vojenských súdoch v Bratislave a v Poprade,

d) úrad hlavného vojenského prokurátora pri hlavnom vojenskom súde v Bratislave.

§ 2.

(¹) Obvod vojenského súdu v Bratislave tvoria tieto súdne okresy: Bánovce nad Bebravou, Banská Bystrica, Banská Štiavnica, Bratislava, Brezno n/Hronom, Čadca, Divin, Dolný Kubin, Hlohovec, Hnúšťa, Ilava, Kremnica, Krupina, Malacky, Modrý Kameň, Myjava, Námestovo, Nitra, Nová Baňa, Nové Mesto n/Váhom, Pezinok, Piešťany, Prievidza, Považská Bystrica, Púchov, Revúca, Ružomberok, Senica, Skalica, Topoľčany, Trenčín, Trnava, Trstená, Turčiansky Sv. Martin, Veľká Bytča, Zlaté Moravce, Zvolen, Žilina.

(²) Obvod vojenského súdu v Poprade tvoria tieto súdne okresy: Bardejov, Dobšiná, Gelnica, Giraltovce, Humenné, Kežmarok, Levoča, Liptovský Hrádok, Liptovský Sv. Mikuláš, Medzilaborce, Michalovce, Prešov, Sabinov, Sečovce, Spišská Nová Ves, Spišské Podhradie, Spišská Sobota, Spišská Stará Ves, Stará Lubovňa, Stropkov, Vyšný Svidník, Vranov n/Topľou.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister národnej obrany.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

273.**Nariadenie
s mocou zákona****zo dňa 15. decembra 1941****o dočasných správcoch v priemyselných,
obchodných a remeselných podnikoch a
v iných majetkových podstatách.**Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariadenúje:**§ 1.**

Priemyselné, obchodné a remeselné podniky musia byť vedené v súlade s hospodárskymi a inými verejnými záujmami štátu.

§ 2.[¹] Ak to hospodárske alebo iné verejné záujmy vyžadujú, môže Ministerstvo hospodárstva uvaliť dočasnú správu na priemyselné, obchodné a remeselné podniky.[²] Ministerstvo hospodárstva môže uvaliť dočasnú správu aj v prípade, ak bol opustený jeho držiteľom priemyselný, obchodný a remeselný podnik alebo iná majetková podstata (obytný dom a pod.), vyžadujúca správu. Kedy sa pokladá podnik za opustený, určí minister hospodárstva.**§ 3.**[¹] Dočasným správcom môže byť mravne zachovalý slovenský šľachtyn občan, ktorý má najmenej 24 rokov a podľa možnosti aj príslušné odborné vzdelanie a znalosti. Môže ním byť aj zamestnanec podniku.[²] Dočasný správca je povinný na účet držiteľa urobiť všetky opatrenia, ktoré treba na zachovanie riadneho a presného chodu podniku alebo na zachovanie majetkovej podstaty. Na neho prechádza správa podniku (majetkovej podstaty) a všetko, čo s ňou súvisí. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností jemu uložených.[³] Pred nastúpením úradu vykoná dočasný správca sľub do rúk zástupcu Ministerstva hospodárstva.[⁴] Dočasný správca zastupuje majetok podniku (majetkovú podstatu), jemu do správy sverený, pred súdmi a úradmi.[⁵] Dočasný správca je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dočasnej správy.[⁶] Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne a skladať o svojom hospodárení účty úradu v lehotách úradom určených a podať úradu kedykoľvek potrebné zprávy a vysvetlenia.[⁷] Dočasný správca má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu, ktorej výšku určí Ministerstvo hospodárstva.[⁸] Ministerstvo hospodárstva môže z úradnej moci alebo na žiadosť kedykoľvek dočasného správcu odvolať a ustanoviť na jeho miesto osobu inú (ods. 1).**§ 4.**[¹] Dočasný správca potrebuje povolenie Ministerstva hospodárstva, ak chce vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obyčajnému hospodáreniu, ako i ku všetkým iným opatreniam osobitnej dôležitosti.[²] Ministerstvo hospodárstva dozerá na to, ako dočasný správca hospodári a z úradnej moci sa postará o to, aby boli odstránené závary a nepravidelnosti, zistené pri hospodárení.[³] Dočasný správca platí z výťažku dočasnej správy jej náklady a všetky výdavky, spojené s riadnou prevádzkou podniku, predovšetkým verejnú daň, dávky a poplatky, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych pohľadávok, poisťné prémie a pod. Pôžičky poskytnuté dočasnému správcovi z verejných prostriedkov alebo so štátnou zárukou (štátne pôžičky, pôžičky štátom zaručené a pod.) cieľom udržania chodu podniku, pokladajú sa čo do uspokojenia veriteľov za náklad dočasnej správy.[⁴] Čistý výťažok dočasnej správy podniku sa po zúčtovaní odovzdá držiteľovi podniku. Ten však je povinný, ak tak rozhodne Ministerstvo hospodárstva, skladať hotovosti potrebné na prevádzku podniku a hradit jej schodok pod následkami exekúcie.**§ 5.**

Exekučná vnútená správa môže postihnúť len čistý výťažok, ktorý by mal podľa § 4, ods. 4 dostať držiteľ podniku.

§ 6.

Dočasnú správu môže zrušiť Ministerstvo hospodárstva. Ak prestal dôvod, pre ktorý bola dočasná správa uvalená, má ju Ministerstvo hospodárstva zrušiť.

§ 7.

(¹) Ak súčasťou podniku sú nehnuteľnosti; poznačí sa zavedenie i zrušenie dočasnej správy do príslušnej verejnej knihy. Poznámka má ten účinok, že dočasnú správu možno viesť proti každému, kto po poznámke nadobudol práva k podniku.

(²) Ak je firma držiteľa podniku zapísaná v obchodnom registre, na návrh Ministerstva hospodárstva poznačí sa v registre uvalenie dočasnej správy a meno dočasného správcu, ako aj zrušenie dočasnej správy.

§ 8.

Dočasní správcovia, menovaní podľa vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. a č. 197/1940 Sl. z., zostávajú vo svojich funkciách; vzťahujú sa na nich všetky ustanovenia tohto nariadenia.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

Dr. Medrický v. r.

Čatloš v. r.

274.

Zákon

zo dňa 19. decembra 1941,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon o príročí pre pohľadávky proti bývalému československému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Článok I.

Paragraf 1 zákona č. 34/1940 Sl. z. sa mení a znie takto:

„Na pohľadávky proti československému alebo česko-slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviam, podnikom, ústavom, fondom, zá-

kladinám atď.) a bývalej Slovenskej krajine ako samosprávnemu evázku, ktoré vznikly zo smlúv uzavretých pred 14. marcom 1939 alebo zo skutočností nastalých pred 14. marcom 1939, určuje sa prirôčie do 31. decembra 1942.“

Článok II.

Zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister financií a minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického

Čatloš v. r.

275.

Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 2. decembra 1941

o hospodárskej kontrolnej službe.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Cenový úrad okrem pôsobnosti podľa zákona č. 63/1940 Sl. z. kontroluje zachovávanie predpisov vo veciach hospodárskych, najmä zásobovacích a mzdových.

(²) Cenový úrad v rámci pôsobnosti podľa ods. 1 kontroluje najmä, či sa zachovávajú predpisy vydané podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., ako aj predpisy o výrobe, obehu a spotrebe vecných prostriedkov, o cenách, platoch, mzdách a úplatách za úkony a zisťuje, či predmety dennej potreby, ich akosť a spôsob úpravy vyhovujú platným predpisom.

§ 2.

(¹) Pôsobnosť uvedenú v § 1 vykonáva Cenový úrad prostredníctvom orgánov hospodárskej kontrolnej služby (§ 7 zák. č. 63/1940 Sl. z.), ktoré sú jeho súčasťou.

(²) Cieľom výkonu pôsobnosti podľa ods. 1 možno orgány hospodárskej kontrolnej služby po dohode s hlavným veliteľom žandárstva (prednostom príslušného policajného úradu) exponovať na žandárske veliteľstvá (veliteľstvá sborov stráže bezpečnosti), aby bezpečnostné orgány podľa ich odborných úprav (§ 1), prípadne za ich súčinnosti zisťovali porušenie predpisov uvedených v § 1. Okrem toho môžu orgány hospodárskej kontrolnej služby zakročovať aj samostatne podľa pokračovacích predpisov zákona č. 63/1940 Sl. z., predpisov na základe neho vydaných a podľa predpisov tohto nariadenia.

(³) Orgány hospodárskej kontrolnej služby môžu vykonávať aj stopovanie vo veciach trestných činov proti predpisom uvedeným v § 1 a môžu podľa platných predpisov previesť zaisťovacie úkony proti osobám podozrivým za spáchania týchto trestných činov, ako aj na predmetoch, ktorými boli tieto trestné činy spáchané.

(⁴) Orgány hospodárskej kontrolnej služby okrem oprávnení podľa zákona č. 63/1940 Sl. z. môžu tiež kontrolovať dopravné prostriedky.

§ 3.

Predmety, ktorými bol spáchaný niektorý trestný čin proti právnym predpisom o zásobovaní a o cenách, ako aj predmety, ktoré takýmto trestným činom boli získané, alebo ktoré sú k spáchaniu takéhoto trestného činu zrejme určené, možno vyhlásiť za prepadlé v prospech štátu, a to aj vtedy ak páchatela nemožno stíhať alebo odsúdiť. Predmety podliehajúce skaze, ako i predmety, ktorých cena je úradne určená, možno hneď odpredať za úradne určenú cenu; získané peniaze treba uložiť do depozitu pokračujúceho úradu.

§ 4.

Predseda Cenového úradu môže poveriť vykonávaním úloh hospodárskej kontrolnej služby aj iné úrady a orgány iných

ustanovizní. Orgánom týchto úradov, poľahke ustanovizní prislúchajú všetky práva a povinnosti orgánov hospodárskej kontrolnej služby.

§ 5.

Úrady, obce a iné verejnoprávne, ako aj súkromnoprávne korporácie a ustanovizne, sú povinné uvoľňovať pre hospodársku kontrolnú službu, a to najviac na jeden rok, svojich zamestnancov, ktorých určí predseda vlády. Z dôvodu uvoľnenia nesmú zamestnanci v svojom služobnom pomere utrpieť nijakú ujmu a nestrácajú ani nárok na plat v svojho zamestnávateľa. Štát (Cenový úrad) na žiadosť zamestnávateľa vyplatené požitky refunduje.

§ 6.

(¹) Úrady, obce a ich orgány sú povinné spolupôsobiť pri organizácii a činnosti hospodárskej kontrolnej služby podľa úprav vydaných predsedom Cenového úradu.

(²) Okresné úrady sú povinné poskytnúť pre výkon hospodárskej kontrolnej služby kancelárske miestnosti a zariadenia do nich potrebné.

§ 7.

Cenový úrad je v policajnom trestnom pokračovaní pre priestupky, ktorých sa dotýka toto nariadenie (§ 1), odborným zástupcom podľa § 30 nariadenia č. 65.000/1909 B. M. Úrady, ktoré vedú trestné pokračovanie ohľadom týchto priestupkov, doručia jedno vyhotovenie každého rozhodnutia aj Cenovému úradu.

§ 8.

Toto nariadenie platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

276.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 19. decembra 1941**

o daňových úľavách na opravy domov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Vlastníci domov, ktorých stavba bola dokončená pred 1. januárom 1918, majú z dôvodu ich opráv nárok na daňovú úľavu, záležajúcu v tom, že od vyrubovacieho základu dane činžovej v daňových rokoch 1943 a 1944 sa odpočíta po 30% výdavkov vynaložených na opravy, ak tieto výdavky u jednotlivého domu činily: v Bratislave — najmenej Ks 5000, v obciach s obyvateľmi vyše 10.000 podľa posledného sčítania ľudu — najmenej Ks 3000 a v ostatných obciach — najmenej Ks 2000.—

(²) Daňový základ môže byť z titulu uvedeného v ods. 1, snižený v jednom roku najviac o 30%.

§ 2.

(¹) Za opravu domu má sa považovať oprava na dome alebo vo vnútri domu a také práce a zariadenia, ktorými sa trvale zlepšil stav domu, najmä po stránke zdravotnej alebo stavebno-technickej, a úpravy povale a sklepenia na vybudovanie vhodných úkrytov proti leteckým a iným podobným útokom. Za opravy nemožno považovať ani práce a zariadenia, podniknuté len zo záľuby alebo pre okrasu, ani rozdelenie väčšieho bytu na menšie, ak takto vytvorené byty nebudú opatrené vlastným potrebným príslušenstvom, a to najmenej predizbou a záchodom.

(²) Daňová úľava sa poskytne na opravy, s ktorými sa započalo po 1. januári 1941 a ktoré boli dokončené do 31. decembra 1941.

(³) Daňová úľava nebude poskytnutá na opravy domov, ktorých udržovanie nie je z verejného záujmu žiadúce.

§ 3.

(¹) Vlastník domu, ktorý sa domáha daňovej úľavy, má predložiť daňovej sprá-

ve so soznaním na daň činžovú na daňový rok 1943 osvedčenie bez kolku, obsahujúce údaje o spôsobe opravy, o čase, kedy sa s ňou započalo a kedy bola zakončená, o výške a primeranosti výdavkov na ňu a o tom, že proti poskytnutiu daňovej úľavy niet námiety podľa § 2 ods. 3. V osvedčení má byť tiež potvrdené, že ide o dom postavený pred 1. januárom 1918.

(²) Osvedčenie podľa ods. 1 vydá na nekolikovanú žiadosť vlastníka domu príslušný obecny (obvodný) notársky úrad, v Bratislave — mestský notársky úrad. Žiadosť o osvedčenie, v ktorej sa uvedie, aké opravy boli vykonané, kedy sa s nimi započalo a kedy boli zakončené a aké výdavky boli na ne vynaložené, a ku ktorej treba doložiť účty živnostníkov, treba podať najneskoršie do konca februára 1942. Príslušný úrad má rozhodnúť o žiadosti najneskoršie do konca októbra 1942, a to s konečnou platnosťou.

(³) Ak príslušný úrad o žiadosti v predpisanej lehote nerozhodne, môže vlastník domu o úľavu žiadať priamo u vyrubovacieho úradu nekolikovanou žiadosťou súčasne so soznaním na daň činžovú na daňový rok 1943. K žiadosti treba pripojiť doklady o tom, kedy bola žiadosť za vydanie osvedčenia podľa ods. 1 podaná; vyrubovací úrad si potom vyžiada spisy na príslušnom úrade a rozhodne o nároku na daňovú úľavu.

(⁴) Vyrubovacie úrady, ak majú nejaké pochybnosti, môžu samy preskúšať, alebo dať preskúšať okolnosti podľa ustanovení odsekov 1 až 3 najmä vyšetrením u živnostníkov, ktorí opravy prevádzkali, alebo na ne dodávali materiál.

§ 4.

Rozsahu alebo odopreniu daňovej úľavy možno odporovať len v odvolaní proti platobnému rozkazu na daň činžovú.

§ 5.

(¹) Kde sa v tomto nariadení hovorí o vlastníkovi domu, treba ním rozumieť tiež ostatné osoby, uvedené v § 119 zákona o priamych daniach.

(-) Nakoľko nie je týmto nariadením inak ustanovené, platia obdobne predpisy zákona o priamych daniach.

§ 6.

Sníženie vyrubovacieho základu činžovej dane z dôvodu daňovej úľavy nemá vplyvu na základ pre vyrubenie obecných dávok, vyberaných na základe nájomného (nájomnej hodnoty).

§ 7.

Nesprávne údaje o okolnostiach, podmieňujúcich daňovú úľavu, sa trespú podľa hlavy VIII zákona o priamych daniach.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sívák v. r.
za ministra Dr. Fritza

Čatloš v. r.

277.

Nariadenie s mocou zákona

zo dňa 19. decembra 1941,

ktorým sa predlžuje účinnosť nariadenia s mocou zákona o finančných úľavách pri úprave niektorých pomerov peňažných ústavov a súkromných poisťovní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť nariadenia s mocou zákona č. 37/1941 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1942.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister financií a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza

Stano v. r.
aj za ministra Dr. Medrického

Čatloš v. r.

278.

Zákon

zo dňa 18. decembra 1941

o niektorých otázkach penzijného poistenia Židov — súkromných zamestnancov vo vyšších službách.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Židia nemajú nárok na zvýšenie dávok podľa § 177 a) zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zákona č. 125/1931 Sb. z. a n.

§ 2.

(¹) Židia sú vylúčení z poistenia na vyššie dávky podľa nariadenia s mocou zákona č. 266/1940 Sl. z.

(²) Prevodná čiastka, ktorá sa má vydať podľa §§ 113 až 115 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zákona č. 117/1934 Sb. z. a n. pri prestupe Židov z poistenia podľa §§ 103 až 108 alebo podľa § 124 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zákona č. 117/1934 Sb. z. a n., prípadne podľa vládneho nariadenia č. 33/1933 Sb. z. a n.

alebo podľa nariadenia s mocou zákona č. 266/1940 Sl. z., kráti sa, a to aj nakoľko ide o prevody do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuskutočené, o 70% doplnku podľa § 113 ods. 1 poslednej vety zákona č. 26/1929 Sb. z. a n.

(^o) Pri prestupoch Židov z poistenia podľa právnych predpisov, uvedených v ods. 2, do poistenia na normálne dávky podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zákona č. 117/1934 Sb. z. a n. treba použiť obdobne ustanovenia § 113 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zákona č. 117/1934 Sb. z. a n.

§ 3.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

279.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. decembra 1941,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon o požadovaní dopravných prostriedkov pre vojenské účely.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Zákon č. 117/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 25/1936 Sb. z. a n. a opatrenia Stáleho výboru č. 295/1938 Sb. z. a n. sa mení a dopĺňa takto:

Čl. I.

Ustanovenia § 17 sa zrušujú a nahradzujú takto:

(¹) Klasifikácia koní sa koná pred klasifikačnou komisiou.

(²) Členmi tejto komisie sú:

a) zástupca okresného úradu ako predseda, určený týmto úradom,

b) zástupca vojenskej správy (veliteľ evidencie konstva alebo jeho zástupca),

c) zverolekár, a to zásadne dôstojník veterinár, určený vojenskou správou; vo výnimočných prípadoch však štátny zverolekár okresného úradu, v obvode ktorého sa klasifikácia predváža,

d) zástupca obce, z ktorej sa kone predvádzajú,

e) obecný (obvodný) notár obce, z ktorej sa kone predvádzajú.

(^o) Za brannej pohotovosti štátu treba ku komisii priradiť odhadcu; odhadcu určí a vezme do prísahy okresný úrad. Za odhadcov možno ustanoviť len bezúhonných odborníkov, podľa možnosti členov hospodárskych alebo chovných družstiev. Odhadcom prislúcha odmena, ktorej výšku určí Ministerstvo národnej obrany po dohode s Ministerstvom vnútra a s Ministerstvom financií.

Čl. II.

Ustanovenia § 19 sa zrušujú a nahradzujú takto:

(¹) Smerné ceny koní sa určujú podľa bežných tržných cien toho-ktorého druhu koní. Smerné ceny sú najvyššie, nesmú byť prekročené a určujú sa podľa akosti, zdatnosti a veku koní, podľa prilohy, ktorá je súčasťou tohto nariadenia. Smerné ceny určí vždy ku dňu 1. januára, 1. apríla, 1. júla a 1. októbra každého roku — a za mimoriadnych pomerov tiež od prípadu k prípadu — Ministerstvo národnej obrany po dohode s Ministerstvom hospodárstva a Cenovým úradom.

(²) Preberná cena koňa sa určí vojenským zástupcom a zverolekárom. Ak držiteľ nesúhlasí s cenou preberaného koňa, požadne koňa prijatého podľa § 18 ods. 5, ktorú komisia určila podľa ods. 1, treba cenu koňa ustáliť odhadom, so zreteľom na jeho vojenské určenie. Odhad vykoná zástupca vojenskej správy, zverolekár a určený prisažný odhadca. Ak nie sú všetci traja jedného názoru, rozhodne väčšina hlasov; ak sú všetci traja rozdielneho názoru, platí priemer cien, ktoré boli každý n jednotlivcom vyslovené. Takto určená cena platí ako obecná cena odobraného koňa. Preberná alebo obecná cena ko-

ňa zapiše sa do evidenčného listu a ostatných vykazov až pri prevzatí koňa vojenskou správou do používania alebo vlastníctva.

(⁹) Proti cene určenej podľa ods. 2 niet opravného prostriedku.

Čl. III.

Ustanovenia § 22 sa zrušujú a nahradzujú takto:

(¹) Ak je nariadené povolanie koní, je povinný každý držiteľ predviesť a odovzdať alebo dať predviesť a odovzdať svoje evidenčné kone v určený čas na preberacie miesto, a to riadne okované a vystrojené dobrou ohlávkou a ohlávkovým povrazom; okrem toho je držiteľ povinný odovzdať na odovzdávacom mieste krmivo vo výmere nariadenom v evidenčnom liste. Ak nemôže držiteľ evidenčného koňa predviesť osobne alebo zástupcom, je povinný to hneď hlásiť obecnému (mestskému) úradu miesta pobytu; obecný starosta miesta pobytu určí z osôb, ktoré nie sú povinné nastúpiť do činnjej vojenskej služby, vhodnú osobu, ktorá úkon vykoná; táto osoba je povinná poslúchnuť rozkaz, ak nemá dôvodov, ktoré by podľa § 68 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. oslobodzovali od osobných úkonov.

(²) Držiteľ evidenčného koňa hradí zo svojho výdavky, spojené s dopravou a stravovaním koňa až do odovzdacieho miesta; to isté platí o zpiatočnej doprave neprebraných koní.

(³) Evidenčné kone sa preberajú vojenskou správou komisionálne v preberacom mieste. Preberajúce komisie koní skladajú sa zo zástupcu vojenskej správy ako predsedu, zo zverolekára, ktorý však môže byť v nevyhnutných prípadoch — pri nedostatku zverolekárov — nahradený osobou znalou koní, určenou vojenskou správou alebo okresným úradom, zo zástupcu obce a obecného (obvodného) notára obce, z ktorej sú kone predvádzané, zo zástupcu obce, v ktorej sa kone preberajú (preberacieho miesta) a z prisažného odhadcu. Vojenský zástupca preberie hneď v preberacom mieste prebraté alebo odvedené kone evidenčné, a to podľa vojnovej potreby. Evidenčné kone neprebraté alebo neodvedené zostanú, ak neboli uznané ne-

spôsobilými, v moci držiteľa až do prevzatia vojenskou správou do používania alebo do vlastníctva.

(⁴) Evidenčné kone preberá vojenská správa buď do používania, buď do vlastníctva. Náhradu za používanie evidenčných koní určuje vládne nariadenie. Za evidenčné kone, ktoré vojenská správa prevezme hneď alebo neskôr do vlastníctva, ako aj za tie evidenčné kone, ktoré prejdú do vlastníctva vojenskej správy podľa zákona po uplynutí doby určenej vládnyim nariadením, vydaným na prevedenie § 12 ods. 1, zaplatí vojenská správa prebernú alebo obecnú cenu, určenú podľa § 19, pričom v posledných dvoch prípadoch sa započítajú do tejto ceny sumy, ktoré boli zaplatené ako náhrada za používanie (§ 6 ods. 3).

(⁵) Držiteľom evidenčných koní prislúcha za krmivo, ktoré priniesli so sebou a vojenskej správe odovzdali, primeraná náhrada, ktorej výšku určí vláda nariadením.

(⁶) Držiteľom evidenčných koní sa odberú pri prevzatí koní prvopisy evidenčných listov a vydá sa im potvrdenie o prevzatí koní —, v ktorých sa napíše i suma, ktorá prislúcha za kone a krmivo.

(⁷) O výplate súm, ktoré prislúchajú za kone a krmivo, platí obdobne ustanovenie § 147 zák. č. 131/1936 Sb. z. a n.

(⁸) Vojenská správa neručí až do prevzatia koní ich držiteľom za škody, ktoré povstali na koňoch na ceste do preberacieho miesta a späť alebo na ňom.

Čl. IV.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického

Catloš v. r.

Príloha k čl. II. nariadenia s mocou zákona č. 279/1941 Sl. z.
(k § 19 ods. 1 zákona).

Tabuľka smerných cien.

k § 19 ods. 1 zákona č. 117/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 25/1936 Sb. z. a n., opatrenia Stáleho výboru č. 295/1938 Sb. z. a n. a nariadenia s mocou zákona č. 279/1941 Sl. z.

Akosť koňa podľa triedy	Zdatnosť (kaliber) koňa	Veková trieda koňa a jeho cena:			Poznámka.
		1	2	3	
		trojročný teplokrvný	3- až 9-ročný chladno- krvný, 4- až 13-ročný teplokrvný kôň	starý kôň	
I.	Mimoriadnej akosti Ks až Ks				
II.	a) ťažký				
	b) stredný				
	c) ľahký				
	d) malý				
III.	a) ťažký				
	b) stredný				
	c) ľahký				
	d) malý				
IV.	a) ťažký				
	b) stredný				
	c) ľahký				
	d) malý				
V.	a) ťažký				
	b) stredný				
	c) ľahký				
	d) malý				

Vysvetlivky:

Akosť koňa sa zapisuje do evidenčného listu do triedy I. až V.

- I. trieda: mimoriadny — jedinečný kôň svojho druhu, mimoriadne výdatných chodov a nadpriemerného vývinu, plnej výkonnosti, vo veku od 3 do 8 rokov, majúci rodokmeň,
- II. trieda: najlepší pracovný kôň — kôň bez chyby, plnej výkonnosti,
- III. trieda: dobrý pracovný kôň — menej mohutný kôň svojho druhu, s chybnou stavbou, s chybami v chodoch, ktoré však výkonnosť nezmenšujú a kôň je pritom plne výkonný,
- IV. trieda: priemerný pracovný kôň — kôň s chybnou kostrou, stavbou a chybnými chodmi alebo s určitými nedostatkami, pre starobu s obmedzenou výkonnosťou,
- V. trieda: chvbný a opotrebovaný kôň.

Zdatnosť (kaliber) koňa, ktorá má vplyv na cenu koňa:

- a) ťažký nonius alebo chladnokrvný kôň,
- b) stredný kôň, alebo kríženec chladnokrvného s teplokrvným koňom,
- c) ľahký kôň,
- d) malý ťažný alebo nosný kôň.

Vek koňa, ktorý má vplyv na cenu koňa:

1. trojročný kôň teplokrvný,
2. troj- až deväťročný chladnokrvný alebo štyri až dvanásťročný teplokrvný kôň,
3. starý kôň.

U vekovej triedy 3. a u zvýšeného veku koňa berie sa osobitný zreteľ na cenu koňa.

280.**Zákon****zo dňa 18. decembra 1941,****ktorým sa mení a doplňuje zákon
o priamych daniach.**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:

Zákon č. 76 1927 Sb. z. a n. v znení
zákonov č. 180/1927, 167/1930 a 226/1936
Sb. z. a n., vládnych nariadení č. 393/1938
Sb. z. a n. (č. 2/1939 Sb. I.) a č. 160/1939
Sl. z., ako aj zákonov č. 60/1940, 130/1941,
180/1941 a 250/1941 Sl. z. sa mení a do-
plňuje takto:

Čl. 1.

Ustanovenie § 15 č. 1 písm. e) sa zru-
šuje a nahrádza takto:

„e) Priame dane s prirážkami (vyjmúc
daň dôchodkovú a dávku z majetku a
z prírastku na majetku podľa zákona č.
309/1920 Sb. z. a n.), nakoľko boli sku-
tčne zaplatené (§§ 273 až 275) a ako
také vyberajúcim úradom podľa ustanove-
nia § 273 ods. 3 zaučítované na nále-
žitosti, ktoré sa stali splatnými v rozhod-
nom období (§ 4). V tom istom rozsahu
treba odpočítať aj iné verejnoprávne da-
ne a dávky priamo predpisované (napr.
daň z obratu), patronátne bremená a kon-
kurenčné príspevky, zastupujúce župné,
obecné a iné prirážky alebo dávky. U da-
ňovníkov, ktorí vedú riadne obchodné
knihy a ktorí na vrub kalendárneho roku
zriadiť rezervu pre všeobecnú daň zárob-
kovú, odpočíta sa od dôchodku kalendár-
neho roku tiež táto rezerva, nakoľko je
primeraná dani, ktorá bude vyrubená na
daňový rok, a nakoľko ju daňovník pre-
ukázateľne použil v daňovom roku a to
v lehote určenej v § 307 ods. 1 č. 3 na
platenie všeobecnej dane zárobkovej s pri-
rážkami. V hotovosti vrátené alebo pre-
účítované preplatky uvedených daní a dá-
vok s prirážkami a prísľušenstvom sú
dani podrobeným príjmom, nakoľko boli
pri vyrubovaní dane dôchodkovej ako
srážky odpočítané.“

Čl. 2.

Ustanovenia § 179 ods. 2 sa zrušujú
a nahrádzujú takto:

„f) Rentová daň vyberaná srážkou po-
dľa § 180 čini šesť percent (6%) z pozitív-
ných daní podrobených.“

Výnimkou čini táto daň:

- a) dvanásť percent (12%) v prípadoch
uvedených v § 180 ods. 2 č. 2 písm. c),
- b) desať percent (10%) z výkupných
rent za poštátne alebo trvale do štát-
neho prevádzovania prevzaté podniky,
- c) dvadsať percent (20%) z úrokov z
úsporných vkladov na vkladné knižky a
na vkladné listy, tak tiež z úrokov z vklad-
ov na pokladničné poukážky, vydané
peňažnými ústavmi a Slovenskou národ-
nou bankou, ako aj z peňazí prijímaných
jednotlivými podnikmi od vlastných za-
mestnancov na zúrokovanie,
- d) dvadsať percent (20%) z úrokov po-
dľa § 180 ods. 2 č. 3,
- e) desať percent (10%) z úrokov z úč-
tov u Poštovej sporiteľne,
- f) štyri percentá (4%) z úrokov z diel-
cich dlžobných úpisov korporácií na vy-
beranie prirážok oprávnených,
- g) jedno percento (1%) z úrokov zo
záložných listov, ako i z dlžobných úpisov
vydaných na podklade poskytnutých pô-
žičiek, ak tieto listy a úpisy boli vydané
krajinskými úvernými ústavmi a ústavmi
pre záložné listy sporiteľni.“

Čl. 3.

Ustanovenia § 249 ods. 1 písm. a) sa
zrušujú a nahrádzujú takto:

„a) Pri dani dôchodkovej podľa bydlis-
ka daňovníka v posledný deň kalendár-
neho roku (obchodného obdobia), požaž-
ne v deň zániku daňovej povinnosti; u
komposesorátov a urbariátov podľa ich
sídla, a ak ho niet, podľa miesta, kde bo-
la ústredná správa komposesorátu alebo
urbariátu v tuzemsku v posledný deň ka-
lendárneho roku (obchodného obdobia),
požažne v deň zániku daňovej povinnosti.
Ak mal daňovník niekoľko bydlísk v tu-
zemsku, rozhoduje miesto, v ktorom bol
prameň, požažne najväčší prameň dôchod-
ku; ak nebolo v tuzemsku takých prame-
ňov, alebo ak ide o iné pochybné prípady,
rozhoduje bydlisko, v ktorom daňovník
pobýval dlhší čas.“

Pre daňovníka, ktorý nemal v rozhod-
ný deň v tuzemsku bydlisko, je rozhodným
miesto, kde bol v ten deň prameň dôchod-
ku, požažne najväčší prameň dôchodku;
ak neboli v tuzemsku také pramene, ale-
bo ak ide o iné pochybné prípady, rozho-
duje miesto, v ktorom daňovník v kalen-
dárnom roku (obchodnom období) pobýval
dlhší čas.“

Čl. 4.

Ustanovenia § 293 ods. 3 sa zrušujú a nahrádzajú takto:

„(1) Nárok na dobropis majú tiež, a to bez ohľadu na výšku ročnej srážky, osoby povinné sražať dane (§ 28 ods. 1, § 180 ods. 2, § 183 ods. 6), ak ich preplatia štátnej pokladnici. Dobropis sa tu vypočíta z preplatku, zisteného vždy ku dňu lehoty stanovenej na odvod srazenej dane. Ustanovenie ods. 2 platí tu obdobne. Preplatok vzniklý na dani vyberanej srážkou nezakladá u daňového subjektu nárok na dobropis.“

Čl. 5.

(1) Tento zákon — s výnimkami uvedenými v ods. 2 a 3 — platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942.

(2) Ustanovenia čl. 1 platia počínajúc daňovým rokom 1942.

(3) Ustanovenia čl. 3 platia počínajúc daňovým rokom 1941.

(4) Tento zákon vykoná minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

281.

Vládne nariadenie zo dňa 19. decembra 1941

o predĺžení lehôt podľa zákona o niektorých opatreniach na ochranu známk.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 7 zákona č. 261/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Lehoty upravené zákonom č. 261/1940 Sl. z. sa predlžujú pre cudzozemských prihlasovateľov takto:

a) lehota podľa § 4 ods. 1 do 31. decembra 1942,

b) lehota na obnovenie známky prihlásenej podľa zákona č. 261/1940 Sl. z. a uplynulá pred skončením lehoty uvedenej pod písm. a) (§ 5 zákona), do 31. marca 1943,

c) lehota na podanie žaloby podľa § 6 ods. 2 sa predlžuje tak, že sa do tejto lehoty nepočíta čas od 1. marca 1939 do 31. decembra 1942.

(2) Predĺženie lehoty podľa ods. 1, písm.

a) sa vzťahuje aj na lehotu podľa § 3 písm. b) zákona.

(3) Predĺženie lehoty podľa ods. 1, písm. b) a c) sa vzťahuje aj na ochranné

známky, ktoré sa pokladajú v smysle § 3 zákona za prihlásené podľa zákona č. 261/1940 Sl. z.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

za ministra Dr. Fritza

282.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. decembra 1941 o predĺžení zmenkoprávných lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 30. júna 1942 ohľadom tých zmieniek, kde niektorá zo zmenkoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskoršie mali svoje bydlisko (sidlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskoršie — na tej čiastke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, ako i na území pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

§ 2.

Ustanovenie § 1 sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boli domicilované a splnené u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky uvedené v § 1.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Caloš v. r.

283.**Nariadenie
s mocou zákona****zo dňa 19. decembra 1941****o prechodnej úprave niektorých zmenko-
právných lehôt.**Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:**§ 1.**

(¹) Lehoty na uplatnenie a splnenie
zmenčných nárokov sa predlžujú do 30.
júna 1942 pri tých zmenkách, v ktorých
niektorá zo zmenečne zaviazaných osôb
alebo zmenečný veriteľ je vojenskou oso-
bou v činnej službe, na mimoriadnom vo-
jenskom cvičení, popri prípade v činnej služ-
be za brannej pohotovosti štátu.

(²) Vojenským osobám v činnej službe
sa kladú naroveň:

- a) osoby, vykonávajúce služby podľa
§ 28 písm. c) a d) zákona č. 20/1940 Sl. z.,
- b) osoby, vykonávajúce osobné úkony
podľa zákona o obrane štátu,
- c) osoby, vykonávajúce dobrovoľnú
službu zdravotnú v armáde,
- d) osoby, pridelené k službe armády,
nakoľko nie sú už zahrnuté pod písm. a)
až c).

§ 2.

Doba predĺženia podľa § 1 nezapočítava sa do doby premlčacej, ani do lehoty,
v ktorej treba nárok zo zmenky uplatňo-
vať alebo učiniť opatrenie na zachovanie
práv zo zmenky.

§ 3.

Pri zmenkách, ktoré nespádajú pod
ustanovenia § 1, ale ktorých platnosť na-
stane do 30. júna 1942, tento deň v to
počítajúc, dvojdenná lehota určená zmenko-
vým zákonom na predloženie zmenky
k plateniu, protestu a k notifikácii, sa pred-
lžujú na desať dní.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť
dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister
pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.**Dr. Tuka v. r.****Mach v. r.****Dr. Pružinský v. r.****Sivák v. r.**

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Čatloš v. r.**284.****Zákon****zo dňa 19. decembra 1941****o zmene zákona č. 232/1940 Sl. z. o vy-
užití liečivých a minerálnych prameňov na
ciele verejného zdravotníctva.**Snem Slovenskej republiky sa usniesol
na tomto zákone:**Článok I.**

Ustanovenie § 1 vety prvej zákona č.
232/1940 Sl. z. sa mení a znie takto:

„Na ciele verejného zdravotníctva ale-
bo z iných vážnych dôvodov verejného
záujmu môže štát do 31. decembra 1942:“

Článok II.

Zákon platí a nadobúda účinnosť dňom
1. januára 1942; vykoná ho minister vnú-
tra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.**Dr. Sokol v. r.****Dr. Tuka v. r.****Mach v. r.****Dr. Pružinský v. r.****Sivák v. r.**

za ministra Dr. Fritza

Stano v. r.**Čatloš v. r.****285.****Nariadenie****s mocou zákona****zo dňa 19. decembra 1941,**

**ktorým sa rozširuje vládne nariadenie o
obilných záložných listoch a verejných
obilných skladištiach na niektoré poľno-
hospodárske plodiny.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:**§ 1.**

Ustanovenia vládneho nariadenia č.
135/1939 Sl. z. sa vzťahujú aj na strukovi-
ny, ktorými sa rozumiejú: suchá a vylá-
tená (vylúštená) fazuľa, hrach a šošovica
každého druhu (nar. s mocou zákona č.
36/1941 Sl. z.) ako aj na tieto ďalšie poľno-
hospodárske plodiny: suchý a vylátený
mak, pohanku, proso, viku, zimný hrach,
pelušku, konský bôb, lupinu, cicer a cirok
každého druhu (§ 1 nariadenia s mocou
zákona č. 229/1941 Sl. z.).

§ 2.

Nariadenie s mocou zákona č. 185/1941 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Čatloš v. r.

286.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 15. decembra 1941**

o vzdelaní a výcviku porodných pomocníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia §§ 1 a 2 nariadenia s mocou zákona č. 6/1940 Sl. z. platia aj na prvý polrok 1942 s odchýlkou, že v tomto období má sa konať iba jeden výcvik porodných pomocníc.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

287.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 15. decembra 1941**

o pomoci motorizmu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia čl. I. č. 1, 3, 6 a 10 vládneho nariadenia č. 252/1938 Sb. z. a n. nadobúdajú účinnosť až dňa 1. januára 1944 a až týmto dňom zanikajú oprávnenia majiteľov živnosti pre dopravu nákladov motorovými vozidlami únosnosti nad 3.000 kg.

§ 2.

Nariadenie s mocou zákona č. 362/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

Dr. Medrický v. r.

Čatloš v. r.

288.

Zákon

zo dňa 18. decembra 1941

o služobných platoch opatrovateliak na niektorých neštátnych opatrovníkoch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom vnútra a Ministerstvom financií môže niektoré neštátne opatrovne jestvujúce v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak vyhovujú podmienkam zák. čl. XV/1891 a zák. čl. XL/1913, vyhlásiť za potrebné s hľadiska verejných záujmov.

(²) Za verejný záujem podľa odseku 1 treba považovať najmä miestnu potrebu sverif opatrovní detí rodičov zárobkovo činných a na to hmotne odkázaných.

§ 2.

(¹) Pre opatrovatelky na neštátnych opatrovníkoch, vyhlásených za potrebné s hľadiska záujmov verejných podľa § 1, platia platové predpisy, platné pre opatrovatelky na štátnych opatrovníkoch.

(*) Ustanovenie odseku 1 platí len pre opatrovatelky, ktoré v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona sú v činnej službe alebo vo výslužbe, alebo po tomto dni so súhlasom Ministerstva školstva a národnej osvetly budú v činnej službe, pokiaľ vo výslužbe.

§ 3.

Aktívne a penzijné (zaopatrovacie) požitky opatrovateliek, pre ktoré platí tento zákon a ktoré sú 31. decembra 1941 v činnej službe alebo vo výslužbe, treba s účinnosťou od 1. januára 1942 upraviť na mieru, určenú platovými predpismi, platnými pre opatrovatelky na štátnych opatrovniach.

§ 4.

Výdavky spojené s úpravou požitkov podľa tohto zákona hradia doterajší udrzovatelia opatrovní.

§ 5.

(¹) Ak Ministerstvo školstva a národnej osvetly v dohode s Ministerstvom financií — a nakoľko ide o opatrovne sväzkov územnej samosprávy — aj v dohode s Ministerstvom vnútra uzná, že doterajší udrzovatelia opatrovní, na ktoré sa vzťahuje tento zákon, z vlastných prostriedkov nevládu upraviť aktívne a penzijné (zaopatrovacie) požitky opatrovateliek podľa tohto zákona, poskytnú im do výšky nedochoďku štátny príspevok.

(²) Podrobnosti o poskytovaní štátneho príspevku určí Ministerstvo školstva a národnej osvetly v dohode s Ministerstvom financií — a nakoľko ide o opatrovne sväzkov územnej samosprávy — aj v dohode s Ministerstvom vnútra.

§ 6.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister školstva s ministrom vnútra a ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

289.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. decembra 1941 o revízií živnostenských oprávnení.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť vládneho nariadenia č. 169/1939 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1942.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister hospodárstva s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Čatloš v. r.

290.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. decembra 1941 o mimoriadnych zásahoch do oprávnenia hostinských a výčapníckych živností.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť vládneho nariadenia č. 40/1939 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1942.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1942; vykoná ho minister hospodárstva s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Dr. Medrického.

Čatloš v. r.

291.

**Vyhláška
predsedu vlády
zo dňa 22. decembra 1941**

o školských štatistických tlačivách.

Podľa § 4 zákona č. 330/1940 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Zrušuje sa platnosť štatistických tlačív:

a) ročný štatistický výkaz „N“ o stave meštianskych a ľudových škôl č. S 1147,

b) koncentračná tabuľka „N“ ročných štatistických výkazov o stave meštianskych a ľudových škôl č. S 1701,

c) ročný štatistický výkaz „M“ o stave detských opatrovní a útulní č. S 1010,

d) koncentračná tabuľka „M“ ročných štatistických výkazov o stave opatrovní a útulní č. S 1704 a

e) ročný štatistický výkaz „D“ pomocných škôl a ústavov pre telesne alebo duševne ťažkú mládež č. 7013,

na ktorých príslušné školy, pokiaľ školy škôldozorné úrady, hlásily Štátnemu štatistickému úradu predpísané údaje o stave školy, ziačstva a učiteľstva k 1. októbru každého školského roku.

§ 2.

(¹) Správam škôl a ústavov uvedených pod písm. a) až e), pokiaľ školy škôldozorným úradom sa nariaďuje, aby, počnúc školským rokom 1941—1942, používaly pre štatistické účely tieto tlačivá:

a) ročný štatistický výkaz „N“ o meštianskych a ľudových školách k 31. januáru č. S 1147 a D 1147,

b) koncentračná tabuľka „N-1“, „N-2“ a „N-3“ ročných štatistických výkazov meštianskych a ľudových škôl č. S 1701, —2, —3,

c) ročný štatistický výkaz „O“ o detských opatrovniach a útulniach k 31. januáru č. S 1010, D 1010.

d) koncentračná tabuľka „O“ ročných štatistických výkazov o detských opatrovniach a útulniach č. S 1704 a

e) ročný štatistický výkaz „D“ pomocných škôl a ústavov pre telesné alebo duševne ťažkú mládež k 31. januáru č. S 7013.

(²) Tlačivá uvedené v ods. 1 vydá Štátna nakladateľstvo a dodá škôldozorným úradom, pokiaľ jednotlivým školám zdarma.

§ 3.

(¹) Každá meštianska a ľudová škola a detská opatrovňa (útulňa) je povinná vyplniť svoj ročný štatistický výkaz a zaslať ho príslušnému škôldozornému úradu každoročne najneskôr do 10. februára.

(²) Škôldozorný úrad vyhotoví koncentračné tabuľky „N“ a „O“ podľa príslušných ročných štatistických výkazov a zašle ich spolu s ročnými štatistickými výkazmi Štátnemu štatistickému úradu každoročne najneskôr do 15. marca.

(³) Pomocné školy a ústavy pre telesne alebo duševne chybnú mládež sú povinné vyplniť ročný štatistický výkaz „D“ k 31. januáru a zaslať ho každoročne najneskôr do 10. februára Štátnemu štatistickému úradu.

Tuka v. r.

292.

**Vyhláška
predsedu vlády
zo dňa 30. decembra 1941**

o oprave tlačových chýb vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby.

1. V druhom odseku vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 240/1941 Sl. z. namiesto „Dohoda podľa jej článku 36 nadobudla . . .“ má byť správne „Dohoda podľa jej článku 94 nadobudla . . .“

2. V druhom odseku vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 241/1941 Sl. z. namiesto „Dohoda podľa jej článku 94 nadobudla . . .“ má byť správne „Dohoda podľa jej článku 36 nadobudla . . .“

3. Článok 2 slovenského textu Ženevskej dohody pre zlepšenie osudu ranených a chorých v poľných armádach (vyhláška č. 241/1941 Sl. z.) treba doplniť druhým odsekom tohto znenia:

„Avšak vojnu vedúcim ponechá sa možnosť v prospech ranených a chorých zajatcov, i nad mieru jestvujúcich záväzkov, stanoví ustanovenia, aké uznajú za vhodné.“

4. V článku 2 slovenského textu slovensko-nemeckej dohody o poručenístvách a opatrovníctvách (vyhláška č. 242/1941 Sl. z.) namiesto slov „... podľa článku 1, odseku 1...“ má byť správne „... podľa článku 1, odseku 2...“

5. V § 51 ods. 2 vyhlášky č. 244/1941 Sl. z. namiesto „... platí § 27 v spojení s § 41 učiteľského zákona“ má byť správne „... platí § 27 učiteľského zákona v spojení s jeho § 41“.

6. V § 52 vyhlášky č. 244/1941 Sl. z. namiesto „Za akých podmienok možno povoľovať platí § 27 učiteľského zákona

v spojení s jeho § 41.“ má byť správne „Za akých podmienok možno povoľovať učiteľovi preddavok na služné, určuje § 28 učiteľského zákona.“

7. Nadpis zákona č. 249/1941 Sl. z. má byť správne znieť: „o členstve v správnych a dozorných radách účastinných spoločností a družstevných sväzov.“

8. § 4 ods. 2 zákona č. 249/1941 Sl. z. má byť správne znieť: „Prislušné ministerstvo môže povoliť výnimku zpod ustanovení ods. 1 písm. a) a b), ak to vyžaduje verejný záujem.“

Dr. Tuka v. r.

853 - SKLADNÍKOVANIE ŽIDOVSKÉHO PÁNČIKU

637 - NEŽIJ NEJMIE ÍST DO ŽIDOVSKÉHO NERECNIE

291 - TRAFETY ZA POŤRATY

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná
		za 100 kg
	e) izolačná hmota z patentných dosák, tiež vulkanizovaná	600.—
	f) predmety pre technické a elektrotechnické účely, pre prístroje a nástroje atď. z tvrdej gummy, okrem vecí z tvrdej gummy hrubo lisovaných, ktoré patria do sadz. pol. 314a)	600.—
	Poznámka. Na stavbu telefonov a mikrofónov na dovolovací list, pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	bez cla
	g) kaučukové podložky potlačovacie a iné technické potreby výslovne nemenované	600.—
	XXXI. Voskované plátno a tovar z neho.	
321.	Voskované plátno, hrubé, nepotlačené; plátno asfaltované	360.—
322.	Vozové plachty a iné prikrývky z hrubých látok, chemicky preparované v tkanine alebo v priadzi alebo natreté olejom, dechtom alebo tukovou smesou alebo týmito látkami napustené	1.200.—
323.	Pokrývky na podlahu z voskovaného plátna, linolea, kamptulikonu a z podobných smesí:	
	a) až 2 mm hrubé	1.350.—
	b) hrubšie ako 2 mm	600.—
324.	Knihárske plátno	100.—
325.	Voskované plátno výslovne nemenované, tiež voskovaný mušelin a voskovaná dykyta:	
	a) tovar metrový s neohrančeným vzorom	1.875.—
	b) tovar zhotovený na určitú mieru alebo tovar metrový s ohrančeným vzorom	2.125.—
326.	Tovar z voskovaného plátna, voskovaného mušelinu a z voskovanej dykyty, okrem tovaru sedlárskeho, remenárskeho a brašniarskeho:	
	a) tiež spojený s obyčajnými alebo jemnými hmotami	2.000.—
	b) spojený s veľmi jemnými hmotami	3.800.—
327.	Tovar tejto triedy vystrojený drahými kovmi:	
	a) zlatom	25.500.—
	b) striebrom	18.000.—
	XXXII. Kože vyrobené a kožený tovar.	
	Kože:	
328.	Koža hovädzia a konská, vyrobená na spôsob poďšvic (tiež na hnacie remene):	
	a) chrbáty (croupons):	
	1. činené trieslom	750.—
	2. činené minerálnou soľou	1.000.—

Sadzobné číslo		Colná sadzba všeobecná za 100 kg
	b) iná (okrem kože odpadkovej):	
	1. činená trieslom	650.—
	2. činená minerálnou soľou	750.—
	c) koža odpadková	350.—
329.	Koža hovädzia a konská, vyrobená inak ako na spôsob podošvíc, tiež úplne upravená, avšak nelakovaná:	
	a) farby prírodnej alebo čierna	800.—
	b) iná	1.100.—
330.	Koža telacia, okrem kože lakovanej	1.500.—
331.	Koža capia, kozia a kozľacia, vyrobená, tiež poltená, nefarbená, bez ďalšej úpravy	200.—
332.	Koža ovčia a jahňacia, vyrobená, nefarbená, bez ďalšej úpravy:	
	a) po rube poltená	280.—
	b) iná	600.—
	P o z n á m k a. Ovčia a jahňacia koža len načinená, bez ďalšej úpravy, dovážaná na osobitné povolenie na výrobu usní určených pre brašniarstvo, ozdobníctvo, knihárstvo atď., avšak s vyľúčením koží určených na výrobu obuvi a rukavíc podľa podmienok určených Ministerstvom financií	100.—
333.	Koža capia, kozia a kozľacia, upravená, okrem kože rukavičkárskej a kože lakovanej	1.800.—
334.	Koža ovčia a jahňacia, upravená, okrem kože rukavičkárskej a kože lakovanej	1.000.—
335.	Koža rukavičkárska všetkých druhov	860.—
	P o z n á m k a. Rukavičkárska koža, vyvezená na farbenie a po farbení dovezená na dovoľovací list pod dozorom a podľa podmienok určených Ministerstvom financií	320.—
336.	Lakovaná koža všetkých druhov	800.—
337.	Koža výslovne nemenovaná; pergamen:	
	a) svinská koža; pergamen	700.—
	b) koža vtákov, plazov, obojživelníkov a rýb	1400.—
	c) ostatné	1.000.—
	P o z n á m k y.	
	1. Odrezky a iné odpadky usní čís. 329, 330, 333—337	215.—
	2. Predmety vykrojené z kože, odkrojky a pruhy kože, ktoré boli vyrobené stmelением, vrezaním alebo výkrojom okrás, dierkovaním, prešivaním, šitím atď., vycielujú sa ako kožený tovar výslovne nemenovaný čísla 342, ak colný sadzobník inak neurčuje.	
	K o ž e n ý t o v a r :	
338.	Tovar sedlársky a remenársky, tiež spojený s inými hmotami:	
	a) bez kovových súčiastok alebo s kovaním, prackami, krúžkami, obličkami a inými sú-	

(¹¹) Minister financií si vyhradzuje tento paušál kedykoľvek zruší; zásoby piva, ktoré v čase zrušenia paušálu budú u podnikateľov na sklade, budú pri dodávkach podliehať pravidelnej dani z obratu, a to i vtedy, ak už bol tento tovar zdanený paušálom.

(¹²) Táto vyhláška platí odo dňa 15. októbra 1941. Súčasne sa zrušuje vyhláška ministra financií č. 256/1933 Sb. z. a n., pozmenená vyhláškou ministra financií č. 97/1938 a 293/1938 Sb. z. a n.

Dr. Pružinský v. r.

229.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. októbra 1941

o úprave obchodu s niektorými poľnohospodárskymi plodinami.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Ustanovenia vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z. a právnych predpisov toto nariadenie meniacich a doplňujúcich, platné pre obchod s obilím, vzťahujú sa aj na obchod s poľnohospodárskymi plodinami, uvedenými v ods. 2.

(²) Poľnohospodárskymi plodinami (ods. 1) sú: mak, pohanka, proso, vika, zimný hrach, peluška, konský bôb, lupina, cícer, cirok každého druhu, a to zdravé, suché a vymlátene.

§ 2.

(¹) Kto v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia má v držbe z poľnohospodárskych plodín, uvedených v § 1, ods. 2, dohromady viac ako 300 kg, je povinný to hlásiť do 10 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia doporučeným listom s udaním množstva a miesta uskladnenia Obilnej spoločnosti pre Slovensko.

(²) Oznamovacia povinnosť podľa ods. 1 sa nevzťahuje na osoby, ktoré majú v držbe poľnohospodárske plodiny z vlastnej úrody alebo pre potrebu vlastného hospodárstva.

§ 3.

Obilná spoločnosť pre Slovensko je oprávnená zásoby oznámené podľa § 2,

prevziať za úradne určené výkupné ceny, a to do 30 dní odo dňa doručenia hlásenia.

§ 4.

Smluvy na dodávku poľnohospodárskych plodín, ak tovar nebol dodaný pred účinnosťou tohto nariadenia, sú neúčinné.

§ 5.

Nezachovanie predpisov tohto nariadenia sa tresce ako priestupok obdobne podľa § 37 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

aj za ministra Dr. Fritza. Čatloš v. r.

230.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. októbra 1941,

ktorým sa predlžuje platnosť vládneho nariadenia o ustanovení prechodného dozoru a vnútenej správy na veľkostatky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť vládneho nariadenia č. 39/1939 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1942.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. októbra 1941; vykoná ho minister hospodárstva po dohode s ministrom vnútra a ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

aj za ministra Dr. Fritza. Čatloš v. r.

231.**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 8. októbra 1941****o dočasnom zrušení cla na liadok
vápenato-amonný.**

(¹) Minister financií v dohode s Ministerstvom hospodárstva zrušuje podľa § 1 vládného nariadenia č. 157/39 Sl. z. clo na liadok vápenato-amonný — sadz. pol. 599 o/2 do množstva 10.000 ton s podmienkou, že

ho bude použité výlučne pre poľnohospodárske účele ako umelého hnojiva.

(²) Dovoz v ods. 1. uvedeného množstva tovaru taktiež uvedeného musí sa uskutočniť cez colné úrady Čadca a Dev. Nová Ves. Kontrolou dovezeného množstva uvedeného tovaru poverujem colný úrad Čadca.

(³) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Č l á n o k 14.

Vylúčenie skúmania otázky viny.

Smluvné strany sa shodly, že požiadaná strana nebude skúmať, či stíhaný je podozrelý alebo vinný z trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu.

Č l á n o k 15.

Zásada výlučnosti.

(¹) Vydaná osoba bez súhlasu požiadanej strany nesmie sa vziať do vyšetrovania, potrestať alebo tretiemu štátu ďalej vydať ani pre čin spáchaný pred vydaním, pre ktorý vydanie sa nepovolilo, ani nesmie sa obmedziť vo svojej osobnej slobode z iného, pred vydaním vzniklého právneho dôvodu. Právo voľného odchodu vydanéj osoby zaniká, ak neopustí územie požiadajúcej strany do jedného mesiaca po konečnom ukončení proti nej prevedeného trestného pokračovania, počítajúc do toho výkon trestu alebo ak potom, čo ho opustila, vrátila sa alebo vládou tretieho štátu bola znovu vydaná.

(²) Ak vydanie pre trestné stíhanie sa povolilo, je prípustné iné právne posúdenie činu, pre ktorý vydanie sa povolilo, keby povinnosť pre vydanie pre čin aj podľa jeho nového právneho posúdenia jestvovala podľa ustanovení smluvy.

(³) Smluvné strany sa zaväzujú, že vyhovejú žiadosti, ktorá sa má podať cestou predpísanou v článku 11, o vyšetrovanie, potrestanie alebo ďalšie dodanie vydanéj osoby pre čin spáchaný pred vydaním, pre ktorý sa vydanie nepovolilo, keby jestvovala vydávacia povinnosť pre čin podľa ustanovení smluvy.

Č l á n o k 16.

Prevezenie.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú, že svojím územím prevezú previnilcov, ktorých vláda tretieho štátu vydala druhej strane.

(²) Povinnosť pre prevezenie niet,

a) ak podľa ustanovení smluvy vydanie stíhaného nemuselo by sa povoliť,

b) ak stíhaná osoba sa trestne stíha vrchnosťou požiadanej strany alebo ak proti nej je nariadená väzba vrchnosťou požiadanej strany z iných dôvodov.

(³) Články 11 až 13 platia primerane.

Č l á n o k 17.

Vykonanie vydania a prevezenie.

(¹) Smluvné strany sa zaväzujú dopraviť stíhaného, ktorého vydanie alebo prevezenie sa má vykonať, na pohraničnú stanicu, na ktorej sa dohodnú.

(²) Prevezenie vykonajú úrady požiadanej strany spôsobom, ktorý uznajú za najvhodnejší.

Artikel 14

Ausschluss der Prüfung der Schuldfrage

Die vertragschliessenden Teile sind darüber einig, dass der ersuchte Teil nicht prüfen wird, ob der Verfolgte der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung verdächtig oder schuldig ist.

Artikel 15

Grundsatz der Spezialität

(¹) Der Ausgelieferte darf ohne Zustimmung des ersuchten Teils weder wegen einer vor der Auslieferung begangenen Tat, für welche die Auslieferung nicht bewilligt ist, zur Untersuchung gezogen, bestraft oder an einen dritten Staat weitergeliefert noch aus einem sonstigen, vor der Auslieferung eingetretenen Rechtsgrund in seiner persönlichen Freiheit beschränkt werden. Das freie Geleit des Ausgelieferten erlischt, wenn er das Gebiet des ersuchenden Teils innerhalb eines Monats nach dem endgültigen Abschluss des gegen ihn durchgeführten Strafverfahrens, einschliesslich der Strafvollstreckung, nicht verlässt, oder wenn er, nachdem er es verlassen hat, zurückgekehrt ist oder von einer dritten Regierung von neuem ausgeliefert wird.

(²) Ist eine Auslieferung zur Strafverfolgung bewilligt worden, so ist eine andere rechtliche Beurteilung der Tat, wegen deren die Auslieferung bewilligt ist, zulässig, wenn die Verpflichtung zur Auslieferung wegen der Tat auch in ihrer neuen rechtlichen Beurteilung nach den Bestimmungen des Vertrags bestehen würde.

(³) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, auf ein Ersuchen, das auf dem im Artikel 11 vorgesehenen Wege zu stellen ist, der Untersuchung, Bestrafung oder Weiterlieferung des Ausgelieferten wegen einer vor der Auslieferung begangenen Tat, wegen deren die Auslieferung nicht bewilligt ist, zuzustimmen, wenn eine Verpflichtung zur Auslieferung wegen der Tat nach den Bestimmungen des Vertrags bestehen würde.

Artikel 16

Durchlieferung

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, straffällige Personen, die eine dritte Regierung dem anderen Teile ausliefert, durch ihr Gebiet durchzuliefern.

(²) Die Verpflichtung zur Durchlieferung besteht nicht,

a) wenn nach den Bestimmungen des Vertrags die Auslieferung des Verfolgten nicht bewilligt werden müsste;

b) wenn der Verfolgte von einer Behörde des ersuchten Teils strafrechtlich verfolgt wird oder wenn gegen ihn von einer Behörde des ersuchten Teils aus anderen Gründen die Haft angeordnet ist.

(³) Die Artikel 11 bis 13 gelten entsprechend.

Artikel 17

Durchführung der Auslieferung und Durchlieferung.

(¹) Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, den Verfolgten, dessen Auslieferung oder Durchlieferung durchzuführen ist, an den zu vereinbarenden Grenzort zu befördern.

(²) Die Durchlieferung wird von den Behörden des ersuchten Teils in der Weise durchgeführt, die ihnen am geeignetsten erscheint.

strojných, elektrotechnických, banských, lesných, chemických a poľnohospodárskych, na príslušnom študijnom oddelení alebo patrienom odbore niektorej vysokej školy technického smeru;

- b) pre civilných inžinierov zememeračských na oddelení zememeračského inžinierstva vysokej školy technického smeru alebo na bývalom geodetickom behu niektorej vysokej školy technickej, ďalej do 1. marca 1934 na niektorom inom odbore niektorej vysokej školy technického smeru, ktorého štátne skúšky obsahujú aj skúšku z vyššej geodézie;
- c) pre civilných inžinierov banských na banskom odbore vysokej školy banskej a lesnickej v Banskej Štiavnici alebo vysokej školy banskej v Příbrami.

(¹) Pre dosiahnutie oprávnenia civilného inžiniera elektrotechnického možno štúdiá preukázať aj vysvedčením o složení druhej štátnej skúšky z odboru pre stavbu strojov, keď v čase, kedy bola táto skúška složená, nebolo ešte na tejto vysokej technickej škole osobitné oddelenie pre elektrotechniku.

(²) Ak ide o obdobné vzdelanie na niektorej cudzozemskej vysokej škole rovnakej úrovne, má záverečný cudzozemský študijný preukaz rovnakú platnosť podľa odsekov 1 alebo 2 len po noštrifikovaní Ministerstvom školstva a národnej osvety.

(³) Štúdiným vysvedčením, uvedeným v ods. 1 až 3, rovnajú sa obdobné vysvedčenia niektorej vysokej školy technickej alebo jej na rovnakú postavenú odbornú školu v bývalom Rakúsko-Uhorsku, získané najneskoršie 31. júla 1919.

(⁴) Štúdiným vysvedčením, uvedeným v ods. 1 až 3, rovná sa ďalej preukaz o tom, že žiadateľ dostal na niektorom odbore vysokej školy technickej v Budapešti diplom inžiniera, alebo že nadobudol oprávnenie na užívanie titulu inžiniera „diplomovaný“ podľa nariadenia č. 22.578/1890 V. K. M. (uh. mín. kultu a vyučovania) a to v oboch prípadoch najneskoršie 31. júla 1919.

Praktické zamestnanie.

§ 17.

(¹) Praktické zamestnanie treba preukázať uspokojivým a hodnoverným vysvedčením o tom, že uchádzač vykonal po ukončení predpísaných štúdií odbornú prax, trvajúcu najmenej päť rokov, a uchádzač, ktorý z príslušného odboru nadobu-

dol doktorskú hodnosť, odbornú prax, trvajúcu najmenej štyri roky. Čas praxe od skúšky dospelosti až po druhú štátnu skúšku a čas, strávený v prezenčnej službe vojenskej alebo v náhradnej zálohe, ako aj počas mobilizácie alebo vojny, môže sa počítať polovicou.

(²) Odborná prax musí byť vykonaná alebo u civilného inžiniera príslušného odboru alebo u staviteľa (§ 34, ods. 1) alebo pod vedením odborníka vo verejnej alebo súkromnej službe alebo v štátnom podniku, fonde i základne, ktoré sú spôsobilé sprostredkovať praktické vedomosti, potrebné pre príslušný odbor.

(³) Za rovnakú prax pokladá sa aj odborná činnosť toho druhu na vysokých školách technického smeru.

(⁴) O započítateľnosti odbornej praxe treba vypočuť Komoru; v sporných prípadoch podľa ods. 3 je smerodajné stanovisko Ministerstva školstva a národnej osvety.

Skúška.

§ 18.

(¹) Skúške pred komisiou, ktorú zriadi minister dopravy a verejných prác, možno sa podrobiť po ukončení predpísaných štúdií a po uplynutí troch rokov predpísanej praxe. Tu platí rovnako ustanovenie § 17, ods. 1. Ku skúške možno pripustiť len uchádzačov, ktorí vyhovujú podmienkam, predpísaným v § 14, ods. 1, písm. a) a b).

(²) Predmety skúšky sú:

- a) národné hospodárstvo,
- b) základy ústavného a správneho práva,
- c) zákony a nariadenia odborné i stavovské, vzťahujúce sa na povolanie civilného inžiniera príslušnej kategórie.

(³) Skúška z národného hospodárstva a ústavného a správneho práva sa odpustí uchádzačom, ktorí sa preukážu vysokými školskými vysvedčeniami o skúške z týchto predmetov, alebo ktorí pri niektorej štátnej skúške podľa skúšobných predpisov, platných pre ich odbor, museli preukázať vedomosti z týchto predmetov, ďalej uchádzačom, ktorí už nadobudli oprávnenia civilného inžiniera niektorej kategórie.

(⁴) Od skúšky sú celkom oslobodení:

- a) profesori a súkromní docenti na vysokých školách technického smeru, ktorí učia praktickým odborom;
- b) uchádzači o oprávnenie pre kategórie, uvedené v § 2, ods. 1, ak složili skúšku,

predpísanú pre ustanovenie (alebo povýšenie) technickým alebo meračským úradníkom I. služobnej triedy v službách štátu, jeho alebo ním spravovaných podnikov, fondov alebo základín;

c) uchádzači o opätovné udelenie oprávnenia, ktorých predošlé oprávnenie zaniklo podľa § 27, ods. 2, č. 3, písm. b).

(²) Skúška uchádzačov o oprávnenie civilného inžiniera lesného, složená podľa tohto zákona, nahrádza štátnu skúšku pre lesných hospodárov.

(³) Podrobnejšie ustanovenia o skúške a o skúšobnej komisii vydá vláda nariadením.

Povinnosti.

§ 19.

Civilný inžinier nemôže byť súčasne zamestnancom štátu, jeho podnikov, fondov, alebo základín. To sa nevzťahuje na profesov, ustanovených na vysokých školách technického smeru, ktorí prednášajú praktické predmety alebo predmety teoretické, ak oprávnenie nadobudli predpísaným spôsobom, ani na ich vedecké pomocné učiteľské sily, pokiaľ nie sú v inej štátnej službe.

§ 20.

(¹) Civilný inžinier za odmenu je povinný prispieť štátu, jeho podnikom, fondom alebo základinám na každé vyzvanie žiadanou pomocou v technických veciach svojho odboru miesto štátnych technických orgánov. Táto pomoc môže záležať v tom, že sa mu sverí vykonanie jednotlivých výkonov, trvalý dozor na stavbu, vedenie stavby a pod.

(²) Civilného inžiniera nemožno bez jeho súhlasu zamestnávať úradnými prácami mimo obvodu okresného úradu (civilného inžiniera banského mimo obvodu obvodného banského úradu), v ktorom má svoje sídlo, ani dlhšie ako tridsať dní do roka.

§ 21.

(¹) Civilní inžinieri sú povinní na svojich písomnostiach a pečiatkach použiť štátny znak v prípadoch § 11, ods. 1.

(²) Civilní inžinieri sú povinní pre výkon svojho povolania zriadiť vo svojom sídle riadnu úradnú miestnosť a túto označiť svojim menom a titulom. Svoju kanceláriu sú civilní inžinieri povinní viesť osobne.

(³) Civilní inžinieri môžu prijímať do svojej praxe kandidátov civilného inžinierstva, ktorých musia zamestnávať len pod vlastným vedením a osobnou zodpovednosťou.

(⁴) Civilní inžinieri sú povinní vydávať týmto kandidátom vysvedčenia o ich praxi.

(⁵) Civilní inžinieri sú povinní spravovať sa pri výkone svojho povolania ustanoveniami sadzobníka, ktorý s časom na čas vydáva minister dopravy a verejných prác vo vypočutí príslušných ministrov a Komory. V tomto sadzobníku treba určiť i odmenu za úkony civilných inžinierov, uvedené v § 20.

§ 22.

(¹) Civilný inžinier je povinný ohlásiť do 15 dní každú zmenu svojho sídla príslušnému okresnému úradu. Ak sa presťahuje do obvodu iného okresného úradu, ohlási túto zmenu aj okresnému úradu nového sídla. U civilných inžinierov banských rozhodný je obvod a príslušnosť obvodného banského úradu.

(²) O každom svojom presídlení upovedomí civilný inžinier aj Komoru.

§ 23.

Každý civilný inžinier je povinný viesť denník s postupnými číslami o všetkých úkonoch, ktoré vybavil alebo dal svojim menom vybaviť.

Pobočné kancelárie.

§ 24.

(¹) Civilným inžinierom nie je dovolené zriaďovať mimo svojej riadnej kancelárie pobočnú kanceláriu, v ktorej by prijímali príkazy.

(²) Pobočné kancelárie, zriadené na obstarávanie jednotlivých prevzatých prác, treba po skončení týchto prác zrušiť.

Zánik oprávnenia.

§ 25.

(¹) Oprávnenie civilného inžiniera zaniká:

- a) smrťou,
- b) vzdaním sa oprávnenia,
- c) prijatím štátneho úradu (§ 14, ods. 2, písm. a) a § 19),
- d) zbavením svojprávnosti a upadnutím do konkurzu,

e) stratou štátneho občianstva,

f) usnesením podľa § 27, vyslovujúcim stratu oprávnenia.

(¹) V prípadoch, uvedených v ods. 1, písm. b) až e), vysloví zánik oprávnenia minister dopravy a verejných prác na návrh Komory.

(²) Zánik oprávnenia vyhlási Komora v Úradných novinách.

Spoločnosti obchodného práva.

§ 26.

(¹) Verejné obchodné spoločnosti a komanditné spoločnosti môžu vykonávať príslušné oprávnenia civilných inžinierov iba vtedy, ak je civilným inžinierom príslušnej kategórie v smysle tohto zákona aspoň jeden spoločník, ktorý je oprávnený spoločnosť viesť alebo zastupovať.

(²) Ak prestane byť neočakávane jediný oprávnený civilný inžinier spoločníkom, povinná je spoločnosť do 6 mesiacov menovať nového spoločníka — civilného inžiniera, ktorý bude poverený vedením alebo zastupovaním spoločnosti. Ak takáto podmienka nebola splnená, oprávnenie spoločnosti podľa ods. 1 zaniká. Komora môže aj pred uplynutím týchto 6 mesiacov vymenovať odborníka — civilného inžiniera na odborné vedenie alebo zastupovanie spoločnosti a to na jej trovy.

(³) Všetky okolnosti uvedené v ods. 1 a 2 povinné sú spoločnosti (ods. 1) hlásiť Komore, ktorá dozerá nad dodržiavaním ustanovení tohto paragrafu.

Stíhanie porušenia povinností.

§ 27.

(¹) Civilní inžinieri podliehajú disciplinárnej moci Komory, ak zanedbávajú svoje povinnosti ku Komore, ak poškodzujú vážnosť a dôstojnosť stavu civilných inžinierov, ak sa dopúšťajú „krytia“ (ods. 2, č. 3, písm. c) alebo ak inakšie porušujú povinnosti, uložené im týmto zákonom.

(²) Komora môže:

1. písomne pokarhať,
2. uložiť peňažný trest až do Ks 50.000,
3. vysloviť stratu oprávnenia civilného inžiniera na čas alebo navždy, najmä:

a) ak sa dopustí civilný inžinier pri vedení alebo vykonávaní prác do jeho odboru spadajúcich fažkých alebo opätovných prečinov, ohrožujúcich a poškodzujúcich

verejné záujmy, alebo vedomých nesprávností, alebo ak zaviniť chyby, ktoré zrejme dokazujú, že jeho činnosť neodpovedá podmienke potrebnej spôsobilosti,

b) ak vykonáva zamestnanie, ktoré sa nesrovnáva s povahou a výkonom povolenia civilného inžiniera, alebo ak sa stal nehodným dôvery,

c) ak sa dopustí „krytia“, za ktoré treba pokladať každé prevzatie vedenia inžinierskych prác, zadaných osobám neoprávneným.

(³) Proti disciplinárnym usneseniam Komory možno sa odvolať na Ministerstvo dopravy a verejných prác, ktoré rozhodne s konečnou platnosťou. Odvolanie treba podať na Komore do 15 dní od doručenia usnesenia. Odvolanie má odkladný účinok.

(⁴) Disciplinárny poriadok vydá vláda nariadením.

§ 28.

Komora môže civilného inžiniera suspendovať, ak je tento pod obžalobou pre zločin, alebo ak uzná za odôvodnené, aby so zreteľom na priebeh trestného alebo disciplinárneho pokračovania nevykonával civilný inžinier svoju činnosť.

Trestné ustanovenia.

§ 29.

Kto užíva neoprávnené názov, označenie alebo pečaf, určené pre civilných inžinierov, kto užíva označenie, ktorým môže byť verejnosc uvedená do omylu, ako by šlo o civilného inžiniera, ďalej kto sa dal „kryť“ oprávnením civilného inžiniera alebo vykonáva práce do oprávnenia civilného inžiniera spadajúce a nemá na to oprávnenie, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom, ak nejde o čin trestný súdne, pre priestupok peňažným trestom do Ks 50.000. Nevymožiteľný peňažný trest sa premení na trest zatvorenia podľa miery zavinenia, najviac na jeden mesiac.

Ustanovenia prechodné.

§ 30.

Pre kandidátov, ktorí složili alebo složia do konca roku 1948 druhú štátnu skúšku, skrakuje sa predpísaný čas praktického zamestnania (§ 17, ods. 1) na polovicu a do neho možno polovicou zarátat aj čas praxe po skúške dospelosti alebo vo vojenskej službe.

§ 31.

(¹) Diplomovaní inžinieri, inžinieri bez označenia „diplomovaní“ a oprávnení zeme-merači, ktorí vykonávajú oprávnenia, uvedené v § 32, ods. 3 a 4, podliehajú obdobne ustanoveniam tohto zákona.

(²) Ich práva, nadobudnuté za platnosti doterajších predpisov, zostávajú nedotknuté.

§ 32.

(¹) Civilní technickovia, ktorí nadobudli oprávnenia podľa nariadenia Ministerstva vnútra č. 8152/1886 alebo podľa nariadenia č. 77/1913 r. z. alebo podľa vládneho nariadenia č. 38/1934 Sb. z. a n., a vykonávajú do dňa účinnosti tohto zákona oprávnenie na území Slovenskej republiky, používajú názvy a vykonávajú oprávnenia podľa tohto zákona. Doterajší „civilní geometri a kultúrni technickovia“ budú sa na budúce menovať „civilní inžinieri zeme-meračskí a kultúrni“.

(²) Diplomovaní inžinieri a inžinieri bez označenia „diplomovaní“, ktorí vykonávajú oprávnenia, nadobudnuté podľa bývalých uhorských právnych predpisov, môžu tieto oprávnenia vykonávať i naďalej v rozsahu, určenom týmito predpismi, ak sú členmi Komory, musia však užívať len názvy, ktoré odpovedajú označeniu odborov, ktoré absolvovali na vysokej škole technickej v Budapešti alebo na vysokej škole banskej a lesnickej v Banskej Štiavnici. Užívať názov a vykonávať oprávnenia podľa tohto zákona môžu len vtedy, ak im bude udelené oprávnenie civilného inžiniera.

(³) Zememerači, ktorým bolo udelené oprávnenie podľa nariadenia č. 40/1909 I. M. (uh. mín. spravodlivosti) alebo podľa vládneho nariadenia č. 148/1922 Sb. z. a n., alebo podľa vládneho nariadenia č. 65/1930 Sb. z. a n., sú členmi Komory a môžu toto oprávnenie vykonávať aj naďalej v rozsahu, určenom týmito predpismi a budú užívať názov „civilný inžinier zememeračský“.

(⁴) Pre civilných inžinierov zememeračských, ktorým bolo udelené oprávnenie civilného geometra s obmedzením sídla na určitý súdny okres, platí toto obmedzenie naďalej.

§ 33.

(¹) Uchádzačom o oprávnenie civilného inžiniera, ktorí sú diplomovanými inžiniermi alebo inžiniermi bez označenia „diplomo-

vaní“, ktorí sú členmi Komory a slovenskými štátnymi občanmi a vykonávajú oprávnenie na základe úradného povolenia, môže po vypočutí Komory Ministerstvo dopravy a verejných prác po dohode s Ministerstvom školstva a národnej osvety skúšku (§ 18) celkom odpustiť.

(²) Týmto uchádzačom možno vypočutí Komory ich samostatnú činnosť plne zarátat do praktického zamestnania (§ 17) od času, kedy sa stali členmi Komory.

(³) V prípadoch, keď uchádzač vykonával svoje štúdiá po 31. júli 1919 v cudzine, zarátanie (ods. 2) je prípustné len, ak preukáže o týchto cudzozemských štúdiách boli podľa platných predpisov nostrifikované.

§ 34.

(¹) Oprávnenie staviteľskej živnosti (§ 2 vládneho nariadenia č. 103/1925 Sb. z. a n.), získané najneskôršie dňa 31. decembra 1944, zostáva nedotknuté.

(²) Oprávnenie staviteľskej živnosti (§ 2 vládneho nariadenia č. 103/1925 Sb. z. a n.), získané po 31. decembri 1944, oprávňuje samostatne vykonávať pozemné stavby — okrem rámových konštrukcií, — ako aj všetky stavebné práce v takom rozsahu, v akom sa vyskytujú pri pozemných stavbách v tomto odseku uvedených.

(³) Oprávnenie staviteľskej živnosti, uvedenej v ods. 2, možno rozšíriť v pomere k študijnej osnove odborných škôl. Takéto rozšírenie upraví minister hospodárstva v dohode s príslušnými ministrami a vyhlási v Úradných novinách.

Ustanovenia záverečné.

§ 35.

Týmto zákonom sa mení nariadenie č. 130/1917 r. z., ktorým sa upravuje oprávnenie užívať stavovský názov „inžinier“, natoľko, že na budúce môžu užívať názvov „inžinier“ (Ing.) aj osoby, ktorým prislúcha podľa tohto zákona názov „civilný inžinier“.

§ 36.

Ustanovenie § 251, ods. 2, písm. f) živnostenského zákona č. 259/1924 Sb. z. a n., že mu nepodliehajú úkony inžinierov a zememeračov podľa nariadenia č. 22.5/8/1890 V. K. M. (uh. ministra kultu a vyučovania) o užívaní názvu „inžinier“ a podľa zákonného článku XXXIX/1908 a vládne-

Skupina III.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 13, „Všeobecná pokladničná správa“, pokiaľ zaťažujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, pokiaľ tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul Paragraf	Výdavky	Kapitál	Rýdži úrok a úmor	Správa	Úhrn
1	Štátny dlh.				
1	Vnútorný štátny dlh. Dlh založený a prechodný	—	150,620.683	—	150,620.683
2	Zahraničný dlh	—	—	—	—
3	Správne výdavky	—	—	1,650.000	1,650.000
	Úhrn skupiny III.	—	150,620.683	1,650.000	152,270.683
Príjmy			Rýdži úrok a úmor	Správa	Úhrn
1	Štátny dlh.				
1	Úhrada štátnymi podnikmi		53,655.745	—	53,655.745
2	Úhrada samosprávnymi sväzkami		1,167.319	—	1,167.319
3	Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových		1,034.837	—	1,034.837
4	Úhrada štátnou správou		94,762.782	1,650.000	96,412.782
	Úhrn skupiny III.		150,620.683	1,650.000	152,270.683

Príloha B.

Mimoriadny rozpočet.

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1941		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
9	Titul 13:			
	A. Osobné výdavky	30.000	--	30.000
	B. Vecné výdavky	268.000	--	268.000
	Titul 13. (úhrn)	298.000	--	298.000
14	Príspevky:			
	B. Vecné výdavky	20.480	--	20.480
15	Kultus.			
1	Rímsko-katolícky kultus:			
	A. Osobné výdavky	12.603.000	--	12.603.000
	B. Vecné výdavky	150.000	1.400.000	1.550.000
	§ 1. (úhrn)	12.753.000	1.400.000	14.153.000
2	Gr.-katolícky kultus:			
	A. Osobné výdavky	3.760.300	--	3.760.300
	B. Vecné výdavky	56.300	58.000	114.300
	§ 2. (úhrn)	3.816.600	58.000	3.874.600
3a	Ev. a v. kultus:			
	A. Osobné výdavky	5.111.800	--	5.111.800
	B. Vecné výdavky	515.000	--	515.000
	§ 3a. (úhrn)	5.626.800	--	5.626.800
3b	Ev. ref. kultus:			
	A. Osobné výdavky	340.200	--	340.200
	B. Vecné výdavky	25.000	--	25.000
	§ 3b. (úhrn)	365.200	--	365.200
4	Pravoslávna cirkev:			
	A. Osobné výdavky	70.500	--	70.500
	B. Vecné výdavky	10.000	--	10.000
	§ 4. (úhrn)	80.500	--	80.500
5	Zidovský kultus:			
	A. Osobné výdavky	300.000	--	300.000
	Titul 15:			
	A. Osobné výdavky	22.185.800	--	22.185.800
	B. Vecné výdavky	756.300	1.458.000	2.214.300
	Titul 15. (úhrn)	22.942.100	1.458.000	24.400.100

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1941		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
9	16		Preddavky udrzovateľom neštátnych meštianskych škôl a detských opatrovieň na platy učiteľské a na penzijné požitky osôb učiteľských a profesorských: A. Osobné výdavky	2,745.000	—	2,745.000
			Titul 16. (úhrn)	2,745.000	—	2,745.000
	17		Štátne nakladateľstvo: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Titul 17. (úhrn)	557.100 430.600 987.700	— — —	557.100 430.600 987.700
			Kapitola 9. A. Osobné výdavky:			
			Tit. 1.	6,239.200	—	6,239.200
			Tit. 2.	3,244.900	—	3,244.900
			Tit. 3.	160,729.000	—	160,729.000
			Tit. 4.	19,559.600	—	19,559.600
			Tit. 5.	7,780.300	—	7,780.300
			Tit. 6.	10,584.300	—	10,584.300
			Tit. 7.	10,395.300	—	10,395.300
			Tit. 8.	597.000	—	597.000
			Tit. 9.	—	—	—
			Tit. 10.	123.700	—	123.700
			Tit. 11.	59.100	—	59.100
			Tit. 12.	90.000	—	90.000
			Tit. 13.	30.000	—	30.000
			Tit. 14.	—	—	—
			Tit. 15.	22,185.800	—	22,185.800
			Tit. 16.	2,745.000	—	2,745.000
			Tit. 17.	557.100	—	557.100
			Úhrn	244,920.300	—	244,920.300